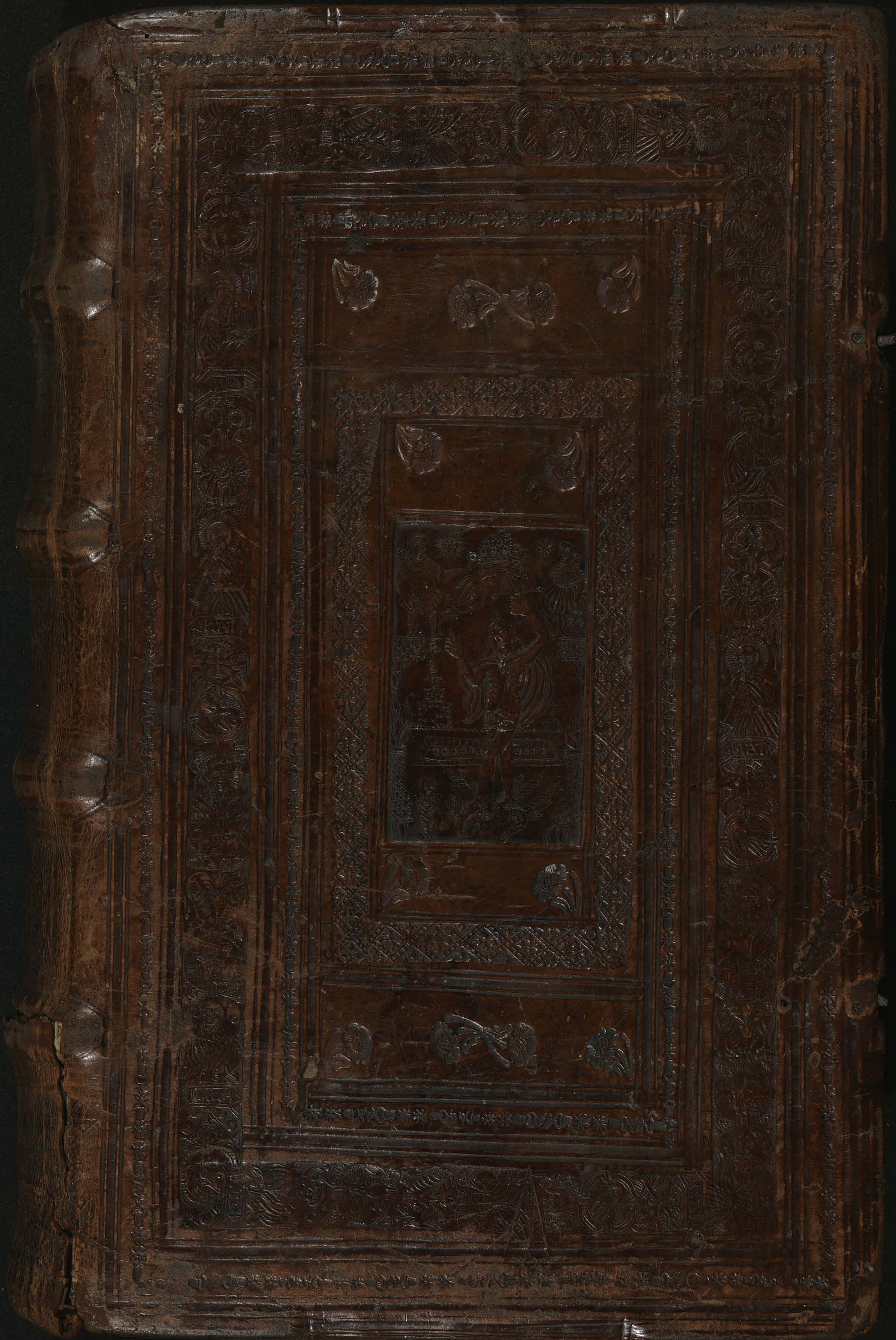

Liber Ioane
1709
Valentini Ramspeck

CVM
CON

CVSTODES LEGVM.

Zrcadlo Slawného Margkrabſtwij Morawſkého:

W kterémž geden každý Staw/ dáwnoſt/ wzáctnoſt/ y powinnoſt ſwau vhléda: Krátce ſebrané a wydané / Roku 1 5 9 3.

Skrze Bartholoměge Paprockého z Glogol a Paprocké Woly.

Scindũtur veſtes, gẽmæ franguntur & aurũ,
Carmina quã tribuent, fama perennis erit.

Drahých ſſat/ Perel/ Zlata/ Měſt/ wſy každý zbude
To co o nás napýſſi/ wěčně tu trwat bude.

CVM CONSENSV ILLVſtriſsimi Principis, Domini, Domini Staniſlai Pavvlovvsky Epiſcopi Olomucenſis &c. Ac totius Senatus, omniumq; ordinum Marchionatus Morauiæ.

OLOMVTII
EXCVSSVM APVD HÆREDES
Milichtalleri.

Na Erb Orla/ který náležij Slawnému Margkrabſtwij Morawſkému.

Má býti Orel bijly na čerwené Sſáchownicy na Sſtijtu modrém/ na znamenij toho/ že Předkowé těchto Kragin wyſſli z Charwatſké Zeme/ a Erb ſwuog Otcowſký s nabytým Erbem Orlem w gedno ſložili.

PRzioděný Orle tau Kroatſkau Zbrogi/
Třáſlo ſe před mocý mnoho Kragin twogi/
Na Wýchod/ Polední/ též y na půl Nocy/
Báli ſe Západnij Kraginy twé mocy.
Takaus byl ſmělosti nadal Markomany
Welcy Monarchowé/ byli gim za Many.

Neyjasněgssýmu a Neynepřemoženěgssýmu Kňjžeti a Pánu/ Panu Rudolffowi druhému wolenému Rzýmskému Cýsaři/ po wsseckу časy rozmnožiteli Rzýsse/ Vherskému/ Czeskému/ Dalmatskému/ Charwátskému ꝛc. Králi ꝛc. Arcykňjžeti Rakauskému/ Margkrabj Morawskému/ Lucemburskému a Slézskému Kňjžeti/ a Lužickému Margkrabý ꝛc/ Geho Cýsařské Milosti/ Pánu mému neymilostiwěgssýmu.

Ta geden diw na Swětě Cýsaři nepřemoženy/ onino dáwnjý Hystorykowé položili dwa Krále/ Mitridatem Regem Ponti, & Cyrum Persarum: chwálýce w njch pamět a wlidnost gegich welikau/ za přjčinau tau: že prwnjý magýce pod swau mocý duarum & viginti nationes, eorum linguas percalluit, earumq; gentium viris, sine interprete locutus est. De Cyro narrant, quod nomina cũctorum Militum suorum in exercitu tenebat. Dosti w prawdě pěknj/ a welikým Králům náležegicý/ ti darowé od Pána Boha byli/ vměti gednomu každému Poddanému swému wyrozuměti/ a Vssy swými na Supplikacý geho/ odpowěd dáti: Má se z čeho zagisté takowý Poddaný těssiti/ když vslyssý Austně od Pána swého/ na to čeho od něho žádá/ wlastnjm Jazykem swým odpowěd. Nic méněgi tolikéž Rytýř potěssenj nabýwá/ y chut k wsseliyakým wěcem Rytýřským tim wýcegi se w něm rozmnožuge/ když gey netoliko Heytman/ ale y sám Král a Pán geho zná/ nebo rozumj sobě že pamatowati může na wsseckу Hrdinské zásluhy geho: Za kteraužto přjčinau gedenkaždý pilně a ochotně se w ně v takowého Krále wtýrá/ statečně Nepřáteli geho rozhánj/ gsauce gist z takowé paměti Lásky y nahraženj od něº/ poněwadž benignitas in Principe netoliko v swých wlastnjch Poddaných/ ale y v Nepřátel přjzeň a lásku mu působj: Tak yakž onenno dáwnj Pohanský Muž/ přjklad toho na sobě zanechal/ kterýž yá tuto Wassj Cýsařské Milosti/ krátce připomenu: Cum Antiochus Hierosolimam obsideret, Iudeis ad proximum illud festum celebrandum septem dies petentibus, non solum concessit, verũ etiam tauros auratis Cornibus adornatos, magnamq; aromatum vim, ad portas vsq; vrbis, cum solenni Pompa deduci iussit, traditaq; Sacerdotibus hostia, ipse in Castra rediit. Regis benignitatem Iudęi admirati, festo peracto, se in illius fidem dederunt. Žádný se Král tim neossklíwj/ žádný Pán/ žádný zhola prostý Człowěk/ Czehož gest tolikéž vkázal přjklad onen Flauius Vespesianus Rzýmský Cýsař/ Cum admoneretur ab amicis vt caueret à Metio Pomposiano, quod de hoc rumor increbuerat, fore vt aliquando regnaret: non so-

non ſolum ſibi non metuit ab illo, ſed & Conſulem fecit. Id admirantibus
amicis: Erit, inquit, olim memor tanti beneficij. To přináležij to Cýſaři
nepřemožený Králům zachowáwati/ yako y Alexander Seuerus, roga-
tus quis eſſet Rex optimus? Qui inquit amicos muneribus retinet, & inimi-
cos beneficijs ambit, & reconciliat.

V mnohých Lidj/ netoliko v mne Cýſaři nepřemožený w malém po-
dijweni geſt wěku nyněgſſijho/ to co pijſſi de Mitridate & Cyro, tolikéž
y takowá benignitas giných Králůw a Cýſařuow/ když wſſecky ty
Ctnoſti při Oſobě Waſſij Cýſařſké Jaſnoſti ſe ſpatřugi: Nebo wij-
cegi Národůw rozličných pod ſwau mocý magic/ a nežli ti wýš gme-
nowanij Králowé/ wſſecky prozby gegich laſkawě Vſty ſwými přigj-
mati/ a w žádoſtech gich ochotnau twář vkázawſſy/ nevſſetřugijce w
tom yakého koliw powolánj Oſob/ tak že žádný ſmuttný neodcházý
od Očij W. C. J. miloſtiwě potěſſowati račijte: Nebo netoliko ſami
Poddanij wlaſtnij/ ale y giných Králůw Lidé/ znagi W. C. M. k ſo-
bě dobrotiwého a vžitečného Pána: Ne geden diwijce ſe takowé do-
brotiwoſti/ mluwij ona ſlowa Dyogeneſa Filozoffa: Quid huic tribu-
endum eſt, qui nullum vnquam affecit dolore.

Geſt mnoho takowých kteřij na to dobrodinij W. C. J. pamatugi:
vkazugi to Žoldněři Woyſk/ nebo bez přijtomnoſti W. C. M. doſti
z ſebe činij/ ſſtatečně Nepřátely Křijže Swatého tolikéž y Králow-
ſtwij W. C. J. porážegi: k čemuž gim welice to nápomocné geſt/ že ge
wſſecky znáti/ a gednoſteyný pozor na ně mjti račijte/ náhradu gedno-
mu každému podlé záſluh geho dáwagic: Za kteraužto přijčinau we-
liké gméno W. C. M. po wſſem ſſyrokém Swětě ſe roznáſſi/ nebo
wſſem geſt to mijlo/ že geden každý zná dobrotiwoſt Pána ſwého.

Nemá w té wěcy nic napřed před Wa: C. J. onen wzneſſený a Wá-
lečný Agis Lacedemonenſký Král/ kterýž ačkoliw geſt zachowáwal
w ſobě bonitatem, manſuetudinem, & humanitatem, wſſak mu ty Ctno-
ſti geho v zlých Lidj neplattné byli/ nebo geſt vkrutně od ſwých wla-
ſtnjch Poddaných zamordowán: kteréhožto Otec Ageſiſtrates giž ex-
animem vhlédawſſy/ exoſculata facie eius, dixit: Nimia tua ô fili bonitas,
nimia manſuetudo & humanitas, te ſimul & nos perdidit. Ale wſſak ty
Ctnoſti/ totižto bonitas, manſuetudo & humanitas, W. C. M. kteréž
geden každý při Oſobě W. C. M. ſpatřuge/ tak yako tomu Králi La-
cedemonenſkému ſſkoditi nemohau/ nebo gſte ſobě Stolicy obljbiti rá-
čili mezy Národem dobrým/ vpřijmným/ a z dáwna wěrným Pa-
nům ſwým/ plným prawdy/ z čehož ge Sláwa ſſyroce roznáſſi. Nebo
Čžechowé a Morawané Králům a Knijžatům ſwým wěrně ſlaužij-
ce/ Hrdly ſwými Wijru ſwau pečetili. Morawané a Čžechowé s Krá-
li ſwými/ ſſyroce Zemi a Kraginy ſwé rozſſijřili. Čžechům a Mora-
wanům zdrawij ſwého Králowé gegich w Cyzých Kraginách ſwě-
řowali/ kteřijžto ge yako Lwi w čaſu zlých a neſſtiaſtných přijhod/ me-
zy Nepřá-

zy Nepřátely gegich/k sobě přitiskali/ a o takowé hanebné Lidj nechtj=
ce Mečů swých w Krwj gegých nečisté mazati/ w Wodě zažiwá Ru=
kama swýma topili/a sylau/ yako Žáby do Řzek z Mostů metali: Cže=
hož gsau plné Wlaské/ Německé/ y Cžeské Kronyky.

Wědauce yá tehdy na ten čas Neynepřemoženěgssj Cýsaři/o tako=
wé weliké ochotnosti W. C. J. že se na vkrutného Nepřjtele Křjže
Swatého y Panstwj swých/ s mocý strogiti račjte/chtěgice dáti od=
por zrádnému wskakowánj a nespravedliwému sobě osobowánj Ze=
mě a Slawného Králowstwj Vherského: Na pamět to W. C. M.
přiwozugi/ abysste Národ ten w takowé wáže/ y na takowém bedli=
wém pozoru mjti račili/ yako někdy onenno welice Slawný ale wssak
gesstě Pohanský, Král/ kterýžto wsseckěn Swět sobě podmaniwssy/
nad giné Národy/ bedliwost/ pilnost/ střjdmost/ statečnost ɿč. w Ná=
rodu tom Slawanském zakazugic/ a to gim hogně wynahražugic/tu
částku Swěta quæ extenditur ab Aquilonæ ad meridiem k opanowá=
nj/ s welikými Swobodami a okrasami Rytjřskými/ nad wssecky gi=
né Národy kteřjž s njm w Bitwách býwali/ darowal.

Cžerstwěgssj swědectwj toho o Slawácých/ od předkůw swých
W. C. M mjti račj/ s kterýmí gsau oni Nepřátely swé porážeti/ a na
wssecky strany/ (ačkoliw proti Křestianům/ hrdinské skutky před Pá=
ny swými vkazugic/ statečně se chowali: Což pak na tak sprawedliwé
Wogně/ tuendo à Barbaris Patriam, wydřjragic z Hrdla Lid Boha
prawého ? Potřebj gest Cýsaři nepřemožený Lid k tomu zwyklý/
a k přemoženj Nepřjtele toho w Bitwách s njm skussený obýrati:
A mjti w pamětí slowa onoho včeného Muže Catona, kterýž gt řekl:
Non viribus aut velocitatibus aut celeritate corporum res magnæ gerun=
tur, sed consilio, authoritate, & scientia. Y dáwá přjklad/ welice Sla=
wné Muže připomjnagic/ těmito slowy: Dux ille Græciæ nunquam
optat vt Aiacis similes decem habeat, sed vt Vlisis: quod si acciderit, non
dubitat quin Troia breui sit peritura.

Potřebj gest tam Lidu powolného a ne pyssného/ nebo takowj nic
dobrého sprawiti nemohau/ temeritas cum Sapientia non commiscetur.
Potřebj gest Lidj střjdmých a ne w rozkossech a ožralstwj sobě zali=
bugjcých/ yakž o tom Erasmus in Apophtegmatibus wypisuge: Cibo vi=
noq; graues, ad prælium minime sunt apti. Ber sobě přjklad z Dawida
Krále kterýž na to tuto weystrahu dáwá: Non in fortitudine equi vo=
luntatem habebis, neq; in tibijs viri beneplacitum, erit tibi &c. Potřebj
gest tam Lidj bogjcých se Pána Boha/ a wsseckn moc y sylu geho
Wssemohaucnosti/a ne welikosti Wogska/ připisowati/ poněwadž non
in multitudine exercitus victoria, sed de cœlo fortitudo est. Augustýn toli=
kéž swatý pjssíc de verbis Apostoli, tuto weystrahu dáwá: O homo ideo
non vicisti, quia de tuo præsumpsisti. Qui præsumit de viribus suis, ante=
quam pugnet, ipse prosternitur.

Pěkněé

Pěkněť gest to Omen Weliký Cýsaři / že Lid ten wssecken proti tomu Nepřýteli / s welikau ochottnosti / a gesstě s wětčý radosti / yako na gisté wýtězstwý / pospýchá: Okolný Národowé prosý aby w té potřebě býti mohli: Přátelé wssyckni s welikau chuti k tomu se chystagi: W Poddaných tolikéž na wssecky strany neodměněný vmysl w tom se spatřuge: Z čehož se poznáwá weliká láska Pána Boha / že ten Tytul dá W. C. M. o kterýž gsau se starali onýno Swatý Monarchowé Pradědowé a Dědowé W. C. J. Tobě Cysaři nepřemožený přislibil dáti Pán Nebe y Země Tytul ten / a potlačiti Draka toho a Nepřýtele gména Syna swého mileho. Na tobě Rudolffe onen Tytul vhlédagi Pohané / na kterýž gsau powoláwali Karla Pátého Děda W. C. M. očemž gesstě List gegich pyssný w Latinské werssé přeložený / mezy včenými lidmý se nachazý / w kterémž se Selim Pohanský Cýsař těmito slowy wynássý.

Rex nemo est vasto, maior qui regnet in orbe,
Quem metuunt Reges, Oppida, Regna, Duces.
Sensere Ausonij, sensit Germania ferox
Sensit iam vires pulchra Vienna meas.
Nunc superest tecum bello certare cruento
Carole.
Quod si me vinces maior diceris Achille
Maior Alexandro, maior & Hannibale.

Zadržel tu prácy Král Nebe y Země na Wassý C. J. zachowal ten Tytul kterýmž ozdobý na časy wěčné W. C. M. a poddá pod Nohy Draka toho a posměwače gména Spasytele nasseho. Máss Cýsaři nepřemožený giž na poli wyhranau / nebo ten Nepřýtel (ačkoliw hrozý a sfauká) strachuge a třese se před mocý W. C. M. Za kteraužto přýčinau od dáwných časů welice běhá a o to se pilně stará / aby okolný Národowé / přilehlý Kraginám těmto / kteréž gest on opanowal / neobýrali sobě z té Zahrady Králowské / Králůw / Knýžat a Pánůw / Čzehož sem se sám Vssyma swýma dosti naslyssel / když gest po Smrti Swaté paměti Zygmunda Augusta Krále Polského / o tom Machmet Basse s Ondřegem Taranowským Poslem gmenowaného Zygmunda Krále w Městě Konstantynopoli skrze Tlumače traktowal. Bode gey welice w Oči Slawné gméno Swatého Domu Rakauského: poznáwá a ceyti to dobře že má skrze něg vpadnauti / kterýž toliko peychau / a welikosti Chasy nicemny stogý: Na kteraužž Cýsaři nepřemožený pohlednauce / můžess tak potěssyti Lid swůg / yako onenno Epaminondas Thebanský / Cōspecto magno exercitu, qui bono & prudēte Imperatore carebat: Quanta bellua dixit absq; capite. Tam mezy nimi toho neny / nebo Pan Bůh o ten Lid Pohanský Péče nemá / a při kom on neny / tehdy tu nemůže býti maudrého Heytmana / toliko Bellua sine Capite.

Nic teh-

Nic tehdy w tom nepochybugic že giž W. C. M. vmyſlu ſwé° změ-
niti/ nýbrž proti tomu Pohanu (což Pane Bože rač dáti ſſtiaſtně) braň
ſwau obnaženau wyzdwihnauti a obrátiti račte: O tom Slawném
Národu Slawanſkem to co ſem wýſſegi napſal/ dowozugice toho
prawdiwě/. od počátku Margkrabſtwj Morawſkého kteréž předtjm
welice Slawné Králowſtwý bylo/ a mnohé Králowſtwý nynj ſobě
přjlehlé pod ſwau mocý mělo: ſebral ſem z rozličných Hyſtorygi/ ně-
kterých Králůw gména y ſkutky gegich/ tolikéž Cztyr Stawůw/ dá-
wnoſt/ wzáctnoſt/ y počátek gednoho každého/ kdežto pod Erby gich
poznati račjte/ Wjru/ Vpřjmnoſt a ſtáloſt nezměnitedlnau kterauž
zachowáwali předkům W. C. M. na gegichžto ſlužbách hrdinſký bo-
gugic/ žiwoty ſwé kládli. A tak Cýſaři nepřemožený/ tento maley
Dar kladu před W. C. M. na památku wěčnau láſky y dobrodinj/
které gſte pokazowati račili w čaſu neſſtiaſtné přjhody Polákům Bra-
třjm mým/ genž gſau ſe byli vtekli k W. C. M. žádagjce abyſſte ge
ſub vmbra allarum ſuarum ochraňowati/ což y nad záſluhy některých
činiti gſte račili/ začež až poſawád od žádného widěti ſem nemohl/ aby
který W. C. M. poděkowati měl. Yá ačkoliw neynižſſj W. C. J.
Služebnjk/ nawrátil ſem ſe k W. C. M. yako z oněchno Deſýti Ma-
lomocných geden/ a kladu ponjžené před Očj W. C. M. tento Dar
wlaſtnj práce a ſebránj mého/ pokorně za tu newyprawitedlnau lá-
ſku W. C. M. děkugic/ o to ponjženě proſým/ že gey přigjti račite s
takowau láſkau/ yako někdy Artaxerxes à quodam Ruſtico vtraq; caua
manu hauſtam è proximo flumine aquam. A mně w ſtaroſti mé/ ačkoliw
neynižſſjho ale wſſak přjzniwého ſlužebnjka Domu ſwého Swatého
Rakauſkého w miloſtiwé láſce a ochraně ſwé mjti račjte. A yá vſta-
wičně Pána Boha za to proſyti budu/ vt Troica ſecula atq; Euboici trã-
ſcenderes pulueris annos.

Waſſj C. J.

Ponjžený
ſlužebnjk

Bartholoměg Paprocký z Glo-
gol a Paprocké Woly.

O Počátku a dáwnosti Králuow prawdiwých Pomázaných Božých/a od koho gsau vstanowenj.

DOsti patrné máme Pjsmo Swaté w prwnjch Kněhách Králowských w Kap: čtwrtý / když onino Židé pohrdawssy nad sebau Wrchnosti Pána Boha swého y Samuele Kaplána geho a Proroka in Ramatha, mluwili k němu tato slowa: Ecce tu senuisti & filij tui non ambulant in vijs tuis, constituæ nobis Regem vt iudicet nos, sicut & vniuersæ habent nationes. Což ačkoliw se gest nelibilo Samuelowi/ ale když gest se modlil ku Pánu / promluwil k němu takto: Audi vocem Populi in omnibus quæ loquuntur tibi, non enim te abiecerunt, sed me, vt non Regnem super eos. A tu hnedky sobě do nich stěžuge před Samuelem/ mluwic: Že gsau od toho času yak sem ge wywedl z Egipta opausstěli mně a slaužili Bohuom cyzým: A protož poslechni gich/ a včiň podlé žádosti gegich / a oznám gim wůli y Práwo Krále toho kterýž nad nými panowati bude. Wykonal to wsseckо Samuel co gest mu Pán poručiti ráčil/ ale wssak Lid ten málo na to dbal/ nýbrž ani hlasu geho poslauchati chtěl / mluwjc tato slowa: Nequaquam, Rex enim erit super nos, & erimus nos quoq; sicut omnes gētes, & iudicabit nos Rex noster, & egredietur ante nos, & pugnabit bella nostra pro nobis. Poznawssy potom Pán Bůh vmysl nevstupný Lidu toho Židowského/poručil aby to wykonal čeho na něm žádagi/o čemž sobě čti až do Dewáté Kapitoly. A tak neyprwé toho času nastali Králowé od Pána Boha nařjzenj.

O Prwnjm Králi od samého Pána Boha vkázaném/w Prwnjch Knjhách Králowských w Kap 9. toto čteme: Erat vir de Beniamin nomine Cis, filius Abel, filij Seor, filij Bechorat, filij Aphia, filij viri Iemini fortis robore, & erat ei filius vocabulo SAVL. o kterémž Pjsmo Swaté prawj/že gest nad něg lepssjho mezy wssjm Národem židowský nebylo. A protož poslauchey yakým spůsobem vkázati gest gey ráčil Pán Samuelowi/ kteréhož gest Lid Židowský prosyl aby gim dal Krále: A to wsseckо za tau přjčinau včiniti gest ráčil/ aby Lid ten na Swětě vstawičně w Cýrkwi geho od něho samého Wrchnosti sobě žádali / a ne sami gi swéwolně obýrali. A tak / rozehnal gest Pán Bůh Oslice Otcy Saulowemu / tak že ge žádným spůsobem nalezti nemohla Czeládka ge°. Protož řekl Cis k Saulowi Synu swé°: Wezmi gednoho z služebnjkůw s sebau/a gdi hledati

Oslic.

Oslic. Včinil Saul rozkazu Otcowskému dosti/ a odssedssy daleko od do° Otce swého/ obáwal se aby o něg se nestaral wjcegi nežli o Oslice: y řekl k Služebnjku: Nawratme se zase domů. Kterýž mu odpowěděl: Podme tu do Města w němž gest Muž Božj/ a on nám oznámj wsseckо/ čeho potřebugem. K čemuž gest Saul promluwil: Co pak mu za to dáme/ nemáme Chleba ani nic takowého coby hodného bylo dáti tomu Muži Božjmu. Služebnjk pak ten nalezl při sobě Gross Střjbrný/ a tak namluwil gey aby ssli k němu. A když gt ge vhlédal Samuel/ newěděl kdoby to přissel/ až mu Pán neyprwé oznámil/ co gest zač Člowěk ten/ mluwjc: Ecce vir quem dixeram tibi, iste dominabitur Populo meo.

Přissedssy potom Saul k Samuelowi/ ptal se ho kdeby tu byl Widaucy/ nebo toho času tak Kněze gmenowali. Powěděl mu Samuel: Yá sem ten na kteréhož se ty ptáss/ protož gdi předemnau na horu a budess dnes semnau gjsti/ a zeytra ráno tebe propustjm/ a o wssem čehokoliw potřebugess oznámjm: Oslyce twé o kterýchž ty giž třetj den myslíss gsau nalezené/ o čemž yá tobě potom ssjřegi powjm. Na zeytřj pak wyprowázegjce gey z Města/ oznámil mu wůli Božj/ a wyňawssy Baňku s Olegem wylil na Hlawu geho/ řkúce: Ecce vnxit te Dominus, super hæreditatem tuam in Principem &c. A tu giž máss prwnjho Krále/ ale wssak w yaké teynosti Božské woleného/ toho se gedenkaždý dočjsti může. Pohlediž yak gest mu tu giž rozkázal Pán poctiwost činiti/ dary mu na cestě gednal/ dal mu Ducha Maudrosti/ posadil gey mezy Proroky/ a giný rozum y Srdce w něg wložil: giž pokázal na sobě ginačegssj obyčege/ a hned ginačegi sobě postupowati počal/ Čzemuž gsau se wssyckni djwili/ widauce gey prwé prostého Člowěka/ mluwic: Quæ nam res accidit filio Cis? Num & Saul inter Prophetas. Z čehož geden každý poznati může z wůle Božj Krále y každau Wrchnost/ který proměnj w dobré skutky obyčege swé: Ale ten který gednosteyně w hlauposti ležj/ takowý každý w hněwu Božjm zůstáwá: O čemž prawj Job w Kap: 34. Qui regnare facit hominem Hipocritam propter peccata Populi. O tom tolikéž Oseæ 13. Cap: máme napsaná tato slowa: Dabo tibi Regem in furore meo, & auferam in indignatione mea.

Rozkázal potom Samuel Lidu tomu Židowskému/ totižto Dwanácteru Pokolenj w pořádku swém se postawiti/ poručiwssy gim Losy metati/ z kteréhoby Pokolenj Krále gim obrati měl. Což když gest se stalo/ Padl Los na Pokolenj Benyaminowo/ a na posledy na Saule/ kteréhož když hledali a nikdež ho mezy Lidem nebylo/ ptali se Pána Boha gestli že ten Král k njm přigde: Gimžto gest Pán oznámiti ráčil/ že

čil že gt ſe w Domě zamknul / kteřížto poſpiſſyli a přiwedli gey před wſſecken Lid shromážděný.

Pohleďtež Králowé kteří proti wůli geho Králowſtwj dobywáte / yak tim welice hněwáte Pána Boha. Tento Saul widauce giž giſtau láſku Pána ſwého nad ſebau / neſtrogil ſe k tomu / nýbrž ſe zbraňowal tak weliké° Vřadu přigjti. Zdaliž newijte co to geſt: Máte na to ſlowa Jobowa / kterýž mluwj : In fortitudine Brachij tui poſsidebas terram. Nu / tu giž porozuměg Pane / kterýž mocý wládnauti chceſs / s yakým potěſſenijm toho zažigeſs : Což ſe na ten čas zamlčeti muſý / poněwadž to toliko ſamého Pána Boha Saud geſt.

Když geſt potom přiweden byl Saul mezy ten Lid Židowſký / žádného Muže nad něg wyžſſij poſtawy nebylo : Za kteraužto přjčinau řekl Samuel : W prawdě widijte kterého geſt Pán obral / nebo mu žádného rowného mezy wſſijm Lidem ſe nenacházý. Lid pak židowſký vhlédawſſy Saule / zwolal hlaſem welikým : Viuat Rex viuat.

To když ſe wſſecko wykonalo / rozpuſtil Samuel lid vkázawſſy gim Krále / kteréhož náſledowala čáſtka Lidu toho / gichž geſt Pán Srdcý dotknauti ráčil / toliko Synowé Belial mluwili proti němu / a neměli gey ſobě práwě za nic / žádných mu darůw nedali yako ginij / proto / že gſau gey prwé znali býti Člowěka proſtého : On pak w té wěcy tak ſobě počijnal / yakoby o tom nikdý neſlyſſel a nic newěděl.

Vkázal Pán w krátkém čaſu hodnoſt Saulowu w Rytijřſkých ſkutcých / nebo geſt porazyl Náhaſa Krále Ammonſkého : Potom pak vkázal na ſobě pořádek y hrůzu wſſemu Lidu / očemž ſobě čti ſſijřegi pijſmo Swaté. Ale wſſak geſt to ne ſám Saul činil / ale Wſſemohaucnoſt Božſká wſſecko to ſprawowala. Ten ſe potō byl tak welice zalijbil wſſemu Lidu / že gſau mluwili Samuelowi aby gim vkázal to° kterýžby proti Saulowi reptati ſměl / řkauce : Quis eſt iſte qui dixit, Saul non regnabit ſuper nos, date viros interficiemus eos. Čžehož geſt potom ſám Saul zbraňowal yakožto Král takowý / který byl od Pána Boha maudroſti naplněny / mluwijce k Lidu : Non occidetur quiſquā in die hac, quia hodie fecit Dominus Salutem in Iſrahel &c.

Vkázal Pán láſku ſwau Saulowi a dal mu ſſtěſtij w několika Bitwách že geſt porazyl Nepřáteli ſwé : z čehož geſt ſe potom y s Lidem ſwým peychau podneſl / přeſtaupil wůli Božij a rozhněwal Pána Boha ſwého / gemužto Samuel domlauwagic / mluwil tato ſlowa : Stulte egiſti, nec cuſtodiſti mandata Domini Dei tui, quæ præcepi tibi. Nu pozorůgž toho Králi / kterýž poſlauchati nechceſs Služebnijka Božijho coť on rozkazuge / za kteraužto přijčinau než ſe naděgeſs / hněw Božij tě zachwáti.

Nalezl ſobě Pán hnedky giného Krále / a od Saule y od Potomkůw geho Králowſtwij oddálil / ale wſſak geſt to powlowně (ačkoliw w hněwu ſwém) ſprawowal. Vpamatowal ſe potom Saul / ale giž

po čaſu /

po času/ giž bylo po weypowědi Božij/ nechtěl gey Pán wijcegi slysse-
ti když gest wolal za Samuelem: Peccaui quia præuaricatus sum sermo-
nem Domini, & verba tua, timens Populum & obediens voci eorum. Pro-
syl Samuele aby ssel s nijm před Pána a za něg se modlil aby gey za-
se na milost přigal: Nechtěl toho Samuel včiniti/ ale wzdalowal se
od prozby ge°. Saul pak gey chytagic/ strhl z něho Plássť/ kteremuž gt
on řekl: Scidit Dominus à te Regnum Israhel hodie, & tradidit illud pro-
ximo tuo meliori te. A tu hned Pán rozkázal pomazati na Králow-
stwj Dawida/ a Saule porazyl Duchem zlým. O čemž sobě čti w týchž
Knijhách Kap. 16.

Plakal Samuel litugice Saule/ k němužto gest Pán z hněwu pro-
mluwil/ řkauce: Dlauholi plakati budess/ poněwadž sem yá gey za-
wrhl: měg pohotowě Oleg w Rohu swém/ a půgdess a pomažess mi
na to mijsto giného: Mittam te ad Isai Bethlehemitem, prouidi enim in
filijs eius mihi Regem. Obáwal se tam gijti Samuel/ z čehož gest se Pá-
nu wymlauwal/ mluwic: Quomodo vadam, audiet enim Saul & inter-
ficiet me. Yakau gest mu proti tomu Pán raddu dal? o tom w týž Ka-
pitole tato slowa čteme: Vitulum de armento tolles in manu tua, & di-
ces ad immolandum Domino veni, & vocabis Isai ad victimam, & ego oste-
dam tibi quid facies, & vnges quemcunq; monstrauero tibi.

Když gest pospijchal Samuel s tim Beránkem/ aby gey obětowal
Pánu Bohu swému/ vzřel Heliaba Muže spanilé postawy/ o němž
gest rozuměl/ že ten od Pána obrán gest na Králowstwij. Ale Pán
poznawssy mysl Samuelowu/ zawolal na něg: Ne respicias vultum
eius, neq; altitudinem staturæ eius, quoniam abieci eum, nec iuxta intuitũ
hominis ego iudico: homo enim videt ea quæ parent, Dominus autem in-
tuetur Cor.

Přiwedl mu potom Isay Sedm Synů swých/ z nijchžto gest žá-
dného Samuel přigjti nechtěl/ mluwijc: že gest Pán žádného sobě z
těch nezwolil. Ale zeptal se ho gestliže gich wijcegi nemá? Oznámil mu
Isay: mám gesstě gednoho malického/ kterýž Owce pase/ pro něhož
gest on spěssně poslati rozkázal. A když gest přiweden byl/ postawil gey
Otec před Samuelem. Byl Dawid Lisý/ a pěkného pohleděnj y twá-
ře spanilé: Na něhož když gt Samuel hleděl/ promluwil k němu Pán:
Wstaň/ a toho mi pomaž/ ten gest o kterémž sem ti prawil. Včinil Sa-
muel wůli y rozkazu Božijmu dosti/ a tu hnedky od té hodiny Duch
Božij sprawowal Dawida/ a Duch nečistý k Saulowi přistaupil &
exagitabat eum.

Poznawsse pak Služebnijcy Saulowi to weliké trápenij od Du-
cha zlého na Pánu swém/ Dáwali mu raddu aby se postaral o ta-
kowého Muže kterýby na Cytře hráti vměl/ aby zlý Duch slyssijce
Zwuk Cytry/ tak těžce gey netrápil: Což on slyssijce prosyl gich aby
toho sami bedliwj byli. Geden pak z Služebnijkůw geho oznámil mu

 o Dawi-

o Dawidowi Synu Jsay Betlehemitského/ wyprawugjce ge° welikū hodnost/a nadto wýsse y toho doložil že gt Pán Bůh s njm: Pro něgž gest pogednau Saul poslal k Otcy geho: A když před něg byl přiweden/welice gey zamilowal a hned za Žoldněře swého přigal/ kterýžto když hral na Cytře/ odstupowal od něho Duch zlý.

Ne pogednau Pán Bůh po onom Pomazánj dal Dawidowi Sceptrū nad Jzdrahelem/ zkussowal ho sobě ney prwé diwně/Saule se pak natrápil za to prowiněnj do wůle swé. Uděliti gest mu potō ráčil sstěstj proti onomu Obru/ začež můsto lásky/ welikau nepřjzeň (ačkoliw gest gey včinil wrchnjm Správcym nad Woysky swými a Dceru swau Mikol za Manželku mu dal) od Saule odnesl: A to wsseckо se stalo pro ono spjwánj Žen židowských/ Percusit Saul mille, & Dauid Decem millia. Dáwno Králowé (z čehož tuto poznati se může) wsseckū Sláwu chtěgi mjti/ by pak y skrze ruce gegich nabyta nebyla: očemž sobě čti 1. Reg: 18. Cap. Když gest pak giž Pán dokonále skusyti ráčil Dawida/ dal mu to wssecko co gest mu vsaudil/ O tom sobě čti/ od rozdjlu 17. až do konce těch Kněch: Byl Králem nad Jzdrahelem y potomcy geho/ tak yakž gest Pán mu připowěditi ráčil až na wěky. A tak giž tu máss prawý počátek Králůw prawdiwých od Pána Boha nařjzených/ale wssak ne těch kteřj sobě w Pohanstwě Tytule Králowské smeyssleli/ o njchž gest Pán newěděl/ nebo gsau nebyli z wůle geho na ta mjsta podanj: A o těch tolikéž wěděti nechce kterj bez wůle geho/ toliko z vporu lidského/by pak y Křesstiané byli/ objráni býwagi.

JAkého Krále Pán Bůh zdáwna mjti chtěl/ tuto se krátce powinnost geho oznamuge/ kdežto Dawid postupugjce Králowstwj Synu swému napomenutj mu o té wěcy dáwá.

Gsauce giž Dawid wěkem sesslý/ Ssalomaunowi Synu swému wzdáwagjce Sceptrum takto k němu mluwj: Confortare & esto vir fortis,& obserua vt custodias mādata Domini DEI tui, vt ambules in vijs eius,& custodias Ceremonias eius,& præcepta eius,& iudicia & testimonia, sicut scriptum est in lege Moysi. Pěkný gest to Kssafft Otce dobrého Synu poddaný/ Pán dal na přjklad.

POtřebuge Pán Správcy nad Lidem swým virum fortem. A to proto: nebo mluwj Ewangelista Lukáss Swatý w Kap. 11. Cū fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt omnia quæ possidet. Ale že fortitudinem žádný w sobě mjti nemůže/ bez wůle a obzwlásstnjho daru Božjho/ nebo gsau to geho wlastnj wěcy/ yakž o tom mluwj Prouerbio: 8. ca: Mea est prudētia, mea est fortitudo. Odtud Králi toho dosahůg/ a mluw tak yako Apostol ad Filipen: 4. Scio Saturari & esurire,& abundare & penuriam pati: omnia possum in eo qui

me con-

mè confortat. Nebo gestli že ten při tobě nebude / za nic nestane syla twá / w kteréž ty statečnost swau pokládáš : Za kteraužto přjčinau dáwa na to raddu onen Pohanský Muž Antistenes, mluwjc: A Dijs optanda fortitudo, nam frustra parari bona, si qui pararit tueri nesciat. A protož / gestliže Králi fortitudinem od Neywyžssjho Krále nad Králi dosáhneš / a dauffánj swé w něm skládati budeš : můžeš řjcy ta slowa / yako onen Leonidas Rzecký Král : Cum percontaretur quid facere statuisset ? nihil aliud ait facturus sum, quam re vera pro græcis moriturus pugnando. Ten ačkoliw gest byl Pohanem / ale wssak vměl Lidu swého brániti. Nebo když gest mu wzkázal Xerxes: Mitte arma : rescripsit, veni & cape. Malluit mori armis, quam traditis armis turpiter de vita cum hoste pacisci. Plutar: in Laco: Apophtegma : Gest tuto zagisté gesstě připomenutj hoden onenno Porrus Jndyský Král / kterýž wssem Králům přjklad na sobě zůnechal. Qui inuadente Indiam Alexandro, suadentibusq; amicis, vt societatem cum Regibus finitimis iniret, ad propulsandum Alexandrj impetum : Si mihi inquit tante vires non sunt, vt sine socijs saluus esse non possim; melius profecto est omnino non regnare, sed fortiter mortem appettere, pro salute meorum. Když gsau pak giž protj sobě widěli welikau moc Alexandrowu / radili mu aby se pokořil: kterýžto dal gim takowau odpowěd : Si Alexãdro supplex cessissem, futurũ erat vt ipse me ignauum seruum; Si armatus resistissem, generosum Regem iudicaret. Brus: lib. 2. Potřebj gest tehdy Králi aby byl fortis / nebo nenadarmo gest to powěděl Dawid onen Swatý Král / na počátku řeči Synu swému / s kterýmž gest byl Pán Bůh. Mnoho na statečnosti Králowské Lidu záležj / kterýžto gestliže ne sylnau Rukau / tehdy Srdcem smělým má posylňowati Lid swůg Rytjřský w potřebě / tak yakž gsau ti Pohanssti Mužj činili.

Alexander weliký / když gest byl při dobywánj Zámku gednoho welice w Prsy raněn / z čehož když gsau gey někteřj přednj Páni geho trestali / že gest tak blýzko k mjstu nebezpečnému / natjral : Boetium quendã dixisse ferunt. Virorum, est ô Alexander magna facinora aggredi : sed qui præclare quidq; facit, necesse est & pati.

Potřebj gest ó Králowé ne pro rozkosse wezdeyssj / Králowstwj přigjmati : Ale gest potřebj při Králowstwj o každau křiwdu geho statečně se zastawowati / nedopausstěgjce vgimati / ale yak možné gest rozssyřowati Hranice aneb Pomezý geho. O to tebe napomjná Ecclesias: Cap. 4. Pro iusticia agonizare pro anima tua, & vsq; ad mortem certa pro iustitia tua, & Devs pro te expugnabit inimicos tuos. Obranůg Wlasti twé Králi / nebo to nenj proti Pánu Bohu twému / toliko to o sprawedliwau wěc začjnay / Což když včinjss / nelekey se / nebo Pán s tebau gest / tak yakž o tom prawj Deute: 20. Cap. Si exieris ad bellũ contra hostes tuus, & videris equitatus & Currus, & maiorum quam tui exercitus multitudinem, non timebis eos, quia Dominus Devs tecum est.

A protož

A protož Králowé / netoliko wám mocý aneb dary Králowſtwij nabýwati nenáležj/ale y toho ſe wzdalowati máte/abyſſte Syny ſwé/ geſtliže w nijch hodnoſti nevznawáte / na ně nedoſazowali ani gim k tomu pomáhali/ berauc přijklad z onoho / kteréhož Plutar: in Regum Apophtegmatibus připomijná těmito ſlowy : Pyrhus Epirotarum Rex, quum à filijs etiam num à pueris interrogaretur, cui noſtrum relinques Regnum? Qui cunque inquit veſtrum acutiorem habebit enſem. Significans ſe non ætati daturum principatus ſucceſsionem, ſed virtuti. Hoc ſtimulo pueros omnes ad Certamen fortitudinis, excitauit. Z toho Králi negde tebe ſamo Králowſtwij/ vkáže tě na ně ſám Pán Bůh/ a vwede tě w miloſt wſſemu Lidu/y těm kteřij tě neznali / toliko na dijle o tobě ſlyſſeli.

A tak/ geſtli že chceſs Králi aby tě milowali Poddanj/milug ge tolikéž y ſám/a měg ſobě za přijklad onoho wzáctného Krále Arragonſkého / kterýž když geſt widěl na Moři Rytijře ſwé tonauti/poſpěſſně gim pomoc dáti rozkázal: Z čehož ſe někteřj Heytmané geho wymlauwali/ řkauce : Že geſt lépegi gedné ty Náwi zahynauti/ a nežliby wſſyckni z topiti ſe měli. Ipſemet Rex Alphonſus ſoluit prætoriam nauem, ſatius eſſe inquiens vna cum ſocijs viris fortiſsimis occumbere, quam illos videre ante oculis extrema pati. Panor: de rebus geſtis Alphonſi. Y yakž takowého Pána nemá geden každý milowati/ kterýž miluge Služebnijky a Poddané ſwé/ muſý to přemocy na každém geho wlaſtnj dobrotiwoſt.

ET OBSERVA VT CVSTODIAS MANDATA Domini Dei tui. Toho geſſtě poručil oſtřijhati onen Swatý Král Dawid / wzdáwagijce Králowſtwij w Staroſti ſwé Synu ſwému Sſalomaunowi. O to tolikéž y Eccleſiaſtes napomenutj dáwá Cap: 6. mluwijc : Cogitatum tuum habe in præceptis DEI. Item Cap: 9. & omnis enarratio tua in præceptis altiſsimi. Geſſtě máſs Králi naučenij ſobě pozůſtawené/ kteréž přečti in Exodo Cap. 13. Et erit quaſi ſignum in manu tua, & quaſi monumentum ante oculos tuos, vt Lex Domini ſemper ſit in ore tuo.

Nediw ſe Králi žeť Pán Bůh dobrořečiti neráčj w ſkutcých twých: Proč? Proto že nic Wſſemohaucnoſti geho nepřipiſugeſs/toliko mocý ſwé a rozumu ſwému / a wůli Swatau geho opauſſtijſs. Pohleď yak tě napomijnati ráčij ſkrze Izayáſſe w Kap. 48. mluwijc : O ſi ad præcepta animum aduertiſses, fuiſſet vt arena Semen tuum, & Stirps vteri tui vt lapilli eius. Takť ſe tolikéž dařij y Lidu twému/ kteřijžto po Smrti twé hledagijce ſobě giného Krále/každý vžitku ſwého wyhledáwá/ a protož/ kdo mu wijcegi dá/aneb wijcegi připowijdá/toho on za Pána přigijti dowoluge/ ačkoliw w něm nic nevznáwá toho / coby náleželo Pánu Bohu/ a Wlaſti aneb Králowſtwij tomu. Za kteraužto přijčinau nařijká Amos Prorok w Kap. 9. Ecce oculi Domini ſuper

Regnum

Regnum peccans, & conterrã illud à facie terræ. Izayáſs tolikéž mluwj: Propter hoc maledictio vorabit terram. Popatřtež na to Králowé že pro wáſſe bezbožnoſtj Králowſtwj hynau/puſtnau/ a w niweč ſe obracugj/ kteréžto Pohané/ pro wás/ pro wás ó Králowé / ſobě podmaňugj. Nebo prawj Izayáſs : Ecce Dominus diſsipabit terram & nudabit eam : diſsipatione diſsipabitur terra & dirreptione prædabitur , quia tranſgreſsi ſunt Reges,mutauerunt Ius,diſsipauerunt fædus ſempiternũ.

Potřebj geſt tehdy Králům/ bráti přjklad z Dawida / z Sſalomauna y z giných dobrých a Swatých Králůw: A pamatowati yak gſau ti/ kteřj w moc ſwau dauffali/ můžerně zhynuli: Očemž wypiſuge Eccleſiaſtes Cap.16. Non exorauerunt pro peccatis ſuis antiqui Gigantes,qui deſtructi ſunt confidentes ſuæ virtuti , & non pepercit peregrinationi illorum,ſed percuſsit eos,& execratus eſt eos, præ ſuperbia verbi illorum,non miſertus eſt illis, gentem totam perdens & extollentem ſe in peccatis ſuis.

Za tau přjčinau Dawid napomjná Sſalomauna / vt ambules in vijs eius, tolikéž y ſám Pán Vſty ſwými/ očemž ſobě čti in Geneſi: Ambula coram me & eſto perfectus. A to mluwj onomu neyprwnějſſjmu po Potopě rozmnožiteli Swěta / to geſt Noelowi/ což ſe y wás wſſech doteyče. Dáwá Thobiáſs naučenj Synu ſwému na to/ mluwjc : Omni tempore benedic DEVM , & pete ab eo vt vias tuas dirigat. Potřebj geſt wám Králowé wěděti o Králi nad ſebau / a proſyti aby on ſám ceſty wáſſe ſprawowal / tak yakž geſt Dawid o to proſyl Perfice greſsus meos in ſemitis tuis,vt non moueantur veſtigia mea. Eccleſiaſtes tolikéž wás wyvčuge w Kap: 37. Deprecare altiſsimum vt in veritate viam tuam dirigat. Wſſak ti to ſám připowjdá ſkrze Izayáſſe w Kap: 48. Ego ſum Dominus DEVS tuus docens te vtilia, gubernans te in via qua ambulas. A ty bez něho dobře žiw býti nemůžeſs : Wěř w tom Jeremiáſſowi co ti prawj w Kap: 10. Scio Domine quia non eſt hominis via eius : nec viri eſt, vt ambulet & dirigat greſsus ſuos. Newyhledáweyte ſobě nowých ceſt k chwáleni Pána / očež wás napomjná týž Jeremiáſs w Kap: 6. State ſuper vias & videte , & interrogate de ſemitis antiquis, quæ ſit via bona, & ambulate in ea, & inuenietis refrigerium animabus veſtris.

Poſlaucheyte yak Pán nařjká na ty kteřjž gſau wyſtaupili z Ceſt geho/ yakž otom Eccleſiaſtes wypiſuge Cap: 2. Væ his qui perdiderunt ſuſtinentiam, & qui derelinquerunt vias rectas, & diuerterunt in vias prauas. Czi ſe wám zdá/ že geſt to lepſſj wymyſſlená wáſſe ceſta/ kterau Pána hledáte: Na to in Prouer: Cap: 21. položená máte tato ſlowa. Omnis via viri recta ſibi videtur, A čjnjce ſobě ſmjch z nj/ takto mluwj: Via ſtulti recta in oculis eius. Ale poſlaucheyte co geſt Pán ſkrze Izayáſſe w Kap: 55. powěděl: Non cogitationes meæ, cogitationes veſtræ: neq; viæ veſtræ viæ meæ,dicit Dominus. A protož potřebi geſt ſe wy-

ptáwati

ptáwati na cesty Páně v Spráwcůw a Rzediteluow Cýrkwe geho prawdiwých / gestliže chtěgi Králowé aby se gim splnila ona řeč Dawidowa Psal: 83. Ibunt de virtute in virtutem: videbitur Deus in Sion.

GEsstě onen Swatý Král Dawid napomjná Syna swého Ssalomauna / mluwěc k němu / Et custodias ceremonias eius & præcepta eius. Poraučí Dawid Ssalomaunowi zachowáwati Ceremonyge y Přjkázaní BOžj. Czehož tuto pilně poslauchey Králi kterýž sobě to osskliwjss / že tim Pána vrážjss / nebo o neymenssj wůli swau kterau přestaupj Služebnjk geho / welice Pán hněwati se ráči. Czti sobě 1.Reg:15. Cap: proč gest Saule y potomky geho s sadil z Stolice Králowské? Pro nic giného / než že gest chtěl lépegi s Lidem swým Pánu slaužiti / nežli gt on mu poručil. On rozkázal wssecko wyhladiti / oni pak zůstawili k Oběti Boues & Oues, čehož gest Pán mjti nechtěl ale wssecko to pobiti poručil: kterémužto gest Samuel powěděl / melior est obedientia quam victimæ, & auscultare magis quam offerre adipem arietum. A protož mluwj Ssalomaun Prouerb: Cap: 14. Mens iusti meditabitur obedientiam. Sap: Cap: 6. toto prawj: Custoditio legum, cōsummatio incorruptionis est. Nu giž widjss každý co se tu mluwj / a zwlásstě ty Králi nespausstěg se na rozům swůg / poslauchey Služebnjka Božjho a raddy od něho žádey / nebo Pán tomu wssecko poraučj / kterýžto nemůže ti zlé radditi / neb tu gde o něho samého / kdyby w čem neymenssjm přestaupil wůli Božj / wj o tom žeby musyl zato těžce trestán býti. Poslauchey co Moyžjss wzawssy to od Pána rozkazuge Izdrahelowi / Deutero: Cap: 30. Considera quod hodie proposuerim in conspectu tuo vitam & bonum, & è contra, mortem & malum, vt diligas Dominum DEVM tuum & ambules in vijs eius, & custodias mādata illius & cæremonias atq; iudicia, & viuas atq; multiplicet te, benedicatq; tibi in terra. Wssecku mysl swau máss spustiti na službu a na wuoli Božj / yakž tě o to napomjná Ecclesiastes 29. Cap: Pone thesaurum tuum in præceptis altissimi, & proderit tibi magis quam aurum. Nebo widj wssecko pomysslenj w Srdcy twém / před njmž nic skreyti se nemůže.

IVDICIA ET TESTIMONIA SICVT SCRIPtum est in lege Moysi &c. Toho Králi máss co neypilněgi ostřjhati / pamatůgjce na Saudcy Neywyžssjho / že tolikéž on tebe o wssecko sauditi bude / yakž o tom Dawid onen Swatý Král w Žalmů 95. prawj / Iudicabit orbem terræ in æquitate, & populos in veritate sua. Apostol Swatý Pawel k Rzjmanům toto nápsal w Kap: 14. Omnes enim stabimus ante tribunal Christi: Itaq; vnusquisq; nostrum pro se rationem reddet DEO. Co pak sám prawj? o tom sobě čti in Apocalip: Cap: 22. Ecce venio cito & merces mea mecum est, reddere vnicuiq; secundum opera sua. Wěz tehdy Králi oč koho máss sauditi: Gestli že ti kdo

ti kdo z wůle Božij prawdu mluwij a neb pijsse/ pokazugijce ti to důwodně prawdau že tak gest/nečiň se nad nijm Tyranem/ netoliko rukau ale ani pomyšlenijm/ nýbrž zney ho býti Poslem Božijm k sobě: gestli že pak ginačegi o něm mysliti budeš/ tehdy změnij Pán Buoh wůli twau/ a obrání Služebnijka swého/ tebe pak hroznau Smrti porazý/ čehož můžeš sobě wzýti na přijklad Swatopluka Morawského a Boleslawa Polského Krále/ y giné mnohé Knijžata.

Plinius lib. 2. Panegerico ad Traianum takto pijsse: In Principe tres virtutes maxime prædicantur. Pietas, Abstinentia seu temperantia, & mā-suetudo, seu eum adeundi facilitas.

Pietas Králi/tak giž se dosti podlé Dawida předložila yak gest Synu swému poraučel aby Pánu Bohu slaužil a přikázanij geho zachowáwal. Na ostatek v Služebnijka Božjho to gest v Biskupa/dostatečněgi se wyptáwey.

Abstinentiam, temperantiam & mansuetudinem. Na ty ctnosti/ z giných dáwnijch a wěčné paměti hodných Králuow přijklad sobě ber. Czemuž y pijsmo Swaté wyučuge Ecclesiast: Cap. 37. Qui abstinens est, adijcit sibi vitam. Y mluwj Cap: 29. Initium vitæ hominis, abstinentia. Za kterau pak přijčinau gest ti vžitečná ta abstinentia? O tom Apoštol 1. Cor. Cap. 7. toto prawij: Abstinete vos ad tempus: vt expedicius vacetis orationi. Že ty pak Králi máš býti přjkladem wšemu Lidu swému/ tehdy máš to činitia mluwiti s tymž Apoštolem: Ego igitur sic curo non quasi aerem verberans: sed castigo corpus meum, & in seruitutē redigo, ne forte cum alijs me ostendero, ipse roprobus efficiar.

Máš toho na přjklad Krále ačkoliw Pohanské/ale pohleď toliko yaká gest w nijch Abstinentia Publica bývala. Alexander Macedonum Rex, ob aquarū defectū, in itinere siti laborabat: igitur cū forte oblata esset Galea plena aqua, vbi galeam in manus accepit, circumspiciens quos circa se habebat equites, demisso capite & fixis in potū oculis, ingustatam reddidit aquam, probatisq; viris dixit; si solus bibero, hos meror instigabit.

Témuž podobný přijklad na sobě gest vkázal Cýsař Rudolff yakž o tom Æneas Syluius těmito slowy wypisuge: Rudolphus Imperator, cum in Bello quod contra Ottogarum Boemiæ Regem gessit siti laborabat cum toto exercitu, ferunt rustico (qui messoribus potum ferret) ablatum hydria Sycera plenam, atq; Imperatori oblatam. Quam cum ille vidisset, reddite inquit homini vasculum suum, nam ego exercitui non mihi siciebam. Sicq; sua abstinentia partim exercitum eo potu refocillauit, partim ad sitis patien tiam inuitauit suo exemplo.

Alphonsus Arragonský Král/neméněgi gest tomu podobný přjklad na sobě zůstawil. O čemž pijsse Panor: de rebus gestis Alphonsi. Cum fugato Iacobi Caudolæ exercitu, sine tentorijs ac cōmeatu pernoctare sub dio cogeretur, & Ioannes Eserniranus Alphonsi Studiosus Raphanum in tam magna militum inopia, & Panem vnum cum dimidio [caseoli Balearici,

(***) Regi

Regi misisset, recusauit: Non decere inquiens Imperatorem ieiuno exercitu manducare. Ale wssak Králi netolíko w gýdle a pitý ale y w giných wěcech máss mjti zdrželiwost/w žádostech tělesných máss se sam skrocowati/ a mluwiti ta slowa yako Jozeff oné Paní swé: Quomodo hoc malum possum facere,& peccare in Dominū meū. Cžiň ty tak yak tě napomýná Job w Kap: 38. Accinge sicut vir lumbos tuos. Nečiň nic Králi k wůli Záwssnjkům/kteřj se tolíko nawykli Panům swým pochlebēstwjm přisluhowati/namlauwagjce ge k libosti a rozkossem tělesný. Dděley ty tak yako onen Cyrus Král/kterémuž někteřj geo Dwořané o weliké kráse onyno Perské Paní wyprawowali/ ale wssak gest gi on ani widěti chtěl/ Očemž Erasmus in Apophtegmatibus wypisuge: Cyrus abstinebat à conspectu Pantheæ: & Araspo dicenti mulierē esse insigni forma, dignā Regis oculis? Ob isthuc ipsum, inquit, magis est illa abstinēdū.

Alexander weliký yaký gest přjklad na sobě včinil Králům/nechť sobě z něho ačkoliw z Pohana ten přjklad berau Křestianssťj Páni. Cū Puella excubia iam noctu venisset cum eo dormitura, rogauit Rex cur tam sero venisset? illa cum respondisset, se expectasse donec maritus cubitū isset, Alexander ministros accitos, acriter obiurgauit quod aditum dedissent, reducite inquiens, hanc, ne adulterij mihi ansam præbeatis. Plutar: in Laco: Apoph: Yzdaliž to nenj dosti pěkný přjklad toho mladého Krále/ poslauchey gesstě co gest dálegi včinil: když sau gey namlauwali/vt Darij filias quas habebat captiuas inviseret, (prædicabantur enim puellæ admirabili esse forma) noluit ire, dicens, sibi non committendum vt cū viros vicisset, à mulieribus vinceretur.

Scypio tolikéž když gest mocý wzal Hyssspanům Carthago Městko Nowé: Milites quidam virginem eleganti forma captam adduxerunt, eiq; tradiderūt: hic ille, libenter acciperem, inquit, si priuatus essem, nō imperator. Poslechni tuto gedenkaždý welice rozumného Heytmana odpowědi/ kterak gest na to pamatowal yakau Wrchnost na sobě měl: wěděl že gest mu se nenálezelo hanebnými wěcmi zaneprazdňowati: Nynj pak ledakdos když má yakau kolíwěk Wrchnost nad ginými tak sobě rozumý/ že mu giž wssecko slussj činiti.

Mnoº bych mohl vkázati z Králůw Pohāských přjkladůw/kterýchž newjm aby Křestiansstj Králowé wěku nyněgssjho vžjwali. A protož dobře by gim bylo mjti na bedliwém pozoru raddu onoho Pohanského muže Demosthenesa, kterýžto w obyčegi wluwiti mjwal: Homini nullum malum accidere posse affirmabat, qui Sapientiæ fundamenta, temperantiam & Continentiam iecerit.

Ty ffundamenta ó Králi máss zakládati w sobě a pamatowati na to co gť onen Eschines powěděl: Temperati viri vitam, tam puram, tamq; sinceram esse oportere dicebat, vt ne turpitudinis quidē suspicionē de se præbere posit. Gest to / totižto tēperantia vel abstinentia, moderatrix omnium commotionum, yakž o tom Cycero wyprawuge ꝛc.

A tak Králi měg na sebe pozor a nerowney se giným/ nebo sy ty wssem za přjklad. A protož: Yak w čem vpadneš/wssyckni to na tebe wěděti budau/z čehož hanbu od lidj odneseš/a hřjch nevkrocený před Bohem mjti budess. A tak giž tu máss krátké naučenj/co sy Králi powinen w sobě zachowati/ y sprawu toho yak gsau dáwno a odkoho podáni Předkowé twogj. Ostatek na giném mjstě negdeš/poněwadž tuto o něčem giném potřeba psáti nás přinucuge / A obzwlásstě napřed / o počátku Slawného Domu Rakausského ꝛc.

O Po-

O Počátku a dáwnosti Arcyknjžat Rakauských/ mezy wšemi Křestianskými Králi a Knjžaty Neypřednegšjch Panůw/ krátký ale wšak prawdiwý Wýwod.

Regem nasci magnum est, at Regno dignum se præstare, maximum.

ERB ten opowjdagi dáwnj Hystorye/ že gest nadán Primeuis Austriæ Marchionibus tempore Imperatoris Traiani, in illo memorabili aduersus Decebalum Regem, bello gesto. O kterémž wypisugi/ že ti Sskřiwánkowé magj byti zlattj na Poli modrém.

TEN zase Erb obdržel LVPOLDVS Nonus Marchio Austriæ, contra infideles Prutenos pugnando, & reuersus, abolitis Alaudarum insignibus, aliud induxit signum, album tramitem in rubeo spatio. Tento Lupoldus sedjce w pokogi na Panstwj swém/ gednoho času s Koně spadl a Nohu zlámal/ za kteraužto přjčinau wstaupil do Zákona mezy Mnjchy/ wzdawšy Synuom swým Lipoltowi a Frydrychowi Knjžetstwj. Vmřel Létha Božjho 1194.

Ti dotčenj dwa Bratřj byli Knjžata Wálečna/ kteřjžto po Smrti Otce

ſwého/yali Rychardа Krále Englické-
ho když geſt gel z Azye a činil weliké
ſſkody w Rakauſých/proti kterémuž gſú
oni/ (bránice Panſtwů ſwého) Woy-
ſko ſebrali/a Lid geho pogednau na růz-
no rozehnali/a ſamého yali: Gimžto gt
potom muſyl dáti welikau Summů/ za
kterauž gſau oni kaupili Ducatum Sty-
riæ, Neobergum,& Comitatū Lincz atq;
Velz,ab Epiſcopis Patauieñ: & Herbipo-
leñ: Ti neyprwé byli Wýdeň Zdi obe-
hnali: Ale wſſak gſú to ginj Margkra-
bowé Rakauſſtj byli/ o kterýchž na ten
čas tuto nám můſſta k obſſirněgſſijmu
pſani/ nezbeywá: Toliko yak gſau při-
ſſli Hrabata z Habſſpurgku k opanowá
ni toho Margkrabſtwj Ra-
kauſkého/(kterůž vžijwali za
Erb Lwa čerweného pod ko-
runau na zlatém Poli/a nad
Helmem z Koruny dwau Labutich Kr
ku/ tak yakž tuto lépegi z položenj geho
ſprawiti ſe můžeš) oznámiti muſýme.

Circa Annum 1194. Frydrych Bratr
Lipolta deſatého/ z oněchno dáwnůch
Margkrabůw Rakauſkých / wzawſſy
Křijž na ſebe za Henrycha ſſeſtého/ gel
do Země Swaté / kdežto geſt y vmřel
Létha ꝛc. 1198. dum Damiata obſidione
cingeretur.

Lipolt Bratr geho vmřel w Roku
1232. zůſtawiwſſy tři Syny/ a několik
Dcer: Synowé po Otcy w krátkém
čaſu bez potomkůw pomřeli.

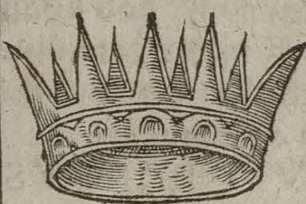
Gertruda ſtarſſij Dcera Lipoltowa/
dána byla Heřmanowi Hraběti Baden
ſkému.

Anéſſka Knijžeti Korytanſkému/ kte-
rémuž geſt porodila Meynharta Hra-
bě Tyrolſké: Ten potom toliko gedinů
Dceru po ſobě zanechal/ kteráž ſe doſta-
la k Stawu Swatého Manželſtwij/
Albrechtowi Hraběti z Habſpurgku ꝛc.

A ta Rakausy/ Sstyrsko/ y giné mnohé Panstwij wnesla do Domu Hrabat z z Habsspurgku ꝛc.

ZJe pak tuto neywijcegi gde o počátek Hrabat z Habsspurgku/ z kterýchž wedau Rodu swého poslaupnost nynégssij Arcyknijžata Rakauska: toho wsseho tuto krátce/ wssak prawdiwě doložiti sem vmjnil.

Surius Hystoryk opisugjce žiwot Cysaře Karla toho gména patého/ toto gest položil. Porro verò, si ad genus eius respicias, fuit illud perquam vetustum, Illustre, & nobile: Quippe ex Archiducibus Austriæ primo, deinde ex commitib9 Habspurgensibus, deniq; ex antiquissimis Frācorum Regibus &c. My tehdy tu poslaupnost Rodu toho odtud pogmeme/ yako napřed z Králůw Francauských/ z kterýchž prawdiwý počátek swůg magj Hrabata z Habsspurgku: A potom k tomu přiwedem/ yak gsu Rakaus dostawssy/ Tytul Arcyknijžetcý obdrželi.

NEyprwé wěděti máss/ yak gi se začala Gallia: Toho z wypsánij dáwnijch Hystorykuow/ takto docházým.

Gallia tertia Europæ Regio, nomen accepit à Duce Gallatę filio Herculis Ægity. Venit hic Hercules in Regionem Galliæ ante destructionem Troianam, conditq; in Celtica ciuitatem nomine Alexiam, quā longe post Iulius Cæsar destruxit, genuit ibi Gallaten: cui adulto Pater Regnū tradidit. Is ergo cum Regni fines extendisset, & multa præclara gesisset, subditi eius ab ipso dicti sunt Gallatæ, & Regio ipsa Gallatia. Romani vero, extracta Sillaba, ex Gallatia fecerunt Galliam. A tak giž tu máss počátek Galliæ/ aneb yak se nyni gmenuge Franciæ: kterážto Země z yakých příčin tak gest nazwaná/ y to wssecko tuto

se dolo-

se doložij / a gistý y prawdiwý počátek Hrabat z Habsspurgku se pokáže ꝛc.

HYstorye Německé / Latinským Jazykem wydané / Vnde exortum sit nomen Franciæ, cum ab antiquis temporibus hæc Regio semper vocata fuerit Gallia, takto o tom wyprawugij: Habent Historiæ Franciæ, Regionem hoc nomen sortitam, aliquot annis ante Christum natum. Idq; à Teutonicis Franconibus qui veri & genuini fuerunt Franci &c. Hi enim exagitati à vicinis, simul & mutãdi melioris soli gratia, in Proximam Galliã Belgicam cum eorum Rege Clodio tragecere, locaq; Metensium primo ac Tullensium tenuere: vbi Aetio duce Imperatoris, deinde Gottis & Aquitanis, postremo Normãdis ac Longobardis, varia successione ac magna virtute superatis, tota Gallia potiti sunt circa annum 433. ante Christum natum.

ZAčneme tehdy psáti o Francauzých a Králých gegjch / kteřijžto Gallatas sobě zholdowawssy pod swau moc podmanili: yakž nám o tom Hystorye od Latinských Hystorykůw sepsané / těmito slowy oznamugi.

FRANCVS FVIT PRIMVS Rex Galliæ post expulsos Romanos qui Galliam fere centum annis ante Christum natum sibi subditam tenuerat. A toho Fraňka Michael Ezyngerus Austriacus w Knihách swých kterymž gest dal Tytul Thesaurus Principũ, hac ætate in Europa viuentium &c. wspomijná / takto: Francus Antiquissimus Austriacorũ Principum familiæ progenitor, fuit Antharij Sycambrorũ Regis filius, à quo Sycambri, victis Alanis, Franci vocati sunt siue Francones, qui fuere Troiani &c. A toho giž pokládagi býti Sſestnáctého Krále po Předcých geho w Galligi od kterėhožto nazwána gest Fraňkonygi.

Phara-

PHARAMVNDVS panowal po Smrti Fraňka/ s powolenijm Marcomira Bratra swého : Ačkoliw Ezyngerus hnedky po Fraňkowi pokládá Clogium, qui regnare cepit anno nono postquam Maria Sanctissima nasceretur. Ale wssak yá tolikéž ginych zdánij w tõ neopausstijm kteřijžto kladau Clogiũ vel Clodium filium Pharamundi, qui Pharamundo successit: Ipse ab armis nõ cessans, dicionem Regni sui non parum ampliauit. Occupauit Treuerim & totam circum iacentem terram, interfecto Duce Mosselano nomine Sabino: Et ne rursum defficerent ab eo, emisit duodecim millia Colonorum cum vxoribus & liberis in Franconiã, & tot millia de Franconibus surrogauit in locum eorum. A tak se ten Lid Krewnosti spřijznil/ z kteréhož se potom yako geden Lid stál.

Meroweus Syn Klodyusůw po smrti Otce swého na Panstwij dosednuwssy/ ne zahanbil Statečnosti Předky swé/ tak yakž o něm Hystorye wyswědčugi. Succedẽteq; in Regno Merouco, tota fere Gallia vsq; ad Rhenum subacta à Francis. Expulsis namq; Romanis, ocuppauerunt Coloniam Agrippinam, Moguntiam, Nemetes & Argentoratum, vna cum tota Gallia.

Ezyngerus po Smrti tohoto Meroweusa pokládá HERIMERVM filiũ Clogij, qui regnare cepit Anno Christi 24. tẽpore Tiberij Cæsaris Anno Octauo, Regnauit Annis 11. Eius Regiminis anno nono Christus pro salute humani generis crucifixus, mortuus atq; sepultus est. A po něm hnedky klade Marcomirum, qui Regnare cepit Anno Tiberij Cæsaris 19. Regnauit annis 18. Eo tempore Petrus Apostolorum Princeps fundauit Ec-

clesiam

clesiam Antiochenam: quæ durauit annis duntaxat 425. Anno vero decimo huius Marcomiri, idem Apostolus fundauit Ecclesiam Romanam, quæ & iam num hodie durat. Ecclesia vero Alexandrina, quam Sanctus Marcus Euangelista fundauit, Anno huius Marcomiri nono, post annos 338. deffecit.

CLODOMIRVS FILIVS Marcomiri Rex quintus (secundum Ezyngerum) regnare cepit Anno Claudij Cæsaris vndecimo. Panowal Léth dwanácte: A to° času dowoleno bylo Apoštolnom kázati Ewangelium Krysta Pána po wšsem Swětě. Za žiwota tohoto Clodimira Cýsařowal Nero vkrutný Tyrran/kterýžto ze wšech Cýsařůw neyprwé/vložil na Křestiany weliké trestáni. Očemž Eusebius in Ecclesiastica Historia wypisuge.

Ten Clodomirus s Ržýmany y s giným Národy Králowstwj swému přjlehlými / mnohé šťiastné Bitwy mýwal. Zanechal po sobě Syna Antenora, yakž otom týž Author wyswědčuge.

ANtenor Klodomirůw Syn byl poražen od Ržýmanuow: Ale wšsak před tim geho nešťěstým narodil mu se byl Syn Ratherus. Qui Rotherodamum Hollandiæ Oppidum apud Batauos condidisse fertur. Panowal gedenmecytma Leth. Za žiwota toho Rathera žiw byl Domitianus Cýsař. Tento Ratherus zůstawil Syna Rychimera.

RYChymerus osmý Král Franský/ za kteréhožto Panowáni Ezyngerus pokládá/ že gest Margkrabstwj Brandeburské počátek swůg wzalo/a ten panowati počal dewátého Roku Cýsařowáni Domicyána Cýsaře/ žiw byl na Králowstwj Leth dwadceti a čtyry.

ti a čtyry. Zanechal po sobě Syna Odemara.

ODemarus Syn Krále Rychymera/ panowal Leth čtrnácte/ za gehožto sprawowáni Roku třetjho/ po Trayanowi Cýsaři panowal Adrianus. Vmřel potom Odemarus zůstawiwssy Syna Markomira/ kterýž gest na Stolicy Otce swého dosedl gedenáctého Létha Cýsařowáni Adryanowého. Žiw byl sstiastně na Králowstwý Leth 21. Pýsse dotčený Hystoryk Ezyngerus/ že gest ten Markomirus Král měl Manželku Marygi Krále Vherského Dceru: Ale že gest panowal Anno Christi 130. za tau přýčinau potřebý gest Hystorykowi bedliwě toho dohlednauti gestliže gt to tak bylo: Nebo nassi Kronykáři gesstě toho času Vhrůw/Czechuow/ani Polákůw newzpomijnagi. Ten Markomirus zanechal po sobě Syna Clodomira toho gména druhého/ kterýžto Kralowati počal za Panowánij Antonina nábožného. Žiw byl na Králowstwý Leth Sedmnácté. Zůstal po něm Syn Pharabertus.

PHarabertus Klodomiruow Syn/ kterýž gest Ržimany welikau mocý/ magýce na pomoc Sassy/ z Němec wyhnal. Kralowal Leth Dwadceti. Měl Syna Hunnona kterýž po něm panowal 28. Leth/ a za žiwota swého častokráte Ržýmany porážel. Za tohoto Hunnona Seuerus Imperator Cýsařowati počal.

Týž Hunno zplodil Syna Hylderyka/ kterýž po Otcy swém Kralowal za Panowánij Maximina Cýsaře. Žiw byl Létha Páně 216. Zůstawil Syna Barthera.

BArtherus syn Hylderykůw/ za Panowánij Aureliána Cýsaře/

Kralowal Leth dewatenácte. Tento Aurelianus Cýsař wolen byl na Cýsařstwý Rzýmské post Claudium & Quintilium.

Za žiwota tohoto Barthera Krále/ (yakž o tom Ezyngerus wypisuge, Franci, Hunni, Saxones & Bauari Germaniç Populi, Italiam vi ingressi, maximas ex ea prędas egerunt. Žiw byl circa annum Christi 256. Zanechal po sobě Syna Klodya.

Klodyus syn Barthera Krále Francauského panowal Dwadceti a Sšest Leth. Za gehožto žiwota Dyoklecyán Cýsař s Kollegau swým Maximiánem kterýž gest Panowal na Weychod a Dyoklecyán na Západ Slunce/ weliké Tyranstwý nad Cýrkwí Božý prowozowal / kterýžto na wssecky strany Chrám y Božý kazyli / Knýhy pálili, Lidi Křestianských weliké množstwý zmordowali.

Za téhož Klodyusa / Rzýmané do Německých Zemj wpády činili / a mnoho lidu v Benáku porazyli. Vmřel Klodyus zůstawiwssy po sobě Syna Waltera.

Walterus Syn Krále Klodyusa Král Francauský/ kterýž toliko Osm Leth po Otcy panowal. Za gehožto sprawowánj gesstě nepřestalo vkrutenstwj Dyoklecyánowo nad Křestiany / ale trwalo až do Konstantýna welikého / kterýžto když gt se s Maxencyusem strogil bogowati pod znamenýım Křýže Swatého / genž gest mu byl z Nebe okázan/ s těmito slowy: In hoc signo vinces, Za to Pánu Bohu děkugic že gest wýtězstwý dosáhl / Publico edicto po wssem Swětě / zwlásstě pak po Panstwjch a Králowstwjch Rzýmskému Cýsařstwý přináležegýcých/ křtiti se a znamenýı Křýže Swatého vžýwati

wati rozkázal etc. Tento Walterus zanechal Syna Dagoberta.

Dagobertus Walterůw syn / Osmnáctý Král Franský / žiw byl Letha Páně 309. kterýž gest Kralowati počal / když gt Constantinus Magnus Rzymský Cýsař panowal. Žiw byl na Králowstwý Leth gedenácté. Zůstawil po sobě Syna Klodomira toho gména třetýho.

Tento Klodomirus / yakž o tom Ezyngerus wypisuge: Ex Regni parte Ducatũ fecit, cui Genebaldum fratrem suum præfecit, qui anno Christi 326. Primus Frãconiæ Dux esse cepit. Po gehožto Smrti Syn geho Dagobertus byl Knyžetem. A Rychymerus téhož Klodymira Syn prworozený Král Franský in prælio à Gallis occiditur. Na gehožto mjsto Létha Páně 352. wstaupil Theodomirus.

Theodomir Klodymirůw syn počal panowati Sedmého Letha před Juliánem Rzymským Cýsařem / a Kralowal Leth Deset. Ten gest zabit na Wogně od Rzymanuow / ale wssak zůstal Syn geho Klogio toho gména druhý / O kterémž Ezyngerus toto napsal: Clogio Theodomiri filius Rex 23. post acceptas à Iuliano ad præsidium Tabernas, apud Argentinam Cladem, in qua triginta Millia Germanorũ fuerunt, obijt Anno Christi 378. Hic genuit Marcomirum & Dagobertum.

Marcomirus autem Clogionis filius Rex 24. Romanos primum ingenti strage apud Coloniam Aggrippinam fudit, deinde iterum congressus cum suis, occubuit Anno 393. toliko Dwanácté Leth Panowal.

Dagobertus Klogionůw syn toho gména druhý / a Markomi-

 růw

růw Bratr/po smrti Bratra swého panowal: Ale wssak nesstiastně/ yakž o tō Ezyngerus těmito slowy wypisuge: Quo tempore ita attritæ sunt vires Francorum, vt coacti sint Romanis Tributum persoluere. Zůstal po něm Syn Clodius toho gména druhý/kterýž gest zplodil Syna Markomira. A ti obadwa Otec y Syn toliko Knížaty byli. Markomirus zanechal Syna Pharamunda kterýž gest Panowal circa annum 397.

FAramundus druhý ř. Markomirůw Syn / Franciæ Orientalis seu Franconiæ Dux, magijce wěku swého Padesáte Leth/w Wircpurgku za Krále wolen gest. Kralowal Leth Gedenácté. Za gehožto panowánj vmřel Swatý Jeroným w Bethlemě Městě židowském/ magijce Leth Dewadesáté a geden Rok. Ten Faramundus zplodiwssy Syna Clodiusa/ a dochowawssy gey Leth rozumných/ vmřel. Tělo geho pochowáno gest na Hůře Frankenbergk/ w Hrobě Otce geho Markomira.

KLodyus řečený Wlasatý syn Faramundůw Kralowal Osmnácté Léth. O tom Ezyngerus zmjnku činj těmito slowy: Hic animaduertēs Romanorum Imperatorum vires, assiduis Gotorum bellis extenuatas, conscripto satis numeroso exercitu, paucos intra dies Lotaringos fœderis inter Germanos & Gallos fracto, res armis subegit, Samarobrinam etiam vrbem Cameracensem, occisis præsidiarijs Romanis recuperat, vrbemq; Tornacum expugnat, & omnes præsidiarios internetione delet: In Burgundiam postea delatus, eam aduentu suo occupat. Za gehožto Panowánij Augustýn Swatý / Biskup Hyponyenský vmřel.

Tento Klodyus nazwán byl Wlasatým/ proto že gest měl dlauhé Wlasy/ kterýchž=

kterychžto wſſem ſwym ſtrycy nedopu=
ſtil/ proto: aby rozeznáni byli mezy Ga=
leaty / kteréž geſt on porazywſſy a pod
moc ſwau podmaniwſſy oholiti dal.

Ginij Němečtij Hyſtorykowé opi=
ſugijce Rod Králůw Franſkých a po=
čátek Arcyknijžat Rakauſkých od toho
Clodiuſa teprwa počátek gich začjnagi:
Ale wſſak nenj diw takowým Sſkripto
rům ſe meyliti/ kterij prawdiwého Bo=
ha Wſſemohaucnoſt znáti nechtěgi/ ale
ſwým bludem giných mnoho zawozu=
gi. Žiw byl ten Clodius Léta Páně 431.
yakž o tom Ezyngerus pijſſe/ po němž gi
panowal Meroweus toº gména druhý.

MEROVEUS FRANCO=
rum & Cęltarum Rex, audax vulgo
appellatus, a to proto/ že gt proti Hun=
num s mocý ſe obrátil/ kterij s Attyllau
Knijžetem ſwým welké Woyſko ſebraw=
ſſy Německau Zemi plundrowali/ Co=
loniam, Treuerim, y giné Měſta / a nad
Reynem mnoho Zámkůw y Městeček
w niweč obrátiwſſy/ s kterýmiž geſt on
Meroueus Bijtwu ſwedl a ge porazyl/
tak že Attylla wětčj čáſtku Woyſka ſwé=
ho ſtratiwſſy/a rozehnaného Lidu ſwé=
ho nemohauce shromážditi/ z hněwu
welikého gſauce náramnau žáloſti pu=
zen/ naſpátek ſe wrátiti muſyl. A tak
Meroueus hned od toho čaſu vkazowal
ſe čjm dále tim ſtatečněgſſijm/ nebo geſt
wětčij čáſtku Galliæ opanowal / a Pari=
ſios & Senones přednėgſſij Měſta po=
bral. A tak teprwa toho čaſu Gallia,
prawau Frankonygi nazwána byla.
Očemž Němečtij Kronykáři wypiſugi

Tento Meroueus měl Syna Childeri=
ca, kterýž geſt rozſſijřil Pomezy Krá=
lowſtwij ſwého welice ſſiroce. Vmřel
Léta Božijho 458. panowal Leth. 50.

Chylde=

Chylderykus Syn Merowe-
cusa Krále Franského / po Otcy
swém panowal / byl zrostu welice spa-
nilého / a obyčegůw práwě Panských:
Ale wſſak potom z rozkoſſe na mnohé
rozpuſtiloſti ſe wydal / a na Králow-
ſtwý nenáležitě žiw býti počal / za kte-
raužto přjčinau od ſwých wlaſtnjch
Poddaných byl wyhnán / potō pak za-
ſe z nowu gſauce přigat / žiw byl na Krá-
lowſtwj dwadceti ſſeſt Leth. Měl Man-
želku Baſynu Krále Lotha-
rynſkého Dceru / od kteréž
geſt zůſtal Syn Klodowe-
us. Chylderyk pak Otec ge-
ho vmřel Létha ꝛc. 484.

Klodoweus Chylderykuow
Syn / o kterémž Ezyngerus pjſſe že
geſt hnedky po Otcy ſwém panowati
počal. Manželka geho byla
Klotylda a neb Krotylda
Dcera Krále Burgundſkéº /
kteráž byla Wjry Křeſtian-
ſké. Ta potom Manžela ſwého pěkný-
mi ſlowy a prozbami přiwedla ku po-
znánj Kryſta Pána: Ačkoliw geſt ſe gj
z počátku wymlauwal / prawjce / že gſau
Předkowé geho weliké ſſtěſtj měli Bo-
hům ſwým ſlaužic: Ale wſſak geſt to ta
Swatá Králowna ſpomocy Božj na
něm přemohla: Nebo když geſt ſe ſtro-
gil proti Němcuom / s welikým Woy-
ſkem byl od njch náramně trápen / tak
že geſt ſe obáwal / aby k ſſwanku těžkému
nepřiſſel. Za kterauzto přjčinau wzal
ſobě to na myſl / geſtli že porazý Nepřá-
tely ſwé / (mluwjce ta ſlowa k Man-
želce) a dopomůže mi k tomu ten twuog
Bůh / tehdy yá mu ſlaužiti budu. W
čemž geſt mu Pán ſſtěſtj popřjti račil /
nebo geſt na prozbu ty Swaté Krá-
lowny Nepřátely ſwé porazyl: kterýž-
to nawrá-

to nawrátiwſſy ſe we zdrawij do Králowſtwij ſwého/ od Remigiuſa Swatého byl pokřtěn / a tu hnedky včiněn byl Galliæ, Germaniæq; ex parte Monarcha. Pogednau geſt gey Pán Buoh wſſem okolnijm Knijžatům w welkau láſku vwedl/ tak že apud exteros Principes , tam celebris euaſit, vt Imperator ille Anaſtaſius eum dignatus ſit honore conſulis atq; Patricij , tranſmiſsa ad eum Corona aurea. Takť wždycky coronat Dominus gloria & honore wſſecky Krále/ kteřijž gey poznagijce milugj.

Tento Clodoueus dal byl neyprwé Dřewěnny Koſtel poſtawiti w Argentyně/ kterýž geſt potom ozdobně wyſtawen/ & in Cathedralē Eccleſiā erectus.

LOTharyus Starſſij Syn Krále Klodoweuſa/ po ſmrti Chyldeberta Bratra ſwého Léta Páně 560. na Králowſtwij wolen geſt. Byl Pánem Křeſtianſkým/ kterýž geſt po Bratru ſwém Králowſtwij to ſſiroké/ welice roztrhané / w gedno shromáždil. Zůſtawil čtyry Syny. Sigibertus a neb Sigilbertus neyſtarſſij po dlauhých rozepřech/ s Bratry ſwými Králowſtwijm ſe rozdělil. Doſtala mu ſe w dijlu Mediomatrices ſiue Auſtraſia. Aribertus qui Pariſijs totaq; Neuſtria Rex dictus eſt, nullos habuit liberos : Repudiata enim vxore Nigobergka, impuro duarum ancillarum amore implicatus fuit.

CHILPERICVS TERTIVS frater Sigiberti, poſt mortē Ariberti fit Francorū Rex. Hic habuit tres vxores. Primam, ſuſceptis ex ea tribus liberis, repudiauit. Secundam dictam Galſondam , ſtrangulari iuſsit. Tertiam quam inſano amore deperibat, in vxorem duxit, habuit mu tos liberos , ſed immatura mors eos omnes rapuit. Clotarius ſiue Lotarius primogenitus, Patri in Regno ſucceſsit.

Guntra-

Guntramus čtwrtý Bratr Sygibertůw Aurelianský Král/ kteréhož gest Sigibert welice milowal/ w čemž gest y Guntramus nalezen byl/ nebo gt témuž Sygibertowi Bratru swému proti Chilperykowi tolikéž Bratru wlastnijmu geho y swému/ pomoc včinil/ w kterémž gest byla takowá žádost cyzýho Statku/ že když w nesstiastnau přjhodu Němcy byli Sigiberta oblehli/ on co mu měl pomoc včiniti/ gesstě mu partem Aquitaniæ y Město Reyn řečené odyal. Ale wssak potom spomocy téhož Guntrama/ Sigibertus welice Králowstwij swé rozssyřil/ y to wssecko co gest mu byl Bratr odyal/ mocý zase wzal. Měl Sigibertus Manželku Brunu a neb Brunichildu, Athanagilda Krále Hysspanského Dceru/ kteráž gest za gednu mezy Sybillami pro známost budaucých wěcy/ počijtána byla.

Bylo to Slawné welice Králowstwij Austrasiæ kteréž gest Sigibertus držel/ gsauce na dwa dijli rozdělené. Duas sedes Regias continebat: Vnam nempe superiorem Metis: Alteram hoc est inferiorem, Coloniæ. Superior Austrasia nunc Lotharingia, Inferior verò Belgium siue Germania dicatur. Ta Austrasia od gména gednoho Knijžete nazwána byla.

Childebertus Sygibertuow Syn/ Austrasský Král druhý. Burgundské Králowstwij po smrti Lotharyusa Streyce swé°/ Kssafftem sobě odkázané/ opanowal. A když toliko Dwanácté Leth panowal/ otráwen gest Léta Páně 178. od Frydegundy Suesionū Regis Coniugis. Zůstawil Syna Theodoberta/ kterýž gest od Theodoryka Bratra swého apud Tullum oppidum hanebně poražen a tu hnedky y zabit.

Padlo

Padlo w te Bitwě přes Třidceti Tisýc z obogj strany Lidu.

SYgibertus Theodoberta zabitého Syn/ po Smrti Theodoryka Streyce swého kterýž gest byl Otce geho porazyl/ Magjce Osmnácté Leth když k Streycům swým Knýžatuom Franským vgel: Vhlédawssy přjhodnau chwýli a k tomu se přihotowiwssy/ obogi Franconie y Burgundie tolikéž Králowstwý Austrasského mocý zase dostal/ a od Lotharyusa Krále za prwnj Knýže wyzdwjžen super Ciuitates, Churiam, Lansanum, Sedunum, Cōstantiam, Basileam, Populosq; circumiacētes. Ale wšak s takowau weyminkau/ aby on sám ani geho Potomcy wýcegi na Králowstwý Franské se nepotahowali/ toliko na Knýžetském Tytuli přestali. Což se gt dálo Léta Páně 626.

ODbertus Syn Sygiberta Knýžete Německého/ Hrabě Habsspurský nazwán byl od Hradu Auendū kterýž potom Auenburgum a naposledy Habspurgū gmenowati počal. Byl Pán welice pobožný/ kterýž gest gednomu Paustedlnýku řečenému Tropertowi/ Klásster aneb Kostel wystawěti dal/ a w něm Tělo swé po Smrti pochowati poručil: kdež gsau potom y ginj Potomkowé geho pohřeb swůg měli/ yakž o tom paměti Klásstera toho wyswědčugi/ Očemž tolikéž y Ezyngerus wypisuge že se tam spatřugi gména některých Předkůw Rodu toho/ A pokládá/ Ramperta, Lutfrida, Hūfrida, Lutfrida druhého/ Huga, a Euarda &c.

HEbo aneb Bábo Syn Odberta prwnýº Hraběte Habsspurskéº/ Landtgkrabě Elsacký 2c. měl tyto Bratřý: Reymbertum, Odbertum, Etonem Abbatem Augiæ, qui Anno 734. postea fa-

(*****)

stea factus est Episcopus Argentoratensis. Tento Bébo zakládal Wsy od gména swého w Elsacké Zemij/ yakž o tom Ezyngerus pijsse/ gmenugijce ge Bebhausen, a Bebzdorff &c.

ODbertus Syn Bebonůw/ kteréhož někteřj Hystorykowé Robertem gmenugj/měl bratra Rothberta Hrabě z Altembergku/a sám se psal Hrabě z Habsspurgku. Manželka ge° byla Hrabinka Sabaudyská/ s nijž gest zplodil Syna Amprintha. Vmřel tento Odbertus za Panowánij Cýsaře Pipina/ kterýž gest byl zůstawil dwa Syny Carolomanum & Carolum, a ten poslednij pro swé welice Slawné a hrdinské skutky gmenowán byl CAROLVS MAGNVS IMPERATOR.

AMprynthuos Syn Odbertůw/ kterémuž někteřij řjkali Rampertus Hrabě z Habsspurgku. Ten byl žiw za Sstěpána Papeže Létha Božijho 814. v kteréhož gest wyprosyl a obdržel Canonisaci Swatému Tropertowi.

Tento Amprynthus založil Hrad in Brisgoia a nazwal gey Ampringen. Měl Manželku Elise Hrabinku in Benurn, s kteraužz zplodil Syna Guntrama.

GVntramus Syn Amprynthůw/ Hrabě z Altenburgku/ Měl dwě Manželky. Prwnj byla Brigantina Comitissa. A druhá Gitka Dcera Albertona Hraběte à Kalb. Bratr toho Guntramusa gménem Bruno byl Papežem. Třetj Bratr gich byl Landffrid kteréhož Ezyngerus w Knijze swé připomijná.

Zůsta-

zůſtawil Guntramus Syna Luthar-
da, a ſám po Smrti ſwé pochowán geſt
w Klášteře Swatého Troperta.

Tento Guntramus začal byl ſtawěti
Zámek Schorfenſteyn kterýž geſt potom
Syn geho dokonal/ očemž nýžegi čýſti
budeš.

LUthardus Guntramuow
Syn/ Hrabě z Habſſpurgku a Al-
temburgku/ po Otcy začatý Zámek dal
doſtawěti z oſtrého Kamene: kterýž ſe
wěku nynějšſjho Shorffenſteyn gmenu-
ge. Zanechal po ſobě tři Syny: Bet-
zonem, Bertilonem, & Gebezonem, Hra-
bata z Habſſpurgku. Vmřel Léta Pá-
ně 899. za Panowánj Cýſaře Arnolpha.

BEtzo Starſſý ſyn Luthar-
důw/ byl Rytjř welice Slawný/
Což geſt w Konſtancy Léta Páně 948.
zgewně vkazowal. Ten založil neyprw-
wé w Briſgogij Klášter Salcpurſký
na památku Swatéᵒ Cyryáka/ w kte-
rémž geſt ſe po Smrti pochowati roz-
kázal.

Bratr geho Bertilon tolikéž Klášter
Wolkirch založil ku Památce Swaté
Margety/ a dal gey w moc Pannám.

Gebezon třetj Bratr gich
Hrabě z Habſſpurgku zc. Viſ-
ſenagrū Klášter w Ravven-
ſpergku ſwým nákladem wy-
ſtawěl. Potom byl Biſkupem w Kon-
ſtancý.

Na hoře pſaný Betzo ſyn
Luthardůw/ zůſtawil po ſo-
bě tři Syny. Rapothona, Ru
dolpha, a Verengariuſa kterýž
geſt byl Biſkupem Angentynſkým.

RAPoto Betzonuow Syn
Hrabě z Habſſpurgku. Ten prá-
wě Knjžetcý Zámek w Habſſpurgku in

Argouia iuxta Bruek oppidum in monte condidit, w čemž gest mu Bratr geho Verengarius Biſkup Angentinſký/ welice nápomocen byl. Měl Manželku Gitku Kněžnu Lotharynſkau dceru Dioterica Knjžete Lotharynſkého/ s njž zplodil Syna Verengariuſa.

Bratr geho Rudolff Kláſſter Odmarſký na památku Swatého Quirina ffundowal. A Rapoto, Marenſký w Helwecygi na památku Swatého Martina/ w kterémž geſt ſpolu y s Manželkau ſwau pochowán.

WErengaryus a neb Berengaryus Syn Rapotůw/ od Gitky Kněžny Lotharynſké zplozený / kterémuž gſau řýkali Pius, proto: že geſt mnohé Koſtely nadáwal/ a obzwláſſtě Kláſſter Swatého Martina obohatil/ a w němſe po ſmrti pochowati rozkázal. Zanechal Syna Ottona kterýž vmřel Létha Páně 973. A ten Otto měl Manželku Hrabinku z Harnburgku kteráž mu porodila Syna Wernhera.

WERnherus Hrabě z Hapſſpurgku Ottůw Syn/ weliké dary dal na pomoc wyſtawenij Kláſſtera/ kterýž ſe gmenuge Aue Maris Stella, alias Vettingen vel Velgenſteyn, Řádu Cyſtercyenſkého/ a ten neyprwé byly založili Hrabata de Valtenbergk alias Vandelbergk, & Rapoltvviller. W kterémžto potom Kláſſteře pochowán gest týž Wernherus / w němž gſau y ginij Hrabata po něm Pohřeby ſwé měli/ o čemž Ezyngerus wypiſuge / že tam pochowáni gſau/ Ioannes třetij/ Gotfridus druhý / Albertus Rudolphi 5. Hartmanus, Vernherus & Henrichus. Ten Kláſſter

ſſter ležj nad Řžekau Ligomagau / kteraž Jazykem Německým gmenuge ſe Leché.

Tento Wernherus zůſtawil po ſobě Syna Woytěcha a neb Albrechta přjgmým Bohatého.

Albrecht Syn Wernherůw Hrabě z Habſſpurgku a Landkrabě Elſacký / žiw byl za panowánj Gindřicha patého toho gména Cýſaře / circa Annum 991. Měl Manželku gménem Gitku / Dceru gedinau Hraběte z Fulerndorffu / a zplodil s nj dwa Syny / Albrechta a Rudolffa.

Albrecht toho gména druhý / Syn Albrechta Bohatého Hrabě z Habſſpurgku a Landkrabě Elſacký. Poyal ſobě k ſtawu Swatého Manželſtwj Hedwiku Hrabinku z Kyburgku / z kteréž mu ſe geſt narodil ſyn Rudolff.

RVdolff Syn Albrechta prwnjho přigmým Bohatého / Bratr Albrechtu mladſſj / Hrabě z Habſſpurgku ꝛc. kteréhož P. Sererus Cõcionator celeberrim⁹ ex Collegio Societatis Ieſu připomjná. O tomto Rudolffowi Kronyky Německé wypiſugi / že geſt ney prwé doſtal Rakaus a Sſtyrſká / dowozugjce toho Kronykami Starých Německých a Sſweycarſkých Authorůw: O němž tolikéž y toto pokládagi: že gedaucy gednoho čaſu ceſtau / z přjhody nenadále / treffil na Kněze kterýžby ſe byl rád s Welebnau Swátoſti k Nemocnému přes wodu prepravil / ale toho pro ſſirokoſt gegi doweſti nemohl. On pak když Kněze to° dogel / pozdrawil gey / a ty Welebné Swátoſti poctiwoſt náležitau včinil / rozkázawſſy Kně-

zy na

zy na Koně swé wsednauti/ a tů kdeby mu potřeba vkazowala dogeti. Kněz ten potom wykonawssy potřebu swau nawrátil se k Hraběti Rudolffowi/ a Kuoň geho mu nawracowal/ kteréhož gest on žádnau měrau přigůti nechtěl: mluwůc/že yá giž ney sem hoden na něm seděti/ nebo gest on na hřbetě swém nesl Pána a Spasytele mého a Stwořitele Nebe y Země.

Kněz widauce w Hraběti takowau welikau ponůženost/ benedixit illi, a potom se zase nawrátil s welebnau Swátosti do domu Božůho.

Když gest se pak rozgel Hrabě Rudolff s Knězem tim/treffil na gednu Ženu Wěsstkyni/ welice Nábožnau Paustedlnicy/ kterážto yak gest gey vzřela/ hned mu počala wyprawowati přůpowěd Božů za to ponůženj geho. Oznámila mu tolikéž sstěstů které gey y s potomky geho potkati má/ tak že nikdý Sceptrum ani Koruna od nůch oddalena býti nemá/ pokud toliko budau ostřůhati cest a Přikázanj geho / a wykonáwati Ceremonyge/ které Cýrkew Swatá obecná zachowáwati poraučů. Za kteraužto přůčinau gest Pán takowým welice dobrotiwý/ nebo má na péči wssecky kterj gey milugi: těm se pak protiwj genž sobě neważj poručenj geho Swatého / a ani Služebnůky geho w vctiwosti můti chtěgi: Což zgewně Amos Prorok Cap: 2. od něho oznamuge. Super tribus sceleribus Iudæ, & super quarto non conuertam eum: eo quod abiecerit legem Domini & mandata eius non custodierit. A to se dostatečně může vkázati že gest to Zákon Božů a přikázanj geho gisté/abychom tu Welebnau Swátost w poctiwosti měli/ a Služebnůkůw geho vssetřowali: Czehož gestliže nečinůme/tedy Pánem pohrdáme/a ne samými Slu-

mi Služebnjky geho/podlé slow oněch= no swátých: Qui vos spernit, me spernit.

O těchto mluwij a o žádných giných Chrisostom Swatý / pýsse de dignitate Sacerdotij lib: 2. těmito slowy: Per ipsos Christum induimus, per ipsos Dei filio cō= iungimur, per ipsos membra beati ipsius capiti efficimur. Quomodo ergo nobis isti, non solum reuerendi magis quam Re= ges aut iudices? sed etiam magis honora= biles quam parentes.

My pak nynij/ netoliko Kněze pro= stého sobě málo wážjme / ale y Summos Pontifices w žádné vctiwosti mýti ne= chcěme/nýbrž z podwodu ďábelského ge ssacugeme a kde můžem laupýme. Po= zneyme sami sebe a poslúcheyme co mlu wij Jeronym Swatý pýsse ad Nepo= tianum distinct: 95. Esto subiectus Pōti= fici tuo, & quasi Parentem animæ ama.

Ale my gestliže se on nám prwý nepo= klonij/ poctiwosti mu včiniti nechceme. Nepomnijme na ona slowa kteráž gsau napsaná in Leuitico Cap. 21. Pontifex, id est Sacerdos Maximus inter fratres suos, super cuius caput fusum est vnctionis Ole= um, & cuius manus in Sacerdotio cōsecra= tę sunt, vestitusq; est Sanctis vestibus, Ca= put suum non discooperiet &c.

K Židům Pýsse Apoštol/ co mluwj o Biskupu / a yaký Vřad geho a po= winnost býti prawij? Máss tam slo= wa geho tuto napsaná. Omnis Pontifex ex hominibus assumptus, pro hominibus constituitur in his quæ sunt ad Devm, vt offerat dona & Sacrificia pro peccatis.

Gesstě y Ambrož Swatý opowijdá wzáctnost geho / y každého Kněze w Domu Božijm takto: Nihil in hoc secu= lo excellentius Sacerdotib9, nihil sublimius Episcopis reperiri potest. Pamatowal na wssecka ta naučenij tento wzáctný

Hrabě:

Hrabě: Wěděl o oněch slowých které gest psal Bernarth Swatý ad Eugeniũ genž gest byl z Klásstera geho powolán na Stolicy Swaté° Petra / připomý=nagýce mu wzáctnost geho na tom mý=stě / kdež mu takto psse: Indagemus adhuc quis sis? quã geras pro tempore Personam in Ecclesia DEI? Quis es? Sacerdos magnus, Pontifex Summus. Tu Princeps omnium Episcoporũ, Tu hæres Apostolorum, tu Primatu Abel, tu Gubernatu Noe, tu Patriarchatu Abraham, tu ordine Melchisedech, tu sublimitate & authoritate Moyses, tu dignitate Aaron, tu Iudicatu Samuel, tu potestate Petrus, tu vnctione Christus &c. Hæc Bernhardus de Sublimitate Summi Pontificis.

Chtěl Pán zdáwna mýti poctiwost činěnau Služebnýkuom swým / Což gt vkázal skrze wlastný swé řýzený na onom Pohanském Králi Alexandrowi welikém: kterýž když gest mocy chtěl wsseckẽn Swět opanowati in Iudeam venit / gemužto Ioiadas aneb Ioadas Biskup w cestu wyssedssy cũ Choro Leuitarum prosyti chtěl aby gim Přýbytkũ Božých nekazyl: gehožto Monarcha ten Weliký vzřewssy / s Koně swého skočil / & corã Episcopo prostratus salutauit.

Pohlediž tu w tom diwného řýzený milého Pána Boha / a lásky proti služebnjku swému / (Což sobě ber ku přýkladu Heretyku zatwrdileyssý nad Pohana) yakau gest mysl wzbudil w Králi tom / kterýž sobě nikoho na Swětě rowného / býti nerozuměl: yak gt se musyl ponýžiti Služebnýku Božjmu. Czemuž když gest se nadýwiti nemohl Parmeno, ale zeptal se Krále za kterau přýčinau gest se před nýmm tak ponýžil: Odpowěděl mu Alexander: Me existente in Macedonia, similem mihi in Somnis appa-

ruisse,

ruisse, à quo admonitus vt in Asiam per=gerem, ac promisit præsto esse, mihiq; succedere. Iosephus de obsidione Ierusalem, teste Diuo Ambrosio.

Cžti sobě gesstě o Atyllowi Tyrranu vkrutném / kterýžto když gest chtěl Ržjm plundrowati / welikau částku swěta giž mocý zkazywssy: Wyssel proti němu Leo Papa, a geho tak pěknými slowy swými vkrotil / že gest mu pokog připowěděl / a tak hnedky preč s Lidem swým odtrhl / a wjce gi se nenawrátil: Kterémužto když gsau se diwili Služebnjcy geho / že gest se dal namluwiti a tak Bohatau Laupež zawrcy / Powěděl: Stetit super me vir grauis, qui nudato gladio mihi comminatus est mortem, si oblatas Pontificis præces non admisissem. Nu tu giž máš druhý přjklad na Pohanu / kterýchž by se wjce gi nasslo / kdyby ty ge toliko chtěl k vžitku swé° / vwěřjce gim / obrátiti. Ale ty / ačkoliw se Křestianem býti prawjš / newjš co gest to Kněz / Nechceš znáti Biskupa / ač se za Ewangelika počjtáš / ale wssak Ewangelium zle rozumjš / nebo ť ge na opak wykládá twůg Minister / kteréhož gest Informatorem, Lucyper.

Poslauchey kterak onen S. Frantissek / kterýž pro welikau wzáctnost toho vřadu nechtěl býti Knězem toliko Dyakonem / gsauce tázan od mnohých Lidi / za kterau přjčinau by to činil: dáwal gim takowau odpowěd: Propter ineffabilem dignitatē & officium, quia, inquit, neq; in cœlo alicui Angelorum est concessum, quod est in terra Sacerdotibus comissum. Et si contingerit me Angelum & Sacerdotē simul vidisse: Cicius pedibus prostrarer coram Sacerdote, quam coram Angelo, quia hi iam stabiles in cœlo in conspectu Dominicæ Maiestatis seruiunt, illi vero in terra fragiles, hunc quem cœlum,

terra,

terra capere non poterant, in manibus ſuis geſtant. Bernha: de Conſideratione ad Eugenium Papam.

Wěz tehdy geden każdý yak máſs Służebnůky Pána Nebe y Země ſobě poważowati: Které pak? Ty a ne giné/ toliko kteřij gſû od Wrchnoſti Cyrkwé Swaté obecné vſtanowenij: A ne ty/ genž gſû z nj wywrženj a od nj w Kládbu dáni: O čemž Gregorius Magnus dyſputuge/ geſtliže tolikéž takowij mohau giné poſwěcowati: kdež takto začijná: Quomodo ergo, ſi Anathematiſati ſunt, & ſanctificati non ſunt, alios ſanctificare poſſunt? Et cum in Chriſti corpore non ſunt, quomodo Chriſti corpus tradere vel accipere poſſunt? Qui maledictus eſt, quomodo benedicere poteſt?

Mnohobych mohl vkázati přijkladů na tu wzáctnoſt Stawu Duchownjho/ Ale poněwadž ſem tuto řeč začal o počátku a dáwnoſti Arcyknijžat Rakauſkých/ konati to pořádkem budu. A ty tolikéž o wzáctnoſti toho Stawu Duchownij°/ w proſtředku této Knjhy doſti obſſýrně wypſáno máſs.

Marta dcera Albrechta Hraběte Habſſpurſkého/ wſtaupila do Kláſſtera Adelhuſeynſkého/ w kterémžto s welikým nábożenſtwijm żiwot dokonala.

HEdwika Seſtra gegi dána byla w Staw Manżelſký Hrabi z Hollern/ z kteréž geſt ſe narodil Frydrych prwnij Purgkrabě Normberſký/ gemuž geſt potom Rudolff Cýſař Vgec geho/ dal Léno. A od to° Frydrycha magij počátek ſwůg nynegſſij Margkrabowé Brandeburſſtij/ o čemž Author Kalendáře Hyſtoryckého wypiſuge.

Třetij

TRzetý Sestra gegich a dcera Albrechta druhého toho gména Hraběte z Habspurgku / a Landgkraběte Elsacské° / dostala se za Manželku Hraběti z Ochsensteynu a Strasbergku ꝛc.

RVdolff druhý / wedlé Kronyk Německých Hrabě z Habspurgku Syn Albrechta druhého / narodil se 27. dne Měsýce Dubna / Létha Páně 1218. Wolen na Cýsařstwij w Frankffurtě prwnij° dne. Rzijgna Léta 1273. Magijce wěku swého 55. Leth.

Ten byl odyal Rakausy Ottagarowi Králi Czeskému / y giné mnohé Země k nijm náležité a samého zabil: o čemž Dubrauius lib: 17. tato slowa položil. Dies qua tam inclitus & Generosus Rex cecidit, Diuo Ruffo celebris fuit &c.

Žiw byl na Cýsařstwj Leth 18. s welikau pochwalau / a obecným dobrým Panstwij swých. A magijce wěku swého Sedmdesáte a tři Létha / vmřel w Městě Germersteyn 15. dne Měsýce Czerwence Léta Páně 1291. pochowán w Speyru podlé Cýsaře Filippa.

Manželka geho byla Anna Dcera Hraběte Albrechta z Hohenbergku w Swábjch / Pochowána gest w Bazylýgi / s nijž měl potomky o kterýchž tuto nijžegi pořádkem čijsti budeš.

Druhá Manželka téhož Cýsaře Rudolffa / byla Anežka Dcera Knijžete Burgundské° / Wnučka Krále Franského / kteraujž gě byl sobě welmi mladičkau pogal / a žádných Děti s nij nezplodil.

ALbrecht Prworozený Syn Cýsaře Rudolffa / Knijže Rakauské a Hrabě Habspurské ꝛc. Wolen na Cý-

na Cysařstwj gesstě za Cysaře Adolffa/ kterýž když gt byl pro weliké lakomstwj swé opowrzen/ od téhož Albrechta w Bogi zabit gest/očemž Dubrauius lib:18. toto gt napsal: Adolphū apud vangiones Prælio superauit & occidit. Korunowán byl w Achu na den S°. Jakuba. Panowal Leth Deset. Vmřel Létha 1310. a podle Otce swého w Sspeyru pochowán.

Měl Mažělku Alžbětu Dceru Meynharda Knjžete Korytánského a Hraběte Tyrolského/ wlastnij Sestru Gindřicha woleného Krále Czeského/

kteráž mu porodila 21. dětj/ gichžto Deset w mladosti vmřelo/a Gedenácté přisslo k dospělým Letům/ Synů Ssest a Pět Dcer. Pýssij to o té Panj že gest byla welice smyslná/ kteráž gest wařenij Soly w Hořegssých Rakauských wynalezla. Pochowána gt w Klásstere Khynigsffeldu/kterýž byla sama založila/na tom mýstě kde Manžel gegj zamordowán byl.

RVdolff toho gména Třetij w Rodu tom / Knijže Sswábské. Toho Otec byl poslal do Czech z Erffurtu/ na pomoc Wáclawowi druhému Králi Czeskému s Wogskem / aby mu Panů některých odboyných ztrestati pomohl: Ale on brzo vmřel w Praze v Wigilij Božijho Wstaupenj/Léta zč. 1290. a tam pochowán.

Manželka geho byla Anéžka Dcera Ottakara Krále Czeského / kterau gt mu byl Otec za žiwota swého zasnaubil/ a synu geho zase swů Dceru/kte-

rýž toho času Osm Leth Wěku swého měl/ dáti připowěděl / yakž o tom Dubrauius lib: 17. zmýnku činij. Zplodil s nij Syna Jana Knijže Sswábské/kterýž Strey-

ryž Strzyce swého zabil / proto / že gest mu Dědictwý geho yako mladému a vtratnému postaupiti nechtěl. Ten potom pro ten skutek swůg k wěčnému Wězenj odsauzen / a do Klásstera mezy Mnjchy dán. Oczemž sobě ssjřegi w Kalendáři Hystoryckém čjsti můžeš.

HErman Landgkrabě Elsacký / w Letech toliko wěku swého Osmnácti / vtopil se w Reynu s Cztrnácti Služebnjky swými / s njmiž se gest Led prolomil nedaleko Města Ssaffhauzu Dwadcátého dne Prosynce / Létha ꝛc. 1288. a w Bazylici s Matkau swau pochowán. Byla mu zasnaubená Dcera Krále Englického / ale Smrt že gest gi nepogal / tomu w cestu w kročila.

EVphemia ginák Offka / dcera Cýsaře Rudolffa / byla w Klásstěře Tulně / kterýž gest byl Otec gegi wystawěl / děkugice Pánu Bohu že gest mu dal nad Nepřáteli geho wjtězstwj.

GVtta aneb Gitka wdala se za Wáclawa druhého Krále Czeského / Ottagarowa Syna. Porodila mu Syna Wáclawa toᵒ gména třetjho Krále Czeskéᵒ. A tři Dcery / Markétu / Annu / a Alžbětu. Narodila se byla Létha ꝛc. 1270. den Swaté Gertrudy / wdala se Létha ꝛc. 1286. den Swatého Prokopa. A vmřela 18. dne Czerwence / Létha ꝛc. 1297.

KLemencya třetj Dcera Rudolffa Cýsaře / dána byla k Stawu Swatého Manželstwj Karlowi druhému přigmjm Martello / Králi Neapolitanskému a Vherskému.

Mechtyl-

Mechtylda byla Manželka Ludwjka Knjžete Baworského/ Falckrabi a Kurffirssta na Reynu. Ta porodila Ludwjka Cýsaře toho gména čtwrtého/ a Rudolffa Falckrabě/ gehožto Prawnuk Ruprecht/ tolikéž byl Cýsařem. Od těch dwau Bratřj/ magj půwod Rodu swého / nyněgssj Falckrabowé a Knjžata Baworská.

Anesska Páta Dcera Rudolffa Cýsaře/ dána byla za Kurffirssta Saského/ kteréhož byli Lidé při wolenj Cýsaře Albrechta prwnjho Sswagra geho/ vdáwili. Ta potom vmřela Létha Páně 1327. A pochowána gest w Witemberce w Klássteře Mnjchůw řádu Swatého Františka.

Hedwika dostala se za Ottu Malého Margkrabi Brandeburského/ kterýž byl sedenjm na Starém Hradě. Tato Hedwika když gž vmřela/ Manžel gegi dal se do Zákona mezy Mnjchy. Vmřel bez Dědicůw Létha Páně 1304.

Kateřina Sedma Dcera téhož Cýsaře/ dána byla k Stawu Swatého Manželstwj Ottowi Knjžeti Baworskému kterýž gest Létha rc. 1303. wolen byl na Králowstwj Vherské / když gest Vhruom Král Wáclaw Cžeský toho gména druhý / Syna swého wzal.

O Potom-

O Potomcých Cýsaře Albrechta.

RVdolff třetý přigmým tichý Knijže Rakauské / po smrti Wáclawa třetýho na Králowstwý Czeské byl wolen. Knijžetstwj Rakauské Bratru swému Frydrychowi postaupil / a to včinil s powolenym Otce swého Cýsaře Albrechta / ale wssak nebyl Korunowán / nebo gest dřjwegi Roku vmřel / Létha ꝛc. 1307. třetýho dne Měsýce Czerwence.

Manželka ge° byla Blanka Filippa třetýho Krále Franského Dcera / s njž žádných potomků nezuostawil. Ta gest pochowána w Wijdni.

Druha Manželka téhož Rudolffa gménem Alžběta / pozůstala Wdowa po Wáclawowi druhém Králi Czeském / kterauž gest byl po sobě před wolenym na Králowstwý wzýti připowěděl. Ta vmřela w Hradcy Léta ꝛc. 1335. a pochowána gest w Klássteře Brněnském.

FRydrych přigmým Krásný Knijže Rakauské. Toho byl po Smrti Bratra geho Rudolffa Cýsař Albrecht za Krále Czechuom dáti chtěl / a k tomu se s welikau mocy strogil / ale Smrt wssemu konec včinila: A on potom po Smrti Gindřicha sedmého toho gména Cýsaře / na geho mýsto wolen. Ten s Ludwjkem Knijžetem Baworským dlauhý čas Wálku wedl: Až na posledy Ludwjk k Janowi Králi Czeskému o pomoc se vtekl / a tak teprwá Frydrycha přemohl. O čemž gest

gest Dubra: lib: 20. toto napsal: Eo videlicet fortuna duos Cæsares de Imperio aliquoties inter se contendentes, ad extremum contraxerat, vt ludum in illis suum, à meridie vsq; ad vesperum ostenderet: tam diu namq; incerto Marte pugnantes, sursum deorsumq; vtrunq; iactauit, donec Fridericum capiendum occidendumq; Ludouico traderet &c.

Tehdáž na té Woyně byl tolikéž yat Bratr téhož Cýsaře gménem Gindřich/ yakž otom Dubrauii: wypisuge / těmito slowy. Cæpit in eodem prælio quoq; Ioannes Rex Friderici Fratrem Germanum, Henricum nomine, secumq; eum in Boemiam abduxit, custodia ad tenendum.

Tento Frydrych měl Manželku / (opausstěgjce Izabelly Dceru Reynholda Hraběte Geldriæ/ kteráž ačkoliw zaň snaubena byla / ale wssak gi ne pogal.) Alžbětu Krále Arragonského Dceru/ od njž gest zůstal Syn Frydrych/ a ten w Dětinstwj vmřel / tolikéž dwě Dcery: Anna a Alžběta.

ANNA neyprwé dána byla Knjžeti Polskému. Po druhé Ludwjkowi Knjžeti Baworskému/ Ludwjka Cžwrtého Synu. Třetjho Manžela gegiho pokládá Author Kalendáře Hystoryckého / Jana Hrabj Gorycké. Po gehožto Smrti že gest Létha ꝛc. 1344. wstaupila do Klásstera Swaté Kláry w Wjdnj.

Alžběta Sestra gegi zasnaubena byla Janowi Králi Cžeskému / ale wssak djwegi Swadby vmřela.

LEOPoldt Syn Cýsaře Albrechta prwnjho přigmjm Slawný/ Knjže Rakauské a Landgkrabě Elsaské ꝛc. byl Pán Bogowný. Ten statečně po-

tečně pomáhal Bratru swému Frydrychowi proti Cýsaři Ludwikowi: s Sweycary Wálku wedl chtjce ge zholdowati a Knjžetstwj Rakauskému podmániti. Byl to welice Slawný Pán z Rytýřských činůw/ vmřel Léta ꝛc. 1326. a w Khynygsffeldu pochowán. Měl Manželku Kateřinu Amadea Hraběte Soffoyského Dceru/ wlastnů sestru Mánželky Cýsaře Gindřicha.

Ta vmřela po Smrti geho Léta čtwrtého / to gest Létha ꝛc. 1330. Měsýce Czerwna dne Dwanáctého. Dcery toho Lipoldta dwě žiwé zůstaly.

KAteřina Starssý Dcera Lipoldta Knýžete Rakauského ꝛc. dána byla za Manželku gednomu Pánu de Cauci, w Frankreychu/ s njmž gest Potomky žiwé zůstawila.

ANesska (tak yakž gi Ezyngerus gmenuge) dostala se Bolkowi Knjžeti Swidnickému a Jauryenskému na Slézsku/ s njmž žádných Djtek neměla. Ačkoliw proti tomu Poeta geden na odpor se postawuge / prawýce žeby Potomky zůstawiti měla / Což on těmi to slowy pokládá.

Vtraq; Cōiugio, fuit vtraq; iūcta marito,
Atq; suo peperit vtraq; nupta viro.

Author Kalendáře Hystorycké́ho / gmenuge tuto Pani/Annau/a prawý že gi některý Kateřinau pokládagi.

GJndřich Cztwrtý syn Albrechta Cýsaře / o kterémž gest se wýssegi pod Frydrychě́ wolenym Cýsařem Rýmským zmýnka včinila. Manželka geho byla Hrabinka z Wirnburku/s nýž gest žádných Potomkůw neměl.

)✱✱(

nem él. Vmřel Létha rc. 1327. třetyho dne Měsýce Vnora / a pochowán w Klássteře Khynygsffeldském.

ALBrecht přigmjm Maudrý / Knjže Rakauský rc. o kterémž wypisugi že gest byl Contractem porażen. Ten hned za mladých Leth swých dán byl k Chlebu Duchownjmu / kterýž potom byl Kanownjkem a Subdyakonem Pasowským. Ale když gsú wssyckni Bratři geho pomřeli / Cum licentia sedis Apostolicæ, pogal sobě za Manželku Johannu Dceru Oldřicha Hraběte z Pffirtu / kterýž gt toliko dwě Dcery měl / tuto Johannu / a druhau Worssylu / kteréž gest za gegi djl týž Albrecht Knjže Rakauské dal gistau Summu Peněz / a to Hrabstwj k Rakausuom připogil. Vmřel Létha Páně 1358. dne 20. Cżerwence / a pochowán gest w Gemniku w Klássteře Kartauském kterýž gest sám založil a Bohatě nadal. O gehožto potomcých njžegi čjsti budess. Tento Albrecht Akademigi Wideňský mnoho dobrého včinil / Očemž Georgius Eder in Cathalogo Rectorũ Archigimnasij Vieneñ: Circa Annum 1349. zmjnku činj.

OTTO přigmjm Weselý a Kratochwilný / ssestý Syn Cysaře Albrechta toho gména prwnjho. Měl dwě Manželky. Prwnj / Alžbětu Dcera Ssteffana Knjžete Baworského / od njž gsau zůstali dwa Synowé / Frydrych a Lipoldt / ale wssak w Dětinstwj zemřeli.

Druhá byla Anna / Jana Krále Cżeského Dcera / kteráž půl druhého Měsýce před Manželem swým z swě

ta se

ta se odebrala/ s nijm gestliže yaké Potomky měla, non constat.

Tento Otto Knijže Rakauské vmřel Létha ꝛc. 1345. A pochowán w Klássteře Nenpergu.

Alžběta Dcera Cýsaře Albrechta prwnijho/ dána byla za Theodora aneb Theobalda Knijže Lotharynské. Někteřij Hystorykowé prawj býti Syna gegiho Rudolffa/ kterýž s Janem Cžeským Králem w Frankreychu zahynauti měl.

Anna wdala se za Heřmana Margkrabě Brandeburského/ apotom po geho smrti za Knijže Wratislawské. Gimžto gest obaum Potomky/ Syny a dcery zůstawila/ očemž Authores in Austriacæ Familiæ descriptione, wypisugi.

Gutta aneb Gitka třetij Sestra gich/ dostala se k Stawu Swatého Manželstwij Ludwikowi Hraběti z Oetingu w Rhecu/ porodila mu Syna kterýž w Dětinstwj vmřel.

Kateřina Cžtwrtá Dcera Albrechta Cýsaře/ zasnaubená byla Cýsaři Gindřichowi toho gmé na sedmému/ ale když gt byl dřijwegi nežli gest gi pogal otráwen / dána za Karla Knijže Kalabrye we Wlassých. Gegižto Tělo pochowáno gest w Kostele Swatého Wawřince w Městě Neapolis.

Aneška Páta Sestra gich/ neyprwé zasnaubená byla něyakému Pá-

mu Pánu Ržjmskému de Columna. A potom se dostala Ondřegowi Králi Vherskému/ kterýž gest býwal Knjžetem Benátským. Ta bez potomkůw sessla.

O Potomcých Albrechta toho gména druhého Knjžete Rakauského.

RVdolff Cztwrtý toho gména přigmjm Wtipný a Wysokomyslný. Ten se byl neyprwé Arcyknjžetem Rakauským psáti počal/ podlé Prywilegium Cýsaře Frydrycha druhého sobe na to daného. Ten tolikéž zlepssyl Akademigi Wideňskau wedlé poručenj Otce swého.

Měl dwě Manželky/ prwnj Markétu přigmjm Maultaschin/ Gindřicha Krále Cžeského Dceru/ po kteréž gt w Wěně dostal Hrabstwj Tyrolského/ a k Rakausiom ge připogil.

Druhau potom pogal Kateřinu Cýsaře Karla Cžtwrtého/ a Krále Cžeského etc. Dceru/ gegižto gméno bylo Kateřina: Po njž gest dostal Margkrabstwj Terwického.

Vmřel týž Rudolff w Medyoláně/ kdež gest Tchána swého prowázel 25. dne Cžerwence Léta etc. 1365. A w Wjdni spolu s tauž Manželkau swau v S. Sstěpána/ kdež gest sobě y Potomkům swým Pohřeb připrawil/ pochowán: kteráž gest vmřela Létha Páně 1373.

Týž Rudolff Arcyknjže Rakauské/ s těmi obědwěma Manželkami/ žádných Potomků nezanechal.

Frydrych

Frydrych druhý přigmým Skwostny Arcyknjže Rakauské / Bratr Rudolffůw / Létha Páně 1362. gsauce gesstě Mládencem / na Myslliwosti zahynul. A Domino quodam de Potendorst occisus. Teste Ezyngero.

Kateřina Dcera téhož Albrechta Knjžete Rakauského / byla Abbatyssy Klásstera Swaté Kláry w Widnij. Tu wspomjná Poeta geden těmito slowy.

Virginis hæc Claræ normamq; habitumq; professa.
Plenaq; cælesti numina vesta fuit.

Markéta druhá Dcera Albrechta Knjžete Rakauské°. Wdána za Meynharta Knjže Bawořské a Hrabě Tyrolské. A potom za Jana Gindřicha Margkrabě Morawské / pochowána gest w Brně. Ale wssak nesrownáwa se wtom s ginými Authori Poeta, kterýž Rod Arcyknjžat Rakauských opisowal / o njž gest on toto položil.

Clarum Marchionis Brandeburgi egressa reliquit
Effætum vitæ, deficiente Thorum.

Albrecht Třetij Arcyknjže Rakauské Syn Albrechta druhé° / welice sobě zalibowal w Vměnj Hwězdářském: Akademigi Wideňskau kterau byl Bratr geho Rudolff rozssjřil / mnohém wjcegi obohatil. Vmřel 18. dne Měsýce Srpna a w Wjdni podlé Bratra swého pohřben. Manželka geho byla Alžběta / Cýsaře Karla to° gména Cžtwrtého / Krále Cžeského ꝛc. Dcera / kteráž bez Potomkůw sessla. Druhá gménem Beatrix Frydrycha Purgkrabj

Normberg

Normberſkého Dcera. Ta
mu porodila ſyna Albrech-
ta toho gména Cžtwrtého/
Arcyknijže Rakauſké.

Albrecht Cžtwrtý přigmým
Trpěliwý/ Arcyknijže Rakauſké ꝛc.
wzal ſobě za Manželku Dce-
ru Albrechta ſtarſſijho Hra-
běte Holandſkého a Zeland-
ſkého / s nijž zplodil Syna
Albrechta Pátého/ a Dceru Markétu.
Otráwen gt při obleženij Měſta Znoy-
ma/na němž s Zygmundem Králem V-
herſkým Joſſta Margkrabij Moraw-
ſké° dobýwal. Vmřel Létha 1404. A w
Wijdni podlé Otce ſwého pochowán.

Albrecht toho gména Pátý
Arcyknijže Rakauſké / Syn Al-
brechta Cžtwrtého: toliko w deſýti Le-
tech byl když geſt Otec geho vmřel. Ten
gednoho Roku potom 1438. třikráte
Korunowán byl/totiž na Králowſtwj
Vherſké/ Cžeſké/ a Rzijmſké. Ne Kra-
lowal geſſtě celých dwau Leth. W ge-
ho mladoſti Vienna & Auſtria tota, ma-
gna fuit clade afflicta, donec egreſsus in
Pubertatem tutelam abiecit, & Auſtriam,
quæ prius diu multumq; laceſsita, & latro-
nibus & bellis inteſtinis vexata, pacauit.

Ten potom když geſt gel do Vher
gſauce horkoſti ſtrápen / Melauny ži-
wot ſwuog ſchladiti chtěl/ kterýchž ne-
ſmijrně mnoho vžijwal / za kteraužto
potom přjčinau diſenteria fatigatus, obijt
Anno 1439. prope Strigonium. Po-
chowán na Bělehradě wedlé Zygmun-
da Cýſaře Tchana ſwého.

Manželka ge° byla Alžbě-
ta/ Dcera Cýſaře Zygmūda
Vherſkého a Cžeſké°/ Krále/
kteráž geſt po ge° ſmrti porodila Syna
Ladiſlawa/ a před tjm dwě Dcery An-
nu a Alžběthu.

Marké-

Markéta Sestra téhož Cýsaře Albrechta / dána byla k Stawu Swatého Manželstwij Gindřichowi toho gména třetijmu přigmijm Bohatému Knijžeti Bawořskému / od kteréž gest zůstal Syn Ludwik.

ANNA Starssij Dcera Cýsaře Albrechta druhého. Zasnaubena byla Wylémowi Třetijmu Knijžeti Sasskému / a porodila mu Dceru Annu. Ta dána byla za Manželku Hynkowi Knjžeti Minsterberskému. Vmřela též Arcykněžna Anna / Dcera Cýsaře Albrechta / na den S°. Lamperta / Letha rc. 1382.

ALžběta druhá Dcera Cýsaře Albrechta / po smrti Otce swého / dostala se k Manželstwij Kazymirowi Jagellowému Synu toho gména třetijmu Králi Polskému a Welikému Knijžeti Litewskému rc. kterémuž gest porodila Wladislawa Vherského a Czeske° rc. Krále rc. Albrechta Krále Polského a Weiké Knijže Litewské. Alexandra Krále Polského rc. A Zygmunda Krále Polského a Welké Knijže Litewské / Otce nynějssij Anny Staný Králowny Polský / a Kateřiny Králowny Sswedský / od kteréž gest Zygmund Král Polský a Sswedský

LAdislaw Syn Albrechta druhého Cýsaře Ržijmského rc. Czeský a Vherský Král rc. Arcyknijže Rakauské / narodil se na Komárně w Vhřijch / we třech Měsýcých a 25. dnech po Smrti Otce swého 22. dne Měsýce Vnora

Vnora Létha ꝛc. 1440. A nemage čtyr Měsýců wěku swého/ na Králowstwij Vherské gest Korunowán. Býl w ochraně Cysaře Frydrycha Streyce swé° až do Leth rozumných. Za tjm Země geho sprawowali Gubernátorowé Vherskau Jan z Hunyadu/ A Cžeskau Giřj Poděbradský z Kunstátu. Potom w Cžechách Korunowán 28. Rzijgna/ Létha ꝛc. 1453. Vmřel w prawém Kwětu wěku swého/ stroge se k Weselj/ a očekáwage Newěsty swé w Praze/ tak yak někteřij prawj na otráweninu na dě Swatého Klimenta/ Létha ꝛc. 1457. žiw byl nezuplna osmnácté Leth. Manželka mu zasnaubena byla Magdaléna/ Karla Sedmé° Krále Franského Dcera. Ale wssak dřijwegi nežli gest přinesena byla/ vmřel. Nestonal wijcegi než toliko 36. hodin.

LIpoldt Druhý/ Albrechta druhého Syn/ přigmijm dobrý a Cžest Wogny/ Arcyknijže Rakauské a Hrabě Tyrolské. Hrabstwij Hohenbergk a Tergest k Rakausuom připogil. Byl Pán Bogowný/ ale wssak wijcegi w Bogijch vmělý a nežli sstiastný. S welikým Wogskem swým poražen gest od Sšweycarůw v Městečka Sempachu/ Dewátého dne Měsýce Cžerwence Létha ꝛc. 1386. yakž Author Kalendáře Hystoryckého pijsse. Manželka geho byla Viridis aneb Wiryda/ Bernabouis Medylanské° Knijžete Dcera.

WIlém přigmijm Dworský/ tehož Lipoldta Syn/ Arcyknijže Rakauské/ nad Saraceny w Zemi Syrské swijtězyl: vmřel bez Dědiců/ a w Kostele Swate° Sstěpána w Wijdni pochowán Létha ꝛc. 1407. Manželka mu by-

mu byla zasnaubena / Hedwika Dcera Ludwika Krále Polského a Vherské° / kterého gest byla porodila Alžběta dcera Wladislawa Loketka Krále Polského / a Sestra Kazymira Welikého. Ale wssak po Smrti téhož Ludwika Krále / Polácy sobě wolili Jagella Weliké Knjže Litewské / a tu mu Pannu za Manželku dali.

Ten potom Wylém měl ginau Manželku Johannu Karla přigmjm malého Krále Neapolitanského a Vherské° zc. Dceru / ale wssak gest s nj žádných Dýtek neměl.

Týž Karel Král Vherský a Neapolitanský / půwodem Alžběty starý Králowny Vherský / kteráž byla Dcera Krále Bosňackého / zabit gest / a pochowán w Waradjně Létha zc. 1385.

Lipoldt třetý přigmjm Pyssný a Tlustý / Landgkrabě Elsacký zc. neyprwé s Bratřimi o Dědictwj Otcowské dlauhé Wálky wedl. Potom chtěge se pomstiti Otce swého / weliké Wogsko sebral / ale též od Sswey carůow přemožen. Manželka geho byla Kateřina Filippa, směléh Knjžete Burgundského Dcera. Vmřel bez Dědicůw 23. dne Měsýce Máge / Létha zc. 1412.

Frydrych přigmým Starssý Lipoldta druhého Syn / Hrabě Tyrolské / od Cýsaře Zygmunda na Sněmu Konstantském do Achtu dán. Ten byl weliké Poklady nashromáždil. Měl dwě Manželky: Prwnj gménem Alžbětu Ruprechta Krále Řjmského a Falcgkrabi v Reyna / Dceru /

kteráž mu porodila Dceru Alžbětu/a ta w Dětinſtwij vmřela.

Druhá Manželka geho Anna Frydrycha Knijžete Brunſſwického / z nijž mu ſe narodily Hedwika a Markéta/kteréž w mladoſti zemřely. A dwa Synowé/ Wolffgang vmřel / a Zygmund.

Zygmund Arcyknijže Rakauſké a Hrabě Tyrolſké/ Syn gmenowaného Frydrycha/ Wedl Wálku s Benátčany a wijtězſtwij nad nijmi obdržel Deſet Leth před ſwau Smrti. A nemagijce žádných Dědicůw/ darowal ſwé Země Maximiliánowi Synu Bratrance ſwého / zůſtawiwſſy ſobě giſté důchody. Vmřel potom po dwau Letech/ to geſt Léta ꝛc. 1497. magijce wěku ſwého 71. Rok. Měl dwě Manželky prwnij Leonoru Jakuba Krále Sſotſkého Dceru / A druhau Kateřinu/ Dceru Albrechta Knijžete Saſſkého. Ale s žádnau děti nezplodil.

Arnoſſt přijmijm železný / Lipoldta druhého Syn/Arcyknijže Rakauſké / Knijže Korytánſké a Sſtyrſké/ we Wlaſſijch Cýſaři Rupertowi ſlaužil / a tam od Jana Galeacya Medyolanſkého Knijžete / přemožen. Potom ſe nawrátiwſſy domů / oſtatek žiwota ſwého w pokogi ſtráwil. Vmřel Létha ꝛc. 1435. Manželky geho byly dwě: Markéta Knijžete Sſtětinſkého dcera / kteráž mu několik Dcer porodila / ale ty wſſecky w Dětinſtwij pomřeli. Druhau potom ſobě pogal/Cymbargku Zemowita Knijžete Mazoweckého Dceru / od Wlaſtnij

Seſtry

Sestry Wladislawa Jagella Krále Polského zplozenau / O čemž Kromer lib. 17. tato slowa položil: Sequentis autem anni initio qui fuit 1412. Rex Vladislaus propere Cracouiam reuertit: de aduentu Ærnesti Ducis Austriorum certior factus, cum quo affinitatem iunxit, collata ei in Matrimonium Czimbargka Zemouiti Masouiorum Ducis, & sororis suæ filia &c. Ta Cymbargka porodila mu čtyry Dcery / a Pět Synů. Tři w mladém wěku zemřeli / totižto Arnosst / Lipoldt / a Rudolff / a dwě Dcery Anna a Alexandra. Druhé dwě žiwé zůstaly.

Markéta Dcera Arcyknížete Arnossta / Dána byla za Frydrycha Druhého Kurffirsta Saského / kterýž gest vmřel Létha etc. 1464. A ona po něm we dwacýti Letech / to gest Létha etc. 1484. A pochowána w Myšsni podle Manžela swého.

Kateřina Druhá Dcera téhož Arnossta Arcyknížete Rakauského / dostala se k Stawu Swatéº Manželstwj / Karlowi Margkrabi z Baden / s nýmž gestli že gest Dýtky měla / non constat.

Albrecht toho gména Sestý / přigmým Vtratný / Arcyknýže Rakauské etc. založil a nadal včený w Fryburgku w Brysgowj. Gezdil s Cýsařem Frydrychem do Řýma / a tam od něho s ginými tři Sta Rytýři / na Rytjřstwo pasowán. Vmřel w Wýdni 2. dne Prasynce / Létha etc. 1463. Manželka geho byla Mechtylda Dcera Ludwýka Kurffirsta a Falckrabě z Rognu / pozůstalá Wdowa po Ludwiko-

dwikowi Knjžeti Wirtemberskem. Žádných Dijtek spolu neměli.

Frydrych čtwrtý Arnosstů Syn Arcyknjže Rakauské/ Knjže Sstyrské a Korytanské / Narodil se Létha 1415. Po Smrti Cýsaře Albrechta druhého/ od Kurffirsstůw Létha ԫč. 1440. na Cýsařstwij wolen gest. Potom gel do Ržijma a tam od Mikulásse toho gména pátého Papeže / Korunowán. Tě proti wůli Papežske Giřijho a Wladislawa Krále Cžeské potwrdil a Léna gim dal. Byl weliký milownijk pokoge / ale wssak skrze Heytmany swé/ nad Nepřátely mnohá wytězstwij obdržel. Vmřel w Lincy na Cžerwenau nemoc / kteráž gest na něg přissla z nemirného gedenij Melaunůw / na něž se gest gesstě wody napil. A to se dálo 19. dne Měsýce Srpna Létha ԫč. 1493. Měl wěku swého Leth Sedmdesáté a osm. Kralowal Leth 53. Měsýce 4. a dni tolikéž 4. pochowán w Wijdni w Kostele Swatého Sstěpána. Mážełku měl Leonoru Edwarda Krále Portugalského Dceru/ kteráž gest vmřela 3. dne Měsýce Zářij Létha ԫč. 1467. zůstawila Manželu swému po sobě dwý Dijtek žiwých/ Maximiliána a Kunegundu. Krystoff prworozený Syn/ Jan a Helena w dětinstwij zemřeli / a w Nowém Městě w Klássteře Swaté Trogice Ržádu Cystercyenského spolu s Matkau swau pochowáni.

Kunegunda Frydrycha Cýsaře Dcera/ od Zygmunda Streyce swého/ když gest Otec gegi pět Leth pořád w Ržijssi byl/ Létha ԫč. 1487. dána za Albrechta Knjže Baworské.

Tu Ku-

Tu Kunegundu Mathyáš Král Vherský za Manželku mýti chtěl/ ale když gest tomu Cýsař Otec gegi odporowal/ měl z něho vhlawnýho Nepřjtele.

Maximilian toho gména prwnj/ Syn Frydrycha Cýsaře/ Arcyknjže Rakauské/ Korytanské a Styrské Knjže/ a Hrabě Tyrolské rc. Narodil se w Nowém Městě za Wýdni/ dwanáctého dne Měsýce Března/ Létha rc. 1459. A když gest bez mála dwanácte Leth nemluwil/ obáwal se toho Otec aby němým nebyl. Wolen na Králowstwý Rzýmské w Frankfurtě za žiwota Otce swého/ šestnáctého dne Měsýce Vnora/ Létha rc. 1486. A Korunowán w Achu 10. dne Dubna. W Městě Flanderském Brugis yat byl od swých Poddaných/ a dewět Měsýců w domě gednoho Kupce chowán/ potom skrze Otce swého wyproštěn. Byl Pán bogowný a mnohé Wálky wedl. Vmřel w Městečku Rakauském řečeném Wels 12. dne Ledna/ Létha Páně 1519. žiw byl Leth 59. Měsýců 9. a dnj 21. Kralowal třidceti a dwě Lethě a Měsýců gedenácte. Manželky geho byly: prwnj Marya/ Karla přigmým Bohatého Knjžete Burgundského Dcera/ s kterauž toliko šest Leth byl. Ta mu porodila tři Syny a gednu Dceru. František a Giřj Synowé geho w Dětinstwj zemřeli. Vmřela táž Marya Manželka geho po nečaném porodu/ potratiwšy od vrazu kterýž wzala spadšy s Koně na Myslivosti.

Druhá Manželka geho Blaňka Marya Jana Galeacya Sestra/ s tau ačkoliw neplodná byla/ šestnácte Léth byl.

Marké-

MArkéta Dcera Maximiliána Cysaře/ zasnaubena byla ney prwé Karlowi osmému Králi Franské mu. Potom dána za Jana Krále Arragonského / kterýž gest gi brzo vmřel/žádných Djtek s nÿ nezplodiwssy. Po třetÿ dostala se za Manželku Filibertowi Knÿžeti Soffoyskému / ale wssak ani ten dlauho žiw nebyl. Naposledy pak gi žádal k Manželstwÿ Wladislaw Vherský a Cžeský Král rc. Ale ona/ widauce se býti tak nesstiastnau/ giž wÿcegi wdáti se nechtěla/ Ale zůstáwagjce Wdowau sprawowala Země Nydrlantské. Vmřela w Mechlině prwnÿho dne Prasynce: Létha rc. 1530.

MJel Cysař Maximilian y ginau Dceru Postrannÿ/ kterau gest dal za Manželku Ludwikowi Hrabi z Helffenssteynu/ gehož gsu bauřliwÿ Sedlácy/ Létha rc. 1525. zamordowali.

FJlip prwnÿ toho gména Syn Maximiliana Cysaře/ Král Hyssparský / Arcyknÿže Rakauské a Burgundské rc. Narodil se Létha Páně 1478. toho dne/ když gest Otec geho Maximilian/ welikým Bogem Ludwika Franského Krále přemohl a porazyl/ Pán wěčné paměti hodný. Vmřel přigew do Hyssparye aby se w Wěnnÿ Králowstwÿ Swegrusse swé vwázal 17. Zářÿ Létha rc. 1505. Wěku swého 28. Měl Manželku Johannu Ferdynanda pátého přigmÿm Katholického a Izabelly Králůw Hyssparských Dceru. Po nÿž gest w Wěně wzal

Králow-

Králowstwij Castiliæ, Legionis & Granatæ w Hyspanygi/ a zplodil s nij dwa Syny/ Karla a Ferdynanda. Po gehožto Smrti táž Johanna wijcegi se newdala. Měla čtyry Dcery/ Eleonoru/ Isabellu/ Marygi a Kateřinu.

Eleonora prwnij Dcera Krále Filippa. Wdala se neyprwé za Emanuele Krále Portugalského/ kterémuž gest porodila Dceru Marygi / téhož Králowstwij Inffanta a neb Dědičku.

Potom po geho smrti/ za Františka prwnijho Krále Franského/ ale žádných Dětí s nijm neměla. Vmřela w Hyspanygi druhého dne Měsýce Září/ Létha ꝛc. 1558.

Izabella dána za Krystyerna druhé° Krále Dennemarského / který gest pro swé Tyrrāstwij z Země wyhnán byl/ a potom w wězenij vmřel. Porodila mu Syna Jana/ kterýž gest se narodil Létha ꝛc. 1517. a vmřel na Dwoře Cýsaře Karla Vgce swého/ a dwě Dcery. Dorothu Manželku Frydrycha Falckrabě z Reynu/ kterýž se potom potahowal tim Práwem na Králowstwij Dennemarské.

Krystýna druhá Dcera gegi/ wdána za Františka Sfforcya / Knijže Meylandské ꝛc. Gmenowána Isabella Matka těchto dwau Panij / vmřela 19. dne Ledna Léta ꝛc. 1525.

Marya

MArya zaſnaubená byla Létha Páně 1515. od Cýſaře Maximiliána Děda ſwé° w Wýdni/ Ludwikowi Wherſkému a Cžeſkému Králi zč. Dána mu čtwrtého dne Praſynce Létha zč. 1521. wſſak žádných Dětí s nijm neměla: Po gehožto Smrti wjce ſe newdáwala. Vmřela w Hyſſpanygi 18. dne Rzijgna/ Létha zč. 1558.

KAteřina Cžtwrtá Dcera Krále Filippa po ſmrti Otce ſwé° ſe narodila/ Dána potom za Jana Krále Portugalſkého/ Emanuelowa Syna. A porodila mu Jana (kterýž před Otcem vmřel. Ten Manželku měl Johannu/ Dceru Cýſaře Karla Pátého/ z njž ſe narodil Král Sſebeſtyan) A Marygi Manželku Filippa druhého/ nynégſſijho Krále Hyſſpanſkého.

KArel prwnj Syn Krále Filippa Arcyknijže Rakauſké/ narodil ſe Cžtrnáctého dne Vnora/ Létha zč. 1500. Obrán na Králowſtwij Hyſſpanſké/ Létha zč. 1516. Na Cýſařſtwij wolen 28. Cžerwence/ Létha zč. 1519. Kralowal w Rzijſſi ſſtiaſtně Třidceti a Dewět Leth/ Imperator omni ſeculo memoria dignus. Wýtězſtwj mnohá obdržel nad Nepřátely w Affryce a w Europě/ nad Saraceny/ Turky/ Maury/ Francauzy/ Wlachy zč. kteréhožto ſkutky y žiwot doſtatečně wypſaný máſs w Kronyce Polſký/ per Ioſephum Gambreum Polonum natione Biecenſem, virū Doctrina & virtute præſtantem. Vmřel ten Swatý a wěčné Sláwy hodný Cýſař/ w Hyſſpanigi/ kdež geſt byl zagel/ Bratru ſwému dobrowolně Cýſařſtwj ſpuſtiwſſy/ 21. dne Měſýce Zářj/ Léta zč 1558. Ziw byl Leth 58. Měſýcůw 6.

a dni

a dnj 14. Manželka geho byla Jsabella Krále Portugalského Dcera/ vmřela magjce wěku swého 40. Leth/ zanechala mu tyto Potomky: Filippa druhého nyněgssjho Krále Hyspanského/ Ferdynanda kterýž w Dětinstwj vmřel. A dwě Dcery/ Marygi a Johannu.

MArya Dcera Karla toho gména Pátého Cýsaře Řjmského/ Wdala se za Maximiliana druhého Cýsaře/ Vherského a Cžeského ꝛc. Krále ꝛc. Porodila mu dewět Synů a sſest Dcer/ o njchž njžegi čjsti budeš. Gesstě žiwá zůstáwá w Hyspanygi/ a sprawuge Králowstwj Portugalské ꝛc.

JOhanna Druhá Dcera téhož Cýsaře Karla/ dána za Jana Cžtwrtého Prynce Portugalského/ gemuž gest porodila na Syrobu Syna Ssebestyána/ w Osmnácti dnech po Smrti Manžela swého/ 20. dne Ledna/ Létha ꝛc. 1554.

MJel Cýsař Karel y Třetj Dceru/ ale wssak krom Manželstwj/ gménem Markétu/ kterau gt neyprwé wdal za Alexandra Medices Knjže Florentské/ A podruhé za Oktawiana Farnesya/ Papeže Pawla třetjho Wnuka/ Knjže Parmenské. Ta byla Spráwcým Nydrlandtských Zemj od Létha ꝛc. 1559. až do 67. Gegižto syn Alexander Fernesius Knjže z Parmy a Placencye/ držj ty Země

)✦✦✦✦(gmé-

gménem a k Ruce Ogce swého Krále Hyſſpanſkého/ od Létha ꝛc. 1578.

Mjel také y Syna poſtranního Jana / řečeného de Auſtria / kterýž ſe narodil Léta ꝛc. 1547. Dwadcátého Páté° dne Měſýce Unora.

Slawné Wýtězſtwj na Moři proti Turku obdržel / Létha ꝛc. 1571. A gſúce Gubernátorem Zemý dolegſſých / vmřel 2. dne Řjjgna / Létha ꝛc. 1578. wěku ſwého magic Cžtyřidceti a geden Rok / Měſýců Sſeſt a dnů Pět.

Filip druhý Král Hyſſpanſký a Portugalſký / Arcyknjže Rakauſké / toho gména druhý / Knjže Burgundſké ꝛc. Narodil ſe 21. dne Máge Létha ꝛc. 1525. Mnohé Wálky wedl w Frankreychu / w Engellandu / Nyderlandtu a w Portugalij ꝛc. Ten až podnes žiw zůſtáwá / gſauce neyſtarſſý ze wſſech Králůw a Potentátůw na ſwětě. Kralugé w Affryce y w Europě ꝛc. Měl Cžtyry Manželky / prwnij Marygi / Jana třetijho Krále Portugalſké° dceru. Z nijž geſt ſe narodil ſyn

Karel přigmijm Zubatý Inffant Hyſſpanſký / Pán w mladých Letech ſwých k wſſeliyakým Rytijřſkým wěcem chtiwý. Narodil ſe 8. dne Cžerwence Létha ꝛc. 1545. A vmřel Dwadcátého Cžtwrtého Cžerwence / Létha ꝛc. 1568. Magjce wěku ſwého Dwadceti tři Létha / dwě Neděle a dwa dni.

Druhá Máželka Krále Filippa / Marya Henrycha oſmé° toho gména Krále Englického Dcera / (kterau byla porodila

rodila Kateřina Sestra
Matky Cysaře Karla Pá-
tého) po nijž gest w Wěně
dostal Králowstwj Engli-
ckého/ na ten spůsob / aby prworozený
Syn z toho Manželstwij/ wedlé Prá-
wa Králowstwij Englického/ Pano-
wal/ a byl tolikéž Knijžetem a Dědicem
wssech Zemij Nyderlandtských. Vmře-
la bez Dětí 6. dne Měsýce Listopádu /
Léta ꝛc. 1558. Po gegižto Smrti Král
Filip do Hyspanye se obrátil / postau-
piwssy Králowstwij toho Alžbětě/ kte-
ráž těch časů když sem tuto Knijhu psal
Kralowala.

Alžběta třetj Manželka Krále Filip-
pa/ starssij Dcera Henrycha
druhého Krále Franského/
kterauž gest poyal poslednj-
ho dne Ledna/ Léta ꝛc. 1560
A zplodil s nij dwě Dcery / Izabellu a
Kateřinu.

Po Smrti tyto Alžběty/ pogal sobě
čtwrtau Manželku / Annu
Marygi Dceru Maximiliá-
na toho gména druhé° Cy-
saře Ržijmského / Vherské-
ho a Cžeského ꝛc. Krále ꝛc. Ta mu dána
byla Létha ꝛc. 1570. Zplodil s nij tyto
Potomky. Napřed Syny.

FErdynanda Inffanta Hy-
sspanského / kterýž gest se narodil
Létha ꝛc. 1571. Cžtwrtého dne Pra-
synce. Druhého Karla Wawřince/
a ten se na den Swatého Wawřince
narodil. Třetijho/ Jakuba aneb Don
Iego, woleného Krále Portugalského :
Ale wssak gest w dewěti Letech vmřel/
Dwadcátého prwnjho dne Listopádu/
Létha ꝛc. 1582. A Cžtwrtého Filippa
kterýž se narodil Létha ꝛc. 1577. A Dce-
ru Marygi.

FErdynand Syn Filippa prwnijho Krále Hyſſpanſkého / a Bratr Karla Pátého Cýſaře Rzijmſkého / Arcykniže Rakauſké zc. narodil ſe w Modyně deſátého dne Března / Létha zc. 1503. Wolen na Králowſtwij Vherſké a Cžeſké / po zahynutj Krále Ludwika Sſwagra ſwého / Létha zc. 1526. Rzijmſké / 1531. Sprawu Cýſařſtwj a Rzijſſe s Dobrowolným poſtaupenijm Bratra ſwého přigal Létha zc. 1558. Kralowal w Rzijſſy přes ſſeſt Leth / w Vhřijch a w Cžechách 37. Vmřel w Wijdni na den Swatého Jakuba / 25. dne Cžerwence / Létha zc. 1564. Žiw byl 61. Leth / 4. Měſýce / dnj 14. hodin 20. Gehožto žiwot apud Surium ſſýřegi wypſány negdeſs.

Manželka geho byla Anna Wladiſlawa Vherſkého a Cžeſkého zc. Krále zc. Dcera / Syna Kazymira Jagelowice / Bratra wlaſtnjho Zygmůnda prwnijho / Krále Polſkého: kteráž gt mu přineſla w Wěně Cžeſké a Vherſké Králowſtwij. Zaſnaubená mu byla w Wijdni / Létha zc. 1521. Zplodila s nijm Cžtyry Syny / a Gedenácte Dcer. Vmřela w Praze w Sſeſti Neděljch / 27. dne Ledna / Létha zc. 1547. a na Hradě Pražſkém pochowána / k njž geſt potom týž Ferdynand Cýſař Manžel gegi / přiložen.

AlŽběta prworozená Dcera Cýſaře Ferdynanda / narodila ſe w Lincy 5. dne Cžerwence / Létha zc. 1526. Dána potom k Stawu Swatého Manželſtwij / Zygmundowi Auguſtowi Králi Polſkému / a Welkému Knijžeti Litewſkému zc. Pátého Dne Máge / Létha zc. 1543. Vmřela 15. dne Cžerwná

Czerwna Létha &c. 1545. žiwa byla to-
liko 18. Leth bez třj Neděl/ žádných po-
tomkůw nezanechala.

Maximilián druhý Arcyknj-
že Rakauské/ narodil se w Wýdni
prwnjho dne Srpna Létha &c. 1527.
Wolen na Králowstwj Cžeské Léta &c.
1549. Korunowán 1562. Za Cýsaře
Rzjmského v přjtomnosti Otce swého
od Kurffirstů wyhlássen. Dwanácte
Leth Rzjssi y Králowstwj Vherské
a Cžeské/ pokogně sprawowal. Byl Pán
maudrý/ sprawedliwý/ a we wssem yak
w Pitj tak y w Gjdle mjrný/ a vsta-
wičně o dobré Obecné Poddaných
swých pečugjcý. Ten/ po odgezdu Hen-
rycha Krále Franského z Polský/ od
wětčj polowice Senátorůw na Krá-
lowstwj Polské wolen byl/ a skrze Ja-
kuba Vchanského/ Arcybiskupa Hně-
zněnského/ wyhlássen: Ale Smrt wsse-
mu tomu w cestu wkročila/ a w tom ta-
ké strana odporná swého Wolence při
wedla. Vmřel ten ctný Pán w Městě
Rzezně 12. dne Rzjgna/ Létha &c. 1576.
A na Hradě Pražském wedlé Otce a
Matky pochowán. Měl
Manželku Marygi Cýsaře
Karla Pátého Dceru/ kte-
rauž gest pogal Měsýce Zá-
řj Létha &c. 1548. Porodila mu Dewět
Synů a Sseſt Dcer/ O njchž njžegi
čjsti budess.

Anna Dcera Cýsaře Fer-
dynanda/ narodila se w Praze Se-
dmého dne Měsýce Czerwence/ Léta &c.
1528. Dána k Stawu swa-
tého Manželstwj Albrech-
towi třetjmu Knjžeti Ba-
worskému Létha &c. 1546.
zůstawila mu tři Syny/ Wiléma a Fer-
dynan-

dynanda Knížata Baworská / a Arnosska Arcybiskupa Kolínského / a Dceru Marygi / Manželku Karla Arcyknížete Rakauského.

FErdynand druhý / Arcykníže Rakauské / Syn Ferdynanda Cýsaře a Bratr Maximiliána 2c. Hrabě z Habsspurgku a Tyrolské / a Landtkrabě Elsacké 2c. narodil se w Lincy 14. dne Czerwna / Léta Páně 1529. Manželka geho byla Anna Kateřina Kněžna z Mantue a Montfferaru / s njmž žádných Dýtek neměla.

TYž Ferdynand Arcykníže Rakauské a Hrabě Tyrolské 2c. Měl s Filipinau dwa Syny. Ondřege Kardynala de Austria. A Karla Margkrabě Burgoiæ, Landtkrabě z Nellenburgku / Hrabě a Pána z Feldkyrchu / Bregensu a Hoheneggu 2c.

MArya Dcera Cýsaře Ferdynanda narodila se w Praze / patnáctého dne Mágge Létha 2c. 1531. dána potom za Wyléma Kníže Julichské a Klewské 2c. Létha 2c. 1546.

MAgdaléna dcera téhož Cýsaře / narodila se w Jnspruku Létha Páně 1532. čtrnáctého dne Měsýce Srpna. Vmřela dwadcátého dne Mágge Létha 2c. 1539.

KAteřina narodila se w Wýdni 27. Srpna / Létha 2c. 1533. A

magýce

magijce Leth patnácté dána byla za Manželku/ Františkowi Knjžeti Mantuanskému/ s njmž žádných Dětí neměla. Po geho Smrti wdala se za Zygmunda Augusta Krále Polské° rc. Létha rc. 1553. kterýž před tým wlastnij Sestru gegi Alžbětu za Manželku měl. Ale že gest ten Král měl w sobě přirozenij Wlaské/ kterýž z rozličných Zahrad Salátu vžijwal/ a z mnohých Obor Zwěřinu (zkoštowáwagijce w které gest lepšij Masso) hledati sobě rozkazowal: Tuto Panij Swatau a welice dobrotiwau/ rozwedšy se s nij pro neplodnost (yakoby tak bylo) k Cysaři Maximilianowi Bratru gegimu gi odeslal. Vmřela w Lincy 29. dne Vnora/ Létha rc. 1572. pochowána na Hradě Pražském/ Létha rc. 1577. žiwa byla 38. Leth/ 6. Měsýců/ a šest dnij

LEonora narodila se w Wijdni dwadcátého osmého dne Měsýce Listopádu/ mezy pátau a šestau hodinau před Polednem/ Létha rc. 1534. zasnaubena byla neyprwé Synu staršijmu Hanusse Kurffirsta Saského/ ale že gsau se o Náboženstwij mezy sebau srownati nemohli. Dána za Wyléma Syna Frydrycha Knijžete Mantuanského.

MArkéta sedma Dcera Ferdynanda Cýsaře/ narodila se w Inspruku šestnáctého dne Měsýce Vnora/ w hodinu druhau před Polednem Létha rc. 1536. vmřela druhého Roku/ čtrnáctého dne Března.

JAN Syn Cýsaře Ferdynanda narodil se w Praze/ desátého dne

ho dne Dubna na poly k čtwrté hodině a nazeytři w Kostele Swatého Wjta s welikým hromobitjm/blýſkánjm/přiwalem a krupobitjm pokřtěn Léta Páně 1538. vmřel druhé° Roku w Inſpruku/ dwadcátého druhé° dne Března nebyw žiw nežli geden Rok a oſmnácté dni.

Barbora narodila ſe w Wjdni třidcátého dne Dubna/ na poly k čtwrté hodině ráno/ Létha ꝛc. 1539. potom dána byla za Alffonſa druhé Knjže Ferarſké/ o kteréž Poeta geden těmito ſlowy zmjnku činj.

Hæc faciet multa fælicem prole maritum,
Signa tot in vultu fertilitatis habet.

Karel druhý Arcyknjže Rakauſké Knjže Styrſké a Korytáſké/narodil ſe w Wjdni třetj° dne Czerwna na poly k páté hodině Létha Páně 1540. Manželka geho Marya Albrechta třetjho Knjžete Bawořſkého dcera/ kterauž pogal Léta Páně 1571. A zplodil s nj Syna Ferdynanda/ a Cžtyry Dcery/ Annu/ Kateřinu/ Marygi a Alžbětu.

Anna Dcera Karla Arcyknjžete Rakauſké°/ dána za Manželku Zygmundowi třetjmu Králi Polſké° a Swedſké°. Přiwezená do Krakowa od Matky ſwé Létha ꝛc. 1592.

Vmřel tento Karel Arcyknjže Rakauſké ꝛc. Létha ꝛc. 1591.

Worſſyla Arcykněžna Rakauſká/ Dewátá Dcera Ferdynanda Cýſaře/ narodila ſe w Nowém Městě za Wjdni/ Dwadcátého čtwrtého

tého dne Czerwence / w hodinu 4. po poledni/Léta ꝛc. 1541. Ta potom vmřela w Inſpruku / třetího dne Dubna / Létha ꝛc. 1543.

HElena narodila ſe w Wijdni Sedmého dne Ledna w Hodinu Oſmau po Poledni/ Léta ꝛc. 1543. Ta kterého čaſu vmřela aneb geſtli že gt wdána byla/o tom žádný newypiſuge/ O njž Poeta tyto Werſſe napſal.

Quam bene Tindaridos ſumpſit ſibi nomina Nymphæ,
Cum formæ nulli dote ſecunda foret.

JOhanna Neymladſſij Dcera Cýſaře Ferdynanda / narodila ſe w Praze Létha ꝛc. 1547. Cžtrnáctého dne Ledna/w Hodinu Oſmau před Poledným. A Králowna Anna Matka gegi Cžtwrtého dne po Porodu vmřela. Též Johanna když geſt potom doroſtla/ dána byla k Stawu Swatého Manželſtwij / Frantiſſkowi druhému / Knijžetj Florentſkému nyněgſſijho Knijžete Ferdynanda Bratru ꝛc.

O Potomcých Maximiliána toho gména druhého Cýſaře Řijmſkého ꝛc.

ANNA Marya prworozena Dcera Maximiliana Cýſaře/narodila ſe w Hyſſpanygi druhého dne Měſýce Liſtopádu/ w hodinu gedenáctau před půl nocy Létha ꝛc. 1549. zaſnaubena potom Filippowi druhému Králi Hyſſpanſkému Létha ꝛc. 1570. vmřela na zymnicy w Hyſſpanygi 25. dne Řijgna / Létha ꝛc. 1580.

byla

byla žiwa 31. Leth bez těhodné. A w Manželstwů 10. Leth. Porodila mu čtyry Syny a gednu Dceru.

Ferdynand toho gména třetj Arcyknijže Rakauské / narodil se w Hyšspanygi dwadcátého osmého Měsýce Března mezy prwnij a druhau hodinu po Poledni / Létha Páně 1551. A vmřel druhého Roku w Wijdni dwadcátého pátého dne Cžerwna.

Rvdolff toho gména Druhý Rzijmský Cýsař / Vherský a Cžeský etc. Král etc. Arcyknijže Rakauské etc. Narodil se w Wijdni 18. dne Cžerwence na poly k Osmé hodině po půl nocy Létha Páně 1552. Wolen na Králowstwij Vherské a Korunowán Léta Páně 1572. Na Králowstwij Cžeské 1575. dwadcátého druhého dne Měsýce Září. A téhož Roku prwnijho dne Listopádu na Králowstwij Rzijmské. Za Cýsaře wyhlášsen Létha 1576. dne 12. Rzijgna / toho dne kterého gest Cýsař Maximilian Otec geo vmřel etc. Panuge giž 21. Leth na Králowstwij Vherském. Cžeském 18. a Rzijmském tolikéž / Pán w Prawdě takowý / kterýž wšsech slawných skutku Předků swých nasleduge / gsauce šstiastný na Nepřijtele Křijže Swatého / kteréhož gest skrze Heytmany swé často porážel: To pak wytězstwj wěčné paměti hodné gest / které obdržel Létha Páně 1593. v Klášstera Zyzeku / a na druhém mijstě v zámku Agru / kdežto přes Třidceti a šsest Tisýc Lidu Tureckého wýborného od Heytmanůw geho / totižto Pana Ruperta z Ekkenbergu / a Pana Melichara z Rederu / a některých Panuow Vherských pobito gest: kterijž gsau gim tak welice

Wognu

Wognu s Křestiany zoſſkliwili/ že když se z nowu zbijrati počali/ a málo něco Cýſaře Křeſtianſkého Lidu zahledli/ yako Ptácy na Cžihadle gſauce ſplaſſeni/ přeč oděhli a wijcegi ſe wiđěti nedali. Cžehož ſſijřegi Hyſtorycy w krátkém čaſu wypſánjm neobmeſſkagi.

IN GENEALOGIAM SAC: CÆS: MAI: & Sereniſsimorum Archiducum Auſtriæ &c.

EPIGRAMMA.

Sola ſub axe Poli quoſuis ſuperare Monarchas,
Auſtria Sacra Domus Magne Rudolphe poteſt.
Iuſticia, pietate, viris, fide, vellere, mitris,
Gymnaſijs, aris, relligione, DEO.
Imperijs, Regnis, Stemmatibus atq; Triumphis,
Cōnubijs, Gaza, Marte Togaq; ſimul.
Sola per Oceanum Mauros, Garamantas & Indos
Fama volat gētis Magne RVDOLPHE tuæ.
Quæ ſit origo, domus, decus, incrementa, vetuſtas:
Explicat hoc libro, ſat bene Paprocius.
Ergo Annoſa potens victrix Dominetur in æuum,
Viuat & aſtra petat, Auſtria Sacra Domus.

Ioſephus Gambreus Polonus.

Arnoſſt Arcyknijže Rakauſké/Knijže Burgundſké/Sſtyrſké/ Korytanſké/Granſké/ Fryolſké/ Wirtemberſké ꝛc. Hrabě Tyrolſké/ Gorytſké a Cylij ꝛc. narodil ſe w Wjdni Patnáctého dne Cžerwna / mezy třetij a čtwrtau hodinau po Poledni/Létha ꝛc. 1553. Přigal Zlatté Rauno s Cýſařem

 Rudol-

Rudolffem druhym/ Bratrem swým a Arcyknjžetem Karlem / od Arcyknjžete Ferdynanda Streyce swého / Léta rc. 1585. dne druhého Cžerwna. Gest na ten čas Gubernátorem Zemij Nydrlandtských.

Alžběta Dcera Maximiliána druhého Cýsaře/ narodila se w Wijdni Pátého dne Měsýce Cžerwna na Poly k gedenácté hodině / Létha rc. 1554. Dána k Stawu swatého Manželstwij Karlowi Dewátému Králi Franſkému/ Léta rc. 1570. Dwadcátého Sſeſtého dne Prasynce/ s njmž geſt Cžtyr Leth z vplna nebyla / neb geſt vmřel 30. dne Máge/ Léta rc. 1574. Zplodila s njm Dceru Létha rc. 1572. ale ta w Dětinſtwij vmřela.

Tato Alžběta Králowna Franſká / práwě Swatý žiwot wedauc / powolána geſt z tohoto Swěta/ na počátku Roku 1592.

Marya Dcera téhož Maximiliána Cýsaře/ Arcyknězna Rakauſká rc. narodila se Létha Páně 1555. Dwadcátého ſedmé° dne Měsýce Cžerwence.

Mathyáš Arcyknjže Rakauſké/ Knjže Burgundſké/ Styrſké/ Korytanſké/ Granſké/ Fryolſké/ Wirtemberſké rc. Hrabě Tyrolſké/ Gorytſké a Cylij rc. narodil se w Wijdni 24. dne Měsýce Vnora / Létha rc. 1557. Přigat za Gubernátora a Spráwcy Zemj Nydrlandſkých wůbec w Bruxellis Městě/ když geſt málo před tim giſté Artykule Stawům té Země podpiſem ſwým vgiſtil a ſtwrdil/ Létha rc. 1578. Za Mijſto držijcýho přidán mu byl Wylém Knijže z Vranye.

Maximi-

Maximilián třetj Arcyknjže Rakauské/ Knjže Burgundské/ Sstyrské/ Korytanské/ Granské/ a Wirtmberské ꝛc. Adminystrátor Neywyžšího Mistrowstwj w Prussých / a Mistr Rzádu Německého we Wlasských a w Němcých / Hrabě w Habsspurgku a Tyrolu/ Narodil se w Nowém Městě za Wjdni 12. dne Rzjgna Léta ꝛc. 1556. Wolen na Králowstwj Polské 22. Srpna Létha Páně 1587. kterémuž gest Iosephus Gambreus Polonus in quodam libello tyto Wersse napsal.

En tibi Poloniæ placidisima Regis Imago,
Nomine de Patrio nomē & omē habet.
Maximus ingenio, felix ad maxima natus,
Quem ad tantum virtus extulit Imperium.
Rex pius & Sapiēs, fama super æthera notus,
Moxq; Patrem patriæ, Lache vocabis eum.

ALIVD EIVSDEM.

Hunc Oratores celebrent doctiq; Poëtæ
Ausoniis, Græcis, Slauonicisq; metris.
Felices hūc qui Regem genuere Parentes,
Cuius virtutem Turca Scythaq; timet.
Carmine Mellifluo quia Maxmilianus ab Austri a,
Rex est electus, secula cuncta canant.

Albrecht Sedmý Arcyknjže Rakauské Knjže Burgundské ꝛc. narodil se w Nowém Městě za Wjdni Třináctého dne Měsýce Listopádu/ na Poly k Desáté hodině před Polednem/ Létha ꝛc. 1559. Na ten čas když sem tuto Knjhu psal / byl Kardynálem w w Hysspanygi a Gubernátorem Králowstwj Portugalského ꝛc.

Wáclaw

WAclaw Arcyknjže Rakauſké/ narodil ſe w Nowém Měſtě/ dewátého dne Března / na poly w gedenáctau hodinu před ſamým polednem Léta ꝛč. 1561. Vmřel w Hyſſpanygi Létha ꝛč. 78.

FRydrych Arcyknjže Rakauſké/ narodil ſe w Lincy / Dwadcátého dne Czerwna / Létha ꝛč. 1562. a w mladém wěku ſwém vmřel.

MArya Arcykněžna Rakauſká/ narodila ſe w Nowém Měſtě za Wjdni/ Dewatenáctého dne Vnora/ Létha ꝛč. 1564. Vmřela téhož Roku w Neděli Kwětnau.

KArel Arcyknjže Rakauſké Dewátý Syn Maximiliána Cyſaře/ narodil ſe w Wjdni 27. dne Září Létha ꝛč. 1565. Vmřel druhého Roku dne 23. Vnora.

MArketa Arcykněžna Rakauſká/ narodila ſe w Wjdni 25. dne Ledna/ Létha ꝛč. 1567.

LEOnora Arcykněžna Rakauſká neymladſſj Dcera Maximiliána Cyſaře/ narodila ſe Léta ꝛč. 1569. Vmřela w Praze dne 14. Března/ Létha ꝛč. 1580. A pochowána w Hrobě Králůw Czeſkých wedlé Pána Otce ſwého Cyſaře Maximiliána/ na Hradě Pražſkém ꝛč.

¶ A tak giž na ten čas měg doſti o tom wzáctném Rodu/ těch ſwatých a Slawných Panůw / o kterýchž ſſyroce na mnohých mjſtech Hyſtorye zmjnku činj. A my ſe tuto k začatému/ předſewzetj/ wypſáni Slawné° Margkrabſtwj Morawſkého/ obrátjme.

*

Krátka Předmluwa k Laſkawému Cztenáři.

Slauſſné přjčiny Cztenáři Laſkawý k tomu mne přiwedli/ že gſem ſe před ginými Včenymi Lidmi/ této práce opowážil podniknauti / a předeſſlé w tomto Slawném Margkrabſtwj Morawſkém/ Přjběhy a hodné paměti/ w gedno ſložjc na ſwětlo wydati. Kteréž když prawdiwě pokáži/ wěřjm že mi za zlé mjti / ani ku wſſetečnoſti přičjtati nebudeſs. Přjčiny pak kteréž tuto njže položjm přečtauc a pilně ge rozwážjc/ odkud počátek ſwuog/ toto Slawné Margkrabſtwj Morawſké wzalo : porozumjſs.

Napřed : Jakož ſe duowodně z Hyſtorygi nacházy/ že wſſecken Národ Slawenſký/ od onoho Předka Jaffeta Noelowého Syna / počátek ſwuog wzal : Ač ſe w tom gednoſtegně neſrownáwagi. Gedni pjſſj/ že ten Jaffet zplodil Jawana/ Jáwan Filára /a Filár Alana/Anchyzeſa/ Eneáſſe / a Aſſkanyuſa. Od Aſſkanyuſa že poſſel Pamffilus / kterýž zplodil Reaſelina / a ten Alana druhého kterýž neyprwé do Europy přiſſel. A tu zplodil čtyry Syny/ z nichž byl Starſſý Vandalus, Ten dal gméno Rzece Viſtula, Lidé pak tj kteřj při ni ſe oſadili/ nazwáni byli od geho gména Vandali. Ten měl mnoho Synuow/kteřj ſobě z oſobili Cztwrtau čáſtku Europy. Tj Polſké/ Ruſké/ Kaſſubſké/ Slezſké/ Czeſké/ Morawſké/ Slawenſké / Dalmatſké/ Pannonſké/ Boſněnſké/Charwatſké/Bulgarſké/ etc. Králowſtwj založili. Druzy zaſe na proti tomu gſau. Pokladagjc od gednoho potomka/gménem Eliſa/ tohož Jaffeta / a Jawana / počátek Národu Slawenſkého / a domnjwagi ſe že Slawácy/Dalmatowé/a Illirowé/geſſtě podnes těch mjſt/kde gſau ſe neyprwé/po onom rozdělenj Jázykuow při Wěži Bábel/cum Ionibus, & Eolibus, Hellenibus ſiue Græcis, ac cætera Helliſæ,& Iouani ſiue Ionis poſteritate, oſadili/ wdrženj gſau. Ale na tom ſe nemálo meylj/nebo geſt ſe to wſſecko dáwno změnilo.

Též y to prawdiwě dowéſti mohu/ že oni Slawnj Předkowé/ těchto gmenowaných Národů Slawenſkých / Ten obyčeg a ſpuoſob mezy ſebau zachowáwali / že gednj druhé/při kterých hodnoſt yakau wznáwali/ w Kraginách ſwých zdrzowali/ gjm od Králuow a Knjžat obdarowánj a Láſku gednali. Dcerky ſwé a nebo přibuzné / za Manželky s welikým Bohatſtwjm dáwali dobrodinj gim prokazugjc yakožto Bratřjm a ſpolu od gednoho předka poſſlým. A toho tento patrný přjklad máme : Že mnoho neypředněgſſých a neywzáctněgſſých Roduow z Czech a z Morawy w Polſſtě ſe nacházy. Kteřjž tam ſwau Ctnoſtj a hodnoſtj/ſobě y Potomkuom ſwým/wěčné chwály dobyli. Na proti tomu : Také ſlawnj Rodowé z Polſky pod ſpřjzněnjm gedněch s druhými / w těchto Kraginách ſe ſpatřugi. Což když tyto Knihy přečteſs poznáſs.

Tuto pak giž Cztenáři milý porozumjwaſs/ yaká ſwornoſt á Láſka Předkuow naſſých gedněch k druhým byla/ že netoliko mezy ſebau ſe Přátelſtwjm ſpogowali/ Ale y Krále z Czech do Polſky/a z Polſky do Czech ſobě za Pány bráwali / s nimiž mnozý Rodowé s Hornjm y Dolnjm Slézſkem / kteřj prwé ku Polſku náleželi / k těmto Zemjm ſe připogili. A tak magjc yá dobrau wědomoſt a paměti mnohé/o takowé ſpolečnoſti od dáwnjch čaſů Předkuow naſſých. Vmjnil ſem to wſſecko tak tjm ſpuoſobem/ yako Erby a Rody. Stawuow Králowſtwj Polſkého / pod každým Erbem/ který z kterého Králowſtwj přineſſen / s kterým ſe Rodem ſpřjznil / w gedno ſložiti/ a pro budaucy pamět/Potomſtwu zuſtawiti.

Nynj pak tuto o Starožitnoſti a wzáctnoſti Národu Slawenſkého / něco w krátkoſti oznámiti chcy. Ač ſkoro oněm wſſyckni Hyſtorykowé wypiſugi. Ale aby též táto má Knjžka/ plna ſtarých Spiſuow/ ſebraných z rozličných Kronyk/Paměti

Koſtelnijch/Kamenij Hrobowých/y z giných rozmanitých Spiſůw/na Swětlo wyſſla. Newidělo mi ſe toho mlčenijm pominauti. Aby ta Starožitnoſt Národu Slawenſkého/tuto připomenutá a wypſaná býti neměla.

Cžteme otom Národu Slawenſkým/ že wſſecky giné ſwů Sláwau přewyſſowal. Cžehož mu ginij nepřáli. A to proto: Že ge hrdinſtwijm a Statečnoſti wyſoce předčili. Nebo když gim odkud yaké nebezpečenſtwij naſtáwalo/ gedni druhé/ napomoc gim přigijždějijc retowali. O čemž Iornandes Swědectwij wydáwá/ yak ſe toho nijžegi dokládá. Což předkowé naſſij ſeznáwagijc/ natom toliko wſſecko ſwé dobré zakládali: Aby paměť ne ſmrtedlnau po ſobě zuoſtawiti mohli. O žádné giné vměnij (toliko oto kteréž ſlowe Ars militaris) nedbali. Liberales Artes totižto Swobodného Vměnij/ a odewſſech hmotných prácy od cyzeného zanedbáwali a pomijgeli. Pijſmuom ſe žádným nevčili/ lechce ge ſobě wážili. Takowého který ſe tijm zaneprázdniowal/ za nic neměli: Cžehož geſſtě na ten čas někteřij z Potomkuow gich náſledugi. Načež geſt žaloſtně ſpomijnati/že takowij hrdinſſtij ſkutkowé předkůw naſſijch po ſpolu ſe nenacházegij. Samo toliko to: co gť od cyzých Národuow kteřijž gegich zmužiloſti pokuſyti/ a gim poddanij býti muſyli. A od těch kteřij Sſtěſtij y tolikéž neſſtiaſtné přijběhy Patrij a nebo Wlaſti ſwých/ chtělili gſau za prawé Hyſtoryky gminij a držáni býti: ſepſáno. K čemuž ya pilnoſt přikládagijc z rozličných Jazykuow Hyſtorygi wgedno ſebraných/ tuto w krátkoſti wſſecky přijběhy/ tohoto Slawného Národu Slawenſkého pokáži.

Liſt Alexandra Welikého/ kterýž před Narozenijm na tento Swět Spaſytele naſſeho/ wſſecken Swět chtěl ſobě podmaniti/doſti ſwětle ten Národ wychwaluge. Kterýžto Liſt Cžeſký Kronykář připomijná. Tijm pak Liſtem gmenowaný Král dáwá Slawákuom/totam plagam Terræ, quæ extenditur ab Aquilone vſq; ad Meridiē. Dáwagijc gim Tytul ten: Illuſtri proſapie Slauorum Maſagetisq;. Takowau Sláwu obdrželi před Narozenijm Syna Božijho Slawácy Předkowé naſſij.

Po Narozenij pak Páně máme doſti patrný duowod o weliké Sláwě přehrdinſkých činech toho Národu. A toho geſt Swědkem Liſt Gregorij Magni, ad Epiſcopos Iſtriæ, kterýžto Blondus připomijná těmito Slowy. Equidem de Slauorum gente quę nobis iminet, affligor vehementer & turbor. Affligor in his, quæ in vobis iam patior, cōturbor, quia per Iſtriæ aditum, iam ad Italiam intrare cœperunt, &c. Což nijžegi z patrných duowoduow poznáſs.

Wěz také otom že Slawácy/ to geſt Národ Sláwy weliký/ zdáwna byl hrozný a poſawád geſt Národu Pohanſkému/ od kteréhož zahynuti ſobě pokladá. A protož Turcy Polákuom w Inrer regna ſſolkugi/ obáwagijc ſe aby ſobě Krále/ z Slawného Domu Rakauſkého/ a nebo Knijže Mozkewſké newolili/a za Pána nepřigali. Nebo když by ſe to ſtalo/pod ſpřijzněnijm těch Králowſtwij welice by gim ſylnij byli. Což čaſem ſwým když Pán Buoh ráči ſe ſtane. Někteřij Hyſtorykowé Wlaſſtij a Němečſſtij/ Národ Slowanſky Sclauos gmenugij. Z čeho ge ſrážij Martin Kromer/ Biſkup Warměnſký/in Hiſtoria de origine Slauorum. Toto pak na ten čas odemne z Láſky přigmi/ oſtatek nijžegi negdeſs.

O ſtarožit=

I.
O Starožitnosti Markomanuow

anebo Morawanůw / a za kterého času w weliké Powěsti w Národůw cyzých byli.

Kapitola I.

Za Panowánij Cýsaře Augusta / když gesstě Krystus Pán Mládeneckem gsauc po Židowstwu s Matkau swau Blahoslawenau Pannau Marygi k swěcenij Swátku do Geruzaléma chodil / Začalo se w Německých Kraginách weliké Krwe prolitj / když Germanicus Drussus téhož Cýsaře Augusta Pastorek / wssecky německé Kraginy až do Řzeky Albis pohubil: kterýž potom w krátkem čase w Moguntij / gsauce Smrtedlně raněn / vmřel. A tak Létha Páně XI. Nacházegij se Hystoryge / o Arminiusowi Panů těchto Kragin / že gest tři Wogska Řzijmské porazyl. Yak o tom Strabo: lib: 7. Geograficorum těmito slowy napsal. Quibus autem fides adhibita fuerat, hi magnas Clades intulerunt, sicuti Cherusci & eorum ditioni subiecti, in quibus tres Romanorum Militum ordines, cum Imperatore Quintilio Varo, fœderibus fractis, per Insidias obtruncati sunt. Měl Arminius w swém Wogssťe rozličné Národy / kteřij bydlenij swé měli od Řzeky Albis / až do Czerného Lesu. A ti widauc welké

 zmocněnij

zmocněnij Rzijmanůw/ y wſſech giných Národůw s nimi ſpolčených z Kragin Západnijch/ Oni též od Weychodu Slunce na proti nim s Markomany ſe poſtawili/ tak aby za nimi bydlegijc/ ſami potom w pokogi býti mohli. Widauc pak Rzijmané welikau ſylu Arminiuſowu/ a k tomu ſſtěſtij geho proti ſobě: Vžili proti němu tohoto Fortele: Boy & Sueuy těch Kragin oſedlé na něho ponukli/ aby proti němu ſe zrotili. Což když ſe ſtalo/ byl od nich čaſtými překážkami obſužowán/ Nebo o něg a Lid geho na každau chwijli ſe otijrali/ a žádného odpočinutij nedali. Ale on kolikrát koli proti němu ſe poſtawili/ (ač málo ſwého Lidu wěrného měl) wždycky nad nimi wijtězſtwij obdržel. Očemž Strabo lib: 7. Geograficorum, ſpomijnagijc na ſkutky Arminiuſa/ yak gemu y Ženě geho Triumffowé činěnj/ takto poznamenal: Cuius ductu & auſpicio in Cheruſcis conflatum eſt Bellum, eius Fœmine nomen eſt Toſnelda, ſecum erat Filius Trimus, Tumelicus nomine &c. Tč potom od ſwých wlaſtnijch pod přenagetijm od Tyberiuſa/ zabit. Toho čaſu Tyberius welikým ſſtěſtijm ſe ſtkwěl/ magijc neypřijgemněgſſij Leženij proti wſſem Nepřáteluom ſwým/ od Inſuli kteráž ležij inter Iſtrum & Rhenum, odkudž gim weliké ſſkody činil. Což týž Hyſtoryk připomijná takto: Is habet Inſulam qua velut Arce adinuadendos vindelicos, commodiſsimè vſus in naualibus Pugnis. Tento Arminius byl wſſech Německých Kragin Pánem/ gſauc k Poddaným ſwým tak dobrotau a miloſtj náchylen/ že gim weliké ſwobody zanechal/ a propuſtil: toliko aby oni gemu zaſe proti Nepřáteluom pomáhali. Což oni widauce potřebu toho/ tak činili. Aby ſwijtězyc potom doma ſpokogem ſeděti mohli.

O Králi anebo Monarchowi kterýž neyprwé v Markomanuow Stolicy ſwau wyzdwihl.

Kapitola II.

WO Pádu Arminiuſa/ weliká Powěſt wſſudy o Markomanijch rozhlaſſowati ſe počala/ kteréžto byl půwodem Marobodus a nebo Maroboducus, O němž Strabo wypiſuge/ že geſt ſe w Rzijmě z mladoſtij wychowál. A potom v Cýſaře Auguſta pro ſwau welikau Ctnoſt/ a Zmužiloſt w weliké poctiwoſti držán byl. Rakž nijže z ſlow Eutropiuſa Hyſtoryka porozumijſs.

mjſs. A když zaſe do Kraginy ſwé přigel/ Hrdinſkú Ctnoſt a Sláwu/ kterauž od Cýſaře byl darowán na ſobě okazowal. A po krátkém čaſe/ z gedné wuole od Markomanůw za Krále a Pána zwolen/ kterýžto potom k wuolij poddaným ſwým proti Řijmanům Wálku zdwihnauti muſyl. Tento Marobodus rozſſýřil welmi tuto Markomanſkau a Quadſkau Kraginu/ A welikau Sláwu po ſobě zanechal/ Tak že žádný z Nepřátel/ o něg ſe pokuſyti neſměl. Potom pak/ pod ſpiknutijm wlaſtnijch Poddaných ſwých z Země wyhnán gſauc/ k Řijmanům (ač k Nepřátelům) vtekl. Kteřijžto Markomanům ſkrze něho čaſté pohrůžky činili/ chowagijce gey w Rawenně. O čemž Cornelius Tacitus Lib: 2. Annalium, těmito ſlowy wyprawuge:

Et Marobodus quidem Rauennæ habitus, ſi quando inſoleſcerent Sueui, quaſi rediturus in Patriam oſtentabatur, ſed non exceſsit Italia. Byl to Pán ſſtiaſtný a Wogák wýborný/ kterýž Wlaſky Fortele dobře znal/ od nichž žádnau mocý nijakž podmaněn a wybogowán býti nemohl/ lečby něyak zradau k tomu byl přiweden. Yak Eutropius wypiſugjc žiwot Tiberiuſa Cýſaře/ zmijnku o tom in Hiſtoria Romana těmito ſlowy činij: Marobodum Sueuorum Regem, calide circumuenit, &c. Plurima ſui parte Imperij cum magna & graui modeſtia Reipub: prefuit. Gſau pak někteřij proti tomu pyſſic: žeby Marcomani w Kraginách těchto bydleti neměli. Ale Eutropius odpor tomu klade/ takto: In hoc tractu, Sita eſt Hircinia Silua, & Sueuorum natio, ex quibus non nulli intra, aliqui extra Siluam habitant, ſicuti & Colduorum plerique in quibus & Bubiemum Marobodi Regia, quem in locum ipſe cum alios plures traduceret incolas, ſuos Conteraneos Marcomanos adegit. Is enim ex humili gradu maiores ad res conſtitutus fuit poſtquam è Roma regreſsus eſt. Nam à Iuuenilibus Annis hic verſabatur, ubi ab Auguſto Cæſare, magna beneficia comparauit: Reueniens autem magnum adeptus eſt Potentatū, & præter eos quos ante dixi populos, Luios etiam vendicauit, gentem. Sane per magnam, & Zumos, & Butohes, & Mugilones, & Sibinos, & ipſorum Sueuorum Nationem ampliſsimam &c. Z čehož patrný duowod toho máſs/ že tento Marobodus Král Markomanſký w těchto Kraginách Panowal/ a wſſem Nepřátelům okolnijm hrozný a ſtraſſný byl. Až potom z ſſtěſtij do welikého neſſtěſtij vpadl/ a z Králowſtwij ſwého které tak Sláwau ozdobil/ a rozſſýřil/ od ſwých wlaſtnijch poddaných wyhnán. A tak In exilio/ yako oni Themiſtocles,

 Coriolan.

Coriolan, a Alcibiades, w weliké neſwobodě žiwot ſwuog dokonal. Iornandes de origine actuqz Geticarum pyſſic/ o Markomanúch zmjn‑ku činý těmito ſlowy: Defuncto tunc Decio, Gallus & Volusianus Regno potiti sunt Romanorū, Cžehož tam tento Smyſl geſt. Když vmřel Decius, Gallus a Volusianus doſtali Panowánj Ržjmſkého. A toho čaſu po wſſem Swětě weliké Powětřj Morowé na Lidech bylo. Alexandrij a wſſecku Kraginu Egiptſkau pokazylo / očemž Dionisius žaloſtiwě a s pláčem činj zmjnku. Tolikéž y náš chwálitebný Mučedlnjk Božj Cypryán Biſkup / w Kněhách které Tytul magj o Smrtedlnoſti: připomjná. Tj pak Panowé ač ſotwa dwě Létě zauplna wládli/ wſſak zewſſech ſtrán Ržjmſké Panſtwj vpokogili / a w dobrém ſpuoſobu až do ſwých Smrti ſprawowali. W welikém Sſtěſtj a Bohatſtwj za gich ſprawowánj Ržjmané poſtawenj byli/ A žádného neſſtěſtj těch čaſuow gim Hyſtorykowé nepokládagj: toliko to Powětřj/ které Pán Bůh pro zloſt Lidſkau dopauſſtěti račj: Kteréhožto čaſu weliký Počet Lidj tau Božj Ranau zhynulo. A tak ti dwa Panowé yak neyprwé Králowſtwj Ržjmſké vgali/ hned s Gotty pokog včinili. Po Smrti gegjch pak Kralowal Galienus, ten když neřádné a nenáležité wěcy počal před ſebe bráti/ Gottowé od něho odſtaupili/ a s Heytmany ſwými/ kterých ſobě byli naſázeli/ yako Respusem, Veducusem, Turonem a Varonem/ wſedawſſe na Moře plawili ſe do Asiæ, a tam v Helespontu ſe přeprawiwſſe mnohé Kraginy pokazyli. W Effezu Koſtel Dyány Bohyně ſpálili/ a potom do Bithiniæ ſe obrátiwſſe / Chalcedoniam w niwěč obrátili / Kteraúž to Kraginu počaſých Cornelius Auitus znowu wyſtawěl/ ale ne zauplna/ nebo geſſtě až podnes/ ačkoliw geſt Stolice Králowſká zřjceninj toho pokaženj ſe vkazugj. Takowým Sſtěſtjm gſauce Gottowé podneſſenj že welikých pokladuow w Asij doſtali / ſpátkem ſe přes Moře obrátili/ a nawracugjc ſe/ Troiam , Illium , kteréž to Měſta po onom Agomenowém pohubenj / troſſku ſobě byli odpočinuli/ do oſtatku potlačili a wnic obrátili. Geſſtě málo na tom ſplundrowánj Asiæ magjc. Tracj neodpuſtili / vkrutnoſt welikau wnj prowodjc. Po zkaženj pak těch Kragin/ ku huoře Hemy tak řečené/ kteráž nedaleko Moře ležj / při Anchialos Měſtě/ kteréž Sardanapalus Král Partſký založil a wyſtawěti dal/ ſe obrátili / a při wybornych Wodách nemalý čas odpočjwali. Ty pak Wody od Měſta ležj wzdéli Patnácti Myl. Kdež ze zlého powětřj gſauce nakaženj/ w těch Wodách ſe myli / a zdrawj zaſe nabýwali. Potom po krátkém čaſe do ſwých Kragin ſe nawrátili. A když w pokogi ſeděti chtěli/ tu ſau od Cyſaře Maximiána na mluwenj / aby byli Ržimanuom ku pomocy na proti Parthum. Což gſau včinili / a tam welikau Mužnoſt / Vdatnoſt/ a wěrnoſt Ržjmanuom prokázali.

přemohſſi

Přemohssy pak Maximiánus / Marseusa Krále Perského Wnuka Sapora welikého / Ženu geho / Děti / y wsseckn Statek pobrawssy: a Achillesa s Diocletianem porazywssy: W Alexandrij: Quinquagentany skrze Maniusa a Herculiusa pohubiwssy. Panstwij swé ze wssech stran vpokogil. A tak dostawsse pokoge Rzijmané Gotty kteřijž gim sprawedliwě proti gich Nepřátelům nápomocnij byli / opustili. A prwé bez nijch nikam na žádnau Woynu wydati se nechtěli. Cžehož týž Hystoryk dokládá těmito slowy: Apparet nanq; frequenter, quomodo in vitabantur à Romanis. Yakož y od Constantyna žádánij byli ku pomocy proti Liciniusowi wlastnijmu Přijteli geho kteréhož porazyli / a w Tesalonicæ v Wězenij drželi / odgawssy mu Dominium, Mečem Kostantynowým hlawu sťijti dali. Nacházegi se Hystoryge: že Gottowé za Panowánij Králuow swých Ararica, a Orica, weliké Slowo o sobě měli. Po nijchžto Kralowal Geberich, Pán weliké chwály pro swau vdatnost hodný / kterýž byl Syn Helderychuow / a Helderych byl Syn Kniwidůw. Tento pak Geberich yak správu Králowstwij vgal / Národ swuog welikau Ctj a Sláwau ozdobil. Neyprwé na Wandalijch počal gméno swé za Panowánij Krále gich řečeného Visumar, který byl z Rodu Azdingůw Lidu welice Wálečného rozhlassowati. Polsstij Kronykáři ten Národ gmenugij Jatzwingy kteřij na tom mijstě bydleli / kde nenicko ležij Kragina Podlachia tak řečena. W které pak straně gmenowánij Wandali swé obydlij měli / Otom týž Hystoryk wypsal těmito slowy. Erant nanq; illis ab oriente Gotti, ab occidente Marcomani, à Septemtrione Ermundi, à Meridie Ister, qui & Danubius dicitur. Gimžto wssecko Přátelstwij bylo od téhož Gebericha Krále Gottského y gich přjlehlým Zemijm až do břehu Rzeky řečené Marisia, wypowědijno: S nimiž dlauhý čas Wálku wedauc / gmenowaného Vissumara Krále Wandalského / sewssým množstwijm Lidu geho porazyl. A s welikau kořistj a Triumphem do Wlasti swé se nawrátil. Tuto pak giž Cžtenáři laskawý máss druhý duowod / že w těchto a ne w ginych Kraginách / Markomané bydlenij swé měli.

O Třetijm Králi a nebo Monarchowi v Markomanuow / kterého Hystorye gmenugij / Tudrusem.

Kapitola III.

W Rzi Markomanÿch tom Slawném Národu / Neubywalo nic na Sláwě / Mocy ani na Sſtěſtÿ : Ackoliw zbyli Mocného a Slawného Krále Maroboda. O čemž gich wlaſtnÿch Nepřátel Hyſtorye ſwědčÿ : Že za Panowánÿ Cýſaře Domitiana / weliké Wogſko Rzÿmſké od nich poraženo bylo. A to timto ſpuoſobem. Rzÿmané domnÿwali ſe o Markomanÿch / že gſau (poněwadž tak dlauhý čas weliké Boge a wálky s prwněgſſÿm Králem ſwým wedli) wſſecku ſwau Sylu a Moc potratili. Chtÿce ſe nad nimi pomſtiti : Weliké Wogſko ſebrali / kteréžto Domitianus Cýſař / vkrutný Tyrran / do těchto Kragin proti nim poſlal. Ale mimo wſſecku naděgi geho / od Markomanůw / kteřÿž na ně tjſſe připadli / zmordowáno geſt. Tolikéž y Heytmané Lidu toho / tu při Wogſſtě ſwém zbitÿ gſauce / Těla gegÿch Sſelmam Zemſkým a Ptactwu Powětrnému nepohřbena k roztrhánÿ zůſtawena gſau. Czehož Hyſtoryk žiwot geho wypiſugÿc / zatagiti nemohl. Czti Eutropium in vita Flauÿ Domitiani Lib: 9. tam neydeſs tato ſlowa.

Anno ab vrbe Condita DCCC XXX. Expeditiones quatuor habuit, vnam aduerſus Sarmatas, alteram aduerſus Chattos, Duas aduerſus Dacos. Tu ſe wypiſuge odkud wÿtěžſtwÿ obdržowal. A odkud také neſſtěſtÿ mu ſlaužilo. O tomto pak poraženÿ Wogſka geho w Kraginách těchto / takto ſtogÿ napſáno : De Sarmatis ſolam Laurearam vſurpauit, vbi Legio eius cum Duce interfecta eſt. Tento Hyſtoryk zaſe na giném mÿſtě Wálku Cýſařowu s Markomany w těchto ſlowÿch pokládá. Ingenti ergo labore & moderatione, cum apud Carnuntum iugi Triennio perſeueraſſet, Marcomanicum Bellum confecit ; Quod cum his Quadi, Vandali, Sarmate, Sueui, atq; omnis penè Germania gerebat. Et in Quadorum vſq; fines progreſſo exercitu, circum ventoq; ab Hoſtibus, propter Aquarum penuriam, cum tam ſitis, quam hoſtis periculum ſuſtineretur, ad Inuocationem Chriſti nominis quam ſubito magna fidei conſtantia, quidam Milites effuſi in præces palam fecerunt : tanta vis pluuiæ effuſa eſt, vt Romanos quidem largiſsime ac ſine iniuria refecerit : Barbaros autem crebris fulminum ictibus perteritos, præſertim cū plurimi eorum occiderentur in fugam coegerit. Což ſe na Czeſko rozumÿ. Když geſt Cýſař celé tři Létha v Carnuntu Leženÿ ſwé měl / s welikau prácy proti Markomanům s kterýmiž tehdáž ſe ſitbli Quadowé / Wandalowé / Sarmátowé / Saſowé / a téměř wſſecka Německá Rzÿſſe /

cká Rzijsse: Wálku zdwjhl: A když na pomezy Quadské anebo Slézské wtrhl/ tu gest sewssijm Lidem swým od Morawanuow obehnán/ a welice pro nedostatek wod ssaužen byl. A když vstawičným hladě/ y od Nepřátel byl trápen/ měl některé mezy swými Wogáky/ Křestiany. Kteřijž pokořiwsse se/ na Twáři swé padli/ a Pána Boha aby ge sám z té nauze wyswoboditi ráčil/ wzýwali. Gijchžto Prozby Buoh wyslyssewsse/ Rzijmanuom Déssť chladný a hogný seslal. Na Morawany pak weliké Hromobitij a Krupobitij/ mnoho gich pobiwssy/ dopustil. Kteřijž přestrassenj gsauce/ wssyckni gich odběhli. Od toho pak času Rzijmané počali mijti w vctiwosti Křestiany/ tolikéž y giným to činiti přikazowali/ očemž Marcus Antoninus Philosophus takto pjsse: Credibile est Christianos, licet eos impios existimamus DEUM promunitione habere in pectore. Simul enim atq; sese abiecerunt & praeces funderunt ad ignotum mihi DEUM. Statim pluuia de caelo elapsa est, in nos quidem frigidissima, in nostros verò hostes, grando & fulmina: eorumq; orationibus ac precibus, statim DEUS presto fuit, qui neq; vinci, neq; expugnari potest. Quamobrem concedamus talibus, vt sint Christiani, ne qua tela eius generis contra nos petant, & impetrent, &c. Welikau tu sskodu na ten čas Markomanij yak se toho dokládá wzali: Ne tak od Rzijmanůw kteřijž též gesstě na ten čas byli Pohané: yako z dopusstěnj Božijho/ který okazugijc Wssemohaucnost swau skrze ty kteřijž gey giž byli poznali/ a geho Swaté Gméno před newěrnými ohlassowali/ vtwrzugijce ge w Wijře a stálosti/ a tu powěst o sobě prawdiwě dowodijc/ že když koli se k němu obrátij/ a gey zač prosyti budau/ Modlitby gegijch wyslyssijc/ Nepřátely gich/ rowně yako někdy k wuoli Židuom Faraona/ hroznými Ranámi trestati/ a w nic obrátiti/ mocy ráčij. Toto se pak dálo Létha Páně. 170. Bucholcerus to nesstěstij Markomanuow pokládá/ Tempore M. Antonini Philosophi: Eutropius autem Flauij Domitiani. Ale yak Hystorye vkazugi/ že po Domicianowi/ teprwa žiw byl M. Antoninus, po založenij Rzijma 911. A Domitianus wedle Eutropiusa Létha Páně. 830.

Tento Eutropius wspomijná Markomany Tempore Galieni Filij Licinij Valeriani, cognomento Colobij qui fuit Tricesimus post Augustum in Rhetia & Norico ab exercitu creatus Imperator, & mox Augustus est factus. Cuius filius Galienus, fuit Romae à Senatu Caesar appellatus. Za tohoto pak Galiena po Smrti Otce geho/ gmenowaný Hystoryk připomijná Markomany těmito slowy. Galienus igitur Filius Licinij Valeriani, cognomento Colobij in loco Cornelij filij sui Salomanum filium alterum sub rogauit: amori diuerso pellicum deditus, Salominae Coniugis & concubinae quam per pactationem concessa parte superioris Pannoniae à Patre Marcomanorum Rege Matrimonij spetie susceperat, Pipam nomine, &c. A wypisugijc žiwot a ničemnost toho Galiena,

tak dokláda

tak dokláda. Asia Vastata per Gottos, Pãnonia à Sarmatis Quadisq; depopulata est. Kterýž potom od swých wlastnjch zamordowán. A tak tento Tudrus Panowal po Marobodusowi Králi Markomanském: Načež ginsssjho duowodu mýti nemohu/ toliko následugýc w tom Cornelium Tacitũ tým toho dowozugý/ kterýžto pýssýc de Situ locorum & Hominum, takto otom zmýnku činý: Iuxta Hermunduros Narisci ac deinde Marcomani & Quadi agunt. præcipua Marcomanorum gloria viresq;, atq; etiam ipsa sedes pulsis olim Boijs virtute parta. nec Narisci Quadiue degenerant. Eaq; Germaniæ velut Frons est, quatenus Danubio prætexitur. Marcomanis Quadisue vsq; ad nostram memoriam Reges manserunt ex Gente ipsorũ nobile Marobodui & Tudri genus. Iam & externos patiuntur. Yak gest pak žiwot swuog tento Tudrus dokonal/ toho yá nagýti ani doptati se nemohu.

O Aryowistowi Králi Markomãském/ kterýž po Tudrusowi Panowal.

Kapitola. IIII.

Powstáwagjc pak předce Markomané w welikém zasstý s Rzjmany/a pamatugýc na to yakau sau gým prwé prácy zawalili: s Ariowistem Králem swým weliké Wogsko proti nýmu sebrali/ magýc gesstě k tomu napomoc/ Arios, Sueuos, y giné mnohé okolný přátely a Sausedy swé/ skrze gegjch Kraginy s welikau mocý táhli. O čemž Plutarchus wypisugjc žiwot Aureliani Cæsaris připomýná geho s Markomany Wálku: těmito slowy: Facto itaq; in eorum munitiones tumulosq; impetu, non autem stimulare ac incessere destitit, quam ira deducti pugnam capesserent, eis in fugam versis Cæsar stadijs Trecentis ad vsq; Rhenum persequens Campum omnem Cadaueribus spolijsq; refersit. Ariouistus cum paucis præueniens Rhenum traiecit. Yako by řekl/ a často na gich ležený dotýrage/ nepřestal gich s sužowati/ až hněwem přinucený gsauce Bitwu s nýmu swýsti musyli: Ale že se gým nesstiastně wedlo/ na vtýkáný se obrátili. Za nimižto běžel na tři Sta honuow až ku Rzece Rhenu. Mordugýc gedny

přes

přes druhé: tak až ten wssecken plac Těly mrtwými naplnil. Sám Ariouistus toliko s malau částkau swých přes Rhen vtekl. Pokládagij že w té Bitwě zahynulo Lidu/ do Osmdesáti Tisýc. Eutropius wychwalugjc žiwot téhož Aureliana a sstěstj geho wypisugjc tak toho dokládá. Iste in Italia tribus prælijs victor fuit, apud placentiã, & iuxta Amnem Metaurum, ac faunũ fortunæ, Postremò Ticinensibus Campis. Ale s kterými Národy bogugijc toto sstěstij mu slaužilo: Toho nedokládá.

Olaus magnus Gottus, Archiepiscopus Vpsalensis, de Gentium Septemtrionalium varijs conditionibus, Statibus ve wypisugijc. O této Bitwě Markomanské zmijnku činij / připomijnagijc běh Žiwota Aureliani: tolikéž berauc sobě na swědectwij Flauium Vopiscum, tak toho dokládá. Imperatorem Aurelianum tantam cladem à Marcomanis apud Placentiam accepisse, vt Romanum Imperium penè solutum fuisset, Causa fuit hostilis Caliditas. Tu wypisuge Markomanuow obmysli yakými gsau Ržijmany neyprwé trápili. A to takto: Že Lid swuog w hustých Lesých skrýwali/ odkudž potom w Nocy když se oni vpokogili na ně připadali/ a weliký dijl gich zmordowawsse/ nad ně mnohém sylněgssij byli. Yak týž Hystoryk napsal: že giž Ržijmané pochybowali/ aby s takowau malau hrstkau nad Markomany Wijtězstwij obdržeti měli: těmito Slowy. Quos nisi diuinitus post exhibitis sacrificiorum curis (vigore Sententiæ Sibilinæ) præseruasset, penitus fuisset deletum Romanum Imperium. A tak gest bylo Slawně toto Králowstwij a po wssem Swětě w weliké Cti a powěsti držáno/ za sprawowánij těch mocných a Wálečných Králuow/ že se o ně sprostá žádný pokusyti nesměl. Nebo když oni Monarchowé a welicý wssehho Swěta Potentátowé/ gijch se obáwali: Musylo to co se nenijčko za Básně a smysslené wěcy Lidem zdá: w gistotě prawdiwé býti/ že Morawcy a nebo Markomané nad těmito wssemi okolnijmi Králowstwijmi a Knijžetstwijmi Panowali. Yakž Dubrauius Biskup Olomaucký w Kronyce swé o Swatoplukowi Králi Morawském / o kterémž nijžegi neydess zmijnku činij takto: Nitriæ in Pannonia à quibusdam conditus fuisse fertur, & donec appareret conditorium, hoc elogium conditum fuisse dicitur. Regem Morauiæ Suatoplugum, in medio Regni sui sepultum iacere. A tak každý odtud poznati muože/ yak gest toto weliké a Slawné Králowstwij bylo a yak gest potom a za yakau přijčinau/ k zkáze a proměně swé přissko. Když čijsti budess o žiwotu Krále Swatopluka druhého/ neydess a porozumijss.

O tomto Ariowistowi Caius Iulius Cæsar in Bello Gallico lib. 2. zmijnku činij: Že za geho Panowánij to Wogsko s kterým byl proti Ržijmanuom wytáhl/ Cztrnácte Leth pod žádnými Střechami nebylo / s kterýmžto Ariouistus / wssecky Francauské a giné mnohé Kraginy pod swau moc podmanil. Giné pak Země západnij když

oném

o něm vslyſſeli/ geho Wogſka a weliké zmužiloſti w nijch/ ſtrachowali ſe a báli. Načež Caius Cyſař dlauho ſe diwagijc a widauc že wſſickni Markomanuow ſe obáwagij: Chtijce tomu w ceſtu wkročiti dwa weliké hauffy Lidu wálečne° proti Aryowiſtowi ſebral. O čemž zwěděwſſe Treuires a Hedui poſlali k němu Oſoby z proſtředku ſweho/ žalugijc na Harudes/ že gim ſſkody činij/ a že giž déle Aryowiſtowi/ odolati mocy nebudau. Byli pak Treuires Sto Weſnijc nad Břehem v Rhenu Swewy oſadili/ nad nimiž byli Heytmany dwa Bratřij: Naſua a Cimberius. Kteřijžto za Přátely ſe gim pokládagijc yakoby o ničemž nic neweděli: přes Rhen přeprawiti ſe chtěli. Což Cýſař zwěděwſſy welice ſe toho vlekl: A obáwagijc ſe/ aby Sueui s druhými Hauffy w Hromadu ſe neſtrhli/ nebo by gim potom žádnau měrau odolati nemohl: Proti Aryowiſtowi ſe wſſým Lidem ſwým poſpijchal. A když za tři dni Ceſty vgel/ Přiſſlo k němu Poſelſtwij/ že Ariouiſtus ku dobýwánij Měſta Veſuntij ſe puſtil. Kteréž to Měſto bylo weliké a ſlawné v Seqnanuow. O něž ſe Cýſař welice aby ho Ariouiſtus nedoſtal/ wědauc že Wálečnými potřebami nebylo dobře opatřené/ ſtaral. Ale tijm ſe zaſe těſſyl že k němu tak pogednau Nepřijtel přijſtupu mijti nemohl/ pro ſſyrokau Rzeku řečenau Alduozdalis, kteráž Měſto ſkoro wſſecko otočila/ kromě yakéhoſy Placu který zdéli byl/ Sſeſti Set Noh. Ale ten na mijſtě gegijm měl welikau a wyſokau Horu dobrau zdij obehnanau nepřijteli/ ku překážce. Tolikéž z Zámku obrana a pomoc Měſtu byla/ tak že Ariouiſtus nikudy žádné ſſkody by mu včiniti nemohl. Nelenugijce ſe Dnem y nocy k Měſtu poſpjchal: A přigewſſy Měſto opanowal/ a Lidem mnohým oſadil: Ale že nedoſtatek při Proffantu měli/ nemohauce gey pro ſtrach do Měſta naſſpihowati/ nebo Francuzowé a Kupcy/ tak Lid byli zſtraſſyli mluwjc: Že Sýle Aryowiſtowě/ a Lidu geho kteréhož geſſtě den yako den přibýwá/ gehožto množſtwij přehlijdnauti nemohli/ odolati možné nenij. Tijm welikau záwadu/ drahotu/ a hlad w Měſtě včinili/ že ſkuoro wſſyckni y ſám Cýſař o obráněnij Měſta pochybowali: Obzwláſſtě pak ti kteřij toliko z pochlebenſtwj s nijm na Woynu wygeli. Neyſauce powědomij žádných Wálečných obyčeguow. Mnozý báznij a ſtrachem podgatj ſauce/ od Cýſaře odpuſſtěnij aby odgeti mohli/ žádali. Někteřij pro hanbu při něm zuoſtali/ ale žádné ſmělosti w nijch nebylo/ Téměř wſſyckni welikým ſtrachem ſe třáſli: a nařijkali/ leckdes do kautůw zalezſſe Kſſaffty činili/ a tak pod tau Báznij/ wſſecku hrdinſkau zmužiloſt opuſtili. Ač před Lidmi ſe ho noſyli/ že ſe Nepřátel nebogij/ než toliko weliké auſkoſtij wobleženij/ mluwijc: Že mezy Woyſky Aryowiſtowými gſau welicý Leſowé ku překážce Potraw k Měſtu dodáwánij. Obáwali ſe hladu a nauze/ tak ty řeči mezy Lidmi roznáſſegijc/ geſtliže by

Cýſař

Cýsař chtěl se s Wogskem hnauti a s Nepřátely potkati/ žeby oni mu w tom pomocni býti nemohli. Vzřewssy Cýsař a porozuměwssy takowé nesmělosti gijch/ swolal wssecky neypředněgssij Heytmany/ a Raddu s nimi držel/ trestagijce ge z takowé nestálosti: Předkládagijc gijm to že Ariouistus nepřitáhl k nijm aby se s nimi bil. Než toliko aby Lásky a přijzně od Řijmanů dosáhnauti mohl. A tak proč by se ho měli strachowati/ nadto wýsse kdyby pak y Bitwy yaké při nijch hledal/ proč by se mu neměli brániti/ a o Wijtězstwij nad nim měli zauffati: Přiwozugijc gim ku paměti mnohé přijklady/ kterak Řijmané swé Nepřátely kteřijž naně s welikau sylau několikrát přitáhli/ poráželi. A že tolikéž Ariouistus byl poražen od Helwetuow. Gestližeby pak na to okazowali/ že gest Francauze přemohl/ kterýchž mnohém méněgi bylo/ nežli gich gest/ a gijm w sýle a vdatnosti žádný rowný nebyl. To se stalo přijčinau tau/ že byli mnohými Wálkami zemdleni/ a on Ariouistus než s nimi Bitwu začal/ dlauhý čas s Wogském mezy Wodami odpočijwal. A tak snadno s čerstwým Lidem/ že gest nad vstálymi swijtězyti mohl. Těmi a takowými řečmi Cýsař swé Wogáky těssyl/ a aby se hladu neobáwali dobré trossty gim dáwal. Oznamugijc že Sequani, Leucones, Lingones, Prossant gim hotowij/ kteréhož w krátkém čase očekáwá. Oznámil gim také že se chce okolo čtwrté Hodiny na Noc z toho mijsta hnauti/ Aby ti wssycknii/ kteřij wětčij patřenij na powinnosti swé nežli na strach a bázeň magij/ s nim se hotowili. A gestliže by nechtěli/ tehdy že on toliko s desatau částkau Lidu swé°/ o kterém dobrau naděgi má/ odtad se hne. Což oni slyssijce/ a trossku se z řečy Cýsařowy posylniwsse připowěděli wssycknii s nijm táhnauti. A když giž byli Sedm dnij Cesty vgeli/ oznámeno Cýsaři/ že Ariouistus toliko 24. Mijle od Wogska geho sewssým swým Lidem ležij. Zwěděwssy pak Ariouistus o Cýsaři kde swé leženij má: Poslal k němu Posly swé s tímto Poselstwijm. Pak gsy žádal/ a potom dychtil/ aby s Ariouistem promluwenij měl toho neničko vžiti muožess/ poněwadž se k tobě na ten čas přiblijžil: Což budessli chtijti/ bezewssij sskody wykonáss. Tuto z tohoto Poselstwij Ariouista potwrdil Cýsař té řeči předewssemi swými/ kterau ge prwé těssyl. A přistaupiwssy k tomu wzkázanij/ Pátý den k takowému rozmlauwánij gmenowal/ a tak od obau stran byli wysýláni Poslowé gedni k druhým. Ariouistus Cýsaři wzkázal/ aby se toliko na Koňijch bezewsseho pěssijho Lidu sgeti mohli. Na tom pak mijstě kteréž bylo k rozmlauwánij obráno/ byla rowina a w prostředku Wrssek: Na kterýžto Cýsař s Ariouistem odgeli. Cýsař neyprwé řeč k Aryowistowi včinil. A dobrodinij swé y Senatu Řijmského/ že gey Králem nazýwali Dary časte/ yakožto Přijteli posýlali/ (kteřijž tomu zwykli/) aby Přátelnom swým wsselikau vcti-

 kau vcti-

kau vctiwost prokazowali. Ani kdy na tom byli/ aby to/ co gim nenáleželo měli sobě přiwlastňowati) připomijnal. Což že v něho wsseckо w malé wážnosti bylo. Potom gey žádal/ aby to co mu skrz Posly wzkázal/ wykonal. Heduom ani gich Přátelům a Towaryssuom/ žádného přikořij nečinil. A přes Rhen dálegi Lidu swému aby se přeprawowati nedal. Co mu wzákladu dáno gest/ to aby nawrátil. Na kteraužto Cýsaře řeč Ariouistus spoklonau/ yak takowému Pánu náleželo poctiwost včiniwssy/ krátku odpowěd dal: Aby on s Lidem swým/ pro negakau zlau wuoli sám od sebe přes Rhen se přeprawiti měl/ toho že nenij. Než gsauce mnohými snažnými prozbami/ a welikým zákazowánijm Francauzůw žádán/ to včinil. Opustiwssy Králowstwij y Přátely milé: Že pak na ten čas w Kragině gich přebýwá/ to spowolenijm gich činij. Ten pak základ že mu od nijch z dobré wuole dán. Tribut na nijch obyčegem Wálečným dosáhl/ kterýž mu powinni gsau dáwati. Prwé Francauzowé gemu/ nežli on gim přijčinu k Wálce dali/ Města gich gsauce obležená od Wogska geho/ pogednau se mu podala. Lid gich od geho Lidu při neyprwnegssijm potkánij rozehnán. Gestli že pak gsau toho žádostiwij/ a s nijm se po druhé potkati a zkossowati chtěgij/ že hotow gest a rád k tomu přistaupij. Pakli pokoge žádagij/ tehdy by to wěc nenáležitá byla/ wymlauwati se z té Daně/ kterau mu dobrowolně až po ten čas dáwali. Přijzeň Kijmskau pokládagijc sobě za ozdobu a welikú pomoc/ a ne za křiwdu/ kteréž s nijmi yak koliw se gim lijbiti bude vžijwati chce. Lid Německý který s sebau do Francye přiwedl/ za přijčinau bezpečenstwj swého/ to včinil. Což ginač se nenegde/ než že za welikau prozbau Francauzuow/ na tu Cestu se wyprawil. Také Wogny žádné nezačijná/ ale Nepřátelům se brániti chce. Tolikéž že prwé do Francye nežli Kijmané přigel. A oni před tijm nikdá do Země Franské nesahali. Co gest toho: Že nynij práwě až do prostředku wtrhli: Francya že Země geho gest/ yako gegich Wlastá/ dokteréž gemu sahati/ ani w Gezdu činiti nenáležij. Což též Kijmané zachowáwati/ a gemu w geho Práwě překážeti nemagij. Heduos pokládagi býti swými Poddanými/ a nebo Přátely. Ale on tomu můsta dáti nemuože/ gsauc powědom přijběhůw Swětských: Že Alobrogus Kijmanuom skrz Hedui žádné pomocy nedáwal. Ani když Hedui s Sequany Wálku wedli/ Kijmanuow za pomoc žádali. Naposledy hněwiwě Cýsaře dotýkage/ tato slowa k němu promluwil: A tak yá Cýsaři z twých spuosobuow/ žádné vpřijmnosti ani přijzně kterauž se prwé wynássel/ w tobě nepoznáwám. Než že gsy Lid na mne přiwedl/ mně a wssem mým Přáteluom a poplatnijkuom sskoditi chtěge. Protož gestli že z Země mé newygedess/ ne za Přijtele/ ale za auhlawnijho Sskuodce tebe sobě položijm. A gestli tě zabigi a Lid twuog

porazým

porazým: Wěz že sobě tým welikau přijzeň od mnohých Králuow a Knijžat spuosobijm: Ano y twogij wlastnij Rzijmsstij Senátorowé tobě toho přijti budau: Odnijchž mi to skrze obzwláštnij Poselstwij wzkázano gest. Pakli spokogem odgedeš/ Dary s sebau odneseš/ a kewssemu mne wždycky wolného mijti budeš.

Na kterauž to řeč swau/ od Cýsaře dlauhau odpowěd slyssel/ ale od předsewzetj swého přestati/ ani tomu mijsta dáti nechtěl. Aby Země Francauská pod geho správu a ne Senatu Rzijmskému náležeti měla. Když gesstě spolu rozmlauwali/ Markomanij počali se přibližowati až k tomu mijstu/ kdež Cýsař s Ariouistem byli/ chtijce Rzijmany s swým Woyském otočiti. Což Cýsař vhlédawssy / řeč swau dokonal/ a yak neyspěssněgi mohl k swým vgel. Dokláda též Iulius Cæsar y toho: Žeby Ariouistus w ten čas neměl wijcegj / než toliko Dwanáct Tisýc Lidu swého wybraného. Ssest Tisýc Gijzdy / a Pěssijho Lidu tolikéž. A s tjm wssým žeby od Cýsaře poražen býti/ a sám toliko s malým počtem/ přeplawenijm se přes Rhen/ Žiwot zachowati měl. A tu žeby dwě Ženy geho zahynuli/ gedna Sueua natione/ která snijm hned byla z Domu wygela. A druhá Krále Norica Vocciona Sestra/ kterau byl we Francygi pogal. Tolikéž dwě Dcerky geho/ gedna zabita/ a druhá zagata. Což gestli tak se stalo / v giných Hystoryků toho nenacházým.

O Swatoplukowi Prwnijm Křestianském Králi v Markomanuow.

Kapitola. V.

ENeas Siluius potom řečený Pius Secundus s kterým se srowná wa Ioannes Dubrauius, Biskup Olomaucký / tolikéž Martinus Cromer, Biskup Warmienský. Y ginij Hystorykowé/ pokládagij Swatopluka Králem Morawským býti. O kterémž Eneas Siluius in Historia Boemica, zmijnku činijc/ těmito Slowy začijná: Morawa za Dunagem ležij/ mage k Wýchodnij straně Vhry a Poláky/ předělená gsauce od nijch Rzekau Morawau/ od kteréž gméno swé wzala/ K západnij pak straně/ Czechy/ Na Poledné Rakussany/ A na Puol Nocy Slezáky. Kterážto Země na Obilé / a Wijno/ welice hogná gest. Gens Rapinis asueta nulli iter tutũ, nisi armato potentioriq́ȝ prebet, &c. Ale toto se rozumij o oněch předesslých Markomanijch/ rc. Ten Swatopluk když dlauhý čas sstiastně Panowal/ Cýsaři Arnolffowi Tributu pro kterýž k něo odeslal/ dáti se zpěčowal. Očež Cýsař sauce Hněwem zapálen/ Wálku proti

ku proti němu zdwihl. Ale Swatopluk nechtěge / gey w swé Zemij dočekati: tak yak Předkowé geho činili / proti němu s Lidem swým

wytáhl / ale nesstiastně wygel. Nebo když se Wogska spolu potkala / a Bitwu začali / počal Swatopluk od Cýsařského Wogska přemáhán býti. Načež patřjc / a obáwagjc se aby w Ruce Nepřátelůom nepřissel / z Wogska swého (an na něg žádný pozoru neměl) wygel. A pospjchagjc / skrze weliké Lesy / až k Huoře Sambri tak řečené přigel. Odpasawssy Meč / a Koně pustiwssy / ssel pěssky na welikau Paussti. Na kterézto toliko Owotcem Lesnjm a Kořenjm se žiwil. Gedné pak chwjle když tak smutně sedjc nařjkal. Náhodau přissli k němu třj Paustenjcy / kteřjž tu nedaleko bydleli. Patřjce na něho wzali gey spolu w towaryšstwo. S kterýmiž on až do Smrti zůstal / wssecko čemu prwé nepřiwykl podnikage. A když čas skončenj žiwota geho přicházel / zawolal k sobě swých Towaryssůow. A tato slowa k njm promluwil: Bratřj milj / Gesstě wy newjte kdo gsem yá? A když odpowěděli / že tak gest. Řekl k njm: Abysste wěřili / že gsem yá Swatopluk Král Morawský / kterýž prohrawssy Bitwu / na tuto Paussti sotwa sem vtekl: Okusyl gsem žiwota Králowského / okusyl sem též y Paustenjckého / w kterémžto y vmjram: Widjm že Sstěstj přirownáno býti nemuože žiwotu Paustenjckému: Tuto Sen pokogný / Owotce Lesnj chutné / y Woda. Ale tam práce a weliká starost / Pokrm žádný ani Pitj skwostné k chuti nepřicházelo. Co mi Sstěstj bytu mého s wámi zde přálo / ten gsem wesele a spokogem strávil. Co gsem pak Králowstwj swé sprawugjc žiw byl / to wjce k Smrti než k žiwotu mi se rownalo. Protož prosým wás když Duch muog z Těla mého wýgde / Pochoweyte mne w Pokogi. Potom pak gdauce do Morawy Synu mému / gestli gesstě žiw gest / způsob žiwota mého oznámte. A tak dokonawsse tyto řeči: Vmřel.

Toho pak času když Arnolfus Morawany porazyl / Králowstwj to Swatoplukowi Synu gmenowaného Swatopluka / pod welikau dánj / kterau Cýsaři každého Roku dáwati měl / pustil. Kterýž dowěděwssy se o Otcy swém / žeby na Paussti žiwot swuog dokonal / O němž se domnjwal / žeby w Bitwě zahynul / poslal tam: A Tělo geho wykopati poručil: Kteréž když přiwezli / w Klásstere Wélehradském w Hrobě předku geho pohřbiti dal / s welikau Sláwau: tak yak na takowého Pána náleželo. Cromer Biskup Warmienský w Kro-

ſký w Kronyce ſwé příjčinu té Wogny s Cýſařem Arnolphem / takto wypſal: Suatoplugo Rege, qui primus cum Morauis Christo nomen dedit viuente, Moraui Bello exagitati a Lodouico Balbo Rege Germaniæ post mortem eius Germaniam vehementer afflixerant. Contra quos Arnolphus Imperator idem qui ſucceſſor Lodouici Regno Germaniæ fuit, Vngaros in auxilium euocauit: Qui profligatis Morauis & Rege eorum interfecto, cum ſibi merita ſtipendia ab Imperatore non exoluerentur, magnis deinde & ipſi cladibus Germaniam afficere. Ač toho čaſu welikau a ne nabytau Sſkodu Králowſtwij Morawſké wzalo. Ale / yakž Æneas Siluius pijſſe / že geſſtě do konce potlačeno býti nemohlo. Což ſe dáwnijch Hyſtorygi nacházý.

O Swatoplukowi toho gména Druhém Králi Morawſkém Sſeſtém / kterýž byl Syn gmenowaného Swatopluka.

Kapitola. VI.

Gmenowaný Æneas Siluius w Třináctem rozdijlu Kronyky Czeſké / o tomto Swatoplukowi / toho doložil. A gſauce Swatopluk we gméno Trogice Swaté pokřtěn / a Wijře Křeſtianſké wyučen. Neměl w poctiwoſti Biſkupa / ani giných Služebnijkuow Božijch / zapomenuwſſy ſe na onu řeč Pána Kryſta / kdež powěděl: Kdo Služebnijkem mým pohrdá / rowně tak geſt / yakoby mnau pohrdal.

Cžijmž welikau hanbu ſobě včinil / A Králowſtwij ſwému / wěčný Pád ſpuoſobil. Nad nijmž w krátkým čaſe Pán Buoh ſwau pokutu vkázal. O čemž týž Hyſtoryk wypiſuge takto:

Když gednoho čaſu Král Swatopluk měl na Low geti / Poručil Methodiuſowi Arcybiſkupu / aby gey ſe Mſſij Swatau dokád ſe zas nenawrátij / očekáwal. Gehožto Arcybiſkup tak dlauho / pokudž náleželo / čekal. A widauc že ſe čas krátij k wykonánij Služby Božij / wijce ſobě Láſky Božij / než Králowſké wážijc / Mſſij Swatau začal. Tok práwě když dokonáwal / Král z Lowu přigel / A že gey Arcybiſkup nečekal / welice ſe o to rozhněwal /

 Nepamatu-

Nepamatugjc na mjsto Swaté/ ani na Arcybiskupa / Myslywcům w Trauby/ yakoby na Sstwánj byl / traubiti kázal / A tak s tým Hlůkem/ a Psým sstěkotem/ do Kostela yako zděssený wessel. Potom k Oltáři přistaupiwssy/ weliké nenáležité wěcy na wzdory Arcybisku- pu prowozowal. A sotwa se zdržal / že Mečem mu Hlawy neroz- wrátil. Widauce Methodius w Králi takowau zlost/ a pohruožky geho slyssýc/ hned do Czech vgel / A geho pro ten nenáležitý včinek/ který Domu Božjmu a těm Swatym Ceremonygim spáchal/ y sewssým Králowstwým do Kladby dal. Ale on sobě toho málo wážýc kořiti se nechtěl. Pročež od Pána Boha byl slussně strestán. Tak že Králowstwý swého y Koruny Arcybiskupské/ Tytule potratil. Tu pak Kraginu kterauž Předkowé geho / s welikau prácy rozssýřili: Nětco Vhři/ Polácy/ a ostatek Czechowé mezy sebau roztrhali. Tak yakž týž Hystoryk toho ssyroce dokláda.

Tohoto Swatopluka Ioannes Dubrauius pokláda Pohřeb w Vhřých w Nitře/ tak gmenowaném Městě. In medio Regni sui, &c. Yak sem toho wýssegi doložil. Někteřý pak Hystorykowé/ toliko gednoho Swatopluka býti prawý. Ale Æneas Siluius, dwa/ následugýc w tõ Hystorygi Syna Dluhoge z Radinýna/ kterau sepsal za Panowánj Cýsaře Karla Cžtwrtého/ pokláda.

Za kterau přijčinau Morawané před tým byli gmenowáni Markomané.

Kapitola. VII.

Pomponius Mela/ w Knihách Třetých de Nomine Marcomanorum položil tato Slowa. Marcomanos autem sunt qui à Marca dictos existimant, quo nomine Celtæ, equum vocarunt, & hodie vetus horum sedes Merhenland dicatur. Ego à limite qui Germanis March dicitur, hic vocatos credere malem, amne eorum magno & piscosissimo nomen adhuc retinente, & iuxta late patentes Campi, Croco, vino, frumento, & frugibus mirifice fertiles. Cis Danubium è Regione Viennæ Norici siue Ostruæ Marchfeld cognominati, ab amne siue limite Pannonico Noricoq; in quos extremi Germanorum inclinarunt, &c. Lege Dubrauium. lib. 4. folio. 28. de nomine Marcomanorum.

Martinus Cromerus Episcopus Varmiensis/ wypisugýc gména Národu Slawenského/ tak poznamenal. Morauos à Flumine vel à Morato Rege

rato Rege, Polacos quasi Polachos, hoc est posteritatem Lechi dici, autumant. Ginych pak Králuow které Neutorici pokládagj / yako: Cromer, Morata, Hagek a Dubrauius, Raslausa, a Harmidora, a Kalendář Hystorycký Zalmana Syna Cyrcypanoweho / býti prawij. Když ge wssyckni bez Autoru pokládagi: to gestli tak čili nenij / gich sem tuto pominul. Ač Cornelius Tacitus, po Marobodusowi a Tudrusowi / mnoho giných Králuow / gich wlastnijch Potomkuow / poklada.

Jakeym spuosobem po zkaženij králowstwij Markomanského / nebo Morawského / ta země Margkrabstwijm nazwána.

Kapitola. VIII.

LEtha Páně M. CXXXvj. yak Æneas Syluius pokláda / že w Mohuči / za Panowánij Cýsaře Gindřicha toho gména Cžtwrtého / byl Sněm držan. Na kterémžto mezy ginými řečmi Cýsař včinil zmijnku o Zemij Morawské / yak prwé in Honore & Dignitate Regali postawená byla. Mage pod správau swau mnohé Kraginy / yakó Vhry / Poláky / Rusáky / Slezaky / ꝛc. y giné Národy Slawenské / kteřij až k černému Lesu / y za Lesem bydlenij swé měli. A s tau wssij ssyrokostij přináležegijce podposlussenstwij Králů Německých a Cýsařuow Řijmských. Chtijce ge zase k prwnégssijmu důstogenstwij / a k poslussenstwij Koruny Řijmské / přiwesti. Raddu o to držel / a na Pány swé toho / aby každý zdánij dobré otom oznámil. Yakýmby spuosobem zase země ty které prwé k Králowstwij Morawskému přináleželi / připogiti mohli / podal. Což vwažugijc wětčijm dijlem na tom se snássseli / aby Morawě prwnij ozdoba dána byla / To gest aby z nowu Krále Korunowaného té země gmenowali. Chtijce sami k tomu nápomocni býti / aby ty Kraginy / nebudauli dobrau wuolj chtijti / Ale mocy pod poslussenstwj Králowstwij Morawského / přinuceny byli. Což se dálo po Smrti Swatoplukowě 192. Létha / yak gest Tytul Králowský / Země Morawská potratila.

Když pak k dobrému zdánij o té wěcy na Wratislawa Knijže Cžeské to podáno bylo: Oznámil býti tu wěc nemožnau / Poněwadž ta Králowstwij / kteráž oni zase k Morawě pogijti chtěli / byla welmi mocná / a Krále w nich w Rytijřských wěcech zběhlé měli: Prosyl aby od toho vpustili / A ta čest raděgi na něho aby wzložena byla / a

 on aby

on aby Králem Cžeským a ne Morawským byl pomazán a Korunowán. Cžemuž Cýsař s Pány swými z geho řečij yakéby tu zaneprážděnij weliké chtělo býti / srozuměwssy / tak včinili. A Bratrům geho / kteřijž w dijlu swém Zemi Morawskau drželi / Tytul Margkrabský y s Zemij / wypowěděli / kteréhožto až podnes vžijwá.

Yakým spuosobem ta Země Morawská / k poznánij Wijry Swaté Křestianské / přissla. To pořádně když o Stawu Duchownijm čijsti budess / wypsáno negdess.

Neyprwé tuto položijm toliko samý Pořádek a poslaupnost Knijžat a Králuow Cžeských / kteřij po kterých Panowali. Tolikéž y Rodowé Stařij wssech Předkuow Stawu Panského / též y giných stawuow / odkud kdo swuog počátek wzal / yak se wěrně k swé Wlasti chowal / se pokážij. Začež prosým že to odemne z Lásky přigato bude. Nezastawugijc se žádný na tom / gestli že koho weysse a nebo nijže položijm. Když se toliko wzáctnost a starožitnost wedlé Leth / gednoho každého / pořádně wypijsse a pokáže.

Tuto se pokláda odkud Cžeská Země Gméno swé má / yak dáwno Knijžata a Králowé Cžesstij / Spráwu Margkrabstwij Morawského přigali. A od koho Wijře Swaté wyučenij gsau.

Wssyckni Hystorykowé na tom se snássegij / Cžecha Neyprwněgssijho Fundatora Země Cžeské býti / od něhož y Gméno swé má. Kterýž wyssedssy z Illiriæ, Létha 550. Mijsto při Řzece Wltawě tak gmenowané / w Západnij Kragině k obydlij sobě wywolil. Latinicy Lidij té Země / yak Dubrauius wypsal / gmenugij / Boy, a Kraginu Boemiam. Proto: Že tu před přijsstijm Cžechowým Národ tak řečeney / bydlenij swé měl. Spráwugijc pak Cžech dlauhý čas tu Zemij w Pokogi / a nezůstawiwssy žádného Dědice po sobě / vmřel. Na gehožto mijsto Cžechowé za Pána sobě zwolili Kroka Cžlowěka rozumného. O čemž Kronyka Cžeská obssijrně wyprawuge.

O Krokowi kterýž Spráwu Země Cžeské / po Cžechowi Předku swém na se přigal.

Po smrti

X.

O Smrti Czecha Pána swého Lopotowé a Wladykowé / y shromaždiwsse se / A vważugjc to / že bez Správce býti nemohau. Kroka Muže Opatrného / při kterémž sprawedlnost býti vznáwali / a gey yako za Swatého / že Lidem wěcy potomnij předpowijdal / pokládagjc / za Pána sobě wolili / Kterýž pokogně Zemij swau sprawowal. A nezůstawiwssy po sobě žádného Syna / toliko tři Dcery / Kassy / Tetku / a Libussy / z tohoto Swěta se odebral. Yak Hágek otō obssijrně dokládá.

O Dcerách Krokowých / Kassy / Tetce a Libussy.

Tři Dcery Krokowy / po Smrti Otce swého w Panstwij zuostaly. Kteréž nemohauce se spolu srownati / na tom se snésli / aby o to Losem wrhly / která z nijch má spráwu Panowánij vgjti. Což když se stalo na Libussy Los padl. Widauce pak to Lidé té Země / nechtěli tomu dowoliti / aby Žena nad nimi Panowati měla. Czemuž Libusse srozuměwssy / (gsauce také Wěsstkyně yako y Otec) / Pogala sobě Muže prostého Rodu / gménem Přemysla / za přijčinau tau / aby spráwa Knijžetstwij zanij zuostala. Očemž Ssyřegi Kronyka Czeská wyprawuge.

O Přemislowi Knijžeti od Libusse woleném.

Přzemysl ač byl Rodu prostého / ale od Libusse včiněn byl Pánem / sprawugjc Lid swuog w pokogi. Vdělugjc wssem yak Chudému tak Bohatému sprawedlnosti. O budaucých wěcech mnoho předpowijdal / Byl žiw s Libussy dlauhý čas. Kteráž zuostawiwssy mu Syna / gménem Nezamysla / vmřela. A s welikým Pláčem Poddaných swých / Pochowána gest. Přemysl pak mage welikau žalost po Manželce swé / w Starosti Wěku swého / žiwot dokonal. Na gehožto Stolicy / Syn geho Nezamysl dosedl.

O Nezamyslu Synu Přemyslowém.

Nezamysl

NEzamysl Syn Přemyslůw od Libusse porozeney/ Po Otcy swém Panowal. Nepřátely kteřj se mu zprotiwili/ (domnjwagjc se že gey sobě podmaniti mocy budau/ widauce gey prostého/ a Wěku nedospělého býti) dobrau sprawau a opatrnostj swých Czechů/ porazyl. Za tohoto Nezamysla Sůl w Czechách/ anebo Woda z které se wařila/ nalezena. Ale ne dlauhý čas trwala. Na kterémžto mýstě/ Město tak řečené Slaney wystaweno gest. Vmřel zůstawiwssy po sobě Syna a Dědice/ gménem Mnatu.

O Mnatowi Synu Nezamyslowém.

MNata Syn Nezamyslů po Smrti Otce swého gednomyslně odewssech za Pána wolen. Kterýž rowně yako y Otec geho byl Mužem prostým/ wjcegj Mysliwostj/ nežli co k Vřadu geho náleželo se zaneprazdňowal. A zůstawiwssy Syna Wogena/ vmřel.

O Synu Mnatowém Wogenowi.

POhřbiwsse Czechowé tělo Pána swého Mnaty Wogena Syna geho na Stolicy Otcowskau posadili/ gehož byl Otec pod Sprawu dal gednomu Pánu z Rodu Wrssowcůw. Kterýžto gsauce Lakomstwjm poseden/ Vklady o Pánu swém smeyssel/ aby sprowodje gey z swěta/ na sebe sprawu Panowánj přenesl. Ale nebylo to na wůlj geho. Začež potom slussnau záplatu wzal. Očemž Hágek. Zůstawil Wogen dwa Syny/ Vneslawa a Wratislawa.

O Synech Wogenowých Vneslawowi a Wratislawowi.

Vneslaw

Vnessaw a Wratislaw/ gsauce w Lásce Poddaných swých/ sami se též milowali/ a w swornosti wssem Nepřátelům odpor dáwali/ yako Cýsaři Karlowi Welikému/ Též Sasuom: A yak Dubrauius pýsse/ že y s Morawany Wálku wedli/ yako y Otec gich. Po Smrti pak Wratislawa/ Knijžetstwij Lucké/ anebo Žatecké/ kteréž Otec w dýle držel/ na Wlastislawa Syna geho/ připadlo. Vnessaw pak přečkawssy Bratra swého/ a Syna Křezomysla po sobě zůstawiwssy/ vmřel.

O Křezomyslu Synu Vnesslawowém.

O Křezomyslu/ kterého Dubrauius w Druhých Knihách/ Křiwomyslem nazýwá/ tak napsal: Že po Smrti Otce swého gednuům vmyslem wssech/ za Pána zwolen gt. Ale že gest se ne tak yak předkowé geho k Poddaným swým chowal. Pročež w nelásce v njch držán byl. Zůstawil po sobě Syna Neklana.

O Synu Křezomyslowem Neklanowi.

NEklan po Otcy swém s wůlj Panůw a Rytýřstwa swého/ na Stolicy dosazen. Nacházegij se Hystorye o něm/ že ge byl Pán bázliwý a ničemný. Ten potom po Bitwě/ kterauž s Morawany měl/ krátký čas žiw gsa: Zůstawiwssy po sobě dwa Syny/ vmřel Léta Páně 873. O tom Hágek.

O Synech Neklanowých/ Hostiwitowi a Mstibogowi.

MSTibogowi Synu Mladssijmu Neklanowému w dýlu geho Panstwij Kaukřjmské se dostalo. Ale Hostiwit po Otcy swém Správu Země vgal. Náležitě gj řýdic/ Syna gménem Bořiwoge zůstawil. Kterýž potom Wýru

Swatau

Swatau přigal. Bohy Pohanské opustiwssy / yakž o tom wssyckni Hystorykowé wypisugj. Mstiboy pak Bratr Hostiwitů gsauce neřádně žiw/od zlého Ducha vdáwen gest. Zanechaw po sobě Syna gménem Radislawa.

O Bořiwogowi Neyprwněgssijm Knjžeti Křestianském w Czechách.

Kapitola IX.

Bořiwog po Otcy swém na Stolicy Knjžetsků dosedssi / Wjru Křestianskau přigal / Létha Páně 890. Za Panowánj Swatopluka Krále Morawského / A Methodiusa Arcybiskupa Welehradského. Očemž Hágek w Listu 61. wypisuge. Tento Bořiwog / s Lidmilau Slawibora Mělnického Dcerau splodil Tři Syny: Spitihněwa / Wratislawa a Boleslawa. A yak Wjru Swatau přigal / w krátkém čase Morawy dostal / Kterežto Země Potomcy geho až posawád w držený gsau. Yak Hystorye Czeské o tom swědčj. A to se státi mělo / Létha Páně. 891.

O Spitihněwowi a Wratislawowi Knjžatech Czeských a Morawských

Kapitola X.

Bořiwog Knjže swolaw některé Wladyky a Zemany swé / před nimi Spráwu Knjžetstwj Synu swému Spitihněwowi wzdal / Nařjdiwssy mu opatrownjky w geho Mladosti dwa Muže rozumné / Dětona a Mirsse / kterýž nedlauhý čas sprawugjc / vmřel. Po gehožto Smrti / Panowé Zemsstj / poslali k Bořiwogowi / žádagjce gey za Knjže mjti / Ale on

tom

tomu odepřel / wystawiwssy gim na swém mjstě Wratislawa Syna swého. Kterého když nechtěli Stawowé pro geho Mladost za Pána přigjti / způsobil to při njch že gsau to včinili. Sám pak s Lidmilau Manželkau swau / toliko slaužic Pánu Bohu / na Modlitbách Swatých / až do swé Smrti trwal. Gmenowaný Wratislaw měl Manželku Drahomiru Wjry Pohanské / nad kterauž toho času slawněgssj ani pěkněgssj nebylo. A gesstě tehdáž Knjžata / nebrali sobě žen / toliko z Národu swého. Tato Drahomira byla Hrabinka Lucká / od onoho Wlastislawa Wratislawowého Syna Dcera. O čemž weysse dotčeno.

O Wáclawowi Synu Wratislawowém / Knjžeti Czeském a Morawském Pánu žiwota Swatého.

Kapitola XI.

Wáclaw Syn Wratislawa Knjžete / od Drahomiry porozený / po smrti Otce swého / yakožto Starssj Syn / na Panstwj dosedl / kterýž byl od Lidmily Báby swé práwě w Pobožnosti wychowán. O čemž čti w Kronyce Dubrauiusa / tam neydeš yak žiwot Swatý wedl. Potom Létha Páně 929. od Boleslawa Bratra swého wlastnjho / vkrutně zamordowán. Ten Boleslaw / sprowodiwssy nenáležitě z Swěta Bratra swého / w Knjžetstwj Czeské se vwázal / yakožto Dědic. Byl Czlowěk nezbedný a vkrutný / pročež skrze ten swuog zley skutek kterýž nad Bratrem spáchal / Panstwj swémn y sobě weliký nepokog způsobil. O tom Kronyky Czeské. Zanechal po sobě dwa Syny / Boleslawa a Star-

wa a Starkwasa / kterýž byl Biskupem Pražským. Ten přirozené Otcowské zlostj gsauc plný / můžerně žiwot dokonal. Hágek.

O Boleslawowi dobrém / Synu Boleslawa vkrutného / Knijžeti Czeském a Morawském.

Kapitola XII.

Po Smrti toho vkrutného Boleslawa Knjžete: Syn geho Boleslaw za Knijže Czeské wolen. O gehožto dobrých obyčegich a pobožném žiwotě Dubrauius w Knijze Ssesté ssyroce wypisuge. Tento Boleslaw wzal sobě za Manželku Hemmu Kněžnu Saskau / s njž zplodil syna nazwawssy gey / gménem swým / Boleslawem.

O Boleslawowi toho gména Třetijm Knijžeti Czeském a Morawském

Kapitola XIII.

Boleslaw Syn Boleslawa dobrého / od Hemmy Kněžny Saské porozený. Nebyl přijchylný k Czechům / gsauce sam z Němkyně zplozen. Proti Přijteli swému Boleslawowi Chrabry neyprwněgssijmu Krali Polskému časté Wogny zdwjhal. Pročež Boleslaw Kral Polský rozhněwawssy se na něho / táhl s Wogskem swým až ku Praze. A dostawssy Nepřijtele swého žiwého / Očimu wylaupiti rozkázal. Očemž Dubrauius

brauius y giné rozličné Kronyky ſwědectwij wydáwagij / včiniwſſy mu to pro tu přijčinu / aby ſe o něg wijcegij ſwau ſpaurau neotýral. Zanechal po ſobě dwa Syny / Jaromira a Woldřicha.

O Jaromirowi Knijžeti Czeſkém a Morawſkém Synu Boleſlawa Třetijho.

Kapitola XIIII.

PO Neſſtěſtij Otce ſwého: Jaromir odewſſech Stawůw za Knijže obran. O gehožto činech čti Dubrauium též y Hagka / kteřijž žiwot gednoho každého pořádně wypſali. Tento Jaromir za Panowánij ſwého / widauce k ſobě gednoho z Služebnijkůw ſwých přijchylného a nad giné wěrného. Včinil gemu miloſt / a dal za Erb dwě Czerné Oſtrwe na Křijž přeložené na zlatém Poli / tak že každá Oſtrew měla pět Sukůw. A Tytul z Dubé a z Lippého. Gehožto potomcy až poſawád ſe nacházegij. To ſe dálo Léta Páně 1003.

Woldřich pak Bratr Jaromirů / půwodem některých zlých Lidj / gſauce žádoſtiw Panowánij / gedné chwijle rozljtil ſe / a doſtawſſi Bratra ſwého Jaromira / Oči mu wylaupiti dal. A ſám na mijſto geho doſedl. Očemž Dubra: lib. 7. wypiſuge. Pogal ſobě za Manželku Boženu / Rodu proſtého / Ale ctnoſtj a dobrých Mrawů Plnau / s nijž zůſtawil Syna Břetiſlawa.

O Břetiſlawowi Knijžeti Czeſkém a Morawſkém.

Kapitola XV.

Rzetislawa neyprwněgssyho Margkrabi Morawského Dubrauius pokládá/ Ale Æneas Syluius odpor tomu klade/ yak sem toho weyssegů kdež sem wypsal odkud Země Morawská Tytul Margkrabský dostala: doložil. Kterýž žeby po smrti Otce swého/ z Margkrabstwij na Knijžetstwij Cžeské měl wzat býti. Ten s Manželkau swau řečenau Judyth/ Dcerau Otty Ryssawého Cýsaře Rzijmského/ gjž byl z Klásstera Ratisbonenského odnesl/ Zůstawil Synů Pět: Spitihněwa/ Wratislawa/ Kundrata/ Ottu a Jaromira. Spitihněw po Otcy panowal/ po něm Wratislaw/ Ten potom byl Korunowán a wyhlássen za Krále Cžeského. Kundrat držel w dijlu swém Brno/ Otto Znogmo/ a Jaromir byl včiněn Biskupem Pražským. Když pak Spitihněw dosedl na Stolicy Knijžetstwij Cžeského Bratřij swých na gich Statcých w Pokogi seděti nenechal/ weliká přijkořij gim činijc. Očemž Dubrauius/ též y Hágek. Potom pak za yakau přijčinau se vpokogil/ o tom w Kronyce Cžeské obssijrně neydess.

O Králijch Cžeských Korunowaných/ y o těch kteřij negsauc Korunowánij/ Tytulůw Králowských vžijwali.

Kapitola XVI.

Ratislaw Syn Břetislawůw který od Gindřicha Cýsaře toho Gména Cžtwrtého w Moguntij/ za Krále Cžeského byl wyhlássen. O němž Gibertowi Trewerenskému Biskupu bylo poručeno/ Aby gey w Praze na Králowstwij pomazal/ a Korunowal. O tom Dubrauius lib. 9. Dosedl na tu Stolicy/ Létha Páně 1086. Sšestnáctého dne Měsýce Cžerwna. Měl Cžtyry Manželky. Prwnij gménem/ Arabonu/ ta gedauc za njm do Vher/ z welikých nečasůw se roznemohla/ a s těžkým žiwotem vmřela. Druhá byla Krále Ondřege Vherského Dcera/ gménem

Adléta/

Adléta/s nijž splodil tři Syny: Břetislawa/Bořiwoge/Boleslawa/ a Dceru Judythu. Ta byla dána za Manželku Wladislawowi Heřmanowi Králi Polskému. Od nijž pošsel Boleslaw Křiwoustý Pán Wálečný kterýž Cžtyrydceti Sedm Bitew nad nepřátely swými obdržel/ Osummau pak prohral s Rusáky/ gsauce od nijch zrádně podweden. Očež se tak welice zastaral/ a w těžkau Nemoc vpadssy z nij newyssel až vmřel. Třetij poyal Dceru Krále Polského/ Boleslawa vkrutného/genž byl zabil Swatého Stanislawa Biskupa Krakowského/ přigmijm Swatochna/ anebo yak gey Czechowé gmenugij Swatawa. S tau splodil Syna Wladislawa. A čtwrtau po Wigbertowi Lužickém Margkrabi pozůstalau Wdowu/ s nijž splodil Wáclawa Margkrabě Lužické/ Soběslawa Knijže Lucké/ A Gindřicha/ kterýž byl včiněn Biskupem Olomauckým. Po Smrti pak Krále Wratislawa/zanechali potomcy geho do 60. leht. Regiam Dignitatem. Ač negsauc Korunowánij předce Tytule Králowského vžijwali/ obzwlásstě ti kteřij po něm Panowali. Yako Kundrat genž byl Pánem na Brně/ Břetislaw/ Třetij Bořiwog/ Swatopluk Syn Otty Margkraběte genž Znogmo držel/ Wladislaw Wratislawa Krále Syn. Potom Břetislaw Bratr geho/ kterýž s Lukrecygi Knijžete z Rhenu Dcerau/ zanechal Syna Wladislawa. Ten potom na mijstě Otce swého/ byl Heytmanem nad Lidem Cýsařským we Wlassijch. Bořiwog třetij/ magijc za Manželku Sestru Lipolta Knijžete Rakauského/ splodil s nij Jaromira/ toho gména Ssestého. Soběslaw Knijže Lucké s Atledau/Dcerau Kolomana Krále Vherského/ splodil Wladislawa/ A Marygi/kterau potom dal Leopoltowi Knijžeti Rakauskému. Též Soběslawa/ Woldřicha a Wáclawa/ten od Přemysla Ottagara oslepeného Dcery/ Spitihněwa Syna zůstawil.

O Wladislawowi/Wratislawa neyprwněgssýho Krále Czeského Wnuku.

Kapitola XVII.

Dostawsse

DOstawsse zase Wladislaw/od Cýsaře Frydrycha/ přigmjm Barbarosy/ Koruny a Tytule Králowského/ měl tyto Bratřj: Theobalda/ kterýž na Wogně we Wlasских w Woysstě Cýsařském vmřel: A Gindřicha Biskupa Pražského. Měl dwě Ženy: Prwnj gménem Gertrudu Dceru Cýsaře Kundrata. Druhau Judythu Landkraběte Hesského Dceru/ S nimiž splodil Dětj Patero: Frydrycha/ kterýž po něm byl Králem Cžeským/ gehož Dcera zasnaubena byla Petrowi Wnuku Emanuele Cýsaře Konstantynopolitanského. Swatopluka/ který sobě poyal Dceru Geyzy toho gména druhého Krále Vherského. Woytěcha Arcybiskupa Salcpurského/ Wladislawa Margkrabj Morawského. Ten splodil Syna Wladislawa/ kterýž byl Margkrabj Morawským. Ten též zůstawil po sobě Syna/ řečeného Přemysla Ottagara.

Tito Panowé vžjwali Tytule králowského w Cžechách/ negsauce Korunowánj.

Woldřich Soběslawa Knjžete Luckého Syn. Soběslaw Bratr geho. Kundrat/ Leopoldůw Syn/ který byl na Znogmě. Wáclaw Otty Cžerného Syn. Přemysl Ottagar Wladislawů Syn. Gindřich Biskup Pražský Bratr geho/ kterýž obě dwě Stolice yak Králowstwj Cžeského/ tak Markrabstwj Morawského chwalitebně sprawowal/ sprawedliwě čině gednomu každému. A Wladislaw Margkrabě Morawský/ téhož Krále Wladislawa Syn.

Přemysl Ottagar/ Wladislawa Krále Syn/ w Počtu Třetj Korunowaný Král Cžeský tyto potomky s Constantij/ Bély Třetjho Krále Vherského Dcerau po sobě zanechal.

Kapitola XVIII.

PRzemyſl řečený Ottagar/ zanechal Syna Wáclawa též Ottagar řečeného čtwrtého Krále Cžeſkého: A tři Dcery. Annu dal w Staw Manželſký Gindřichowi Nabožnemu/ Synu Gindřicha Bradatého Knížete Wratiſlawſkého. A ten byl zabit od Tatarů v Lehnice Létha Páně 1241. gehož Dcera potom byla dána za Manželku Margkrabij Brandeburſkému. Od níž zplozen Otto longus Marchio, Comes expeditionis Ottagari in Prusſiam. Anéžka ta pohrdawſſi Frydrychem toho Gména druhým Cýſařem Ržijmſkým/ do Kláſſtera ſe dala. Třetij pak Dcera/ dána byla Woldřichowi Knijžeti Korytanſkému/ kterýž propuſtil Dceru Theodora Margkraběte Miſſenſkého proto že neplodná byla. Týž přemyſl Ottagar zanechal druhého Syna Wáclawa Ottagara/ Páteho Krále Cžeſkého/ kteréhož mu porodila Kunegunda Dcera Filipa Cýſaře.

Ottagar Pátý Král Cžeſký/ yaké Potomky po ſobě zanechal.

Kapitole XIX.

TEnto Ottagar magijc Manželku gménem Markétu/ Gindřicha Sſeſtého Cýſaře Dceru/ kteráž owdowěla po Frydrychowi Knijžeti Rakauſkém/ Bratru Cýſařowěm/ pro Neplodnoſt gegij/ dal gij do Kláſſtera. Pogawſſy ſobě Kunegundu Dceru Rosčiſlawa Krále Bulgarſkého/ s nijž zplodil Dceru Anéžku/ kterúž wdal/ za Rudolffa Knijže Sſwabſké/ Cýſaře Rudolffa Syna. A ta porodila Jana/ který zabil Wogtěcha Cýſaře. Tento Ottagar zplodil Wáclawa

Sſeſtého

Ssesteho Krále Czeského/ Též è Concubina zůstawil Syna Mikulásse Knjže Opawské/ A tři Dcery. Ty rozdal za Pány swé. Gedna se dostala Pánu Strakonickému. Druhá Pánu z Wartmbergka. A třetij Pánu z Krawař.

Wáclaw Syn Ottagarů/ zůstawil s Judythau Cýsaře Rudolffa Dcerau. Potomky tyto:

Kapitola XX.

Wáclawa genž byl Sedmým Králem Czeským/ A Judythu která byla dána k Stawu Swatého Manželstwij Adolffowi Cýsaři.

S druhau Ženau Alžbětau Dcerau Knjžete Welkopolského/ zůstawil Dceru Annu. Ta byla dána Gindřichowi Knjžeti Korytanskému. A druhau Alžbětu/ kterauž poyal Jan Syn Cýsaře Gindřicha Sedmého. Ten potom byl Králem Czeským Osmým. Měl též Syna kterýž byl Probosstem Wyssehradským/ ale ne s odawánau Manželkau. Po Smrti pak Wáclawowě Alžběta Žena geho dostala se za Rudolffa pokorného/ Syna Wogtěcha Cýsaře.

Wáclaw Sedmý Král Czeský řečený Mladý/ měl Manželku Dceru Knjžete Těssinského gménem Wiolu. A gsauc we Dwacýti dwau Letech/ zabit w Olomaucý. Nezůstawiwssy žádného potomka.

Inter Re-

Inter Reges w Czechách opět po druhé tito nýže psaný byli.

Gindřich Kníže Korytanské/ genž měl Manželku Annu Wáclawa Krále Cžeſkého Dceru.

Rudolff Mitis Dux Sueuiæ, kterýž měl Manželku Dceru Přemyslowu Kněžnu Polſkau.

Frydrych Kníže Rakauſké. Po něm obadwa Synowé Wogtěcha Cýſaře. Ti wſſyckni krátký čas panowali.

O Janowi Synu Cýſaře Gindřicha Sedmého.

Kapitole XXI.

TEnto Jan magic Manželku Alžbětu Krále Wáclawa Dceru/ ſplodil s ný Syna Karla toho gména čtwrtého/ který po něm byl Králem Cžeſkým / A potom y Cýſařem Kžijmſkým. Přemyſla / ten w Dětinſtwý vmřel. Jana Kníže Korytanſké/ Hrabě Tyrolſké/ Margkrabě Morawſké. Toho potom Synowé byli Iodocus Barbatus, kterýž na Cýſařſtwý wolen. Prokop Margkrabě Morawſký. Měl též Král Jan tyto Dcery: Prwný Marygi/ ta byla dána k Manželſtwý Karlowi Pátému Králi Franſkému. Druhu Markétu/ta ſe doſtala Hekmanowi Knjžeti Bawořſkému. A zůſtawſſy po něm Wdowau/ Snaubena byla Kazymirowi Králi Polſkému. Ale toho nedočekala. Třetý Judythu/ kteráž byla připowěděná Frydrychowi Margkrabý Miſſenſkému. Ale potom doſtala ſe Janowi / toho Gména druhému Králi Franſkému.

S druhau pak Manželkau gménem Beatau Dcerau Knjžete Borbonſkého / zůſtawil Syna Wáclawa Hrabě Lucemburſké Kníže Borbonſké. Byl toto Král Pán Wálečný / a a welikého důſtogenſtwý žádoſtiwý. Ten potom zabit w Frankreychu. Očemž Hyſtorye Cžeſké wypiſugi.

Liſt

Karel dewátý Král Czeſký / a potom toho gména Cztwrtý Cýſař Rzýmſký / Tyto Potomky zanechal.

Kapitola XXII.

KArel pogal / Manželky čtyry. Prwnų Blanku Seſtru Filipa Comitis Valeſiæ, který potom byl Králem Franſkým. Druhau Annu Weywody z Rhenu Dceru. Třetų též řečenu Annu / Dceru Bolka Knůžete Swidnické/ho / z nůž ſe narodil Wáclaw Deſátý Král Czeſký / a ten potom byl y Cýſařem Rzýmſkým. Cztwrtau Alžbětu Bohuſlawa Knžete Stetinſkého a Pomorſkého Dceru / Kazymira Krále Polſkého Wnučku / a Ludwika Krále Vherſkého Tetu / s nůž ſplodil Zygmunda gedenáctého Krále Czeſké° / a Cýſaře Rzýmſkého. Jana Lužické a Gorlické Margkrabě. S prwněgſſymi Manželkami měl dwě Dcery: Markétu / ta ſe wdala za Ludwika toho gména prwnůho Krále Vherſkého / ten potom byl y Polſkým Králem. A Alžbětu / kterau pogal Wogtěch třetų Knůže Rakauſké.

Wáclaw Syn Karlů měl dwě Ženy / Johannu Hraběte z Holandu Dceru. A druhau Zoffigi Weywody Boioari Dceru.

Zygmund Gedenáctý Král Czeſkey / Syn Cýſaře Karla Cztwrtého / tolikéž dwě Ženě měl: Marygi / ta byla Dcera Ludwika Krále Vherſkého / a Polſkého: Barboru / Heřmana Hraběte Cylſkého Dceru.

Albrecht Dwanáctý Král Czeſký genž byl Cýſař Rzýmſký / Knůže Rakauſké.

Kapito-

Kapitola XXIII.

Ten magjc Manželku Alžbětu / Dceru Heřmana Hraběte Cylſkého / ſplodil s nj Ladiſlawa třináctého Krále Czeſké°/ kterýž ſe teprwa po ſmrti Otce ſwého w Vhřjch narodil. Očemž Dubrauius lib: 28 Fol. 266. A Dcery dwě/ Alžbětu / ta po Smrti Otce od Bratra ſwého dána byla za Manželku Kazymirowi Králi Polſkému/ Létha Páně 1454. Sſeſtého dne Měſýce Praſynce. A druhau Annu/ kterauž pogal Wilhelm Knjže Saſſké.

O Králi Giřjm z Kunſtatu a Poděbrad.

Kapitola XXIIII.

Po Smrti Ladiſlawa Krále Czeſkého / Giřj z Kunſtatu a Poděbrad / který byl za Panowánj Ladiſlawa/ Vicæ Rex. Na Králowſtwj Czeſké wolen. Byl welikého Rodu / gsauc ſe wſſemi neypředněgſſjmi ſpřjzněn.

Předkowé geho doſtali ſe do Czech Circa annum 1250. gmenugjce ſe Hrabaty z Berneku a Nyddy. Což ſe pod Erbem Panůw z Kunſtatu doložj. Byl Syn Wiktoryna Bočka z Kunſtatu a Poděbrad/ prwnjho Hraběte Kladſkého/ který vmřel na Pardubicých/ Létha Páně 1459. Dne Sedmého Měſýce Mage. Ten Král Giřj měl dwě Manželky/ Prwnj Kunegundu z Sſternbergka/ dceru Jaroſlawa z Sſternbergka/ s njž ſplodil Syny dwa / Gindřicha a Wiktoryna/ a tři dcery. Kateřinu

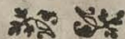
keřinu Zdenu a Barboru. Druhau Manželku měl Johannu z Rožmitalu/ Ta mu porodila ſyna gménem Hynka. Tito ſynowé Krále Giřjho od Cýſaře Frydrycha byli včiněni Knÿžaty / w Neděli Maſſopuſtnj/ Léta Páně 1464. Ten pamatugjc na dobrodinÿ / které mu byl Král Giřÿ Otec gich včinil ſproſtiwſſe gey Albrechta Knÿžete Korytanſkého Bratra geho/ A Měſſtianů Widenſkých Wězenÿ/ nechtÿc prwé od Měſta/ (kterež byl ſylně oblehl) odtrhnauti/ až gey propuſtili / to wſſecko Synům geho wynahradil/ wyhláſywſſi ge za Knÿžata.

Hindřich Knÿže Minſtrberſke od Kunegundy z Sſternbergka porozený/ ſyn Krále Giřÿho Prworozený. Měl za Manželku Worſſylu Margkraběte Brandeburſkého Dceru. Po nÿž zůſtal Syn Karel Knÿže Minſterberſké.

O Wiktorÿnowi druhém Synu Krále Giřÿho / ſſÿřegÿ negdeſs mezy Vřadem Heytmanſkým wypſáno.

Karel Syn Gindřichůw / Knÿže Minſterberſké/ Wnuk Krále Giřÿho/ měl za Manželku Annu Kněžnu Hlohowſkau/ a Zaganſkau/ s nÿž zplodil Syna Gindřicha.

Hindřich Knÿže Minſterberſké Syn Knÿžete Karla / a Prawnuk Krále Giřÿho/ Pogal ſobě Manželku Markétu Kněžnu Mechelburſkau / s nÿž zůſtawil tyto potomky: Gindřicha a Karla Syny. Annu/ Saloménu/ a Kateřinu Dcery. Saloména dána byla w Staw Manželſký Hraběti z Turnu. Od nÿž Hrabata z Turnu poſſli. O čemž při wypſánÿ Rodu gich čÿſti budeſs.

Karel Knÿ-

XVIII.

KArel Knijže Minsterberské Syn Gindřichuow / gehožto Hystorye prawij býti za Ludwjka Vherského a Cžeského Krále / Gubernátorem Králowstwij Cžeského. Ten Vmřel Létha Páně 1536. a w Frankssteyně pochowán. Byl žiw Leth Ssedesáté. Měl Manželku Kněžnu Zaganskau a Hlohowskau / s nijž zplodil tyto Potomky: Hedwiku / ta byla dána Girijmu Margkrabi Brandeburskému z Onsspachu. Markétu / ta se dostala Pánu N. Zagicowi z Hazmburku / Dědičnému Truksasu Králowstwij Cžeského / kteráž mu porodila Deset Synů a Cžtyry Dcery. Kunegundu aneb Kunku / dal k Stawu Manželskému Panu Krystoffowi z Bozkowic a na Třebowý. Cžtwrtá pak Dcera Worssila / ta se dostala za Pana Jeronýma z Bibersstayna / ta porodila dwě Dcery / Annu a Barboru.

SYnowé Knijžete Karla. Joachym byl Biskupem Brandeburským. Girij bez potomků vmřel. Jan ten měl za Manželku Krystýnu Dceru Pana Krystoffa z Židlochowic / s nijž zplodil Syna / Karla Krystoffa / kterýž vmřel w Olessně / Létha Páně 1569. Měsýce Března.

HAgek na 464 Listu zminku činij o Bartholomégowi Knijžeti Minsterberském těmito slowy. A hned brzo potom Knijže Bartholoměg Minsterberský / přigel do Prahy / a Pražané gey slawně witali. A skrze geho wtipné řeči / weliké w něm měli dauffánij.

Týž Bartholoměg / Knijže Minsterberské / když se po Dunagi Plawil / z dopusstěnij Božijho / Sijff se s nim roztrhl / a tu gest vtonul. To se dálo Létha Páně 1515. Očemž týž Hystoryk swědčij. Byl wlastnij Syn Wiktoryna Syna Krále Girijho.

Widěl sem List / kterýž gsau psali / čtyři Bratřij wlastnij / Knijžata Minsterberská / Panu Bernartowi Krussynowi z Lichtemburka. Naněmž Tytul těmito slowy napsaný gest: Vrozenému Panu Bernartowi Krussynowi z Lichtemburka na Kunecký Hůře / Panu Vgcy nassemu.

naſſemu. A podepſali ſe w něm: z Božij milosti / Joachym / Gindřich / Hanuſs / a Giřij wlastnij Bratřij / Kniežata Minsterberſká / w Slezij Oleſſnická / Hrabata Kladſká. Kteréhožto Liſtu Datum geſt Létha Páně 1543.

OD těch z gednoho poſſel geſt Oſwjcené Kniže a Pán Pan Karel z Božij Milosti Kniže Minsterberſké / w Slezij Oleſſnické / Hrabě Kladſké / kterýž k welikým pilným wěcem od Geho milosti Cýſařſké potřebowán býwal. Tolikéž gezdil w Poſelſtwij wedlé gineych Panůw do Králowſtwij Polſkého / na Elecčij kteráž byla po ſmrti Krále Sſtephana. Měl prwnj Manželku Kateřinu Dceru Pana Wáclawa Berky z Dubé a z Lippého / kterůž pogal Létha 1570. s nijž zplodil Syna Gindřicha Wáclawa / kterýž ſe narodil / Létha 1575. A vmřel Létha 1591. A Dceru Markétu Magdalénu. Ta též w Mladosti vmřela / a pochowána w Kláſſteře Sſternberſkém. Druhau Manželku má / Alžbětu Dceru Knijžete Giřijho Březſkého / toho gména Druhého. Od nijž Pane Bože rač dáti aby Potomcy byli / a dlauho Panowali.

KAteřina Dcera ſtarſſij Krále Giřijho / dána byla za Manželku / Mathyáſſowi Korwinowi Králi Vherſkému který ſe potom pſal Králem Cžeſkým. Očemž w Kronykách Cžeſkých wypſáno negdeſs.

Vmřela bez Dětj.

ZDena Druhá Dcera Krále Giřijho / doſtala ſe Albrechtowi Knijžeti Saſkému / z nijž ſe narodil Gindřich Kniže Saſké. Ten potom pogal ſobě Manželku / Kateřinu Kněžnu Mechelburſkau / s nijž zplodil dwa Syny Maurycyho a Auguſta / obadwa Kurfirſſty.

Mauryc

XIX.

Mauryc Knjže Saské / měl Manželku Landkraběte Hesského Dceru.

Augustus Bratr geho Knjže Saské / poyal sobě Annu z Rodu Králůw Dennemarských. Od něhož až posawád gde postaupnost Knjžat Saských.

Barbora Třetj Dcera Krále Girjho / dána byla za Manželku Panu Gindřichowi z Lippého Dědičnému Marssalku Králowstwj Czeského / a porodila mu Syna Pertholdta. Ten zplodil s Kateřinau z Krawař Syna Gindřicha / kterýž též byl Marssalkem. Pan Gindřich z Lippého / měl za Manželku Panj Maryánu z Pernssteyna / Ta mu porodila Syna Jana. Ten potom poyal sobě Manželku z Rodu Panůw z Ssternbergka. O čemž pod Erbem Panůw z Lippého čjsti budeš.

Hynek Knjže Minsterberské / Syn Krále Girjho Třetj / kterého mu porodila Johanna z Rožmitalu a z Blattny. Měl Manželku Dceru Wilhelma Knjžete Saského / s njž zplodil Dceru Annu Kněžnu Minsterberskau. Ta potom dostala se Panu Gindřichowi z Hradce / alias de Noua Domo, od njž possel Pan Adam z Hradce: Ten poyal sobě Annu z Rožmitalu a z Blattny / Dceru Pana Zdeňka odtud z Rožmitalu / od njž Páni z Hradce pořádkem gdau / až posawád. O tom když mezy Heytmany Zemskými čjsti budeš / pod Erbem Panůw z Hradce / pořádně negdeš.

Alžběta

ALžběta z Kunſtátu / Seſtra Krále Giřjho/Hrabinka Kladſká řč. dána byla w Staw Manželſký Panu Gindřichowi z Dubé a z Lippého / gehožto potomcy pýſſý ſe Berkowé. Ten zůſtawiwſſy ſyna Petra/vmřel. Pan Petr Berka potom měl Manželku Beatu/Getřicha Bezdružického z Kolowrat Dceru/s njž zplodil Dceru Lidmilu/Ta ſe doſtala Frantiſſkowi Hraběti z Turnu / která mu porodila Syna Giřjho. A ten potom měl Saloménu Kněžnu Minſterberſkau/Očemž ſy weyſſegi četl. Oſtatek pod Erbem Hrabat z Turnu negdeſs. Tato Alžběta po Smrti Manžela ſwého/ wdala ſe za Pana Mikuláſſe Bezdružického z Kolowrath/ s njmž zplodila Dceru Annu/ A tu dala za Manželku Panu Janowi Starſſýmu z Lobkowic/ kteráž zůſtawila mu Sedm Synů : Jana/ Mikuláſſe/ Ladiſlawa/ Hawla/Bohuſlawa/Hynka/a Bartholoměge. A dcer Pět : Zbynku/ Maryanu/ Bognu/ Lidmilu/ a Annu.

Po Smrti pak druhého Manžela ſwého Pana Mikuláſſe z Kolowrat/ gmenowaná Paný Alžběta Seſtra Krále Giřjho/ Hrabinka Kladſká/ Pogala ſobě třetýho Manžela Pana Jana Křineckého z Ronowa/ s nímž zplodila dwa Syny / Adama a Giřýho. A tyto Dcery/ Mandalénu / Soffigi/ Haubinu/ Bernardynu a Johannu. Mandaléna dána byla k Manželſtwý Panu Janowi z Waldſſteyna/ kterémuž porodila Tři a Třidceti Synů a Dcer. Od nýž Pán z Waldſſteyna ſe rozrodili. O tom pod Erbem gich negdeſs.

¶ Spiſowatelé přjběhu a paměti Králowſtwý Czeſkého připomýnagý Lidmillu Krále Giřýho Dceru/ která byla dána za Manželku/ Frydrychowi Knýžeti Lehnickému / prawjc gi býti Wdowau a Synů ſwých opatrownicy/ Patnácté Leth. Ta že vmřela Létha Páně 1503. Též pokládagj Syna gegýho býti Frydrycha/ toho gména druhého Knýže Lehnické/ který měl Manželku Soffigi / Seſtru Giřýho Margkraběte Brandeburſkého / Od kteréhož gdau pořádkem ſwým Knjžata Lehnická. Což býti mělo/ Léta Páně 1519.

¶ Tento Giřý Král Czeſký wolen na Králowſtwý / Létha Páně 1459. A vmřel/ Létha 1470. Dwadcátého druhého dne Měſýce Března.

¶ Po Smrti Krále Giřijho/ pokládagij Hystorye / Nápadnijky Králowstwij Czeské°/ Mathyásse z Hunyadu/ Vherského Krále ꝛc. Alžbětu Králownu Polskau/ Kazymira Krále Manželku. A Sestru gegi Annu Wilhelma Knijžete Saského Manželku/ kteréž byly wlastnij Dědičky Králowstwij Czeského. Czechowé pak po Smrti Pána swého / nechtěli Mathyásse Krále Vherského za Správcy přigijti/ zwoliwsse sobě na mijstě geho Wladislawa Syna Kazymira Krále Polského/ a Alžběty prawé Nápadnice k témuž Králowstwij.

Ale nic méně/ nacházegij se Listowé téhož Krále Mathyásse/ gimiž mnohé milosti činil Starožittným Rodům/ w Králowstwj Czeském/ též y Margkrabstwij Morawském. Což když dálegi čijsti budeš / negdeš.

O Wladislawowi Patnáctém Králi Czeském a potom Vherském.

Kapitola XXV.

TEnto Wladislaw s Annau Králownau Franskau/ zplodil Syna Ludwjka Krále Czeské° ꝛc. a Dceru Annu/ ta potom byla za Ferdynandem Arcyknjžetem Rakauským / kterýž byl Cýsařem Ržijmským a Králem Czeským: Od nijž possel Maxymilian Král Czeský 18. a Cýsař Ržijmský. A ten s Marygi Karla Pátého Cýsaře Dcerau zuostawil dewět Synu a ssest Dcer. Synowé gesstě tito žiwi zůstáwagi: Rudolff Cýsař Ržijmský / Vherský Czeský ꝛc. Král ꝛc. Arnosst/ Mathyáš/ Maxymilian Wolený Král Polský ꝛc. a Albrecht Kardynal w Hysspanygi a Gubernator Králowstwij Portugalského ꝛc. O giných na počátku Kněh těchto wypsáno máš.

O Ferdynandowi/ Maxymilianowi druhém/ a Rudolffowi též toho gména druhém/ Synu Maxymiliana/ Cýsařich Ržijmských/ Vherských a Czeských ꝛc. Králijch ꝛc. a Margkrabijch Morawských ꝛc.

Nakau: Z Slunce Měsýce a Hwězd magij Neba
Toho Lidem na Swětě wykládat netřeba:
Tak y Ssyroká Země plná gest ozdoby
Skrz ty Tři Slawné/ Welké/ a Swaté Osoby.

O těchto wssech gmenowaných Knijžatech a Králjch dosti obssijrně Kronykáři Králowstwij Czeského psali/ kdoby chtěl wijcegi o tom wěděti/ tam se toho dočte. O žiwých potom: když ante mortem nemo Beatus.

Ačkoliw při tomto wypsánij Rodůw Králowských/ též y Margkrabowé Morawsstij/ kteřij po kterých Panowali s njmi se opisowali: Ale pro lepssij a snadněgssij wyhledánij/ tuto wssecky pořádně položené negdeš.

Kapitola XXVI.

BRzetislaw Neyprwněgssij Margkrabě Morawský Syn Woldřicha Knijžete/ který byl Bratra swého Jaromira oslepil/ secundum Dubra: Byl Knijžetem Czeským.

WRatislaw Margkrabě Morawský/ Syn Břetislawů/ kterýž měl Manželku Wasylku/ Dceru Knijžete Ruského. A ten byl včiněn Králem Czeským.

Kundrat Bratr Wratislawa Krále / který w Dýlu swém Brno držel / byl včiněn Margkrabij Morawským.

Wladislaw Syn Wratislawa Krále / Margkrabě Morawský.

Otto který byl Pánem na Znogmě včiněn Margkrabij Morawským.

Wáclaw Syn Otty Margkraběte / po Smrti geho byl Margkrabijm.

Kundrat Syn Leopoldůw / který Znogmo držel Margkrabě Morawský / ten potom byl wolen na Králowstwij Cžeské / ale nebyl Korunowán.

Přemysl Syn Wladislawů / který byl gmenowán Ottagarus Sſestý / Margkrabě Morawský Wolený Král Cžeský.

Wladislaw Margkrabě / Krále Wladislawa Syn.

Po těchto Pánijch / byla Stolice Margkrabská prázdná / až do Jana Osmého Krále Cžeského / kterémuž když Synowé geho Jošt a Prokop dorostli. Circa annum 1381. Sprawu Margkrabstwij Morawského / geden po druhém vgali. Mezy tim pak časem na mijstě Margkrabůw / sprawowali ten vřad Heytmanný / yakž nijže gi vhlédáš.

O Vřadu Heytmanském / yakým způsobem a kterého času w tomto Slawném Margkrabstwij Morawském počátek swůg wzal.

Kapitola XXVII.

Letha Páně 1244. za Panowánij Krále Wáclawa w Cžechách / a za Boleslawa Pudica w Polště weliké Wogsko Tatarské w padlo do Ruských Kragin / kteréhož byli dwa Heytmany gménem Bati a Peta / A magijce sſtěstij / že gim žádný nepřekažel / a odporu nedáwal / táhli až do Polský bezewšij překážky swé. Potom až do Slézka. A magijce při sobě Moc wzali na sebe směllost / a skrze ty wssecky země / až do Morawy se pustili. Ty Kragin Mečem a Ohněm pohubiwsse / vmijnili tim způ-

 sobem

sobem/ wsseckо Křestianstwo kazyti. Když pak w Polsstě poča=li tak zle Hospodařiti/ Boleslaw Král/ k žádnému odporu proti Ne=přijteli se neměl/ aby Poddané swé retowal/ směřugijc toliko k tomu aby on sám Hrdlem swým bezpečen byl/ do Morawy na Zámek Welehrad/ kdež na ten čas Klásster gest (O čemž Dubrauius wypisuge) odgel/ a na něm se zawřel. Tatarowé magijce takowau wolnost we wssem/ Kostely kde které byli popálili/ Lidj Staré zmordowali/ kteřij Mladij byli ty zgjmali. Panny Panij porussyli a zhanobili. Což když se tak dlýlo/ den yako den Pohanů přibýwalo/ a w krátkém času welice mnoho se gich strhlo/ gichž počet pod Správau těch dwau

Heytmanůw kladau/ Pětkráte Sto Tisýc. Ti rozdělili ten Lid na dwé: Bati obrátil se s swau polowicy do Vher. Peta pak s druhau kazyl a plundrowal Slézsko y Morawu. Dařilo mu se na Slézsku/ yako y w Polssté/ wssudy kde koli přissel/ Lid přestrassený a zděssený nalezl. A když k Lehnicy přitáhl/ tu trossku odpor měl/ od těch kteřij se byli z Polský a z okolnijch Kragin/ mnoho z Lidij Rytijřských y Panůw s Poddanými swými/ ku Gindřichowi Knijžeti/ widauc Pána smělého a w Rytijřských wécech zběhlého/ nemohauce se na Tyrrana giž déle dijwati (nebo giž y Wratislawsstij Měsstiané z Města wygeli zůstawiwsse ge pusté) strhli. Tento pak mage swé Sydlo w Lehnicy/ odgeti odtud nechtěl/ dokád by mu zdrawij stáwalo/ vmysliwssy sebe samého/ y Poddané swé yakkoli bude mocy brániti/ Mluwjc: Lépegi gest mně zde s poctiwostj Hrdlo stratiti/ nežli před Nepřijtelem/ (ačkoliw tak mocným) s hanbau vtijkati. A tak zwolal wssecky Lidij Rytijřské/ kde o kterých wěděl/ kteřijž powolně se nagijti dali/ a o to Raddu drželi/ kdo by Wůdcým mezy nimi měl býti/ aby Nepřjteli mohli dobrý odpor dáti. Přitáhl k němu též Mistr Prusský s swými Křižownjky/ Knijžata Slézska/ a Polských Panůw nemálo. Měl též lidu Pěssijho wijcegj nežli Gizdného. Ten lid Pěssij/ měl Praporec/ na němž byla namalowána Passyge. Když pak Tatarowé k Lehnicy se přibližowali/ Gindřich Knjže se wssijm swým lidem/ y s těmi kteřij k němu na pomoc přigeli/ wytáhl proti nim/ nedbagijc nic na weystrahu Božj/ kterauž mu včiniti ráčil/ když gel mimo Kostel Panny Marye/ tu wypadl Kámen před Nohy geho z celé Zdi a ne natržené. Načež ti Panowé patřijce/ wsseckni byli w welikém myssleníj/ Nechtěli gemu toho dopustiti/ aby se měl s Nepřátely potkati/

předkládagjc mu Weystrahu Božij. Ale on tim přestrassen/ ani gegich řečij od předsewzetij swého odweden býti nemohl / Pospjchagijc aby děijwegi nežli Nepřijtel gey nadtáhne / Lid swůg ssikowati mohl. Wida pak že Nepřátelé na Cžtyry strany se rozdělili/ On tim způsobem chtěl swé sprawiti/ což y včinil/ a na Cžtyry strany ge rozstawil/ Ale wětcij Nepřátelský geden Hauff byl / nežli geho wssecko Wogsko.

A když Bitwu začali/ (ačkoliw se s swými statečně bránil) weliké syle Nepřátelské odolati nemohauc/ poražen. Tu mnoho Slawných a wzáctných Lidij zhynulo. Mezy kterýmižto/ y Knijže Gindřich zamordowán gest. O čemž pod Erbem Panůw z Wrbna se wypijsse.

Vslyssawsse Morawané a Cžechowé / o takowé zlé přijhodě / starali se o to/ aby mohli/ co neydřjwegij Bratřijm a Saussedům swým/ proti Nepřátelům Retuňk a pomoc něgakau dáti. Král Wáclaw Cžeský chtijce Lid ten kterýž se do Měst geho zběhl / před Pohany obrániti/ hned což neyspěssněgij mohl wyprawil s Lidem swým gednoho z Panůw předniých Raddu swau / kterýž nosyl za Erb Hwězdu

žlutau o osmi rozých/ poručiwssy mu/ aby Wogny s Nepřátely nezačijnal / toliko Města Holomauce aby snažně a hrdinský bránil. Nebo to wěděl o Nepřijteli/ že nenij směly ku dobýwánij Měst a Zámků. Lid ten který byl w Holomaucý/ vzřewsse Pohanskau Sylu/ z welikého strachu a Bázně prosyli toho Heytmana/ aby se sám w té wěcy ssanowal/ a Nepřátelů proti nim wijcegi nehněwal/ radijc mu k tomu/ aby Město kázal odewřijti / a dobrowolně se poddati. Heytman ten Lid přestrassený s welikau prácy/ od toho předsewzetij gich sotwa odwedl/ a pod Hrdlem zapowěděl / aby žádný z mijsta swého kde postawen bude neodcházel. Když pak Pohané směle k Ssturmu ssli / k čemuž ge Peta přinucowal/ též sám ke Zdem harcugijc nabijhal. W té geho smělosti/ nenadále od Heytmana Ossťijpem proboden/ s Koně spadssy/ scepeněl. A newěda koho gest zabil/ vstaupil zase do Města. W tom Tatarowé pochytili Tělo Petowo s welikým Pláčem / a s strachem od Města kteréž byli sylně oblehli odtrhli / a do Vher k onomu druhému Heytmanu swému se obrátili. Heytman Lidu Morawského/ rozkázal wssem za to Pánu Bohu děkowati / a sám welikau pochwalu odewssech obdržel. Za kteraužto geho Hrdinskau prácy Král Wáclaw darowal gey w Morawě gednijm Kragem / kdež on založil Zámek/ nazwawssy gey od přigmi swého/ Ssternbergkem/ kterýž až po dnes stogij/ a tim gménem se gmenuge. A tak ten Slawný Muž Vřad Heytmanský neyprwé w Morawě obdržel.

Bylo ge-

Bylo geho wlastnj gméno Jaroslaw/ kterýž tau swau rozssaffnau Službau/ wssech swých Slawných předkůw/ Rytjřské a Hrdinské činy ozdobyl/ o njchž mnohé Paměti máme/ yak Králům swým wěrně a sprawedliwě/ též y Zemi a Wlasti swé slaužili. Potomcy geho dlauhý čas w Morawě/ též Vřad sprawowali. Po njchž nacházý se Markwart z Hrádku/ Heytmanem Morawským/ za času Jana Osmého Krále Czeského. Očemž pod Erbem toho Rodu wypsáno negdess. Ten Král Jan magjc Synůw několik/ když do rostli/ Starssjmu Králowstwj Czeské. A druhým yako Josstowi a Prokopowi/ Margkrabstwj Morawské oddal/ yak sem o tom weyssegj doložil.

Dlauhý čas tohoto Jaroslawa/ Potomcy/ w weliké wzáctnosti na Morawě/ téměř až do těchto nassjch časů byli. A teprwa teď nedáwno zhynuli. Očemž njžegj dotknu. Ale w Czechách gest gich gesstě nemálo.

W Holomaucy w Klássteře Řádu Swatého Frantisska/ kdež na ten čas Kollege Jezuwitská gest/ ti Panowé z Sfternbergka Pohřeby swé mjwali. W kterémž gesstě dwě Tabule Ssyroké/ na njchž Icones nebo Imagines/ gegjch wymalowánj. A textowě nad nimi timto pořádkem napsánj gsau:

Na před Anno Christi 1300. obijt Dominus Zdislaus de Sternbergk. Pater Domini Stephani &c.

Tu též pochowána Manželka geho/ kteráž po něm w Ssesti Letech vmřela/ To gest Létha Páně 1306. Erb gegj Lew žlutý w Modrém Poli/ Helm otewřený/ a půl Lwa/ z něho Osoba gegj wykontrffektowána.

Anno 1301. obijt Dominus Albertus de Sternbergk, Frater Domini Stephani.

Anno 1302. obijt Dominus Iaroslaus de Sternbergk, gehožto Syna též Jaroslawa/ připomjná Hágek/ Saudcým Zemským w Praze.

Anno Domini 1305. obijt Dominus Zdenko de Sternbergk.

Anno Domini 1309. obijt Dominus Ioannes de Sternbergk.

Anno Domini 1314. obijt Dominus Ioannes de Sternbergk.

Anno Domini 1330. obijt Dominus Diuisch de Sternbergk.

Anno

Anno Domini 1 3 5 3. obijt Dominus Petrus de Sternbergk.
Anno Domini 1 3 5 7. obijt Dominus Stephanus de Sternbergk.

¶ Na druhé Tabuli/ tímto pořádkem Icones, a Nápisowé položeni gſau.

Anno Domini 1 3 2 3. obijt Dominus Zdenko de Sternberk.
Anno Domini 1 3 2 4. obijt Dominus Zdenko de Sternbergk.
Anno Domini 1 3 5 9. obijt Dominus Albertus de Sternbergk.
Anno Domini 1 3 6 9. obijt Dominus Zdenko de Sternbergk.

Toho Dubrauius připomjnagjc / takto o něm napſal: Zdenko Sternbergius Magnificentia clarus.

Anno Domini 1 3 7 1. obijt Dominus Mathauſchi de Sternbergk.
Anno Domini 1 3 9 0. obijt Dominus Ioannes de Sternbergk.
Anno Domini 1 4 0 5. obijt Dominus Zdenko de Sternbergk.
Anno Domini 1 4 1 0. obijt Dominus Chrtzinovvetz de Sternbergk.
Anno Domini 1 4 1 4. obijt Dominus Ioannes de Sternbergk.
Anno Domini 1 4 2 0. obijt Dominus Henricus de Sternbergk.
Anno Domini 1 4 6 2. obijt Dominus Laczko de Sternbergk.
Anno Domini 1 5 2 1. obijt Dominus Albertus de Sternbergk.

Též na giných rozdjlných mjſtech / w přednégſſých Koſtelých a Klášteřjch / mnoho Kamenj Hrobowých ſe ſpatřuge / na njchž gména Panůw z Sſternbergka wyteſana gſau.

W Sſternberce / na Hrobě Petra z Sſternberka na Kamenu wyteſaná tato Slowa:

Anno Domini 15 0 0. obijt Nobilis vir, Dominus Petrus de Sternbergk hic requieſcit. Při něm dwa Erby / na gednom Hwězda / a na druhém Růže.

Na Hrobě w Holeſſowě wyteſano gméno y Text Jana z Sſternbergka / těmito ſlowy: Létha Páně 1 5 4 4. Tu Sobotu před Swatým Janem Křtitelem Božým vmřel / a tuto pochowán geſt / Vrozený Pán Pan Jan z Sſternbergka / a na Holeſſowě / Při něm Erby těchto Rodůw / Panůw z Dubee a z Lippého / Panůw z Lomnice / a Panůw z Zerotina.

Na dru-

Na druhém Hrobnijku wedlé toho / tento Text wytesán : Tuto ležij Vrozený Pán Pan Jan Starssij z Ssternberka a na Kwasy-cých / kterýž vmřel Létha Páně 1536.

Tolikéž Pani Mateř Pána Girijho z Ssternbergka / Panij Markéta z Ludanic / kteráž vmřela Létha Páně 1574.

Téhož Létha / vmřel Syn gegj Vrozený Pán / Pan Girj z Ssternbergka / a na Holessowě.

Ten Holessow Létha Páně 1588. wyplatil Potomkům Panůw z Ssternbergka / Vrozený Pán / Pan Karel Starssij z Zerotina / a na Starém Gičjně. O kterémž na swém mijstě / mezy předky geho čijsti budess.

Kronyky y giné Spísy / mnoho Panuow z Ssternbergka býti prawij.

Jaroslawa z Ssternbergka a na Weselij / připomijná Ctibor z Cymburku / w pořádku swém / který se sepsal o Margkrabstwij Morawském / Létha Páně 1405. wychwalugijc gey z welikých a platných Služeb které Zemij y Králům Panům swým činil. Týž Pán Ctibor z Cymburku / spomijná Pána Albrechta z Ssternbergka / a na Lukowě / sub eodem actu.

Též Albrechta Mladssijho z Ssternbergka / a Lacka z Ssternbergka / když při wyřizowánij wěcý Zemských byli yak sau se chowali.

Létha Páně 1437. Hágek w Kronyce swé připomijná Wyléma z Ssternberkga / že gest byl gat / s mnohými Czechy od Knijžete Frydrycha / toho gména druhého Knijžete Saského / z kteréhožto Wězenij se wyplatiti musyl / welikau Summau. Ginij pak w tom zagetij zemřeli.

ALeſſe z Sſternbergka a z Holic/a na Teynowě ꝛc. Hágek čaſtokrát pokládá k welikým wěcem Zemſkým potřebowaného. Ten s Bratrem ſwým Zdeňkem / Létha Páně 1452. byl wyſlán w Poſelſtwij k Králi Giřijmu / wedlé giných Panů. Ti dwa Bratřij/ porazyli Tábory a Syrotky v Lipan za Czeſkým Brodem / při nijchž pokládá Hágek Oldřicha z Sſwambergka. Což býti mělo/Léta Páně 1434.

ZDeněk z Sſternbergka / a na Konopiſſti ꝛc. Létha Páně 1458. byl poſlán s Wogſkem od Krále Giřijho do Lužic/ toho čaſu když byl Purgkrabjm Pražſkým. Též wyprowázel Kazymirowi Králi Polſkému Manželku/ Alžbětu Cýſaře Wogtěcha Dceru/ ſpolu s Gindřichem z Rožmbergka.

TYž Zdeněk Létha Páně 1463. ſtaránijm a pilnoſtij ſwau/ při Cýſaři Gindřichowi to obdržel / že geſt Syny Krále Giřijho/na Knijžetſtwij Minſtrberſké wyzdwihl. Ten též přiwedl Křižownijky proti těm / kteřijž ſe zbauřili pro Miſtra Jana Huſa. Očemž Hágek.

LEta Páně 1510. Ladiſlaw z Sſternbergka/ byl Neywyžſſijm Kanclěřem Králowſtwij Czeſkého. Byl Oratorem w Preſſpurce/ od Wladiſlawa Krále Czeſkého/a Zygmunda toho gména prwnijho Krále Polſkého / ku Maximiliánowi/též toho gména prwnijmu Cýſaři Rzijmſkému / o Manželſtwo mezy Ludwjkem Synem Krále Wladiſlawa Czeſkého / a Wnučkau Cýſařowau / tolikéž y o pokog. Byl Pán weymluwný a rozumný. Za Krále Ludwjka po Smrti Maximiliána Cýſaře / na mijſtě Králowſkém byl wyſlán/ na Elecij do Frankreychu/ Létha Páně 1519. Vmřel Létha 1521.

ADam z Sſternbergka / a na Zeleny Hoře/byl Purgkrabům Karlſſteynſkým. yak gey Hyſtorykowé Czeſſtij pokládagij. Léta Páně 1547. kterýž s ginými Pány byl poſlán k Cýſaři Ferdynandowi o pilné Zemſké wěcy.

A toho byl Syn Pan Lacek z Sſternbergka/ na Zeleny Hoře a Planicy. Po němž zůſtali dwa Synowé/ Pan Giřij z Sſternbergka/ na Zeleny Hoře a Planicy ꝛc. Geho miloſti Cýſaře Rudolffa toho gména druhé° Radda: A Ferdynanda Arcyknijžete Rakauſkého Komornijk.

Druhý Bratr geho wlaſtnij/ Pan Ladſlaw z Sſternbergka a na Planicy ꝛc. Má Manželku Panij Bohuňku z Lobkowic/ Dceru dobré Paměti/ Pana Jana z Lobkowic a na Teynohoři/ Geho miloſti Cýſařſké Raddy/ a Neywyžſſijho Purgkrabě Pražſkého.

PAN Adam z Sſtérnbergka a na Sedlcy Heytman Nowého Měſta Pražſkého / a Neywyžſſij Bernijk Králowſtwij Czeſkého / má Manželku Dceru Neboſſtijka Pana Jana z Lobkowic Preſydentá K. C. s nijž má potomky.

AlŽběta z Sſternbergka / a na Konopiſſti/ oſtatnij Potomek/ těch Panůw z Sſternbergka/ kteřijž ſe pſali z Konopiſſtě/ na ten čas Manželka Vrozeného Pána/ Pana Arkléba z Kunowic/ a na Vherſkým Brodě/ ꝛc. O gehožto Rodě nijžegi neydeſs pod Erbem Panuow z Kunowic wypſáno.

Pan Sſteffan z Sſternbergka a na Woticých/ má Manželku/ Panij Alžbětu z Talmbergka/ ꝛc. O tom Rodu Panuow z Sſternbergka na rozdjlných mijſtech ſſijřegij negdeſs.

O Heytmanijch těch kteřijž po smrti Jossta a Prokopa Margkrabůw Morawských/ týž Vřad sprawowali.

Kapitola XXVIII.

LEta Páně 1412. Když Josst a Prokop Synowé Krále Jana zemřeli. Nechtijc Páni a Rytijřstwo Margkrabstwij Morawského bez Wrchnosti býti/ wybrali z Prostředku swého gednoho Pána/ Rodu Starožitného/ gménem Pána Lacka z Krawař/ A toho za Heytmana wyhlásyli. Wyprawiwsse s nim Posly k Králi Wáclawowi/ žádagijce aby gey na týž Vřad potwrdil. Tento Pan Lacek byl weliký milownijk Wlastij swé: a gsauce před Králem Wáclawem/ mnoho s nim o Wolnosti a Swobody té Země rokowal/ a zač gey žádal/ to obdržel. Byl též Králowským Hoffmistrem. Ti pak Panowé kteřij s nim k Králi geli/ pod Erby gegijch o nich se wypijsse.

PO Smrti Vrozeného Pána Lacka z Krawař/ podán byl na ten Vřad/ Vrozený Pán/ P. Petr z Krawař/ Bratr téhož Pana Lacka. Létha Páně 1417. Byl též wedlé Bratra swého wyslán w Poselstwij k Králi Wáclawowi/ Létha vts. Psal se/ Petr z Krawař/ a na Strážnicy. Té Strážnice/ na ten čas wdržený gest/ Vrozený Pán/ Pan Jan Getřich z Žerotijna.

KDyž vmřel Pán Petr z Krawař/ Streyc geho Vrozený Pán/ Pan Gindřich z Krawař/ wolen na Vřad Heytmanský/ Létha Páně 1420. Ten se psal na Plumlowě. Byl Pán weymluwný/ a w welikých potřebách Králůw/ a Wlastij swé wolným Služebnijkem. O čemž w Kronykách se nacházý. O Starožitnosti Rodu Panůw z Krawař/ pod Erby Opawského Knijžestwij čijsti budeš.

 Létha

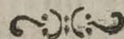

LEtha Páně 1421. Petra z Perssteyna a na Strážnicy ꝛc. Hágek pokládá Heytmanem Margkrabstwj Morawského býti/ kterýž byl poslán od Stawuow téhož Margkrabstwý s Janem z Lomnice na Sněm do Cžáslawě.

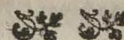

DSky Zemské prawý býti Heytmanem Pána Waňka z Bozkowic ꝛc. kterýž ten Vřad sprawowal/ leth Sedmnácté. Vmřel Létha Páně 1473. wedlé poznamenáný Desk Zemských.

PO Smrti Pána Waňka z Bozkowic Pan Jan z Cymburku a Towačowa/ na Vřad Heytmanský wolen/ a sprawowal gey Leth Deset. Vmřel Létha Páně 1447. Byl odewssech Stawů welice wážen/ pro swau Maudrost/ a dobrau spráwu.

PAna Gindřicha z Lippého po smrti Pana Jana z Cymburku/ Dsky Zemské pokládagj za Heytmana Margkrabstwý Morawského. A to Létha Páně 1464. Fuit Vir magnæ auctoritatis.

Knjže

KNjže Wiktoryn Syn Krále Giřijho/Pán z Kunſtátu a z Poděbrad/včiněn Heytmanem Margkrabſtwij Morawſkého / Léta 1466. o němž we Dſkách Zemſkých zmjnka ſe činij. O tomto Wiktorýnowi w Rodu Knijžat Minſtrberſkých ſe doložilo: Gehožto Syn byl Bartholoměg kterýž na Dunagi vtonul.

PO Knijžeti Wiktorýnowi z Kunſtátu/Byl Heytmanem Vrozený Pán/Pan Ctibor z Cymburku / kterýž wěčnau Památku Margkrabſtwij Morawſkému po ſobě zůſtawil: Tau přijčinau/ že geſt ſepſal pořádek Práw a Swobod Margkrabſtwij toho/kteréž Rodowé předněgſſij / za weliký a neſčitedlný poklad / chowagij. Zmijnka ſe o něm činij na Liſtu gednom/ že gt byl neypředněgſſijm Poſlem ku Wladiſlawowi ſynu Kazymira Krále Polſkého / aby přigel na Králowſtwij Cžeſké. Což ſe dálo Létha Páně 1471. Byl Syn wyſſe pſaného Pana Jana z Cymburku/ též Heytmana Morawſkého/ Po němž mnohé hodné Pamětí ſe nacházegij. Vmřel Létha Páně 1494. Sſeſtého dne Měſýce Cžerwna.

Knijhy pamatné Kláſſtera Hradiſſťſkého prawij býti téhož Pana Ctibora z Cymburku/ welikého dobrodince/ Oppata y wſſeho Konwentu téhož Kláſſtera.

Rodu tohoto žádný Potomek nepozůſtáwá/toliko památka Poctiwých a Slawných činůw geho wěčitě trwati bude/ o kterémž na mnohých mijſtech w této Knijze zmijnka ſe činij.

TYechto čaſů toho Zámku Cymburku / kterýž ležij nedaleko od Vherſkého Pomezý/ w držení gſau Páni Meylatowé. Kteryžto Zámek byl kaupil / Vrozený Pán / Pan Gabryel Meylat Hrabě a dědičný Pán Země Fagaroſs / Syn Pana Sſteffana Hraběte a Dědičného Pána Země Fagaroſs / kterýž měl za Manželku Panij Annu Nadaždj/Deeru Pana Fereu-

na Ference Nadazdyho/ s nijž zplodil téhož Pana Gabryele Meylata/ a gednu Dceru / od kteréž zplozeni gsau/ Pan Andreas Battory Kardynál/ a Páni Bratřij geho.

Ten Pan Gabryel Meylat měl za Manželku Paný Annu Bamffy/ Dceru dobré Paměti Pana Ladislawa Bamffyho z dolný Lindwy/ kterýž držel dolný Lindwu a Bečkow. S nijž zplodil Syny / Pana Gabryele a Pana Sstessana Meylaty. A Dcery/ Pannu Annu/ a Paný Alénu/ Manželku Vrozeného Pana Jana Horeckého z Horky a na Střilném/ Nijsto Pijsaře Margkrabstwij Morawského.

Téhož Pana Ladislawa Bamffyho / Pána Otce Paný Anny Bamffy Panj Mateři řijkali/ Panj Aléna/ kteráž byla Dcera Nebožstijka Pana Rasskacy Balásse.

Týž Pan Ladislaw Bamffy na hoře psaný/ měl za Manželku Paný Barboru/ Pana Kasspara Ssumy Dceru/ s nijž zplodil Syny / Pana Pawla / kterýž od Turků zabit / a Pana Janosse: Též Dcery dwě/ Panj Anau nahoře psanu Manželku Pana Gabryele Meylata / Druhé gména wěděti nemohu.

Gmenowaný Pan Gabryel Meylat / vmřel Létha Páně 1577. Pochowán w Olomaucy v Gezuwitůw/ w Kostele S° Františka / O čemž Náhrobek těmito slowy swědčij : Illustrissimo, Spectabili, & Magnifico Domino, Domino Gabrieli Meylath, Siculorum Comiti, nec nõ libero Baroni & perpetuo Comiti terræ Fagarasch, ac Domino in Cimburgk. Qui obijt die 22. Iulij, hoc in loco sepultus, cuius anima requiescat in Pace.

O Starožitnosti a wzáctnosti těch Panůw Meylatůw / kdoby chtěl sijřegi wěděti/ čti Bomfinium Hystoryka Vherského/ tam se toho wsseho dowijs.

K Tomu Erbu Panůw Meylatůw / nápodobnijho vžijwagi w Králowstwij Vherském / Páni Kerežij Rod Starožitný/ w němžto malá proměna se nacházý / yakž tuto z položenij geho/ lépegi spravviti se můžess. O tom Rodu těch Panůw Kerežij Ferdynand Cýsař Řijmský / Vherský/ a Cžeský rc. Král rc. na Listu swém slawnau zmijnku činij / wychwalugijce gey z Rytijřských činůw Z toho Rodu má Manželku Pan Cypryan Karel Běle cký z Tissňowa / kterýž byl Hoffmistrem Dworu Geho Knijžetcý Milosti Pána Biskupa Olomauckého rc. gméno gegi gest Panj Markéta Kerežij/ O kterémžto Rodu na swem mijstě ssijřegi se doložij.

Po smrti

PO Smrti Pana Ctibora z Cymburku/ Pan Wratislaw z Perssteyna/ na Heytmanstwj Morawské wolen/ Léta Páně 1495. Byl též y Neywyžssým Komorným̃ tehož Margkrabstwý/ oba Vřady sám sprawugjc.

PO Panu Wratislawowi z Perssteyna/ včiněn Heytmanem Pan Jan Meziřický z Lomnice/ kterýž držel Znogmo/ čehož swědkowé sau/ Erby na zdech Zámku Znogemského/ y mnohé Listy. Vmřel Létha Páně 1496.

PO těmž Panu Janowi Meziřickém/ byl Heytmanem Pan Jan z Perssteyna. O čemž Dsky zemské swědčý. Též y Neywyžssým Komorným̃ téhož Margkrabstwý. A to Létha Páně 1515.

KDyž vmřel Pan Jan z Perssteyna/ Pan Arkleb z Bozkowic správu Heytmanstwý Morawského vgal. Vmřel Létha Páně 1521.

Pan Jan

Pan Jan Kuna z Kunſtátu a Poděbrad/ po Panu Arklebowi z Bozkowic/ na geho mýſto wolen. Byl žiw až do Létha Páně 1524.

O Rodu a Erbě Panuow z Perſſteyna.

Kapitola XXIX.

Když pak vmřel Pan Jan Kuna z Kunſtatu/ zwolen na Vřad Heytmanſký Pan Jan z Perſſteyna.

Weliká wzáctnoſt a ſtarožitnoſt Rodu tohoto z mnohých dawnýjch ſpiſuow ſe ſpatřuge/ A znáti geſt/ že geſſtě za oněch Wálečných Králůw Morawſkých tento Erb Panůw z Perſſteyna nadán. O němž w Kronyce Polſký/ tato zmjnka ſe činý: že geſt byl Muž geden gménem Wěňawa / ten měl bydlený ſwé w Kragině Morawſké mezy welikými Horami / dobeywage ſobě žiwnoſti/ páleným Vhlý/ mage Chalaupku ſwau na wyſoké Hoře poſtawenau/ w kteréž Chléb y giné potřeby ſobě chowal. Když pak žiwnoſti ſwé hleděl / a nečaſto doma býwal / naučil ſe do té Chalaupky Zubr/ Chléb a co koliw giného w ný doſtal/to wſſecko sžýral. Dowěděwſſy ſe o Sſkůdcy ſwém Wěňawa/ myſlil na to/ yakby mohl toho Zubra zabiti: Až gednoho čaſu/když ſobě nětco před Chalaupkau oprawowal/ Zubr po zadu tam weſſel / O němž když Wěňawa zwěděl/po znenáhlu na něg ſe přilaudil / gehož Zubr vcýtiwſſy / chtěl z Baudy wyſkočiti / Ale on doſkočiwſſy k němu /. za Rohy gey vchytil/a vtrhſſy Mladý Prautek ſkrze Chřýpě geho proſtrčil / vpletſſy Haužew/ podlé ſebe wedl / od toho mýſta / weliké tři Mýle/ až do Měſta Brna/ kdež na ten čas byl Král s Dworem ſwým.

Král widauc w Muži tom takowau ſylu/ za ten dar/ který mu přiwedl/ zeptal ſe ho čehoby žádal. Kterýž odpowěděl: Toliko Swobodu aby mohl mýti/ a na těch Horách bez překážky Vhlý páliti.

Znagýc Král w něm wětčý zaſlaužený / tau wſſý Kraginau mezy

těmi Ho-

těmi Horami/ na wěčnost gey darowal. Což on s wděčností při- gawssy/ Mužnost swau prokázal/ Lewau Rukau drže Zubra za Hau- žew/ Prawau Tesáčku/ který při sobě nosyl do- bywssy/ gednau Ranau mu Hlawu stial. Na- čež Král patřjc/ a geho Syle se diwjc/ na wě- čné časy/ gemu y potomkům geho/ Hlawu Zu- břj Czernau/ na Zlatem Poli/ a w Chřipých ge- ho Haužew/ za Erb darowal/ a nosyti přikázal.

Toho wsseho potwrzuge starodáwnj Po- wěst mezy Lidmi té Kraginy/ že ten Wěňawa/ měl Syna gménem Prsstana/ a gsauce sám w Letech Starých/ Synu swému/ na Památku na tom mjstě kde pr- wé měl swau Chalaupku/ Dwůr dřewěnný wystawěl/ nazwawssy gey od geho gména Prsstanem/ a ten Okrssek mnohými Wesnicemi a Městečky osadil/ weliké Roge Wčel rozmnožiwsse. Když pak Syn geho dorostl a syly na byl/ dal gey ku Dworu Králowskému/ sám pak k Hospodářstwj dohljdal.

Po dlauhých Letech/ giž času Wnuků Prsstanowých/ když w tom Dwoře mnoho Wosku se nachowalo/ nesstěstjm ten Dwůr Dřewěn- ný se zapálil/ a z Gruntu wyhořel. Na kterémžto mjstě Potomek Pr- sstanů/ mage těch potřeb k tomu náležitých dostatek/ tu kde prwé ten Dwůr Dřewěnný byl/ giný nákladný/ včiniwssy při něm Oboru Sſy- rokau Zdj obehnanau/ a w prostředku Hrad z Mramoru Bjlého/ wystawěti dal: kterýž až po dnes stogj. Kdo gest yak žiw ne wiďel starého Stawěnj/ toliko tam ged/ budess se mjti čemu podjwiti.

Na Zámku gmenowaném Prssteyně/ wiďel sem we Zdj wsazený Kámen Bjlého Mramoru/ který gest nětco delssj než půl třetjho Sahu/ na němž Hlawa Zubřj wytesaná/ a při nj Text a Počet ten- to 490. Wratislaw z Prssteyna/ ec. wjcegj poznati se nemuože. Z čehož se porozumjwá/ že tento Wratislaw w gistotě ten Zámek založiti musyl/ čemuž giž gest gedenácte Set Leth a dwě Létě. Kdo nechce wěřiti/ ged tam/ dáss tomu mjsto.

Ten Kámen gest nad Fortnau/ která giž dáwno zazděna gest. Ale Jasnost Kamene toho/ zatagiti se nemůže a nezatagj/ gestli že toliko zřiceniny Zámku Starého gey nepokazý.

GEden z Rodu a Erbu toho/ Po- tomek Prsstanů/ gménem Dobeslaw/ když Měčislaw neyprwněgssj Křestianské Knjže w Polsstě/ zwolil sobě za Manželku/ Dombrowku Boleslawa toho gména prwnjho Knjžete Cze- ského Dceru/ byl s nj wyslán do Polsky/ circa

annum

annum 962. Ten oblibiwssy sobě tu Kraginu / při Kněžně swé zůstal / a tam se osadil.

POtomek geho gménem Bosuta / byl Arcybiskupem Hnězněnským. Wolen na ten Vřad / Létha Páně 1027. Vmřel Létha Páně 1038. Byl weliký milownijk Cyrkwe Božij / Syrotků ochránce / a Lidj chudeych dobrodince. Očemž w pořádku Arcybiskupůw Hnězněnských. S Biskupem Pražským řečeným Seuerem / držel odpor w Rzijmě před Pápežem / o zlaupenij Kostela Hnězněnského / když gest s Břetislawem Knijžetem Cžeským / w Interregnum do Polský wtrhl / a weliké Poklady / též Těla Pěti Mučedlnijků w z Kostela pobral / a přeč odnesl.

RVdgerus Czech / Létha Páně 1160. Byl Biskupem Wlaclawským / a Pomorským. Vmřel Létha 1170. a we Wlaclawij pochowán. Po něm byl Bratr geho wlastnij / gménem Vernerus / kterýž vmřel Létha Páně 1178. Weliký dobrodince / a Człowěk pokorný.

TEhož Erbu byl Biskupem Poznánským / gménem Filip / Létha Páně 1172. Žiwot geho dobrý a pobožný Hystoryk býti prawij. Po něm byl druhý Filip / téhož Rodu a Erbu / Létha Páně 1222. Vmřel 1232. gichž obau spráwu pobožnau pokládagij.

KRomer Biskup Warmienský / w Osmeych Knihách swých / připomijná Hrabě Bronisse / že gest Létha Páně 1229. založil a bohatě nadal / Klásster Regule aneb o Rzádu Cystercyenského / we Wsy řečené Kozdikowé / (kterýž na ten čas gmenuge se Klásster Paradyzský /) k němuž připogil Wesnic pět. Potom Knijžata / a ginij

a ginij Panowé/ wijcegi k tomu přidali. O čemž w Kronykách Polſkých ſſijřegj ſe nacházý.

JAna z Obichowa Kaſſtelanem Sřemſkým/ Cromer lib. 16. pokláda. Proto: že gē byl poſlán od Krále Wladiſlawa Jagelona/ do Vher pro Annu Hraběte Cylſkeho Dceru/ aby mu byla dána za Manželku. To ſe dálo/ Létha Páně 1400.

DObeſlawa řečeného Puchala/ připomijná Kromer w Knihách 17. že geſt byl Heytmanem v téhož Wladiſlawa Krále toho čaſu/ když Heřman Miſtr Jnfflantſký wedl weliké Wogſko z Německých y giných Zemij/ do Prus/ kteréž zůſtawiwſſy na Pomezy Polſkém/ v Měſta Golubia řečeného/ ſám ſe puſtil do Malburgku/ chtijc s Křižownijky Pruſſkými ſrozuměnij o pomoc proti Polákům wzýti. Dobeſlaw Heytman/ wzawſſy ſpráwu o Lidu tom Nowém od Sſpehéřů ſwých/ rychle s Lidem poſpijſſyl: A včinil Zálohy w mjſtě teyném ſkrywſſe w nijch/ nepřij iſs weliký Počet Lidu. Z nichž někteřij vkázali ſe před Měſtem/ a yako s ſtrachem/ ohlijdali ſe na Němce/ Dobytek z Polij do Měſta shánějc: Kteréžto Němcy ſpatřiwſſe/ yako Rog k nim ſe hrnuli/ domnijwagijce ſe že ge obklijčij: W tom na ně Polácy (o kterýchž oni nic newěděli) z Záloh wyſkočili/ a ty Němce bez Sſiku a pořádku po Polijch ſemotam běhagjcy/ do gednoho pobili. To ſe dálo Létha Páně 1411.

Tito wſſyckni wýſs gmenowanij Předkowé z Morawy do Polſky ſe doſtali/ Magijce dijly ſwé/ s těmi kteřij ſe z Prſſteyna pſali. Gedni w Czechách/ druzy w Morawě/ w dolnijm y Hornijm Slézſku/ Statky ſobě kupowali. Ten pak který okolo Wſchowy/ Dijl ſwůg měl/ zůſtal w Polſſté/ a s Poláky ſe s přijznil/ Wyſtawěwſſy Zámek Goluchow/ z něho ſe pſáti počal/ Tytul ſwůg přirozený opuſtiwſſy. Od něhož poſſli/ Panowé Leſčenſſtij. Ale Hyſtorye/ kteréž gména a Rody gich připomijnágij/ dokládagij o nijch takto: Ti kteřijž ſe Prſſtany gmenugij.

PRzedislawa z Goluchowa / Kromer/ Miechowita/ Dluhoss: Spisowatelé Hystorygij Polských / pokládagij Heytmanem Welkého Polska/ za Ludwjka Polského a Vherského Krále. Byl y Weywodau Poznánským/ Kterémuž od Králowy Alžběty odgato bylo Heytmanstwij bezewssij přjčiny. Na gehož mjsto byl dán Otto Pilecký z Mensssij Polsky. Očež se weliké zbaukenij stalo/ žádný se nijm řjditi ani sprawowati nechtěl: Proto: že mezy nimi žádného Statku swého wlastnijho neměl. To se dálo Létha Páně 1373.

Ten Předislaw byl Syn Raffaele z Goluchowa/ zůstawil tři Syny: Frydrycha genž byl Biskupem Wlaclawským anebo Kuyawským. Druzý mezy sebau Statek rozdělili.

RAffaele Lescenského / Kromer připomijná/ těmito Slowy: Venit eodem Legatus Imperatoris Friderici, Raphael Lescinius, Eques Polonus, verum complures annos in ministerio Imperatoris versatus, eiq; inter paucos Charus, homo nauus & magni animi, qui paruifecerat difficultatum itineris pericula, & insidias a Matthia Rege comparatas: quorum ergo Teutoni legationem illam deffugerant. Za kteraužto službu/ kterau po wůlij Cýsařské sprawil/ hogně byl darowán/ yak Penězy/ tak Klénoty/ které až posawád Panowé Lescensstij chowagij. Dán gemu též za Erb/ Lew / an držij w Nohách Meč dobytý / magijc Korunu na Hlawě. Nadto weysse milostj a Tytulem nowým obdařen/ a za Hrabě z Lessna wyzdwižen. Gehožto Rod až posawád Hrabaty se gmenuge/ očemž gich Diploma testantur. To bylo/ Létha Páně 1473.

Zanechal po sobě tři Syny/ Raffaele/ Kasspara/ a Pawla.

KAsspar Lescenský byl Heytmanem Raděgowským / ten zůstawil dwa Syny/ Jana/ a Raffaele/ Biskupa Plockého/ který mnoho dobrého za sprawowánij swého w tom Biskupstwij zřjdil. Wolen/ Létha Páně 1522. Bratr geho Jan / byl Kasstelanem Břeským/ a Starostau/ nebo Heytmanem Raděgowským / a Czluchowským. Ten měl Manželku z Frankreychu/

kreychu/welikého a Slawného Rodu gménem Maryanu de Magrelanch / kteráž mu porodila Syna Raffaele Lescenského / Kasstelana Sřemského. Tomu potō bylo dáno Weywodstwij Břeské. Ale když to bylo nad Práwo a wolnost / že žádný dwau Vřadůw welikých w gednom Kragi držeti nemůže / vpustil od Weywodstwij. A magijc dwě Manželky / zůstawil s njmi tyto Potomky: Jana Starostu Radėgowského / od Barbory Wolské z Podhágec porozeného. Ten sobě pogal Dceru Marssalka Korunnijho / a Neywyžssijho Heytmana Welikopolské.

ONdřey téhož Raffaele Kasstelana Sřemského Syn Druhý / měl za Manželku Pana Firlege / z Daubrawice Kasstelana Lubělského a Heytmana Sendomirského / Dceru. Ten Wlasti swé / w Mladeych Letech tak snažně slaužil / že nad něho žádného nebylo. Při Domu Rakauském se Statečně zasadil / zdrawij swého / ani Statku nessanugic.

Druhá žena téhož Raffaele Kasstelana Sřemského byla Dcera / Henrici Baronis in Trassemburg & Mielicz / který byl Presydentem Wratislawským. Od nijž possli dwa Synowé / a tři Dcery.

TEhož Erbu nacházý se Rod Starý w Krakowském Weywodstwij / gménem Mežijkowé: gichž předkowé gménowali se Slabossowé / a psali z Daubrawnjka / z nichž geden byl Weywodau Ruským. Jan Mežijk byl w té Bitwě Pruské / když Sto a Cžtyrydceti Tisýc Křižownijků / s gegijch pomocnijky Jagelo porazyl. Z toho počtu bylo zagatých Cžtyřidceti Tisýc. Od njchž týž Jan Mežijk Tulmačil. Očemž sobě čti v Mechowita. Toho Kmene a Rodu / byl Stanislaw Mežijk / (který se na Dwoře Krále Zygmunda a Augusta wychowal /) Starostau Sadeckým. Byl weliký milownijk Sláwy. Měl Manželku Bučacku z Tworkowa / Erbu toho. S nijž toliko gedinau Dceru zůstawil / Děbinskau / Starostinu Corstinskau.

Cžermensstij nad Slézkém w Kaliském Weywodstwij / téhož Erbu y Rodu Persteynského.

Dluhossowé z Nedělska se psali / Rod Slawný a w Rytijřských wěcech zběhlý. Jan toho Rodu byl Arcybiskup Lwowský. Ten sepsal Kronyku Polskau / kteráž Imprymowána neny / než tak tim spůsobem wydána byla / yako w Morawě od Pana Ctibora z Cymburku po-

burku pořádek Práw téhož Margkrabstwý Morawského.

Cžiswičtý / weliký Rod / Starodáwný / a wzáctný w Polsstě.

Slessensstý / téhož Erbu Rod dawný / w niemž Mužý Vkrutný býwali.

Bedlensstý y mnozý giný téhož Erbu Rodowé Slawný / předky swé z Morawy possle býti prawý.

TVto pak na Morawě yak sem toho prwé dolozil / est Fons & origo / toho wsseho Slawného Rodu / Hrad Perssteyn / k němuž před Lethy mnoho Měst a Wesnic náleželo. Pokládagý že samých Rychtářů bylo Sedm Kop. Zámků a Twrzý Dwaceti. Takowých pak Hradů yako Perssteyn gest / mnohém wýcegi.

Ti Panowé z Perssteyna w Daubrawnýku / půl mýle od téhož Hradu / w gednom Klásstetře mýwali Pohřeby swé / kterýžto Klásster před Lethy byl do konce spustl. W témž Klásstetře nalezen w Zemý Kámen gedné Abbatysse / z Býlého Mramoru / na němž Žena wytesaná / A to Létha Páně 1530. Na tom mýstě / kdež ten zbořený Klásster stál / Vrozený Pán / Pan Jan z Perssteyna / dal Kostel dosti nákladný wystawěti. Kterýž se počal stawěti / Létha Páně 1540. A dokonán Létha 1548. Den pamatný Nawsstýwený Blahoslawené Panny Marye. Psal se na Helffensstetyně.

TAm w témž Kostele některý Kamenowé do zdi wsazený se nacházegý / na nichž Text wýcegi přečýsti se nemůže / toliko tyto slowa: Létha Páně 1422. tu Johanna pochowána ležý. Na gedné straně Erb Zubřý Hlawa / a na druhé straně / tímto spůsobem yako tuto widýss.

NA druhém Kamenu wedlé toho / wykonterffektowána gest gedna Osoba Ženská / a při ný Erb Panůw z Lomnice. Ta vmřela Létha Páně 1440.

LEtha Páně 1475. opět giný Kámen w témž Kostele připomýná Pana Jana z Perssteyna / těmito slowy: Obijt Generosus Dominus Dominus Ioannes à Persteyn, orate DEVM pro eo. Tolikéž druhý Hrobnýk / na němž wytesaný gt tento text: Anno Domini 1496. Obijt Generosus Dominus Dominus Vratislaus à Perstayn, orate DEVM pro eo.

LEtha Páně 1421. Pana Petra z Perſſteyna ſwrchu pſaného Heytmana Margkrabſtwij Morawſkého / Hágek připomijná na Liſtě 390. že geſt byl na Sněmě w Cžáſlawij.

HYnka Ptačka z Perſſteyna / tolikéž Jana z Perſſteyna / připomijná týž Hyſtoryk na Liſtu 410. že gſau byli s ginými Cžeſkými Pány / Létha Páně 1438. wyſláni pro Kazymira Bratra Wratiſlawowého / aby přigel na Králowſtwij Cžeſké.

BAwora z Perſſteyna týž Hyſtoryk kladě / že geſt Wijtězſtwij obdržel nad Němcy v Auſtij / Létha Páně 1426.

LEtha Páně 1497. Král Cžeſký Wladiſlaw / Paſowal na Rytijřſtwo / Jana a Wogtěcha Syna Pana Wyléma z Perſſteyna.

HAgek pokládá gednoho z Rodu Panůw z Perſſteyna gménem Wyléma / Neywyžſſijm Hoffmiſtrem Králowſtwij Cžeſkého / Létha Páně 1302.

LEtha Páně 1490. w Neděli Kwětnau ginák na den Swatého Ambrože / Narodil ſe w Krumlowě Morawſkém / Pan Wogtěch z Perſſteyna. Očemž Kalendář Hyſtorycký dokládá: Gſauce w Letech wěku ſwého / Třidcyti třech / byl wolen za Neywyžſſijho Hoffmiſtra Králowſtwij Cžeſkého. Vmřel na Hradě Pražſkém / a potom do Pardubic wezen / Létha Páně 1534. Měl Manželku Panij Johannu z Wartmbergka. Ta vmřela Léta Páně 1536. we dwau Letech po Pánu Manželu ſwém.

O Panu Janowi z Perſſteyna Pán Ctibor z Cymburku w Knihách ſwých zmijnku činij / že geſt byl žiw Letha etc. 1406. Též Pana Wratiſlawa z Perſſteyna připomijná / že geſt byl Heytmanem a Ney.wyžſſijm Komornijkem Margkrabſtwij Morawſkého / Létha Páně 1495.

Létha

LEtha Páně 1520. Ten Pondělý po Prowodnj Neděli/ wmřel Vrozený Pán/ Pan Wylém z Perſſteyna a na Helffenſſteyně/ někdy Neywyžſſý Hoffmiſtr Králowſtwý Czeſkého/ který w témž Daubrawnickém Koſtele pochowán. Dſky Zemſké ſpomjnagý Tři Pany Jany z Perſſteyna. Gednoho Heytmanem/ a Neywyžſſým Komornýkem Margkrabſtwý Morawſkého/ Létha 1515. Druhého kterýž týž oba Vřady držel/ Létha Páně 1527. Třetýho/ Létha Páně 1528. welikého Obránce Konſyſtoře Pražſké za Krále Ferdynanda. Ten ſe pſal na Pardubicých. Vmřel w Sobotu den Narozený Panny Marye/ Létha Páně 1548.

TEnto Pan Jan z Perſſteyna Poſlednj/ zůſtawil Tři Syny: Jaroſlawa/ Wratiſlawa/ a Wogtěcha: Z njchž geden každý w Djlu ſwém wzal wýc než po Deſyti Zámcých/ s několika Stý Weſnicemi.

WRatiſlaw/ ten ſlaužjce wěrně a platně Zemý a Králům Panům ſwým/ téměř wſſecken Statek vtratil/ yako Mezeřýčí/ Třebjčí/ Hruſſowany/ Zidlochowice/ y giné mnohé Měſta. Měl Manželku/ Panj Marygi Manrykownu z Láru/ s njž zplodil dwa Syny/ Jana a Maximiliána kterýž čaſu toho/ když ſem tyto Knihy ſpiſowal/ w Swobodném Vměnj pracowal. A Dcer Pět. Gedna doſtala ſe Panu Wylémowi z Rožmberka a na Czeſkém Krumlowě/ ꝛc. Neywyžſſýmu Purgkrabý Pražſkému. Druhá dána za Hraběte z Firſſtenberku. Dwě při Gegj milosti Cýſařowé Marygi w Hyſſpanygi gſau. A Pátá při Panj Mateři zůſtáwá. Vmřel týž Pán Wratiſlaw Létha Páně 1581.

PAn Jaroslaw Bratr Pana Wratislawa/ tolikéž wssecky Statky swé vtratil/ kromě Pardubic/ ale na těch též dosti Dluhu bylo. To Město potom/ Cýsař Maximilián vgal/ a Dluhy za něho platiti poručil. Vmřel tento Pan Jaroslaw nezůstawiwssy po sobě žádných potomků.

WOgtěch Bratr gich Třetý / byl Pán welice Bohatý / držel Prostěgow / Plumlow/ Perssteyn/ Lytomyssl/ Landsskraun/ Landtssperk ꝛc. Kterýž vmřel we Cztwrtek po Památce Rozeslánj Swatých Apossstolůw/ Létha Páně 1561. Po gehožto Smrti wssecky ty Zámky a Města dostali se wýs gmenowanému Panu Wratislawowi Neywyžssýmu Kancléři Králowstwj Cžeského/ kterýchž na ten čas Synowé ge° na dýle w drženj gsau. Toho času když sem s tauto Knjhau pracowal/ hogně Rudy Zlaté a Střjbrné/ w Perssteynských Horách se vkázali.

PAn Jan z Perssteyna Syn Pana Wratislawa Starssý/ pogal sobě Manželku/ Pana Jana Mantryka z Láru/ a na Towačowě Vgce swého dceru/ wssak cum licentia Sedis Apostolicæ: kterýž od Geho Milosti Cýsaře Rudolffa toho gména druhého/ Létha Páně 1591. wyslán byl s Lidem do Nydrlandtu/ aby tam některých odboynjkůw Králi Hysspanskému/ skrotil. Bratr mladssý téhož Pana Jana Pan Maximilián z Pernssteyna/ Létha ꝛc. 1592. od Swatosti Papežské podlé starobilého spůsobu poslán byl cum Rosa benedicta, k Zygmundowi toho gména třetýmu Králi Polskému ꝛc. A ten se bral k Stawu Duchownýmu tehdáž když sem tuto Knýhu psal. O tomto Rodu Panůw z Perssteyna / na rozdýlných mýstech zmýnka se čínj.

¶ Nynj pak nawrátjm se zase k Vřadům Heytmanským/ pořádně ge wypýssyc/ kdo po kterým sprawowal.

List

O Rodu Panůw z Kunstátu

Kapitola XXX.

WO Smrti wýss psaného Pana Jana z Perssteyna / wolen byl na Vřad Heytmanský Pan Jan Kuna z Kunstátu a z Poděbrad/Léta Páně 1530. Tento Rod Panůw z Kunstátu ꝛc. byl welice Slawný a wznessený/ gichžto Předek zagel do těchto Kragin okolo Létha Páně 1127. za Panowánj Cýsaře Gindřicha toho gména Pátého. Pýssic se Hrabětem z Berneku a Nyddy. Očemž Kalendář Hystorycký swědčý. Kterýž oblibugjc sobě tyto Kraginy / s powolenúm Wrchnosti/ w ných se osadil/ mnoho Měst a Zámkůw skaupiwssy / Potomky po sobě zůstawil/ kteřýž Rod swůg Slawný yak w Czechách tak y w Morawě rozmnožili.

NAcházý se w Starých Pamětech Potomek téhož Hraběte/z Berneku a Nyddy/gménem Hebhard: kterýž se tolikéž týmž Tytulem psal. Ten napřed zanechal Syna/ gehožto Matka nedonosywssy vmřela / Ale Božým způsobem z Boku gegýho Dýtě žiwé wyňato a Bočkem nazwáno.

O tomto Hebhardowi prawý / že gest založil Klásster Studnice Swaté Mařý/ Řádu Cystercyenského we Zdiáře/na Pomezý Czeském. Což gestli tak gest / w Duchownýym Stawě se toho dočteš. Vmřel v Wigilý Swaté Thomásse/ Létha Páně 1255. A w témž Kláſſteře pochowán/ zůstawil po sobě dwa syny/ Smila a Gerharda / aneb Erharta / A Dceru Anéžku/ kterauž dal za Panạ Witka z Sswabenic: Ten Hebhart psal se Purgkrabým Znogemským. Czehož Paměti Kostelné potwrzugý.

Gerard

HErard Hrabě z Běrneku a Nyddy Bočků Syn / kterýž wystawěl Hrad Kunstát na Morawě. Vmřel Létha Páně 1291. Ten měl Manželku Judythu z Welsberku / s nijž zplodil Syna Smila / kterýž se toliko Pánem z Kunstátu gmenowal/opustiwsse ten Tytul Hrabský. Manželka geho Alžběta Dcera Pana Gindřicha z Hradce. Vmřel týž Smil/Létha Páně 1312.

BOček Smilůw Syn / měl Manželku z swého Rodu / Anésska Hrabinku z Berneku a Nyddy / s nijž zůstawil Syna Bočka kterýž se psal toliko z Poděbrad / O gehožto Statečnosti Hystorye swědčij / yak gest se v Austi / s Němcy Mužně potýkal. Ten měl Manželku z Rodu Panůw z Rožmbergka/s nijž zplodil Syna gménem Bočka Starého / gehožto Syna Hystoryk pokládá Maurycyho z Kunstátu za Krále Jana/w Bitwě s Francauzý/kteráž byla Létha Páně 1319.

BOček třetij / Syn gmenowaného Bočka / byl Saudcým Zemským / Létha Páně 1411. Yakž o tom Autor Kalendáře Hystorycké ho swědčij. Gehožto Manželku gménem Annu prawij býti z Rodu Panůw z Lippeho a z Dubé.

WIktorýna Bočkowého Syna / Hystoryk připomijná / ten že se gest psal/ Pánem z Poděbrad a z Kunstátu/ Kterýž Pražanům welice nápomocen byl proti Králi Zygmundowi. Vmřel na Pardubicých / Létha Páně 1427. Měl Manželku z Rodu Panůw z Wartůmbergka / s nijž zplodil Syna Giřijho/ kterýž potom byl Králem Czeským / Očemž wýssegi w Rodu

Krále Giřijho doloženo. Dcera téhož Wiktoryna/ a Sestra Krále Giřijho dána byla za Manželku Panu Berkowi z Dubé a z Lippeho: Očemž wýsse: Druhá pak Sestra gegij gménem Marketa/ za Pana Bočka z Zeberka a Plané.

PAna Hynka z Kunstátu a Podebrad Hystoryk wspomijná/ proto: že s Giřjm Bratrem swým/ kterýž potõ byl Králem Cžeským weliké nepřijzně wedl/ gehožto potom zbožij Cýsař Zygmund Wogsku swému kázal plundrowati. Pijsse Hystoryk o témž Panu Hynkowi z Kunstátu/ že gest Němce v Lhoty pod Sackau/ wzdáli dwě mijle od Nymburka pokazyl/ A ty které zgijmal/ Prsty gim zvtijnati dawsse/ do Zitawi odeslal.

NA Listu Pawla z Miličijna Biskupa Olomauckého/ kteréhož gest dátum Létha Páně 1444. Nacházý se Pan Geralt z Kunstátu. Kterýmžto psanijm týž Biskup wedlé giných Panůw/ téhož Pána z Kunstátu/ powolal před Osobu swau/ aby (poněwadž w Interregnum bylo) Radu drželi o obraně Práw a Swobod/ Wlasti swé.

PAn Ctibor z Cymburku w pořádku swém tyto Pány z Kunstátu w spomijná. Geralda a Eralda z Lisýc a z Kunstátu/ Pana Procka z Kunstátu a z Oppatowjc/ a Giřijka odtudž. K njmžto týž Pán z Cymburku obzwlásstě řeč činil.

PAna Hynce Kunu z Kunstátu Hystoryk/ tolikéž y Pan Ctibor z Cymburku/ w pořádku swém wspomijná. W týchž Knihách pod gednau Při nacházý se Pan Boček Starssij z Kunstátu/ k kterémuž týž Pan z Cymburku řeč obssijrnau činil.

❧ ❧

Pana

PAna Czeňka Kunu z Kunſtátu/ a při něm Pana Jana Mladſſjho z Kunſtátu/týž Pan z Cymburgku/okolo Léta Páně 1406 pokládá/ kterýmžto že geſt paměti ſwé přednáſſel/ a powědomé obyčege Margkrabſtwj Morawſkého/ které ſau ſe za Předků gegijch zachowáwali a w ſkutku dáli/ oznamowal/ kteréž on Očima ſwýma widěl/ y při njch Oſobně býwal/ yako při přigjmánj za Pána/ Ladiſlawa Vherſkého a Czeſkého Krále rč. Arcyknjže Rakauſké a Margkrabě Morawſké/ w Měſtě Brně. A potom po geho Smrti woleného Krále Giřjho/ a Pána Koruny Czeſké.

PAna Maurycze z Kunſtátu/ Léta rč. 1319. Hyſtoryk Czeſký w Bitwě té w kteréž Plichta z Zerotina zabit/ připomjná.

LEtha Páně 1416. w Liſtu na Koncylium Konſtantſké odeſlaném/ tito Páni z Kunſtátu ſe podepſali/ kteréž y Pan z Cymburgku připomjná: Napřed/ Pan Aleš z Kunſtátu. Pā Jan Puſſka z Kunſtátu/ Pan Boček Mladſſý z Kunſtátu/ a Pan Erhart mladſſý Puſſka z Kunſtátu. Hágek tolikéž na Liſtu 372. o njch zmjnku činj.

O Panu Heraltowi Kunowi z Kunſtátu a na Hodonjně/ a Panu Ladiſlawowi Bratru geho/ kteřjž gſů byli žiwi Létha rč. 1520. w Rodu Panůw z Záſtřizl zmjnka ſe činj.

PAn Jan Zagimač z Kunſtátu/ Létha rč. 1452. byl při wyzdwiženi od Stawůw Králowſtwj Czeſkého Pana Giřjho z Kunſtátu za Gubernátora téhož Králowſtwj/ o čemž ſſjřegi w Rodu Panůw z Náchoda wypſáno máš.

PAN Giřj Zagimač z Kunſtátu a na Jewiſſowjcých/ za Paměti Lidſké byl Saudcým zemſkým. O čemž geſſtě Erbowé geho w Saudnicých Swědectwj wydáwagj.

PAn Jan Zagimač z Kunſtátu/ o kterémž Liſt Panuom z Zerotjna náležegjcý swědčj/ byl žiw Létha Páně 1548. Ten ſe pſal Jan Zagimač z Kunſtátu a z Jewiſſowic/ a na Tawikowicých rč. Neywyžſſj Sudj Margkrabſtwj Morawſkého.

Těch Pa-

TJech Panůw Zagimačůw z Kunſtátu poſlednůj Potomek geſt/ Vrozená Panj/ Panj Kateřina Zagimačka z Kunſtátu/ na Brttnicy a Gewiſſowicých/ Dcera Pana Sezymy Zagimače z Kunſtátu a Pani Anny z Bozkowic. Manželka Vrozeného Pána/ Pana Hynka Brttnického z Waldſſteyna na Brttnicy a Gewiſſowicých. Panůj ctnoſti a dobroty newyprawitedlné / na njž patrně ſe to poznati může/ že geſt Panůj z Panůw vrozená/ Peycha a zloſt při nůj můjſta a ſtanowiſſtě ſwého že nemá/ toliko dobrota a vctiwá powaha Oſobau gegůj řůjdj. Ta ſama wěc geſt neyhorſſůj že od tak ctné Panůj potomkůw žádných nezůſtáwá/ kteřůjby náſledowánůjm gj/ přjklad nám & poſteritati okazowali a prawé Dědice plodili.

PAna Smila Kunu z Kunſtátu a na Lukowě wſpomůjná Liſt Pana Michala z Podmanůjna/ Létha Páně 1519. Tolikéž Pana Wyléma Kunu z Kunſtátu a na Kláſſteře Zmilheymu ꝛc.

W Wůjzowicých ležůj Tělo Pana Wyléma Kuny z Kunſtátu/ tolikéž Pana Joachyma Kuny z Kunſtátu.

Kterýchžto Panůw Kun z Kunſtátu oſtatnůj Potomek geſt Vrozená Panůj/ Panůj Anna z Kunſtátu/ ꝛc. pozůſtalá Wdowa po dobré Paměti Panu Zygmundowi Nekſſowi z Landeku/ Mundtſſenku Geho miloſti Cýſařſké ꝛc. O čemž pod Erbem téhož Rodu ſſjřegj ſe doložůj.

PO Smrti Pana Jana Kuny z Kunſtátu/ wolen na Vřad Heytmanſký Pan Kryſtoff z Bozkowic/ circa annum 1540. Sprawowal ten Vřad Deſet Leth/ s welikau pochwalau wſſech Stawůw. Dobrý Řžád milugůjc a ſprawedlnoſti náſledugůjc.

O Rodu

XXXV.

O Rodu Panůw z Ludanic.

Kapitola XXXI.

Po Otémž Panu Janowi Kunowi z Kunstátu/ byl wolen za Heytmana Pan Wáclaw z Ludanic/ Létha Páně 1550. kterýž vmřel Létha Páně 1557. Toho Rodu Mužského Pohlawj giž wýce žádný se nenacházý. Před Lety ten Rod byl v weliké w záctnosti na Morawě/ O němž prawij že by z Vher possel. W Polsstě toho Rodu gt mnoho wzáctných lidj kteřijž od několika Set Leth/ z oněch Předkůw o nichž Liuius wypsal/ počátek swůg býti prawij. A to takto: Gednoho času/ když Francauzowé chtěli Nočnijho času na Ržijmany vdeřiti/ wyslali teyně některé z swých aby na Zdi wlezli/ a potom giným Brány otewřeli/ aby do Města w skočiti mohli. Což když se stalo/ a mnoho gich přes Zdi se přeprawilo/ Hus kteráž tu na yakéms Placu seděla welice zkřikla: Od gegijžto Hlasu Camilius Heytman Ržijmský procýtil/ a rychle swé zbudiwsse/ (newědauc prwé o ničemž) na Francauzy kteřij podezdmj stáli/ vdeřil/ a téměř wssecky zgijmal. Ginij kteřij předezdmj byli/ vslyssewsse hluk/ a že gest se gegijch Towaryssům zle zwedlo/ preč vtekli. Od toho času w Ržijmě na tom mijstě mnoho Husý/ nákladem Obce Ržijmské se chowá. O čemž týž Hystoryk wypisuge. Kamiliusowi pak za tu geho Prácy darowán Erb/ Hus w Modrém nebo w Blankytném Poli/ k tomu přigmij Budijs/ kterézto gméno a Erb w Polstě potomcy geho až po dnes nosý. O tom Kronyky Polské.

Byl toho Rodu Mamphiolus Biskup Plocký/ Ten když byl poslán od Papeže na to Biskupstwij/ po Smrti Biskupa Gindřicha/ Knijžete Mazowetckého Syna. Nechtěli gey Knijžata a Panowé té Země pro swů zpauru (že gest byl Wlach) přigijti. Na gehožto mijsto Papež poslal gim giného gménem Jakuba/ Rodu Polského. Toho nechtijce se protiwiti Papeži/ a nemagijce k němu žádné příčiny/ na to Biskupstwij dosadili.

Toho Er-

TOho Erbu w Polsstě gsau Pánüj Pstrokonsstüj Rod starodáwnüj. Páni Pařněwsstj w Sseradském Weywodstwüj. Páni Wogučtüj/ w těmž Kragi: Též Páni Kamenomogsstüj. Tu na Morawě Rod Panůw z Ludanic nacházý se Slawný a starodáwnüj. O němž Kronyky Czeské na rozdüjlných müjstech swědčüj.

PAna Wáclawa z Ludanic/ spomüjná Pan Ctibor z Cymburku w Pořádku Práw a Swobod Margkrabstwüj Morawského. Též Pana Hyňka z Ludanic.

OLdřicha z Ludanic Hagek spomüjná/ jw Bitwě s Francauzý/ Pána weliké Sýly a Srdce směleho

W Rokytnickém Kostele ti Panowé z Ludanic Pohřeby swé měli/ O čemž Kamenüj Hrobowé swědčüj.

Napřed/ Létha Páně 1559. na Den Rozesláňüj Swatých Aposstolůw: Vmřel Vrozený Pán/ Pan Puta Rokycký z Ludanic/ a na Helffensteyně.

Ibidem / Létha Páně 1571. vmřel Vrozený Pán/ Pan Wáclaw z Ludanic na Helffensteyně a Rokytnicy / po Památce Powýssenüj S°. Křüjže.

Ten měl Manželku Panüj Johannu z Lomnice/ s nüjž zplodil Dceru/ Kateřinu z Ludanic. Ta dána Wstaw Manželský Panu Petrowi Wokowi z Rožmberka. Po nüjž Lipnüjk/ též y Zámek Helffensstejn dostal se do Rodu Panůw z Rožmberka/ 2c.

LEta Páně 1568. vmřel Ostatnüj Potomek Muzského Pohlawüj/ téhož Rodu Panůw z Ludanüjc. Vrozený Pán/ Pan

Pán/ Pan Jan z Ludanic/ zc. O tom Rodu na rozdjlných mjstech zmjnka se činj.

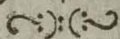

PO Smrti Pána z Ludanic Heytmana Margkrabstwj Morawského/ wolen byl na ten Vřad Pan Zdeněk z Waldsſteyna/ vznán gſauc hodným toho Vřadu býti/ab omnibus ordinibus acceptus, ſprawowal Leth Dewět. O Starožitnoſti a wzáctnoſti Rodu toho čjſti budeſs při wypſánj Rodůw Stawu Panſkého.

PO něm na Vřad Heytmanſký wſtaupil Pan Perthold z Lippého/ Léta Páně 1574. ale krátký čas Vřad ten ſprawowal. Byl tolikéž Neywyžſſjm Marſſalkem Králowſtwj Czeſkého.

¶ O Rodu těch Panůw z Lippého málo njžegi čjſti budeſs.

O Erbě a Rodu Panůw z Hradce.

Kapitola XXXII.

Vrozený Pán/ Pan Zacharyáſs z Hradce po Smrti Pána z Lippého/ včiněn Heytmanem Létha Páně 1575. Ale ten Vřad z ſebe pro nedoſtatek zdrawj ſwého/ w krátkem čaſu z ſložil. Vmřel Létha Páně 1589. den Swaté Dorothy/ ginák Sſeſtého dne Měſýce Vnora w Pátau hodinu na noc/ na celém Orlogi počitagjc. A pochowán w Nowé Kaple na Zámku Telecké m/ Cžtwrtého dne Měſýce Máge. Očemž ſwědectwj wydáwá Epitaphium w též Kaple nad Hrobem geho.

GEſt to Rod welice Starožitný kteréhožto Předkowé z Řjmſkých Panůw poſſlj/ geſſtě s Czechem a Lechem

 prwnjmi

prwnӳmi Knӳžaty do těchto Kragin zaſſli/ a Hrabſtwӳ Libické ne-
daleko od Poděbrad založili: Gegichžto Potomka gménem Slaw-
njka/ Hágek na Liſtu 91. těmito ſlowy připomӳná: A okolo ſebe měl
geſt ſwé Panſtwӳ neb Hrabſtwj rozſſӳřené na wſſecky ſtrany/ na Zá-
pad Slunce bylo geho Panſtwӳ až do Potoka genž ſlowe Suřina/
a až do Hradu kterýž byl poſtawen na Hoře kteráž ſlula Oſeka/ k
Polednӳ Kragině až do Měſtečka kteréž ſlulo Cheynow/ Daudleby
a Netolyce až do půl Leſa. Na Wýchod pak Slunce až do Litomy-
ſſle/ a do Potoka kterýž Switawa ſlowe. Na půl nocy až do Klad-
ſka a do Potoka genž Nyſa gméno má ꝛc. Ymřel ten Slawnjk Letha
Páně 983. když gt ſe dowěděl že gſau mu Synowé geho od Pohanů
zbitj. Měl tento Hrabě Slawnjk giné

čtyry Bratry/ mezy kteréž geſt Otec gich
Statky rozdělil/ a gedno° každého Zna-
menӳm Rytӳřſkým kteréhož po Před-
cých vžӳwal/ rozdjlně darowal. Prwnj
držel Statek Krumlowſký a Rožm-
berſký: a ten vžӳwal za Erb Czerwenau
Růži na bjlem Poli/ od toho poſſli Páni
z Rožmbergka. Druhý držel Hradec y
mnohé giné Statky/ a noſyl za Znamenj
Rytӳřſké Růži Zlattau na modrém ſſtӳ-
tu/ od kteréhož gt poſſel Rod těchto Pa-
nůw z Hradce/ alias de Noua Domo. Tře-
tӳ byl w drženj Zámku Landſſteyna y gi-
ných ſtatků ꝛc. A ten vžӳwal za Erb mo-
drau Růžj na Zlattém Poly/ gehožto potomcy až poſawád pӳſſi ſe
Páni z Landſſteyna. Cztwrtý měl za Erb Czernau Růžj na Zlat-
tém Poli/ a to proto že geſt byl od Ženy neoddáwané/ a držel Zámek
řečený Auſſteč/ y giné Statky k němu přӳlehlé. Pátý Bratr gich
byl gmenowaný Slawnjk Hrabě Libický/ kteréhožto nad giné/ Kro-
nyky a Koſtelnӳ Paměti wychwalugi/ pro geho dobrý a Swatý ži-

wot y Manželky Střezyſlawy a Synůw ge-
ho/ a obzwláſſtě pro Woytěcha Swatého/ kte-
rý geſt byl neyprwé Biſkupem Pražſkým/ a Po-
tom w Polſſtě Arcybiſkupem Gněžněnſkým/
odkawádž na rozkaz Angela Božӳho obrátil ſe
do Prus aby Pohany na Wӳru Křeſtianſkau
nawrátil/ kteréž gſau oni přigӳti nechtěli/ nybrž
y toho Muže Swatého zamordowali/ očemž
doſti obſſӳrně w Polſkých y w Czeſkých Kro-
nykách wypſáno geſt. A tak od toho Hraběte w Králowſtwӳ Cze-
ſkém

ſkém gſau potomcy / kteřij vžijwagi za Erb bijlau Růži na Czerwe-
ném Poli.

W Polſſté geſt to Rod welice rozrozený od Bratra Woytěcha Swatého / kterémuž bylo gméno Borey / a toho Polácy / Erb ten y Potomky geho / až poſawád Poragi gmenugi. Bylo z Rodu toho Arcybiſkupů / Biſkupů / a Oppatů přes Třideceti. Pokládagi Hyſtorykowé po Smrti Wogtěcha Swatého Arcybiſkupem Hněznenſkým / Gaudencyuſa / prawijce gey býti Bratrem geho / ale wſſak o tō pochybugi aby z Rodu to býti mělo / toliko z Kněžſtwij a z milosti té / kterau (yakožto Mužij Swatij) mezy ſebau měli.

TUto pak opauſſtěgice ty Rody giné / o těch Pánijch z Hradce / alias de Noua Domo, kteřij w Margkrabſtwij Morawſkém Statky ſwé měli a poſawád magi / krátce z rozličných Pamětij některé Předky gich wyhledawſſy / pokážij.

TJ Páni z Hradce / tijm způſobem yak gey tuto ſpatrugeſs vžijwali Erbu přirozeného / to geſt Zlattau Růži na Modrém Poli / a nad Helmem zaſe téhož Znamenij / kterýž gt̄ wýſſe gmenowaný Pan Zacharyáſs z Hradce / Heytman Margkrabſtwij Morawſkého / na Liſtu gednom / genž geſt pſán Létha Páně 1466. wynalezl / a geho dáwnoſt z nowu přepſati a Pečeti wlaſtnoſt wymalowati rozkázal.

LEtha Páně 1250. pamětí Koſtela Olomauckého / za čaſu Panowanij Přemyſla Krále Czeſkého / kterýž geſt potwrdil Práwa Swobody Koſtela toho na Prozbu Brůna Biſkupa / na den Swatého Thomáſſe Apoſſtola / prawij býti přijtomným Vetigona de Noua Domo. A wedlé něho pokládagi: Zdeſlaum de Sternbergk, Boczkonē, Tirhonem, Parduſonē, Bohuſsonem Tirhonis filiū, Conradum de Eyngenbergk, Martinū de Olomucz, & alios fide dignos &c.

LIſt geden na Pargaméně pſaný / Kláſſteru S. Michala w Městě Olomaucy (w kterémž gſau Bratřij Zákona S. Augustýna) náležegicý / podlé giných Panůw a Radd Krále Wácla-

wa/ připomjná Pana Wjtka z Hradce. Toho Listu datum gest Létha Páně 1255. w němž tato slowa doložena gsau : Præsentibus, Vitko de Noua Domo, Marquardo de Hradek Subcamerario, Bohuň filio Cerhonis, Leone de Bolehradicz, Herzmano de Letouia, Stephano Sudomiri. Insuper curię Capellanis, Gaudentio & Vogislao, & alijs fide dignis &c.

ZA Panowánij Ottagara Krále Cžeského/ Létha Páně 1269. wspomjná List téhož Kostela Pana Oldřicha z Hradce alias de Noua Domo, tehdáž když gt gmenowaný Ottagar Král/ Konffirmowal téhož Kostela nadáni a swobody. W tom Listu timto pořádkem Osoby toho přjtomné se nacházegi : Andreas Regni Boemiæ Camerarius, Vlricus de Noua Domo, Vlricus Lepus Burgrauius Pragensis, Arclebus Camerarius Morauiæ, Petrus Magister Aulæ Regiæ &c.

KNihy pamatné často psaného Kostela Olomauckého/ wspomjnagi Theodora de Noua domo qui legauit vnã Marcam in Parua Siniczka pro anniuersario suo. Item, dimidiam Marcam pro Monasterio Monialium in Olomucz, Prawjce gey býti Kanownikem téhož Kostela. A ten se na mnohých giných mjstech připomjná. Byl žiw Létha Páně 1290.

PAna Jana z Hradce téhož Kostela Paměti Léta ꝛc. 1300. připomjnagi/ oněmž tolikéž nápisowé a Malowané Osoby na Zámcých geho wyswědčugi že gest byl žiw okolo Létha ꝛc. 1306. zplodil Syna Oldřicha z Hradce.

Tohoto Pana Oldřicha z Hradce s Gindřichem z Hradce Synem geho/ Hágek Hystoryk Cžeský w Listu Karla Cžtwrté° Cýsaře Ržimského/ Vherského a Cžeského ꝛc. Krále ꝛc. kterýž byl dal na Korunowánij Králůw Cžeských/ připomjná. Toho Listu dátum gest Létha Božijho 1347. prwnijho dne Měsýce Zářij.

Pana

PAna Gindřicha z Hradce týž Hystoryk Létha ꝛc. 1355. na Listu 325. na Korunowánij Cýsaře Karla w Ržijmě / podle giných mnohých Cžeských Panůw býti prawij. Odkudž potom když gest se týž Cýsař Karel domů nawracowal/ w weliké nebezpečenstwij w Městě Pisys půwodem Gambagurtůw vpadl/ ale wssak statečnosti Cžechůw a Morawanůw/ kteřijž hrdinský s Wlachy se bili/ z něho wyswobozen. Očemž Hágek tato slowa položil: Tu gsau před Cýsařem tyto Osoby Hrdinstwo swé pokázali: Gindřich z Hradce/ Cženěk z Lippého / Beness z Kolowrath/Giřijk z Sulewic ꝛc. y ginij mnozij. Po kteréžto bitwě od téhož Cýsaře na Rytijřstwo pasowáni byli. O tom sobě ssjřegi čti v téhož Hystoryka. Tento Pan Gindřich z Hradce zanechal po sobě dwa Syny/ Jana/ a Oldřicha přigmijm Wawáka.

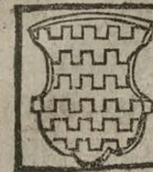

PAna Jana Starssijho z Hradce a wedlé něho Pana Oldřicha z Hradce s ginými mnohými Pány/ na Sgezdu kterýž byl w Praze Létha Páně 1416. týž Hystoryk připomijná. Na kterémžto že gsau mezy sebau zawřeli/ aby psanij včinili a poslali ge na Koncylium Konstantské/stijžnost swau w něm zstrany Mistra Jana Husa a Mistra Jeronýma/položiwssi/ že gsau bezewssij přijčiny na Smrt wydáni. A w tom Listu mnozý Cžesstij a Morawsstij Páni se podepsali/ očemž sobě čti List 372. v téhož Hystoryka. Týž Pan Jan z Hradce/ měl Manželku Pani Kateřinu z Sternbergka/s njž zůstawil Syna Gindřicha/yakž se to na Zámku Telči spatřuge.

PAn Gindřich z Hradce Syn Pana Jana z Hradce/ okolo Létha ꝛc. 1486. byl Komornijkem Králowstwij Cžeského a Heytmanem Krage Bechyňského/a naposledy Neywyžssijm Purgkrabij Pražským ꝛc. Měl čtyry Mážželky. Prwnij byla z Rodu Panůw z Sternbergka gménem Elisska/ ale wssak bez Potomkůw vmřela. Druhá Manželka geho Panij Anesska z Cymburgku a z Towačowa. Třetij / Mandaléna z Gleychu ꝛc. s nimiž žádných Djtek neměl. Potom pogal sobě Cžtwrtau Man-

želku/ Annu Kněžnu Minsterberskau / Hynka Kníže Minsterberského a Syna Krále Giřjho wlastnjho Dceru / kterauž byla porodila Kateřina Kněžna Saská / Dcera Wyléma Knjžete a Kurffirssta Saského ec. s tau Annau Kněžnau Minsterberskau zplodil syna Pana Adama z Hradce/ Neywyžssjho Kancléře Králowstwj Cžeského ec. A Dceru Annu. Gmenowaný Wylem Kníže a Kurffirsst Saský / měl Manželku Annu Sestru wlastnj Wladislawa Vherského a Cžeského ec. Krále ec a Margkrabě Morawského ec. kteráž mu porodila dotčenau Kateřinu Kněžnu Saskau / Manželku Hynka Knjžete Minsterberského / a Máteř Manželky Pana Gindřicha z Hradce ec.

Pani Anna z Hradce Dcera téhož Pana Gindřicha a Sestra Pana Adama z Hradce ec. měla tři Manžely: Pana Bočka z Kunstátu a na Polné. Potom Pana Ladislawa z Ssternbergka ec. Neywyžssjho Kancléře Králowstwj Cžeského. A naposledy wdala se za Pana Hynka z Rožmbergka a na Krumlowé. Vmřel týž Pan Gindřich z Hradce Létha Páně 1506. oněmž Author Kalendáře Hystorického prawj/ že geda na Low/ sám sebau vhodil na Osstjp když se Sáně ssneydrem daly / a vhodil se w Stehno/ až mu se Osstjp skrze Ledwj wywil a w Korbě vwázl ec.

PAn Adam z Hradce Syn Pana Gindřicha z Hradce Neywyžssjho Purgkrabj Pražského ec. byl Neywyžssjm Kancléřem Králowstwj Cžeského. O tom Hágek Létha ec. 1526. zmjnku činj/ že gest s ginými Pány a Rytjři / obrán byl po zahynutj Ludwika/ k wolenj Nowého Krále. Měl Manželku Vrozenau Panj / Panj Annu Lwowau z Rožmitalu a z Blatny/ Dceru Wysoce Vrozeného Pána / Pana Zdeňka Lwa z Rožmitalu a z Blattny Neywyžssjho Purgkrabj Pražského / Bratra wlastnjho Johanny Králowny Cžeský / Krále Giřjho Manželky ec. Tu Panj Annu z Rožmitalu / porodila byla Pani Kateřina Sswihowská z Ryžmbergka/ Starožittného a welice wzáctného Rodu/ kterýž z Knjžat Cžeských/těch genž od Přemysla posslj/počátek swůg má. Zplodil s nj dwa Syny/ Pana Joachýma/ a Pana Zacharyásse. A Dceru Alžbětu/kterauž dal za Manželku Panu Diwi-

nu Diwiſſowi Slawatowi z Chlumu / a na Koſſumberce. Očemž při wypſanij Rodů těch Panůw wypſáno neygdeſs.

Vmřel tento Pan Adam z Hradce w druhau Neděli po Swaté Trogicy / Létha ꝛc. 1531. Dwadcátého Pátého dne Měſýce Czerwna.

PAn Joachým z Hradce a na Hluboké ꝛc. Rytýř ſlawného Thowaryžſtwa Zlattého Rauna / Geho milosti Cýſařſké Radda Komornijk / a Neywyžſſij Kancléř Králowſtwij Cžeſkého ꝛc. Starſſij ſyn Pana Adama z Hradce / též Neywyžſſijho Kancléře téhož Králowſtwij / pogal ſobě za Manželku Pani Annu z Rožmbergka / kterau byla porodila Pani Bohuňka z Sſternbergka ꝛc. S tau Pani Annau z Rožmbergka zplodil Syna Pana Adama z Hradce / též Neywyžſſijho Kancléře Králowſtwij Cžeſkého ꝛc. o němž nijžegi neydeſs. O tom Panu Joachýmowi z Hradce / Author Kalendáře Hyſtoryckého toto napſal: Léta ꝛc. 1565. w Středu před Swatau Lucygi / Pan Joachým z Hradce Neywyžſſij Kancléř Králowſtwij Cžeſkého / Rytýř Zlattého Rauna / a Cýſaře Maximiliána druhého teyna Radda / geda z Wijdně domů na Kotčijm Woze / v proſtřed Moſtu Wideňſkého / kterýž ſe pod nijm diwně a nenadále zlámal / do Dunage vpadl s Wozem Kotčijm / y s těmi kteřijž s nijm ſeděli / a tam vtonul / Sám toliko Kotčij wyplaul / a Reytháři napřed vgeli. Tento Pan Joachým měl za heſlo: Reſpice finem, to geſt / prohlédey k koncy ꝛc.

Z Počátku pſaný Pan Zacharyáſs z Hradce / měl dwě Manželky / prwnij Panij Kateřinu z Waldſſteyna / kterauž byla porodila Panij Eliſſka z Poſtupic. Ti Páni z Poſtupic / vžijwagij za Erb Hrabij: Ta zuoſtawila Syna Pana Meynharta Lwa z Hradce / kterýž vmřel Létha Páně 1579. O němž ſwědčij Kámen nad geho Koſtmij položený / na kterémž tato ſlowa wyteſána gſau: Vmřel Vrozený Pán / Pan Meynhart Lew z Hradce / Syn Vrozeného Pána / Pana Zacharyáſſe z Hradce / ꝛc. Přiwezen do Telče / 19. Ianuarij, pochowán w Koſtele S. Jakuba na prawé ſtraně / welikého Oltáře.

W témž

List

W témž Kostele Teleckém / pohřbena gest táž Panj Kateřina z Waldſſteyna a na Polné / Dcera Vrozeného Pána / Pana Karla z Waldſſteyna a na Polné / Manželka Vrozeného Pána / Pana Zacharyáſſe z Hradce / která žiwot ſwůg dokonala w Pondělj po Powyſſenj Swatého Křjže / we čtyry hodiny na noc / Létha Páně 1571. A pochowána w Neděli po Swatém Mathauſſy / téhož Létha. Ta Panj / to gméno Slawné po ſobě zůſtawila: že geſt byla Bohabogná / miloſrdna / vſtawičně w Koſtele na Modlitbách trwagjcý. Kněžj kteřj v Pána Manžela gegjho žádali potwrzenj ſwých ſtarých miloſtj / a k Farám nadánj / kteréž obdrželi od Kateřiny rozené Kněžny z Sas / Kněžny Minſterberſké / a Hrabinky Kladſké ꝛc. Anny Kněžny Minſterberſké ꝛc. Panj na Hradcy ꝛc. Pana Petra z Rožmbergka a na Krumlowě / a Girjka Hrobſkýho z Sedlce a na Radině / yakožto mocných Poručnjkůw Děti a Statku někdy Wýſoce Vrozeného Pána / Pana Gindřicha z Hradce Neywyžſſjho Purgkrabj Pražſké° ꝛc. W kterémžto Liſtu toto doloženo geſt: My pak ſwrchu pſanj Poručnjcy gich obtjžnoſt potřebně wážiwſſe / a gegich ſluſſnau a Sprawedliwau žádoſt a prozbu znagjce / pro rozmnoženj Kněžſtwa y ſlužby Božſké rozſſjřenj / na Panſtwj těch z dobrým rozmyſlem / a zdrawau raddau / tuto miloſt wſſem Farářům Kaplanům a Oltářnjkům / kteřjž ſau na Panſtwj Hradeckém / Teleckém / a Slawonickém / w Cžechách y w Morawě nynégſſjm y budaucým k wěčnoſti činjme / a timto gim tuto ſwobodu dáwáme vtwrzugem Liſtem a vpewňugem / Že my yakožto mocnj Poručnjcy / ani Pan Adam z Hradce / Dědicy / a potomcy geho / ani budaucý Páni Hradečſſtj / Telečſſtj a Slawoničſſtj / nemagj žádným wymyſſleným Prawém / ani kterau mocy Statkůw od vmrtných Farářſkých a Kněžſkých ſwrchu pſaných bráti / než oni Faráři / Kaplané / a Oltářnjcy / a ginj wſſyckni Kněžy / ſwrchu gmenowané té Swobody / na wěčné čaſy / což ſe zřjzenj Statkůw gich dotýče vžjwati magj: Tak yakož o takowých wěcech Práwy Duchownjmi a Otcy Swatými / a zřjzenjm Cyrkwe Swaté / Koſtelnj a Kněžſká Swoboda vſtawena a opatřena geſt / aby oni tu Swobodu magjce / a gi ſkutečně vžjwagjce / na ta Panſtwj ſe raděgj hrnuli / a tudy aby čeſt a chwála Pánu Bohu wſſemohaucýmu / geho přeſlawné Matce a Swatým Božjm hognégſſj dala ſe a rozmáhala. Z kteréžto miloſti a ſprawedliwého opatřenj ſwrchu wyſloweného / ſwrchu pſanj ſamj Faráři / Oltářnjcy / Kaplané y ginj wſſyckni Kněžy na wſſem Panſtwj Hradeckém / Teleckém / a Slawonickém wděčni gſauce / w tom ſau ſe dobrowolně podwolili / že na každý Rok / ten Pondělj po Swatém Antonjnu wſſicknj w Hradcy býti magj / A ten den Vigiliæ, dewět Lekcy w Koſtele Matky

ſtele Matky Božij v Fáry ſpijwati/ a nazeytřij Mſſe zádusſnij/ za Pány Hradecké ſlaužiti/ onij/ y wſſyckni gich budaucý potomcy/ také na wſſecky a na wěčné budaucý čaſy ꝛc. A kterýžby Kněz budto Farář a neb Oltářnjk toho ſwéwolně bez hodné a ſluſſné přijčiny a potřeby zameſſkal/ ten každý této milosti ſkutečně vžiti nemá ꝛc. Nakž týž Liſt kteréhož geſt dátum Léta Páně 1508. to wſſe w ſobě ſſijře obſahuge a zawijrá. Ta Panj Kateřina/obáwagjce ſe aby při těch Koſtelijch/něyaké změněnij po ſmrti gegj ſe neſtalo/a nowá Wjra a nebo Náboženſtwij nenaſtalo/ſama na ſebe gegijch žádoſt přegala/ a ku Pánu Manželu ſwému s welikými prozbami/ do Pokoge geho čaſtokráte přicházela/žádagijce od něho těch miloſtj potwrzenij. Což on na gegij ſnažné prozby včinil.

Týž Pan Zacharyáſs z Hradce/ po ſmrti Panij Kateřiny z Waldſſteyna/pogal ſobě druhau Manželku/ Vrozenau Panij/ Panij Annu z Sſleynic / s nijž zplodil Dceru Kateřinu. Ta potom dána k Stawu Swatého Manželſtwij Vrozenému Pánu/ Panu Ladiſlawowi Berkowi z Dubé a z Lippého/ Geho miloſti Cýſařſké Komornjku: kteréhožto Swadebnjho Weſelij na Hradcy Gindřichowém odbýwal Streyc gegij/Pan Adam z Hradce/Létha Páně 1591. Měſýce Srpna dne dwadcátého ſedmého.

Wyſoce Vrozený Pán/Pan Adam z Hradce/ na Hradcy / Hluboké / Telči a Polné ꝛc. Geho mil: Cýſaře Rzijmſkého/Vherſkého a Czeſkého ꝛc. Krále ꝛc. teyna Radda ꝛc. a Neywyžſſij Purgkrabě Pražſký / před tijm Neywyžſſij Kancléř Králowſtwij Czeſkého ꝛc. Syn Pana Joachyma z Hradce/ a Pani Anny z Rožmbergka ꝛc. Toho čaſu když ſem s tauto Knijhau pracowal žiw byl. Měl Manželku Wyſoce Vrozenau Panj/ Panj Kateřinu Hrabinku z Muntffurtu/ kterauž pogal Létha ꝛc. 1574. Měſýce Zářij dne 21. Porodila mu dwa Syny Joachyma Woldřicha/ a Wyléma Zacharyáſſe z Hradce. Pan Joachym Woldřich žiw zůſtáwa: Ale Pan Wylem Zacharyáſs vmřel/gemuž geſt na památku Author těchto Knijch tyto Werſſe napſati dal.

Tuto ležij

Tuto ležӱ pohřbený té Zlatté Růže Kwět/
Kteréž yaſné gſů ctnoſti/ yak gt ſſyroký Swět
Neb prawdau/vpřjmnoſti/při Wlaſti ſwé ſtála.
Tӱm wždycky Ratoleſti ſwé oſazowala.
Z Hradce/ pěkný gi Tytul Czechowé dáwagi/
Yak ſtogi to Králowſtwӱ/ ozdobu z nӱ magj.
Neb z toho Křé to wſſecko k chuti gim přicházý/
W čemž Bůh nic protiwné° y Lid nenacházý.
A tak kdož na znamenӱ patřӱſs té Mogyly/
Winſſůg by Země / Kámen/ těžké mu nebyly.

PAna Oldřicha Wawáka z Hradce
kterýž geſt byl wlaſtnӱ Bratr Pana Jana/ a Syn Pana Gindřicha z Hradce/ oněmž ſe geſt wýſſegi zmӱnka včinila / Hyſtoryk Czeſký na Sněmu w Czáſlawi býti prawӱ / kterýž držán byl Létha Páně 1421. Na němž geſt týž Pan Oldřich Wawák z Hradce / s ginými některými Pány a Rytӱři/ a Oſobami z Měſt k tomu přidanými/ wolen byl k ſpráwě a k vpokogeni wſſӱ Země Czeſké. A ten že geſt potom wyſlán byl do Prahy/ kdežto Pražany pěknými ſlowy namlauwal/ aby ſe s Pány ſneſli / a gedni proti druhým nepozdwihowali.

Téhož Létha 2c. 1421. Tento Pan Oldřich Wawák z Hradce na Sněmu na Horách Kuttnách/ wolen byl za Neywyžſſjho Mincmeyſtra Králowſtwӱ Czeſkého. A toho čaſu práwě na Horách Kuttnách Mor ſe začӱnal/ kdežto týž Pan Oldřich po dokonánӱ Sněmu den oſmnáctý/ mornӱ boleſti gſa poražen/ vmřel. Zanechal Syna Meynharta/ yakž otom týž Hyſtoryk wypiſuge.

PAn Meynhart z Hradce Syn Pana Oldřicha / byl Neywyžſſӱm Purgkrabӱ Pražſkým/ a Purgkrabӱ Karlſſteynſkým / tolikéž Heytmanem Krage Slanſkého / kterýžto s Albrechtem Králem Czeſkým/ welikau ſýlu proti ſtraně Taborſký vkázowal. Očemž Æneas Silvius, (kterýž potom když geſt byl wolen na Stolicy Papežſkau gmenowán byl Pius 2.) wypiſuge. Ten byl wyſlán k Albrechtowi Knӱžeti Baworſkému s některými ginými Pány/ aby přigel a vwázal ſe w Králowſtwӱ Czeſké.

Vmřel tento Pan Meynhart z Hradce Létha ꝛc. 1449. třetýho dne Měsýce Vnora. O čemž gest Author Kalendáře Hystoryckého/ toto napsal. Vmřel w Ržičanech/ nedaleko od Zbraslawě/ Pan Meynhart z Hradce/ Purgkrabě Pražský ꝛc. kterýž po smrti Cýsaře Albrechta byl několik Léth Heytmanem a Spráwcým Králowstwý Czeského. Potom pak gat gsa od Giřýho z Kunstátu s pomocy Pražanůw/ dán byl do wězeni na Poděbrady a tam se roznemohl. Propusstěn gsa z wězeni gel na Karlssteyn/ a na té Cestě žiwot dokonal ꝛc. Zůstawil tři Syny / Pana Oldřicha / Jana a Gindřicha / gegichžto Poručnýkem byl Pan Arnosst Leskowec z Leskowce. O tom sobě čti w Kronyce Haykowě List 427.

PAna Oldřicha z Hradce Hystoryk Czeský na Listu 424. připomýná / že gsauce lýtosti hnut / když vslyssel že gest Otec geho gat a do wězeni dán/ sebrawssy Lid/ chtěl se toho posměchu mstýti/ k čemuž gsau mu nápomocni býti připowěděli / Pan Jan z Rožmbergka / Pan Frydrych z Kolowrath / y něktěřý giný Páni: Ale wssak gest to potom wsseckо mezy nými skrze gisté Osoby smluweno a w pokog vwedeno.

Tento Pan Oldřich z Hradce/ netrwal zauplna tři Léth po Otcy swém/ vmřel Létha ꝛc. 1452.

PAN Jan z Hradce Bratr téhož Pana Oldřicha Létha ꝛc. 1466. w Kronyce Haykowě se připomýná / že gest byl na Sgezdu na Strakonicých / kterýž sobě byli složili některý Páni proti Králi Giřýmu.

O Panu Gindřichowi z Hradce wlastným Bratru těchto Panů/ w této Knýže na Listu 130. pod Erbem Panůw z Náchoda zmýnka se činý.

Tito wssickni gmenowanj tři Bratřý/ Synowé Pana Meynharta z Hradce/ Neywyžssýho Purgkrabý Pražského/ bez potomkuow zemřeli ꝛc.

¶ O tomto Slawném Rodu těch Panůw z Hradce na swém mýstě ssirssý zmýnka se včiný.

List

O Ostatnijch Heytmanjch Margkrabstwij Morawského.

Kapitola XXXIII.

KDyž gest Pan Zacharyáš z Hradce/ pro nedostatek zdrawij swého / Vřad Heytmanský Margkrabstwij Morawského z sebe složil. Na geho mijsto wolen Vrozený Pán / Pan Albrecht z Bozkowic a Czerné Hory. O kterémž v Lidij včených w gegijch Terminátjch weliká pamět se nacházý: že gest byl Vir clarissimus, Studiosorum amator, fuit admirabili ingenio, excelso animo, maximo consilio, Eruditione & Iuris peritia non vulgari. Krátký čas ten Vřad zprawowal. Vmřel Létha Páně 1576. O Předcých geho nijžegi čijsti budeš při wypsánj Rodůw Stawu Panského nyněgssjho wěku.

PO smrti Pana Albrechta z Bozkowic/ Pan Zdeněk Lew z Rožmitalu a z Blattny/ Rodu starožittného a Slawného/ na Heytmanský Vřad wolen. Rod těchto Panůw Lwů / počátek swuog wzal / Létha Páně 728. Očemž Hágek Hystoryk Czeský wypisuge. A to timto spuosobem:

ZA Sprawowánij Libusse Dcery Krokowy / Muž geden gménem Bywoy / gdauce po potřebě swé skrze Lesy / Swjni Dijwokau kteráž proti němu běžela za Vssy vchytil/ a přehodiwssy gj sobě na Hřbet/ Kněžně Libussy až na Hrad Libin donesl. Kteráž vhlédawssy Sylu geho/ co při sobě měla tim ho darowala: Wyptáwagijce se na něm/žádalliby čeho wijcegi

ho wůcegů při nj aby oznámil. Kterýžto prosyl/ aby na Památku toho/ mohl nosyti za Znamenů Swinů Hlawu/ Gemuž Kněžna Libusse w tom powolila. Dařilo se Bywogowi na wssem/ tak že w krátkém čase weliké Bohatstwů nashromáždil. Sestra pak Libussyna gménem Kassa/ pamatugůc na geho sylu/ wzala gey sobě za Muže/ tak yak o tom Hágek w swé Kronyce půsse. S nůž zplodil Synůw několik/ od nůchž mnoho potomkůw se rozrodilo/ kteřůž potom od Sydel swých sobě gména dáwali. Yako: Třemssynsstů/ Klapsstů/ Kossalowsstů/ rc.

LEtha Božůho 1225. Přissli před Krále Přemysla (genž potom byl nazwán od Czechů Ottagar) Třů Mužj Potomcy tehož Bywoge/ kteřůž se powadili o přednost w Rodu swém. Sudeslaw/ tak yak Hágek půsse Třemssynský protiwil se Zbyhněwowi Klapskému/ též y Břislawowi Kossalowskému/ řečenému Wepřek/ žádagůce Krále/ aby ge w tom rozeznal. Přemysl wyslyssewsse ge a powážiwssy toho/ hned narownánů mezy nůmi včinil/ a Znamenimi ge aby se gedni od druhých dělili podarowal. Třemssynský/ Drsstkowský a Lopatský při samé Swinů Hlawě zůstawil. Wranowsstů a Huckowsstů y Truslowsstů/ aby při té Hlawě/ Lwicy za Znamenů na gednom Sstůtu nosyli přikázal. Kossalowským/ Klapským/ y Wlastislawským/ též při Hlawě na Sstůtu/ běžůcyho Zagice dal. A tak gednomu každému na swá obydlů odgjti rozkázal.

Těm pak kterým dal Lwicy při Swinů Hlawě/ti se půssů a gmenugů Lwy/ očemž Hystorye y ginů Spisowé swědčů.

LEtha Páně 1465. byl žiw Pan Leon Lew z Rozmitalu a Blattny/ gehož žiwot a Putowánů do Země Swaté wypsal/ Wysoce důstogné Knůže a Pán/ Pan Stanislaw Pawlowský Biskup Olomaucký/ in minori ordine gesstě gsauce/ Anno 1577.

Ten měl Manželku wlastnů Sestru Pana Getřicha Bezdružického z Kolowrat/ s nůž zůstawil Potomky. O nůchž nůžegů se votkne. Gestliže pak chceš wěděti o žiwotě a přůběhých y Sláwě tohoto Pána/ to wssecko pořádně wypsáno negdeš w těch Knůhách gmenowaného Knůžete.

JOhanna z Božij milosti Králowa Czeská/ Margkrabina Morawská/ Lucemburská a Slézská Knežna/ Margkrabina Lužická ꝛc. wlastnij Sestra Pana Leona Lwa z Rožmitalu a Blattny/ byla žiwá téhož Létha ꝛc. 1465.

PAN Zdeněk Lew z Rožmitalu a Blattny / Syn wýš gmenowaného Pana Leona Lwa ꝛc. Byl Neywyžssijm Purgkrabij Králowstwij Czeského / kterýž měl Manželku Kateřinu Dceru Vrozeného Pána / Pana Půty Swihowského z Ryžmbergka Starého a Slawného Rodu/ kterýž z Knijžat Czeských počátek swůg wzal. Toho patrný důwod w Kronykách Czeských. Zůstawil s nij Syna a Dceru.

PAN Adam Lew z Rožmitalu a Blattny / Syn Pana Zdeňka Lwa/ ꝛc. měl Maželku Panj Annu Haugwicownu z Biskupjc/ s kterauž zplodil dwa syny Jana a Zdeňka. Též dwě Dcery: Kateřinu ta byla dána Panu Wáclawowi Mezeryčskému/ A Annu kteráž dostala se Panu Ottowi z Narendekhu/ a na Rastenbergku. Vmřel Létha Páně 1564. A Manželka geho před nijm Rok. Těla gjch w Znogmě v Swatého Jakuba odpočijwagij. O čemž Kamenij nad Hroby gich swědčij.

ANna z Rožmitalu a Blattny / Dcera Pana Zdeňka Lwa/ ꝛc. A Sestra Pana Adama Lwa / dána byla w Staw Manželský Panu Adamowi z Hradce Neywyžssijmu Kancléři Králowstwij Czeského. Od nijž possel Pan Joáchym/ a Pan Zacharyáš z Hradce/ ꝛc. O čemž weyšse při Rodu Pannow z Hradce wypsáno gest.

Pan Zde-

XLI.

PAN Zdeněk Lew z Rozmitalu a
Blattny a na Ruttowicy/ Neywyžſſij Hey-
tman Margkrabſtwij Morawſkého / zůſtawil
tři Syny / Maximiliána Lwa / Jana Lwa / a
Zdeňka Lwa/kterýmžto wýſſe gmenowaný Pán
Biſkup Olomucſký při wypſánij Putowá-
nij do Země Swaté Pána Pra-
děda gich Latinſké Werſſe
připſal.

PO Smrti Pána Zdeňka Lwa z
z Rožmitalu/ rc. Vrozený Pán / Pan Ha-
nuſs Haugwic z Biſkupjc/ a na Nowém Zámku
Haugwicowě/ na Heytmanſký Vřad wolen/ Lé-
tha Páně 1 5 8 0. O gehožto Předcých y Potom
cých/ též yak dáwno vmřel/ a kde pochowán
ležij/ nijžegij negdeſs.

KDyž bmřel Pan Haugwic/ Hey-
tman Margkrabſtwij Morawſkého/ Vro=
zený Pán/ Pan Hynek Brtnický z Waldſſteyna/
a na Brtnicy/ na ten Vřad wolen. Létha Pá
ně 1 5 8 0. byl Neywyžſſijm Sudijm. Potom
Létha Páně 1 5 8 2. včiněn Heytmanem: Spra-
wowal Vřad Heytmanſký/ y Vřad Neywyžſſij=
ho Komornijctwij až do Létha Páně 1 5 8 8.
Téhož Létha ſnažnými Prozbami to ſotwa v Geho milosti Cýſař-
ſké obdržel/ že geſt z Vřadu Heytmanſkého propuſſtěn. Ač odpuſſtě-
nij y od Vřadu Neywyžſſijho Komornijctwij / pro nedoſtatek zdra-
wij ſwého/ žádal: Ale toho vžiti nemohl. Očemž když na po-
řádek Rodu Panůw z Waldſſteyna přigdu/
ſſijřegij doložijm.

Prwnij Czáſtky Knih Prwnijch Konec.

O Stawu Pan=
ſkém/Kněch Prwnijch/
Cžáſtka Druhá.

EODEM AVTHORE BARTHOLOMEO
PAPROCZKY EQVITE POLONO.

Gloria Maiorum Poſteris Lumen Saluſtius.

Wzdjmi se za slussné tuto některé Starodáwnij Přijklady prawdiwých milownijkůw Obecného dobrého položiti / kteřijžto Potomkům swým gméno dobré po sobě zůstawili / chtijce aby Wlast gijch w kteréž se zrodili / wěčně w dobrém pořádku trwala.

AGATONIS DICTVM.

Agaton dicere solebat, magistratuum trium meminisse: primum quod imperāt hominibus: deinde, quod secundum Leges: tertio quod non semper imperent. Onen Wznessený a Slawný Poeta Agaton nawykl mluwijwati / že Panowé na Tři wěcy pamatowati magij. Na před že rozkazugij Lidem. Druhé že wedlé Práw a Swobod to činiti magij. Třetij že ne wždycky rozkazowati budau.

CATONIS.

Cato Senior exhortans magistratus ad sumendas pœnas de his qui delinquerent, dicebat eos qui maleficos prohibere possent nec facerent, lapidandos esse, sentiens illos, de vniuerso populo pessime mereri, quod ad Scelerum licentiam inuitarent improbos, Plutar: in Roma: apoph: Kato Starssij napomijnagijc Vřad aby trestali Lidj zlé / pro gegijch weystupky / Takto obyčeg měl mluwiti: Že ti kteřijž zlosyny kárati mohau / a toho nečinij / hodnijby byli sami Kamenowáni. Tim rozuměgijc že takowij gsau neyhorssij a ke wssem se nesprawedliwě chowagij / kteřijž dopausstěgij swobody ke zlému / Cžjmž y sami mnohé pohorssugij / a gjm k tomu podnět dáwagij skrze swé ffolkowánij.

ALPHONSI ARRAGONVM REGIS.

Alphonsus, potentissimus ille Arragonum Rex: dicere solebat eos, qui alijs præessent, tanto priuatis hominibus esse oportere, quanto honoribus & dignitate antecellerent. Sentiens tum demum subditorum mores recte formari posse, si hi quibus reipublicæ gubernatio Comissa est, vitæ inculpatæ exemplo præcedant, vt viuum sint exemplar omnis virtutis. Panor: Lib. 6. de rebus gestis Alphonsi. Alffonsus onen welikomocný Arragonský Král / takto mluwijwal: Ti kteřijž magij Wrchnost nad ginými magij býti lepssij giných / tak / yak wysoce ge w záctnosti a powýssenijm přesahugij: Tim vkazugijc / že poddaných obyčegowé se oprawowati a pulerowati / když ti kterýmžto Obec k Správě swěřená neb poručená gest / na sobě dobrý žiwot vkazowati budau / tak aby byli žiwým Přijkladem wsselikě ctnosti.

ALEXANDRI SEVERIS.

Alexander Seuerus Romanorum Imperator, honores iuris & gladij nunquam vendi passus est, dicens: Qui emit, & vendat necesse est. Alexander vkrutný Kžijmský Cýsař / Vřadůw žádných prodáwati nedopausstěl / Mluwijc: kdo kaupij / potřeba gest aby zase prodal. A tak na to každá Wrchnost nechť má pozor / co gest tento Pohan mluwijwal / aby oni gsauce Křestiany / toho se warowali.

Přijklado-

XLII.

Přijkladowé od Muzůw wzneſſenych zůſtawenij k nawedenij Důtek/ gednomu každému Stawu vžitečnij.

Opes eius modi parandæ, quæ naui fracta, ſimul cum domino quæant enatare. Takowau Raddu nám dal/ geden Muž včený: abychom takowá Bohatſtwij ſobē y Potomkům naſſijm ſhromáždowali/ kterážby hned s námi čaſu wſſeliyakého neſſtēſtij wyplinauti/ aneb přijhody zlé vgijti mohli. Geſt to nēco diwného/ a prawē za Poklad/ co s Cžlowēkem z hluboké Wody wyplinauti může: Nic giného toliko dobré nawedenij neb wychowánij/ a z proſté hruboty wypulerowánij w pēkné obyčege. Nebo mluwij/ (quemadmodum Corpus medicina, ſic animum Philoſophia curat.) yak Lékařſtwij léčij a oprawuge Tēlo / tak zaſe Maudroſt myſli Lidſké. Když žiwot Lidſký/ tupý/ proſtý/ a Ctnoſtmi neb Vmēnijm newypulerowaný ſe nacházý/ nenij než Smrt a Pohřeb Cžlowēčij. Rakož ſe o tom mluwij: Vita hominis ſine literis mors eſt, & hominis ſepultura. A že to wēc potřebná geſt/ tak prawij: by pak byl neywyžſſijho powolánij aneb Stawu/ Cžehož tēmito ſlowy dokládá: Strenua ingenia quo plus receſſus ſummunt, maiores impetus edunt. Rakoby tak řekl: Cžijm kdo Tēla wzáctnēgſſijho aneb Rodu powýſſenēgſſijho z přirozenij ſmyſly ſwé ſſijřegij roztahuge/ tim oni gesſtē wētčij ozdobu z ſebe wydáwagij. Nenadarmo tehdy onen Poeta powēdēl: Ingenium quondam fuerat præcioſius auro. At nunc barbaria eſt grandis habere nihil. Před tijm wtip aneb rozum/ wážen byl nad zlatto/ Ale nynij ničemná hlaupoſt/ nic neumēti/ toliko w rozkoſſi žiwu býti včij a rozkazuge. O yakby nám weliká potřeba byla/ toho ſe vſteydnauti/ což onen Terētius mluwij: homine imperito nihil eſt iniuſtuis, Nad člowēka proſtéijo/ a neučeného/ nic ničemnēgſſijho býti nemůže. Bion Boriſtenes Philoſophus, za obyčeg tyto ſlowa mijwal: formam & venuſtatem bonum eſſe alienum. Vſſlechtilý wzroſt a kráſu/ toho že ginij toliképž vžijwagij. Tim rozumēgijc ſamey toliko rozum wlaſtnij wēc býti gednoho každého Cžlowēka/ giné pak wſſecky wēcy pomijgegijcý a krátký čas s nim trwagijcý.

Socrates ad hortabatur Iuuenes, ut ſe ſubinde ad ſpeculum conuerterentur, quod ſi eſſent egregia corporis forma, cauerent ne quid ea in dignũ committerent: ſin minus, quod corpori deeſſet, id ingenij cultu morumq; honeſtate penſarent. Což ſe takto rozumij: Socrates napomijnáwal ſwé Mládence/ aby ſe wzhlédali w Zrcadlo/ geſtli žeby byli ſpanilého wzroſtu/ aby ſe wyſtřijhali wſſech hanebnoſtij: geſtli žeby gim pak načem ſcházelo/ to aby rozumem/ a pēknými obyčegij přikrýwali/ zč.

Socrates cum vidiſſet hominem prædiuitem, ſed plane rudem & indoctum: Ecce, inquit, Aureum mancipium: Indoctus, ſeruus eſt cupidatatum & eorum quæ poſsidet.

Socrates, Widauc Cžlowēka gednoho nad giné Bohatého/ ale wſſak hlaupého/ řekl: Toto máte Wēznē zlatého/ tim znáti dáwagijc/ že Bohač/ a wſſak proſtý a newyučený Leyk/ geſt Služebnijk a Podnož Lakomſtwij y toho wſſeho což má.

Týž Socrates, když ſe na nēm geden doptáwal/ (quodnam eſſet pulcherimum animal dixit? homo doctrina ornatus,) kteréby zwijře bylo neypēknēgſſij? Powēdēl: že Cžlowēk včený.

Opēt byl otázan. (Quid in vita ſuauiſsimum eſſet? reſpondit: Diſciplina

& virtus

& virtus, & rerũ incognitarum hiſtoria:)Co by Czlowěku w žiwotě neymilegſſijho bylo: Odpowěděl: Vměnij a Ctnoſt/a wěcy nepowědomých známoſt.

Byl též od gednoho žádan aby mu oznámil / (Cuiatem ſe eſſe diceret: mundanum ſe dixit: tocius enim mundi incolam & ciuem poſſe eum arbitrabatur eſſe, qui omnimode erudicionis ſecum reportaret theſaurum.) Czijm by ſe býti prawil? Rzekl: že geſt wſſeho Swěta: Což newyptáwagijc ſe mohl gey rozuměti wſſeho Swěta Obywatelem býti/ když wſſeliyakého Vměnij poklad při ſobě měl.

Idem quum intelexiſſet quendam ex familiaribus ſuis ſtudioſe curantem, vt imago ipſius ſimilis fieret. Tu inquit vt tibi lapis ſimilis fieret curaſti, at ipſe ne lapidi ſimilis fias, non curas. Když geden z Služebnijků aneb Towaryſſůw geho/o to ſe ſtaral/ aby Twář geho wlaſtně na Kamenu wyteſaná mohla býti. On mu Rzekl: Ty ſe ſtaráſs aby ti Kámen byl podobný / A o to ſe neſtaráſs/aby ty Kamenu podobný nebyl.

Diogenes Cinicus, quum captus venderetur in Creta, preconi interroganti quid ſciret, & quo titulo eum comendaret emptori? dic inquit te vendere hominem qui ſciret imperare liberis. Alij narrant preconem Diogenis iuſſu ita prædicaſſe: eſt ne quiſpiam qui velit emere Dominum.

Směle a bez ſtrachu tento gmenowal ſe Pánem/nebo geſt wěděl/ že geſt měl při ſobě poklad takowý/kterýž ſe nikdý oſſacowati nemůže/ totižto Vměnij. A protož / když byl yat a prodáwan/ zeptal ſe ho Prodawač/ yakby o něm měl wyprawowat a co vmij? Powěz (prey) že Pána prodáwáſs/ a toho kterýž vmij rozkazowati ſobě wolným. Raký vžitek z něho měl Xeniades z Korynthu/ který gey byl kaupil/ nebo Syny geho wycwičil/pěkným obyčegům/ kteřijž negmenowali gey Wěznem ale Pánem/tak yak o ſobě Biřicy aneb Prodawači mluwiti poručil.

Ariſtoteles Stagirita aiebat, Parentes qui liberos ſuos recte inſtituiſſent, multo honorabiliores eſſe ijs, qui tantum genuiſſent, quod ab his contigiſſet viuere, ab illis bene viuere. Takto byl nawykl mluwijwati Ariſtoteles, že nad Rodiče/ti hodněgſſij gſau wětſſij poctiwoſti/ kteřijž Dijtky pěkným obyčegům/a Swobodnému Vměnij wyučugij/ nežli ti kteřij ge z Rodij: Nebo od Rodičůw magij toliko to/že žiwij gſau / ale od nijch totižto Preceptorů ſwých/ že dobře žiwi gſau.

Ariſtipus percontanti quæ potiſsimum adoleſcentibus eſſent diſcenda? quæ viris, inquit, vſui futura ſunt. Když ſe ho ptáno/ co by ſe neypilněgij Mládencům včiti bylo potřebij? Powěděl: To čeho gijm potom když w Muže růſti budau/potřebij bude.

K témuž Aryſtipuſowi když geden přiſſel/ (& cum illo agebat ut filium ſuſciperet erudiendum: ſed quum pro mercede peteret quinquagentas Drachmas, deterritus magnitudine pretij: mirans inquit, Emerem mancipium, At hic inquit: habebis duo,) a žádal gey aby Syna geho k ſobě na včenij přigal/ kterýž za nahrazenij práce ſwé / Padeſáté Hřiwen od něho požádal. Ten vlekſſy ſe welikého nákladu/ řekl: mnohém lacyněgi bych Wězně kaupil. Na kterauž to geho řeč Aryſtipus odpowěděl: můžeſs/a budeſs mijti dwa. W prawdě těchto čaſůw mnoho takowých ſe nacházý/kteřijž na Dijtky ſwé aby něco vměli nákladu litugij / ale na Koně a Pſy ſobě neſtěžugij.

Leonidas Anaxandriæ filius, & frater Cleomenis cum proficiſceretur in

Bellum

Bellum contra Persas, vxori Gorgoni roganti, quid ipsi mandaret? nihil
inquit aliud tibi mando, quam ut nubas, & bonos filios parias.
S yakau weſſelau myſlj ten na Wognu wygel/ giſtotně že geſt vmyſl měl ſtate-
čně ſe s Nepřáteli potýkati. Nebo když ſe na něm Žena doptáwala mage w Bi-
twu proti Perſům geti/ coby činiti poručil? Nic (prey) giného tobě neporaučjm/
než aby ſobě Muže pogala/a dobré Djtky rodila.

Lacæna: cum quædam mulier Ionica de texto quodam ſuo vt prætio-
ſo gloriaretur, illa oſtenſis quatuor filijs quos habebat moribus Compoſi-
tiſsimis: huiuſmodi, inquit, decet eſſe honeſtæ probæ que mulieris opera,
de que his tollere animos & gloriari. Tatoť geſt wěčné paměti hodná
Matka/kterážto když gj gedna Žena přigewſſy k nj Šſaty ſwé nákladné okazowa-
la: Ona na to ſwau odpowěd dala / vkázawſſy gi Cžtyry Syny ſwé / kteřjž Mra-
wům a pěkným Obyčegům wyučeni byli / řkauc: Takowým gedna každá
Matka Oděwem má ſe chlúbiti/ aby Djtky ſwé w Mrawjch wycwičené měla.

Cornelia Grachorum mater, cũ Campana matrona illius hoſpitio vtens,
ornamenta ſua, quibus illud ſeculum nihil habebat pulchrius ipſi oſtende-
ret: traxit eam ſermone, donec liberi redirent è ſchola, tum, & hæc (in-
quit) ornamenta mea ſunt, ſentiens matrone nihil eſſe pulchrius neq; præ-
cioſius quam liberos rectè educatos. Podobná Slowa prwnj / tato
Ctná Panj promluwila /když ſe gedna před nj wynáſſela pěknými Šſaty / Nebo
nákladný Oděw onoho wěku/ anobrž až poſawád w weliké wzácnoſti geſt: Zdr-
žowala gj Slowy/dotud dokud Djtky gegj ze Sſkoly nepřiſſli/a potom gj řekla/
že též to gſau gegj Oděwowé / dáwagjce gj tim znáti/ že Ženě/ která Djtky má/
žádný giný Strog neſluſſj/ toliko aby Djtky ſwé dobře wychowala.

Tales interrogatus, quis nam eſſet fœlix? Qui corpore, inquit, ſanus
eſt, animo vero eruditus. Tohoto Muže/když ſe bylo ptáno/kterýby
Cžlowěk byl Sſtiaſtný? Ržekl: Ten který na Těle geſt zdrawý / a na myſli včený.
W prawdě weliký geſt to Poklad Vměnj/ačkoliw Mladým zdá ſe wěc přjkrá bý-
ti. Rak o tom Democritus prawj: Eruditionis radices eſſe quidem ſatis, a-
maras, fructum autem fore dulciſsimum. Hořké Kořenj má Cwičenj / ale
Owotce přjliš Sladké.

Pěkný onen Přjklad w Dětinſtwj ſwém vkázal/ Alexander Weliký/ Krále Ma-
cedonſkého Syn/ kterýžto připomjná Eraſmus lib: 4. apopht. ex vita Alexan-
dri apud Plutarchum. Wypiſugjc powinnoſt Rytjřſkému člowěku náležegjcý.
Alexander Weliký když vzřel Otce ſwého Koně welmi plachého a ſſalené/ kterýž
žádného na Hřbětě ſwém trpěti nechtěl/ ale každé z ſebe ſhodil: Pročež Král nechtěl
gey dělegj w Marſſtali ſwé yakožto nevžitečného/ chowati/ nýbrž gey zahnati roz-
kázal. Alexander gſauce Mládeneček rozumný/ počal ſe o toho Koně ſtarati/ mlu-
wjc: Ey yakého dobrého Koně tito zaháněti chtěgj/pro ſwau nerozumnoſt/neuměe-
gjce ſe s nim obýrati: A w tom wſtawſſy ſſel ſám k němu/a popleſkawſſe gey w ſedl
na něg/ani Prutem ani Oſtruhau gemu neublizugjc/ale ffortelů s nim vžjwagjc/
plac ten/ano na to Král otec geho hledj bezeſſkody s podjwenjm wſſech na to patřj-
cých / přegel / Potom z něho s ſedſſy / Vdidla poznenahlu mu dolu ſpuſtil/a tomu
který gey opatrowal/ nawrátil. Otec polýbjwſſy Hlawu geho/ tato ſlowa k ně-
mu promluwil: Aliud tibi ô Filij per regnum quære, quando iam te non
capit Macedonia. Giž Synu giž geď a giného Králowſtwj ſobě hledey / nebo
tebe ſama Macedonya ſnýſſti mocy nebude. Dobře to vznáwal/ že takowému we-

likému rozumu geho/ potřebij bylo proſtranněgſſijho Králowſtwij / nežli geſt mu ſám zůſtawil. Ten potom tak welice byl laſkaw na včené Lidij/ že to wůbec mluwijwal: & tantū fecit bonarū & Laudatiſsimarū artium ſtudium, ut aperte pronunciare auſus ſit, malle Doctrina anteire alios, quam opibus & Dignitate. Očemž ſwědectwij wydáwá/Bruſonius Conturſinus,lib. 3. cap. 31.

Otémž Swobodném vměnij za onoho Starého wěku Lidé Slawnij mnoho držeḷi/ano ſe w něm y cwičili. Pročež až poſawád paměť neſmrtedlnau magij / a mijti budau/dotud dokud Swět ſtáti bude. My pak z čeho ?

Na konec ozenách to ſwědectwj wydáwagj/z čehož připomijná gednu Rzijmſkau Panj Guido Bituricenſis titulo de memoria: těmito ſlowy: Cornificia mulier Romana quæ regnante Octauiano Cæſare claruit,dicere ſolita: ſolam Doctrinam liberam eſſe, in quā fortuna tela ſua figere non poſſet. Cornificia Rzijmſká Zěna kterážto za Panowánij Cýſaře Oktawiána / pro ſwau opatrnoſt a rozumnoſt / weliké ſlowo o ſobě měla / takto zwykla mluwijwati: Zě toliko ſamo Vměnij má tu wolnoſt/ nakteréž Sſtěſtij/ Střel ſwých wypuſtiti nemůže.

Napoſledy / Demades když byl tázan od gednoho / coby za rozdijl vznáwal / mezy včeným a neučeným? to powěděl: Jako Bohowé od Lidj/tak proſtj od včených ſe dělj: Což geden každý ſeznati muſy/ že tak geſt. Nebo nynij Lidé Včenij daleko ſe hledati muſegij / Czehož powědomij gſau ti kteřijž Synuom ſwým nato nakládagij.

Ariſtipus percunctantibus, vtri rei plus debere ſe fateretur,libris an armis? Ex libris, inquit,& arma, & armorum Iura didici. Ptáno ſe bylo Aryſtipa/ kteréby Vměnij ſobě neywijcegij oblibowal/ geſtli Knijhy/ aneb Zbrog / to geſt/ geſtli že cwičenij Rytijřſké/ aneb Vměnij Swobodné? Powěděl: že Knihy/nebo ſem ſe (prey) z Knih Wogenſkým a Rytijřſkým Práwům wyvčil. Knihám tehdy předek we wſſem dáweyme/z nichž wſſeliyakým Ctnoſtem ſe naučiti můžeme. Ale wſſak potřebij geſt k tomu Srdce ſmělého/ aby ſe ſnad nenalezl takowý druhý Temiſtocles, kterýby nás treſtal / yako to o giných mluwil / Očemž Plutarchus ſwědčij těmito ſlowij: Temiſtocles Athenienſis in Eretricenſes, ita cauillari ſolebat, vt diceret eos ſimiles Piſcium, qui gladioli vocantur: quippe, qui gladium quidem haberent, cor autem non haberent. Gſau Ryby w Moři genž magij Noſy kteréž po Turecku gmenugij ſe Balikklycz, to geſt: Ryba která s Sſawly chodij / aneb plyne. K těmto Rybám Temiſtocles přirownáwal Eretrycenſké/ kteřijž měli nákladné Kordy při Bocých ſwých/ ale proti žádnému Nepřijteli gjch nedobýwali: Za tau přijčinau o nijch mluwil / že Meče magij/ ale Srdce že žádný nemá.

Včený Czlowěk/ ſměle každému prawdu mluwiti může. Očemž pijſſe Bruſonius de Diogene, těmi Slowy: Philippo cum græcis pugnaturo, Diogenes in eius Caſtra peruenit, perductus igitur ad Philippum, ac rogatus num ſpeculator eſſet? Stultitiæ, inquit Diogenes, vanitatiſq; tuæ ſum verus ſpeculator, qui cogente nullo de vita & regno, ſeu ad caſum aleæ periclitaturus venis. Diogenes toho čaſu když Král Filip Macedonſký s Rzeky Wálku wedl/ přiſſel do Ležénij geho/ kteréhožto když před Krále přiwedli/ zeptal ſe ho Král/ geſtli že geſt Sſpehéř? Powěděl: ſem prawdiwý Sſpehéř hlaupoſti a ničemnoſti twé/ kterýž za žádnau potřebau/ a nemage k tomu ſobě dané přijčiny / žiwot ſwůg

pro doſaženij Králowſtwij/rowně yako wywrženijm Koſtky/ w ſſanc ſázýſſ.
Ariſtipus dicebat : ſatius eſſe fieri mendicum , quam indoctum : quod ille
tantum pecuniĳs egeat , hic humanitate, nihil ominus homo eſt , cui deeſt
pecunia : at homo non eſt cui deeſt eruditio. Et tamen cui deeſt pecunia ,
petit ab obuiĳs : cui deeſt ſapientia , nullum ſolicitat ut accipiat. Ari-
ſtipus to powěděl: žeby ſobě raděgij winſſowal býti Žebrákem/nežli člowěkem nev-
čeným: Nebo Žebrák toliko Peněz potřebuge/ ale Hlaupey / Cžlowěkem býti chce.
Ten genž Peněz nemá/geſtli že geſt včený/ Cžlowěkem geſt. Ale ten mage / a geſt
Leyk/ Cžlowěkem býti nemůže. Kdo Peněz nemá proſý od těch kteřij mimo něg
gdau: Ten pak který hodnoſti a rozumu w ſobě nemá/ žádného za to neproſý aby mu
ho vdělil.

Theophraſtus moriens, acuſaſſe naturā dicitur, quod Ceruis & Cornici-
bus vitam diuturnam, quorum id nihil intereſſet, hominibus vero, quorum
maxime interfuiſſet, exiguum dediſſet : quorum ætas ſi potuiſſet eſſe longin
quior, futurum fuiſſe vt omnibus perfectis artibus , omni Doctrina homi-
num vita erudiretur. Takto pýſſe Bruſonius/ že Theophraſtus Phi-
loſoph/ vmijragijc nařijkal na Přirozenij/ že Gelenům a Krkawcům dalo žiwot
dlauhý/ na nijchž nic nezáležij. A Lidem na nijchž by mnoho zálezelo w rychloſti po-
mijgegijcý. Gichžto žiwot by mohl býti prodlauženěgſſij/ giſtá wěc geſt žeby ſe wſſe-
mu Vměnij wyvčiti mohli.

Carolus Quartus Romanorum Imperator Boemiæ Rex Marchio Mo-
rauiæ &c. in Scholā Pragenſem aliquando ingreſſus, cū diſputantes libera-
lium artium Magiſtros, in horas quatuor audiuiſſet, idq; purpurati moleſte
ferrent, ac cæne tempus adeſſe dicerent : mihi inquit, tempus eſt minime,
nam cœna mea hæc eſt. Prætulit autem imperator Potentiſsimus Philoſo-
phicas diſputationes, Conuiuiĳs etiam delicatiſsimis. Æneas Siluius Lib. 4.
Comment: in res geſtas Alphonſi. Karel Cžtwrtý/ toho gména Cýſař Ržijm-
ſký/ a Král Cžeſký/ Margkrabě Morawſký ꝛc. když gednoho čaſu přiſſel do Kollege
Pražſké/ A když tam přes Cžtyry Hodiny Pohádek Miſtrowſkých poſlauchal / Pa-
nowé geho nato gey nemlauwali/ že giž čas geſt/ aby k Wečeři ſſel/ gijmžto on odpo-
wěděl/ řka : Geſſtě yá čaſu ſwého nemám / nebo toto má Wečeře geſt. Tim dal
znáti ten Welikomocný Cýſař/ že rozmlauwánij Lidij včených / mnohém geſt mu
milegſſij bylo/ nežli rozkoſſné Pankéty. O tom Æneas Siluius.

Sigiſmundus Imperator, Romanorum Boemorum Rex Marchio Mora-
uiæ: cū a Principibus qui literas oderant, reprehenderetur &c. Quid ni in-
quit, amem eos, quos natura ceteris antecellere noluit. Sygmund Cý-
ſař Ržijmſký a Cžeſký ꝛc. Král ꝛc. Margkrabě Morawſký/ když gey w některých wě-
cech Panowé ti/ kteřijž Swobodné Vměnij w nenáwiſti měli / ſſtraffowali / řekl :
Kak yá mám takowé Lidij milowati/ kteréž Přirozenij nad giné vpoſledilo.

Ladiſlaus Hūgariæ Boemiæ Rex: Marchio Morauiæ &c. quāuis adhuc
Puer, cum eo tempore, quo Fridericus imperialibus infulis, a Nicolao Quin-
to Pontifice Maximo cingeretur , Romæ eſſet : non videri ſibi homines
eſſe dicebat, qui bonas Literas ignorarent. Æneas Siluius. Ladiſlaw
Vherſký a Cžeſký Král/ Margkrabě Morawſký/ geſſtě Mládenček/ gſauce w Ržij-
mě při Korunowánij Cýſaře Frydrycha/ powěděl : že geſt mu ſe žádný takowý/ člo-
wěkem býti nezdál/ ten který Pýſma nevměl. O čemž Æneas Siluius wypiſuge.

Protož geden každý Otec nemá sobě stěžowati Syna swého/ aby se buď w Swobodném Vměnij / aneb w Rytijřſkém cwičil/ od sebe odeslati: Nebo to dwé mnoho Wlastij gednomu každému dáti může. Jakž (Diogenes Cinicus interogatus a quodam, Cuias esset? respondit se Ciuem mundi esse, significans, forti viro omne solum esse Patriam) Diogenes gsauce od gednoho tázan/ Coby zač byl? Odpowěděl že gest Obywatelem wſſeho Swěta / dáwagijc tim na rozum/ že Cžlowěk včený/ má w každém Kragi Swěta/ Wlast swau.

Agesilaus cum interogaretur, Cur Sparta mœnibus cincta non esset? Non saxis aut lignis, non mænibus, aut vallis Ciuitatem, sed Ciuium fortitudine muniri, respondit. Plutar: in Laco: Apoph:

Když se bylo ptáno Agesylausa Krále/ pročby Město Spartha/ ani Zdmij / ani Waly otočené nebylo? řekl: Ne Kamenijm ani Dřijwijm / ni Zdmij aneb Waly Město má býti opatřené/ ale má býti osazené Statečnostij Poddaných / aneb Lidij těch w něm bydlegijcých.

Lacæna quædam cum Filium in Prælium misisset & interfectum audiuisset: Id circo, inquit, genueram, vt esset qui pro Patria Morte non dubitaret occumbere. O Panij a Matko weliké paměti hodná. Poslauchey každý co gest powěděla/ když Syna swého na Wognu poslala/ a oznámeno gij že gest w Bogi zabit/ neplakala/ ale řekla: Proto sem gey porodila/ aby byl w Rodě mém ten Cžlowěk kterýby nelitowal pro Wlast swau vmřijti.

Alia quædam filium ad se venientem conspicata, percontata est: quid ageret Patria? is cum respõdisset periere omnes, Laterem coniecit in illum, occiditq; dicens: Te igitur nobis misere mali nuncium, vita putauit indignum, qui cum suis perire non sustinuisset. Plut: in Laco: Apoph.

Druhá pak/ když Syn gegij z Wogny se nawrátil / ptala se ho / co se na Wogně děge? kterýž wſſecky zmordowané býti powěděl. Ona pak gsauce hněwem podgata/ tolikéž gey zabila/ řkauce: A což sy ty toliko zůstal/ aby nám to zlé poselstwij přinesl. Vznáwala gey nehodného/ aby dýlegij žiw býti měl: Proto že gest se s Towaryſſij swými zabiti nedal.

¶ Na ten čas toto mé napomenutij laskawý Cženáři odemne zawděk přigmi.

O Počátku Wrchnosti a od koho gest vstanowená.

OMNIS POTESTAS A DEO.

CHtěl ten Pořádek Pán a Stwořitel náš na tomto Swětě trwánliwý mijti/ aby Lid geho / y to wſſecko Stwořenij na něm swé wolně žiwo nebylo: kteréž hned po Stwořenij Cžlowěka prwnijho/ pod moc geho poddal. Ale zlost a vrputnost takto wſſecko byla pomijchala a pokazyla/ že Pán Bůh litowati rácil/ že gest kdy Cžlowěka stwořil. Očemž sám in Genesi Cap. 6. mluwiti ráčij: Delebo (inquit) hominem quem Creaui, à facie terræ ab homine vsq; ad animantia, à reptili vsq; ad volucres cœli, penitet enim me fecisse eos. Ačkoliw pak horliwost

hněwu swé

hněwu ſwého vpokogil/wſſak Sententij anebo weypowědi ſwé doſti včinil. Gednoho toliko oblijbiwſſy ſobě kterýž oſtřijhal wůle a přikázanij geho/ toho ſe těmi Syny Ženami a potomky gich zanechal. O tom w tychž Knihách Kapitole 7. wypiſuge. Za yakau pak přijčinau mu tu miloſt včinil/ tak prawij: Te enim vidi iuſtum coram me in Generatione hac.

A tak ne od ſamého Adama počátku ſwého wyhledáwati máme / kterýž geſt byl Pána Boha ſwého welice rozhněwal/ za kterauzto přijčinau mijſta toho rozkoſſného w kterém Stwořen byl zbawen / nadto weyſſe y potomcy geho / pro ſwau welikau zloſt a nepobožnoſt/ wyhlazenij a wykořeněni byli. Noe toliko potomek geho ſe Těmi Syny ſwými / gichžto gména byli/ Sem/ Cham/a Jaffet / Swět z Nowu rozplozowali / pro gehožto Ctnoſt a pobožnoſt zapřiſáhl ſe Pán takowau pokutau na wěky Swět wijcegij netreſtati: Rakož toho dokládá in Geneſi Cap: 9. ſtatuam pactum meum vobiſcum , & ne quaquam vltra interficietur omnis caro aquis diluuij, neq; erit deinceps diluuium diſsipans terram &c.

Předce geſſtě potom ſtreſtánij Potopau Swět hřijchůw a zloſti přeſtati nechtěl/ kterýž welmi rychle Lidem neſčijſlným ſe oſazowal. Ale wſſak na něm byli tolikéž ti/ kteréž Pán w ſwé péčij měl za žádnau ginau přijčinau / toliko pro ſamau Ctnoſt a Sprawedlnoſt/z nijž milowal Otce gich Noele/ yakž ſe toho weyſſegij doložilo.

Krátkoſti ſolkugijc/z toho tam Pokolenij napřed wezmeme k té zpráwě/onoho Abrama Syna Thare / kteréhož geſt Pán Bůh ſobě mezy wſſijm pokolenijm Noelowým oblijbiti ráčil. O tom čti počnauc in Geneſi: Cap: 11. až po wſſecken čas žiwota geho. Rak mu Pán Bůh dobrořečil/ y Semeni we wſſelikých potřebách/wedlé wůle a myſli geho. Ale wſſak wždycky gey před Očima ſwýma magic/ aby Bázeň geho w něm trwala;

Když mu dal doſtatek Zlatta y ſtřijbra/ wſſak wlaſtnijho Potomka nechtěl tak po gednau dáti/ který by po něm toho vžijwal/a zbožijm geho dědil. Proto: až neypr wé ſkuſyl ſtáloſti geho. Očemž čteme w Kapitole 12. a 13. Vhlijdawſſy pak ſobě Abram čas k proſbě přijhodný / mluwil ku Pánu w Kapitole 15. těmito ſlowij: Mihi autem non dediſti Semen , Et ecce vernaculus meus Hæres meus erit. Promluwiſſy k Pánu to: w ničemž wůle geho neuwopauſſtěl / nýbrž to co Pán Bůh chtěl mijti doſtatečně wykonáwal. Widauce Pán tu ſprawedlnoſt geho/ Odpowěděl na ſtijžnoſt geho: Non erit hic hæres tuus,ſed qui egredietur de vtero tuo ipſum habebis hæredem. Eduxitq; eum foras & ait illi: Suſpice cœlum & numera ſtellas ſi potes,& dixit: Sic erit ſemen tuum. Credidit Abram DEO: & reputatum eſt illi ad iuſtitiam.

Po té připowědi ne tak pogednau Pán včinil co gt vmjſnil. Žena pak Abramowa widauc ſe neplodnau býti/dala Muži ſwému k obcowánj Služebnicy ſwů Agar/žádagice aby ex lumbis eius, kdo by Zbožijm gijch wládl/zplozen aneb wyweden byl/ Což ſe y tak ſtalo: Nebo Agar hned počala a porodila mu ſyna Jzmahele/ kteréhožto ſám Pán Bůh tak gmenowati poručil. A to powědijti ráčil: že bude Homo ferus manus eius contra omnes, & manus omnium contra eum. Cap. 16.

Milowal Abram Jſmahele/ a podlé wſſij wůle Pána Boha ſwého žiw byl/ Mage wěku ſwého 86. Leth když geſt ſe mu týž Syn narodil. Mnoho o tom pſáti nechcy/ yak geſt Pán ſkuſſowal ſtáloſti Muže toho/ale napoſledy tak gey w Staroſti potěſſil / y s Sarau ženau geho tijm čijm geſt připowěděl. A giž tehdáž Abraham / Sto Leth wěku ſwého gměl / když geſt mu ſe Syn Jzák narodil. Rozkazal Pán Abrahamowi ty obadwa Syny chowati / kteréž zaſlijbil w weliký a mnohý Lid rozmnožiti. Rakž toho w 1. Moyž. w Kapitole 21. dokládá těmito

Slowy

Slowy: In Iſaac vocabitur tibi Semen: Sed & filium ancillæ faciam in Gentem magnam quia Semen tuum eſt. Takž Pán miluge/člowěka ſprawedliwého/že z proſta nic opuſtiti neráčý/co toliko z Pokolený geho gde a geſt. Abraham pak pro tu miloſt kterauž k Synu ſwému Jzákowi měl/ opowrhl Agar. Ale wſſak Pán podlé přýſpowědi ſwé/přigal gj pod ochranu y s Synem gegým Jzmahelem.

Poznawſſe potom Abrahama/welikau Láſku k Synu ſwému Jzákowi/chtěl do konce Stáloſt geho k ſobě poznati: Poručil mu: aby Pánu Bohu ſwému Syna ſwého Jzáka Obětowal/ kterýžto hned gſauce poſluſſný rozkazu/ ſſel a ſtrogil ſe k wykonáný wůle Pána ſwého. Pán vhlédawſſy ſtáloſt a poſluſſenſtwý geho/poſlal Angela ſwého kterýž mu powěděl tato ſlowa: Permemet ipſũ iuraui dicit dominus, Quia feciſti hanc rem, & non peperciſti Filio tuo vnigenito, benedicam tibi, & multiplicabo Semen tuum, ſicut Stellas cœli, & velut arænam quæ eſt in littore maris: poſsidebit Semen tuum portas inimicorum ſuorum, & benedicentur in Semine tuo omnes Gentes terræ, quia obediſti voci meæ. Což geſt potom w ſkutku wyplniti ráčil.

Skrze kterézto ſámo poſluſſenſtwý toho Swatého Muže/ Pán Buoh dobře činil Pokolený Lidſkému/až do čaſu Moyžýſſe Služebnýka ſwého/ Za něhožto mezy Lidem ſwým wywoleným pořádek ten včiniti ráčil/wyproſtiwſſe gey z Wězený a Rukau Faraona Krále Egiptſkého. O čemž čteme/in Exodo. Cap. 18.

Prouide de omni Plebe viros Sapientes & timentes DEVM, in quibus ſit veritas, & qui oderint auaritiam, & Conſtituæ ex eis tribunos & Centuriones, & quenquagenarios, & Decanos, qui iudicent Populum omni tempore: quicquid autem maius fuerit refferant ad te, & ipſi minora tantum modo iudicent. Pýſmo Swaté kteréž geſt Fundamentem/aneb Základem wſſech ſpráw y počátku naſſeho/tuto nám důwodně a patrně vkazuge začátek pořádku mezy Lidem Božým wywoleným. Z kteréhožto potom y Pohanſſtý Králowé přýklad ſobě brali/ wybýragýc neyrozumněgſſý a neyopatrněgſſý Muže mezy Lidem ſwým/lehčegſſý aneb ſnadněgſſý wěcy gjm k rozſuzowáný poraučeli. Sami pak ſobě hlawněgſſý a těžſſý zanecháwali/ což geſſtě až poſawád/při wſſeliyaké Wrchnoſti ſe zachowáwá.

¶ Máme tehdy pilně to v ſebe rozwažowati/ yakau ten neywyžſſý Pán nad Pány/ Král nad Králi/ Wrchnoſt zde na tomto Swětě mýti chce. O tom ſám Vſty ſwými mluwý: Napřed chce mýti pobožnau/ Pána Maudrého. Kakž Eccleſiaſtes Cap. 21. dokládá. Non erudietur qui non eſt ſapiens in bono.

Bion Mudřec ačkoliw Pohan/yaký vžitek z Maudroſtj gednomu každému Pánu přicházý wypiſugýc/tak začýná:

Prudentiam tanto cæteris virtutibus antecellere, quanto cæteris ſenſibus præſtaret viſus. Nam oculi prælucent toti corpori, nec ulla eſt virtus abſq; Prudentia. Nam quomodo Iuſtus reddet cuiq; ſuum: niſi Prudentia commonſtraret quid cui debetur. Laer: lib. 4. Cap: 7. Což ſe rozumý/ Maudroſt/ tak dalece wſſecky giné Ctnoſti přewyſſuge. Kako Zrak/ Smyſly. Nebo Očj Swýtý wſſemu Tělu. Ale bez Maudroſti nemůže býti žádná Ctnoſt. K mluwý: Kak ſprawedliwý něco komu nawrátiti může/geſtli že mu toho Maudroſt neukáže/ co čý geſt aneb komu náležý.

XLVI.

Demoſthenes Mudřec takto napſal: Tutiſsimum eſſe murum Prudentiam, quod is nec collabitur nec proditur: nulla quippe Mœnia ſunt tam munita, quin Machinis aut ſuffoſionibus, aut vt vallorum proditione capiantur. Prudentis autem Decreta ſunt inexpugnabilia. Idem Cap. 1.

Neypewněgſſÿ Zed prawil býti Maudroſt: Nebo nemůže vpadnauti/ prozrazená/ ani oklamána býti. Ale Zed Stawená/ žádná tak pewná býti nemůže/ kterážby Fortelem anebo mocý dobyta nebyla. Radda pak Maudrého/ geſt wěc nedobytá.

Ageſilaus Lacedemoniorum Rex, cum pugnaretur apud Mantinam, admonuit Lacedemonios, vt cæteris omiſsis omnibus, in vnum Epaminundam intenderent vim prælij: dicens, ſolos Cordatos Milites autores eſſe victoriæ: Quod cum feciſſent victoriam nacti ſunt. Hac voce conſuluit Ageſilaus incolumitati ſuorum, qui fuerant ſine dubiò manu hoſtium perituri. Simul illud docuit, in Bello plus habere momenti vnum vere prudentem, quam turbam imprudentium. Plu. in Laco. apoph.

Poſlyſs geſſtě k čemu vžitečná geſt Maudroſt. Ageſylaus Král Lacedemonenſký/ když v Mantyny Wálku wedl/ poručil Lacedemonenſkým/ aby opuſtiwſſe wſſech giných Raddy/ na ſamého Epaminonda ſe ſpuſtili. Mluwěc: Ze toliko ſami Srdnatÿ Mužj/ gſau počátkem Wÿtězſtwÿ. Což když včinili a Krále vpoſlechli/ Bitwu wyhrali. Tÿm napomenutÿm welmi dobře ſwým Wogákům poſlaužil Ageſylaus/ kteřÿž kdyby ſe toho nebylo ſtalo/ byliby bezewſſÿ pochybnoſti od Nepřátel přemožení. Dal tolikéž tjm znáti že na Wogně potřebná wěc geſt mÿti gednoho Maudrého/ nežli proſteych a přÿběhů Válečných nepowědomých weliký hauff.

Archidamus, cum Bello Arcadas ſuperaſſet obit, laudatus à quodam: præſtantius erat inquit Scillos prudentia, quam viribus ſuperaſſemus. Ibidem in Laco: Apoph. Když Archydamus porazyl Arcades Lidÿ ſylné/ y Bogům zwykle/ a byl od gednoho za ſwau Statečnoſt chwálen/ řekl: žeby ſe bylo mnohém lépegÿ ſtalo/ kdybychom ge byli Rozumem a ne Mocý porazyli neb přemohli.

Cato Starſſÿ co geſt mluwil o onom Scipionowi Mladém/ včeném a wpotřebách Válečných Muži zběhlém/ když ſe ho ptáno bylo o těch kteřÿž v Měſta Karthaginenſkého bogowali/ mezy kterýmiž gmenowaný Scipio byl. Nic wÿcegi gÿm o něm nepowěděl/ toliko tento Werſs: Ille ſapit ſolus, volitans alij velut vmbræ. On ſám toliko vmÿ y rozumÿ yako Pták létagÿc/ ginÿ gſau pak yako Stÿn.

Euripides Lidem Rytÿřſkým/ takowau Raddu dáwal/ kteráž mi ſe tuto widÿ zaſluſſné položiti. Vnicum conſilium rectum magnam militum manum vincere. Quo, prudenter admonuit non perinde refferre quam numeroſum educas exercitum, ſed quam cordati ſint exercitus Duces. In Bello ſiquidem, longe plus habet momenti prudentia Solertiaq; quam vires Conſilij expertes. Eraſ. Lib. 8. Apoph: Ze gednau Raddau zdrawau může poražen býti weliký počet Rytÿřſtwa ſtatečného. A tak tÿm Raddu dáwá a vkazuge/ že málo na tom záležÿ/ geſtliže kdo weliké Wogſko ſebere: Ale yak toliko mnoho má w něm Mužů ſrdnatých a rozumných. A protož gedenkaždý wěz/ že na Wognách w wětſſÿ wáze držana býti má Maudroſt/ nežli Moc a Syla ſkuſſená.

Tuto geden každý Pán zdráwě pomyſliti může/ proč a za yakau přÿčinau potřebÿ geſt ſe

bij gest se Maudrosti včiti. Nebo Maudrost ke wssem wěcem se hodij: Jakž o tom ti Mužij wznessenij a slawnij swědčij. Ano y w Knihách Maudrosti w Kapitole 7. čteme tato slowa: Neminem diligit DEVS, nisi eum qui cum sapientia inhabitat, est enim hæc speciosor sole.

Rozkazuge tolikéž Pán Bůh a chce to mijti / aby byla Wrchnost aneb Páni Timētes DEVM, to gest: bogijcý se Pána Boha. Očež sám z dáwna napomijnati ráčil Lid sobě zwolený / yakž o tom Czteme Deuterono: cap. 6. Dominum DEVM tuum timebis. Tam též w Kapitole 10. mluwij: Vnus est altissimus creator omnium, omnipotens, & metuendus nimis.

Onj Pohané / o swých domnělých Bozých mnoho drželi / kteréž w Neywyžssijm sstěstij swém nad giné časy wzýwati poraučeli. Očemž nám Xenophon těmito slowy napsal: Tum maxime colendos esse DEOS, quum homini res sunt secundæ, vt quum incideret necessitas, confidenter illos imploremus, vt pote beneuolos iam & amicos. Sed vulgus hominum contra facit, in fælicitate profunda est Diuorum obliuio: cum viget Calamitas tum demum ad illos confugimus. Eras. Lib. 7. apoph.

Jakoby řekl: Tehdáž když na wrchu Sstěstij posazenij gsme / neypotřebněgij gest se Pána Boha báti: Abychom potom kdyžby yaká důležitá potřeba přissla / s celým dauffánijm / swobodně k němu se vtecy mohli / yakožto k tomu / kterému gsme se prwé zasluhowali / a nic proti wůli geho nečinili: tak yako onen Swatý a Bohu milý Abraham činil. Vzřewssy čas přijhodný k Prosbě mluwij ku Pánu: Mihi autem Semen non dedisti. Ecce vernaculus meus hereditabit postme.

My pak (mluwij) gináče činijme / když se nám sstiastně wede / zapomijnáme se na Boha. Až potom když těžkosti na wrch Hlawy přicházegij / teprwa se k němu vtijkáme: Chtijce toliko samau yakaus Pijsničkau prowiněnij swá vkrotiti. Ale on gest horliwý mstitel wssech neprawostij a weystupkůw nassých. Očemž nám patrně Pijsmo Swaté swědčij.

A tak poslyssme Ewangelisty Swatého Mathausse co mluwij w Kapitole 10. Timete eum qui potest & animam & corpus perdere in Gehennam. Apposstol Swatý k Řijmanům pijssijc / tak ge napomijná: w Kapitole 11. Noli altum sapere, sed time. Na giném mijstě opět 2. Koryntům w 10. Kapit. Qui se existimat stare, caueat ne cadat. Psalmista w Zialmu swém Druhém takto nás wyučuge: Seruite Domino in timore. Dobrá gest Bázeň Božij / tomu každý wěř. Proč a za yakau přijčinau? O tom nám Mudřec w Knijze Přijslowij w Kapitole 8. prawij: Timor Domini odit malum. A protož každý takowý genž se Pána Boha bogj ničehož co on od nás mijti chce neobmesská. Jakž toho Ecclesiastes w Kap. 7. dokládá: Qui timet Dominum nihil negligit.

Czeho neobmesská: o tom týž Ecclesiastes w Kapitole 2. mluwij: Qui timent Dominum non erunt incredibiles verbo illius. Qui timent Dominum inquirent quæ beneplacita sunt illi. Qui timent Dominum præparabunt corda sua, & in Conspectu illius, Sanctificabunt animas suas Qui timent Dominum custodiunt mandata illius, & pacientiam habebunt vsq; ad Circumspectionem illius.

Tuto geden každý k spráwě wystawený / porozuměti můžess / yak se Pána Boha báti máss / tok se ti krátce wykládá. Kteřij se Pána Boha bogij / nebudau newěřijcý slowům geho / kteřij se bogij Pána Boha / wyptáwati se budau / na ty wěcy kteréž se

gemu lĭbý: Kteřý ſe bogý Pána Boha / wždycky ſtrogiti budau Srdce ſwá k wchalám geho/a před Obljčegem geho poſwěcowati budau Duſſý ſwých. Kteřýž ſe Bogý Pána Boha / oſtřýhagý přikázaný geho / a ſtrpený magý we wſſech potřebách y žádoſtech ſwých / až do čaſu geho Swatého ſmilowáný / tak yako oni wyſtawený geho Abraham/Jzák/a Jákob/činili. Abychom o ſobě onu řeč kterauž ſkrze Vſta Jzayáſſe Proroka / w Kapitole 29. propowědýti ráčil/ vſlyſſeli. Timuerunt me mandato hominum & Doctrinis. To geſt: báli ſe mne z rozkazu Lidu mého/k ſpráwě zwoleného/kterémuž ſem poručil oſtřýhati Duſſy gich.

A kdyžby vznal Pán takowau Bázeň w předſtawenych ſwých/z giſtilby přýpowěd ſwau/kterauž ſkrze Jzayáſſe Proroka w Kapitole 32. zaſlýbiti ráčil: Dabo eis Cor vnum & viam vnam, vt timeant me vniuerſis diebus, & bene ſit eis & Filijs eorum poſt eos. Tuto Páni pozneyte ſami ſebe/ geſtli že geſt wám Pán Bůh dal Srdce/a ceſtu gednu: tolikéž geſtli že ſe geho w Sſteſtý ſwém bogýte / aby wám dobře ſe wedlo / y Synům waſſým/ po wás. Neauſſeyte Slowům oněm kteréž Dawid w Zialmu ſwém 111. mluwý: Abyſſte pro tu přýčinu v Pána Boha w láſce měli býti / že geſt wám dal wſſeho doſtatek / a Bohatſtwý nad giné / k tomu gméno a Sláwu welikau. Takť gſau byli Bohatj onj Páni/ Holoffernes/ Nabochodonozor / Daryus/Nykanor / Herodes / y giný mnozý: měli Sláwu/ měli y Bohatſtwý. Ale poſlyſſte yak ſe o ných wyptáwá Báruch w Rozdýlu Třetým: Vbi ſunt qui theſauriſant argentum & aurum, in quo confidunt homines? ad Inferos deſcenderunt, & alij loco eorũ exſurexerũt.

Geſt to nezpitatedlná teynoſt Božſká / proč Pán Bůh Lidem zlým dobře činý: O tom by mnoho tuto pſáti přiſſlo. Ale kdež ſe prawá Bázeň Božý ſpatřuge / A tomu Pſalmiſta mluwý: Beatus qui timet Dominum, potens in terra erit, gloria & Diuitiæ in Domo eius, tomu vdělý wſſeho doſtatek / nadto weyſſe y vžiti dá/yako Abrahamowi/Jzakowi a Jákobowi. Tomu pak kterýž ſe wůli geho neſprawuge wěc mu ſe obracý? O tom Jzayáš w Kapit. 5. mluwý: Argentum eorum foris proicietur, & aurum eorum inſterquilinium erit.

Ty pak každý kterýž ſy k wyžſſýmu mýſtu powolán/máš býti přýkladem wſſeho dobrého. A geſtli že ſe kdo z tebe pohorſſý/za to odbýwati powinen budeš: Pamatůg na to coť w Ewangelium mluwý / geſtli že kdo koho pohorſſuge/ yaká pokuta na něg vložena geſt. Pamatůg Pane že ſy giným přýkladem budeſſli dobrým/ ſtane ti ſe dobře: Pakli zlým/ zlau odplatu wezmeš. Měg na ſebe pozor yako onen Job/kterýž o ſobě w Kapitole 17. mluwý: Poſuit me quaſi in Prouerbium vulgi, & exemplum ſuum coram eis. A tak gedenkaždý buď přýkladem dobrým/ aby ſe na tobě ona Slowa Ezdreáſſe Proroka kteréž mluwý w Kap. 16. neſplnili. Gladio & igne pereat, & ſic deleatur, ut non ſolum hominibus, ſed etiam Beſtijs, ſit in ſempiternum, pro exemplo Contemptus & inobedientia.

Tato ſlowa gednomu každému Pánu potřebna gſau rozuměti/co geſt to? Contemptus & in obedientia, kterýž když z Pýſmy včených Lidi ſe poradý/ ſnadně pozná.

Geſſtě potřebná wěc gt Panům/ prawdu milowati/Kakž Pán ſám Vſty ſwými Moyžýſſowi rozkazuge/aby wybýral Lidj takowé/ in quibus ſit veritas. Nebo proto aby gi milowala Wrchnoſt. Dawid o tom w Zialmu ſwým 50. mluwý: Ecce veritatem dilexiſti, kteréžto on wyhledáwá w Srdcy každého Cžlowěka. W čemž náležitá wěc geſt wěřiti témuž Pſalmiſtě/ yakž toho w Zialmu 30. dokládá: Veritatem requirit Dominus. Za kterůžto on ſám Pána proſý w Pýſni ſwé 118. Et ne auferas de ore meo verbum veritatis uſq; quaq;. A co tomu připowýdá

powjdá genž ſe s nj obchodj/O tom čti Prouerbiorum Cap. 12. Labium veritatis firmum, erit in perpetuum: Ne toliko ſamým Panům / té prawdy oſtřjhati potřebý geſt: Ale y Kreyčým/Sſewcům/a giným Rzemeſlnjkům. Nad giné pak Panům. Proč a za yakau přjčinau? o tom nám Alphonſus Arragonſký Král patrný přjklad zanechal/kterýžto/Panormita Hyſtoryk žiwot geho wypiſugjc/položil w Knjze 1. Alphonſum ſemper hoc in ore habuiſſe fertur, tantum valere ad fidem debere vnicum Principis viri verbum, quantum priuatorum iuſiurandum. Veritas enim licet omnibus innata debeat. Principum tamen præcipuũ debet eſſe ornamentũ. Panor. Lib. 1. de Rebus geſtis Alphõ. Tento Král obyčeg mjwal mluwjwati/ že tak mnoho má wáznoſti/ gedno Slowo Wrchnoſti aneb Pána/ yako přjſaha Lidj obecných. Ačkoliw prawda wſſem má wěc přirozená býti/ale Panuom y wſſj Wrchnoſti obzwláſſtnj ozdobau.

Pithagoras onen znamenitě wzneſſený Philoſophus, Co o Prawdě mluwj ſlowa geho/ kteréž Ælianus Lib: 12. deuaria hiſtoria, pjſſjc položil/ tato gſú: Pithagoras ſummus ille Philoſophus, dicebat hæc duo Diuinitus hominibus data eſſe longe pulcherrima: veritatem Amplecti, Et Beneficijs operã dare. Et addebat, vtrũq; cũ Deorum immortalium, operibus Cõparari poſſe. Ze dwě wěcy z Nebe dané gſau: Prwnj Prawdu milowati / A potom dobrodinj giným prokazowati: kteréžto Ctnoſti mohau býti w Cžlowěku přirownané / Bohům neſmrtedlným. Tuto geden každý pán aneb Wrchnoſt Cžtwertu powinnoſt ſwau ſobě k zachowáwanj náležitau/ poznati může.

Pátá powinnoſt po kteréž ptáti ſe má/ geſt mu neyſſkodliwěgſſj/a Pánu Bohu woſſkliwoſti. Kakž o tom ſám Vſty ſwými Moyžjſſowi porančeti rácil / aby wybjral k ſpráwě Lidu geho: Timentes DEVM, in quibus ſit veritas, & qui oderint auaritiam. Nebo Lakomſtwj geſt Kořen a počátek wſſeho zlého. Kakž o tom Eccleſiaſtes Cap. 10. mluwj: Auaro nihil ſceleſtius. Apoſſtol pjſſjc k Effeſkým w Kap. 5. napomjna ge mluwjc: Auaritia nec nominetur in uobis. W 1. ad Korinth: Cap. 6. weyſtrahu gjm dáwá/ takto: Auari, Regnum DEI non poſsidebunt.

Rzediteleé Cýrkwe Božj/ Ochráncowé prawdy geho Swaté / a wykladači aneb Doktořj Pjſem Swatých. Poſlyſs gedenkaždý co o Lakomſtwj pjſſj. Napřed Auguſtinus in quodam ſermone, Auarus antequam lucretur, ſe ipſum perdit, & antequam aliquid capiat, capitur. Na giném mjſtě/ nemohauce ſe nadjwiti neſkro cené žádoſti Lidſké/ mluwj proti nj tato ſlowa: Quæ eſt iſta auiditas Concupiſcentiæ, cũ & ipſæ beſtiæ habeant modũ. Tunc enim rapiũt quãdo eſuriunt: parcũt vero prædæ, quum ſenſerint ſacietatẽ. In ſaciabilis eſt Sola auaritia diuitũ, ſemper rapit, & nunquã ſatiatur, nec DEVM timet, nec hominẽ reueretur, nec patri parcit, nec matrem cognoſcit, nec fratri obtemperat, nec amico fidem ſeruat. Viduam oprimit, pupillum invadit, liberos in ſeruitutem reuocat, teſtimonium falſum profert, res mortui occupãtur. Quare & qui faciunt, non moriuntur. Quæ eſt illa animarum inſania amittere vitam, appetere mortem, aquerere aurum, & perdere Cœlum. Přečti ſobě to Pane bedliwě / Ty pak genž nerozumjſs wlaſtně wyložiti dey / nebo yá krátkoſti ſſolkowati muſým. Lakomec komu geſt podobný/ o tom týž Swatý Auguſtýn prawj: Auarus vir Inferno, eſt Similis. Infernus enim quantoscunq; deuorauerit nunquam dicit, ſatis eſt. Sic, & ſi omnes Theſauri con-

ſixerint

flixerint in auarum. To mrzuté a hanebné lakomſtwij/čaſtokráte ſe obnowuge. Rakž o tom Jeronym Swatý ſwědčij: Cum cætera vitia ſeneſcente homine ſeneſcunt, ſola auaritia Iuueneſcit.

Inocentius pjſſijc de vilitate Condicionis humanæ, takto Lakomſtwj wykládá: Auaritia ſecundum Apoſtolum, eſt idolorum ſeruitus. Quia ſicut Idolatra ſeruit ſimulachro: Sic auarus ſeruit theſauro. Nam ille cultum Idolatriæ diligenter ampliat, & iſte Cumulum pecuniæ libenter augmentat. Ille cum omni diligentia, colit ſimulachrum, & iſte cum omni Cura cuſtodit theſaurum. Ille ſpem ponit in Idolatria, eſt iſte ſpem Conſtituit in pecunia. Ille timet mutillare ſimulachrum, & iſte timet minuere theſaurum.

Leo magnus pijſſe o nij inquodam ſermone: Amori pecuniæ, vilis eſt omnis affectio, & anima Lucri Cupida, etiam pro exiguo non metuit perire, nullũq; eſt in illo corde Iuſtitiæ veſtigiũ, in quo ſibi auaritia fecit habitaculũ.

A tak za tau přijčinau každý pán/ wědauce o tom proklatém Lakomſtwij/ má ſe ho warowati a ge w oſſkliwoſti mijti. Podlé Raddy onoho Rabanuſa/ kterýž pjſſijc: Super Math: in fine, takto o něm mluwij: Opeſtis maligna auaritiæ, ſemper bonis animis deteſtanda. Quid illeſum? Quid in Concuſſum dimitis? tu genus hominum confudiſti, Tu diſcipulum Comitem ab Apoſtolatu præcipitaſti, tu milites Cuſtodientes ſepulchrum Captiuaſti, nunquid benedictum eſt, pecuniæ obediunt omnia. Obecné přijſlowij geſt: Czijm kdo wěkem ſtarſſij/ tijm wijcegi dychtij po shromáždowánij zbožij a Peněz. Z těch a takowých ſmijch ſobe činij/ onen Slawný Philoſoph Seneca, mluwijce: Monſtro ſimilis eſt Auaritia ſenilis. Quid enim ſibi vult? non inteligo. Nam quid abſurdius ut dici ſolet, quam quo minus reſtat viæ, eo plus viatici querere, & via deficiente augere viaticum.

Protož welmi potřebná wěc geſt mijrnoſt w shromáždowánij Statkůw/ Rakž nás tomu wyučuge/ Socrates in Prouerbijs Philoſophorum. Pecuniæ querendæ & tuendæ, modum haberi oportet. Očemž nám Seneca prawij: kdo vmij Bohatſtwij aneb Statku dobře vžijwati/ že geſt v něho yako Služebnice: Kdo pak nevmij/ tehdy yako Panij. Gehožto ſlowa tato wlaſtnij gſau: Pecunia ſi vti ſcias Ancilla eſt, ſi neſcias, Domina. Potřebná tehdy wěc geſt/ nedati ſe ſwoditi/ té hanebné Mrſſe/ kterážto w oſſkliwoſt gednoho každého vwodij/ Pánu tomu Neywyžſſijmu/ pro kteraužto on Duſſy y s Tělem na wěčné zatracenij odeſlati ráčij. Má tehdy každý Pán na to myſliti. (Wſſak geſtli že chce požehnánij Božjho/ y s Potomky ſwými doſýcy/) aby té ctnoſti w ſobě doſtatečně zachowáwal/ kteréžto on mijti chce. Napřed aby byl maudrým/ Pána Boha bogijcým/ Prawdu aby milowal/ a napoſledy Lakomſtwij proklatého ſe warowal. Nebo nechť nato každý Pán pamatuge/ kterýž Wrchnoſt nad ginými má že z Powolánj ſwého mnohém wětčj počet Pánu Bohu wydati muſý/ nežli ginj: A protož k těm mluwiti ráčj/ kteřjž celau Wrchnoſt proti wůli gehowůli gebo Swaté na ſebe přenáſſegj. Aby ſe w tõ ohlédli a lépegij ſobě vſmyſlili. Nebo geſt on toliko gijm ſnadněgſſij a menſſij wěcy k rozſuzowánj poručil/ Zlawněgſſij pak/ a těžſſj na Moyžjſſe aneb Succeſſori geho wzložil. Rakož Apoſſtol s napomenutijm Raddu dáwá/ w Liſtu ſwém k Řijmanům w Kapitole 2. Propter quod inexcuſabilis es ô homo omnis qui

iudicas. In quo enim iudicas alterum, te ipsum condemnas: eadem enim agis quæ iudicas. Existimas autem hoc ô homo omnis qui iudicas eos, qui talia agunt, & facis ea, quia tu effugies, iudicium Dei.

A tak wſſyckni wy Páni a Saudcowé na to myſlete/ a pamatůgte/ na onu Radu Apoſſtola Páně/ kterauž pjſſjc ad Corint: Cap: 12. dáwá: Quod si nos metipsos diiudicaremus, non vtiq; diiudicaremur.

Tuto pak giž máš počátek Wrchnoſti prawé/ od Pána Boha nařjzený. W kterémžto wſſyckni Lidé gedni od druhých přjklad ſobě berauc/ čjm dále tjm lépegi a pořádněgi žiwi gſau. Za kteraužto přjčinau/ patřjc na ten Starodáwnj pořádek/ vmjnil ſem též tohoto Slawného Margkrabſtwj Morawſkého/ wſſech Cžtyř Stawůw Starožitnoſt/ tolikéž y Wzácnoſt podlé pořádku toho w kterémž ſem Pány wěku ſwého yak w Saudech ſwých ſedagjc zaſtal/ a potom giné po njch wypſati.

Wyſoce

XLIX.

Wyſoce Důſtognému a Oſwijcenému Knijžeti / ꝛc. Wyſoce Vrozenému Pánu / Pánu Heytmanu / ꝛc. Vrozenym Panům Panům. Neywyžſſijm Panům Vřednijkům a Saudcům Zemſkym / Slawneho Margkrabſtwij Morawſkého. Geho mil: Cyſaře Rzijmſkého / Vherſkeho a Czeſkého ꝛc. Krále ꝛc. Margkrabě Morawſkého ꝛc. Radám. Panům ſwym miloſtiwym / Služby ſwé powolné wzkazuge.

NEmůg Vmyſl / ani Czlowěka žádného předemnau / Wyſoce Důſtogné a Oſwjcené Knijže. Wyſoce Vrozeny Pane Pane. A Vrozenij Páni Páni: Ale ſameho Stwořitele Nebe y Země / (kteryžto wzácnoſti Stawy Lidſké / zde na zemi rozděliti ráčil) ktomuto mne přiwedl. Očemž čteme in Geneſi Cap: 25. yak Pán mluwiti ráčil k Rebece: Duæ gentes ſunt in vtero tuo, & duo Populi ex tuo ventre diuidentur: Populuſq; Populum ſuperabit, & maior ſeruiet minori. Ačkoliw gſme wſſyckni poſſli z gednoho žiwota / ale ne wſſem Pán Bůh gednoſtegné Dary rozdáwati ráčij. Mohl Eſau předſtijhnauti Jákoba w Prworozenij / Ale Jákob gey zaſe předſtijhl w Požehnánij Otcowſkem. Jákobowi & Semini eius promiſit Dominus de Rore cœli & de Pinguidine terræ, abundantiam Frumenti Vini, & Olei. Nadto weyſſe y to: že gemu wſſyckni Lidé ſlaužiti / ano y wlaſtnj Bratřij poddáni gſauce s Potomky ſwými klaněti ſe měli. O tom čti in Geneſi 1. Cap 27. Toho tehdy čaſu začali ſe dwa Stawowé / geden wyžſſij / druhy nižſſij / podlé wůle a přircenij Pána Boha Wſſemohaucýho.

¶ Že geſt to byla dáwnij wůle Stwořitele naſſeho / žádný proti tomu mluwiti / ani opijrati ſe nemůže. Já pak widauc ten pořádek z dáwna w tomto Slawném Margkrabſtwij Morawſkém / na Cztyry Dijly rozdělený / to geſt na Staw Panſký / Prelatſký / Rytijřſký / a Měſtſký. O každém obzwláſſtě w těchto Knijhách vmijnil ſem pſáti / a Starožitnoſt tolikéž y wzáctnoſt / gednoho každého položiti.

¶ Ku Waſſij miloſtem tehdy / yakožto ku Saudcům a ſpráwcům těch wſſech Stawůw mluwiti chcy / a chuť ſwau tolikéž y přijzeň k tomuto Slawnému Margkrabſtwij Morawſkému opowědijti. W gehožto okrauhloſti / wſſyckni Kragowé gſau mi dobře známi / a nad giné mnohé weliké a mocné Králowſtwij / z mnohých Darůw / kterýmiž od Pána Boha obdařeni gſau / pochwálenij hodnij. W čemž abych Lidem

bych Lidem záwistiwým nezdál se Pochlebnijkem býti / Slowy giných / a patrnými Pijsmy gich podpijrati se chcy: A připomenu odkawád gsau oni to Slawné Margkrabstwo wychwalowali / tolikéž wzáctnost geho / y wssého dostatek a hognost wyprawowali. Následowati gich w tom budu.

¶ Wzáctnost napřed z weliké Statečnosti Předkůw Wassi: mi: to Slawné Margkrabstwij má: O čemž nám obssijrně Hystorye swědčij. Skrze kterauž to ssyroce rozssijřili Pomezý aneb Hranice Králowstwij Markomanského: Což se Wassij milo: wýssegij pokázalo. Czehož Iordanus Medicinæ Doctor w Knijhách swých kteréž sepsal o Wodách hogitedlných / aneb Teplicech Morawských / potwrzuge. Dowodijc toho Spisský Arriana Hystoryka / tolikéž Vellegiusa Paterculusa, y ginými.

¶ Druhá Wzáctnost tohoto Slawného Margkrabstwij / z dostatku a hognosti Vrod nad giné Kraginy. Y zdaliž nedostí patrně in Historia Boemica Æneas Siluius, kterýž potom nazwán Pius Secundus, když na Stolicy Papežskau wolen byl / wychwaluge tuto Kraginu: že Morawa mnohé giné Kraginy / Wijny Dobrými / a Ssaffrány wýbornými žiwij a opatruge. Ano y dotčený Iordanus Doctor, wýsse gmenowané Wody aneb Teplice / od sebe wynalezené wychwaluge. Yakož w gistotě / ti tři darowé Božsstij / kteréž gest dáti ráčil této Kragině / mohau býti a z prosta gsau za Poklad nesčijslný / a nepřeplacený: totižto napřed Statečnost / (z nijž w weliké powěsti v Národůw okolnijch / oni Slawnij Předkowé Wassijch Mil: až posawád gsau.) Druhé hognost a dostatek Vrod. Naposledy pak ty Wody kteréž zlé zdrawij léčij. Yá w tom nechcy žádného naprawowati / toliko to k paměti přiwozugi. Ale nadewssecky giné Dary Božij / dwě sem sobě wěcy w tomto Slawném Margkrabstwij Morawském oblijbil. Z nijchž Osoby Wassijch Mil: chwáliti / a nad giné Národy Slawenské wywyssowati chcy. W čemž nechť mi žádný za zlé nemá. Nebo yako oni mluwij: Tractant Fabrilia Fabri. Tak také tuto: gedni chwálij Hrdinstwij aneb Statečnost. Druzý hognost Vrodůw. A Třetij chwálij hogitedlné Wody. Yá pak yako Starý / Iusticiam & Pietatem, co gsem w celosti gesstě zastal w tom Slawném Margkrabstwij / to chwáliti chcy: Což mi snadně přigde s giných pomocý.

¶ Onen Slawný Muž Pohanský Cicero lib. 3. Offi. o sprawedliwosti takto napsal: Iustitia virtus, omnium est Domina, & Regina virtutum. Tok gest ta Panj té wzáctnosti: o nijž na ginem mijstě mluwij: Iustitia, ex qua vna virtute, viri boni apellantur. Má gistě weliké gméno ta Panij / kterauž gesstě týž Slawný Muž wychwaluge. Perpetuæ Comendationis & Famæ est Iustitia, sine qua nihil potest esse laudabile. 1. Offi.

bile. 1. Offi. A gest (mluwij) prawá Panij/ nebo nepotřebuge od giných pomocý. Yakž o tom 2. offi. wypisuge / bez kteréžto wssecky giné neplatné gsau. O čemž gsau wlastnij tato geho Slowa. Iustitia sine Prudentia plurimum poterit, sine Iustitia nihil valebit Prudentia. S kterýmžto Pohanským Mužem y Pijsmo Swaté se snássij: Yakž toho Mudřec w swém Přijslowij dokládá: Simplicitas Iustorum diriget eos, peruersitas præuaricatorum vastabit eos Prouer: 11.

¶ Nebogijm se toho/ aby kdy Pán Bůh pro tu přjčinu/ to gt pro nesprawedliwost měl se hněwati na toto Slawné Margkrabstwo: Nebo w něm práwě ta Swata Sprawedliwost Stolicy swau postawila/ kterauž co za Owotce aneb vžitky každé Kragině té / kteráž gi v sebe mijsto dá/ následuge/ To z Pijsma Swatého na rozdijlných mijstech patrně máme.

¶ Cypryán Swatý w Knihách swých 12. pjssic de Abusionibus, tak prawij: Iustitia Principum, Pax est Populorum, tutamen Patriæ, immunitas Plebis, munimentum gentis, Cura languorum, gaudium hominum, temperies aëris, Serenitas maris, terræ fæcunditas, Solatium Pauperum, hereditas filiorum, & sibimetipsis Spes futuræ Beatitudinis. Načte na to patřiti/ yacý vžitkowé tu Panj následugij / kterážto za opatřenau sprawau Wa: Mil: w této Kragině Panuge. Tak že což Æneas Siluius o Předcých Wassých mil: napsal. Gens Rapinis asueta, nulli iter tutum, nisi armato potentioriq; præbet, to nynij yakým pokogem okrássleno gest/ každý seznati / a prawdě mijsto dáti musý / ten kterýž tu Kraginu progede / nadto weysse kterýž w nij některý čas pobydlij/ vhlijdá nad giné / Krag vsslechtilý / w Lidnosti y Pobožnosti. Nad nijmžto w prawdě onen slib Božij/ zřegmě se plnij / kterýž skrze Vsta Ezechyele Proroka w Kapitole 37. propowědjti ráčil / těmito slowy: Et percutiam illis fædus pacis, pactum sempiternum erit eis. Et erit tabernaculum meum cum eis, & ero eis DEVS, & erunt mihi Populus.

¶ Giž gest temu Sedům Seth a Dwanácté Leth / yak Wijra Swatá Křestianská swůg počátek w této Kragině wzala / přes kterýžto čas/ wsseckо Práwo swé w celosti má. Má Pastýře aneb Biskupa swého/ odkud sobě giná Králowstwij přijklad brali / a tak tim spůsobem se osazowali. O čemž Kronyka Czeská swědčij: tolikéž y Dubrauius při Koncy Kněh Pátých toho dokládá (když bylo po Bitwě Czechůw s Vhry za Boleslawa Vkrutného / že včinili sobě Czechowé Zmijnku o Biskupu) těmito slowy. Orta tunc primum post victoriam illam satis lautam, à Boiemis Christianis Episcopi mentio, Boleslao coram memorantibus, tum in decorum sibi, tum indignum videri, vt Moraui Bauariq; & Misnij ac cæteri finitimi, suum domi haberent Episcopum, cuius præsentia atq; authoritate religionis cultus & retineretur, &

amplificare-

amplificaretur: ſolam Boiemiam in tanto iam faſtigio collocatam, præſule, velut altero dignitatis oculo carere, ac foras quaſi Luſcam ad alienos Pon= tifices proſpectare, quoties, Pontificalia munera in Boiemia eſſent obeun= da &c. To ſe dálo Létha Páně 965. Račte čýſti Hyſtorye/ yak Předkowé Waſſých Mil: tolikéž y giný welikau prácy o to wedli/ aby Paſtýře Duchownjho mjti mohli/ ale wſſyckni ge potratili: Morawa to má/ co Pán Bůh geſſtě hned po Stwořený Člowěka vſtanowiti ráčil. O tom nám Starý y Nowý Zákon ſwědčý. Očemž Malachy= áſs w 2. Kapi. zmýnku činý. Labia Sacerdotis cuſtodiunt Scientiam, & Legem requirent ex Ore eius, Quia Angelus Domini Exercituum eſt. Ezechyel w 44. Kapi. o ných mluwý takto: Et Populum meum do= cebunt, quid ſit inter Sanctum & pollutum, mundum & immundum oſten= dent eis: Et quum fuerit Controuerſia, ſtabunt in Iudicijs meis, & iudi= cabunt. Neuſlyſſý Morawa od Pána ſwého toho prokletý aneb zlořečený: O kterémž čteme 2. Petri. 3. (Parati ſemper ad ſatis factionem omniposcenti vos rationem de ea quæ in vobis eſt, Spe, & Fide: ſed cum modeſtia & timore Conſcientiam habentes bonam, vt in eo quod detra= hunt de vobis,) Confundantur qui calumniantur veſtram bonam in Chri= ſto Conuerſationem. To což ſe tuto mluwý aneb pýſſe/ že tak geſt a ne gináč/ w Stawu Prelátſkém/ každý doſtatečně pokázané negde.

¶ Tuto ſe pak giž Waſſý Mi: opowýdám/ s čým k Waſſým Mi: gdu. Což Waſſý Mil: w těchto Knýhách/ nic zagiſté Nowé ho/ toliko ſamau welikau Starožitnoſt/ a yako wěc temnau/ ni= kdý prwé w gedno neſebranau/ Nynj pak odemne wynalezenau/ na ſwětlo podáwám. Pokázawſſy napřed zakládatele a rozſſýřowatele Králowſtwý tohoto: potom pak Margkraby poſtracený Tytule Králowſkého/ za žádnau ginau přýčinau/ toliko pro ſamu neważnoſt a neposluſſnoſt Krále Mladého/ a nedokonále Wjře wyučeného/ kte= rauž byl powinen zachowáwati Biſkupu yakožto Otcy ſwému Du= chownýmu. Ale nepamatowal na ono napomenutý/ yakž Eccleſiaſtes včý w Kapitole 4. Præsbitero humilia animam tuam. Na giném mý= ſtě w Kap: 7. mluwý: In tota anima tua time DEVM, & Sacerdotes illius Sanctifica: In omni virtute tua dilige eum qui te fecit. Et Miniſtros eius ne derelinquas. Tam wýcegj čtauce/ wýcegj ſe též neyde. Nedobře ſe na to vradil ten Král Mladý/ chtěl aby gey Biſkup poſlauchal/ a ono poručeno geſt/ aby Králowé Biſkupůw poſlauchali. Očemž čteme Deute: 77. Cap. Qui ſuperbierit, nolens obedire Sacerdotis Imperio, mo= rietur. Tok ſe ſplnilo na Králi: Tok ſe gt vkázalo na Králowſtwj ge°. Od kterého žto čaſu Slawný Předkowé Waſſ: Mi: to zachowáwali ſnažně/ (Což ſe patrně w Prelátſkém Stawě pokáže) že nikdý we Wla= ſtj ſwé bez Biſkupa nebyli/ Nýbrž ge vſſetřugjc welice ſobě wážili: Pa= matugýc na ona ſlowa Božý: Qui vos ſpernit me ſpernit. Ano y na to

bedliwý

bedliwý pozor máagijc/yak čteme in Apoca: w Rozdjlu Pátém/co mluwij o sobě y o Náměstcých swých wěrnij Služebnijcy Božij/takto: Et fecisti nos Deo nostro Regnũ & Sacerdotes. Et Regnabimus super terrã.
A tak z té samé statečnosti chwáleno býti musý toto Slawné Margkrabstwij Morawské skrze wzáctné Předky Wassijch Mil: tak až práwě do tohoto wěku Wassijch Mil: Že tak Kaplanu Božijmu a Biskupu swému/ welikau poctiwost včiniwssy/ne toliko Pastýřem gey gmenugijc/ ale práwě Primatem & Principem mezy sebau gmjti ráčjte. Na kterýžto Pořádek w tomto Slawném Margkrabstwj Morawském/yakožto Patrij Wassijch Mi: patřijc: Vmijnil sem Pérem swým w těchto Knijhách Slawné Předky Wassijch mi: wypsati/ Skutky y Paměti gich hodné opowědijti / kdy a kterého času to Slawné Margkrabstwo osazowali / a neb yak dáwno do osazeného přigeli. Zbijragijc to z rozličných Pamětj totižto z Hystorygij Prywilegij/ z Hrobowých Kamenů / y z giných Powěstij Starožitných / Dowodijc toho prawdiwými Přijklady/tuto krátce pokážij. Mám za to že netoliko Wass: Mil: ta Knijha přijgemná bude / kterijž w gednom Pořádku weliký počet Předkůw Wassijch Mi: nagijti ráčjte: Ano též y ginij okolnij Sausede pohrdati nij nebudau. Nebo budau wěděti Gména y Tytule Wassijch mil: A tak rozuměti budau/že ne k těm Slawným Předkům Wassijch mi: ani k Wass: mi: Potomkům gjch Pán Bůh tato Slowa in Exodo 32. cap: promluwiti gest ráčil: Peccauit mihi delebo eum de Libro meo. Yá pak ne swé hodnosti to připisugijc / ale obzwlásstnij Lásce Božij kterauž on skrze Péro mé Předkům Wassijch mi: tolikéž y Wa: mi: pokázati ráčil/ podlé oněch slow Swatého Lukásse w Kap. 10. Gaudete autem quod nomina vestra scripta sunt in Cœlis.

¶ W prawdě to powěděti mohu že w tomto mém ssediwém Wěku/ neobtěžowal sem sobě wssech těch welikých Prácy/ kteréž sem při zbijránj Knijhy té podnikal/ Nýbrž sem gich y zapomenul: A to z té přjčiny / že sem vznáwal k sobě welikau pomoc a Lásku / Oswijceného Knijžete/ Geho Mi: Pána Biskupa Olomauckého Pána mého milostiwého. Kterýžto z rozličných Prywilegij Kostelnijch/ weliké Starožitné Paměti okázati mi poručiti ráčil. Začež yá Geho Knijžetcý Milósti mnohým powinen sem/ že mi toho propůgčiti ráčil. Ano y wlastnij potomcy Wassijch mi: z té přjčiny/že gest ta Knijha na swětlo wyssla/ na Geho mi: wěčně dobrým spomijnati mocy budau.

¶ Druhá přijčina k zapomenutij těch wssech meych při této Knijze prácy k tomu mne přiwedla. Že sem od Wassijch Mil: k Osobě swé welikau a hognau přijzeň/ ano y Lásku poznáwal/ Kterážto nesmijrnau chuť a ochotnost k té prácy mi přidáwala. Což w skutku vznáwage/ s onijm Senekau mluwijm : Nunquam tibi gratiam (Morauia)

 referer

referre potero, tamen illud certe non deſinam vbiq; confiteri, me referre nō poſſe. Nechtÿc tehdy Láſky té ani dobrodinÿ Waſſÿch Mi: k ſobě prokazowané zatagowati/ po wſſeliký čas/ (ginym wnadu a náwě‑ſſtÿ k ſlužbám Waſſÿch Mi: dáwagÿc/) zřegmě ge wyznáwati budu. Nebo ten Slawný Muž Seneca / na wſſecky takowé Lidj/ kteřÿž do‑brodinÿ negſau wděčnÿ ſe hněwá / mluwÿc o nÿch: Quidam furtiue gratias agunt, & in angulo et ad aurem verentur palam ferre; vt ſua potius virtute, quam alieno adiutorio habere dicantur. Ná žádných miloſtj ani dobrodinj kterěž ſem od Waſſÿch mil: k ſobě vznáwal/ anobrž y přigj‑mal/ tagiti nechcy. Ale y těm kteřÿž mi Spiſý yakými do té Knÿhy nápomocni byli / každému na ſwém mÿſtě náležitě děkowati chcy. Toliko za to Wa: mil: yakožto ſwých miloſtiwých Panůw proſým. Aby mi to žádné neláſky a ſtjžnoſti od Wa: Mi: neneſlo/ že pro weli‑ké Starožitnoſti Wa: mi: w těchto Knjhách mých přednÿho mÿſta/ žádnému wynalezti nemohu. Ale tak yak gſem na Oſoby Wa: mi: w Saudu Zemſkém hleděl/ tjm ſpuoſobem / wedlé téhož pořádku o Wa: mi: pſáti ſem vmÿnil. Wſſak neumenſſugÿc Starožitnoſti ani wzáctnoſti z Wa: mi: gednoho každého. S tÿm ponÿžené Služby ſwé k miloſtiwé Láſce a Paměti Wa: mi: poraučÿm.

Waſſÿch Mil:

Powolný a hoto‑
wý Služebnÿk

Bartholoměg Paprocký z Glo‑
gol/ a Paprocké Woly.

Za Panowánij Geho Milosti Cýsaře Rudolffa toho gména Druhého/ Vherského a Czeského ꝛc. Krále ꝛc. Margkraběte Morawského ꝛc. Tjmto pořádkem yakž tuto nýžegij poznamenáno negdeſs. Páni na Saudech w Margkrabſtwij Morawském ſedali.

Kněh Prwnijch Czáſtka Druhá.

Kapitola Prwnij.

NApřed Geho Miloſt/ Wyſoce Důſtogné a Oſwijcené Knjže a Pán/ Pan Staniſlaw Pawlowſký/ z Božij miloſti Biſkup Olomaucký/ Králowſké Kaply Czeſké Hrabě/ A Geho miloſti Cýſaře Ržijmſkého/ Vherſkého a Czeſkého/ ꝛc. Krále ꝛc. Radda ꝛc.

~:)⁑(:~

TEn vžijwal po Předcých ſwých Erbu tjmto ſpůſobem/ to geſt půl Měſýce zlatého/ a Hwězdu o Sſeſti Rozých/ na Modrém Poli/ A na Helmě otewřeném Korunu/ z nijž wycházel Pawij Ocas/ na němž též Znamenij yako y dole w Sſtijtu: Polácy gey gmenugij/ Lelywa. Tohoto Erbu předek/ geſſtě s Lechem a Czechem do Kragin těchto ſe přibral. Yakž o tom Ořechowſký Hyſtoryk y Slawný Rytijřſký Czlowěk w Polſſtě wypiſuge. Což ſe ſnadně doweſti může. Nebo zakládagijc onj prwnj Monarchowé Koſtely a Kláſſtery/ rozmnožugijce Wijru Swatau Křeſtianſkau: Předky Erbu toho w Raddách ſwých mijwali. Yakž nijžegj patrně ſe vkáže.

 Létha Pá-

LEtha Páně. 997. Spitimierus Comes. w Třemessenském Klássteře / za Hnězném Tři mjle wzdáli / má tu památku / že gest dal Sſest Wsý k témuž Klássteru na wychowánij Zákonijkůw Rzádu Swatého Augustyna / kteřijž se gmenugij Canonici Regulares.

LEtha Páně 1092. Priuilegia Kostela Hněznenského wspomijnagij Hrabě Spitiměra / kterýž že gest dal Wes Spitimiř k Arcybiskupstwij Hněznenskému / za času Panowánij Ladislawa řečeného Heřman / Knijžete Polského. W té Wsy / yakž Cromer pijsse potom byl gat / Martin Archyděkan Hněznenský od Křižownjkůw Prúsských. Lege Librum 5.

TYech gmenowaných Hrabat prawij býti Hystorye Polské y ginij Spisowé Potomka / Spitiměra z Tarnowa / který byl žiw Léta Páně 1287. Ten byl w djlu swém wzal Melssteyn. S Tamerlanem Cárem Tatarským častéBitwy a sstiastné mjwal: Za gehožto statečnost dáno gemu bylo / Weywodstwo Krakowské: ačkoliw nebyl Stáři než Osmnácti Leth. O němž se nacházý že gest nepozůstawil po sobě žádného Potomka Mužského Pohlawij / toliko dwě Dcery. Annu dal w Staw Manželský / za Odrowonža Weywodu Ruského / kterýž když vmřel / ona poyala sobě Jordána Kasstelana Wonického / s nijmž Dijtky zplodila. Od Kteréhožto času / Melssteyn zůstal w Rodě Panůw Jordánůw. Od Druhé Dcery geho possli Panowé Tarlowé.

SVitka Tarnowského z Melſſteyna wſpomýná Cromer w ſwých 14. Knjhách / že geſt byl Weywodau Krakowſkým / Létha Páně 1385. w ono Interregnū které bylo po Ludwjkowi Uherſkém a Polſkém Králi. O němž w 15. Knjhách zmjnku činj těmito ſlowy: Ioannes Melſtinius Palatinus Cracouienſis ac Dominus Inferioris Ruſsiæ ſiue Podoliæ, quam ei Vladiſlaus Rex ante duos annos, fruſtra reclamante Regina cū proceribus, donarat. Yaký geſt to byl obránce těch Kragin před Pohany / Hyſtoryk toho netagj.

JAna Weywodu Sendomirſkého / kterýž byl Kaſſtelanem Krakowſkým / týž Hyſtoryk wpſomjná. Lib: 12. Ten byl Syn druhý ono° Spitimira / od něhož geſſtě až poſawád Panowé Tarnowſſtj pořádkě ſwým gdau. Kterýž wzal djlem Tarnow. Potom po Smrti Krále Jagelona dán za Poručnjka Synu geho wolenému Králi Polſkému. Czehož Hyſtoryk dokládá těmito ſlowy. Datus eſt autem ei Iuuenilium ætatum, Conſiliorum moderator, Iaſcus ſiue Ioannes Melſtinius, Caſtelanus Cracouienſis vir grauis & prudens, & amans Reipub. Dluhoſs též o něm toto napſal. Ex cuius Sētentia & ordinatione adminiſtratio totius regni Salubriter dirigebatur. Cuius quoq; prouidentia magnæ opes congeſte, & erarium locupletatum. Byl žiw Létha Páně 1333.

JAna Weywodu Sendomirſké° / připomjná Kláſſter Přjworſký Řádu ſwatého Auguſtýna / kterýž Bohatě nadal. Ten ſe pſal / yakž o tom Priuilegia ſwědčj: Nos Ioannes à Tarnovv Palatinus Sendomirienſis, & Capitaneus Ruſsiæ, Domin9 in Iaroſlavv &c. K Duchowenſtwj Sepulchri Dominici Hieroſolimitarum de Miechovia diocesis Cracouienſis: nadal několik bohatých Wſý / a Deſátkůw nemálo. Zůſtawil dwa Syny.

Rod těch Celiwcůw nadali Probožſtwj v Wſſech Swatých w Krakowě / očemž ſwědčj Priuilegia.

Jana

JAna Syna wýsse gmenowaného Weywody Sendomirského / týž Hystoryk w Knihach 19. prawj býti Weywodau Krakowským. O němž toho doložil: Ioannes Tarnouius Palatinus Cracouienſis, cuius tunc magna erat auctoritas. A w Knihách 18. takto: Miſit Rex Legatos ad Sigiſmundum Cæſarem, Ioannem Tarnouium Palatinum Cracouienſem &c. Ten zůstawil Synůw Pět / z nichžto dwa: Jan Amor / a Jan Gratus / Statečně s Turky v Warny bogugjc / zbiti gſau.

JAn Raffael / Bratr těch Slawných Mužůw Třetij / kterýž w Městě swém gehož w djlu po Otcy dostal / gſauc Probosstem / tam Klásster Barnadinum wystawěl / a w něm Tělo swé pochowati poručil. Vřadu Biskupského žádného nechtěl / toliko Canonij Krakowskau přigal. Byl Pán welice nábožný a žiwota Swatého.

JAn Felix Cztwrtý Bratr gjch / byl Weywodau Lubělským / kteréhožto Tělo leží w Tarnowě. A toho gest swědkem Náhrobek w témž Městě. Vmřel Léta Páně 1488.

RAffaele Bratra Pátého Cromer prawij býti Kasstelanem Wislyckým / kterýž s Witoldem Knijžetem Litewským / táhl proti Tatarům / Létha Páně 1459.

JAna Syna Raffaelowého w spomjná Priuilegium Klásstera w Městě geho Přeworsku / takto: Magnificus Dominus Dominus Ioannes de Iaroſlavv & Przevvorſko, Anno Domini 1450. kterýžto Klásster on Bohatě nadal. Též Cromer o něm zmijnku činij těmito slowy: Petreſsum & Sumenum arces, vbi præclarum in primis eximiæ virtutis Specimen duo Poloni Equia

loni Equites, Ioannes Tarnouius & Leſcus Bobrounicius, Hungari corum annalium teſtimonio, dum alter Sumeni portas duobus vulneribus acceptis refregit, alter Petreſsi murum primus aſcendit &c. Lege Bomfinium.

RAffaele Pána na Jaroſlawi wſpomijná Cromer Lib: 27. proto že před Tatary Mužně/ Podolſkých a Ruſkých Kragin bránil/ ſebrawſſe Lid nemalý/ (když oni do Země wtrhli) zaſkočil gjm ceſtu v Třebowle/ s Pawlem Jaſſenſkým Staroſtau Bělſkým a Chelmſkým/ Statečně ge od hubenij a Plundrowánij Země odehnawſſe. Ten Staroſta byl Rodu a Erbu toho / yakž tu widijš.

O němž přiwypſánij Rodu Panůw z Záſtřizl ſe doložij.

JAna Amora Kaſſtelana Krakowſkého týž Hyſtoryk Lib: 24. připomijná / pro Hrdinſké/ ſkutky geho: Pochowán w Tarnowě/ nad gehožto Tělem na Kamenu wyteſán geſt tento Text: Ioannes Amor, Comes in Tarnovv, Caſtelanus Cracouienſis, qui obijt Anno 1500 requieſcit hic in Chriſto. W těmž Koſtele Druhý Kámen geſt/ a na něm tato ſlowa: Ioannes Amor, Comes in Tarnovv Palatinus Sendomirienſis, Obijt Anno 1514. requieſcit in Chriſto.

JAn Hrabě na Tarnowě Syn téhož Jana Amora Kaſſtelana Krakowſkého / byl též Kaſſtelanem Krakowſkým/ a Heytmanem Korrunnjm/ O němž Cromer činj zmjnku/ těmito Slowy: Vir non ſolum Genere Illuſtris, ſed etiam peritia rei militaris & rebus Bello geſtis domi foriſq; clariſsimus, ætate, Conſilio ac dignitate, facile Princeps Senatus Polonici. Též y Filip Padněwſký Biſkup Krakowſký in lib: Elogiarum, wſpomijná gey takto: Ioannes Tarnouius, vir non ſolum Bellica laude, verum etiam Domeſticis virtutibus, Iuris Prudentia, Conſilio & grauitate memorabilis. Hic duobus Bellis feliciſsimæ geſtis, Datiam, quæ Valachia nunc vocatur, & Moſchouiam pacauit. Namq; ad Obertinum exigua militum Polonorum manu,

rum manu, hoc ėſt Sėx Millibus tantum, cum viginti Sėx Millibus Dacorū aciæ conflixit, quibus fuſis atq; fugatis, ſeptem Signa Militaria & viginti ṫres Machinas Bellicas, victor in Poloniam retulit. In Moſchouia rurſus Arcem Starodubenſem validiſsimo præſidio munitam, Cuniculis ſubruit & expugnauit. Témuž z wůle wſſeho Králowſtwij ſwolena byla Berně z Lanu Rolij/po dwauch gř. w: kteréžto Summy ſeſſlo ſe wijce= gij nežli Sto Tiſýc. Měl Syna gménem Kryſtoffa Ka= ſſtelana Wonického / kterýžto při Dwoře Cýſaře Maxi= miliána z Mladoſti ſlaužil. Ten pogal ſobě Zioffigi Odro= wonžownu ze Sprowy/ Weywodinku Ruſſkau/ kteraukž byla porodila Kněžna Mazowecká. Vmřel nepozůſta= wiwſſy s nij žádného Potomka/Létha Páně 1567. Se= ſtra geho wlaſtnij dána byla Wſtaw Manželſký Kon= ſtantýnowi Knijžeti Oſtrowſkému/ od nijž poſſel Januſs Knijže Oſtrowſké/ Weywoda Wolinſký.

TJech Panůw z Tarnowa Rod geſſtě až poſawád trwá/ w němžto Lidé Ctnoſtj a Statečnoſtij ſe ſtkwij / z nichžto Jan Amor: kteréhož porodila Alžběta Zborowſká / byl na Dwoře Geho miloſti Cýſaře Rudolffa ꝛc. Trukſaſem. Téhož Jana Amora/ wlaſtnij Bratr geſt Martin z Tarnowa/ꝛc.

ROd Granowſkých w Weliké Polſſtě z něhož wſſyckni Rodowé w Ruſſý/w Kra= kowſkém Weywodſtwj/ na Slézſku y w giných Kraginách počátek ſwůg magij. Vžijwagij též toho Erbu/Z nijchžto Wincencý Gra= nowſký byl Staroſtau a Generalem Welké Polſky. Létha Páně 1340.

OD těch Granowſkých gde pořád= kem/ Rod Pileckých/ O čemž Cromer lib: 18. Fol: 280. wypiſuge. Toho Rodu byla Alžbě= ta Otty Weywody Sendomirſkého Dcera / kterýž ſe pſal na Pilci. Ta pro Kráſu a we= liké Bohatſtwij kteréhož po Otcy doſtala: Neyprwé wzata byla za Manželku od Jana Syna Pána Lacka z Morawy. Yakž toho Dlu= hoſs dokláda. Potom obrátiwſſy ſe do Polſky/ a giž Létha na dijle y Staré magijc/wſſak Kráſu a Spaniloſt newy=

prawite=

prawitedlnau. Na nijžto Wladislaw Jagelo Král Polský patřijc / za Manželku gj pogal. Ta potom obdržela to na Králi Manželu swém/že gest Rodu Pileckých Tytul Hrabský na wěčné časy darowal. Gijchžto Potomcy pjssij se Comites de Pilcza,

OD druhého Bratra téhož Wincencyho Granowského/ wssyckni Rodowé w Ruských Kraginách possli: Yako Rod Panůw Seniawských / w kterémžto druzý Hektorowé a Herkulessowé se rodili. Toho Rodu byli tři Bratřij: Mikuláss Weywoda Ruský/ tě byl w Rytijřských wěcech welmi zběhlý/a wěčné paměti hodný. Zůstawil po sobě Cztyři Syny / Muže slawné / netoliko w Polsstě ale po wssech Pohanských Zemijch známé. O nijchž Památka v Lidi gest/ yak Ssawle swé častokráte w Krwij Pohanské zbarwili.

JAross starssij Syn byl tolikéž Weywodau Ruským: Ten s Hedwikau Tarlownau/ Korauhewnijho Lwowské° Dcerau: o kterauž to Bogdan Hospodář Walaský pilně se staral/ aby gj k Stawu Manželskému / dostati mohl. Což gest y na dijle wykonal. Nebo od Krále Augusta nařijzeni byli k tomu dwa Weywodowé/ kteřijž mu gj wydati měli: Yako Mikuláss Mělecký/Weywoda Podolský/ a Girij Jazlowěcký/Weywoda Ruský a Heytman Koruny Polské. To když wsseckno na konec sprawenо bylo/a čas gistý k wydánj Panny gmenowán byl/A giž k tomu přisslo že gest pro nij s welikým Nákladem Posly wyprawiti měl. (Wůz samý ssacowán byl několik mnoho Tisýcůw/ nebo Ssijny dosti tlusté z samého Střijbra tažené byli / kde koliw Železa potřebij bylo/ na to Střijbro dáwano. Nádobij na Koně počteno w Ssesti Tisýcých Zlatých. Woprat kterauž Kočj přednij Koně sprawowati měl/ z holého Zlatta vdělaná/ w nijž Ssestnácté Set Dukátůw bylo. Wůz Kamenijm drahým na Maderacých Zlatohlawowých nákladně a bohatě Krumplowaný / kterýžto ssacowán byl Třidceti Tisýc Reynských Zlatých. Wssak Koně wyměnugijce/ kteréžto gesstě do konce sprawené nebyli.) W tom k nesstěstij přissel / a tak wsseck en ten Náklad y Weselj w niweč se obrátilo. Za Pannau pak mnohé wěcy/ kteréž gi darowal zůstali. Widáwal sem na nij Rzetěz Zlatý kte-

rýžto když na sebe wložila/nemohla pod nijm Obědu wytrwati. Ta potom dostala se gmenowanému Panu Jarossowi Seňawskému Weywodowi Russkému/s nijmžto zplodila Syna Adama.

MIkuláš Seniawský Syn gmenowaného Weywody Rusského/a Bratr wlastnij téhož Jarosse/ byl Heytmanem Polnijm / a Kasstelanem Kamenským/ Starostau Stryským: w mladých Letech swých welikého Sstěstij proti Pohanům vžijwal.

RAffael a Jan Bratřij gjch / Synowé téhož Weywody Rusského/byli Mužij Slawnij/kteréhožto Weywodu Cromer in funebri oratione Sigismundi Primi Regis Poloniæ wspomijná těmito slowy. Nicolai Senauij, viri fortis & magnanimi, qui nunc Palatinus Belzensis est, ductu, & Fratrum eius Alexandri & Procopij, Tartari victi &c.

ORzechowský Hystoryk Polský tolikéž připomijná téhož Weywodu s Bratry y s Syny geho/ takto: Mikuláš Weywoda Russký/s Alexandrem a Prokopem Bratry/ s Jeronýmem/ Mikulássem/ Raffaelem / a Janem / Syny swými / kteréžto z Mladosti cwičijce w Krwij Nepřátelské broditi / proti Ordam Tatarským dwakráte Bitwu obdržel. Alexandra Hospodáře Walaského wyhnaného z Země/ zase na Hospodářstwij dosadil/ w Wězenij v Pohanůw mnoho kráte býwal/ a wždycky s Božj pomocý z něho diwně wycházel. Rány časté z Boge wynássel/ Wězně Walaské a Tatarské Králi wodil/ y z Polij odsýlal: na swůg wlastnj Náklad / opatrowal Kraginy Russké: A Podolské Pole pusté mnohými Wesnicemi a Městečky osadil/ ꝛc.

OD těch Granowských yakž sem toho weysse doložil/ wssyckni Rodowé Slawnij w Rusských Kraginách / gsauce s těmi Seňawskými s přijzněni / se rozrodili: Yako Páni Lisakowsstij/ Jaskmaničtij/ Ostrowsstij/ Březdowsstij y mnozý ginij.

LVI.

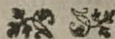
W Welké Polſſté gſau Páni Spláwſſtij z toho Rodu Granowſkých wlaſtně poſſlij. Z nijchž gednoho Cathalog Biſkupůw/ prawij býti/ Biſkupem Poznánſkým/ Létha Páně 1480. Staniſlaw byl Kaſſtelanem Křiwěnſkým. Jan na ten čas geſt Weywodau Inowlaclawſkým. Též toho Rodu gſau/ Páni Brověwſſtij/ Páni Strykowſſtij/ rc. w tom Kragi.

W Litwě Rodowé Neypředněgſſij toho Erbu vžijwagij: yako Páni Hlebowicowé/ Rod Starodáwnij. Toho Rodu byl Jan Weywodau Trockým / Syn Weywody Wilenſkého. Mikuláš Drohoſtayſký byl Weywodau Polockým/ Muž paměti (pro tu Statečnoſt/ kterauž na Nepřátelijch Wlaſti a Krále Pána ſwého okazowal/) hodný. Gehožto Syn Alexander/ geſt těchto čaſů Kragecem Knijžetſtwij Litewſkého.

NA podhořij y w Sanocké Zemij toho Erbu mnoho Rodůw ſe nacházý/ kteřijž od gednoho Předka/ yako y ginij téhož Erbu ſe rozrodili: Totiž Páni Bobolowé Rod Slawný a Starý/ pijſſij ſe de magna & Parua Piaſek. Jakub byl Caualerem militiæ Hiſpaniarum. Noſyl Habit bijlý a dlauhý.

W Krakowſkém Weywodſtwij / a w Sendomirſkém / od těch Granowſkých Rodowé wzáctnij tohoto wěku gſau/ yako Páni Golůchowſſtij. Z nijchž geden geſt Podkomořijm Sendomirſkým. Ten zůſtawil po ſobě Potomky s Dembinſkau Kaſſtelana Krakowſkého Dcerau. Páni Mikenſſtij Rod Starodáwnij: Geden byl Weywodau Inowlaclawſkým: Ščepečtij/ Czelatičtij/ y ginij kterýchžto Paměť ſneſti nemůže.

List

NA Slézsku we Přinském Kragi / toho Rodu a Erbu gsau Páni Pawlowsstů z Pawlowic. Stanislaw Syn Ondřege Pawlowského z Pawlowic wěku mého / byl Slawným a wznessenym Człowěkem. To že tak gt z tohoto Listu / Zygmunda toho gména prwnůho Krále Polského porozumůjs. Kterýžto List dán gest témuž Stanislawowi Pawlowskému na Sněmu Obecnům wssů Koruny Polské / při přůtomnosti mnohých wzáctných Lidi / a Senatoru téhož Králowstwů. Gehožto tento Smysl gest:

IGISMVNDVS DEI GRATIA REX POloniæ, Magnus Dux Lituaniæ, Nec non terrarum Cracouiæ, Sandomiriæ, Siradię, Lancicię, Cuiauiæ, Russiæ, Prussiæ, Masouiæ, Culmēsis, Elbingēsis POMERANIEque &c. Dominus & Hæres.

Significamus tenore præsentium quibus expedit, vniuersis & singulis harum noticiam habituris. Quia Nobilis Stanislaus Pavvlovvsky de terra Pczinensi Ducatus Silesiæ, homo bonæ famæ & inculpatę virtutis, ad nostri pręsentiam veniens coram nobis exposuit, quod, tametsi de generis sui nobilitate sit apud omnes manifestum & indubitatum, nequè vnquàm ea de re per quenquam in controuersiam vocatus fuerit, tamē ex alienis casibus periculum faciens, & pręcauens, ne in posterum aliqua vel sibi, vel posteris suis eam obrem dificultas vt multa sunt hominum ingenia ad in cessendos alios plus nimio procliuia, exhiberi posset, presertim quod in Ducatu Slesiæ, in territorioq; suo non multos gentiles haberet, sed omnes fere cū cognatos tū gentiles & Affines illius in Regno nostro sub nostra ditione existerēt, sponte sua supplicauit nobis, vt probacionē generis sui corā nobis & consiliarijs nostris tū temporis nobis assistentibus, per nobiles suos gentiles, ab eisdem armis atque insignibus, quemadmodū & ipse originem suam ducen̄: more nobilium Regni nostri admittere dignaremur. Quam quidem eius postulationem iustam & honestam esse iudicantes, Tum intercessionibus consiliariorum nostrorum pro eodem Stanislao Pavvlovvsky diligenter apud nos factis benigne annuentes, probationem huiusmodi generis sui, & deductionem stemmatum ei admittendam censuimus, admisimusq; pro nostra benignitate Regia non grauatim. Qui tandem adductis in presentiam nostram Consiliariorumq; nostrorum cognatis & gentilibus suis, viris nobilibus ac fide dignis, legitimam coram nobis atq; eisdem Cōsiliarijs nostris de quaterno generis sui stemmate quemadmodū hic a latere suis coloribus depicta sunt, in hunc modum deductionem fecit, ac prestitit factis, scilicet, per ipsos nobiles attestationibus, & iuramentis insuper prestitis, quo scilicet eiusmodi illorum attestationibus, maior accederet fides & autoritas.

autoritas. Itaque quod ad primum stemma à parente prefati Stanislai ductum attinet, id coram nobis in tabula depictum exhibuerunt. Scilicet

in signę Semilunæ cum astro inter eius cornua in cāpo celestino, quod vulgari sermone nostro Leliua vocant. De hoc Nobiles Stanislaus Goluchovvsky in Goluchouo Hæres,& Benedictus Mirzensky prefati Stanislai patrueles necessitudine fraterna illum attingentes, testificati sunt eundem Stanislaum hoc gentilicium stemma ex patre suo nobili Andrea Pavvlovvsky habere, eidemq; referre acceptum.

De secundo item Kiczky vulgariter appellato, familiæ illius maternæ quod formā habet trium Restium in campo rubeo similiter fratres ex materna Genelogia sua, Stanislaus Railky,& Valentinus Skydensky testimonium illi dederunt.

De tertio quod nostra lingua Scheliga vocant, Semilunaris formæ cum cruce intra cornua in campo rubeo ex Avia paterna testificati sunt, Nobiles Stephanus & Ioannes Kysielovvsky de Kysielovv & in Nierodzim hęredes.

De quarto denique hoc est de Falcone supra lapidem in campo rubeo ab Auia materna accepto, Nobiles Nicolaus Krop Damkovvsky de Dākovvicze,& Nicolaus Buiakovsky in Paniovv hęres, iurati itidem quemadmodum & alij suprascripti testes fidem nobis fecerunt. Quam quidem eorum attestationem ac Stemmatum deductionem modo pręmisso coram nobis factam, ratam & gratam habentes, eandem autoritate nostra Regia approbandam censuimus, approbamusq; pręsentes statuentes & declarantes, vt literis hisce nostris tam in Regno Dominijs nostris, quam in alijs provincijs, terris & nationibus quibuscunq; externis plena & in dubia fides habeatur. Ipsiq; Stanislao Pavvlovvsky, vti uero & indubitato nobili, vt à nemine clam vel aperte sinistra aliqua obtrectatione de bona existimatione sua ac generis sui vel posterorum suorum dignitate detrahatur. Verum libertatibus, gratijs, & immunitatibus omnibus quibus alij vbiuis gencium Nobiles ac Militaris ordinis homines gaudent & perfruuntur, ipse quoq; Stanislaus vna cum posteritate sua gaudeat, & potiatur temporibus sempiternis, Testimonio atq; autoritate pręsencium accedente. Quibus in fidem sigillum nostrum est subappensum. Datum Cracouiæ in conuentione generali, Sabato die San-

to die Sanctæ Priscæ. Anno Domini 1 5 3 9. Regni nostri Anno 3 2. Pręsentibus ibidem Reuerendissimo & Reuerēdis in Christo patribus, Dominis, Ioanne Latalsky Archiep: Gnesnensi, Legato nato & Regni nostri Primate. Petro Cracouiensi, Luca à Gorca Vladislauiensi, Stanislao Oleschnicky Poznaniensi, Stanislao Tharlo Premisliensi, Sebastiano Braniczky Chelmensi Episcopis. Nec non Magnificis, Generosis & venerabilibus Ioanne à Tharnovv Castellano Cracouiensi Sandomiriensiq; Capitaneo. Petro Kmita de Vissnicze Palatino Cracouiensi, Regni nostri Marschalco, Cracouiensi, Premisliensi, Scipusiensi, Colensiq; Capitaneo: Ioanne à Thanczin Sandomiriensi, Stanislao Thomiczky Calisiensi, Coninensi, & Pisdrensi Capitaneo. Petro de Dambrouicza Lublinensi Casimiriensiq; Capitaneo. Nicolao Nisczieczky Belsensi. Petro Gorinsky Mazouiæ & Capitaneo Czechanouiensi, Stanislao de Kutno Rauensi Palatinis: Nicolao de Volia Sandomiriensi, Serenissime Dominę Coniugis nostræ Charissimę Curiæ Magistro, Lomsensi, Visnensi, Lanczkorunensi Capitaneo. Petro Opalensky Gnesnensi Serenissimiq; filij nostri Domini Sigismundi Regis Curiæ Magistro Olstinensi & Kostensi, Capitaneo. Spitkone à Tharnovv Radomiensi, Regni nostri Thesaurario, Seradiensi & Krzepicensi Capitaneo, Seuerino Boner de Balicze, Biecensi, Burgrabio Zuppario & magno Procuratore Cracouiensi, Biecensi, Ossueczimensi, & Zatoriensi Capitaneo, Castellanis: Paulo de Volia Regni nostri Vicecancellario, Burgrabio Cracouiensi, & Capitaneo Gostinensi. Samuele Maczieiovvsky, Decano. Ioanne Vilamousky Cātore, Paulo Crassovvsky, Pręposito Omniū Sanctorū Cracouiensi, Secretarijs nostris, & alijs quam plurimis dignitarijs, officialibus, & Aulicis nostris testibus fide dignis. Datum per manus pręfati Magnifici Pauli de Volia Regni nostri Vicecancelarij Burgrabij Cracouiensi & Capitanei Gostinensi, sincere nobis dilecti.

Paulus de Volia
Vicecancell: Mapp.

Relatio eiusdem Magnifici Pauli de Volia R. P. Vicecancellarij Burgrabij Cracouiensis, & Capitanei Gostinensis.

Urozeny

VROzený Wládyka Pan Ondřeg Pawlowský wýš gmenowaný / hned z mladosti w Rytýřských wěcech se obýral. Potom pogal sobě Manželku Helenu z Rodu Pannow Rayských / a Skydenských. Tito Rodowé obadwa od gednoho Předka počátek swůg magj / toliko že od Sydel giným Tytulem se gmenugj: s njž zplodil tyto Potomky / Michala a Stanislawa Syny / a Dceru Alénu: kterauž potom dal k Stawu Swatého Manželstwý / Janowi Ssternskému / téhož Erbu Lelywa / O nýž w Stawě Prelátském / při Janowi Ssternském Synu gegjm Probosstem Olomuckém / a Archyděkanu Brněnském ssýřegi negdeś.

MIchal Starssý Syn Pana Ondřege Pawlowského / ten zplodil dwa Syny Muže wýborné / Wawřince a Jana / kteřjžto w Polssťe v Krále Augusta za sprawowánj Vřadu Heytmanského Mikulasse Seňawského / w potřebách Rytýřských / slaužili. Dostawssy se tam Létha Páně 1540. zase do Wlasti swé okolo Létha ꝛc. 1566. se nawrátili. O čemž List téhož Augusta Krále / Swědectwý wydáwá: Kteréhož gest tento Rozum.

IGISMVNDVS AVGVSTVS DEI Gratia Rex Poloniæ, Magnus Dux Lituanię, Rusię, Prussiæ, Masouiæ, Samogitiæq; &c. Dominus & Hæres.

Vniuersis & singulis Capitaneis Nostris finitimis seu limitaneis, ad quos præsentes literæ nostrę peruenerint: Nominatim verò Generoso Sigismundo Myskovvsky Olvienczimensi, Zatoriensiq; Nostro Capitaneo, fideli nobis dilecto, Gratiam nostrã Regiam. Generosæ fidelis nobis dilecte: Redit in Patriam Nobilis hic Laurentius Pavvlovvsky, qui cum honeste sese in Seruitio nostro, contra Moschum gessisset, & propter virtutem omnibus in Regno nostro, & in Militia gratus esset: Dignum iudicamus quẽ omnibus commendaremus. Vt quidem commẽdamus, luculentum eidem virtutis honestissimæ conuersationis testimonium præbentes. Et quoniam is seruitio nostro Bellico defunctus, extra Regnum nostrum proficisci constituit: Fidelitati tuæ mandamus, vt cum præseñ: erit requisita, Eum cum omni Comitatu rebusq;

siue appara-

siue apparatu Bellico, èquisq; libere per limites Regni transire permittat. Idq; â suis fieri iubeat pro gratia Nostra. Datum Lublini 13. Mensis Augusti, Anno 1566. Regni Nostri 37.

Petrus Myśkovvsky R. P.
Vice Cancellarius Mapp.

ZMENowaný Pan Wawřinec Pawlowský / nawrátiwsse se do Wlasti swé Létha Páně 1575. poyal sobě za Manželku / Pannu Elissku z Tworkowa a z Krawář / wlastnij Sestru Urozeného Pána / Pana Giřijka Bernartha Tworkowského z Krawář / a na Oldřissowě: kterauž byla porodila Panj Kateřina z Děhylowa / na ten čas Manželka Urozeného a Statečného Rytijře / Pana Ondřege Zence z Margkwartowic / na Klimkowicých a Porubě / ꝛc. Týž Pan Wawřinec Pawlowský / s tauž Panij Elisskau z Krawář / zplodil Dceru Annu Pawlowskau z Pawlowic.

URozený Wládyka Pan Stanislaw Pawlowský Syn Druhý Pana Ondřege Pawlowského z Pawlowic / w Mladých Letech swých / tolikéž Rytijřskými wěcmi se zaneprazdňowal. Potom poyal sobě Manželku / Panij Annu Brandysownu z Grabyssic / Dceru Pana Alexyho Brandysa z Grabyssic / Heytmana Oswětimského ꝛc. s nijž zuostawil dole psaných pět Synů a dwě Dcery.

WAwřinec Neystarssý Syn Pana Stanislawa Pawlowského z Pawlowic. Ten w Mladém Wěku od Otce sweho / k cwičenij Rytijřskému odeslán byl k onomu welice Slawnému a paměti hodnému Pánu / Panu Hanussowi z Opprsstorffu / Swobodnému Pánu na Aychsfrydssteyně a Wyžssým Glogowě / a Gich Milosti Karla Pátého / Ferdynanda a Maxymiliana / Cýsařů Rijmských / ꝛc. Raddy ꝛc. Člowěku w Wá-

lečných wěcech proti Turku Nepřjteli wsseho Křestianstwa skussenému. Ten potom na též geho Službě vmřel / a w Wjdni pochowán.

DRuhý Syn téhož Pana Stanislawa Pawlowského / Pan Walentin Pawlowský z Pawlowic na Pawlowicých a Golasowicých / rc. Ten z mladosti při Dwoře Zygmunda Augusta Krále Polského Wěk swuog strawil / gsauce potřebowán k mnohým pilným wěcem. Manželka geho Anna z Rodu Panůw Slupských / s njž žádných Djtek neměl.

PAn Hanuss Pawlowský z Pawlowic na Augezdě a Mirowě / rc. Syn geo třetj / měl Mážełku Panj Annu Wlčkownu z Dobrý Zemjce rc. S njž zplodil tyto Potomky / Jana Kanonyka Olomuckého / Stanislawa / Petra / Mikulásse a Walentjna / na ten čas Djtky malé / a Dcery tři / Annu / Mandalénu / a Zuzanu. Annu neystarssj dal k Stawu Swatého Manželstwj / Vrozenému Wládyce Pánu Bernatowi Drahanowskému ze Stwolowy a na Drahanowicých / rc. kterýž tolikéž vžjwá Kozla na Modrém Poly / stogjcyho na Skále rc. O němž při Erbě Panůw Donátůw se ssjřegi doložj.

CZtwrtý Syn / Wysoce Důstogné a Oswjcené Knjže a Pán / Pan Stanislaw Pawlowský / Biskup Olomaucký / Králowské Kaply Czeské Hrabě / A Geho Mi: Cysaře Řjmského / Vherského a Czeského / rc. Krále / rc. Radda / rc. O němž wýssegi doloženo gest.

PAn Wáclaw Pátý Syn wýss gmenowaného Pana Stanislawa Pawlowského / rc. Procurator Generalis, Sanctissimi Sepulchri Domini nostri IESV Christi constitutus, Anno Domini 1580. Czehož máss tento patrný duowod.

List

RATER IOANNES A BERGOMO, ORDINIS Minoris Regulæ Obseruantiæ, Præpositus Diui Antonij, Sacri Montis Sion Guardianus, ac totius terræ Sanctæ locorum Sacrorum Comissarius Apostolicus, & Seruus. Dilecto in Christo Nobili Illustrique Domino Venceslao Pavvlovvsky â Pavvlovvicz, de silua religionis B. Francisci, benefactoris præcipuo ac deuotissimo, Salutem in Domino sempiternam. Quum iuxta summorū Pontificū determinationes, declarationes, cōcessiones, & indulta, quilibet locus seu Conuentus noster, habere suum Procuratorē æconomicū actorem siue sindicum cerneatur. Qui in omnibus agendis & determinandis cuiuscunque momenti Apostolica authoritate, tanquam verus sindicus interueniri debeat. Id circo ego, cui locorum terræ Sanctæ & Fratrum in eis degentium, & præcipue Conuentus Montis Sion, cura licet imparibus meritis comissa est, de prudentia tuæ Charitatis laudabilis & aprobata vita, Zeloque nostræ religionis ac locorum terræ Sanctæ feruenti deuotione, ac plenum non solum fide dignorum testimoniorum informatus, sed experientia manifesta edoctus, præsentium seriæ ipsius Sacratissimi conuentus Montis Sion, ceterorumque locorum eidem subiectorum, te verum & legitimum Generalem Procuratorem instituo in Partibus tuis, tum per præsentes denuntio, nec non cum potestate substituendi, cum Clausulis & alijs insimilibus opportunis & apponi solitis ad omnia & singula, nomine & vicæ Sedis Apostolicæ, atque ad opus Fratrum & locorum dictorum faciendа, & exequenda, quæ quilibet verus Procurator in iudicio & extra iudicium faceret exequi potest, cum omnibus Priuilegijs, gratijs, immunitatibus, alijs Procuratoribus nostri Ordinis â summis Pontificibus cōcessis &c. In vita pariter & in morte omnibus Priuilegijs Apostolicis S. Orationum, Missarum, Officiorum, Ieiuniorum, & omnium aliorum bonorum, quæ Diuina Clementia acceptare dignabitur, ex sua quoque misericordia, dominationi tuæ donabitur. In quorum omnium fidem præsentes manu propria subscriptas, sigiloque nostri Officij munitas tradidi. Datum in Prælibato Cœnobio nostro, Sancti Saluatoris, die 20. Iulij. Ano 1580.

Fr: Ioannes â Bergomo. qui sup: Mapp.

TEnto Pan Wáclaw Pawlowský z Pawlowic toho Tytule že w prawdě vžjwá / z njže psaného Listu geyž sem očima swýma widěl y četl / při němž Pečet zawěssená gest / a kteréhož sem přjpis tuto položil / patrně porozumijss.

NOS

OS FRATER IOANNES A BERGOMO, Originis minoris obseruantiæ, Præpositus Diui Antonij, totiusque terræ Sanctæ, licet indignus Gubernator & Commissarius Apostolicus & Seruus. Vniuersis & singulis quibus præsentes peruenerint, salutẽ in Domino sempiternã. Quoniam nuper ad Sacratissima misteria visitãda se contulerit Nobilis Dominus Venceslaus Pavvlovvsky à Pavvlovvicze, de Silesia, & plenipotentem super præmissis à summo Pontifice Romano, licentiam obtinuit. Ipsa Sacratissima loca transmarina magna cum deuotione visitauerit, amplexusque fuerit reuerenter ardentissimoque feruore, Gloriosum Domini nostri IESV Christi sepulchrum, de quo Triumphans die tertia resurexit, in primis deosculatus fuerit, Et Sanctissimum Caluariæ Montem subire dignatus est: Sion etiam vbi cænam illam mirificam cum Discipulis suis fecit, eorumque maxima cum humilitate pedes lauit, atque Oliueti montem, è cuius vertice virtute propria Cœlos ascendit, Intemerate ac semper Virginis Mariæ Mausolum, Betlehem Dauid Ciuitatem, quam suæ Sanctissimæ Natiuitati prælegit, Betaniam vbi Lazarum Quadriduanum à mortuis suscitauit, Betphage vnde super Asinam & Pullum Hierosolimam ascendit, Montana Iudeæ, Desertumque præcursoris Baptistæ in quo Pœnitentiam egit, demum Domum Simonis leprosi, vbi Magdalena Caput & Pedes Domini vnguẽto effudit, atque Lidarsi vel Diosopolim, vbi Sanctus Miles Georgius Martirio coronatus est. Multaque alia loca Sacratissima tam in Ciuitate Sãcta Hierusalem quam extra à Neotoricis Peregrinis visitari solita, Ipse Nobilis Dominus Venceslaus, vt diximus visitauit, ac pie veneraturus est: Et in Sanctissimo sepulchro Sacramentum Eucharistiæ suscepit, ostendens veram Christianam nominis professionem, & vt decet magnanimum Militem viriliter quaslibet difficilimas angustias forti animo præferens. Id circo nos Frater Ioannes qui supra &c. ob dicti Nobilis ac Illustris Domini Venceslai, deuotionem singularem affectum, ac nimium Zelum in hac Sacratisima misteria & loca, ac in tocius Christianæ Religionis Augmentum, Auctoritate qua fungimur Apostolica, Præfatum Nobilem Illustremque Dominum Vencessaum, Militari dignitate duximus insigniri, & huiusmodi Ornamenta Decoratum ac Insignitum super Gloriosissimo Domini nostri IESV Christi sepulchro insignimus, & decoramus. Ideò quibus cunque in Orbe Terrarum constitutis, cuius libet Conditionis, Gradus, aut status existant, præsentes has inspecturis, Notum facimus ac denuntiamus, denuntiatumque omnibus & singulis declaramus, decernentes insuper eundem Nobilem ac Illustrem Dominum Venceslaum de cętero, posse deferre Sanctæ Crucis, Sanctissimi Sepulchri, ac Sancti Georgij Insignia, vt verum ac legitimum Militem & Equitem omnique dignitate, iure optimo, non immeritum frui valere, ac gaudere omnibus & singulis immunitatibus, prærogatiuis, præeminentijs, & Priuilegijs, quibus cęteri Milites ipsius

tes ipsius Sanctissimi Sepulchri, uti, frui, ac gaudere solent. Quorum omnium & Singulorum in Fidem & testimonium, præsentes fieri curauimus, Ac sigillo Sanctissimi sepulchri, nostroq; Chirographo Comuniri. Datum Hierosolimis in Prælibato Cænobio nostro, Sancti Saluatoris, die XX. Iulij. Anno M. D. LXXX.

Fr: Ioannes à Bergomo
qui supra Mapp.

TYž Pan Wáclaw nawrátiwsse se do Margkrabstwj Morawského / poyal sobě za Manželku Panj Johanku / Starožitného a wzáctného Rodu / Panůw Zaubkůw ze Zdetina. S njž zplodil tyto potomky / Bohuslawa / Wáclawa / a Jana Syny / a Dceru Annu.

¶ O giných Rodých téhož Erbu / w Stawě Rytýřském negdess.

O Erbě a Rodu Panůw z Wrbna.

Kapitola II.

WEdlé Geho mil: Knjžetcý / Pana Biskupa Olomauckého / měl Mýsto po prawé straně / Wysoce Vrozený Pán / Pan Hynek Bruntálský z Wrbna / na Bruntáli a Goldssteyně / ꝛc. Neywyžssj Heytman Margkrabstwý Morawského ꝛc. Kterýžto po Starožitných a Slawných Předcých swých vžýwal za Erb Ssesti Lilium na Sstýtu Modrém předělené Zlatým Sstrychem / a na Helmě z Koruny Slaup / proražený Ssýpem / tim spůsobem yako widýss: Kterýžto Předku geho nadán gest we Francygý / Cžehož se njžegý dočtess. Měl dwě Manželky o nýchž dolegj y o Potomcých gých se doložý. Napřed o nabytj Erbu toho čýsti budess.

TAkowá gest Starodáwnij Powěst o počátku Erbu
tohoto/ gesstě za času sprawowánij Pohanůw w Polsstě/ že gsau

Předkowé geho/ vžijwali Tři Lilium / kterýžto
Rod že gest byl welice rozplozený w těch Kra-
ginách. Gehožto Potomcy až posawád se na
cházegj w Knijžetstwj Slézstém: Totižto Páni
Strakwicowé / z nijchž geden byl Biskupem
Pražským/ O němž potom zmijnka se včinij: Ale
giž y toho Rodu žádná Osoba Pohlawij Muž-
ského nepozůstáwá/ toliko Panij dwě/ Anna kte-
ráž měla za Manžela Pána Žerowského Nay-
wyžssijho Sudijho Knijžetstwij Oppolského. A Panij Lidmila po-
zůstalá Wdowa/ po Panu Křentěssowi z Smard/ ꝛc.

Z Téhož Rodu kterijž vžijwali tři Lilium za Erb/
Muž geden gménem Wrboslaw / chtijce nasytiti Sláwau žijžni-
wé Srdce swé/ vslyssawssy o welikých Wálkach w Kraginách Zá-
padnijch/ mezy Wlachy a Francauzy / wybral se z Wlasti swé a do
Kraginy Franské se obrátil: A opowěděwsse se Wrchnijmu Heytma-
nu/ chtěl tolikéž aby ho y sám Král znal/ a oněm wěděl.

To když se stalo: Na dokázanij Sýly swé Statečně a Hrdinský s
Nepřáteli Králowstwij toho sobě počijnal / což bylo s podjwenijm
wsseho Rytijřstwa. Slaužilo mu Sstěstij we wssem / kterýžto ob-
lijbiwssy sobě Wijru Swatau Křestianskau / o nijž gesstě w Kragi-
nách Polských neweděli/ k nij přistaupil. Pokládágij někteřij že gest
se to dálo tempore Ottonis Regis, quem Franci, neglecto Carolo Ludoui-
ci Balbi filio, sibi præfecerant, Circa Annum 898. O němž se čte že gest
byl Pán Wálečný/ a proti Nepřátelům swým w Bitwách Sstiastný.
Ginij pak Tempore Caroli, nebo toliko Tři Létha Balbus Panowal.
Po gehožto Smrti Karel Syn geho Králowstwij toho po Otcy
swém Sprawu vgal. Ten potom Králowstwij Franskému Tři Li-
lium (Žáby opustiwssy) za Erb způsobil. Někteřij pak tomu odporugij/
pijssijc: žeby Camilus kterýžto tři Lilium a Orla o dwau Hlawách za
Erb vžijwal/ Králowstwij Franskému to znamenij darowati měl.
O němž prawj že gest byl Dijs Sapientissimus. Gehožto potomcy přes
982. Lethě we Francygi panowali. Ale yakž pak kolíw Země Franská
Erbu toho dostala: Nic méně tento Rytijř Statečný tam gey na-
byl/ tijmto způsobem.

Když Král sstiastně Wálku s Ržijmany Nepřáteli swými doko-
nal/ Wrboslaw kterýž byl w známosti a poctiwosti v wssech/ vmijnil
se do Wlasti swé nawrátiti. A předstaupiwsse před Krále / žádal

gey aby mu Swědectwij zachowánij geho při Dwoře / y w Wogſſtě ſwém / wydal. Kterýžto vznawſſe žádoſt hodnau / přigawſſy gey za Confratra / ku geho třem Lilium / ſwé tři / anebo Králowſtwij ſwého přidal / a na Helmě Slaup Zlatý Střelau prorażený poſtawjc / na Znamenij geho dobrého chowánij darowal. Proto: že geſt on ſám ſwau Rukau Heytmana Ržijmſkého Erbu Kolumnůw zabil. Což ſnadně ſe porozuměti může / že geſt ſe to dálo za čaſu Panowánij Otty / nebo proti němu Cýſař Arnolff činil Lidem pomoc / Karlowi Synu Ludouica Balba.

LEtha Páně 997. za Panowánij Boleſlawa neyprwněgſſijho Krále Polſkého řečené° Chrabry / když Otto Ruphus Cýſař toho gména Třetj nawſſtěwowal Hrob Swatého Wogtěcha Mučedlnijka / Biſkupa Pražſkého / a Arcybiſkupa Gnězněnſkého w Polſſtě: vznawſſy k ſobě od Boleſlawa Knijžete y od giných geho Panůw přednijch welikau Láſku / na dokázanij přijwětiwoſti darowal Boleſlawowi y Králowſtwij geho Korunu na čaſy wěčné / rozkázawſſy gey Gaudentiuſoui Arcybiſkupu Gněznenſkému pomazati / ſám Rukama ſwýma Korunu na Hlawu geho wſtawil. Wrchnij Pány a Senatory geho / honore Comitatus ozdobil. Což prwé w Polſſtě nikdy nebýwalo / až teprwa když Wijra Křeſtianſká počátek ſwůg wzala. Kterážto ozdoba dlauhý čas při Potomcých gijch w těmž Králowſtwij trwala / až potom za Panowánij Kazymira Welikého / ti kteřijž w Polſſtě obydli ſwá měli / Tytul ten opuſtili / přiſtaupiwſſe k Rytijřſtwu / ſpolu s nijmi na gednom Tytuli přeſtali. Těchto čaſů někteřij přemijtagijce Starodáwnj Liſty ſwé / z nowu potwrzenij toho Tytule a wzáctnoſti ſobě wygednáwagij: Nakž ſe o tom w Kronykách Polſkých ſſyroce wypiſuge. Tento pak Rod Panuow z Wrbna / že gſau na Slézſku Statky ſwé měli / při Starožitném Tytuli zůſtali. Očemž mnohých Kláſſterůw a Koſtelůw kteréž oni nadáwali y ffundowali / Liſtowé ſwědčij.

LEtha Páně 1220. Toho čaſu když Mikuláſs Gindřichowſký Hrabě / zakládal Kláſſter nazwawſſe gey od ſwého gména / Gindřichowſký. A Gindřich Knijže přigmijm Bradatý / na žádoſt Ženy ſwé Swaté Hedwjky / w Třebnicy tři Mijle od Wratiſlawě. Ti Páni z Wrbna Kláſſter Gryſký dwě mijle od téhož Měſta Wratiſlawě ffundowali a doſtatečné Platy a Důchody nadali: Kterýžto Kláſſter k Dioceſi Wratiſlawſké přináležij. Očemž ſſijřegij pod Erby Knijžetſtwij Slézſkých ſe doložij.

LEtha Páně 1226. Pana Sststeffana/Pana Františška/Pana Sstteffana druhého / Pana Ondřege Hrabata z Wrbna wspomjnagj Listy Klásstera Swidnického. Proto:že gsau ku poctiwosti Blahoslawené Panny Marye/ týž Klásster založili/a Důchody na wychowánij Služebnijkůw Božých/ nadali. Czehož y Listowé Wiktoryna Knijžete Minsterberského potwrzugij.

LEtha Páně 1241. časů Panowánij Boleslawa Pudica w Polssté/v Zámku Lehnice w Bitwě kteráž se stala s Gindřichem Knijžetem Wratislawským a Národem Tatarským / Pan Sstteffan z Wrbna s Synem swým Ondřegem od Pohanů zbiti gsau / kterauzto Bitwu Gindřich Knijže gmenowané skrze Vrputnost swau mnoho wzáctných a wznessených Lidi zawedsse / stratil / nadto weysse y sám zabit. Kteréhožto žiwot / též y tu Bitwu/ Mateg Mechowita Kronykář Polský opisugijc/ tak poznamenal: Interquos Clari & insignes cæsi. Sulistaus Frater Vlodimiri Palatini Cracouiensis, Clemens Palatinus Glogouiensis, Cunradus Conratouic, Stephanus de VVrbna & Andreas filius eius &c. in loco qui bonus Campus dicitur.

PAna Jana Hrabě z Wrbna připomijnagij Listy Klásstera Lehnického / psané Létha Páně 1243. Proto:že gest dal k témuž Klássteru kterýžto gsau předkowé geho založili na wychowánij Bratřij / gednu Wes ležijcý v Swidnice řečenau Weysenraden. Téhož Pana Jana Hrabě z Wrbna / wspomijná Prywilegium Knijžete Gindřicha Městu Břehu w Knijžetstwij Slézském dané/k kterémužto prolepssij gistotu o přitisstěnij Pečeti swé/dožádan byl. Gehož datum Létha &c. 1250.

POřádek Biſkupuow Wratiſlawſkých y giné mnohé Kronyky w ſpomýnagý Welebného w Bohu Otcy / Pana Gindřicha z Wrbna / Biſkupem Wratiſlawſkým / Létha Páně 1301. O tō Cromer, Miechouita y ginj Hyſtorykowé wypiſugý. Cureus o něm těmito ſlowy zmýnku činý: Henricus primus ex Celebri Stirpe Dominorum de VVrbna, fuit tutor Principum Vratiſlauienſium, illis que ex patrimonio ſuo grandem pecuniam diſsipauit. Což ſe rozumý: Gindřich prwný Slawného Rodu Panůw z Wrbna / byl Poručnýkem Knjžat Wratiſlawſkých / na gegýchžto potřeby z Dědictwý aneb Statku ſwého welikau Summu Peněz wydal. Týž Gindřich Koſtel Farný w Měſtě Opoli / ſwětil.

LEtha Páně 1386. Kronykář Polſký Albertus Strepa / Pana Michala Hraběte z Wrbna s Synem geho Janem připomýná těmito ſlowy: Modico igitur poſt hoc interualo tēporis, Dominus Sendiuogius de SSubino aſſociatis ſibi quorundam Procerum Filijs, videlicet, Michaelis Comitis à VVrbna Ioannem, & Fratrem Iaſconis Patruelem Ioannem de Melſteyn, Iniuit Vngariam ad Suplicandum Reginæ, vt Eduigim Filiam ſuam verſus Poloniam in Regnum Poloniæ mitteret coronandam, offerens in Obſides prædictos Iuuenes. Což ſe wykládá: Po krátkem čaſu Pan Sendiwog z Sſubýna / pogawſſy s ſebau w Towaryžſtwý některých předněgſſých Panůw Syny / zwláſſtě Pana Michala Hraběte z Wrbna Syna Jana / Streyce ſwého Jana z Melſſteyna / téhož gména ſyna / ꝛc. zagel do Vher k Králowně / žádagýce gi / aby Hedwýku Dceru ſwau do Polſký na Králowſtwý poſlala: Zůſtawugýce gi w Základě gmenowané Mládence.

KVNdrat Knýže Oleſſnické přigmým Rentnar / dal Plath Ročný na Wſy Wrbanowě Panu Hynčikowi z Wrbna ꝛc. Yakž týž Liſt gehož Datum Létha Páně 1435. to w ſobě obſahuge a zawýrá.

Létha

LEtha Páně 1439. List Arnossta Knijžete Oppawského/ téhož Pána Hynčika z Wrbna w spomijná/ že gest mu dán na zástawu Zámku Hulčina.

Giné mnohé paměti připomijnagij téhož Pána z Wrbna/ pro welikau Statečnost geho/ kterýž vmřel Létha Páně 1445.

LIst geden psaný Létha Páně 1447. tyto Pány z Wrbna s Matkau gijch/ Manželkau Pana Hynčika z Wrbna/ připomijná: Yako Pana Ssteffana/ Pana Bernartha/ a Pana Jana/ Bratřij wlastnij/ a Panij Zoffigi Birkownu z Nasyle/ Matku gjch/ kteréžto/ že gest Sstěpan z Wartnowa Wes swau wlastnij gménem Sudice prodal/ Yakž týž List to w sobě zawijrá.

KNijžata Olessnická Kundratowé/ Též Panij Zioffigi z Nasyle/ a Synům gegijm swrchu psaným/ dali List na Foytowstwij w Hatti/ kteréhož gest Datum/ Létha Páně 1448.

LÉtha Páně 1452. Pan Ssteffek z Wrbna/ Syn Pana Hinčika z Wrbna na mijstě Pana Bernarta/ a Pana Jana z Wrbna Bratřij swých Mladssijch nedilných/ dal Zápisy na néyaké Summy Peněz/ Panu Bernartowi Birkowi z Nasyle/ Vgcy swému.

PAn Stanislaw Rudský z Rudy/ dal dobrau Wůly témuž Panu Ssteffkowi z Wrbna/ na Knijže Rybnické a Bsstinské. Gižto Datum gest Létha Páně 1479.

IMenowaný Pan Ssteffek z Wrbna/ Létha Páně 1480. odbýwal Djlem Panij Zoffigi Manželku Pana Gardawského. O tom List Hanusse Knijžete Oppawského/ a Pana Jana Bilika z Kornic wyswědčuge.

CZasto psaný Pan Ssteffek z Wrbna/ včinil Smlauwu s Panem Běřiwogem o Bohunin: Yakž táž Smlauwa kteréžto gest Datum Létha ꝛc. 1482. to w sobě ssijře obsahuge a zawijrá.

LEtha Páně 1473. Pana Jana z Wrbna / Syna Pana Hinčika z Wrbna/ spomjnná List spolu s Panij Dorothau z Rudy Manželkau geho: Že gſau prodali Wes Rohožany/ Panům/ Mikuláſſowi a Wáclawowi z Wladinina. Yakž týž List to w ſobě obſahuge.

Témuž Panu Janowi/ Synu Pana Hynčika z Wrbna/ Mathyáš z Hunyadu/ Vherſký a Cžeſký ꝛc. Král ꝛc. darem dal Frankſſteyn / a Statek Mikulagowſký. Potwrdiwſſy toho Liſtem ſwým/ kterýž geſt pſán/ Létha 1476.

Téhož Létha Král Wladiſlaw / čaſto pſanému Panu Janowi z Wrbna/ dal a přičinil Meyto na Bohuminu: Yakž o tom List pod Datum na hoře pſaného Létha ſwědčij.

Toho Pana Jana z Wrbna Tělo/ ležij na Bruntále / Očemž Náhrobek wyprawuge/ těmito ſlowy: Anno Domini 1477. Feria Secunda poſt Octauas Corporis Chriſti, Obijt Generoſus Dominus, Dominus Ioannes Comes à VVrbna, orate DEVM pro eo.

LEta Páně 1498. Pan Purgkhard z Dobré Wody / Heytman Panſtwij Bitomſkého wyſwědčuge/ kterak Panij Dorotha z Rudy/ Manželka Pana Jana z Wrbna/ Máteř Pana Bernarta/ Pana Hynka/ a Pana Mikuláſſe z Wrbna Bratřij wlaſtnijch / Statek ſwůg a Wěno / týmž panům Synům ſwým oddala: yakž táž Smlauwa to w ſobě ſſijře obſahuge a zawijrá.

Též Pány Syny gmenowaného Pana Jana z Wrbna w ſpomjnná Smlauwa mezy njmi o Statek po Pánu Otcy a Streycy gijch pozůſtalý/ gim náležitý/ ſkrze Pana Sſelmbergka/ a Pana Zdiſlawa Birku z Naſyle včiněna/ kteréž Datum Létha Páně 1511.

PANA Bernarta z Wrbna / Syna čaſto pſaného Pana Jana z Wrbna / a Panij Dorothy z Ruddy / Tělo ležij w Bruntáli. Očemž Epithaphium těmito ſlowy ſwědčij: Létha Páně 1529. w Neděli po Božijm Narozenj / vmřel geſt Vrozený Pán / Pan Bernart Bruntálſký z Wrbna / próſte

Pána Boha za něg. Manželka geho byla Panij Kateřina z Sſternbergka / s njž zplodil tři Syny / Pana Jana / Pana Albrechta / a Pana Sſteffana.

PAn Jan z Wrbna a na Bruntáli / Syn téhož Pana Bernarta z Wrbna / měl za Manželku / Vrozenau Panj / Panij Johanku z Zerotina / s kterauž tyto Potomky zůſtawil: Pana Bernarta / Pana Hynka / a Pana Sſteffana z Wrbna.

TEnto Pan Jan / vmřel Létha Páně 1559. yakž o tom Kámen Hrobowý na Bruntáli ſwědčij / na němž wyteſán / tento Text: We Cztwrtek po Památce Swatého Pawla na Wijru Obrácenij / vmřel Vrozený Pán / Pan Jan Starſſij z Wrbna a na Bruntáli / ꝛc. Heytman Knijžetſtwij Oppawſkého / proſte za něg Pána Boha.

W Témž Koſtele pochowána geſt gmenowaná Panj Manželka geho / Panij Johanna z Zerotina / kteráž žiwot ſwůg dokonala / Létha Páně 1560. yakž o tom Náhrobek ſwědčij.

PAn Bernart z Wrbna / Starſſij Syn Pana Jana z Wrbna ꝛc. Heytmana Knijžetſtwij Oppawſkého / a Panij Johanny z Zerotina / Bratr wlaſtnij / Pana Hynka Bruntálſkého z Wrbna / na Bruntáli a Goldſſteyně / vmřel negſauce geſſtě ženatý / Létha Páně 1582. a pochowán w Koſtele Bruntálſkém. Očemž Nápis nad Koſtmij geho těmito ſlowy ſwědčij: W Sobothu den Swatého Matěge / 22 dne Měſýce Vnora / vmřel geſt Vrozený Pán / Pan Bernart Starſſij z Wrbna a na Bruntáli ꝛc. Gehožto Duſſy Pán Bůh rač miloſtiw býti.

WYſs gmenowaného Pana Jana z Wrbna / a Panij Johanny z Zerotina wlaſtnij Syn geſt z počátku pſaný / Wyſoce Vrozený Pán / Pan Hynek Starſſij Bruntálſký z Wrbna / na Brun-

na Bruntáli a Goldsſteyně / Neywyžſſý Heytman Margkrabſtwý Morawſkého/ꝛc. Měl dwě Manželky: Prwný/ Panj Rebeku z Wrbna/ꝛc. s nýž zplodil tři Syny/ na ten čas žiwé/ totižto Pana Jana/ Pana Giřjho / a Pana Sſteffana z Wrbna/ꝛc. A Dcer Pět: Paný Johanku/ Manželku Vrozeného a Statečného Rytýře / Pana Ctibora Sſerakowſkého z Piorkowa/ Neywyžſſýho Pýſaře Margkrabſtwý Morawſkého. Paný Kateřjnu/ kteráž na ten čas geſt pozůſtalau Wdowau / po Panu N. z Wrbna/ꝛc. Pannu Mandalénu/ Pannu Annu / a Pannu Alénu z Wrbna/ꝛc.

TAž Paný Rebeka z Wrbna vmřela Léth Páně 1582. A pochowána w Bruntáli. Nad gegýmžto Tělem tento Text pro památku včiněn geſt. W Středu Den Swatého Benedykta/ to geſt 21. Dne Měsýce Března/ vmřela geſt Vrozená Paný/ Paný Rebeka z Wrbna/ꝛc. Manželka Vrozeného Pána / Pana Hynka Starſſýho z Wrbna na Bruntáli / Biſtřicy/ a Goldsſteyně/ꝛc. Pán Bůh gegj Duſſy rač miloſtiw býti.

TYž Pan Hynek Starſſý Bruntálſký z Wrbna Heytman Margkrabſtwý Morawſkého/ po Smrti Paný Rebeky z Wrbna/ pogal ſobě za Manželku/ Wyſoce Vrozenau Paný/ Paný Kryſtýnu z Rogendorffu/ꝛc. kteráž mu porodila tři Dcery/ Bohunku/ Alžbětu a Marygi/ na ten čas žiwé. Giné pak Dýtky od obau Manželek nadjle pomřeli / kterýchž bylo wſſech Sedmnáctero/ toliko tito Páni Synowé žiwj pozůſtáwagý.

PAN Jan z Wrbna Starſſý Syn Pana Hynka z Wrbna Heytmana Margkrabſtwý Morawſkého. Měl Manželku Paný Alžbětu Hoffmanownu ꝛc. s nýž zplodil Syna Hynka / a Dceru Annu/ na ten čas Dýtky malé.

PAN Giřij z Wrbna Druhý Syn téhož Pána Heytmana ꝛc. ten z Mladosti w Wlaſkých Kraginách Rytijřſkým wěcem ſe cwičil / rozličných Národůw Jazyky vměgijce.

PAn Sſteffan Bratr gich třetij / toho čaſu když ſem tuto Knijhu ſpiſowal / we Wlaſſijch w Swobodném Vměnij pracowal.

LEtha Páně 1506. w Prudnjku Kámen Hrobowý připomijná Pana Giřijho z Wrbna těmito ſlowy: Obijt Generoſus Dominus, Dominus Georgius de VVrbna, orate DEVM pro eo.

PAna Hynka z Wrbna a na Klimkowicých w ſpomjná Liſt Panůw Brabantſkých / kterýž geſt byl dal Pan Jan Brabantſký / Janowi Synu ſwému na Statky ſwé dědičné / které měl w Králowſtwij Polſkém / dopuſtiwſſi mu ge prodati / a k vžitku ſwému obrátiti. W kterémžto Liſtu podepſali ſe dwa Páni z Wrbna: Pan Hynek na Klimkowicých / a Pan Bernart na Bruntáli / o kterémž gſy weyſſegi četl.

W Heraltických ležij Tělo Vrozeného Pána / Pana Bernarta z Wrbna / Nad nijmžto tento Text napſán geſt: Létha Páně 1529. w Neděli po Božijm Narozenij / vmřel geſt vrozený Pán / Pán Bernart z Wrbna / a na Heralticých: proſte Pána Boha za něg.

W témž

W Témž Kostele pochowán gt Pán Ssteffan z Wrbna zc. yakž o tom Kámen nad geho Kostmj položený / swědectwij wydáwá. Na němž tato slowa wytesaná gsau: Létha Páně 1542. vmřel gest Vrozený Pán / Pan Ssteffan Mladssij z Wrbna / Pán Bůh geho Dussy rač býti milostiw.

❧(?)☙

TAm tolikéž pohřbené gest Tělo / Pana Albrechta z Wrbna / a na Heralticých. Ten Pan Albrecht měl Manželku / Panij Mandalénu Oderstů z Lideřowa.

NA Hrobě Pana Jana z Wrbna / tento Text wytesán: Létha Páně 1572. vmřel gest Vrozený Pán / Pan Jan Starssij z Wrbna a na Heralticých / Heytman Knijžetstwij Oppawského / Pán Bůh rač býti geho Dussy milostiw. Při něm čtyři Erby / Panůw z Ssternbergka / Panůw Wokůw / Panůw Oderských z Lideřowa / a Cztwrtý geho wlastnij. Ten měl Manželku Vrozenau Panij / Panj Kateřinu z Žerotina a na Klenssteyně.

NA Druhém Kamenu w témž Kostele / položen gest tento Text: Létha Páně 1590. vmřel gest Vrozený Pán / Pan Wylém z Wrbna / na Wizni / Sstemplowcy / a Morawicy / Bratr Pána Albrechta Mladssijho / a Pana Hynka Ssteffana / Synůw Pana Jana Starssijho z Wrbna / a na Heralticých / zc. a Panij Kateřiny z Žerotina a na Klenssteyně / Pán Bůh Dussy geho rač býti milostiw.

LEtha Páně 1567. w Hulčině Náhrobek w spomijná Pana Ssteffana z Wrbna a Frydentálu / na Hulčině a Náměsstij / těmito slowy: Obijt Generosus ac Magnificus Dominus, Dominus Stephanus Baro à VVrben & Fridětal, Dominus in Hulczin & Namiesst &c. Sacræ Cęsaræ Magestatis Cōsiliarius, & Capitaneus Oppauiensis. Cuius anima requiescat in Sancta Pace.

LXVI.

Tam též na Hrobě Panÿ Manželky geho / wytesaná gsau tato Slowa: Anno Domini 1573. Dominica Oculi, obÿt Generosa ac Magnifica Domina Martha à Zerotin, Domina in Hulczin & Markvvartouicz &c. hic vna cũ Domino Marito suo sepulta. Cuius anima requiescat in pace.

W Olomaucy v Gezuwitůw w Kostele Swatého Frantisska / do zdi w sazené gsau dwě Korauhwe Panůw z Wrbna / Textowé Zlatem položeni gsau / z kterýchžto na prwnÿ tento Tytul gest: Anno Domini 1578. obÿt Generosus Dominus Dominus Venceslaus Baro à VVrben & in Brodek, Die vndecima Februarÿ, hora decima noctis. Orate DEVM pro eo. Na Druhé Korauhwi Text pro wysokost přečÿsti se nemůže.

Vrozený Pán / Pan Jan z Wrbna a na Hulčině / na ten čas Heytman Knÿžetstwÿ Oppawského / měl dwě Manželky. Prwnÿ / Rodu Panůw Herburtůw z Fulssteyna.

Druhau / Vrozeného Pána / Pana Mikuláše Tworkowského z Krawař / rc. Komornÿka Knÿžetstwÿ Oppawského / Dceru. S kterýmižto zplodil tři Syny / Hynka / Stieffana / a Jana.

PAN / Pan Albrecht z Wrbna na Dobroslawicých a Nowý Cerekwi / Bratr geho wlastnÿ / měl tolikéž dwě Manželky: Prwnj byla Panj Lidmila Bilikowna z Kornic a z Weseli / rc.

Po gegÿžto Smrti pogal sobě druhau Manželku Panÿ Annu z Tworkowa / a z Krawař / Vrozeného Pána / Pana Bernarta Tworkowského z Krawař / Dceru: s njmiž djtky zplodil / na ten čas malé.

Vrozený

Vrozený Pán / Pan Karel z Wrbna / a na Ssilekowicých / rc. Bratr gegých třetij. Ten sobě wzal k Stawu S°. Manželstwij / Panij Zoffigi / Dceru Vrozeného Pána / Pana Jana Thomasse ze Zwole / a na Odrách / rc. s nijž tolikéž djtky zplodil.

Cžtwrtý Bratr těchto gmenowaných Panůw z Wrbna / Pán Pan Bartholoměg z Wrbna a na Frydku rc. má Manželku Vrozenu Panij Wysskotownu / s nijž žádných Dijtek neměl.

VRozený Pan / Pan Albrecht Mladssij z Wrbna / a na Heralticých / pogal sobě Manželku z Rodu Panůw Sedlnických z Choltic / kteráž mu porodila Potomky.

BRatřij téhož Pana Albrechta Mladssij a nedijlnj / Pan Hynek Mladssij z Wrbna / a na Sstemplowcy / a Pan Ssteffan z Wrbna / a na Klemssteyně.

W Králowstwij Polském téhož Erbu wlastně býwagij / Páni Ryzynsstij / a Páni Pawlowsstij / Rodowé wzáctnij / kteřijž se gmenugij a pijssij Hrabata z Wrbna / rc. o nijchž ssijřegij pod Erby Knijžetstwij Slézských se wypijsse.

O Erbě

O Erbie a Rodu Panůw z Lippého/ y o giných kteřijž téhož Erbu vžijwagij.

Kapitola III.

Z Druhé strany gmenowaného Knjžete a Biskupa/ w témž Saudu Zemském sedel/ Vrozený Pán/ Pan Jan z Lippého a na Morawském Krumlowě / Dědičný Marssalek Králowstwij Czeského / Geho mil: Cýsaře Rzijmského/ Vherského a Czeskéᵒ/ rc. Krále/ rc. Radda/ rc.

Wssem dobře powědomá gest/ z wypsánij Hystorykůw Czeských/ Starožitnost/ Wzáctnost/ Wijra y Poctiwost/ Předka Erbu a Rodu toho. Tolikéž yak dáwno aneb za yakau přijčinau timto Erbem obdarowán/ a za Raddu Panůw swých přigat: O tom Hágek w Kronyce swé na Listu 99. Létha Páně 1003. obssijrně wypisuge rc. kdoby chtěl o tom ssijřegi wěděti/ tam se toho doczteſs. Ale pro giné Národy widělo mi se zaslussné slowa Jana Dubrawiusa Biskupa Olomauckého tuto položiti/ kterýchžto gest tento smysl.

Libro 6. Folio 51.

VERSOVICIUS COCHANUS SPE SUA DEiectus, quam magnam aluerat, si Polonus Boiemiæ principatum fuisset consecutus, cæpit illius perfidiam & scelus apud nouum Boiemiæ Principem fictis verbis acriùs traducere, quam si alius ex animo insectatus fuisset, vt per hunc fucum proditionem obtegeret, se que in aulam & familiaritatem Hiaromirij insinuaret. Simili Hiaromirius ac pater ingenio erat, simplici videlicet ac minus callido, quam vt fucata à sinceris internosse posset, eo que similiter etiam insidiosa assentatione illusus & captus est in ipsa ve-

natione, cui multum indulgebat, venatorem quẽ suum, vel serijs actionibus interuenire patiebatur, dum modo nuncium afferret, lautam præsto esse venationem. Houora venatori nomen erat. Hunc igitur Versouicenses ad se familiariter inuitant, festiuamq; ei in siluis suis ceruorum & aprorum copiam ostendunt, non dubitantes quin re ex Houora cognita, Princeps ei rei primum quemadmodum euenit præuerti cuperet. Cochanus deductoris sibi officium sumpserat, tanquam alijs in lustrandis ferarum lustris peritior. Vbi ad lustra ventum est, & alij venatorum plagis furcillatim explicandis, alij canibus copulandis, ad suaq; loca deducendis occupati essent, Houora omnibus præposito, Cochanus interim Principem à turba per sermonem de venatione institutum in siluam in teriorem abducit, nactusq; idoneum sceleri perficiendo locum, validior imbecilliorem equo deturbat, nec exurgere deturbatum antea patitur, quam alij conscij, qui à tergo cunctatius subsequebantur acurrerent, ij loris, quæ secum gestabant confestim expeditis, Principem & dominum suum, in modum contemptissimi seruuli arctis reuinciunt, vinctum que ad quercum deligant seminudum, ne à scopo corporis tela aberrarent. Ipse quẽ primus in illum arcum suum Cochanus tetendit, ac primus telum suum in eundem intorsit: de promebant mox item alij quoque Versouicensium sagittas quisque suas ad iaculandum, cum ecce tibi Houora improuisus adest, obstupefactusq; horrendo spectaculo, repentè ad venatores cum magna voce reuolat. Principem per insidias interceptum interfectumq; esse clamitans: concurritur vndiq; ab omnibus, festinaturq; ad comprehendendos insidiatores, sed anteuertit fuga Cochanus, captiuitatem XIII. tamen alij Versouicenses comprehensi duro clauduntur carcere. Atq; ibidem simul hæc res mira accidit: Quod Hiaromirius, qui multis telis confixus, ac pro mortuo à tortoribus relictus erat, sospes & incolumis repertus fuerit, ipse diuo Ioanni Babtistæ salutem acceptam referebat: eum enim statim sibi ab invocato numine ipsius adfuisse, atq; vt innoxia tela corpori in figerentur, Sanctis manibus moderatum fuisse affirmabat, iussitq; eodem loci aream pro templo sub Titulo Diui Ioannis ædificando, designari. Habuit & Houoræ fideli clientulo hunc honorem, vt eum præfectura venatoria eiusq; posteros, & insuper agris & pagis circum Stembnam sitis honoraret, primumq; inter Boiemos authoritate Cæsaris Henrici ad eum procerum gradum proueheret, qui nunc Barones à Quercu & Lippa in Boiemia appellantur.

TEhoz Howory Synowé byli w weliké wážnosti a Lásce/ yak v Jaromira Knyžete/ tak y v Náměstkůw geho. Kteřížto potom Statky (Předku swému od Jaromira Knyžete nadanými) se rozděliwsse/ rozličných Tytulůw vžjwali: Gedni z Lippého/ giný z Dubé a z Lippého/ Třetý z Lichtemburgka/ Cžtwrtý z Ronowa/ 2c. a tak dále se psali / ale wssak wssyckni z gednoho Předka počátek

počátek swůg magů. Tolikož gedni nad druhé Králům a Zemů se zasluhugůc/ a w wětců wzáctnosti držáni gsauc/ rozdjlné proměny z Helmůw/ na wěčnau památku obdrželi.

LEtha Páně 1109. některé Paměti Kostelnů/času Panowánj Wratislawa neyprwněgssjho Krále w Cžechách/ w spomůnagů Zdislawa z Lippého/ kterýž že gest welice pracowal o Obecné dobré. Od téhož Wratislawa Krále pro swau wěrnost/ a při wyřizowánů sobě wěcy od něho poručených bedliwost/ welice milowán byl. Ten zplodil Syna Gindřicha/ kterýž potom byl Kanonykem Kostela Pražského.

LEtha Páně 1130. za Panowánů Soběslawa Knůžete/ w spomůnagů Kronyky dwa Pány Raddnů Erbu toho: Totižto Gichu Howorce/ a Matěge Berkowce/ při nichž mnohé z Panůw a Rytýřstwa/ Muže wzáctné/ Háget w Kronyce swé na Listu 172. pokládá.

DAnyele z Lippého/ Kronyky/ tolikéž y pořádek Biskupůw/ prawů býti Biskupem Pražským: kterýž že gest na tu Stolicy wolen/ Létha Páně 1152. O čemž Dubrauius libro 12 těmito slowy zmjnku čjnů: Eodem anno, Otho Pragensis, & Henricus Olomucensis Præsules, è vita migrauere: Illic, Daniel Procerū è Familia à Lippa, huc Ioannes suffectus. O tomto Biskupu Danyelowi weliká památka w mnohých Kronykách se nacházý/ že gest platně slaužil aneb nápomocen byl/ Obcy Králowstwů Cžeského: Cžehož týž Hystoryk w Knůze swé 13. takto dokládá: Seuocatoq; Daniele Cæsar, cum eo agit vt negotium suscipiat, eatq; in Boemiā ad persuadendum Regi suo, vt vel ipse sociam militiam repetat, vel subsidia se digna in illam suppeditet. Fol: 117.

Ten potom byl poslán od Krále Wladislawa / s Synem geho Frydrychem/ a Bratrem Theobaldem / ku Cýsaři Gindřichowi/ na

 pomoc

pomoc s Lidem k Medyolánu/mage sobě k spráwě Syna y wsseckno Wogsko Cžeské poručené / s njmžto weliký počet Panstwa / yak z Cžech/tak y z Morawy/k té potřebě wygelo. Když potom z poručenij Cysařského k Ssturmu zawoláno bylo / tu hned neyprwé Cžechowé a Morawané / Přijkopy zametawsse/ ke Zdem přistaupili / a toho času Střelbau swau zwyklau z Kussy/Lid Medyolánský ze Zdi sehnawsse/ ge opanowali / mezy kterýmžto geden Rytijř z Chustnjka/ Rzebřijk ke Zdem přistawiwsse/na ně w skočil. Cžechowé/a Morawané/ widauce Towarysse swého giž na hoře/ za nijm pospijssyli / a do Města wskočiwsse/Brány z otwijrali/ a tak spolu s Towaryssy swými Město Medyolán wybrali.

Týž Danyel Biskup Pražský / byl w mnohých Jazycých zběhlý / pročež v téhož Cysaře Gindřicha/ welikau lásku měl / kterýžto po dokonánij Wálky s Medyolánskými/ Cžechy a Morawany/do Kragin gijch propustiwsse / téhož Danyele Biskupa Pražského při sobě zdržel. Ten potom po mnohých pracech / Létha Páně 1167. we Wlassijch vmřel. Gehožto Tělo do Prahy přiwezeno.

ZA Panowánij Kundrata Knijžete Cžeského/ Létha Páně 1181. Hágek na Listu 205. w spomijná/Pana Zdislawa z Lippého / a při něm mnoho giných Panůw. Yako: Gindřicha Witkowce/ Zbina z Dubého/ Bretislawa Theobaldice/Znay Boha z Dlauhé Wsy/ Domahosta z Otradowa/ kteřijž že gsau byli wysláni w Poselstwij / od gmenowaného Knijžete Kundrata/ k Frydrychowi Cýsaři.

LEta Páně 1230. Pamětí Kostelnj w Znogmě/ prawij býti Pana Pertholda z Lippé°/za Panowánj Přemysla Ottagara Krále Cžeského/v kteréhožto že gest byl předněgssijm na Dwoře geho.

Týž Pán Perthold z Lippého / když gest se gmenowaný Král Ottagar / z Wogny Rakauské/do Cžech nawracowal/a přigewssy do Znogma/těžkau nemocý se složil/z kteréž nepowstawssy/vmřel: On tělo geho w témž Městě pochowati dal/ O čemž Hrob geho w Klássteře Swatého Františka / na němžto při Erbě Králowském tolikéž Erb Panůw z Lippého wytesán gest/ swědectwij wydáwá.

To Tě-

To Tělo potom Czechowé teyně z téhož Hrobu wyzdwihli / a do Prahy přiwezli / což se z poznamenánij některých Osob Duchownijch téhož Klássтera nacházy.

HErmana z Lippého / Létha Páně 1292. za času Krále Wáclawa / Hágek prawij býti Komornijkem Králowstwij Czeského ⁊c. kterýž že gest byl poslán w Poselstwij / od téhož Krále Wáclawa / na Sněm genž držán byl o Wolenij Cýsaře Adolffa / při němž pokládá Albrechta z Zebráku / a Thobiásse z Bechyně. O čemž čti gmenowaného Hystoryka.

DUBRAVIUS w Kronyce swé w Knijhách 18. na Listu 178. připomjná Pana Gindřicha z Lippého / že gt byl na mjstě Krále Wáclawa Gubernatorem Králowstwij Polského. Z čehož se poznati může / že gest byl Pán rozumný / oppatrný / a dostatečný obránce Wlasti swé: O tom týž Hystoryk / počnauc na Listu 181. až do 186. wypisuge.

TEhož času Hágek na Listu 273. wspomijná Pana Jaroslawa z Lippého / Neywyžssijm Sudijm Králowstwij Czeského. O tom čti v téhož Hystoryka / Kssafft Krále Wáclawa / w kterémžto mnoho giných Panůw připomjná. O nijchž pod Erby a Wýwody Rodůw gijch / ssijřegij se doložij.

LEtha Páně 1319. týž Hystoryk wspomijná Pana Jeronýma z Lippého / za přijčinau tau / že gest za času Panowánij Krále Jana / po Bitwě kteráž byla s Francauzy / pasowán na Rytijřstwj. O čemž čti List 292.

Pana

PAna Gindřicha z Lippého / Podkomořijho Králowstwij Czeského / týž Hystoryk wspomijná na Listu Mikulásse Knijžete Oppawského / za Krále Jana / kterýž na ten čas bral w Purgkrecht aneb Službu / Knijžetstwij Oppawské. O tom čti List 290. Téhož Pana Gindřicha z Lippého / na mnohých mijstech / yak Kronykáři Czesstij / tak také y giné paměti připomijnagij.

LEtha Páně 1329. často gmenowaný Hágek Hystoryk Czeský / o Panu Gindřichowi z Lippého / těmito slowy zmijnku čínij: Gindřich z Lippého o kterémž mnoho na před položeno / pro některé swé pilné potřeby byl se wyprawil do Morawy / a tam gsauc / vpadl w něyaký wnitřnij neduh / od kteréhožto w Brně den S°. Ruffa / vmřel. O témž Panu Gindřichowi z Lippého / anebo snad o giném / řeč se děge na Listu 287. v téhož Hystoryka.

LEtha Páně 1332. Dubrauius připomijná dwa Syny Pana Gindřicha z Lippého / gehož tato slowa wlastnij gsau: Rex neminem habens cum quo aciæ congrederetur: facit impetum in bona Ottonis, Cis Danubium sita, & amplius quadraginta loca vi capit, quæ illorum munitoria erant, illis Benedictum à Vartemberk, & duos Henrici a Lippa pridem mortui filios, Henricum & Ioannem præfecit, cætera militi in prędam dedit.

PAna Czeňka z Lippého / Léta Páně 1355. Hágek na Listu 324. připomijná: že gest byl na Korunowánij Cýsaře Karla toho gména Cžtwrtého / w Ržijmě / ꝛc.

O témž Panu Czeňkowi z Lippé° / na Listu 312. to napsal: Czeněk z Lippého kterýž byl toho času s swým Rodě nadewsseckny Czeské y Morawské Pány Neyslawněgssij gméno obdržel / w Zbožij / w Maudrosti / a w Raddě / y w Možnosti /

nosti wssecky giné Pány z Lippého přewyssowal/ a oni gisté po Krá-li a Knížatech prwnij slowo gměli.

O témž Panu Cženkowi z Lippého / Cýsař Karel toho gména Cžtwrtý/ w žiwotě swém / opisugijc Wgezd Krále Jana Otce swé-ho s Wogskem do Polsky/ zmijnku činij těmito slowy: Ale Pan Cže-něk Lipský/ se Třmi Stý Oděncůw/ v spijssiw se/ Krále s geho Wog-sky předgel/ a s Vhry y s ginými/ kteřijž byli Krále Krakowského roz-kázanijm/ Knijžete Mikulásse Město oblehli/ Bog začal. A když oni počali vtijkati/ až do Města Krakowa ge stijhal/ a w tom vtijkánij Tři Sta Vhrůw bylo zabito / a Ssedesáte Mužůw Vrozených za-gato. Giné pak také vdatně stijhal / že on Pan Cženěk / a weliký djl Lidu geho/ rozljtiwssy se do Města po nijch geli/ a oni Mřijžij z Brá-ny spustiwsse/ w Městě ge zdrželi.

W Žiwotě Cýsaře Karla Cžtwrté-ho/ apud Reynerum Reynecium Steynheniũ, Pan Jan z Lippého těmito slowy se připomij-ná: Ioannes de Lyppa fidelis: Carolo 4. qui elusit Venetos & Carolum Dominum suum cooperuit Saccis & retibus in parua Barcha, & transduxit per Galeas Venetorum vsq; ad portam inter arundi-nes, & sic manus Venetorum euaserunt, eundo pe-dister vsq; ad Aquileiam &c. Fuit postea Capita-neus Guereæ contra Veronenses. Mortuus die septima & in eius locum datus Lepus Baro.

PAna Zdeňka z Lippého wspomijnagi Kronyky Cže-ské/ kterýžto magijce toliko pod swau spráwau Tři Sta Mužů zbrognych/ s Vhry a s Poláky kteřij byli Oppawu z rozkázanij Ka-zymira Krále Polského oblehli/ bitwu swedl.

LEtha Páně 1337. Kněze Perthol-da z Lippého Probossta Wyssehradského / Kancléře a Podkomořijho Králowstwij Cže-ského/ wspomijná Weypis z Desk Zemských/ té-hož Králowstwij. O čemž na giném mijstě w té-to Knijze zmijnka se včinij.

W Knijhách Pána Ctibora z Cym-burgku a na Towačowě/ nacházý se List ge-den / který gest psán ku Panu Pertholdowi z Lippého / Dědičnému Marssalku Králowstwij Cžeského. Kteréhožto dátum gest/ Létha Páně 1406.

Wtýchž

W týchž Knijhách na Liſtu Krále Wáclawa wſpomijná ſe Pan Hynek z Lippého.

PAna Gindřicha z Lippého / připomijnagij Dſky Zemſké / že geſt byl Heytmanem Margkrabſtwij Morawſkého. Byl tolikéž Dědičným Marſſalkem Králowſtwij Czeſkého. Ten pogal ſobě za Manželku / Barboru Krále Giřjho Dceru / kteráž mu porodila Syna Pertholta.

VRozený Pán / Pan Pertholt z Lippého / po ſmrti Pana Gindřicha z Lippého / byl tolikéž Marſſalkem Králowſtwj Czeſké° / měl Manželku Panj Kateřinu z Krawář / s njž zplodil Syna Gindřicha. Ten potom Léta Páně 1513. Zámek Krumlowſký welikým nákladem wyſtawěti dal ꝛc.

Pan Gindřich z Lippé° ſyn Pana Pertholdta / měl Mäželku Panij Bohuňku z Pernſſteyna / s njž zplodil ſyna Jana.

PAN Jan z Lippého / Dědičný Marſſalek Králowſtwij Czeſkého / Syn Pana Gindřicha z Lippého / též Dědičného Marſſalka téhož Králowſtwj / Pogal ſobě za Manželku / Vrozenau Panj Panj Maryánu z Sſternbergka / kteráž mu porodila Syna Pertholda.

VRozený Pán / Pan Perthold z Lippé° ꝛc. Dědičný Marſſalek Králowſtwj Czeſkého / kterýž měl za Manželku Vrozenau Panij / Panj Zuzannu z Bozkowic: zplodil s nij dwa Syny / Pana Czeňka a Pana Jana. Pan Czeňek nepozůſtawiwſſy po ſobě žádných Dědicůw / z tohoto Swěta proſtředkem ſmrti ſniat.

Z Počátku pſaný Pan Jan z Lippého / Dědičný Marſſalek Králowſtwij Czeſkého / Geho mil: Cýſaře Rzijmſkého / Vher.

ho/ a Cžeſkého ꝛc. Krále ꝛc. Radda ꝛc. měl dwě Manželky/ Prwnū/ Vrozenau Panū/ Panū Mandalénu z Wartmbergka/ Ta=

mu porodila ſyna Pertholda Bohobuda z Lippého/ kterýž to° čaſu když ſem tuto Knūhu ſpiſowal/ aſy čtyr Let ſtářū byl. Po gegūžto ſmrti/ Létha Páně 1592. wzal ſobě k Stawu S° Manželſtwū/ z Starožitného a wzáctného Rodu Panůw z Kragku/ Vrozenau Panū/ Panj Kateřinu Kragiřowmu z Kragku/ Dceru Vrozeného Pána/ Pana Albrechta Kragiře z

Kragku a na Dačicých/ ꝛc. kterýž vmřel Létha ꝛc. 1564. Tu aby Pán Bůh Wſſemohaucý/ pro gegū ctnoſt a pobožný žiwot Potomky obdařil/ a ku chwále ſwé tolikéž potěſſenū Rodičům/ wychowati ráčil: hodná toho geſt/ aby ti wſſyckni/ kteřūž Rodu tomu dobrého přegj/ za nū w té přūčině Pána Boha proſyli.

O tomto pak Rodu Panůw z Lippého/ na mnohých mūſtech čūſti budeſs.

W Králowſtwū Cžeſkém nacházý ſe Rod Starožittný Panůw z Ronowa/ kteřūž ſe gmenugū aneb pūſſy Křinečtū/ magūce tolikéž počatek od gmenowaného Předka/ yako y Páni z Lippého ꝛc. A tak wlaſtně tūm způſobem yako y oni Erbu ſwého vžūwagū/ O nūchžto kde ſe památka děge/ tuto w krátkoſti připomenu.

LEtha Páně 1251. w Pamětech Koſtela Olomauckého/ za Panowánū Přemyſla Ottagara Knūžete Cžeſkého/ a Margkrabě Morawſkého/ nacházý ſe Předek Erbu a Rodu toho/ gménem Chaſtolow z Ronowa/ Při němž ſe mnoho giných Panůw/ Rodůw Starožitných/ připomūná.

HAgek w Kronyce ſwé mnoho wzáctných Oſob Rodu tohoto Panůw z Ronowa/ tolikéž Králům a Zemū dobře zaſlaužených připomūná.

ZA Karla/ toho gména Pátého Cýſaře Rzūmſkého ꝛc. tito Páni Křinečtū z Ronowa ſe připomūnagū: Pan

Adam

Adam Křinecký z Ronowa / Pan Danyel / Pan Gindřich / Pan Giřijk / Pan Jan Starssý a na Ledcých / Pan Jan Mladssij a na Rozdálowicých / Pan Sstiastný / Pan Wylém a na Nepokognicých / a Pan Wiktorýn Křinecký z Ronowa a na Dětenicy.

ZA Maximiliána toho gména Druhého Cýsaře Řijmského / Vherského a Czeského ꝛc. Krále ꝛc. od wýss psaných Panůw z Ronowa / tito Potomcy pozůstalj / žiwi byli: Pan Gindřich Křinecký z Ronowa a na Rozdálowicých / Pan Jan a na Vgkowicých / Pan Krystoff na Ledcých a Laučenij / Pan Samson a na Wraným / Pan Sstiastný a na Dymokuřých / Pan Wiktorýn / a Pan Zdislaw Křinecký z Ronowa a na Laučenj / ꝛc.

ZA Panowánij Cýsaře Rudolffa Druhého / od těchto wýss psaných Panůw z Ronowa / tito potomcy se nacházegij: Pan Bohuslaw Křinecký z Ronowa / na Dětenicy / Wlčicy a Gesenku / Pan Gotffryd a na Gilemicy / Pan Jan / Pan Karel / Pan Wylém / a Pan Woldřich Křinecký z Ronowa a na Laučenij / ꝛc. kteřijžto gestli že yaké Potomky magij / wěděti na ten čas nemohu. Wssak nic méně o tomto Rodu na rozdijlných mijstech w této Knijze / wypsáno negdess.

Páni z Lichtemburgka

a z Kolumburgka / s gmenowanými Pány z Lippého / a Pány z Ronowa / od gednoho Předka počátek swůg magij / vžijwagjce Erbu tak wlastně tjm způsobem yak gey tuto položený widijss / Očemž Priwilegia / y mnohé Kronyky a Paměti wyswědčugij. Tuto neyprwé spatřijce Erb / o předcých geho čijsti budess.

PAna Jana z Lichtemburgka / Hágek wspomijná na Listu 261. že gest byl přijtomným wedlé giných Panůw / při danj Listu na Manstwij na Pomezý Missenském / od Rudolffa Řijmského Krále / ꝛc. kteréhožto gest datum / Létha Páně 1290.

Pána

PAna Oldřicha Kruſſynu / z Lichtemburgka a z Kolumburgka/ Přibik Hyſtoryk Cžeſký připomjná/že geſt zabil Thobiáſſe z Bechyně na Sněmu / kterýž držán byl o Frydrycha Cýſaře aby byl Králem Cžeſkým ꝛc. zatau přjčinau/ že geſt Raddu dáwal aby gey ſobě za Pána wolili / proti kterémužto týž Pán Oldřich Kruſſyna odpor držel/ mluwěc: Dlauholiž ty nám Krále po ſwé wůli budeſs obýrati / giž geſt toho doſti. To ſe dálo Létha Páně 1306.

PAna Reymunda z Lichtemburgka/ týž Hyſtoryk Létha Páně 1309. wſpomjná/ Proto: že gt byl gat od Pražanů/ O čemž čti Liſt 280. O tomto Panu Reymundowi z Lichtemburgka / Dubrauius Lib:19. Folio 182. zmjnku činj.

O Pánu Gindřichowi z Lichtemburgka týž Hyſtoryk Létha Páně 1318. na Liſtu 289. zmjnku činj.

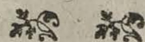
LEtha Páně 1319. Pana Jana z Lichtemburgka připomjná Hágek/ že geſt byl paſowán na Rytyřſtwj/ od Krále Jana/ po Bitwě kterauž měl s Rakuſſany. Týž Pan Jan/ yakž o tom Dubrauius Folio 205. wypiſuge/ zabit geſt v Křeſáku/ Létha 1346. 26. Auguſti.

LEtha Páně 1357. Liſt Kláſſtera Zdiárſkého/ wſpomjná Pana Heymana Kruſſynu z Lichtemburgka. Proto: že geſt za čaſu Jana Oppata / k wydáwanj každého Roku Oſobám Duchownjm do téhož Kláſſtera na Kápě/ Oſumnácté Kop odkázal. Kterýžto Oppat zawázal ſe témuž Pánu Heymanowi/ takowé Penjze do Konwentu wydáwati/ pod propadenjm té Summy.

W Listu k Králowně Konstancý odeslaném / Hágek prawý býti podepsaného Pana Hynka Krussynu z Lichtemburgka ec. Kteréhožto Listu Datum gest Létha ec. 1416. Tolikéž že gest byl na Sněm do Cžáslawě wedlé giných Panůw od Země wyslán. Což se dálo Létha ec. 1420.

TYž Pan Hynek Krussyna z Lichtemburgka / po Smrti Krále Wogtěcha / byl wolen odewssý Obce Králowstwý Cžeského/ za Heytmana Krage Plzenského/ Proto: aby bránil při Pomezý/ Nepřátelům do Země w trhnauti. Pražanům byl w gegých wěcech welmi nápomocen/ okolo Létha ec. 1421. Potom Létha ec. 1423. obrán byl za Gubernátora Králowstwý Cžeského. W Bitwě s Němcy v Austý/ kteráž byla Létha ec. 1426. týž Hystoryk z weliké statečnosti gey wychwaluge.

ZA Cýsaře Karla toho gména Pátého tito Páni z Lichtemburgka žiwi byli: Pan Wylém Krussyna z Lichtemburgka a na Trutnowě/ Pan Gindřich z Lichtemburgka a na Bitowě / a Pán Albrecht z Lichtemburgka a na Hostini. Z těch od gednoho possel gest/ Pan Bernarth Krussyna z Lichtemburgka/ ec.

PAn Bernarth Krussyna z Lichtemburgka / byl žiw Létha Páně 1540. Ten se psal Swobodným Pánem z Lichtemburgka/ a z Kolumburgka. Kterýžto s Paný Marketau Mutinownau/ z Chlumu / zplodil dwa Syny/ Hynka/ a Jana. Jan nezanechawssy po sobě žádného Dědice/ vmřel.

TEhož Pana Bernarta nacházým na listu gednom / kterýž gest mu psán/ od Knýžat Minsterberských/ na němž Tytul tento gest: Vrozenému Panu Bernartowi Krussynowi z Lichtemburgka/ a na Kunecký Hůře/ Pánu Vgcy swému. W němž se podepsali: Z Božý milosti Joachym/ Gindřich/ Hanuss/ a Giřý/ Bratřý wlastnj Knýžata Minsterberská/ w Slézý Olessnická / Hrabata Kladská/ ec. Kteréhožto Listu gest Datum Létha ec. 1543. Nakž sem toho doložil/ w Rodě Krále Giřýho.

W Gemni-

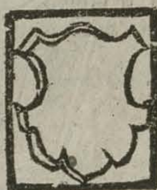
W Gemnicy Kámen Hrobowý wspomjná/ Pana Půtu z Lichtemburgka / ginák z Bittowa/ těmito slowy: Anno Domini 1551. Decima Nona Septembris, obijt Piæ memoriæ Generosus Dominus, Dominus Puta de Lichtemburgk, alias de Bittova &c. orate DEVM pro eo.

LEta Páně 1589. Pana Jana Krussynu z Lichtemburgka / Kámen w Holessowě nad geho Kostmi položený/ připomjná těmito slowy: Ten Pátek po Swatém Sstiastném/ wmřel gest Vrozený Pán/ Pan Jan Krussyna/ z Lichtemburgka a na Holessowě/ Pán Bůh geho Dussy rač milostiw býti.

PAn Hynek Krussyna z Lichtemburgka/ ten Wěku mého žiw byl. Manželka geho Paný Kunka Buchlowská z Hustiřan/ s njž zplodil Syna Jana Bernarta/ a Dceru Kateřinu. Na mnoha mjstech o témž Rodu Panůw z Lichtemburgka/ zmjnka se činj.

S těmito wssemi gmenowanými Rody/ od gednoho Předka possli Páni Berkowé/ kteřjž se pjssi z Dubé a z Lippého / a vžjwagj Erbu timto způsobem. To že tak gest o tom nám mnohé Paměti/ Kronyky / tolikéž y Hágek na Listu 286. wyswědčuge. Ti znáti gest/ že před několika Stý Lety/ Tytule toho po Předcých swých vžjwagj/ o njchž gsy četl při počátku Rodu Panůw z Lippého / kteréž Hágek gmenuge Gichu Howorce/ a Matěge Berkowce/ Raddámi Knjžete Soběslawa/ Létha Páně 1130.

Wspomj-

WSpomijná potom týž Hystoryk / Pana Zbina Berku z Dubé / na Listu 205. Létha Páně 1181. proto: že gest byl wyslán w Poselstwij s ginými mnohými Czeskými Pány k Cýsaři Gindřichowi / od Knijžete Kundrata. Od něhožto ne tak yak na ně náleželo wijtáni byli / nadto weysse ne to/čeho potřebowali obdrželi / ale co se Cýsaři lijbilo / včiniti museli. O tom čti gmenowaného Hystoryka.

NA giném mijstě opět / Létha Páně 1199. připomijná / Pana Wáclawa Berkowce / kterak / když gsau Sassowé do Czech w trhli / týž Pan Wáclaw Berkowec / a Protiwin z Skály syn Theobaldůw / do Země Saské se třmi Tisýcy Lidu w pád včinili / a tam weliké Sskody yak Ohněm / tak také y Mečem podělali / a domů s welikau kořistij se nawrátili.

LEtha Páně 1252. o Panu Petrowi Berkowi z Dubé / v téhož Hystoryka zmijnka se činij / kdež gey prawij býti / Mistrem Zákona Templařůw: Ten w Czechách w Hlawnijm Městě Pražském Kostel v S°. Michala Archangela Páně / založil / a Důchody y ginými potřebami dostatečně opatřil.

PAna Jarosse Berku z Dubé / Léta Páně 1260. týž Hystoryk na Listu 244. prawij býti Neywyžssijm Purgkrabij Pražským. Připomijnagijce gey proto / že gest držel Korauhew w Bitwě / kterauž měli Czechowé s Vhry / za Krále Přemysla.

Létha

LEta Páně 1281. na Listu 256. připomjná Pana Zdislawa Berku z Dubé / za tau přjčinau / že gest dáwal odpowěd / od Stawůw Králowstwj Czeského / Ottowi Margkrabj Brandeburskému.

O témž Pánu Zdislawowi Berkowi / čti List 258. v téhož Hystoryka.

KRonykář Polský Matěg Měchowita / připomjná Pana Hynka Berku z Dubé / těmito slowy: Et vt solidius Regnum ipsius permaneret, Barones Boemorũ locauit, Hinconem de Duba in Capitaneum Regni Poloniæ. S týmž Matěgem Měchowitau / Hágek se srownáwá / pokládagjc při něm gednoho Pána z Bozkowic.

Cromer Biskup Warmienský / téhož Pana Hynka z Dubé / wspomjná takto: Deinde dimissis quoquouersum copijs, cum Henrico siue Hincone Berka Dubio, omnia quæ dudum in ditione VVladislai fuerant, in potestatem suam redigebat. A to pokládá Léta ꝛc. 1300.

Dubrauius na proti tomu klade Pana Hynka z Lippého / a při něm Pana Woldřicha z Bozkowic. Proč a za yakau přjčinau tito Hystorykowé / spolu se nesrownáwagj / toho wěděti nemohu: yá na Starssých přestáwám.

LEtha Páně 1305. opět Druhého Pana Hynka Berku z Dubé / Hágek na Listu 273. w Kssafftu Krále Wáclawa wspomjnagjc / prawj býti Komornjkem Králowstwj Czeského ꝛc. Wedlé něhožto mnohé ginssj Pány pokládá. Z čehož se porozuměti může / že gest toto byl giný téhož gména / poněwadž ten kterýž w Polsstě byl Heytmanem / teprwa po Smrti Krále Wáclawa z Polský wygel.

PAna Zdeslawa Berku z Dubé / Hágek wspomjná / že gest za Krále Jana / po Bitwě Rakauské / pro swau welikau Statečnost / kterauž na Nepřátelých Pána swého a Wlasti swé vkázal / na Rytjřstwj pasowán. To se dálo Léta Páně 1319. O tom čti list 292.

Pana

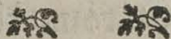
Pana Heymana Berku z Dubé/ týž Hystoryk na Listu 279. w Kssafftu Krále Wáclawa připomijná.

Pana Hynka Berku z Dubé/ mnohé Paměti a Hystorye/ prawij býti Pána Krásného/ a wzrostu vsslechtilého: kterémužto Gindřich Knijže Korytanské/ chtěl za Manželku dáti Králownu Alžbětu/ za přijčinau tau/ aby sobě někoho možněgssijho pogmauc/ gemu překážku w Králowstwij Cžeském nečinila/ ale toho žádným způsobem doweſti nemohl: Nebo Panna s pomocý Přátel swých/ z Wězenij geho vssla. O tom tolikéž Hágek na Listu 279. wypisuge.

Létha Páně 1323. Pana Zdesslawa Berku z Dubé ꝛc. Hágek připomijná/ že gest byl/ pasowán na Rytijřstwo toho času když Ludwijk/ s Gindřichem Frydrychowým Bratrem/ Wálku wedl o Cýsařstwij.

Pořádek Biskupůw Olomúckých/ prawij býti Biskupem téhož Kostela Olomauckého/ Pana Gindřicha Berku z Dubé a z Lippého/ kterýž že gest po smrti Kundrata z Rodu Knijžat Cžeských/ na tu Stolicy wolen. Poněmž Jan řečený Wolko/ Syn Wáclawa toho gména Ssestého Krále Cžeského/ Správu téhož Biskupstwij vgal. Očemž ssijřegi w Stawě Prelátském se wypijsse. Vmřel týž Biskup Gindřich Létha Páně 1333.

Létha Páně 1339. Pana Hynka Berku z Dubé/ Měchowita Hystoryk Polský připomijná těmito slowy: Ioannes Cæcus Rex Boiemiæ senio Confectus, Duodecima Mensis Iulij, in Cirzin, ante Cracouiam venit, & post duos dies repulsus. Plures ex eius exercitu Capti: inter quos fuit Hinec de Duba, Zagicz, Ptaczek, Alsso de SSternbergk.

Pana Hey=

PAna Heymana Berku z Dubé/ za Panowánij Cýsaře Karla toho gména Cžtwrtého/ Létha Páně 1355. Hágek prawij býti při Korunnowánij gmenowaného Cýsaře. Gehožto potom syn Heyman/ yat byl od Hornijkůw

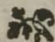
PAna Ondřege Berku z Dubé/ Kronyky Cžeské wspomjnagj/ že gest byl na Saudých w nowě nařjzených vstanowen za Neywyžssjho Sudýho Králowstwij Cžeského/ Léta etc. 1378.

KAllendář Hystorycký wspomijná Pana Gindřicha Berku z Dubé/ kterýž přigmi měl Sskopek/ prawijce gey býti Hoffmistrem Krále Wáclawa/ a dlauhý čas Raddau/ tolikéž y obráncým obecného dobrého. Ten že gest vmřel/ Létha Páně 1395. Při němž nacházý se druhý Pan Gindřich/ téhož přigmi k kterémužto Létha Páně 1415. Mistr Hus Jan z Žaláře Konstantského List psal/ etc. O němž gestli že gest Syn geho byl/ dostatečně wěděti se nemůže.

LEtha Páně 1400. w Praze na Korunnowánj Králowny Žoffige/ druhé Manželky Krále Wáclawa/ Hágek prawij býti Pána Berku z Hoensteyna/ kterýžto že gest nesl/ zlaté Jablko před Králownau.

LEtha Páně 1421. Dubrauius w Knijhách swých 20. wspomijná Pány/ Gindřicha/ a Jana/ obadwa z Dubé/ kteřijž podlé giných/ připowěděli Panu Gindřichowi z Lippého/ proti Králi Janowi nápomocni býti: Při nijchž pokládá weliký počet přjbuzných/ y Erbownijch Streyců gich/ rozličných Tytulůw vžjwagjcých: yako z Lichtemburgka/ z Ronowa/ etc.

PAna Gindřicha / a Pana Hlasa z Dubé / Hágek Létha Páně 1424. připomjná / kteřijž žeby Žižkowi na pomoc přitahſſe / v Maleſſowa Pražany porazyli. Ale wſſak w té Bitwě ſami zahynauti gměli.

NA Liſtu gednom Koſtela Olomúckého (Gehož dátum Létha Páně 1452.) nacházý ſe Pan Berka z Dubé a z Lippého: Při něm Pan Geſſek z Dubé a z Lippého / a na Žlebjch / tolikéž Pan Mikuláſs z Dubé a z Limberka.

PAN Gindřich Berka / z Dubé a z Lippého / (o kterémž ſem w Rodu Krále Giřijho zmjnku včinil / proto: že geſt ſobě pogal za Manželku / Alžbětu Seſtru Krále Giřijho / s nijž zplodil Syna Petra /) byl Podkomořijm Králowſtwij Cžeſkého.

W Sſternbergku Kamenij Hrobowé / wſpomijnagij některé Pány z Dubé a z Lippého. Yako napřed / Pana Jana Berku z Dubé a z Lippého těmito ſlowy: Létha Páně 1503. vmřela Vrozená Panij / Panij Bogna z Bozkowic / Manželka Vrozeného Pána / Pana Jana Berky z Dubé a z Lippého / ꝛc. na kterémžto Kamenu wyteſaná geſt Oſoba Ženſká / a při nij Erb Panůw z Bozkowic.

Na dru-

NA druhém Kamenu wytesán gest tento Text: Létha Páně 1525. vmřel Vrozený Pán/ Pan Jan Berka z Dubé a z Lippého/ Pán Bůh rač býti geho Dussy milostiw.

W Témž Klássteře málo dálegi opět giný Kámen položen gest/ na němž tato slowa Latinským Yazykem položena gsu: Ioannes à Dub & Lippa, obijt Anno 1501. ante Cirilli & Methodij.

Nedaleko od téhož Kamene/ Pan Ladislaw Berka z Dubé a z Lippého/ vmřel Létha Páně 1532. a tuto pochowán.

NA giném opět mijstě w témž Klássteře/ připomijná Náhrobek Pana Jana Wáclawa Berku z Dubé a z Lippého/ Neywyžssijho Sudijho Margkrabstwij Morawského/ kterýž gest vmřel Létha Páně 1536.

Ten měl Manželku vrozenau Panij/ Panij Mandalénu z Žerotina/ s nijž zplodil Dceru/ kteráž dána byla k Stawu Swatého Manželstwij/ Oswijcenému Knijžeti Karlowi Minsterberskému/ a porodila mu syna Jana Getřicha Knijže Minsterberské. O čemž w Rodě Krále Giřijho wypsáno máss.

ZA Panowánij Ferdynanda Cýsaře/ Létha Páně 1534. tito Páni Rodu tohoto žiwi byli: Napřed Pán Aless Berka z Dubé a z Lippého/ a na Kuřiwodech. Pan Aless Mladssij Berka z Dubé a z Lippého. Pan Buryan Berka z Dubé. Pan Gindřich Berka z Dubé/ a na Dřewenicých ꝛc. Krále Geho mil: Heytman Králowstwij Cžeského. Pan Gilgi Berka z Dubé. Pan Giřij Berka Drahoberský z Dubé. Pan Gindřich Berka z Dubé a na Jablonném. Pan Giřijk Berka z Dubé. Pan Hynek Atřpach z Dubé a z Náchoda. Pan Jan Atřpach z Dubé z Lippého a z Náchoda. Pan Jaroslaw Berka z Dubé. Pan Krystoff Berka z Dubé. Pán Wáclaw Berka z Dubé. Pan Wylém Mratcký z Dubé a na Pořičí. Pan Zbyněk Berka z Dubé. Pan Zdeněk Berka z Dubé. Pan Zygmund Berka z Dubé a z Lippého a na Lippém. Pan Zygmund Mladssij Berka z Dubé. Pan Zdislaw Berka z Dubé a z Lippého a na Zákopij/ Neywyžssij Hoffmistr Králowstwij Cžeského/ a Margkrabstwij Hornijch Lužic/ Landtffoydt/ ꝛc.

O Těchto gmenowaných Panůw/ tito potomcy/ kteřijž žiwi byli/ Létha Páně 1570. zůſtali: Pan Adam Berka z Dubé a z Lippého a na Nowém Berſſteyně / Pan Albrecht Berka z Dubé a z Lippého a na Laukowcy nad Gizerau / Pan Henrych Berka z Dubé a z Lippé° a na Jablonné/ Pan Jan Berka z Dubé a z Lippého na Bělé a Kuřiwodech / Pan Petr Berka z Dubé na Nowém Stranowě a Lippém / Pan Karel Mracký z Dubé a na Sſelnberce/ Pan Wáclaw Berka z Dubé a z Lippého a na Mezeřičí/ Geho mi: Cýſařſké Radda / Pan Zbyněk Berka z Dubé a z Lippého a na Zákopų/ Neywyžſſų Komornųk Králowſtwų Czeſkého/ Pan Zdeněk Berka z Dubé a z Lippého a na Rychmburce / Pan Zdiſlaw Berka z Dubé a z Lippého/ na Mělnice a Jablonné / Pan Zygmund Berka z Dubé a z Lippého a na Lippém/ꝛc.

W Králowſtwj Czeſkém toho čaſu/ když ſem tyto Knųhy ſpiſowal/ téhož Rodu Panůw Berkůw/ žiwo bylo mnoho Oſob wzáctných/ w Raddě y w Komoře Geho mil: Cýſařſké. Yako napřed: Vrozený Pán / Pan Wáclaw Starſſų Berka z Dubé a z Lippého a na Rychumburce / Geho mil: Cýſařſké Radda a Dworu Geho mil: w Králowſtwų Czeſkém Marſſalek. Pán Aleſs Berka z Dubé a z Lippého na Bělé a Kuřichwodech G.M.C. Truſas. Pan Adam a na Lippém. Pan Bohuchwal a na Laukowcy nad Gizerau. Pan Gindřich a na Zákopų. Pan Giřų a na Nowým Berſſteyně. Pan Getleb a na Laukowcy. Pan Hendrych a na Nowém Falkenburce/ Cetnų a Jablonné. Pan Howor a na Nowém Berſſteyně. Pan Joachym Atřpach(kterýž ſe tolikéž z Náchoda pjſſe) a na Palči. Pan Kryſtoff a na Nowém Falkenburce. Pan Karel Mracký (toliko z Dubé ſe pjſſe) a na Pyſſelicých. Pan Wáclaw mladſſų Berka z Dubé a z Lippého a na Nowém Berſſteyně. Ti geſtliže potomky yaké magų/ wěděti ſem nemohl.

PAn Ladiſlaw Berka z Dubé a z Lippého/ꝛc. Ge: mil: Cýſařſké Komornjk/ꝛc. Ten má za ſebau/ Vrozenau Panų/ Panų Kateřinu z Hradce/ Dceru Vrozeného Pána/ Pana Zacharyáſſe z Hradce. O čemž pod Erbem Panůw z Hradce/ ſſjřegi wypſáno máš.

Pan Zby-

NEYdůstogněgssý w Bohu Otcy Kníže/a Wysoce Vrozený Pán/Pan Zbyněk Berka z Dubé a z Lippého / Arcybiskup Pražský / Stolice Swaté Apoštolské Legát / Geho milosti Cysařské Radda / a Neywyžšsý Mistr Křžownikuow s čerwenau Hwězdau ꝛc. Bratr wlastný Pana Ladislawa: Byl neyprwé Probosstem Kostela Olomauckého / potom Řzezenského a Lithoměřického / a Kanowníkem Kostelnow Pražského / Salcpurského / Olomauckého ꝛc. Wolen na Arcybiskupstwý Pražské při koncy Roku 1592. Pán w prawdě takowý / kterémužto ty ctnosti / Pietas, bonitas, & humanitas, innatæ sunt &c.

PAn Zdeněk Berka z Dubé a z Lippého a na Mezeřiči / Radda / Neywyžšsý Komornjk a Stolmistr Knjžete Baworského / Bratr gich třetý. Pogal sobě za Manželku / Vrozenau Paný / Paný Zuzannu Heltownu / starožitného a wzáctného Rodu ꝛc. kterýžto do těchto Kragin z Vher wyssel / tak yak se tomu porozuměti může z Nápisu Klásstera Tissniowského / w kterémž týž Erb Panůw Heltůw wykonterffetowaný gest / mezy Erby Králowny Constantý, Beely Vherského Krále Dcery / genž se dostala za Manželku Přemyslowi Králi Czeskému / Létha Páně 1202. Ta potom když týž Tissniowský Klásster založila / tehdy tento Wýwod při Tytule gegým / totižto čtyři Erbowé wymalowaný gsau. Prwný / Margkrabstwý Morawského. Druhý / Králowstwý Czeského. Třetý Králowstwý Vherského. A čtwrtý / wýssegi položený / kteréhož ti Páni Heltowé vžýwagi.

¶ O tomto wzáctném Rodu Panuow Berkuow / mnozý Hystorykowé obssýrně wypisugi: o nýchž tolikéž w této Knýže na mnohých mýstech zmýnka se činý.

O Erbě

O Erbě a Rodu Panůw z Waldſſteyna.

Kapitola IIII.

WEdlé Pána Marſſalka / měl můſto w těmž Zemſkém Saudu / Vrozený Pán / Pan Hynek Brttnický z Waldſſteyna na Brttnicy a Gewiſſowicých ꝛc. Ge° mil: Cýſaře Rzýmſkého / Vherſkého a Czeſkého ꝛc. Krále ꝛc. Radda / a Neywyžſſý Komorný Margkrabſtwý Morawſkého.

S Tarožitnoſti Rodu tohoto Panůw z Waldſſteyna / s těžkoſtí kdo počátek ꝑ ge° welikau dáwnoſt wyhledati může. Nebo neyprwé Předkowé toho Rodu pſali ſe z Sſumbergka / z Rukſſteyna / z Kolſſteyna a z Waldſſteyna / očemž nýžegi čtauce vſlyſſýš. Ten Zámek Rukſſteyn / ležý nedaleko od Brttnice / kteréhožto giž toliko zřjceniny ſe vkazugj. A tak geſtliže z Czech do Morawy / pakli z Morawy do Czech / Předek Erbu toho ſe doſtal / wěděti ſe nemůže. Nebo Waldſſteyn w Czechách ležý / Rukſſteyn a Sſumbergk w Morawě.

W Kronykách Wlaſkých a Francauſkých / o gednom Předku Erbu tohoto / tato zmýnka ſe nacházý: Létha Páně 1091. tehdáž když geſt Gotteffryd Král Franſký welikau péči o to měl / aby z Rukau Pohanſkých Měſto Swaté Geruzalém wyproſtil: ze wſſech Kragin s gýžděli ſe k němu Knýžata / Hrabata / a Páni welikých a ſlawných Rodů. Tam na té potřebě bylo mnoho Pánů z Czech / které geſt byl Jaromír Knýže Czeſké a Morawſké / na žádoſt téhož Gotteffryda Krále / na pomoc proti Pohanům wyprawil: Kdežto geden z těch Panůw Czeſkých / kterýž vžýwal na Sſtjtu ſwém za Znamený Rytýřſké Lwa / welikau ſtatečnoſt / po gednom w potkáný s Pohany pokazowal / takže geſt mu ſe potom žádný na Harcu opřýti neſměl: Za kteraužto příčinau / přiſſel k weliké láſce a miloſti wſſech Panůw a Rytýřſtwa / a za takowau ſwau ſtatečnoſt od Syna Knýžete Brunſſwického / za Bratra přigat. Hrabě tolikéž z Reygreffſſteynu

greffisteynu a Hrabě z Weybruku / kteřij na Sstijtu swém vžijwali Cžtyr Lwů / k němu se připogili / a to Bratrstwij s nijm na wěčné časy mijti chtěli / A potom spolu wssyckni před gmenowaného Gotteffryda Krále předstaupili / kterýž gest toho wsseho mezy nijmi potwrdil. O té Wogně wypisugi: Helmoldus, Martinus Polonus, Guilhelmus, Tyroldus lib: 1. de Sacro bello, Blondus, Platina, Fucherius, Æmilius, & alij &c.

A tak / dlauhý čas těch Panů z Waldssteyna aneb z Rukssteyna rozdilnost w Erbě byla: Nebo ti kteřij toho nadáni neměli / starodáwnijm toliko obyčegem od Předkůw swých nabytého / gednoho Lwa na Sstijtu a druhého nad Helmem vžijwali: Což gest čas nemalý mezy nijmi trwalo / yakž ti se to nijžegi pokáže. Ti pak wlastnij Potomcy wýss gmenowaného Rytijře / Cžtyr Lwů až posawád vžijwagi / o nijchžto co gest se kde z Kronyk y z giných paměti wyhledati mohlo / tuto dolegi krátce se pokáže.

IN ARMA DOMINORVM A VALDSSTEIN.

Bezpečně geden každý Očij Synu podáwá /
Komuž se Stráž wěrného w přijhodách dostáwá.
Který pilně a wěrně můž odolat tomu /
Že w cele co mu swěřij oddá Panu swému.
Znát že ten swau powinnost w tom zgistil nad mijru /
Y statečně zachowal / Pánu swému wijru
Koho těmi čtyrmi Lwy / tak naznamenáno:
Sprawnost, Wijru, y Mužnost, wěz že při něm znáno.
To wsse w tom ctném z Waldssteyna Rodu neyde každý /
Z Ctnosti, z Wijry, z Hrdinstwj, magi gména swá wždy.

Létha Páně 1212. w Gihlawi Klásster v Swatého Krijže Reguli Dominykánůw / od těch Panůw z Rukssteyna a z Waldssteyna založen / wystawen / y Bohatě nadán. Při kterémžto w té Vlicy kde postawen gest / mnoho domůw skaupili / obrátiwsse ge pod plat k témuž Klássteru / w němž gesstě až posawád Erb gegich se spatřuge.

Ten Rzád Swatého Dominyka počátek swůg wzal / Léta Páně 1208. kterémužto Králowé / Knijžata a Páni / mnohé Klásstery stawěti dali. Přemysl Král Cžeský / neyprwé ge do Prahy Léta &c. 1210 přiwedl / dawsse gim Klásster dosti weliký wystawěti / yakž o tom Kronyka Cžeská swědčij. Z čehož ginij Páni přijklad berauc / tolikéž činili.

Matheus

MAtheus Philomates Wolgēberger/ zmjn ku činij o Panu Hynkowi z Waldſſteyna/ kterýžto že geſt ſe takto podpiſowal: Hynek z Waldſſteyna/ s Železnau Tabulkau/ Božij Přjtel / wſſeho Swěta Nepřijtel / Krále a Pána ſwého wěrný Služebnijk. Z čehož gedenkaždý porozuměti může/ že geſt ſe nelenowal s tau Železnau Tabulkau/ kteráž nic giného ſe nerozumij než toliko Oſtrý Meč při Boku geho.

ZA Panowánj Wáclawa toho gména prwnjho Krále Cžeſké° Léta Páně 1232. když gt týž Král Konffirmowal Práwa a ſwobody Koſtela Olomauckého/ w pamětech téhož Koſtela ſe nacházý / že gſau podlé giných mnohých Panůw toho přjtomni byli dwa Bratřij/ Hugo a Jaroſs z Sſumbergka a z Waldſſteyna/ o nijchž na giných mijſtech zmijnka ſe činij.

PAna Gindřicha z Waldſſteyna / gmenowaný Mathauſs Philomates wſpomijná/ že geſt přigel ſe Cžtyry a Dwadcýti Syny ſwými wlaſtnijmi / na Službu k Králi Přemyſlowi/ s njmiž táhl proti Pohanům/ a dobré gméno ſobě nad giné dobyl / Nebo s těmi Žolněři ſwými s podjwenjm mnohých Národůw/ na Nepřátely dotijral.

Ten Král Přemyſl Létha Páně 1254. po Otcy ſwém Králi Wáclawowi Gednowokém Panowal/ a na Pruſſáky toho čaſu geſſtě Pohany/ k wůli Křižownijkům s Wogſkem welikým táhnauti muſyl/ O čemž mnohé Kronyky ſwědectwij dáwagij. Hágek tolikéž na Liſtu 229. toho dokládá: s kterýmžto mnoho Panůw z Cžech a z Morawy/ na tu Wognu wygelo / ale neywijce Panůw z Waldſſteyna/ yakž ſám porozuměti můžeſs.

ZA Panowánij Cýſaře Karla toho gména Cžtwrtého / a Krále Cžeſkého ꝛc. wſpomijnagi dáwnij Liſtowé tomu ležijcý Pana Hynka z Waldſſteyna/ a z Krumkrogu / Neywyžſſijho

Sudijho Dworu Králowſkého. A to bylo Létha Páně 1345.

Téhož Pana Hynka z Waldſſteyna Léta ꝛc. 1348. na giném Liſtu nacházým / že geſt byl Saudcým Zemſkým Králowſtwij Cžeſkého.

PAna Hynka z Waldſſteyna Pána na Skalách/ Liſt geden daný Létha ꝛc. 1352. připomijná.

Téhož Léta ꝛc. Liſt Pana Jaroſlawa z Turnowa / kterýmžto Mleyn daný Bratřijm Mnijchům od Otce geho/ potwrzuge/ wſpomijná Pana Zdeňka z Waldſſteyna s Bratřijmi geho ꝛc.

W Nahoře pſaném Kláſſteře Swatého Křijže w Měſtě Gijhlawi / ti Páni z Waldſſteyna Pohřeby ſwé mijwali / ačkoliw giž pro welikau Starožitnoſt a ſpuſſtěnij téhož Kláſſtera/znamenij toho málo ſe nacházý / toliko geden Kámen weliký Mramorowý / na němž Erb Lew/ a tento Nápis wytesán geſt:

Anno Domini 1402. obijt Generoſus Dominus, Domin⁹ Hinco de VValdſſteyn, orate pro eo.

LEtha Páně 1405. Pan Ctibor z Cymburgku a z Towačowa/ wſpomjná Pana Gindřicha z Waldſſteyna/ wedlé giných Panůw Pánem ſtatečným/ a obráncým Práwa Wolnoſti Margkrabſtwij Morawſkéᵒ/ za čaſu Krále Wáclawa Syna Cýſaře Karla Cžtwrtého / kterýž tolikéž po Otcy byl wolen na Cýſařſtwij / Létha Páně 1379. a vmřel Léta Páně 1419.

PAna Hynka z Waldſſteyna/ týž Pan Ctibor z Cymburgku na giném mijſtě připomijná / kterýž že geſt ſe pſal na Brtnicy. W týchž Knjhách opět druhého Pana Hynka týž Pán z Cymburgku wſpomijná/ gmenugijc gey Panem Hynkem z Waldſſteyna. A to Létha na hoře pſaného.

List

PAna Woka z Waldſſteyna/ Hyſtoryk Cžeſký w Liſtu na Koncylium Konſtantſké podepſaného býti prawij: kteréhož geſt Dátum Létha 2c. 1416. Málo nijžegi w témž Liſté pokládá Pana Gindřicha z Waldſſteyna / a Pana Mikuláſſe z Waldſſteyna. Při njchž mnohé giné Pány wſpomijná. O tom týž Hyſtoryk na Liſtu 372. wypiſuge.

LEtha Páně 1431. Pana Gindřicha z Waldſſteyna přjgmim Chudobu / Kronyky Cžeſké prawij býti na Sněmě w Cžáſlawj / na kterýžto weliký počet Panuow a Rytjřſtwa ſe sgelo. Mezy nijmiž geſt týž Pan Gindřich z Waldſſteyna/ (předkládagijce gim ſtarodáwnj přjběhy) mnoho mluwil o wolnoſt Wlaſti ſwé. Hágek na Liſtu 390. toho dokládá.

PAna Haſſka z Waldſſteyna/ Hyſtorye prawj býti Gubernátorem Králowſtwj Cžeſkého/na Sněmě kterýž držán byl w Praze/ okolo Léta 2c. 1423. woleného: Oněmž prawj že geſt welmi pracowal o dobré Wlaſti ſwé. Téhož Pana Haſſka z Waldſſteyna Liſt geden daný Létha 1422. připomijná/že geſt byl Heytmanem wſſech Panůw/Rytijřů/ Panoſſy/ Obcý/ a Kragůw/ k zákonu Božijmu přjchylných. Tohoto Pana Haſſka a nebo Syna geho wſpomijná Liſt Koſtela Olomauckého/kteréhožto dátum geſt Léta 2c. 1452. A ten pſal ſe z Waldſſteyna a z Weliſſe. Očemž pod Erbem Panůw z Náchoda ſſijřegi ſe dokládá.

LETha Páně 1427. Pana Hynka Kolſſteynſkého z Waldſſteyna / a na Wranowě/ Hágek připomijná/ že geſt w Praze yat/ toho čaſu když geſt w Sſeſti Stech Konjch do Měſta wſkočil/ chtijce Korybuta Knjže Litewſké od některých Cžeſkých Panůw za Krále woleného/ kteréhožto Pražané gawſſe/do Wězenij dali: z téhož Wězenij wyproſtiti.

Ale wſſak týž Hyſtoryk ſám s ſebau ſe neſrownáwá/ na gednom mijſtě pjſſe/ že geſt yat / a s pomocý yakés Děwečky z toho Wězenij wyproſſtěn: Na giném že geſt zabit od gednoho Lotřijka/ kteréhož před tijm nedáwno od Smrti wyplatil.

O těmž Panu Hynkowi z Waldſſteyna pjſſe / že geſt w té Bitwě s Němcy v Auſti / nadewſſeckny giné Pány / ſtatečně ſobě počjnagjc / Slawné gméno obdržel. O němž ſe tolikéž y w Rodu Panůw z Bozkowic w této Knjze / Létha ꝛč. 1420. doložilo.

O Panu Henykowi z Waldſſteyna / Liſt geden Waňka z Genſſteyna / pſaný Létha ꝛč. 1432. Též Liſt Otty z Bergowa téhož Létha daný / zmjnku činj. Téhož Pana Henyka z Waldſſteyna / Mageſtát Cýſaře Zygmunda / kterýmž geſt mu zaſtawil Dwuor w Swinianech / gehož Datum geſt Létha ꝛč. 1437. připomjná. Nacházý ſe geſſtě giný Liſt pſaný Létha ꝛč. 1452. w němž ſtogj poznamenaný Pan Henyk z Waldſſteyna a z Wranowa ꝛč.

List geden Purgkmiſtra / Konſſeluow y wſſj Obce Měſt Pražſkých / Arcybiſkupa / Panůw a Rytjřſtwa / Gehož datum geſt Létha ꝛč. 1440. Pana Mikulaſſe řečeného Sſlechtu z Waldſſteyna připomjná.

Létha Páně 1450. Pana Jana z Waldſſteyna a na Slawkowě s Manželkau geho Panj Kateřinau z Kaunic a z Slawkowa / wſpomjná Liſt geden téhož Létha pſaný / že gſau prodali Hrad Ždanice s Měſtečkem Ždanicemi / Panu Hynkowi z Ognic a z Newogic / za půl oſma Sta Zlatých. K kterémužto Liſtu Pečeti ſwé přiwěſyti dali: Pan Jaroſlaw z Pernſſteyna / Pan Mathauš z Sſternbergka a z Lukowa / Pan Boček z Kunſtátu / Pan Jan z Rokytnice / Franěk z Okoře a z Raſſowic / Boček z Melic a z Vgnic.

PAna Beneſſe z Waldſſteyna / Léta Páně 1458. Hyſtoryk připomjná těmito ſlowy: Včiněn Miſtrem Artium liberalium Včenj Pražſkého / Pan Beneš z Waldſſteyna / Rodu ſtarožitného / při gehožto Determinacy byli / Wiktoryn a Hynek Knjžata Minſterberſká / Synowé Krále Gjřjho / y mnoho giných Panůw a Rytjřſtwa.

Liſt geden Pana Jana Mičána z Klinſſteyna

u z Roztok/ gehož dátum gest Létha Páně 1463. wspomijna Pana Hynka/ Pana Jana a Pana Sstiastného Bratřij wlastnij z Waldsstreyna rc. Tohoto Pana Sstiastného z Waldsstreyna/ Magestát Krále Wladislawa/ Létha rc. 1474. dány/ připomijná.

ZA Panowánij Krále Giřijho / na Listu gednom/ kterýmž gt gmenowaný Král Giřij / Swobody a Práwa Města Olomauce Konfirmowal / nacházý se mezy ginými Pány přijtomnym toho / Pan Jan z Waldsstreyna. W kterémžto Listu tyto Osoby podlé pořádku podepsané gsau: Ioannes de Czymburgk alias de Tovvaczovv, Henricus de Lippa, Georgius de Kravvarz alias de Straznic, Benessius de Bozkovvic & de Czernahora, Kuna de Kunstat alias de Podiebrad, Ioãnes de Pernsteyn, VVanko de Bozkovvic alias de Letovvic, Przeniek de Kunstat dictus Zagimacz, Marquardus de Lomnicz, Carolus de VVlasim, Ioannes de VValdssteyn, Stephanus de Lichtemburgk alias de Hornssteyn, VVok de Sovvinec & alij plures.

NA Zámku Zábřehu/ kdež gest před Léthy stál Kostelik / pochowán gest Pán Benedykt z Waldtssteyna Episcopus Caunicensis in Marchia, ale wssak památka geho kteráž nad Hrobem postawena byla/ wsseckna zhynula/ tehdáž když gest Pán z Bozkowic z Kosteliku toho Pokoge vdělati dal. Wssak nic méně gesstě geden Kamen před Zámkem z Hrobu geho do zdi wsazený se spatřuge/ na němž wytesána gest Osoba Mužská sedijcý a dwa Anděli Korunu Biskupskau na hlawu geho wstawugi / při čemž tento Text gest položen: Benedictus à VValdssteyn Episcopus, a wijcegi přečijsti se nemůže.

Tohoto Pana Benedykta z Waldssteyna / pořádek Kostela Olomauckého prawij býti Probosstem/ Létha Páně 1464. o kterémžto w Cathalogu Probosstůw téhož Kostela toto napsáno stogij: Benedictus de VValdssteyn Baro, alias de Schumberk Sacræ Theologiæ Baccalaureus. Is postea consecutus Episcopatum Caunicensem in Marchia. In cuius locum successit Cortisanus de Hassa nomine Conradus, nondum in Sacris constitutus,

Téhož Kostela paměti/ Létha rc. 1466. připomijnagi Pana Karla z Waldssteyna / takto: Nicolaus de Oppauia ad instantes petitiones

vel pro-

vel promotiones Generosi Domini, Domini Caroli de VValdsteyn, à Capitulo receptus in Societatem Canonicorum.

LEtha Páně 1467. w Slawkowském Kostele/ Pana Jana z Waldssteyna wspomjná Nápis na Stěně těmito slowy: Obijt Generosus Dominus, D. Ioannes Miles de Valdssteyn, orate pro eo. Manželka geho byla Panj Mandaléna wlastnj dcera Pana Jana Křineckého z Ronowa. Ta mu porodila Tři a Třidceti synůw a Dcer. yakž sem toho w Rodu Krále Girijho doložil. Toho Slawkowa před tijm w drženi byli ti Páni z Waldssteyna/ což se nijžegij pokáže. O Panu Hynkowi z Waldssteyna/ kterýž žiw byl Létha 1484. při wýwodu Rodu Panůw z Bozkowic negdeš.

LEtha Páně 1508. Paměti Kostela Olomauckého prawij býti Komissaře/ Pana Bernartha z Waldssteyna spolu s Panem Petrem z Rožmbergka od Krále Wladislawa do Margkrabstwj Morawského/ za časů Stanislawa Turza Biskupa Olomauckého/ nařijzené. Kteřijžto měli narownáni včiniti/ mezy Pány z strany Náboženstwij/ proto: že mnozý w Saudech sedati nechtěli/ s těmi genž se s nijmi v Wijře nesrownáwali. Vmřel tento Pan Bernarth Létha rc. 1517.

LIst Wladislawa Vherského a Czeského rc. Krále rc. wspomijná Panij Zoffigi z Waldssteyna. Na kterémžto tento Tytul napsan gest: Wysoce Vrozené Zoffigi z Waldssteyna/ Hrabince z Pezynku/ a Weywodince Sedmihradské.

Táž Panij Zoffige z Waldssteyna/ yakž otom Listowé Panuow z Kaunic swědčij: Pohnala Woldřicha/ Wáclawa/ Jana/ a Petra Sšyssky z Kaunic/ o čtyřidceti Tisýc Zlatých Vherských/ winijce ge z toho/ že sau drželi Zámek y s Městem Slawkowem/ na kterémžto ona měla Práwo swé. A to se dálo Létha Páně 1519. Padl Nález též Panj Zoffigi: Ale že gest Summy od Panůw Saudcůw nalezené nepoložila/ za tau příčinau Práwo swé potratila. Relatores toho byli: Pan Albrecht z Lichtemburgka/ Pan Smil z Daubrawice/ a Pan Wylém z Wickowa. Gmenowané Panij Zoffige z Wald-

ſſteyna/ byl Manžel/ Pan Petr Hrabě od Swatého Girũ a z Pezynku/ očemž Náhrobek w Nowém Gitčině/ Létha Páně 1491. kdež gest dal pochowati Tělo prwněgſſij Manželky ſwé/ Panũ Kunegundy z Cymburgka/ ſwědčũ.

PAna Buryana z Waldſſteyna/ Léta Páně 1519. Liſtowé a Půhonowé wſpomũnagij/ že geſt při též Panũ Zoffigi z Waldſſteyna/ Hrabince z Pezynku ꝛc. yakožto Seſtře a přũbuzné ſwé/ doſtatečně ſe zaſazowal/ a při Práwě ſprawedliwé wěcy nápomocen byl. Toho Pana Buryana z Waldſſteyna na giných mnohých mũſtech nacházým/ kdežto ſe oněm zmũnka činũ/ že geſt byl Pán welice maudrý a we wſſech wěcech rozſſaffný.

Létha Páně 1546. Author Kalendáře Hyſtoryckého wſpomũná Pana Jana z Waldſſteyna a na Augezdě/ Pána welice rozumného/ kterýžto wyſlán byl do Wratiſlawě na tu Při kteráž wzeſſla mezy Pány Czeſkými z gedné/ a Stawy Knũžetſtwũ Slézſkých z ſtrany druhé. Welikau láſku měl od Krále Ferdynanda: Očemž ſobě čti v téhož Hyſtoryka.

PAna Gindřicha z Waldſſteyna připomũná Hyſtoryk proto: že geſt byl poſlán s Nowinau do Hyſſpanye k Maximiliánowi Synu Cýſaře Ferdynanda/ že geſt wolen za Krále Czeſkého/ na Sněmě kterýž držán byl w Praze Léta ꝛc. 1549.

O Panu Janowi ſtarſſým z Waldſſteyna/ týž Hyſtoryk tuto zmũnku činũ: Létha Páně 1576. Seſtnáctého dne Czerwna/ vmřel w domě ſwém na Malé Straně/ Pan Jan Starſſũ z Waldſſteyna na Hrádku nad Sázawau/ Chwatěrubech a Lowoſycých ꝛc. Neywyžſſũ Komornjk a Mũſto držũcý Geho mil: Cýſařſké w Králowſtwũ Czeſkém.

PANA Karla z Waldſſteyna a na Polné/ wſpomjnagi paměti Starožitné Rodu Panůw z Hradce/ že geſt Dceru ſwau od Panũ Eliſſky z Poſtupic porozenau/ dal k Stawu Swatého Manželſtwũ/ Panu Zacharyáſſowi z Hradce. Očemž pod Erbem Panůw z Hradce mezy Heytmany Margkrabſtwũ Morawſkého ſſýřegi doloženo geſt.

Za Pano-

ZA Panowánij Ferdynanda Cžeského Krále rc. okolo Létha Páně 1534. tito Páni z Waldssteyna w Králowstwij Cžeském se připomjnagi. Napřed: Pan Albrecht z Waldssteyna na Wostrém / Pan Gindřich z Waldssteyna a na Rychmburce / Pan Buryan z Waldssteyna a na Brtnicy / Pan Giřijk z Waldssteyna a z Sstěpanic a na Bradlcy / Pan Jan z Waldssteyna / Pan Jan Starssij z Waldssteyna a na Libssteyně / Pan Jan mladssij z Waldssteyna a na Lomnicy / Pan Wylém z Waldssteyna a na Lomnicy / Heytman Krage Hradeckého / Pan Zdeněk z Waldssteyna a w Hořicých.

ZA téhož Ferdynanda giž Cysaře Rzijmského a Cžeského rc. Krále rc. okolo Léta rc. 1556. w témž Králowstwij nacházegi se tito Páni z Waldssteyna: Pan Albrecht z Waldssteyna a na Wostrém / Pan Bernarth / Pan Bohusse Giřij / Pan Buryan a na Brttnicy / Pan Gindřich a na Bidžowě / Pan Giřij a na Hostinnem / Pan Jan mladssij a na Hrádku nad Sázawau G. M. C. Radda / a Neywyžssij Sudij Králowstwij Cžeského / Pan Jan a na Augezdě / Pan Jan a na Tuřij / Pan Krystoff a na Libssteyně / Pan Wylém a na Lomnicy / a Pan Zdeněk z Waldssteyna a na Hostinném rc.

OD těchto gmenowaných Panuow / tito potomcy pozůstali / žiwi byli Létha Páně 1570. Pan Bohusse z Waldssteyna a na Libssteyně / Pan Gindřich z Waldssteyna na Dobrowicy a Charwatcých / Pan Gindřich mladssij a na Stuparowicých / Pan Giřij na Hostinném a Miletině / Pan Jan Starssij G. M. C. Radda a Heytman Menssijho Města Pražského / Pan Jan mladssij a na Hrádku nad Sázawau Neywyžssij Komornijk Králowstwij Cžeského / Pan Jan a na Giřiněwsy / Pan Jan a na Heřmanicých / Pan Jan Neymladssij a na Libssteyně / Pan Jan Ssebestyan a na Libochowanech / Pan Krystoff a na Libssteyně / Pan Wáclaw na Lomnicy a Tuřj / Pan Zdeněk a na Sstěpanicých / a Pan Zdeněk mladssij z Waldssteyna na Sobčicých a Pečicých / rc.

Z Počatku psaného Vrozeného Pána / Pana Hynka z Waldssteyna / na Brttnicy a Jewissowicých byl Prapraděd / Pan Hynek z Waldssteyna a na Brtnicy / Radda Krále Wáclawa Slawného Saudu Zemského Margkrabstwij Morawského. Ten měl Manželku Vrozenau Panj / Panij Zoffigi z Kunstátu / Starožitného a welice wzáctného Rodu w tomto Margkrabstwij Morawském / s nijž gest zplodil Syna Hynka.

Pan Hynek

PAN Hynek z Waldſſteyna / Syn Pana Hynka z Waldſſteyna / a Panj Zoffige z Kunſſtátu / po ſmrti Pána Otce ſwého / na mýſtě geho w Saudu Zemſkém ſeděl / a byl Raddau Králowſkau. Manželka geho byla Panj Dorotha Trčkowna z Lippý / kterémuž geſt porodila Syna Pana Buryana z Waldſſteyna.

PAn Buryan z Waldſſteyna a na Brttnicy G. M. C. Ržjmſkého / Vherſkého a Cžeſkého ꝛc. Krále ꝛc. Radda / a Neywyžſſý Sudý Margkrabſtwý Morawſkého ꝛc. Syn Pana Hynka z Waldſſteyna od Panj Dorothy Trčkowny porozený / poyal ſobě k Stawu S°. Manželſtwý Vrozenau Panj / Panj Kateřinu z Ludanic / ſtarožittné a wzáctné Familiæ na Morawě / a zplodil s nj Pana Zdeňka z Waldſſteyna.

Tento Pan Buryan z Waldſſteyna tak yakž o něm paměti ſe nacházegi / mnoho dobréº Margkrabſtwj Morawſkéº a wlaſti ſwé ſpůſobil.

WYſoce Vrozený Pán / Pan Zdeněk z Waldſſteyna a na Brttnicy / Geho milosti Cýſařſké Radda / a Neywyžſſý Heytman Margkrabſtwý Morawſkého ꝛc. O kterémž mezy Heytmany téhož Margkrabſtwý zmýnka ſe činý. Byl Pán rozumný a obránce Práw a wolnoſti a Wlaſtý Země té. Měl Manželku Vrozenau Panj / Panj Annu z Kragku / Dceru Vrozeného Pána / Pana Wolffa Kragjře / Neywyžſſýho Kancléře Králowſtwý Cžeſkého / a potom Neywyžſſýho Purgkrabý Pražſkého ꝛc. kterauž zplodil s Vrozenau Panj / Panj Zoffigi Křineckau z Ronowa / ſtarožittného a wzáctného Rodu w Králowſtwý Cžeſkém / o kterémž málo wýſſegi zmýnka ſe činý.

Tohoto Pana Wolffa Kragiře z Krayku / Neywyžſſýho Purgkrabý Pražſkého / byl wlaſtný Otec Pan Gjřý Kragiř z Kragku / kteréhož geſt zplodil s Panj Appolénau z Pucheymu / ſtarožittného Rodu Stawu Panſkého / kterýž vžýwagi za Erb Sſtýtu křjžem rozděleného / to geſt dwě Pole černé w každém tom Poli tři ſnopy zlaté / w druhých pak dwau

Polich

Polich w každém dwě Pole býle a prostředný červené ꝛc.
Téhož Pana Girzýho Kragiře z Kragku byl Otec Vroze-
ný Pán / Pan Wolffgang Kragiř z Kragku / a Matka
Paný Elisska z Bozkowic. A ti wssickni ssli pořádkem
swým od Pana Kunráda Kragiře z Kragku / Starožitt-
ného a wzáctného Rodu Stawu Panského (o kterémž nýžegi čýsti
budess) a Panj Kresency z Sstumbergka ꝛc.

Tento pan Zdeněk z Waldssteyna Heytman Margkrabstwj Morawské°/ s gme-
nowanau Panj Annau z Kragku / zplodil čtrnácte Dýtek Synůw y Dcer. Neypr-
wé z počátku psaného pana Hynka z Waldssteyna / po něm pana Wáclawa / Pa-
na Jana / pana Ladsla / pana Wolffganga / a pana Henrycha / Syny. A Dcery /
pannu Appolénu / pannu Kateřinu / Alžbětu / Magdalénu / Helenu / Maryanu
prwný / potom druhau Maryanu a Markéthu. Ty wssecky Dýtky pomřeli / toliko
dwě Panj / a často gmenowaný pan Hynek z Waldssteyna / žiwi zůstáwagý.

Tento Pan Hynek z Waldssteyna Neywyžssý Komornik Marg-
krabstwý Morawského / Narodil se Létha Páně 1545. w Sobothu po Swatém
Martinu před osmau hodinau na noc / kterýžto yak neyprwé z dětinstwý se wycho-
wal / k Swobodnému Uměný Liternýmu oddán byl: Měl Preceptora / Petra Ko-
dycylla Akademie Pražské Professora. Potom po smrti Pana Otce swého Heytma-
na Margkrabstwý Morawského / magýce wěku swého 17. Leth / na Dwůr Cýsa-
ře Ferdynanda Slawné paměti dán / v kteréhožto propter singulares virtutes, byl w
weliké lásce: s nýmž gest neyprwé na Sněm do Frankffurtu gezdil / a tehdáž supe-
riorem Austriam & Oenipontum wůkol obgel. Potom gezdil w Poselstwý k Piuso-
wi toho gména čtwrtému Papéži / gsauce wyslán s panem Girzým z Helffenssteyn-
na / panem z Rytýřských činu welice Slawným.

Když gt pak týž Ferdynand Cýsař z tohoto Swěta skrze smrt powolán / tento Pā
Hynek z Waldssteyna Létha ꝛc. 1564. na den S°. Jakuba / do Wlastý swé se na-
wrátil / a yako Starssý mezy ginými Bratry / Statek sprawowal / a tu hnedky dru-
hého Roku od Maximiliana Cýsaře / mezy giné Pány za Raddu Slawného Sau-
du Zemského Margkrabstwý Morawského podán / kterýžto gest hned s týmž Cý-
sařem z Sněmu Brněnského in Augustam Vindelicorum na Sněm wygel / magýce w
počtu 40. Koný. Potom pak dwě Dcery Cýsařské / gednu Králi Hyspanskému / a
druhau Králi Franské° zasnaubené wyprowázel / odkudž do Země Englické zagel /
a tam od Králowny Alžběty s welikau poctiwostí přigat byl. Odtud nawrátiw-
ssy se do Domu we zdrawý / Létha ꝛc. 1573. pogal sobě k Stawu

S°. Manželstwý / Vrozenau Paný / Paný Kateřinu Zagimačku z
Kunstátu / Dceru Vrozeného Pána / Pana Sezymy Zagimače z Kun-
statu ꝛc. A Paný Anny z Bozkowic / kteráž gest mu porodila Dceru
Anničku / a ta magýce wěku swého čtyry Letha / prostředkem smrti
z tohoto Swěta sniata gest. Potom Roku 1580. za Neywyžssýho

Sudýho Margkrabstwý Morawského wyhlássen / a we dwau Le-
tech na Heytmanský Vřad podán: Z kteréhož gt w krátkém času pro
nedostatek zdrawý / na mnohau žadost swau propusstěn / ale wssak
gest na Vřadu Neywyžssýho Komornictwý / (chtýce včiniti w tom
dosti wůli Geho milo: Cýsařské) zůstáti musyl ꝛc. Giné mnohé zá-
sluhy tohoto ctného Pána / yak k Cýsařům Rzýmským / tak také y Wlasti swé které
gest činil w mladých Letech swých / tuto pro krátkost mýsta opustiti se musegi. O
čemž na swém mýstě sstýregi se doloží.

Pan Hen-

PAN Henrych z Waldſſteyna na Sádku a Mezeřjčí / Syn Pana Zdeňka z Waldſſteyna/Heytmana Margkrabſtwŷ Morawſkého/Bratr wlaſtnj Pana Hynka z Waldſſteyna. Měl Mãželku Panj Zuzannu Heltownu z Kementu/Dědičnau Panŷ na Mezeřjčí / s nŷž zplodil dwa Syny / Hynka kterýž w mladoſti vmřel/a Zdeňka kterýž toho čaſu w Swobodném Vměnŷ pracowal. Adoleſcens apprime nobilis, ex quo optima fruges olim eſt ſperanda. O čemž wýſſegi w Rodu Panůw Berkůw wypſáno máſs. Ten Pan Henrych / yakž o tom Kalendář Hyſtorycký ſwědčŷ: vmřel Létha Páně 1 5 8 9. we Cžtwrtek v Wigilŷ Narozenŷ Panny Marye mezy 15. a 16. hodinau.

W Králowſtwj Czeſkém mého Wěku / tito nŷže pſanŷ Páni z Waldſſteyna žiwi byli. Yako: Vrozený Pán/ Pan Jan Neyſtarſſŷ z Waldſſteyna a na Sedčicých/ Geho mil: Řŷmſkého Cýſaře / yakožto Krále Czeſkého ⁊c. Radda / a Neywyžſſŷ Komornŷk téhož Králowſtwj ⁊c. Pan Adam ſtarſſŷ z Waldſſteyna ⁊c. Geho mil: Cýſařſké Panatyr/ Pan Jan Starſſŷ z Waldſſteyna a na Kyſſperce/ Pan Jan Mladſſŷ a na Zahornicy/ Pan Jan a na Libſſteyně/ Pan Jan neymladſſŷ z Waldſſteyna / Pan Karel Starſſŷ z Waldſſteyna / na Hoſtinném a Miletŷně G. M. C. Radda/ Pan Wylém a na Heřmanicých/ Pan Wylém mladſſŷ na Daubrawicy a Kunžberce / a Pan Zdeněk z Waldſſteyna na Hoſtinném a Miletjně.

PAn Adam mladſſŷ z Waldſſteyna/ na Lowoſycých a Hrádku/ ⁊c. G. M. C. Truckſas/ pogal ſobě k Stawu Swaté° Manželſtwŷ/ wýſs gmenowaného Pana Jana Neyſtarſſŷho z Waldſſteyna a na Sedčicých/ Neywyžſſŷho Komornŷka wlaſtnŷ Dceru/s nŷž geſtliže yaké potomky má/wěděti nemohu. Tohoto Pana Adama z Waldſſteyna/gt wlaſtnŷ Bratr/ Pan Karel mladſſŷ z Waldſſteyna/Pán w mladých Letech ſwých k Rytŷřſkým wěcem welice chtiwý ⁊c.

¶ Na mnohých mŷſtech o tomto Rodu/ w této Knŷze zmjnka ſe činj.

LXXXIII.

O Erbě a Rodu Panuow z Lomnice.

Kapitola V.

NA témž Zemském Saudu seděl/ Vrozený Pán/ Pan Thas Mezeřický z Lomnice/ na Gemnicy a Hradě Weweři rč. G. M. C. Radda rč. a Neywyžšsj Sudj Margkrabstwij Morawského/ rč.

~:(*):~

STarožittný a welice Slawný tento Rod Panůw z Lomnice/ gesstě za oněch Králuow Morawských počátek swůg má/ což sám Hrad Lomnice/ kterýžto gest mezy ginými starodáwnými Hrady založen/ znáti dáwá: A ten (podlé Hayka Hystoryka Cžeského) připomijná se Létha rč. 960. že gest byl dobyt. Nic méně y Erb ten kteréhož vžijwagij/ vkazuge že gesstě od Králůw Pohanských nadán gest. Nebo Pohané to za obyčeg magi/ že žádnému pod Peřijm choditi nedopustj/ toliko tomu/ kterémuž dáno bude z Ruky Králowské aneb Knijžetcý/ a tomu kterýž w wěcech Rytijřských zběhlý a skussený gest. Gestli že gednoho zabige/ na znamenij toho/ dáno mu bude gedno: Pakli dwa aneb wijcegi/ tehdy podlé počtu/ tolik Per pro ozdobů nosyti může. Odkawádžto y tento Rod z dáwna okrásslen gest/ gehožto počátku yako y některých giných pro welikau starožitnost možné wypsati nenij. Ale wssak tak yako y o giných Rodijch/ což koliwěk z Kronyk/ Hrobowých Kamenů/ y giných Starodáwnijch pamětí/ o tomto Rodu Panůw z Lomnice wyhledati se mohlo/ krátce se pokáže.

PRzed několika Stý Lethy/ k mnohým pilným Zemským wěcem/ tolikéž Knijžat a Králůw/ tento Rod Panuow z Lomnice/ mnohé pamětí potřebowány býti prawij. Yako za

Krále Wáclawa / Létha Páně 1248. když gsau byli Morawané od Rakusſanůw poraženi / Hyſtoryk Czeſký wſpomjná předněgſſý Pány / kteřjž byli w držený Hradůw Králowſkých ſobě ſwěřených / gſauce od Nepřátel welice trápenj / žádnau měrau gich puſtiti nechtěli: kteréž prawý býti / Lomnické / Bozkowſké / Daubrawické / Krawářſké / ꝛc. Z nichžto geden gménem Cyrek to powěděl: Nežlibych Hrad tento od Pána mého ſobě ſwěřený puſtiti měl / raděgi bych ſobě prwé Oči wylaupiti dal. O tom Hágek na Liſtu 234. wypiſuge. Cżaſtokráte tohoto Cyrhona / w mnohých Liſtech nacházým / ale wſſak kterého Rodu geſt byl / toho důwodně doſáhnauti nemohu.

PAna Arkleba z Lomnice / za Panowánj Frydrycha Knjžete Czeſkého / paměti Koſtela Olomauckého připomjnagj: kterýž že geſt okolo Létha Páně 1180. byl přjtomen wedlé giných Panůw / když geſt týž Frydrych Knjže / Práwa a Swobody téhož Koſtela potwrzowal. Præſentibus Nezamiſlo Burgrauio Olomucenſi, Arclebo de Lomnicz Subcamerario Morauiæ, Vilemo de Namieſſt, Egidio de SSvvabenic, Zaphith de Tlumaczovv, Rudolpho de VVelczna, & alijs fide dignis.

PANa Petra z Lomnice Biſkupa Olomauckého / připomjnagj Hyſtorye Czeſké / tolikéž y pořádek Koſtela Olomauckého / že geſt na tu Stolicy wolen Létha Páně 1311. po Biſkupu Janowi řečeném Haly. Toliko tři Létha týž Auřad zprawowal. Pochowán w Praze w Koſtele Swatého Wjta. Po něm wzat byl na Biſkupſtwj Kundrát / očemž njžegi čjſti budeſs.

ZA Krále Jana Czeſkého a Polſkého / Létha Páně 1318. Liſty Koſtela Olomauckého / wſpomjnagj wedlé giných Panůw / dwa Pány z Lomnice a z Mezeřiči / těmito ſlowy: Præſentibus Nobilibus ac Generoſis, Henrico de Lippa, Vokkone de Krawarz, Ioanne de Lōmnic & Mezerzicz, Buchardo de Cymburgk Subcamerario Morauiæ, VVznata de Lomnicz Brunenſi &

nensi & Znogmensi Camerario, Perone de VVildenbergk, Fidelibus nostris. Anno vt supra, 2. Idus Decembris, Regnorum nostrorum, Octauo.

TEhož Létha ꝛc. 1318. List Krále Jana/ zmijnku činij o Panu Thasowi z Lomnice ꝛc. gehožto Manželka Kateřina z Dobelnis/ darowala Práwo swé/ kteréž gměla na Wsy Sypři a Blezwicy v Města Brna / k Klássteru Swaté Anny w témž Městě Brně/ od Předkůw Pána Manžela swého založenému a nadanému. Cžehož Listem tjm / wýss gmenowaný Král Jan potwrdil: kterýžto při Erbě Panůw z Hrádku/ položený negdess.

PAna Wyléma z Lomnice / w Bitwě té w kteréž Plichta z Žerotina zabit/ Hágek prawij býti w weliké powěsti/ pro Rytjřské činy/ kterýchž na Nepřátelých dokazowal. Ten potom s ginými mnohými Pány/ po sstiastném Wogny skonánj/ pasowán byl na Rytijřstwij. To se dálo Létha Páně 1319. O čemž sobě čti gmenowaného Hystoryka.

PAměti Kostela Olomauckého Létha Páně 1352. prawij býti Probossstem téhož Kostela Pana Jana Tasowce z Lomnice a na Mezeřiči pod Rožnowem. O němž Prywileg um témuž Městu dané zmijnku činij. Sprawowal Vřad ten až do Létha ꝛc. 1364. O němž w Stawu Prelátském mezy ginými Probossty zmijnka se činij.

LÉtha Páně 1355. Toho času když Cýsaře Karla Cžtwrtého/ Gambagurtowé w Pisis zahubiti chtěli: Pánij Cžessstij a Morawssstij/ tam swau statečnost před Cýsařem dokázali. Mezy kterýmižto Hystoryk / dwa Pány z Lomnice pokládá. Napřed: Pana Benedykta aneb Benesse z Lomnice a na Náměssstij: a málo nijžegi Pana Zdeňka z Lomnice ꝛc. Cžti List 325.

List

LEtha Páně 1400. In Libris Beneficioru Kostela Olomauckého / wspomijná se Pan Martin Mezeřický z Lomnice / těmito slowy: Anno vt supra, Obijt Dominus Dominus Martinus de Mezerzicz & Lomnic, orate DEVM pro eo. Kterýž že gest mnoho dobrého / témuž Kostelu a Osobám Duchownym / od Osoby swé činil. O němž na giných mnohých mijstech zmijnka se činij.

PAna Czenka z Lomnice a z Děblina / Pan Ctibor z Cymburgku / w pořádku swém kterýž sepsal o Margkrabstwij Morawském / mezy ginými Pány / Léta Páně 1406. připomijná.

W Brně w Klássteře Barnadynůw / gest Kámen Hrobowý / welice starý / na němž Erb Panůw z Lomnice wytesán gest / ale Text přečijsti se nemůže / ležij práwě proti Kůru.

W Listu od Panůw Czeských a Morawských / na Koncylium Konstanské odslaném / Hystoryk prawij býti podepsané Pana Jana z Lomnice: kteréhožto Listu Datum gest / Létha Páně 1416.

Téhož Pana Jana z Lomnice / týž Hystoryk gmenuge Komornijkem Morawským / kterýž že gest po Smrti Josta Margkrabě Morawského / gednal při Králi Wáclawowi o potwrzenij Práw a Swobod / téhož Margkrabstwij. Pan Ctibor z Cymburgku / w Knijhách swých / tolikéž o něm zmijnku činij.

PAna Dobesse Mezeřického z Lomnice / a podlé něho Pana Lacka z Lomnice / tolikéž Pana Petra z Lomnice / týž Pan Ctibor z Cymburgku w pořádku swém wspomijná / k kterýmžto wedlé giných Panůw Morawských / řeč obssijrnau činil. O čemž na mnohých mijstech w této Knijže se dokládá.

¶ Létha Páně 1432. w Weliké Bytessy / Kámen Hrobowý wspomijná Pana Jaroslawa z Lomnice / etc. těmito slowy: Anno vt supra, obijt Generosus Dominus Dominus Iaroslaus de Lomnic, Sabbato ante Festum Epiphaniarum Domini, hic sepultus, orate pro eo.

Pana

LXXXV.

PAna Mikuláſſe z Mezeřiči a z Lomnice Regiſtr Koſtela Olomauckého/ Létha Páně 1448. prawij býti Kanonykem.

LEta Páně 1464. pořádek téhož Koſtela/ Pana Jana z Lomnice připomijná a pokládá Proboſſtem. O němž zmijnka ſe činij/ těmito ſlowy: Dominus Ioannes de Lomnic Baro Nobilis, Baccalaureus in Decretis, Cubicularius Domini Papæ Nicolai Quinti, obijt Anno 1464. vixit in præpoſitura annis decem. In eadem Eccleſia ante Altare Sancti VVenceſlai ſepultus. Cui ſucceſsit Benedictus de VValdſteyn & Schumbergk, deuotus homo, qui fuit præpoſitus Litouliensis, & Canonicus Pragenſis.

Týž Pan Jan z Lomnice/ yakž o tom Regiſtra téhož Koſtela oznamugij: Reſignauit præbendam ſuam in Repczin, Petro de SStiepanovv, Anno 1462.

TEhož Létha rc. 1464. Knijhy gmenowaného Koſtela Olomauckého/ wſpomijnagij Pana Jaroſlawa z Lomnice/ že geſt toliféž byl Proboſſtem. Ten/ reſignauit præbendam Canonicalē Eccleſiæ Olomucenſis, alio confratri &c. O čemž ſſijřegi/ (a yak brzo po ſwrchu pſaném Panu Janowi z Lomnice téhož Vřádu doſáhl) w Stawu Prelátſkém wypſáno máſs.

ZA Kralowánj Matyáſſe Korwina/ Vherſkého a Czeſkého rc. Krále rc. při potwrzenij Swobod a Práw Margkrabſtwij Morawſkého/ podlé giných Panůw nacházý ſe Pan Czeněk z Lomnice. Téhož Liſtu datum geſt Létha rc. 1484.

Na liſtu Krále Giřjho při Konffirmacý Práw Zemſkých/ wedlé giných Panůw/ nacházý ſe Pan Margkwart z Lomnice.

W Koſtele weliké Byteſſe/ Kámen Hrobowý/ wſpomijná Pana Sſteffana z Lomnice/ těmito ſlowy: Anno Domini 1490. obijt Generoſus Dominus Stephanus de Lomnic & Namieſt hic ſepultus, orate pro eo. Téhož Létha Panij Zoffie z Warttnowa/ Manželka geo vmřela/ a w témž Koſtele pochowána.

ZA Panowánij Wladislawa Vherského a Cžeského Krále ꝛc. při potwrzenj Práw a Swobod Zemských / nacházý se přijtomným býti / wedle giných mnohých Panůw / Pan Jan z Lomnice. Očemž se při Erbě a Rodu Panůw z Bozkowic / zmijnka činij.

LEtha Páně 1496. Pana Jana z Lomnice / Dsky Zemské / prawij býti Neywyžssijm Heytmanem Margkrabstwj Morawského. Ten měl za Manželku / Vrozenau Panij / Panij Markétu z Bozkowic / kteráž žiwot swůg dokonala / Létha Páně 1500. Očemž Náhrobek w weliké BytesSi swědčij.

Téhož Pana Jana z Lomnice / Heytmana Margkrabstwij Morawského / Hystoryk Cžeský pokládá / že gest s Pánem Petrem z Perssteyna / a na Strážnicy / byl na Sněmě w Cžáslawij / Létha Páně 1491.

W Klássteře Tissnowském / Náhrobek wspomijná Pana Jana z Lomnice těmito slowy: Léta Páně 1503. vmřel gest Vrozený Pán / Pan Jan Starssij z Lomnice / Pán Bůh geho Dussy rač milostiw býti.

W témž Klássteře / při témž Erbu tento Text / wytesán gest: Anno &c. 1508. obijt venerabilis virgo Margareta Abbatisa huius Monasterij.

W Brně w Klássteře Swaté Anny / Kámen Hrobowý připomijná Pana Jana z Lomnice / těmito slowy: Anno Domini 1515. obijt Generosus Dominus, Dominus Ioannes de Lomnic, Dominus in Mezerzicz, cuius Anima viuat Deo.

Tam tolikéž pochowána gest Manželka geho / Vrozená Panij / Panij Apolena z Ternic / kteráž

kteráž vmřela/ Létha Páně 1526. yakž o tom Kámen nad gegjmi Kostmi položený swědčý.

Téhož Pana Jana z Lomnice wspomjnagj některé paměti Kostela Olomauckého / že gest wynesl Potaz s Panem Zygmundem z Daubrawice/ a Vrozeným Wládykau Jakubem z Ssarowa/ etc. mezy Walentinem z Ležnice/ a Knězem Janem Hamburkem/ Kanonykem Kostela Olomauckého.

W Témž Klássteře Brněnském wspomjná Epicedium Pana Znathu z Lomnice/ těmito slowy: Anno Domini 1518. in die anunciationis Mariæ Virginis, obijt Generosus Dominus Dominus Znatha de Lomnic, Supremus Iudex Marchionatus Morauiæ, orate DEUM pro eo.

W Weliké Bytessi Kámen Hrobowý připomjná/ Pana Krystoffa/ a Pana Wáclawa/ Bratřů wlastnjch z Lomnice/ těmito slowy: Anno Domini 1518 in die Sancti Stephani, obijt Generosus Dominus, Dominus Christophorus, & Generosus Dominus, Dominus Venceslaus Fratres de Lomnic, & in Namiesst, orate DEUM pro eis.

LEta Páně 1519 Pan Jan z Lomnice a z Welké Bytesse kaupil zámek Braumow aneb Hrad/ s Městečkem Braumowem/ při pomezý Vherském ležjcý/ tolikéž Městečko Klobauky/ Twrz Slawičin s Městečkem Slawičinem/ Wes Lipowu/ na Manstwj Biskupstwj Olomauckého/ y giné mnohé Wesnice/ k týmž Statkům přináležegjcý. Za něhožto w Rukogemstwj se postawili/ tito njže psaní Páni: Smil Kuna z Kunstátu a na Lukowě/ Wylém Kuna z Kunstátu na Klássteře Zmilheynu/ Jan z Kunowic a na Vherském Brodě/ Hynek Bilek z Kornic a na Tlumačowě/ Buryan z Walčnowa a na Swětlowě/ Petr z Wlachowic a na Wlachowicých/ etc.

Téhož Pana Jana z Lomnice a na Braumowě / wspomjnagjj Listy Smluwné aneb djlné / France a Jana z Háge / Bratřj wlastnjch / w kterémžto podlé ginych Panůw se podepsal.

LEtha Páně 1524. Pana Girijka z Lomnice / s Panem Janem Osowským z Daubrawice / Paměti Kostela Olomauckého připomjnagjj / že gest wynesl Potaz / Panu Linhartowi Lichtensteynowi / a Janowi Doktorowi ze Zwole / Kanonyku Kostela Olomauckého. Při njchž nacházý se z Wladyk / Jan ze Zdetjna.

ZA panowánj Krále Ferdynanda / Létha Páně 1534. tito Páni z Lomnice žiwi byli: Pan Gindřich Mezeřický z Lomnice / Pan Girijk z Lomnice / Pan Jan Mezeřický z Lomnice / Pan Jan z Lomnice a na Braumowě / Pan Lacek Mezeřický z Lomnice / Pan Wáclaw z Lomnice a na Náměsstj / a Pan Wáclaw Mezeřický z Lomnice.

W Témž Kostele Weliké Bytesse wspomjná Náhrobek P. Wáclawa z Lomnice a na Náměsstj / těmito slowy: Léta Páně 1536. w Neděli před Swatým Prokopem / vmřel gest Vrozený Pán / Pan Wáclaw z Lomnice / a na Náměsstj / gehožto Dussy Pán Bůh rač milostiw býti.

TAm tolikéž na Druhém Kamenu / nedaleko od toho / tento Text wytesán gest: Létha Páně 1540. w Pondělj po Hromnicých / dokonal gest žiwot swůg w Pánu / Vrozený Pán / Pan Znatha z Lomnice a na Náměsstj / gehožto Dussy Pán Bůh rač milostiw býti.

LEtha Páně 1550. w často psaném Klássteře Swaté Anny w Městě Brně / wspomjná Kámen Hrobowý / Pana Wladislawa Mezeřického z Lomnice / těmito slowy: Anno Domini 1550. obijt Generosus Dominus Dominus VVladislaus Mezerzicky de Lomnic, cuius anima DEO viuat.

W Nahoře gmenowaném Kostele Weliké Bytesse/ nacházý se Kámen we zdi wsazený / na němž weliká Osoba Můžská wytesaná gest/ a nad nij tento Text: Létha Páně 1567. na den Nowého Létha/ dokonal gest žiwot swůg sstiastně / Vrozený Pán/ Pan Woldřich z Lomnice a na Náměsstij / gehožto Tělo w Naděgi Blahoslaweného wzkřijssenij / tuto pochowáno gest.

PANA Přibika z Lomnice a na Trawnijku/ Kámen Hrobowý w Rzičanech/připomjná těmito slowy: Léta Páně 1570. vmřel gt Vrozený Pán/ Pan Přibik z Lomnice a na Trawniku/ gehožto Dussy Pán Bůh rač milostiw býti.

W Témž Kostele na giném Kamenu/ wytesána tato slowa: Létha Páně 1587. Vmřel Vrozený Pán/Pan Znatha z Lomnice a na Rzičanech/ gehožto Manželka byla/ Vrozená Panj Mandaléna Walecká z Mirowa na Rzičanech a Weweři/ kteráž tolikéž w témž Kostele pochowána gest/Létha 1585. Tam také ležij Tělo Panny Markéty z Lomnice.

PANA Ludwika Mezeřického z Lomnice/ a na Jaroměřicých ꝛc. wspomijná geden List Smluwnij / při něm tyto nijže psané Pány: Pana Zdeňka Rawku z Rzičan a na Braumowě/ Pana Hanusse Haugwice z Biskupic a na Račicých/ Podkomořijho Margkrabstwij Morawského/ Pana Frydrycha Tetaura z Tetowa a z Malenowic na Nowém Swětlowě/ Pana Jarosse z Zástřizl a na Bozkowicých/ Pana Jana Starssijho Pražmu z Bilikowa a na Vhřicých/ Pana Bernartha Drnowského z Drnowic a na Raycy ꝛc.

PANA Adama z Lomnice a na Braumowě wſpomijná Nápis nad Bránau téhož Zámku / kterýž geſt týž Pán Adam z Lomnice oprawowati / a mnoho nowých Pokoguow zdělati dal. Ten ačkoliw zanechal po ſobě potomky Mužſkého Pohlawij / wſſak wſſyckni pomřeli / toliko geſſtě zůſtáwá gedna Dcera / Panij Mandaléna z Lomnice.

Ta neyprwé byla wzata k Stawu S° Manželſtwij / od Pana Giřijka Oſſtijka / w Knijžetſtwij Litewſkém / Weywody Mſtiſlawſkého. Po gehožto Smrti / doſtala ſe za Pana Ondřege Czikowſkého z Wogiſlawic / Staroſtu Hučinſkého / Starožitného a wzáctného Rodu w Krakowſkém Weywodſtwij.

PAna Giřijho z Lomnice / Neywyzſſijho Sudijho Margkrabſtwij Morawſkého / připomijnagij některé Paměti Koſtela Olomauckého. Proto : že geſt wynáſſel Potaz s Pánem Janem z Ludanic / a s nijmi z Wladyk : Petr Wlachowſký z Wlachowic rc. Panu Ladiſlawowi Berkowi z Dubé a z Lippého a na Sſternberce / a Knězy Děkanowi y wſſij Kapitole Koſtela Olomauckého. Ten měl Manželku z Rodu Panůw Litwicůw z Slézſka / s kterauž zplodil wýſs gmenowaného Pana Thaſa Mezeřického z Lomnice na Gemnicy a Hradě Weweři / Neywyžſſijho Sudijho Margkrabſtwij Morawſkého. Kterýž pogal ſobě dwě Manželky. Prwnij : Pana Kryſtoffa z Bozkowic a na Třebowý Dceru. Druhau wlaſtnj ſeſtru / Vrozeného Pána / Pana Jana z Lippého / Dědičného Marſſalka Králowſtwij Czeſkého.

Páni Mnijſſkowé / Rod Starožittný a wzáctný / téhož Erbu vžijwagij a pijſſij ſe z Welkých Končic rc. Ti na Slézſku w Téſſynſkém a Oppawſkém Knijžetſtwjch Statky ſwé měli. Gijchžto Předek / Pán Mikuláſs Mnijſſek ke Dworu Zygmunda Krále Polſkého / toho gména prwnijho / přigel / vžijwage týmž způſobem Erbu yako Páni z Lomnice. Ten potom z za-

tom z za-

tom z zaslauženu̇ swého / welikých Statkůw nabyl. Měl Manželku Dceru Urozeného Pána / Pana Mikulásse Kameneckého Weywody Ruského / a Neywyžssjho Heytmana Koruny Polské / kteráž mu porodila tři Syny / a dwě Dcery. Alžběta / ta se dostala za Manželku Panu Stádnickému. Druhá dána k Stawu Swatého Manželstwj / Panu Firlegowi Weywodowi Krakowskému. Očemž pod Erby Králowstwj Polského ssjřegi wypsáno máss.

PAn Jan Mnjssek Syn Starssj Pana Mikulásse Mnjsska / Podkomořjho Krále Zygmunda / na ten čas gest Starostau Krásnostawským. Manželka geho Pana Firlege Weywody Krakowského Dcera / z njž se narodil Syn Mikuláss.

PAn Girj Mnissek Krageč Koruny Polské / a Starosta Sanocký / za Krále Zygmunda Augusta / tolikéž za panowánj Stefana Battory / byl Kasstelanem Radomským. Nynj gest Weywodau Sendomirským. Ten pogal sobě za Manželku Tarlownu Korauhewnjho Sendomirského Dceru / kteráž toliko gediná w Domu Otce swého byla. Tu porodila Stadnjcká ze Smigroda / s njž tolikéž Djtky zplodil.

TRzetj Syn téhož Pana Mikulásse Podkomořjho Krále Zygmunda / rc. Pan Mikuláss Mnjssek / Starosta Lukowský. Byl weliký milownjk téhož Zygmunda Krále / kterýž pogal sobě Manželku z Rodu Panůw Dialynských / Kasstelana Dobřinského Dceru.

¶ O tomto Rodu a Erbě při opisowánj / Erbu Knjžetstwj Slézských / ssjřegi se doložj.

 O Erbě

O Erbě a Rodů Panuow
z Žerotjna.

Kapitola VI.

W Těmž Zemſkém Saudu ſeděl Vrozený Pán / Pan Frydrych Starſſý z Žerotjna a na Zidlochowicých ꝛc. Geho mil: Cýſaře Rzýmſkého Wálečna Radda / a Neywyžſſý nad Tiſýcem Koný Německých Reytharůw. Též Neywyžſſý Heytman Margkrabſtwj Morawſkého nad Lidem Wálečným. A Arcyknýžete Maximiliána Woleného Krále Polſkého / Neywyžſſý Hoffmiſtr. W těmž Saudu tolikéž y giný Páni Bratřý a Streycowé geho ſeděli. O nýchž njžegi ſe doložj.

POčátek Erbu a Rodu tohoto giſtá znamený / též y Annales Polſké a Ruſſké / po Stwořený Swěta 4370. Létha / A podlé počtu Křeſtianſkého po Narozený Spaſytele naſſeho 861. pokládágý. Čzti ſobě Knýhu / kterauž ſepſal Cromer Biſkup Warmienſký / o přýſſti Knýžat Ruſkých do Kragin Weychodných / tam Předky Erbu a Rodu toho gmenuge Ruryka / Seniawa a Trubora: mezy gegýchžto Potomky když ſe rozmnožili / weliká nenáwiſt wznikla / obzwláſſtě pak mezy potomky Rurykowými.

LEtha Páně 971. Jaropelk Syn Swatoſlawa Knýžete vkrutný Tyrran / vmýnil Kolgu wlaſtnýho Bratra ſwého y s Synem geho zamordowati / a Zbožý kteréž on vžýwal ſobě přiwlaſtniti: Čzemuž když Kolga porozuměl / a ne tak ſám ſebe / yako Syna ſwého zdrawý ſſanugjc / opatrowal ſe před Jaropelkem yak neylépe mohl / až Syna ſwého teyně do Kragin těchto / na Službu k Knjžatům Čzeſkým (dawſſe mu Zlatta y Střýbra welikau hognoſt) wyprawil. Jaropelk zwěděwſſy o tom / že Syn Kolgů giž z Knýžetſtwý wyſlán geſt / ne-

gest/ nenadále ztekl Bratra swého/ a dostawsse gey/ sám swau wlastnj Rukau zamordowal. Bratr pak geho třetý / gménem Wlodimir Knýže Nowohradské/ wzawsse o tom zlém skutku spráwu/ chtýce se wymstiti Smrti Bratra swého Kolgy/ Jaropelkowi tauž mzdau zabiwsse gey/ zaplatil / a Knýžetstwý ta / mezy Dwanácte Synůw swých rozdělil.

Dowěděwsse se o takowém vkrutném Tyranstwý Syn Kolgů / kterýž giž Kraginy tyto sobě oblýbil/ nedbagýce o nepokognau Wlast swau/ Tytul Knýžetcý opustiwssy spolu s ginými na Rytýřském přestal. Ten když s kým koliw něco swau přirozenau Ruskau Řečý mluwil/ za obyčeg to přýslowý mýwal: Gdi do Wraha/ aneb oddeg se Wrahu/ (Wrah to se na Czesko wykládá/ Czert) z přýčiny té nazwán byl Wrahem. A když potom k Létům swým přissel/ způsobiwsse sobě Statek/ od přjgmý swého/ nazwal gey Wrahowém/ z kteréhožto potomcy geho až podnes/ Wrahowskými se pjssý. Ale před Lethy gmenowali se Wrahy. Což se nýžegý z starodáwných pamětj dostatečně pokáže.

TEhož Wraha Potomcy / tak tolikéž y on sám žádné wětčý památky z Wlasti swé neměli / toliko Lwa Czerného na Czerweném Sstýtu/ kteréhožto předkowé gých/ Knýžata Ruská/ za znamenj vžýwali / tým wlastně způsobem yak tuto gey položený widýss: a List geden Zlattau Hramotau (to gest Ruským pýsmem) psaný/ kterýž gest byl Kolga / Synu swému dal / když gest gey od sebe odeslati měl/ na znamený toho / že gest z Rodu Knýžetcýho possel. Ten List potomcy geho/ za weliký poklad chowali: Až času gednoho/ když někteřý z ných pro hrdinské činy wznesseněgssý byli/ giný pak w pokogi seděli/ něyaký Plichta kterýž se psal z Zerotjna/ gsauce w lásce v Jana Krále Czeského a Polského ꝛc. obgýžděgýce Wogsko spolu s ným/ včinil na něm otázku Král/ gestli žeby se w těchto Kraginách předkowé geho rodili/ čili odněkud ginud do Země Czeské / aneb Morawské/ přigeli? Na gehožto řeč Plychta / tak yak samo w sobě bylo/ (oznámiwssy Předky swé z Knýžat Ruských possle/) spráwu dal. Srozuměwssy Král z řeči Plychtowý o Rodu geho / řekl k němu: Gestliže to pokážess/ že Rod twůg z Knýžat Ruských počátek swůg má/ chcy tebe k prwněgssýmu důstogenstwý přiwesti.

Plychta gsauce dostatečně vgisstěn Láskau a přýpowědj Králowskau/ wyprawil Gityka Wrahowského Streyce swého/ s Listem tjm Předka swého/ kterýž neyprwé do Kraginy Czeské zagel/ k Knýžatům Rus-

tům Rusským/ a gemu se zakázal/ gestli že wyswědčenij toho dostaneš tehdy když Král přijpowědi swé dosti včinij / že wsseckÿ Statky swé kterýchž wdržený byl/ dobrowolně gemu postaupij. Kterýžto wzawsse List ten/ rychle s njm k Knijžatům Rusským pospijssyl/ a to wssecko čeho potřebowal při nijch obdržel. Nawracugijce se pak zpátkem od Nowého Hradu/ wzal o tom gistau spráwu / žeby Král Jan poražen/ a Plichta Streyc geho při něm zabit býti měl/ kterýž z welikého zármutku a starosti w těžkau nemoc vpadssy / z nij newyssel až vmřel. Vznáwagijce pak na sobě/ že Nedůh geho čijm dále tijm wijcegij se množij/ žádal aby někdo Listy ty do Kragin těchto odnesl/ začež že hognau náhradu dostane: Ale že gsau byli w Rukau Pána gednoho možného/ gménem Hlebowice/ žádný se o to pokusyti nesměl / aby ge od něho wyzdwihl. Tedky pak geden za paměti mé/ z Rodu toho/ Pan Jan Hlebowic Weywoda Trocký/ chystagijce se do Wlach/ wzal tolikéž s ginými wěcmi swými ty Listy/ a do Sskatule ge wložil/ chtijce ge ne pro něgaké dary a náhradu toho / ale pro dosaženij známosti s těmi kterýmž náleželi / do Rukau odwesti. W tom Jwan Jwanowic weliké Knijže Mozkewské k Polocku s Wogskem nemalým přitáhl: On pak yakožto Człowěk Rytijřský/ gsauce žádostiw Sláwy / obrátil se tam chtijce podlé giných Sstěstij swého zkusyti / ale ono protiwně k němu se obrátilo: Nebo Jwan s Lidem swým / mocý welikau Zámek wzal/ a mnoho Panůw na něm zgijmal a sebau zawedl/ mezy kterýmižto gmenowaný Pan Jan Hlebowic/ tolikéž y sewssemi wěcmi swými yat byl.

Ten potom když s pomocý Božij z Rukau Nepřijtele wyssel/ a počasých Knijhy wydanij mého o Erbijch Králowstwij Polského/ widěl/ o tom owssem mi dostatečnau spráwu včinil / při přijtomnosti mnohých Rytijřských Lidj/ Služebnijkůw geho / z nijchž obzwlásstě pamět má snáßij gednoho/ gménem Wogtěcha Chybického / kterýž toho času Dworu geho Hoffmistrem byl/ a podnes žiw zůstáwá. To že tak gest/ tyto gisté paměti w Knijžetstwij Rusském se nacházegij.

LEw Knijže Ruské / kterýž Město Lwow/ w těmž Knijžetstwij/ a při něm Zámek na welmi wysoké hůře založil / a postawiti dal/ Lwa Czerného za Erb na Czerweném sstijtu vžijwal/ wlastně tak tijm způsobem/ yako gey tijž Páni z Zerotijna vžijwagij/ kterýžto Erb na wěčnau památku/ gmenowané Město Lwow/ sobě od téhož Knijžete/ za Znamenij darowaný má/ očemž Kronyky Polské wyswědčugij. Tim také Erbem y Weywodstwo Ruské se pečetij / a w čas Wogenské

potřeby

potřeby Korauhwe swé s týmž Znamenjm na Czerweném Sstjtu vžjwá. Po mnohých Letech potom/ téhož Lwa Knjžete Ruského Potomcy/ diwně sobě Erby změnili. Yako napřed: Mozkewská Knjžata wzali sobě za Znamenj Muže nahého sedjcýho na Koni. Ruská pak/ Muže we Zbrogi tolikéž na Koni/ an Draka bige. Až teprwa Konstantýn Knjže a Pán Wálečný / nynějssjho Knjžete Ostrowského / a Weywody Kugawského Otec/ ten/ rozhněwawsse se na Knjže Mozkewské za přjčinau tau / že gest gey nadewssecky giné Pány kteréž zgjmal w Bitwě Wedruské / neydélegj w Wězenj držel/ (chtjce na něm to wystrassyti / aby mu sám zasebe y za potomky swé/ že proti němu žádné Wálky zdwjhati nebude/přisáhl/) Erbu spolu s njm gednosteyného / ani přjzně vžjwati nechtěl / nýbrž pogawsse dwa Polské/ w gedno složil / a tak tjm způsobem yako tuto gey položený widjss vžjwal. Ale Mozkewský nedbagjce na to/ včiniti toho nechtěl/ až gey potom z přinucenj z téhož Wězenj wypustiti musyl. Očemž ssjřegj w Kronykách Polských wypsáno gest.

W Těchto pak Kraginách gsau wlastnj Potomcy / těch gmenowaných Knjžat / Wrahowsstj / od Syna Kolgy Knjžete/ yakž sem toho wýssegj doložil Wraha nazwaného/ possli. Z njchžto magj počátek swůg Páni z Zerotjna / kteřjž před mnoha Stý Lethy tak se byli poděliti: ti genž w wěcech Rytjřských zběhlegssj byli/ k Stawu Panskému přilaučenj / ginj pak kteřjž w pokogi Hospodářstwj hleděli/ w Stawě Rytjřském zůstali.

LEtha Páně 1180. za Panowánj Frydrycha Knjžete Czeského ꝛc. nacházým w starých Listech Kostela Olomauckého / Zdislawa Wraha řečeného / spolu y s Synem geho/ kteřjž byli přjtomni/ když gest gmenowaný Frydrych Knjže Czeské / potwrzowal Práwa a Wolnosti téhož Kostela. Při njchž se nacházý Mathauss Slawata/ Wogtěch řečený Damamir/ Smil spolu s Bratrem/ Hron/ y ginj mnozý.

ZA Přemysla Knjžete Czeského / a Margkrabě Morawského ꝛc. Letha Páně 1207. téhož Kostela Olomauckého Paměti / wspomjnagj Budislawa Wraha / s Synem geho Plichtau/ kte-

tau/kterýž že gest byl podlé giných mnohých Pa-
nůw při Konfirmacý Práw a swobod gmeno-
wané Kostela. Tohoto Budislawa na giném
mjstě/ Léta rc. 1209. nacházým. Při němž tito Pá
ni poznamenáni gsů: Bozko Archidiaconus Prze-
rouiensis, Herzmanus Abbas Gradicensis, Arnost
Camerarius Olomucensis, Boguslaus Odoleni filius,
Bohuss & Henricus filius eius Iudex Olomucensis,
Oczedlo Castelanus Olomucensis, Sendiuogius Do
natus, Sulislaus cum filio Slauata, Ioannes cum Fratre Hrin, Prvvislaus
Svvaronis cum fratre Zdislao, Zemislaus cum filijs, Kochan, Budislavv,
Pomen, Iarognievv, Blud, Doben, & alij.

LEtha Páně 1319. Hágek Hystoryk Czeský / wspomjná Plychtu z Žerotjna w Bitwě té/ když Ludwjk Král Ržjmský/ a Frydrych Knjže Rakauské/ geden každý z njch gsúce žádostiw Cysařstwj/ weliké Wogsko shromáždili/ a v Města kteréž Mildorff gmenugj/ proti sobě se položili: k kterěžto potřebě od téhož Krále Ludwjka žádan byl Jan Král Czeský ku pomocy/ aby w Czechách a w Morawě/ za Penjze geho/ Lid seberauc/ gey co neyrychlegj retowati mohl/ slibugjce mu dobrau náhradu za to včiniti / a od Margkrabstwj Brandenburského (gestli že mu Pán Bůh sstěstj propůgčiti ráčj/ a on nad Nepřátely swjtězý) některé Kraginy k Králowstwj Czeskému přidati a připogiti. A to dostatečnými Listy swými vtwrdil.

Král Jan z přjpowědi té weselé s Lidem swým na tu Wognu se wystrogil/ pogawsse s sebau weliký počet Panůw a Rytjřstwa/ yak z Czech tak y z Morawy.

Když pak s Lidem swým přitáhl / nemalý strach na Wogsko Frydrychowo připadl/ nebo na každý den wjcegj Lidu mu přibýwalo. Mezy kterýmižto neyposlézegj Plychta z Žerotjna s Rottau swau přigel: Po gehožto přjssti/ třetjho dne na den Swatého Frantisska Bitwa se stala. W kterěžto/ nadewsseckny giné z welikého Hrdinstwj a Statečnosti gey wychwaluge/ a o Smrti geho pokládá. Czti o tom List 291.

Na druhém pak mjstě/ některj oprawugjce Kronyku Haykowu/ Smrt téhož Plychty z Žerotjna/ prawj býti toho času / když Král Jan zabit byl w Bitwě s Francauzy / Pokládágjce při tom giné Pány/ yako: Gindřicha z Rožmbergka Syna Petra z Rožmbergka rc.

a pjssj/

A půſſů/ že z té Bitwy/ toliko těchto Panůw Těla přiwezená gſau. Napřed: Plychty z Žerotýna/ kteréž pochowáno w Klááſſteře Panenſkém Rzádu Swatého Frantiſſka w Městečku Teyncy w Cžechách/ kterýž geſt on byl založil/ a nákladně wyſtawěti dal/ zč. A potom Wyléma Zagjce. Očemž čti gmenowaného Hyſtoryka.

TYž Hyſtoryk/ Létha Páně 1382. wſpomjná Pana Petra Žerotinſkého a na Roſycých/ Proto: že geſt w Bitwě té za Panowánj Krále Wáclawa/ když Vhry w Morawě porazyli/ wedlé ginýnch Panůw/ mužně Wlaſti ſwé bránil. Yakž o tom týž Hyſtoryk obſſjrně wypiſuge.

KNjhy Koſtela Hradiſſtſkého/ kteréž ſe Libri Beneficiorum gmenugj/ (w njchžto poznamenánj gſau dnowé/ w kterýchž Lidé tj pobožnj/ genž poraučegjce ſe Modlidbám Oſob Duchownjch téhož Kláſſtera/ co koliw gim dobrého včinili/ vmřeli/) o Panu Bedřichowi Starſſjm z Žerotjna/ těmito ſlowy zmjnku činj: Anno Domini 1422. obijt Generoſus Dominus, Dominus Bedrzich ſenior de Zerotin, qui fundauit Capellam Sancti Victorini in ambitu, cuius anima requieſcat in Sancta pace.

PAna Girjka z Žerotjna/ téhož čaſu některé paměti připomjnagj/ kterýž že geſt měl Manželku N. z Rodu Panůw z Krawař/ a ta mu porodila Syna/ Pana Bernartha z Žerotjna. Pan Bernarth potom pogal ſobě Manželku z Rodu Panůw z Sſternbergka/ s njž zplodil Pana Wáclawa z Žerotjna/ o němž njžegj negdeſſ.

List

PAna Jaroslawa Plichtu z Zěrotjna/ Listy starodáwnij Kostela Olomauckého připomijnagij / kterýž že gest byl Saudcým Zemským okolo Léta Páně 1452. O němž/ yak daleko w pořádku mezy Pány sedal/ při wýwodu Rodů Panůw z Nácho da se doložij.

LEta Páně 1493. téhož Kostela Olomauckého paměti / o Panu Janowi z Zerotijna/ zmijnku činij takto: Mezy Panem Ctiborem z Cymburgka/ a Kapitolau Kostela Olomauckého / Nález wynesli tito Páni: Pan Jan Berka z Dubé / Pna Jan z Zerotijna. Z Wladyk/ Jakub z Ssarowa.

PAna Petra z Zěrotijna / Knijhy gmenowaného Kostela Olomauckého / těmito slowy připomijnagij: Létha Páně 1493. Mezy Panem Wokem / a Panem Heraltem Pňowským z Sowince / a Knězem Děkanem y wssij Kapitolau/ wynesli Potaz: Pan Petr z Zerotijna/ a Pan Hanuss Haugwic z Biskupic. Z Wladyk: Wáclaw Pawlowský z Wydbachu.

O Panu Wáclawowi z Zěrotijna/ na mnohých mijstech zmijnka se činij / kterýž že gest k mnohým pilným wěcem tohoto Slawného Margkrabstwij Morawského potřebowán býwal. Ten byl wlastnij Syn wýss gmenowaného Pana Bernartha z Zerotijna / od Panij. N. z Ssternbergka porozený.

Manželka geho Panij Anna z Zahradky/ ostatnij potomek Rodu toho Panůw z Zahradky/ po nijž dostal Hradu Buchlowa/ Nápagedl/ y giných mnohých Statkůw/ se wssijm a wsseligakým gijch přijslussenstwijm. A zplodil s nij Syna/ Pana Pawla z Zerotijna / a tři

Dcery:

Dcery: Pannu Elisskú kteráž dána byla/ za Urozeného a Statečného Rytýře/ Pana Jana Zdańského z Zástřizl ꝛc. Podkomořýho Margkrabstwý Morawského. Pannu Annu/ ta se dostala za Manželku Panu Janowi Drnowskému z Drnowic a na Raycy/ ale wssak bez Dýtek sesſla. A Pannu Alénu/ danau k Stawu Swatého Manželstwj Panu Bohussý Drnowskému z Drnowic a na Raycy/ s nýž zplozen gest Urozený a Statečný Rytýř Pan Bernarth z Drnowic a na Raycy/ꝛc. Neywyžssý Hoffrychtýř Margkrabstwý Morawského/ y ginj Páný Bratřý a Sestry geho. O nýchž ssýřegi při wýwodu Rodu gich/wypsáno máss.

W Gmenowaneych Knýhách Klásstera Hradisstského/ nacházý se Pan Jan z Žerotýna/ kteréhož připomýnagý/proto: že gest hyčko z Litawy/ Opath téhož Klásstera wyplatil od něho w Sedmnácti Tisýcých Zlatých/ týž Klásster Hradisstský: Očemž ssýřegi zmýnka se činý w Prelátském Stawě.

Týž Pan Jan z Žerotýna/ Létha ꝛc. 1508. wynesl Potaz s Pánem Heraltem Kunau z Kunstátu/ a spolu s nými z Wladyk/ Albrecht z Basstě ꝛc. mezy Ctiborem z Drnowic/ Poručnýkem Kněze Kasspara/ Přewora od S°. Thomásse w Brně/ a Panem Wáclawem z Bozkowic. Ten potom Létha ꝛc. 1518. od Krále Ludwýka wyslán byl na Sněm/ kterýž držán byl w Praze. Očemž Hágek w Kronyce swé wypisuge.

W Fulneckém Klássteře/ Kámě hrobowý nad Kostmi Pana Giřýka z Žerotjna položený/ o něm těmito Slowy zmýnku činj: Létha Páně 1507. dokonal gest žiwot swůg w Pánu/ Urozený Pán/ Pan Giřý z Žerotýna a Fulneka a na Gičině/ proste Pána Boha za něg.

PAna Bernartha z Žerotjna/ často psaného Kostela Olomauckého pamětí/ Létha Páně 1513. těmito slowy připomýnagý: Kněz Bernarth Zaubek ze Zdětjna ꝛc. Poháným Pana Bernartha z Žerotýna a na Dřewohosstických/ y na mýstě Pána Wyléma Bratra

 geho

geho mladssyho a nedjlného. Relatores: Pan Zdeněk Mezeřický z Lomnice/Pan Jan Getřich z Bozkowic. A z Wladyk: Gindřich Březnický z Náchoda.

PAna Wiktoryna z Žerotijna/Terminata téhož Kostela takto připomijnagij: Mezy Panem Wokem z Lomnice/a Janem Děkanem Kostela Olomauckého / Potaz wynesli tito Páni: Pan Zygmund z Ludanic ꝛc. a Pán Wiktoryn z Žerotijna. Z Wladyk: Wylem z Wickowa ꝛc.

(*)

PAna Petra z Žerotijna/některé starodáwnij paměti připomijnagij. Ten měl Manželku Panj Markétu z Perssteyna/ s nijž zplodil Syna Pana Přeňka z Žerotijna a na Ssumberce ꝛc. A ten pogal sobě Panij Kateřjnu Hrabinku z Rymburgku a z Woseka/ kteráž vžijwala za Erb Zlaté Lwice w Modrém Poli/a Czerwených Hrabij w Zlatém Poli/ nad Helmem dwě Zlatté Lwice/ každá držij Czerwené Hrabě w Noze. O gijchžto potomcých málo nijže wypsáno máss.

W Klássteře Ssternberském / o tom Panu Přeňkowi z Žerotijna /kdež dwě Dcery geho pochowané gsau zmijnka se děge takto: Tuto gest pochowané Tělo Vrozené Panij/Panj Mandalény z Žerotijna a na Ssternberce/ Manželky Vrozeného Pána / Pana Wáclawa Berky z Dubé a z Lippého a na Ssternberce.

NA Druhém Kamenu tento Text wytesán: Létha Páně 1553. ten Pondělij před Hromnicemi / vmřela Panna / Pann Johanka z Žerotijna/ a na Ssternberce/ mezy 13 a 14. hodinau/Dcera Vrozene° Pána/Pana Přeňka z Žerotjna ꝛc. Tam na témž Kamenu wytesán gest Erb gegij přirozený. Druhý který nahoře položen/ Lew a Hrabě. Třetij Panůw z Lippého. Cžwrtý Panuow z Perssteyna. A to byla wlastnij Sestra též Panij Mandalény z Žerotijna / a dole psaných Panůw. Táž Panij Mandaléna zůstawila po-

wila po sobě Dceru/ kteráž se dostala k Stawu S° Manželstwj Knj= žeti Minsterberskému/ a porodila mu Syna Gindřicha Wáclawa/ Jakž o tom Autor Kalendáře Hystorického wypisuge. Ginij pak gmenugj gey Janem Getřichem. Ten Létha Páně 1592. we Wla= ssých vmřel.

GMenowaný Pan Přeněk z Žero= tijna / zplodil tyto Syny: Pana Petra / Pana Jana/ Pana Borsse / Pana Zygmunda/ Pana Getřicha/ a wýs psané dwě Dcery. Pan Jan gesstě žiw zůstáwá/ a gt̄ Saudcým Marg= krabstwij Morawského. O němž y o po= tomcých geho nijžegij se dološij.

PAna Bedřicha z Žerotijna a na Sſternberce/ wſpomijná List geden Pána Wyléma z Wickowa na Cymburgku / a Pana Albrechta z Wickowa a na Czeykowicých/ Bra= třij wlastnjch: Že gsau prodali Wes Heřmanow nad Lowčicy ležijcý / Panu Wylémowi Kuno= wi z Kunstatu a na Lukowě/ Heytmanu Marg= krabstwj Morawské°. K kterémužto Listu Pe= četi swé přiwěsyti dali: Pan Jan z Lippého a na Krumlowě / Dědičný Marſſalek Králowstwij Czeského / a Ney= wyžssij Komornijk Margkrabstwij Morawského / Pan Bedřich z Žerotijna a na Sſternberce. Vrozenij a Statečnij Rytijři / Mikuláss a Znatha z Wickowa Bratřj / Pan Zygmund Nekess z Landeku a na Kuřimi. Gehožto Datum gest Létha Páně 1536.

WJděl gsem List geden / kterýmž gsau: Jan Ždanský z Zástřizl / Jan a Wá= claw Bratřij z Kaunic a na Slawkowě / Petr z Kaunic a na Chřenowicých / Gindřich z Zá= střizl a na Czetechowicých / seznali dluh swůg sprawedliwý / Panům / Bernartowi a Wylé= mowi z Žerotijna a na Dřewohosticých. Gehož datum gest Létha Páně 1546. Téhož Pana Wyléma z Žerotijna/ paměti Kostela Olomauckého připomijnagij těmito slowy: Wylém Starssij z Žerotijna a na Starém Gičjně etc. Pohánij Kněze Marka Děkana Kostela Olomauckého. Relatores: Pan Getřich z Kunowic/ Pan Pawel z Žerotijna. Z Wladyk: Jan Starssij Kropáč z Newědomij.

Létha

LEtha Páně 1548. na Listu gednom tito nýže psaný Páni z Žerotýna se připomínagý. Kterýmžto Listem / Pan Pawel z Žerotýna a na Nápagedlých/ y na mýstě Pana Jana/ a Pána Wáclawa Bratřý Mladssých a nedýlných/ dal dobrau wůli na Wes Pustau Hunětice/ Panu Janowi z Zástřizl. Czehož přýtomni byli: Pan Jan Zagimač z Kunstátu z Gewissowic a na Tawikowicých/ Neywyžssý Sudj Margkrabstwý Morawského / Pan Getřich Czernohorský z Bozkowic a na Vzowě/ Pan Přeněk z Žerotjna a na Ssumberce/ Vrozený a Statečný Rytýř Pan Wylém z Wickowa a na Cymburgku/ Hoffrychtýř Margkrabstwj Morawského. Pan Wáclaw Starssý Podstatský z Prusynowic a na Kutřýně/ Sudý Práwa Menssýho/ Krage Olomauckého zč.

PAna Jana z Žerotýna a na Nedachlewicých/ wspomýná List geden/ daný Létha Páně 1548. kterýmžto Paný Beatryx Sswéynhortka z Sswéynhortu seznala/ že gest swé wlastný zbožý Hunětice/ prodala Panu Pawlowi z Žerotýna a na Nápagedlých. Při čemž byli tito Páni: Pan Jan z Žerotýna a na Nedachlewicých/ Jan Franc z Háge/ a na Zástřizlých/ Giřjk Wlachowský z Wlachowic a na Tessowe/ Jan Onssýk z Bělkowic a na Bělowicých zč.

PAn Pawel z Žerotýna a na Nápagedlých zč. Syn wýsse gmenowaného Pána Wáclawa z Žerotýna zč. na Dwoře Krále Ferdynanda z mladosti se wychowal / A gsauce wymustrowán/ když vslyssel že Pán Otec vmřel/ Domů přigewssy/ oženil se/ a pogal sobě za Manželku Paný Elisskų/ Dceru Vrozeného Pana/ Pana Jana z Kunowic a na Ostrowě zč. Podkomořjho Margkrabstwj Morawského / s nýž zplodil tyto Syny: Pana Frydrycha z Žerotýna/ Pana Bartholoměge/ Pana Jana Getřicha/ Pana Wáclawa/ Pana Bědřicha/ a dwě Dcery/ gedna w Mladém wěku swém vmřela. Druhá pak Starssý / dána byla za

la za Manželku Panu Donátowi/ kterýž se pjšše z Welké Polomé/ ta gesstě žiwa zůstáwá. Pan Bartholoměg/ Pan Wáclaw/ a Pán Bědřich nezanechawssy po sobě žádných potomkůw/ pomřeli.

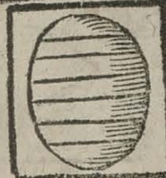
Pan Jan Getřich Starssý z Žerotjna/ na Smiřicých a Czernkowicých ꝛc. Bratr wlastnj wýš gmenowaných Panůw z Žerotjna/ w Králowstwj Czeském Statky swé má/ a na ten čas/ G. M. C. Raddau Saudu Dworského a Komornjho zůstáwá.

Z Počátku psaný Pan Frydrych z Žerotjna/ wlastnj Syn Pana Pawla z Žerotjna a na Nápagedljch ꝛc. od Panj Elissky z Kunowic porozený: hned z mladosti/ neyprwé w swobodném Vměnj a potom w wěcech Rytjřských a w potřebách Wálečných/ za Karla Pátého/ Ferdynanda/ Maximiliána Druhého/ též y Rudolffa Cýsařůw Ržjmských/ wěk swůg strawil/ málo doma beywagjc. A když mu mjmo taženj Wogenské proti Nepřjteli čas zbýwal/ ne w zahalkách/ ale při Dwořjch Cýsařůw Panůw swých/ též y Krále Hyspanského Služby wykonáwal. Býwal také potřebowán k mnohým Poselstwjm/ od Cýsaře Ferdynanda gesstě w Mladém wěku swém/ in Numerum Senatorum přigat. Od Cýsaře pak Maximiliána in Consiliarium Belgicum adscitus: Což wssecko w čerstwé paměti Lidské zůstáwá/ s njmiž o rozličných přjbězých rozmlauwagjc/ toho sem w prawdě dosáhl. Když pak nynějssj Cýsař Rudolff toho gména Druhý/ po Smrti Pána Otce swého/ w Králowstwj a Země gemu náležegjcý se vwázal: Témuž Panu Frydrychowi z Žerotjna/ nowau pewnost/ (kterauž Vgmar gmenugj) ad Istrum & Vagum, stawěti poručil. Tu on dosti prudce a w krátkém čase wystawěl/ y Lidem Služebným a ginými potřebámi podlé wssj wůle gmenowaného Cýsaře/ opatřil. Mnoho giných poctiwých a welikých činůw/ tento wznessený a wzáctný Pán yakožto prawý Markoman/ z Předkůw Slawných a Wálečných posslý/ y w giných Kraginách dokazowal/ a až posawád w čas potřeby činj a dokazuge. Což yá/ ne asentari videar, na ten čas opausstjm/ a o tom mnoho psáti nesmjm/ obáwagjce se aby mne to nepotkalo od toho Pána/ co někdy Aristobulū Historicum (qui librum conscripserat de rebus ab Alexandro Macedonæ gestis,) od Alexandra Krále. O čemž čti lib: 8. Apoph: Eras:

Týž Pan

TYž Pan Frydrych z Žerotýna / měl tři Manželky. Prwnij: Panij Mandalénu z Zástřizl ꝛc. kteráž žiwot swůg dokonala / Létha Páně 1566. a w Kostele Ždlochowském pochowána / yakž o tom Kámen Hrobowý swědčij. Po gegijžto Smrti pogal sobě Manželku ode Dwora Gegj mil: Cýsařowy / Národu Wlaského / Hrabinku z Bigliæ / s nijž zplodil Dwa Syny / a Dwě Dcery / kteřijž wssycknj w Mladém Wěku swém pomřeli. Toho času když sem s tauto Knjhau pracowal / měl Manželku Vrozenau Panij / Panij Mandalénu Slawatownu z Chlumu a z Kossumbergka ꝛc. s nijž na ten čas žádných Dijtek gesstě neměl.

PAna Wyléma z Žerotýna a na Starém Gičině / Syn wýš gmenowaného Pana Petra z Žerotýna / mnohé paměti připomýnagij. Ten měl za Manželku Panij Gitku z Sstern-bergka / kteráž mu porodila dwa syny: Pana Jana z Žerotýna / genž se psal na Hranicých / a ten bez Dědicůw sesel: A Pana Karla z Žerotýna.

VRozený Pán / Pan Karel z Žerotýna na Starém Gičině Holessowě a Hustopečij ꝛc. Wěku mého byl Saudcým Zemským. Měl dwě Manželky: Prwnij / Panj Markétu Berkownu z Dubé a z Lippého / kteráž bez Dijtek vmřela / a w Kostele Starého Gičina pochowána. Druhá Manželka geho na ten čas gest Vrozená Panij / Panij Johanka Czernčická z Kacowa ꝛc. Ta mu porodila tři Syny / Pana Wiktorýna z Žerotýna / Krageče Arcyknijžete Maximiliána / Woleného Krále Polského ꝛc. Pana Wratislawa / a Pana Wyléma Frydrycha z Žerotýna. Dcery tři žiwé zůstáwagij: Panna Bohunka / Panna Anna / a Panna Sstiastná.

ſtná. Panna Zoffige vmřela Létha Páně 1591. die 14. Iulij, a w Hoſſeleſſowě pochowána. Očemž Náhrobek ſwědectwij wydáwá.

PAN Bernarth z Žerotijna a na Mezeřiči wlaſtnij Bratr wýš gmenowaných Panůw / Pana Karla z Žerotijna a na Starém Gičíně / a Pana Jana z Žerotijna. Měl tři Manželky: Prwnij / Panij Johanku Kropačownu z Neweďomij / s nijž zplodil Syna a Dceru / kteřijž w mladém Wěku ſwém pomřeli. Druhá Manželka geho byla / Panj Aléna z Wrbna / s nijž djtky měl / ale wſſak tolikéž pomřeli. Třetj na ten čas má / Vrozenau Panj Panij Eſteru z Kunowic rc. Ta mu porodila Syna Jana Wyléma z Žerotijna / a Dcer Pět: Pannu Johannu / Pannu Alénu / Pannu Marygi / Pannu Judythu / a Pannu Alžbětu z Žerotijna.

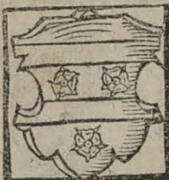
VRozený Pán / Pan Jan z Žerotjna a na Loſyně rc. Syn Pana Přeňka z Žerotijna a na Sſumberce / od Panij Kateřiny Hrabinky z Ryznbergka a z Woſeřka porozený. Na témž zemſkém Saudu podlé Pana Karla z Žerotijna Streyce ſwého mijſto měl. Prwnij Manželka geho byla / Panij Bohuňka z Dubé a z Lippého / s nijž žádných Dijtek neměl. Po gegijžto Smrti / wzal ſobě k Stawu Swatého Manželſtwij / Vrozenau Panj Panj Maryanu Žampachownu z Pottnſſteyna. Ta mu porodila čtyry Syny: Pana Frydrycha / Pana Wyléma / Pana Bernartha / a Pana Zdeňka z Žerotijna. Když pak táž Panj Maryana Žampachowna proſtředkem Smrti z tohoto Swěta ſňata byla / pogal ſobě třetij Manželku / Panij Annu Marygi Žabkownu z Limbergka. Ta ne dlauhý čas žiwa gſauc / Létha Páně 1585. bez potomkůw vmřela. Vtoho Erbu gſau Dwa Helmy otewřené / na gednom Ruka zbrogná a na Meč držij. Na druhém Koruna a z nij Klobauk modrý / na Wrchu tři

Pera Psstrosowé. Cztwrtá Manželka geho na ten čas gest/ Paný Anděllina Ryssanka z Modřic / kteráž vžjwá za Erb dwa Zlatté Sstrychy w Modrém Poly / mezy nimi dwě Růže zlatté/ a pod dolnjm Sstrychem gedné Růže zlatté též w Modrém Poly. Nad Helmem Křjdlo Orličj přes ně dwa Sstrychy zlatté / mezy nimi dwě Růže Zlatté / a pod dolnjm gednu Růži Zlattau/ wsse w Modrém Poly. Proti tomu pak Křjdlu též na Helmě Trauba polowice gi Zlatté/ a Druhá polowice Modré. S tauž Paný Andělinau zplodil Syna Jana Getřicha a dwě Dcerky/ Pannu Kačenku/ a Pannu Alénku na ten čas Djtky malé.

PAna Bedřicha z Žerotjna/ Syna Pana Petra z Žerotjna/ na rozličných mjstech k mnohým pilným wěcem/ potřebowaneho nacházým. Manželka geho byla z Rodu Panůw z Lomnice / s njž zplodil Pana Jana z Žerotjna a na Náměsstj. Týž Pan Jan z Žerotjna měl dwě Manželky: Prwnj/ Paný Maryanu z Bozkowic/ kteráž mu porodila Syna Pana Karla z Žerotjna a na Náměsstj/ de cuius excelso animo mnoho by psáti bylo/ a w tomto nynégssjm Wěku mezy mladssjmi Pány Rodu toho / facile Principem pokázati náleželo/ Přirownagjce gey Srdcem též y wzrostem Porro Indorum Regi, kterýž (yak oněm Hystorye swědčj) gsauce wzrostu malého / wssak Alexandra welikého k Bitwě pobidl / gehožto Hystorye y z giných mnohých etnostj wychwáliti nemohau. Na ten čas o tom Pánu to se zanechati musý/ poněwadž ante mortem nemo Beatus.

Týž Pan Karel z Žerotjna Wěk swůg mladý / w Swobodném Vměnj pracugjc/ strawil/ mnohé Kraginy progewssy w Jazycých gjch welmi zběhlý gest. W wěcech Rytjřských a potřebách Wálečných často kráte býwal/ ano y na ten čas když sem tuto Knjhu spisowal/ w tom se obýral. Měl Manželku Paný. N. Kragirownu z Kragku/ rč. kteráž vmřela Létha Páně 1591. On pak pro žalost kterauž po nj měl / do cyzých Kragin se obrátil.

Když pak táž Paný Maryana z Bozkowic Manželka wýss gmenowaného Pana Jana z Žerotjna a na Náměsstj/ prostředkem Smrti z tohoto Swěta sniata byla: Pogal sobě druhau Manželku/ Paný Mandalénu Slawatownu z Chlumu a z Kossumberka/ s njž zplodil Syna Jana Diwisse z Žerotjna. Ta potom dostala se Pa-

la se Panu Frydrychowi z Zerotijna a na Zidlochowicých &c. Yakž o tom na hoře doloženo gest.

Pana Jana z Zerotijna a na Strážnicy Neywyžssijho Komornijka Margkrabstwij Morawské/ mnohé starožitné paměti připomjnagj. Ten měl Mánželku Vrozenau Panj Panj Johanku z Lippé/ dceru Pana Jana z Lippé Dědičného Marssalka Králowstwij Czeského / kterauž byla porodila Panj Maryana z Ssternbergka. A tu zplodila Panj Bohuňka z Perssteyna. Též Panij Bohuňky z Perssteyna / byla wlastnij Máté/ Panij Lidmila Mičanka z Klinssteyna a z Roztok &c. Téhož Pana Jana z Zerotijna / byla Panij Máté/ Panij Aléna z Ludanic / porozená od Panij Markéty z Nowé Cerekwe/ kteráž za Erb vžijwala Hrabij a na koncy Střelu aneb Ssijp od Kusse přelomený na Czerweném Sstijtu. Bába téhož Pana Jana z Zerotijna/ byla z Rodu Panůw Tworkowských z Krawař. Týž Pan Jan žádných wlastnijch potomkůw po sobě nezanechal/ toliko dwa Páni Bratřij geho/ Pan Bartholoměg / a Pan Karel z Zerotijna w Statku zůstali. Pan Bartholoměg zplodil Syna Pana Jana z Zerotijna a na Břeclawij. A ten potom s Panij Kunegundau z Bozkowic zanechal po sobě Syna / Pana Ladislawa Welené z Zerotijna/ &c.

Pan Karel z Zerotijna/ spolu s Panj Weronykau Trčkownau z Lippý (kterauž byla porodila Panij Aléna z Sselnbergka a z Kosti/ Dcera Oswjcené Kněžny Oswětimské z Luky/ genž vžijwala za Erb Orla / a na Helmě Druhého / tijm wlastně způsobem yako Knijžata Slézska/ kterijž z Knijžat a Králůw Polských počátek swůg magij) zplodil tři Syny: Pana Jana Lukásse z Zerotijna a na Zdechowicých / Ten pogal sobě za Manželku Panij Annu Smiřickau z Smiřic/ ale wssak nemagijce s nij žádných Dijtek vmřel. Pana Kasspara Melichara z Zerotijna a na Kolyně/

G.M.C. Kragece/ kteryž má Manželku Rodu Staro-
žitného Panůw Sſleynicůw/ s nijž zplodil dwa Syny/
Jana a Karla z Žerotijna.

PAN Jan Getřich z Žerotijna a na Strážnicy rc. Syn třetij gmenowaného Pana Karla z Žerotijna/ měl prwnij Manželku Panij Alénu z Ronowa/ kterauž byla porodila Panij Markéta Walkaunka z Adlaru rc. Ta vžjwala za Erb Orla tjm způſobem yak gey tuto widijs. Zplodil s nij Syna Jana Frydrycha/ a Dceru Weronyku. Když pak též Panij Aléna z Ronowa proſtředkem Smrti z tohoto Swěta powolána byla. Týž Pan Jan Getřich z Žerotijna pogal ſobě druhau Manželku/ Vrozenau Pannu Pannu Alžbětu Slawatownu z Chlumu a z Koſſumberka rc. kteréžto ſwadebnij Weſelij konáno bylo na Strážnicy/ Létha Páně 1592. při přijtomnoſti mnohých Panůw/ yak z Margkrabſtwij Morawſkého tak také y z Králowſtwj Czeſkého.

¶ O tomto pak Rodu Panůw z Žerotijna na mnohých mijſtech w této Knijze zmijnka ſe činij.

O Rodu

O Rodu a Erbě Panuow z Bozkowic.

Kapitola VII.

W Těmž Zemském Saudu ſeděl Vrozený Pán / Pan Jan Sſembera Cžernohorſký z Bozkowic na Bučowicých a Cžerné hoře ꝛc. G. M. C. Ržijmſkého / Vherſkého a Cžeſké° ꝛc. Krále ꝛc. Radda ꝛc.

ZA Panowánij geſſtě oněch Králůw Morawſkých / Erb těchto Panůw nadán geſt / tak yakž ſe to ex traditione maiorum / mezy Lidmi w rozpráwkách nacházý. Že něgaký Weleň / proſtého Rodu Muž / když neyprwněgſſij Král Morawſký kterýž Brno založil / wyprawiwſſe ſe s Dwořany ſwými na Low / od nijch ſe odrazyl / a náhodau k tomuto Weleňowi přigel / gehožto on s welikau wděčnoſtj / w Dům ſwůg přigal / a podlé wſſij možnoſti ctil / newědauc ani znagijc Hoſtě ſwého kdoby byl / gemu wſſeligaké pohodlij činil / a yakožto poceſtného zmeyti poručil / a tak krátce mluwijc / yako dobrý Hoſpodář / gſauce wděčen přijgezdu geho w Dům ſwůg / wſſecko dobré prokazowal. A dijwice ſe že weliké Wlaſy mage Hřebené při ſobě nenoſyl / do Lázně gey vwedſſe / y tijm gey darowal / a widauc Oſobu hodnau we wſſem mu náležitě poſluhowal. Když pak nazeytři odgeti chtěl / ptal ſe ho / geſtližeby mu ſe čeho nedoſtáwalo aby oznámil / že gey wſſijm ſobě možným ſſedrowati a založiti chce? Král nemoha ſe nadijwiti weliké wlidnoſti geho / wſedna na Kůň / na dýle mu ſe oznámil / mluwijc: že tolikéž Láſku při Králi má / geſtližeby co při něm potřebowal / že mu chce w tom ſprawedliwě nápomocen býti: A při tom žádal / aby gey co neyděijwegi w pokogi geho na Zámku nawſſtijwil / k čemuž mu y den gmenowal. Přigewſſy pak do Brna na Zámek Sſpilbergk / měl w paměti Hoſpodáře ſwého / a hned Wrátnému poručil / aby gey yakž neyděijwegi přigde / (oznámiwſſe mu gméno a způſob poſtawy geho) před něg přiwedl a opowěděl. Což když ſe ſtalo / a čas vložený přiſſedl / Hoſt tolikéž před Krále přiweden: Poznal Weleň

Hoſtě

Hostě swého/ Král též Hospodáře. A hned poručiwsse mu k Stolu swému sednauti/ aby s nijm obědwal rozkázal. Weleň zastyděwssy se že gest Král Hostem geho byl / ale poznawssy lásku Králowskau k sobě/ wzal na sebe směloſt/ a z poručenij Králowského/ počal býti weſel. Když se pak Oběd dokonal/ včinil Král dotázku na něm/ gestližeby čeho potřebowal aby oznámil / že mu we wssem chce milostiwým Pánem býti: On magijce promluwenij to za neywětčij lásku Králowskau/ prosyl gestli žeby možné bylo aby mu oswobodil Horu gednu/ na kteréž Ptačij Czihadlo swé měl/ tak aby mu žádný w žiwnosti geho překážky nečinil. Král tuto žádost geho vpřijmau slyssijc / s smijchem řekl: Rád to včinijm/ a netoliko to oč prosyss/ ale y ten wsseckeu Krag/ s Horami/ Rowinami / y ginými přijležitostmi/ kteréž gsau okolo Czihadla a Wsy té w nijž bydlijs/ tobě na wěčné časy darugi. A wspomenuwssy na wlídnost geho y na to wsseckо co gest mu w Domu swém dobrého prokazowal / přigal gey do

Stawu přednjho/ tolikéž za Raddu swau / dawssy mu na znamenij oné wděčnosti geho/ Hřeben kterýž mu byl dal k rozčesáwanij Wlasůw dlauhých/ a Wěníky genž do Lázně přinesl/ tolikéž y Polsstář na něgž mu sednauti rozkázal/ nad Helm wložiwssy/ na wěčnau památku za Erb darowal. Kteréhožto až posawád potomcy geho vžijwagij/ a od mnoha Set Leth / w weliké poctiwosti držáni byli/ a gsau.

Tento Předek Erbu tohoto gméno wlastnij měl Weleň / kterýžto založil gednu Wes/ a od swého gména nazwal gi Weleňow. Ta nedaleko ležij od Městečka Bozkowic/ mezy welikými Horami/ ale wssak pod nijmi gsau ssyroké Rowiny/ a na Vrody hogné/ k tomu y Rzeky / na nijchž mnoho Mleynůw Kragi tomu vžitečných se nacházý. W Městečku Jarmarkowé Ročnij/ býwagij tři: Prwnij/ ten Pondělij po Swatým Wijtě. Druhý/ ten Ponděli před Swatým Wáclawem. Třetij ten Ponděli po Swaté Kateřině. Z tohoto Weleňowa dlauhý čas se předkowé Erbu tohoto psali/ Yakž tuto nijžegij vzřijss.

Nedamira Weleně Bozka/ Létha Páně 1063. wspomijnagij Listy Kostela Olomauckého/ za Panowánij Wratislawa

Knijžete Cžeſkého: kterýž že geſt byl přijtomen wedlé giných mnohých Panůw / když geſt gmenowaný Knijže Wratiſlaw potwrzowal Práwa a Swobody téhož Koſtela. To ſe dálo za čaſu Jana Biſkupa Olomauckého / toho gména druhého.

LEtha Páně 1180. za čaſu Frydrycha Knijžete Cžeſkého / téhož Koſtela Olomauckého paměti na giném mijſtě wſpomijnagij Semiſlawa Weleně Bozka / prawijce gey býti Raddau téhož Frydrycha Knijžete.

TEhdáž když Přemyſl Margkrabě Morawſký ꝛc. gmenowaného Koſtela ſwobody a Wolnoſti na žádoſt Biſkupa Ruperta / Liſtem ſwým potwrdil. Tam wedlé giných Panůw nacházý ſe podepſaný / Nezámyſl Weleň Bozek / kteréhožto Liſtu Datum geſt / Létha Páně 1207.

ZA téhož Přemyſla Margkrabě Morawſkého / Létha Páně 1208. když Konffirmowal Swobody čaſto pſaného Koſtela Olomauckého. W témž Liſtu nacházý ſe podepſaný / Weliſs Weleň Bozek / Radda Knijžete Přemyſla / W kterémžto mnoho giných Oſob Rodu Starožitných ſe připomijná.

LEtha Páně 1222. Listowé Klásstera Znogemského / kteréž Konffirmowal gmenowaný Přemysl Kníže Cžeské a Margkrabě Morawské / Tam mezy ginými toho přjtomnými / wspomjnagj dwa Pány Erbu a Rodu tohoto. Yako: Gotharda a Arkleba / obadwa Weleně Bozky. Ty tolikéž na mnohých mjstech podepsané nacházým.

ZA Panowánj téhož Přemyssa Margkrabě Morawského / Léta Páně 1232. paměti Kostela Olomauckého / zmjnku činj o předcých Erbu tohoto / prawjce ge býti Swědky / potwrzenj Práwa na Lodenicy. A gmenuge ge: Nehtada Syna Weleňowého / a Bozka Syna Kundratowého. W tom listu tyto Osoby podepsané gsau: Vocco Camerarius Olomucensis, Semeslaus, Præborius Iudex Olomucẽsis, Slavata, Spitata Venatores Olomucenses, Vocco Subcamerarius, Circh Subdapifer, Idzik Subpincerna, Bludo filius Bludonis, Bludo filius Onsonis, Bohuslaus filius Protiuen, Beneda Marschalcus, Beneda & Voma filij Vomæ, Sudomirus filius Sudomiri, Pabianus, VVoyna filij Luder, Bozko filius Gerardi, Nehrad filius VVeleni, Zbislaus, Przedbor filij Miloslai, Ratibor, Tuorumir filij Bodrslai, Bun, Iurik, Biez filij Prædborij, Zauisse Nepos Semislai, Bozek, Bohuta, Biercislaus, Neplath filij Neplatij, VVlastibor filie filij Ianconis, Prædbor filius Ratmiri, Leren, Iaczsa, Luder filij Skrben, Laczslaus filius Ludamiri, & alij quam plures. Datum per manus dilecti Bartholomei Protonotarij nostri.

CZiasto psaného Kostela Olomauckého paměti / za Biskupa Brůma / připomjnagj předky Erbu a Rodu tohoto. Totižto: Elembolda, Ottona & Guntera Weleně Bozky / Bratřj wlastnj. Gjmžto gmenowaný Biskup pro mnohé služby gjch / které mu činili / s powolenjm Kapitoly swé / třidceti Lanůw Rolj bljž Wsy Bellé / darowal. To se dálo Létha Páně 1272. die 7. Cal: Iulij.

Z Těchto gmenowaných Bozkůw toho gména prwnj/ založil Zámek Bozkow y Městečko Bozkowice/ z kteréhožto Potomcy geho se psali. Toho Zámku na ten čas wdržený gsau Páni z Zástřizl. Očemž w Stawu Rytýřském wypsáno máss. Nedaleko od něho gest druhý Zámek/ a má gméno Czerna hora/ z něhož tolikéž Předkowé Erbu tohoto Czernohorskými se psali/ a posawád pýssý.

Okolo Létha Páně 1230. když se neyprwé zgéwila Regulæ Swatého Frantisska/ ti Páni kteřjž Erbu tohoto vžjwali/ Klásster w Brně založili/tolikéž dostatečné Důchody y ginými potřebami opatřili/ a w něm Pohřeby swé mjwali. Kterýžto Klásster toho času když sem tuto Knýhu spisowal/ wýss gmenowaný Pán/ Pan Jan Ssembera Czernohorský z Bozkowic zč. nákladně oprawowati dal/ a w něm Guardina chowá.

Létha Páně 1240. w Rosyckém Kostele nad Oltářem při Dweřých/ wspomjná Nápis Pana Dobesse Czernohorského z Bozkowic/ těmito slowy: Vmřel gest Vrozený Pán/ Pan Dobess Czernohorský z Bozkowic/ magjce Leth Wěku swého Cžtyřydceti Ssest/ proste Pána Boha za Dussy geho.

Pana Thobiásse z Czerné hory/ Hágek Hystoryk Cžeský/ okolo Létha Páně 1305. na Listu 273. w Kssafftu Krále Wáclawa připomjnagjc/ prawj býti Neywyžssjm Heytmanem Margkrabstwj Morawského/ při němž mnoho giných Panůw pokládá/ o njchž njžegi wypsáno máss.

Létha Páně 1319. za Krále Jana/ týž Hystoryk wspomjná Pana Jana Trnku z Bozkowic/ a Pana Gindřicha Letowce z Bozkowic. Proto: že gsau pasowáni na Rytýřstwo po Bitwě s Francauzy. Tohoto Pana Jana Tělo ležj w Brně/ w Klássteře řádu Swatého Frantisska/ kterýž Předkowé geho založili.

PAna Oldřicha z Bozkowic Epicediū w témž Klásstere Brněnském připomijná té mito slowy: Anno Domini 1362. obijt Generosa Domina Domina Margareta de Letovvicz, Vxor Domini Vlrici de Bozkovvicz, quarta die post festum Sanctæ Kunegundis, hic sepulta.

(*)

W Témž Klássteře wspomijná Nápis na Tabuli Pana Jana z Bozkowic ꝛc. takto: Anno 1363. obijt Generosus Dominus Dominus Ioannes de Bozkovvicz, decima sexta Calendas Februarij, orate DEVM pro eo. Manželka geho byla Panij Anna z Lomnice/ o nijž se in libris Beneficiorum tato zmjnka činij: Obijt Generosa Domina Domina Anna de Lomnicz. Vxor Domini Iohannis de Bozkovvicz, Mater Fratrum benigna huius Monasterij, hic sepulta in die Sanctæ Luciæ.

LEtha Páně 1382. Pana Bohusse z Bozkowic/ wspomijná Hystoryk/ že gest byl w Bitwě té za Krále Wáclawa/ když Vhry porazyli w Morawě/ nedaleko od Brodu Vherského/ a Města Hradisstě. Tam tolikéž prawj býti Pana Wyléma z Czerné hory. Cžti List 352.

PAn Ctibor z Cymburgku w pořádku swém kterýž sepsal o Margkrabstwj Morawském/ Létha Páně 1406. připomijná Pana Waňka z Bozkowic a Czerné hory: A při něm Pana Albrechta z Bozkowic/ Pana Oldřicha z Bozkowic/ Pana Benesse z Bozkowic/ Pana Jana z Bozkowic a na Lauce/ Pana Benesse a Pana Waňka mladssij z Bozkowic/ a Pana Dobesse z Bozkowic/ wsseckо milownjky Wlasti swé/ a obecného dobrého.

TYž Pan Ctibor z Cymburgku na giném mýstě zmjnku činý o Panu Wáclawowi z Bozkowic / Neywyžšsým Sudý Saudnice Olomaucké. Tam také Pana Jana z Bozkowic řečeného Ozor / a při njch mnohé giné Pány / o njchž se tolikéž w této Knjze zmjnka činý / připomjná.

⁂

LEtha Páně 1418. Pana Wyléma z Bozkowic / Hágek na Listu 374. wspomjná proto: že gest byl poslán od Krále Wáclawa ku Pražanům / oznamugjce gim wůli geho / aby gedenkaždý z Pražanů / bud Konssel aneb Saused / Zbrog swau kterauž má / y giné Wogenské potřeby na Wyssehrad snesli.

ZA Panowánj Zygmunda Ržjmského a Czeského Krále / Hágek w Kronyce swé Létha Páně 1420. wspomjná Pana Jana Ssemberu z Bozkowic / na Listu gednom / kterýž se takto začjná: My Jan Ssembera z Bozkowic a na Brandeyse Neywyžšsý Heytman / y wssecka Obec Rytýřská / wyznáwáme Listem tjmto / kdož gey vzřj aneb čtaucý vslyssj: že gsme takowu vmluwu včinili / s Vrozenými / Hynkem řečeným Krussynau z Lichtemburgka / Wiktorýnem z Kunstátu ginák z Poděbrad / a Hynkem z Kolssteyna ginák z Waldsteyna etc. Yakž týž List to w sobě ssjře obsahuge a zawjrá. O tomto Panu Janowi Dubrauius w Kronyce swé / toto napsal: Nam & Arx VVyssegradensis magnā munitionem continebat, non opere solum, verum etiam virtute defensorum, quib9 Ianus Bozkovviczius ex Morauia præfuit, &c.

LEtha Páně 1426. wspomjnagj Hystorye Pana Wáclawa ginák Waňka Czernohorského z Bozkowic Heytmanem Polnjm / a w Bitwě s Němcy v Austj sstiastným. O němž tolikéž Hágek na Listu 402. zmjnku činj. Ten potom / Létha etc. 1437. wolen byl za Neywyžšsj-

wyžšſſýho Heytmana Margkrabſtwý Morawſkého: Yakž ſe toho weyſſegý doložilo.

TEhož Létha 1437. byl žiw Pan Thas z Bozkowic/ Oněmž při wýwodu Rodu Panůw z Náchoda ſſýřegi wypſáno máſs.

NA Sněmě Prazſkém/ kterýž držán byl Léta Páně 1439. Kalendář Hyſtorycký prawý býti Pana Pertholda Czernohorſkého z Morawy/ kterýž že geſt byl Marſſalkem Králowſtwý Czeſkého.

W Koſtele Weliké Byteſſe/ wſpomýná Kámen Hrobowý/ gednu Paný Rodu tohoto/ těmito ſlowy: Létha Páně 1431. na den Památky Kwětné Neděle/ vmřela Vrozená Paný/ Paný Praxeda z Bozkowic a na Náměſſtý/ tu w tomto Domu Božým pochowána.

DVBRAVIVS w Knýze ſwé Dwacáté Sſeſté/ prawý býti gednoho Pána z Bozkowic/ Heytmanem na Jaroměřý/ od některých Panůw Czeſkých a Morawſkých proti Pražanům a Žiſkowi nařýzeného. Gehožto tato ſlowa gſau: Certiores mox facti, Iaromirium opidum Morauiam verſus ſitum, diligentiſsime tũ à Boemis tum à Morauis,ſub præfecto Morauo ex familia Procerum Bozkovviczia muniri &c.

LEta Páně 1451. týž Hyſtoryk wſpomýná Pana Wáclawa z Bozkowic/ že geſt žiw byl za Panowáný Ladiſlawa Krále/ Syna Wogtěcha Cýſaře ꝛc. toho čaſu když geſt něgaký Jan Kapiſtran Wlach/ Mnych Řádu S. Frantiſſka/ neyprwé w Czechách a potom do Morawy přiſſedſſy/ w Městě Olomaucy mezy Bratry téhož Řádu bydlegýc/ Slowo Božý mluwil/ gehož geſt w welikým počtu Lid poſlauchal. A nemohauce ſe w Koſtele ſměſknati na Rynku kazáwal/ mage při ſobě dwa/ genž po něm Lidu řeč geho wykládali: kterýžto/ do-

wodýc/

wodůjc toho mnohými Půjsmy/ prawil: že to nenáležij/ ani také k spa- senij Dussy na vblijženij gest/ že Lid obecný pod Obogij spůsobau Welebné Swátosti nepřigijmá. A toho mnohými hroznými diwy/ (yako Nemocné vzdrawugijc) potwrzowal. To vzřewssy tento Pán Wáclaw z Bozkowic mezy ginými Morawskými Pány/ weliké wzáctnosti/ hned se Dwěma Tisýcy poddaných swých zase k Cyrkwi Rzijmské přistaupil. O čemž Měchowita Kronykář Polský wypisuge/ tolikéž y tento Dubrauius Hystoryk Czeský/ genž byl Biskupem Olomauckým/ těmito slowy toho dokládá: Quæ audiens Venceslaus à Bozkovvicze, inter Proceres Moraviæ magnæ Authoritatis, vale Husitis dicto, rursus veritatem Romanæ sedis, cum duobus subditorum Millibus amplexus est.

Tohoto Pana Wáclawa Tělo/ ležij pohřbené w Brně w Klásstere wýss gmenowaném. O čemž Text na Kamenu wytesaný znáti dáwá/ takto: Anno verbi incarnati 1482. Generosus & Eques auratus Dominus Venceslaus de Bozkovvicz, Supremus Camerarius Czude Olomucensis, in die Sancti Calixti obijt. Cuius anima DEO viuat.

TYž Hystoryk wspomijná Syna tohoto Pana Wáclawa/ gménem Prothasyusa z Bozkowic/ Biskupem Olomauckým/ těmito slowy: Huius postea filius nomine Prothasius omnibus ad vnum sufragijs Pontifex Olomucensis declaratus fuit &c. Ten vmřel téhož Roku/ yako y Pán Otec geho. O čemž sijřegi w Stawě Prelátském neydess.

PAna Gindřicha z Bozkowic wspomijná Kámen Hrobowý/ kdež Panij Manželka geho pochowána gest/ takto: Anno Domini 1450. obijt Domina Catharina de Kunstat, Vxor Domini Domini Henrici de Bozkovvicz. Gehožto Tělo ležij w Klásstere Brněnském/ od Předkůw geho založeném.

PAna Gesska z Bozkowic a z Swoganowa / při wýwodu Rodu Panůw z Náchoda/ mezy ginými Pány podepsaného negdess.

LEtha Páně 1461. Pana Waňka z Bozkowic Paměti Kláſſtera Hradiſſtſkého připomijnagij. Proto: že geſt od něho Mikuláſs Oppath téhož Kláſſtera / Wſy záſtawnij / a Horu řečenau Switawku wyplacowal. Očemž w Stawě Prelátſkém Sſij řegj wypſáno máſs.

~:(※):~

ZA Panowánij Krále Wladiſlawa Dubrauius zmijnku činij o Panu Geſſkowi z Bozkowic / toho čaſu když Pražané proti němu ſe pozdwjhli / a nenáležité pohrůžky činije zbraně pochytili: kterýmžto týž Král Wladiſlaw odpor dáti chtěl / wſſak s Raddau Pana Geſſka z Bozkowic toho zanechal. Čehož Hyſtoryk lib: 31. fol: 294. těmito ſlowy dokládá: Ac primo Rex minis armiſq; ſupplicem contra perſequutores tueri, poſtquam furens multitudo creſcere, nec iam probra ſola in Regem, ſed ſaxa etiam & tela iacere, ſcalaſq; aferre cæpit, ſuadente Geſcone Bozkovviczio egregio Bellatore, vt contentione impari Rex omiſſa, daret ſe ad mitigandam verbis benignis turbam. Eamq; provinciam ipſe nomine Regis ſuſcepit. To ſe dálo Létha Páně 1474.

ZA téhož Wladiſlawa Krále / na Liſtu gednom kterýmž potwrdil Swobody Margkrabſtwij Morawſkého / nacházý ſe Pan Woldřich z Bozkowic / a při něm mnozý ginij Páni tijmto pořádkem podepſanij: Ctiborius de Czimburgk & Tovvaczovv Capitaneus Marchionatus Morauiæ, Vilemus de Perſteyn Supremus Marſchalcus Regni Boemiæ, Heraldus de Kunſtat, & de Plumlovv Supremus Camerarius Czudarum Olomuceñ: VVratiſlaus de Perſteyn Supremus Camerarius Czudarum Brnieñ: Ioannes Kuna de Kunſtat, Chriſtophorus de Lichtenſteyn, Henricus de Lichtemburgk & Bitovv, Ioanes Berka de Duba & Lippa, Vdalricus de Bozkovvicz, Ioannes de Lomnic, Albertus de Sternbergk, Ioannes de Sovvinecz, Georgius de VVlaſsim, Hinco de Dubraua, Lipoldus de Krayk, Hinco de Ludanic, Przibek de Miliczin, Georgius de VVeytmile, Georgius Tmikel de Brniczko, Ioannes de Zerotin, &c. Et alij plures Barones & Milites.

PAna Jana z Bozkowic wſpomÿ-ná Liſt geden Krále Mathyáſſe/ daný Ladiſlawowi z Podmanÿna. Tento Pan Jan z Bozkowic byl Kancléřem v gmenowané° Krále/ kterýžto bydlegÿc w Budÿnu / wyřizowal potřeby Margkrabſtwÿ Morawſkého. Téhož Liſtu Datum geſt Létha Páně 1481. w Středu den Swatého Jakuba Apoſſtola. A w něm podpis tento: Ad Mandatum Domini Regis. Ioannes de Bozkovvicz Cancellarius.

LEtha Páně 1484. Liſt téhož Mathyáſſe Krále/ kterýmž Konffirmowal Práwa a Swobody Margkrabſtwÿ Morawſké°/ wſpomÿná Pana Jaroſlawa z Bozkowic/ Neywyžſſÿm Komornÿkem Cudy Olomaucké a Kancléřem Králowſtwÿ Cžeſkého. A při něm tyto Pány: Pana Ctibora z Cymburgku Heytmana Margkrabſtwÿ Morawſkého/ Pana Wyléma z Pernſſteyna Neywyžſſÿho Marſſalka Králowſtwÿ Cžeſkého / a Komornÿka Cudy Brněnſké/ Hanuſſe z Lichtenſſteyna/ Jana Kunu z Kunſtátu / Gindřicha z Lichtemburgka/ Wolffganga z Kragku/ Hynka z Waldſſteyna / Albrechta z Sſternbergka/ Cženka z Lomnice/ Jana z Dubé/ Karla z Wlaſſymě/ Jana z Sowince/ Gimrana z Daubrawice/ Hynka z Ludanic/ Ctibora z Landſſteyna/ Gitÿka z Brnička/ Jana z Žerotÿna/ y giné mnohé Pány a Obywatele Margkrabſtwÿ Morawſkého.

W Kláſſteře Tiſſňowſkém Kámen Hrobowý / gednu Pannu Abbatyſſy téhož Rodu připomÿná/ takto: Anno Domini 1486. obijt Venerabilis Virgo Margareta de Bozkovvicz. Na témž Kamenu wytesán geſt tento Text: Tuto pochowána geſt Panna Gitka z Bozkowic. Na druhém Kamenu nedaleko od toho tato ſlowa položena gſau: Létha Páně 1540. vmřela geſt Panna Apolena z Bozkowic/ ꝛc.

PAměti Koſtela Olomauckého Létha Páně 1493. wſpomjnagj Pana Ladiſlawa z Bozkowic/ kterýžto že gt ſpolu s

Panem Karlem z Wlassymě/a s njmiž Wládyk/ Jakub z Ssarowa wynesli Potaz/mezy Pánem Janem Zaubkem ze Zdetjna / a Kněžem Děkanem y wssj Kapitolau Kostela Olomauckého.

S Nápisem téhož Pana Ladislawa z Bozkowic/ wiđěl sem Děla na Braumowě/ kteréž lité gsau/ Létha Páně 1500.

PAna Wladislawa z Bozkowic a na Třebowý wspomjná List geden/ psaný Létha Páně 1497. kterýžto dán gest něyakému Mategowi Mlynaři w prostřednjm Mleyně/ blјž Městečka Bozkowic. Tohoto Pana Wladislawa byl wlastnj Syn Pan Jan z Bozkowic a na Morawské Třebowý/ Neywyžssj Sudj Zemský Margkrabstwj Morawského/ tolikéž y Saudu Manského Biskupstwj Olomauckého etc. kterýžto žiw byl Létha etc. 1563. yakž o tom Nápisy w Saudnicých swědectwj wydáwagj.

PAna Benedykta z Bozkowic mnohé Paměti/ že gest žiw byl Léta Páně 1519. připomjnagj: kteréhožto Dcera pochowána gest w Městě Ostrawi k Biskupstwj Olomauckému náležitém/ yakž o tom Kámen Hrobowý těmito slowy swědčj: Anno Domini 1550. obijt Virgo Catharina Filia Generoſi Domini Domini Benedicti Nigromõte de Bozkovvicz, & in Vchvald &c. hic ſepulta. Toho Zámku Vchwaldu yakým Práwem w držený byl tento Pan Benedykt z Bozkowic / gestli že po Biskupu nahoře dotčeném/ čili zástawnjm způsobem/ toho wěděti nemohu/ toliko nacházým že gest Jan Biskup Waradynský/ yakožto Biskupstwj Olomauckého Administrator, o ten Zámek Vchwald / smlauwal se s Pánem Thobiássem z Bozkowic.

LEtha Páně 1521. pořádek Margkrabstwj Morawského/ prawj býti Neywyžssjm Heytmanem téhož Margkrabstwj / Pána Arkléba z Bozkowic. O němž wýssegi mezy Heytmany Zemskými zmjnka se činj.

W Weli-

WWelike Bytessi / wspomijná Kámen Hrobowý gednu Panj Rodu tohoto těmito slowy: Anno Domini 1510. Feria 3. in die Circumcisionis Domini, obijt Generosa Domina Domina Margeta de Bozkovvicz, Conthoralis Domini Ioannis de Lomnic, & in Namiest, hic sepulta.

ZA Panowánij Ferdynanda Rzijmského Cýsaře / Vherského a Cžeské° zc. Krále zc. tito Páni z Bozkowic žiwi byli: Pan Dobess z Bozkowic a na Rosycých / Pan Getřich z Bozkowic a na Třebiči / Pan Jan Cžernohorský z Bozkowic / Pan Jaroslaw Cžernohorský z Bozkowic / Pan Jan Swoganowský z Bozkowic / Pan Krystoff z Bozkowic a na Třebowý Neywyšssij Komornjk Margkrabstwij Morawské° / a Pan Arkleb z Bozkowic a na Wrannym.

LEtha Páně 1550. mnohé Paměti tolikéž y pořádek Heytmanůw Margkrabstwij Morawského / prawij býti Neywyžssým Heytmanem téhož Margkrabstwj Pana Krystoffa z Bozkowic / o němž nahoře y na mnohých giných mijstech w této Knijze zmijnka se činij.

NA Zámku Braumowském widěl sem Děla / kteréž lité gsau Létha Páně 1541. a na nijch Text: Vencessaus à Bozkovvic &c.

Tento Pan Wáclaw Cžernohorský z Bozkowic / měl Manželku Panj N. Žabkownu z Limbergka Dceru Vrozeného a Statečného Rytijře Pana Giřijka Žabky z Limbergka a na Kaunicých zc. Mijsto Kancléře Králowstwij Cžeského / a Neyjasněgssijho Knijžete a Pána / Pana Ferdynanda / Rzijmského / Vherského a Cžeského zc. Krále zc. Raddy zc. s nijž zplodil tyto Potomky: Pana Albrechta / Pana Jana / a Panij Anežku / kteráž měla za Manžela Pana Woldřicha z Kaunic / a potom po Smrti geho Pana Frydrycha z Náchoda.

WYsoce Vrozený Pán / Pan Albrecht Czernohorský z Bozkowic ꝛc. když gest Pan Zacharyáš z Hradce pro nedostatek zdráwij swého / Vřad Heytmanský Mgrgkrabstwij Morawského z sebe složil / na geho mýsto wolen. O čemž wýšsegi mezy Heytmany Zemskými wypsáno máš. Vmřel Léta Páně 1569. yakž o tom Nápis nad Hrobem geho / w často psaném Klášteře Brněnském od Předkůw w geho založeném / swědectwij wydáwá / takto: Anno Domini, Sexagesimo Nono supra Millesimum & Quingentesimum, Sexto Idus Augusti, Illustri & Magnifico Domino Domino Alberto Cziernohório à Bozkovvic & in Nigromonte, Marchion[illegible]tus Morauiæ Capitaneo, Herois incliti, Nobilitate Generis & amplissima ditione, Corporisq; egregijs dotibus, neç minus ingenij lues, Eruditione, Sapientia, Humanitate, Comitate, Prudentia, Cōstantia, Magnanimitate, ac cæteris virtutibus, Inprimis Pietate, Bonitateq; ornatissimo, excellentissimoq;, Ioannes SSembera à Bozkovvicz &c. Sacræ Cæsareæ Maiestatis Dapifer, Frater amantissimus posuit.

Z Počatku psaný Pan Jan Ssembera Czernohorský z Bozkowic / na Czerněhoře a Bůčowicých / Syn Pana Wáclawa z Bozkowic / a Bratr gmenowaného Pana Albrechta Czernohorského z Bozkowic / Neywyžšsýho Heytmana Margkrabstwij Morawského. Měl dwě Manželky: Prwnij / Vrozenau Panij Panj Sydonigi Sslikownu Hrabinku z Pasaunu a z Lokte ꝛc. ta sesslá Sterilis. Po gegýžto Smrti pogal sobě Druhau Manželku / Vrozenau Panij Panij Annu Kragiřownu z Kragku / s nýž zplodil dwě Dcery / Pannu Annu a Pannu Kateřinu Czernohorské z Bozkowic. Panna Anna toho času když sem s tauto Knijhau pracowal / magijce Leth Wěku swého Cžtrnácté / Zasnaubena byla k Stawu Swatého Manželstwj / Vrozenému Pánu / Panu Karlowi z Lichtensteyna a na Lednicy ꝛc.

Zmeylilby se Parysku / kdyby přisslo k tomu /
Neodolalby twůg Wtip giště nikdý tomu.
Kteréby z těch Jablko dať? Krása Vsslechtilost /
Kamenij / Perel drahých / y zlata v nijch dost.
Wijc nad oný / kterýms ty Spanilost přisaudil /
Wzhlednauce tu na ty dwě / spijssebys zablaudil.

¶ O tom pak Rodu Panůw z Bozkowic na rozdijlných mýstech / w týto Knijze zmijnka se činij.

CIIII.

O Erbě a Rodu Panůw Slawatůw z Chlumu a z Kossumbergka rc.

Kapitola VIII.

NA těmž Zemském Saudu / seděl Urozený Pán / Pan Gindřich Slawata z Chlumu a z Kossumbergka / na Chropinný a Kossumberce rc. Geho Milosti Cýsaře Rzýmského / Vherského a Czeského rc. Krále rc. Radda rc. Kterýžto z dáwných Předkůw swých / užýwal Erbu takým spůsobem / yak gey tuto nýže položený widýss.

-(*)-

Na nesmrtedlnau paměť půně hodil /
Ten Předek který přes ty Rzeky brodil.
Tak aby Wlast swau w celosti zachowal /
Žiwota proto ztratit nelitowal.
Widauc Smrtedlné že gest každé Tělo /
Z Ctnosti mu samé žiwu být se chtělo.
Nakž y žiw bude / neb geho Ctné plémě /
Z téhož přýkladu / sslechtý mnohé země.
Kteréž ozdoby propůjčil Morawě /
Ten genž wždy k Ctnosti / stawý se laskawě.

PRzedkowé Erbu tohoto / wyssli quondam ex Hungaria, kteřýž nad Rzekami Dunagem / Sawau a Tisau obydlý swé magjc / statečně s Nepřáteli téhož Králowstwý bogowali. Ta Familia w Králowstwý Vherském nad giné Slawněgssý a neypředněgssý byla / z nýžto geden gménem Zoard / (toho času když Attilla cum Detricho de VVerona sgeti se měli w Zeuen) z poručený Attilli wygel proti Dětrychowi / mage před počtem swým Korauhew Králowskau / na nýž wymalowaná byla Similitudo Asturis cum Corona.

TEnto Zoard s welikým Wogstem
potom wyslán byl do Appulie a Kalabrye/
A ty wsseckу Kraginy až do Měst Regiona a Ca
thona, kteréž byl onen wznessený Muž Catho
wystawěti poručil/ poplundrowal a w niweč o-
brátil. Gehožto potomcy do rozličných Krá-
lowstwij a Zemij se rozgeli / a pro swau welikau
Statečnost/ od mnohých Králůw w poctiwo-
sti držáni gsauc/ opatřenij dostatečné brali. Ně-
kteřij w Králowstwj Vherském kde se zrodili/ zůstali. Ginij we Wla-
ssijch/ w Benátkách/ w Králowstwij Neapolitanském/ Polském/ Cze-
ském ꝛc. se osadili. Vžijwali neyprwé samé Cžijsse za Erb/ a někteřij
w nij Psý Hlawu/ magijce sobě to dané odtud / (yakž o tom Staro-
žitné paměti swědčij.) Když gednoho času obrán byl od Rodu to-
hoto za Knijže geden z Rodu Caninu/ kterýž vžijwal za Erb Psý Hla-
wy s přednijmi Nohami/ a dostawsse Panstwij/ welikau vkrutnost
nad Poddanými prowozowal/ tak dlauho až se na ty kteřijž gey za
Pána wolili obrátili/a gijch pod trestánijm/ aby ho zbaweni byti mo-
hli napomijnali. Oni pak gsauce k tomu přinuceni/ namluwili na něg
gednoho aby gey zamordowal. Což když se stalo wsseckа Wlast /
Erb téhož Canina pogawssy/ a spolu z téhož kterýž gey zabil složiw-
ssy/ tak aby w Cžijssy giž za znamenij vžijwal/ Psý Hlawu na wěčnau
památku za nahraženij toho nosyl/ přikázali.

GEst pak w tomto Erbě mezy Potomky téhož Zoar-
da tento rozdijl: Ti kteřijž we Wlassijch obydlij swé magij/ tro-
gij proměnu w Erbě vžijwagij. Gedni nosý nad třmi Rzekami ge-
dnu Růži/ druzý dwě/ a třetij tři/ A na Helmě Cžijssij a w nij půl Psa.
W Polssté vžijwagij samých třij Rzek/ a z Helmu Koruny/ a nad nij
Cžijssij a půl Psa. Ginij pak vžijwagij z Koruny Cžijsse a třj Rzeky
přes nij/ wlastně tak tijm způsobem yako tento Rod Panůw Sla-
watůw.

ZA Paměti Lidské / byl Knijžetem
Benátským Franciscus Donatus / kterýž vžij-
wal po Předcých swých téhož Erbu / o kterémž
se tuto řeč čijnij. Ten Obec Benátskau w weli-
kém pokogi a dobrém Rzádu dlauhý čas spra-
wowal.

Téhož Erbu w Králowstwij Neapolitan-
ském/ yakž sem toho weyssegi doložil mnoho Ro-
dů wzác-

dů wzáctných se nacházý / a gmenugij se Karafami / Což se na náš Jazyk Cžeský wykládá / Cžijssemij.

Z Toho Rodu Carafu / gménem Ioannes Petrus, Létha Páně 1555. wolen byl za Papeže. Yakž o tom Cathalog Neywyžšijch Biskupůw Ržijmských těmito slowy swědectwij wydáwa: Ioannes Petrus è Nobilissima Gente Carafa, à Paulo tertio Præsbiter Cardinalis creatus, & 44. Cardinalium, deinde sufragijs decima Caleñ: Iunij, Anno 1555. Pontifex Maximus propè Octogenarius renunctiatus est, & Paulus quartus nuncupatus est, Imperatoribus Cæsaribus Carolo quinto & Ferdinando Augustis sedit annos 4. Menses duos, dies 27. Vir Eloquentia, Doctrina, Sapientia, Singulari innocentia, liberalitate, animi magnitudine præstantissimus, scelerum vindex integerrimus, Catholicæ Fidei acerrimus propugnator. Obijt Anno 1559. 18. Augusti, Anno 5. sui Pontificatus.

Bratr geho wlastnij zdwjhl Wálku proti Králi Hyšpanisskému / bez wědomosti a wssij wůle Bratra swého. Nad kterýmžto ačkoliw se téhož zauffalstwij pomstiti chtěl / ale gsauce wěkem sesslý / zdržel se Rukau swých w Krwij Bratrské zmazati. Giný po něm rozkázal gey zasskrtiti.

W Králowstwij Polském / téhož Erbu byl Biskupem Krakowským gménem Prokop. Wolen na tu Stolicy Létha 1288. a byl žiw dwě Léthě a tři Měsýce. Vmřel Létha 1291. Tento Biskup byl wlastnij Přijtel po Mateři swé (kteráž byla z Rodu Knijžat Rusských /) Lesska Cžerného Knijžete Polského / v kteréhož byl Mijsto Kanclérem. Pročež y Hystorye Polské gmenugj gey Rusákem. O tom čti lib: 9. Cromeri.

T Ohoto wěku w Ruských Kraginách mnoho Rodů Slawných / kteřijž za znamenij třj Ržeky magij / se nacházý. Yako: Páni Chodorowsstij / Rod weliký a wzáctný / Páni Zorawinsstij rc. A ti wlastně tak z Koruny yako y Páni Slawatowé / Erbu swého vžijwagij.

PAni Goragsstij z Gorage / Rodu starožitného téhož Erbu gsú. Z njchžto gednoho mnohé Paměti těmito slowy připomijnagij.

mÿnagÿ: Nos Demetrius de Goray & in Sczebrzesin hæres, &c. Supremus Marschalcus, &c.

W Russÿ / Dům Panůw Cžurelůw od těch Panůw Goragských poslly / gednostegného Erbu vžÿwá. Meho wěku byl Martin Cžurelo / Rottmistrem Augusta a Stfessana Battorého Králůw Polských.

W témž Kragi / Páni Lipsstÿ od gednoho Předka / yako y Páni Goragsstÿ poslj / toliko že po Statcých gména sobě změnili.

W Krakowské Zemi Rod Panůw Barzých Starožitný a welice wzáctný. Stanislaw Barzý byl Weywodau Krakowským / Létha Páně 1571. Ten s Hrabinkau z Tenčina zplodil Syna Stanislawa / kterýž we Wlassÿch / w to Interregnum po Stfessanowi Báttorem vmřel. Ondřeg a Erazym Bratřÿ geho bez Potomkůw pomřeli.

PEtr Barzý Starosta Lwowský gsauce poslán od Krále Augusta w Poselstwÿ / w Hyspanygi vmřel. Potomcy geho až po dnes žiwi zůstáwagÿ.

PAni Drsniakowé w Russý / pÿssÿ se z Rokytnice / a vžÿwagÿ Erbu toho. Ostatnÿ Potomek těch Panůw Drsniakůw gest Stanislaw / Syn Pána Walentjna Drsniaka / od Mandalény Penižkowny Sudÿho Krakowského Dcery / porozený.

ROd Panůw Drohogewských w témž Knÿžetstwÿ Rusském / w Přemyslském Weywodstwÿ / w němžto Lidé yak w potřebách Wogenských tak také y skrze snažné služby swé / kteréž Koruně Polské / a Králům Panům swým činili / wzáctni a wznessenj býwali. Cžehož Kronyky Polské netagÿ. Stanislaw Drohogewský byl Kasstelanem Přemyslským. Vmřel Létha Páně 1583. vel 4.

Jan Syn geho od Stfessana Battorého k mnohým pilným wěcem potřebowán / a w Poselstwjch do Cyzých Kragin odsýlán býwal.

Jan Tho-

Jan Thomáš Drohogewský na ten čas gest Starostau Přemyslským/ kterýž s welikým dostatkem/ když yaká potřeba zemská nastáwá/ se vkazuge.

W Témž Přemysłském Weywodstwj téhož Erbu a Rodu gsau Páni Boratinsstj/ Páni Dambkowsstj/ Michalowsstj/ Malčičsstj. Petr Boratinský byl Kasstelanem Přemysłským/ Starostau Samborským. Gehožto Syn nynj gest Korauhewnjm aneb Fendrychem Země Přemysłské/ A ten giž poslednj Potomek těch Panůw Boratinských zůstáwá. Žádných Djtek neměl když sem s tauto Knjhau pracowal.

PAni Komorowsstj Rod Starožitný w Bělské Zemj počátek swůg wzali. Na ten čas gest w Krakowském Weywodstwj Pán Krystoff Komorowský/ Kasstelanem Oswětimským. O Předku geho čti Cromeri lib: 24. kterak Mathyáš Král Vherský wzal mu byl mocý Sedm Zámkůw. Proto: že gest welice nápomocen byl Wladislawowi Synu Kazymira Krále Polského/ když na Vherské Králowstwj dosednauti měl.

TÉhož Erbu gsau Páni Sstrusowé/ a magj počátek swůg z gmenowaných Panůw Komorowských/ kteréhožto Tytule až posawád vžjwagj/ pjssjc se z Komorowa. Rodu toho které Paměť Lidská snesti může/ y yak o njch Hystorykowé Polsstj wypisugj/ každý na Konj vmřel/ Statečně a hrdinský s Pohany bogugjc. Stanislaw Sstrus za paměti mé na Rastawicy od Tatarůw zabit. Syn geho Jakub Starosta aneb Heytman Chmelický/ po Smrti Sstefana Batthorého/ tolikéž od Tatarůw zamordowán.

Girzj Sstrus Starosta Braclawský/ a na Pomezý Tatarském Winnický/ na ten čas žiw zůstáwá/ kterýžto žádného Roku Ssawle swé z Krwe Pohanské neosussj. Gehožto oblyčege wlastnost/ z paměti tuto wymalowati sem rozkázal.

Liſt

W Knjžetſtwý Ruſkém mnoho giných Rodůw kteřýž Erbu tohoto vžjwagý ſe nacházý. Yako: Páni Waſyčenſſtý/ bylt tři Bratřj/ Neyſtarſſý z ných Kaſſpar Cžlowěk welice wzneſſený ɜc. Páni Křečowſſtý/ Wereſcynſſtý/ Lahodowſſtý/ Smetankowé/ Skorutowé/ (w kterémžto Rodu včeného y Statečného negdeſs.) Jarmolinſſtý/ Krupſſtý/ z nýchž geden byl Weywodau Bělſkým. Dřemlikowé/ Saporowſſtý/ Mogelničſſtý/ Oſtrowſſtý/ Korbutowé/ Hanſſtý/ Žolkowſſtý/ Branicſſtý/ byl Sebeſtyán Biſkupem Poznánſkým/ Létha Páně 1543. po Staniſlawowi Oleſſnickém. Žoratinſſtý/ Rynkowé/ Balabanowé/ Petr Balaban na ten čas geſt Wládykau Ruſkým/ Žorawinſſtý na Wolyni/ Korčminſſtý/ Oſtiſlawſſtý/ Běrnawſſtý/ Serebčičſſtý/ Žarankowé w Březſkém Weywodſtwý/ Stawſſtý w Chelmſké Zemý. Ti wſſyckni w Ruſkých Kraginách Statky ſwé magý.

W Králowſtwj Vherſkém téhož Erbu vžýwagý Strážſſtý z Stráže/ Starožitného Rodu Stawu Rytýřſkého/ y giný mnozý o kterýchž yá wěděti nemohu. Wſpomýnagý některé Paměti Michala Strážſkého z Stráže. Ten zplodil Syna Vryele. Téhož Vryele byl wlaſtný Syn Jakub/ kterýž za Batorého/ toho čaſu když geſt s Mozkwau wálčil ſtatečně ſobě počýnal/ tolikéž y w giných potřebách Wogenſkých proti Pohanům mezy Žoldněři Polſkými čaſtokráte býwal.

TVto pak na Morawě a w Králowſtwý Cžeſkém/ Rod Panůw Slawatůw ſe nacházý/ kteřýž wlaſtně tak tým způſobem yako y gmenowáni Rodowé Erbu ſwého vžýwagý. O nýchžto/ co ſe z Starožitných paměti Koſtelných a giných rozličných Hyſtorygj wyhledati mohlo/ tuto w krátkoſti ſe připomene.

ZA Panowánj Frydrycha Knjžete Cžeſkého/ Létha Páně 1180. Liſty Koſtelu Olomauckému náležité wſpomýnagý Pana Mathauſſe Slawatu/ kterýž že geſt byl při potwrzený Práw a Swobod téhož Koſtela. A obzwláſſtě při dáný Wſy Mohelnice k Biſkupſtwý Olomauckému. W kterémžto Liſtu

týmto

tÿmto pořádkem Osoby toho přÿtomné podepsané se nacházegÿ. Rathmirus de Przimda, Stiborius de Koſſan, Iarek de VValdembergk, Matheus Slauata, Pota de Reyticz, Zdiſlaus VVrah cum filio, VVoytiech Demamir dictus, Smil & Frater eius, Hron &c.

S Vliſlawa Slawatu / Létha Páně 1207. na Liſtu gednom téhož Koſtela nacházým / kterýž že geſt byl přÿtomným / když geſt Přemyſl Kniže Cžeſký a Margkrabě Morawſký / potwrzowal Práwa a Wolnoſti gmenowaneho Koſtela. W kterémžto Liſtu tito Páni podepſáni gſau: Bozko Archidiaconus Przerouienſis, Ermanus Abbas Gradicenſis, Boguſlaus, Boguta, Odoleni filij, Henricus frater eorum Iudex Olomucenſis. Sudimirus, Petrus, Roſciſlaus, Zdiſlaus Hincovvicz, Sudivvoy Donatus, Suliſlaus Slauata cum filio, VVelen Bozek, Skrben, Sudek & alij.

Létha Páně 1208. za téhož Přemyſla Knižete Cžeſkého / a Margkrabě Morawſkého. Téhož Koſtela Olomauckého Paměti za Biſkupa Ruperta / připomÿnagÿ Pana Jana Slawatu a Bratra geho řečeného Hren. Proto: že geſt wedle giných mnohých Panůw / když geſt týž Přemyſl Margkrabě Morawſký Konffirmowal Prywilegium na Wes Kroměřÿž / kterauž byl kaupil Jan Biſkup od Otty Knižete Morawſkého / toho přÿtomen byl. Přičemž byli: Ermanus Abbas Gradicenſis, Arnoſſt Camerarius Olomucenſis, Boguſlaus Odoleni filius, Bogus & Henricus frater eius Iudex Olomucenſis, Oczedlo Caſtellanus Olomucenſis, Sendiuogius Donatus, Suliſlaus cum filio, Ioannes Slauata cum fratre Hren, Prvviſlaus Suaronis filius cum fratre Zdiſlao, Zemiſlavv cum filijs Cochà, Budiſlavv, Pomien, Iarognievv, Blud, Doben: Budiſlavv VVrah, Nedamir, Iacobus dictus Luczek, VVelis VVelen Bozek, Sobiehard de Klobauk, VVoytiech Demamir, Smil cum fratre Andrea, Hondrzeiek Hrō, Bohuta filius VVokonis, Stamir de VVlaſſim, &c. Actum in Olomucz, Anno vtſup.

ZA Panowánÿ Přemyſſa Syna Wáclawa Krále Cžeſkého a Margkrabě Morawſkého / Létha Páně 1251. při potwrzenÿ Práw a Swobod čaſto pſaného Koſtela Olomauckého

wedlé giných Panůw připomijná se Pán Slawata řečený Spitata/ Neywyžssý Sudý Králowstwý Cžeského/ a při něm tito Páni: Beneda Lowec Králowský/ Pardus Komornýk Olomaucký/ Blud Kasstelan Olomaucký/ Boček Kasstelan Znogemský/ Sudimir Syn Sudimira Komornýka Břetislawského/ Ratibor z Bělkowic/ Pardus Syn Fabiana Pardussa/ Sulislaw Syn Protiwců/ y giný mnozý.

LEtha Páně 1267. Registra a Knihy téhož Kostela/ za Panowánj gmenowaného Přemysla Margkrabě Morawského/ toho času když gest darowal témuž Kostelu Olomauckému Prst Swatého Mikulásse a Kosti Swaté Kordule/ prawý že gsau přýtomni toho byli přednj dwa Páni z Czech/ totižto: Dominus Slauata, & Dominus Eggardus, &c.

PRzibik Hystoryk Czeský syn Dlůhogůw/ Létha Páně 1414. zmijnku obssjrnau činý o Pánu Kempkowi Slawatowi z Chlumu/ prawjce gey býti w weliké lásce v Krále Wáclawa. A toho dokládá že gest pro swau obzwlásstnj správnost/ (yak w wěcech Rytýřských/ tak také y w obhagowánj obecného dobrého/) odewssj Obce Králowstwý Cžeského/ milowán a nad giné vssetřowán byl.

LEtha Páně 1415. Hágek Hystoryk wspomijná Pana Jana Slawatu z Chlumu/ kterýž že gest byl s giným mnohými Pány wyslán w Poselstwý na Koncylium Konstantské/ na němžto byl odsauzen k Ohni Mistr Hus Jan. O čemž čti gmenowaného Hystoryka.

Tento Pan Jan Slawata měl Syna gménem Slawatu z Chlumu/ kterýž potom pogal sobě Manželku Gitku z Rodu Panůw z Janowic/ s njž zplodil Syna Diwisse.

W Czasto psaného Kostela Olomúckého Pamětech/ Létha Páně 1452. dwa Páány Slawaty z Chlumu nacházým. Napřed Pana Getřicha Slawatu z Chlumu/ kterýž se psal na Janowicých: A Pana Diwisse Slawatu z Chlumu a z Kossumbergka. Tohoto Pana Diwisse Slawatu/ při Wýwodu Rodu Pánůw z Náchoda w Listu Oryginálnjm wyzdwiženij Pana Girijho z Kunstátu za Gubernátora Králowstwij Czeského/ podepsaného negdess.

PAna Michala Slawatu z Chlumu/ mnohé Paměti připomijnagij. O němž tolikéž y Hágek Hystoryk Czeský zmijnku činij. Proto: Že gest Léta Páně 1521. s ginými mnohými Pány wyslán byl k Ludwjkowi Králi/ aby přigel na Králowstwij Czeské. Na mnohých giných mijstech tohoto Pána Slawatu/ k pilným wěcem potřebowaného nacházým.

WYss gmenowaný Pan Diwiss Slawata/ Syn Pána Slawaty z Chlumu/ od Panij Gitky z Janowic porozený/ pogal sobě za Manželku Vrozenau Panij Panij Alžbětu z Hradce/ yakž o tom w Pořádku Heytmanů Margkrabstwij Morawského se doložilo. Ta mu porodila/ Osm Synůw a Ssest Dcer. O nijchž nijžegi se wypijsse.

VRozený Pán/ Pan Adam Slawata z Chlumu a z Kossumbergka/ a na Czesstjně Kostele etc. Geho milosti Cýsaře Ržjmského/ yakožto Krále Czeského etc. Radda Saudu Dworského a Komornjho etc. Neystarssij Syn Pána Diwisse Slawaty z Chlumu a z Kossumbergka. Měl prwnj Manželku z Rodu Panůw Kurcpachů/ s nijž zplodil tyto Potomky: Napřed Syny/ Pana Diwisse/ Pana Wyléma/ Pana Michala/ Pana Joáchýma. Gindřich a Zygmund ti zemřeli. Dcery: Alžbětu/ ta dána k Stawu Swatého Manželstwij/ Vrozenému Pánu/

 Panu

Panu Janowi Getřichowi z Zerotijna a na Strážnicy: Pannu Kateřijnu/ Pannu Annu/ a Pannu Mandalénu. Když pak táž Panij Manželka geho vmřela/ pogal sobě druhau/ Wysoce Vrozenau Panij Panij Sybillu Hrabinku z Mansffeldu/ s tau měl Syna a Dceru/ kteřijž zemřeli/ ale gesstě gedna Dcerka gménem Dorotka žiwa zůstáwá.

Téhož Pana Adama wlastnij Bratr/ a Syn Pana Diwisse/ gménem Pan Slawata/ vmřel neženatý.

Z Počátku psaný Vrozený Pán/ Pan Gindřich Slawata z Chlumu a z Kossumbergka a na Chropinij ꝛc. Třetij Syn gmenowaného Pana Diwisse Slawaty. Má Manželku Vrozenau Panij Panij Annku Cžernčickau z Kacowa/ s nijž zplodil Syna/ Pana Diwisse Lacenboka/ a tři Dcery Pannu Boženu/ Pannu Mandalénu/ a Pannu Alžbětu.

Cžtwrtý Syn téhož Pana Diwisse/ Pan Michal Slawata/ vmřel neženatý. Pan Jan Slawata Pátý Syn/ tolikéž w Mladém Wěku swém vmřel.

PAn Albrecht Slawata z Chlumu a z Kossumbergka/ na Klássteře Podlaském a Chrásti ꝛc. Ssestý Bratr gmenowaných Panůw. Manželka geho z Rodu Panůw Smiřických. Ta mu porodila tyto Potomky: Pana Gindřicha Jaroslawa/ Pana Jana/ a Pana Albrechta/ a Dceru Pannu Hedwiku.

Sedmý Bratr těchto Panůw/ Pan Joáchým Slawata. Ten tolikéž w mladosti vmřel.

VRozený Pán/ Pan Zacharyáss Slawata z Chlumu a z Kossumberka/ a na Chraustowicých ꝛc. Osmý syn Pana Diwisse Slawaty. Měl Manželku Rodu Panůw z Ronowa/ kterážto giž vmřela. Zplodil s nij Syna Diwisse/ kterýž též po Panij Mateři w krátkém čase vmřel/ a Dceru Mandičku/ ta žiwa zůstáwá.

Těchto

Techto wssech gmenowaných Panůw/wlastnj Sestry byli tyto: Panj Kateřjna kteráž dána byla k Stawu Manželskému Panu Janowi z Bozkowic/s njmž žádných Dýtek neměla. Panna Anna/ vmřela negsauc wdána. Panna Gitka/ ta vmřela gsauc malá. Panna Maryana tolikéž w mladosti vmřela. Panj Mandaléna Páta Dcera Pána Diwisse Slawaty / dána byla za Manželku Panu Janowi z Zerotjna a na Náměsstj / s njmž zplodila Syna gménem Jana Diwisse z Zerotjna. Po gehožto Smrti/dostala se k Manželstwj Panu Frydrychowi z Zerotjna a na Zidlochowicých. Ssesta Sestra gmenowaných Panůw/ a poslednj Dcera Pana Diwisse Slawaty / gménem Alžběta/ vmřela newdána/ꝛc.

¶ O tomto pak Rodu w této Knjze na rozdjlných mjstech/ zmjnka se činj.

O Erbě a Rodu Panůw z Daubrawice/ y ginych kteřjž téhož Erbu vžjwagj.

Kapitola IX.

NA témž Saudu Zemském / seděl Vrozený Pán / Pan Smil Osowský z Daubrawice/ a na Třebjči ꝛc. G. M. C. Radda ꝛc. Starožitného a wzáctného Rodu na Morawě/ yakž o tom Cžeské y Polské Kronyky wypisugj. Vžjwal Erbu tjm způsobem / yak gey njže wymalowaný widjss / totižto Fausu Mužského/ Střelau prostrčeného/ na Cžerweném Sstjtu. Hystorye Polské Předky Erbu toho wspomjnagj takto: Genus Morauicũ in quo viri prouidi & facũdi &c.

O počátku

O Počátku Erbu tohoto Starožitná powěst tato gest. Když Králowstwij Morawské / gesstě za oněch Králůw Wálečných / o kterýchž nahoře napsáno máss w swé ozdobě stálo. Muž geden gménem Saul / na Dwoře Krále Pána swého / welikau Statečnost pokazowal / nad podiwenij mnohých okolnijch Národůw. Kteřijžto slyssijc o geho Hrdinstwij od těch genž na Dwoře Králůw Morawských býwali / tomu wydiwiti se nemohli. Někteřij pak w sobě Sylu znagijc / toho mu záwiděli. Očemž když vslyssel na Dwoře Cýsaře Řzeckého Muž geden / Postawy nesmijrně weliké / w Rytijřských wěcech zběhlý a nad giné Slawný / nechtijc aby nad něg kdo téhož wěku wznesseněgssij byl / wssecku swau mysl na to oddal / aby s týmž Saulem Syly swé zkosstowal. Prosyl Cýsaře kterémuž bylo gméno Tratanus, vel Iuo Tratianus, aby gey na tu cestu wyprawil / a potřebamı k tomu náležitými opatřil / tak aby skrze cyzý Kraginy bezpečně progeti mohl. Což se dáti mělo Létha Páně 190. A když ke Dworu Krále Morawského přigel / oznámil Králi vmysl swůg / za kterau přijčinau z tak daleké Kraginy ke Dworu geho se přibral. Král yako Pán Rytijřský poznawssy vmysl geho že gest pro samu Sláwu na Dwůr geho přigel / nerádby byl aby mu gey / tolikéž y Národ Markomanský zahanbiti měl / welikau wděčnost mu pokázawssy / času k tomu přijhodného očekáwati rozkázal. Widauce pak mnohých Králůw Listy / kterak na Dwořijch gijch welikau statečnost dokazowal / nechtěl z nijch poslednijm býti / zwlásstě / wěda to do některých Dwořanůw swých / že gemu w té wěcy nic napřed nedadij. Chtijc také aby Rytijřůw geho Syla v cyzých Národůw rozhlássena a známa byla. Obeslal wsseckeu Dwůr swůg / a přikázal aby na čas vložený před Osobau geho se postawili / a Muže toho Sláwy žijzniwého / pro kterau tak daleko zagel / nasytili. Když se gij sgijžděti počali / widělo se Králi Markomanskému za slussné / aby k té kratochwijli / okolnij Krále a Knijžata zwolal / a gijm Slawný Pankét včinil. Což když se stalo / a mnozý na žádost geho přigeli / ginij pak pro dalekost cesty Posly odeslali / čas tolikéž k té kratochwijli vložený přissel: Ohlédl se Král na Rytijřstwo swé / z nijchžto každý ochotně s onim Cyzozemcem wsseligakým způsobem potkati se hotowý byl: Ale on wzbytečný wzrost swůg vffagijce / tak rozuměl / že mu w Syle žádný na Dwoře Králowském rowný nenij / co koliw počijnal / ze wssech sobě Smijch činil. Král widauc mysli geho nadutost / posadil podle něho Saule na welmi ssyrokém Palácu / kterýž byl naschwále

schwále

ſchwále k té Kratochwyli poſtawiti rozkázal. Ale on widauc Oſobu malau/ welmi ho ſobě lechce wážil. Potom gim z Stolu ſwého Pokrmy poſýlal/ a gednoſtegně ctil/ tak yako Muže ſylné/ a w Rytyřſkých wecech nad giné zběhlé. Když ſe Oběd dokonal / připil k obaudwaum / a Rzeč k tomu Obru včinil/ že dnes aneb zeytra/ kdy koliw chtyti budeſs/ s tým kterýž podlé tebe ſedý/ Syly ſwé zkoſſtowati máſs. On pak s hanbau že geſt mu Král tak malau Oſobu vkázal / a yako z hněwu s poſměchem odpowěděl: kterak Králi Slawný / Sſtilcem w Nos?

Saul náramně prudce z toho poſměchu kterýž mu týž Obr včinil ſe rozhněwawſſy/myſlil yakýmby mu to způſobem co neyrychlegi odplatiti mohl. Což Král widauc/ otázal ſe Saule: Ty pak k tomu co mluwýſs? kterýžto včiniwſſy poctiwoſt Králi / a Hoſtem geho pokloniwſſy/obrátil ſe k onomu Obru/ a vchytiwſſe gey za Pyſk a Fauſy/ kteréž neſmýrně weliké byli/ tak tuze ſtiſkl / že mu to wſſecko od Huby geho odtrhl / a o zem vdeřil. Když pak tak giž zhanobený předewſſemi Hoſtmi ſtál/ kteřýž o geho Syle mnoho drželi / a Saul očekáwage zdaliby ſe na něm toho mſtyti chtěl/ řekl: To giž máſs geden Sſtilec/ geſtli že ſe druhého dočekáſs/ ani ti Hlawa na Krku neoſtogý. Kterýžto poznawſſy ſebe zahanbeného / Rukau Zuby nýmiž toliko ſwýtil ſobě zahradil / a tak z Paláce wyſſedſſy / ode Dwora Králowſkého odgel.

Král chtyce widěti onen kus od Twáři téhož Obra odtržený/ kázal gey ſobě vkázati. Saul pak Rytyř wzawſſy Střelu z Taule / (neb toho čaſu Rytyři ge na ſobě noſyli/ tak tým způſobem yako nynýj Ladunky k Ručnicým/) ſkrze ty Fauſy a Nos kterýž při tom geſſtě ſe držel/ na ſkrz proſtřčil / a na horu wyzdwihnauc/ Králi vkázal. Král widauc ony Aly welké yako Křýdla Střelau proſtrčené/ ty na wěčnau Památku toho / za znamený Rytyřſké témuž Saulowi darowal/ a nazwal Odřiffauſem. Kterýžto potom Erb Polácy gmenowali Odrowaunžem / tolikéž y Potomky téhož Saule. Yakž o tom nýžegý wypſáno máſs.

ZA Panowáný Měčiſlawa prwnýho Knýžete Křeſtianſkého w Polſſtě/ Létha Páně 966. Téhož Erbu/ Muž geden z Morawy do Polſký ſe obrátil/ a nětco za Penýze Statků ſobě kaupiwſſe / oſtatkem pak od Krále pro ſwau hodnoſt darowán gſauce / w témž Králowſtwý zůſtal. Když pak Kláſſter kterýž ſe na Liſý Hůře v Swatého Křýže gmenuge/ ke

ge/ ke Cti a Chwále Pánu Bohu w Trogicy gedinému/ zakládal. Saul Hrabě téhož Erbu toho přÿtomen byl. Očemž Fundus gme- nowaného Kláſſtera ſwědectwÿ wydáwá. W témž Kláſſteře gſau Oſoby Duchownÿ Rzádu S° Benedykta. Yakž o tom w Krony- kách Polſkých ſſÿřegi wypſáno máſs.

LEtha Páně 1145. Slawným Pá- nem byl w Polſſtě Iuo Saul Comes de Konſke, oněmž mnohé Paměti zmÿnku čÿnÿ. Geſt pak geſſtě až poſawád téhož Erbu Rod w Polſſtě/ kteřÿž ſe gmenugÿ Koněckými. Wěku mého v Králowny Anny Sſteffana Battorého Ženy/ byl Jan Koněcký/ Hoffmiſtrem a Staroſtau Lomženſkým ꝛc. kterýžto nemage žádného po- tomka/ vmřel Leta 1578. Bratřÿ a Streycowé geho žiwÿ zůſtáwagÿ.

Dlauhý čas Rod tento toho gména Iuo Saul vžÿwal/ yakž ſe o tom Starožitné paměti nacházegÿ. Z přÿčiny té: Když geſt Král Mo- rawſký poſlal nahoře pſaného Saule Rytÿře ſwého/ ke Dworu gmenowaného Cýſaře Tratiana Iua/ aby tam wětſſÿ Sláwy nabyl/ a to vkázal/ že ne na ſamém wzroſtu/ ale na Syle a Srdcy ſmělém Statečnoſt záležÿ. V kteréhož lepſſÿ ſſtěſtÿ mage nežli onen Ciclop w Morawě/ od Tratiana Iua mnohé a weliké Dary odneſl/ tolikéž y potwrzenÿ Erbu ſwého doſtal. Že geſt pak ten Obr na Památku Junony Bohyně kteréž ſe obyčeg modliti měl/ Páwa za Erb vžÿ- wal/ za Znamenÿ Rytÿřſké od téhož Cýſaře přidán mu byl na Helm Ocas Pawÿ odtržený/ a Střela s ffauſem přes něg přewleče- ná. Kteréhožto až poſawád potomcy geho vžÿwagÿ. Ten potom wzawſſy od Cýſaře odpuſſtěnÿ/ do Wlaſti ſwé ſe obrátil. A když mu ſe Syn narodil na Památku Láſky gmenowaného Cýſaře Tratiana Iua, dal mu gméno Saul Iuo/ a rozkázal aby z Rodů geho dokád ney- déle trwati bude/ newycházelo.

LEtha Páně 1218. Jwo Biſkup Krakowſký/ byl neyprwé Kancléřem Leſſka Bÿlého Knÿžete Polſkého/ a potom na též Bi- ſkupſtwÿ doſazen. Ten neyprwé Fratres Regu- læ Prædicatorum do Krakowa přiwedl/ a v ſwa- té Trogice kde prwé Koſtel Farnÿ byl/ gim Klá- ſſter weliký nákladně wyſtawěti dal a Bohaté nadal. Založil tolikéž několik giných Kláſſterůw

w Polſſtě

w Polsste. Byl žiw na Biskupstwij Leth Dwanácte. Když pak času gednoho do Kžijma za některými pilnými potřebami se wypprawil/ přijzeň starau s Streycy swými obnowil/ a Hyacynkta aneb Jacka z Krawař Přijtele Krewnijho swého/ kterýž toho času w Kžijmě na včenij byl/ widauc žiwot geho práwě Swatý/ s sebau do Polský namluwil.

Tento Jacek yak o tom Cromer Biskup Warmienský w Knijhách swých Sedmých a Dewátých pijsse/ byl neyprwé Kanonykem Krakowským: Potom opowrhssy ten Staw mezy Bratřij Kžádu Swatého Dominyka wstaupil. Iste propter Sanctimoniam vitæ & miracula, in numerum Diuorum relatus. Oč welikau prácy a starost Králowé Polstij měli/ od Létha 1257. až do wěku nasseho 1583.

když Sewerýn Zijdek tak řečený/ téhož Kžádu Kazatel Slawný/ a welice včený/ též obzwlásstnij weymluwnosti a žiwota dobrého/ za Prowincyalstwij Melichara z Mosstisk/ tém Kostem z samé toliko Almužny/ nákladný Hrob z Alabastru postawiti/ a s welikau poctiwostí při přijtomnosti mnohých Wzáctných Lidij/do něho wložiti dal: očemž mezy Erby Polskými wypsáno máss. O žiwotě tohoto Muže Swatého/ čti officium eiusdem Seuerini cura excusum.

W Mogyle mijle od Krakowa/ na hoře gmenowaný Biskup Iwo/ Klásster Regulæ Cystercyenský ffundowal/ a při něm to nařijdil/ aby každý Oppat toho Klásstera/ na kteréhoby koliw téhož Erbu yaký nedostatek přissel/gey powinen byl samého druhého se dwěma Koňmi chowati/ tak dlauho/ dokudby zase k sstěstij swému nawrácen nebyl.

TEhož Erbu a Rodu byl Biskupem Krakowským gménem Prandota z Bialačewa/Létha Páně 1242. Byl weliký milownijk pobožnosti a Chudých Lidij obránce. Seděl na ty Stolicy Leth Dwadceti. O gehožto ctném žiwotě obssijrně Hystorykowé Polstij wypisugij.

(*)

PRandota Galga/ téhož Rodu a Erbu/ byl Heytmanem Létha Páně 1345. Očemž Cromer lib. 12.

NIEkterý Rodu tohoto psali se Odrowonžowé ze Sprowy/ yak ge Hystorykowé wspomjnagj: Že býwali Lidé welice Slawnj w Polsstě. Ostatnj Potomek těch Panůw ze Sprowy/ Zossige Weywody Rusského Dcera/ kterau porodila Kněžna Mazowecká. Ta neyprwé dána byla k Stawu Manželskému Pánu z Tarnowa rc. Potom dostala se Panu Janowi Kostkowi z Kostkowa a z Sstembergka/ Weywodě Sendomirskému/ a porodila mu dwě Dcery/ Annu a Kateřinu.

Ta Panj Wdowau gsauce w Jaroslawi Městě swém Otcowském/založila Koley Jezuwitům. Žiwot práwě swatý wedla. Wdow a Syrotkůw Matka a opatrownice byla. Vmřela w Jaroslawi/ Měsýce Czerwence/ dne 19. Létha Páně 1580.

STýmiž Pány ze Sprowy od gednoho Předka possli Páni Ssidlowěctj/ od njchž počátek swůg wzali Knjžata Radiwilowé/ tolikéž Knjžata Ostrowská. Krystoff Ssidlowěcký byl Weywodau Krakowským/ o němž Kronyky Polské na mnohých mjstech zmjnku činj. Druhý téhož gména Krystoff Ssidlowěcký/ Kasstelan a Starosta Krakowský/ byl Kanclékem Koruny Polské. Skrze gehožto dobrau spráwu yak o tom Hystorye swědčj/ Dwadceti Tisýc Tatarůw/ Zoldnéři a Rytjřstwo Rusským Kraginám přilehljm/ porazyli. On tolikéž swau starosti mnoho dobrého wssemu Křesťianstwu způsobil/ toho času když se s Cýsařem tři Králowé/ Polský/ Vherský a Czeský/ w Pressburce sgeli: čehož Hystorye netagj. Tohoto Krystoffa Ssidlowěckého wlastnj Sestra/ porodila onoho Muže welice Slawného a paměti hodného/ Martina Zborowského z Rytwian/ Kasstelana Krakowského/ Odolanowského/ Ssidlowěckého/ Tlumackého Starostu. A ten zplodil tyto Syny/ Martina Zborowského Kasstelana Křiwěnského/ Petra Weywodu Krakowského/ Mikuláše Starostu Ssidlowěckého/ Jana Hnězněnského/ Ondřege Běckého Kasstelany. A Krystoffa Zborowského z Rytwian/ G. M. C. Mundtssěňka rc. kterýž toho času když sem tuto Knjhu spisowal/ Sydlem byl na Braumowě w Margkrabstwj Morawském.

Páni

PAni Chlewičtij / od gednoho předka s gmenowanými Pány Ssidlowecký mi počátek swůg magij: Páni Děbinsstij / kterij se pijssij de Sczekoczin. O nijchž Kronyky Polské prawij / že bývali Weywodami / Kasstelany / Kancléři / y Heytmany.

PAni Penijžkowé Rodu Starožitného / téhož Erbu vžijwagij: Páni Ketlinsstij / Pačanowsstij / Kuřansstij / Bebnowsstij / y ginij mnozý / o kterýchž pod Erby Polskými wypsáno máss.

Téhož Erbu / Petr Ogannčik gménem / obránil byl gednu Pannu tu na Morawě od Kůmánnow / s nijž potom do Polský se obrátil. O čemž sstijřegi negdess pod Erbem Pana Ctibora Sserakowského z Piorkowa / Pijsaře Margkrabstwij Morawského.

Tuto pak na Morawě / odkudž y wijss psanij Předkowé do Polský přissli / nacházegij se Rodowé wzáctnij téhož Erbu. Yako napřed Rod Panůw z Daubrawice / o kterémž Kronyky y giné rozličné paměti zmijnku činijc / neypatrněgij připomijnagij / Ondřege z Daubrawice / Syna Erkarda z Daubrawice / Biskupem Kostela Olomauckého. Ten byl žiw Létha Páně 1091. yakž o tom w Stawě Prelátském sstijřegi wypsáno máss.

TOHO času když gest Wladislaw Král Cžeský / na žádost Biskupa Gindřicha Bratra swého Konffirmowal Práwa a Swobody Kostela Olomauckého. Tam podlé giných mnohých Panůw nacházý se podepsaný Pan Markward z Daubrawice ꝛc. kterýžto že gest při přijtomnosti téhož Krále / prwnij mijsto měl po Pánu Hroznatowi Mělnickém / a po Panu Budissowi Zawissowi / gehožto Potomcy psali se z Ludanic.

MZytihněwa z Daubrawice/ wspomijná List geden Kapitole Olomaucké náležitý. Proto: že gest byl při potwrzenij Práw a wolnosti častopsaného Kostela/ za Panowánij téhož Wladislawa Krále Czeského/ a za gmenowaného Gindřicha Biskupa Olomauckého.

LEtha Páně 1248. za Krále Wáclawa/ když Morawané poraženij byli od Rakussanůw/ Hystoryk Czeský wspomijná předněgssij Pány na Morawě/ kteřijž když Lid gegijch pobit byl/ oni Zámkuow Králowských sobě swěřených/ chtijc raděgi Hrdla dáti/ pustiti nechtěli. A gmenuge ge/ Bozkowské/ Dubrawické/ Lomnické/ Krawařské ꝛc. Z nijchž geden gménem Cyrek to powěděl: žeby raděgi Očij sobě wylaupiti dal a Hrdlo stratil/ nežliby Pánu swému Wijru zrussyti měl.

LEtha Páně 1332. w Bitwě té/ kteranž měli Czechowé a Morawané s Rakussany Hágek na Listu 301. Pana Zbinka z Daubrawice z Weliké Statečnosti wychwaluge: kdež žeby s ginými mnohými Pány v welikém počtu/ yat býti měl.

IOannes Dubrauius Biskup Olomaucký w Knijze swé/ o Panu Smilowi z Daubrawice/ toto napsal: Smilon Dubrauicius, Zdenko & Benedictus Lomniczij, Vilhelmus Gemnicius, Balteo Militari cincti, torquibusq; aureis adornati, à Carolo 4. Cæsare, & Boiemorum Rege. To se dálo Létha Páně 1354.

Pana

PAna Zygmunda z Daubrawice / Létha Páně 1406. Pan Ctibor z Cymburgka a Towačowa / Neywyžšsij Heytman Margkrabstwij Morawského / w Knijhách swých kteréž sepsal / o wolnostech téhož Margkrabstwij / připomijná.

Téhož času o Pánu Heraltowi z Daubrawice zmijnku činij.

PAna Gimrana z Daubrawice týž Pan Ctibor z Cymburgka w swých Knijhách / a při něm giné mnohé Pány připomijná / kterýž že gest mnoho o wolnost Wlasti swé a obecné dobré pracowal.

LEtha Páně 1416. w Listu na Koncylium Konstantské odeslaném / podlé giných mnohých Panůw nacházý se podepsaný Pán zbyněk z Daubrawice. O čemž čti w Kronyce Hágkowy / List 372. Tohoto Pana Zbinka z Daubrawice / na giných mnohých mijstech podepsaného nacházým.

ZA Panowánj Ferdynanda Rzjmského Cýsaře / Vherského a Cžeské etc. Krále etc. Létha etc. 1534. žiw byl Pan Smil z Daubrawice. O němž Paměti se nacházegij / že gest byl Pán rozumný / Maudrý / Rozšaffný / a k mnohým pilným wěcem od gmenowaného Cýsaře potřebowaný.

W Wal-

W Walči / kterýžto Zámek a Wes / na ten čas držij Pán Wanécký z Gemnic- ký ꝛc. Ti Páni z Daubrawice Pohřeby swé mj- wali. Ten Kostel giž téměř do cela spusstěný gest / ale wssak gesstě Textowé na Kamenijch poznati se mohau. Yako: Létha Páně 1 5 3 9. vmřel Vrozený Pán / Pan Jan Osowský z Daubra- wice / Pán Bůh rač Dussy geho milostiw býti.

Na druhém Kamenu tato slowa wytesána gsau: Létha ꝛc. 1 5 3 7. vmřela Vrozená Panna Panna Anna Osow- ská z Daubrawice / Pán Bůh rač se smilowati nad Dussý gegij.

W Témž Kostele Kámen Hrobowý o Panu Jaroslawowi z Daubrawice těmito slowy zmijnku činij: Létha Páně 1 5 5 5. vmřel gest Vrozený Pán / Pan Jaroslaw Osowský z Daubrawice a na Rzičanech / gehožto Dussy Pán Bůh rač milostiw býti.

Tohoto Pana Jaroslawa / paměti Kostela Olomauckého prawij býti Relatorem s Pánem Ginem Březnickým z Náchoda / a s nijmi z Wládyk Jan Zahradecký. A to bylo Létha ꝛc. 1 5 3 5.

W Třebiči na Kamenu wytesán gest tento Text: Létha Páně 1 5 5 8. tuto gest pochowána Vrozená Panij Panj Johanka Osowská z Daubrawice / Manželka Vrozeného Pána / Pana Zdeňka Bitowského z Lichtemburgka a na Hostini.

W Témž Městě Třebiči / při Zboru gest Zahrada / kdežto mezy Zdmj gest plac pěkně obezděný / w nijchžto Kamenij wsazené / a na njch Osoby wytesané / tolikéž y Textowé se spatřugj. Gest také obzwlásstnj Sklijpek / kdež ležij Tělo Vrozeného Pána / Pana Buryana Osowského z Daubrawice a na Třebiči / kterýžto žiwot swůg dokonal / Létha Páně 1563. Tam tolikéž y Panij

Manželka geho pochowána gest / yakž o tom Náhrobek těmito slowy swědčij: Létha ꝛc. 1 5 6 7. vmřela gest Vrozená Panij / Panij Elisska Bitowská z Lichtemburgka / pozůstalá Wdowa po Vrozeném Pánu / Panu Buryanowi Osowském z Daubrawice a na Třebiči.

Téhož

Téhož Pana Buryana z Daubrawice gest wlastnj Syn / z počátku psaný Vrozený Pán / Pan Smil Osowský z Daubrawice a na Třebíčí ꝛc. Měl Prwnij Manželku Vrozenau Panj / Panj Bohunku z Zerotina / kteráž bez Potomkůw Léta Páně 1588. vmřela. Po gegižto Smrti pogal sobě druhau Manželku Vrozenau Panj / Panij Kateřinu z Waldssteyna / s nijž toho času když sem s tauto Knijhau pracowal / gesstě žádných Dijtek neměl.

Stýmiž Pány z Daubrawice / gednosteynéhe Erbu vžijwagi Páni Sedlničtij z Choltic ꝛc. Gest to Rod Starožittný / kteréhožto Předkowé skrze proměnu w Statcých / rozdílně se psali: A tak za tau přijčinau obáwagice se abych někomu w tom neublijžil / toliko ty kteréž Kamenj Hrobowé s Nápisy gich připomijnagi / a Paměť lidská snesti může / tak také genž žiwi byli wěku mého / krátce připomenu.

ZA Panowánij Ferdynanda Krále Cžeského Létha Páně 1534. Tytulář Cžeský téhož Létha wydaný / wspomjná Pana Jana Sedlnického z Choltic a na Polské Ostrawj / kteréhož tolikéž y w giných Pamětech nacházým.

W Polské Ostrawj pochowán gest Pan Giřijk Sedlnický z Choltic / kterýž vmřel Léta ꝛc. 1568. w Pátek před Swatým Thomássem / yakž o tom Kámen Hrobowý wyswědčuge / na němž čtyři Erbowé wytesáni gsau: Prwnij tři Krky Labutí / toho vžijwagj Páni Sserotčij. Druhý tři Wěže / Panůw Pogorelůw. Třetij tuto položený kterýž se w Polssté gmenuge Swěrček. A čtwrtý těch Panů Sedlnických. Ten Pan Giřijk zanechal Syna Pana Frydrycha Sedlnického z Choltic / kterýž měl Manželku z Rodu Panů z Krawář.

PAn Krystoff Sedlnický z Choltic a na Polánkowicých / w Králowstwij Vherském Statky swé má.

PAN Jan Sedlnický z Choltic a na Hrussowé. Má Manželku z Rodu Panůw Králických ꝛc. Potomcy gegich žiwi zůstáwagi.

PAn Bernarth Sedlnický z Choltic a na Heřmanicých. Manželka geho Panj Barbora Ssipowna.

W Polské Ostrawij w Kostele mnoho Hrobůw s Erbem tím se spatřuge / w kterém Páni Sedlničtij potřeby swé měli. Jako Létha ꝛc. 1554.

pochowán gest w tom Kostele Pan Jaroslaw Sedlnický z Choltic. Potõ Léta ꝛc. 1564. 15. dne Zářij/ yakž Kámen hrobowý znáti dáwá: Pochowán gt pan Zygmund Sedlnický z Choltic. Na giném Kamenu wspomijná se Pan Albrecht z Choltic/ kterýž vmřel Létha ꝛc. 1582. Tam tolikéž pochowané gest Tělo Pana Bedřicha Sedlnické° z Choltic/ a ten vmřel Létha ꝛc. 1583. w Neděli před Swatým Wawřincem. Gesstě w témž Kostele na gednom Kamenu tento text wytesán gest:

AnnoDo: 1590. decima octaua Ianuarij obijt Generosus Domin⁹ D. Bernhardus Sedlniczky a Choltic & in VVratimovv, orate DEVM pro eo &c.

W Fulssteynském Kostele připomijná se Pan Wáclaw Sedlnický z Choltic který gest vmřel Létha ꝛc. 1572. Manželka geho byla z Rodu Panů Ssamařewských/ kteráž mu porodila čtyry Syny: Pana Jana/ Pana Jaroslawa/ Pana Petra a Pana Giřijho.

W témž Kostele na gednom Praporcy wspomijná se Pan Henrych Sedlnický z Choltic.

PAn Jan Sedlnický z Choltic Syn Pana Wáclawa Sedlnické°/ kterýž měl Manželku pani Barboru Dceru Pana Jana Kokoře/ z Knijžetstwij Oppolského/ po nijž gest Zámek Kamenec y giné Statky wzal. Má Syna gednoho Pana Petra z Choltic a čtyry Dcery.

PAn Jaroslaw Sedlnický z Choltic Bratr ge°/ Manželku má Panij Annu Němčerownu/ s nijž zplodil čtyry Syny/ Karla/ Kryštoffa a Frydrycha/ A dwě Dcery. Pan Petr z Choltic Syn Pana Jana/ na ten čas w Králowstwj Vherském w Rytijřských wěcech se obijrá.

PAn Giřij Sedlnický z Choltic a na Růswaldě/ měl dwě Manželky: Prwnij Pani Lisskownu/ zplodil s nij Dceru Annu. Druhá Manželka geho z Rodu Panůw z Krawář/ porodila mu tři Syny/ Mikulásse/ Petra a Jaroslawa/ a Dceru Pannu Rozynu.

PAn Frydrych Sedlnický z Choltic a na Fulssteyně/ kteréhož gest porodila Herburtowna z Fulssteyna. Pogal sobě k Stawu Swatého Manželstwij Pani Kateřinu Planknarownu z Rynspergku a na Wladislawij Dceru Pana Jana Planknara/ s nijž zůstawil Syna Kryštoffa a Dceru Helenu.

Pan Frydrych Sedlnický z Choltic/ vmřel Létha ꝛc. 1591. zanechawssy tři Syny: Pana Giřijka/ Jana/ a Kryštoffa/ a Dcery/ Kateřinu a Appolénu.

W Polské Ostrawj ležij Tělo Pana Jana Sedlnického z Choltic Heytmana Knijžetstwij Tessinského ꝛc. A ten se psal na Razymowě. Zůstawil tři Syny/ Jana/ Petra/ a Wáclawa/ a dwě Dcery.

PAn Albrecht Sedlnický z Choltic a na Bartossowicých Syn Pana Wáclawa Sedlnického/ byl Sudijm Knijžetstwij Oppawského. Měl Manželku Pani Annu Podstatskau z Prusynowic/ od nijž Potomcy žiwi zůstáwagi. Bratři geho/ Pan Zygmůd gt Sydlě na Netwblj/ a třetj neymladssij na Sedlnicých ꝛc.

OD téhož Předka wýss gmenowaného/ Rod a Erb Panůw Lasatůw na Slésku/ počátek swůg má/ kteřijžto na mnohých službách Wlasti swé/ a Králůw Czeských/ y giných Knijžat častokráte býwali.

W Oppawě Rodu toho ležij Rytijř geden/ na gehožto Hrobě tento Nápis wytesán gest: Léta Páně 1573. vmřel Vrozený a Statečný Rytijř/ Pan Giřijk Lasata z Teblowa/ Komendátor S° Jana w Oppawě/ kterýžto témuž Kostelu mnoho dobrého způsobil. W Slézských Erbijch o tomto Rodu ssijřegi wypsáno neydeš.

O Rodu

CXV.

W Témž Kostele ꝛc. Léta Páně 1582. w Neděli genž slowe Lætare/ vmřel Vrozený Pán/ Pan Albrecht Sedlnický z Choltic/ a na Wratimowě ꝛc. a tuto pochowán gest.

LEtha Páně 1583. w Neděli před Swatým Wawřincem/ vmřel na Polské Ostrawiji/ Vrozený Pán/ Pan Bedřich Sedlnický z Choltic ꝛc. Pán Bůh rač Dussy geho milostiw býti. A při něm tento Erb wytesán.

LEta ꝛc. 1585. vmřela Vrozená Panna Panna Anna Sedlnická z Choltic/ Dcera Pana Frydrycha z Choltic a na Polské Ostrawiji ꝛc.

LEtha ꝛc. 1588. w Neděli Masopustnij/ vsnula w Pánu Bohu/ mezy Druhau a Třetij hodinau na Noc/ Vrozená Paníj Panj Kateřina Tworkowská z Krawař a na Polské Ostrawj/ Manželka Vrozeného Pána/ Pana Frydrycha Starssijho Sedlnického z Choltic/ a tuto pochowána.

Létha Páně 1590. Decima octaua Ianuarij, obijt Generosus Dominus Bernhardus Sedlnicky à Choltic, & in VVratimovv, orate DEVM pro eo.

W Fulssteynském Kostele/ Kámě hrobowý Pana Wáclawa z Choltic těmito slowy připomijná: Tu gest pochowán Vrozený Pán/ Pan Wáclaw Sedlnický z Choltic a na Fulssteyně/ kterýž vmřel Létha Páně 1572. Ten měl Manželku z Rodu Panůw Ssamařowských/ s nijž zplodil Cžtyry Syny: Pana Jana/ Pana Jaroslawa/ Pana Petra/ a Pana Girijho Sedlnické z Choltic.

Tam tolikéž na Praporcy tento Text se spatřuge: Létha ꝛc. 1577. vmřel Vrozený Pán/ Pan Henrych Sedlnický z Choltic/ Pán Bůh rač býti Dussy geho milostiw.

PAn Jan Sedlnický z Choltic / Syn Pana Wáclawa Sedlnického rc. Má Manželku Urozenau Panj Panj Barboru / Dceru Pana Jana Kokoře z Knjžetstwj Oppolského / kteráž toliko gediná / Otce swého byla. Po njž wzal Zámek Kamenec welmi pěkně a pořádně wystawený / y s ginými mnohými Wesnicemi k němu přislussegjcými. Tento Pan Jan / pjsse se Baro in Poucelicz. Měl čtyry Dcery / Pannu Kateřinu / Pannu Annu / Pannu Barboru / a Pannu Johanku. Syna toliko gednoho / Petra Sedlnického z Choltic.

PAn Jaroslaw Sedlnický / Syn wýs gmenowaného Pana Wáclawa / má Manželku Panj Annu Němcerownu / která vžjwá za Erb půl Gednorožce a půl Ryby / yakoby Bobrowý Ocas. S tau zplodil Cztyry Syny: Karla Krystoffa / Jana / Girjka / Frydrycha / a Dcery dwě / Annu a Lidmillu.

PAn Petr Sedlnický z Choltic / ten w Uhřjch w Rytjřských wěcech se obýrá.

CZtwrtý Bratr těchto psaných Panůw / Pan Girý Sedlnický z Choltic a na Russfaldě. Měl dwě Manželky: Prwnj Panj Lisskownu / s njž zplodil Dceru Pannu Annu. Druhau Panj Barboru z Krawař rc. kteráž mu porodila tři Syny: Mikulásse / Petra / a Jaroslawa / a Dceru Rozynu.

PAn Frydrych z Choltic a na Fulssteyně / Syn téhož Pana Wáclawa Sedlnického z Choltic / od Herburtowny z Fulssteyna porozený. Měl Manželku Urozenau Panj Kateřinu Planknarownu z Kynsperku a na Wladislawi / Dceru Urozeného a Statečného Rytjře Pana Jana Planknara rc. s njž zplodil Syna Krystoffa / a Dceru Helenu.

Pan Giřij Sedlnický z Choltic ꝛc. měl Syna Pana Frydrycha z Choltic/ kterýž vmřel Létha Páně 1591. Zanechal po sobě Syny: Giřijka/ Jana/ Krystoffa/ Dcery dwě/ Kateřinu a Apolenu. Ten Pan Giřij byl Sydlem na Polské Ostrawij/ kdež Léta Páně 1551. 23 dne Měsýce Srpna pochowán.

W Témž Kostele Polské Ostrawij / Kámen Hrobowý o Panu Janowi Sedlnickým z Choltic/ zmijnku činij takto: Tuto ležij pochowán Vrozený Pán/ Pan Jan Sedlnický z Choltic a na Polské Ostrawij/ Heytman Knijžetstwij Těssijnského/ Otec Panůw/ Giřijka/ Wáclawa/ a Albrechta Sedlnických z Choltic/ kterýž bydlel na Razymowě. Tento Pan Jan/ spolu s Panj Helenau z Hřijsce/ zplodil Pana Jana/ Petra a Wáclawa Syny/ a Dcery dwě.

PAna Zygmunda Sedlnického z Choltic/ wspomijnagij Nápisy w Barthossowicých w Kostele/ tolikež y na Zámku. Ten byl Sudijm Knijžetstwij Oppawského. Měl Manželku Panij Annu z Fulssteyna. Yakž o tom Náhrobek těmito slowy swědčij: Létha Páně 1583. w Pátek před Památkau S°. Giřij/ dokonala žiwot swůg w Krystu Pánu/ Vrozená Panij Panj Kateřina Supowna z Fulssteyna/ Dcera Pana Giřijka Supa/ Manželka Vrozeného Pána/ Pana Zygmunda Sedlnického z Choltic ꝛc. Ty Panij Kateřiny byla wlastnj Máteř/ Panij Markéta z Zerotijna/ Pana Jana Starssijho z Zerotijna a na Losyně Sestra/ od Panij Elissky Sstosowny z Kunic porozená. Prabába gegij byla Panij Kateřina Hrabinka z Osěku a z Ryznbergka.

TEhož Pana Zygmunda/ byl Syn Pan Wáclaw Sedlnický z Choltic a na Barthossowicých/ kterýž měl Manželku Panij Kateřinu z Wrbna/ wlastnij Sestru Pana Jana z Wrbna a na Heralticých/ s nijž zplodil tři syny.

Pan

PAn Albrecht Sedlnický z Choltic/ a na Barthoſſowicých/ Sudý Knížetſtwj Oppawſkého/ Starſſý Syn Pana Wáclawa Sedlnického z Choltic ꝛc. Má Manželku Panj Annu Podſtadſku z Pruſynowic/ s njž má potomky.

PAn Zygmund Sedlnický z Choltic/ Bratr Pána Sudýho/ ten ſe píſſe na Nethubly.

TRzetý Bratr gých P. N. Sedlnický z Choltic/ a na Sednicy ꝛc.

Od téhož Předka wýſs gmenowaného/ Rod a Erb Pánůw Laſatůw na Slézſku/ počátek ſwůg má/ kteřýžto na mnohých Službách Wlaſti ſwé/ Králůw Czeſkých/ y giných Knjžat Slézſkých/ čaſtokráte býwali.

W Oppawě Rodu toho ležý Rytýř geden/ na gehožto Hrobě tento Nápis wyteſán geſt: Létha Páně 1573. vmřel Vrozený a Statečný Rytýř/ Pan Giřýk Laſata z Teblowa/ Komendátor S°. Jana w Oppawě/ kterýžto témuž Koſtelu mnoho dobrého způſobil.

¶ W Slézſkých Erbých o tomto Rodu Sſýřegý wypſáno negdeſs.

O Rodu

O Rodu Panůw Hrabat z Hardeku a z Kladska ꝛc.

Kapitola X.

WYsoce Vrozený Pán / Pan Jan Hrabě z Hardeku / z Kladska a w Mochlandu / a na Letowicých G. M. C. Radda ꝛc. Na témž Saudu Zemském seděl.

O Starožittnosti Rodu tohoto / dostatečně wěděti sem nemohl. Proto: že ne w těchto Kraginách Předkowé Erbu toho se rodili / ale přissli do Morawy z Lužic a z Rakaus / a skrze dostatečné zaslaužený swé / od Králůw Czeských a Margkrabůw Morawských do Země přigati byli: kteréžto / pro Hrdinské činy / Hystorye Czeské na mnohých mjstech připomjnagj: O čemž nýžegj negdeš. Wlastnost Erbu gjch / tak yak sem na něg w Saudnicých / Brněnské a Olomaucké patřil / tuto sem wymalowati rozkázal.

Lwa Zlattého na Modrém Poly / podlé Lwa Sstrychy z obau stran / a mezy nými Býlý Orel s spusstěnými Křýdly na Czerweném Poly / pode Lwem Zlattý Orel w Brunátném Poly / podlé něho Czerwený Křýž w býlem Poly. Helmy tři odewřené / nad prostředným z Koruny dwě Křýdla rozložené / Lewé Czerwené a prawé Zlatté / a dwa Sstrychy přes ně Czerwené. Na druhém z Koruny Křýdlo a dwa Sstrychy přes ně Modré. Na Třetým nad samým Helmem Czerwené Pole / w něm Sstrychy z obau stran / a w prostředku býlý Orel s spusstěnými Křýdly. Tak yak tuto z wymalowáný geho lépegý porozuměti můžeš.

TEhož Erbu Předky wspomýná Dubrauius w Knýhách 17. circa annum 1250. za Panowáný Othagara Krále Czeského / kterýž s Vhry wálčil o Kraginu Sstyrskau. Tam když se Wogska potkati měli / a giž blýzko sebe byli / gedni druhé chytrostý chtýce podwe-

ce podwesti/ pilnau se strážij w nocy opatrowali. Král Othagar magijc rozličné Národy w Wogsstě swém / když přissel pořádek na dwý Hrabat z Hardeku/ nocy gedné welmi nepokogné a nad mijru tmawé / na stráž wygeli. Kdež Nepřátelé wědauc o Lidech/ kteřijž s Králem strhnauti se chtěli: Yako Bruno Biskup Olomaucký s Morawany/ tolikéž y Knijžata Sléská/ chtěli gjm / widauc gjch neweliký počet / Cestu zaskočiti. Wůdce pak gijch / který ge wedl na Morawany/ z přijčiny tmawé nocy zablaudil/ a ne na Morawany / ale na Wogsko Králowské Vhry přiwedl. Tu dwa Páni Rodu tohoto/ kteřijž na strážij byli/ statečně s nimi bogugijc / Wogsku Králowskému o Nepřijteli znáti dawsse/ zbiti gsau. Gména gijch byli Otto & Cunradus. O čemž čti apud Dubrauium, Fol. 159. tato slowa: Inter excubitores illius noctis fuerunt Otto & Cunradus Comites ab Hardeko, nobilitate Illustres, ij Sonore audito, quem strepitu pedum multi equi concitabant, adequitant propius explorandæ rei gratia, inciduntq; in Hungarorum antecursores, amboq; cum illis fortiter dimicantes occiduntur &c. Ti Páni gestli že giž toho času Statky swé na Morawě měli toho nedokládá.

ZA Panowánij Wáclawa Krále Czeského / a za Biskupa Kundrata / též za Heytmanstwij Pana Lacka z Krawař ꝛc. připomijnagij některé paměti Pana Jana Hrabě z Hardeku/ Purgkrabijm Neydeburským/ Létha Páně 1412. O čemž čti pořádek Práw a wolnosti Margkrabstwij Morawského/ který gest sepsaný od Pana Ctibora z Cymburgku / Heytmana téhož Margkrabstwij.

W Rodu Pana Gindřicha Berky z Dubé a z Lippého/ Nacházý se Pan Henrych Hrabě z Hardeku ꝛc. kteréhožto tijmto pořádkem w tom Rodu docházým. Pan Petr Berka z Dubé a z Lippé°/ Syn Pana Gindřicha odtudž / gehožto zplodila Alžběta z Kunstátu/ Sestra Krále Giřijho. Měl Manželku

zelku

želku Beatrix Bezdružickau z Kolowrat/ s nijž zplodil Syny y Dcery. Z nijchžto starssij gménem Lidmila/ dána byla w Staw Manželský / Wysoce Vrozenému Pánu / Panu Frantisskowi Hraběti z Turnu. Ten Pan Frantissek zplodil Syna Giřijho Hraběte z Turnu/ a Dcer několik: z kterýchž gedna Anna Marya/ dostala se nahoře psanému Panu Henrychowi Hraběti z Hardeku Kladska a w Mochlandu ꝛc. Téhož Pana Henrycha Hraběte z Hardeku Dcera / dána byla Panu Wladislawowi Heltowi z Kementu a na Mezeřiči ꝛc. s nijž žádných Potomkůw nezanechal. Po gehožto Smrti wzata byla k Manželstwij/ od Pana Jeronýma Wáclawa Hraběte z Turnu. Očemž pod Erbem gijch negdeß.

ZA Cysaře Ferdynanda / w Tytuláři Starém Cžeském/ mezy ginými Knijžaty a Hrabaty / wspomijná se Pan Julius Hraběz Hardeku ꝛc. kterémužto takto Tytul psán byl. Wysoce Vrozenému Pánu/ Panu Juliusowi Hrabj z Hardeku/ Kladska/ a w Mochlandu ꝛc. G. M.

(*)

W Témž Tytuláři gméno Pána Pana Hanusse Hraběte z Hardeku položeno gest/ ku kterémužto takto Tytul se psal: Wysoce Vrozenému Pánu/ Panu Hanussowi Hrabij z Hardeku/ Kladska/a w Mochlandu ꝛc. Panu mně milostiwě a laskawě přijzniwému / G. M. Ten byl Neywyžssijm Mundtssenkem Arcyknijžetstwij Rakauského.

VRozeného Pána/Pana Woldřicha Hraběz Hardeku/ Kladska/a w Mochlandu ꝛc. Dědičného Ssenka Knijžetstwij Rakauského/Truksasa w Sstyrssé/a přednij Radů zřijzené Komory Krále G. M. w Králowstwij Cžeském. Za panowánij Ferdynanda Cysaře Řijmského/Vherského a Cžeského ꝛc Krále ꝛc. týž Tytulář pokládá.

Pana

PAna Woldřicha Pryssenka Hrabě z Hardeku/ Kladska/ a w Mochlandu rc. některé paměti za téhož Cysaře/ a Krále Cžeského rc. připomjnagij. A ti žiwi byli Létha Páně 1534. Tak yak o nijch Tytulář téhož Létha wydaný/ swědčij. W Lůžicých gestliže wijcegi těchto Panůw se nacházý/ wěděti nemohu.

LEtha Páně 1556. w některých Pamětech nacházým Pana Krystoffa Hrabě z Hardeku a z Kladska/ rc.

W Margkrabstwij Morawském w Saudnicých Erb těch Panůw se spatřuge/ a pod nijm Text Pana Hanusse Frydrycha Hrabě z Hardeku/ z Kladska/ a w Mochlandu/ a na Letowicých/ prawij býti Saudcým zemským téhož Margkrabstwij.

W Wěku nasseho byl žiw Wysoce brozený Pán/ Pan Wolff Dytrych Hrabě z Hardeku/ kterýž měl Manželku Vrozenau Panij Panij Reginu Fukarownu z Kierchperku rc. s nijž zplodil Syna z počátku psaného/ Wysoce Vrozeného Pána/ Pana Jana Hrabě z Hardeku/ Kladska/ w Mochlandu/ a na Letowicých rc. G. M. C. Řijmského/ Vherského a Cžeského rc. Krále rc. Raddu.

¶ O tomto Rodu w Kraginách těchto/ na ten čas wijcegi wěděti nemohu.

O Erbě a Rodu Pánůw z Kunowic.

Kapitola XI.

W Témž Zemſkém Saudu měl mjſto/ Vrozený Pán Pan Arkleb z Kunowic/ a na Vherſkém Brodě ꝛc. G. M. C. Rzjmſkéo/ Vherſkého a Cžeſkého ꝛc. Krále ꝛc. Rada ꝛc. Ten vžjwá z dáwnjch Předkůw ſwých dwau půl Gelenůw wlaſtnj Barwy/ na Sſtjtu Modrém. Helm otewřený/ na něm Koruna/ a z nj půl Gelena / tak yak gey tuto njže položený widjſs.

Wzdycky ochotnoſt ſpolu s ochotnoſtí
Rownagj/ tu kdez nahrazugj Ctnoſti.
Znát že předkowé nelenjwj byli /
Kteřjž ſe toho Erbu doſlauzili.
Nakož y nynj ſeznáſs tu ochotnoſt /
We wſſech potřebách/celau a ſtálau Ctnoſt
W tom Slawném Rodě: též y hotowoſti
Můžeſs býti giſt/ku bráněnj Wlaſti.

Z Starožitných paměti co ſe o Předcých Rodu a Erbu tohoto wyhledati mohlo/ tuto ſe pokáže.

PAna Zdiſlawa z Kunowic wſpomjná Hágek na Liſtu 292. který že geſt w Bitwě té s Francauzy za Krále Jana/ ſtatečně ſobě počjnal. Potom když ſe ſſtiaſtně dokonala/ že geſt s ginými mnohými paſowán na Rytjřſtwo. Očemž čti gmenowaného Hyſtoryka. A to ſe dálo Léta Páně 1319.

PAna Arkleba z Kunowic Létha ec. 1444. Pan Ctibor z Cymburgku / w pořádku swém kterýž sepsal o Margkrabstwij Morawském / mezy giným Rytýřstwem připomijná. Tam tolikéž o druhém Panu Arklébowi mladssým / zmijnku činij. To bylo za Pawla z Miličina / Biskupa Olomauckého.

(*)

LEtha Páně 1485. w Kostele Olomauckém na Tumě ginák na Hradě Swatého Wáclawa / před Oltářem v Zakrystye / na Kamenu Mramoru Czerweného / wytesán gest tento Text: Feria tertia ante Festum Mariæ Magdalenæ, obijt Strenuus Miles, Dominus Duchko de Biczovv & Kunovvic, hic sepultus, orate pro eo. Při něm Erb wlastnij Panůw z Kunowic na hoře položený. Tento Pan Duchek z Bičowa a z Kunowic / byl wlastnij otec Pana Jana z Kunowic a na Vherském Brodě ec. o kterémž nijžegi čijsti budess. Téhož Pana Duchka byla Manželka Pani Dorota / Sestra Jana Biskupa Waradinenského / a Administrátora Biskupstwij Olomauckého.

PAna Jana z Kunowic wspomijnagij paměti Klásstera w Hradissti Rzádu S° Františka / který byl ffundowal / wystawěti dal / a potřebami náležitými dostatečně opatřil / s powolenijm gmenowaného Jana Biskupa Waradinenské° / a Administrátora Biskupstwij Olomauckého. Byl to Biskup Muž hodný / a v Krále Mathyasse w weliké lásce: kterýžto widauc Kostel Olomaucký několik Leth bez Biskupa býti / (což bylo s welikau sskodau téhož Kostela) na tu Stolicy gey poslal. Ten Pan Jan z Kunowic měl Manželku z Rodu Panůw Proskowských gménem Barboru.

LEta Páně 1490. Dobroslawu Sestru tohoto Pána Jana z Kunowic / připomijnagij Knijhy téhož Klásstera. Proto: žegest dala Osobám Duchownijm Střijbra na Kalich / aby gi w Modlitbách swých nezapomijnali.

Téhož

TEhož Pana Jana z Kunowic Dceru / Kámen Hrobowý w těmž Klásstere Hradissťském připomijná / takto: Anno Domini 1507. Feria quarta post conductum Paschæ, obijt virgo Brigida, Generosi Domini Iohannis de Kunovvic filia, hic sepulta, orate pro ea. Tuto pak Pannu z tě přijčiny zde sem položil / že giž ten Klásster téměř do konce zpusstěný gest / zdaliby Potomcy na prozbu a žádost Předkůw swých to včinili / a podlé nadánj Kostela / kazyti ho wijcegi nedopustili. Z čehož tito vžitkowé budau: Neyprwé chwála milému Bohu dáti se bude. Potom ten od Pána Boha lásky dogde. Naposledy to mijsto které giž prawě pustne / ozdobu swau dosáhne.

LEta Páně 1519. List Rukogmůw Pana Michala z Podmanijna / když prodáwal Braumow Panu Janowi z Lomnice a z Weliké Bitesse rc. wspomjná Pana Jana z Kunowic a na Vherském Brodě rc. a při něm mnohé giné Pány.

O Panu Jaroslawowi z Kunowic a na Luku / List geden Panůw z Zássřizl Léta Páně 1559. daný / zmijnku činij: kterýž že gest byl Rukogmijm za Summu gistau / a za Pány / Hynka a Procka z Zássřizl. Wedlé něhožto se postawili / Pan Jan Tetaur z Tetowa z Malenowic a na Zlyně / Girijk Wlachowský z Wlachowic a na Augezdcy / Jan z Korotijna a na Nedachlewicých / Wylém Hřiwin z Augezda a na Tesslowě / Petr Onssijk z Bělkowic a na Pohořelicých rc.

NA Zámku Wostrowě / tolikéž y w Kostele / wspomijnagi Nápisy tyto Syny: Pana Jana z Kunowic a na Vherském Brodě. Napřed: Pana Jaroslawa z Kunowic a na Vherském Brodě / který měl prwnij Manželku Panij Kateřinu z Wickowa.

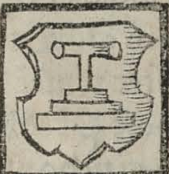

Druhá Manželka geho byla Panj Eliska z Lichtenssteyna rc. O čemž w těmž Kostele památka se činij.

PAna Jana z Kunowic a na Lauce / Syna téhož Pana Jana z Kunowic a na Vherském Brodě / w témž Kostele Ostrowském Nápisy připomijnagij. Ten měl Manželku Panij Kateřinu z Kornic / která vmřela w Sobotu po Swatým Filipu a Jakubu Létha Páně 1562. Tu byla porodila Panij Lidmila z Potulssteyna / kteráž vžjwala za Erb tři Střely bjle na Czerweném Sstijtu. Tento Pan Jan z Kunowic byl Sydlem na Zámku Lauce / kterýžto mezy Ostrowem a Vherským Brodem ležij / welmi pěkně wystawený / kterýž posawád w témž Rodu zustáwá.

PAna Jana z Kunowic a na Vherském Brodě / w témž Kostele Kamen Hrobowý připomjná. Měl Manželku Panij Mandalénu z Bozkowic / gegijžto Tělo ležij pohřbené w Wostrowě / yakž o tom Náhrobek těmito slowy swědčij: Létha Páně 1551. w Středu před Swatau Alžbětau prwnj Hodinu na noc / Vrozená Panij Panij Mandaléna z Bozkowic / skončila wěk swůg ostatnij: kteréžto Dussy Pan Bůh rač dáti wěčné odpočinutij. Tento Pan Jan byl Podkomořijm Margkrabstwij Morawského.

PAna Getřicha z Kunowic Syna Pana Jana z Kunowic / připomijná Nápis tolikéž y Erb geho w Saudnicy Zemské. Ten neyprwé měl Manželku Panij Dorothu Hrabinku z Pasaunu a z Lokte / kteráž vžijwala za Erb Lwa an držij w Noze Wěžij / a Krokew Bijlau na poli Czerweném. Druhau pogal sobě Panij Elisskau z Zerotijna. Ta žiwot swůg dokonala Létha Páně 1558. we Středu po Swatým Wawřincy. A pochowána w Brodě Vherském / kde prwé Klásster byl. Při nijž tito Erbowé položeni gsau: Panůw z Kunowic / Panůw z Zerotijna / Panůw z Bozkowic / a Panůw z Ludanic.

W Témž Kostele Vherském Brodě/ ležý Tělo Panny Mandalény z Kunowic/ očemž Text na Kamenu wytesaný swědectwý wydáwá/ takto: Létha Páně 1564. w Pátek před Památkau Swaté° Wawřince / vsnula w Pánu Bohu Vrozená Panna Panna Mandaléna z Kunowic/ Pan Bůh Dussy gegi rač milostiw býti. Cžýby Dcera byla toho nepokládá.

TRzetý Manželka téhož Pana Getřicha z Kunowic Paný Mandaléna z Ludanic rc. Yakž o tom Nápisy a Textowé na Zámcých / tolikéž w Kostelých/ zwlásstě w Wostrowě swědčý. Ten Pan Getřich z Kunowic/ byl Saudcým Zemským Margkrabstwý Morawského / za Maximiliána Cýsaře. Zanechal po sobě tyto potomky:

STarssý Syn geho/ Vrozený Pán Pan Jan z Kunowic a na Hranicých. rc. Manželka geho Paný Anna/ Dcera Vrozeného Pána/ Pana Jana Kropáče z Newědomý/ s nýž zplodil Syna a Dceru.

VRozený Pan Pan Jan Getřich z Kunowic Syn Vrozeneho Pána Pana Jana z Kunowic/ na Hranicých a Wizowicých rc. Na ten čas byl Pán w mladém wěku swém/ ke wssem wěcem/ zwlásstě Rytýřským/ chtiwý. Tehdáž když sem s tauto Knýhau pracowal/ měl wěku swého Leth dewatenácté.

Wlastný Sestra tohoto Pana Jana Getřicha z Kunowic/ Vrozená Panna Panna Anna Marya z Kunowic.

DRuhý Syn téhož Pana Getřicha z Kunowic/ zpočátku psaný Vrozený Pán Pan Arkleb z Kunowic a na Vherském Brodě. Měl Manželku Vrozenau Panj Panj Alžbětu z Ssternbergka/ ostatnýho Potomka těch Panůw z Ssternbergka/ kteřýž se psali z Konopisstě. Ta wsseckeň Statek swůg / w nesla w Rod Panůw z Kunowic.

Matka gegi byla Panj Anežka Ssebiřowská z Ssebiřowa/ tak yak o tom Nápis w Kostele Ostrowském wyswědčuge. S tau Panj Alžbětau z Ssternbergka zplodil Cžtyry Syny. Jan a Getřich žiwj zůstáwagj. Adam a Frydrych pomřeli. Dcery dwě/ Bohunka a Magdaléna žiwé gsau. Taž Panj Alžběta z Ssternbergka/ dokonala žiwot swůg w Brně/ w Sobotu den Swatého Prokopa/ Létha ꝛc. 1592.

¶ O tomto Rodu Panůw z Kunowic/ na mnohých mjstech w této Knize zmjnka se činj.

O Rodu Panuow z Kragku.

Kapitola XII.

NA témž Zemském Saudu seděl Vrozený Pán/ Pan Woldřich Kragiř z Kragku a na Dačicých ꝛc. G. M. Ržjmského Cýsaře/ Vherského a Czeského ꝛc. Krále ꝛc. Radda.

ROdu a Erbu toho Páni w Czechách Statky swé welké mjwali/ yakož se to njžegj pokáže. Předkowé gjch přibrali se do Kragin těchto z Korytan/ kdež na welikým Wrchu gest Zámek/ a má gméno Krayk/ z kteréhožto se psali. Vžjwali Erbu tjm způsobem/ totižto dwau Polj/ Bjlého a Czerweného. Helm otewřený/ z Koruny Křjdlo Pſſtrosowé/ půl Bjlého/ a od Koruny druhá polowice Czerweného.

SAlnau prawicy znát hogně ſſermowal/
Ten Předek kterýž o ten Erb pracowal.
Neb tuto widjſs yako Rytjř prawý/
Wzal w Bjlém Poli Znamenj krwawý.
Tak bránic mužně a statečně Wlasti/
Přiſſel s Potomky ku wěčné wzácnosti.
Co pak w tom Erbě gesstě hodno chwály/
Gest w Wjře Swaté/ Katholické stálý.

PRzedek Erbu tohoto s Králem Wáclawem Slawné paměti / bywšſy v něho Hoffmistrem (yakž ſe toho wýſſegi doložilo) z Korytan do Králowstwij Cžeſkého přigel. A oblijbiwšſy ſobě Kraginu / w nij ſe oſadil. Gméno wlaſtnij geho bylo Kundrat z Kragku. Ten zplodil Syna Giřijho: Od něhož mnoho Potomkůw ſe rozrodilo / kteréž nijžegij poznamenané negdeš.

W Kronyce Cžeſké / nacházým Pana Hynka Kragiře z Kragku / kterýž že geſt žiw byl Létha Páně 1465. O němž Hágek tato ſlowa napſal: Král Giřij Cerſſteyn w Morawě obehnati kázal / kterýžto dobywšſy / dal Hynkowi Kragijřowi z Kragku. Odkudž poznati ſe může / že geſt to byl Pán w wěcech Rytijřſkých zběhlý / a témuž Králi dobře zaſlaužený / poněwadž takowý dar od něho obdržel. Některij pak prawij žeby téhož Krále Giřijho Krewnij Přijtel býti měl po Mateři ſwé.

PAn Ctibor z Cymburgku a Towačowa / Heytman Margkrabstwij Morawſké° / w Pořádku ſwém kterýž ſepſal o Wolnoſtech téhož Margkrabstwij / mezy ginými mnohými Pány a Rytijři / připomijná Pana Wolffganga Kragiře z Kragku.

Tam tolikéž o Panu Janowi z Kragku a z Fraunſſteyna zmijnku činij. A to Léta Páně 1444

ZA Panowánij Wladiſſawa Krále Cžeſké° rc. na Liſtu gednom kterýmž potwrdil Práwa a Swobody Margkrabſtwj Morawſkého: podlé giných mnohých Panůw / nacházý ſe toho přijtomným / Pan Lipolt z Kragku rc. O čemž wýſſegi w Rodu Panůw z Bozkowic wypſáno máš.

Léta Pá=

LEtha Páně 1484. List Matyásse Vherského Krále rc. o Pánu Wolffgangowi z Kragku zmijnku činij.

PAna Kundráta Kragiře z Kragku/ w některých Starých Spisých nacházým: kterýžto že gest byl Neywyžssijm Heytmanem Knijžetstwij Korytánského. Tam také Pan Wolff/ Pan Giřij/ a druhý Pán Wolff Kragiřowé z Kragku se připomijnagij. Tento Pan Wolff poslednij/ byl Neywyžssijm Purgkrabij Pražským.

STarožitné Paměti Kostela Olomauckého/ na mnohých mijstech/ k pilným wěcem téhož Kostela/ dwa Pány Wolffy Kragiře z Kragku/ potřebowané býti prawij.

Pan Wolff Mladssij Kragiř z Kragku/ (yakž toho w některých Terminátijch docházým) psal se na Wratinině.

ZA Panowánj Ferdynāda Krále rc. Létha Páně 1534. tito Páni z Kragku w Králowstwij Czeském žiwi byli: Pan Arnosst Kragiř z Kragku a na Mladém Boleslawij. Pan Wolff Starssij na Landssteyně/ Heytman Krage Bechyňského. A Pan Wolff Mladssij Kragiř z Kragku a na Olessnicy.

LEta Páně 1537. Pátého dne Měsýce Března/ Ferdynand Král Czeský/ složil Sněm na Hradě Pražském. Na němž žádal Panůw/ aby s Kundrátem Kragiřem z Kragku/ gednáno bylo o slussný Trh Zámku Brandeysa/ aby od Země kaupen/ a k ginýmDůchodům Králowským přidán byl. Yakž o tom Kalendář Hystorycký zmijnku činij.

ZA téhož Ferdynanda / giž Cysaře Ržijmského / Vherského a Cžeského ꝛc. Krále ꝛc. Osoby těchto Panůw z Kragku Létha Páně 1556. nacházým: Pana Adama Kragíře z Kragku a na Sedčicých. Pana Adama Mladssijho a na Mladém Boleslawij. Pana Adama Wolffa a na Nowé Bystřicy. Pana Albrechta / sedėnijm tudijž. Pana Arnossta a na Bystřicy. Pana Giřijho Wolffa a na Nowé Bystřicy. Pana Giřijho a na Mladém Boleslawij. Pana Jana a na Nowé Bystřicy. Pana Karla a na Mladém Boleslawij. Pana Wáclawa a na Mnijchu. Pana Wyléma a na Bystřicy. A Pana Zdeňka Kragiře z Kragku a na Landssteyně ꝛc.

ZA Maximiliána Cysaře / w témž Králowstwij Cžeském tito Páni Rodu tohoto se připomijnagij. Pan Adam Kragiř z Kragku a na Mladém Boleslawij. Pan Kundrát Kragiř z Kragku sedėnijm tudijž. Pan Gindřich a na Sedčicých. Pan Wáclaw a na Nowé Bystřicy. Pan Zdeněk a na Landssteyně. A Pan Bohusse Kragiř z Kragku a na Přeskacých ꝛc.

ZA Cysaře Rudolffa / w Králowstwij Cžeském toho Rodu giž nenacházým. Toliko byli na Mladém Boleslawij / tři Panny Kragiřowny z Kragku. Starssij byla za Pánem Beřkowským z Ssebiřowa / Starožitného Rodu Stawu Rytijřského. Druhá dostala se Panu Sswihowskému z Ryžmberka / Slawného a weliče dáwnijho Rodu w Cžechách / kterijž počátek swůg magij z Knijžat Cžeských / těch genž od Přemysla possli. Třetij pak Neymladssij wzata byla k Stawu Manželskému od Pana Karla z Žerotijna a na Náměsstij. O čemž gsy při Erbě a Rodu Panůw z Žerotijna ssijřegi četl.

TY na Morawě w Saudnicy / wspomijná Erb mezy ginými Pány / Pana Gindřicha Wáclawa Kragijře z Kragku / a na Mladoňowicých / Saudcým Zemským. Ten gestliže gest Manželku aneb yaké Dědice měl / wěděti / a kdeby pochowán byl / doptati se nemohu.

W Dačicých w Kostele / Kámen Hrobowý Pana Gindřicha Kragiře z Kragku / z Dačic / a na Znogmě / připomjná / ktreýž že gest vmřel Létha rc. 1587.

W Témž Kostele Text na Kamenu wytesaný / o Panu Albrechtowi Kragiřowi z Kragku / a na Dačicých rc. těmito slowy zmjnku činj: Létha Páně 1564. ten Cžtwrtek před Swatým Matěgem / ginák 24 dne Měsýce Vnora / vmřel Vrozený Pan Pan Albrecht Kragiř z Kragku a na Dačicých / a tuto gest pochowán. Manželka geho byla / Panj Mandaléna z Rodu Panůw Wřesowců z Wřesowic / kteřj vžjwagj za Erb půl Zlatého Měsýce w Cžerweném Poli. Nad Helmem odewřeným z Koruny / tolikéž půl Měsýce.

Panj Máteř téj Panj Wřesowcowny z Wřesowic byla Dubanská / (Ten Rod w Králowstwj Cžeském byl welice wzáctný / ale giž zahynul) Erb gegi Bjlý Beránek w Zlatém Poli. A na Helmu otewřeném z Koruny Zlaté Lilium.

Tu Panj Dubanskau / porodila Beřkowcowna z Beřkowic / vžjwala za Erb Bjlého Lilium w Cžerweném Poli. A nad Helmem odewřeným z Koruny Psstrosowého bjlého yakoby Ocasu / aneb Ssest Peřj bjlých.

Prabába gmenowané Panj Wřesowcowny byla Kaplýřka z Sulewic / kteráž měla za Erb Cžtyry Pole rozdělené / we dwauch Polých Modrých Křidla / s Zlatými a Cžerwenými Ssachownicemi. Na druhých dwauch Zlatých Polých / malé tři Pole / dwě Cžerwený a prostředný bjlý / a půl Cžerného Orla při njch. Na Helmě odewřeném z Koruny / tolikéž Křjdlo / s Zlatými a Cžerwenými Ssachownicemi. Tak yak tuto z wymalowánj geho poznati můžess.

Wýss dotčeného Pana Albrechta Kragjře z Kragku porodila Panj Křinecká / gméno wlastnj gegj bylo Zoffige. Erb ten dobře známý gest.

Též Panj Křinecký z Ronowa / byla Panj Máteř Rodu starožitného Stawu Panského / Panůw Puchomiřských z Puchomu rc. kteřjž vžjwagj za Erb Sstjtu Křjžem rozděleného. Dwě Pole Cžerné / w každém tom Poli tři Snopy Zlaté. W Druhých pak dwauch Polých / w každém dwě Pole bjlé / a prostřednj Cžerwené. Helmu dwau odewřených pod Korunami.

Na prawé straně Helm Stříbrný zawřený / a nad njm z Koruny Psstrosowé Křýdlo na trý rozdělené / tak yak dole w Sstýtu / dwě Pole Býlé a prostřednýj Czerwené. Na Lewé pak straně Pozláceny odewřený Helm/a nad njm z Koruny Zlatý Snop. Tuto Panýj Půchomiřskau z Půchomu/ porodila Panýj z Waldssteyna rc. A to byla Prabába téhož Pána Albrechta Kragýře z Kragku.

TEnto častopsaný Pan Albrecht z Kragku / s tauž Panýj Mandalénau Wřesowcownau z Wřesowic/ zplodil dwa Syny: Z počátku dotčeného Pána/ Pana Woldřicha Kragýře z Kragku a na Dačicých rc. G. M. C. Raddu rc. A Pana Albrechta z Kragku/ kterýž w Mladém wěku swém vmřel. Tolikéž tři Dcery: Pannu Annu/Pannu Alžbětu/a Pannu Kateřinu. Panna Anna dostala se za Manželku Vrozenému Pánu/ Panu Janowi Ssemberowi Czernohorstému z Bozkowic/na Bučowicých a Czerné Hoře rc. A porodila mu dwě Dcery. Očemž při Rodu Panůw z Bozkowic/ ssýřegýj zmýnka se čjnýj. Panna Alžběta dána byla Panu Janowi Purkhartowi Czernčickému z Kacowa rc. Ten Rod giž sessel. Třetýj Sestra gjch/gest Vrozená Panýj Panýj Kateřina Kragiřowna z Kragku rc. na ten čas Manželka Vrozeného Pána/ Pana Jana z Lippého rc. Dědičného Marssalka Králowstwýj Czeského.

¶ Předkowé Rodu tohoto / na mnohých mýstech w této Knýže se připomýnagýj.

O Erbě a Rodu Panůw Haugwicůw z Biſkupic.

Kapitola XIII.

W Témž Zemſkém Saudu měl mýſto Vrozený Pán/ Pan Joáchým Haugwic z Biſkupic/ a na Rokytnicy ꝛc. G.M.C. Radda ꝛc. Ten vžýwal po Předcých ſwých za Erb Beraný Hlawy Czerné/ na Sſtýtu Czerweném. Helm otewřený/ Koruna na něm/ a z ný půl Berana Czerného. Předkowé geho wyſſli z Lužic/ a pro Hrdinſké činy kterýchž na Pohanech dokazowali/ yak ſe o tom nýžegý doložý/ od Králůw a Knýžat opatřený doſtatečné wzawſſe/ w Kraginách těchto ſe oſadili. Od téhož Předka poſlaupnoſt ſwau má/ Rod ſtarožitný w Polſſtě Panůw Romanůw. A tu na Morawě Kněhnických z Kněhnic/ O čemž w Stawě Rytýřſkém negdeſs.

O Starožittnoſti Erbu toho/ a nabytj geho/ to ſe nacházý. Za Panowánj oněch Wálečných Králůw Německých a Markomanſkých/ kteřýž s rozličnými Národy Wálku wedli. Rytýř geden w potřebách Wogenſkých zběhlý/ zanechán byl pro obranu na Zámku pomezným w Charwátſké Zemi/ mage ſobě wſſecken Lid kterýž na témž Zámku byl k ſpráwě poručený. Po odgezdu Králowſkém z mjſta toho/ weliký Lid Nepřátelſký přitáhl/ a nenadále Zámek oblehl/ chtýce obležené k tomu přiweſti/ aby hladem zſaužený gſauce/ Zámek gim puſtili/ nebo žádnau ginau mocý nemohl byl dobyt býti. Když pak giž nemalý čas ſſtěſtý ſwé° zkoſſtowáwali/ ſteſklo ſe gjm tak dlauho na gednom mýſtě ležeti. Z Zámku to widauce pokazowali na ſobě yakoby wſſeho hognoſt a doſtatek měli. A tak z obau ſtran pilně ſe o to ſtarali/ kterakby gedni druhé oklamati mohli. Obležený auffali

pewnoſti

pewnosti mýsta. A Nepřátelé na to spoléhali / když hlad w Zámku rozmnožý / že se gým poddati musegý. O čemž obležený dostatečnau spráwu od Sspehéřůw swých wzali. Když giž k tomu přicházelo a hlad ge trápiti počal / vmýnili se poddati / toliko na to myslili / aby to podanj bezesskody gjm býti mohlo / tak aby Hrdly swými bezpečni byli. O čež hned bez messkánj s Nepřýtelem smlauwati se chtěli. Starssý gých / napomýnal ge / prosýc / aby negdélegj do třetýho dne strpený měli: oznamugýce gým / že od Krále Pána swého w brzkém času pomocy očekáwá / slibugýce každému Lásku při něm obgednati / který toliko s nýn w tom nedostatku stálý bude. Potom prosyl gých aby s nim posedéli a se posylnili. Y rozkázal Berana aneb Skopce kteréhož giž toliko samého w Zámku měli / zabiti / a Krew z něho wycedýc několik Kožý Wolowých namočiti / a tak tau Krwý ge pomažýc wen ze Zdi wywěsyti. Nepřýtel vhlédawssy Kůže Nowé / rozuměl že gesstě dostatek žiwnosti na Zámku magý / poručiwssy swým wzhůru býti / od Zámku odtrhl. A tak když potom Král pomoc obleženým dal / Zámek wsseliyakými potřebami z nowu dostatečně opatřen a nasspihowán byl. Přigewssy pak na Zámek / nenalezl wýcegý k Strawě / toliko gednu Beraný Hlawu. A wyptawsse se yakým způsobem Nepřýtel od pewnosti odtrhl. Rytýři tomu / na wěčnau památku / tu Hlawu Beraný za Erb darowal / nádto weysse y wěrnost geho mu wynahradil.

Toho pak Rytýře potomcy až posawád žiwi gsau / kterýchžto w Lužicých mnoho se nacházý. Odkudž potom někteřý do Vher se obrátili / a tam gesstě před opanowánýjm Budýna od Turkůw / welikau statečnost pokazowali. Kdež Hrobowé gých na nýchž ten Erb wytesán gest se spatřugý. O tom mnozý Lidé Rytýřsstý / kteřý tam w Wězený držáni byli / wyprawugý. Z Králowstwj Vherského / na Slézsko se dostali.

Ten Rytýř měl Syna a Dceru. Tu dal Towaryssy swému wěrnému / kterýž mu w potřebě geho vpřýmně nápomocen byl / a spolu s ný důl Erbu swého / totižto Beraný Rohy Cžerné na Zlatém Poli / a Synu yakožto Dědicy Hlawu y s Rohy zanechal. Že gest pak to obležený téhož Zámku od Rzýmanůw se stalo / na wěčnau památku toho / ten který giž Rohů Beraných za znamený vžýwal Erbu swému dal gméno Roman. Kterýžto Erb w Polsstě až posawád / tolikéž y potomky geho / Romany gmenugý. Což mýžegj w Rytýřském Stawu Listem Kazýmira Krále Polského se dowozuge.

W Wratislawi v Panny Marye na Pýsku / gest Hrob od založený téhož Klásstera / Na němžto pro starožitnost Text žádný poznati se nemůže / toliko sám Erb wěděti dáwá / že z toho Rodu

ho Rodu tam geden pochowán geſt. Oněmž paměti Klásſterné prawij/že geſt Létha Páně 1340. Pan Giřijk Haugwic tam pochowán / aneb přeneſſen z prwnégſſijho Klásſtera/ kterýž byl na Předměſtij.

W Rodu tomto tak yako y w giných kteřijž platnégſſij Služby Králům Panům ſwým činili / doſtatečnégſſij láſku k ſobě poznáwali / a Náhrady hognégſſij brali. Někteřij na Staw Panſký wzneſſenij/ ginij w Rytijřſkém zůſtali. O těch w Lužicých wěděti nemohu/Ale w Czechách a na Slézſku gſau Rodowé wzáctni. Zde na Morawě w Knijhách Koſtela Olomauckého / Létha Páně 1370. připomijná ſe Pan Hanuſs Haugwic z Biſkupic/kterýž vmřel téhož Létha.

W Praze v Swatého Jakuba / Kamenj Hrobowé tři Oſoby téhož Erbu wſpomijnagij. Napřed Pana Hanuſſe Haugwice/ kterýž žiwot ſwůg dokonal Léta Páně 1474. Na druhém Kamenu Text tento wyteſán: Na den Swatého Petra/vmřela Vrozená Panij Sybilla Haugwicowna z Biſkupic/ Manželka Pana Wyléma z Oſečan/ a tuto pochowána/Léta ꝛc. 1528. Třetij/Létha ꝛc. 1552. w Pátek prwnij w Poſtě vmřela Panna Hedwika Haugwicowna/ Dcera Pana Giřijka Haugwice z Biſkupic ꝛc.

LEtha Páně 1492. některé Paměti Koſtela Olomauckého/ o Panu Hanuſſowi Haugwicowi z Biſkupic/ těmito ſlowy zmijnku činij. Mezy Panem Wokem/ a Panem Heralтem Pňowſkými/ z Sowijnce ꝛc. s gedné/a Knězem Děkanem y wſſij Kapitolau Koſtela Olomauckého z ſtrany druhé/wyneſli potaz: Vrozený Pán Pan Petr z Žerotijna/ a Vrozený Pán Pan Hanuſs Haugwic z Biſkupic. Z Wládyk: Wáclaw Pawlowſký z Wydbachu. Týž Pán Hanuſs Haugwic ꝛc. Létha ꝛc. 1513. byl Relátorem ſpolu s Panem Kunau z Kunſtátu. Z Wládyk: Hawel Chudobný z Bačic ꝛc.

LIſt Giřijho Margkrabě Brandeburſkého/Sſtětinſkého/ Pomorſkého/Kaſſubſkého/Slawenſkého/ w Sléſſké Ratiborſkého / a Karnowſkého ꝛc. Knijžete. Purgkrabě Normberſkého a Rügienſkého ꝛc. Pana Hanuſſe Haugwice z Biſkupic/prawj býti Kancléřem/ téhož Knijžete/ který žiw byl Létha Páně 1500.

W Olomaucy na Tumě/ před Kaplau Knijžetcý / aneb Pana Stanislawa Pawlowské° Biskupa Olomaucké° ec. na Kamenu wytesána gest Osoba / a při nij Text tento: Anno Domini 1526. Feria secunda ante Thomæ Apostoli, obijt Generosus Dominus Dominus Hanuss Hauguicz de Biskupic &c. orate pro eo.

Téhož Kostela paměti / tohoto Pana Hanusse Haugwice takto připomijnagij: Anno 1526. Dominus Hanůss Haugvvicz, vir strenuus, & in Bellicis rebus exercitatus, singularis patronus Ecclesiæ, die Sancti Thomæ aduectus Olomucium, Insigni Pompa Funebri, in Cathedrali Ecclesia sepultus.

NA Listu gednom Pana Jana Kuny z Kunstatu Heytmana Margkrabstwij Morawského ec. genž společně s Streycem swým zapisowal gistau Summu Peněz. Letha Páně 1533. Pan Wáclaw Haugwic z Biskupic se připomijná. Za kteréžto w Rukogemstwj se postawili/ gmenowaný Pan Wáclaw Haugwic z Biskupic a na Buzowě / a při něm Pan Zygmund a Pan Gindřich Kunowé z Kunstátu / a na Klássteře Zmilhelmu. Pan Krystoff z Bozkowic a na Třebowý/ Pan Jan z Sowince/ a na Sowincy.

W Některých Terminatých Pana Jana Kropáče z Newědomij / widěl sem poznamenané gméno Pana Wáclawa Haugwice z Biskupic / kterýž vmřel w Praze. Ten byl kaupil Drahotauss od Pana z Persteyna / a prodal gi Panu Janowi Kropáčowi z Newědomij.

LEta Páně 1540. Pana Wladislawa Haugwice wspomijná Kámen Hrobowý v Swatého Františka v Gezuwitůw w Městě Olomaucý/ takto: In die Sancti Mauricij, obijt Magnificus ac Generosus Dominus Dominus VVladislaus Haugvvicz de Biskupicz, cuius anima requiescat in pace, orate Deum pro eo.

W znog=

List

W Znogmě v Swatého Jakuba na Kamenu Mramorowém Text wytesaný/ Panij Annu Haugwicownu/ Manželku Vrozeného Pána Pana Adama Lwa z Rožmitalu a Blattny ꝛc. o němž na hoře wypsáno máš/ připomijná.

PAměti Kostela Olomauckého/ Léta Páně 1545. O Panu Wáclawowi Haugwicowi z Biskupic/ těmito slowy zmijnku činj. Mezy Panem Wáclawem z Ludanic Heytmanem Margkrabstwij Morawského s gedné. A Kněžem Mikulássem Probosstem Klásstera Sternberského/ z strany druhé. Relatores: Vrozený Pan/ Pan Wáclaw Haugwic z Biskupic/ a Pan Hynek Bilijk z Kornic. A z Wládyk: Prokop Podstadský ꝛc. Téhož Pana Wáclawa Haugwice ꝛc. na druhém mijstě nacházým/ kterýž že gest byl tolikéž Relatorem s Panem Getřichem z Kunowic. Mezy Hynkem Wlkem z Konecchlumij/ a Znathau z Wickowa Poručnijky Panij Lidmily z Počenic/ y na mijstě Barbory Dcery gegij s gedné. A Kněžem Markem Děkanem y wssij Kapitolau Kostela Olomauckého/ z strany druhé.

W Králowstwij Czeském / za Panowánj Ferdynanda Cýsaře/ Léta ꝛc. 1556. byl žiw Vrozený Pán Pan Mikulass Haugwic z Biskupic a na Lithomyssli ꝛc. Téhož času mnohé Osoby Rodu tohoto w témž Králowstwij Raddami Cýsaře Ferdynanda/ wssak w Rytijřském Stawu nacházým. Yako: Pana Gindřicha Haugwice z Biskupic a na Nepokognických G. M. C. Raddu ꝛc. Pana Jana Haugwice z Biskupic a na Kopydlně Raddu G. M. C. ꝛc. Pana Petra Haugwice z Biskupic a na Kopydlně G. M. C. Raddu. A po nijch giné: Hynka Haugwice z Biskupic. Gindřicha Mladssijho Haugwice z Biskupic. Jana Haugwice z Biskupic a na Krupy. Ladislawa Haugwice z Biskupic a na Kopydlně. O nijchž Tytulář Czeský/ téhož Létha wydaný/ swědčij.

VRozeného Pána Pana Hanusse Haugwice z Biskupic/ Náhrobek w Brně v Swatého Jakuba při Synu geho wspomij-

wspomjná/ takto: Létha Páně 1568. vmřel gest Vrozený Pán/ Pan Hanuſs Haugwic z Biſkupic ꝛc. Syn Vrozeného Pána/ Pana Hanuſſe Haugwice z Biſkupic a na Račicých ꝛc. gehožto Duſſy Pán Buoh rač miloſtiw býti. Tam tolikéž Panj Manželka geho pochowána geſt/ yakž o tom Text na Kamenu ſwědectwj wydáwá/ takto: Léta 1568. we Cžtwrtek před Swatým Hawlem/ vmřela Vrozená Panj/ Panj Anna Cetryſowna z Kynſperku/ Manželka Vrozeného Pána/ Pana Hanuſſe Haugwice z Biſkupic ꝛc. Gegjžto Duſſy Pán Buoh rač miloſtiw býti. A přitom Textu na Mramoru Býlem tito Erbowé wyteſanj ſe ſpatřugj: Bůwolowa Hlawa Erb Panů Cetryſu/ Panuow z Daubrawice/ Panuow z Lomnice/ a těch Panu Haugwicu.

Z těch gednoho Pana Hanuſſe/ někteřé paměti prawj býti Podkomořjm Margkrabſtwj Morawſkého/ za Maximiliána Cyſaře.

VRozeného Pána/ Pana Hanuſſe Haugwice z Biſkupic/ pořádek Heytmanůw Margkrabſtwj Morawſkého/ prawj býti Heytmanem. A to byl Syn wýſs gmenowaného Pana Haugwice. Ten Pan Heytman týž Hrob w Brně poſtawiti dal/ O čemž Nápis takto ſwědčj: Hoc opus Magnificus ac Generoſus Dominus, Dominus Hanuſsius Hauguic de Biskupic in Raczic & Chropin &c. Marchionatus Morauiæ Capitaneus, pietatis ergo poſuit, Anno Domini 1579. Tam tolikéž tito Werſſowé ſe ſpatřugj.

Hic amor & dolor hac noſter requieſcit in vrna
Colligitur parua Natus & vxor humo.
Fœlices animæ quarum ſi fata ſequemur
Creſcit amor, cedet victus, amore dolor.

Tento Pan Hanuſs Haugwic Heytman Margkrabſtwj Morawſkého/ pſal ſe potom na Nowém Zámku Haugwicowě. Vmřel Létha Páně 1580.

PAna Wáclawa Haugwice z Biſkupic a na Litomyſſli ꝛc. někteřé paměti za Cyſaře Maximiliána připomjnagj.

VRozeného Pána / Pana Wáclawa Haugwice z Biskupic a na Lenhartowech / Kámen Hrobowý w Lenhartowském Kostele připomijná těmito slowy: Létha Páně 1588. Dwadcátého sedmé° dne Měsýce Czerwence / Vrozený Pán Pan Wáclaw Haugwic z Biskupic na Lenhartowech a Woldřissowě / z tohoto Swěta sessel w Landecký Teplicy rc. Pán Bůh rač geho Dussy milostiw býti.

TOho času když sem tuto Knijhu spisowal / tito Páni Haugwicowé z Biskupic / Potomcy wýš gmenowaného Pana Wáclawa rc. kterýž držel Litomyssl a Rogetijn / žiwi byli. Napřed Pana Hanusse Haugwice z Biskupic Heytmana Margkrabstwj Morawského / ti Synowé: Pan Hanuss Wylém / Pan Jan Bartholoměg / a Pan Alexander Josst / Rudolff Wáclaw vmřel gesstě za žiwota Pana Otce swého. Ty wssecky porodila byla Panij Alžběta z Sswambergka / Rodu welice starožittného a wzáctného w Králowstwij Czeském.

PAna Wáclawa Haugwice z Biskupic / kterýž se psal na Lenhartowech / na ten čas žiw gest Syn Karel a Dcery dwě Mandaléna a Benygna / a ti byli od prwnij Manželky. Měl potom druhau Manželku Panij Annu Bitowskau z Bitowa a na Wladynině / od nijž Syn žiw zuostáwá. Ten Pán Wáclaw byl wlastnij Bratr Pána Heytmana nahoře psaného.

Z Počátku psaný Vrozený Pán / Pan Joachym Haugwic z Biskupic a na Rokytnicy / kteréhož gest porodila Euffemia Sswihowská z Ryžmbergka rc. Měl Manželku Vrozenau Panij / Panij Kateřinu ze Zwole a z Goldssteyna / Dceru Vrozeného Pána / Pana Jana Thomásse ze Zwole a z Goldssteyna / s nijž zplodil tři Syny / Hanusse Wáclawa a Wladislawa ti wssycni pomřeli / a Dcery dwě Anna Marya vmřela / a Euffemia žiwa zůstáwá.

ZA Panowánij Cýsaře Ferdynanda / Vherského a Czeského rc. Krále rc. některé paměti tyto Pány Haugwice z Biskupic w Králowstwij Czeském připomijnagij: Pana Gilffryda / Pana Hanusse / Pana Henryka / Pana Jana mladssijho / Pana Hynka a na Krupé / Pana Petra / a Pana Wáclawa Haugwice z Biskupic a na Kopydlně. Ti ač vžijwali Stawu Rytijřského wssak možnostj a dostatkem s některými Pány srownati se mohli.

ZA Maximiliána Cýsaře/ Vherského a Czeského ec. Krále ec. tyto Potomcy gjch žiwi byli: Pan Frydrych Haugwic z Biskupic a w Hořanech/ Pan Gindřich/ Pan Hynek Starssij/ a na Krupé/ Pan Hynek mladssij/ Pan Jan Haugwic z Biskupic a na Krupé.

W Těmž Králowstwij Czeském/ za Cýsaře Rudolffa toho gména druhého. Tyto Osoby téhož Erbu od gednoho předka posslj y se nacházegj: Pan Hynek/ Pan Karel a na Malobratřicých/ Pan Zygmund a na Roschočij/ Pan Adam Haugwic z Biskupic a w Bidžowě. Někteřij pak pijssij se Haugwicowé z Haugwic/ Ale gestli že toho Erbu vžijwagij/ o tom newijm. Yako: Frydrych Haugwic z Haugwic a w Hořanech. Walter Haugwic z Haugwic a w Audlicy ec.

Weliký gest to Rod Panůw Haugwicůw w Czechách y na Slézsku/ ale ti toliko na Morawě/ Stawu Panského vžijwagij.

O Erbě a Rodu Panůw z Nácthoda.

Kapitola XIIII.

NA témž Saudu Zemském/ seděl Vrozený Pán/ Pan Frydrych z Náchoda/ a na Horniých Dunagowicých ec. kterýžto z dáwniých předků swých/ vžijwá za Erb Lwa Czerného w Zlatém Sstijtu: kterýž předků geho nadán gest/ Léta Páně 1273. na Koncylium w Lugduně/ když Rudolff Hrabě z Hapspurku na Stolicy Cýsařskau wolen byl. Očemž Kronyka Czeská obssijrně swědčij.

ZVto pak že ten Rod Panůw z Ná-
choda / kterýž poſawád zde w Margkrab-
ſtwij Morawſkém zůſtáwá / a někteřij z nijch
geſſtě žiwj / gména Předkůw ſwých magij / byl
y před tjm dáwnj / wzáctný a Staro žitný / krátce
ſe připomene / a pro ty kteřijžby o tom newěděli /
doſtatečně pokáže / podlé důwodu Hyſtorij /
Kronyk / ſtarých Liſtů / y giných hodnowěrných
pamětj.

PRžipomijná Hágek w Liſtu 155.
že Létha Páně 1106. byl Budiwog Syn
Hronůw / kterýž Swatoplukowi Knijžeti Mo-
rawſkému odrazowal / a toho zbraňowal / aby
Wogny s Czechy nezačijnal. Rzeč takowau k ně-
mu včiniw: Znagijť to welmi dobře (Knijže mi-
loſtiwé) ti kteřijž w Bitwách býwagij / že rozli-
čné a diwné gſau přijhody w Bogi / gednak ti-
to / gednak onino wijtězſtwij / mijwagij. Někdy
wětſſij počet přemůže menſſij: někdy také malý počet nad wětſſijm
mijwá wijtězſtwij. Y neſluſſij ſe wždycky wětſſijmu počtu důwěři-
ti. Wſſak Lidé / a Předkowé naſſy / ne wždycky Sylau a Zbrogj wj-
tězyli / někdy nety liko chytroſtj a ffortelem / ale y lſtj a podwodem.
Dlauho ſau giſtě Rzekowé Troge dobýwali / a mnohém déle muſeliby
byli dobýwati / aneb od nij nic nedobudauc / odgeti. Ale chytroſti v-
žijwagijce / welikau gſau ſobě včinili poctiwoſt / ač podwodně / wſſak
Rytijřſtwij obdrželi. Nic by gijm byla nepoſtačila a neproſpěla mo-
cnoſt Agamemnowa / ani ſtatečnoſt Protheſylauſowa / ani Hrdinſtwij
Achylleſowo. Mnohém wijce ſpůſobil Calcas ſwau Raddau / a Criſis
wtipem / a Antenor ſwau chytroſti. A tak to Měſto ſlawné a přijliſs
pewné dobyto / wybogowáno / a rozbořeno. Protož: muſylby býti
neyprwé Buřiwog oklamán / a potom ſkažen. A na to vkázal důwod
doſtatečný / což ſe Swatoplukowi / yakž o tom Hyſtorye ſwědčij / wel-
mi dobře lijbilo. Odkudž gedenkaždý poznati může / yaký geſt to byl
Muž / yak w Rytijřſkých wěcech / tak y w giném Vměnij zběhlý. Ač
w tom Rodu nicto nowého nenij: nebo když nijžegj čijſti budeſs /
ſnadno porozumijſs.

LEtha Páně 1273. připomijná Hyſtorykus na Li-
ſtu 251. Hrona z Náchoda / Potomka onoho Budiwoge. A ſwěd-
čij že na Koncylium Lugdunſkém / mage k ſobě giné některé Pány

Czeské připogené/Poslem byl od Ottagara Krále Czeského ꝛc. kterýž přigewsse na ten Sněm / omluwu včinili před Cýsařem Rudolffem a

Knijžaty tam shromážděnými / že Král Přemysl Ottagar / pro slussné přjčiny mezy ně přigeti nemohl. Potom/když drželi raddu/ o wyswobozenij Města Swatého Geruzaléma/ a yakýmby spůsobem Wogska přes Moře přepravíti / a odkudby gijm platiti mohli : tu sau byli rozličné přjmluwy/a mnohých rozličné raddy. Když gest pak přisslo k tomu/aby y Poslowé Krále Czeského / swé dobré zdánij o tom oznámili: Wssem se ljbila radda Hrona z Náchoda. A od té chwijle Cýsař měl Posly Krále Czeského w wětssij wážnosti a poctiwosti/yakožto Muže w Rytijřských wěcech zběhlé. Mezy těmi pak Posly / poněwadž wýss gmenowaný Hron z Náchoda byl přednijm / a Cýsař vznáwage gey býti Człowěka rozumného / a wýmluwnosti zwlásstnj (tak yakž ten týž Hystorykus swědčij)dal gemu mijsto na Stolicy Krále Czeského bljzko sebe/ a tu s nijm strany toho taženij rokowal. Wssem se radda geho welmi ljbila/ a wssyckni na nij přestali. A tak gmenowaný Hron z Náchoda / byl v weliké poctiwosti v wssech Panů / yakž Duchownijch / tak y Swětských tu shromážděných(očemž Hágek w Listu 251.dokládá) tak že téhož Léta swrchu psaného/ prwnijho dne Měsýce Máge/ od Cýsaře pro takowau swau vdatnost/hogně obdařen byl/ a Stijt geho mu změnil / aby mijsto Ostrwi / kteréž na Stijtu swém vžijwal/ Lwa Czerného w Zlatém poli nosyl. yakž o tom obssijrně Hystorye swědčij.

LEtha Páně 1291. byl Lew Hron z Náchoda/ a toho připomijnagi Knihy Kostela Olomauckého/ gimž řjkagij Libri beneficiorum. Že mage geti na Wognu do Vher/ poraučel se Modlitbám Kaplanůw při Kostele S°. Wáclawa. Potom pak když se sstiastně domů z té Wogny nawrátil/dar z Wijtězstwj swého a z Kořisti swých do Kostela položil/děkuge Pánu Bohu za to/ že gest we zdrawij do domu swého nawrácen.

LEtha 1337. byl w Czechách na slowo wzatý Hynek z Náchoda/ nebo spolu s ginými přednijmi Pány/ s Králem Janem na Saudu seděl/ když se wýpowěd stala/ o něyaký Nápad mezy

Panem Petrem z Rožmberka / a Mikulássem Pistlj. Swědčý o tom Dsky Zemské Králowstwý Cžeského / w Kwaternu trhowém Cžerném wýpisu. Přýtomni Páni té wýpowědi týmto pořádkem se připomýnagý. Woldřich Pluh Sudj/ y giný Pražsstý Vředniicy a Páni: Kněz Pertolt z Lyppé/ Probosst Wyssehradský / a Podkomořý Králowstwý Cžeského / Wylém z Landssteyna/ Záwisse z Vgezdce/ Zdislaw z Ssternberka/ Gindřich z Lychtenburgku/ Hynek z Náchoda / Jan z Mechlburgku / Wylém z Skály/ Ondřeg z Dubé/ Hynek Zežlebůw/ Wylém z Strakonic/ a giný Páni Zemsstý. Stalo se Létha Božijho 1337. w Středu po Swaté Trogicy.

Ten týž potom Hynek z Náchoda/ Létha Páně 1347. spolu s giných Pány Cžeskými o to stál/ aby Král Cžeský / ne od Arcybiskupa Mohutské / kterýž na onen čas byl Metropolitanem Biskupů Pražských/ ale od Arcybiskupa Pražského Korunowán byl. Protož/ w Listu Karla toho gména čtwrtého Cýsaře Rzijmského a Krále Cžeského/ kterýž byl dán Arcybiskupu Pražskému / na Korunowánij Králů Cžeských/ mezy giných Knijžaty a Pány / Panů Rodu Starožitných/ kteřijž tomu gednáni přijtomni byli/ také y toho Pana Hynka gméno se připomjná. Očemž čti Hágka w Listu 315. tam slowo od slowa ten Magestát Cýsaře Karla wytisstěný se negde. Oryginál pak geho na Zámku Karlssteyně w Králowstwý Cžeském / kdež se y giná Prywilegia Králowstwý Cžeského chowagý/ zůstáwá.

Léta Páně 1338. byl Gessek z Náchoda/ kterýž založil y nadál Kostel w Březnijku/ čehož swědectwijm gest a zůstáwá / List celý a neporussený na Pargameně psaný s Pečetmi wysutými/ jakž geho/ tak y dwau Bratřj geho/ Hrona a Matege z Náchoda. Kteréhož tento smysl gest:

In nomine Domini Amen.

MVlta facta in mundo inchoantur ab humano sensu & intellectu, quæ tempore succedente, propter incōstantiam temporū seu horarū, à memoria hominum labuntur & liquescunt, sed ea quæ litteris & sigillis sub testimonio proborum Virorum roborantur, illa rata sunt & firma & inviolabiliter permanebunt. Notum ergo sit omnibus, hanc litteram inspecturis, tam præsentibus quam futuris, quod ego Dominus Iesco dictus de Nachod, bonauoluntate seu deuotione pertactus, deliberato animo, nec non

nec non maturo consilio prælibato, de bonis meis in Brzeznik, quæ mihi cesserunt a parentibus meis felicis memoriæ, in portione mea, vnum Laneum censualem ibidem in Brzeznik, libere cum omnibus pertinentibus, rite & rationabiliter Domino Vitconi Plebano ibidem in Brzeznik, nec non & omnibus Plebanis successoribus suis, tam spiritualibus quam secularibus in remedium animæ meæ & prædecessorum meorum, perpetue & hæreditarie resignaui, pure propter DEVM &c.

In cuius rei testimonium, præsentē hanc litteram ego Dominus Iesco dictus de Nachod, dedi sigillorum munimine communiri, primo meo proprio sigillo, dehinc sigillo fratris mei Domini Hrononis dicti de Nachod, & sigillo fratris mei Domini Mathiæ etiam dicti de Nachod, cum sigillo Domini Znatonis de Krysano, & cum sigillo Domini Marquarti de Budischau, & cum sigillo Domini Iesconi de Tyuans, & cum sigillo Iaroslai de Gniehenicz &c. testes huius salubris donationis, nec nō sacræ legationis in remediū & in testamentum animæ meæ prædecessorumque, meorū, sunt hi honorabiles Viri prænotati, quorum sigilla huic litteræ sunt appensa seu annexa. Datum in Brzeznik, Anno Domini, Millesimo, Trecentesimo, Tricesimo Octauo, in die Purificationis Beatæ Mariæ, Virginis gloriosæ.

Tento Pan Gessek z Náchoda/ nadal k Klássteru Matky Božj w Brně Osmdesáte Hřiwen/ očemž swědčj Dcky Zemské Margkrabstwij Morawské/ w Knjhách Pana Erharta Pussky z Kunstátu/ Neywyžssjho Komornjka Margkrabstwj Morawského/ těmito slowy:

Dominus Iesco dictus de Nachod, resignauit Dominæ Kunczæ priorissę Monasterij Harbugis ad beatam Virginem in Bruna, ac eidem Monasterio Octoginta Marcas, super Villa Brzeznik, nomine obligationis, pro vt ipse Iesco eandem villam, in prædicta pecunia & fratribus suis Hronone & Mathia tenuit, obligatam.

Ten týž Pan Gessek na swém Dědictwij a zbožij na Wsy Březnjku a na Wsy Kuroslepých/ Panj Manželce swé yako Panské Panj/ Wěno we Dsky wkládal: ten Wklad w týchž Knijhách téhož Létha se nacházý.

Dominus Iesco de Nachod, resignauit Conthorali suæ Viginti Marcarum reditus, super bonis suis omnibus, quæ in Villis Brzeznik & Kuroslep habet, pro ducentis Marcis, nomine dotalicij.

LEtha Páně 1406. byl Lew z Náchoda na Krawj Hoře ꝛc. A ten mezy ginými Starožitnými Pány přednijm mijstem poctěn byl/ při specetenij dwogijho nadánj/ kteréž včinila Panij Markýta / pozůstalá Wdowa po Panu Jaroslawowi z Langenberku na Klásster Oslowanský a Daubrawnický. Orryginálowé toho na-

toho nadánij geſſtě před rukama ſpečeteni zůſtáwagj / kteréž ſem celé a neporuſſené četl.

LEtha Páně 1437. byli w Czechách Gindřich z Náchoda/ a Getřich z Náchoda rč. Oba při nálezu/ o Bránj / Náſyli a Laupeže rč. ſpolu s Cýſařem Zygmundem na Saudu ſeděli. O čemž ſwědčj Knjhy o Práwjch Czeſkých: Heřman Chuſtnjk Komornjk/ Hynek Berka z Hernſſteyna Sudj/ Smil z Rychnburku Neywyžſſij Pjſař Deſk Zemſkých/ Kněz Olbram Arcybiſkup Pražſký/ Kněz Jan Olomaucký / a Kněz Jan Lytomyſſlſký Biſkupowé/ Lacek z Sſternberka/ Bořek z Poděbrad/ Purkhart z Janowic/ Gindřich Lancebok/ Gindřich z Náchoda/ Otto Berka Starý/ Zdiſlaw z Sſternberka/ Jan z Michalowic/ Gindřich Starſſij Berka z Huſſky / Wylém z Zwěřetic/ Jan z Fadmburku / Jaroſlaw ze Zlebow/ Aleſs Sſkopek z Dubé / Gindřich a Oldřich z Hradce/ Půta z Czaſtolowic / Getřich z Náchoda / Beneſs ſylný z Dubé/ Aleſs z Sſemburku/ Jan z Sſwamberka / Hynek Zagic z Pichlé/ Tas z Bozkowic/ Jan z Wartmbergka / Herbert z Kolowrat/ Albrecht z Konopiſſt/ Jan z Wlaſſymě/ Beneſs z Dědjna/ Mikuláſs z Braſlawic a z Kolowrat / Gindřich a Wáclaw z Wartmbergka / Jan a Bořek z Poděbrad/ Hynek z Czerwené Hory/ a Gindřich z Dubé. A giných mnozý Páni na tom Saudu byli.

LEtha Páně 1440. žiw byl Kolda z Náchoda / ſwědčij o něm Hágek/ že geſt byl za přijčinau včenij Miſtra Jana Huſy / yako y ginij mnozý přednij Páni / Pražanůw welikým Nepřijtelem. A na giném mijſtě/ že weliké ſſkody činil Knjžatům Slézſkým z Zámku ſwého Náchodu. Kteřijž ſebrawſſe Wogſko na něho/ oblehli Náchod. Ale on wida/ žeby mocy gegijch odolati nemohl / s Třidcýti a Sedmi Dráby ſwými tagně z Zámku vſſel. Druhé nocy wyſſlo gijch za njm Oſmdeſáté. Třetij/ wijc než na půl Druhého Sta na Konijch wygelo z Měſtečka / a tak brannau Rukau vſſli / o tom pijſſe Hágek w Liſtu 417.

LEta Páně 1452. byli Hynek a Jan z Náchoda/ kteřijž při wyzdwiženij Pana Giřijho z Kunſtátu za Gubernátora

w Krá-

w Králowſtwij Czeſkém / pro wzdělání obecného dobrého mezy gi-
nými Staroźitnými Pány / také Pečeti ſwé přitiſkli. Swědčij o tom

Vidimus Liſtu Orygináłnijho w kterémž ſe tito
podepſali: Giřj z Kunſtátu a z Poděbrad/
Aleſs z Sſternbergka Neywyžſſij Komornijk
Deſk Zemſkých / Zdeněk z Sſternbergka Ney-
wyžſſij Purkrabě Pražſký / Gindřich z Lyppé°
Neywyžſſij Marſſalek Králowſtwj Czeſkého/
zbyněk Zagic z Hazmburgku/ Haſſek z Wald-
ſſteyna a Weliſſe / Hynek Kruſſyna z Lichten-
burgku/ Hanuſs z Koldic/ Zdeněk z Rožmi-
talu/ Gindřich z Stráže/Gindřich Berka z Du-
bé a z Lyppého/ Gindřich z Michalowic/ Jan Zagimač z Kunſtátu/
Jan z Sſwambergka/Jan a Oldřich Bratřij z Hazmburku a z Ko-
ſti/ Hynek z Náchoda a z Střijbrné Hory/ Jan z Janowic a Petrs-
burgku/ Burygan z Guttnſſteyna/ Jaroſlaw Plichta z Žerotjna/Jan
Blangſſteyn z Wacembergka/ Getřich z Sſanowic a z Chlumu/
Wenž z Donijna a z Franſſteyna/ Frydrych z Donijna/ Albrecht z
Kolowrat a z Krakowce. Gindřich a Beneſs Bratřij z Kolowrat
a z Libſſteyna / Albrecht Berka z Dubé a z Stolſſteyna / Gindřich z
Kolowrat a z Žehrowa/ Boreſs z Oſeka/Jan z Biſſmowa Heytman
Krage Czáſlawſké°/ Wylém z Wartmbergka a ze Zwěřetic / Wylém
z Gilburku/Jan z Smiřic/Geſſek z Koldic/Mikuláſs Trčka z Lippý/
Beneſs z Kolowrat a z Bočowa/Jan z Sutic Heytman Krage Kan-
řijmſkého / Zdeněk z Poſtupic Heytman Krage Chrudimſké°/Geſſek
z Bozkowic a z Swoganowa/Jan z Náchoda/Bohuněk z Klinſſtey-
na/Gindřich Berka z Lyppé a z Koſtelce/Soběſlaw z Miletjna/Lwjk
z Rožmitala/ Jan z Bergowa/ Jakub z Wřeſowic Heytman Krage
Žateckého/ Geſſek z Dubé a ze Zlebow/ Beneſs z Wartmbergka a z
Zákopj/Jan Malowec z Pačowic/Wáclaw Daumeljk z Weyſſijna a
z Orljka/Sſtěpanowec z Wrtba a z Waldeka/ Czeněk z Klinſſteyna/
Jan Calta z Kamenné Hory a z Rabſſteyna/ Mikuláſs Berka z Du-
bé a z Limberká/ Mikuláſs z Guttnſſteyna a z Měſtečka Heync/ Dax
ſeděnijm na Hamrſſteyně/ Mikuláſs z Lobkowic a z Haſinſſteyna/Di-
woiſs z Koſſumbergka / Jan z Mochowa / Arnoſſt z Czernečic / Jan
Pardus z Wrátkowa a z Rychmbergku/Zygmund Bethowec z Pů-
ſſperku a z Ržičan/ Jan z Ržičan/ Jan z Rabſſteyna/ Beneſs Mokro-
wický z Huſtiřan. Purgmiſtři y Raddy Starého y Nowého a
Menſſijho Měſt Pražſkých: Wáclaw Starſſij y Mladſſij z Petro-
wic / Jan z Wřeſowic a z Chomutowa / Purkart Kamaret z Žero-
wnice/ Matys z Záhořij/ Mateg z Dubé/ Zbynek z Soběſſijn/ Wa-
něk z Wrábj / Jan z Ocelic a z Strčené Wſy / Waněk z Salawy /

 Purkart

Purkart z Kopydlna a z Kněžic/ Jan Bosseský z Lewic a z Chwaterub/ Jan z Sulewic/ Zdeněk Lucenský z Kopydlna/ Aleš z Welečic a z Brodčjna/ Bořiwog z Lochowic a z Okoře/ Bohussek z Sylewic a z Kosstalowa/ Jan z Trhowa seděnjm w Hostini/ Předbor z Rzepnic a z Smnissku/ Jan z Kunwaldu a z Dražic/ Cžastolar z Hořowic/ a Ctibor z Swogkowa a z Kačice. Též také Města/ yakožto Hora/ Hradec nad Labem/ Litoměřice/ Launy/ Žateč/ Slaney/ Cžáslaw/ Kauřim/ Nymburgk/ Klatowy/ Brod Cžeský/ Pjsek/ Wodniany/ Sussice/ a Austi nad Labem/ s Obcemi swými. A tak wssyckni wůbec/ Páni/ Rytjři/ Zemané/ a giný Lidé obecnj Králowstwj Cžeské/ w Starém Městě Pražském na Sněmě sebránj ꝛc. Wolíme a wyzdwihugeme sobě za Zprawcy mocného a prawého w témž Králowstwj Cžeském/ Vrozeného Pána/ Pana Giřjho z Kunstátu a z Poděbrad/ přidáwagjc k němu Vrozené/ Slowautné/ Opatrné Lidj a Pány: Pána Alsse z Sstern bergka/ Pana Zdeňka z Sswambergka/ Pana Zbyňka Zagjce z Hazmburgku/ Pana Gindřicha z Michalowic/ Pana Jana z Smiřic/ Pana Mikulásse Trčku z Lippý/ Pana Jana z Sutic/ Pana Zdeňka Kostku z Postupic/ Pana Jakuba z Wřesowic. A z Měst: Waňka z Kněžmostu/ řečeného Walečowský/ a Bartosse Ptačka z Slaného ꝛc. Datum Listu tohoto w Praze/ Létha od Narozenj Syna Božjho/ Tisýcyho Cžtyřstého/ Padesátého druhého/ ten Cžtwrtek po Swatým Giřj.

Létha Páně 1449. připomjná Hystorykus w Listu 425. Mladssjho Koldu z Náchoda Syna onoho prwnjho. Ten mage Pana Giřjho z Kunstátu w nenáwisti pro domněnj Kacyřstwj. Potom pak že hned zřegmě když na Králowskau Stolicy dosedl/ od Papeže Pia 2. do klátby dán byl/ wždycky se gemu protiwil/ až potom když opusstěn gsa od giných/ mocy Králowské odolati nemohl/ wen z Země Cžeské do Morawy/ pod Panowánj Matyásse Krále Vherského/ kterýž tehdáž Morawu držel vstaupiti musyl/ a tu ostatek žiwota swého w Chudobě strávil/ nechaw po sobě Syna Matěge.

Matěg z Náchoda ztratiw Otce swého w malickosti/ dán na včenj do Gjhlawy/ tu pobyw nětco málo/ od Lidu Wálečného/ kterýž skrze Gjhlawu táhl/ vlauzen/ a až do Sicilie zaweden byl/

den byl/ tam mnohá Létha gsa/ teprw k Starosti domůw se nawrátiw oženil se/ Pogaw sobě Panij Lydmilu z Ržičan/ s nijž tři Syny/ Woldřicha/ Gindřicha a Brykcýho zplodil/ a potom nedlauho žiw gsa/ w též chudobě yako y Otec geho žiwot dokonal.

Hned brzý po Otcy swém Brykcý Syn neymladssij neženiw se vmřel.

PAn Woldřich a Pan Gindřich z Náchoda zženiwsse se zase z požehnánij Pána Boha k něyaké žiwnosti přissli/ tak že Woldřich něyakého dijlu w Březnijku w Starém Dědictwij Předků swých přissel/ a potomně po Vgcy/ Bratru Panj Mateře swé Panu Janowi Talaffausowi z Ržičan Dunagowic dostal. Gindřich oženiw se/ po Manželce swé Statku Pucowa dosáhl.

LEta Páně 1497. při času na Nebe wzetj Panny Marye/ narodil se Gindřich z Náchoda/ nadepsaného Woldřicha Syn/ a hned z počátku gmenowaného Pana Frydrycha z Náchoda a na Horniých Dunagowicých Otec/ kterýž yakož Rodu swému/ když Starožitné Panstwij Předků swých od Děda swého pro Chudobu opusstěné/ zgewně prokázal/ tak y Wlasti swé w mnohých přičinách platně poslaužil/ byw Saudcým Zemským po mnohá létha/ až do smrti. Vmřel Létha 1551. při času Ochtábu S. Petra a Pawla/ Létha wěku swého 54.

PAměti Kostela Glomauckého/ Létha Páně 1535. Pana Gina Březnického z Náchoda/ prawij býti Relatorem/ s Panem Jaroslawem z Daubrawice zč/ a z Wládyk/ Janem Zahradeckým/ zč.

PAn Frydrych z Náchoda/ nadepsaného P. Gindřicha z Náchoda/ a Panj Johanky Sstossowny z Kunic Syn/ Narodil se Léta Páně 1529. když Soliman Cýsař Turecký Wijdeň obiehl/ ten giž od 37. let/ za třj Cýsařů Ržijmských/ yakožto Králů Czeských a Margkrabů Morawských/ Fer-

ských Ferdynanda/ Maximiliána/ a Rudolffa / spolu s Neywyžšssj= mi Pány Wřednjky a Saudcy Zemskými / Wdowy / Syrotky / a sprawedlnosti Lidské/ starobylé Pořádky/ chwalitebné a dobré zwy= klosti chránj/ a Saudcým Zemským zůstáwá.

Okolo Létha 1554. se oženil/ a prwnj Manželku/ Pa= nj Anéžku z Ludanic/ Dceru Pana Půty z Ludanic/ a Pa= nj Johanky z Žerotjna pogal/ kteráž nepozůstawiwšsi po sobě Dědiců žiwých/ vmřela.

Synowé geho žiwi pozůstáwagj tři: Pan Jan/ a Pan Bohuchwal Jaroslaw / kterėžto se Pa= nj Markétau ze Zwole a z Goldssteyna/ a Pan Hynek gehož se Panj Anéžkau z Bozkowic ꝛc. zplodil.

Z Těch třj Synůw geho/ Neystar= ssj Pan Jan/ kterýž byt swůg na Žeroticých má. Létha 1581. se oženil/ a Pannu Sybillu z Wartmbergka pogal. Ta tři Sy= ny gemu pozůstawiwšsi/ Frydrycha/ Adama a Petra Woka. Létha ꝛc. 92. žiwot swůg dokonala.

Tyto pak másš pořádně Osoby Stawu Panského kteřjž w Saudu Zemském sedali / y s Předky gegjch pokázané. O giných na počátku Stawu Rytjřského/ sšjřegi wy= psáno negdesš.

Druhé Cžástky Kněh prwnjch konec.

Kněh Prwnijch Cžástka poslednj.

O Rodijch Starožitných a Wzáctných Stawu Panského kteřijž na ten čas w Saudu nesedali. Tolikéž y o giných w tomto Slawném Margkrabstwij Morawském giž sesslých / co se z rozličných Hystorygij wyhledati mohlo / tuto w krátkosti se pokáže.

O Rodu a Erbě Panůw Hrabat z Turnu ꝛc. O počátku a Starožitnosti gich.

Kapitola I.

ERb a Rod těchto Panůw / welice Starožitný pokládagij dáwnij Kronyky Wlaské / yak rozličných Autorůw / tak také rozličných Kragin / w kterýchž Předkowé gijch panowali. A napřed ex Troianis & Austrasijs, počátek gijch pokazugj. Potom pak we Wlaských Kraginách / yak Bohatstwijm ták y welikau wzáctnostij / mezy ginými Potentáty těch Kragin / wyweyssené býti prawij. Ti Mediolanum atq; Insubriæ Dominium aliquando tenerent, očemž dolegij čtauce dostatečně pokázané negdess.

Z tohoto tehdy Rodu byli dwa Mužj znamenitij / kteréž ta weliká wzáctnost / (že gsau počátek swůg měli z Králůw Franských / gesstě Kmene Karla welikého) ke wssem činům Rytijřským / potahowala. Což gesstě až posawád při Potomcých gegijch trwá / to z poctiwých skutkůw gijch / nijžegi čtauce / poznáss. Nakým pak způsobem do Kragin Wlaských se dostali / odtudto krátce porozumijss.

Gest takowá zmijnka o tom: že dotčenij dwa Mužj / magijce w Zemi swé welikau nenáwist pro něyaké prowiněnij / (yak též to o Czechowi neyprwněgssijm Knijžeti Czeském pijssij / že gest wygel z Charwátské Země do Kragin těchto / dopustiwsse se tam něyakého Mordu /) do cyzých Kragin se obrátili. O nijchž Wlaským Jazykem / zmijnka v Hystorykůw se činij / kteřijž gmenugij ge / Della Turre. Ti

potom

potom wzali známost / s něyakým Hrabětem řečeným Tacius Comes Vallesasinensis, kterýž nemage Syna toliko dwě Dcery doroslé / wi- daucě Osoby wzácné / a yak wzrostem wsslechtilé tak y w Rytýř- ských wěcech nad giné Slawné / dal gjm ge za Manželky se wssým Panstwým swým / y Poklady kteréž měl. Z těch od gednoho / praw- diwé paměti apud Paulum Iouium y v giných Hystorykůw sebrané / prawý že gest zplozen Martinus Della Turre, Muž wzrostu nad mý- ru wysokého / a k té welikosti nad zbyt sylný / tak že gey Obrem gme- nowali. Ale wssak potom in expeditione à Friderico Oenobarbo facta, contra Saracenos fortissimæ Bellans trucidatus est, Anno 1147. Zane- chal po sobě Syna gménem Jakuba / kterýž zplodil dwa Syny / Iacobum & Paganum.

PAGANVS byl Pán Generosi animi, & w Pokladých Bohatý nad giné. Ten Medyolán- ským toho času když Wálku zdwihly contra Pergamenses, a čas dlauhý s nými bogowali / Pe- nězý welice nápomocen byl / ano y Proffianty oppatrowal: Cžýmž gest sobě welikau přýzen a Lásku v ných způsobil. Když pak gednoho ča- su mezy Pány a Obcy začala se různice / a tak nemalý čas trwala. Shromáždiwsse se spolu Obec / snialy z Wrchno- stý Medyolanské Conradum Brixiensem, který Ssedesáte a tři Létha nad nými panowal / a na geho mýsto (pamatugýce na Dobrodi- ný) Paganusa de Turri, spolu s Bratrem geho Jakubem powolali. Ti: ex Valle Sassina se wssým Rodem swým do Medyolánu se obrátili / a s welikau poctiwostý odewsseho Lidu obecného přigati byli. To se dálo circa Annum 1240. Ten potom vmřel w Medyoláně / & in Clara Valle tumulatus. Anno &c. 1241. 6. Ianuarij. Pro gehožto we- liké zaslaužený se v Medyolánských / prawý že gsau od ných nad Hro- bem geho / tito Wersowé napsáni:

Magnificus Populi Dux, tutor, & Ambrosianæ
Robur Iustitiæ, Procerum Iubar atq; Sophiæ
Matris, & Ecclesiæ defensor maximus almæ,
Et Flos totius Regionis nobilis huius:
Cuius in occasum patet decor Italus omnis,
Heu della Turre nostrum solamen obiuit
Paganus, latebris Vrnæ breuis vtitur istis.

HERMANVS FILIVS PAGANI, pro Otce swého měl welikau Lásku v Medyolanských. Hic signa familiæ, quæ ad illũ

vsq; diem

vsq; diem fuerant, id est Turris Rubra in area candida, mutauit in Lilium aureum in Area Cerulea in formam Turris, quod diceret se non tantũ ex Burgundia, vt illa insignia indicabãt, sed etiã ex Familia Regis Gallorum ortum fuisse. Atq; ita inter eiusdem Familiæ Turrianos, in signis ferendis, diuersitas orta est: Aliis antiqua Burgundorũ de Turri seruari signa volentibus. Aliis recentia hæc quæ Hermanus proposuerat. Ten gestli že gest zanechal po sobě yakého Potomka/ non Constat. Ale wssak po něm Streycowé geho/ tymto pořádkem se připomjnagj.

Martin z Turnu toho gména druhý/ kteréhož tolikéž yako y Předka geho pro wysoký wzrost/ gmenowali Martinus magnus. Byl Syn Jakuba Bratra Paganowého/ kteryž několik Synůw po sobě zanechawssy/ vmřel/ & Carauanæ sepelitur. Ten Martinus fuit Princeps Mediolani Populi. Vxorem duxit Pauli de Sorecina, qui Princeps optimatum erat. Ale žádného Syna s nj nezůstawil. Byl Pánem gedným mezy Senátory Ržjmskými/ skrze což když w weliké podezřenj od Lidj Medyolánských wzat/ kterjž o něm rozuměli/ žeby měl cum Nobilibus gednu stranu držeti/ složil z sebe Senatoriam illam Dignitatem. Byl Člowěk welice maudrý & magni animi. Vmřel Létha 1263. in Clara Valle sepultus. Zanechal Syna Guidona.

Filip Syn Jakubůw/ a Bratr gmenowaného Martina/ yak w Letech tak y w Rozumu dospělý. Od Medyolanských na mjsto Bratra swého wolen Perpetuus Mediolani Dominus, Dominus Comi, Nouariæ, Bergomi, & Brixiæ, kterézto Města on k Medyolánu připogil. Castrum de Tellio cæpit in Valletellina, Castrum de Robialo euertit: Duxerat ex illis Vxorem de Ninguarda/ s njž zplodil Dceru/ kteranž dal za Manželku Wilhelmowi de Pusterla. Wzal sobě potom druhau Ženu z Rodu toho kterj se pjssj de Birago. Ta mu porodila syna/ gemuž gméno dal Saluinus. Ten vmřel Appoplexia tactus, Clara Valle sepultus, Anno Christi 1265.

REymundus z Turnu Bratr Martinůw / wolen byl za Arcybiſkupa Medyolanſkého. Ale včinil mu w tom wolenij překážku Vrban Papež/ gſauce namluwený od Oktawiána Kardynála: kterýž Reymunda ſložiwſſy/ præfecit Ottonem Vice Comitem, ê Roma Mediolanum miſſum Ciuem Mediolanenſem. Is ſuſcepit tutelam Nobilium, Et interea temporis, cum à Mediolanenſi Populo reciperetur, Pontifex Romanus Electionem Reymundi Confirmare noluit. Multa gerebantur inter Vice Comites Capita factionis Nobilium & Turrianos Populi Principum. Potom Papež dotčeného Reymunda z Turnu / včinil Patryarchau w Aquilegij/ kterýžto Vřad toho čaſu nebyl dáwan/ toliko těm kteřijž byli z welikých a wzáctných Rodůw Králowſkých aneb Knijžetcých/ poſſlij. Na tom potom můſtě byl wlaſtnij Bratr Karla toho gména Cžtwrtého Cýſaře Řijmſkého/ a Krále Cžeſkého/ y ginij mnozý/ wzáctných Králowſkých a Knijžetcých ſtarožitných Rodůw. Tento Reymundus Patryarcha/ byl myſli weliké a vſſlechtilé/ yak w Rytijřſkých wěcech zběhlý/ tak také Vřádu ſwému za doſti činijcy. Vtinum ampliſsimam Vrbem eo Murorũ ambitu concluſit, qui adhuc maximus conſpicitur. Od toho pak čaſu weliká nepřijzeň byla inter Vice Comites de Sorecina, & Turrianos. Cžehož byli půwodem/ wýſs gmenowáný Oktawianus/ a Vrban Papež. Nebo Reymundus Patryarcha/ cum Matheo Magno Vice Comite, Filio Erbaldi Nepotis Vice Comitis Archiepiſcopi Electi Mediolanenſis, ſubſidia ferens Turrianis, multam manum Foro Iulienſium recepit &c.

NApus z Turnu Martinů Streyc/ od Medyolánſkých wolen byl za Pána / Léta rc. 1265. Byl Pánem Wálečným. Wzal mocý Viglenanum, Cremonam, Parazotum, expulſo Vberto Palanicino illius Dominio. A ty wſſecky Měſta w moc Medyolánſkým odewzdal.

Týž Nápus / od Rudolffa Cýſaře creatur Vicarius Generalis Imperij. Ten také Wilhelma Montisferati Margkrabě / kterýž byl proti němu Wognu zdwihl/ porazyl. Seprum vi recepit, od těch kteřijž ſe de Caſtilliono & Biragis pſali. Komenſkým kteřijž gey ſobě lechce poważowali/ wſſecky Kraginy Ohněm a Mečem poplundrowal. Gottifreda de Languſko Hrabě/ genž byl do Panſtwij geho wtrhnul / ſpolu s ginými Cžtyry a Dwacýti Pány znamenitými/ porazyl. Mezy kterýmiž

týmž byl Tebaldus Vice Comes, mládenec rozumný a welice wzáctný/ Wnuk Otty Arcybiſkupa Medyolanſkého/ kterýž byl počátkem těch různjc. Tento pak Nápus gſauce čaſtými Wognami vtiſſtěn/ w té neſwornoſti/ vtratiwſſy giž wſſecky poklady ſwé/ yat gt den Swaté Anežky/ Léta Páně 1277. ſpolu y s ſynem ſwým řečeným Muſſka/ y giných mnohými přátely ſwými mužj ſlawnými/ a tak w wězenj na zámku Berdello gſauce držán/ w něm vmořen. Wſſak geſſtě zůſtal ſwobodným Bratr geho Frantiſſek z Turnu/ tolikéž y druhý wlaſtnj Syn gménem Caſsonus. Toho čaſu Medyolánſké Panſtwij/ kteréž několik mnoho Leth bylo w drženij Panůw z Turnu/ opanowali Vice Comites, Anno 1278.

PAGANVS à Turri, Prætor à Napo datus Vercellenſibus, occiditur in via, à Militibus Comuratis.

FRantiſſek z Turnu Nápůw Bratr/ od Obce Medyolanſké wolen byl aby nad nijmi Panowal. Toho byl Nápus za žiwota ſwého včinil Spráwcým na Zámku Sepru. Tento Frantiſſek/ s Karlem Sycylſkým Králem gel byl na Wognu/ à quo Eques & Comes de Benaf factus eſt, kterýžto Bratra ſwého bránjc/ gſúce w žiwot raněn/ od té Rány vmřel. Caſsonus pak Nápůw Syn doſtawſſy pomocy od Reymunda Patryarchy Akwilegienſkého/ zdwihl Wálku proti Ottowi Arcybiſkupu Medyolanſkému/ a wzal mu mocý několik Měſt a Meſteček. Ale potom w krátkém čaſu/ tehdáž když inter vtramq́ Familiam vice Comitum & Turrianos compoſitam, fregiſset pacem Vilhelmus Marchio Montiferati/ kterýžto neyprwé pomáhal Ottowi a Familij geho/ potom pak proti nijm powſtal a Wognu začal: gſauce od téhož Wilhelma Margkrabě yat/ zamordowán/ y mnoho giných Hrabat z Turnu ſtranu zaſtáwagijcých pobito. O tomto Kaſſonowi Hyſtorykowé wypiſugij/ že geſt k té ſwé ſtatečnoſti/ byl welice ſpanilého wzroſtu. Když pak giž poražen byl/ wſſecka zbožij těch Panůw z Turnu/ Vice Comites mezy ſebau roztrhali.

MVſſka z Turnu Nápůw Syn/ ten kterýž byl s Otcem na Wogně yat/ Bratr wlaſtnij Kaſſonůw/ Chytře z Wězenij vſſedſſy/ nětco Lidu ſebral/ a ty wſſecky kterijž Otcy geho přijchylnij byli po ſobě potáhl. Mage na pomoc Reymunda z Turnu Bratra Martina welikého. A tak neyprwé Sypr oble-

hnauc/dobyl. Ale vznáwagjce to/že mocy Vice Comitum odolati nemohl/ do Akwilegie se wssemi přjbuznými swými se obrátil. A to bylo/ Létha Páně 1306.

GOdeffryda z Turnu / Muže welice Slawného / spolu s těmito gmenowanými Pány Hystorykowé připomjnágj: kterýžto že gest od Osoby swé / yak neywjce mohl Nepřátelům odporowal. Ale že gest dostatku a pomocy neměl/ k ginym Přátelům swým do Akwilegie vgel.

TEhož Roku 1306. změnilo se sstěstj Matheo Magno Vice Comiti, kterýž wyhnán gsauce z Medyolánu k weliké nauzy přissel/ tak že coby gjsti měl/ sobě v Lidj žebrati musyl. Na gehožto mjsto Guido z Turnu od Medyolánských přigat. Ten hned o to se staral / aby Castonus z Turnu byl Arcybiskupem Medyolánským. Měst pak těch kteréž předkowé geho k Medyolánu přilaučili/rozličnj držitelé byli. Krátký čas na temž Panstwj Medyolánském/ w pokogi ti Páni z Turnu seděli: nebo sami mezy sebau se powadiwsse / skrze neswornost ge potratili. A to z přjčiny té: Když Gindřich Lucemburský/ Cysař Ržjmský do Kragin Wlaských přigel / gehožto Guido skrze Kraginy swé pustiti nechtěl. Castonus pak pilně se o to staral/a Guido na prosyl / aby toho zanechal/ a Cysaři skrze Zemi geti nezbraňowal. Očemž obssjrnau Raddu spolu měli Knjžata těch Měst: yako Papiensis,Lauda,Pompeiæ,Cremonensis,& Vercellensis. Ti wssyckni k tomu radili/ (předkládagjce weliké vžitky Wlaským Kraginám/když Cysaře s vctiwostj přigmau) aby skrze ty Země pusstěn byl. Guido slyssjc přjmluwu gjch/ na nj přestal / a wjcegj proti tomu mluwiti nechtěl/ wssak w krátkém času poznali zdrawěgssj Raddu geho. Nebo ten přjgezd Cysařský/ stal se s welikau sskodau Wlaským Kraginám. Z čehož powstala mezy njmi záwist y nepřjzeň/ nesstěstj gedno za druhým přicházelo. To widauce Vice Comites,vtekli se k Lásce Cysařské. A tak Guido se wssemi swými Přátely/ y těmi genž mu dobrého přáli/ z Medyolánu wyhnán. To se dálo Léta Páně 1311.

KAstonus Arcybiskup Medyolánský/w té roztržce byl w nemalém strachu a nebezpečenstwj zdráwj swého/ když Turiány přjbuzné geho wyhnali z Medyolánu ꝛc. wssak při pokogi zanechán byl.

Wolen

Wolen potom za Patryarchu Akwilegienského / Létha etc. 1315. kdež y žiwot dokonal. Ten Kaštonus Korunowal Cýsaře Gindřicha Železnau Korunau/ a Cýsařownu Zlattau / w Kostele Swatéº Ambrože w Medyoláně. Gemužto od téhož Cýsaře dáno bylo Arcybiskupstwý na dewssý Wlaskau Zemý / Super Normandiam & Saxoniam.

LEtha Páně 1307. Gwido z Turnu Francauz / přeprawiwsse se přes Hory Alpes/ přibral se do Medyolánu / na pomoc wýšs gmenowanému Gwidowi z Turnu. A to byl z Rodu těch/ kteřijž drželi Vallem Sassinam. Byl Syn Petra z Turnu/a Matky Familię Delffinůw. Tento Gwido/ wzal mocý Město Papiam/ tehdáž když byli wyhnáni z Medyolánu / Turriani. Proti němužto Wogsko wedl Galeatius Vicæ Comes, Dominus Placentiæ, Filius magni Mathei Vice Comitis. Kteréžto Město dobywssy Gwidona gýti rozkázal. Tam tolikéž Simon z Turnu/ a dwa Synowé geho malý/ Amuratus & Guidetus, Létha etc. 1315. zgjmánij.

Ten Gwido Francauz / činil proměnu Panům z Turnu w Erbě gých starožitném Medyolánském: Ačkoliw byl od gednoho Předka spolu s njmi possly/ ale giž giného Rodu.

PAssatinus à Turri, Præfectus fuit Mediolani, Iuridicundo Anno 1311. kterýž tolikéž s ginými wyhnán byl z Medyolánu. Od Roberta Sycylského Krále Præficitur Dertone, Anno 1322.

FRancyschyn z Turnu / po Smrti Cýsaře Gindřicha/ kterýž byl Vice Comites dosadil na Panstwý Medyolánské/ Poslán s pomocý welikau od gmenowaného Roberta Krále Sycylského ku Medyolánu: mage sobě to poručené/aby přes moc Turriany do Města vwedl. W čemž tolikéž powolený měl od Klimenta Papeže / kterýž byl nařýdil za Administrátora Wlaského Králowstwý / téhož Roberta Krále/ Léta Páně 1319. Ale wssak w té přýčině nic nespravil.

Tento Francyschyn / byl také w té Bitwě pod Medyolánem /

 (contra

(contra Galeacium Vice Comitē, magni Mathei filium) spolu s Symonem Bratrem swým y ginými/ když gým Medyolán odgat byl. Et eiecti Modoetiam se receperunt, Anno Christi 1323. die 20. Iunij.

GOttoffred z Turnu Bratr Paganůw/ byl w Bitwě té/ která byla inter Matheum magnum Vice Comitem, & Hugonem Vicarium in Pedemonte Roberti Regis Siciliæ &c. Tehdáž když Gwido z Turnu Francauz/ o kterémž se wýššegj řeč včinila/ wzal byl Papiam, a weliké škody zdělal Medyolánským. Matheus Vice Comes, chtěl dáti postawiti Zámek na Pomezý Papienských/ odkud by mu od por dáti mohl. Hugo pak s Turryány/ magýce nemalý Počet Lidu/ statečně se s nijm potkali. W té Bitwě dotčený Gottoffred zabit. Edoard Bratr Muschynů yat. To se dálo Létha Páně 1315. Takž se toho na hoře doložilo.

SYmon z Turnu Francyschynůw Bratr/ poslán byl od Roberta Krále Sycylského/ vt Bregulium obtineret: kterežto Město bylo Měštianůw Medyolánských. To když wzal/ w gednom Lese zastaupil cestu Luchino Vice Comiti, Mathei magni filio, a stočiwsse s nijm Bitwu/ poražen. Sám toliko do Města Bregulium s welikau prácy vssel. A to bylo Létha etc. 1319.

JAn z Turnu giž ostatnij / gednoho času wyhnawssy Vice Comites z Medyolánu/ sám Pánem zůstal circa Annū 1322. A když toliko geden Rok Panowal / přitáhli Vice Comites s welikau mocý k Medyolánu. On pak odewssech Přátel swých gsauce opuštěný/ Létha etc. 1323. z Města wygeti musyl.

KDyž giž wyhnáni byli ti della Turre z Medyolánu / na rozličné mijsta / až do Sycilie se rozgeli : Některé toliko předněgssij Osoby přigal k sobě Reymundus Martini Gigantis frater Pátryarcha Akwilegienský / mezy nijmižto byl/ Volkanus della Turre aneb z Turnu. Cui in foro Iulio, agrum & amplas ædes donauit. Idem ab Henrico Goritiæ Comite, immunitate donatus est. Zanechal po sobě tři Syny/ Rykarda/ Henrycha/ a Wolffena.

PAganus Filius Mussicæ Filij Napi, vixit circiter Annum 1301.

RYkardus Wolffenů Syn/a Phebus z Turnu/byli při Smlauwě/mezy Knijžaty Rakauskými a Hrabětem Goryckým. Tam podlé giných k též Smlauwě Pečeti swé přitlačili. Kteréž dátum gest Létha Páně 1306.

CArneualtius à Turri. Eius mentio fit in Chronicis Vtinensibus, sub Anno Christi 1326.

WOlffenus / druhý Syn Wolkanůw / od Henrycha Korytanského Knijžete/ kterýž se psal Králem Polským (yaké gest pak tam Panstwij měl/ čti o tom Cromera) Gorytského a Tyrolského Hraběte rc. obdržel datem Lauranum & Versetium s mnohými Wesnicemi/ sobě y Potomkům swým yak Mužského tak y Ženského Pohlawij k wěčnému drženij. Rachlam Arcem in tutelā pro Iohanne Henricho Goritiæ Comite pupillo, suscepit. Zplodil čtyry Syny/ Henrycha/ Rykarda/ druhého Wolffena/ a Wolkana. A gednu Dceru Johannu/ kterauž dal za Manželku Petrowi Eberssteynowi. Vixit circa Annum 1330.

RYkardus druhý/ Wolffenůw Syn/ w mnohých poselstwijch wysýlan býwal. Měl Manželku Rodu de Pincernis de Asterbitio, kteřijž ten Vřad in Carniola dědičný měli.

JAn Syn Rykarda druhého/ pogal sobě Manželku de VVeidsspracchis/ s nijž několik Synůw zplodil. Wšak toliko geden Rykardus třetij / žiw zůstal. Vixit sub Anno 1354.

FRantissek z Turnu / Syn wýš psaného Jana z Turnu/ kterýž byl Vice Comites z Medyolánu wyhnal/ byl Člowěk welice sylný. Præturam gessit Tergesti. Eius mentio fit in Annalibus Tergestinis, Anno 1361.

RYkardus třetij/ Wnuk Rykarda druhé°/ wzal Manželku ex Familia Hungrisspachia. Ta mu porodila dwě Dcery. Kateřinu: Tu dal Hraběti ex Frangepanibus. A Lucygi / kteráž se dostala Barnabotti Spilimbergio.

Tento

Tento Rykardus byl Eques Auratus. Měl také gedno° Syna gménem Mathyásse / kterýž potom pogal sobě dwě Manželky / obědwě Mandalény. Prwnij Dceru Pangracýho Purgkrabě z Logkhu / Marssalka Hrabstwij Gorycyenské°. Ta mu porodila Cžtyry Syny: Giřijho / Antonijna / Wolffanga / a Rykarda. Druhau Nicolai Coloreti Dceru / tu pogal Léta Páně 1444. Zplodil s nij Syna Achacyusa / qui vxorem duxit ex Edlingis. Ten zanechal po sobě Cžtyry / Dcery: Dorothu / Alžbětu / Markétu / a Zuzannu.

Eius Pangratij supra nominati opere, Mathias à Turri duo Palatia possedit in agro Goritiensi.

ANtonjn z Turnu Mathyássů syn / fuit Præfectus Triestæ. Měl Manželku Amarosā filiā Iacobi Landēbergij, & Luciæ Frāgipanis. Kteráž mu porodila Ondřege / Mathyásse / Wjta / a Mikulásse Syny / a Dceru Magdalénu.

RYkardus Cžtwrtý / Syn Mathyássůw / s Cýsařem Frydrychem toho gména třetijm / do Rzijma gedauc / Eques Auratus declaratur. Vmřel na Cestě a w Cylygi pochowán.

ONdřeg Antonjnůw Syn a Mathyássůw Wnuk / spolu s Blankau Adæ Formētini & Iacobæ Purliliariæ Comitissæ Dcerau / zplodil Cžtyry Syny: Jana / Erasma / Antonijna a Krystoffa.

MAthyáss Antonjnůw Syn druhý / byl Heytmanem Dworu Maximiliána Cýsaře prwnijho. Vmřel potom in Inferiori Germania.

MIkuláss Syn téhož Antonjna Ciliæ Vice Dominus. Fuit contra Venetos ad ipsorum Vrbem Ciuidal della Austria nominatam. Ten w Hlawnij Bitwě sedmkráte gsa postřelen / vmřel. Byl na mijstě Bratra swého Wjta / Heytmanem w Karnyolu proti Turkům. Měl za Manželku Sigismundi Perschinij Dceru / Po nijž mu se dostali w dědictwij Vranagracz, Bosuestia, Tzauinia, & Gracz in Croatia & Merlichia sita.

WJt Syn častopsaného Antonijna / a Děd těchto nynegssých Panůw Hrabat z Turnu / kteřij gsau na Morawě.

Narodil

Narodil se Létha Páně 1471. na den Swatého Wijta/ Pán welice wzáctný/ kterýžto wssem Slawným Předkům swým/ poctiwými činy swými gméno odgal a na sebe přenesl. Nebo když gest Frydrychowi třetijmu/ Maximilianowi prwnijmu/ Karlowi pátému/ a Ferdynandowi Cysařům Ržijmským rc. Filipowi Králi Hysspanskému/tolikéž y Ferdynandowi Mladssijmu Arcyknijžeti Rakauskému rc. na Wognách/ práwě od dětinstwij swého slaužil: Neyprwé nařijzen byl za Komissaře w Wogssťě Gradiscensibus & Maranensibus, kteréž byli oblehli Benačané/ gijmžto on pomoc rychlau dal. Wssak w krátkém času/ to gest Létha rc. 1514. dne 28. Měsýce Březnu gsauce gat/ do Benátek zawezen/ a tam čas nemalý pod Strážij držán. Třetjho pak Roku wyplatil se třima Tisýcy zlattých. A Carolo Quinto Equestris Militiæ Ornamento donatus. Deinde Gradiscæ & Marano Præficitur, & Carniolæ Prouinciæ Proconsul creatur.

Poslán potom byl od téhož Cýsaře w Poselstwij Léta Páně 1525. aby pokog s Benátčany včinil rc. A když giž měl Wěku swého Sedmdesáte Leth/ za mnohé snažné Služby swé/ kteréž Cýsařům Ržijmským a Arcyknijžatům Rakauským činil. Létha po Narozenij na tento Swět Spasytele nasseho 1542. Comes & Baro, to gest Pánem Swobodným a Hrabětem (ačkoliw prwé toho Tytule we Wlasťých Kraginách Předkowé geho vžijwali) Slawného Cýsařstwij Ržijmského y s Potomky swými/ tolikéž wssijm Rodem Turrianů/ od gmenowaného Cýsaře Karla toho gména Pátého/ wyhlássen. Nadto wýsse Prouinciæ Carniolæ přednijm Pánem včiněn. Apud Præsidem Sedem primariam Ferdinandus Imperator illi donauit. V kteréhožto y wssech Dědicůw Synůw a Dcer/ pokudž žiw byl s Manželkau swau slaužic/ Hoffmistrem zůstáwal. Ten Vřad od téhož Ferdynanda Cýsaře/ Dědičným Práwem nadán mu byl.

Měl Manželku Blankam Polixenam Simonetam, wlastnij Dceru Iacobi de Simonetis & Guarti, & Casandræ de Simonetis, quæ Mathiæij de Simonetis nec non Hippoliti de Crotis Mediolanensis Filia fuit. Tu pogal Létha Páně 1500. Augustæ Vindelicorum in Comitijs celebratis, Rex Maximilianus, cæterique Romani Imperij Electores, Principes & Marchiones interfuerunt. A zplodil s nij Syna Frantisska/ a Dceru Eleonoru. Vmřel Létha rc. 1547. 22. dne Měsýce Vnora. Ætatis suæ Anno 76. Goritiam transfertur & tumulatur.

PAn Mikuláš z Turnu/ Ioannis ad Sanctum Vitum de Flumine Præfecti filius, po gmenowaném Wýtowi Hraběti z Turnu fuit Præfectus Gradiscæ. We dwogým tažený do Vher za Neywyžššýho Heytmana byl vstanowen. Pán w wěcech Rytýřských zběhlý a welice Slawný/ wzrostu krásného a Syly obzwlásstný. Manželka geho byla Catharina Prodolenana. Mortuus Gradiscæ, kdež y pochowán.

GJřý Hrabě z Turnu/měl Manželku Annam Frāgipanem. Castra Gurdfeld, Samabergium, & Choceniam possedit.

PAn Jan Hrabě z Turnu/Syn nahoře psané Ondřege z Turnu/ za Ferdynanda a Maximiliána Cysařůw Řjmských/ w wěcech Rytýřských se obýral. In Prælio Vincentino, contra Venetos gesto, adfuit, kdež welikau statečnost dokazowal. Pogal sobě Manželku ex Familia Pemphligia.

ERazym Hrabě z Turnu / téhož Ondřege Syn/Comendator Equestris ordinis Teutonicorum inferioris Austriæ. In Prælio Bilicano adfuit. A w Bitwě té kteráž se stala na Pomezý Charwátském byl Heytmanem. Gehožto Tělo w Leybaku pochowáno.

KRystoff Ondřege z Turnu třetý Syn/ dlauhý čas na Wognách v Králůw Polských a Vherských slaužil. Pod Mohačem w Bitwě byl/& Perekstetensium Præfectum egit, kdež mnoho Měst a Zámkůw pobral. Byl tolikéž při obležený Budjna od Turkůw. Tam roznemohssy se/ vmřel Létha Páně 1541. a w Pesstě w Vhřých pochowán.

PAn Antonýn Hrabě z Turnu toho gména druhý/ Cžtwrtý Bratr těchto psaných Panůw. Neyprwé gsauc pod Praporcem Ferdinandi Frangipanis, w Charwatské zemj proti Turkuom Statečnost a Sylu swau nad giné pokázal. Potom včiněn Præfectě Prouinciæ Carniolæ. Od Ferdynanda Cýsaře dědičným

dědičným Marssalkem w Gorycygi wyhlássen. Et Præses Tergestinus constituitur. Měl Manželku z Rodu aneb Familiæ Edlingůw/ s níž zplodil Syny: Ondřege/ Achacyusa/ Jozeffa/ Wolffena/ Ludwjka/ a Jana Ambrože.

Ondřeg Hrabě z Turnu/ Starssj Syn Antonjna druhého. Na Pomezý Charwatském v Zámku Odwjnu/ s Turky statečně bogugjc/ zabit gest.

Pan Áchacyus Hrabě z Turnu Bratr geho/ toho času když Seget obležen byl: Od Ferdynanda Arcyknjžete/ s ginými mnohými Pány poslán s Retunkem. Kterýžto z Slawných Předkůw swých lásku k tomu magjce/ s Nepřátely potkati se hotow byl. To se dálo Létha Páně 1556. Potom Léta rc. 1566. Arcyknjžeti Karlowi proti Turkům slaužjc/ wěcy sobě poručené bedliwě a náležitě konal.

Jozeff téhož Antonjna druhého syn/ Pan pro hrdinské činy welice Slawný. Neyprwé wedl Turmam Equitum/ a potom včiněn Fendrychem nad welikým počtem Lidu Německého. Když pak mnohé sskody Nepřátelům činil/ yat byl w Karnyoli.

Ten tolikéž Léta 1566. když Turky na Pomezý Charwatském porazyli/ gednoho znamenitého Pána Tureckého/ wlastnj Rukau swau yal. Baukku w Sstyrsstě v Gurgkffeldu od Lidu Sedlského začatau/ s Wogskem swým vpokogil. Létha Páně 1582. od Cýsaře Rudolffa Wogenskau Raddau včiněn/ a od Arcyknjžete Karla/ Neywyžssjm Heytmanem w Croatij a Merlichij na Pomezých/ vstanowen. In Expeditione Turcica, Anno 1584. tehdáž když do Carniole wtrhnuli se dwěma tolik Tisýcy Lidu Rytjřského/ v Zámku Slunu s pomocý Pána Boha Wssemohaucýho/ Dewět Tisýc Turkůw porazyl: Přednjch Osob mnoho zgjmal: Přes Tisýc Koňj wýborných wzal: Tři Sta Křestianůw/ mezy njmižto wjcegi nežli Sto Mládencůw bylo/ kteréž Pohané do Wězenj hnali/ odgal: Ssest Praporců Tureckých/ se dwěma Wrchnjmi Heytmany téhož Wogska Tureckého/ Karlowi Arcyknjžeti Pánu swému/ po Janowi Jakubowi Hraběti z Turnu Streycy swém odeslal a darowal rc. Vmřel Létha Páně 1589.

Wolffenus Bratr wlastnj téhož Pána Jozeffa Hraběte z Turnu rc. Od Arcyknjžete Ferdynanda proti Turkům s Wogskem několikráte poslán byl.

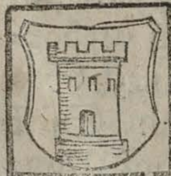

PAn Jan Ambrož Hrabě z Turnu / Syn často psaného Antonjna druhého / a Bratr těchto nahoře gmenowaných Panůw. W Honbách a Kolbách Turnyřských welkau sylu swau pokazowal. Létha rc. 1561. od Ferdynanda Arcyknjžete / toho času když byl Mjstodržjcým Králowstwj Cžeského / do Raddy přigat. A potom od Arcyknjžete Karla / Teynau Raddau a Neywyžssjm Marssalkem Dworu geho včiněn byl. Nynj gest Proconsul aneb Heytman Prouintiæ Carniolæ.

Tento Pan Jan Ambrož Hrabě z Turnu rc. Roku 1592. Annu Dceru Slawné paměti téhož Arcyknjžete Karla / wyprowázel do Krakowa k Stawu S° Manželstwj / Zygmundowi toho gména třetjmu Králi Polskému rc. A po dokonánj Weselj Swadebnjho / zase do Kraginy swé se obrátil. Pán w wěcech Rytjřských zběhlý / w njchž ljbost swau magjc / Lidj Rytjřské miluge.

Z Těchto wzáctných / Statečných a Rytjřských Hrabat z Turnu rc. possel Wysoce Vrozený Pan / Pan Frantissek toho gména druhý Hrabě z Turnu / wýss gmenowaného Wjta Syn / a Antonjna prwnjho Wnuk / Otec těchto nyněgssjch Panůw Hrabat z Turnu. Pán wěčné paměti hodný rc. Při gehožto Kontrffetu / tento Wýwod z gedné y druhé strany (kterýžmi se tuto widělo položiti) wymalowaný gsem

widěl. Dáno mu bylo na Křtu gméno Frantissek Nápus / yakž se to z některých prawdiwých pamětj / kteréž w Rodu Hrabat z Turnu se nacházegj / důwodně pokazuge. Nebo když Cýsař Maximilián / toho gména prwnj / poslal byl gednoho Pána swého / Consiliarium & Vicarium Carniolæ Prouinciæ, Georgium ab Teck, k Wjtowi Hrabj z Turnu rc. a gemu poručil / aby na mjstě a gménem Geho milosti

Cýsařské /

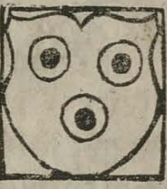

Cýsařské/ buď Syna nebo Dceru/ coby témuž Wýtowi Hrabů z Turnu / a Manželce geho Blance de Simonetis & Guarti, Pán Bůh mladého dáti ráčil/ okřtil. A gestližeby se mu Syn narodil / tehdy aby k gménu geho kteréž mu pro ratione temporis w Kostele dadů / přidal gméno Nápus. A to z té příčiny/ že gest Nápus z Turnu Pán Medyolánský/ Cýsaři Rudolffowi z Habsspurgku/ welice byl nápomocen w potřebách geho. Tohoto wsseho nacházegj se Notule w Carnioli na Zámku Obersstegně. Czehož potom y sám Otec geho Listem swým když giž na Smrtedlné Posteli ležel/ potwrdil: Že Syn geho na Křtu gmenowán byl Frantissek Nápus. Ten List nalezen gt we Missále na témž Zámku Oberssteyně.

Tento Pán Frantissek / za mladých Leth swých w Rytjřských wěcech se obýragjc/ neužjwal toliko gednoho gména: Wssak na Kamenu Hrobowém obě dwě / totižto Frantissek Nápus wytesati poručil. Weliké gméno po sobě Hrabatům z Turnu skrze mnohé Služby swé/ yak w potřebách Wogenských / tak y w Raddách Panůw swých Cýsařůw Řjmských/ zanechal. Létha Páně 1527. byl při dobýwánj Komárna/ Strigoniæ/ a Budjna / tolikéž y při

poražený Jana Weywody v Tokage / kdež statečnost swau předewssemi patrně pokázal: Pročež w Bělehradě / když w Turnagj sobě mužně počjnal / od Ferdynanda Cýsaře na Rytýřstwo pasowán. Po tom Létha Páně 1529. když Turcy s welikau mocý Wýdeň oblehli / z Města nenadále wyskakugýc / welikau sskodu gým čjnil / a častokráte statečně se s nými potykagýc nemalý djl gjch pobil/ giné pak kteréž zgýmal do Města s sebau wodil. Byl také při obleženj Attiburgu w Vhřjch/ Léta etc. 1532. In Morani Foro Iulienſi obſidione, Anno 1542. byl za Neywyžssjho Komissaře nařýzen. Tehdáž když Arcykníže Ferdynand k Segetu pomoc wyprawowal/ tam s Lidem poslán byl: kdež mnohau pilnostj swau/ gsauce powědom příběhu Wálečných/ welice w tom nápomocen byl/ a sskody nemalé Nepřátelům zdělal.

Ten za mnohé služby swé/ kteréž na Wognách y w čas pokoge Cý-

ťařům a Králům Panům swým prokazowal / od Maximiliána toho gména druhého Cýsaře Ržijmské°/Vherské°a Cžeské° ꝛc. Krále ꝛc. Præfectus Goritiensis & Tulminiæ včiněn. Nadto wýsse Léta ꝛc. 1561. pro welikau swau maudrost kterauž obdařen byl/ aby gsauce k Radě potřebowán bližssij přijgezd mijti mohl: od těhož Maximiliána Cýsaře / Zámkem Lipnijkem s Městem Německým Brodem/(zgednawssy mu to na Stawijch Králowstwij Cžeského/ tolikéž Margkrabstwij Morawského/ že gsau gey y s Dědicy geho do Země přigali) darowán byl: k kterýmžto Statkům/ Létha ꝛc. 1574. Wlasatice a Prssyce zámky/ s mnohými Wesnicemi k nijm přináležegjcými/ přikaupil. Potom Létha ꝛc. 1566. gsauce Hoffmistrem Dworu Arcyknijžete Ferdynanda/ w tom taženij kteréž se stalo za Maximiliána Cýsaře proti Turkům/ přednij Wogenskau Raddau včiněn. Tehdáž když Cýsař nedaleko od Jantynu s Wogskem se položiwssy/ pod Zeleným Dřewem obědwal/ Frantissek Hrabě z Turnu stogic před Stolem/ při přijtomnosti welikého počtu Panůw / wssecky přijběhy předesslých Wálek na kterých on za Předkůw Cýsařských býwal / pořádně wyprawowal. Gehožto řečij Cýsař y s ginými tu přistogijcými/ s welikau bedliwostj poslauchal.

Vhlijdawssy pak Cýsař přijhodnau chwijli / k témuž Frantisskowi Hraběti z Turnu tato slowa promluwil: Hrabě wy gste toho hodnij abychom My wám geden Trunk připili. Odkudž poznati se může weliká hodnost w něm/ tolikéž y Láska Cýsařská k Osobě geho/ od něhož mnohé platné obdarowánij/ (kterýchž památka w Domu Panůw Hrabat z Turnu Synůw geho se nacházý) obdržel: k čemuž weliká hodnost y záslùhy geho/ kteréž třem Cýsařům/ tolikéž y Ferdynandowi Arcyknijžeti činil/nápomocné mu byli. Wssyckni gey sobě welice wážili/z čehož on neyméněse newynássel/ale zachowáwal ty dwě ctnosti w sstěstij sobě protiwné: totižto wzáctnost swau s wlidnosti smijsyl/ tak aby hodnost welikau w něm vznáwali. Diwnau yakaus přijwětiwostj a pokorau/v wssech sobě milost gednal. Wděčnost/Lásku/ a Přijwětiwost / gednomu každému y neychudssijmu prokazowal. Což každému Pánu wlastně činiti by přijslusselo.

Cžastopsaný Pán Frantissek Hrabě z Turnu/ měl dwě Manželky. Prwnij pogal Létha Páně 1533. Vrozenau Panij Panij Lidmillu Berkownu z Dubé a z Lippého/ kteráž měla počátek swůg od Alžběty z Kunstátu Sestry Krále Giřijho/ a Beaty z Kolowrat Dcery gegij. S tau Panij Lidmillau Berkownau / zplodil Synůw Třinácté a Ssest Dcer. Ti wssyckni pomřeli / toliko geden Syn Pan Giřij Hrabě z Turnu ꝛc. žiw zůstal/a dcery tři: Zuzanna/ Anna Marya/ a Sobijna. Též Panij Lidmilla vmřela Létha Páně 1558. 22. dne Měsýce Rzijgna. Po-

gna. Pochowána w Praze na hůře Swatého Wáclawa w Kostele Swatého Wijta. Nad tijm Hrobem/ tito Werssowé se spatřugij.

Mors superata mihi horribilis mortalibus ægris
Non eris: optata fies modo Ianua lucis.

Quam dederat DEVS è Chara mihi Coniuge Prolem
Auxit Cælestem cum Genitrice Chorum.
Pars maior penes est Matrem, pars altera Patrem:
Hæc concessa solo, iuncta sed illa Polo.
Christe resurgentum Princeps, ardentibus oro
Votis, te nobis asſere, nosq; tibi.

Když pak táž Panj Lidmilla/ prostředkem Smrti z tohoto Swěta powolána byla: Létha Páně 1560. pogal sobě druhau Manželku/ Sslijkownu z Holeyče/ Hrabinku z Pasaunu a z Lokte/ Panij na Bijlém Kostele rc. Pana Jeronýma Sslijka z Holeyče Hraběte z Pasaunu a z Lokte/ a Kateřiny z Gleychu Dceru rc. kteráž mu porodila Pět Synů/ a Pět Dcer. Synowé gegij žiwi zůstali Cžtyři: Pan Martin/ Pan Jeroným Wáclaw/ Pan Jan Jakub/ a Pan Henrych Mathyáss. Tolikéž Cžtyry Dcery: Bianka aneb Biancyssora/ Lidmilla/ Kateřina/ a Politina. Ta Panij Hrabinka z Pasaunu/ vmřela Létha rc. 1581. Conditur Vasalitiæ. Po nijž w pěti letech/ togest Léta rc. 1586. 5. Calend: Martij, vmřel sám Pán Frantissek Nápus Hrabě z Turnu/ magic Wěku swého 77. Leth/ Měsýcůw gedenácte/ a dnij Sſestnáct. Pochowán podlé též Panij Manželky swé Hrabinky z Pasaunu rc. Nad gehožto Hrobem tito Werssowé napsáni gsau.

ILLVSTRI COMITI
FRANCISCO DE TVRRI, COMI-
tatus Franciæ cognomento Naponi.

TVrriades iacet hic Franca de Gente propago,
Quam Comitem Reges, quamq; habuere Duces.
Austriacæq; Cliens Domui dilectus, & omnis
Nobilitas coluit quem foris atq; domi.
Omnes hic potuit sibi demeruisse merendo,
Austriacos Proceres atq; Morauicolas.
Omnibus ille Pater, Populi Pater ipse suorum,
Et nulli grauis, & fidus vbiq; Pater.
Consilioq; linguaq; potens, scribendoq; semper
Indefensa manus, prompta & amica manu.

Et frui facilisq; Pijs, dandoq; benignus,
Parcere doctus erat, munificusq; simu.
Post vitæ vndecies septenum anniq; deuncem
Tricenæ & Sobolis pignora nata domo.
Conditur in die suos inter Cineresq; suorum,
Quatuor à Natis hac tumulatus humo.

PAn Girzij Hrabě z Turnu / Syn Pana Frantisska ꝛc. kteréhož byla porodila Panij Lidmilla Berkowna ꝛc. Pán w wěcech Rytjřských zběhlý. Tehdáž když Ferdynand Arcyknjže Lid na pomoc k Segetu wyprawowal / tam s Pánem Otcem swým gel. Potom Léta Páně 1560. pogal sobě k Stawu S°. Manželstwij / Kněžnu Saloménu / Dceru Hendrycha Knjžete Ginsterbergenského / kterauž byla zplodila Markéta Kněžna Megapolenská. Toho welikého a wzáctného Rodu Manželku magijc / žádného Potomka s nj nezanechal. Vmřela Léta ꝛc. 1567. dne 16 Měsýce Máge. Cuius Ducale corpus è Patauio Aquilegiam atq; Goritiam translatū. A tam v Swatého Křijže w Městečku gednom pochowáno gest.

Týž Pan Girzij Hrabě z Turnu ꝛc. Létha Páně 1566. s Maximiliánem Cýsařem / a Ferdynandem Arcyknijžetem Pánem swým / proti Turkům na Wognu táhl. Potom Létha ꝛc. 1567. Præfectem Goritiæ & Marchiæ Slauonicæ; tolikéž Ferdynanda Arcyknijžete Komornijkem / a Karla Bratra geho Wálečnau Raddau / Et Comissarius in Foro Iulij včiněn.

Po Smrti pak prwnějssij Manželky swé / Létha Páně 1570. pogal druhau Manželku / Marygi Hrabinku z Cymru / starožitného a wzáctného Rodu Comitū S.R. Imperij in Sueuia. S nijž zplodil Syna gednoho. Vmřel týž Pan Girzij Hrabě z Turnu Létha ꝛc. 1591.

PAn Martin Hrabě z Turnu syn Pana Frantisska ꝛc. od Sslikowny Hrabinky z Pasaunu porozený / Pán wysokého wzrostu / a syly obzwlásstnij. Sydla swá měl na Lipnicy / Německém Brodě / a Vrsspicy. Ten Roku 1582. wzal za Manželku Annu z Rogendorffu a Molenburgku. Wrchnijho a Dě-

dičného Heytmana tolikéž Marssalka Dolnjch Rakaus/ a G. M. C. Raddy etc. Dceru. Ta mu giž porodila dwa Syny: Henrycha Wáclawa/ a Jana Wilhelma/ Hrabata z Turnu etc.

Tento Pan Martin / Otce swého Františka Hraběte z Turnu / mnohými Swobodami a Nadánjm / práwě dědičným Práwem ozdoben. Neywyžšsjm a dědičným Hoffmistrem Dworu Knjžetstwj Karnyolského/ tolikéž Arcyknjžete Arnosšta Mundtšsenkem na ten čas zůstáwá.

WLastnj bratr téhož Pana Martina / gest Pan Jeronym Wáclaw Hrabě z Turnu a na Wlasatiých. Léta Páně 1585. pogal sobě Manželku Panj Annu Hrabinku z Hardeku etc. Dceru Pana Henrycha Hraběte z Hardeku a z Kladska etc. pozůstalau Wdowu po Panu Wladislawowi Heltowi z Rementu/ Swobodném Pánu na Mezeřičí. Zplodil s nj Syna Wjta Henrycha/ a Dcer několik. Gjchžto gmén na ten čas wěděti sem nemohl.

VRozený Pán / Pan Jan Jakub Hrabě z Turnu / Bratr gjch třetj: hned z mladosti w wěcech Rytjřských se obýral. Léta Páně 1584. byl pod Regimentem aneb Praporcem Pana Jozeffa Hraběte z Turnu etc. Neywyžšsjho Heytmana w Charwátjch/ o němž wýssegi zmjnka se včinila. V Zámku Slunu w Bitwě s Turky statečně sobě počjnal/ kdež welikau Sláwu zýskal/ Že netoliko wsseho Wogska Fendrychem včiněn/ ale y k Arcyknjžeti Karlowi s Ssesti Praporcy Tureckými/ a dwěma přednjmi Turky yatými / poslán byl. Kterýž mu Řetěz Zlatty darowawssy / s welikau Láskau a wděčnosti přigal,

Tento Pan Jan Jakub Hrabě z Turnu etc. gsauce w drženj Panstwj Pressyckého w Margkrabstwj Morawském. Létha etc. 1586. se oženil. Pogawssy sobě k Stawu Sw. Manželstwj Hrabinku z Serýnu / Dceru onoho welice wzáctného Pána / Mikulásse Hraběte z Serýnu etc. kterýž welikau Slávu Potomkům swým v Zámku Segetu zanechal. S tau Panj Hrabinkau z Serýnu zplodil Syna Františka.

Gest

Gest Pán w potřebách Wogenských a wěcech Rytýřských zběhlý / w čemž starých Předkůw swých následuge.

PAn Henrych Mathyáš Hrabě z Turnu/Cžtwrtý Bratr wýš psaných Panůw / od Wysoce Vrozeného Pána/Pana Františka Hraběte z Turnu / a Paný Ssljkowny z Holeyče/ Hrabinky z Pasaunu a z Lokte ꝛč. porozených. S welikau chutý gsauce žádostiw cyzý Kraginy progeti / magjce Leth wěku swého Osmnáct: Létha Páně 1585. s Poslem Cýsaře Rudolffa wyprawil se do Turek/do Města Konstantynopole/ a tam sobě v Cýsaře Tureckého Patent wygednawssy/z Tracye do Egipta/Arrabie/Persye/y Syrye ꝛč. Peregrynowal. Na kterežto cestě od Laupežnýkůw Arrabských / ze wssech drahých Klénotůw/obran. Wssak s pomocý Pána Boha/ žiwý z Rukau Nepřátelských vssel. Potom Roku 1587. we zdrawý do Wlasti swé se nawrátil. Pogal sobě Manželku gménem Magdalénu/ Dceru gednoho welikého a wzáctného Pána w Rakauských/ Bernhardi Leonis Galli à Rudolffeck, Domini in Aspern & Loschdorf, Austriæ Procerum deputati, kterau byla porodila/ Anna z Rodu Swobodných Panůw těch kteřýž se gmenugj Barones Teufeliani. Ten Pan Henrych Mathyáš/ pro tak dalekau cestu swau/ a Vměný mnohých Jazykůw/miras expectationes Turrianis de se commouet &c.

Tuto pak máš wssecken Rod těch Panůw Hrábat / pořádně z Starožitných pamětj wyhledaný/tolikéž wssecky přýběhy gjch/a za yakau přýčinau do Kragin těchto na službu Cýsařůw Řjmských / a Arcyknýžatůw Rakauských přigeli : krátce sebraný. Crescant in Annos Nestoreos ad Laudem & Vtilitatem totius Reipub: Christianæ, &c.

O Rodu

O Rodu Panůw z Lichtenſſteyna a z Nyklſſpurku.

Kapitola II.

PAni z Lichtenſſteyna a z Nyklſſpurku Erbu a Rodu welice ſtarožittného rc. o kterýchžto Hyſtorye y giné mnohé paměti wyſwědčugij: že gſau čaſtokráte k mnohým pilným wěcem Králůw Cžeſkých a Margkrabůw Morawſkých/ potřebowáni býwali. Vžijwagij Erbu tjm způſobem: totižto půl Pole Zlattého/ a dole půl Cžerweného. Helmu zawřeného/ třmi Přezſkami ſpogeného. Na něm Koruny/ a z nij dwau Křijdel Orlowých rozložených / od Wrchu Zlattých / a od Koruny na dýle Cžerwených.

ZNát až nad mijru bylo ty ochoty/
Krwawý ſwědčij/ tak také y Zlattý
plac/ w němž přemáhal geſt protiwnijky twé
Slawná Morawo: ač toho Péro mé
O předku Erbu téhož newyrazý:
Wſſak pokudž Zemi Pán z Nebe neſkazý.
Gméno tu geho Slawné nezahyne/
Cžijm dál tým wijce ozdobněgj ſlyne.

LEtha Páně 1212. Hágek Hyſtoryk Cžeſký w Kronyce ſwé wypiſuge: že geſt Cýſař Frydrych na Hrad Lichtenſſteyn a některé giné Zámky/ dal Práwo Přemyſlowi Králi Cžeſkému. Toho čaſu geſtli že gſau giž ti Páni z Lichtenſſteyna gmenowaného Hradu w drženij byli/ čili teprwa potom od Krále Cžeſkého nijm darowáni/ toho nedokládá.

PAna Henrycha z Lichtenſſteyna rc. Matěg Měchowita Hyſtoryk Polſký/ Léta Páně 1245. prawijce gey býti Pánem Rytijřſkým/ připomijná. Kterýžto že geſt od Knijžete Rakauſkého/ poſlán byl s pomocý Miſtru Pruſkému: kdež welikau ſtatečnoſt ſwau dokazowal. Cžemuž z ſlow gmenowaného Hyſtoryka lépegi porozumijſs. Cazymirus Dux Cuyauiæ & Lanci-

 ciæ, Ma-

ciæ, Magiſter Pompo & Cruciferi cum eo, Henricus Lichtenſteyn, & Druſeliff Pincerna Friderici Ducis Auſtriæ, non nulliq; & pauci Cruce ſignati, qui ex Auſtria venerant, ordinatis aciebus Pomeraniam ingreſsi, rependendo viciſsitudinẽ vaſtationis terrarum Chelmeñ & Cuyauieñ, Pomeraniam ipſam nouem diebus exurentes, prædam, Suatopelcone non reſiſtente, ſed auxilia Pruſsorum præſtolante deducebant. Quibus venientibus inſequutus eſt, & eos à fronte & tergo inuaſit, facileq; Henricum Lichtenſteyn & Druſeliff fudit & fugauit, Nec Druſeliff fugam ſiſtere voluit (tanquam Miles Auſtralis) niſi in Thoruñ, tamen Duce Cazymiro & Cruciferis acerrime cum Suatopelcone pugnantibus, & neutra parte pedem referente. Henricus Lichtenſteyn cum ſuis reuenit, & exercitum Suatopelconis à tergo inuaſit. Moxq; exercitus Suatopelconis cõtritus eſt, mille quingentis occiſis, cæteris captis aut fuga dilapſis,

PAna Kundráta z Lichtenſſteyna / Dluhoſs Hyſtoryk Polſký připomjná. Kterýžto že geſt byl Magnus Comendator Křižownjkůw. Ten ſebrawſſe Lid w Rakauſých / táhnul Miſtru Pruſſkému na pomoc proti Wladiſlawowi Jagellowi Krali Polſkému. Tam Létha Páně 1410. na den Rozeſlánj Swatých Apoſſtolůw / když Bitwu ſwedli s Poláky / ſám zabit / a Lid geho poražen ꝛc. To ſe dálo toho čaſu / když Sto a Cžtyřidceti Tiſýc Němcůw ſpolu s Křižownjky v Grymoaldu gmenowaný Jagello Král Polſký porazyl.

ZA Panowánj Krále Wáclawa ſyna Cýſaře Karla toho gména Cžtwrtého. A za Kundráta Biſkupa Olomauckého / tolikéž za Vřadu Heytmanſkého Pana Lacka z Krawař ꝛc. Pan Ctibor z Cymburgku a Towačowa w Knjze ſwé / kterauž ſepſal o Wolnoſtech Margkrabſtwj Morawſkého / okolo Létha Páně 1412. wedlé giných mnohých Panůw wſpomjná Pana Henrycha z Lichtenſſteyna a z Nyklſſpurku ꝛc.

ZA téhož Krále Wáclawa a za Biſkupa Pawla z Miličjna / též za Heytmanſtwj Pana Jana z Cymburgku a z Towačowa. Týž Pan Ctibor z Cymburgku w Knjze ſwé / mezy ginými Pány wſpomjná Pana Kryſtoffa z Lichtenſſteyna a z Nyklſſpurku / Létha ꝛc. 1458.

PAna Henrycha z Lichtensſteyna a z Nyklſſpurgku Liſt geden Krále Mathyáſſe/ kterýmž Konffirmowal Práwa a Swobody Měſta Olomauce / připomýná. Czehož ſe gſau přýtomni byli : Prothaſius de Bozkovvicz Epiſcopus Olomucenſis, Ctiborius de Cimburgk & Tovvaczovv, Capitaneus Marchionatus Morauiæ, Pertholdus de Lippa Regni Bohemiæ hereditarius Marſchalcus, Henricus de Lichtenſteyn, Marquardus de Lomnic, Carolus de VVlaſsim, Hinco de Ludanicz & alij plures.

LEtha Páně 1484. Liſt téhož Mathyáſſe Krále / kterýmž potwrzowal Práwa zemſká / o Panu Hanuſſowi z Lichtenſſteyna zmýnku činý. W tom Liſtu tjmto pořádkem Oſoby toho přýtomné ſe připomýnagý : Pan Ctibor z Cymburgku Heytman Margkrabſtwý Morawſkého/ Pan Wylém z Pernſſteyna Neywyžſſý Marſſalek Králowſtwý Czeſkého/ též Neywyžſſý Komornýk Cudy Brněnſké / Pan Jaroſlaw z Bozkowic Neywyžſſý Komornýk Cudy Olomaucké a Kancléř Králowſtwý Czeſkého / Pan Hanuſs z Lichtenſſteyna. A po něm giných čtrnácté/ očemž w Rodu Panůw z Bozkowic doloženo geſt.

ZA Panowánij Wladiſſlawa Vherſkého a Czeſkého etc. Krále etc. Létha Páně 1490. Liſt téhož Krále kterýmž potwrdil Práwa a wolnoſti Margkrabſtwý Morawſkého/ Pana Kryſtoffa z Lichtenſſteyna a z Nyklſſpurku připomýná. A ſpolu s nijm / Pana Ctibora z Cymburku etc. Pana Wyléma z Pernſſteyna etc. Heralta Kunu z Kunſtátu a z Plumlowa/ Neywyžſſýho Komornýka Cudy Olomaucké/ Wratiſlawa z Pernſſteyna/ Neywyžſſýho Komornýka Cudy Brněnſké/ Jana Kunu z Kunſtátu etc. y giné mnohé.

NJekteré paměti Koſtela Olomauckého/ Létha Páně 1524. Pana Linharta z Lichtenſſteyna a z Nyklſſpurgku/

wspomjnagij. Proto: že gest měl rozepři s Kňězem Janem Doktorem ze Zwole / Kanownjkem Kostela Olomauckého / o podáwanj Kňěžij na Fáru do Wsy Bilowic. Wynesli w té Při Potaz: Pan Jan Osowský z Daubrawice / a Pan Girzjk z Lomnice. Z Wládyk: Jan Zaubek ze Zdetjna ꝛc.

~(*)~

ZA Cýsaře Ferdynanda Vherského a Czeského ꝛc. Krále ꝛc. Léta Páně 1534. některé pamětí / tyto Pány z Lichtensſteyna připomjnagij. Pana Girzjka z Lichtensſteyna / a na Wilbrſſtorffie / Pana Linharta a na Nyklſſpurku / Pana Jana a na Nyklſſpurku / Pana Krystoffa z Lichtensſteyna seděnjm tudijž / a Pana Wolffa z Lichtensſteyna.

PAna Hertmana z Lichtensſteyna / Erb w Saudnicy Brněnské wymalowaný prawij býti Saudcým Zemským. Ten se psal na Lednicy. Zanechal po sobě dwa Syny / kteřijž toho času když sem s tauto Knijhau pracowal / žiwi byli.

ZA nasſeho wěku byl Pan Krystoff z Lichtensſteyna / Hoffmistr Dwóru Geho milosti Knijžetcy Pana Stanislawa Pawlowského / Biskupa Olomauckého. Pan Erazym z Lichtensſteyna a na Lednicy / byl Pan w Rytjřských wěcech zběhly: Ten byl při Maximilianowi Arcyknjžeti Rakauském / a wolenem Králi Polském / tehdáž když do Polský gel.

PAN Karel z Lichtensſteyna / na Lednicy / Walticých a Wolfferſſtorffie / Ge° milosti Mathyáſſe Arcyknijžete Rakauského Komornijk ꝛc. Starſſij Syn Pana Hertmana z Lichtensſteyna. Tomu zasnaubena byla k Stawu Manželskému Panna Anna Czernohorská z Bozkowic / Dcera Vrozené° Pána / Pana Jana Sſembery Czernohorského z Bozkowic / na Bučowicých a Czerné Hoře ꝛc. kterauž byla porodila

Vrozená

Vrozená Paný / Paný Anna Kragiřowna z Kragku ꝛč. Očemž wýssegi w Rodu Panůw z Bozkowic doloženo gest.

Bratr mladssý téhož Pana Karla z Lichtenssteyna ꝛč. w Swobodném vměný se obýral.

GEnowaného Pana Hertmana z Lichtenssteyna / wlastný Bratr na ten čas žiw zuostáwal / Vrozený Pán / Pan Jan Septimus z Lichtenssteyna a z Nyklsspurku / a na Rabsspurgku ꝛč. kterýž ačkoliw měl Manželku ale wssak žádných potomku s nj nezanechal. Pán byl na zdrawý sesslý puowodem Podagry. W Mladých Letech swých w wěcech Rytýřských gsauc zběhlý / w potřebách Wálečných častokráte býwal.

¶O tomto Rodu na mnohých mýstech w této Knýze / y v giných Hystorykůw zmýnka se činý.

O Erbě a Rodu Panuow z Wartmbergka.

Kapitola III.

ERb a Rod těch Panuow / w Králowstwý Czeském od času welice dáwnýho / Kronyky y giné paměti pokládagý: kterýžby na dýle do této Knýhy nepřináležel / ale že na Morawě Statky swé magý: to co se o ných wyhledati mohlo / tuto w krátkosti / wssak prawdiwě se pokáže.

DVBRAVIVS wspomýnagýc žiwot a přýběhy Gindřicha Knýžete Czeského / tolikéž y wolený geho / kteréž se stalo Létha Páně 1308. Calendis Decembris, vel decima quinta Nouembris, vt alij volunt. Tam mezy ginau řeči připomjná tyto Pány: Gindřicha z Lippého / Komornýka Králowstwý Czeského / Petra Kancléře / Hanusse z Wartmbergka / Reymunda z Lichtemburgka / Woldřicha z Rzičan ꝛč. Proč o

ných

ných zmjnku činů/ čti List 182. v téhož Hystoryka.

Týž Pan Hanuss z Wartmbergka poslán byl w Poselstwj k Cýsaři/ s žádostí o Jana Syna geho aby byl Králem Czeským. Což spolu s ginými obdržel na Sněmě Normberském. Při němž wysláni byli: Gindřich Sedlecký/ Kundrát Zbraslawský/ Jan Plaský/ Oppati. A z Swětského Stawu: On Pan Hanuss z Wartmbergka/ Wylém Zagic/ Bohuslaw Smiřický ɂc. s njmi Pražsstj a Horsstj Poslowé.

PANa Benedykta z Wartmbergka týž Hystoryk wspomjná/ lib: 21. Fol: 199. Očemž wýssegi pod Erbem Panuow z Lippého doloženo gest. Týž Pan Benedykt/ yat byl od Rakussanůw s Narssykem a Smilem z Wlassymě v Přybislawě/ Létha Páně 1332. Kdežto Jan z Wartmbergka Syn téhož Pana Benesse/ y giných mnoho/ pobito gest.

W Bitwě té w kterěž Plichta z Žerotjna zabit/ wspomjná se Pan Bohuslaw z Wartmbergka ɂc. kterýž že gest podlé giných mnohých/ když gest se Bitwa skonala pasowán na Rytjřstwo od Krále Jana.

PANa Czeňka z Wartmbergka týž Hystoryk prawj býti Neywyžssým Heytmanem. Očemž čti lib: 24. fol: 232.

PAna Jana z Wartmbergka Hystoryk těmito slowy připomjná: Léta Páně 1316. vmřel Jan z Wartmbergka Syn Benesse z Wartmbergka Purgkrabě Pražského/ muž w wěcech Wálečných zběhlý/ Heytman Wogska odporného Králi Janowi Czeskému/ při dobýwánj Kostelce nad Worlicy/ v Wigilj Božjho Křtěnj/ Ssipem z Kusse w twář postřelen/ od kteréžto Rány nazeytřj vmřel. O témž Panu Janowi Hágek wypisuge/ kterak gest s Janem z Lippého/ welikau sskodu činil na Lidech Albrechtowi Cýsaři/ mezy Horau a Kolynem.

LEtha Páně 1358. za panowánj Cýsaře Karla toho gména čtwrtého/ Hágek Hystoryk Czeský wspomjná Pana Gesska z Wartmbergka a na Weselj ɂc. kterýžto že gest byl Neywyžssým Purgkrabj Pražským.

Jana

JAna z Wartmbergka/ týž Hystoryk prawij býti Kanownijkem Kostela Lithoměřického. Ten Jan z Wartmbergka/ s týmž Cýsařem Karlem byl we Wlassijch. Tam s Petrem z Sselnbergka/ Mikssem z Landssteyna/ Wáclawem z Sswabenic/ a Přemyslem z Honbic/ Muži včenými/ wyžádal Tělo Swatého Wijta/ témuž Cýsaři Karlowi v Papianských.

W Listu tom kterýž poslán byl na Concilium Konstantské/ gmenowaný Hágek Hystoryk Czeský prawij býti podepsaného/ Pana Ssteffana z Wartmbergka rc. tolikéž Pana Gindřicha z Wartmbergka Purgkrabě Králowý Hradce rc. kteřijžto že gsau spoln s ginými Pány/ mnoho pracowali o obecné dobré a požitečné Wlasti swé. Toho Listu Dátum gest Létha Páně 1416.

PAna Czeňka z Wartmbergka/ ginák z Weselij Létha rc. 1417. týž Hágek/ na Listu 383. tolikéž na Listu 390. (pakli giného/) gmenugjce gey Neywyžssijm Purgkrabij Pražským/ Létha Páně 1425. připomijná.

Týž Pan Czeněk z Wartmbergka/ byl potom Gubernátorem Králowstwij Czeského. Z poručenij Cýsaře Zygmunda vwázal se w Hrad Swatého Wáclawa/ Puntownijky kteřijž drželi Stranu Mistra Jana Husy z Zámku sehnawssy. Czti List 378. v téhož Hystoryka.

SPisowatelé přijběhůw a paměti Králowstwij Czeského/ Létha Páně 1432. připomijnagi Panij Kunku z Wartmbergka/ Manželku Pana Alsse Sskopka z Dubé/ kteráž že gest byla prawá Matka a oppatrownice chudých Lidij.

PAna Děpolta z Wartmbergka/ Léta Páně 1466. s ginými mnohými Pány/ Hágek na listu 440. připomijná/ rc.

ZA Panowánij Krále Ferdynanda/ některé paměti tyto Pány Erbu a Rodu tohoto/ pokládagij Létha Páně 1534. Na před Pana Adama z Wartmbergka/ Pana Hasska zwěřetického z Wartmbergka a na Smidařijch/ Pana Jana z Wartmbergka a na Zwěřeticých/ Neywyžssijho Purgkrabj Pražského/ Pana Jana a na Blank-

a na Blankſſteyně/ Pana Jana Mladſſijho a na Dubu/ Pana Jana Starſſijho Neywyžſſijho Mincmeyſtra Hor zlatých w Králowſtwij Czeſkém/ Pana Jana Zákopſkého a na Chomutičkách/ Pana Kryſtoffa a na Lippém/ Neywyžſſijho Sſeňka Králowſtwij Czeſkého/ a Krage Lithoměřického Heytmana/ Pana Ladiſlawa/ Pana Prokopa a na Lippém/ Pana Petra Zwěřetického/ Pana Wáclawa/ na Rybnowě a Liteyſſy/ Pana Wyléma Březanſké°/ Pana Wyléma Zwěřetického/ a Pana Zdeňka Zákopſkého z Wartmbergka.

LEtha Páně 1556. tito Páni z Wartmbergka žiwi byli: Pan Adam z Wartmbergka a na Rohožcy/ Pan Gindřich/ Pan Wylém/ Pan Zdeněk/ Pan Zdiſlaw Zwiřetický z Wartmbergka a na Czeſſtijně Koſtele.

ZA Cýſaře Maximiliána Létha ꝛc. 1570. tito ſe připomijnagj: Pan Henrych z Wartmbergka a na Kamenicy/ dědičný Sſeňk Králowſtwij Czeſkého/ Pan Kryſtoff z Wartmbergka a na Kralowicých nad Ržekau Zahradeckau/ Guntor w Lemberce/ Pan Wladiſlaw/ Pan Zdeněk z Wartmbergka a na Buſſtěhradě/ G. M. C. Radda/ a Heytman Nowého Měſta Pražſkého ꝛc.

ZA Rudolffa toho gména druhého Cýſaře Ržijmſkého/ Uherſkého a Czeſké° ꝛc. Krále ꝛc. Tytulář Czeſký tyto Oſoby těch Panůw Rodu tohoto býti prawij. Yako: Pana Gindřicha z Wartmbergka na Kamenicy a Zwjřeticých Dědičného Sſeňka Králowſtwij Czeſkého/ Pana Jana z Wartmbergka na Nowém Zámku a Bezdězy/ Pana Jaroſlawa na Skalách a Swiganech/ Pana Kryſtoffa a na Strakonicých Neywyžſſijho Miſtra Přeworſtwij Králowſtwij Czeſkého/ Pana Karla na Skalách a Swiganech/ G. M. C. Raddu/ Pana Ladiſlawa a w Mladém Boleſlawi/ Pana Zygmunda z Wartmbergka a na Zwiřeticých.

ZDe na Morawě za paměti naſſij/ žiw byl Pan Zdeněk z Wartmbergka a na Nápagedlijch/ G. M. C. Radda/ a Heytman Nowého Měſta Pražſkého ꝛc. kterýž měl Manželku Urozenau Panij Panij Mandalénu z Kunowic/ s nijž zplodil dwa Syny. Zdeněk w mladém wěku ſwém umřel. Jan pak na ten čas w Swobodném Uměnij pracuge.

¶ W Kronykách Czeſkých na mnohých mijſtech Rod tento ſe připomijná.

HErbě Pannow z Kaunic/ mezy Erby Knjžetstwj Oppawského / při Wýwodu Rodu Panůw Sstossů z Kaunicy/ ginych / kteřýž wssyckni od gednoho Předka počátek swůg magj/ čjsti budess: gjchžto w Czechách tolikéž y w Slézsku mno° Rodů wzáctných se nacházý.

O Rodu a Erbě Pannow z Kornic.

Kapitola IIII.

PRzedkowé Erbu tohoto wyssli z Kragin Ruských / yakž otom Dluhoss Hystoryk Polský w Knjhách swých kteréž o Erbjch téhož Králowstwj sepsal wyswědčuge / a gmenuge ge Běsy: kteřjžto opustiwsse staré přjgmj (nebo Běsy wykládá se Cžeský Cžert/) yako prawj Křestiané/ tak yak který wlastnj gméno měl/ psali se z Kornic. Užjwali někteřj (gichžto gesstě nemálo se nacházý) Stawu Rytjřského: ginj pak skrze platné Služby swé / k Stawu Panskému přilaučeni byli.

HAgek na listu 292. Létha Páně 1319. za panowánj Krále Jana w Bitwě s Francauzy / Jarusska z Kornic wspomjná / kterýž že gest s Němcy statečně sobě počjnal: Pročež po sstiastném Bitwy skonánj od téhož Krále Jana / pasowán byl na Rytjřstwo.

LEtha Páně 1343. toho času když Knjže Zaganské Krag Wschowský s Městem y Zámkem Těňawau opanowal / a čas dlauhý bezewssý překážky w drženj byl. Kazymir weliký Král Polský/ wědauc že toho w drženj žádným slussným Práwem nebyl / s Lidem swým přitáhssy gemu Krag ten mocý wzal / a

dal Giřjkowi Kornicowi. Kterýžto gsauce welikého a Slawného Rodu/ wssyckni Stawowé Knjžetstwj Slézských na něm přestali/ a wůčegi z poddanosti Krále Polského wytahowati se nechtěli. Knjže Zaganské widauc nessčěstj swé/ k lásce a milosti Kazymira Krále se vtekl/ a gemu Poslussenstwj zachowati slibil. A tak Krag ten gemu k drženj-zase byl postaupen. Král pak Giřjka Kornice/ Statky ginými opatřil. To w Kronykách Polských se nacházý.

List geden/ Léta Páně 1480. psaný wspomjná Pana Jana Biljka z Kornic těmito slowy.

Ná Jan Biljk z Kornic/ Heytman Hornj Slézye ꝛc. Známo činjm timto Listem přede wssemi kdožgey vzřj/ nebo čtaucy slysseti bude. Nakož gest byla různice/ mezy Slowutnými Panosseny Otjkem z Rohowa z strany gedné/ Janem Hawranowským z Wysoké/ a Adamem Owečkau z Liptině/ z strany druhé/ o Hranice mezy Ssamatowicemi a Petřelinem. Tak že Petřelinsstj Lidé prawili/ že gjm Otjk z Rohowa přes gegjch Pole a Lauky přjkop včinil/ a k tomu že w gegjch Hranicech Lauku držj a požjwá/ kterážto Lauka gest mezy tjm Přjkopem a Potokem starým. Otjk prawil že ten Přjkop Ctibor Czech včinil na swém/ a za Hranicy že gest Potok kterýž teče. Ná pak sgel sem na ty Hranice s Zemany Krnowskými/ a s Zemany Chřenowskými/ y s ginými dobrými Lidmi/ a shlednauce to pilně oč mezy njmi nesnáz byla: Widěl sem že gest mezy njmi o malau a rownau wěc činiti. Žádal sem na njch/ aby mi každá strana přjtele wydala/ žebych ge chtěl přátelský smluwiti/ bez přjsáha nesnázý/ kteréž při wedeni Hranic býti musegj. Přidal mi Otjk Střelu z Třebowice. Hawranowský pak a Owečka/ Gindřicha z Nowé Cerekwe ꝛc. A tak sem k tomu přiwolal/ Welebné: Kněze Pawla Probossta Ratiborského/ a Kněze Michala Faráře Chřenowského/ ꝛc. Tu oni mezy stranami spolu dobrotiwě gednali/ až ge dobrau wůli smluwili/ a to tjm obycegem: Aby Hranice mezy Ssamatowicemi a Petřelinem byla yako stará Zátoka/ a ta Laučka mezy Přikopem a starau zátokau tolikéž Potokem/ aby byla těch Lidj z Petřelina/ w té aby Lidé z Ssamatowic/ ani ginj žádný nepřekážeti gjm wěčně. Také ten Přikop kterýž gde na Mleyn Ssamatowský a na Rybniky/ má tak předce gjti: A na tom Přikopu Lidé z Petřelina nemagj překážeti Otjkowi Erbům ani Potomkům geho/ nynj y wěčně. Také aby Petřelinsstj ty Laučky požjwali bezesskody Ssamatowský Dědiny. A tak sme ge oba spolně dobrau wůli smluwili/ a

každé

každé straně pro wěčnau paměť List dali. Při kterěžto Smlauwě byli: Vrozenij/ Pan Ondřeg z Tworkowa/ Pan Wylém z Tworkowa/ Pan Giřijk Sutter z Drahotuss. A Slowůtný: Mikuláss z Ketře / Walentijn z Borutijna / Tlumok z Slawkowa / Mateg Ossynský z Ržiké zč. Toho na potwrzenij / Já Jan Bilijk z Kornic swau sem wlastnij pečet k tomu Listu přiwěsyti kázal. Genž gest dán a psán w Hulčině w Vterý den Swatého Ducha/ Létha Páně 1480.

W Hradisti Nápis na Tabuli/ wspomijná Osobu gednu Rodu tohoto/ takto: Anno Domini 1506. hic iacet sepultus Dominus Sobek de Kornic, cum sex filijs, VVenceslao Ioanne, Hincone Iaroslao, Nicolao Georgio, VVilhelmo, Bohuslao, & Smilone, orate pro eis.

Pana Hynka Bilijka z Kornic a na Tlumačowě/ List geden kterýž náležij Panům z Lomnice na Zámek Braumow/ připomijná. Toho Listu dátum gest Létha Páně 1519.

W Knijžetstwij Slézském/ za Ferdynanda Cýsaře/ některé paměti prawij býti Pana Jana Bilijka Swobodného Pána z Kornic zč. y mnohé giné: yako Lukásse Bilijka / France Bilijka z Kornic a na Bělkoři.

W Městečku Weselij w Kostele Swatého Bartholoměge/ Létha Páně 1551. Pan Hynek z Kornic pochowán: Očemž Kamen hrobowý na němž týž Erb wytesán/ swědectwij wydáwá.

Toho času když sem tuto Knijhu psal/ Pan Giřijk z Kornic byl Saudcým Zemským Knijžetstwij Těssynského.

W témž Knijžetstwij Erbu tohoto mnoho Rodůw se nacházý. Některij pijssi se Klochowé z Kornic/ z nijchž gednoho za téhož Ferdynanda Cýsaře/ Mikulásse Klocha z Kornic Rytijře na Dobřenicy/ Tytulář Starý Létha zč. 1534. wydaný/ připomijná: gehožto potomcy tohoto wěku gsau Lidé w Rytijřských wěcech zběhlij: Wáclaw Kloch z Kornic a na Vstroně/ má Manželku Panij Annu Pawlowskau z Pawlowic/ s nijž zplodil Syna Stanislawa a Dceru Anéssku/ o nijž w Stawu Prelátském pod Erbem Pannow Grodeckých negdess. Tam také téhož Erbu vžijwá Rod Panůw Inwaldských. Mého wěku byl Jan Inwaldský Wogským Oswětimským / to gest Purgkrabij Zemským.

Téhož Erbu vžijwagi w Knijžetstwij Slézském Páni Bludowstij z Kornic. Za paměti Lidské byl žiw Pan Jan Bludowský z Kornic/ kterýž gest měl Manželku Ziofigi Ssobissewskau / zplodil s nij tři Syny/ Kasspara/ Wáclawa a Buryana / a Dceru Elissku Manželku Pana Giřijka Zialkowského a na Gewičku. Kasspar žiw zůstáwá/ ginij dwa Bratřij geho zemřeli. Wlastnij Bratr gmenowaného Pana Jana Bludowské°/ byl Pan Pawel Bludowský a na Hornijch Bludowicých/ zanechal po sobě dwa Syny/ Pana Adama a Pana Pawla Bludowské z Kornic a na Hornijch Bludowicých / a ti obadwa gesstě negsau ženatij.

¶ O tom Erbu ssijřegi na swém mijstě vslyssijs.

List

O Erbě Panůw Ziampachůw z Pottnſſteyna.

Kapitola V.

ERb a Rod Panuow Ziampachůw/ zde na Morawě od čaſů dawnijch ſe nacházý. Wſpomijnagij některé paměti Pana Jana Buryana Žampacha ꝛc. kterýž že geſt měl Manželku Panij Bohuňku z Žerotjna ꝛc. s nijž zplodil Syna/ Pana Zdeňka Žampacha z Pottnſſteyna a na Bořeticých.

LEtha Páně 1361. paměti Koſtela Olomauckého/ prawij býti Proboſſtem Pana Puthu Žampacha z Pottnſſteyna/ kterýž že gt potom byl Biſkupem Monaſteryenſkým.

Hágek Hyſtoryk Cžeſký Létha ꝛc. 1306. připomijná Kunráda z Pottnſſteyna/ o němž chceſſli ſſijřegi wěděti čti ſobě Liſt 273. v téhož Hyſtoryka.

WListu na Koncylium Konſtantſké od Panuow a Rytijřſtwa Králowſtwij Cžeſkéº odeſlaném/ mezy ginými Pány w počtu gedenácty/ nacházý ſe podepſaný Pan Mikeſs z Žampachu/ ginák z Pottnſſteyna. A málo nijžegi Pan Wylém z Pottnſſteyna ꝛc. kteréhožto Liſtu Dátum geſt Létha Páně 1416.

ZA Panowánij Ferdynanda Krále/ Létha Páně 1534. w Králowſtwij Cžeſkém byli: Pan Jan Žampach z Pottnſſteyna a na Žampachu. A Pan Wáclaw Žampach z Pottnſſteyna. Toho čaſu w Margkrabſtwij Morawſkém připomijnagij ſe/ Pan Hynek Žampach z Pottnſſteyna a na Hluku. Pan Wáclaw a Pan Zdeněk Žampachowé/ a na Hluku.

LEtha Páně 1556. nacházým poznamenané dwě oſoby Rodu tohoto: Pana Jana Žampacha z Pottnſſteyna. A Pana Zdeňka Žampacha/ a na Žampachu.

W Mě-

W Městečku Weselj w Kostele Swatého Bartholoměge / téhož Erbu Osoba Mužská / Létha Páně 1519. pochowána. Očemž Kámen Hrobowý swědectwj wydáwá / na němž Erb Panůw z Zástřizl wytesán gest.

ZA Cysaře Maximiliána / žiw byl Pan Jan Buryan Zampach z Pottnssteyna a na Kyssperku rc.

ZA Rudolffa toho gména druhého Cysaře Rzijmského / Vherského a Czeské° rc. Krále rc. tito Páni Rodu tohoto se nacházegij: Napřed / Pan Wylém Zampach z Pottnssteyna a na Czeradicých / Człowěk wzrostu welikého / alter Cocles. Ten gestli že gest Manželku měl aneb yaké potomky / toho wěděti nemohu.

PAn Karel Ziampach z Pottnssteyna a na Přestawlcých rc. měl Manželku Panj Mandalénu Czernčickau z Kacowa. Ta mu porodila dwa syny / Adama a Albrechta. Dcery tolikéž dwě / Pannu Kateřinu a Pannu Apolénu.

PAN Czeněk Ziampach z Pottnssteyna a na Němčí rc. třetij Bratr gmenowaných Panuow / byl žiw toho času když sem s tauto Knijhau pracowal / gesstě neženatý.

¶ O tomto Rodu v mnohých Hystorykůw zmijnka se činij.

Erb Vro-

Rb Vrozeného Pána/Pana Bernarta Ludwjka z Towaru a na Lytenčicých/ Komornýka G. M. Arcyknýžete Arnosstá ꝛc. kterýž má Manželku/Dceru Vrozeného Pána/ Pana Zdeňka Berky z Dubé a z Lippého a na Zákopý/ s nýž zplodil Dceru Alžbětu Marygi. Předek geho zagel na Morawu z Rakaus. Vžýwal Erbu tým způsobem yak widýss/ dwa Draky ani sobě Dřewo Zelené wydýragj/na Modrém Poly.

O Rodu Panůw Tettaurůw z Tettowa a z Malenowic.

Kapitola VI.

Od těchto Panuow starožitny/a w mnohých Kraginách rozplozený se nacházý/ yako w Králowstwj Czeském/ zde na Morawě/ y na Slézsku/ ꝛc. kteréž w mnohých Wogenských tážených/yakožto obchodu Rytýřském Hystorye y giné paměti býti prawj. Ti/ w Rytýřských wěcech se objragjce/Rytýřského tolikéž Stawu vžýwali čas dlúhý.

HAgek w Kronyce swé gednoho Předka Rodu tohoto/ prawý byti Heytmanem Krále Mathyásse/Léta Páně 1488.

Ist Smlauwy Swadebný kteráž se stala na Dunagowicých/Léta Páně 1553. w Neděli před Nowým Léthem/ Pana Kasspara Tettaura z Tettowa/ ꝛc. připomýná. Kterýžto když gest Pan Frydrych z Náchoda/ Pannu Mandalénu Sestru swau/ dáwal za Manželku Panu Giřýkowi Prakssyckému z Zástřil: Za dodánj toho Wěna od něho Pana Frydrycha z Náchoda/w Rukogemstwý se postawil. W kterémžto Listu tyto Osoby Stawu Panského po pořádku se

řádku se připomjnagj: Pan Mathauss Sstoss z Kaunic a na Močicých/ Pan Jan Březnický z Náchoda a na Ginossowě/ Pán Gindřich z Náchoda Syn geho/ a Pan Kasspar Tettaur z Tettowa. rc.

ZA paměti Lidské byl žiw Vrozený Pán/ Pan Buryan Tettaur z Tettowa a z Malenowic/ na Nowém Swětlowě a Weselj. Ten měl Manželku Vrozenau Panij Annu Záluzskau z Záluzic/ kteráž vžiwala za Erb Kusse zlatý na modrém Sstijtu/ a na Helmě Kusse z Koruny mezy dwěma Slonowými Trubami/ každé Trauby půl Zlatté a půl Modré/ s nijž zplodil dwa Syny: Z nijchž geden/ Pan Wylém Tettaur z Tettowa/ Létha Páně 1592. žiwot swůg dokonal. A tři Dcery/ na ten čas Panny.

VRozený Pán Pan Wáclaw Tettaur z Tettowa a z Malenowic/ a na Wizowicých rc. kterýžto Statek Sméňau wzal od Vrozeného Pána Pana Jana Getřicha z Kunowic a na Hranicých rc. Druhý Syn gmenowaného Pána/ Pana Buryana/ a Panij Anny Záluzský z Záluzic/ na ten čas byl gesstě neženatý.

WYs psaného Pana Buryana Tettaura/ zplodil Pan Wáclaw Tettaur spoln s Panij Mandalénau z Welčnowa Starožittného a wzáctného Rodu/ kterýž giž sessel. Tolikowo pozůstáwali tři Dcery/ Vrozeného a Statečného Rytijře Pana Buryana z Welčnowa. Prwnij/ Kateřina gménem: Ta dána byla k Stawu Manželskému/ Panu Adamowi z Lomnice a na Braumowě rc. Od nijchž zplozená gest Panj Mandaléna z Lomnice/ Manželka Pána Cžikowského/ Starosty Hučinského/ w Králowstwij Polském. Mandaléna/ dostala se dotčenému Panu Wáclawowi Tettaurowi. A třetij Panu Buryanowi Sselndorffowi z Hornssperku/ s nijž gestli že yaké Potomky zplodil/ w Stawě Rytijřském negdess.

ZA Panowánij Ferdynanda Cýsaře/ W Králowstwij Cžeském tyto Osoby Erbu a Rodu tohoto se připomijnagj: Frydrych Tettaur z Tettowa a na Wlkyssy/ Girij Tettaur z Tettowa/

towa a na Zlyně/ Jaroslaw Tettaur z Tettowa / Ssteffan Tettaur z Tettowa/ Wylém Tettaur z Tettowa / Giřjk mladssý Tettaur z Tettowa a w Březoluscých. Toho času w Knjžetstwj Slezském byl Kasspar Tettaur z Tettowa/ Rytjř na Falknowé.

LEtha Páně 1556. tito w témž Králowstwj byli: Bohuslaw Tettaur z Tettowa a na Wlkssycých / Frydrych Tettaur z Tettowa/ Jan Tettaur z Tettowa / Lew Tettaur z Tettowa / a Ssteffan Tettaur z Tettowa a na Sukdole ꝛc.

ZA Maximiliána Cýsaře/ někteřé paměti prawj býti/ Jana Tettaura z Tettowa a na Wlkssycých/ a Karla Tettaura z Tettowa.

ZA Rudolffa toho gména druhého Cýsaře Ržýmského / Vherského a Cžeského ꝛc. Krále ꝛc. nacházý se Pan Karel Tettaur z Tettowa/ Rytjř a Komendátor w Reychnpachu a w Golpergku.

ZDe na Morawě toho času když sem tuto Knýhu spisowal/ bylo žiwých několik Osob tohoto Rodu w Stawě Rytjřském / o njchž gestliže yaké potomky magj/ wěděti nemohu ꝛc.

O Rodých Starožitných/ kteřjž giž w tomto Slawném Margkrabstwj Morawském sesslí. Ale že gest mnoho Rodůw genž z njch z Pohlawj Ženského Erby swé wedau: widělo mi se za slussné/ (widauce mnohé paměti k připomenutj hodné) o některých tuto krátkau zmjnku včiniti.

Kapitola VII.

PAni z Kunstátu / gegjchžto předkowé psali se Hrabata z Berneku a Nydy ꝛc. giž sesslj : tolikto gesstě dwě Panj / wlastnj potomcy gjch

živé zůstáwagj. O njchž wypsáno máš mezy Heytmany Margkrabstwj Morawského.

ROd Panůw z Cymburgku a z Towačowa (o kterýchž mnohé paměti/ yak gsů platně Wlasti swé slaužili/ se nacházegý) w tomto Margkrabstwý Morawském giž do konce sessel. O gegýchžto předcých y ostatnjch Potomcých w Prwnj Cžástce Knýhy této/ mezy Heytmany doloženo gest.

ERbu a Rodu Panůw z Ludanic/ žádna Osoba Mužského pohlawý se nenacházý/ toliko gesstě gedna Panj kteráž plodu žádného nemá žiwa pozůstáwá/ tak yakž o tom na hoře mezy Heytmany/ wypsáno máš.

ROd Panůw z Sowýnce/ o němž na mnohých mýstech památky gsau/ giž tolikéž sessel. Užýwali Erbu swého tým způsobem yak gey tuto wi‑dýss. Na některých Hrobowých Kamenjch y ginde/ gména gjch se připomýnagý/ někde pak y s Kostely kdež Pohřeby swé mýwali/ památka gegých zhynula.

LEtha Páně 1319. Hágek Hystoryk Cžesky za Panowánj Krále Jana w Bitwě té kteráž byla s Francauzy/ wspomýná Pána Gindřicha z Sowince/ a toho dokládá/ že gest s ginými mnohými Pány/ pro swau statečnost kterauž na Nepřátelých dokazowal/ pasowán na Rytýřstwo.

PAn Ctibor z Cymburgku w Knjhách swých/ wspomjná Pana Gindřicha z Sowince/ okolo Léta Páně 1444. Tam také o Panu Janowi Piňowském/ Panu Petrowi/ Panu Půthowi/ Panu Pawlowi/ Wokowi/ Heraltowi z Sowince a z Daubrawice/ a Panu Smilowi z Sowince/ zmýnku činý.

W Daubrawicy Kámen Hrobowý wspomýná Pana Půthu z Sowince ꝛc. těmito slowy: Létha Páně 1474.

 vmřel

vmřel Vrozený Pán/ Pan Půta z Sowince rc. gehožto Dussy Pán Bůh rač milostiw býti. Hrob ten gest wysoko z Kamene postawený. Téhož Erbu a Rodu/ byla Abbatyssy Klásstera Tissniowského gménem Gitka / yakž o tom Text na Kamenu wytesaný swědčý. Ta vmřela Létha Páně 1482.

W Listu Mathyásse Krále / kterýmž Konffirmowal Práwa a Wolnosti Margkrabstwý Morawského / podlé giných Panůw nacházý se podepsaný/ Pan Jan z Sowince. Gehož gest Dátum Létha 1484.

Okolo Létha Páně 1522. žiw byl Pan Wok z Sowince/ Neywyžssý Sudý Margkrabstwj Morawského rc. Téhož času/ Pan Heralt a Pan Petr z Sowince w Saudu Zemském sedali.

W Brně w Klássteře v Swatého Jana/ Kámen geden se nacházý / na němž Erb těch Panůw/ a při něm tento Text wytesaný se spatřuge. Létha Páně 1542. we Cžtwrtek před Swatým Ondřegem/ vmřel gest Vrozený Pán / Pan Zygmund Znatha Pniowský z Sowince rc. Pán Bůh Dussy geho rač milostiw býti.

W Ssternberském Klássteře/ Náhrobek gednoho Pána Rodu tohoto/ kterýž že gest vmřel Létha rc. 1542. w Neděli před Swatým Fabiánem a Ssebestyánem/ wspomýná: A gmenuge gey Pánem Piňowským z Sowince/ wlastnj gméno poznati se nemůže.

Na druhém Kamenu podlé něho / tato slowa wytesána gsau. Létha Páně 1548. vmřel gest Vrozený Pán/ Pan Gessek Pňowský z Sowince: Pán Bůh rač se smilowati nad Dussy ge°.

ZA Panowánj Ferdynanda Cýsaře/ Létha rc. 1556. byli w Králowstwý Cžeském Pan Aless z Sowince a z Daubrawice/ a Pan Jan z Sowince rc.

LEta Páně 1570. w témž Králowstwj nacházý se Pán Jan z Sowince a z Daubrawice a na Taužetjně rc. na kterémž giž Starožitný Rod tento přestal.

¶ Na mnohých mýstech w této Knýže o tomto Rodu zmýnka se činý.

Rod Pa,

Rodu Panůw z Milčina giž tolikéž žádna Osoba žiwa se nenacházý. Některé paměti gesstě za Ferdynanda Rzijmského Cýsaře/ Uherského a Czeského rc. Krále rc. wspomijnagij Pana Wácława Mládence z Milčina a na Ssunwaldě/ a Pana Oldřicha Mládence z Milčina rc. Posledný Potomek toho Rodu/ Urozená Panij/ Panij Lidmila z Milčina pochowána gest w Holessowě/ Létha rc. 1591. 27. dne Měsýce Czerwna. Byl to Rod wzáctný/ w němž Lidé Slawni býwali. Což tuto Knijhu y Kronyky Czeské čtauce patrně poznáss.

O Rodu a Erbě Panuow z Wlassymě.

Kapitola VIII.

Od těchto Panůw z Wlassymě kteřij užijwali za Erb dwau Krků Kohautůch/ giž sessel/ o nijchž ssijřegij w Stawě Prelátském/ při Janowi Biskupu řečeným Očko/ zmijnka se činij. Wssak ani w tomto pořádku Stawu Panského/ pominauti sem gich nechtěl/ nýbrž tak yako y o ginýh zaslaužených Rodých Margkrabstwij tomuto/ pro hrdinské činy/ wedlé ginýh pro památku wěčnau/ Erb ten položiti sem dal.

GEst pak w tomto Margkrabstwij Morawském Rod Panůw Jankowských/ kteřijž se též z Wlassymě pijssij: tolíko že Erbu užijwagij tijm způsobem/ yak gey tuto položený widijss. Rod dáwnij a Stawu Panského Starožitný. Očemž nijžegi z položených swědectwij poznáss.

HAgek Hystoryk Cżeſký Léta Páně 1325. na liſtu 297. Marſſika z Wlaſſymě připomjná. Kterýžto že ſtatečně bogugjc / od Rakuſſanuow yat byl / a Jaroſs Bratr geho zabit.

Týž Hyſtoryk Létha Páně 1332. pokládá / že ſpolu s ginými mnohými Pány zgjmáni byli / Marſſik a Smil z Wlaſſymě ꝛc.

ZA Panowánj Prokopa Margkrabě Morawſkého / Létha Páně 1390. některé paměti Pana Jana Jankowſkéº z Wlaſſymě / býti prawý. Téhož potō za Margkrabě Joſſta / Létha Páně 1405. Weypiſy z Deſk Zemſkých mezy ginými Pány těmito ſlowy připomjnagj. A po něm Janowi z Wlaſſymě ſeděli tj: Smil z Holic / Petr z Stráže / Hynek Berka z Molſſteyna / Gindřich ginák Waněk z Dubé / Wáclaw z Leſſtna a z Dubé / Gindřich Elſſterberg z Plané / Gindřich Lacenbok / Herburth z Kolowrat ꝛc. y ginj mnozý.

LEtha Páně 1435. nacházý ſe liſt geden pſaný od Pana Jana z Kunſtátu / ku Panu Janowi Jankowſkému z Wlaſſymě / kteréhož geſt tento ſmyſl.

Já Jan z Kunſtátu ꝛc. Seděnjm v Swatého Prokopa / wyznáwam tjmto Liſtem obecně předewſſemi kdož gey vzřj aneb čtaucy ſlyſſeti bude. Žě yá gſa žiwota zdrawého a ſwobodného / neomylně ſwau dobrau wo'j / dobrowolně přátelſkau Raddu předcházegjce / poſtaupil ſem a mocy tohoto Liſtu poſtupugi Zbožj Jewiſſowſkého Syrotčjho / ze gména Městečka Jewiſſowic / Wſy / Dworůw / Leſuow / Lůk / Potokůw / Mleynůw / Meyta / y toho wſſeho co k tomu Zbožj přjſluſſj / a neb kterýmž koliw gménem může gmenowáno býti / tu ſobě nic nepozůſtawugjce / kromě Rybnjka welikého w Slatině: Vrozenému Pánu Janowi Jankowſkému z Wlaſſymě Vgcy ſwému / aby on toho Zbožj w držený byl / geho požjwal a Lidj ſprawowal / tak mocně yako yá ſám až do Syrotčjch Leth. S takowau to Vmluwau / geſtli žeby ſwrchu pſaného Pana Jana Vgce mého Pán Buoh newchowal / (čehož Pane Bože poſtřež) komuž koliwěk poručj od ſebe / má to Zbožj držeti a

požjwati

požjwati do Leth Syrotčých bez wsseliyaký překážky ꝛc. A to Já Jan Zagimač slibugi swau dobrau wěrau / častopsanému Panu Janowi z Wlassymě Ugcy swému / tuto Umluwu zachowati / a w celosti držeti zauplně a docela. Datum in Claustro Sancti Procopij, Sabato die Lamperti, Anno 1435.

ZA Zygmunda Rzjmského Cýsaře / Uherského a Czeského ꝛc. Krále ꝛc. Létha 1437. Pan Jan z Wlassymě se připomjná / že gest s týmž Cýsařem Zygmundem / wedlé welikého počtu Panůw / na Saudu Zemském seděl / když Raddu držeři o přetrženj Mordu a Lanpežůw / w Králowstwj Czeském. Očemž wýssegi při Wywodu Panuow z Náchoda doloženo gest.

O Panu Janowi Jankowském z Wlassymě List geden Létha 1482. psarý / zmjnku činj. Kterýžto že gt půgčil gistau Summu Peněz Janowi Papežowi z Sswabenic ꝛc. a Johance z Rakowého Manželce geho. K tomu Listu Pečeti swé přiwěsyli: Pan Gindřich z Daubrawice a na Templssteyně / a Zijch z Popůwek / Hoffrychtýř Dworu Panuow z Lippého.

LJst Mathyásse Uherského Krále / ꝛc. kterýmž potwrdil Práwa a swobody Margkrabstwj Morawského / mezy gjnými mnohými Pány pokládá toho přjtomným býti / Pana Karla Jankowského z Wlassymě. Kteréhožto Listu Dátum gest Létha Páně 1484. Otom nahoře w Rodu Panůw z Bozkowic se doložilo.

ZA sprawowáni Uřadu Heytmanského Pana Jana z Lomnice / Létha Páně 1491. List pod Pečeti Gjřjka Rechmbergka z Zeletic a na Tulessycých ꝛc. wspomjná Pána Getřicha Jankowského z Wlassymě. A to z přjčiny té / yakž z něho wyrozumjss: kteréhožto Copij tuto položiti sem dal,

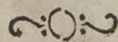
Já Gjřjk

Liſt

JA Giřijk Rechmbergk z Zeletic a na Tuleſſycých/ wyznáwam timto Liſtem obecně předewſſemi / kdež čten a nebo čtaucý ſlyſſán bude. Že ſem žádan za Swědomij / od Pana Jana / Pana Petra/ Pana Mikuláſſe / a Pana Hynka / Bratřij wlaſtnijch Jankowſkých z Wlaſſymě ꝛc. Abych gjm to ſwědomij dal / když geſt bylo před drahně Lethy / za Heytmanſtwij Pana Jana z Lomnice a na Mezeřiči/tehdáž když byl Sněm obecný w Brně držán/yak ſe geſt při wyſtupowánij od Stawu Panſkého/ y giných Stawůw/ to geſt Prelátſkého/ Rytijřſkého a Měſtſkého / zběhlo neboſſtijkowi Panu Gindřichowi Jankowſkému z Wlaſſymě/Otcy ſwrchu pſaných Bratřij. Y to mi geſt w dobré paměti / že před drahně Lethy při témž Sněmu Obecném w Brně / neboſſtijk Pan Jan z Lomnice tehdáž Heytman Margkrabſtwij Morawſkého / ráčil wſſem kteřijž Stawu Panſkého neužijwagij/rozkázati wen wyſtaupiti. A tu gſau hned pořád wen wyſtupowali / a yá neyzáze za nijmi ſſel ſem. Tu geſt podruhé Pán Heytman ráčil řijcy : Páni kteřij Stawu Panſkého neužijwate/ wyſtupte wen. A yá ſe zaſe ohlédl/ vzřel ſem ſwrchu pſaného Pana Gindřicha Jankowſkého an ſe na Sſtaňk; podepřel / a řekl : Kdo mne z toho chce winiti abych neměl za Pána odbýwati / chcy z toho každému práw býti. A tu Páni Gichmiloſt ſtaupiwſſe ſe w hromadu/(a yá wždy v dweřj neyzáze byl)a poradiwſſe ſe/ rozkázali ſwrchu pſanému Panu Gindřichowi Jankowſkému/ Otcy wýſſe pſaných Panůw Jankowſkých ſkrze Pana Heytmana / aby tam zůſtal/ kdež geſt pak tak včinil a zůſtal / a my předſe z Swětnice wen ſſli. A to ſe ak w prawdě ſtalo/to beru k ſwé wjře a Duſſy. Tomu na Swědomij Pečet ſwau w aſtnj k tomuto Liſtu ſem přidáwil. Genž geſt dán w Sobotu před Neděli Iudica/ Létha Páně 1520.

ZA Krále Wladiſlawa na Liſtu gednom kterýmž potwrdil ſwobody a wolnoſti Margkrabſtwij Morawſkého/wedlé giných mnohých Panůw / gméno Pana Giřijka Jankowſkého z Wlaſſymě/ podepſané geſt. O čemž w Rodu Panůw z Bozkowic/ čti Liſt 102.

LJſt Ludwijka Vherſkého a Czeſkého ꝛc. Krále ꝛc. Létha Páně 1522. pſaný / Cžtyry Pány Bratry Jankowſké z Wlaſſymě připomijná. Kterýž tuto ſlowo od ſlowa/ položen geſt.

Vrozené=

Vrozenému Arklebowi z Bozkowic a na Wranowě zc. Heytmanu Margkrabſtwij Morawſkého/ Wěrnému naſſemu milému.

VRozený Wěrný náš milý / Předſtaupili gſau před nás: Jan/ Petr/ Mikuláš/ a Hynek/ Bratřij Jankowſſtij z Wlaſſymě / na Slatině/ Rygowicých/ Planči / a Slawěticých / Wěrnij Naſſij milij zc. Kterak Král Wladiſlaw S. M. Slawné paměti Otec náš neymilegſſij/ ku cti gijch / Vrozenému někdy Gindřichowi Jankowſkému z Wlaſſymě/ wždycky ſe tjm zachowáwati rácil/ yakožto na Pána Vrozeného Korauhewnijho přijſluſſý / a toho důwod vkázali Liſty Otce naſſeho. A také Liſt někdy Vrozeného Jana z Cymburgka/ Heytmana Margkrabſtwj Morawſkého/ kdež ſe také k Streycům a Předkům gijch yakožto na Pány ſluſſý w pſanij ſwém zachowal. A při tom mnoho giných Liſtůw a Weypiſůw z Deſk nám vkázali/ že gſau wždycky při tom Tytuli býwali zachowáwani a geho vžijwali/ yakožto ginij Vrozenij a Korauhewnij Páni zachowáni býwagij/ a toho vžijwagij. Kdež my takowau wěc widěwſſy/ poraučijmeť s pilnoſtj/ aby ty také gmenowané/ Jana/ Petra/ Mikuláſſe/ a Hynka/ Bratřij Jankowſké z Wlaſſymě / y gijch Dědice a budaucy při tom gměl/ držel/ a od ſwého Vřadu zachowal. A to také Vrozeným Janowi z Perſſteyna na Towačowě / Neywyžſſijmu Komornijku/ a Wokowi Pňowſkému z Sowince/ Neywyžſſijmu Sudijmu Margkrabſtwij Morawſkého/ Wěrným naſſým milým/ gménem naſſijm oznámil/ aby také od nijch a Vřadůw gijch při Dckách/ y od giného každého při tom zachowáni byli. Neb gſme my to také w Kancelařij naſſij/ na znamenati a zapſati poručili. Y wěda w tom konečnau wůlj naſſij/ tak ſe zachowáš / yakž ti pijſſem. Dán na Hradě Pražſkém w Sobotu po Swatým Petru w Wokowách/ Létha nahoře pſaného. Králowſtwij Naſſých/ Vherſkého a Cžeſkého zc. Sedmého.

Ex Comiſsione propria Regis.

NJekteré paměti o Panu Mikuláſſowi z Wlaſſymě zmijnku činij / kterýž že geſt poháněl Pana Gindřicha Zagimače z Kunſtátu a z Jewiſſowic/ z Dědin y z Zaſtaw/ o Cžtyrydcet Kop Groſſůw dobrých Střijbrných. Proto: že geſt držel Dwůr w Těnijně / na kterýžto on lepſſij práwo měl.

Tyž Pan Mikuláš z Wlassymě/ poháněl Kněze Wáclawa Probossta Kaunického y se wssým Konwentem z Dědjn y z Zastaw/ o půl třetýho Sta Hřiwen Grossů dobrých Střýbrných. Winýce gey z toho/ že gt držel w Medlowě Pětmecýtma Zlatých platu/ kterýžto plat spadl byl na něho po Paný Anně z Lomnice Bábě geho.

Tyž Pan Mikuláš zc. poháněl Pana Gindřicha Zagimače z Kunstátu a z Jewissowic/ z Dědjn/ o dwa Tisýce Kop Grossůw dobrých Střýbrných: Že gest držel Hrad Jewissowice se wssým přýslussenstwým/ kterýžto Hrad byl naň spadl s tým wssým Zbožým po též Paný Anně z Lomnice. Poručil tyto wssecky Půhony k zysku y k Stráťe/ Panu Gindřichowi z Lippého zc.

PAna Hynka Jankowského z Wlassymě/ List geden kteréhož gest Datum Léta Páně 1533. těmito slowy wspomjná: Já Jan Petrowský z Hrochowa/ wyznáwam tjmto Listem obecně/ kdež čten nebo čtaucý slyssán bude/ že gest mne žádal za Swědomj/ Pan Hynek Jankowský z Wlassymě a na Slatině zc. y na mýstě Bratřů swých/ abych gým to Swědomý dal/ co gest mi swědomé/ znalli sem Neboſſtýka Pana Mikuláſſe/ a na Witradicých Předka gegých. Y to mi gest wědomé/ že gey pomnym a znal sem gey/ a to sem slýchal že gsau Páni. To gest w prawdě tak/ což beru k swé wýře a Dussy. Tomu na Swědomý Pečet swau wlastný sem přitiskl. Dán na Tulessycých/ w Pondělý po Nalezený Swatého Krýže/ zc. Létha vtsupra.

LEtha Páně 1539. List Pana Frydrycha Sstosse/ wspomýná Pana Petra Jankowského z Wlassymě zc. takto: Vrozenému Pánu/ Panu Petrowi Jankowskému z Wlassymě a na Plawči zc. Panu Sswagru mému milému. Tým pak Listem pýsse mu o Chrta. Kteréhož gest Datum w Oppawě w Neděli prwnj po Weliké Nocy/ Léta swrchu psaného. W němž se podepsal/ Frydrych Sstoss z Kaunic.

GMenowaný Pan Hynek Jankowský z Wlassymě/ zplodil Synůw Sedm/ Frydrycha/ Gindřicha/ Wáclawa/ Zdeňka/

Zdeňka/ Purgharta/ Byryana a Albrechta/ wssecky s Annau Elblownau z Hudnsdorffu.

Od Pana Frydrycha Jankowského neystarssýho Syna/ tohoto wěku gest Syn Pan Hynek Jankowský z Wlassymě/ a na Slatině/ kterýž má Manželku z Rodu Panůw Koniasůw z Wydřý ꝛc. s nýž zplodil Frydrycha/ Gindřicha/ a Zygmunda Syny/ Kateřinu a Annu Dcery.

PAn Giřjk Jankowský z Wlassymě a na Rzessycých/ spolu s Panj Kateřinau Bůlhownau zplodil Syna a Dcer několik/ kteréž gesstě negsau wdané. Ti Bůlhowé vžjwagj za Erb Gelenůch Rohůw Zlatých na Modrém Poli. Nad Helmem odewřeným z Koruny tři Pera Psstkosowé/ gedno Zlaté/ a dwě Modré.

PAn Woldřich Jankowský Bratr geho/ na ten čas Mládencem zůstáwá.

PAn Adam Jankowský z Wlassymě a na Skalicy/ Syn Pana Albrechta Jankowského z Wlassymě/ zanechal s Panů Orssylau Kořenskau z Teressowa/ tři Dcery: Annu/ Alžbětu/ a Johanku. Johanka y Panů Mátek gegů vmřela Létha Páně 1592.

Téhož Pana Alhrechta dwě Dcery/ byli wlastnů Sestry Pana Adama Jankowské° z Wlassymě/ Johanka kteráž gesstě za swého Panenstwů vmřela. A Dorotha/ ta se wdala za Rzehoře Wachu/ a na Slatině.

W Eywančicých gest Kámen Hrobowý/ na němž wytesáno gest gméno Panů Marusse Jankowské z Wlassymě/ kteráž vmřela Létha Páně 1571.

O tom Rodu na mnohých můstech w této Knůže zmůnku negdes.

List
O Rodu a Erbě Pānuow z Rzičan.
Kapitola IX.

W Tomto slawném Margkrabstwij Morawském / za paměti Lidské Statky swé měl / Vrozený Pán / Pan Zdeněk Kawka z Rzičan a na Braunowě etc. Rodu starožittného a welice wzáctného w Králowstwj Czeském: kterýžto / Hystorykowé téhož Králowstwij / pro weliké zaslauženij gjch proti Wlastj swé / tak také Knijžatům a Králům / na mnohých mijstech připomijnagj. Ten Pan Zdeněk žádného potomka po sobě nezuostawil. O gehožto Předcých to co se z Kronyk wyhledati mohlo / tuto w krátkosti se připomene.

LEtha Páně 1276. wspomijná Dubrauius w Knijze swé 17. na listu 162. Pana Ondřege Rzičanského / kterýž (když gest Jan Arcybiskup Pražský řeč swau dokonal /) po něm mage hlas swůg / odrazowal Ottagarowi Králi / Cýsařstwij Rzijmské na kteréž byl powolán / přigijti. O rom těmito slowy začijná: Hunc in dicendo secutus Andreas Ricianus, à Magistratu Cameræ Regiæ, vulgo Camerarius cognominatus.

PAna Oldřicha z Rzičan týž Hystoryk mezy ginými Pány / Létha Páně 1308. pokládá. O čemž čti lib: 19. fol: 182.

ZA Krále Jana / Hágek Hystoryk na listu 292. w Bitwě té kteráž byla s Francauzy / Létha Páně 1319. Pana Bohusse řečeného Lekno z Rzičan etc. Z weliké statečnosti wychwaluge.

Pana

PAna Woldřicha z Rzičan/týž Hystoryk prawij býti Ssenkem téhož Krále Jana. A toho na listu 290. dokládá.

PAna Gindřicha a Pana Bohuslawa z Rzičan/ w Kronyce Cžeſké nacházým: kteřijž že gſau byli paſowáni na Rytijřſtwo/ za Cýſaře Ludwjka/ Létha Páně 1223.

LEta Páně 1355. s Cýſařem Karlem toho gména druhým/ byl při Korunnowánj/w Rzjmě Pan Jaroſlaw z Rzičan. O tom týž Hyſtoryk wypiſuge.

PAna Wáclawa z Rzičan/čaſto pſaný Hyſtoryk wſpomijná/ a prawij býti Hendrychem Korybuta Knjžete v Měſta Auſtij proti Němcuom.

PAna Jana Kočku z Rzičan/ Léta Páně 1417. Liſt geden Panům z Záſtřizl naležitý/připomijná. Kterýžto že geſt ſe wedlé giných mnohých poſtawil w Rukogemſtwij/ za Karla z Oppatowic.

W Liſtu wyzdwiženij Pana Girijho z Kunſtátu za Gubernátora w Králowſtwij Cžeſkém/ podlé giných Panuow/ Pan Zygmund Bethowec z Puſſperku a z Rzičan/ a Pan Jan z Rzičan wlaſtnijma rukama ſe podepſali. Toho Liſtu dátum geſt Létha Páně 1452. O čemž wýſſegi w Rodu Panůw z Náchoda/doloženo gſt.

WZnogmě v S. Mikuláſſe na Kamenu Mramorowém/Erb těchto Panůw/ a při něm tento Text wytesán geſt. Anno Domini 1494. In die omnium Sanctorum, Nobilis Vir Dominus Marguardus Talaphus de Rziczan, vniuerſæ carnis viam ingreſsus eſt, hic ſepultus.

OKolo Létha Páně 1497. w někte-rých pamětech nacházým Pana Jana Talaffausa z Rzičan rc. gehožto wlastnij Sestra/ byla Manželka Pana Woldřicha z Náchoda. O tom wýssegi čti.

Na mnohých giných mijstech paměti se nacházegij/ kterak k welikým pilným potřebám Zemským/ Předkowé Rodu tohoto powoláwani býwali.

ZA Panowánij Krále Ferdynanda w Czechách/ Létha Páně 1534. některé paměti o Panu Gindřichowi z Rzičan a na Hořowicých zmijnku činij: kterýž že gest byl Truksasem gmenowaného Cýsaře. Tento Pan Gindřich z Rzičan/ byl Rytijřem Rzádu S. Jana Gerozolimitánského/ Comendator aneb Guntor Ostřehomský. Vmřel w Krasowě w Vhřijch. Téhož času/ nacházý se Pan Adam Rzičanský z Rzičan a na Kosowé Hoře/ Pan Heralt a na Sstekni/ Pan Jan Ledecký z Rzičan/ Pan Kryštoff/ Pan Léwa Beztahowský z Rzičan/ Pan Linhart Rzičanský/ Pan Michal a na Koldjně/ Pan Mikuláss a na Hořowicých/ Pan Mikuláss Kawka a na Sstekni/ Pan Petr Starssij/ Pan Wáclaw a na Podmoklech/ Pan Woldřich Starssij/ Pan Wok a na Maloticých/ a Pan Woldřich mladssij z Rzičan rc.

LEtha Páně 1556. tito Páni z Rzičan se připomijnagij: Pan Bohuslaw z Rzičan/ Pan Buryan a na Ledči/ Pan Getřich a na Koldijně/ Pan Hanuss/ Pan Jan Starssij a na Janowicých/ Pan Jan a na Beztahowě/ Pan Jan neymladssij a na Kosowé Hoře/ Pan Kryštoff Rzičanský a na Hryzeli/ Pan Léwa a na Beztahowě/ Pan Mikuláss Starssij a na Hořowicých/ Pan Mikuláss Rzičanský a w Soběrazy/ Pan Petr Rzičanský a na Czerném Blátě/ Pan Petr a na Maloticých/ Pan Sstiastný a na Neyprwicých/ a Pan Zdeněk z Rzičan rc.

ZA Maximiliána Cýsaře/ Vherského a Czeského rc. Krále rc. Osoby těchto Panůw Rodu tohoto nacházým. Napřed: Pana Getřicha Rzičanského z Rzičan a na Koldjně/ Pana Heralta Kawky na Sswihowě a Nowém Hradě/ Pana Heřmana Rzičanského z Rzičan na Kosowé Hoře a Worljku nad Humpolcem/

Pana Jana Starſſyho Rzicanſkého ſedénym tudyz/ G. M. C. Raddy/ Pana Jana Kawky Rzicanſkého a na Cehnicých/ Pana Jana Cehnice/ Pana Jana Beztahowſkého a na Beztahowé/ Pana Karla Rzicanſkého a na Peldřimowé/ Pana Mikuláſſe Kawky a na Sſtékni/ Heytmana Krage Prachenſkého/ Pana Mikuláſſe a na Beztahowé/ Pana Sſebeſtyána a na Popowicých/ Pana Wáclawa a na Hořowicých Heytmana Krage Poděbradſkého/ Pana Wlachyně a na Janowicých/ Pana Woldřicha Rzicanſkého a na Pinowanech/ Pana Zdiſlawa Rzicanſkého z Rzičan na Záſmutcých a Mertlyně/ a Pana Zygmunda z Rzičan a na Křeſſycých rc.

ZA Rudolffa toho gména druhého Cýſaře Rzijmſkého/ Vherſkého a Czeſkého rc. Krále rc. tito Páni z Rzičan ziwi byli. Pan Heralt Neyſtarſſy Kawka Rzičanſký z Rzičan na Sſwihowě a Nowém Hradě/ Pan Heřman z Rzičan a na Koſowě Hoře/ G. M. C. Radda Saudu Dworſkého a Komornyho Králowſtwy Czeſkého/ Pan Hanuſs Starſſy a na Woykowě/ Pan Hanuſs Mladſſy/ Pan Mikuláſs a na Beztahowé/ Pan Sſebeſtyan Rzičanſký a na Popowicých/ Pan Wáclaw a na Hořowicých/ G. M. C. Radda/ Pan Woldřich a na Piňowanech/ G. M. C. Radda/ Pan Wlachyně a na Studency/ Pan Wylém Rzičanſký Kawka a na Sſtékni/ Pan Wylém Mladſſy Rzičanſký Kawka/ Pan Woldřich Rzičanſký Kawka/ Pan Zdeněk Rzičanſký Kawka z Rzičan/ a Pan Zygmund z Rzičan a na Křeſſycých rc.

TOho čaſu když ſem tuto Knyhu ſpiſowal/ dwa Páni z Rzičan na Dwoře Wyſoce Důſtogného a Oſwyceného Knyžete/ a Pana Biſkupa Olomauckého rc. byli. Napřed Pan Heřman z Rzičan Syn Pana Sſebeſtyána Rzičanſké° z Rzičan/ kterýž ſe pſal na Popowicých rc. A Pan Jan Syn Pana Woldřicha z Rzičan a na Piňowanech rc. G. M. C. Raddy.

Ten Pan Heřman z Rzičan/ Roku tohoto rc. 1593. nařjzen byl s počtem Koný téhož Oſwyceného Knyžete/ a Pána Biſkupa Olomauckého/ do Vher/ proti Turku Vhlawnymu Nepřyteli wſſeho Křeſtianſtwa. S nymžto ſpolu několik giných Dwořanůw/ w giſtém počtu ſe wyprawowalo: yako Jan Záwadſký z Záwadky/ a Smil Myſſka ze Zlunic rc. y giný.

¶ O tomto Rodu Panůw z Rzičan/ Hyſtorykowé Králowſtwy Czeſkého/ y mnozý giný/ na mnohých myſtech wypiſugý.

O Erbě

List
O Erbě Panuow Kropáčůw z Newědomij.
Kapitola X.

Rb těchto Panuow Kropáčůw w Margkrabſtwij tomto Starožittný ſe nacházý/ kterého žto Erbu giž žádna Oſoba Mužſkého Pohlawij žiwa nepozůſtáwá. Za Paměti Lidſké byl žiw Vrozený Pan Pan Jan Kropáč z Newědomij / na Hranicých a Zlyně. Ten měl za Manželku Dceru Vrozeného Pána/ Pana Getřicha z Kunowic a na Vherſkém Brodě ꝛc. wlaſtnij Seſtru Pana Jana a Pana Arkléba z Kunowic / kterážto nezanechawſſy mu žádného potomka/ vmřela. Ačkoliw od nij gedna Dcerka byla/ale w mladém Wěku ſwém/ z tohoto Swěta ſniata.

Ten Pan Kropáč pogal potom ſobě druhau Manželku/ Panj Weronyku Leſkowcownu/ Starožittného Rodu w Králowſtwij Czeſkém/ kteřijž vžijwagij Erbu tijm způſobem. S nijž zplodil tyto potomky: Mikuláſſe/ Bohuſlawa a Kryſtoffa/ Syny. Johannu/ Mandalénu a Dorothu Dcery. O nijchžto Nápiſy w Koſtele Hranickém těmito ſlowy ſwědčij.

Anno Domini 1549. obijt Chriſtophorus filius Domini Domini Ioannis Kropazc à Nevviedomi, Domini in Hranicz & Zlin.

Nicolaus obijt Anno Domini 1553.

Magdalena filia Generoſi Domini Domini Ioannis Kropacz à Nevviedomi, obijt Anno 1565. Feria 5. poſt Purificationis.

LEtha Páně 1565. Vmřela Panij Weronyka z Leſkowce/ Manželka Pana Jana Kropáče z Newědomij/ na Hranicých a Zlyně ꝛc.

LEtha Páně 1571. w Auterý den Swatého Auguſtýna/ vmřel Vrozený Pán/ Pan Bohuſlaw Kropáč/ Syn Vrozeného Pána/ Pana Jana Kropáče z Newědomj/ na Zlyně a Hranicých.

Téhož

Tehož Léta rc. Umřela Urozená Panna Panna Dorotha/ Dcera Urozeného Pána/ Pana Jana Kropáče z Newědomý/ na Hranicých a Zlyně.

W Témž Kostele/Epicedium psané těmito slowy se spatřuge. Magnifici & Generosi Baronis Domini Domini Ioannis Cropatij, qui ex hac vita ærumnosa discessit Anno Christi 1572. die 23. Octobris, hora 11. Ætatis suæ Anno 68. Potom tito Werssowé na Tabuli.

Hoc tumulo Ianus post vltima fata quiesco,
Qui Baro Cropatij Stemmatis acer eram.
Gratus eram Patriæ quæ libertate vetusta
Gaudet, & omnigena quæ bonitate viget.
Non mihi Diuitiæ deerant, non splendida Gaza
Indigno dederas munera tanta DEVS.
Bis me Coniugio læto DEVS ipse beauit,
Et vidi lecti pignora cara mei.
Quis Cunouicinæ nescit decora inclita gentis,
Inde thoro iuncta est Anna pudica meo,
Anna mei cordis pars & sincera voluptas,
Ex te suscepta, est hera gnata mihi.
Deinde mihi celebris pietate Veronica nupsit
Quæ de Leskovvsko Stemmate nata fuit.
Nicolaus & Bohuslaus suauisq; Iohanna
Anna & Christophorus, Magdala, Dorothea,
O mihi perpetuo gratissima nomina vobis,
Altera nostram auxit cara Marita Domum.
Sed vos quo dederat mihi Maximus arbiter æui,
Eripuit subitis casibus ipse DEVS.
Hranitia pestis postquam seuiret in vrbe,
Ipse etiam subeo tristia fata necis.
Tristia quid dico? nihil triste Christo recepto,
Quo Duce defuncto cælica Regna peto.
Hic vbi percipio felicis gaudia vitæ,
Gaudia quæ nullo sunt peritura die.
Anna vale ante alias ô Iucundissima gnata,
Nunc valeat mundus quid quid hic omnis habet.

List

Erb a Wýwod Rodu Pana Jana

Kropáče/ kterýž náležý Vrozenému Pánu/ Panu Janowi Getřichowi z Kunowic a na Hranicých/ po Paný Mateři geho/ Paný Anně Kropáčowně z Newědomý/ na Hranicých a Zlyně.

ERb Pana Wáclawa Pople z Wesce/ Otce Paný Anny z Wesce/ Manželky Pana Krystoffa Leskowce/ a Mateře Panj Weronyky/ Manželky Pana Jana Kropáče/ tolikéž Báby Pana Jana Getřicha z Kunowic/ a Panny Anny Marye.

ERb Paný Alžběty ze Strpý/ Manželky Pana Wáclawa Pople/ Mateře Paný Anny z Wesce/ Manželky Pana Krystoffa z Leskowce/ a Báby Paný Weronyky.

ERb Panj Doroty z Pattendorffu/ Manželky Pana Mikulásse Kropáče/ Rohy Kamsykowé Cžerné/ na Cžerweném Sstýtu.

ERb Pana Benesse Pražmy z Bilikowa/ Otce Paný Bohuňky/ Manželky Pana Krystoffa Kropáče/ Mateře téhož Pana Jana Kropáče.

ERb Paný Elissky z Žerotýna/ Manželky Pana Benesse Pražmy/ Mateře Panj Johanky z Bilikowa druhé Báby téhož Pana Jana Kropáče.

TOhoto Rodu Panůw Kropáčůw/ yakž se giž nahoře o tom zmýnka včinila/ žádný potomek Mužského Pohlawj se nenacházý: toliko gesstě byli tři Dcery Pana Jana Kropáče z Newědomý a na Podiwjně. Starssý Paný Mandaléna/ ta se dostala Panu . N. Lhotskému/ kterýž se psal na Wranowém/ s nýmž Dýtky zplodiwssy/ vmřela. Paný Alžběta/ ta byla za Panem Sseřinkau z Sseřina/ kterýž z dawných Předkůw swých vžýwa Erbu tým způsobem/ totižto půl Krýže. Ta tolikéž vmřela/ ale wssak potomcy po ný zůstáwagý. Paný Johanka Kropáčowna třetý Sestra gých/ má Manžela

Pana Gi-

Pana Girzyho Hostického z Hostic / kterémužto porodila Syna / Jana Poláka Hostického z Hostic / a Dcery dwě / Alénu a Johanku / Wlastnij Teta těchto Panij a Sestra gmenowaného Pana Jana Kropáče z Newědomij a na Podiwjně / geſſtě žiwa zůſtáwa. Ta měla za Manželа Pana Czertoreyſkého zc.

¶ O tomto Rodu na mnohých mijſtech čaſto zmijnka ſe činij.

O Rodu a Erbě Panuow Heltuow z Kementu.

Kapitola XI.

Przedkowé Erbu tohoto / wyſſli z Vher / tak yak ſe porozuměti může z Nápiſu Kláſſtera Tiſſniowſkého / w kterémž týž Erb Panůw Heltůw wykonterffetowaný geſt mezy Erby Králowy Konſtancý / Beely Vherſkého Krále Dcery / genž ſe doſtala za Manželku Přemyſlowi Králi Czeſkému zc. Létha Páně 1202. Ta potom když týž Tiſſniowſký Kláſſter založila / tento Wýwod při Tytule ſwém wymalowati dala. Prwnij Margkrabſtwij Morawſkého / Druhý Králowſtwij Czeſkého / Třetij Králowſtwij Vherſkého / a Cztwrtý těchto Panuow Heltuow z Kementu / o nijchž yak ſem ſe z Koſtelnijch Nápiſuow ſprawiti mohl: tuto wědomoſt mám.

Przed mnohými Lethy / byl žiw Pan Zygmund Helt z Kementu / kterýž měl za Manželku Panij Alénu z Sſwabenic / yakž o tom Erbowé ſwědčij / s nijž žádných Dijtek neměl. Po gegijžto Smrti okolo Létha Páně 1552. poyal ſobě druhau Manželku / Vrozenau Panij / Panij Alénu Mezeřickau z Lomnice / zc. kteráž mu porodila dwa Syny / Zygmunda a Wladiſlawa / a Dceru Zuzannu. Zygmund w mládem wěku ſwém vmřel.

PAn Wladislaw Helt z Kementu Syn Pana Zygmunda Helta odtudž z Kementu/wzal sobě za Manželku Paný Annu Hrabinku z Hardeku rc. s kterauž krátký čas žiw gsauc vmřel/ a žádných Potomkuow po sobě nezanechal.

PO Smrti těchto Panůw Heltůw gmenowaná Sestra gegich / a Dcera wýš psaného Pana Zygmunda Helta z Kementu rc. dána byla k Stawu Swatého Manželstwý Vrozenému Pánu / Panu Henrychowi z Waldssteyna a na Sádku rc. s nýž zplodil Syny dwa: Hynka kterýž w Dětinstwý vmřel/a Zdeňka kterýž na ten čas w Swobodném Vměný se obýral.

Když pak Pan Henrich z Waldssteyna / prostředkem Smrti z tohoto Swěta sniat: Táž Paný Zuzanna Heltowna/pogala sobě druhého Manžela / Pana Zdeňka Berku z Dubé a z Lippého rc. Očemž pod Erbem Panůw Berkůw/ zmýnka se činý rc.

C Zastopsaný Pan Zygmund Helt z Kementu narodil se Létha Páně 1514. okolo Swatého Wawřince. A magjce Leth wěku swého 50. Létha rc. 1564. w Středu v Wigilý Swatého Ondřege/ mezy Sedmau a Osmau hodinau/žiwot dokonal. Za zdrawého žiwota swého w Mezeřiči Kostel v Swaté Trogice založil/a v Swatého Prokopa oprawiti a obnowiti dawsse/ w něm Tělo swé pohřbiti poručil/ o čemž Náhrobek těmito slowy swědčý: Léta Páně 1564. w Středu Ráno před Swatým Ondřegem/ vmřel gest Vrozený Pán / Pan Zygmund Helt z Kementu / a na Mezeřiči rc. Neyjasněgssýho a Neynepřemoženěgssýho Knýžete a Pána/ Pana Ferdynanda Řýmského Cýsaře/ Vherského a Cžeského rc. Krále rc. Radda rc. a Mýsto Kancléř Králowstwý Cžeského. Pan Bůh geho Dussy rač milostiw býti.

¶ O wzáctnosti Rodu tohoto/ v mnohých Hystorykůw řeč se činý.

O Rodu

O Rodu Panůw z Weytmille.

Kapitola XII.

Erb a Rod těchto Panůw z Weytmille od několika Set Let/ a gesstě až posawád w Králowstwj Czeském wzáctný se nacházý. Za kterau pak přjčinau w této Knjže swé ge připomjnám/ njžegij čtauce porozumjss.

W Znogmě v Dominykánůw nacházým Kaplu giž vpadlau/ kterauž byli sfundowali Páni Krabicowé z Weytmille ꝛc. a w nij několik Hrobowých Kamenů kdež Manželek y Potomkůw swých Těla mrtwa pochowáwali. Na prwnjm Kamenu Mramorowém při Erbě tom/ gest wytesán tento počet: Anno 1400. Druhý Kámen tolikéž Mramorowý položen gest: Létha Páně 1491. Třetij: Létha ꝛc. 1501. Naposlednjm Osoba Mužská s týmž Erbem wyryta/ a tu Létha Páně 1505. pochowána. Z těch gednoho byla Manželka Rodu toho kterij Lwa na Skále pod Korunau za Erb vžjwagij/ a pěti Psstrosowých Pér nad Helmem z Koruny. Odkudž poznati se může/ že gsau w tomto Margkrabstwij Morawském Statky swé měli/ poněwadž Hrobowé gijch se nacházegij. Za kteraužto přjčinau/ wiđělo mi se zaslussné/ tak yako y o giných Rodijch sesslých/ o těchto Pánjch z Weytmille zmjnku včiniti. Gest Rod weljce dáwnij a Stawu Panského Starožitný/ o čemž njžegi negdeš.

HAgek Hystoryk Czeský w Kronyce swé Předky Rodu tohoto wspomijná circa Annum 1012. a gmenuge ge Weytmillery aneb Weytminary.

LEtha Páně 1081. teprwa když se gijch gednijm porozenijm Dewatero narodilo/ nazwáni byli Krabicowé. Od toho: Že gest ge byla Bába do Krabice wložila/ a k Wodě nesla chtijce ge ztopiti. A to z přijčiny té: Poddana gedna Weytmillerowa porodila pogednau trý Děti. Panij gegij wlastnij o tom vslyssewssy/ chtěla gi proto trestati/ mluwijc: Že to žádným způsobem býti nemůže/ aby spolu s gednijm Mužem ge zploditi měla/ ale že gest se s ginými

hřjchu dopuſtiti muſyla. Ta chudá Zena newinná gſúce/wymlauwala ſe před Panj ſwau z toº/a poctiwé chowáni ſwé býti prawila. Když pak to tak mezy nými dlauho trwalo / Paný čas ku Porodu přiſſel / kteráž porodila Dewět Synůw. Hned poznala zgewnau Kázeň Božý nad ſebau/ wſtydjce ſe ſlow těch / kteréž před Pánem o Poddané mluwila. A chtýce aby o tom Pán gegý nezwěděl / teyně Báby powolawſſy/ Oſmero Dýtek těch zahubiti rozkázala. Bába chtýce Paný vpoſlechnauti/ do Krabice Dýtky wložila / a do Rzeky neſla. W tom gj Pán z Pole gedauc mezy Wraty potkal / a wědauc giž čas ku Porodu Manželky ſwé/ ptal ſe na Paný kterak ſe má? Powěděla že geſt gý ſe Syn narodil. Potom otázal ſe gý: Ty pak kde gdeſs aneb co to neſeſs? Kterážto z welikého ſtrachu/ nemohauce ſe wymluwiti/ řekla: Ze geſt ſe Tjſka w Zámku oſſtěnila/ Sſtěniata pak že ſkučeli / rozkázala mi ge Paný do Rzeky whoditi. Pán magýce kratochwil ſwau w Myſliwoſti/ řekl: Počkey Babo /a okaž mi ty Sſtěňata / a wzawſſy od ný Krabicy/ Oſmero Dýtek w ný nalezl. Počal gi treſtánjm hrozyti/ geſtli že mu giſté ſpráwy o tom nedá / čý aneb yaké gſau to Děti? Powěděla hned: Tyto Děti gſau wlaſtný Synowé twogi/ Paný gednoho doma zanechawſſy/ těchto Oſm zahubiti rozkázala. Pán vzřewſſy/ že pro křiwdu kterau ona Poddané činila / chtýce gi k hanbě přiweſti/ ſama od Pána Boha ztreſtána geſt: Přikázal Babě/ aby toº žádnému neoznámowala/ ale když ku Paný ſe nawráti podlé poručený gegýho / Děti giž zahubené býti powěděla. Wzawſſy pak od ný Krabicy/ poſpěſſně do gednoho Mleyna ſwého gel. A powolawſſy Mlynáře/ rozkázal mu / aby bezmeſſkáný Chůwy obgednal/ kteréžby Dýtky ty odchowati mohli. Načež mu wſſecken vžitek z téhož Mleyna/ dotad dokádby neodroſtli/ k wybýránj a geho k vžjwáni puſtil.

A když giž Sedmý Rok těm Dětem přicházel/ tak že gým bylo potřebý cwičený w wěcech Stawu gjch náležitých/ totižto w Swobodném Vměný/ pozwal Hoſtj w Dům ſwůg Weytmiller yak Přátelů ſwých/ tak také y Manželky ſwé/ a Synu tomu kterýž doma byl / dal vdělati Sſátky pěkné / týmž způſobem yako y těm Oſmj kteréž we Mleyně chowal. Když pak weſelý býti počali / včinil dotázku na nich/ coby takowá Matka zaſlaužila / kteráby ſwé wlaſtný Děti zahubiti dala? O tom když rozmlauwati chtěli/ Zena geho předewſſemi Nález včinila/ mluwjc: Takowé Smrti hodná/ yakau geſt dýtky ſwé zhubila. Na gegýžto řeč Pán žádné odpowědi nedawſſy/ rozkázal Wyžlata kteréž we Mleyně chowal přiweſti. Pacholátko malé doma wychowané to vſlyſſawſſy / a magýc z přirozený obzwláſſtný lýboſt we Pſých/ (nemagýc za giné než že Pſy přiwedau) běžel proti těm Wyžlatům/ a tak ſe mezy těch Oſm přimýſyl / že když při-

ſſel/

ſſel/ Matka ho mezy ginými poznati nemohla / za nijmž oni/ ačkoliw gi nikdý newjdali/ k Mateři ſe hrnuli/ tak také když ſe zaſe k Otcy obrátil ſpolu za nijm k Otcy ſſli / čemuž wſſyckni djwiti ſe počali/ že neyméněgj geden od druhého rozeznán býti nemohl. W tom Weytmiller včinil řeč ke wſſem přijſedijcým/ a powěděl: Že to gſau wſſyckni ſynowé mogi/ kteréž Žena má/ a Seſtra wáſſe/ ztopiti rozkázala/ hanbijce ſe toho že geſt ge gednijm porozenijm porodila: připomenuwſſy diwný ſkutek Božij/ y tu křiwdu kterauž Poddané čjnila. Ona ſlyſſijc o tom ſpráwu prawdiwau/ padla na Oblyčeg ſwůg/ láſky a miloſti žádagijc. Což ſnadnijčce v Muže maudrého/ kterýž we wſſem wůli Božij/ a ſkutek geho to býti vznáwal/ obdržela. A tak od toho čaſu rozličné gména potomcy gijch magij. Starodáwnijm Tytulem gmenugij ge z Weytmille. Krabicowé/ od té Krabice w kteréž ge Baba neſla chtjce ge zahubiti: W některých pak Kraginách Wyžlaty nazwáni/ tak yak o tom wýwod magij / ti kteřijž ſe do Polſkého Králowſtwij doſtali/ kdež Rodowé wzáctni a od čaſu welice dawnijho tam rozrozenij ſe nacházegij.

NApřed: Warſſewických Rod wzáctný w Knijžetſtwij Mazoweckém: Předkowé gijch býwali Raddami v Knijžat a Králůw Polſkých. Wſſak giž toho Rodu aby kdo Mužſkého Pohlawij žiw býti měl/ newijm. Byli dwa Bratřij/ Synowé Kaſſtelana Warſſawſkého ꝛc. Geden wſtaupil mezy Jezuwity / ten byl Muž včený. Druhý Kryſtoff/ ničemně Statek ſwůg po Otcy zanechaný/ vtratil/ y hodnoſt kteráž w něm byla/ plachoſti a bůgnoſti/ w mladých letech ſwých pokálel a zhanobil. Byl Člowěk neſſťaſtný yak we Wlaſti ſwé tak také y w giných Kraginách / čaſtokráte k hanbě weliké přicházel/ ſám k tomu přijčinu dáwagijc/ zwláſſtě Polákům.

W Témž Kragi a neb Knijžetſtwij / Rodu a Erbu toho gſau Dambrowſſtij/ Mužowé ſlawnij.

W Lenčickém a Krakowſkém Weywodſtwij Rod Jwických/ pijſſi ſe z Jwičny. O gegijchžto předcých mnohé paměti y Kronyky Polſké wyſwědčugj/ kterak čaſtokráte s Pohany w Ruſkých Kraginách ſtatečně ſobě počijnali. Yako Mikuláš Jwický dlauhý čas w ſlužbě Žoldněřſké trwagijc/ a s Tatary v Sokala hrdinſký ſe potýkagijc/ yat byl: kdež nemalý čas w Wězenij gſauce držán / Jazyku gjch ſe wyučiwſſy/ z něho

 s pomo-

s pomocý Božý/ wyssel. Měl Syna Stanislawa Iwického Muže včeného a w Práwých zběhlého / kterýžto w Krakowské Zemý se

oženil / poyawssy sobě za Manželku Dorotu Brandysownu/ Dceru Alexyho Brandysa z Grabyssyc Heytmana Oswětjmské°. S tau Dorotau Brandysownau/ zplodil tři Syny: Jana Iwického Kanonyka Olomauckého. Mikuláffe / kterýž tehdáž když sem tuto Knýhu spisowal / byl Colmistrem G. M. Knýžetcý Pána Biskupa Olomauckého zc. A Lukáffe Iwického z Iwičny zc.

TEhož Rodu a Erbu w témž Králowstwj Polském nacházegý se Lubowěstý. Ti w Dobřinské Zemý a w Krakowském Weywodstwý/ Statky swé magý.

SEklučtj na Podlassu býwali Rottmistry / Sstrussensstý / Lochowsstý / Grochowsstý/ Nepřečtý/ Potrykowsstj/ y mnozý giný w témž Kragi. Odkudž nedawných časůw někteřý do těchto Kragin se obrátiwsse/ na Morawě y w Králowstwý Cžeském se osadili. Yako: gmenowánj Potrykowsstý/ kteřýž w těchto Kraginách půssi se Petrkowsstý z Petrkowa. Toho času když sem tuto prácy před sebau měl/ byli žiwi dwa: Adam Petrkowský z Petrkowa a na Petrkowě. A Wiktorýn Petrkowský a na Dwoře w Chwalkowicých zc.

Žě gest se pak tuto řeč začala o Rodu Panůw z Weytmille / kteřýž na Morawě Statky swé měli/ yakž o tom Kamený Hrobowé w Znogmě swědčý. Co se o ných wyhledati mohlo/ tuto w krátkosti se připomene.

LEtha Páně 1319. za Panowánj Jana Krále Cžeského/ po Bitwě s Francauzy/ pasowán gest na Rytýřstwo/ Bohusse Krabice z Weytmille. Yakž o tom Hágek w Kronyce swé wypisuge.

W Starožitných pamětech nacházým gméno Pana Petra z Weytmille. Ten byl žiw Létha Páně 1365.

ZA Cysaře Karla toho gména čtwrtého / Beness Krabice z Weytmille/ gsauce Kanonykem Kostela Pražského rc. nařjzen byl za správcy toho stawenj kteréž se na Kostele činilo / gehožto Osoba na Kamenu wytesána / nad welikým Oltářem na Pawlači Kamenné / a při nj Erb na Sstjtu geho Zernow a Krabice/ se spatřuge. Ten z poručenj Cysařského/ Těla Králůw a Knjžat Czeských/ tolikéž y Biskupůw Pražských / z rozličných mjst ge wyzdwihnuwssy / na Hrad Pražský přenesl / a po Kaplách/ tolikéž y před Hrobem S° Wjta ge rozkládl / kdež okolo patnácti Kamenů Hrobowých se nacházý: Ale wssak giž památka gjch na djle zhynula. Mnoho giného dobrého za žiwota swého témuž Kostelu způsobil. Byl žiw okolo Létha Páně 1375. Gehožto Tělo před Kaplau Swatého Wáclawa pochowané ležj. Toho času byl Jan Krabice z Weytmille Bratr geho/ a Kundrát Krabice/ Streyc gjch/ Kanonyk téhož Kostela.

Wlachynka Krabice Létha 1397. za Krále Wáclawa byl Mjsto Kancléřem Králowstwj Czeského.

LEtha Páně 1469. geden Pán z Weytmille byl Přednjm Poslem z Králowstwj Czeského rc. tehdáž když Král Mathyáss w Olomaucy Měsýce Māge / za Krále wyhlássen gest.

PAna Benesse z Weytmille/ některé paměti/ Létha Páně 1479. připomjnagj. Kterýžto že gest 22. dne Měsýce Czerwence / mezy Mathyássem a Wladislawem Králi/ prostředkowánjm swým a giných některých Pánůw/ smlauwu a srownánj včinil. Tak že Král Mathyáss Wladislawowi Plzeň/ Buděgowice/ a giná Města nawrátil. Morawskau pak a Slézskau Zemj sobě k drženj zanechal. A Wiktorýn Poděbradský / Knjže Minstrberské rc. swobodný propusstěn.

LIst Slawné paměti Wladislawa Krále Czeského / Margkrabě Morawského / Lucemburského a Slézského Knjžete / a Lužického Margkrabě rc. gehož dátum w Práze Létha Páně 1475. to swědectwj wydáwá/ že Rod tento zdáwna Stawu Panského vžjwal. Kteréhožto smysl/ tuto zaslussné widělo mi se položiti.

Wladi-

Liſt

Wladiſlaw z Božij miloſti Czeſký Král/ Margkrabě Morawſký/ Lucemburſké a Slézſké Kníže / a Margkrabě Lužický rc. Na památku wěčnau wyznáwáme. Poněwadž to v ſebe nacházeti ráčijme / že wſſeliyakého Stawu powýſſenij/ kterýmž Rodowé Starij wyzdwjženi gſau byli / od Ney Jaſněgſſijch Cýſařůw Ržijmſkých y giných Králůw a Knijžat/ každého čaſu na tomto Swětě začátky ſwé gſau mijwali : Tak že ti kteřijž gſau z takowého Vrozených Lidij Kmene pocházeli / netoliko pro ſwé mnohé ctnoſtné a Chwalitebné činy/ kterýchž gſau podlé přirozené powahy / a Krwe Vrozené dokazowali / a ſkrze to při wſſech Lidech w zwláſſenij poctiwoſti gmijni býwali/ ale y přitom gſau také podlé takowého ſwého ctného chowánij zuoſtawowánj býwali. Neb wſſeliyaké poweyſſenij každého Cžlowěka/ wſſickni Lidé wyžſſij/ proſtřednij/ y neynižſſij/ geden každý podlé powahy ſwé a přirozené náchylnoſti w zwláſſtnij poctiwoſti mijti powinen geſt. Což pak y při naſſem Panu a Vgcy Neymilegſſijm/ Ney Jaſněgſſijm Knijžeti a Pánu/ Frydrychowi Cýſaři Ržijmſkém a wždycky Rozmnožiteli Ržijſſe rc. Že geſt k tomu ſrdečně náchylen býti ráčil/ w ſkutku poznati ſme ráčili / neb geſt nám Mageſtát pod Geho Cýſařſké Welebnoſti Pečetij/ a podlé toho y také předka naſſeho / a Pana Karla Cýſaře Ržijmſkého a Krále Czeſkého/ druhý vkázan: kteréž ſme oba w Raddě naſſij widěli/ y čtli / a z nijch wyrozuměli / že Rod Vrozených Lidi z Weytmille/ z Kmene Korauhewnijch a Swobodných Panuow geſt poſſel. A ten Tytul kterýž ſe od Cýſařſkých Welebnoſti Korauhewnijm a Swobodným Panuom podlé obyčege aneb Práwa dáwá/ tomu Rodu a Domu z Weytmille že geſt dáwno dán. To Mageſtát Cýſaře Karla ſwětle vkazuge. Kdež pak nadepſaný Frydrych Cýſař na ſnažnau žádoſt Vrozeného Beneſſe z téhož Rodu z Weytmille rozeného/ Purgkrabě Zámku naſſeho Karlſſteyna/ a Mincmeyſtra na Horách Kutnách wěrného naſſeho milého/ gemu a Ludwijkowi Bratru geho/ též také Vrozeným Ladiſlawowi/ Zygmundowi/ Janowi a Michalowi Synům gegijch/ y také Wáclawowi a Giřijkowi/ Synuom někdy Bratra Otce gegijch / y gegijch Dědicuom/ nic méně y wſſem z Rodu Weytmille poſſlým/ Starožitné Vrozenij Geho Welebnoſt Cýſařſká wyznati/ y po wſſij Ržijſſij wyhláſyti poručiti geſt ráčil. Tak aby na wſſech mijſtech/ za Korauhewné a Swobodné Pány/ na wěčné čaſy/ gmjni držáni a gmenowáni byli/ k tomu wſſech a wſſeliyakých Prywilegij/ Swobod/ miloſti/ poweyſſenij/ y poctiwoſti aby vžijwati a gijmi ſe chlubiti mohli/ kterýchžkoli wſſickni ginij Korauhewnij a Swobodnij Páni na wſſech w Swaté Ržijſſij mijſtech vžijwagij. A tak také Geho Welebnoſt Cýſařſká gijm geſt to obdarowánj včiniti ráčil / aby we wſſech potřebách ſwých zgewných neb teyných Woſku Czerweného k Pečetěnij vžijwati mohli/ tak yakž ginij Swobodnij Páni w Swaté Ržijſſij to° vžijwagij. Kdež pak nadepſaný Beneſs ſtoge před námi/ a vkázaw nám Mageſtáty nadepſaných Karla a Frydrycha Cýſařuow / nás geſt pokorně proſyl / abychom podlé toho přigeti a wyzdwiżenij Rodu gegijch/ y po wſſij Ržijſſij / ſkrze giž gmenowaného Cýſaře Frydrycha za Swobodné Pány wyhláſſenij / také pokudž ſe Králowſtwij naſſeho Czeſkého a Zemi gemu připogených doteyče/ to též přigijti a ſtwrditi ráčili. K gehožto mnohým wěrným a platným Službám / kteréž nám y wſſemu Králowſtwij činij/ prohlédage / prozby geho s náchylnau dobrotiwoſti vſlyſſeti/ za ſluſſné vznati ſme ráčili. A protož neomylně ale s dobrým rozmyſlem/ a s Raddau Panuow / a giných wěrných naſſijch též s dobrým wědomijm/ Mocy Králowſkau/ giž dotčené gegijch za Korauhewné a Swobodné Pány / podlé wyznánij Mageſtátuow Cýſarſkých přigetij/ a wſſemi miloſtmi obdařenij/ tak yakž ti Mageſtátowé pod Pečetmi Cyſařſkými/ to wſſe w ſobě obſahugij a zawjragij / we wſſech Puňktijch a Klauzulech přigijmáme/ zchwalugeme/ y miloſtiwě k nijm přiwolugeme. A gmenowané Beneſſe a Ludwika Bratřij/ Ladiſlawa/ Zygmunda/ Jana/ Michala Syny gegijch / y také Wáclawa a Giřijka Bratra Otce gegijch Syny/ y wſſecky gegijch Dědice/ a Summau

wſſecky

wſſecky kteřijž gſau koli z Rodu z Weytmille w Králowſtwij naſſem Czeſkém poſlij / aneb geſſtě na potomnij čaſy pořádně a Mázelſký by pogijti a zroditi ſe mohli / a mocy Cýſařſkau po wſſij Swaté Rzijſſij / za Korauhewné a Swobodné Pány wyhláſſeni gſau: Ty také tak do počtu Korauhewnijch a Swobodných Panuow přigijmáme / ſtwrzugeme / a wyhlaſſugeme. Chtijce tomu aby nadepſaný Dům a Rod z Weytmille / y také Dědicowé gegijch řádnij / w Králowſtwij Naſſem Czeſkém / y w giných naſſijch / a témuž Králowſtwij připogených Zemijch / za prawé a neomylné Korauhewné a Swobodné Pány / we wſſech tak kratochwijlných yako oprawdowých wěcech / tak w Saudijch yako kromě Sauduow / tak w ſedánij w Saudu Zemſkém / yak w Relacých ke Dſkám Zemſkým Králowſtwij Czeſkého / tak w wěcech Rytijřſkých yako w Měſtſkých / a tak y wewſſem giném / gmijni / gmenowáni / zapiſowáni a drzáni byli. Nic méně y wſſech Prywilegij / Swobod / Miloſti / Vřadůw a poctiwoſti / kterýchž ginij Swobodnij a Korauhewnij Páni / w Králowſtwij naſſem Czeſkém vžijwagij / aby též každého čaſu / a na wěčné čaſy vžijwali / a to bez překážky wſſeliyakých Lidi. A tak přikazugem wſſem wuobec / Knijžatům / Duchownijm y Swětſkým / Hrabatům / Korauhewnijm Swobodným Panům / Wládykám / Saudcým / Měſſtianuom / y giným wſſem Králowſtwij naſſeho Czeſkého Panům a Vřednijkům / y také wſſem Poddaným naſſijm wůbec téhož Králowſtwij naſſeho: Aby nadepſanému Domu a Rodu z Weytmille / ſewſſemi gegijch potomky / w gegich Vrozenoſti a poweyſſenij / ani w ničemž / podlé giž dotčeného Frydrycha Cýſaře Rzijmſkého / y také naſſe° za Korauhewné a Swobodné Pány přigeti a wyhláſſeni / překážky / nepokoge / ani vblizowáni žádného nečinili.. Nýbrž raděgi aby wſſecek ten Rod z Weytmille / w gegich Vrozenoſti poweyſſenij / y také poctiwoſti kteráž Swobodným Panům ſluſſně náležij též zachowali / gměli a drželi: A to pod pokutau Padeſáti Hřiwen Zlata Ryzýho / w Mageſtátu nadepſaného Pána Cýſaře položenau. Kteréžto polowice do Komory naſſij / a druhá polowice tomu / komuzby ſe z Rodu z Weytmille vblizilo náležeti má. Kdež pak na ſwědomj toho wſſeho / Pečet naſſij Králowſkau k tomuto Liſtu ſme přiwěſyti dáli. Genž geſt dán Létha ꝛc. M. CCCC. Lxxv. Králowſtwij naſſeho Létha Cztwrtého.

Ad Relationem Alberti de Colovvrath &c. ſupremi Cancellarij Regni Bohemiæ.

ZDalo mi ſe tolikéž tuto některé poznamenánij z Deſk Zemſkých Králowſtwij Czeſkého položiti. Kteréž wyſwědcugi / že Páni z Weytmille a Páni Krabicowé wždycky geden Rod byli. O čemž ſwědomij Jana a Beneſſe Mirkuow z Solopiſk / Létha Páně 1517. k týmž Dſkám Zemſkým položené / wyſwědcuge. Že když gednoho čaſu Hornicy / Pana Beneſſe z Weytmille za Mincmeyſtra přigijti ſe zpěčowali / proto že málo Czeſký vměl / nebo geſt ſe byl z mladoſti w Němcých wychowal / tehdy že geſt wyſſel k nijm gmenowáný Pan Beneſs z Weytmille / a držel Pana Sſtěpána Krabicy za Ruku / kterýž o něm to ſwědectwij wydal / že geſt přirozený Czech a wlaſtnj Streyc geho. To Hornicy vſlyſſewſſy (gichžto weliký počet

na Dwoře

na Dwoře Wlaſkém shromážděný byl) k témuž Panu Sſtěpánowi řekli: Tobě wěřijme Pane Sſtěpáne Krabiče. A tak ſe ſpokogili.

Toho tolikéž Starodáwnij Weypis z Deſk Zemſkých potwrzuge/ že Páni z Weytmille gſau wlaſtnj Krabicowé kdež toho dokládá/ takto: Létha Páně 1356. Wylém Krabice z Weytmille rc. na Dědictwij ſwém Weytmilly a Chomuticých/ Panij Přybě z Martinic Manželce ſwé/ zapſal Wěna Pět Set Zlatých.

WJděl ſem také mnohé Liſty poſelacy ſtarožitných Roduow Stawu Panſkého / ku Panu Hynkowi Krabicowi z Weytmille. Yako napřed/ od Vrozeného Pána/ Pana Ferdynanda Sſwihowſkého z Ryžmbergka rc. kterýž ho Vgcem ſwým gmenuge. Potom od Vrozeného Pána/ Pana Zygmunda Helta z Kementu rc. gemuž tolikéž Tytul Vgcy ſwému dáwá.

PAna Giřijka z Weytmille / na Liſtu Wladiſlawa Krále rc. kterýmž potwrzowal Swobody Margkrabſtwj Morawſkého/ wedlé giných mnohých Panůw/ podepſaného nacházým.

LEta Páně 1534. tito Páni z Weytmille w Stawu Panſkém ſe připomijnagij: Pan Petr z Weytmille a na Moſtſkém Hradě rc a Pan Sſebeſtyan z Weytmille a na Chomutowě. Toho čaſu nacházým w Rytijřſkém Stawě Mikuláſſe Krabicy z Weytmille/ a na Chwalowicých.

ZA Panowánj Ferdynanda Rzjmſkého Cýſaře Vherſké a Czeſkého rc. Krále rc. Létha 1556. byl žiw Pan Jan z Weytmille a na Chomutowě.

OKolo Létha Páně 1570. w některých pamětech nacházým Pana Jana Lorence z Weytmille a na Koſtoloprtech rc. Ten měl Syna Karla z Weytmille/ kterýž w mladém wěku ſwém vmřel.

TOho nahoře doloženého Magcſtátu Krále Wladiſlawa/ tomu Rodu z Weytmille/ Slawné paměti Maximilian to gména

gména druhý Rzỹmský Cýsař Vherský a Czeský ꝛc. Král ꝛc. tak že Swobodu magỹ aneb mỹti budau / kdy koliw gim se lỹbiti a dostatek k tomu postačowati bude / Stawu Panského vžỹwati / Listem swým potwrditi gest ráčil. Nato Prywilegium dané / w Rodu gich se nacházý.

Z Těchto wýss psaných Předkůw / Sstěpán Krabice z Weytmille ꝛc. zanechal Syna Hynka Krabice / Mỹsto Pỹsaře Králowstwj Czeského ꝛc. kterýž s Pěti Manželkami zplodil Cztyry a Dwadceti Synuow / a Dcer Osmnácté. Z nỹchž od gedny Elissky Protiwinské z Pohnánỹ / zde na Morawě gest Jan Krabice z Weytmille. Ten měl prwnỹ Manželku Barboru Molownu z Modřelic Dceru Pana Joachyma Mole z Modřelic ꝛc. kterážto nezanechawssy mu žádného potomka / z tohoto Swěta prostředkem Smrti sniata gest. Po gegỹžto Smrti Létha tohoto 1593. okolo Památky Třỹ Králůw / pogal sobě druhau Manželku Mandalénu Pirnesownu z Pirnu / wlastnỹ Sestru Pana Melichara Pirnesa Děkana Kostela Olomauckého. O němž sssỹřegi w Stawu Prelátském zmỹnka se činỹ ꝛc.

Wlastnj Bratřỹ téhož Jana Krabice z Weytmille / toho časů když sem tuto Knỹhu spisowal byli žiwi tito: Neystarssỹ z nỹch byl gménem Sstiastný / gessě nezenatý. Mikuláss Krabice z Weytmille a na Bohuňowicých / má Manželku Vrozenau Panỹ / Panỹ Mandalénu Rzičanskau z Rzičan ꝛc. s nỹž gestlize yaké Potomky má / wěděti nemohu. Karel Krabice z Weytmille / třetỹ Bratr gỹch / měl Manželku Alžbětu Měděcownu z Ratibořic ꝛc. kteráž bez Potomkůw sessla. O nỹchž sssyřegi na swém mỹstě se doložỹ.

O Rodu a Erbě Panůw Ziabkuow z Limbergka.

ERb a Rod těchto Panuow z Limbergka / gest Starožittný w Knỹžetstwỹ Litewském / kteřỹž na welikých a slawných Službách Wlasti swé / Králůw Polských / a welikých Knỹžat Litewských býwali. Yako giž za wěku nassého / když gest Sstefan Battory Král Polský proti welikému Knỹžeti Mozkewskému Wálku wedl / Pan Bogdán Žábka gsauce Rottmistrem s Rottau swau Zámek Dynnenburgk w Inflantjch mocý wzal / na kterýž gest hnedky od Krále obgednal sobě Práwo k swobodnému držený a vžỹwánỹ geho. Ti Páni Žábkowé vžỹwagi za Erb dwě Žáby zeleny na Czerweném Poli / a na druhém Střelu roztrženau / tak yakž tuto z položenj geho lépegi sprawiti se můžess.

ZDe na Morawě/ za paměti Lidſké byl žiw Vrozený Pán/ Pan Giřijk Žabka z Limbergka/ na Hradě Kaunicých/ Wlaſaticých a Prſſycých/ Geho mil: Ferdynanda Ržijmſkého Cýſaře/ Vherſkého a Czeſkého rc. Krále rc. a Margkrabě Morawſkého rc. Radda/ a Mijſto Kancléř Králowſtwj Czeſké° rc. kterýž měl Manželku Vrozenau Panij/ Panij Dorothu Neydekarku/ z Neydeku/ s nijž zplodil tyto Potomky/ Pana Buryana Žabku/ a Pět Dcer geſſtě žiwých/ Pět Synůw Vmřelo a gedna Dcera/ nemagijce geſſtě Leth ſwých.

PAn Buryan Ziabka z Limbergka/ ſyn Pana Giřijka/ pogal ſobě k Stawu Swatého Manželſtwij/ Pannu Mandalénu z Huſtopeč/ dceru Pana Albrechta z Huſtopeč a na Byſtřicy pod Hoſteynem. Zplodil s nij dwě Dcery/ Pannu Annu Marygi/ a Pannu Dorothu. Panna Anna Marya wdala ſe za Vrozeného Pána/ Pana Jana Starſſijho z Žerotijna a na Loſyně/ Očemž wýſſegi pod Erbem gich wypſáno geſt. A Panna Dorotha vmřela w mladém wěku ſwém.

SEſtry gmenowaného Pana Buryana Žabky z Limbergka/ a Dcery Pana Giřijka: Yako Panna Maryana/ wdala ſe za Vrozené° pána/ Pana Wáclawa Czernohorſké° z Bozkowic a na Bučowicých Neywyžſſij° Sudijho Margkrabſtwij Morawſkého rc. A porodila mu Pana Jana Sſemberu z Bozkowic.

Panna Kryſtýna doſtala ſe k Manželſtwij/ Vrozenému Panu/ Panu Janowi Smečanſkému z Martinic a na Wokořij.

Panna Johanka Starſſij dána za Manželku Vrozenému Panu/ Panu Janowi Sedlnickému z Choltic/ Neywyžſſijmu Sudijmu Knijžetſtwij Oppawſkého.

Panna Anna wdala ſe za Vrozeného a Statečného Rytijře Pana Bernartha Drnowſkého z Drnowic/ na Reycy a Hradě Kaunicých/ Neywyžſſijho Hoffrychtýře Margkrabſtwij Morawſkého.

Panna Johanka mladſſij/ Páta Seſtra gich/ doſtala ſe Panu Getřichowi Petrzwaldſkýmu z Petrzwaldu/ na Kačicých a Petrzwaldě/ o nichž o wſſech pod Rody těch Panuow zmijnka ſe činj. O tom pak ſſijřegi w Kronykách Polſkých čijſti ſobě můžeſs.

¶ Stawu Panſkého/ a Kněh Prwnijch Konec.

O počátku a Staro=žittnosti Stawu Prelátského. O Wzáctnosti a Swattosti geho.

❧(*)❧

Knýhy Druhé.

EODEM AVTHORE BAR=THOLOMEO PAPROCZKY &c.

NE QVISQVAM SIBI SV=mat honorem: sed qui vocatur à DEO tanquam Aaron. Sic & Christus non semet ipsum clarificauit vt Pontifex fieret. Sed qui locutus est ad eum: Filius meus es tu, ego hodie genui te. Heb: 5.

(*)

Na Erb Wysoce Duostogného a Oswijceného Knijžete a Pána / Pana Stanislawa Pawlowského / z Božij milosti Biskupa Olomauckého ꝛc.

SI autē audieris vocem Domini DEI tui vt facias atq; custodias omnia mandata eius. Faciet te Dominus DEVS tuus excelsiorem cunctis Gentibus quæ versantur in Terra. Deute: 28. cap.

Z Wrchnijch Palácůw těm dary dáwagij /
Wkterýchž pobožnost / žiwot dobrý znagij.
Tak ty genž newijšš wyptey se na straně /
Byť Iouis sám měl wychowat na Lůně.
A chtěl gey podat k spráwě Lidu swému /
Nebude rowný Biskupu takému.
Kteréhož Bratřij gsau z prostředku swého
Sworně wolili / do mijsta Swatého.
Gehož wpřijmnost a hodnost widaucý /
Dal Orla RVDOLF / y Tytul Knijžetcý.

Wysoce Důstognému a Oſwijcenému Knijžeti a Pánu / Panu Staniſſlawowi Pawlowſkému / z Božij Miloſti Biſkupu Olomauckému / Králowſké Kaply Czeſké Hrabj / a G. M. Ržijmſkého Cýſaře / Vherſké a Czeſké ꝛc. Krále ꝛc. Radde ꝛc. Welebným w Bohu Otcy Panům Prelátům a Raddám Geho Knijžetcý Miloſti: Panům / Děkanowi / Proboſſtowi / Archydyakonowi / Sſkolaſtykowi / a Officyalowi. Y giným panům prelatům a Kanonykům / Koſtela Olomauckého / Brňenſkého / a Kroměřijžſkého. Tolikéž Gich miloſtem Welebným w Bohu Otcy panům Oppatům / Welehradſkému / Hradiſſtſkému / Luckému / Zabrdowſkému / Zdiarſkému ꝛc. Též y Gich miloſtem Panům proboſſtům / Sſternberſkému / v Wſſech Swatých w Olomaucý / Regihradſkému / Zulneckému / Montis Sancti Hippoliti &c. panům ſwým miloſtiwým.

E mé w prawdě Hlawě / Wysoce Důſtogné a Oſwijcené Knijže ꝛc. a Waſſe miloſt Welebnij w Bohu Otcy Preláti ꝛc. Wzáctnoſt a Swattoſt Stawu waſſeho / a tak welikého Vřádu / kterýž geſt Pán na wás wzložiti račil / opiſowati náležij. Ale poněwadž mi to z potřeby přiſſlo / (opiſugic Starožitnoſt a wzáctnoſt tohoto Slawného Margkrabſtwij Morawſkého / tudijž y počátek wſſech Stawůw) Staw též Waſſijch miloſti wedlé ſproſtnoſti mé / wſpomenauti muſým. W čemž odpuſſtěnij žádam / yako ten kterémuž w tom mnoho hlaubati nenáležij.

Nebo: geſtli že Apoſſtol Páně zapowijdá Stawu waſſemu obijrati ſe w wěcech Swětſkých: Tehdy rozuměti geſt / že y nám w pijſmě Swatém / kteréž toliko Waſſijm miloſtem wykládati náležij / přebijrati ſe zbraňuge. A tak za tau přijčinau / nechcy wyſoko ſahati w ſtarožitnoſt a wzáctnoſt Stawu Waſſijch miloſti.

Zanechám oněch / kteřijž z ſwé dobré wůle / bez poručenij Božijho Oběti Pánu činili: Yako Abel Adamůw Syn aneb Enos Syn Sethů / o němž pijſmo Swaté ſwědčij Gene: cap. 4. že geſt neyprwé počal wzýwati Gméno Božij. Nepřipomenu Noele / kterýž z Korábu wyſſedſſy Oltář poſtawil / a obětowal na něm pánu Bohu / de cunctis Pecoribus & Volucribus mundis, O čemž w Kapitole 8. napſáno geſt. Wypuſtijm y Abrahama / kterýž tolikéž Oltář pánu včinil in Terra Chanaan na tom mijſtě kdež gi ſe mu byl Pán Bůh vkázal. Druhý in Bethel. Třetij ab Oriente Hay. Cztwrtý iuxta Conuallem Mambræ quæ eſt in Hebron &c. Aniž mluwiti chcy o onom Králi Melchyſedechowi w Sálem / kterýž giž byl Sacerdos Domini, o čemž ibidem cap. 14. wypſáno máſs. Nepogmu w ten počet Izáka ani Jákoba y giných nemálo / genž z poručenij Božijho / Oltáře ſtawěli a offěry na nijch činili / podlé rozkazu a wůle geho Swaté ꝛc.

Začnu od oněch Slow Moyžijſſowých kteréž mluwil / yakž o tom čteme Nume: 27. cap. Prouideat Dominus DEVS Spiritum omnis carnis hominem qui ſit ſuper multitudinem hanc: vt poſsit exire & intrare ante eos, & educere eos vel introducere, ne ſit Populus Domini ſicut oues abſq; Paſtore. Tu mu Pán Bůh hned Muže hodného toho Vřádu na žádoſt geho vkázati račil. O čemž w též Kapitole napſaná máme tato ſlowa: Tolle Ioſuæ filium Nun,

Virum in quo est spiritus Dei, & pone manũ tuam super eum. Qui stabit corã Eleasaro Sacerdote & omni multitudine, & dabis ei Præcepta cũctis videtib9, parteq; Gloriæ tuæ, vt audiat eum omnis Sinagoga filiorum Israel.

Yaké gest mu potom Naučenj dáwal o onoho Aarona: o tom na mnohých mjstech se nacházý. Yako Exodi cap: 28. kdež k němu mluwj: Applica ad te Aaronem fratrem tuum cum filijs suis de medio filiorum Israel, ut Sacerdotio fungantur mihi. Ginde opět w Kapitole 40. takto: Applicabis Aaronẽ & filios eius ad fores Tebernaculi Testimonij, & lotos aqua, indues Sanctis vestibus vt ministrent mihi. Et vnctio eorum in Sacerdotium Sempiternum proficiat. O tom též Dawid onen Swatý Král w Zialmu 104. zmjnku činj těmito slowy: Misit Moysen seruum suum Aaron quem elegit ipsum: Posuit in eis verba signorum suorum & Prodiorum in Terra. Gest toho na giných rozdjlných mjstech tak mnoho / že kdyby se wssecko w gedno pogjti mělo / bylaby tato má Knjha nesmjrné ssyrokosti / pročež ty wěcy o njchž se řeč začala nastranu by odložené býti musyli. A yá také obáwagjc se od Wassých milostí domluwy oné: Sutor ne vltra Crepidam, tjm se zaneprazdňowati nechcy. Ale tak tjm způsobem yak y o giných Stawjch / o začátku Stawu Wassých milostí krátce (wssak prawdiwě) zmjnku včinjm.

Poněwadž to geden každý odtud poznáwá / že z wůle Božj Staw Kněžský aneb Duchowný začátek swůg má / a skrze gmenowaného Služebnjka Mogžjsse a Bratra geho Aarona rozssjřenj: Tak mu gesstě až posawád skrze prawdiwé Správce a poručnjky Cýrkwe geho Swaté na tom nic neschází. O čemž njž zegi ssjřegi se doložj.

Onoho času když se rozssyřowati počal yak Swět tak y Zákon Páně / mluwil Pán skrze Proroky lidu swému / aby posslussnj byli Ržeditelůw a Správcůw Sinagogy geho. O čemž čteme v Jeremiasse w Kap. 35. tato slowa: Non quid non accipietis disciplinam (dicit Dominus) vt obediatis verbis meis. A to zachowati gest ráčil až posawád Cýrkwi swé. Czastokráte napomjnal Lid sobě zwolený / při kterémžto widauce nedbánliwost a neposlussnost / vkrutně se k němu skrze Vsta Izayásse Proroka w Kap. 1. stawěti ráčil / kdež mluwj: Quod si nolueritis & me ad Iracundiam prouocaueritis, Gladius deuorabit vos. Si autem volueritis & audietis me, bona Terræ comedetis.

Hned tehdáž / když Pán nařjditi ráčil Kněžstwo / chtěl aby gich Lidé poslauchali: Kterýmž za to samo poslussenstwj we wssech wěcech dobře činil / nadto weysse y potomkům gjch dobrořečiti a na wěky ge rozmnožowati zaslјbil.

A tak když wjme / že slowo geho Swaté gest nepominutedlné / a na wěky trwagjcý: Tehdy potřebj gest se nám sylně toho přidržeti což on mjti chce a rozkazuge / podlé napomenutj Deutero: 17. cap. Et facies quodcunq; dixerint qui præsunt loco quem elegerit Dominus, & docuerint te iuxta legem eius, sequerisq; Sententiam eorum, nec declinabis ad Dextram neq; ad Sinistram. Toto geden každý pilně rozwaž a k rozumu swému připusť / co ti Pán Bůh twůg poraučeti ráčj / aby poslussen byl Kaplana aneb Wrchnosti na mjstě w Cýrkwi geho. Nebo tam tolikéž mluwj: Qui autem superbierit nolens obedire Sacerdotis imperio, qui eo tempore ministrat Domino Deo tuo: ex Decreto Iudicis morietur homo ille, & auferes malum de Israhel, cunctusq; Populus audiens timebit. A protož neměg za zlé / gestli že se Starssj Cýrkwe Božj hněwagj na neposlussenstwj twé: Widjš dobře že gest gjm poručeno aby neposlussné tresta-

ſſné treſtali. Proč/ aneb za yakau přjčinau? toho w týchž Kněhách dokládá. Vt nullus deinceps intumeſcat ſuperbia.

Tento pak hrozný a ſtraſſliwý Dekret včiniti ráčil Pán Bůh po onom laſka-wém a miloſtiwém napomenutj: o kterémž na témž mjſtě čteme/ w Kapitole 11. En propono in conſpectu veſtro hodie Benedictionem & Maledictionem. Benedictionem ſi obedieritis Mandatis Domini DEI veſtri, quæ ego hodie præcipio vobis. Maledictionem ſi non audieritis.

Nechtěge pak Pán wjcegi ſe ſtárati a zaneprazdňowati s onjm Lidem zlým a neposluſſným/ kteřjž z ſamé Peychy a ſwé wůle ne těch Kněžj genž gjm od něho vſtanoweni byli/ale kteréž ſobě ſami podlé myſli ſwé naſázeli/ poſlauchali/ a Včenj gjch s wůlj Božj ſe neſrownáwagjcý (genž ge wodili k Bohům cyzým) přigjmali: Nařjká na ně ſkrze Ezechyele Proroka w Kapitole 22. těmito ſlowy: Sacerdotes eius contempſerunt legem meam & poluerunt Sanctuaria mea. Inter Sanctum & profanum non habuerunt diſtantiam: inter polutũ & mundum non intellexerunt, & à Sabbatis meis auerterunt oculos. Och běda a přeběda wſſem takowým bude/ kteřjž bez wůle Božj na ten Vřad Kněžſký wſtupugj/ nerozuměge a newěda ſe w něm yak obřjrati: wůle geho neohlaſſugj/ Swaté geho potupili/ mezy čiſtým a nečiſtým nic nerozuměgj/ mezy tjm co Swětu a co Bohu náležj rozſudku dáti neuměgj a nemohau/ a to proto: Že z Boha negſau/ ani od něho aneb Náměſtkůw geho poſláni.

Vhlédawſſy potom Pan Bůh welikau neposluſſnoſt yak w lidu/ tak y w Spráwcých a Rzeditelých gegjch kteřjž daleko od wůle geho Swaté odſtaupili. Ginau Hlawu/ giného Kněze do Cýrkwe ſwé vweſti vmjnil. Takž o tom mluwj 1. Reg: 2 Et ſuſcitabo mihi Sacerdotẽ fidelẽ qui iuxta cor meum & animã meam faciet: & ædificabo ei domum fidelem, & ambulabit coram Chriſti meo cunctis diebus. Kdo geſt pak ten a takowý Kněz/ o němž Pán mluwiti ráčj: Et ambulabit coram Chriſto meo cunctis diebus? Zjádného giného nerozumjm/ toliko toho kteréhož ſobě vſtanowil Pán a Spaſytel náš w Cýrkwi ſwé/ až doſkonánj Swěta. Newztahowalit gſau ſe tato ſlowa na Samuele Proroka: Ale na toho w ſkutku/ o němž Malachyáš w Kap. 2. mluwj: Pactum meum fuit cum eo vitæ & pacis: & dedi ei timorem & timuit me: & à facie nominis mei pauebat.

Ale abych po těch Starých Kaplanjch/ vkázal obnowu Stawu Preláťſkého: Přiſtaupjm k oněm ſlowům/ kteréž mluwj Apoſſtol Swatý Pawel k Effezſkým w Kapitole 1. Ipſum dedit Caput ſuper omnem Eccleſiam quæ eſt corpus ipſius & plenitudo eius. Potom na giném mjſtě w Kap: 5. Chriſtus Caput eſt Eccleſię. K Kolocenſkým w Kap. 1. tato ſlowa pjſſe: Ipſe eſt Caput corporis Eccleſiæ. O tom pak kterýž Hlawa geho geſt/ toto napſal w 1. Koryntům w 11. Kap. Caput Chriſti, DEVS.

Z toho tehdy základu/ Pogmu Staw Waſſjch mil: a opowjm Wzáctnoſt a Swatoſt geho welikau. Ačkoliw geſt Pán onoho prwnjho Kněžſtwa nezahla-dil/ ale nýbrž potwrditi/ a w Cýrkwi ſwé/ y to wſſecko co geſt kdy o něm aneb Wrchnoſti geho ſkrze Služebnjky a Proroky poraučel/ (yakž byl řekl) na wěky zachowati ráčil. A tak/ geſtli že ti neposluſſnj Kněžj wymřeli: wſſak proto Slowa Božj gednau propowěděna/ na wěky trwati budau.

Protož: Cýrkwi Božj/ ani Služebnjkům geho/ giného základu nad tento žádný položiti nemůže. O kterémž mluwj Apoſſtol 1. Corinth: cap. 3. Fundamentũ

enim

enim aliud nemo poteſt ponere, præter id quod poſitum eſt, quod eſt Chriſtus IESVS. Ten tolikéž o ſobě mluwij tato ſlowa: Secundum gratiam quæ data eſt mihi, vt ſapiens Architectus fundamentum poſui, alius autem ſuper ædificat. Kdož o tom základu pochybuge/ čti ſobě ſſijřegi w Zákoně Nowém/ z kteréhožto počátek Stawu waſſeho wzroſt ſwůg béře. Lukáš Swatý w Kapitole 22. pijſſe/ co Pán a Spaſytel náš mluwij k Náměſtku ſwému/ kteréhož giž byl po ſobě nařijditi ráčil. Simon, ecce Sathanas expetiuit vos, vt crebraret ſicut triticum. Ego autem rogaui pro te, vt non deficiat fides tua. Et tu aliquando conuerſus confirma fratres tuos. Zdaliž Pán Bůh geſſtě až poſawád přijpowědi ſwau gemu ſe nezgiſſtuge: Dobře to ti poznati mohau/ kteřijž na tom Fundamentu Cýrkwe Swaté/ dauffáni ſwé zakládagij.

Wěděl geſt Pán o těch nekádijch/ kteřijž z ſwodu Dyábelſkého na Cýrkew geho y na Staw Kněžſký přicházeti měli: Ale připowijdal témuž Sſymonowi za to geho ſylné wyznánij (že geſt gey prawil býti Kryſtem Synem Boha žiwého/) to co napſáno máme v Swatého Mathauſſe w Kap. 16. kdež mluwij. Ego dico tibi quia tu es Petrus, & ſuper hanc Petram ædificabo Eccleſiam meam, & Portæ inferni non præualebunt aduerſus eam &c. A tak kdož ſe přidržij té Skály/ a wedlé nij doſtatečně ſe oſazuge/ žádná moc ani Syla wywrátiti ho nemůže. O tom nám Swatý Lukáš Řeč Božij opakuge w Kap. 6. Omnis qui venit ad me & audit Sermones meos & faciet eos, oſtendam vobis cui ſimilis ſit. Similis eſt homini ædificanti Domum ſupra Petram, inundatione autē facta, illiſum eſt Flumen domui illi, & non potuit eam mouere: fundata enim erat ſupra Petram &c.

Tato pak giž widij mi ſe doſti od Oſoby mé/ toho čeho gſem ſe podgal/ Chtijce wypſati Staw Waſſijch milo: a počátek té Skály/ na nijžto doſtatečně prawé ſlowo Božij rozſýwate/ netoliko pijſmem Swatým/ ale y přijpowědi tau Pána a Spaſytele naſſeho kterauž když na Nebe wſtupowal/ Wywoleným ſwým včiniti geſt ráčil/ oſazené/ pokázané býti. O kterézto přijpowědi/ prawij nám Jan Swatý w Kapitole 16. Adhuc multa habeo vobis dicere: ſed non poteſtis portare modo. Cum autem venerit ille Spiritus veritatis, docebit vos omnem veritatem. Nō enim loquetur à ſemetipſo: ſed quecunq; audiet loquetur, & quæ ventura anunciabit vobis. Poſlauchey každý a rozuměg Slowům těmto: Gijchžto máme giſtý Důwod/ podlé řeči oné w Zialmu 88. Et quæ procedunt de labijs meis non faciam irrita.

Kdež tehdy doſtatečněgſſij giſtota těch přijpowědij Božſkých geſt ⁊ toliko na té ſamé Skále/ od prawdiwých Náměſtkůw toho Neyſwrchowaněgſſijho Kněze: k kterémužto Pſalmiſta mluwij w Zialmu ſwém 109. Tu es Sacerdos in æternum, ſecundum ordinem Melchiſedech. Odkudž gijch giſtſſij a prawdiwěgſſij Wýklad býti může ⁊ toliko z toho ſamého pořádku kterémuž ge Duch Swatý ſnáſſy/ též y z wůle Božij a nařijzenij Cýrkwe Swaté důwodně vkazuge ⁊c.

Wždycky Pán Bůh obzwláſſtnij lijboſt nad tijm mijti ráčil/ když Lidé Wrchnoſti od něho vſtanowené poſlauchali. Czehož máme patrný Důwod v Jeremiáſſe w Kapitole 35. kdež mluwij Domui Rechabitarum. Pro eo quod obediſtis Præceptis Ionadab Patris veſtri &c. non deficiet vir de Stirpe Ionadab, ſtans in conſpectu meo cunctis diebus.

Welikau péči Pán také o to mijti ráčil/ aby wſſeligaká vſtanowenij od něho aneb

Náměstkůw geho dostatečně w Cýrkwi zachowáwana byla. O čemž w Skutcých Apoštolských w Kap. 15. napsaná máme tato slowa: Perambulabat autem Siriam & Ciliciam, confirmans Ecclesias: præcipiens custodire Præcepta Apostolorum & Seniorum. Tam tolikéž w Kap. 16. čti sobě/ a nepowažug lechce nařjzenj ké Cýrkwe Swaté Apoštolské / nebo co koliw napsáno gest/ nenj nadarmo psáno: Cum autem pertransirent Ciuitates: tradebant eis custodire Dogmata, quæ erant Decreta ab Apostolis & Senioribus qui erant Hierosolimis. Těchto slow poslyš každý takowý kterýž nechceš wěděti o nařjzenj a Dekrétých Apoštolských. Proč? proto že gsau welmi škodliwé ty wěcy Hlawě twé Božnjce/ který gest wěčný Lhář. Apoštol Swatý 2. Tesalo. 2. takto nás napomjná: Itaq; Fratres state & tenete traditiones quas didicistis siue per Sermonem, siue per Epistolam nostram. Mějmež tehdy w paměti ono naučenj Jeremiáše Proroka/ kteréž nám z Rzeči Božj w Kap. 11. dáwá. Maledictus vir qui non audierit verba pacti huius: quod præcepi patribus vestris in die qua eduxi eos de Terra Egipti &c.

Gestli že se Pán Bůh hněwati ráčil o neposlušnost Lidu Izdrahelského / kterýž z Egiptu a Rukau Faraona Krále wyprostil: Wjcegit se mnohém hněwati ráčj o ty wěcy/ kterýchž nám po wywedenj z Pekla hořjcýho ostřjhati poručil. Gjchžto my hned zprosta nezachowáwáme/ ani to činjme/ co on sám Vsty swými aneb skrze poručnjky swé rozkazowati ráčj. A mluwj k nám za tu neposlušnost tato slowa: Quid autē vocatis me Domine Domine, & non facitis quę dico &c.

Nastawme Vššj swých k oné řeči Apoštola Swatého/ kterauž k Obcy Filipenské w Kap: 2 mluwj: Itaq; Carissimi mei, sicut semper obedistis: non in præsentia mei tantum, sed multo magis nunc in absentia mea, cum metu & tremore vestram salutem operamini.

A protož vtecme se we wšem k Raddě a včenj těch/ o njchž 1. Petri 2. napsáno máme: Vos Genus electum, Regale Sacerdotium, Gens Sancta, Populus acquisitionis: vt virtutes anuncietis eius, qui de tenebris vos vocauit in admirabile lumen suum. Tak mi se wšecko zdá a widj / že giných žádných nenj/ toliko ti/ k kterýmž yá tuto řeč činjm/ a pjšši. Tjť w gistotě a ne ginj gsau prawými Náměstky aneb Successory oněchno předešlých/ k njmžto Apoštol tato slowa mluwil. Snadnjčce porozumjme a gjch se doptáme z této řečj Augustýna Swatého kterauž pjše contra Epistolam Manichei w Kapit. 4 těmito slowy: Multa sunt alia quæ in eius (Ecclesiæ) gremio me iustissime teneant, tenet consentio Populorum atq; gentium, tenet auctoritas miraculis inchoata, Spe nutrita, Charitate aucta, Vetustate firmata, tenet ab ipsa Sede Apostoli Petri, cui pascendas Oues suas post Resurectionem Dominus commēdauit, vsq; ad præsentem Episcopatum succesio Sacerdotum, tenet postremò ipsum Catholicæ nomen. A tak že dostatečně pokázané máme z wypsáni Doktorůw Swatých / po Krystu Pánu a Spasyteli našem Správce a Rzeditele Cýrkwe Swaté/ kteréž gest týž Augustýn Swatý spisowati poručil / In Psalmo contra partem Donati, Tomo 7. tam negdeš tato slowa: Numerare Sacerdotes ab ipsa sede Petri, & in ordine illo Patrum quis cui succesit videte, ipsa est Petra quam non vincunt superbæ inferorum Portæ. O njchž kterj gsau aneb negsau ⁊ tuto porozuměti můžeš.

Na giném

Na giném miſtě týž Auguſtýn Swatý mluwjc o těch kteřjž ſobě nowý pořádek k chwalám Pána Boha wynalezti chtěgj/a Cýrkew ginau naproti té kteráž on ſám nařjditi ráčil wymyſliti: S welikau žaloſti nařjká na ně in libro Quæſtionum Veteris & Noui Teſtamēti Cap. 110. Ordinem ab Apoſtolo Petro cæptū, & vſq; ad hoc tempus per traducem ſuccedentium Epiſcoporum ſeruatū perturbant, ordinem ſibi ſine origine vendicantes, corpus ſine capite. A nezahanbjſſli ž ſe Pane Apoſſtole nowý y s ſwými Kollegami toho. Poſlauchey co Optatus lib. 2. pjſſe cōtra Parmenianos, vbi Romanos Epiſcopos enumeraſſet ad Siricium vſq;, inſultans Donatiſtis, & probans Eccleſiam ſuam partem eſſe Catholicæ, quæ cum Romana conſentiat, mluwj o waſſj odpornoſti. Vos inquit veſtræ Cathedræ originem edite, qui vobis vultis Sanctā Eccleſiam vendicare. Pohleď toliko hlaubēgi / wſſeckno mi ſe widj že řekneš s onjm Eraſmuſem / kterýž pjſſe contra Nouatores, tato ſlowa položil: Mihi pro mea cauſa ſufficit veterum Sanctimonia, vitæ probatiſsimorum auctoritas, Epiſcoporum Maieſtas, Publica Chriſtianarum Gentium conſuetudo. Quos omnes ſi damnatis inſaniæ, mallo cum illis inſanire quam vobis aſſentiri.

Přečti geſſtě ſobě Rzeč Tertuliana, Libro de Præſcriptionibus aduerſus Hereticos. Cupio oſtendant mihi ex qua authoritate prodierint, edant origines Eccleſiarum ſuarum, euoluant ordinem Epiſcoporum ſuorum, ita per ſucceſsiones ab initio decurrentem, vt primus ille Epiſcopus aliquem ex Apoſtolis vel Apoſtolicis viris, qui tamen cum Apoſtolis perſeuerauerit, habuerit auctorem & anteceſsorem: hoc enim modo Eccleſiæ Apoſtolicæ cenſus ſuos deferunt: ſicut Smirneorū Eccleſiæ Policarpum à Ioanne collocatum refert, ſicut Romanorum Clementem à Petro ordinatum edit &c. Confingant aliquid tale Heretici.

Ireneus Mučedlnjk Swatý / kterýž žiw byl Léta Páně 184. w Knjhách ſwých třetjch a Kapitole tolikéž třetj / k rozmnoženj waſſemu a na doſtatečné wyſtawenj těch Zborůw waſſých / toto Blahoſlawenſtwj dáwa. Tam ſlowa geho přečtauc wſteydněte ſe gjch / nebo k něktерým Miſtrům z wás napſané gſau. Maximæ & antiquiſsimæ & omnibus cognitæ, à Glorioſiſsimis duobus Apoſtolis Petro & Paulo Romæ fundatæ & conſtitutæ Eccleſiæ fidē per ſucceſsiones Epiſcoporum peruenientem vſq; ad nos indicantes, confundimus omnes eos qui quoquo modo vel per malam vel per vanam gloriam, vel cæcitatem & prauam ſententiam, aliud, quā oporteat, colligunt. Ad hanc enim Eccleſiam, propter potentiorem Potencialitatem neceſse eſt omnem conuenire Eccleſiam, hoc eſt, eos qui ſunt vndiq; fideles, in qua ſemper ab his, qui ſunt vndiq;, conſeruata eſt ea, quæ eſt ab Apoſtolis tradicio. Fundantes igitur Beati Apoſtoli Eccleſiam, eius adminiſtrandæ Epiſcopatum Lino tradiderunt. Succedit ei Anacletus, poſt eum tertio ab Apoſtolis loco Epiſcopatū ſortitur Clemens &c. vſq; ad Eleutorium. Sub cuius, inquit, ordinatione & ſucceſsione veritatis traditio & prædicatio vſq; ad nos peruenit.

Zdá mi ſe tehdy miloſtiwj Páni Preláti / že yá opiſugjc počátek Stawu Waſſých milo: od žádného prawdiwého odporu w tom wjti nemohu. Toliko za to

Waſſých

Waſſijch milo: proſým/abyſſte ſe na tom zaſtawowati neráčili / geſtli že ſe co proti komu z pijſma Swatého mluwij aneb pijſſe: Poněwadž prawda gednomu každému poraučij o ſobě ſwětle wyprawowati. A yá ſe tolikéž obáwám toho/geſtližebych komu w čem pochlebowal / aby mi protiwnijk oněch ſlow Joba Swatého kteréž w Kap. 6. položené gſau/neřekl: Quare detraxiſti ſermonibus veritatis. Nebo rowně yako Woyák/ne wždycky tu vdeřij kde měřij: tak také Pijſař/ne tak yak chce / ale y ak mu ſe přitreffij/a kde gey potřeba k vkázanij prawdy přiwede / k tomu mluwiti a o tom pſáti muſý.

A tak nawracugijce ſe k předſewzetj ſwému/muſým geſſtě o Stawu Waſſijch mil: něco powědijti/ abych netoliko yá ſám / ale y ginij wědomoſt měli o wzáctnoſti waſſij. Začnu tehdy od ſlow Apoſſtola Páně / kterýmiž napomenutij dáwá 1. ad Corinth: 4. Sic nos exiſtimet homo vt miniſtros Chriſti, & diſpenſatores miniſteriorum DEI.

A protož z těchto ſlow/nechť ſe každý domeyſſlij k komu ge mluwij: A nechť ſe nehonoſý ani chlubij protiwnijcy Božij aby w počtu tom býti měli: Tak mi ſe widij že marnau chlaubu w ſwé nadutoſti magij. Ani z Swěcenij Biſkupſkého nech ať ſe neſmělij/nebo co oni koliw činj/to z wůle a poručenij Pána Boha Wſſemohaucýho a Starſſijch ſwých wykonáwagij/wztahugijce to k onomu prwněgſſijmu poſwěcowánij/o kterémž Pán Vſty ſwými poraučeti ráčil. Wſſak giž ne Krwij Beranij/ale Olegij a Slowy Spaſytele naſſeho Biſkup poſwěcuge / newypauſſtěgijc žádných těch vſtanowenij Božſkých/kteréž napſané gſau o Aaronowi w Knihách Leuiti: w Kapitole 8. těmito ſlowy: Quem cum immolaſſet Moyſes: ſumens de Sanguine arietis eius immolati, tetigit extremum auriculæ dextræ Aaronis, & policem & manus eius dextræ, ſimiliter & pedis.

A tak giž widijš/ že to nenij Papežſké ani Biſkupſké nařijzenij aneb wymyſſlenj: Czti ſobě tam dálegi ſnadnijěce porozumijš. Quum ſanctificans aſperſiſſet Altare ſeptem vicibus, vnxit illud & omnia vaſa eius: labrumq; cum Baſi ſua ſanctificauit oleo. Quod fundens ſuper caput Aaronis, vnxit eum & ſanctificauit.

Tu geden každý popatř/že wymyſſlenij Lidſké žádné w Cýrkwi Swaté ſe nenacházý/ ale ſamo toliko poručenj Pána Boha Wſſemohaucýho/potwrzené ſkrze Apoſſtoly geho Swaté/k kterýmžto Spaſytel náš mluwiti ráčil tato ſlowa: Sicut miſit me Pater & ego mitto vos. Za tau přijčinau Apoſſtol Swatý Pawel pijſſe 2. ad Corinth: 5. Wzáctnoſt a Swatoſt ſwau y Stawu waſſeho oznamuge / kdež mluwij: DEVS erat in Chriſto mundum reconcilians ſibi, & dedit nobis miniſterium reconciliationis. Pro Chriſto ergo legatione fungimur tanquam DEO exhortante per nos.

A nechť tehdy žádný ſobě té mocy nepřipiſuge/aby mohl bez poručenij Starſſijch aneb Wrchnoſti od Cýrkwe Swaté vſtanowené/Vřadu Kněžſkého užjwati. A co koliw Kněz a Služebnijk Božij w Koſtele aneb Cýrkwi geho wykonáwá / toho nechť nenazýwá wýmyſlem geho/ ale řijzenijm a ſpráwau Ducha Swatého. Nebo nenadarmo mluwij Apoſſtol Páně Tit: 1. Huius rei gratia reliqui te crete vt ea quæ deſunt corrigas: & conſtituas per ciuitates Præſbiteros, ſicut ego diſpoſui tibi. W Skutcých Apoſſtolſkých w Kap. 14. toto napſáno geſt. Quum conſtituiſſent illis per ſingulas ciuitates Præſbiteros, commendauerunt eos Domino. Nu giž widijš že Pán nepřijgme žádného za Služebnijka ſwého / leč mu gey neyprwé k ſlužbě oddadj/oznámij/a zakážij: Což wſſeckno Biſkupi wykonáwagij.

wagij. Ti pak kteřijž od nijch Pánu oznámeni negſau / komu ſlaužij? Giſtotně nikomu ginému toliko rozſewači Peychy / Falſſe / a Odpornoſti.

A protož yak ſem toho prwé doložil / žádných wymyſlků Lidſkých w prawé Cýrkwi Božij ſe nenacházý / toliko ſamo vſtanowenij a nařijzenij Ducha Swatého ſe wykonáwá. Rakž toho Swatý Pawel 2. ad Corinth. 1. dokládá. Admoneo te vt reſuſcites gratiam DEI que eſt in te per impoſitionem manuum mearum &c. A tak tuto wolnoſt má Kněz a Náměſtek Božij / y každý kterémuž on z Wrchnoſti ſwé co poručij. Giný pak žádný takowý kterýž od Biſkupa poſlán nenij / a na něg Ruce geho wzložené negſau. Nebo to zapowijdá Apoſſtol pijſſic k židům w Kap. 5. Ne quiſquam ſibi ſumat honorem, niſi qui vocatur à DEO &c.

Beř ſobě (proſým) přijklad z oněch Skutkůw a znamenij Starých. Nebo: zdaliž geſt ſám Pán ſkrze Angela ſwého obrátiti k ſobě nemohl Cornelium Cẽturionem in Cæſarea, očemž čti w Skutcých Apoſſtolſkých w Kap. 10. Proč geſt gey k Petrowi / aneb aby on ſám pro něg odeſlal poručiti mu ráčil / ten žeby gey naučiti měl co činiti má. A teprwa když giž včenij Petra Swatéᵒ y ſe wſſijm Domem ſwým přigal: Ducha ſwého Swatého na ně wdechnauti ráčil. Druhý přijklad toho máme na oněch w Effezu / kterýmžto Ducha Swatého ſeſlati neráčil / až neyprwé Pokřtěnij / a Ruce na ně wzložené byli od Swatého Pawla. Očemž w Skutcých Apoſſtolſkých w Kap. 19. čti ſobě tato ſlowa: Et cum impoſuiſſet illis manus Paulus, venit Spiritus Sanctus ſuper eos. A tak giž widijš / že geſt Kryſtus Pán Apoſſtolům ſwým mocý gednau od ſebe dané odnijmati neráčil.

Prawijš také že gſy k tomu Vřadu powolán od Pána / když vznáwáš w ſobě hodnoſt / a máš chuť k Včenij a Kázanij Slowa Božijho. R když máš chuť gdiž k Biſkupu ať tě k tomu pořádně poſſle a potwrdij. Newſkakug ſám wſſetečně na ten Vřad / aby potom odporně z něho ſražen nebyl / yakž Pán Bůh Vſty ſwými toho dokládáti ráčij in Leuitico: Si quis externus acceſſerit occidetur.

Čti ſobě w 3. Králowſkých w Kapitole 13. yak geſt onen Jeroboam ztreſtán / Thus ſuper Altare ſuũ iaciens, per Prophetã à DEO miſſum increpatus eſt. Ozeáš Král Malomocenſtwijm poražen byl / že geſt ſobě přiwlaſtňowal Vřad Knězſký. O tom napſáno máme 2. Paralip: cap. 26. A tak widijme že geſt Pán hned geſſtě za Starého Zákona k Oltáři ſwému Oſobam Vřadu toho nehodným / přiſtupowati zbraňowal. W Knijhach Eccleſiaſtes w Kap. 45. napſánu máme tuto řeč. Quia contra eum ſteterunt alieni vidit Dominus DEVS, & non placuit illi, & conſumpti ſunt in impetu iracundiæ. A protož měg w Paměti tato ſlowa / a nenatjrey ſe wſſetečně k Službě té. Nebo wěř tomu že ſe toto k wám mluwij ſkrze vſta Malachyáſſe Proroka w ka: 13. Non eſt mihi voluntas in vobis dicit Dominus exercituum, & munus non ſuſcipiam de manu veſtra.

Proč aneb za yakau přijčinau Apoſſtolé na mijſto Gidáſſowo leckterého z giných Včedlnijkůw newywolili? Proč gt Petr yakožto Neyſtarſſij o to Raddu s nijmi držel / Actuum cap. 1. Et ſtatuerunt duos: Ioſeph qui vocabatur Barſabas & cognominatus eſt Iuſtus: & Mathiam. Et orantes dixerunt: Tu Domine qui corda noſti omnium: oſtende quẽ elegeris ex his duobus vnũ accipere locum miniſterij huius & Apoſtolatus: de quo præuaricatus eſt Iudas &c. Et dederũt Sortes eis. Et cecidit Sors in Mathiam: & annumeratus eſt eis.

Obratte ſe a vſmyſlte ſobě aſpoň pro Boha wy wſſeckni přeſtupnijcy / kteřijžto pro ſamau ſwobodu k hřeſſenj od prawé Cýrkwe gſte odſtaupili / a Sſatanu ſwůdcy waſſemu Koſtely ke cti geho ſtawijte: k wámť zagiſté Prorok onano ſlowa mluwij: Vos receſiſtis de via & ſcandaliſaſtis plurimos in lege, irritum feciſtis pa-

ciſtis pactum Leui, propter quod & ego dedi vos contemptibiles & humiles cunctis populis, ſicut vos non ſeruaſtis vias meas, & accepiſtis faciem in lege. Tu gſy ſe prawdě wyučil a wzal ozdobu w tom Zákoně. Nynj pak gſauce od Diábla ſweden k ſwé wůli poſpjcháſs a gi wykonáwáſs. Potřebj geſt podlé Zákona žiwu býti kdo Zákona vžjwati chce: Potřebjj geſt wſſeliyakau poſluſſnoſt zachowáwati Wrchnoſti / nic proti wůli gegjj nečiniti / ale pamatowati na onen přjklad / kterýž napſaný máme in Leu: cap. 10 o Synech Aaronowých těmito ſlowy: Arreptis Nadab & Abiu filjj Aaronis turribulis ſuis, impoſuerũt ignẽ alienum; quod eis præceptũ non erat. Egreſſuſq; ignis à Domino deuorauit eos: & mortui ſunt coram Domino. Nechť ale tento hrozný přjklad tebau pohne / kterak geſt Pán pro doſti chatrnau wěc zſtreſtati ráčil Syny Aaronowy. Co ty pak kterýž gſy wſſeckno poruſſyl w mjſtě tom kteréž geſt on k chwále gména ſwého bráti ráčil / za pokutu na ſebe očekáwáſs: rozmeyſſley o tom každau hodinu. Nebo nenadarmo Johel Prorok w Kapitole prwnjj takto mluwjj: Accingite vos & plangite Sacerdotes: vlulate miniſtri altaris. Ingredimini: cubate in ſacro miniſtri DEI mei: quoniã interjjt de Domo DEI veſtri ſacrificiũ & libatio. Poſlauchey bjdnice Auguſtýna Swatého / kterýž pjſſe Lib: de Ouibus, tak prawjj: Si multas oues errare foris plangimus, væ quorum humeris & lateribus, & cornibus factum eſt. A protož wy poſluchači gjjch / měgte na ſobě w té přjčině pozor / podlé naučenjj Auguſtýna Swatého: Diligendus eſt Paſtor, tollerandus eſt mercenarius, ſed cauendus eſt latro.

Abychom tehdy takowé Swůdce poznáwati mohli / potřebj geſt ſe nám na to wyptáwati. A zdá mi ſe že v Jeremiáſſe Proroka w Kap. 3. ſlowa Božjj napſané / k tomu gſau nám welice vžitečné / kdežto mluwjj: Et dabo vobis Paſtores iuxta cor meum, & paſcent vos ſcientia & Doctrina. Odkud tehdy to Vměnjj? gedině z Ducha Swatého. A včenjj odkud? toliko z ſamé Cýrkwe Swaté. Kdož tehdy nenjj z Cýrkwe / ten nenjj Paſtýř. Nebo geſtli že od Biſkupa poſlán nenjj / tehdy Knězem býti nemůže a nenjj. Geſtli že pak to o ſobě prawjj / a tim ſe honoſý že má ſwobodu k Kázanjj ſlowa Božjjho: Newěř mu žádný / nýbrž zažeň gey od ſebe / a powěz mu bez ſtrachu ona ſlowa kteréž v Swatého Jana w Kapi. 10. napſané máme. Qui non intrat per oſtium in ouile ouium, ſed aſcendit aliunde: ille eſt fur & latro. A tak wěz geden každý že do Cýrkwe gſau Dwéře Biſkupj / kohož oni přjgmau a na ten Vřad poſſlj a potwrdjj / těch poſlaucheyte: Kteréž pak z Cýrkwe wywrhnau / těmi pohrdeyte a od ſebe co neydáleġi zaháněgte / aby ſe wám něco zlého s njjmi nepřitreffilo / tehdáž když Pán Weypowědi ſwé konec včiniti ráčjj. Kteraužto Weypowěd Jeremiáſs w Kap. 25. těmito ſlowy připomjjná: Væ Paſtoribus qui diſperdunt & dilacerant gregem paſcue meæ. Ecce ego viſitabo ſuper vos & maliciam ſtudiorum veſtrorum, ait Dominus.

Mohlbych na tuto řeč Jeremiáſſowu něco powědjjti / za kterau přjčinau ta pokuta Božjj nad námi ſe zdržuge: Ale krátkoſti ffolkugjc / poraučjm to giným / zwláſſtě těm k kterýmž ſe tato Řeč činjj. A to žádným giným / toliko prawým Paſtýřům Cýrkwe Swaté. Ty pak každý takowý zdržug ſe w předſewzetjj ſwém kterýž ſe tiſkneſs na tu Stolicy / negſauce k tomu powolán: Bog ſe aby ti ten chutný kauſek z tlamy twé newypadl / a pamatůg / že ti ta twá lehká práce welice těžká bude. Pane Nágemnjku. Proč? geſtli že gſy tak wyučený neukážeſs ſe zgewně: ale vtjkáſs do kauta / yakž o tobě Swatý Jan prawjj w Kap. 10. Za kterau přjčinau? za tau že o Owce péče nemáſs / neb gich Pánu (zdaleka za Cýrkwi geho chodjc /) ne-

shromážďugeſs. Gſy giſtě wěř tomu geden z oněch kteréž Apoſſtol 1. ad Tim. 1. wſpomijná takto: Habe fidem & bonam conſcientiam, quam quidam repellentes circa fidem naufragauerunt: Ex quibus eſt Himeneus & Alexander quos tradidi Sathanæ: vt diſcant non Blaſphemare. A protož yá radjm/ nepowažug ſobě žádný tak lehce Kládby Služebnijka Božijho.

Ale wſſak Cýrkew Swata/ Služebnijcy a Spráwcowé gegi / negſau tak vkrutnij proti té zloſti / vrputnoſti/ a bláznowſtwij twému. Cžinijce to z Raddy téhož Apoſſtola kterauž dáwa 2. ad Timoth: cap. 2. Seruum Domini non oportet litigare: ſed manſuetum eſſe ad omnes, docibilem, patientem, cum modeſtia corripientem eos qui reſiſtunt veritati: ne quando DEVS det illis pænitentiam & reſipiſcant à Diaboli laqueis: à quo captiui tenentur ad ipſius voluntatem. Nýbrž za tebe Pána Boha proſý / aby tobě poznáni Wijry ſwé ſwaté dáti ráčil. Na gegijchžto prozbu mnoho činij/prigijmagijc některé na miloſt / vděluge gijm poznánj prawdy ſwé.

Ma pak Radda Miloſtiwj Páni Preláti tato by byla abyſſte byli bedliwěgſſijmi/ proto: aby čijm dále tijm wijcegi Bluduow těch nepřibýwalo. Nebo w Skutcých Apoſſtolſkých w 20. Kap: čteme. Paulus à mileto vocauit maiores natu Eccleſiæ: qui cum veniſſent ad eum & ſimul eſſent, ait ad eos. Attendite vobis & vniuerſo gregi, in quo vos Spiritus Sanctus poſuit Epiſcopos regere Eccleſiam DEI: quam acquiſiuit ſuo Sanguine. Ego ſcio quoniam intrabunt poſt diſceſsionem meam Lupi rapaces in vos: non parcentes gregi. Et ex vobis ipſis exurgent viri loquentes peruerſa, ut abducant diſcipulos poſt ſe. Propter quod vigilate.

Buďte tehdy bedliwij y giným ſwým o to ſe ſtarati poraučegte/ aby lid Božj nehynul ſkrze ty Wlky / kterijžto diwnau yakaus pokorau a ſmyſlným Náboženſtwjm Pijſmo Swaté ffaleſſně wykládagijc od Pána Boha a prawé prawdy geho Lid odwedli. Ačkoliw Pán proti nijm weyſtrahu dáwá ſkrze Auguſtýna Swatého/ in Lib: de Doctrina Chriſtiana, kterýžto vkazugijce ge/ takto o njch mluwij: Eos dicit Dominus furari verba ſua, qui boni volunt videri loquēdo quæ DEI ſunt, cum mali ſint, faciendo quæ ſuadunt. Aneb yakž o nijch Apoſſtol pijſſe k Tyto: 1. dokládá těmito ſlowy: Confitentur ſe noſſe DEVM, factis autem negant. Kdož pak o tom prawij že Pána zná a w něg wěřij.: Tak mi ſe wſſeckno zdá/ že k té geho řeči wlaſtně přináležegij ona ſlowa kteréž Swatý Jan 1. Ioan: 2. napſal: Qui dicit ſe noſſe DEVM & mādata eius non cuſtodit, mēdax eſt. K takowým tolikéž ona řeč kteráž v Swatého Jakuba w 2. Kap. položená geſt/ ſe wztahuge. Tu credis quia vnus eſt DEVS: bene facis. Et Demones credunt & contremiſcunt, in hoc te minus mali ſunt, quia tu non times & illi contremiſcunt. Potřebij geſt tehdy wěděti yak ſe Pána Boha báti / poněwadž to náležij na ſamém poſluſſenſtwij ſlowa geho Swatého. A kdeby měl tu poſluſſnoſt wykonáwati: giž ſe o tom obſſijrně mluwilo.

Ale geſſtě widělo mi ſe připomenauti ta ſlowa kteráž Apoſſtol k židům w 13. Kap. napſal: Obedite Præpoſitis veſtris: & ſubiacete eis. Ipſi enim peruigilant quaſi rationem pro animabus veſtris redituri: vt cum gaudio hoc faciant: & non gementes. Hoc enim non expedit vobis. Kdož pak neposlauchá ani wykonáwá přikázanij Služebnijkůw Cýrkwe Swaté a Spráwců od nij vſtanowených:

wenných: Nakž o něm gináčegi rozuměti máme/než toliko že gest Hereticus, které-
hožto Bratrský napomenauti náležý aby ſe ohlédl a ſobě vſmyſlil / a tak potom w
Bázni Božý a poſluſſenſtwý tom dobře a Swatě žiw byl. Což on od nás mýti chce
do cela zachowáwané. Nebo Apoſſtol Swatý Pawel pýſſic k Tyt: Kap. 3. takto
o tom Raddu dáwa: Hereticum hominem poſt vnam & ſecundam corre-
ptionem deuita: ſciens quia ſubuerſus eſt qui eius modi eſt; & delinquit cum
ſit proprio iudicio condemnatus.

Oſtřýheyž tehdy každý rozkazu Božýho / a Wrchnoſt geho w poctiwoſti měg/
Včený gých poſlauchey / nebo odtud poznána bude Maudroſt twá. Nakž o tom
Naučený máſs Prouer: cap. 15. Cor Sapientis querit Doctrinã, & os ſtulto-
rum paſcitur imperitia. Tam opět w Kap. 19. napomenutý dáwa: Non ceſ-
ſes audire fili Doctrinam, nec ignores ſermones ſcientiæ. Eccleſiaſtes
w Kap. 3. takto raddý: Auris bona audiet cum omni concupiſcentia Sapien-
tiam. A tak té Raddy ge° doſtatečně ſe přidrž/ kterauž napſánau máme w Kap. 5
Eſto manſuetus ad audiendũ verbum DEI, vt intelligas & cum Sapientia
proferes reſponſum. Protož: wěz koho poſlauchati máſs/ podlé naučený Eccle:
w Kap. 6. In multitudine Præſbiterorum prudentium conſiſte, & Sapien-
tiæ illorum ex corde coniungere: vt omnem narrationem DEI poſsis audi-
re: et Prouerbia laudis non efugiant à te. Et ſi videris ſenſatum euigila
ad eum: & limina forium eiuſdem atterat Pes tuus.

A tak podlé této Raddy ſe ſprawůg/ kdež prawý: Cogitatum tuum habe in
Præceptis DEI, & in mandatis illius maxime aſsiduus eſto: Et ipſe dabit
tibi cor: & cõcupiſcẽtia Sapientiæ dabitur tibi. A tomu wěř že wſſecka tato ſlo-
wa napſané gſau nám k naučený: yakž o tom Pawel Swatý pýſſic k Kýžmanům
w Kap. 15. ſwědčý: Quecunq; ſcripta ſunt, ad noſtram doctrinam ſcripta
ſunt. A ne toliko ta Pýſma / (yakž ty nedowěrče ſám wſſecko wěděti chceſs.) ale y
ta řeč kteráž pocházý z Vſt ſlužebnýkůw Božých. O čemž w Knýhách Eccleſiaſt:
w Kap. 8. napſáno máme. Ne deſpicias narrationẽ Præſbiterorum Sapien-
tum, & in Prouerbijs eorum conuerſare. Tam tolikéž tuto Raddu dáwa.
Non te prætereat narratio Seniorum: ipſi enim didicerunt á Patribus ſuis.
Quoniam ab ipſis diſces intellectũ: & in tempore neceſsitatis dabis reſpon-
ſum.

Ne měg ž mi tehdy žádný za zlé ani domlauwey o tuto weyſtrahu/ poněwadž tebe
tuto newyučugi/ toliko co za potřebu vznáwám / to do hromady zbýram a vkazugi/
přidrž ſe čeho chceſs. Nebo wědauc o tom Mudřec že Lidý prawda mrzý a pro ný
ſe hněwagý/ takto proti tomu w Kap. 25. mluwý: Acetum in Nitro, qui can-
tat carmina cordi peſsimo. A protož geſtližeby ſe měl o prawdu hněwati / ra-
děgi gi ne čti/ zůſtaň w tom zatwrzený a ſpauře y s ſwými Miſtry w pokogi. O
nichžto Job Swatý w Kap. 13. mluwý: Prius vos oſtendens fabricatores
mendacij, & cultores peruerſorum dogmatum. Nakož w prawdě tak geſt/ ne-
bo potom ge geden každý pozná: Že nic podlé wůle a rozkazu Božýho newykoná-
wagý/ ale wſſeliyak gemu odporný gſau. Nedbagýce nic na onu řeč Eklezyaſteſa.
Altiora te ne queſieris, & fortia te ne ſcrutatus fueris. Sed quæ præcepit
tibi DEVS, cogita ſemper, & in pluribus operibus eius ne fueris curioſus.

Ale yá

Ale yá nechtěge w těch wěcech sobě nenáležegicých ani poručených yako Idiota psáti: prosým ať mi to na zlau stranu wykladano neny/nebo musyl sem to včiniti/ poněwadž mne k tomu důležitá potřeba přiwedla: Když/opisugic wzácnost a počátek wssech Stawůw/ tolikéž tento Duchowny podlé náležitosti připomenu tým geho/pominauti sem nemohl. W čemž mi sám Pan Bůh naučeny dáti a to prawdau swau pokázati račil/ kteréž gednomu každému zadosti činiti náleží: Pamatugic na slowa Apossstola Swaté° k Effezským w Kap. 5. Fructus lucis est in omni bonitate & iustitia & veritate.

Wassých milosti tolikéž milostiwý Páni Preláti za to žádam/ gestli že gsem tomu předsewzeti swému dosti neučinil/ a počátek Stawu Wassých mil: podlé náležitosti dostatečně nepokázal: Ať sem w tom v Wassých mil: omluwen/poněwadž toho sem se nepodgal pro neyakau marnau chlaubu/ale z přičiny slussné/chtice o každém Stawu w krátkosti zmýnku včiniti. Czehož gest předemnau žádný w tomto Slawném Margkrabstwý Morawském nepokázal/ po mně gednomu každému bez záwisti a hněwu swobodno oprawiti bude. Tato pak práce má yakáž koliw gest prosým že od Wassých mil: wděčně se přigme/ w kterézto okazuge se/ yak dáwno Wýra Swata Křestianská w tomto Margkrabstwý počátek swůg wzala/ skrze které Apossstoly a předky Wassý Knijžetcý důstognosti napřed/ Wysoce Důstogné a Oswýcené Knijže/ tak tolikéž giné pomocnijky gých/ Děkany/ Probossty/ Archyděkany/ Officyaly/ Sskolastyky/ y ginau Wrchnost a Kanonyky/ té Swaté a Slawné Stolice/ na kterézto až po dnes Osoby Wassých mil: w temž pořádku spatřugi/ yakožto prawé Náměstky/ Successory gých/ a Spráwce Cýrkwe Boží: A giné mnohé kteříž pod Regimentem a Spráwau W. K. D. zůstáwagý. Nenáleží mi také zapomenauti Knežij Oppatůw/ Probosstůw/ Inffulatůw/ gýchžto tolikéž předkowé welice nápomocni byli předkům W. K. D. ku rozsýwáni Slowa Božýho a rozmnožení chwály geho Swaté/ neyprwé mezy Slawáky/ odkudž potom diffusa est na giná Králowstwý ta Swatta Winnice sstěpený gegých: Yako napřed do Czech/ z Czech do Polský/ do Slézska/ do Vher/ z Polský do Prus/ z Prus do Litwy/ y do giných Knijžetstwj k Polskému Králowstwý náležegicých: kdež mezy Řzeckau aneb Ruskau Wýru w mijssenau/ geden každý bez pochybnosti negde. S tým se Wass: mil: gednomu každému k milostiwé Lásce poraučým.

Wassých mil:

Powolný a hotowý Služebnijk

Idem qui supra.

Jak dáwno w tomto Slawném Margkrabſtwij Morawſkém Staw Duchownij počátek ſwůg wzal. A yak čijm dále k wětčij ozdobě přicházý. Tutok ſe krátce a prawdiwě pokáže ꝛc.

Kapitola I.

POnam Tabernaculum meum in medio veſtri, & non abij-ciet vos anima mea. Leuit: 26.

LEta Páně 880. a podlé počtu některých Hyſtorykůw 887. Wjra Swatá Křeſtianſká/ za panowánj Swatopluka toho gména prwnijho Krále Morawſkého ꝛc. A za Papeže Mikuláſſe též toho gména prwnijho ꝛc. ſkrze Cirilla Swatého kterýž byl přirozený Řzek/ a před tijm Conſtantinus Philoſophus gmenowán/ neyprwé v Trybalůw/ a potom v Markomanůw rozmnožená byla. A tu Arcybiſkupſtwo/ (a ne yakž některij prawj/ Biſkupſtwo) ffundowané bylo. O čemž Dubrauius w pořádku o Biſkupijch Morawſkých/ tato ſlowa napſal: Wyučiwſſy Cirillus Swatopluka Krále y poddané geho Wijře Swaté/ Pět Let na Stolicy Arcybiſkupſké ſeděl.

ſké ſedĕl. A potom s powolenjm Adriana Papeže na tu Stolicy Methodyuſa Bratra ſwého/ doſadil: Poručiwſſy mu Koſtel Welehradſký (kdež toho čaſu Stolice Králůw Morawſkých byla) k ſprawowánij. Sám pak do Ržijma gel/ tak yakž o tom Cathalog wyſwĕdčuge: A w Kláſſteře/ do kteréhož Tĕlo Swatého Klimenta přeneſl/ žiwot ſwůg dokonal. Non minus vita, quam miraculis clarus. Mortuus autem inter Diuos relatus. Tento Methodius gſauce potom od Swatopluka toho gména druhého Krále Morawſkého/ mnohými křjwdami a nenáležitými ſpůſoby y s Knĕžjmi ſwými trápen/nedlauho tu Stolicy ſprawowal. Nebo nemohauce ſtrpĕti zlóſti a neuſtupnoſti geho/ do Kládby gey dawſſe Sacris & Regno interdixit. A do Czech k Knjžeti Bořiwogowi na Tĕtjn ſe wyprawil: gey ſamého y s poddanými geº Wjře Swaté wyučiwſſy/ w nij potwrdil: Koſtely od téhož Bořiwoge a Swaté Lidmilly Manželky geho založené/poſwĕtil. A po dokonánij toho/Letha Pánĕ 910. do Ržijma ſe obrátil.

Když pak od gmenowaného Swatopluka Krále byl proſſen/ aby ſe zaſe na mijſto ſwé nawrátil: Na žádoſt geho to včinil. Ale neuznáwagijc žádné nápravy od Krále/ a widauc čijm dále tijm wĕtčij Vrputtnoſt proti ſobĕ: Z nowu do Ržijma ſe wyprawiwſſy/ tam vmřel/ a w Koſtele Swatého Klimenta pochowán. Po gehožto Smrti ta Stolice byla prázdna dlauhý čas/a zproſta mluwijc hned tehdáž Zemĕ Morawſká/ Tytul Arcybiſkupſký y Kralowſký/ pro zloſt toho zpurného Krále geſt potratila.. Yakž ſe toho nahoře doložilo.

O Janowi Biſkupu Morawſkém Prwnijm.

Kapitola II.

Po Smrti Methodyuſa Arcybiſkupa/ Letha Pánĕ 915. Jan na Biſkupſtwj Morawſké wolen: Na nĕmžto chwalitebnĕ byl žiw Leth Sſeſtnácté. Mĕl ſwůg byt w Mĕſtečku Poleſſowických/ kdež byl Koſtel we Gméno Swatých Petra a Pawla Apoſſtolůw založen. Za gehožto Biſkupſtwij Wáclaw Knijže Czeſké/ Pán ſprawedliwý a pobožný žiw byl/ kterýž potom od Boleſlawa Bratra ſwého wlaſtnijho/ geni byl

žádoſtiw

žádostiw panowánij zabit. Ten Gloriosam Martirij Lauream suscepit, & inter diuos non multum post relatus. To gest/ že Slawnau Korunu Mučedlnickau přigal/ a potom y mezy Swatými počten gt. Otto Cýsař nemohauce témuž Boleslawowi to° vkrutenstwj strpěti/ Wálku proti němu zdwihl/ a s welikým Wogskem do Země geho wtrhnuwssy/ Panstwij Rzijmskému podmanil. Od kteréhožto času Králowstwij Czeské ad Imperium Romanum přjslussij. Pijssy někteřij že by Stolice Biskupská ne w Polessowicých/ale w Kunowicých býti měla. Vmřel týž Biskup Jan/ Létha Páně 932.

O Sylwestrowi Biskupu Morawském Druhém.

Kapitola III.

Když vmřel Jan Biskup/ Sylwester na geho mjsto wolen Létha Páně 942. na kterémž byl žiw Leth Dewatenácté. Po geho potom Smrti Biskupstwij Morawské k Kostelu Ratisbonenskému přilaučeno bylo / a do 35 Leth náleželo. Až skrze Benedykta Papeže toho gmé na Sedmého/ za Wogtěcha Swatého Biskupa Pražského/ pilnosti a pracy Boleslawa nábožného/ Kostelu Pražskému k spráwě přidáno. A tak trwalo přes 92. Lethé/ do času Sewera Biskupa Pražského/ a Wratislawa prwnijho Krále Czeského ꝛc. gegijchžto prozbami od Alexandra Papeže / Margkrabstwij Morawskému Tytul Biskupský nawrácen.

Za toho Sylwestra Vhřij kteřijž possli z Národu Tatarského Pannoniam opanowali/ Gepidi a Auari wyhnawsse ad Belgicam vsq Franconiam Mečem a Ohněm pohubili. Toho času Bičinské Biskupstwo do Wratislawě přenesseno. Na kterež wolen Jeronym Wlach Rodem z Rzijma. Ten byl neyprwněgssým Biskupem Wratislawským. Polské Kronyky swědčij žeby též prwé z Smogořewa Biskupstwij wyzdwijženo / a do Byčyny přenesené býti mělo.

O Janowi toho gména druhém Biskupu Morawském Třetým.

Kapitola IIII.

JAN toho gména druhý / Biskup Morawský w počtu Třetý / od Sewerusa Biskupa Pražského z Kanonye Pražské / za tau láskau kterau k osobě geº měl na tu Stolicy wolen: A od Segeffryda Mohůtského Biskupa / Létha Páně 1063. na ten Vřad pomazán. Ten se byl dostatečně opřel Jaromirowi aneb yak gey někteřý gmenowali Gebhartowi Biskupu Pražskému / Bratru Wratislawa Krále wlastnýmu / kterýž mu chtěl netoliko Zámek Podiwjn odnyti / ale y o Biskupstwý Morawské připrawiti. W čemž gest mu se týž Jan Biskup dostatečně bránil / a křiwdy sobě w ničemž ani Kostelu swému činiti nedal. Vmřel Létha Páně 1068. Po gehožto Smrti nebylo w Morawě Biskupa Pět Leth / a to proto: Že wýsse gmenowaný Gebhardt w to Biskupstwý se vwázal / z té přjčiny: Že Předek geho Seuerus to oboge Biskupstwý Pražské y Morawské držel / kteréž on týmž práwem obdržeti chtěl. Ale to gest wssecko od Krále bylo porownáno / a yak se w té wěcy chowati měl y od Papeže stwrzeno. Toho času w Franské Zemi Regulæ aneb Řád Kartusyanský počátek swůg wzal. A w Burgundygi Cystercyenský / půwodem Bernartha Swatého wyzdwižen.

O Ondřegowi Biskupu Olomauckém Prwným.

Kapitola V.

LEtha Páně 1092. Ondřeg Cztwrtý Biskup Morawský / a Olomaucký prwný / z Kanownjctwý Pražského / po Smrti Jana Biskupa na tu Stolicy wsazen: A

od Rycharda Mohutského Biskupa poswěcen. Za toho Biskupa / Wratislaw prwnij Král Cžeský Biskupskau Stolicy z Polessowic do Olomauce přenesl / a tam Kostel we gméno Swatých Petra a Pawla / wystawěti dal. Při kterémžto Kostele týž Biskup Ondřeg žiw byl Pět Leth. Vmřel Létha ꝛc. 1097. a w témž Kostele pochowán. Byl rodem z Morawy / yakž o tom Dubrauius in Cathalogo Fol: 77. pýsse těmito slowy: Delegerunt de corpore suo Andream Familia Dubrauitia ortum in Morauia nobili &c. Za času geho / Turcy a Saracenowé od Godeffryda Krále Francauzké° v Geruzaléma poraženij / a to Město Swaté / zase Křestianům w moc vwedeno bylo. O Rodu toho Biskupa wypsáno máss w Stawu Panském w Knijhách prwnijch / Cžástce druhé.

O Petrowi Biskupu Olomauckém Druhém.

Kapitola VI.

PEtr Biskup Olomaucký druhý / Canonicus Regularis Klásstera Strahowského / po Smrti Ondřege Biskupa na geho mijsto wolen. Na toho Petra Biskupa / Břetislaw Syn Krále Wratislawa byl tak welice laskaw / že pro Osobu geho to nařijdil / aby odnikud ginud toliko z toho samého Zákona Klásstera Strahowské° / wěčně Biskupowé Olomaučtij woleni býwali. A to včinil na wzdory Kapitolám yak Olomauckého tak y Kostela Pražského / kteřijž chtěli proti wůli geho / mezy sebau Biskupy woliti. To pak nařijzenij téhož Břetislawa do Sta a Pěti Let trwalo. Týž Petr Biskup Olomaucký / vmřel Létha Páně 1104. Nonis Iulij, in Strahovv sepultus.

O Janowi toho gména též y Biskupu Olomauckém Třetým.

Kapitola VII.

JAn řečený Břichatý / Biskup Olomaucký Třetý / z Zákona Klásstera Strahowského hodně odewssech obraný: Ne tak pro ssechetný žiwot / yako proto že Cýrkew Božý dobře sprawowal. Ten Kroměřiž se wssemi přjležitostmi a Práwy / od Otty Margkrabě Morawského za Tři Sta Hřiwen Střýbra kaupil a k Biskupstwý Olomauckému připogil. Nadto weyssé y Lubak w Czechách na Soběslawowi Knýžeti k témuž Biskupstwý obdržel. Vmřel Létha Páně 1126.

O Gindřichowi řečeném Zdijk Biskupu Olomauckém Cztwrtém.

Kapitola VIII.

GIndřich Zdýk / Wladislawa Czeské° Knýžete Bratr / Ræguli Strahowské Kanowník / po Smrti Jana Biskupa / na Stolicy Biskupskau wólen: Człowěk žiwota welice pobožného / Chudých Lidý obránce a opatrowník. Za gehožto Biskupstwý Létha Páně 1130. Wáclaw Syn Otty Margkraběte / chtěge aby prostrannégssý mjsto k službám Božým při Kostele Olomauckém / (kterýž gesstě na ten čas byl malý /) obráno bylo: W Zám-

lo: W Zámku swém Olomauckém na památku Swatého Wáclawa Kostel ssyroký založil a wystawěti dal / a tam od Swatých Petra a Pawla Stolicy Biskupskau přenesl / kdež s powolenijm Innocentiusa toho gména druhého Papeže / Kanownijků 12. do něho vwedl. Potom dostawsse Tělo Swatého Krystýna / w témž Kostele s welikým náboženstwijm / poctiwě pochowati dal.

Týž Wáclaw Margkrabě Morawský / k témuž Kostelu připogil Kostel Swatého Maurycýho w Městě Olomaucý / kterýž prwé příslušel k Kostelu Hradisstskému.

Vmřel týž Biskup Gindřich Létha Páně 1157. Calendas Iulij, in Strahovv sepultus. O čemž čti Kronyku Dubrauiusa Fol. 107. Lib. 12. tam porozumijss yaký gest byl obránce Cyrkwe Božij. Léta ⁊c. 1145. w Litomyssly Klásster Řádu Premonstratenského ffundowal / a potřebami dostatečně opatřil.

O Janowi toho gména Cžtwrtém Biskupu Olomauckém Pátem. Kapitola IX.

Jan Biskup Olomaucký Pátý / též Reguly Strahowské / Rodem z Lithomyssle; po Gindřichowi na tu Stolicy dosedl. Ten když toliko Sedm Leth týž Vřad sprawowal / vmřel Létha Páně 1164. a w Kostele Olomauckém v S. Wáclawa před welikým Oltářem / pod bijlým Mramorowým Kamenem / pochowán.

Za toho Biskupa w Lugduně Sekta Waldenská / kteráž byla giž w giných Kraginách vtijchla / rozmáhati se počala. Potom Čzechy y Morawany welmi sskodliwě (zwlásstě když Lidé nowých wěcy gsau žádostiwij) nakazyla.

¶ Po tomto Biskupu byl wolen Jan řečený Caluus to gt Lisý / Cžlowěk včený a pobožný / sprawowal ten vřad chwalitebně přes Patnácte Leth. Vmřel Létha Páně 1172. a na Hradisstku pochowán.

O Dětlebowi Biskupu Olomauckém Ssestém.

Kapito-

Kapitola X.

DEtleb po Janowi Biskupu z Klásstera Strahowského wzat a na tu Stolicy wsazen / kterýž řádně / dobře a pobožně Kostel Božý sprawowal / prohlýdagýc a pilně se o to starагýc / aby netoliko sám / ale ani ti kteřýž pod spráwau geho byli / neblaudili. Vmřel Létha Páně 1181. a w Strahowském Klásstere pochowán. Po gehožto Smrti Stolice Biskupská prázdna byla zauplna Rok.

O Peregrynowi Sedmém Biskupu Olomauckém.

Kapitola XI.

PEregryn z též Reguly aneb Zákona Strahowského na Biskupstwj Olomaucké wolen / dobrý a giným přjkladný Biskup / & vigilans Pastor. Ten nedotrwawssy Cžtwrté° Léta sprawowánj swé° / vmřel Létha Páně 1185. a na Strahowě při giných Bratřých Ržádu swého pochowán. Po gehožto Smrti Kostel Olomaucký bez Pastýře byl celé dwě Léthě. Za tohoto Biskupa / Klásster Pannám Ržádu Premonstratenského w Kaunicých založen a bohatě nadán. Očemž pod Erbem Panůw Sstossůw z Kaunic / ssýřegi wypsáno gest.

O Biskupu Olomauckém Osmém a Morawském w počtu Gedenáctém.

Kapito-

Kapitola XII.

Rayn Biskup Olomúcký Osiný/z též Reguly Zákona Strahowského / přjčinau Kundrata Margkrabě na tu Stolicy wolen. Ackoliw proti tomu Kapitoly Pražská y Olomaucká tolikéž sám Biskup Pražský na odpor se postawili. Ale Margkrabě Kundrat vznáwagjce při něm welikau hodnost toho Vřadu / welice mu w tom nápomocen gsauc/ na to mjsto dosadil. Byl to Biskup takowý gisté / qualem Paulus esse voluit, byl hospitalis ac modestus, a we wssem nákloněn k každému odkoho w čem byl potřebowán. Ten: kolikrát koliw do Olomauce přigel/ ne toliko Kanownjky / ale wssecky Kněžj kteřjž pod spráwu geho náležeželi/ v swého Stolu žiwil: každému bud bohatému neb chudému přjstup wolný a laskawý k sobě dáwal/ Náboženstwjm nad giné wssecky wěcy častégi se zaneprazdňugjc/ Wěk swůg ztráwil. O tom Biskupu mezy Lidem obecnjm byla ta Přjpowjdka: že Hlas geho byl tak pronikawý / yako Andělský / a yako Trauba Božj. Vmřel Létha Páně 1194. yakž otom Cathalog Biskupůw wyswědčuge.

O Dewátém Biskupu Olomauckém.

Kapitola XIII.

Engelbertus Rodem z Brabantské Země/gsauce též Reguly Strahowského Klásstera: Neyprwé byl Archyděkanem Kostela Olomauckého/ a potom y za Biskupa wolen. Homo magni consilij: procež byl v wssech w weliké poctiwosti držán. Duchowny Osoby welice milowal/ a oni zase na něg laskawi gsauce/ tak sobě wážili / yako Pána a Otce dobrým Synům wážiti náležj: Žádnému neublížil/

neublížil/ ale přjwětiwost obzwlásstnij k Poddaným swým prokazowal. Pomněl gisté na ono naučenij Rzehoře Swatého / že dobrému Pastýři náležij Owce swé střihnauti a wodjrati. Vmřel w Starosti Wěku swé° 16. Calen. Ianuarij, Létha Páně 1199. Ale Hágek pýše/ že by Létha Páně 1203. žiwot swůg dokonal. Týž Biskup/ Wrch Olomauckého Kostela Olowěnnými Plechy pobjti dal.

O Biskupu Olomauckém w počtu Desátém.

Kapitola XIIII.

BAVARVS Boemus Rzádu Rytýřského / Regule aneb Zákona Klásstera Strahowského / po Engelbertowi na Stolicy Biskupskau podán. Ten nesslechetným žiwotem swým Klássteru Strahowskému welmi zle posaužil/ tak že odtud wýcegi na Biskupstwij Olomaucké žádný wsazen nebyl. Cžlowěk byl bez mijry / Opilec weliký/ s žádným se srownati nemohl / Basněmi se zanepražďňowal/ k tomu byl nesmjrný marnotrátce: w kterézto swé rozpustilosti žiwot mjzerně dokonal. Nebo když w Milerském Klássteře Sacrum celebrauit, & intra Canonem primam benedictionem supra Calicem extē derit, appoplexia correptus, cecidit, tak že pogednau žádným Audem wládnauti nemohl. Vmřel Calen: Octobris Létha Páně 1201. a na Strahowě pochowán. Po němžto hned/ wolenij Biskupůw z téhož Klásstera přestalo.

Byl za geho žiwota Kněz geden wěčné paměti hodný/ gménem Balduinus Děkan Olomaucký/ Rodem z Rzijma/ Ten Pořádek zpijwánj Žalmů / kterýž až posawád w Kostele Olomauckém se zachowáwá rozdělil/ a mnoho Kněh potřebných za swé wlastnij Penijze nakaupil.

Byl Cžlowěk welmi wlidný a přjwětiwý / yak Národu Wlaskému/ tak také y giným. Vmřel Létha rc. 1203.

O Robertowi Gedenáctém Biskupu Olomauckém.

Kapitola XV.

ROberţus rodem z Englické Země / kteryž byl Přeworem w Nepomůce / Muž welice včený a k tomu y obyčegůw dobrých / za Biskupa Olomauckého wyzdwižen. Ten / Swatého Krystýna Hrob Zlattem a Střjbrem dal welmi pěkně okrássliti / a potom Kostelu Olomauckému darowal. Též y Křjž w kterémž bylo Dwanácte Hřiwen Zlata / geyž byl od Wladislawa Margkrabě / Syna Přemysla aneb Ottagara třetjho / Krále Czeského / Kostelu swému za wěčnau památku darem obdržel.

Ten Robertus neyprwé Probožstwj z Statku swého Biskupského při Kostele Olomauckém vstanowil / a Wes Mědwězý k tomu darowal. Mnoho Listůw od Knjžat na Wolnosti a Swobody Kostela swého wygednal. Vmřel Sexta Calendas Nouembris Létha Páně 1232. a na Wělehradě pochowán. Czti o něm Dubrauium lib: 15. Fol: 142.

Téhož Biskupa / wspomjná list Přemysla Margkrabě Morawského sub data 1207. Anno. A druhý Ottagara Krále Czeského Eodem Anno.

O Biskupu Olomauckém Dwanáctém.

Kapitola XVI.

FRydrych po Smrti Roberta Biskupa na geho mjsto wstaupil. O kterémž nic paměti hodného Cathalog, (to gest pořádek sepsánj průběhůw a žiwotů Biskupů

Olomauckých) ani giné Hystorye neswědčý. Vmřel Létha 1241. Po gehožto Smrti něgaký Wylém od Kapitoly za Biskupa wolen. Ale

Wáclaw Král Cžeský nedbagýc na to Kapitolnij wolenij/ Kundráta z Frydberku mocý na Stolicy Biskupskau dosadil. Tu Děkan a Kapitola/ vgawsse se o wolnosti swé dostatečně vtwrzené geli do Rzijma/ a tam před Papežem toho podání Králowského bránili. Což trwalo Leth Sedům až do Létha Páně 1247. když obogij Strana na Papeže toho podali/ a on Wylém to wolenj swé dal w moc Adryanowi Papeži toho gména Cžtwrtému/ a z dobré wůle od toho Práwa vpustil. Tu odewssech wolen na Biskupstwij Olomaucké Bruno Comes de Schenbergk, a při něm zůstawen.

Toho času Tatarowé Ruské Kraginy/ též Polsko/ Slézsko/ Morawu/ y Vherskau zemi Ohněm a Mečem plundrowali a hubili. Až potom gsauce v Olomauce odehnáni/ toho přestali. Yakos o tom četl w Kniehách Prwnijch při Heytmanijch Margkrabstwij Morawského/ pod Erbem Panůw z Ssternbergka ꝛc.

O Třináctém Biskupu Olomauckém.

Kapitola XVII.

BRUNO COmes de Schenbergk, Rodem z Sas/ Biskup takowý/ kteréhož dobrá spráwa a poctiwé skutky s těžkostj se wypsati mohau. Když mu nahoře psaný Wylém Práwa swého postaupil/ tu Stolicy Biskupskau obdržel. Homo præstanti ac liberali forma, singulari consilio, ac Heroicis quibusque virtutibus egregiæ dotatus &c. Ten Kostel Olomaucký na onen čas gessťě chu-

ſſtě chudý welice obohatil/ že ſe tak giným zdálo/ yakoby on ſám to Biſkupſtwo z nowu založil. Napřed/ Kroměřijž Zdij obehnati rozkázal/ a zproſta mluwijc ze Wſy Měſto včinil/ Wěžemi okráſſlil/ y giný mi Wogenſkými potřebami opatřil: Konwent w něm Swatého Maurycyho ffundowal/ Proboſſta/ Děkana/ y Kanownijky nařijdil/ a Koſtel gim wyſtawěti dawſſe/ doſtatečně nadal. Hrabſtwij Hukenwald s Měſtečkem a Zámkem Oſtrawau/ tolikéž y Hrabſtwij Sſchenbergk s Měſtečkě a Zámkem Kelči/ y s mnohými Weſnicemi a Dwory/ k Koſtelu Olomauckému a ku Stolu ſwému Biſkupſkému přikaupil. Měſtečko Hulin/ Prawčice/ a Němčice s Starau Wſy/ od Krále Ottagara darem obdržel. Scholaſtij a Cžtyry Prebendy in Vitonicz & Friczonicz, wyzdwihl. Nad to wýſſe pro ozdobu a pohodlij Koſtela ſwého/ mnoho znamenitých Manůw/ kterýmž Statky pod Léno rozdal/ způſobil: tak že každý Olomaucký Biſkup (kterýž prwé toliko s Kněžijmi gezdil) doſtatečně byl opatřen lidmi Rytijřſkými/ a kde ſe koliw obrátil/ tu při něm oba Stawy/ yak Duchownij tak y Rytijřſký hogně ſe ſpatřowal.

Tento Biſkup/ Ratiboř Měſto na Slézſku ſpálil/ očemž Mechowita w Liſtu 157. tolikéž y přijčinu toho pokládagijc/ wypiſuge. Ten také s Králem Ottagarem/ několik Měſt a Koſtelůw w Pruſſých založil/ a Biſkupſtwo Sambienſké wyzdwihl. Cžehož týž Hyſtoryk na Liſtu 162. dokládá. Vmřel Létha 1281. duodecima Calend: Martij, in Collegio Cremſirienſi quod ipſe extruxerat, ſepultus. Na rozdijlných mijſtech Dubrauius o něm zmijnku činij/ yako Lib: 17. Fol: 157. vſq; ad 160. tu když čijſti budeſs/ poznáſs animum eius Heroicum: kterýžto kdež mu náleželo yako Náměſtku Božijmu brániti a obhagowati prawdy geho/ a bludy tupiti/ toho w ničemž neobmeſſkáwal.

Za geho žiwota byli ti Muži včenij: Albertus magnus, Thomas Aquinas, viri vitæ & innocentia clari, ac præſtanti ingenio & eruditione illuſtres &c.

O Theodorowi Biſkupu Olomauckem Cztrnáctém.

Kapitola XVIII.

Heodorus po Smrti Bruna Biſkupa na geho mijſto wolen: kterýž nic méněgi pro ſwé dobré ſkutky a žiwot pobožný/ geyž w Stawu tom wedl/ chwály hoden geſt.

den gt / očemž obssýrně Hystorye swědčij. Hic Missam Gloriosissimæ DEI patre virginis, ante auroram singulis diebus in Ecclesia Olomucensi, solenniter decantari instituit. Prebendu w Powly skrze Krále Ottagara a Wáclawa Syna geho obdržel. Giné Cztyry w Slatině / z důchodůw Stolu Biskupské° nadal. Vmřel Létha Páně 1302.

Ten Wáclaw Král Czeský / yak o tom swědčij Listowé Kostela Olomauckého / gsauce Margkrabij Morawským / Mistru Gindřichowi Kaplanu a Doktoru swému / Powly darowal / 5. Idus Martij. Et Anno 1286. 12. Calend. Aprillis, in Præbendam erigi curauit. Očemž testantur litteræ datæ Brunæ, Anno vts:

O Janowi Biskupu Olomauckém Patnáctém.

Kapitola XIX.

JAN řečený Haly po Theodorusowi na Biskupstwo powolán. Vir magnæ Prudentiæ optimæq; meritus de Ecclesia sua.

Ten Plebanij Kostela Sslapanického k Scholastij Olomaucké připogil / a to nařijdil / aby Archidiaconatus, Scholastria, a Custodia, žádnému ginému toliko Præbendatis Kostela Olomauckého Kanownijkům / byli dáwány. Mortuus Nonis Octobris, Létha Páně 1311. a w Kostele Olomauckém před Oltářem Swaté Lidmilly pochowán.

O Sſestnáctém Biskupu Olomauckém.

Kapitola XX.

PEtr řečený Bradawice/ z Rodu a Erbu Panůw z Lomnice/ po Janowi Biskupu/ na tu Stolicy wolen. Kterýž toliko Vřad ten třj Létha sprawugjc/ vmřel w Praze/ a tam w Kostele Swatého Wjta pochowán/ Léta Páně 1316. Toho Biskupa Dubrauius wspomjná Lib: 20. při Korunowánj Jana Osiného Krále Czeského. Očemž čti List 187.

Za žiwota tohoto Petra z Lomnice/ byl gmenowán na Biskupstwo/ Kundrát.

O Kundrátowi Biskupu Olomauckém Sedmnáctém/ a Morawském Dwadcátém Prwnjm.

Kapitola XXI.

KVNdrát Sedmnáctý Biskup Olomaucký/ na Sněmu Duchownjm po Smrti Petra z Lomnice/ na Stolicy dosazen. Magnanimus Ecclesiæ tutor & defensor.

Ten Chřenowice v Kogetjna kaupil/ a Kapitole swé k wěčnému vžjwánj darowal. Constitutiones Saluberrimas Clero suę Diocesis sanciuit, plurimisq́ Ecclesiam ornamētis auxit. Mortuus Idibus Augusti Anno 1326. a w Kostele swém před Oltářem Swaté Kordule/ pochowán. Očemž swědčj Text na Hrobě geho těmito slowy: Anno 1326. Idibus sexto Augusti, obijt Reuerendissimus Cunradus, Episcopus 21. Ecclesiæ Olomucensis, orate pro eo.

O Gindřichowi Biskupu Olomauckém w počtu Osmnáctém.

Kapitola XXII.

Gindřich Berka Starožittného a Slawného Rodu Panůw z Dubé a z Lippého/po Kundrátowi na Biskupstwij wolen. Ten Kostel Olomaucký pobožně a Swatě sprawowal. Wes Chřenowice/ z Rukau Jana z Lucemburgku/ Czeského a Polského Krále/ wyswobodil/ a Kostelu swému nawrátil. Kostel a Plebanygi Wysskowskau k Děkanstwij připogil. Vmřel w Praze 4. Calen: Ianuarij/ Létha Páně 1333. a tam w Kostele Swatého Wijta pochowán.

O Biskupu Olomauckém Dewatenáctém.

Kapitola XXIII.

Jan řečený Wolko Syn Wáclawa Ssestého toho gméno Krále Czeského / po Gindřichowi na Stolicy Biskupskau wolen: kterýž welikým Náboženstwijm gsauce weden/Klásster w Pustomiři wystawěl/ a mnohými důchody nadal/ y potřebami wssemi dostatečně opatřil/ vwedsse do něho Panny Rżádu Swatého Dominyka. Ty potom s powolenijm Biskupa Rżijmského/ wzali na sebe Rżád Cystercyenský. Když pak nedbánliwosti těch Panen ten Klásster welmi spustl: Za

mého

mého wěku s powolenijm Summi Pontificis, Důchody k témuž Klá⸗ſſteru náležité: Wyſoce Důſtogné a Oſwijcené Knijže a Pán / Pan Staniſlaw Pawlowſký/Biſkup Olomucký ꝛc. obrátil na wychowáni Kněžijm Koſtela Swatého Maurycyho w Měſtě Kroměřijži / a čáſtku na Gezuwity do Olomauce. A dwě Panny kteréž w témž Klá⸗ſſteře zůſtáwali/ mezy giné do Kláſſtera Tiſſňowſkého odeſlal.

Téhož Jana Biſkupa Tělo / pochowané w témž Puſtoměřſkém Kláſſteře.

Létha Páně 1351. die 5. Iulij in Puſtomirz. týž Jan Biſkup Capi⸗tuli Brunenſi ſtatuta confirmauit. Na mnohých mijſtech Kronyky Cze⸗ſké o tomto Biſkupu zmijnku činij.

O Janowi Biſkupu Olomau⸗ckém Dwadcátém.

Kapitola XXIIII.

JAN Přigmijm Očko Slawného Rodu Panůw z Wlaſſymě / kterýž byl neyprwé Proboſſtem v Wſſech Swatých na Zámku Pražſkém: za láſkau Neynepřemoženěgſſijho Knijžete a Pána/P. Karla Cztwrtého toho gména Ržijmſkého Cýſaře/a Czeſkého ꝛc. Krále ꝛc. na Biſkupſtwij Olomaucké po Smrti Jana Biſkupa / doſazen / a potom w krátkém čaſe na Stolicy Arcybiſkupſtwij Pražſkého byl wzat. Cardineoq; culmini aſcriptus, ac rubri Galeri honore ſub titulo Baſilicæ duodecim Apoſtolorum à Summo Pontifice inſignitus. S welikau pochwalau Vřad ſobě ſwěřený ſprawowal. Po dlauhých potom pracech vmřel/ a pochowán w Koſtele Pražſkém. O němž Pijſma ſwědčij/že geſt widěl Beatam Mariam virginem na Zámku Raudnicy/zgewně wlaſtnijma Očima ſwýma. O tom Biſkupu čti Dubrauium, Lib: 22. Folio 212. et 213. kdež o něm pijſſe/ w yaké láſce byl v gmenowaného Krále. Ten byl in numero Archiepiſcoporum Pragenſium Ioannes primus nomine, Archiepiſcopus vero ſecundus. Létha Páně 1375. nacházegij ſe o něm pamětí w Koſtele Olomauckém/takto: Ioannes Epiſcopus fecit ordinationem ſuper Præbendis in Fricendorf. Datū in Modrzicz, Anno vt ſupra.

W Půſto⸗

List

W Půstomiřském Klássteře/ gest Osoba wytesaná na Hrobowém Kamenu/ a při nij Erb s těmi Krky/ tolikéž tento Text: Anno Domini 1482. Feria sexta ante festum Sancti Bartholomei, obijt Generosus Dominus Dominus Arnestus de VVlasim, hic sepultus, orate pro eo.

¶ O ginych kterijž se z Wlassyme pijssi/ w Stawu Panském/kdež y o tomto Biskupu zmijnka se činij/wypsáno máss.

O Dwadcátém Prwnijm Biskupu Olomauckém.

Kapitola XXV.

Jan z Nowého Trhu/ Biskup Litomysslský/ Karla toho gména Cžtwrtého/ Cýsaře Rzijmského/ a Krále Czeské° ꝛc. Kancléř/ do Olomauckého Kostela za Biskupa wolen.

Ten neyprwé Klásster Eremitarum Sancti Augustini w Lithomyssli založil/ nákladně wystawěti dal a bohatě nadal. Potom Kostel Olomaucký kterýž byli spálili Služebnijcy aneb Dwořané Margkraběte Jossta/ obnowiti a wystawěti dal. Vmřel Létha Páně 1380. a w Lithomyssli w témž Klássteře/ kterýž založil/ pochowán. Za gehožto Biskupstwij a s powolenijm geho/ Wogtěch z Sstěrnbergka Arcybiskup Magdeburský/ Klásster w Sstěrnbergku založil circa Annum 1371. Cžtwrté° dne Měsýce Března. Což se patrně z Listůw ge° nacházý a pokazuge. Mno° ginych dobrých a paměti hodných činůw/ yak w Kronykách tak y w pamětech Kostelnijch o něm se připomjná.

O Petrowi toho gména Třetijm Biskupu Olomauckém Dwadcátém Druhém.

Kapitola XXVI.

Petr ke-

PEtr řečený Gelito / po Smrti Jana Biskupa na tu Stolicy wolen. Napřed ex Chorensi sede, in Magdeburgẽsem Ecclesiam translatus. A potom půwodem Wáclawa Ržijmského a Cžeského zč. Krále zč. do Kostela Olomauckého posazen.
Byl Cžlowěk weliké mysli / kterýž dobře a náležitě Kostel swůg sprawowal / wssetřugjce we wssě pořádku. W Lanckrauně Klásster Canonicorum Regularium na swůg wlastnj náklad wystawěl / a wssemi potřebami nadal. Oltář S°. Brykcyho w Kostele Olomauckém postawiti rozkázal. Nadto weysse Zámek Dřewčický blížko Boleslawě se Wsy řečenau Popowice / k Biskupstwij swému / s powolenjm téhož Krále Wáclawa přikaupil. Vmřel ten ctný a pobožný Biskup Idibus Februarij Létha Páně 1337. a w Kostele Lanckraunském pochowán.

O Dwadcátém Třetijm Biskupu Olomauckém.

Kapitola XXVII.

JAN wlastnij Bratr Josta a Prokopa Margkrabůw Morawských / z Kostela Litomysslského mocý sniat / a proti wůli Kapitoly Kostela Olomauckého / na tu Stolicy podán. Nebo Bratřij geho Margkrabowé Statky Kostelnij opanowawsse / ge hanebně plundrowali. Očemž když Vrban Papež toho gména Ssestý vslyssel / Jana na Biskupstwij potwrditi nechtěl. Ale prohljdagjc k pokogi / a chtěge mijti w dobrém způsobu Kostel Olomaucký / podal gey do Kostela Akwilegienského. Na gehožto mijsto Mikulásse kterýž byl Rodem z Prus / sniawsse gey z Kostela Konstantské° / na Biskupstwij

stwij

stwý Olomaucké přeložil. Ten byl mrhačem Statků Kostelnjch/a wjcegi Margkrabům přjchylný/ nežli powinnosti swé dosti činjcý. Nebo Zámek Modřič a Melič s Městečkem Wysskowem/ Josstowi Margkrabi pod způsobem zástawy k drženj pustil. A tak rozptýliwssy Statky Kostelnj do Czech se obrátil/ a tam w Praze/ a neb na Zámku Dřewicy obydly swé měl/ kdež potō y vmřel. Gehožto Telo do Olomauce přiwezeno/ a w Kostele hlawnjm pochowáno.

O Biskupu Olomauckém Dwadcátém Cztwrtém.

Kapitola XXVIII.

Wan řečený Mráz/ (ten yak o něm Kostelné Pamětí/ tolikéž y Hystorye swědčj/ nenj hoden/ ačkoliw byl Iuris Pontificij Doctor dobrého připomenutj/) z Probožstwj Zderazského Křjžownjkůw Božjho Hrobu/ na Stolicy Biskupstwj Olomauckého wolen. Ten ne Biskupem ale hanebným Marnotratcým byl Kostela Božjho: kterýž nemage na tom dosti že gest hotowu Summu vtratil/ Zámky a Městečka rozzastawil/ a to wssecko na zbytky daremnj obrácel. Wrhl se na Střjbro Kostelnj/ a w nocy pod smyssleným způsobem Náboženstwj/ Kostel sobě odewřjti rozkázal/ a tu wssecky Poklady wybral. Czehož mu byl nápomocen Smil z Wickowa Kanownjk & vicarius in Spiritualibus geho.

Ten tolikéž/ když Zámek Hukenwald proti přjsné zápowědi Papežské/ Cýsaři Zygmundowi pustil/ a wětčj částku Statků Kostelnjch rozzastawil/ zanechawsse sobě k obydlj toliko Zámek Mirow a Mleyn Kroměřjžský: Od lidu obecného w přjslowj wzat: Že z Biskupa Olomauckého včiněn gest Mlynář Kroměřjžský. Vmřel w Kládbě/ a w Kůžj Wolowau obwinut gsa/ w domu swém Biskupském zahrabán. Potom pak když gest mu byla dána Absolutia wykopán/ a před tjm mjstem kdež gest se Sacrilegium dopustil/ pochowán.

O Ladislawowi Biskupu Olomauckém Dwadcátém Pátém.

Kapitola XXIX.

LAdislaw ginák Lacek z Krawař/ mýsto po Janowi Mrázowi obdržel Léta Páně 1402. Což se dálo s wůli obau Kapitol/ yak Pražské tak y Olomaucké. Ačkoliw Josst Margkrabě Morawský chtěl za Biskupa mjti Smila z Wickowa kterýž byl Raddau Mráza Biskupa/ a giž mu byl na to Osm Tisýc dal/ aby do Ržýma k Papeži gel/ a tam s Ladislawem o tu Stolicy Práwem rozeznán byl. Což on tak včinil/ ale wssak na té cestě se roznemohsse/ vmřel. Ladislaw pak s pokogem do swého Biskupstwý se nawrátil/ a wyplatiwsse některé statky/ kteréž byl Mráz rozzastawil/ zase ge k Kostelu připogil. Též y Swýtawu z Rukau Cýsaře Zygmunda wytrhl. Potom Léta Páně 1408. od zlých Lidj otráwen/ a w Kroměřjži v Swatého Maurycýho pochowán.

Týž Biskup/ Létha Páně 1403. Gedenáctého dne Měsýce Srpna/ Kapitole Brněnské Prywilegia potwrdil.

O Dwadcátém Ssestém Biskupu Olomauckém.

Kapitola XXX.

KVndrát genž se psal de VVechta/ ač byl Rodu prostého/ wssak proto byl Podkomořým Králowstwý Czeského. A po Ladislawowi z Krawař/ na Biskupstwý Olomaucké wolen. O němž Cathalog, tolikéž y Hystorye swědčý/ že gt

 byl homo

byl homo vanus &prodigus, artibusq; Nigromāticis ac Sortilegijs, contra professionē suam, (vti aiunt) infamis. Ten opět po druhé Statky Kostelnij rozmrhal/ a w dwognásobnj Summě nežli prwněgssij Biskupi rozzastawowal. Králi Wáclawowi djl/ a přednijm Panům Margkrabstwj Morawského/ druhý. Potom z wůle téhož Krále Wáclawa na Arcybiskupstwij Pražské byl dosazen/ a rowně yak Kostela Olomauckého/ tak y Pražského Statky vtratil. Naposledy pak k včenj Wikleffowu kteréž se bylo w Czechách kořenilo/ přistaupil. Až potom vslyssewssy že ginij dwa Dekrétem Constanciensis Concilij gsau odsauzeni k ohni/ toho přestal. O tom Dubrauius Fol: 226. pijsse.

O Biskupu Olomauckém Dwadcátém Sedmém.

Kapitola XXXI.

Wáclaw přigmijm Králjk Patryarcha Antyochenský/ po Kundrátowi kterýž na Arcybiskupstwij Pražské byl wzat/ Olomaucké Biskupstwij obdržel.

Ten proti náležitosti/ marné chwály byl chtiwý. Když Sacrum celebrauit odewssech chtěl widijn býti: Pročež sobě Magestat wysoký včiniti rozkázal/ tak aby w Sláwe swé od Lidu spatřijn byl. A když na Concilium Konstantské geti měl/ weliké Poklady Kostelnj Zlaté y Střijbrné práwě mocý (neb mu toho Kapitola zbraňowala) wybral/ a to wssecko do Prahy toliko přigewssy/ vtratil. Když se giž pak wijcegi na vtratu nedostáwalo/ chtěl se zase do Morawy obrátiti. Což y včinil/ a do Města Switawy/ k Biskupstwij Olomauckému náležegicyho přigewssy/ se roz-

nemohl a w krátkém čaſu vmřel. Potom do Olomauce přiwezen/ a w Koſtele Swatého Wáclawa pochowán.

Na Liſtu gednom Koſtela Brněnſkého/ zmijnka o něm těmito ſlowy ſe činij: Venceſlaus Patriarcha Antiochenſis, Adminiſtrator & gubernator Eccleſiæ Olomucenſis, perpetuus Comendarius, Bartholomeo Præpoſito & Capituli Bruneñ: ſtatuta confirmauit, Anno 1416. Hulin Capitulo vendidit, & pro ea pecunia Caſtrum Mielicz & Modrzicz redemit, vt patet ex literis in Mirovv datis, Anno 1413.

Ab eodem Epiſcopo, Franko de Paczovv, & Magiſter Marcus de Litouia Canonici Brunenſes, confirmationem ſuorum Statutorum impetrarūt.

O Janowi toho gména Sedenáctém Biſkupu Olomauckém Dwadcátém Oſmém.

Kapitola XXXII.

JAn z Prahy Biſkup Olomaucký Dwadcátý Oſmý / a Morawſký w počtu Třidcátý druhý/ z Lithomyſſlſkého Biſkupſtwij na Olomaucké přeložen/ a od Kapitoly pořádně wolen. Kterýžto welikau ſtaroſt měl pro překážku ſobě od Krále Wáclawa činěnau. Proti němužto Alſſo Wyſſehradſký Kanownijk z wůle Heretykůw a Kundráta Arcybiſkupa Pražſkého/ též y některých ſwárliwých a neſworných Kanownijkůw/ na ten Vřad byl gmenowán. Ale když oto odpor ſpolu před Concilium měli/ Jan při Biſkupſtwij zuoſtawen: A nadto weyſſe in cætum Cardinalium ſub Titulo ſancti Ciriaci fuit aggregatus. Ten potom když ſe s takowau ozdobau nawrátil/ s welikau poctiwoſti a radoſti odewſſech přigat byl. Anno Do: 1430. Strigonij mortuus, Vaciæ ſepultus.

Byl to w giſtotě netoliko Biſkup ale práwě Statečný Rytijř a odpurce Kacyřuow/ s nijmiž vdatně o pořádek Koſtelnij a prawdu Božij bogowal / dáwagjc odpor wſſem těm kteřijž mu vbližowati chtěli. Sám na Koni we zbrogij / tu kdež wěděl že mu Nepřátelé

Ceſty

Cesty zastupowali / chtjce gey z Swěta shladiti / gezdil. Pročež byl w řeč wzat a od Lidu obecného Železným Biskupem nazwán.

Ten wyplatil Město Kroměřjž w gisté a weliké Summě / Woytěchowi Rakauskému Knjžeti a Margkrabi Morawské^w zastawené. Tolikéž Hůlin od Kapitoly. Čzti otom Biskupu Dubra: Lib: 26. Fol: 250. tam se sprawjs yaký gest to byl obránce Cýrkwe Božj: a yaký odpor straně Taborský dáwal / yasně wypsáno negdeš.

O Dwadcátém Dewátém Biskupu Olomauckém.

Kapitola XXXIII.

Kundrát kterýž gmenowán byl Kunzo / Rodu Starožitného Panůw ze Zwole / po Janowi na Biskupstwj Olomaucké dosazen. Byl Iuris Pontificij Professus, ac Sacri Palatij Apostolici causarum auditor. Wolen na tu Stolicy Léta Páně 1430. Ten ačkoliw byl Biskupem dobrým / wssak zanedbáwal Vřadu / powinnosti / a powolání swého / gezdjc toliko po Králowstwj Vherském / též y po Řjssy / za Dworem Cýsaře Zygmunda. A to ne tak yak na Staw geho náleželo / (magjce kromě Biskupstwj giné Důchody k tomu) ale welikau skauposti weden gsa / toliko sám Cztwrtý. Vmřel w Vlmě w Swábské Zemi / třetjho Roku Biskupstwj swého / Létha Páně 1433.

O Pawlowi Biskupu Olomauckém w počtu Třidcátém.

Kapitola XXXIIII.

Pawel z Milíčina kterýž prwé byl Probosstem Pražským/ po smrti Kundráta na tu Stolicy wolen. W prawdě dobrý a vžitečný Biskup Cýrkwi Božij.

Ten od nesprawedliwých držiteluow statky Kostelnij wyplatil/ a některým gekterýž gich neslussným Práwem w držený byli/ mocy odyal/ a Kostelu nawrátil. Od Kacýřuow genž o zdrawij geho stáli/ měl weliké nebezpečenstwij/ tak že s welikau těžkostí (gsauce Člowěk tlusty a Starý/) po dwakráte Rukau gich vssel. Pýsse se o něm že gest weliké Almužny činil/ za nijmžto weliký zástup Lidij chudých/ kde gest se koliw obrátil chodil/ gijmž on žiwnost y giné potřeby dáwal. Potõ w starosti wěku swé° 6. Nonas Maij. Létha 1450. vmřel/ a w Brně w Kollegi S°. Petra pochowán.

Hic pronunciauit inter Capitulũ & Cartusianos de Silua Veska. Hic etiam fecit arbitramentum inter Scholasticum & Capitulum. Habuit Suphraganum VVilhelmum Episcopum Nicopoliensem, ordinis Fratrũ Eremitarum sancti Augustini, qui Dominica infra Octauã Epiphaniorum Domini, Anno 1444. in Slauiola Altaria reconciliat & consecrat.

O Třidcátém Prwnijm Biskupu Olomauckém.

Kapitola XXXV.

Jan řečený Ház rodem z Brna/ po Pawlowi Biskupu na geho mijsto wolen/ kteréhož gesstě týž Biskup Pawel za žiwota swého na tu Stolicy předložil. Byl Probosstem Olomauckým/ Vir magni consilij, Iurisq; Pontificij egregie peritus.

Tento Jan Biskup/ Ladislawa Syna Krále Woytěcha korunowal na Králowstwij Čžeské. Potom w krátkém času w Mohlicy Městečku swém roznemohssy

nemohſſy ſe vmřel / a w Koſtele Olomauckém pochowán.

Za gehožto Biſkupſtwij Měſto Conſtantinopolis od Amurata Tureckého Cýſaře s welikým pádem a hanbau wſſeho Křeſtianſtwa mocý wzato. W němž vſſlechtilý a welikým nákladem wyſtawený Koſtel Sophiæ, id eſt Sapientiæ, zhanoben a rozbořen / w kterémž na ten čas Pohané Krámy ſwé neybohatſſij magij: toliko yakýs dijl toho zuoſtáwá / kde ſwé Modlářſtwij puoſobij. Na druhý den potom Měſto Gallatu za Zátokau Morſkau týž Pohan ſobě podmanil.

Ten týž gmenowaný Biſkup doſedl na Stolicy Biſkupſtwij Olomauckého Létha Páně 1451. A vmřel dewátého dne Měſýce Máge Létha 1454.

Hic Priuilegium vna cum Capitulo obtinuit à Ladiſlao Vngariæ & Boëmiæ Rege, ſub Data. A. D. 1453.

O Bohuſſowi Biſkupu Olomauckém Třidcátém druhém.

Kapitola XXXVI.

Bohuſs / Kundráta ze Zwole před tijm Biſkupa Olomauckého Streyc / po ſmrti Jana Haza na Biſkupſtwij byl wolen. Měl welikau láſku v Krále Ladiſlawa / od něhož pro ſwau hodnoſt za neypředněgſſij Raddu přigat byl. Ten od ſwých Prelátůw wypůgčiwſſy Oſum Tiſýc Summy hotowé / Měſto Kroměřijž wyplatil / ale wſſak potom ge zaſe pro pilné potřeby zaſtawiti muſyl. Krátký čas byl Biſkupem nebo puowodem Kacýřůw otráwen geſt w Wijdni / yakž otom Doktorowé ſwědectwij dáwali. Pochowán na tom mijſtě w Koſtele Olomauckém / kde geſt byl Jan Mráz pohřben. Rok dokonánj žiwota geho Kámen hrobowý těmito ſlowy pokládá: Anno Domini 1457. die vltima Menſis Iulij, obijt Dominus Bohuſsius de Zvvola, Epiſcopus Olomucenſis, Orate pro eo.

O Třidcátém Třetijm Biskupu Olomauckém.

Kapitola XXXVII.

PRothazyus z Czerné hory Rodu welice Staroźitného Panůw z Bozkowic/ když gesstě in Ticinensi Academia na Včenj byl/ za Biskupa Olomauckého wolen. A od Josta z Rožmbergka Biskupa Wratislawského/ při přjtomnosti Krále Girjho y giných mnohých Panůw/ s welikau Pompau w Kostele Olomauckém pomazán. Anno Domini 1460. Cantauit suam nouam missam de Assumptione virginis gloriosæ in Ecclesia Olomucensi. Præsente Georgio Rege & Regina, multisque Baronibus & Nobilibus terræ, & Iodoco Episcopo VVratislauiensi.

Byl gisstě práwě včený Pán/ wzrostu wysokého/ twáři pěkné/ welice rozumný/ a obzwlásstnij weymluwnosti. Pánu Bohu rád slaužil/ pořádek Kostelnij milowal/ žádné powinnosti swé neobmesskáwal: Nadto weysse Zámek Wysskow/ tolikéž y Kostel/ práwě z grunthu nákladně wystawěti dal/ očemž Erbowé geho do Zdj wsazenj swědectwij dáwagj. Potom gsauce powětřijm Morowým nakažen 24. dne Měsýce Zářij/ Létha Páně 1482. vmřel. Nakž otom Epitaphium w Kostele Olomauckém těmito slowy swědčij: Anno vtsup. Obijt Reuerendus Pater, Dominus Dominus Prothasius de Bozkovvicz & Czerna hora, Episcopus Olomucensis Ecclesiæ, Orate pro eo.

Za geho žiwota/ tijto Mužij slawnij se stkwěli. Napřed Laurentius Valla, Theodorus Gaza, Guarinus Veronensis, Leonardus Aretinus, Pogius, & Franciscus Philelphus, qui fuerant Latinæ linguæ egregij vindices & assertores.

O Biskupu Olomauckém Třidcátém Cztwrtém.

Kapitola XXXVIII.

Po smrti Prothazyusa Biskupa / Kostel Olomaucký pořád Patnácte Leth bez Pastýře byl: Toliko byli od Kapitoly vstanowowáný Spráwcowé / kteřýž yak Duchownj / tak y když toho potřeba byla časné wěcy wyprawowali: což gisté bylo s welikau sskodau Kostela Božjho. Až potom Mathyáss Korwinus Vherský a Cžeský ꝛc. Král ꝛc. w to se wložil / a Jana Biskupa Waradinenského na to namluwil / že gest ten Kostel pod spráwu swau přigal. Byl Rodem z Prostěgowa / Muž hodný a welice včený / tak že toho wěku mezy Duchownými Pány / žádný rowný gemu se nenacházel. Ten yak rychle na Biskupstwj dosedl / hned Zámek Wysskow též y Mirow oprawowati dal. Klásster wssech Swatých Canonicorum Regularium na Předměstj Olomauckém / z gruntu wystawěl. Městečko Mohlicy wyplatil a Kostelu zase připogil. A to ne tak z Duchodůw Kostelnjch / yako z welikých daruow / kteréž od Mathyásse Krále / obdržel.

Tento Jan Biskup / spolu s Rudolffem Biskupem Wratislawským / a Janem Knjžetem Opolským / témuž Mathyássowi Králi / gezdil pro Manželku Beathu / Dceru Ferdynanda Krále Apuleyského / w počtu ssesti Stech Konjch / kterauž přiwezssj w Bělehradě Korunowal. Potom wstaupil do Zákona Ržádu S°. Františska / a w Hradissti Klásster ffundowal / w němž Tělo swé pochowati rozkázal. Od Důstogenstwj Biskupského vstaupil Létha Páně 1491. A vmřel Létha 1509. 15 Calendas Iulij. Tento Jan Biskup / Rod Panůw z Kunowic welice zbohatil ꝛc.

O Stanislawowi Biskupu Olomauckém Třidcátém Pátém.

Kapitola XXXIX.

Létha

LEtha Páně 1497. když Biskup Jan od Biskupstwij vpustil/ Stanislaw Turzo od Kapitoly na geho mjsto wolen. Práwě přigewssy toho času z Ržijma/ ode wssech s ochotnostj a s welikým potěssenijm přigat byl.

Tento Stanislaw byl Biskupem dobrým a pobožným/ chowage se chwalitebně a giným ku přijkladu w tom Vřadu. Pročež netoliko v lidj Katholických byl w wážnosti / ale y od těch kteřjž byli odlaučeni od Cýrkwe Swaté welikau k sobě přijchylnost vznáwal. O tom Dubrauius ssijřegi wypisuge. Byl to Biskup ke wsseliyakým wěcem hodný / nebo gest se na Dwořijch Králůw a welikých Potentátuow / yako v Krále Mathyásse wychowal/ očemž týž Hystoryk w Knijze 32. dokládá. Též k yakým welikým wěcem od Krále Ludwijka byl potřebowán/ to také tam negdes. Vmřel w Olomaucy w Domu Archyděkanowěm/ mezy Gedenáctau a Dwanáctau hodinau / Měsýce Dubna dne Sedmnáctého/ Létha Páně 1540. Gehožto Tělo pochowáno gest w Kostele Swatého Wáclawa/ w Kaple Biskupské. Yakž o tom Náhrobek/těmito slowy swědčij: Stanislaus Turzo Episcopus Olomucensis obdormiuit in Domino, hic post somnum tumulatus, requiescit. A při tom tito Werssowé gsau napsani:

Qui sub hoc Saxo positus viator
Scire si gestis breuibus monebo
Pontifex Turzo pius ac benignus.
Cætera nosti.

W Kroměřjži w Kostele Swatého Maurycyho Tělo Bratra Biskupa toho pochowáno ležij / nad gehožto Hrobem Kámen Mramorowý položen/ a na něm Osoba Mužská wytesaná gest.

JAna Bratra téhož Biskupa Olomauckého Cathalog aneb pořádek Biskupůw Wratislawských prawij býti Biskupem/k kterémužto Vřadu že gt skrze welikau hodnost swau/ (ale yakž

 otom

otō Cureus půſſe/wjcegi ſkrze Otcowſké Penjze) přiſſel. Nebo Otec geho byl Człowěk w Krakowě welice bohatý/očemž Annales Slézſké/tolikéž y Acta Krakowſké ſwěděčj/ že gt ſkrze mnohé dary/ v Knjžat Slézſkých Biſkupſtwj Synu ſwému téhož gména kterýmž ſám gmenowán byl/obdržel. Což ſe dálo Léta Páně 1506. Týž Jan Biſkup Wratiſlawſký/vmřel Létha ꝛc. 1520. Měſýce Srpna. Fuit liberalis in diſcentes.

ZA Panowánj Ferdynanda Krále/ꝛc. Léta Páně 1534. w Knjžetſtwj Slézſkém připomjná ſe Pan Jan Turzo z Betlemsdorffu / Swobodný Pán Wolowſký a na Bljſſyně ꝛc.

Tohoto Rodu wjcegi w Kraginách těchto ſe nenacházý/ nebo geſt ſe do Vher přeneſl/ kdež weliké Statky ſwé magj / očemž ſlyſſeti geſt od těch kterýž tam býwagj.

Za Paměti lidſké geden Pán z Perſſteyna / měl Manželku toho Rodu.

O Biſkupu Olomauckém Třidcátém Sſeſtém.

Kapitola XL.

PO Smrti Staniſſlawa Turza/ na geho mýſto wolen Berůch Zaubek/Starožitného Rodu Panůw Zaubkůw na Morawě: o njchž w Stawu Rytýřſkém negdeſs. Ale nedlauho tu Stolicy ſprawowal / yakž o tom Cathalog / y Nápis na geho Hrobě ſwědectwj wydáwá/takto: Bernhardo Zubkone à Zdetin, viro genere nobili: doctrina & Linguæ facúdia præſtantiſsimo, qui ex Decano in Epiſcopum Olomu-

Olomucensem electus, & abelectione decem Mensium è viuis sublatus, P. P. qui obijt Anno Domini 1541. Mensis Martij die 12. &c.

O Janowi Třidcátém Sedmém Biskupu Olomauckém.

Kapitola XLI.

JAn Dubrawa / dobrý a giným přijkladný Biskup / po Beruchowi Zaubkowi na geho mijsto wolen / Létha Páně 1541. vltima Aprillis. A vmřel Létha 1553. octaua Idus Septembris. Ten byl přirozený Czech Rodem z Plzně. Měl přijgmi po Rodu Skala/prwé než byl přigat do Stawu Rytijřského.

W Brně w Kostele Hlawnijm gest Kámen Mramorowý/ na němž tento Erb gest wytesán / a na Helmě Panna w Koruně/ mage za sebau dlauhý spletený Wrkoč. Tak za to mám že gest tu wlastnij Bratr téhož Biskupa pochowán. Očemž Text těmito slowy swědčij: Anno Domini 1558. die Mercurij ante Festum Mariæ Magdalenæ, obijt Nobilis ac Strenuus Vir, Dominus Venceslaus Dubrauius à Dubrauka & Hradisst, hic sepultus, Orate pro eo.

O Třidcátém Osmém Biskupu Olomauckém.

Kapitola XLII.

KDyž vmřel Biskup Dubrawa / wolen za Biskupa Marek / Létha Páně 1553. die sexta Octobris. A vmřel Decima Februarij Anno 1565. Očemž swědčij Náhrobek

hrobek w Kaple Biskupske/ w Kostele Swatého Wáclawa/ takto: Anno Domini 1565. decima Mensis Februarij, obijt Reuerendissimus in Christo Princeps, Dominus, Dominus Marcus Episcopus Olomucensis, hoc in tumulo sepultus.

Tento Marek Biskup byl w Pijsmě včený/ ale in Politicis byl weliký prostak/ žiwota byl dobrého y přijkladného a Kostelu Olomauckému mnoho dobrého včinil.

O Wylémowi Biskupu Olomauckém Třidcátém Dewátém.

Kapitola XLIII.

Po Smrti Marka Biskupa/ na geho mijsto wolen Wylém Prusynowský z Wičkowa/ Létha Páně 1565. Dewátého dne Měsýce Března. Sprawowal ten Vřad Leth Sedm. Tělo geho ležij v Gezuwitů w Kostele Swatého Frantisska / yakž o tom Kámen Hrobowý swědčij těmito slowy: Reuerendissimo & Illustrissimo Principi ac Domino, Domino Guilhelmo Prusinovvsky à Viczkovv Episcopo Olomucensi, Diuorũ Cirilli & Methodij Præsulum Marcomãnorũ in recta linea successori dignissimo, huius Collegij & Scholarum Societatis IESV fundatori, templiq; instauratori liberalissimo, fidei Catholicæ acerrimo propugnatori, nec non Studiosorum atq; Pauperum omnium mecenati, ac Patrono benignissimo. Helena soror vnica, vnico fratri pientissimo, gemebunda posuit. Obijt Anno Domini 1572. Decimo sexto Calendas Iulij. Ætatis suæ 38. Episcopatus verò, septimo. A při tom Textu tito Werssowé.

Guilhel-

CLXXXIIII.

Guilelmus Præſul virtute & ſtemate clarus,
Pauperibus Chriſti dulce leuamen erat.
Doctus erat, docte gaudebat voce Camenæ,
Marcomannorum gloria ſtirpis honor.
Hanc ædem, populos, Muſeum, numen, olimpum,
Ornauit, docuit, ſtruxit, amauit, habet.
Terruit Hereticos Chriſti defendit ouile,
Heu bene ſuſcepto, mors ſcita turbat opus.

¶ O tomto Rodu Panůw z Wickowa/ ſſjřegi negdeſs w Stawu Rytheřſkém wypſáno.

O Janowi Cžtyřidcátém Biſkupu Olomauckém.

Kapitola XLIIII.

PO Wylémowi z Wickowa/ wolen za Biſkupa Jan Grodecký / Starožittného Rodu na Slézſku Panůw Grodeckých gichžto Předkowé před dáwnými Léthy z Polſký wyſſli. Tento Biſkup byl wolen w neſwornoſti/ nebo někteřij wolili ſobě Anthonijna Arcybiſkupa Pražſkéº/ což ſe dálo Létha Páně 1572. Sſeſtnáctého dne Měſýce Cžerwence. A když oba k wuoli Electorum nechtěli odſtaupiti wolenij ſwého / podali toho na Decret Maximiliána Cýſaře toho gména druhého/ který geſt Janowi Grodeckému yakožto toho Vřadu hodnému/ Biſkupſtwij přiſaudil/ čehož potom Papež Gregorius 13. potwrdil/ yako Muži welice včenému / a w Jazycých Rzeckém/ Židowſkém/ Německém/ Wlaſkém ꝛc. zběhlému. Byl Syn Matěge Grodeckého z Brodůw/ a Heleny Staroweſký. Měl Bratry dwa/ Wáclawa a Ondřege/ o nijchž nijžegi negdeſs. Vmřel ten ctný Biſkup/ ſſeſtého dne Měſýce Ledna Létha Páně 1574. yakž otom Nápis na Hrobě geho ſwědčij.

Erb

ERb tento z dáwna w Polſſtě nabytý geſt/ a gmenuge ſe Radwan/ od Rytýře gednoho tak řečeného/ kterýž gey nabyl týmto ſpůſobem. Za Panowánj Boleſlawa Chrabry Krále Polſkého/ Létha Páně 1021. tento Rytjř poſlán gſauce od Heytmana ſwého s malým počtem Lidu proti Nepřýteli/ na weliké Wogſko treffil. S nýmžto když geſt ſe potkal/ od Nepřátel rozehnán gſauce/ Praporec mu odniat geſt. W tom vtýkánj wſkočil do Wſy gedné w nýž byl Koſtel/a pochytiwſſy Korauhew Koſtelnj/ s ný proti Lidu ſwému kterýž ſe byl rozběhl po Chraſtinách a po Bahnách nemagýce Znamenj Wogenſkého/ wygel. Gehožto když w Rukau Korauhew držýcyho vzřeli/ wſſyckni k němu ſe zběhli/ a ſprawiwſſe ſe/ Nepřýtele porazyli. O tom když ſpráwu před Králem včinili: on za tu ſlužbu/na wěčnau památku Rytýře toho Korauhwi Koſtelnj za Erb darowal/ a doſtatečně obohatil: očemž ſſýřegi pod Erby Polſkými wypſáno máſs.

TEnto Rytýř měl Syna gménem Radwana/ kterýž geſt byl od Otty Cýſaře Rzýmſkého/ s ginými mnohými Pány Polſkými Tytulem Hrabſkým darowán. Ten po otcy ſwém byl Neywyžſſým Kancleřem Králowſtwj Polſkého. O Druhém Radwanowi/ mnohé Liſty v Potomkůw geho ſe nacházegý/ a ſwědčý/ že geſt byl tolikéž Kanclěřem téhož Králowſtwj Létha 1153. Mieczillao, Henrico, Boleslao Fratribus, in Polonia principantibus.

POřádek Biſkupůw Koſtela Poznánſkého/ Létha Páně 1130. ſwědčý o Radwanowi/ že geſt byl Biſkupem téhož Koſtela Poznánſkého.

O Gothartowi těch Radwanůw Potomku/ mnohé paměti ſe nacházegj/ tolikéž Kronyky Polſké ſwědčý/ že ſlaužic w Vhřých/ v Hradu Segetu doſtatečný odpor Pohanuom dáwal/ ſkrze což v weliké poctiwoſti/ netoliko v ſwých/ ale y v cyzých Národů držán byl. Přigel potom s nemalým bohatſtwým do Wlaſti ſwé/ a hned od Knýžat Mazoweckých wolen za

Heytmana proti Litwě a Jacwingům / kterýž ačkoliw byl postawy malé/ ale srdce geho newymluwné směloſti a ſyly bylo plné. Ten wyprawiwſſy ſe s Lidem / ſſkody mnohé w zemých Nepřátel Knížat ſwých činil/ pročež weliké ſlowo w Kraginách gých (nebo wſſyckni ſe dýwili čerſtwoſti a oppatrnoſti geho) o ſobě měl. Gednoho pak čaſu Knížata Litewſká Poſly ſwé wyprawili k Knížatům Mazoweckým/ žádagýce pokoge: což y obdrželi. A když byli od Knížat Poſlowé ctěni/ chtěli známoſt učiniti s Gothardem Heytmanem gých/ kterýž ſe toho zbraňowal / proto / aby od Nepřátel poznán nebyl/ nadto wýce y poſměch pro malý wzroſt geho aby ſobě nečinili: Wſſak na welikau prozbu gých poručeno mu od Knížat před ſebe přigýti. On pak když měl mezy též Poſly gýti/ užil ffortele/ wložiwſſy ſobě na hrdlo Rauchu / na ný prawau Ruku položil/ tak yakoby gey bolela. Když bylo oznámeno o přýſſtý geho/ Poſlowé powſtali/ a uhlédawſſy Oſobu malau / ným pohrdali. Předný Poſel počal z něho žerty ſwé mýti/ podáwagýce mu Ruky/ Rukau geho ſemotam točil / yakoby mu gi zlámati chtěl: Czemuž Gothard porozuměwſſy řekl k tomu Poſlu: Zkuſſugeſs mé ſyly chtýce mi Ruku zlámati? Gemuž Poſel odpowěděl/ aby geho yak chce točil / že k tomu dowoluge. Ale on toho učiniti nechtěl / než proſyl gey / aby mu ſe dopuſtil tau bolawau Rukau ſtiſknauti za Czelo nad Očima. Poſel ten yako Człowěk weliký/ nedomnýwage ſe aby mu co Gothard učiniti měl/ s ſmýchem ſehnul ſe/ a řekl: Aby ſtiſknul yak koliw ſe mu libj. W tom on wzawſſe dowolený od Knížat ſwých y od giných Poſlůw / ſtiſknul gey tak tuze/ až mu Koſti w Czele rozdrobil a Oči wen z Hlawy wytlačil/ s tým promluwenjm: Tak každému nepřjteli Knížat Panůw ſwých učinjm. To Poſlowé widauce a geº ſylu ſeznawſſe/ k tomu gſauce zbawený Thowaryſſe ſwého/ kterýž od toho ſtiſknutý Duſſy puſtiti muſyl/ Pokog s Knížaty Mazoweckými utwrdiwſſy/ a s nými ſe rozžehnawſſe/ do Kraginy ſwé odgeli. Gothard pak za ſwau ſtatečnoſt od Knížat welice byl obdarowán. Gehožto wlaſtnj potomcy w Králowſtwý Polſkém gſau Páni Zebřidowſſtý/ y giný mnozý/ ꝛc.

Ondřeg Zebřidowſký byl Biſkupě Krakowſkým Léta Páně 1562. Bartholoměg Bratr geho wlaſtný/ byl Weywodau Břeſtým. Kaſſpar byl Weywodau Kaliżſtým. Ten měl za Manželku Dceru Jordána Spytka Kaſſtelana Krakowſkého/ od nýž zůſtali potomcy Mužj wyborný. Floryan Zebřidowſký Streyc gmenowaných Weywod/ byl Kaſſtelanem Lubělſkým / gehožto Syn nyný geſt Weywodau y Staroſtau Krakowſkým ꝛc.

S Týmiž Pány Zebřidowſkými od gednoho předka počátek Rodu ſwého magij Páni Czikowſſtij/ kteřijž před tijm Hrabſkého Tytule vžijwali / očemž Prywilegia gijch wyſwědčugj / že wlaſtně gdau z Rodu oněchno dáwnijch Hrabat Radwanůw. Což ſe geſt bylo zgewně vkázalo na onom Slawném a wěčné paměti hodném muži/ Ondřegowi Czikowſkém/ kterýž geſt za Panowánj Kazymira Krále Polſkého/ Syna Jagelonowého/ vkázal wſſemu Rytijřſtwu ſpůſob yak geden každý před Králem aneb Pánem Země obhagowati měl ſwobod a Statku ſwého. Tomu gmenowanému Ondřegowi Czikowſkému když geſt Král odnijti chtěl Pauſſť welikau v Nepolomic / kteráž toliko tři mijle od Krakowa wzdáli geſt / welikých neſnazý w té wěcy s nijm vžijwal. Nebo když geſt přiſſlo k wykazowánij Meznjkůw / na kteréž geſt ſám Král wygel/ Czikowſký k němu řeč včinil: Milý Králi/ yá ſem ſe do tebe Pána ſwé° toho nenadál/ aby ty měl Meze wykazowati/ nebo to ne twá/ ale Vřednijkůw Zemſkých powinnoſt geſt. Ale wſſak poněwadž gſy ſám přigel/ yá tebe na ten čas za Krále nemám/ než za Sauſeda/ A protož vkazůg Meznjky. Když geſt Král neukázawſſy žádného znamenj Přijkop wyſeypati rozkázal/ Czikowſký žádným ſpůſobem toho dopuſtiti nechtěl / mluwijc: ne ſypey žádný/ nebo kdo koliw začne/ na té Zemj Hrdlo dáti muſý. Král gſauce w hněwu zapálený chytil ſe za Kord. Czikowſký pak vgawſſy ſe za ſwůg/ powěděl: Králi / tu mi negſy Králem/ ale gſy mi Sauſedem / protož nedobýwey na mně braně/ nebo na to toliko pamatugi/ že gſy ty Pán Země aneb Královſtwij tohoto/ Ale poněwadž geſt to Dědictwij mé wlaſtnij / brániti ho yak neywýſſe mocy budu. Když pak Král k němu přiſkočiti chtěl/ dobyl Czikowſký braně ſwé/ mluwjc: Nechey Králi té zloſti/ nebo toliko třikráte powinen ſem ti vſtaupiti / dálegi ſobě křiwdy činiti w ničemž nedopuſtijm. Král gſauce w hněwu neuhaſytedlném/ počal ſobě oſwědčowati/ že geſt na něg Meče dobyl: On tolikéž oſwědčowal/ že geſt gey dobyl ne na Krále/ ale proti mocy kterauž trpěl od Sauſeda na wlaſtnjm Gruntu ſwém. Poznali wſſyckni přiſtogijcy křiwdu geho / tolikéž y welikau žádoſt Královſkau k tomu Statku/ kterýž byl přilehlý Gruntům Králowſkým/ gehožto geſt od něho/ ani ſſreymarkem/ ani za Penjze/ ani žádným žiwým ſpůſobem/ za přijčinau tau/ že ſe předkowé geho od dáwnijch čaſůw z něho pſali/ odbyti nechtěl. Nebo Czikowſſtij a Žebřidowſſtij kteřijž ſe pſali Hrabata Radwani / w tom Kragi okolo Krakowa a na Slézſku/ dijly ſwé brali/ z nijchž až poſawád ſe pijſſij.

Obeslal potom byl Instigator aneb Prokurator na mjstě Králowském Ondřege Cžikowského / o zbráněnj weyspu k Mezným / tolikéž o to / že gest na Krále braně swé dobyl. Když gest pak přissel den na kterýž mu byl Rok položen / postawil se Cžikowský spolu s Swědky y Přátely swými bez wsseliyakého prodléwánj / a předstaupiwssy před Senat, prosyl aby Král na tom Saudě mezy njmi neseděl / ale oni sami mjsto Králowské někým giným zasadjc / saudili gey podlé sprawedliwosti / toho dokládagjc / že se neobáwá ani strachuge žádné weypowědi / by pak y neyhrozněgssj byla / toliko když sprawedliwě wyhlássená bude. To promluwiwssy / musyl Král z mjsta swého wystati / a na stranu odstaupiti. Když pak Pře wyslyssaná byla / nemohli vznati Cžikowského winným / ale rozkázawsse mu Krále odprosyti a w hněwu geho vkrotiti / swobodně propustili.

Král widauc welikau směloſt geho / a tomu porozuměwssy že toho doweſti nemůže aby gey zkrotil: Poručil Myſliwcům swým / (wědauc gey býti mſtitedlného) do té Pausstě geho na Low se pustiti / a několik Set Koňů w Leſe zkreyti / proto / geſtli žeby gjm chtěl toho brániti aneb ge wyháněti / aby na něg wyſkočjce bud zabili / aneb swázaného před něg přiwedli. O tom když bylo Cžikowſkému od gednoho dobrého přjtele oznámeno / připrawil se k tomu / a tak yak o něm Král držel že geſt mſtitedlný / toho swětle dokázal: Nebo obeslawssy Přátely a Sauſedy swé / welikým počtem Krále přeweyſſyl. Když mu pak bylo powědjno o té mocy kteráž se w Pausstj geho děge / obrátil se sewſſemi swými k tomu mjſtu / a w malém počtu vkázawssy se počal ty Myſliwce honiti / kteřjžto tak mu dlauho vcházeli / až gey na Zálohu přiwedli. On pak widauce nerownoſt obrátil se ſpátkem / yakoby vtjkal / kteréhož Králowſſtj / daleko ſtjhali. W tom Lid geho w Leſe ſkrytý wyſkočil a do Wogſka Králowſkého / kteréž bez ſprá wy běželo / w ſſiku vdeřil / a tak ge nenadále obklýčiwssy / weliký počet gich pobil / a giné zgjmawssy swázal a s ſebau odwedl. To když se ſtalo / rozkázal zbité w otrhaných Sſatech na Wozy klásti / a poyawſſy s ſebau Wězně / we dwau Tiſýcých Konjch do Krakowa na Zámek kde Král byl / nedbagjce nic na Krále / proſyl Staroſty aneb Heytmana na Peňažka / kterýž byl z Familiæ Gelit / genž vžjwagjů tři Kopj Zlatých na Cžerweném Poly / aby mu podlé powinnoſti swé ten kwalt zapſati rozkázal / a ty kteřjž mu moc na Gruntu geho prowozowali / podlé práwa tu kdeby náleželo pohřbiti poručil. Z těch pak genž zgjmal a s ſebau přiwedl / ſprawedlnoſt včinil. Král widauc gey ſobě k odporowánj we wſſem doſtatečného / poznawssy se w té wěcy býti winným / s welikau těžkoſtj na něm to obdržel / že geſt na žádoſt gmenowaného Staroſty Krakowſkého / wězně propuſtil / a ty kteréž zbil / poctiwý pohřeb včiniti gim dowolil. To když giž tak mezy njmi

 vpoko-

vpokogeno bylo/ Král gsauce w swém hněwu zatwrdilý / čekal příhodné chwjle/ yakby se nad Czikowským slussně pomstiti mohl.

Nemohauce pak Král gmenowané Paussté aneb Statku toho / ani práwem ani za Penjze dostati/ na to se oddal / aby gey něyakým fortelem o něg připrawiti mohl: nebo gest to byl Král welice vkrutný (yakž o tom w Kronykách Polských / mnohé Tyranstwj geho připomjnagjc/ zmjnka se činj) yak na Rytjřstwo tak y na Staw Duchownj / nedbagjce nic na přjsahu swau /wsseliyaké Swobody y Práwa russyti chtěl. Ten neyprwé wyděl z mocy některým Kostelům liberam electionem Biskupůw / yako Krakowskému neyprwé / a potom giným. Očemž čti v Cromera aneb v Mechowity Hystorykůw Polských/ o Jakubowi Seněnském. A protož složil Sněm / na kterémžto včinil Dekrét / kdoby koliwěk w Pustinách a Lesých Králowských zabil Gelena/ aneb yaké koliwěk zwjře/ aby Hrdlo ztratil / a wsseckên Statek swůg propadl. Czož gest y skrze constituci opatřeno. A to wsseckо činil/ wyhledáwagjce přjčiny na Czikowského.

Gednoho času gel Czikowský na Low / nebo gest byl Pán welmi chtiwý k myslliwosti a Rytjřským wěcem/ a mage w swé Paussti Gelena bjlého/tak se za njm dlauho sháněl/ až gey do Králowské Paussté wehnawsse/ w nj zabil. Polesnj to widauce Lowcy aneb Jakrmeystru Králowskému o tom spráwu dali/ kterýžto hned bezmesskánj pospjssyl/a Králi to oznámil. Gsauce potom obeslán od Krále na Sněm/ přiznal se že gest to včinil/ ale že gest mu z wlastnj Paussté geho vtekl/ a on za njm pospjchagjc/ yako swé/ na Králowském Gruntu že gest zabil: Wssak se gest tjm obrániti nemohl / toliko na snažnau prozbu některých Panůw Hrdlem darowán/Statek pak ten kteréhož dáwno Král žádostiw byl postaupiti musyl. Rytjřstwo/ widauce takowé vblјženj od Krále gemu včiněné/ znagjce w něm nad giné hodnost / sebrawssy mezy sebau několik mnoho Tisýcůw / gemu takowau Summu darowali: Za kterauž gest on kaupil Wogislawice/(odkudž se potomcy geho až posawád pjssj)a přestal se psáti z Czikowic/ kteréž gest mu Král s Nepolomicemi odyal. Na kterýžto statek geho / na ten čas od Králůw Polských Starosta podáwan býwá.

Král poznawssy takowau milost odewsseho Rytjřstwa k Czikowskému/ počal mu Lásku okazowati/ proto/aby gemu y potomkům geho překážky nečinil w žádostech gjch v Rytjřstwa / dawsse mu Weywodstwj Sendomirské/ spolu s njm w mjr a pokog wessel.

Tento Ondřeg Czikowský zplodil Syna Mikulásse / kterýž byl Kasstelanem Sandeckým a Starostau Běckým/ dlauhý čas ty Vřady sprawugjc/ w njch vmřel/Zanechawssy dwa Syny/ Mikulásse a Stanislawa.

Miku-

CLXXXVII.

Mikulášs Muž weliké Sláwy a paměti wěčné hodný / mladá Létha ſwá w Rytýřſkých wěcech ſtráwil. Tohoto Mikuláſſe / Zygmund Auguſt Král Polſký včinil Hoffmiſtrem v Králowy Izabelle / tehdáž když geſt byla wygela z Vher s Synem ſwým Janem / po ſmrti Manžela ſwého Hanuſſe Weydy. Toho čaſu když byla Sydlem w Petrkowě / přigel k nj Poſel od Cýſaře Tureckého / mage s ſebau w Towaryžſtwū Cžauſſe Muže welice hněwliwého / a mezy Turky pro geho hrdinſké ſkutky nad giné ſlawné° / na něgž geſt byl Cýſař Turecký náramně laſkaw. Ten měl obzwláſſtnū Hoſpodu ſwau / gſauce v toho přednūho Poſla yakoby Faktorem. Mikulášs Cžikowſký Hoffmiſtr Králowy podlé obyčege vſſetřowal ge / y doſtatečně ctiti rozkázal / nařjdiwſſy k tomu něyaké° Gulſké° kterýžby k to° dohljdal / aby ſe na wſſem dobře měli: S kterýmžto gmenowaný Cžauſs ſlowy ſe pohodnuwſſy / wytrhl Nůž a zabil gey. O tom když bylo oznámeno Hoffmiſtru Králowy / bezmeſſkánū poſpjſſyl do Hoſpody toho Morděře / a tu w který welký Poſel ſtál oſadil ſtrážū / tak aby žádný z nūch wěděti nemohl / co ſe s druhým dūti bude. Když pak do Hoſpody geho wcházel / vzřel an ſe giž vtýkat ſtrogū : Což Cžikowſký widauc / zkřikl : žádna křiwda Poſlu Cýſařſkému ſtáti ſe nemá. Turek k němu běžū / padagūce k Nohám miloſti žádá: Ale on vchytiwſſy gey za Krk / ſwázati rozkázal. A gdauce k přednūmu poſlu Towaryſſy geho / nic ne wſpomjnagūc přjhody té / toliko chwálic weliký pořádek Cýſaře Pána geho / dotazowal ſe na něm / coby takowý Poſel (které° koliw Pána) zaſlaužil / kdyby koho w Zemj gegūch zabil? Na kteréhožto Otázku dal takowau odpowěd / že by to giž nebyl Poſel ale Morděř / muſylby býti na Hrdle treſtán. Cžikowſký yakoby o tom nic newěděl / řekl: y yá tak o tom držjm / Ale poněwadž mi gde o základ / proſým tě dey mi to napſáno / že ſe při tom tak w Zemj Pána twého zachowáwá. On newědauce co ſe děge / bezewſſeho odporowánū mu to podal. Kterýž wzawſſe ten Dekrét teprwa mu powěděl že geſt geho Towaryſs Cžauſs tak včinil / zabil Cžlowěka dobrého / za kteraužto přjčinau Hrdlo dáti muſý. Poſel vleknuwſſy ſe počal ſpátkem točit ſwau weypowědj. Gemuž Hoffmiſtr odpowěděl: Ty w pokogi ſeď / nebo gináče býti nemůže. A wyſſedſſy od něho / dal toho Turka ſtjti. Králowna proſyla aby toho nečinil / mluwūc / že mně y Synu mému Králowſtwū ſtratjš: wſſak žádnau prozbau nedal ſe oblomiti. Byl to Muž w wěcech Rytýřſkých dobře wycwičený / nebo geſt w Vhřjch z Mladoſti ſe wychowal / Jazyk Vherſký / Charwátſký / dobře vměl / s Turkem tūm ſám auſtně a ne ſkrze Tlumače rozmlauwal.

Poſlal potom k Králi / ſpráwu owſſem dawſſy co ſe geſt zběhlo zſtrany těch Poſlů / a yakým ſpůſobem gť gim gegjch zaufFalſtwj vyal. Král gſauce wýcegi pokoge a nežli Woyny žádoſtiwý / nebyl toho welmi wděčen / k tomu přemeyſſlegjce o tom aby ta Smrt gmenowaného Czauſſe / nepřineſla yakého w potřebách Králowny zaneprázdněnj: Chtěl wyprawiti Poſla do Turek / ale obáwal ſe aby gey tam yaké nebezpečenſtwj nepotkalo / nebo geſt to byl Pán weliký milownjk poddaných. Když někoho ſauditi měl o Hrdlo aneb Poctiwoſt / oblékl ſe w Sſaty ſmutkowé / a tak ſeděl na Saudu / s welmi ſmutnau Twářj / Plakal ne yako Pán poddaného / ale yako wlaſtnj Otec ſyna. Když takowá Bázeň Králowſká oznámena byla Czikowſkemu / vwolil ſe ſám w tom Poſelſtwj geti / což bylo s podiwenjm mnohých Lidj.

Neomeylila naděge Czikowſkého / nebo ačkoliw do Pohanſké Země ſe puſtil / tak ſe domnjwal že Poſel měl býti při pokogi zanechán / když toliko z powinnoſti ſwé podlé náležitoſti newykročj: Wſſak proto oppatrně na ceſtě ſobě počjnal. Měl s ſebau Sedm Seth mužůw wýborných kteřjž ſe Wozý neobtěžowali / ale na dobrých Konjch a Wozeyky Kozacké lehké / na kterýchž potřeby wezli magjc / ſe wyprawili. Když pak giž do Země Nepřátelſké wgel / we wſſech wěcech oppatrně ſobě poſtupowal / obáwagjce ſe něyaké Zraddy aneb poſměchu / kterěhož Národ teu nerád komu trpj. A když přigel k Cýſaři Selimowi / wſſecko podlé wůle Pána ſwého wyřjdil / a znáti geſt že lépegi y doſtatečněgi / nežli ſobě poručeno měl.

Nawrátiwſſe ſe potom a wykonawſſy Poſelſtwj s pochwalau / poručeno mu od Krále Zygmunda Auguſta wyprowázeti Králownu do Vher / kterau giž byla Země y Páni Vherſſtj přigali. Ten chtjce wykonati poſluſſnoſt / wědauc že giž w Pokogi Králownu přigmau / newzal s ſebau toliko Pět Tiſýc Lidu Rytjřſkého. Ale když přigeli / proměna ſe ſtala mezy Pány Vherſkými / zbauřila ſe wſſecka Země / nadto weyſſe Weywodowé Multanſký a Walaſký s Wogſky pohotowě byly nechtjce přigjti Králowny ani Syna gegjho: Což včinili z náwodu Cýſaře Tureckého / kterýž ſe obáwal aby mu ſe potom od Krále mladého yaká ſſkoda neſtala. Porozuměwſſy tomu Czikowſký a poznawſſy welkau neſtáloſt Panůw Vherſkých / způſobil to / že wſſecky Pány / tolikéž y Walaſkého a Multanſkého Weywodu odwedl dokola opodál od Wogſka gegjch / mluwjc / že Králowna na ſlowo malé gjch potřebuge. A w tom rozkázal ge několika Stem Konjm k tomu nařjzeným obſtaupiti a zgjmawſſy ſwázati / Katu pak s Mečem ſtogjcýmu yako neſtále w Ržeči ſwé a Ruſſytelé pokoge / zſtreſtati. Oni to widauce padli k Nohám Králowny láſky a miloſti žádagjc / Lid ſwůg rozpuſtili a Králownu do Bělehradu doprowodili / přiſljbiwſſy gi wěrnoſt we wſſem zachowati.

Mnoho giných pamětihodných činůw tohoto Slawného Rytyře wspomenauti by náleželo / k čemuž tuto mýsta nezbeywá. Měl Manželku Annu Swidwianku z Samotul / od kterež potomcy Mužského Pohlawý pomřeli / toliko gedna Dcera žiwá zůstala. Vmřel gsauce Kasstelanem Sondeckým / a Starostau Sanockým / Purgkrabj Krakowským / a Foytem Bochenským.

Stanislaw Czikowský Bratr geho wlastný / Pán Nesmrtedlné Paměti hodný / w Rytýřských wěcech z mladosti se wychowal / a yaké Služby Wlasti swé činil / netoliko Kronyky ale y paměť Lidská to snássý. Pod Krásnohrádkem / Třidceti Tisýc Moskewského Wogska porazyl / nemagýc pod swau mocý toliko Pět Tisýc Lidu wýbraného.

Byl to netoliko Heytman Sstiastný / ale y Rytýř takowý / z yakých ctnostj Hektora aneb giné Muže Rżecké a Troganské wychwalugý. Pod Orssý kdež gest ona Slawná bitwa nad Mozkewským Lidem od Polákůw wyhraná byla / za Heytmanstwý Jana Hraběte z Tarnowa / tento Stanislaw gesstě mladý gsauce / sám gj začýnal / wskočiwssy napřed do Wogska nepřátelského s některými Dwořany Kralowskými / yako s Skotnickým a s Pukářowským. W Vhřých gsauce statečně s Nepřátely Kříže Krystowa sobě počjnal. Ku po Swolj nad Wogskem byl Heytmanem. Potom po smrti Krále Augusta za Heytmana Koruny Polské odewssech byl deklarowán až do přýgezdu Krále Ssteffana Battorého : Za kteréhožto Vřadu swého y vmřel / Byl také Kasstelaně Běckým. S Králem Ssteffanem o Obecné dobré yako prawý a Starožitný Pán y Senator dobrý / časté rozmlauwánj mýwal. Manželka geho byla Anna Senénská Kasstelana Malogoyského Dcera / kteráž z dáwných Předkůw swých vžýwala Erbu tým způsobem yak gey tuto položený widýss / kterýž Polácy gmenugý Dembno / zplodil s ný tři Syny. Po gegýžto Smrti pogal sobě druhau Manželku z Rodu Panůw Komorowských z Žiwce / od njž zůstal Syn Krystoff.

PAn Stanislaw Starssý Syn wýssgmenowaného Pana Stanislawa Czikowského Kasstelana Bieckého a Neywyžssjho Heytmana Koruny Polské etc. toho času když sem tuto Knihu spisowal byl Podkomořým Krakowským / Pán welice včený / w Rżeckém / Latinském etc. Jazycých / nad podiwený zběhlý. A mno-

 hým

hym plnym wěcem Wlasti swé potřebowán býwal. Měl Manželku Alžbětu Dialinskau/Dceru Pana Michala Dialynského Podkomořjho Země Dobřinské Starosty Bobrownického a Lucbarského w Knijžetstwij Pruském/ s nijž zplodil Cztyry Syny. Gindřich a Stanislaw žiwi gsau/ tolikéž gedna Dcera.

PAN Ondřeg Czikowský Bratr wlastnij Pana Stanislawa Podkomořijho Krakowského/Starosta Včanský a Dangeliský/ z mladosti swé neyprwé w Swobodném Uměnij pracugijc/a potom w Uhřijch w wěcech Rytjřských se objragjc Wěk swůg strawil. Potom přigewssy do Polský/za Panowánj Krále Stefana Battoré°/žádného taženij yak k Dánsku tak tolikéž y do Mozkwy/neobmesskal. Odkudž když se gest zase we zdrawij nawrátil/ pogal sobě k Stawu Swatého Manželstwij/pozustalau Wdowu po Nebossttijkowi Pánu Gitijkowi Osstijkowi Weywodě Smolenském Starostě Braclawském/ Včinském/ Dangeliském a Opeském/Urozenau Panj/Panj Mandalénu z Lomnice/ wlastnij Dědičku Zámku Braumowa/ s nijž zplodil syna Mikuláffe kterýž mage Wěku swého dwě Léthě/ vmřel w Krakowě Létha Páně 1583. a w Bochni pochowán.

Třetij Bratr těchto gmenowaných Panůw/ Pan Joachym Czikowský/ kterýž slaužijce w Uhřijch statečně sobě s Pohany počijnal. Až potom gsance Appoplexia tactus/ do Wlasti swé obrátiti se musyl: Gesstě žiw zustáwá.

TEhož Erbu gsau Páni Vchansstj. Jakub Vchanský byl Arcybiskupem Hnězněnským. Vmřel Létha Páně 1581. Bratr geho Arnolff byl Weywodau Plockým/ gehožto synowé těchto časůw gsau lidé slawnij/ z nijchž geden téhož gména yako y Otec/gt Oppatem Suleyowským. Thomáss Vchanský Bratr gjch/byl Lowcem aneb Jakrmeystrem Bělským/kteréhožto Syn Pawel/ w mnohých Poselstwjch od Stefana Battorého Krále Polského/obzwlásstě pak do Ržjma k Papeži Ržehořowi toho gména Třináctému/ y ginam wyfýlan býwal. Potom od Zygmunda

nyněg-

nynėgſſjho Krále Polſkého gſauce do Turek poſlán / tam vmřel Létha Páně 1589. Pſali ſe Comites de Sluzevvo.

Od těchto Vchanſkých / Magnuſſowſſtj / Jakačtj / y mnozý ginj Rodowé / w Ruſkých y Mazoweckých Kraginách pořádkem ſwým gdau.

TEhož Erbu wſſyckni Rodowé w Krakowſkém Weywodſtwj / na Slézſku y w Weliké Polſſe / s gmenowanými Rody od gednoho Předka počátek Rodůw ſwých magj. Yako napřed: Páni Brandyſowé / kteřjž odtud to přjgmi doſtali / že geſt Předek gjch w Czechách v Zámku Brandeyſa / welikau Sláwu obdržel / gemuž to přjgmj na wěčné čaſy dáno. O wzáctnoſti Rodu tohoto Hyſtorye Polſké obſſjrně wypiſugj. Nebo Předka gjch Klimenta Brandyſa z Grabyſſyc / wſpomjnagj Acta Zemſké Staroſtau a Heytmanem Chenčinſkým / též y Hoffmiſtrem Králowy Barbory / Zygmunda Krále Polſkého Manželky / kterýž že geſt ſe welice Králi Pánu ſwému zaſlaužowal. Wyprowázel dwě Králowny Polſké / Izabelli do Vher Králi Janowi / a Barboru Joáchymowi Knjžeti Brandeburſkému / Dceru Králowy Barbory / v kteréž byl Hoffmiſtrem. Zanechal po ſobě Synůw Pět.

KTerý Starſſj Syn Klimenta Brandyſa / byl Staroſtau Oſwětjmſkým. Druhý Bratr geho Petr Brandys Muž welice ſlawný a wzneſſený. Ten pod Kraſnohrádkem z Děla poſtřelen / a tak do Wilna raněný dowezen / kdežto / když mu pomoženo býti nemohlo / vmřel y pochowán ꝛc. Za panowánj Krále Zygmunda ſtatečně s Mozkwau Nepřátely Pána ſwého ſobě počjnal.

STaniſſaw Brandys z Grabyſſic třetj Syn téhož Klimenta / na Dwoře Cyſařůw / Karla Pátého / a potom Ferdynanda mladé Létha ſwá ſtráwil. W mnohých potřebách Wogenſkých a w wěcech Rytjřſkých býwal / Člowěk wzroſtu wyſokého a k tomu dwořanin prawý: kteréhož když gedna Panna Rodu wzáctného w Polſſe Erbu tohoto (geyž oni gmenugj Nowina) vhlédala / tak gey welmi zamilowala / že hnedky bez

wůle pjá-

wůle Přátel swých slib k Stawu Manželskému gemu včinila: Z čehož weliká nepřjzeň mezy njm Stanislawem a Přáteli gegjmi wznikla / proto: že gsau se nad njm práwně pomstiti nemohli / nebo od Krále Zygmunda Panna gemu přisauzená byla / Wšak hněwem wedeni gsauce o Hrdlo gey připrawili. A tak ten Muž slawný kterýž w mnohých Bitwách statečně s Pohany sobě počjnal / hlawy gegjch Cysařům odsýlal: Tu kde se toho nenadál mjzerně we Wlasti swé zabit gest.

Michal čtwrtý Syn téhož Klimenta / měl Manželku Rodu starožitného Panůw Pisařowských z Pisařowic / kteřjž vžjwagj za Erb Koně přepásaného Czerným Dekem. Ten Erb w Králowstwj Polském gmenuge se Ssaffranec. Ti s Pány Tenčinskými od gedno° Předka gdau / mezy nimižto za kterau přjčinau proměna w Erbu gich gest / O tom pod Erby Polskými sstjregi wypsáno máss.

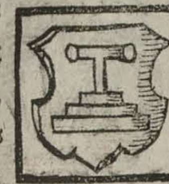
S tau Panj Pjsařowskau zplodil dwa Syny / Melichara a Kasspara. Od Melichara zůstal Syn / na ten čas gesstě Mládenček. A od Kasspara Dcera / též gesstě nedorostlá.

Páty Bratr gmenowaných Panůw / Diwiss Brandys a na Grabyssycých / z mladosti na Dwořjch Králůw Polských se wychowal. V Augusta Krále y v ginýchaž do tohoto času přes Třidceti Leth pořád Dworzaninem byl. Potom pogal sobě za Manželku Panj Markétu Krupskau / z Frauchymeru Králowny Anny / s njž žádných potomkůw neměl.

Sestry geho byly tyto: Anna Pawlowská / kteráž porodila Pět Synůw / Wawřince / Walentjna / Hanusse / a Wysoce Důstogné a Oswjcené Knjže a Pána / Pana Stanislawa Biskupa Olomauckého etc. tolikéž Wáclawa Pawlowské z Pawlowic a na Enderdorffe / o njchž na počátku Stawu Panského / doloženo gest. A Dceru Annu / kteráž se dostala Pánu Wáclawowi Klochowi / od njž gest Syn a Dcera Anna.

Druhá Sestra Porembská / od njž na ten čas gsau potomcy žiwj w Oswětjmském a Zatorském Knjžetstwjch.

Třetj Dorota Jwická / ta zplodila tři Syny / Jana Kanownjka Olomauckého. Mikulásse Colmistra G. M. Knjžetcy Pána Biskupa

skupa

skupa Olomauckého rc. a Lukásse / kterýž vžýwagý Erbu swého / tým způsobem yako Páni z Weytmille / totižto Kamene Mleynského s Krabicy.

Cztwrtá Sestra gých Magdaléna Plazská. Ten Rod vžjwá Erbu / kterýž Polským Jazykem se gmenuge Okssa / to gest Sekerka. Tuto Panj Magdalénu porodila Margareta de Luzimovv, filia Ducis Kozika. Kteréžto Knjžata tohoto wěku na Wolyni Panstwj swé magj.

W Těchto Kraginách / z Rodu wýss gmenowaných Radwanůw / Rod Panůw Grodeckých na Slézsku počátek swůg má. Toho z počátku psané° Biskupa Olomauckého byli tři Bratřj wlastnj: Neystarssj gménem Wáclaw Děkan Brněnský / kterýžto ač z počátku byl Probosstem / ale welikým Náboženstwjm gsauce weden / ginému ho postaupil / wěcy Swětu náležitých se chráněc pokogněgssj žiwot wésti vmýnil. Omnia bona sua pauperibus & viris Religiosis rozdal / sám paruo cõtentus, assiduus in orationibus. Byl Kanownjkem Wratislawským a Olomauckým. Vmřel Létha Páně 1591. pochowán w Kaple Panůw Pawlowských / kterauž Stanislaw Pawlowský Biskup Olomaucký / wýss y často gmenowaný / sobě & posteritati suæ wystawěti dal.

ONdřeg Grodecký z Broduow / Bratr wlastnj dotčeného Jana Biskupa a Wáclawa Děkana Brněnského Kanownjka Wratislawského a Olomaucké°. Měl Manželku Zoffigi Marklewskau z Zebrace / Starožitného Rodu w Knjžetstwj Slézském / s njž zplodil Cztyry Syny. Vmřel Létha Páně 1587. a w Grogcy w Kostele we wlastnj swé Wsy pochowán. Byl Heytmanem Knjžetstwj Těssynského.

LVdwjk Starssj Syn Ondřege Grodeckého z Brodůw rc. Kanownjk Olomaucký / Vir admirabilis ingenij. Kterýžto co koli wěk Očima swýma vzřel to wykontrfetowal / a potom tak subtylně na Mědj wyryl / což w welikém podjwenj v Lidj bylo. K tomu byl tak weliké Syly / že Podkowu nowau w Ruce wzawssy /

wzawſſy zlámal / Muže neyſylněgſſýho w zápaſy přemohl. Mnoho ginýchkuſuow Rytýřſkých w ſobě měl / wſſak toho znáti žádnau měrau na ſobě nedal/ zaneprazdňugýce ſe toliko ſamými wěcmi Stawu Duchownýmu náležitými. Byl Cžlowěk včený / w Wlaſkém Německém ꝛc. Jazycých zběhlý. Žiw byl toho čaſu když ſem tuto Knjhu pſal.

PEtr druhý Syn Ondřege Grodeckého z Brodůw Proboſſt Brněnſký / z přirozenýý dobrotiwý/ & animi nobiliſsimi, toliko čaſem zdráwýý býwal neſpůſobného/ w kterémž mu morbus Chirogricus překážel/ tak že čas dlauhý na lůži toliko ležjc/ ſtráwil. Vir doct⁹, humanus, affabilis, & alijs moribus hæroicis bene ornatus. Vixit anno 1592. kteréhožto Roku k lepſſýmu zdrawýý přicházel. Viuat propter bonum Eccleſiæ Catholicæ in Annos plurimos.

FRydrych Bratr gých třetýý Syn téhož Ondřege/byl Muž včený a obyčegů wážných. Měl manželku Johannu Horeckau z Horky Starožitného a wzáctné° rodu na Morawě/ s nýž žádných Potomků nezanechal. Vmřel Léta ꝛc. 1591. Tělo ge° ležýý w Koſtele S° Maurycýho/ w Měſtě Kroměřýžýý.

KRyſtoff Grodecký z Brodůw / čtwrtý Bratr těchto gmenowaných Panůw/ mladá Létha ſwá w Swobodnem Vměnýý pracugjc/ ſtráwil. Potom ſlaužýce na Dwoře Oſwýýceného Knýžete a Pána Biſkupa Olomauckého/ pro geho ſſlechetné chowánj týž Pán Biſkup wlaſtnj Seſtry ſwé/a Vrozené° Wládyky Pana Wáclawa Klocha z Kornic a na Vſtroně/ Dceru / gménem Pannu Aneſſku/ k Stawu Swatého Manželſtwýý dáti geſt mu ráčil. Seſtra gegých gménem Lidmilla/ dána byla za Manželku Janowi Lhotſkému ze Lhoty ꝛc.

Cžaſtopſaný Ondřeg Grodecký z Brodůw a na Groycý/pogal ſobě potom druhau Manželku Žoffigi Tſchámberownu z Hyſtřičina / kteráž mu porodila dwě Dcery Annu a Helenu. Z nýchž geſſtě žádná wdaná nebyla.

Téhož

TEhož Erbu a Rodu gsau Radečtij z Radoče. Michal Radecký byl Saudcým Zemským w Knijžetstwij Těssijnském/ psal se z Radoče a na Gilownicy. Měl Manželku Zioffigi Ruckau z Ruc Rodu Starožittného/ o kterémž potõ pod Erby Slézských negdess: Zplodil s nij Syny y Dcery. Mikuláss a Wáclaw byli na Dwoře Oswijceného Knijžete a Pána Biskupa Olomauckého / tehdáž když sem tuto Knijhu psal.

TYech Radwanuow welice mnoho w rozličných Weywodstwijch se nacházý. Tomalowsstj w Welké Polssté/ z nijchž žiw gest Martin Tomalowský Magister Artium & Philosophiæ Doctor, vir fortis, robustus, ac manu prõptus, ten byl na ten čas Probosstem Sandeckým. Tam také w Sendomirském Weywodstwij w Kragi Plzenském Rod Kowalewských. W témž Weywodstwj Frysstačtj a Oswětimowé. W Krakowském Loděnsstij Rod wzáctný a dáwnij/ Wylamowé/ y ginij mnozý.

W Mazowssy Rodůw mnoho téhož Erbu bžijwá: W Warssewském Kragi Dambrowsstij/ Slawkowsstij w Czechanowském/ Rybensstij/ Jaskewsstij w Zakročinském/ Služewsstij/ Rokowsstij/ Okěčtij a Stanislawsstij w Kragi Warssewském/ Braněčtij w Sochačewském/ Glynsstij w Zakročimském/ Měduſstij/ tolikéž Němčewsstij w Plockém Weywodstwij.

W Ruských Kraginách Rodu toho mnoho gest: yako Pelkowé w Sanocké zemi/ Pakossewsstj Rod welký/ tam tolikéž Lesčinsstj a Prokowsstj/ Skačěstj w Rygowském Weywodstwj.

Tuto sem pak za tau přjčinau položil ty Rody/ aby se Streycowé znali/ o sobě wěděli/ a dostatečně gedni na druhé wyptáwali/ tak aby se gim žádný do Rodu nemijchal. Což rádi činij nowij kterýž se za Zemany wdáwagij / a w Staw Rytijřský nenáležitě pletau: obzwlásstě w oněch ssyrokých Kraginách Polských.

TEnto z počátku psaný Jan Biskup/ k Kostelu Olomauckému Městečko Začany za několik a Dwadceti Tisýc hotowé Summy přikaupil. Beati Cirilli vitam z Rzeckého Jazyku na Latinský přeložil. Mnoho giných paměti hodných skutkůw geho se nacházý/ kterýž se tuto pro krátkost pominauti musegj.

¶ O tomto pak Rodu ssijřegij pod Erby Polskými se doložilo.

O Cztyřidcátém Prwnijm Biskupu Olomauckém.

Kapitola XLV.

Wo smrti Jana Grodeckého/ téhož Roku 1574. wolen gest na ge° mijsto Tomas Albinus, kterýžto gsauce welikými starostmi ztrápen/ druhého Roku/ to gest Létha 1575. gedenáctého dne Měsýce Ledna žiwot swůg dokonal. Očemž swědčij Epitaphium na Hrobě geho těmito slowy psané: Anno 1575. decima die Martij obijt Reuerendissimus in Christo Pater Dominus, Dominus Thomas Albinus, Episcopus Olomucensis, hic sepultus, Cuius anima Deo viuat &c.

Biskupu Olomauckém Cztyřidcátém druhém/ a Morawském w počtu Cztyřidcátém Sſestém.

Kapitola XLVI.

Když gest pak vmřel Biskup Albin/ Kapitola chtijce na geho mijsto giného woliti/ srownati se nemohli. Až potom post multas lites když o to mezy nijmi skrze některé osoby srownánj se stalo Léta 1570. 13. dne Měsýce Vnora/ pořádně wolen gest na ten Vřad Jan Mezon z Telče/ Pijsma S° Doktor a Děkan Kostela Olomauckého ꝛc. kterýžto toliko dwě Létě ten vřad sprawugjc/ vmřel w Brně den Swaté Dorothy to gͤt 6. dne Měsýce Vno-

ſyce Vnora/ Létha Páně 1 5 7 8. přiwezen do Olomauce/ a před weliký́m Oltářem pochowán. Po gehožto ſmrti Léta 1 5 7 9 die 11. Iunij wolen gt Staniſlaw Pawlowſký z Pawlowic Iuris prudẽtiæ Doctor, Prothonotarius Apoſtolicus, Præpoſitus Brunenſis, Olomucenſis, VVratiſlauienſis Eccleſiæ Cathedralis Canonicus. Korunowán w Koſtele Olomauckém ſkrze Welebného w Bohu Otcy Kněze a Pána / Pana Jana Kaſſpara Biſkupa Wideňſkého / při welikém shromážděnij Panůw a Rytijřſtwa ⁊c. To ſe dálo Létha 1 5 8 0. deſátého dne Měſyce Ledna.

TVto máš Cztenáři laſkawý Stawu Prelátſkého proſtředek / w kterémž ti ſe geſt vkázalo 48. Biſkupůw / genž w tomto Slawném Margkrabſtwij Morawſkém / Wijru Swatau Křeſtianſkau rozmnožili/ od nichžto y w giných Kraginách Slawenſkých rozſytá geſt/ yakž ſe toho weyſſegi doložilo. Žiwoty pak těch Biſkupůw ſepſal a na ſwětlo wydal Auguſtinus Iuris Pontificij Doctor, Olomucenſis & Brunenſis Præpoſitus, ſupremus Secretarius Regius, až do žiwota Staniſlawa Turza/ kterémužto ge ſepſawſſy oddal a připſal/ očemž Kronyka Jana Dubrauiuſa Biſkupa Olomauckého ſwědčij. Tam ſe nacházý Biſkupůw 39. a při nijch dwa Arcybiſkupi/ Cirillus & Methodius. Oſtatnij pak Admodum Reuerendus Dominus Melchior Perneſius à Pyrn, Prothonotarius Apoſtolicus, Decanus Olomucenſis & Canonicus VVratiſlauienſis, při nijchž mnohé giné přijběhy dáwnij/ w tomto Slawném Margkrabſtwij Morawſkém/ ſepſawſſy / mně geſt podal/ yako Muž takowý qui confidit virtuti ſuæ non inuidet alienæ. Kterýchžto wſſech genž tu Stolicy ſprawowali po wýš gmenowaných Arcybiſkupijch/ nacházý ſe Cžtyřidceti Sſeſt/ z nijchžto o gednoho každého žiwotě/ y yak dlauho žiw byl (aneb yak geſt ſe který z nijch řijdil a ſprawowal/ ku přijkladu giným/ tak aby náſledowali těch genž dobře a Swatě žiwi byli/ těch pak z nijchž některij hanbu y nenáležité připomijnánij magij/ ſe wyſtřijhali/) připomenuto geſt.

Náleželoby tolikéž tu hnedky při nijch opowědijti pro budaucý a wěčnau paměť wſſeliyaká dobrodinij tomu Koſtelu činěná / kterýmiž geſt mnoho předeſſlých Biſkupůw převyſſyl nynějſſij čaſto gmenowaný Biſkup. Neſſkodiloby připomenauti merita proti tomu Slawnému Margkrabſtwij/ kterež k ozdobě geho/ yakožto primus Princeps & Senator činiti račij. Ano y to by oznámiti náleželo a k přijkladu giným vkázati/ aby na potomnij čaſy vměli Cyſařům/ Králům/ Knijžatům/ y Panům ſwým/ tak pilně/ tak vpřijmně a wěrně ſlaužiti / yako y on hned téměř od toho čaſu yak geſt na tu Stolicy wolen/ ſlaužil a

žil a slaužiti nepřestáwá. Ale abych se někomu newiděl/ zwlásstě Lidem záwistiwým dulcedine verborum seductor lásky geho na proti sobě / za nechati toho mussým / poněwadž to wssecko w čerstwé paměti y yasné w Očých Lidských zůstáwá / a dlauhý čas y práwě nepřebyti trwati bude.

Yá pak na ten čas Cžtenáři Laskawý zakazugjce ochotnost swau / lásce twé se podáwám/ za to Pána Boha žádagjce aby on to^w Slawnému Margkrabstwj Morawskému we wssem Sstiastný prospěch dáti ráčil/ a skrze Pastýře toho kteréhož nynj má k gednotě prwnj / (Lid gemu swěřený) w Wjře Swaté vtwrdiwssy / přiwesti ráčil. Kterémužto spolu semnau winssug a žádeg/ vt Nestoris Annosi vincat secula.

Aby každý wěděl co wyznamenáwá Oděw ten w kterémž Biskup při wykonáwánj Služby milého Boha býwá: tuto se krátce z Pjsma Swatého pokáže.

Ty kterýž se djwáss a patřjss na Biskupa Náměstka Božjho při Službě a Oběti geho Swaté/ neweďauc z které přjčiny gest se tak přistrogil : Tuto poslyss weykladu co wyznamenáwá ten Oděw geho. Neyprwé wez když se tak připrawj / že ten Oděw geho to wyznamenáwá/ yakž Apoštol ad Colossen: 3. Cap. mluwj : Exuit veterem hominem cum actibus suis, & induit nouum qui secundum DEVM creatus est. Swláčj z sebe starého Cžlowěka/ to gest onen starý obyčeg wsseliyakých skutkůw / a obláčj se aneb na sebe klade nowé včenj a poručenj Páně/podlé rady Ducha Swaté^o: Ne podlé onyno dawnj / yakž gest Pán wyučowal Moyžjsse přes Cžtyřidceti dnj facere Pontificalia & Sacerdotalia vestimenta sacerdotibus & Leuitis suis. O tom čti in Exodo 27. 31. 35. & 40. Cap. kterak gest Pán rozkazowal Moyžjssowi/ aby sprawil Aaronowi Kněžy y Synům geho Oděwy Swaté ku cti a chwále geho / aby kdyžby se vmyly a w Swaté Raucha oblekli/ Vřad swůg Kněžský na mjstech Pánu poswěcených/ wykonáwali.

Toho nezrussugjc poručenj (Duch Swatý) Božjho/ na takowý spůsob (wěčnau paměť čingjc neymilegssjmu Synu geho Pánu a Spasyteli nassemu) giný Oděw sebral podlé wůle Boha Otce Nebeského/ očemž mluwj Ecclesiasticus cap. 47. Dedit celebrationibus decus, & ornauit tempora vsq; ad consummationem vitæ , vt laudarent nomen

Sanctum

Sanctum Domini. Odkudž tehdy ſebral ten Oděw Biſkupů geſtli wě-
děti chceſs? Odnikud toliko z oné hrozné a vkrutné múky Pána a
Spaſytele naſſeho/ kterauž geſt on pr[illegible]zké hřjchy naſſe newinně
podſtaupiti ráčil. O kteréžto múce geho/patrně nám Pjſmo Swa-
té oznamuge/ pokládagjc čaſy y hodiny kterých geſt co trpěti ráčil.
W ten Oděw oblácegi gey Kněžij ginij/ yakožto Vicarium Chriſti: cui
Angeli miniſtrant & omnia ſeruiunt.

Tak ſe tehdy ſtrogij / yakž Apoſſtol poraučij ad Epheſeos cap: 6.
Induite vos inquit armatura DEI vt poſsitis ſtare aduerſus inſidias Dia-
boli. State ergo ſuccincti lumbos veſtros in veritate. Amluwij ad Corinth.
10. Arma militiæ noſtræ non ſunt carnalia, ſed potentia DEO: ad deſtru-
ctionem munitionum conſilia deſtruentes, & omnem altitudinem extollē-
tem ſe aduerſus ſcientiam DEI, & in captiuitatem redigentes omnem in-
tellectum in obſequium Chriſti, & in promptu habentes omnem inobe-
dientiam, cum impleta fuerit veſtra obedientia. Čzti dálegi ſobě wſſak
máſs Bibligi/ toliko čti takowau kterábyby byla prawé Cýrkwe Swa-
té wýkladů/ ne tu z které prawda wywržena geſt:· Čzti gj s pilnoſtj
žádagjc Pána Nebe y Země/ aby ti vděliti ráčil Ducha ſwého Swa-
tého k wyrozuměnij a poznánj prawdy y wůle geho Swaté.

Počneme tehdy vkazowati a wyčjtati ten Oděw Bi- ſkupſký/ Náměſtka Kryſta Pána naſſeho tijmto pořádkem.

Neyprwé klade Sandalia / totižto Punčochy a Střewice giné na
Nohy ſwé/ řjkagjc Zalmy Nábožné. Těm pak geho Punčochám a-
neb Střewijcům (o nijch Prorokugjc) diwij ſe Prorok takto mlu-
wijc: Quam ſpecioſi pedes Euangeliſantium pacem, Euangeliſantium bo-
na.

Apoſſtol k Effezſkým w Kap. 6. wſpomijná ge těmito ſlowy: Cal-
ciati pedes calciamentis virtutum. Marek Swatý w Ewangelium
w Kap. 6. oznamuge že geſt Pán poſlal wywolené ſwé/ Sandaliis cal-
ciatos. Actuum 12. cap. k Swatému Petru Angel mluwij: Surge
velociter & præcingere, & calcea te caligas tuas, & fecit ſic. Si enim calciati
non eſſent quomodo ſuper ſerpentes & ſcorpiones calcare potuiſſent,
yakž to o nijch Pijſmo Swaté prawij. Azdaliž nemuſý Diábelſká
chytroſt w Prachu ležeti když gi přitlačij Biſkup / tak Nohy ſwé při-
ſtrogiwſſy/ yak geſt ge byl přiſtrogil Spaſytel náſs na Křjži Swa-
tém wonyno Sandalia kteréž geſt mu okryla Krew geho neydražſſij.
Na gegijžto památku takowé Barwy Biſkup ſandalia & calceos s we-
likau ſkrauſſenoſtj a Báznij Božij/ Zalmy y giné Modlitby s Kapla-
ny ſwými mluwijc/ na ſwé Nohy klade. Klade tolikéž y bijlé/ kteréž
wyznamenáwagij čiſtotu a newinnoſt Kryſta Pána rc.

AMICTA co wyznamenáwá/kterúž na sebe klade prwé nežli Albu/ zakrýwagjc Hlawu y Očÿ swé/ a potom to zase dolů spausstégjc? Nic gineho newyznamenáwá toliko ono zawázanÿ Očj Pánu nassemu od Židůw v Kayffásse/ očemž čti Math: 26. cap. yak gsau se posmÿwagjc/ křičeli: Prophetisa nobis Christe quis est qui te percussit.

ALBA to gest ten dlauhý bÿlý Oděw / co na něm wyznamenáwá? Wyznamenáwá ten Oděw bÿlý kterýž gest byl Herodes na potupu dal Spasyteli nassemu / o kterémžto mluwil Ecclesia: w Kap: 9. Omni tempore vestimenta tua sint candida &c. Takowého Oděwu vžÿwali onÿ Kněžj Božÿ za Starého Zákona/ Tunica thalaris dicebatur: Vžÿwali gÿ stricte, propter spiritum seruitutis Iudeorum in timore. Nynÿ pak ssyroce a dostatečně vžÿwá gi Biskup: a to proč? propter Spiritum adoptionis in libertate, qua nos Christus liberauit. A protož/ tak se gest byl připrawil sám Spasytel náss před Apossstoly swými/ očemž Ewangelia Swatá swědčÿ. In transfiguratione resplenduit facies eius sicut sol, & vestimenta eius facta sunt alba sicut nix. Tak gest chtěl Pán sobě přistrogiti Náměstka swého/ kteréhož gě y přistrogil/ tak yak gest se byl vkázal w proměněnÿ swém/ tolikéž yak gest gey byl připrawil onen Herodes. Což připomÿná Ambrož Swatý pÿssjc super Lucam, tam negdess tato slowa: Non otiosum quod veste alba induitur Dominus ab Herode, immaculate tribuens indicia passionis, quod agnus DEI sine macula cum gloria mundi peccata susciperet, & hanc vestem albam representat hodie Alba sacerdotalis.

PAs w kterýž gey opasugÿ na Albu / y ten nenÿ bez welikého znamenÿ a požitku gistého: Nebo nenadarmo Pán powěděti gest ráčil v Lukásse S° w Kapit: 12. Sint lumbi vestri præcincti, & Lucernæ ardētes in manibus vestris &c. A to Pán dal proti Satanowi swůdcy Národu Lidského/ kterýžto s tÿm osydlem obcházý a w ně lowj Lid Božÿ wywolený: nebo Luxuria in lumbis dominatur, což sám Pán o onom Bohemoth powěděti gest ráčil. Očemž čti v Joba w 40. Kap. slowa geho. Virtus eius in lumbis eius, & fortitudo in vmbilico ventris illius. A protož napomÿná Pawel Swatý ad Ephesseos cap: 6. mluwjc. State succincti lumbos vestros in veritate, & induti loricam iustitiæ, & calceati pedes in præparationem Euangelij pacis, in omnibus sumentes scutum fidei, in quo possitis omnia tela nequissimi extinguere &c. A tak gestliže před tÿm měli swobodu onino Kněžÿ vžÿwati yakých Amplexus, wssak to nynÿ zdrželiwosti wssem gest zapowědÿno / a proto to opásanÿ na Albu wloženo činÿc konec swé wůli/ a přiwozugjc k paměti ono nelitostiwé od Židuow opásanÿ Pána a

na a

na a Spasytele nasseho kterýmž gsau gey byli k Slaupu přiwázali a
nemilostiwě katowali. Tenť gest oděw vzřel byl Jan Swatý w zge-
wenij swém o kterémž mluwij in Apoca: Cap: 1. Et conuersus sum vt
viderem vocem quæ loquebatur mecum &c. Vidi septem candelabra au-
rea &c. & in medio &c. similem filio hominis vestitum podere & præcin-
ctum ad mamillas Zona aurea. Toť tolikéž v rukau geho Sstuly a
znamenij giná téhož hanebného wázanj Božijho/ wyznamenáwagij.
Má gesstě mnoho giných tagemstwj kteréž ssyroce a důwodně Pijsmo
Swaté oznamuge: Nám toliko potřebněgssij wěc gest wěděti/ co k
Spasenij nassemu náležij: Co pak k naučenij a příkladům Kněžstwu/
tijm se my nezaneprazdňugme. Gesstě tehdy máss wěděti o Sstule
co gť wyznamenáwala a wyznamenáwá na Knězy Služebnijku Bo-
žijm: kteraužto když při poswěcowánij geho klade na něg Biskup/
mluwij k němu tato slowa: Accipe iugum Dei, iugum enim eius suaue
est, & onus eius leue &c. Id est suaue in prosperis, leue in aduersis. A vžij-
wá ty Sstuly dwogijm způsobem/ tak yakž též některij Biskupowé
na Ordynacý gij kladauc/ mluwij tato slowa: Stola innocentiæ indu-
at te Dominus &c. Když gi pak rozpausstij po bocých dolůw/perseue-
rantiam significat inter prospera & aduersa: A tak to iugum na sebe wlo-
žiwssy/ yakožto prawý Služebnijk Božij/ má w nij sprawowati vřad
geho: A když gi zase přeložj Křijžem na prsech swých/ tehdáž když při-
pomijná vkrutnau Muku Syna Božij° cuius minister est, immitatur in
mente Pána swého. Čti sobě Numeri cap: 3. yak gest Pán ostřijhati
rozkazowal wssech Oděwůw/ kteréž wždycky náleželi těm genž byli
od něho k službě nařijzenij: kdež k Moyžijssowi takto mluwij: Appli-
ca tribum Leui & fac stare in conspectu Aaron sacerdotis vt ministrent ei,
& excubent & obseruent quidquid ad cultum pertinet multitudinis, co-
ram tabernaculo testimonij. Kdož pak nemá toho iugum na sobě kteréž
gesstě w starém Zákoně poručeno gest Leuitum, ani se tak strogij yaký
rozkaz gest Božij w Cýrkwi geho/ tenť nenij Kněz prawý/ ale swůd-
ce od Diábla na wěrné Božj nalečený. Newěř mu by ti toho neylépe-
gij do wozowal že nenij potřebná Sstula ani Komže/ tehdáž když gde
k yakému koliw poslaužienij Vřad Kněžský wykonáwati/ což wlastně
náležij Cýrkwi Božij/ nebo to gest Klamář yako y Diábel Mistr ge-
ho. Zwykli gsau to giž ti Swůdcowé mluwiti/ že yá negdu s Sstu-
lau ani s Komžj/ ale s slowem Božijm. A ty mu na to odpowěd dey.
Wijm že neydess/ a také toho hoden negsy/ ani ti toho dopustj na sebe
wložiti Mistr twůg/ nebo on s takowým znamenijm kteréhož vžij-
wagij služebnijcy Spasytele nasseho/ nerád widj Dwořanůw swých.
Nakradl gsy tolikéž Slow Božijch/ nijmiž gednostegně dowodijss
prawdy yako Mistr twůg když gť pokaussel na Paussti Pána Spa-
sytele nasseho. Negsy tehdy hoden gináčegssijho odprawenij/ toliko
yako y on sám: gdi preč Ssathane.

MANIPVLVM, to gest vwázánj Czerwenk okolo Rukau geho/ wyznamenáwá onen Prowaz / kterýmž gsau byli Židé swázali na opak Ruce Pánu Spasyteli nassemu / tehdáž když gsau ho yali. Což připomjná Ewangelista Jan Swatý w Kap. 18. Comprehenderunt & ligauerunt IESVM, & adduxerunt eum ad Annam primum &c.

Dalmatyky dwě klade gednu na druhau / okrýwagjc njmi ony Pasy y Stuly/ to gt dáno zhanobenj Pána a Spasytele nasseho/ tak yak gest on zakryti ráčil welikost hřjchůw nassjch/ a pro zamilowánj Národu lidského/wssech bolesti y potupenj swých zapomenul: Na konec y za swé Křižownjky modliti se gt ráčil Bohu Otcy swému Nebeskému. Ta prwnj Dalmatyka Subtylnosti swau znamená gednotu a dostatečnost Wjry/kteráž weliké tagemstwj Božj sebau okrýwá. Repreſentat & illud veſtimentũ purpureum, quo milites circumdederunt IESVM, Druhá potom kterauž swrchu na nj klade gest ssyrssj / a na Bocých otewřená: ta wyznamenáwa Starau y Nowau Cýrkew: nebo onjno kteřjž pominuli a ostřjhali wůle Pána Boha swého/ tak tolikéž y ti kteřjž za njmi postupugj / wssyckni hodně mluwili a mluwj ona slowa Math: 21. Oſanna filio Dauid, Benedictus qui venit in nomine Domini. Oznamuge gesstě prwnj onuno wzáctnost Suknicky té spodnj / že gest Krystus Pán spolu y s nj rostl: A když gest při vtrpenj swém z nj swláčen byl/ nesměli gj Židé mezy sebau děliti/ proto že gest w tom byla wůle milého Pána Boha/ tak aby byla wždycky památkau w Cýrkwi stálosti a gednostegnosti vstawičné geho: W kterémžto stálosti chce mjti wywolené swé w Cýrkwi Swaté. Kteřjž se pak geho oddělugj / a gináčegssj sobě Modlitby/ a gemu chwály wymeyssleg/nemagjce na to žádného pozoru že gest Pán w celosti tu Suknicku swau při prawých Služebnjcých swých w Cýrkwi Swaté zanechati ráčil / o takowé Pán nedbá nebo mluwj v Swatého Jana w Kap. 15. Omnia quæ audiui à Patre meo nota feci vobis, to wssecko gest tau Suknickau swau při njch zawřjti ráčil. Gestližeby pak w tom pochybowal co gest se ti tuto napsalo / gdi k Pastýři swému a k včeným Kazatelům z poručenj geho podaným/tit wssecko to dostatečně oznámj. Nechcy tolikéž tuto wykládati oněchno dwau Oděwůw / kterýchž gsau Kněžj w Starém Zákoně vžjwali/ totižto Biſsinam & Iacintinam, čti sobě o tom in Exodo cap. 39. A o ostatku (co wyznamenáwagj) Pjsma Doktorůw Swatých aneb Náměstkowé gjch w Cýrkwi Božj ti powědj.

CASVLA SEV PLANETA kterauž Biskup obláčj na ten wsseckèn oděw/ wyznamenáwá welikau lásku geho/ y hognost

wſſech wěcy/ pročež ſwým Náměſtkům to poraučeti ráčij v Lukáſſe S° w Kap: 6. mluwijc. Eſtote miſericordes ſicut & pater veſter miſericors eſt. Mnoho giných přijkladuow nato by ſe vkázalo: wſſak zproſta na památku toho rozkázal ten oděw Biſkupům na ſebe kláſti/ aby byli tak yako y on ſám k Lidu geho hognými aneb ſſtědrými z těch dobrodinij kterýchž geſt gim on do čaſu vděliti ráčil/ a aby neodwracowali rukau ſwých od žádného/ nýbrž tak činili yak Eſayáš mluwij/ Frange eſurienti panem tuum, & egenos vagosq; introduc in domū tuam.

RVkawice kterýchž Biſkup býwá / tak yako y giných wſſech ku welikým tagemſtwijm ſkutkuow Božijch: To wſſecko ſprawenо geſt od ředitele Cýrkwe geho Swaté kterýmžto geſt ſám Duch Swatý. Cžinij to pak wedlé obyčege Apoſſtolſké°/ wložice na ſebe poſlednij Oděw to gt Caſuly a nebo Ornát/ kláde y Rukawice na ruce ſwé/tak aby newěděla Lewice/co činj ge° Prawice. Weliké tegnoſtj Božſké okrýwá w rukau ſwých/tak yak Spaſytel náš Similitudinē peccati ſine peccato ſuſcepit, vt incarnationis miſterium Diabolo celaretur. Tijmť geſt byl včinil welikau ſměloſt Ssathanowi/ že gt ſe tak (yako by ſe hřijſſným vkazugic) chowati měl: lačněl / žijzněl / ſpál / pracowal ꝛc. To vzřewſſy Ssathan pochybowal/ widauce při něm Lidſké obyčege aby to ten geſſtě býti měl kterýž gey měl porazyti. Vhlijdawſſy pak čas k tomu přijhodný/ když čtyrydceti dni a čtyrydceti nocy nic negedl ani pil a potom zlačněl/ přiſtaupil k němu yako k onomu Adamowi/domnijwagice ſe Cžlowěčenſtwij geho přemocy/ a tak pokauſſel gey / očemž Euange: Math: 4. capit. prawij. Ale wſſak geſt nic nezeyſkal nýbrž yak geſt poneyprwé ſwijtězyl nad Adamem / tak po druhé poražen od Spaſytele naſſeho.

A protož ne tak yak ſobě nepřijtel Božij wykládá ty Rukawice/ o nijch rozuměti máš. Nebo yakž kláde ge na ruce ſwé tkané a neſſyté / a to bez wſſeliyakého rozdwogenij: tak tolikéž y Biſkup každý a prawdiwý Nameſtek Božij nemá býti rozdwogený / ale onoho prawého včenij Božſkého a od Apoſſtolůw zůſtaweného naſledowný. Magij tolikéž ty Rukawice na wrchu ſciſuri a neb znamenij oněchno Rán kteréž byli včinili Židé Panu naſſemu přibijgegice gey hřeby ku Křijži: kteréžto že gſau z kamenij drahého / to ſe památka činij Božſkým oněmno ſlowům / Luceat lux veſtra coram hominibus, vt videant opera veſtra bona, & glorificent patrem veſtrum qui in cælis eſt &c.

INFVLA kterauž má na hlawě Biſkup: ta podlé ſlow oněchno / kteréž Prorok mluwij o Synu Božijm / Gloria & honore coronaſti eum Domine, & conſtituiſti eum ſuper omnia opera manuum tuarum, podána geſt mu z rozkazu Ducha Swatého/ což w prawdě

tak geſt/

tak geſt/nebo on tu wſſecken Vřad geho Swatý na ſobě má/ pročež mnoho nepřátelůw na něg gſu naléčených z náwodu ďábelſkého/kterýž gey Lidem oſſkliwý/ a wſſeliyaký pořádek geho geyž mýti chce w domu Božým/haný. Ale wſſak toho nedowede/ nýbrž yak ſamé° Pána/ tak y prawých Služebnýkůw ge° nepřemůže/obzwláſſtě pak ty kteréž gſu Pán ſláwau y poctiwoſti korunowal / wſſecknu wrchnoſt ſwau na ně wložil/ dal gim poteſtatem ligandi & ſoluendi na zemi / dal gim moc proti Sſatanowi/před nýmiž muſý chytroſt ge° wſſudy padati. Geſt pak ta Infula na hlawě Biſkupſké rozdwogená / a to proto: Že wždycky mýti chce patrné ty s kterýmiž ſe obýrá / a ſkrze ně Lidu ſwému wſſecko rozkazuge / tak yakž gſt to byl vkázal na Moyžýſſowi/ gehož tak widěti geſt dal Aaronowi y giným Židům tehdáž když geſt ſſtupowal s hůry Synay duas tabulas teſtimonij tenens. A to geſt mu bylo přiſſlo z onoho rozmlauwánj / kteréž s Pánem Bohem měl. O čemž čti in Exo: cap: 34.

Ale nezaneprázdňugýce ſe těmi ſtarými přýklady / poněwadž nám ten celý Oděw wyznamenáwá nowého Člowěka a geſt znamenýmm oné Infuly kterauž Židé nelitoſtiwě na Křýži Pána naſſeho přibýgegic / z oſtrého Trný gi vpletſſy / na hlawu geho wtlačili. A že tolikéž w té Koruně / ne přes celau Mſſý ſtogý / obzwláſſtě při modlitbách kteréž mluwý ku Pánu toho čaſu gý z hlawy ſwé ſnýma/ y Paſtýřſkau huol odkládá: to činý z přýčiny té / že geſt rozkáz Božý aby žádný Muž w Koſtele ſe ne modlil hlawu přikrytau magýc / ale aby yaſnau twářý chwálu Božý rozmnožowal. Tehdaž pak když gi na hlawě ſwé má/wlaſtný Oſobu Kryſta Pana naſſeho wyznamenáwá. Otom pak geho na oheň kadidla kladeni/ oznamuge Jan Swatý in Appoca: cap: 8. těmito ſlowy. Aſcendit fumus incenſorum de orationibus ſanctorum. Summau wſſecko to co koliw při ſlužbě Božý wykonáwá/toho bez obzwláſſtnýho rozkazu Ducha Swatého a dáwných oněch znamený y přýkladůw Starých / nezachowáwá a nečiný.

PRſten kterýž má na prſtu ſwém / y to bez přýčiny nený. Nebo ſnaubýce ſe s Cýrkwý Božý/ rozkázano geſt mu gey na prſtu noſyti/ yakožto tomu kterýž geſt vkrotil Boha Otce Nebeſkého za hřýchy náſſe. A protož za nás marnotratnjky poručeno geſt mu dáti onen dar o kterémž čteme v Swatého Lukáſſe: Date Annulum in manum eius & Calceamenta in pedes eius. Onť nás tolikéž potěſſuge y wewſſem přigýmagjce nás k miloſti na mýſtě Božým vbezpečuge. A tak na památku toho miloſrdenſtwý Božýho w obyčeg přiſſedl ten prſten Biſkupům/nebo geden každý z ných geſt ſponſus Chriſti, má Choť geho wlaſtnj Cýrkew Swatau obecnau w ſwém poručenj/

powinen gest bedliwý pozor na to mjti aby w nicemž neupadala/ nýbrž w nj ozdoba y chwála aby se rozmnožowala. Což gemu ten Prsten/ aby tak činil k paměti přiwozuge.

BACVLVS PASTORALIS to gest ta Kurwatura kterauž w Rukau nosý gdauce k Službě Božj / Wyznamenáwá trestánj Pastýřské. Což když mu giný Biskup připoswěcowánj geho do Rukau oddáwá/ takto mluwj: Accipe Baculum Pastoralis officij, vt sis in corrigendis vicijs pie sæuiens, de quo dicit Apostolus 1. Corinth: 4. In virga veniam ad vos. Tak gest swé Posly Spasytel náš mjti chtěl/ gesstě onoho času když gt ge posýlati počal/ Poraučel gjm Hole bráti/ berauce přjklad z Boha Otce swého Nebeského/ kterýž gest byl Moyžjsse s Holj k Faraonowi poslati ráčil. Sám tolikéž s onau Třtinau mjsto Sceptrum Králowského když gest ssel k oné poslednj Službě kterauž měl na ohawném Křjži včiniti/ od Žjdůw wyprawen byl. Odkudž gest to wssecko Duch Swatý sebral k ozdobě toho nowého Człowěka/ a to mjti chce až do skonánj Swěta w Cýrkwi swé Swaté obecné: očemž gest dáwno prorokowal Dawid/ mluwjc w Žalmu 22. Virga tua & Baculus tuus ipsa me consolata sunt. A w giném Žalmu takto: Virga tua & Baculus tuus, ipsa me deduxerunt & adduxerunt in montem Sanctum tuum & in tabernacula tua.

A protož wěz že ten wesskeren oděw Biskupský nic giného newyznamenáwá/ toliko muky Spasytele nasseho. Neprotiw se rauhánj Kacýřskému kteřjž opowrhssy Pána Boha swého/ pohrdagj y pořádkem Cýrkwe geho/ a tak yako Owce bez Pastýře blaudjce chodj. Nedbey nic na posmjwánj gegjch/ odwrak na stranu Vssy swé od reptánj a Bláznowstwj gegjch / mluwjce ona slowa Dawida Krále Psal: 19. Muta fiant labia dolosa, quæ loquuntur aduersus iustum. Musegjt se někdy zahanbiti posmjwánj swého / když se gjch Pán tázati bude tak hrozným hlasem / yak gest se byl ptal Aarona a Ženy geho/ o tom čti Numeri 12. Cap. Quare non erubuistis detrahere seruo meo Moysi.

Pohlediž nynj yaká gest weliká a rychlá proměna / oněchno hanebných prwotnjch znamenj/ které gsau Žide k wěčné hanbě Pána nasseho mjti chtěli. Widjss yak gest ge okrássil wzáctnosti newyprawitedlnau na časy wěčné. Neyprwé Křjž kterýž gest byl gednostegné Potupy/ yako y nynj gest Ssibenice na Zločince: Ten w yaké gest na ten čas poctiwosti mezy wěrnými Božjmi/ o tom nám Pjsmo Swaté patrně oznamuge: Králowé na Čzelých y na Prsech swých gey kladau aneb nosý/ dáwagjce gey z neydražssých Kamenůw dělati/ magj za neypewněgssj Braň proti Duchownjm y Tělesnjm Nepřátelům. O gehožto wzáctnosti pjsse Augustýn Swatý těmito

 slowy:

slowy: Crux Christi nobis causa est totius beatitudinis, hæc nos à cæci-tate liberauit erroris; hæc à tenebris reddidit luci: hæc debellatos reddidit quieti: hæc alienos Deo coniunxit: longe constitutos proximos præsen-tauit: hæc peregrinantes ciues ostendit; hæc discordiæ amputatio est: hæc pacis firmamentum: hæc donorum omnium abundantia & largitio. Týž Augustýn Swatý Pýssyc o oněch slowých Galath: 6. mihi autem absit gloriari nisi in cruce Domini, takowé nám potěssenij z toho Křjže oznamuge. Nám toliko (mluwijm) kterýž sobě na něm wssecku naděgij za-kládáme / že skrze něg odewssech Nepřátel obráněni budeme. Očemž gsau geho wlastnij tato slowa: Crucem vt in ea gloriemur Dominus suo gestans humero, pro virga regni sui commendauit, quod est grande ludi-brium impijs: & vnde Philosophus erubuit, ibi Apostolus Thesaurum re-perit, quod illi visum est stulticia, Apostolo facta est sapientia & gloria.

Bernart Swatý/wzáctnost a chwalitebnost geho oznamuge nám takto: O vere cælestis planta preciosior cunctis, sanctior vniuersis; ô ve-re lignum vitæ, quod solum fuit dignum portare salutis fructum. Cas-siodorus pýssic super illud, Signatum est super nos lumen vultus tui Do-mine &c. wzáctnost geho těmito slowy wyprawuge: Crux est humili-um tuitio inuicta, superborum deiectio, victoria Christi, perditio Diaboli, infernorū destructio, cælestium confirmatio, mors infidelium, vita iustorū.

Ioannes Chrisostomus wychwaluge wzáctnost geho takto: Crux est Christianorum spes. Crux Romanorum victoria, mortuorum resurectio, cæcorum Dux, conuersorum via, claudorum baculus pauperum consola-tio, arbor resurectionis, lignum vitæ æternæ. Tu pak máss té prwnij hanby welikau ozdobu od Pána krátce vkázanau. Ačkoliw gest gesstě před vtrpenijm Syna swého Pána a Spasytele nasseho ten Křijž ozdobowati ráčil/ vkazugijce Figuru geho skrze onyno Patryarchy Swaté/ Abrahama/ Izaaka/ Jakoba/ když gsau požehnánij dáwali pokolenij swému / čehož nám dostatečnau památku Pijsmo Swaté činij Genes: cap. 48. když gest dáwal Jakob požehnánij Wnukuom swým Synuom Jozeffowým: Manasses a Effraym gmenuge ge Pijsmo: Kteréžto gest Otec postawil před nijm chtijce aby Star-ssijmu na hlawu wložil prawau ruku a na Mladssijho lewau: On pak Stareček newidauce yak gest který klečel/ z wůle Ducha Božijho ru-ce na křijž přeložil a tak gijm blahoslawenstwij dáwal. Jozeff chtij-ce tomu w cestu wkročiti/ chtěl Otcy ruce ginačegi přeložiti/ přegijce starssijmu podlé milosti Otcowské wětčijho požehnánij: wssak gest mu toho onen Stareček dopustiti nechtěl/ mluwijc: Day pokog to-mu giž to tak musý býti/ nebo gest w tom wůle Božij. Potřebij tehdy gest prosyti Pána a zaslubowati se gemu wtom dobře/ tak aby poru-čiti ráčil Náměstkům Biskupům y giným Služebnijkům swým/ dáwa-ti nám blahoslawenstwij swé/ z dobrotiwého milosrdenstwij swého.

Hrnme

Hrňme se tehdy k nům pod Křjž gegich/chcemeli aby se nám wewssem sstiastně wedlo zde w tomto wezdeyssým žiwotě. A potom abychom toho Křjže Swatého na sobě magůc záclonu/ bezpečně přistaupiti mohli před Magestát Pána Boha swého.

Poslyss gesstě o weliké wzáctnosti Oděwu Bůlého/kterýž gest před vtrpenjm Spasytele nasseho toliko na Blázny kladen býwal: Ale hned tehdáž yakž gest Herodes Pána nasseho na potupu y k posmůwánů w Bůlé Raucho oblécy rozkázal: yaká okrasa gemu se stala? Wesskeren Nebeský Dwůr tak se odjwati počal. Hned po geho z Mrtwých wstánů Angelé w takowé Barwě v Hrobu se postawili/ a w nů se vkazowali wěrným Božým/ očemž Ewangelistowé wypisugi. Při wstaupenů na Nebe/ Angelé w Bůlém Rausse stáli/ mluwůce k Aposstolům geho: Viri Galilei quid admiramini cælorum astra: IESVS enim hic qui assumptus est à vobis ad Patris dexteram, vt ascẽdit ita veniet quærens talenti comissi lucra &c. tak yakž o tom Cýrkew Swatá způwá y způwati bude na wěky.

Čzti sobě co prawů Jan Swatý Cap: 7. in Apocalip: o tom Oděwu Bůlém: kterýžto vhlédawssy w widěnů swém chtěl wěděti kdo gsau byli w tom Bůlém Rausse. y ptá se takto: Et hi qui amicti sunt stolis Albis, qui sunt? & vnde venerunt? Et dixit mihi: hi sunt qui venerunt de tribulatione magna, & lauerunt stolas suas, & dealbauerunt eas in sanguine Agni.

W tenk Oděw obláčů Pán wssecky newinné a čisté před sebau/ kteréžto Swět pro gméno geho Swaté trápů a zabůgi. Čzti in Apocalip: cap: 6. tam negdess tato slowa. Et cum aperuisset sigillum quintum, vidi subtus animas interfectorum propter verbum Dei, & propter testimoniũ quod habebant, & clamabant voce magna dicentes: Vsq; quo Domine Sanctus & verus non iudicas, & non vindicas sanguinem nostrum de his qui habitant in terra? & date sunt illis singulæ Stolæ Albæ, & dictum est illis vt requiescerent adhuc tempus modicum, donec compleantur conserui eorum & fratres eorum, qui interficiendi sunt sicut & illi. A tak widůss w yaké nynů wážnosti gest onen pohrdaný a potupený Oděw před vtrpenům Krysta Pána: yak gey na Nebi powažugj a vssetřugj až do tohoto času/ y na wěky vssetřowati budau. Zde pak na Zemi Cýrkew Swatá obecná/ kterak se spolu s Dworem Pána swého wewssem srownáwá/ vžůwagůce ty Barwy při wsseliyakých Ceremonygjch. Při Swátosti Křtu S° kladau na ty Oděwy bůle kterůž smeywagj z sebe nečistoty mrzké/a neporussenau y wsseliyakých hanebnosti prázdnau Barwu sobě působj. Ti tolikéž kterů w Staw Manželský wstupugů Oděwůw bůlých vžůwagj/ yakoby geden druhému se oddáwagjc w čistotě/w nů společně trwati sobě připowjdagj.

Wssemu tehdy Pán konec včiniti račj/ to wssecko co Swět milu-

 ge zahan-

gezahanbij/ a to co se gemu lijbi okrásslij / protož nechť to tebe w ničemž newrážij že se zlý Lidé posmijwagi z Oděwu wasseho / nebo to podlé řeči Božij tak býti musý. O čemž Lukáss Swatý Cap: 21. mluwij ꝛc. Et eritis odio omnibus hominibus propter nomen meum. Mathauss Swatý tolikéž wás o to napomjná w rozdijlu desátém takto: Si patrem familias Belzebub vocauerunt, quanto maius domesticos eius, ne ergo timueritis eos.

A protož budte do času trpěliwj/ podlé napomenuti Iacob: capi: 5. Patientes igitur estote fratres vsq; ad aduentum Domini: Ecce agricola expectat præciosum fructum terræ, patienter ferens donec accipiat temporaneum & Zerotinum &c. Wězte že takowij gsau Pánu welice osskliwij/ o čemž čti Prouer: Cap: 3. kdež mluwij Abominatio Domini est omnis illusor. Tam gijm připowijdá to: Ipse deludet illusores & mansuetis dabit gratiam suam. Tok přijgde na ty Ruhače a posměwače wasse/ co napsáno gest Sapien: cap: 5. když mluwiti budau: Hi sunt quos aliquando habuimus in derisum & in similitudinem improperij: nos insensati vitam illorum æstimabamus insaniam, & finem illorum sine honore. Ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, & inter sanctos sors illorũ est.

Račte toliko na chwijli simulare stultitiam těch gegijch rozumůw/ secundum illud Cathonicum. Stulticiam simulare loco summa prudentia est. Načež máte přijklady zřeymě/ yako napřed na onom Swatém Králi Dawidowi/ kterýž před Saulem činil se prostákem / o čemž čti sobě 1. Regum cap: 21. Spasytel náss kterýž gest Fons sapientiæ yakým gest se welikým prostáčkem před Herodesem z swé nestižitedlné maudrosti Božské činiti ráčil. Y giných přijkladůw nato wyhledáwey/ kterýchž se mnoho nacházý. Ale poněwadž k tomu tuto (krátkosti ffolkugic) obssijrněgssijho mijsta nemáme: O počátku Kostela rukau činěného/ kteréhož Biskup každý gest spráwcým/ (nebo z geho wuole/ z geho poručenij/ geho powolenijm každý gey stawěti má/ on mu gey okrásslyti y Pána aby w něm přebýwati ráčil/ poswětijce gey podlé naučenij Ducha Swatého / sám toliko vprosyti může a žádný giný) tuto nětco krátce z Pijsma Swatého vkázati sem vmijnil / tak aby geden každý wědauc o počátku Kněžském/ o počátku Wijry Swaté/ wěděl tolikéž kde Pána Boha swého hledati.

Jak dáwno

Jak dáwno geſt Pán ſobě k chwále Koſtel ſtawěti a komu poručil. Yaký pořádek w něm a yakau Ozdobu geho mýti chtěl. Yak geſt gey y to wſſecko co w něm z dáwna bylo a geſt poſwěcowati rozkázal. To wſſecko krátce (wſſak prawdiwě) tuto z Pýſma S°. vkázané negdeſs.

~:(+):~

Sanctum eſt templum tuum mirabile in æquitate. Pſal. 64.

Dlligis enim omnia quæ ſunt, & nihil odiſti eorum quæ feciſti: nec enim odiens aliquid conſtituiſti aut feciſti. Sapien: cap. 11.

Hned tehdáž když geſt Pán Człowěka ſtwořil / chwálu gménu ſwému a poſluſſenſtwý nařýdil. Očemž čti in Geneſi cap. 2. Ale nezaneprázdňugýce ſe tým co geſt giž byl pokazyl pro zloſt a neposluſſnoſt: Začneme po Potopě od onoho Noéle a Archy geho / do kteréž geſt byl Pán Bůh shromáždil wſſecku Cýrkew ſwau / a welmi z malické ſſyrokau přýliſs včiniti ráčil.

Na tom tehdy počátku a rozſſyřowáný Cýrkwe Božý / pro obſſýrnoſt nepřipomenu Oltářůw kteréž činili onj Otcowé Swatý / yakž o tom Pýſmo Swaté na mnohých mýſtech oznamuge. Zanechám y Jákoba kterýž gdauce do Mezopotamie widěl ſkrze Sen Ržebř[...] ſtogjcý na Zemi / poněmž Angelé wſtupowali / y zaſe sſtupowali s [...]be / a k tomu ſamého Pána Boha při něm / kterýž k němu mluwit[...]

či[...]

ráčil tato ſlowa: Ego ſum Dominus DEVS Abraham Patris tui, & DEVS Iſaac, terram in qua dormis tibi dabo &c. Tehdáž probudiwſſe ſe / yak geſt to mýſto nazwal a yakau mu poctiwoſt včinil / o tom čti in Geneſi cap. 28. A to proto: aby nás tým naučil / yak bychom ſobě měli powažowati Koſtela aneb Domu Božýho / a mýſt Swatých na kterýchž on přebýwati ráčý: Czož geſt těmito ſlowy řekl: Quam terribilis eſt locus iſte, non eſt hic aliud niſi Domus DEI & porta cœli. A gdauce přineſl Kámen / položil gey na mýſtě tom a pomazal Olegem / a nazwal to mýſto Bethel / kteréž prwé gmenowáno bylo Luza: přiſlybiwſſy na něm Pánu Bohu ſwému ze wſſech wěcý kteréž měl / Oběti činiti. Opauſſtým y mnoho giných (krátkoſti ſſolkugýc) Oltářůw / na nýchž Pánu Bohu obětowali: Ač to wſſecko od ných wděčně přigýmati ráčil / ale wſſak mu ſe to newidělo aby tak zůſtati mělo: ginačegſſým způſobem to mýti chtěl / pročež Dům ſobě ku chwále y k Obětem wyſtawěti poručil.

Czteme in Exodo cap. 25. yak Pán mnoho potřeb k ozdobě Stánku ſwého Moyžýſſowi přiſtrogiti rozkazuge / kdež ſlowa geho pýſmo Swaté tato býti prawý: Facientq; mihi ſanctuarium & habitabo in medio eorum, iuxta omnem ſimilitudinem tabernaculi quod oſtendam tibi: & omnium vaſorum incultum eius, tam wſſecko poručený Božý o tom ſobě čti ſſýřegi. Kterak mu pak ten Koſtel ſtawěti rozkazuge: w též Kapitole o tom na koncy takto mluwý: Inſpice, & fac ſecundum exemplar quod tibi in monte monſtratum eſt. Pohlediž Pane Ewangeliku / a poſlauchey ty Arriane kterýž w ledayakéms kautě chceſs mýti Chrám Božý. Neſlyſſýſſliž že tu gey rozkazuge ozdobně ſtawěti a okraſſlowati ne na ſpůſob Chalupy / ale na ſpůſob Nebes / kteréž otewřewſſy / Moyžýſſowi poraučý aby mu tak Dům wyſtawěti rozkázal. Czti ſobě y w druhé Kapitole podlé té / tam ſe wýcegi naučiti můžeſs. A yak w tom Stánku ſpolu s ným mluwiti připowýdá / tam negdeſs tato ſlowa: Inde præcipiam & loquar adte: ſupra propitiatorium, ac de medio duorum Cherubin qui erunt ſuper Archam teſtimonij, cunctaq; mandabo per te filijs hominum. Když pak mu giž wſſecko po wůli geho včinili / nechtěl pogednau do toho Domu proſtého w gýti / ale neyprwé rozkázal mu gey ozdobiti / yakž o tom čteme. Et aſſumpto vnctionis Oleo vnges tabernaculum cum vaſis ſuis vt ſanctificentur: Altare holocauſti & omnia vaſa eius: labrũ cum baſi ſua: omnia vnctionis oleo conſecrabis, vt ſint Sancta Sanctorũ. Včinil tak Moyžýſs očemž napſáno máme Numeri cap. 7. vnxit & ſanctifica-
...t cum omnibus vaſis ſuis altare, ſimiliter & omnia vaſa eius. Poručil
...om Pán Bůh aby mu oněch Dwanácte Knýžat Izdrahelſkých z
...anáctera Pokolený Oběti činili / a s nými pohotowě byli. I rozkazuge

kazuge Moyžijssowi suscipe ab eis vt seruiant in ministerio tabernaculi vel testimonij: & trades ea leuitis iuxta ordinem ministerij sui. Wykonal to Moyžijs a wzal od Knijžat Plaustra & boues, & tradidit eos leuitis. A co gest kterému dal/ tam to wssecko wypsáno negdeš. Yaké potom každé Knijže s Lidem swým na každý den Offiery dáwali/ y to wssecko tam napsáno máš: Což gest bylo wlastnij poručenij Pána Boha/ yakž o tom mluwij. Singuli duces per singulos dies offerant munera in dedicationem Altaris &c. A tak máš giž tuto patrný důwod toho/že Pán mijti chce k chwále swé a k činěnj Obětj Dům Rukau včiněný a poswěcený / tak yak gest o tom gednau naučenij dal a poručil Moyžijssowi Služebnijku swému.

Potřebuge tolikéž Pán do Kostela swého a k Službě swé negedného Kněze/ očemž naučenij sám dáti ráčil těmito slowy: Applicabisq; Aaron & filios eius ad fores tabernaculi testimonij, & lotos aqua indues sanctis vestibus vt ministrent mihi: & vnctio eorum in sacerdotium sempiternum proficiat. Fecitq; Moyses omnia quæ præceperat ei Dominus. To wssecko negdeš in Exodo cap. 40. a počnauc od mijsta toho / čti až do konce té Knijhy.

Yak gest se Pánu Bohu zalybilo ono poslussenstwij Židůw oněchno a powolnost gegijch/ každý tomu porozuměti může z těch slow kteréž mluwij skrze Izayásse Proroka. Holocausta eorum & victimæ eorum placebunt mihi super altari meo, quia domus mea domus orationis vocabitur cunctis populis. Tu nechť každý poznáwá prawdiwau wůli Božij/ že Pán potřebuge Chrámu rukau lidskau včiněného/a ne w samých toliko srdcých lidských/ yakž o tom swůdcowé od prawdy Božj oznamugij. Což odtud to poznati můžeš/že ty vasa kteréž gest on sprawowati poručil/ y giné ozdoby (a wssecky ex auro purissimo & argento) nikdý by se w srdce lidské/ (že se tak mluwiti musý) newložili: Nebo poslyš co prawij Numeri cap. 7. yakau Obět prwnijho dne geden z Knijžat Izdrahelských včinil/ očemž Pijsmo Swaté těmito slowy oznamuge: Primo die obtulit oblationem suam Naason filius Aminadab de tribu Iuda: fueruntq; in ea acetabulum argenteum, pondo centum triginta siclorum iuxta pondus sanctuarij: Phiala argentea habens septuaginta siclos iuxta pondus sanctuarij, vtrumq; plenum similla conspersa oleo in sacrificium: Mortariolum ex decem siclis aureis plenum incenso: bouem de armēto, & arietem, & agnum anniculum in holocaustum, hircumq; pro peccato: & in sacrificio pacificorum boues duos, arietes quinq;, hircos quinq;, agnos anniculos quinq;. Hæc est oblatio Naason filij Aminadab. A tak giž tuto widijš žeby to w srdce lidské ne wesslo/ co gest ten geden přinesl k Oběti y k ozdobě Domu Božijho a k poswěcenij geho: Co pak když takowých gesstě gedenácte přisslo/ gistě že to weliký sklad býti musyl/ očemž w Bibligi wypsáno máš.

Potřebij

Potřebi gest činiti Pánu Bohu Chrám w Srdcých swých/to gest čisté bydlenij/wyprazdňugijce z něho wsseliyaké hanebnosti / netoliko wykonané ale y pomysslenjm z przněné/ tak aby Pán do čistého a hřjchy nepokaleného Ducha swého Swatého seslati ráčil/ kterýžby nás wyvčil w Cyrkwj swé Swaté wzdáwati dostatečnau chwálu Bohu Otcy nebeskému: ten aby nás sám sprawowal a nedopustil se taulati po mijstech hanebných s Oběti nassij kterauž mu Offerowati máme: Czehož gest zdáwna zbraňowati ráčil Žjdům oněmno/ nedal sobě na mijstech těch kdež gsau prwé Pohané modlám swým slaužili/žádných Oběti činiti/ nýbrž ty Oltáře spalyti a w niweč obrátiti poručil/ mluwijce k nijm in Exodo cap: 12. Non facietis ita Domino Deo vestro, sed ad locum quem elegerit Dominus Deus vester venietis, & offeretis in loco isto victimas & holocausta. A tak tuto máss přijklad gistý / že Pán potřebuge Kostela rukau Lidskau včiněného/ do něhožto má geden každý wcházeti s srdcem čistým/a w něm mu chwálu náležitau dostatečně wzdáwati/ y Offeru podlé wůle geho Swaté položiti.

NA druhém mijstě Pijsmo Swaté oznamuge wůli Božj/že chce mjti na zemi Kostel rukau včiněný. Czti o tō vmysl Dawida Krále Paralip:17.cap: kterýžto chtjce se Pánu zaljbiti/Kostel gménu ge° vmjnil wystawěti. Rozoznamuge ten vmysl swůg před Prorokem řečeným Náthan: Powolil mu to° Náthan řkúce: Omnia quæ in corde tuo sunt fac,Deus enim tecum est. Ale že Pán mijti chce Kostel neleda z čijch rukau: nebo ačkoliw ten Král byl weliký miláček geho/ wssak proto nedopustil mu gey sobě stawěti/ nýbrž hned té Nocy rozkázal Náthanowi aby mu to powěděl/ řkauce: Vade & loquere Dauid seruo meo, hæc dicit Dominus, non ædificabis mihi tu domum ad habitandum. Czti otom wssecka slowa Páně kteráž mu Náthan powěděl / yak gest s njm wssudy wssemohaucnosti swau býti ráčil když gest přemáhal Nepřátely swé: To pak oznamuge Dawidowi w Kapit: 13. Hæc dicit Dominus: cumq; completi fuerint dies tui & dormieris cum patribus tuis, suscitabo semen tuum post te quod egredietur de vtero tuo, & firmabo Regnum eius. Ipse ædificabit domum nomini meo, & stabiliam thronum Regni eius in sempiternū. Tam čtauce dostatečně srozumjss/ že Pán nechce mijti Kostela k obydli swému z rukau w Krwi zmáčených/ale z rukau čistých a neposskwrněných hřjchem takowým. Prorokuge Dawid o tom Kostele kterýž Syn geho wystawěti měl: Czti otom w Žalmu 77. co mluwij. Et ædificauit sicut vnicornium sacrificium suum in terra, quam fundauit in secula. W Žalmu tolikéž 131. o něm zmijnku činij těmito slowy: Quoniam Dominus elegit Sion, elegit eam in habitationem sibi. Odewřel se potom s tijm tagemstwijm Božijm předewssemi / yakž otom čteme 1. Paralip: cap. 29. Locutusq; est Rex

Dauid, ad omnē Ecclesiam: Salomonem filium meum vnum elegit DEVS,
adhuc puerum & tenelum, opus enim grande est, neq; enim homini præ-
paratur habitatio, sed DEO. Tu zřegman wůli Božij každý pozney/
že Rukau včiněného Kostela Pán potřebuge/ w němžby přijbytek
swůg měl a přigijmal Oběti od Lidu swého/ kteréž mu dáwati budau/
podlé rozkazu Ducha Swatého.

KDyž gest potom přissel k Léthům swým dospělým
Salomaun: poslyss yak gest se připrawowal k Stawenj Chrá-
mu aneb Kostela Pánu Bohu swému/ o tom mluwij 3. Regum Cap: 5.
takto: Nunc autem requiem dedit DEVS meus mihi per circuitum: &
non est Sathan neq; occursus malus. Quamobrem cogito ædificare templū
nomini DEI mei, sicut locutus est Dauid Patri meo. Včinil wůli Páně
konec/ we Dwadcýti Letech wystawěl Kostel/ a wystawěwssy/ ne swé
Hlawě ani swému wtipu to připisuge/ ale samé nestižitedlné Maudro-
sti Páně/ o čemž Prouerbi: cap. 9. těmito slowy mluwj: Sapientia ædifi-
cauit sibi domum. Wessel potom do Kostela toho a před Oltá-
řem padl na Kolena/ Ruce swé wzhůru wznássegjc/ yakž o tom máss
3. Regum cap: 8. dostatečné swědectwij/ w tato slowa: Stetit autem Sa-
lomon ante Altare Domini in conspectu Ecclesiæ Israhel, & expandit ma-
nus suas in cœlum, & ait. Domine DEVS Israhel, non est similis tui DEVS
in cœlo de super, & super terram deorsum: qui custodis pactum & miseri-
cordiam seruis tuis, qui ambulant coram te in toto corde suo. Tam ssy-
rokau řeč činij ku Pánu a připomjnagic přijpowědi geho Swaté/ ta-
kto mu se modlij: Domine DEVS meus, audi Hymnum & orationem
quam seruus tuus orat coram te hodie, vt sint oculi tui aperti super Domū
hanc die ac nocte, super Domum de qua dixisti, erit nomen meum ibi: &
exaudias orationem quam orat in loco isto seruus tuus, vt exaudias depre-
cationem serui tui & populi tui Israhel, quodcunq; orauerint in loco isto,
& exaudies in loco habitaculi tui in cœlo: & cum exaudieris, propitius eris.
Ale wssak prwé nežli se modlil w tom Kostele/ poswětiti ho dal/ o čemž
čti 3. Regum cap. 8. tato slowa: Mactauitq; Salomon hostias pacificas,
quas immolauit Domino. Boum viginti duo millia, & ouium centum vigin-
ti millia, & dedicauerunt templum Domini, Rex & filij Israel. In die Illa san-
ctificauit Rex medium atrij, quod erat ante domum Domini, fecit quippe
holocaustum ibi.

Neosteychagij se protiwnijcy Božij na to Lid namlauwati/ aby po-
hrdali poswěcowánijm Kostela/ kteréž Biskup činij/ nazýwagijce to
čáry/ a wssecko přehlijdagijc co gest poručil činiti w Swatyněch
owěchno Pan Nebe y Země: Žádného pozoru na to nemagij yak we-
liký rozdijl gest mezy tijm Kostelem nyněgssijm a onau Swatýni Ži-
dowskau/ z kteréžto gest Pán Bůh téměř wssecka poručenj swá na ten-

to Dům swůg přeneſti ráčil (yakž ſe toho nížegi doložij) a wětčj okraſu y wětčij vctiwoſt k němu zachowáwanau nežli k oněmno Swatyným/ od nás mýti chce.

Yaké gſau pak tam Ceremonye při poſwěcowánij téhož Koſtela Sſalomaunowého wykonáwané byli? Čzti o tom 2.Paralip. cap. 7. tam negdeſs tato ſlowa: Sacerdotes autem ſtabant in officijs ſuis,& Leuitæ in organis carminum Domini,quæ fecit Dauid Rex ad laudandū Dominum,quoniam in æternum miſericordia eius. A to poſwěcowánij trwalo přes Sedm dnij/ a přes druhých Sedm dnij weliká Slawnoſt mezy nijmi byla / očemž ſobě w těž Knijze na rozdijlných mijſtech doſtatečně čti. O tom pak poſwěcowánij přjbytku Páně/máſs w Biblij 2. Para: 15. cap: wypſáno.

W prwnijch Knijhách Ezdreáſſowých w Kap. 6. máſs o tom tato ſlowa položená: Fecerunt autem filij Iſrahel Sacerdotes & Levitæ,& reliqui filiorum tranſmigrationis , dedicationem Domus DEI in gaudio, & obtulerunt in dedicationem Domus DEI vitulos centum , arietes ducentos, agnos quadringentos , hircos caprarum pro peccato totius Iſrahel duodecim , iuxta numerum tribuum Iſrahel. Et ſtatuerunt ſacerdotes in ordinibus ſuis, & Leuitas in vicibus ſuis ſuper opera DEI in Hieruſalem, ſicut ſcriptum eſt in Libro Moyſi. Widijſs že gſau giž na neyprwnějſſijm naučenij Páně w té wěcy wſſyckni přeſtáwali: Ty pak znowu nynj potřebugeſs giného naučenij. Ačkoliw geſt o tom nowé naučenj/ wſſak ſe ho tobě protiwnijku Božij neſwěrij Cýrkew Swatá / magjc ge Služebnjcy gegi od Ducha Swatého ſobě dané/kterýmž ſe y ſprawugij. 2. Eſdræ: cap. 12. čti o tom poſwěcowánij mijſt Swatých co tam mluwij: In dedicatione autem muri Hieruſalem,requiſierunt Leuitas de omnibus locis ſuis,vt adducerent eos in Hieruſalem, & fecerūt dedicationem & læticiam in actione gratiarū & Cantico,& in Cimbalis,Pſalterijs,& Citharis.

Widijſſliž že tu wſſudy o Žalmijch oznamuge kterýchž vžijwali při poſwěcowánij Koſtela Božijho: Žádných giných/ toliko těch kteréž geſt Dawid ſložil k chwálenij Pána Boha wěčného. A což ty to rozumijſs že by Cýrkew Swatá až podnes nemohla mijti takowých ſkladatelůw kterijžby to ſpůſobiti mohli / že by ſe na každau hodinu giné a giné Žalmy zpijwali/ tak yako gſy ty gijch ſobě nawymeyſſlel? Ale ona to wědauc že Pánu wymyſlky Lidſké negſau k lijboſti / a že Maudroſt gegijch bláznowſtwij v něho geſt/ měniti nechce w ničemž wuole geho Swaté / nýbrž těch Žalmů Dawidowých obecně vžijwati rozkazuge/ a nijmi Pána krotijce / Diábla ſe wſſemi Nepřátely Božijmi přemáha.

Geſſtě o tom poſwěcowánij Koſtela aneb Domu Božijho čti 2. Eſdræ: cap. 7. yak gſau mnoho Židé na takowé Slawnoſti ſkládali

dali Wolůw / Skopcůw / Beranůw y Kozlůw pro peccato vniuersi Israhel: A yakým pořádkem tam stáli Služebnijcy Božij / y w yakých Oděwijch / to tam wssecko negdess. Et steterunt Sacerdotes & Leuitæ amicti stolis per tribus, super omnia opera Domini Dei Israhel.

Czti gesstě 1. Machab: cap. 4. o tom poswěcowánij Kostela a Oltářůw Božijch přijklad / kdež o tom zmijnku činij těmito slowy: Et fecerunt dedicationem altaris diebus octo, & obtulerunt holocausta cum lætitia, & sacrificium salutaris & laudis, & ornauerunt faciem templi coronis aureis & scutulis: dedicauerunt portas & pastophoria, & imposuerunt eis Ianuas, & facta est lætitia magna valde in populo, & auersum est oprobriũ gẽtium. Czti též y Druhé Knijhy a Kapitolu tolikéž druhau / y na giných mijstech.

A protož ty každý kterýž Pánu Kostel stawijss / vč se následowati Starssijch swých w té mijře: A čemu nerozumijss vč se od Biskupa twého / nebo on má na wssecko gisté naučenij sobě dané od Ducha Sº z poručenij Pána a Spasytele nasseho / kterýž gest třetij Kostel / a prawý Kostel / y milý welice Bohu Otcy swému Nebeskému / wystawěl: o kterémžto Kostele tak yako y o Ssalomaunowém Bůh Otec před tijm mluwiti ráčil. Což se ti nijžegi důwodně z Pijsma Swatého poká že.

A tak když stawijss Kostel / pilně se warug peychy / ponijženým a pokorným Srdcem to děley: Nikdý na to nemysli aby to sobě aneb Potomkům swým k ozdobě činiti měl / ale k samé chwále Pána Boha twého. Tehdy Pán Bůh od tebe wděčně prácy twau y náklad ten přijgme / a vkáže ti se yako Ssalomaunowi w Gabaon / a promluwij k tobě ta slowa která napsaná máme 3. Regum cap. 6. Domus hæc quam ædificas, si ambulaueris in præceptis meis & Iudicia mea feceris, & custodieris omnia mandata mea gradiens super ea, firmabo sermonem meũ tibi, quem locutus sum ad Dauid Patrẽ tuum. To tebe snadnjěce od Pána potkati může / quia bonus est.

Nu tu giž widijss že Pán potřebuge Kostela Rukau Lidskau včiněného: Nebo gest se témuž Králi vkázal po druhý / když giž byl dokonal dijlo Kostela aneb Chrámu swého. Czehož máss prawdiwý důwod 3. Regum cap. 9. kdež o tom toto napsáno gest. Factum est autem cum perfecisset Salomon ædificium Domus Domini, apparuit ei Dominus secundo, sicut apparuit ei in Gabaon, dixitq; Dominꝰ ad eum. Exaudiui orationem tuam quam deprecatus es coram me: sanctificaui domum hanc quam ædificasti vt ponerem nomen meum ibi in sempiternum: & erunt oculi mei & cor meum ibi cunctis diebus.

Tuto pohleď Klamaři a Walchaři slowa Božijho / co gest Pán připowijdal té Božnijcy kterauž gest Człowěk wystawěl a Człowěk poswětil z rozkazu Božijho. Yzdaliž nenij wětcij ten Kostel kterýž gest

Syn geho milý dobrowolně / krotjce gey za hřjchy naſſe / Mukau vkrutnau / ſmrti ohyzdnau v něho wykaupil / a gemu gey poſwětil tau čiſtau a předrahau Krwjj ſwau. W yaké nám poctiwoſti ten Koſtel mjti potřebjj geſt / magjce pozor na to y oprawdowau Wjru / že giž w něm přebýwá Bůh Otec s Synem y s Duchem Swatým / y ſe wſſemi Záſtupy Nebeſkými Wſſemohaucnoſti ſwau / wždycky w něm má Tělo y Krew prawau Syna ſwého milého Pána a Spaſytele naſſeho. Neoſadil gey Cherubiny ze Zlatta aneb Střjbra vdělanými / yako onu Archu: ale Cherubiny žiwé k oſtřjhánj geho způſobil / a pořádek w něm wſſeliyaký / lepſſj nad Moyžjſſuow y nad Sſalomaunůw zanechal / očemž njžegi ſe doložj.

Geſſtě o tom Koſtele pokáži ti přjpowědi Páně kteréž geſt činil Sſalomaunowi / ale wſſak pod weyminkami / yakž o tō čteme 2. Para: 38. cap. co ſám Pán mluwiti ráčj těmito ſlowy: In domo hac & in Hieruſalem quam elegi de cunctis tribus Iſrahel, ponam nomen meum in ſempiternum, & mouere non faciam pedem Iſrahel quam tradidi patribus eorum: ita duntaxat, ſi cuſtodierint facere quæ præcepi eis, cunctamq; legē & Ceremonias atq; iudicia per manum Moyſi. Tu pohleď že Pán toliko gednomu Starſſjmu Cýrkwe Božj oznamuge wůli ſwau / a on gi zaſe Lidu geho wygewuge / y wſſeliyakých vſtanowenj aneb Ceremonygj w nj od Starſſjch k zachowáwánj poručených / pilně oſtřjhati rozkazuge.

TVto poſlauchay yak geſt Sſalomaun pohrdal takowau láſkau Páně a tak welikými giſtotnými přjpowědmi Božſkými / w ſtaroſti ſwé. Dal ſe Ženám ſwým kteréž byli z Národu Pohanſkého ſweſti / a gjm k wůli opuſtil Pána ſwého / s njmiž ſpolu chwálil Bohy gegjch / očemž čteme 3. Regum. Colebat Aſtartem Deam Sidoniorum, & Chamos Deum Moabitarum, & Moloch idolum Ammonitarum.

Dobrotiwoſt newyprawitedlná Božſká při něm byla že geſt mu toho pogednau Pán zbrániti a gey nelitoſtiwě ſtreſtati neračil: to ſamo pro Otce ge° Dawida včinil. Zdaleka to treſtánj ſwé začal / wzbudiwſſy proti němu Adada Idumeyſkého kterýž tolikéž byl z Rodu Králowſkého / a Panowal w Edom / Očemž ſobě čti Pjſmo Swaté: yá tu krátkoſti ffolkowati muſým.

Ačkoliw geſſtě w tom Koſtele Sſalomaunowém wykonáwáli Legem & Ceremonias, wſſak giž ne s takowau vctiwoſtj yako onj Otcowé gegjch / čjm dále tjm wjcegi Náboženſtwj opauſſtěli / tak yako y my nynj to činjme / z čehož potom w weliké rozpuſtiloſti ſe wydali. Očež Pán Bůh k hněwu ſe popudiwſſy / dopuſtil Nepřátely vkrutné / netoliko na Židy / ale y na ten Dům ſwůg welikým nákladem wyſtawený

wený a okráſſlený: odwrátil Oči y Srdce ſwé od něho/ yakž geſt po-
wěděl 2. Paral: cap. 7. A yak geſt ge treſtal? Čzti o tom 1. Machab: cap. 1.
dowijſs ſe toho. Ex ſucceſſoribus Alexandri magni exijt radix ex eis pecca-
trix: Antiochus Illuſtris filius Antiochi Regis, qui fuerat Romæ obſes: &
regnauit Anno 137. Regni Grecorum. Ten yak geſt Židy vtijſkal/ o tō
w Pijſmě Swatém máſs obſſijrně wypſáno. Weſſel do toho Koſte-
la gegijch s welikau peychau a nadutoſti. Et accepit altare aureum, &
Candelabrum luminis, & vniuerſa vaſa eius, & menſam propoſitionis, & li-
batoria, & Phialas, & mortariola aurea, & vellum, & Coronas, & ornamen-
tum aureum quod in facie templi erat, & comminuit omnia. Pokazyl a w
niweč obrátil wſſecko/ tak yako nynij Turek některým Králowſtwijm
činij/ kteréhožto Pán Bůh na nás chowati račij/ aby ſkrze něho ztre-
ſtal nás pro hřijchy naſſe/ tak yako y onyno/ proto/ že gſau Leges & Ce-
remonias nezachowáwali/ Biſkupy a Náměſtky geho y tijm wſſijm co
geſt toliko Pán Bůh mijti chtěl w Koſtele ſwém / pohrdali. Yakož y
nynij mnozý tijm pohrdagij.

Yaké geſt pak vkrutenſtwij prowozowal nad nijmi Antyochus/ čti
ſobě ibidem cap. 46. Když ge giž byl pod Gho podrobil a podmanil ſo-
bě/ rozuměgijce že ſe giž na odpor gemu poſtawiti mocy nebudau/ k to-
mu ge do konce přinutiti chtěl / očemž napſáno máſs w tato ſlowa: Et
miſit Rex libros per manus nuntiorum in Hieruſalem & in omnes ciuitates
Iudæ: vt ſequerentur leges gentium terræ, & prohiberent holocauſta &
ſacrificia, & placationes fieri in templo Dei, & prohiberent celebrari Sabba-
tum & dies ſollennes, & iuſsit coinquinari Sancta, & Sanctum Populū Iſra-
hel. Porozuměg dobře této Sentěcij z Pijſma Swatého wyňaté/ po-
znáſs že nynij Služebnijcy Antyochowi to wſſecko zapowijdagij/ a to
tolikéž wſſecko nad Lidem Swatým (kterýž wůli Pána Boha ſwého
plnij/ leges & Ceremonias we wſſem zachowáwá / podlé rozkazu Bi-
ſkupůw geho a Paſtýřůw ſwých) wykonati chtěgij.

Proč a za yakau přijčinau Pijſmo Swaté nazýwá ten lid Swatým
Jzdrahelſkým? Proto giſtě že Pána Boha ſwého w nauzy a těžko-
ſtech ſwých na Srdcy měli / litowali hřijchůw ſwých weyſtupkůw y
neposluſſenſtwij ſwého/ rádiby byli giž činili wůli geho Swatau/ žele-
gijce toho že gſau gi kdy přeſtupowali. A tak proto Pijſmo Swaté
ten Tytul gijm dáwá/ yaký geſt Jákob dal mijſtu onomu / na kterémž
ſe mu Pán ſkrze Sen vkázal. Očemž weyſſegi doloženo geſt. Ale že
geſt Pán hněwu ſwého pro ono prohřeſſenij Králůw a Wrchnoſti
gegijch/ nad nijmi neſpokogil/ proto/ pogednau wyſlyſſáni nebyli.

Obáweyme ſe tehdy y my takowého hněwu Božijho/ a káreyme ſe
neſſtěſtijm Sauſedůw naſſijch / kteréž giž na poli podmanil a některé
ſobě y zholdowal. Ačkoliw nad nijmi neprowozuge toho / aby měli
Náboženſtwij geho náſledowati/ a to proto; že chce giné k ſobě při-

wábiti/

wábiti/ tak aby se mocy geho neprotiwili / a pomocy proti němu od Křestianských Panůw nežádali. Ale wssak Ssatan od ginud w cestu tomu wcházý/ aby to wsseckо skrze Služebnijky swé wyhladil/co prawá Cýrkew Swatá z poručenij Ducha Swatého w sobě zachowáwa/ vkazugijce swau býti lepssij k chwále Pána Boha. Ale odkud ta Cýrkew geho počátek swůg má/ aneb ti Služebnijcy a Holomcy geho/toho vkázati nemohau žádnau řečij prawau.

Poslauchey yakým podwodem Ssatan zacházel na onen Kostel skrze moc Antyochowu / čti o tom w Bibligi Swaté tato slowa: Die quintadecima Mensis Casseu, Anno 145. Rex Antiochus ædificauit abominandum Idolum desolationis super altare Dei, & per vniuersas ciuitates Iudæ in circuitu ædificauerunt aras: & ante ianuas domorum,& in plateis incendebant thura & sacrificabãt: & libros legis Dei combusserunt igni,scindentes eos: & apud quem cunq; inueniebantur libri testamẽti Domini,& qui cunq; obseruauerit legem Domini, secundum edictũ Regis trucidabant eum, in virtute sua faciebant hæc populo Israhel,& mulieres quæ circumcidebant filios suos trucidabantur secundum iussum Regis Antiochi. O takowémť vkrutenstwij y o takowém Antyochowi slyssýme nynij w Zemi Englické/ kteréhožto gest Ssathan popudil na Cýrkew Božij/ pro hřijchy Lidské.

Byli gsau tolikéž mezy Zidy takowij (yakž se o tom wýssegi zmijnka včinila/)kteřijž myslili o Pánu Bohu / a w těch vzkostech pomocý od něho žádali w Srdcých swých / aby gijm tu Lásku vkázati ráčil / kterauž gsau znali na něm Otcowé gegijch. Měl ge Pán w swé paměti/gehožto sobě k lásce obrátili tau swau pokorau/a některij newinnosti. Yak gť ge pak wyprostil z mocy Antyochowy/a yak mnoho takowých bylo na kteréž gest Pán laskaw byl ? Čzti o tom lib: 1. Macha: cap. 2. kdež o nijch takto mluwij:In diebus illis surexit Mathatias filius Ioannis filij Simeonis Sacerdos ex filijs Ioarim ab Hierosalem, & consedit in monte Modin: & habebat filios quinq;, Ioannem qui cognominabatur Gaddis: & Simeonem qui cognominabatur Thasi: & Iudam qui cognominabatur Machabeus: & Eleasarum qui cognominabatur Aphus: Hi viderunt mala quæ fiebant in Populo Iuda & in Hierosalem.

Ti gmenowánj Mužj/ hledijce na to weliké přijkořij kteréž se dálo Lidu Božjmu a Kostelu geho/ s pláčem Mathatyáss mluwil tato slowa: Væ mihi vt quid natus sum videre contritionem Populi mei,& contritionem Ciuitatis Sanctæ,& sedere illic cum datur in manibus inimicorũ. Tam čtauce do konce nařjkánij to / poznáss welikau stálost geho / že gest se nedal žádnými dary ani žádnými přijpowědmi odwesti od Pána Boha swého. Yaké gest pak přijpowědi měl/ Čzti o tom w týchž Knijhách/ toto: Princeps & clarissimus & magnus es in hac ciuitate, & ornatus filijs & fratribus, ergo accede prior & fac iussum Regis sicut fecerũt

omnes

omnes gentes & viri Iuda, & qui remanserunt in Hierusalem: & eris tu, & filij tui inter amicos Regis, & amplificatus auro & argento, & muneribus multis. Pohlediž těch přjpowědij Diabelských kterýmiž on od Pána Lid odwozuge: Na kteréž když se kdo vlakomij a swésti mu se dá/ k čemu mnoho giných přiwede. Když pak stále při Pánu swém trwá/ yak gých mnoho obránij. Na to pamatůg přjklady w témž Pýsmě Swatém.

Poslauchey yak gt ten Muž wzácný odbyl poslů oněch/ mluwijce k njm/takto: Et si omnes gentes Antiocho Regi obediunt, vt discedāt vnusquisq; à seruitute Legis patrum suorum, & consentiant mandatis eius: Ego & filij mei & fratres mei obediemus legi patrum nostrorum, & propitius sit nobis DEVS: non est nobis vtile relinqui legem & iusticias DEI, non audiemus verba Antiochi. Čti tam o tom ssjřegi slowa ge°. Když gt pak přestal mluwiti Mathatyáss/ přistaupil Žid geden a předewssemi ginými počal obětowati Modlám Pohanským na Oltáři w Městě Modyn/ vposlechnuwssy rozkazu Antyocha Krále a Poslůw geho. To widauc Mathatyáss žalosti welikau gsauce hnut/ hledijce na zlost onoho Žida že gest se zapomněl nad Pánem Bohem swým: Z hněwu welikého a podlé práwa Zákona Božjho/přistaupil k němu a zabil gey na Oltáři spolu y s Poslem Antyochowým/ kterýž Židy k tomu přinucowal: Oltář pak ten přewrátil a skazyl. To když včinil z křikl hlasem welikým w Městě: Omnis qui Zelum habet legis, statuens testamentum, exeat post me. A w tom wyssel y Synowé geho za njm z Města/ opustiwsse wssecko pro Pána Boha swého.

Yak gest mu pak Pán Bůh k pomocy přispěti ráčil/ ono Wogsko Antyochowo skrze Ruce geho porazyl a rozehnal/ o tom čti ibidem in Biblia sacra. Způsobiwssy potom swobodu Synům swým y Lidu Božijmu/ vmřel Mathatyáss a pochowán (yakž o tom Pýsmo swaté swědčij) in ciuitate Modin. Kssafft takowý Synům y Bratřijm swým včiniwssy/ aby neodstupowali od Zákona Starssijch swých/ale we wssem pilně aby wykonáwali wůli Pána Boha swého/nařjdiwssy gým za Wůdcy Judu Syna swého/ oněmžto Pýsmo Swaté mluwij/ tehdáž když gest na sebe přigal tu obranu Lidu Božijho. Similis factus est Leoni in operibus suis, & sicut Catulus Leonis rugiens in venatione, & persecutus est iniquos perscrutans eos: & qui conturbabant Populū suum eos succendit flammis, & repulsi sunt inimici eius præ timore.

Pohlediž yak gest weliká moc Božij/ kterýžto dauffagijcy w sebe na wssech cestách gegijch ostřijhá: Yak od toho malého počtu weliká syla a hrozná nad Nepřáteli Božijmi se rozmohla. Nebo slyssijc Apolonius w Samarygi o mocy židowské proti Wogsku Antyochowu/ powstal proti njm/ Lid weliký na Židy sebrawssy/ wssak nic newykonal/ nebo od Judy na Hlawu poražen byl.

Seron Knjže Wogſka Syrſkého aneb Heytman Antyochůw/ do⸗wěděwſſy ſe o tom/ hnedky proti Židům ſtrogiti ſe počal/ mluwjc: Faciam mihi nomen & glorificabo in Regno, & delebo Iudam & eos qui cũ ipſo ſunt, qui ſpernebant verbum Regis. Hnul ſe s welikau mocý proti ně⸗mu. Juda pak s malým počtem Lidu Božjho přibližugjce ſe k němu/ neſtrachowal ſe weliké mocy geho/ ale mluwil (dauffagjce giſté obra⸗ně Pána Boha ſwého) ta ſlowa kteráž čteme 1. Machab: cap. 3. Faci⸗le concludi multos in manu paucorum: & non eſt differentia in conſpectu DEI cœli liberare in multis & paucis, quoniam non in multitudine victo⸗ria belli, ſed de cœlo fortitudo eſt. A tak magjc doſtatečné dauffánj ſwé w Pána/ ſnadně porazyl moc geho.

Tam ſobě čti yakau hrůzu dopuſtil Pán Bůh na Pohany ſkrze onu malau Hrſtku Lidu ſwého. Weliké tehdáž gméno obdržel Juda / ti pak kteřjž gey w niweč obrátiti/ a z toho Slawnými býti chtěli/ ná⸗ramně zahanbenj. Očemž když vſlyſſel Antyoch Král welice ſe z to⸗ho zarmautil/ a hned wſſecku moc ſwau na Judu obrátiti vmjnil. Wſſak kolikrát koliw na něg Woſko poſlal/ wždycky od Judy ſkrze welikau Láſku a moc Pána Boha/ poražené bylo.

Když pak giž obdržel wjtězſtwj Juda přeſtraſſywſſy Pohany: Na to ſe vdal/ aby wyčiſtil z oněch hanebnoſti a poſſkwrněnj gjch/ Chrám Božj. Očemž čti ſlowa geho ibidem cap. 4. Ecce contriti ſunt inimici noſtri, aſcendamus nunc, mundare ſancta & renouare. Což gk y wy⸗konal. A když weſſli do Koſtela vzřeli gey wſſecken zohyžděný / a tak hanebně poruſſený / yakých ſe nynj mnoho w Pruſých/ w Polſſtě/ w Litwě/ na Slézſku/ w Rjſſy/ w Czechách/ y w giných Knjžetſtwjch a Králowſtwjch nacházy: Což ſe y w naſſj Morawě na djle ſpatřuge: Kterýžto neřád vzřewſſy/ z žaloſti weliké co gſů činili? tam o tõ wypi⸗ſuge. Sciderunt veſtimenta ſua, & planxerunt planctu magno, & impo⸗ſuerunt cinerem ſuper caput ſuum, & ceciderunt in faciem ſuam ſuper ter⸗ram, exclamauerunt tubis Signorum, & clamauerunt in cœlum. A co gſau dálegj půſobili/ o tom na temž mjſtě Pjſmo Swaté oznamuge.

Takť geſt Pán treſtati ráčil pro přeſtupnoſt Zákona ſwého Židy / a geſſtě hrozněgj treſtati připowjdal/ yakž o tom čteme in Leuit: cap. 26. Tehdáž gjm neyprwé weyſtrahu dáwal/ kteréžto weyſtrahy ge⸗ho na nás ſe nynj wztahugj/ kdež mluwj takto: Si autem nec ſic obe⸗dieritis mihi: addam correptiones veſtras ſeptuplum propter peccata ve⸗ſtra, ita vt comedetis carnes filiorum veſtrorum & filiarũ veſtrarum, deſtruã excelſa veſtra, & ſimulachra confringam, cadetis inter ruinas idolorum, & abominabitur vos anima mea, in tantum, vt vrbes veſtras redigam in ſimi⸗litudinem, & deſerta faciam ſanctuaria veſtra, nec recipiam vltra oderem ſuauiſsimum. Takť Pán mſtitedlný geſt/ ačkoliw ne prchliwý w hně⸗wu ſwém k pomſſtěnj. Y námť o tom nynj oznamugj Lidé včenj/ pro⸗

čež pil⸗

čež pilně potřebu gest se kořiti Pánu Bohu / a vtýkati se k milosti geho Swaté/ tak aby hněw swůg proti nám vkrotiti ráčil.

Takowauť gsau hroznau onuno weystrahu od něho gměli o kteřež čteme 3. Regum cap. 9. kteréž wssecky se na nás wstahugj gestli že se nepolepssijme/ yak Swětsstij/ tak také y Duchownij. Obáweyme se tehdy aby nás y Chrámu swého neodwrátil/ yakž otom mluwj těmito slowy: Et templum hoc quod sanctificaui nomini meo, proijciam à conspectu meo.

Nowý pořádek připowjdá nám Pán skrze Proroka/ tolikéž y nowého Kněze z dáwna žadaného od oněch Otcůw Swatých.

Když gsau onůno neposlussnij Zidé Pána Boha swého/ nepřestáwali od zlosti swých/ nýbrž čijm dále tijm wijcegi Pána k hněwu popuzowali/ dlauhý čas (pamatugjce na slowa y přijpowědi swé/ kteréž gest včinil Dawidowi y Ssalomaunowi Synu ge° za to wystawenij Kostela gménu swému) to gijm přehljdati ráčil. Na kterýžto Kostel patřijc/ skrze Aggeusa Proroka w kap. 2. takto mluwj: Quia hæc dicit Dominus exercituum, adhuc vnum est, & ego cõmouebo cœlum, & terrã, & mare, & aridam, & mouebo omnes gentes, & veniet desideratus cunctis gentibus, & implebo domum istam gloria, dicit Dominus exercituum.

Giž to widijme / že Pán včinil přijpowědi swé dosti: Přissel mezy nás žádostiwý/ a onen Kostel a neb Dům geho welikau sláwau naplnil/ wsseckén Swět nij otočil/ y ze wssech stran gij gednostegně chwálau swau osadil. Tijm gest mu pak to weliké gméno včinil že gest mu dal Tytul/ vna, Sancta, Catholica, & Apostolica. To gt̃ gediná Cýrkew/ že proměny žádné w Včenj ani w Ceremony gjch/ na wssem swětě nemá: Swatá/ že Pán w nj vstawičně milosti swů přebýwá: Obecná: že po wssem Swětě od gedno° Ducha S° řijzená a sprawowána býwá/ gedna w nij Oběť / totižto Tělo a Krew Syna geho neymilegssijho Pána a Spasytele nasse°/ to samo/ kteréž gt̃ na Křijži pnělo/ a Krew kteráž z Boku ge° wylita byla se obětuge. Gmenuge se tolikéž Cýrkew Apossstolská: proto / že gest od Apossstolůw rozmnožená. A tak tuto máss prawý wýklad těch čtyr slow Tytule Cýrkwe Swaté.

Ale y na tom welice drahém Oděwu nechtěl Pán dosti mijti / kterýmž gest ozdobil Dům swůg: rozkázal gey sobě okrássliti Králowským obyčegem/ nebo gest Král nad Králi a Pán nad Pány. Neweř Heretykowi genž gey odijrá/ nebo to gest onen Antyoch kterýž nerád widij ty ozdoby w Kostele Božijm / toliko sám na sobě: a tak za tau přijčinau kde může/ tehdy gey laupj: Ale weř w té wěcy samému Pánu kterýž mluwiti ráčij: Meum est argentum & meum est aurum dicit Dominus exercituum: magna erit gloria domus istius nouissimæ plus quã

 primæ,

primæ. To máſs ſlowa wlaſtnӱ Pána Boha ſkrze Proroka propo-
wěděné/ těžkoť geſt ſe před nӱmi ffaleſſnӱ wykladači prawdy Božӱ ſe
wzdáliti/ nebo žádný giný nenӱ deſideratus/toliko ten o kterémž ſe tuto
mluwӱ: toť geſt ten z dáwna žádaný od oněch Otcůw Swatých w
Temnoſtech Pekelnӱch/ a gӱm od Pána Boha předpowӱdaný/ yakž
o tom pӱſmo ſwaté ſwědčӱ. Ten geſt přiſſel ponjženy na tento Swět/
wykaupil ſobě pokorau welikau/ mukau těžkau/ Smrti ohyzdnau
onen poruſſený Chrám/ o kterýž geſt Bůh Otec geho Nebeſký weli-
kau péči a ſtaroſt měl/ očemž na mnohých mӱſtech w Pӱſmě Swa-
tém wypſáno máſs: Ten geſt mu očiſtil z těch hanebnoſtj Krwӱ pře-
drahau. A protož/ nedáwey ſe ſwoditi Nepřӱteli Božӱmu aby měl
Pán pohrdati ozdobau geho: nebo geſtližeť geſt gey poručil okraſſli-
ti pro onu Archu w kteréž toliko Zákon a Manna chowaná byla:
Mnohémť wӱcegi potřebuge nynӱ neyčiſtěgſſӱho Zlatta/ neylepſſӱ-
ho Střӱbra/ neydražſſӱho Kamenӱ/ neynákladněgſſӱch Hedba-
bných wěcý/neyſubtylněgſſӱch Altembaſůw a Zlattohlawůw/k Ma-
geſtátu Těla Syna ſwého a na oděwy Dwořanůw geho. Nechce mj-
ti takowých otrhaných yaké Sſatan má/ nebo geſt Pánem Nebe y
Země y wſſech propaſtj: Muſegj k ſlowu geho padati Diábel y Mi-
nyſtrowé geho/ muſegӱ ſkrze moc geho Božſkau ſlaužiti každému ſlo-
wu y rozkazu Služebnӱkůw geho. Zkus toho kdy chceſs/ wezmi s ſe-
bau neyučeněgſſӱho Minyſtra/a gdi s njm do Koſtela Božjho/vzřjſs
že geſt při něm Diábel: nebo když přjgde k tomu že Služebnӱk Božӱ
má Oběť Pánu wykonáwati/ neſetrwá při tom/ kryge Twář ſwau
před tӱm/wrtӱ ſebau/nemůže ani ſmělé pohleděti na Pána Nebe y Ze-
mě/ a to proto/ že geſt klamař.

Gdi s nӱm do Domu Biſkupſkého kterýž geſt Náměſtnӱk Božӱ/
y tam vzřӱſs že ſe ho wſtydj/ bogӱ ſe ho/ proč? nebo wӱ že geſt wla-
ſtnӱ Náměſtek Kryſta Pána/ wӱ že wždycky s Pánem mluwӱ/w ru-
kau ſwých gey pěſtuge/ prawdu geho miluge. On pak toliko na Swě-
tě ffalſſӱ a zraddau žiw gť/ kterauž wykonáwá nad wěrnými Božjmi.

Wěz tehdy giž o onom Kamenu o kterémž 1. Petri čteſs: Ecce po-
no in Sion lapidem ſummum angularem, electum prætioſum, & qui credi-
derit in eum non confundetur. Tenť geſt zlepſſyl Moyžӱſſowu Sina-
gogu/ wyhnal z nӱ vendentes & ementes. Očemž čti v Swatého Ma-
thauſſe w Kap. 21. v Swatého Marka w 11. v Lukáſſe w Kap. 10.

A protož wěř že Pán chce mӱti Koſtel rukau včiněný k Modlitbě
ſwé/ a Srdce čiſté k obydlj Ducha Swatého/kterýžby tě wyučil yak
ſe máſs Pánu Bohu ſwému modliti w přӱbytku geho. Yakž o tom
Dawid naučenӱ dáwá/mluwӱc: Introibo in Domum tuam, adorabo
ad templum Sanctum tuum in timore tuo. A tak bez toho Ducha S°.
nemůže býti Bázeň Božӱ při tobě. Nemáſs tolikéž s holyma Ru-

kama

kama wcházeti do to° Kostela / podlé raddy téhož Dawida w Žalmu 65. kdež takto mluwij: Introibo in Domum tuam in holocaustis: reddā tibi vota mea quæ distinxerunt labia mea: & locutum est os meum in tribulatione mea. A potom w Žalmu 29. Afferte Domino gloriam nominis eius, adorate Dominum in atrio sancto eius.

W Žalmu 13. wssem raddu dáwagijc yak magij wcházeti do Chrámu Božijho / mluwij: Introibimus in tabernaculum eius, adorabimus vbi steterunt pedes eius. Nu giž widijss že to wyznamenáwá Chrám aneb Kostel Rukau stawený / a ne samo toliko Srdce Lidské: načež mnohá swědectwij máme proti spletencům a protiwnijkům Božijm. Máme řeč geho wlastnij in Leuitico kdež poraučeti račij / abychom měli w poctiwosti Dům geho Swatý / a do něho s welikau Bázni abychom wcházeli. Očemž w Kap. 16. těmito slowy mluwij: Et sanctuarium meum metuite: Ego Dominus.

Prorocy Swatij patrně naučenij o tom dáwágij / a vkazugij to / že Kostela rukau Lidskau staweného nám gest potřebij / do něhož s welikým strachem wcházeti máme. Nakž o tom Jeremijáss řeč Páně w kap. 7. oznamuge. Nunquid Spelunca latronum facta est domus ista, in qua inuocatum est nomen meum in oculis vestris. Eklesyastes tolikéž mluwij: Custodi pedem tuum ingrediens Domum Dei, & apropinqua vt audias. Tu giž widijss že Kostel Rukau včiněný mijti chce / do kteréhož nás Pán a Spasytel náss laskawě wolati račij: Pročež rozdijl gt inter Sinagogam & Ecclesiam. Očemž Rabanus pijssic super Mathiam takto mluwij: Sinagoga est congregatio, Ecclesia vocatio: possunt autem irracionabilia congregari, vocari autem nequaquam.

Newěř tehdy žádnému kterýž ti co o tom Domu Božijm nenáležitě° oznamuge: Nebo to gt ono Město o kterémž Jan Swatý w Zgewenij swém w Rozdijlu 21. mluwij: kdež těmito slowy o tom začjná: Et ego Ioannes vidi sanctam ciuitatem Hierusalem nouam, descendentem de cœlo, à Deo paratam, sicut Sponsam ornatam viro suo. Poslauchey že tam toho dokládá / že to gest to Město / nebo mu hnedky oněm oznámeno. Et audiui vocem magnam de throno dicentem. Ecce tabernaculum Dei cum hominibus & habitabit cum eis: & ipsi populus eius erunt & ipse Devs cum eis erit eorum Devs, & absterget Devs omnem lachrimam ab oculis eorum: & mors vltra non erit, neq; luctus, neq; clamor, neq; dolor erit vltra, quæ prima abierunt.

To gest nám z toho Kostela wssecko připowjdáno / toliko při něm stůgme / leges & ceremonias geho zachowáweyme / tehdy bude Pán s námi / nebo budeme Lidem geho a on Bohem nassijm / wssecky starosti nasse vpokogij / Smrt nám Panowati mocy nebude / žádné strasti nás nedosáhnau. Giž gt to wssecko shladil Pán a Spasytel náss / toliko při něm stále we wssem naučenij ge° stůgme / a tak s tau weyminkau toho gistij budme.

 Nedů-

Nedáwěkug ſe těm kteřůž ti ten Koſtel oſſklywů / a odwozugů tě od něho/mnohé neſluſſné wěcy mu přičůtagůce/ nebo gſau to takowů kteréž Pán před ſebau má za Swůdce a ffaleſſné Gidáſſe/yako o tom Bernarth Swatý mluwů in quodam ſermone těmito ſlowy: Omnino proditorem ſe eſſe nouerit quicunq; eſt ille qui vitia quælibet in hanc domũ conatur inducere, & templum DEI ſpeluncam vult facere Dæmoniorum. Gſau to tolikéž Lidé nicemnů/neważnů/neučenů/newědauc odkud gſau a od koho poſláni/ bez Zákona žiwů/ nowotnů / a Pán chce můti znamé k ſlužbě ſwé. Pročež Leo Papa in quodam ſermone deſtincti: 61. mluwů takto: Iniquum eſt & abſurdum vt imperiti Magiſtris, noui antiquis, rudes præferantur eruditis.

Origenes půſſe ſuper Leuiticum tak dokládá/Requiritur in ordinando Sacerdote & præſentia Populi, vt ſciant omnes & certi ſint, quia, qui ex omni populo eſt præſtantior & doctior, qui in omni virtute eminentior, ille eligitur ad Sacerdotium, & hoc adſtante populo, ne aliqua poſt modum retractatio cuiquam, nequis ſcrupulus reſideret. A tak pohleď yakých ſlu- žebnůkůw Cyrkew Božů potřebuge/ a s yakým ſpůſobem.

Má mnoho Nepřátelůw Koſtel Božů/kteřůžby gey z ozdoby a doſtatkůw geho rádi odřeli / tak yakž gům dal k tomu ponuknutů onen Simon de tribu Beniamin genž byl ſwedl Apolonium Tharſæ filium, Principem Celæſiriæ & Phœnicis. yakž o tom čteme 2. Machab. cap. 3. kterýž že geſt poſlal Eliodora ſpráwce domu ſwé aby wſſecken poklad Koſtelnů wybral/ a do Geruzaléma zawezl. Ten yak geſt toliko na Modlitbu Onyáſſe Biſkupa od Pána Boha poražen byl/o tom w těž Knůže oběſſůrněgi ſobě čti. To wſſecko ti páſſů které geſt Pán wywrhnauti ráčil z opatrowánů ſwého / Očemž čti Oſeæ caput 9. propter malitiam & adinuentionem eorum de domo mea eijciam eos.

Mnoho neláſky Pán pro takowé Swůdce vkazowati ráčil Lidu ſwému/ treſtagůce s nůmi y newinné/ yakž o tom čteme apud Aggeum Prophetam tato ſlowa: Quia domus mea deſerta eſt, & vos feſtinaſtis vnuſquiſq; in domum ſuam, propter hoc ſuper vos prohibiti ſunt cœli ne darent rorem, & terra prohibita eſt, ne daret germen ſuum, & vocaui ſiccitatem ſuper terram, & ſuper montes, & ſuper triticum, & ſuper vinum, & ſuper Oleum, & quæcunq; profert humus, & ſuper homines, & ſuper iumẽta, & ſuper omnem laborem manuum. K tomu hněwu Božůmu nás přiweſti chtěgů ſkrze podwod Diábelſký ti Minyſtrowé a Služebnůcy Dágonowi/ aby gey poſadili na Oltáři Páně: Ale toho nedowedau ačkoliw gůch mnoho ſe nato vſadilo aby to wykonali. Nebo máme potěſſená ſlowa Auguſtýna Swatého kteréž mluwů půſſe ſuper Math: Adhuc habet Eccleſia DEI quo creſcat, donec impleatur illud, dominabitur à mari vſq; ad mare. A wſſudy gednotau a ſwornoſti w Službě Božů geſt mocný a ſtálý / yakž o tom mluwů Jeronym Swatý Půſſe ad

ssic ad Euandrum Præsbiterum těmito slowy: Non altera Romæ vrbis Ecclesia, altera totius orbis æstimāda est, Gallia & Bitinia, & Persis, & Oriēs, & India, & omnes Barbaræ nationes vnum Christum adorant, vnam obseruant Regulam veritatis. Si authoritas quæritur orbis, maior est vrbe, vbicunq; fuerit Episcopus siue Religio, eiusdem meriti est, eiusdem Sacerdotij & potentiæ: diuitiarum & potestatis gradus, & paupertatis humilitas, vel sublimiorem vel inferiorem Episcopum non faciunt, cæterum omnes Apostolorum successores sunt.

A tak Cyrkew Božij skrze chytrost Diábelskau nezahyne/ čehož dokládá Hilarius Swatý: Hoc habet proprium Ecclesia, dum persequitur floret, dum opprimitur crescit, dum cōtemnitur proficit, dum læditur vincit, dum arguitur intelligit, tunc stat dum superari videtur.

Očemž y samá swědčij: Sepe expugnauerunt me à iuuentute mea, usq; non potuerunt nimis. Ostatek ti včenij Kazatelé w Kostele Božijm oznámij.

SINO.

Liſt

SINODVS.

To geſt Sněm aneb Sgezd Prelátſký / za téhož Wyſoce Důſtogného a Oſwijceného Knijžete/Pána Biſkupa Olomauckéº ꝛc. Léta Páně 1591. 12. dne Měſýce Liſtopádu ſložený.

Na kterémžto yaký pořádek Kněžſtwu vſtanowen / o tom obſſýrně Acta & conſtitutiones Sinodi na ſwětlo wydané znáti dáwagij. Wſſak krátce některé Artykule na témž Sněmu ſchwálené / tuto za ſluſſné pro wědomoſt wſſech obywatelůw / ſpolu s Přijklady z Pijſma Swatého ſebranými / widělo mi ſe položiti. Zwláſſtě když to v giných Hyſtorykůw nacházým: že wſſeliyaké paměti hodné činy každého Stawu/ kteréž ſe we Wlaſtech gých přiházegij/ do gedněch Kněh zbijragij a ſpiſugij. Z té přijčiny widauc tuto wěc hodnau k připomenutij/ ochotně a s pilnoſtij to činijm/ opiſugijce ſpráwy ſamému toliko Stawu gých náležité. Geſt pak těch Artykulůw Cžtyry a Dwadceti: z njchž o každém obzwláſſtě/ krátce zmijnka ſe včinij a připomene.

~:(:)~

Prwnij Artykul DE PROFESSIONE FIDEI ab omnibus facienda.

SLuſſný tolikéž y Swatý a welice potřebný Artykul tento geſt. Nebo gednomu každému náležij zgewně wyznati/ čijm kdo geſt Služebnijkem a yaký Vřad v Pána ſwého má. Což geſtli že ſe zde v Panůw Swětſkých zachowáwá: mnohém wijcegj v toho Neywyžſſijho Pána nad Pány/ Krále nadewſſemi Králi / gemužto ačkoliw negſau ſkrytá myſſlenij Srdcý Lidſkých / wſſak předce tomu chce aby každý ſmyſl ſwůg oněm před Lidmi oznámil/ wykonáwano býti má. O čemž mluwij Math: 10. cap: Omnis qui confitebitur me coram hominibus: confitebor & ego eum coram Patre meo qui in cœlis eſt. Qui autem negauerit me coram hominibus: negabo & ego eum coram Patre meo qui in cœlis eſt. A protož mluwij Apoſſtol Swatý k Korynthům a ge napomijná aby zgewně Wijru ſwau wyznali. Obſecro autem vos fratres per nomen Domini noſtri IESV Chriſti: vt id ipſum dicatis omnes: & non ſint in vobis Schiſmata. Sitis autem perfecti in eodem ſenſu: & in eadem ſententia. Cžti o tom 1. ad Corinth: 1. V Swatého Jana w Kap. 17. toto napſáno geſt: Non pro eis rogo tantum: ſed & pro eis qui credituri ſunt per verbum eorum in me. A tak/ potřebná geſt to wěc/ Pána každého čaſu wyznáwati: Wijru kterauž oněm máme zgewně ohlaſſowati/ podlé ſlow v Swatého Lukáſſe k těmto podobných. Nadto weyſſe Apoſſtol k Rzijmanům

nům

nům pỹſſic w Kap. 10. toho dokládá: Corde enim creditur ad Iuſticiam: ore autem confeſsio fit ad ſalutem.

Geſt geſſtě ſluſſná a náležitá wěc wěděti/ čeho wỹcegi ku Wỹře potřebỹ geſt. Což z přỹkladůw Starého y Nowého Zákona ſebraných/ krátce ſe pokáže. Iacobi 2. cap. toto čteme: Quid proderit fratres mei ſi fidem quis dicat ſe habere: opera autem non habeat? Nunquid poterit fides ſaluare eum. Vis ſcire ô homo inanis: quoniam fides ſine operibus mortua eſt? Abraham pater noſter nonne ex operibus iuſtificatus eſt, offerens Iſaac filium ſuum ſuper altare? Vides quoniam fides cooperabatur operibus illius: & ex operibus fides conſumata eſt? Et ſupleta eſt ſcriptura dicens: Credidit Abraham DEO & reputatum eſt illi ad iuſticiam: & amicus DEI appellatus eſt. Videtis quoniam ex operibus iuſtificatur homo: & non ex fide tantum? Y za tau přỹčinau k tomu mluwỹ: Sicut enim corpus ſine ſpiritu mortuum eſt; ita fides ſine operibus mortua eſt. 2. Petri 1. tato ſlowa napſané máme: Quapropter fratres magis ſatagite: vt per bona opera certam veſtram vocationem & electionem faciatis. Hæc enim facientes non peccabitis aliquando. V Swatého Mathauſſe w Kap. 20. potěſſená ſlowa a giſtau přỹpowěd na to položenau máme: kdež mluwỹ: voca operarios & redde illis mercedem. A protož potřebỹ geſt činiti to wſſecko/ což Služebnỹcy Božỹ ku chwále Pána Nebe y Země činiti poraučegỹ/ ničehéhož ſe z rozkázanỹ gegỹch wykonáwati nezbraňugỹc: Nebo Pán pilnau a bedliwau ſlužbu mỹti chce/ tak yakž přỹklad máme na Abrahamowi/ kteryžto neobmeſſkal na rozkaz Angelſký wykonati wůle Božỹ: ale hned ſpolu s Synem ſwým k Oltáři poſpjchal chtỹce gey obětowati Pánu. My pak na rozkaz Božỹ aneb Angelůw geho/ djwnau yakaus weymluwu máme: a ne tak yakž oni nám poraučegỹ/ ale gináče po wůli ſwé činỹme. Pročež tolikéž wſſecko ſe nám na opak wede/ wlaſtně tak/ yakž Apoſſtol Páně 2. ad Corinth 9. mluwỹ: Qui parce ſeminat parce & metet. Yak ſlaužỹme tak tolikéž ſe nám platỹ.

Tuto pak máſs od prwnỹch rozmnožitelůw Wỹry Swaté/ doſtatečné naučenỹ pokázané/ že potřebná wěc geſt Wỹru ſwau o Pánu wyznati. Poſlyſs geſſtě raddy zdráwé Náměſtkůw aneb Včedlnỹkůw gegỹch. Nebo Auguſtýn Swatý yaký vžỹtek z nỹ vkazuge pỹſſic lib: de ouibus, takto mluwỹ: Ille apud DEVM plus habet loci, qui plus attulit, non argenti, ſed fidei. A včỹ tě yak gỹ máſs vžỹwati aneb w ſobě zachowati: kdež prawỹ: Cum dilectione fides Chriſtiani ſine dilectione fides dæmonis. Qui autem non credunt, peiores ſunt quam dæmones, & tardiores.

Ambrož Swatý takto gỹ nám wykládá w Knỹze ſwé de virginitate. O theſauris omnibus opulentior fides? ô virtutibus corporeis omnibus ſaluatior.

Swatý Bernarth pýssic super cantica, co oni mluwij/ a neb yak gi wykládá: slowům geho porozuměg kteréž takto začijná. Dicamus fidem vitem, virtutes palmites, botrum opus, deuotionem vinum. Co z těch slow rozumijss? naděgi se málo: krátce ge wyložil. Takť gest že krátce/ ale s welikým vžitkem. Což též y mně na ten čas sſijřegij wykládati čas nepostačuge/ a mijsta k tomu nezbýwá/ yak by tu Matku winnau a Swattost gegij wyložiti náleželo. Zanecháme gij tehdy na tento čas/ toliko wězme o Zahradě gegij/ do nijž weydauce/ geden každý vslyssij dostatečný wýklad toho/ včinijc dotázku na prawdiwém Hospodáři té Winnice/ a yak na Hospodáři tak také y na samé Zahradě a neb Winnicy. Wssecko mi se widij že se ho doptáme/ a snadnějčce z těchto slow Augustýna Swatého/ kterýž gi wspomijnagijc/ a k nij Lidij wzbuzugijc/ pýssic de verbis Domini, takto mluwij: Nullæ maiores diuitiæ, nulli thesauri, nulli honores, nulla huius mundi maior est substantia, quam est fides Catholica, quæ peccatores homines saluat, cæcos illuminat, infirmos curat, cathecumenos baptizat, fideles iustificat, pænitētes reparat, iustos augmentat, martires coronat, virgines & viduas & coniugales casto pudore conseruat, clericos ordinat, sacerdotes consecrat, & in æterna hæreditate cum Sanctis Angelis collocat. Tá gest pak prawdiwá Wijra Katholická/ kteráž w sobě ten pořádek má/ tolikéž y tu Swatost o nijž týž Muž Swatý mluwij.

Chrysostom Swatý takto o nij pýsse: Fides religionis Catholicæ, lumen est animæ, ostium vitæ, fundamentum salutis æternæ. Wyptáweyž se tehdy můg milý Bratře (wssecky Sekty dostatečně zpytugijce) o takowé Winné Matce/ kterážby měla tak sladké a přijgemné Hrozny/ o nijchž tito Mužowé Swatij wyprawugij: Neboť musý mijti mijsto něyaké ssyroké/ poněwadž tak dáwno gj wspomijnagij. Nehledey gi w Kautě/ patrnáť gest/ snadno do nij treffijss: Gdi toliko po sſtijpenj onoho miláčka Pána a Spasytele nasseho/ kterauž na twrdé Skále založil/ že gi Pekelné mocy nijakž zbořiti nemohau. Kdo se pak gi přidržj/ o tom Pán wj: A kdo nij pohrdá a gj opausstj/ Pána opaussti oněmž on tolikéž wěděti nechce. Má zagisté Pán na oku Wjnaře swé kteřijž gj sſtijpili/ a Tytul Sancta, Catholica, & Apostolica dali. Kde pak gt gegj počátek a rozmnoženij že gt Catholica/ to gest obecná? Čzti slowa Apossstolská w Listu k Ržijmanům w Kap. 1. kdež mluwij: Primū quidem gratias ago Deo meo pro omnibus vobis: quia fides vestra anunciatur in vniuerso mundo: čti až do konce tu Kapitolu. Tuť gj giž gistau máss/ kdež gest gj základ Apossstol vkázal. Ten tolikéž vkazugijce počátek těch kteřijž se na tom vstrnuli chtijce gj potlačiti/ pýssic ad Corinth. Epi. 1. cap. 1. takto dokládá: Significatum est enim mihi fratres mei ab his qui sunt Chloes: quia contentiones sunt inter vos. Hoc autem dico: quod vnusquisq; vestrum dicit, ego sum Pauli, ego autem

Apollo,

Apollo, ego vero Cæphe: ego autem Christi. Diuisus est Christus? Nunquid Paulus crucifixus est ꝓ vobis, aut in nomine Pauli baptizati estis &c.

Nezčetl by nynij Pawle Swatý tak se naděgi těch Sekt/ kterěž se w Swětě rozmnožili: Někteřij gsau Arryáni/ ginij Cwingliáni/ ginij Anabaptistę, ginj Kalwini/ ginij Luteryáni/ ginj Husſytáni/ ginj Waldenſſtij ꝛc. Ti tak welice Pána Kryſta mezy ſebau poděliſi/ že mu někteřij ani prawého Božſtwij nepřiznáwagij. Weliký geſt blud nynj Pawle Swatý/ nebo na několik Seth čáſtek rozdělila ſe ta Sekta Korynt ſká: kterěžto wſſecky na tu gedinau prawau repcy a křičj/ nedbagijce na ſlowa Ržehoře S° gijmiž ge wyſtřijhá/ mluwijc: Extra Ecclesiam Sanctā RomanāCatholicam, ſicut extra Arcā Noe, non eſt ſalus.

Přidrž ſe tehdy Kněže té wijry/ a gi wyznáwey y rozſſyřug/ podlé rozkazu Sněmu toho. Nebo mluwij Auguſtýn Swatý: Num autē habet DEI caritatem, qui Eccleſiæ non diligit vnitatem.

Druhý Artykul DE LIBRIS HÆRETICIS prohibitis & non legendis neq; retinendis.

HOdná wěc zagiſté aby netoliko Kněz/ ale každý Křeſtianſký Człowěk/ ffalſſij ani bludem takowým ſe nezaneprazdňowal/ kterýž mu žádného vžitku neučinij/ nýbrž ſſkodu a záhubu Duſſy geho přineſe. Nebo ti Scriptores gſau giſtě takowij/ o kterýchž 2. ad Timoth. 3. Apoſſtol mluwij: Voluptatū amatores magis quam DEI, habentes ſpetiem quidem pietatis: virtutem autem eius abnegantes. Takt geſt můg milý Bratře/ ne pro nábožen ſtwij to pijſſi/ nebo k rozpuſtiloſti a ſwé wůli wſſeliyaké ſpiſy gijch ſe wztahugij/ čijmž Lidij aneb poſluchače ſwé ſwodij/ vkazugijce gijm Pijſma obkauſané/ za gegijch lehkau prácy a ſſpatné ſtaránj/ Králowſtwij Nebeſké připowijdagij a ſami giž dáwno (geſtliže těžſſij práce a wětčijho ſtaránij o ně nepowedau) geho wzdálenij. Těchť ſe w prawdě wyſtřijhati rozkazuge Pán a Spaſytel náš/ v Swatého Mathauſſe/ mluwijc o nijch: Attendite vos a falſis Prophetis qui veniunt ad vos in veſtimentis ouium, in trinſecus autem ſunt lupi rapaces: à fructibus eorum cognoſcetis eos. Z lahodných ſlow/ ale wſſak welice ſſkodliwých/ tolikéž y z nepoſluſſenſtwij/ z peychy a odpornoſti ge poznáte: warugte ſe Pijſem gijch wymyſſlených/ obkauſaných/ a bez wůle Ducha Swatého wydaných: nebo nemůže žádný takowý gehožto Srdcem Duch Swatý neřijdi/ nic vžitečného napſati ani vkázati. K těm ſe beř od kterých gſy poſlán a máš moc ſobě danau k kázanj Ewangelium Swatého/ nebo wám toliko a Starſſijm waſſijm tato ſlowa kteráž čteme v S° Mathauſſe w Kap. 13. náležegij. Vobis datum eſt noſſe miſteria Regni cœlorum, ālis autem non eſt datum.

Lukáſs Swatý tolikéž w týž rozum k ſtarſſým waſſým a k wám od nich poſlaným w Kap: 8. toto mluwj: Vobis datum eſt noſſe miſterium regni DEI, cæteris autem in parabolis, vt videntes non videant, & audientes non intelligant. A protož ſcrutamini ſcripturas non errores. Wás ſamé pjſmo gmenuge Spirituales: mluwtež tehdy ſeznáwagjce to o ſobě/ſcimus quod lex ſpiritualis eſt. A tak od žádného pjſem newyhledáweyte/ toliko od těch/kteréž geſt wydané z wůle Cýrkwe Swaté obecné: tjm wyučugic Lid Božij a wuoli geho oznamugjc/ ona ſlowa kteráž napſané gſau 1. Corinth: 2. o ſobě mluwte. Nos autem non ſpiritum huius mundi accepimus, ſed ſpiritū qui ex DEO eſt: vt ſciamus quæ à DEO donata ſunt nobis: quæ loquimur non in doctis humanæ ſapientiæ verbis, ſed in doctrina ſpiritus: ſpiritualia ſpiritualibus comparantes. Giný pak žádný s ſwými bludy toho doweſti nemůže: nebo mluwij Apoſſtol Páně. Animalis homo non percipit ea quæ ſunt Spiritus DEI: ſpiritualis iudicat omnia, & ipſe à nemine iudicatur. Nu giž widijš kdo do Owčince Božijho shromažduge/ že geſt mu k prawdě nápomocen Duch Swatý: kdo pak na ginau ſtranu/ tomu Sſatan k ffalſſij a podwodu/ yakožto Miſtr geho. Ne tak podlé ſamého textu Bibligij rozuměg/ potřebij geſt aby ti gi Duch Swatý wykládal/ nam littera occidit, Spiritus autem viuificat. Wěř w té wěcy Apoſſtolu Páně/ kterýž 2. ad Corinth: 3. otom wypiſuge. Ten tolikéž tebe wyſtřijhá/ pjſſic ad Timoth: cap. 2. Stultas autem & ſine diſciplina queſtiones deuita: nebo takowij Scriptores ſunt ſuper diſcentes, & nunquam ad ſcientiam veritatis peruenientes. Když pak Duch Swatý s takowými nepřebýwá/w giſtotě nic prawdiwého ani důwodného nepowědj. Očež napomijná Apoſſtol 2. Petri 1. Hoc primū intelligentes quod omnis Prophetica ſcriptura nō fit propria interpretatione. A tak Bratře milý/ ſemen diuini verbi ſaluificum, ſapienter ſeminatur. Ambrož Swatý pjſſic de Abel & Cain, o Pjſmě Swatém takto mluwj: Cæleſtium ſcripturarum eloquia, diu terrere ac polire debemus, toto animo ac corde verſantes, vt ſuccus ille ſpiritualis cibi, in omnes ſe venas animæ diffundat.

Newěř tehdy žádnému geſtli žeby kdo chtěl Pjſmo a neb Včenij Cýrkwe Swaté obecné/ proti wýkladu Doktorůw Swatých gináčegi wykládati: Vtijkey ſe k nij/a poſlyš řeči Jeronýma Swateho a gi wěř/ co otom mluwij. Sicut ſtellas cæli non extinguit nox, ſic mentes fidelium inhærentes firmamento ſacræ ſcripturæ, non obſcurat mundana iniquitas. Ačkoli w geſt těch Sſkryptorůw ffaleſſných a omylných tak mno°/žeby ge s těžkoſti kdo sčijſti mohl/mezy njmiž žádné ſwornoſti nenij: Z čehož Jeroným ſwatý ſmjch ſobě činjc/takto mluwij: Scribimus indocti doctiq; Poemata paſsim, hanc garula Anus, hanc delirus Senex, hanc Zophiſta verboſus, hanc vniuerſi præſumunt lacerare, docentes

antequam discant. A protož weystrahu dáwá Psalmista w Zialmu swém 136. před takowými/ těmi slowy. Acuerunt linguas suas sicut serpentes, venenum aspidum sub labijs eorum. Nezaneprázdňugte se tehdy Pijsmy gich/ neb mluwij Ecclesiastes cap. 11. Attende tibi a pestifero, fabricat enim mala: ne fortè inducat super te subsannationē in perpetuum. Ten tolikéž gestliže se včenijm gich sprawowati budess/ takto mluwij. Admitte ad te alienigenam & subuertet te in turbine: & abalienabit te à vijs proprijs. A tak se giž wystřijhey toho Preláte každý: Poslauchey řečij Páně kterauž mluwij skrze Proroka: Quærite me & inuenietis, & nolite quærere Bethel.

Třetij Artykul DE SACRO SANCTO MISSÆ sacrifitio, debite ac reuerenter celebrato.

TUto ačkoliw ne mé hlawě/ wzáctnost a Swatost toho Artykule/ (yaké poctiwosti hodná gest ta Swatá Oběť/ netoliko od Kněze/ ale y od nás wssech Křestianských Lidij/ kteřijž při nij býwáme/ a poslaucháme když gi Kněz Služebnijk Božij wykonáwá) wspomijnati by náleželo. Ale wssak aby o mně někdo nerozuměl že se modlijm/ a newijm komu/ padám na kolena a newijm před keym/ bijgi se w Prsy a newijm proč? Ohlásyti se musijm a powědijti/ (ač s welikau báznij) proč to činijm. Nic tu giného nerozumijm toliko připomijnáni Offěry oné/ kterauž Pán a Spasytel náš na Křijži Swatém včiniti ráčil/ a při rozdáwanij Těla a Krwe swé neswětegssij/ gij Apostolům vstawičně wspomjnati poručil: A netoliko oněmno/ ale y těm kteřijž koliwěk po nijch Vřad ten až do skonáni Swěta sprawowati budau: magijce sobě to poručené od něho/ těmito slowy: Hoc facite in mei cōmemorationē, donec veniā. Tomu Cýrkew Swatá obecná/ Mátka nasse a Newěsta Krysta Pána Spasytele a wykupitele nasseho dostatečně wyrozuměwssy / s welikau poctiwostij a Nábožensťwijm w sobě zachowáwá/ a nás těmi Welebnými Swátostmi krmijc/ za práwe Služebnijky Božij/ Otcy Nebeskému odewzdáwá.

Wěřijm tolikéž y každý Křestianský Člowěk kterýž přitom Swatém skutku býwá/ (radijm také aby tomu wěřil a otom držel) gestliže tam přijgde s Srdcem prawym / s prawau wijrau/ s báznij Božij/ s poctiwostij náležitau / s srdečnau skraussenostij litugice hřijchuow swých / že dogde lásky a milosti od Pána swého: A netoliko sám/ ale y ten každý za kteréhož se s sprawau wjrau modliti bude/ yak za žiwého tak y za mrtwého kterýžby gesstě očisstěn nebyl / a neyswětegssij twáře Spasytele swého newiděl. Ná tak wěřijm y každému k tomu radijm/ poněwádž gest to naučenij nám od Apostoluow zůstawené. Czehož potwrzugij Concilia Swatá.

Nzdaliž nedoſti patrně Apoſſtol Swatý 1. Corinth: 11. o tom mluwij: Ego enim accepi à Domino quod & tradidi vobis. Wyučůgijce ge takto: Quotiescunq; enim manducabitis panem hunc, & calicem bibetis: mortem Domini anunciabitis donec veniet. A protož/ kterak nemám wěřiti že tu geſt welebná Swátoſt/ ta/ kterauž Spaſytel náš na Křijži obětowal Bohu Otcy / když widijm Služebnijka Božijho a Kaplana geho s takowým Nábožénſtwijm a vctiwoſti ſlowa Božij mluwijcýho/ proſýc s Nebe Ducha Swatého aby ſám toho ráčil poſwětiti ſkrze ruce geho: Czemuž ſylně wěřijm/ že Pán to činiti ráčij. Nato naučenij ſobě dané magij od Apoſſtola Swatého Jakuba/ podlé Těla Bratra Pána a Spaſytele naſſeho/ těmito ſlowy: Rogamus vt Spiritus ſanctus tuus adueniens, ſancta, bona, atq; glorioſa eius præſentia, ſanctificet, & faciat hunc quidem panem corpus Sanctum Chriſti tui: & calicem hunc, præcioſum Sanguinem Chriſti tui &c. Takť gt̄ činil Swatý Clemens Mučedlnijk/ tak tolikéž Swatý Baſylius Biſkup/ Swatý Ambrož y ginij Swatij Mužj a Apoſſtolowé přednijmi: w čemž geſt Pán Prozby gegijch wyſleychati ráčil. Nebo geſtliže v něho ona řeč Eliáſſowa wážna byla/ že k prozbě geº Oheň s Nebe ſpadl: Mnohém wijcegi wážněgſſij bude a platněgſſij geſt řeč Gežijſſe Kryſta Spaſytele naſſeho/ že proměnj Wijno a Chléb w Tělo a Krew ſwau neydražſſij: W tom mne potwrzuge naučenij Ambrože Swatéº kterýž pijſſic lib. 3. de Sacramentis, takto mluwij: Si tantum valuit ſermo Heliæ vt ignem de cœlo deponeret, nonne valebit ſermo Chriſti vt ſpecies elementorum mutetur: de totius mundi operibus legiſti: quia ipſe dixit & facta ſunt, ipſe mandauit & creata ſunt. Sermo igitur Chriſti, qui potuit ex nihilo facere quod non erat: non poteſt ea quæ ſunt, mutare in illud quod non ſunt? Non enim eſt minus nouas rebus dare formas, quam mutare naturas.

Potřebij geſt wijry doſtatečné každému / nehledijc Kněžſtwa hodnoſtij aneb nehodnoſti/ nato toliko ſamo pamatowati/ čij mjſto ſprawuge a komu ſlaužij. Nebo mluwij Auguſtýn Swatý pijſſic de Eccleſiæ dogmatibus. Hoc ſacramentum non in merito conſecrantis, ſed in verbo efficitur creatoris: nec bonorum diſpenſatorum meritis ampliatur, nec malorum attenuatur.

Nepoważůgž tehdy ſobě lechce žádný Kněze prawého w Cýrkwi Božij/ ale měg gey w vctiwoſti podlé rozkazu Eccleſiaſteſa cap. 4. & 7. y na giných mjſtech w Pjſmě ſwatém otom čti: Skutkůw geho zlých nenáſledůg/ toliko včenij poſlauchey. Magijť oni od wrchnoſti na ſebe pokutu vloženau a doſtatečné naučenij / yak ſe w té mijře chowati magj: k nijmžto Ambrož Swatý mluwij: Vide quid agas Sacerdos, ne febrienti manu Chriſti corpus attingas: prius curere vt poſsis miniſtrare.

Ale poněwadž yá tuto žádného newyučugij / toliko ſprawu o ſobě

dáwám těm kterýž ſemnau o tom některého čaſu rozmlauwali / co ſe tu připomýná / a yak o tom welebném Sacramentu Mſſe Swaté drzým a wěrým. Protož proſým aby mi to k bezpečnoſti něyaké přičjtáno nebylo / za kterau přýčinau do přýbytku ſwého / tak mnoho od Kněze téhož Sacramentu newymluwné Swattoſti a Wſſemohaucnoſti / yako onj / žádati neſmým. W tom gjm dáwám ſpráwu o ſobě / takto: Wěrým tomu / že na ſamé toliko ſlowo Páně vzdrawen a ſpaſen býti mohu / yako ona Žena Kananegſká kteráž toliko žádoſtiwá byla ſe dotknauti Podolku Raucha geho. Radým každému ſrownáwati Srdce ſwé s Vſty / když koliw mluwjſs tu Modlitbu onoho Settnýka. Domine non ſum dignus vt intres ſub tectum meum, ſed tantum dic verbum & ſanabitur anima mea. A čehož wýcegi žádati mám / nadto / co mi od Sſaffáře w Koſtele aneb Chrámě Božým podáno bude / nebo bych z Pána Spaſytele ſwého činil giž Klamáře / magýce ſlowa geho v Swatého Jana w Kap. 6. napſaná: Ego ſum Panis viuus qui de cœlo deſcendi: A poněwadž geſt žiwým Chlebem / tehdy na tom wěrný má doſti: ne tak yako onino Židé kterýž mezy ſebau w pochybnoſti o tom odpor drželi / což geſt gým / widauc myſli gých neſworné / pod přýſahau opáčil. Amen Amen dico vobis, niſi mãducaueritis carnem filij hominis, non habebitis vitam in vobis. Qui manducat meam carnem & bibit meum ſanguinem, habet vitam æternam, & ego reſuſcitabo eum in nouiſsimo die: Caro enim mea vere eſt cibus & ſanguis meus vere eſt potus. To geſt též několikráte / aby gináčegi nebylo potwrdil. Widauce pak onu myſl gých nedůwěrnau / powěděl: Qui manducat meam carnem & bibit meum ſanguinem, in me manet & ego in eo &c. Tam že geſt gým vkázal aby to o něm wěděli a ne gináče drželi / mluwýc: Hic eſt panis qui de cœlo deſcendit, připomenuwſſy gým mezy tým onuno Mannu / mluwýce takto: Non ſicut manducauerunt Patres veſtri Mannam & mortui ſunt: Qui manducat hunc panem viuet in æternum. To pak kde geſt gým powěděl / o tom Ewangeliſta prawý: In Sinagoga docens in Capharnaum. Vzřewſſy potom reptánu mezy ſwými / řekl gým: Hoc vos ſcandaliſat? Si ergo videritis filium hominis aſcendentẽ vbi erat prius &c. Yakoby gjm to znáti dáwal / geſtli to vhlýdáte že mocý ſwau wſtaupjm kde ſem byl aneb odkud ſem přiſſel / a yakau mocý to včinjm: tak y tomu můžete wěřiti / že to wykonati mohu co wám nyný prawým / poněwadž toliko ſám Duch geſt kterýž obžiwuge / Caro non prodeſt quicquam.

Kdožby tehdy o tom Chlebě Swatým gináčegi rozuměl / ſám ſe odſuzuge / nõ diiudicãs corpus Domini. Poſlyſs co prawj Ewangeliſta Swatý Mathauſs w Kap. 27. Accepto corpore Ioſeph inuoluit illud in Sindone munda. Cžiſtých a nepoſſkwrněných Opon potřebý geſt pro tak welikého / wzáctného / a wſſemohaucýho Pána / tolikéž y nýzké

poklony

poklony s wijrau plnau: ne tak ſobě s njm Towaryžſký zacházeti/ yako gſme ho giž nawykli Bratřijčkem ſwým gmenowati/ ano w ničemž wůle Otce geho Nebeſkého neplnijme. Geſtli že onen Prorok (o kterémž Pán mluwiti ráčij inter natos mulierum non ſurrexit maior Ioanne Baptiſta) o ſobě to prawij/ že nenij hoden rozwázati řemynkůw v obuwij geho: kterakž pak my zlij a nečiſtij tak ſe přijliš s nijm obyčegiti máme. Megme to na pozoru/ a yako Pána tak ſobě ſſanugme/ pamatugijce na to co o ſobě mluwiti ráčij v Izayáſſe Proroka. Ego Dominus & non eſt alius amplius, extra me non eſt DEVS. Ten pak o gehožto Těle a Krwij tuto mluwijme/ zdaliž mu rowný nenj. O tom máme ſlowa geho v Swatého Jana w 10. Kap. kdež o ſobě prawj: Ego & Pater vnum ſumus. A protož/ ne tak přijliš mu Bratřjčkeyme/ nýbrž raděgi gey za Pána a Boha prawého měgme a wyznáweyme: podlé řečij Malachyáſſe w Kap 1. Filius honorat patrem, & ſeruus Dominum ſuum: Si ergo pater ego ſum, vbi eſt honor meus. Ach naſtogte/ nemáť w prawdě Pán mezy námi žádné vctiwoſti/ welice ſe mu rownáme/ a téměř giž s nijm y ſrownali. O čemž mi na ten čas (krátkoſti ſſolkugijc) pſáti ſe netreffij: anobrž pomnijc na to že mně nehodnému o tom mnoho mluwiti nenáležij/ přeſtáwám w tom na Naučenj Cyrkwe Swaté Křeſtianſké.

Cztwrtý Artykul QVOMODO SACERDOS ET qualiter ad Altare accedens, circa Diuina ſe gerere debet.

TEnto Artykul toliko ſamým Kněžijm náležij/ aby ſe vměli náležitě na mijſtě Božijm řijditi a ſprawowati. Wſſak též y nám při témž chwalitebném ſkutku/ zdaleka/ netiſknauce ſe k tomu mijſtu ſměle/ ale činijce ſe nehodnými Služebnijky/ chowati potřebij geſt/ tak aby neřekl Pán některému z nás Amice quomodo huc intraſti, non habens veſtem nuptialem. Pamatůgme na to/ yak geſt od wěkůw Pán mjſta Swatá/ kteréž ſobě w oněch Křech aneb Horách obral/ w vctiwoſti mijti poraučel: což potom y w Božnjcých a neb Modlitebnicých s welikau hrůzau činiti rozkázal: o tom in Leuitico cap. 22. napſano máme/ kdež mluwij: Omnis homo qui acceſſerit de Stirpe veſtra ad ea quæ conſecrata ſunt, & quæ obtulerint Domino filij Iſrahel, in quo eſt immunditia, peribit coram Domino. Tuto geden každý porozuměg yakau Pán vctiwoſt chce mijſtu ſwému/ kteréhož toliko oněmno ſamým ſprawedliwým Mužům ſwěřil: Což pak mjſtu tomu/ na kterémž ta Oběť newymluwné wzáctnoſti a Swattoſti kladená býwá/ ne yaké giné primogenita/ ale ten gediný ſyn ge°/ Pán a Spaſytel náš vſtawičně ſe obětuge/ s welikau Báznij toho od nás přijto-

mnu (Kněžy pak w náležitém Oděwu) gsauce / za obzwláſſtnij vctiwoſt mijti chce: nebo to geſt ten Stůl o kterémž prawij Pawel ſwatý pjſſic k Zidům w Kap. 13. Habemus altare de quo edere non habent potestatem, qui tabernaculo corporis deseruiunt. Tak čiſtému a Wſſemohaucýmu Pánu / čiſtotně ſlaužiti geſt potřebij. Giné pak wěcy / yak tě Kněže Sinodus včij / měg na pozoru.

Pátý Artykul DE ALTARI CIBORIO ATQVÆ omni Ecclesiastica supellectili, mundæ conseruanda.

Y Tento tolikéž Artykul / ſamým Kněžijm náležij / o kterémž my máme zauplna wěřiti / že ty Ozdoby w Koſtele Božijm gſau welice požitečné / a z wůle geho y rozkázanij ſprawené. Ale wſſak / nacházegij ſe protiwnijcy Cýrkwe Božij kteřijž ſmijch ſobě činij z té okraſy přijbytku Božijho / nedbagijce na ono poručenij Páně o kterémž čteme in Exodo cap. 25. y na giných mnohých mjſtech / kterak gt Pán Bůh o tom Mogžijſſowi Vſty ſwými rozkázowati ráčil co gſau Zidé na ozdobu onoho Ephoth ſkládati / tolikéž Archu yakým způſobem včiniti měli. Ta ſlowa yaſně w Kap. 26. a 27. napſané máme: kdež o ničemž giném toliko o ozdobě přijbytku ſwého / aby gey okraſſowali wedlé wůle geho / a on že s nijmi w něm přebýwati bude / poraučj. A tak w té ozdobě a okraſe w Koſtele Božijm / podlé poručenij Sinodu ſprawowati ſe náležj / neohledagijce ſe na reptánij gegich / ſlaužiti Pánu in timore.

Sſeſtý Artykul DE HORIS CANONICIS.

KNěžij ſamých tuto napomijná aby náležitě Modlitby a zpijwánij ſwé wykonáwali. Ale že též y nám potřebij geſt abychom Pána čiſtým a vpřijmným Srdcem chwálili / tuto ſe z Pijſma Swatého k přijkladu vkáže / že to geſt wěc potřebná / Pána vſtawičně wzýwati a gemu ſe modliti. Napřed tehdy / Jeronym Swatý na gednoho každého Kněze w Cýrkwi Božij wolá: O Clerice, ô Monache, qui stas corpore, stat anima tua, & non psallis DEO: maledictus homo qui facit opus DEI negligenter. Si psalterium es, si Cithara es, quare surdus es, & non glorificas DEVM. Augustýn Swatý tak to modlenij wykládá / pjſſic super Psalmum 85. Oratio tua locutio est ad DEVM, quãdo legis, DEVS tibi loquitur, quando oras, cum DEO loqueris. A tak měg ſe na péči Preláte y každý Křeſtianſký Człowěče w té mijře / nebo Modlitba twá geſt ku Pánu Bohu řeč / kterauž přijſluſſij opatrně a s

vctiwo-

vctiwosti činiti. Když čteš/ Pán Bůh k tobě mluwij: tehdáž potřebij gest s pilnostj wyrozuměti wůli geho. Když se pak modlijš/ s Pánem Bohem mluwijš/ což s obzwlásstnij báznij a Srdcem skrausseným/ wsseliké hřijchy opowrhnauce/ konati máš. A protož/ týž Augustýn Swatý pijssic super Psalmum 118. dáwagijc naučenij k modlenij/ takto mluwj: Tunc porro in toto corde clamatur, quādo aliunde non cogitatur, tales orationes raræ sunt multis, crebræ paucis, vtrum nec cuiquā nescio.

Potřebij gest tehdy Preláte powolání swému dosti činiti/ a s pilnosti se Pánu modliti/ na žádné giné wěcy tehdáž nemyslice: Nebo týž Augustýn Swatý in quodam sermone mluwij. Oratio si pura est, si casta fuerit, cælos penetrans vacua non redibit. A tak poněwadž gsy ty k tomu nařijzen aby Pána Boha za hřijchy lidské pokogil/ máš za to dwogi náhradu: gednu od Swěta/ a druhau od Pána Boha neossacowanau/ yakž otom týž Muž Swatý mluwij. Wčemž gest welmi potřebna/ a yak potřebna/ tak také vžitečná Modlitba twá/ podlé řeči geho/ Oratio, oranti subsidium, Deo sacrificium, Dæmonibus autem flagellum: Ten tolikéž na druhém mijstě otom wypisugic takto prawij: Oratio est animæ sanctæ præsidium, Angelo bono solatium, Diabolo supplicium, gratum Deo obsequium, & pænitentiæ religionis laus tota, perfecta gloria, spes certa, sanitas incorrupta.

Nespolčuog se ty medle s takowými/ kteřijž toliko zazpijwawssy Pánu Pjsničku (což gesstě sotwa gednau za teyden wykonáwagj) yako Wrabec nazobawssy se cyzý Pssenice/ skrze mijsta swatá probijhagi: tobě nato raddu dáwá týž Augustýn Swatý pjssic super Psal: 65. těmito slowy: Ne deficias in oratione, Devs quod cōcessurus est, & si differt, nō aufert: non leuitate vtitur, qui promisit: non facile de sententia mouetur, quod promisit est fixum: fallere non potest, habet vnde faciat. Ten tolikéž pijssic ad Dioscorum takto mluwij: Multum præcari, est Devm quem præcamur diuturna & pia cordis excitatione pulsare. Nam plerūq; hoc negotiū plus gemitibus, quā sermonibus agitur, plus fletu quam affatu

Poslyš také Jeronyma Swatého yakaut raddu k Nábožensstwij dáwá. Sicut Martires laudant Devm pure in Regione viuorum: Ita Monachi & Sacerdotes, qui die ac nocte psallunt Deo, debent eandem puritatem habere martirum, siquidem ipsi martires sunt. Quod enim faciunt Angeli in cælis, hoc Monachi & Sacerdotes faciunt in terris. A protož když zpijwáš aneb se modljš máš to činiti s welikau vctiwosti a pilnosti: pakli to gináčegi wykonáwáš/ poslauchey yaká gest přjgemná v Pána Boha modlitba twá. Otom Augustýn Swatý mluwij těmito slowy: Plus placet Deo latratus Canum, mugitus Boum, grunitus porcorum, quam cantus clericorum luxuriantium. W ten tolikéž rozum Gregorius magnus in quadam homilia pijsse. Illam orationem

Devs

DEVS non exaudit, cui homo quando psallit non attendit.

Gestli žeby pak kdo byl tak zlý a zatwrdilý / pohrdawssy tijmto naučenijm Doktoruow Swatých/ (ač se takowých mnoho nacházý) Má gesstě tuto raddu Apoštolskau/ kterýž 1. Thesal: 5. takto mluwij: Sine intermissione orate. V Swatého Lukásse nechť sobě čte Kap. 21. kdež napsaná gest tato řeč. Vigilate omni tempore orantes, vt digni habeamini fugere ista omnia quæ futura sunt, & stare ante filium hominis. A tak toto napomenutij Pastýře/ Pána/ a Otce swého laskawě přigijmeyte/ a s pilnosti rozkázanij geho plňte.

Sedmý Artykul DE AGENDIS ET BREuiario Romano recipiendo.

PRohlijdá k tomu Cýrkew Swatá Obecná Křestianská / aby po wssem Swětě Pán Nebe y Země / bez přestáni od Služebnijkůw geho chwálen byl/ yakž o tom Pán a Spasytel náš v Swaté° Mathausse w Kap. 18. powěděti gest ráčil: Iterum dico vobis, quia si duo ex vobis consenserint super terram, de omni re quamcunque petierint, fiet illis à Patre meo qui in cælis est.

Leo Papa in sermone quodam takto mluwij: Plenissima peccatorum ablutio obtinetur, quando totius Ecclesiæ vna est oratio & vna confessio. Si enim duorum vel trium Sanctorum pio consensui, omnia quæ poposcerint dominus præstanda promittit, quid negabitur multorum millium plebi vnam obseruantiam pariter exequenti, & per vnum spiritum concorditer supplicanti.

K tomu tolikéž Cassidorus Epistola 9. mluwij těmito slowy: Nam si disparibus calamis conuenit vnum melos edicere, multo magis viris prudentibus aptum est, iustum concordi voce suadere. Welice wzáctná a platná gest v Pána Boha Modlitba pobožná/ kterauž wěrnij geho gedni za druhé vstawičně činij: Ale wssak w neywětčj wzáctnosti gest kněžská / očemž nám Starý y Nowý Zákon swědčij. O tom in Leuitico cap. 4. wypsáno gest. Et rogante pro eis sacerdote, propitius eis erit Dominus. Tam tolikéž dálegi čtauce negdeš tato slowa: Rogabitque pro eo Sacerdos & pro peccato eius, & demittetur ei. Poznáweyž tehdy Preláte powinnost swau/ a na každém mijstě bog se Pána Boha twého/ čijnijce wssecko po wůli geho/ nebo žádné mijsto skryté k tomu se neneyde/ aby on o tobě y o nás wssech wěděti neměl. A protož/ netoliko modlenijm ale y mysly Srdce swého wůli Páně wykonáwati se snažugme/ podlé raddy a naučenij Augustýna Swatého kterauž nám in quodam sermone dáwá těmito slowy: Quum oras, clama non voce, sed mente, nam & tacentes exaudit DEVS, nec queritur locus quantū sensus. Hieremias

remias confortatur in carcere: Daniel inter Leones exultat: tres pueri in fornace tripudiant: Iob nudus in sterquilinio triumphat: paradisum latro de cruce inuenit. Non est locus vbi non sit DEVS. &c.

Osmý Artykul DE PREDICATIONE VERBI DEI.

TEnto rozkaz a poručenij magijc/o kterémž Ewangelistowé mluwij: Math. 28. Mar. 16. &c. Euntes in mundum vniuersum prædicate Euangelium omni creaturæ, docentes eos seruare quæcunque mandaui vobis. Včiň tak yak tě wyučuge Ambrož Swatý pjssic super Lucam, kdež prawij: Aperi os tuum, sed prius vt aperiatur implora, vita enim verbum erigit & acquirit, sermo sine vita non est DEI sermo. Poslyš Gregorium magnum kterýž pijssic super Ezechiel, homil 10. co k tomu mluwij: Sermo dulcedinem non habet, quem vita reproba infra conscientiam remordet. Vnde necesse est, vt qui verba DEI loquitur, prius studeat scire qualiter viuat, vt post ex vita colligat quæ & qualiter dicat. A yak se máš w té wěcy chowati/tutoť raddu dáwá: Qui ad vère prædicationis verba se præparat, necelse est vt causarum origines à sacris paginis sumat: vt omne quidquid loquitur, ad Diuinæ authoritatis fundamentum reuocet, atque in eo ædificium suæ locutionis firmet.

Tehdáž Preláte žádnému pochlebowati ani ffolkowati nemáš/ na tom mijstě stogjc nelekey se žádného / nebo gsy wstaupil na mijsto toho kterýž wssemi wládne / toho wuoli konáš / kterýž Swět y to wsseckо co na něm gest včiniti ráčil. Pročež w té wěcy rozkazuge ti Chrysostom Swatý směloſt na sebe wzýti/ očemž gsau geho tato slowa: Qui prædicationis suscipit officium, non oportet mollem quendam esse atque resolutum, sed fortem & per cuncta robustum: nec enim saltim quisque attingere debet præclari huius muneris functionem, nisi paratus sit millies animam suam in mortē tradere, atque discrimina. Ne proto máš se toho vgijmati kterýž gsy řádně poslán na ten Vřad od Wrchnosti Božij/ aby komu k wůli a lijbosti co mluwiti aneb geho slowa opakowati měl/ yakž to činij ti ktekijž toliko pro wychowáni Žen a Dětí swých/nenáležitě týž Vřad sobě osobili/ nebo mluwj Jeronym Swatý: Magnum discrimen est DEI tacere sermones obtriplicem causam, vel propter timorem, vel propter pigritiam, vel propter adulationem. Poslyš ho gesstě dálegj kterýž pijssic super Isaiam lib: 7. Co mluwij: Non sic adulandum Principibus vt sanctarum scripturarum veritas negligatur, nec generalis increpatio vnius Personæ iniuria est, nebo by se tijm pochlebenstwijm w hanebné domněnij vwedl/ podlé oné řeči Origenesa super lib: Numeri homil: 71. Dum Sacerdotes vni parcunt, vniuersæ Ecclesiæ moliuntur interitum. Quæ est ista bonitas, ista misericordia, vni parcere, & om-

& omnes in diſcrimē adducere: polluitur enim ex vno peccatore populus, ſicut ex vna oue morbida grex inficitur. Nýbrž k tomu prohlýdey cot týž Origenes radij. Illud non ocioſe tranſcurrendum eſt, quod vno peccante ira DEI ſuper omnem populum venit: hoc quomodo accidit? quādo Sacerdotes qui populo præſunt erga delinquentes benigni volunt videri, & verentes peccantium linguas, ne forte male de eis loquantur, ſacerdotalis ſeueritatis immemores, nolunt coimplere quod ſcriptum eſt: peccantes coram omnibus argue vt ceteri timeant. A ſám tolikéž nebýwey zlým přijkladem ginému / aby ti někdo nerekl ſlow Jeronýma Swatého kteréž pijſſic ad Nepot: takto mluwij. Non confundant opera ſermonem tuum, ne cum in Eccleſia loqueris, tacitus quilibet reſpondeat. Cur ergo quæ dicit ipſe non facit? Delicatus magiſter eſt qui pleno ventre de ieiunijs diſputat, accuſare auaritiam & latro poteſt. Sacerdotis Chriſti os, meus, manusq; concordent.

Gregorius Nazianzenus w té wěcy takto weyſtrahu dáwá. Mundari prius oportet, & ſic alios mundare: ſapientem prius fieri, & ſic alios facere ſapientes: lumen fieri & ſic alios illuminare: ad DEVM accedere, & alios ad DEVM adducere: ſanctificari, & ita ſanctificare: manus habere rectas, & ſic indigentibus porrigere manum. A tak tuto Páni Kazatelé in moralibus & in Paſtorali raddu doſtatečnau Muže Swatého máte. Ten tolikéž co geſſtě mluwij poſlauchey. Lex ipſis prædicatoribus impoſita eſt, vt ipſi viuendo illuminent quæ loquendo ſuadere feſtinant, nam loquendo authoritas perditur, quando vox opere non adiuuatur. Wyučugeſs giné čiſtotě / a ſám mezy ženau a dětmi w nečiſtotě ležijs. Zapowijdáſs lakomſtwij / a ſám by rád wſſecken Swět oblaupiwſſy ženu a Děti ſwé zbohatil: zbraňugeſs ſmilſtwij / a ſám muſýs cogitare quæ vxoris ſunt, nebo gſy gi powinen debitum reddere. A tak giſtě vpadneſs ſám w to čijm ginému hrozýſs / podlé řeči téhož Swatéº Muže. Negligis implere quod doces, alijs meſſem ſeminas, & ipſe à frumenti participatione ieiunas. Na ten čas přijgměte to odemne za dobré / nebo wijcegi ſem prawdě dlužen / nežli wám.

Dewátý Artykul DE SACRAMENTORVM ADminiſtratione. Quæ ſunt ſeptem. Baptiſmus, Cofirmatio, Euchariſtia, Pænitentia, Extrema vnctio, Ordo, & Matrimonium.

NAcházegij ſe mnozý tak wſſetečnij Lidé / kteřijž w Cýrkwi Božij tyto Swátoſti wymyſlky Kněžſkými aneb Papežſkými nazýwagij. A protož nechť ſe tuto gednomu každému k rozſudku patrnému pokáže / co geſt tu takowého genžby nebylo neyprwé od Stwořitele naſſeho ſkrze Proroky geho / ohláſſené / a potom ſkrze neymi-

neymilegssjho Syna geho Pána a Spasytele nasseho/potwrzené / y dostatečně skrze Apossstoly geho pokázané/ coby w Cýrkwi Božij zachowáwano býti mělo. Začneme tehdy včinijce o wssech pořádkem zmijnky.

BAPTISMUS To gest Křest Swatý/ prwnij Swátost w Cýrkwi Swaté obecné Apossstolské.

PRzed přijssstijm Pána a Spasytele nasseho na tento Swět/Ezechyel w Kap 36. připowijdal nám od Stwořitele nasseho tuto Swátost býti danau / kdež mluwij: Effundam super vos aquam mundam,& mundabimini ab omnibus iniquitatibus vestris, & ab idolis vestris mundabo vos. Ten tolikéž w Kap. 47. vkazugijce nám Figůru Křtu toho/ těmito slowy dokládá: Et sanabuntur omnia & viuent atq; venerit torrens. Johel Prorok w Kap. 30. takto oněm prawij: Fons egredietur de domo Domini,& irrigabit torrentem spinarũ. W Skutcých Apossstolských w Kap. 2. Apossstol radij Zidům/ mluwijc: Pænitentiam agite & Baptisetur vnusquisq; vestrũ in nomine IESV Christi,n remissionem peccatorum vestrorum,& accipietis donum Spiritus Sãcti. K Týtowi w Kap. 3. takto pijsse: Saluos nos fecit per lauacrum regenerationis & renouationis Spiritus Sancti.

Yzdaliž onen kterýž byl poslán aby cestu Pánu přistrogil / nezačal byl křtiti oněchno kteřijž přicházeli k němu / očemž mluwij Ewangelista Mathauss Swatý w Kap. 3. Baptisabantur ab eo in Iordane, confitentes peccata sua. Co gt pak gjm týž Křtitel Swatý powěděl: čti dálegij slowa téhož Ewangelisty. Ego Baptiso vos aqua in pænitentiam, ipse vos Baptisabit spiritu Sancto & igne. Tuto nechť každý poznáwá odkud wzal počátek a z čij wůle / a neb (yakžto nazýwá) wymyssleni: Tak mi se widij že ne od Papeže/ ale od toho kterýž Papeže na swém mijstě posadil: Nebo přissedssy na Swět sám Spasytel náss/newypustil nic z těch přijpowědij Boha Otce swého/ani z pořádku/toho kterýž Swětu podati ráčil/nýbrž ssel k témuž Swatému Janu a pokřtiti se mu dal: Očemž čti v Swatého Lukásse w Kap. 3. tam tato slowa negdess. Factum est autem cum Baptisaretur omnis populus, & IESV baptisato & orante, apertum est cœlum, & descendens Spiritus Sanctus corporali spetiæ sicut columba in ipsum, & vox de cœlo facta est: tu es filius meus dilectus in te complacui mihi. A tak o té Wodě o njž nám oznamowali w Starém Zákoně ti Mužowé Božij/ giné rozuměti nemůžeme/ toliko tu kteráž gt wyplinula z Boku Spasytele nasseho/ nebo nad nij čistegssij Swět wypowědijti nemůže: tau samau očissťiowati ráčij wssecky kteřijž wěřij w něho/ a činij wůli geho. Tagemstwij

pak té

pak té Wody čisté swěřil Cyrkwi swé skrze naučenij oněch k kterýmž mluwij v Swatého Mathausse w Kapitole poslednij: Euntes in mũdum vniuersum docete omnes gentes, Baptisantes eos in nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, docentes eos seruare omnia quæcunq; mandaui vobis.

Tuto welice těžká wěc gest Odřezancům od Cyrkwe Božij wěděti / co gest gým Pán poručiti ráčil / nebo toho Duch Swatý Srdcým gegijch neoznámij. Samým toliko těm kteréž poslal / a těm kteréž oni a Náměstkowé gegijch poslali apperuit sensum vt intelligerent scripturas, čehož potwrzuge Ewangelista Lukáš Swatý w Kap. 24. s nijmž bydleti připowěděl až do skonánij Swěta / Očemž Mathauš Swatý cap. vltimo takto mluwj: Et ecce ego vobiscum sum omnibus diebus, vsq; ad consumationem sæculi. A protož wědauce Grunt gistý kde gest založil Pán Stolicy Regentům darůw swých / k nijm vtijkati se náležij / nebo odtud gdau vžitkowé spasenij nassemu. Za tau příčinau nazýwagij ge Sacramenta Ecclesiæ, že nijmi tu bez vblijženij Swátosti gijch ssaffugj.

Poněwadž pak wijme že bez toho Křtu nemůžeme w gijti do Králowstwij Božijho / yakž nám o tom Swatý Jan w Kap. 3. prawij: Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu Sancto, non potest introire in Regnum Dei, wyptáweyme se na něg w Cyrkwi Božij. Nebo mluwj Augustýn Swatý de fide ad Petrum tato slowa: Sine Catholicæ Ecclesiæ societate, nec alicui Baptismus prodesse potest, nec opera misericordiæ: nisi forte vt minus torqueatur.

Ač některého času z důležité přijhody dopausstij se leckomus okřtiti / čehož tolikéž Cyrkew Swatá nezbraňuge. Nato týž Augustýn Swatý pijssic super Ioannem toto powěděl: Baptismus talis est, qualis est ille in cuius potestate datur. A na giném mijstě: Tantum valet Baptismus per hominem contemptibilem, quantum per Apostolũ datus, ita nec istius, nec illius, sed Christi cognoscitur. Ale Cyrkew Swatá Křestianská pro vctiwost Swátosti té / k tomu prohlijdá / aby skrze Spráwce a Náměstky gegij / pořádně a s náležitau vctiwostí to wykonáwano bylo. Za kterauž to příčinau Biskupowé aneb Suffragáni gegich / skrze Děkany k tomu dohlijdagij / aby to wssecko řádně se konalo.

Druhá Swátost gest CONFIRMATIO, totižto potwrzenij Křtu Swatého.

Y Zdaliž to každý seznati nemůže / že gest to wěc potřebná každému Křestianskému Człowěku / když přigde giž k dobrému rozumu po onom Křtu kteréhož w newinnosti swé dostal / toho

zřegmě

zřegmě předewſſemi potwrditi / co gſau za něg Kmotrowé geho ſli-
bowali / a okázati ſe zgewným a prawdiwým Služebnýkem Pána
ſwého / s tým Characterem kteréhož od Angela to geſt od Biſkupa po-
ſla Božýho / doſtane. Naký pak to geſt Character? Žádný giný toliko
ten kterýž geſt welice hrozný a ſtraſſný Satanu ſwůdcy Lidſkému.
Pročež on Chrty ſwé zaſazuge aby zbraňowali lidem přiſtaupati k ně-
mu: Nebo geden každý takowý kterýž ho doſáhne / welmi patrný
pod ným bývá / nedáwagýce Diáblu přýſtupu k ſobě.

Bývá také dobrému welice vžitečný / nebo ſměle a bez ſtrachu po-
ſtawiti ſe může na prawicy Božý / w tom počtu / když Pán wſſech za-
wolati račý. O čemž Swatý Jan in Apocalipſi w Kap. 4. dokládá:
Et vidi, & ecce Agnus ſtabat ſupra montem Sion, & cum eo centum qua-
draginta quatuor millia, habentes nomen eius & nomen patris eius in frō-
tibus eorum. Geſtli že by pak takowý kterýž gey přýgme ſe pohorſſyl
a odſtaupil wůle a ceſty Páně / toho znamený žádnau měrau ſetřýti
nemůže / poznáť ho Pán Nebe y Země / kterýž myſly wſſech Srdcý
Lidſkých wěděti račý / z nýchž / a ne toliko z ſamých včinkůw aneb ſkut-
kůw ſauditi bude: Vhlýdagýce ho / přiwitá gey oněmi ſlowy kteréž na-
pſané gſau v Swatého Mathauſſe w Kap. 22. Amice, quomodo huc
intraſti &c. Tuť ſe wſtyděti muſý peychy / vpornoſti a neposluſſenſtwj
ſwého / že geſt nechodil po ceſtách Božých / ani wedlé naučený Cýrkwe
Swaté obecné nekráčel. Co pak k takowým Pán wýcegj promlu-
wý? o tom týž Ewangeliſta w Kap. 25. wypiſuge. Diſcedite à me &c.

A protož abychō neſlyſſeli takowé Dekretu hrozné Božý / tiſkněme
ſe pro ten Character k Angelům Božým / abychom ſmělegſſý byli na tu
ceſtu nebezpečnau putowáný naſſeho / nebo nás neobtýží / nýbrž weli-
kau bezpečnoſt proti Nepřátelům naſſým na každém mýſtě způſobý.

Naký pak to gt Character aby každý o něm wěděl? Není giný toliko
ten / když tebe maže Biſkup Olegem poſwátným na Čzele twém / mlu-
wjc tyto kratičké ale wſſak weliké wzáctnoſti ſlowa. Signo te ſigno Sā-
cta crucis, & cōfirmo te Chriſmate ſalutis. A Pána Boha za tebe proſý té-
mito ſlowy: Emitte in eum ſeptiformem ſpiritum ſanctum tuum paracle-
tum de cœlis: Spiritum Sapientiæ & intellectus, ſpiritum conſilij & forti-
tudinis, ſpiritum ſcientiæ & pietatis, & imple eum ſpiritu timoris Domini,
& conſigna eum ſigno ſanctæ crucis, propitiatus in vitam æternam, conſi-
gna inquam vt ſpiritum ſanctum non amittat &c. Za tau přýčinau pýſſe
Auguſtýn Swatý in Pſal: 141. circa medium Tomo 8. mluwý. Qui in
cælis eſt ipſam ignominiam quodam modo, & quam Pagani derident, in
loco pudoris noſtri conſtituit. Čzinj také řeč k těm kteřýž ſe toho Cha-
racteru přigýti zbraňugi / v Swatého Lukáſſe w Kap. 9. Qui me
erubuerit coram hominibus, erubeſcam eum coram Patre meo qui in cœlis
eſt.

A tak każdý takowý/ genž proti té Swátoſti mluwijſs/ powěz cok
tu ſſkodij ? poznay a rozmyſly ſe nato dobře/ kterak poſlauchati máſs
takowého Miniſtra, kterýž tě od toho požehnánj odwozuge: Můžeſs
ſnadnijčce poznati čij geſt Služebnijk a komu ten Owčinec shromáž-
duge/ do kteréhož y tebe táhne. Wſſak Bibligi čteſs w nijž Pijſmo
Swaté neydeſs/ kterak ſe geſt Lid tlačil k požehnánij Služebnijkůw
Božijch. Máſs oné Syny Iſaakowé/ Jakoba a Eſau/ yak geſt ge-
den před druhým požehnánj otcowſké/ (kterěž nebylo takowé Swát-
toſti yako toto gt/ nebo nemohl ho dáti toliko gednomu mezy dwěma)
vchwátil. Ale toto každému kterýž o ně s celau a plnau wijrau peču-
ge/ weliký vžitek přináſſi. Proč nijm tehdy pohrdáſs ? obezři ſe ya-
ké ti braně potřebij geſt proti takowému chytrému nepřijteli: neob-
tijžijſs ſe giſtě tijm že tě pomaže na Czele twém Biſkup/ wezma na prſt
Olege poſwáttného/ a k tobě tato ſlowa promluwij: In nomine Pa-
tris, & filij, & ſpiritus ſancti, Pax tecum. Směle a s ochottnoſti padnauc
na kolena žádeg toho Angela Božijho za něg/ vhlijdáſs žet ti směloſti
přibude/ nebo ſe oſteychati ani wſtyděti nebudeſs žádného protiwnij-
ka Božijho: Proto tebe poſylňuge Biſkup když tě vdeřij w obličeg
twůg/ aby směle bránil wijry Kryſta Pána a Spaſytele ſwé. Takť
geſt Bratře mirabilis DEVS in ſanctis ſuis, & ſanctus in omnibus operi-
bus ſuis. Co ſe tobě lijbij/ Pán toho nenáwidij/ by pak y ku chwále
geho to činil: Ale co ſe gemu lijbij/ to ty wždycky plň: Nebo kdož wy-
konáwá wuoli geho na toho geſt laſkaw/ očemž znáti dáwá Geneſis
Cap: 26. mluwijc k Izaakowi těmito ſlowy. Ne deſcendas in Ægiptū
ſed quieſce in terra quam dixero tibi. Et peregrinare in ea, eroq́ꝫ tecum &
benedicā tibi: tibi enim & ſemini tuo dabo vniuerſas Regiones has, com-
plens iuramentum quod ſpopondi Abraham Patri tuo, & multiplicabo
ſemen tuum ſicut ſtellas cæli; daboq́ꝫ poſteris tuis vniuerſas regiones has,
& benedicentur in ſemine tuo omnes gētes terræ, eo quod obedierit Abra-
ham voci meæ & cuſtodierit præcepta & mandata mea, & ceremonias le-
gesq́ꝫ ſeruauerit. Neſtrhugme ſe aſpoň pro Boha těch vſtanowenij
a Ceremonygi w Cýrkwi Swaté: Pamatůgme na ony ſlowa/ kte-
ráž powědijti geſt ráčil Pán Swatému Petru když geſt ſe zbráňowal
a Noh ſwých vmyti dopuſtiti mu nechtěl: Czjm geſt mu pak pohrozyl
Pán/ wijm že to žádnému teyno nenij. A nerozuměgme to býti wy-
myſlky Knežſkými/ nebo by gijm to žádného vžitku nepřineſlo. Wěz
že geſt to wůle Božij a naučenij Ducha Swatého/ kterěž Cýrkwi ſwé
podati ráčil. Czáſto toho pomazánj tolikéž y Characteru ffigurů
nám Pijſmo Swaté vkazuge/ kdež Jan Swatý in Apocalip: 7. Cap:
doſti oněm yaſně oznamuge/ těmito ſlowy. Et vidi alterum Angelum
aſcendentem ab ortu ſolis, habentem ſignum DEI viui, & clamauit voce
magna quatuor Angelis, quibus datum eſt nocere terræ & mari, dicens.

Nol

Noli nocere terræ & mari, neq; arboribus quoadusq; signemus seruos DEI nostri, in frontibus eorum. Czti sobě o něm dálegj w Kap: 9. vhljdáš že gest welmi vžitečný proti Ssathanowi a geho nástrogům: Což z těchto slow porozuměti můžeš: Et præceptum est illis ne læderent fænum terræ, neq; omne viride, neq; omnem arborem, nisi tantum homines, qui non habent signum DEI in frontibus suis. A tak za tau přjčinau rozkázal Pán Angeluom swým to znamenj na čela nasse klásti / abychom byli patrnými mezy swýwolnými a bezbožnými / yako za onoho času onjno Židé mezy Egiptskými / kterýmž gest byl Pán poručiti ráčil pomazati Podwogj krwj Beránkowau / yakž otom čteme in Genesi Cap: 12. Erit autem vobis sanguis in signum in ædibus in quibus eritis, & videbo sanguinem, & transibo vos, nec erit vobis plaga disperdens, quando percussero terram Ægipti. Gestli žeť gest znal tu Krew Beránka prostého / mnohém lépegi znáti bude ten Character (při kterémž gest Beránka onoho / newymluwně Swáttosti wssemohaucnost) Olegem poswattným na čelých wěrných geho včiněný / před njmž wssyckni Nepřátelé nassj vtjkati musegj: Ten že gest gjm welice hrozný / o to se staragj / aby ho Lidé od Biskupůw nepřigjmali / nazýwagj gey wymyslkem gjch / aby ge snázegi od toho odwesti mohli. Ale ty tomu newěř / nebo Cýrkew Swatá pořádek w sobě má / a nic z wymysslenj / toliko z naučenj Ducha Swatéº / wykonáwá. Protož / by pak Kněz w něčem blaudil / wssak Cýrkew w dokonalé prawdě trwá. A tak Faráři namlauweyte k té Swátosti Lid sobě swěřený / abysste se s njm postawili před Pánem / w ten poslednj den / neb žádného s tjm znamenjm Ssatan mezy swé následownjky ne wmůsy / nebo zaspjwagj směle onu Pjsničku Dawidowu Psal: 4. Signatum est super nos lumen vultus tui Domine, dedisti læticiam in corde nostro. Budauť se mjti z čeho těssiti / magjce znamenj na čelých swých / od Pastýře aneb Biskupa swého včiněné. Na giné wěcy k tomu potřebné spolu s njmi w Cýrkwi Swaté se wyptáwey.

Třetj Swátost w Cyrkwi Swaté Obecné Křestianské / gest Eucharistia.

O Této Swátosti ačkoliw se gest odemne / yako od nehodného / w Třetjm Artykuli kratičká zmjnka včinila: Wssak y tuto / o chwalitebnosti / tolikéž o weliké počestnosti gegj w Cýrkwi Božj / čeho sem powědom / yako Alumnus té Cýrkwe Swaté / krátkau řeč včinjm.

Ta vctiwost kteráž se činj Sacramentu tomu od Cýrkwe Swaté / béře to z pořádku starožittného. Nebo ten Chléb / Swatý kterýž my

prawým Télem Spasytele nasseho gmenugeme/ skrze Proroky y gi=
né dáwnij Kaplany Božij w Starém Zákoně neypředněgssij/ byl nám
oznamowán: Gemuž neyprwé včinil gest Wchod do Kostela onen
Melchysedech Král/ kterýž byl Sacerdos Altissimi, yakž o tom čteme in
Genesi cap. 14. těmito slowy: Melchisedech Rex Salem proferens panem
& vinum, benedixit ei &c. Yak toho Krále Apoſstol wykládá pijssic k
Židům/ w Kap. 7. porozumijss kdo gest byl a komu ho přirownáwá:
A vhlijdass že gest ten skutek byl z naučenij Božijho včiněný/ nijmžto
gest vkazowal to neyswětegssij Télo a Krew swau/ kterémuž nynij w
Cýrkwi Božij ta vctiwost se děge. Apoſstol o tom Králi zmijnku či=
nijc takto mluwij: Abraham primum quidem qui interpraetatur Rex Iu=
sticiae, deinde autem Rex Salem quod est Rex pacis, sine Patre, sine Matre,
sine Genealogia, neq; initium dierum neq; finem vitae habens, assimiliatus
autem filio DEI manet Sacerdos in perpetuum, to gsau slowa wlastnij
Apoſstola Páně. A tak wěz gedenkaždý/ že gest potřebij pilnosti/ kdo
se chce dočijsti w Pijsmě Swatém řijzenij Ducha Swatého w Cýr=
kwi Božij / qui procedens ab vtroq; předíwnau wůlí gijch Lidskému
smyslů nestijhlau/ do nij snássij.

Tohot Chleba Swatého Figůra se činij aneb oznamuge w Knj=
hách Maudrosti w Kap. 16. kdež čteme tato slowa: Pro quibus An=
gelorum esca, nutriuisti populum tuum, paratum panem de coelo praestiti=
sti illis, sine labore omnem delectamentum in se habentem, & omnis saporis
suauitatem, substantiam enim tuam, dulcedinem tuam quam in filios habes
ostendebas, & deseruiens vniuscuiusq; voluntati ad id quod quisq; vole=
bat conuertebatur. Ne o Manně oné/ kteráž ačkoliw byla Swatá
nebo s Nebe daná byla se toto mluwij / ale k vctiwosti Chleba toho
Swatého wssecko se wztahuge/ z kteréhož my welikých sladkostí
nabýwáme když gey nám dagij w tom Kostele/ a neb toliko Ssaffář
geho prawdiwý. Každý takowý kterémuž ho dá viuet in aeternum. To
gest gistá přijpowěd Božská/ dogdeme gij pořádkem čtauce.

Čzti v Malachy: Kap. 1. Tam o tom Chlebě a Oběti Swaté nám
zmijnku činij/ takto: Ab ortu solis vsq; ad occasum magnum est nomen
meum in gentibus, & in omni loco sacrificatur & offertur nomini meo obla
tio munda, quia magnum est nomen meum in gentibus dicit Domin9 exer=
cituum. Čzti o tom dálegij/ wijcegi negdess. Tuto pak máss čtyry
Kancléře Božij/ poslyss co geden každý z nijch o tom Chlebě mluwj.
Math. 26. Mar. 14. Luc. 22. wěř gegijch řečij/ že to gest prawé Télo a
Krew Spasytele nasseho / o kterémž oni oznamugij a kterýmž Cýr=
kew Swatá ssaffuge: gijchžto gsau tato slowa: Vespere autem fa=
cto discubuit & duodecim cum eo: caenantibus autem eis, accepit IESVS
panem, & benedixit, fregit, deditq; discipulis suis & ait: Accipite & come=
dite hoc est Corpus meum. Et accipiens Calicem gratias egit & dedit illis

 dicens:

dicens: hic eſt enim ſanguis meus noui teſtamenti, qui pro multis effundetur in remiſsionem peccatorum.

Také gſau potom činili Apoſſtolé/ očemž čti 1. ad Corinth: 11. k njmž to Pawel Swatý pſſic/ oznamuge odkud geſt to wzal/ aby mohl včiniti z Chleba Tělo Kryſtowo a z Wjna Krew geho neyſwěteg ſſij/ o tom takto mluwij: Ego enim accepi à Domino quod & tradidi vobis. Quoniam Dominus IESVS in qua nocte tradebatur, accepit panē, & gratias agens fregit, & dixit: Accipite & manducate, hoc eſt corpus meum, quod pro vobis tradetur; hoc facite in meam commemorationem. Similiter & Calicem poſtquam cænauit, dicens: Hic Calix nouum teſtamentū eſt in meo ſanguine, hoc facite quoties cunq; biberitis in meam commemorationem. Což činiti poručil až do přijchodu ſwého. Že geſt pak zawolal Pawla y Petra k ſobě/ wſſak proto zůſtali ginij po nijch/ tak tolikéž y po těch ginij poſlaupnoſt berau až do tohoto čaſu: To wſſecko/ pokudž Pán Bůh bude chtijti mijti Swět w ſwé ozdobě/ co geſt poručil/ trwati bude. Neb mluwij: Quoties cunq; enim manducabitis panem hunc, & bibetis calicem, mortem Domini anunciabitis, donec veniet.

A tak tehdy Cýrkew Swatá Křeſtianſká/ tomu rozkazu činij doſti a yako dobrá y powolná Newěſta/ vctiwoſt náležitau Ženichowi ſwému wykonáwá: třeſe ſe před Pánem pro Wſſemohaucnoſt geho: Padá na Kolena pro Swatoſt geho: we Zwony zwonij/ a Swijce zapaluge k poctiwoſti ge°. Za yakau pak přijčinau to činij? Proto že wj w giſtotě/ že geſt to ten prawý kterýž Swět wykaupil/ nic w tom nepochybuge/ yako w giných Božnicých/ kteřijž na dýle té Wečeře yakás Znamenij činij. O nijchž tak muſýme držeti/ že gſau z wůle Božij/ podlé řečí Swatého Pawla k Korynťům/ kdež mluwij: Nam oportet & hæreſes eſſe, vt qui probati ſunt manifeſti fiant in vobis. A protož nemáme ſe proč hněwati/ poněwadž těmito ſlowy kratičkými zřegmě Apoſſtol Swatý vkázal ty kteřijž Pánu náležegj/ a kterij komu gi nému. Nebo ti genž doſtatečnau vctiwoſt té Welebné Swátoſti činij/ zůſtáwagij při té Cyrkwi a při těch Sſaffářijch od nijchž ſe ta Swátoſt z naučenij Ducha Swatého náležitě rozdáwá. Ginij pak kteřijž ſe toliko podlé Textu (wodpornoſti ſwé) ſprawugij: ti obzwláſſtnij Stoly/ a welice od toho prawého rozdýlné ſobě wymeyſſlegijce/ činij. Apoſſtol Swatý o tom mluwij že Pán to mijti chce/ proto: aby byli zřeymými mezy geho wěrnými a ſkuſſenými.

Chce tomu Pán z dáwna aby weliká vctiwoſt Swátoſtem geho ſe wykonáwala: Yaká pak té kteráž geſt nadewſſecky wětčij wzáctnoſti/ činěná býti má? Čti o tom in Leuit: cap. 7. & 22. yak geſt hnedky zahubiti a zatratiti rozkázal každého takowého kterýžby ſe toliko toho dotknul/ co geſt mu poſwěceno. Widij a zná to dobře protiwnijk

Božÿ co geſt od wěčnoſti Swatého/ ale gſauce zmámený a Diáblem
ſwedený giné Lidÿ ſwodÿ / a ſedÿce takoweho Sacramentu požÿwati
rozkazuge/ mluwÿc : takť geſt činil Kryſtus Bratřÿček náſs. Neniť
twým Bratřÿčkem nebo ty negſy Synem Otce geho/ poněwadž gſy
wůle geho ſe wzdálil : Tyť on ſamé toliko Bratřÿmi ſwými gmenuge
kteřÿž wůli geho wykonáwagÿ/ očemž ſwědčÿ Ewangeliſta. Cžti w
Knÿhách Numeri cap. 18. yakau vctiwoſt Pán činiti tomu rozkazu=
ge: A když to vzřÿſs Pane ſwůdce Lidſký/ doſtatečně poznáſs/ že Cýr=
kew Swatá ani Kněžſtwo aneb Služebnÿcy gegj/ neblaudÿ / nýbrž
že tomu Swaté Swatému a Neyſwětěgſſÿmu Sacramentu náležitau
poctiwoſt činÿ/ a ſwým Včedlnÿkům činiti rozkazugi. Nebo w Cýr=
kwi Swaté ten Chléb Swatý non eſt panis ſed eſt DEVS. Wěř řeči
S°. Jana w Kap: 6. kdež mluwÿ : Hic eſt panis de cœlo deſcendens ,
vt ſi quis ex illo manducauerit non moriatur. Cžti ſobě dálegi w těž Ka=
pitole/ kdež mluwÿ : Qui manducat hunc panem viuet in æternum. Po=
třebÿ geſt tehdy padati na Kolena ſwá a wſſeliyakau poctiwoſt čini=
ti/ Pána za to proſýc / aby dal hodně tu Swátoſt přigÿmati. Neb
mluwÿ Apoſſtol : Qui manducat & bibit indigne , iudicium ſibi mandu=
cat & bibit, non diiudicans Corpus Domini. Na oſtatek w Cýrkwi ſwa=
té ſe doptáſs.

PÆNITENTIA, To geſt pokuta aneb pokánÿ za hřÿ=chy/ mezy těmi Swátoſtmi w Cýrkwi Božÿ čtwrtá.

NAd mÿru těžka a welice přÿkra Sſathanu / Swá=
toſt tato geſt/ pro nÿžto mnoho Nepřáteluow způſobil Cýrkwi
Božÿ : A to proto/ že ſe ſrownáwagic s Proroky/ gednoſteyně Lidÿ
k tomu pokánÿ namlauwa / a w něm žiwu býti rozkazuge / pilně ſe
oto ſtaragic/ s wůli Božÿ ſe ſrownáwá / yakž otom Lukáſs Swatý
w Kap. 5. wypiſuge/ co mluwÿ Pán a Spaſytel náſs. Non veni vo=
care iuſtos ſed peccatores ad pænitentiam. Y kterakž toho z těch ſamých
ſlow Cýrkew Swátoſti nazýwati nemá / otom Auguſtýn Swatý
yaký vžitek z nÿ Lidem pocházý/ wypiſuge : Qui per pænitentiam pec=
cata diluit, Angelicæ fælicitatis conſors in æternum erit. Yaká geſt pak
to pokuta za hřÿch ? Bernarth Swatý wlaſtnoſt gegÿ vkazuge tak=
to. Equum indomitum flagella domant, animam immitem contritio Spi=
ritus, & aſsiduitas lachrimarum. A tomuť napomÿná Cýrkew Alumny
ſwé/ wědauce to z řečÿ téhož Bernartha Swatého / že žádný Cžlo=
wěk na Swětě bez hřÿchu nenÿ aby ſe y toho dne narodil/ hned w
těžkém hřÿchu ležÿ/ gehožto tato ſlowa gſau. Nemo mundus eſt à ſor=
de nec infans, cuius vita eſt vnius diei ſuper terram. To do ſebe Lidé wě=

dauc a předce toho nečinij / yak welice Pána Boha hněwagij / otom Chryſoſtom Swatý wypiſuge tákto. Non dolere quia peccaueris, magis indignari atq; iraſci facit DEVM quam illud peccatum quod ante perpetraueras. A tak žádný neweř protiwné radděkteráž tě od pokánij odwozuge/ nebo to gt giſtý přijtel a Služebnijk toho/ o kterémž Gregorius magnus in homil: quadam těmito ſlowy mluwij: Quum in peccato miſer homo labitur, ſuadet ei Diabolus ne pæniteat, ne confiteatur, peccatum leue & modicum in corde affirmat, miſericordiam prædicat, longum ſpatium vitæ promittit, permanere in peccato ſuggerit, vt ſic in contemptum DEI, & deſperationem ſui inducat, & pereat. A protož poſlauchey Cypryana Swatého / a poſpijchey k té pokuté / o gegijžto wzáctnoſti pijſſic de laude pænitentiæ, tato ſlowa mluwij. O pænitentia quid de te noui refferam? Omnia ligata tu ſoluis, omnia clauſa tu reſeras, omnia aduerſa tu mitigas, omnia contrita tu ſanas, omnia confuſa tu lucidas, omnia deſperata tu animas. A tak tuto máš wzáctnoſt gegij / neſpauſſtégž ſe gij k wůli protiwnijku Cýrkwe Božij.

Tauž ſe geſt pokutau obránil Dáwid / yakž otom prawij Swatý Ambrož lib: 1. de Dauid pijſſic těmito ſlowy. Peccauit Dauid, quod ſolent Reges, ſed pænitentiam geſsit, fleuit, ingemuit, quod non ſolent Reges, confeſsus eſt culpam & obſecrauit indulgentiam. Tauž ſe obránil Swatý Pawel/ tolikéž y Swatý Petr Apoſſtolowé/ očemž Petrus Chriſologus in quodam ſermone, takto pijſſe. Quis in ſeculo peccauit enormius Paulo? quis in religione Petro? illi tamen per pænitentiam meruerunt aſſequi non ſolum miniſterium, ſed etiam magiſterium ſanctitatis &c. A protož poſlauchey Cýrkwe/ a nedáwey ſe ſwoditi Sſáthanu / nebo Cýrkew rozkazuge zachowáwati ſtřijdmoſt a warowati ſe zbytečnoſti: Nebo mluwj Apoſſtol ad Corinth: 6. neq; Ebrioſi regnum DEI poſsidebunt. Cýrkew zbytečnoſti hanebných zbraňuge. Nō enim vocauit nos DEVS in immunditiam, ſed in ſanctificationem. 1. Theſal: 4.

Rozkazuge Cýrkew trápiti poſtem Tělo ſwé / nebo oto nás Pán napomijná ſkrze Johele Proroka/ takto. Conuertimini ad me in toto corde veſtro, in ieiunio, planctu & fletu. Zapowijdá také Lichwu/ quia de vſura & auaritia omnia mala oriuntur. Auguſtinus de libero arbitrio otom tolikéž zmijnku činij. A Summau co geſt neyohyzdněyſſijho toho Cýrkew zbraňuge/ Sſáthan pak co ona zapowijdá/ pijſmém toho dowozugic/ ſchwáluge. Což na tento čas pro krátkoſt opuſtiti ſe muſý: toliko oto napomijnám/ neſpauſſtég ſe toho pokánij / ale mēg ge za gednu welice vžitečnau Duſſij ſwé Swátoſt.

EXTREMA VNCTIO. To geſt poſlednij pomazáni Człowěka nemocného.

Tohoto

TOhoto pomazánj newymyslil Papež ani Biskup a neb který Kněz. Gest to nařijzenij a poručenij Apoſſtolſké. Čzti Iacobi Cap: 5. kdež otom raddu dáwá/ těmito ſlowy. Infirmatur quis in vobis, inducat Præsbiteros Eccleſiæ, & orent ſuper eum, vngentes eum Oleo in nomine Domini, & oratio fidei ſaluabit infirmum, & alleuiabit eum Dominus: & ſi in peccatis ſit remittentur ei. V Swatého Marka w Kap: 6. toto napſáno geſt/ Exeuntes prædicabant vt pænitentiam agerent, & Dæmonia multa eiciebant, & vngebant Oleo multos ægros & ſanabantur. A tak widijš že to Ewangeliſta oznamuge. O kom pak? O těch kteréž Kryſtus Pán poſlal/ od nijchž potom zaſe wlaſtnij mocy geho ginij poſláni gſau. Geſtliže málo máš natom gednom ſwědectwij téhož Ewangeliſty/ Čzti ſobě v Swatého Lukáſſe k těm ſlowa podobné. Et miſit illos prædicare Regnū Dei, & ſanare infirmos &c. Což y v Swatého Mathauſſe w Kap: 10. neydeš. Odkudž poznati muožeš/ že ten Oleg ani to pomazáni/ z wymyſſlenij Apoſſtolſkého nebylo/ kterijž geſſtě toho čaſu byli proſtácy/ ale z poručenij ſameho Miſtra gich/ Pána a Spaſytele naſſeho ſe dálo. A tak geden každý wěř tomu doſtatečně/ že z toho poſlednijho pomazáni weliký vžitek wezmeš/ y ſnadněgſſij přiſtup ſkrze něg ku Pánu ſwému mjti budeš? Nebude tij mocy toho Sáthan zbraňowati ani ceſtu zaſtupowati/ muſýť na ſtranu vſtaupiti widauce tě w takowé zbrogi. Ty toliko měg celau naděgi otom/ že to/ co koliwěk Kněz w tom pomazowánij činij/ tak platně geſt yakoby to některý z Apoſſtolůw onech prwnijch/ kterýmž geſt to Spaſytel náš poručiti ráčil/ wykonáwal. Nebo gednoſtegnau moc w Cýrkwi Božij každý takowý má/ kterýž těmi Welebnými Swátoſtmi poſluhuge/ by pak byl y něyaký weyſtupnik/ wſſak proto od toho nic co geſt Božjho/ aneb co k ſpaſenij twému náležij vgijti/ mocy ani wzáctnoſti té Swátoſti vmenſſyti nemůže/ ſobě toliko hněw od Pána/a těžké treſtáni zaſluhuge. Protož přemeyſſley a pilně ſobě rozwažug můg milý Bratře/ ten kdo tij to hanj a oſſkliwj/ co zač geſt? Toť geſt ten zlý Diábel z dáblůw/ kterýž mezy takowými genž toho co geſt w Cýrkwi Swaté poručeno k Spaſenij Lidſkému/ vžijwagi/ nic vhoniti ſobě nemůže. Pročež yak něweyſſegi může/ nazýwagice ty wěcy Čzáry Knězſkými/ toho zbraňuge. Ale wſſak Cýrkew Swatá/ nic w ſobě wymyſſleného nemá/ toliko ſamo poručenij a vſtanowenij Ducha Swatého kterýž gij řijdj a ſprawuge/ zachowáwá.

ORDO, Sſeſtá Swátoſt w Cýrkwi Swaté.

TAto Swátoſt na počátku Stawu Prelátſkého porádně ſe oznámila: O nijž geſſtě w Artykuli třináctém zmijnku včině-

včiněnau máſs/ kdež přikazuge Clericis zachowáwati čiſtotu. O oſtatku na dobře wyučených Kazatelých w Cýrkwi Božý ſe wyptáwey.

MATRIMONIVM to geſt Manželſtwý/ poſlednýj mezy Sedmerau Swátoſti Koſtelnýj/ Swátoſt.

ACžkoliw doſti čaſto w Cýrkwi Božý/ včenýj Kazatelé/ Doktorowé/ a Pýſma Swatéº wykládačý oznamugý ſlowa Pawla Swatého/ kterýchžto ſlow ſmyſl Duch Swatý ſkrze vſta gých wykládá. Každý tehdy wěrný Božj kterýž gých poſlauchá/ wý yak ſe má w tom Stawu chowati/ kteréhožto aby odnikud ginud nežádal/ toliko w Cýrkwi Swaté od Služebnýka Božjho/ toº geſt mu welice potřebý/ geſtliže chce aby mu Pán w něm ſſtěſtý popřýti/ a potomkům geho Blahoſlawenſtwý vděliti ráčil: Nebo yak geſt ſám Stwořitel neyprwé tomu Stawu dobrořečiti počal/ tak ho w tom zachowal až do přýſſti Syna ſwého na tento Swět/ kterýžto tolikéž w Kánŷ Galilegſké Oſobau ſwau Swatau gſauce přýtomný/ vctiwoſt včiniti geſt mu ráčil/ a geho činěnjm diwůw potwrdil. Odkudž/ z těch y z giných mnohých podobných přýčin/ Cýrkew Swatá nazýwá gey Swátoſti: Nebo to wýme že žádných činůw aneb ſkutkůw ſwých neporučil nikomu ginému/ toliko těm kteréž na mýſtě ſwém zanechal. A protož každý wěrný má potwrzenýj w Manželſtwý hledati od Služebnjkůw geho w Cýrkwi Božý/ poněwadž kdež koliwěk zmýnku o něm činý Pýſmo Swaté od Apoſſtolůw wydané/ wſſudy ge Cýrkwi Božý rowná. Yako/ pýſſic k Effezſkým Swatý Pawel/ takto ge napomýná: Diligite vxores veſtras ſicut Chriſtus dilexit Eccleſiam ſuam, & ſe ipſum tradidit pro ea. Na druhém mýſtě/ což welice wážné geſt/ že nikdež ginde hledati ho nemáſs toliko w Cýrkwi Božý/ pamatugýce na ſlowa téhož Apoſſtola kteréž mluwj k týmž Effezſkým/ pýſſic: Hoc Sacramentum magnum eſt, Ego autem dico in Chriſto & in Eccleſia.

Čti ad Corinth. 1. cap. 7. tam geſtli že budeſs mocy ſrozuměti naučenýj Apoſſtolſkému/ mnoho ſe z něho naučýſs: kdež mluwý: Volo autem omnes homines eſſe ſicut me ipſum: Nezapowýdá tu Manželſtwý/ ale zdrželiwoſti/ ty/ kteřýž w Manželſtwý žiwý gſau/ wyučuge. Čehož máme patrný přýklad/ od ſamého Pána a Stwořitele Nebe y Země/ na onom Thobiáſſowi a Sáře/ vkázaný/ ku kteréž gſů chtěli přiſtupowati onýno nezdrželiwý a nerozumný Mládency. Yak geſt pak to onen Azaryáſs Angel Božý w Oſobě Člowěčý témuž Thobiáſſowi wykládal/ O tom čti Thob: cap. 6.

A protož k tomu geſt ti požitečná a welice potřebná ta Swátoſt/

geſtli

gestliže gŭ přigmess a potwrzenŭ w nŭ dogdess w Cyrkwi Božŭ. Napřed/ okážess se wssem/ (když wegdess do domu geho pěkně oděný/) že gsy zgewným Služebnŭkem Pána swého: Wssak tak aby se wŭcegi Pánu Bohu swému zalŭbiti mohl a nežli Swětu/ nebo toho oděwu okrássleného Pán tobě dopausstŭ/ yakž o tom Swatý Jan in Apoca. cap. 21. zmŭnku činŭ. Ego Ioannes vidi Sanctam Ciuitatem Hierusalem nouam, descendentem de cœlo à DEO paratam, sicut Sponsam ornatam viro suo. A tak widŭss že ta okrasa gest dowolená od Pána Boha každého Stawu Člowěku/ může se tehdáž yak neylépegi a ney pěkněgi podlé možnosti swé/ k tomu přistrogiti. A yakž se tehdáss wystřŭhάss aby od ničehož toho pěkného oděwu nepokálel: Tak se tolikéž hleď toho wnitřnŭho oděwu/ na kterýž wŭcegi Pán patřŭ/ posskwrniti. Měg takowau na sobě zdrželiwost/ yaké gest wynčowal Angel Thobiásse.

Pamatůg na prwnŭho předka swého Adama/ kterémuž ačkoliw sám Pán Vsty swými k tomu dowolenŭ dal/ mluwŭc: Crescite & multiplicamini & replete terram, ne hnedky poznal Ženy swé/ očemž máss in Genesi cap. 4. Tam tolikéž o Synu geho Kaynowi negdess/ že gest gednostegnau měl w sobě zdrželiwost: Nebo takowým Pán Bůh dobrořečiti ráčŭ/ a požehnánŭ swé Swaté dáwá: Pro kteréž samé/ Cyrkew Swatá ten Staw Manželský/ Swátosti nazýwá.

Zapowŭdá také Pán in Leuitico/ aby žádný Dcery swé takowému kterýžby se s nŭm w nábožensstwj a chwálenŭ Pána Boha nesrownáwal/ za Manželku nedáwal/ Očemž čti cap. 18. O tom tolikéž Iosuæ poraučŭ w Kapitole 23. Iudicum cap. 3. nařŭká na Židy Angel Páně takto: Et duxerunt vxores filias eorum, ipsicꝫ filias suas filijs eorum tradiderunt, & seruierunt Dijs eorum, fecerũtqꝫ malum in conspectu Domini.

Témuž rowný lament, čti 1. Esd: 19. Cap. tolikéž 2. Cap. 13. kterak Pán těm zlořečŭ kterŭž pogŭmagj Manželky takowé/ genž Pánu nesprawedliwě slaužŭ/ a náležité chwály mu newzdáwagj. O tom čti slowa geho Deuter: Cap: 7. kdež mluwŭ: Neqꝫ sociabis cum eis coniugia, filiam tuam non dabis filio eius, quia seducet filium tuum ne sequatur me. Dostiť gest toho nynj že Ženy Muže swozugj z cesty Páně/ a wedau ge za Ministrem swým/ o kterémž čti Iudicum cap. 16. opausstěgjce a neposlauchagŭce naučenŭ a raddy Aposstola Páně/ kterýžto poraučŭ Ženam/ aby se gedna každá od Muže swého včila/ yak Pánu Bohu slaužiti a gey chwáliti má.

Desátý Artykul na těmž Sněmě vstanowený/ de sacris liquoribus quolibet anno renouandis.

Artykul tento samýmu toliko Kněžstwu náležý/ kteryž má býti podlé naučenů starssých Cýrkwe Swaté/ čistotně a s náležitau vctiwostí/ wykonáwan.

Gedenáctý Artykul NE PRELATI SACERDOTES peregrinos sine commendatijs propriorum Ordinariorum, suscipiant.

To gest aby wrchnost Cýrkewni/ Kněžý/ kterýžby od swých Biskupůw Listůw swědčicých o žiwotě swém neměli/ nepřigýmali.

GEst takowých mnoho/ kteřjž furtiue w Cýrkwi Swaté obecné docházegi Blahoslawenstwý Božýho/ rozuměgýce že gým tak platné bude/ yako Jakobowi kterýž ge byl vchwátil před Esau Bratrem swým prworozeným. Ale wtom gest weliký rozdýl: Nebo Jákob wssecky skutky swé wůli Božý podáwal. Tito pak naproti tomu gsau: dostanauce požehnánů w Cýrkwi/ proti Pánu Bohu wssecko činý/ mýsta k chwalám geho oddáne opowrhugi/ gménu geho Swatéᵉ vbližugi/ a chwály gemu náležité/ děljce Božstwj a wssemohaucnost geho/ vgýmagý. Očež nařýká skrze Joba Cap: 19. Stulti quoqꝫ despiciebant me, & cum ab eis recessissem, detrahebant mihi. Yakož takowý tuláci neważnů rádi to činý/ žádného w vctiwosti mýti nechtěgý/ a sami odewssech ctěni býti chtý. Pána y Swaté geᵒ/ kterýmž Cýrkew Swatá vctiwost činý/ welice málo sobě wážý/ nýbrž proti nýmwssetečně a vsstiplíwě mluwý/ pročež in Apocal: Cap: 13 žaluge na ně: Aperuit os suum in Blasphemias ad DEVM, blasphemare nomen eius, & eos qui in cœlo habitant. Tau wssetečnosti takowý tuláci zalibugj se Ssathanu/ gjmžto on posluchače gedná: Nebo oni wběhnauce do Cýrkwe Božý sub spetie pietatis, wykrádagj teynosti Kostelnů v Služebnýkůw Božých/ gým od starssých a Ducha Swatého/ kteréž w swých terminátich magý/ swěřené: nedbagýce/ nýbrž w posměch sobě obracugic slowa tá v Swatého Mathausse w Kapit: 12. kteráž Spasytel nás mluwý: Quicunqꝫ dixerit verbum contra filium hominis, remittetur ei; Qui autem dixerit contra Spiritum sanctum, non remittetur ei neqꝫ in hoc seculo neqꝫ in futuro. Tak tolikéž v Swatého Marka w Kap: 3. Qui autem blasphemauerit in Spiritum sanctum, nõ habet remissionem in æternum. Protož vsmysli sobě Páně swuodce Lidský/ yák radjm. Ale wssak daremnů gest to weystraha/ nebo takowý netoliko sobě lechce wážý/ ale wtom wewssem Styd opustiwssy za posměch sobě to kladauc/ kradau a laupý Domy Božý. A tak za tau přýčinau/ prohlýdagi k tomu starssý aneb wrchnost Cýrkewnů/ aby gisté a skussené Služebnýky do Domu Božýho/ za Thowarysse sobě brali. Ty pak kteřýžby žádného zakázanů neměli/ od sebe zahá-

nēli/ njmi pohrdali/ ge opausstěli/ a yako podezřelých do Domu Božjho bezpečně nepřigjmali: Poněwadž Pán mjti chce takowé kteřjžby mu slaužili w báznj a w prawdě. K čemuž pjsmo Swaté napomjná 1. Reg: Cap: 12. Timete Dominum & seruite ei in veritate ex toto corde vestro.

Dwanáctý Artykul DE VITA ET HONEstate Sacerdotum, & aliorum Clericorum.

NApomjná w tomto Artykuly wssecky/ aby podlé náležitosti žiwot swůg wedli/ toho vssetřugjce/ aby Stawu swého něyakými neslussnými wěcmi nezhanobili. Nebo gednomu každému nato pamatowati náležj/ aby žiw byl podlé přjkladu a raddy onoho Muže/ ačkoliw Pohanského / kterýž pjssic lib: 3. de offic: takto včj / Nihil turpe faciendum bono viro, etiamsi ex omni parte lateat: etiamsi omnes Deos hominesq; celare posimus, nihil tamen in nobis auare, nihil iniuste, sed splendide, constanter, grauiter, & honeste omnia &c.

Třináctý Artykul DE CASTITATE CLERICOrum, & ne cum suspectis mulieribus, conuersentur.

TENto Artykul napomjná ge / aby w čistotě Pánu Bohu slaužili / a s podezřelými Ženami aby neobcowali. Načež weystraha dána gest od Pána v Swatého Lukásse w Kapit: 12. sint lumbi vestri præcincti &c. Tolikéž y Pawel Swatý 2. ad Corinth: 7. těmito slowy napomjná: Mundemus nos ab omni inquinamento carnis & spiritus, perficientes sanctificationem in timore DEI.

Augustýn Swatý de cohabitatione Clericorum & mulierum, takto mluwj: Grauem inimicum sortita est castitas, cui non solum resistendum, sed demisso freno longius fugiendum: nec eo minus illæ fugiendæ sunt, quia religiosæ videntur, quando quanto religiosiores, tanto citius aliciunt: & sub prætextu pietatis latet viscus libidinis, experto crede, expertus loquor coram DEO non mentior. Cedros libani Duces gregum, sub hac peste cecidisse reperi. Týž Augustýn Swatý de sinceritate Clericorum pjssic/ tak radj: Nihil esse sentio quod magis ex arte deiciat animum virilem, quam blandimenta fæminæ, corporumq; ille contractus, sine quo vxor haberi non potest.

Ambrož Swatý lib: 1. de offi: takto tu společnost zapowjdá/ Fæminarum cum Clericis nullo pacto coniuncta permittitur conuersatio. Ianua Diaboli, via iniquitatis, scorpionis percusio, nociuumq; genus est fæmina

mina. Widūſſliž Pane Ewangeliku kterýž ſe s Ženau wláčūſs a k ſlužbě Božū natjráſs/ geſtliže ti ſe náležj dwěma vřady zaneprázdňowati. Czti 1. Regū 12. Cap: když geſt přiſſel Dawid in Nobe ad Abimelech ſacerdotem proſýce ho aby mu a ſlužebnūkům geho nětco málo pogeſti dal / kterak geſt ſe mu wtom omlauwal: Non habeo panes laicos ad manum ſed tantum panem ſanctum, ſi mundi ſunt pueri maxime à mulieribus, manducent. Ty pak toliko od ženy wſtawſſy / chceſs pogednau přiſtaupiti k Stolu Božūmu. Weliký rozdūl geſt na ten čas chleba onoho/ od toho kterýž geſt nám Pán na památku ſwau zůſtawiti ráčil: Vzřūſs Pane ſpletence kterýž giné chceſs oklamati/ že ſe ſám wūcegi oklamáſs a podwedeſs. Ná pak tobě Kněže kterýž gſy w ſlužbě Božū tuto vkazugi/ yak ſe máſs wyſtřūhati takowých Syrén aneb Morſkých Oblud: Czti otom raddu kterauž napſal Caſsiodorus pūſſic ſuper Math: Sex ſunt quæ incorruptam conſeruant caſtitatem, ſcilicet ſobrietas, operatio, aſperitas cultus, inhibitio ſenſuū, raritas ſermonis cum honeſtate, euitatio oportunitatis, & perſonæ, & loci, & temporis.

Ackoliw geſt to těžká wěc Człowěku / zwláſſtě takowému kterýž z mladoſti w čiſtotě wychowán nenū/ yakž o tom ſwědčū Bæda Præsbiter, těmito ſlowy: Expertis vitiorum illecebris, difficilius quam incognitis caremus: & minoris laboris eſt incognitam carnis cauere voluptatem, quam reicere iam cognitam. ſuper Eſd: lib: 4. Ten tolikež mluwū. Maius miraculum eſt de carne propria formitem eradicere luxuriæ, quam expellere immundos Spiritus de corporibus alienis. A na giném mūſtě / Maior eſt virtus ac ſublimior gratia, internam libidinem carnis extinguere, quam nequitias dæmonum ex trinſecus irruentes, ſigno Domini, ac virtutis altiſsimæ potentiæ, ſubiugare. Wſſak wždy ſnázegi geſt ſe toho obrániti tomu / kterýž w domě ſwém ſcorta nepřechowáwá / nežli tomu genž Ženu magjc / gū debitum ſoluere podlé raddy Swatého Pawla/ powinen geſt. Pročež Cýrkew Swatá netoliko Žen Kněžſtwu zbraňuge/ ale y takowé kteréžby ge mohli k něyakému pádu přiweſti/ w domūch přechowáwati zapowūdá. A protož/aby byl clericus caſtus: Gregorius magnus poraučū Biſkupům takowé Ordynowati / o čemž raddu aneb naučenū dáwá/ takto: Nullus debet ad altare accedere, niſi cuius caſtitas ante ſuſceptum miniſterium, fuerit approbata.

Origenes pūſſic ſuper Leuit: Kněžſtwo těmito ſlowy napomūná: Agnoſcat vnuſquiſq; originem ſuum, & quicquid dignum ſit eo ordine quem ſuſcipit, intelligat: & ita libret actus ſuos, ita etiam ſermonem, inceſſum quoq; & habitum moderetur, vt cum ordinis ſui profeſsione conueniat, ne audeat dici adſe à Deo, quia propter vos blaſphematur nomen meum inter gentes. Ač ſe též negde Kaukol mezy Pſſenicy: gſauť y takowū kteřūž bezewſſeho ſtudu/ zapomenuwſſy ſe na Pána Boha y na zápowěd ſwé wrchnoſti/Scorty ſobě chowagū: Důchody Kláſſternū

aneb Koſtelůw ſwých na gegých Plody obracugý : zgewně Wěna po
Dcerách ſwých dáwagý ꝛc. Y zdaliž proto tjm winná gt Cýrkew Bo=
žý/aneb zdaliž wſſyckni giný ctný tjm winni býti/ za to odpowýdati a
vſſtipky trpěti magý. Geſt Pán Bůh hrozný mſtitel křiwdy ſwé/kte=
rýž čaſem ſwým/ doſtatečně toho poſměchu gména ſwého Swatého/
pomſtiti ſe ráčý.

Tu tehdy hroznau zápowěd a těžký Zákon w Cýrkwi Božý proti=
wnýcy gegý widauc/ odſtaupili od ný/ Lidu gý welice oſſkliwýce
z toho ſwýſti chtěgý/ že Ordo non eſt Sacramentum. Wſſak gým na to
geden každý ſnadničkau odpowěd dáti může/ že to tak nený. Geſt
Swátoſt a od ſamého Pána Boha vſtanowená/ y ſkrze Syna geho
Pána a Spaſytele naſſeho (kterýž geſt byl Neywyžſſým Kněžem na
Swětě/ gehož bez pořádku toho zanechati nechtěl/) potwrzená. A
tak každý ſnadno ſe domaká ffalſſe a ſwodu protiwnjkůw těch a Chr=
tůw Sſatanowých/kteřýžby ten Sacrament haněti chtěli: Ač pak to či=
ný y činiti budau/ wſſak ozdoby Božý/ žádný nezhaný. Takowé pak
kteřýž to haný/ čiňýce ſe ſami neylepſſými bez wſſeliyakého důwodu
aby z Pána býti měli: my ge rozumjme za onyno Syny Sceue, o njchž
w Skutcých Apoſſtolſkých čteme/kteřjž činiti chtěli takowé ſkutky ya=
ké gſau činili Apoſſtolé. Ale co za odpowěd od Ducha Swatého wza=
li/ tam to doſtatečně napſáno neydeſs/ kdež gým mluwý: IESVM no=
ui, & Paulum ſcio, vos autem qui eſtis. A protož ti a takowj gſau wla=
ſtný potomcy gých/ o nýchž Miſtr gegých wý/ a dobře ge zná.

Cztrnáctý Artykul NE CLERICI NOCTV per plateas vagentur.

Patnáctý/ DE SOBRIETATE A CLERICIS ſeruanda, Tabernis non frequentandis, & conuiuijs ac comeſacionibus fugiendis.

Sſeſtnáctý NE CLERICI IN ÆDIBVS SVIS, vina aut ceruiſiam propinent.

TYto Tři Artykulowé ač rozdýlně gſau napſaný /
wſſak w gednom ſmyſlu ſe zawýragý/ a k gedné hanbě každému
Kněžy ſe wztahugý/ gýchžto ſe geden každý wyſtřýhati/ a netoliko
Kněz/ ale y každý poctiwý Człowěk/ nočnýho taulánj po Kau=
tech a mjſtech nepoctiwých/warowati ſe má. Potřebý geſt wždycky
pamatowati na Smrt ſwau/ pamatowati na Pána Boha/ a bý=
ti hotowým/ poněwadž newýme w kterau hodinu Pán přigde. Ne=

bo widaucé w nás takowau swau wůli Doktorowé Swatj a ochrán-cowé pořádku Cyrkewnijho / na mnohých mijstech proti tomu mlu-wijc/ nás napomijnagij / yako Hugo libro de Anima 30. takto pijsse: Sic comedo, bibo, & dormio securus, quasi iam transierim diem mortis, & euaserim diem iudicij, & tormenta inferni. Sic ludo & rideo quasi iam re-gnem in regno tuo. Za tau přijčinau potřebij gest se warowati opil-stwij / z kteréhož swá wůle y wsseckо zlé roste / yakž o tom prawj Au-gustýn Swatý: Ebrietas est flagitiorum omnium mater, culparum ma-teria, radix criminum, origo vitiorum, turbatio capitis, subuersio sensus, tempestas linguæ, procella corporis, naufragium castitatis, amissio tempo-ris, insania voluntaria, ignominiosus languor, turpitudo morum, dedecus vitæ, honestatis infamia, animæ corruptela. Y yakž se tehdy geho chrániti nemáme? ne bez přijčiny Služebnijkům Božijm ge zbraňugj nad gi-né. Nebo gesstě týž Augustýn Swatý na druhém mijstě proti němu pijsse tato slowa: Ebrietas est blandus Dæmon, dulce venenum, suaue peccatum, quam qui habet, se ipsum non habet, quam qui facit, peccatum non facit, sed ipse totus est peccatum / a prawij yaké vžitky z toho má ten kterýž sobě w něm zalibuge: Ebriosus confudit naturam, amittit gratiam, perdit gloriam, incurrit damnationem æternam. A protož wěz kdo tě k tomu nawozuge / z čijho poručenij aneb od koho gest poslán? žádného giného Pána nemá toliko Satana / nebo gsau to geho Osydla na wěrné Božij / očemž prawij Chrysostom Swatý pijsse super Math: Nihil est Dæmoni ita amicum sicut ebrietas & lasciuia, quæ est mater omnium vitiorum. Ante omnia autem vitetur à Clericis, quia omnium peccatorum radix ac nutrix est.

Dwa pogednau zabigj / yakž o tom wypisuge Petrus Rauenus těmito slowy: Ebrietas in Laico crimē est, in Sacerdote Sacrilegiū. Qui, alter ani-mā suam necat vino, alter spiritū sanctitatis extinguit. Y kterakž na to y myslyti můžess můg milý Preláte / slyssijc tak mrzuté a welice sskodli-wé obyčege opilstwj. Ožerauce se/s těžkostj takowé° weystupku wystřj hnauti se mocy budess: protož poslechni co na giném mijstě se mluwij: Vbi regnat ebrietas, ratio exulat, intellectus obtūditur, cōsilia deuiant, iudi-cia subuertūtur. Někteřj pak gesstě málo na tō magj že se sami opjgegj / ale y giné k tomu přinucugij: Očež ge napomijná Augustýn Swatý / nechť pamatugij na slowa ge°. Quicunq; ad bibendū pronus fuerit, vel in cōuiuio suo alios adiurauerit, pro se & pro eis in die iudicij reus erit. A pro-tož warůg se Preláte opilstwij / chraň se před zysky wsselijakými tobě nenáležitými: Co od Pána dané máss / toho Lidem vdijleg wedlé možnosti / žádného zysku z toho newyhledáwagjc / pamatůg na na-pomenutij Apossstola Swatého ad Ephe. cap. 5. Auaritia nec nomine-tur in vobis, sicut decet Sanctos, nebo pijssic ad Corinth. cap. 2. mluwj: Auari regnum Dei non possidebunt. Na kohož poklady shromážďu-

gess

geſs wědauc býti negiſtý žiwot ſwůg: wſſak toho ſſebau nepobereſs/ yakž o tom Ecclesi: prawij : Sicut egreſſus es nudus de vtero matris ſuæ, ſic reuerteris. & nihil afferes ſecum de labore ſuo. Proč nepamatugeſs na ſlowa Dawidowa/ (nebo co ſe giným mluwj/ to též y na tebe ſe wztahuge) kteráž tato gſau : Relinquent alienis diuitias ſuas, & ſepulchra eorum domus eorum in æternum, nic ti nepomohau pokladowé kteréž ty zbijráſs w ten den pomſty a hněwu Božijho. Poſlyſs geſſtě co mluwij Jeronym Swatý lib: 4. pijſſic ſuper Math. Latro eſt, & Domum DEI conuertit in ſpeluncam latronum, qui lucra de religione ſectatur, cultuſq; eius non tam cultus DEI, quam negotiationis occaſio eſt. A protož nepečůg o zeytřeyſſij den. Ale ty na opak děláſs / ſtaráſs ſe pogednau o druhey y o třetj Rok/ newědauce kdy ti odewſſe° gjti rozkážj. Poſlechni co Pán připowijdá Ioſuæ cap. 1. Non te deſeram neq; derelinquam. Geſtli že to o Pánu držijſs a tomu wěřijſs že tě neopuſtij / tehdy ani ty ho neopauſſtěg/ nýbrž we wſſem wůli geho wykonáwey/ tak aby ſe na tobě newyplnilo winſſowánij Jeremiaſſowo Cap. 17. Domine qui te derelinquunt, confundantur.

Sedmnáctý Artykul NE CLERICI COmam nutriant aut Barbam.

PRo dwě wěcy Preláte máſs ſe toho wyſtřijhati. Neyprwé proto : aby těmi ſwými hyrſutinami welebným Swátoſtem Těla a Krwe Páně/ něyaké hanby neučinil. Potřebij geſt tehdy w té mijře na to pozor mijti / a yakožto vſtawičnému Služebnijku Božijmu/ vſtawičně w čiſtotě ſobě zalibowati. Nechod Preláte mezy Lidmi yako Beran neoſtřijžený / aby ſkrze to w oſſkliwoſt wſſemu Lidu neupadl/ nebo přigdeſſli ku pohrdánij / žádné vctiwoſti mijti nebudeſs. A když giž počeſtnoſt mezy Lidmi ſtratjſs/ nětco wijcegij k tomu přiſtaupij/ yakž o tom Jeronym Swatý mluwij : Vbi honor non eſt, ibi contemptus eſt : vbi contemptus eſt, ibi iniuria, ibi & indignatio: vbi indignatio, ibi quies nulla ; vbi quies non eſt, ibi mens ſemper à propoſito deicitur. A tak geden každý Kněz gſauce Služebnijkem Božijm/ má bedliwě vſſetřowati authoritatem Domini ſui, a ne býti Hypokrytau/ O nijchž mluwij Bernarth Swatý : Hipocrite volunt eſſe humiles ſine deſpectu, pauperes ſine defectu, bene veſtiti ſine ſolicitudine, delicatæ pacis ſine labore, alijs adulantes, alijs detrahentes, mordaces vt canes, doleſi vt vulpes, ſuperbi vt Leones, in trinſecus autē ſunt lupi rapaces : Mellis dulcedinem id eſt inanis gloriæ & latentis laſciuiæ, vt vrſi quærentes, volunt eſſe ſine authoritate iudices, ſine viſu teſtes, poſtremo falſi accuſatores, & omni veritate carentes.

Augustýn Swatý takowého každého opiſuge těmito ſlowy: Hypocrita, qui latinæ dicitur ſimulator, auarus eſt. Qui dum inique agens, deſiderat de Sanctitate venerari, laudem vitæ rapit alienæ. Nemůže klamliwý a chytrý Człowěk/ ničýmž giným vſſkoditi/ toliko yakaus pokornau poſtawau/ magijce na ſobě Sukni ſtarodáwnijm dijlem vdělanau/ wſſak w nj Nowau a wymyſſlenau chytroſt y zraddu proti bližnijmu/ tak aby ho od Pána odlaudil a ku ſwému Miſtru přiwedl/ zaſſytau má. Tokť gſau ti w ſkutku Faryzeowé kteréž wykládá Chryſoſtom ſwatý pjſſic ſuper Math. cap. 5. Niſi abūdauerit iuſtitia veſtra &c. Očemž mluwij takto: Phariſeorum Iuſticia erat in oſtentatione operis, & non in rectitudine intentionis: in locutione, non in opere: in corporis afflictione, non in mandatorum obſeruatione, in minoribus obſeruantijs relictis grauioribus legis. A protož gſauce ty welikomocného Pána zgewným Sluhau/ zgewně náležitau Stawu ſwému čiſtotu každe° dne zachowey. Ten v tebe ať geſt wždyck y Swatý/ yako v toho/ kterýž geſt ſe poddal w Službu Swatau na každý čas y každau hodinu. Nebo onen Pohanſký Mudřec ne nadarmo gednomu Muži Lacedemonenſkému/ vhlijdawſſe gey an ſe k Swátku pěkně ſtrogil/ to powěděl: Quid facis? an non quilibet dies viro bono feſtus eſt. Czehož ty wždyck y Preláte vſſetřowati máſs.

Oſmnácty Artykul NE CLERICI ARMIS offenſiuis vtantur.

TEnto Artykul napomijná a zbraňuge / aby Kněžij Zbraní ſſkodliwých při ſobě nenoſyli: Nebo pijſmo tak radij: Caput Deo vnctum, galeam recuſat. On tolikéž Otcowſké napomenutj gijm dáwá/ aby žádnému w ničemž ſe neobtěžowali/ nýbrž ke wſſem náležitě ſe chowali. Což y Pawel ſwatý w Oſobě Řjmanůw ke wſſem mluwij/ quæ pacis ſunt ſectemur. K Korynthům w kap. 14. takto pjſſe: Nō enim Devs diſsenſionis ſed pacis. Nebo kterýžby takowý byl genžby nepokog milowal/ napomijná ho Jeroným Swatý pijſſic ſuper Epiſtolam ad Romanos, aby toho zanechal/ mluwijce: Quiſquis corpus affligit ſed concordiam deſerit: Devm autem laudat in Tympano, ſed nō laudat in Choro. Muſyť wám pokog dán býti podlé přjpowědi Páně/ kterauž Swatý Jan w Kap. 14. připomijná. Pacē meam relinquo vobis, pacem meam do vobis, non quomodo mundus dat ego do vobis &c.

DE HABITV ET TONSVRA CLERICOrum. Artykul Dewatenáctý.

Nauče-

Naučenj se dáwá w tomto Artykuli/ yak se ktery z njch odjwati má/ tak aby sumptus censum nepřewyssowal: Zápowěd se činij/ aby Czerwených a Zelených Barew Oděwůw zanechali: W přj- liss krátkých ani w přjliss dlauhých ssatech nechodili/ ale wsseliya- ké sobě nenáležité a Stawu swému neslussné kroge/ na stranu odloži- li. Což wěc slussná y hodná gest/ aby žádných zbytečnosti a mrzkosti na sobě nepokazowali: Očemž Augustus Cýsař/(často kráte widauc na swých Dwořanijch zbytečnij a daremnij Oděwy/ toho gijm ne- schwalugijc) takto nawykl mluwijwati: Vestitus insignis ac mollis, ve- xillum superbiæ niduſq; luxuriæ est. Doktorowé Swatij y ti toho ne- pomijgegij. Jeronym Swatý takto pijsse: Inter sericum & linteamina, quib⁹ tibi videris fulgidus & formosus, intellige te nudũ, cõscisum, sordidũ, mendicantẽ &c. Týž Jeronym swatý pjssic ad Eustachium mluwij proti daremnijm Oděwům a Kněžstwu nenáležitým/ tato slowa: Quid dicã de his qui ambiunt ad Sacerdotium ? quibus cura est, vt vestes bene oleãt, vt pes laxa pelle non sordeat, quibus vt crines calamistro rotentur: quibus vt digiti annulis radiant, & si via humidior fiat, vix in eam pedes vestigia imprimant. Takt gest yakž o tom mluwij Swatý Bernarth in Apo- logia. Vanum cor, vanitatis noticiam ingerit corpori. A tak Preláte spra- wůg se Naučenijm Starssijch/ a nikdý nezhřessýss.

Dwadcátý Artykul DE CLERICIS AD IVDI- cium seculare prouocantibus, & institutiones à secularibus ad beneficia Ecclesiastica petentibus.

Sám Pán Bůh dáwno Saudce na Swětě rozdě- liti gest ráčil/ yakž o tom čteme in Exodo cap. 18. když gest Moy- žijssowi Wrchnost nařijditi poručil: Tehdáž mu řekl: Esto tu Populo in his quæ ad Deum pertinent, vt referas quæ dicuntur ad eum, osten- dasq; populo Cæremonias & ritum colendi, viamq; per quam ingredi de- beant, & opus quod facere debeant. Tuť giž w wěcech Božských nená- ležij žádnému ginému/ toliko samému prawému Služebnijku a Ssa- ffáři geho řijditi a rozkazowati: A gestliže se těch wěcý giným dotýka- ti nenáležij: tehdy ani toho kteryž nijmi ssaffuge žádnému ginému sau- diti neslussij/ toliko tomu samému/ aneb od něho wyžssij mijsto dané magijcýmu. Augustýn Swatý pijssic super illud ad Corinth: Secula- ria iudicia &c. takto mluwij: Hi terrenas causas examinent, qui exteriorũ rerum sapientiam pærceperunt. Qui autem spiritualibus donis ditati sunt, terrenis negotijs non debent implicari, vt dum non coguntur inferiora bo- na disponere, valeant bonis superioribus deseruire. A protož neopowa- žůg se žádný giný sauditi Služebnijka Božijho/ aniž ho přigijmey byť

se ti

se ti y pod Saud poddáwal / ale possly gey k wrchnosti geho / nechť tam na něg geden každý přjčiny wyhledáwá.

Kterýby pak Kněz s Lidmi Swětskými traktowal o Duchownjch beneficia bez wědomosti Biskupa swé° aneb Wrchnosti od něho vstanowené: nechť se obáwá toho co Ambrož Swatý in suo pastorali proti němu mluwj / gestliže toho docházý za něyaké zaslauženj neb za Penjze / aneb yakým koliw ssreymarkem / nechť sobě rozwažuge slowa geho. Lepram cum Giezy sancto suscepisse se credant Eliseo, qui gradum Sacerdotalē se æstimant pæcunijs comparare. A o takowých obauch Gregorius magnus tuto weypowěd činj: Qui cunq; Sacros ordines vendunt aut emunt, Sacerdotes esse non possunt. Vnde scriptum, Anatema dāti, Anatema accipienti. A protož obadwa se obáweyte a to° lechce nepowažůgte. Nadto weysse Kněže Regula iuris tak tebe wyučuge. Beneficium Ecclesiasticum non potest licite sine institutione Canonica obtineri. Ty pak Pane Podácy / neosobůg sobě toho / mluwjc: mé gest to / mohu s tjm činiti co mi se ljbj / Biskup mi w tom rozkazowati / ani žádná giná Wrchnost nemůže. Newěř tomu: Nebo to předkowé twogi nadáwagjce / pod přjsahau Pánu Bohu odewzdali / a samým toliko spráwcům geho / (a ne tobě potomku swému) nad tjm ssaffowati moc zůstawili: Na koncy Listůw swých / gestližeby kdo chtěl to nadánj gjch russyti / ta slowa dokládagjc: Superni iudicis sententiam sine misericordia incidat, infernus eum viuum nisi resipuerit absorbeat. Ano na ostatek y sám / oddadauce to gednau Pánu Bohu k chwále / s dobrým swědomjm toho zase wzýti nemůžeš / pamatugjce na ona slowa / kteráž napsaná gsau Num: 30. cap. Si quis virorum votum Domino vouerit, aut se constrinxerit iuramento, non faciet irritum verbum suum, sed omne quod promisit, implebit. Dawid w Žalmu swém 75. takto napomenutj činj: Vouete, & reddite Domino Deo vestro. Prouer: cap. 20. Ruina est homini deuotare Sanctos, & post vota retractare. Ecclesiast. cap. 5. Si quid vouisti Deo, ne moreris reddere, displicet enim ei infidelis & stulta promissio &c.

Dwadcátý Prwnj Artykul / VT CLERICI mutuo sese honorent.

Artykul tento rozkazuge / aby vctiwost / prawau lásku / a srdečnau milost mezy sebau zachowáwali. Což y sám Spasytel činiti poraučj. Načež tolikéž Chrysostom Swatý naučenj dáwá / aby skrze gegjch vctiwost / mezy njmi vctiwost Božj we wssem dostatečně zachowána byla / kdež mluwj tato slowa: Episcopus si debitum honoris non acceperit à Diacono, aut Diaconus a lectore, irascitur & turba-

turbatur. Si autem viderit Episcopus Præsbiterum, aut Præsbiter Diaconum circa obsequium Ecclesiæ non permanentē, alias peccantē in DEVM, neq; irascitur ei, neq; curat, quia quidem omnes de suo honore soliciti sunt, de honore autem DEI nullus.

Tokť se také wztahuge y na wás kterůž w Zákonůch swé Præpositi máte. Ale yak se nůmi sprawugete/ to Pán Bůh wsseckо dobře widj/ pročež vkrutně wás ztrestati račů. A tak Wrchnost Cyrkewnů/ měgte pilné a bedliwé Oko w té wěcy na wssecky.

Dwadcátý Druhý Artykul/ VT SECVLARIbus negotijs Clerici se non misceant, & illicitas venationes deuitent.

PAmatůg yaký Vřad na sobě máss/ ten bedliwě Preláte wykonáwey/ magůce pozor na ne gistý žiwot swůg podlé napomenutj Bernartha Swatého/ kterýž mluwů: Nusquam est securitas fratres, nec in cœlo, nec in Paradiso, multo minus in mundo. In cœlo enim cecidit Angelus sub præsentia Diuinitatis. In Paradiso Adam de loco voluptatis. In mundo Iudas de Schola saluatoris.

Neměg tehdy za zlé Biskupu že w geho Dioecesi negdess zlého Kněze a neposlussného rozkazu geho/ znáss a widůss dáwno zlost na swětě/ kteráž y w můstech Swatých panuge.

Ty pak Preláte měg se na péči/ a ne sstwanům Zagicůw/ ale wěcmi tobě náležitými se zaneprazdňug/ twá rozkoss na samém toliko pjsmě Swatém ať záležů ⁊c.

Dwadcátý třetů Artykul/ NE CLERICI Sanctimonialium Claustra intrent.

GEden každý takowý kterýž w čistotě žiw gest / přikazowati může chrániti čistoty: Což/ odkud to poručenů wysslo / zgewně se nacházý. A protož / přůklady dáwnůch předkůw swých a spráwcůw Cyrkwe Božů gsauce weden / swé confratry napomůná / magůce před Očima naučenů Ambrože Swatého/ kterýž půssic lib. 1. de offici: tuto zápowěd činů. Viduarum ac virginum domos nisi visitandi gratia iuniores adire opus est, & hoc cum Senioribus, cum Episcopo, vel si grauior causa est cum Præsbitero. Quid necesse est vt demus secularibus obtrectandi locum? quod si aliqua illarū forte labitur, cur alieni lapsus subeas inuidiam, quanti non dederūt errori locum, & dederunt suspicioni: prima tentamenta Clericorum sunt fæminarum frequentes accessus: iste sexus reprehensibiles reddit Clericos.

Auguſtyn Swatý o njch mluwj pýſſic lib: de Sinceritate Clericorum, kdež takto začýná: De carnibus ſcintillæ diſiliunt, de ferro rubigo: morbos aſpides ſibillant, & mulier fundit concupiſcentiæ peſtilentiam; in riſum aliquando diſoluitur: nunc blandicias exhibet, & quod eſt venenoſius ſuper cuncta, pſallere delectatur aut canere: cuius cantu, tollerabilius eſt audiri Baſiliſcum ſibillantem.

Jeronym Swatý pýſſic ad Nepot: zapowýdá tu ſpolečnoſt s nými/ mluwýc těmito ſlowy: Hoſpiciolum tuum aut raro aut nunquā mulierum pedes terant, omnes puellas aut virgines Chriſti, aut æqualiter ignora aut æqualiter dilige, vide ne ſub eodem tecto manſeris, nec præterita caſtitate confidas, nec Samſone fortior, nec Dauid Sanctior, nec Salomone poteris eſſe ſapientior; memento ſemper quod Paradiſi Colonum de poſſeſione ſua mulier eiecit. Vnde ait quidam, Adam, Samſonem, Petrum, Dauid, Salomonem, decepit mulier: quis modo tutus erit. Ten tolikéž pýſſic ad ruſticum Monachum, takto gey napomýná: Matrem tuam ita vide ne per illam alias videre cogaris, quarū vultus cordi tuo hæreant, & tacitum viuat ſub pectore vulnus, Anccillulas quæ illi in obſequio ſunt, tibi ſcias eſſe in inſidijs; & quanto vilior eſt earum conditio, tanto facilior ruina.

A tak ſrozuměg tomu ffaráři/ pozney ſebe každý Kněže/ vſmyſly ſobě Oppate/ y ty Proboſſte aneb Mnjchu genž na Faře bydlýš kterak žiw býti máš/ a ne tak yak gſy nawykl s Kuchařkami aneb s Děwmi gegých ſe wozyti/ ale ani w domu ſwém při wlaſtnýj Matce gých chowati nemáš/ tak aby znáti bylo kdo geſt Služebnýk Božý/ a kdo někoho giného. Pán wybýrá k ſlužbě ſwé Zákonnjky: ty mu pak Zákonničath nepřimnožůg. Giž geſt Pán ginačegſſý pořádek w té mýře včiniti ráčil/ ne takowý yaký chtěgý mýti Ženichowé ti/ kteřýž z Synůw ſwých hodných aneb nehodných k ſkáze a k ſwěděný Lidu Božýho/ w Božnicých Predykanty činý.

KWám pak Panny Zákoničky yakau řeč činý ti Mužowé Swatý/ potřebý geſt abyſſte to w tomto Zrcadle tohoto Slawného Margkrabſtwý Morawſkého/ poznali. Auguſtýn ſwatý pýſſic ſuper Pſal: 29. napomýnagýc každého kterýž w čiſtotě Pánu ſlaužiti chce/ yak ſe má w tom chowati (Což yá ſſýřegi pro vctiwoſt pýſma Swatého wykládati nechcy/) takto mluwý: Quid prodeſt integra caro, mente corrupta? melius humile coniugium, quam ſuperba virginitas. Yakoby řekl: Co ti potom geſt že gſy ty Pannau neporuſſenau na Těle/ když myſl twá geſt nakažená. A protož prawý/ že lepſſý geſt Manželſtwý pokorné a vctiwé/ nežli twé pyſſné a nadute Panenſtwý. Poſlechni dálegi téhož Muže Swatého oč ſe tebe ptá/ pýſſic ſuper Pſal 17. Quæ eſt iſta virginitas mentis? Integra fides, ſolida ſpes,

sincera charitas. A tak rozuměg yaké gest Panenstwý mysli twých: plná wijra/ sylná naděge/ a skraussená milost Boha w Trogicy gediného.

Másš tehdy Panno zasnaubená Pánu Bohu tak se chowati/ yakž tě wyučuge týž Augustýn Swatý in lib. ad Sacras virgines pijssic: Dominica virgo debet agnoscere quibus præceptis conueniat insistere, vel à quãtis vitijs debeat abstinere, si vult in seculo cum DEO esse, & cum eodẽ post huius vitæ resolutionem, in claritate cælesti regnare. Kterých weystupkůw wystřijhati se másš Panno/ gestliže chcešs zde na Swětě Pána Boha při sobě mijti/ a potom po Smrti s nijm w Nebeské Sláwě Kralowati: tutok na to kratičkau raddu dáwá yak se másš w tom chowati.

Dominica virgo, primitus publicos debet vitare conspectus, & platearum frequentiam deuitare: atque in domo posita operi lanifico insistere vel lectioni diuinæ. Nemášs Panno w žádné marnosti se wydáwati/ po Vlicech nechoditi/ ale w domu sedijc/ ssijti/ Kaudel přijsti/ a buď Modlitby položené aneb Pijsmo Swaté čijsti: což samo twé zaneprázdněni býti má. Poslyšs gesstě o tom druhého rozkazu.

Dominica virgo, ne ornatu capitis nec habitu comæ, nec oculis erectis aut lætis, sed crinibus ad terram cum vultu demisso procedat, ne in se viles inducat amores, & si non pereat, alijs causa perdicionis existat. Což se rozumij. Panna oddaná Pánu Bohu k službě/ giž wijcegi hlawy swé sslechtiti nemá/ ani Wlasuow rozčesáwati/ Oči na horu newynássetí/ ale Twář swau kreyti/ tak aby snad někoho nepřiwedla k nenáležité a marné milosti: nebo gestliže sama nezahyne/ tehdy nechť taký ginýmk tomu podnětu a přijčiny nedáwá. Třetij radda.

Dominica virgo, ab omni inuerecundo sermone vel risu debet se pænitus abstinere, & cum silentio & disciplina omnem vitam suam ornare. To gest: Panna Pánu Bohu snaubená/ wsseliyakého Jazyku nestydliwého/ y smijchu daremnijho se warowati/ ale toliko w mlčeliwosti a včenj žiwot swůg ozdobugijc/ strawiti má. Cžtwrté naučenij aneb weystraha téhož Muže Swatého.

Dominica virgo, (vt docet Apostolus de viduis) casta iudicari non potest sermone garrula, aut loquacitate verbosa, vel curiositate superflua, immò prostituta, & ad luxuriam magis accendi. Té weystraze takto rozuměg. Panna snaubená Pánu Bohu/ (tak yakž Aposstol pijsse a naučenij dáwá o Wdowách) čistau rozumijna býti nemůže/ kteráž gest sstěbetliwá aneb mnoho mluwná/ y ta kteráž gest přijliš chtiwá k wyzwědowánij nowinek: ale wssak gedenkaždý rozumij gi býti ničemnau/ a za takowau/ kteráž Lidem dáwá přijčinu k zbytečnostem/ magijce tak žiwu býti yak gi napomijná Augustýn Swatý. Gehožto naučenij Páté/ každá takowá má w sobě zachowati.

 Domini-

Dominica virgo, nec sermonis iactantia, nec diuitijs, nec generis nobilitate se debet extollere, sed in humilitate & paupertate Spiritus, Christo accepta, debet, quandiu vixerit permanere. Giž Panno poněwadž gſy ſe k ſlužbě Pánu Bohu oddala/ máš nepamatowati na wzáctnoſt Rodu ſwého/ nemáš ſe chlubiti weymluwnoſti ani bohatſtwjm Rodičůw ſwých: ale w pokoře/ w chudobě Duchownjj/ pokudž žiwa budeš/ w Kryſtu Pánu žiwot ſwůg ſtráwiti máš. Giné wěcy podlé naučenjj Zákona/ w ſobě zachowáwey.

Wdowy aby tolikéž w tomto Zrcadle poznali powinnoſt ſwau/ kterauž když ſtále zachowáwati budau/ yaké láſky od Pána Boha dogdau: tuto ſe gjjm krátce z Pjjſma Swatého pokáže. Pawel Swatý ad Timoth. pjjſſe/ takto žiwu býti rozkazuge: Quæ autem vere vidua eſt deſolata, ſperat in Deum, & inſtat obſecrationibus & orationibus die ac nocte. Geſtli že takowá Wdowa tohoto wěku geſt/ pohleď nato Pawle Swatý/ kterážby celé dauffánjj ſwé w Pánu pokládala/ a we dne, y w nocy na Modlitbě Swaté trwala. Teprwa dobrých wůli a rozkoſſjj vžjjwati chce/ ne Nábožen ſtwjj/ ale peychy yakéſy gſauce plná. Ale poſlauchey co Pán dále mluwiti ráčjj: Nam quæ in delicijs eſt viuens, mortua eſt. Která tak rozkoſſně žiwá gſy/ ačkoliw ſe ſama ſobě zdáš býti žiwau/ wſſak on tebe mrtwau gmenuge/ očemž čti ſobě dálegi ten rozdjl aneb Liſt Pawla Swatého. Ty pak kteráž o muži myſliš a k tomu ſe hodjš/ poſpěš bez meſſkánjj Syny k Chwále Pánu Bohu roditi/ nedáwey na ſobě Nepřjjteli přjčiny k pomlauwánj/ ale na to pozor měg/ aby tak žiwa byla yako onano Judyth/ Panjj newymluwné kráſy/ a tak yako y ona/ aby žiwot ſwůg dokonala. Obdržjjš za to ono požehnánjj kteréž geſt ona byla odewſſeho Lidu Izdrahelſkého obdržela/ budau mluwiti we Wlaſti twé y w Národě twém ta ſlowa kteráž o nj mluwil onen Joachym Summus Pontifex in Hieruſalem, přiſſedſſy do Měſta Bethuly ſpolu ſe wſſemi Kněžjjmi ſwými. Tu Gloria Hieruſalem, tu lætitia Iſrahel, tu honorificentia populi noſtri, quia feciſti viriliter & confortatum eſt cor tuum, eo quod caſtitatem amaueris, & poſt virum tuum alterum neſciueris, ideo & manus Domini confortauit te, & ideo eris benedicta in æternum. Rozkaž ſobě to Panjj Wdowo přeložiti/ aneb giž přeložené ſama w Biblj gi Swaté přečti/ toliko w té/ kterážby byla přeložená od Služebnjjka Cýrkwe Božjj.

Který Staw Pán wjjcegi ſobě oblibowati ráčjj/ buď Manželſký aneb Panenſký tuto kratičce z naučenjj a z Pjjſma Doktorůw Swatých ſe pokáže.

Augu-

AVgustýn Swatý/de Sancta viduitate pýſſe / tak nám o tom oznamuge: Bona pudicitia coniugalis, ſed melior continentia virginalis vel vidualis. Dobré (prawý) geſt Manželſtwý ſtydliwé / poctiwé / ne wſſetečné: Ale lepſſý geſt zdrželiwoſt Panenſká aneb Wdowſká.

Manželſtwý kteréž takowé geſt yaké Pán mýti chce / dobré geſt / yakž o tom Apoſſtol pýſſe ad Epheſ: naučený dáwá w Kapit: 5. Ženy nechť gſau poddané Mužům ſwým/ yakoby Pánu Bohu / nebo Muž geſt Hlawa Ženy/ tak yak geſt Pán Kryſtus Cýrkwe ſwé Hlawau. Ale yakž geſt Cýrkew poddaná Pánu Kryſtu / tak we wſſem y Ženy magý býti poddané Mužům ſwým. Toho ſe na tento čas málo negde/nebo nyný Pani Žena wýcegi rozkazowati a wládnauti chce nežli Muž / ne tak yak Mužý chtěgý/ ale tak yak Ženy vſinyſlý/wſſecko býti muſý. Očemž yá tuto ſſýřegi pſáti nechcy/nebo geſt takowých počet nezčitedlný/ kteřýž o Manželſtwý pýſſý a mluwj/ welikau wzácnoſt toho Stawu zakazugýce / kterémuž žádná vctiwoſt náležitá podlé wůle Božý/ ani podlé poručený Cýrkwe Swaté obecné ſe nečiný.

O Panenſtwý takto pýſſe Ambrož Swatý lib: de offic: Quanta eſt virginitatis gratia? quæ meruit à Chriſto elegi, vt eſſet corporale Dei templum, in qua corporaliter habitauit plenitudo diuinitatis: virgo genuit mundi ſalutem, virgo peperit vitam vniuerſorum. Což ſe tak wykládá. Yakáž to geſt láſka Božý proti čiſtotě Panenſké / kteráž to sobě zaſlaužila / že geſt wywolená od Pána Kryſta Spaſytele naſſeho/aby byla Tělesným Chrámem Božým / w kterémž Tělesný přýbytek ſwůg měla Wſſemohaucnoſt Božská: Panna porodila ſpaſený Swětu/ Panna porodila žiwot wſſemu Lidu.

Týž Ambrož Swatý pýſſe o tom lib: de viduis, těmito ſlowy mluwý: Supergreditur virginitas conditionem humanæ naturæ, per quam homines Angelis aſsimilantur, maior tamen eſt victoria virginum, quam Angelorum, Angeli enim ſine carne viuunt, virgines verò in carne triumphant. A toho geſt tento ſmyſl. Přewyſſuge Panenſtwý přirozený Člowěčý/ ſkrze kteréž Angelům Lidé rownáni býwagj. Nebo wětčý geſt wýtězſtwý Panenſké/ nežli Angelſké/ poněwadž Angelé bez Těla žiwj gſau/ Panny pak w Těle.

Ten tolikéž in lib: de virginitate takto pýſſe: Pulchritudinem maiorem quis poteſt æſtimare decore virginis, quæ amatur à Rege, probatur à iudice, dedicatur Domino, conſecratur Deo. Yakoby řekl: Pěknoſt Panenſké čiſtoty/ kdo můžek čemu ſpanilegſſýmu přirownati: kteréžto oblýbené geſt od Krále nadewſſemi Králi / ſkuſſené od Neywyžſſýho

Saudce

Saudce/ poswěcené a oddané Pánu Bohu Wssemohaucymu.

Rzehoř Swatý o Panenstwij pijsse těmito slowy: Virginitas altus mons est, ad quam Angelus hortatur. Sed qui videt se non posse ascendere, maneat in Segor, id est, in legitimo matrimonio: quia melius est mediocri bono vti, quam per abrupta libidinum præcipitari. Což se rozumij: Panenstwij/ gest Hůra welice wysoká/ ku kteréž Angel Božij namlauwá: Ale kdož na tu Hůru w gůti nemůže/ (to gest že w tom Panenstwj setrwati nemůže/) nechť zůstane in Segor, totižto w Manželstwij: nebo lépegij gest mijrně dobrých wěcy vžijwati/ a nežli se po neřádných Skalách wssetečnosti taulati/ netoliko samým skutkem/ ale y neřádnau mysli. A protož/ nebeywey Kněžem gestli že čistosti powinné zachowati nemůžeš/ ale když se ožeňijš/ vssetřůg (yako Chlap) Rolij a Ženy. Ty tolikéž Panno aneb Wdowo newymeyssley sobě Nábožnstwij/ nebo gestli že toho Lidé nepostřehnau/ wssak Bůh wssecko widij/ y mysly Srdce twého wssecky zná: Nebo/ samo toliko čisté Panenstwij gest Pánu Bohu milé/ giné pak welice wossklíwosti má.

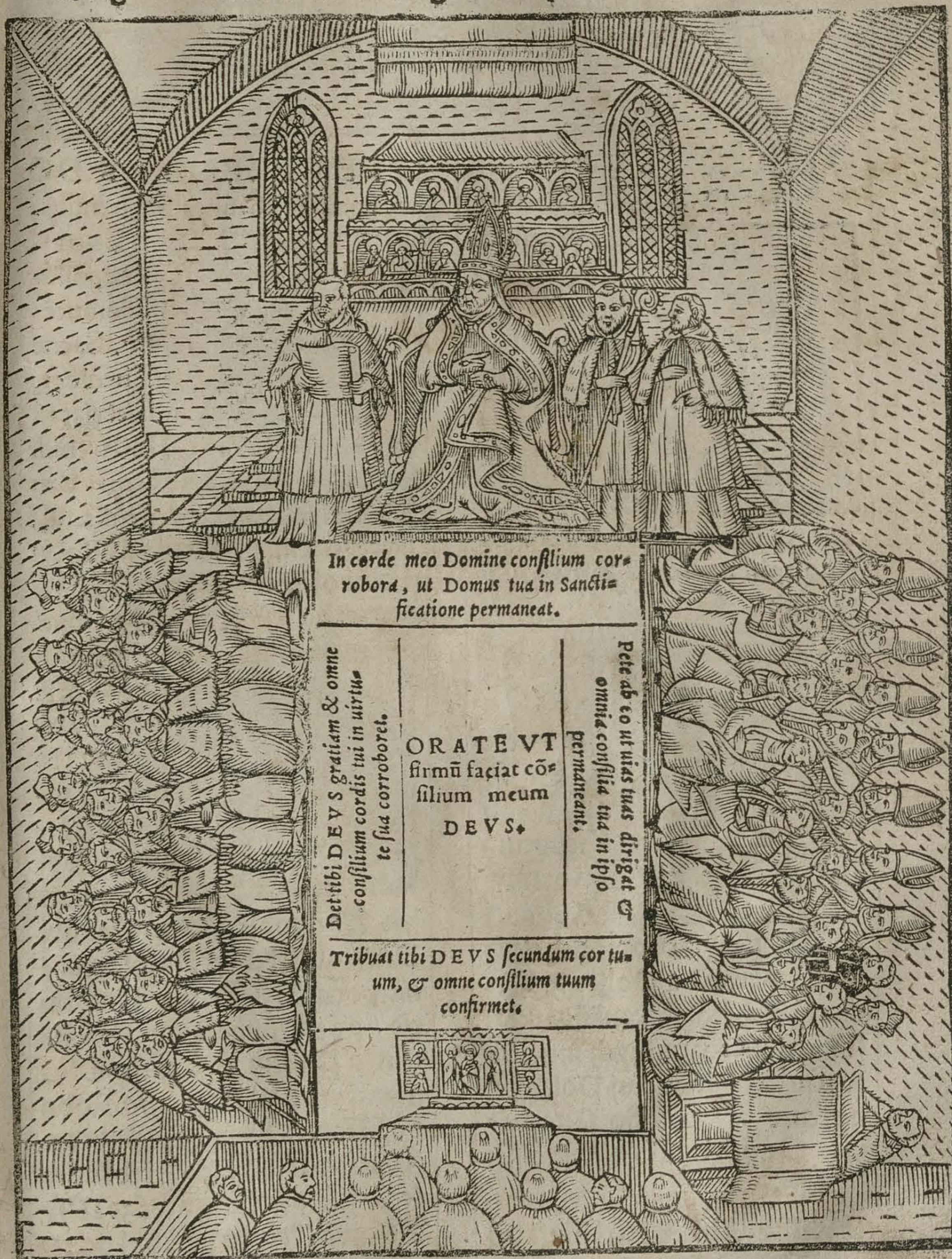
Cypryan Swatý/ oznamugjce wzáctnost Panenskau/ pijssic Knihy o Panenstwij/ takto mluwij: Virginitas est soror Angelorum, victoria libidinū, regina virtutū, possesio omnium bonorū &c. A tak Pane Ženichu/ poslyss a pozney sám/ že Geptissky negsau wymyssléné od Papežůw/ negsau wymyssleny Klássterowé k tomu sprawenij a skrze Lidj Swaté Duchě Božijm nadchnuté nadanj/ tak aby ti kteřijž se Pánu oddagj/ čistotně w nijch žiwi byli. Chce Pán mjti chwálu čistau yak na Nebi tak y na Zemi od stwořenij swého. Na ten čas na tom přestaň.

(+)

Na těmž Synodu podlé Kníjžete a Pána Biskupa swé°/ tjmto pořádkem dole psaným zasedli byli mýsta swá Preláti a Konsyliaři geho in Ecclesia Cathedrali &c.

Qui agunt omnia cum consilio, reguntur Sapientia. Prouerb: 13. Cap.

Omnis Sapientia à Domino DEO est, & cum illo fuit semper, & est ante æuum. Eccle: Cap. 1.

SVPER MVROS HIERVSALEM CONSTITVI custodes, tota die & nocte in perpetuum non tacebunt. Esa: 61.

Napřed / REVERENDUS Dominus Melchior Pyrnesius à Pyrn, Decanus Olomucensis, Canonicus VVratislauiensis, & Prothonotarius Apostolicus &c. spolu se wssjj Kapitolu mjsto po prawé straně zasedl. Ten vžjwal Erbu tjm spůsobě / totiž to třjzhrussek dole w Sstjtu / a nad Helmem z Koruny Kohautjho Krku. Předkowé geho přissli neyprwé do Polsky z Německ. Gjchžto potomkůw wlastnjch / na rozdjlnych mjstech w témž Králowstwj Polském / na tento čas mnoho se nacházý. O njchž málo njžegi čjsti budess.

Ten Vřad Děkanský od dawnjch časůw Lidé včenj

spráwo-

REVERENDVS DOminus Ioannes SStiernky à SStiern, Præpositus Olomucensis, Sacræ Theologiæ Licentiatus, & Archidiaconus Brunensis. Ten byl rodem z Slézska z Rodu Starožitného a Erbu těch kteřjž vžjwagj na sstjtu / půl Měsýce zlatého na Modrém Poli / o kterémž wypsáno máš při Wýwodu Rodu Panůw Pawlowských z Pawlowic / na počátku Stawu Panského / pod Oswjceným Knjžetem / a Pánem Biskupem Olomauckým: z kteréhožto Rodu po Mateři swé počátek wede. Z Otce pak od těch Předkuow kteřjž se psali Besowé ze Wsy Besowic / kterau gest byl darowal

ET NVNC IN OMNI CORDE ET ORE COLlaudate & benedicite nomen Domini. Psal: 54.

sprawowali/ počnauc od Roku 1050. yakž se to z Prywilegũ a paměti Kostela Olomauckého nacházý. Nebo se připomũná Léta wýš psaného Beneš Děkan gesstě před tjm nežli gest Biskupstwj do Olomauce přenessено bylo. A když gesstě po Smrti Jana a Sylwestra Biskupuow pod spráwu Biskupa Řezenského náleželo/ tehdy že gest Děkan w nebytnosti Biskupůw / tu Stolicy sprawowal.

¶ Létha Páně 1066. w téhož Kostela pamětech připomũná se Budimirus Decanus.

¶ Po témž Budimirowi nacházý se Pawel Letowa/ kterýž že gest za mnoha Léta týž Vřad na sobě měl / Až potom pro swau ctnost a dobré chowánũ Kardynálem Kostela Řýmského včiněn. Na gehožto mũsto kdoby wolen byl / wěděti se nemůže/ toliko ti kterũž se nacházegũ od času toho yak gt Biskupstwũ na Hrad Swatého Wáclawa od Gindřicha Biskupa kterýž ge wyzdwihl od Swatého Petra/ přenesseno/ tuto pořádkem se připomenau. ¶ Léta

wal Jan Knũže Oppawské a Ratiborské/ Sandkowi z Besowic Synu Adama Besa/ yakž o tom List téhož Knũžete pod Pečetũ swědectwũ wydáwá / kteréhožto sem yá (widauce gey na gednom mũstě) pro památku Copũ slowo od slowa tuto položil.

IN NOMINE DOMIni Amen. Ad perpetuam rei memoriã, Nos IOANNES DEI gratia Oppauiæ, Ratiboriæ &c. terrarum Dux &c. Notum facimus tenore præsentium vniuersis, Quod considerantes Fidelia seruitia & diuturna, Nobilis Sãdkonis de Besouicz fidelis nobis dilecti, descendentis siue trahentis originem de Nobili Parentela quondam Domini Adami dicti Bes, quibus nostræ Magnificentiæ hactenus placuit, placet & placebit fauente Domino in futurũ, volentes sibi recompensam facere de nostra munificentia & gratia

 speti-

¶ Léta Páně 1130. byl Děkanem Renigotus. Po něm byl Thomáš.

¶ Létha ⁊c. 1152. wſpomjná ſe Děkanem Izák. Vmřel 12. Cal. April: Anno.

¶ Létha ⁊c. 1158. Hawel Děkan. Vmřel 29. Ianuarij. Anno.

¶ Létha ⁊c. 1189. Balduinus Rodem z Ržjma byl Děkanem za čaſu Kayna / Engelberta / Bawara a Roberta Biſkupůw. Vmřel Roku 1203. 7. Idus Ianuarij, o němž na hoře w žiwotjch Biſkupůw pod Bawaruſem / zmjnka ſe včinila.

¶ Létha ⁊c. 1203. wolen za Děkana Jan / kterýž ne dlauho ten Vřad ſprawowal. Obijt 4. Cal. Decemb. Anno.

¶ Létha ⁊c. 1207. byl Děkanem VValterus / byl tolikéž y Archydyákonem Znogemſkým. Ten Koſtelu Olomauckému darowal Wes Neředin a Lutin. Vmřel 3. Non: Mar: Anno.

¶ Létha ⁊c. 1209. připomjná ſe Děkanem Arnoldus / ſprawowal ten Vřad několik Leth.

¶ Anno 1221. Conradus VVoyſl.

¶ Létha ⁊c. 1243. Nacházý ſe Mikuláš toho gména prwnij Děkan. ¶ Léta

ſpetiali, eidem & ſuis hæredibus ac legitimis ſucceſſoribus villam Belouicze vulgariter dictam, dedimus præſentibus & donamus, cum omnibus ſolutionibus, vtilitatibus, fructibus & prouentibus, vniuerſis quoq; pertinentijs ad eandem villam pertinentib9, quibuſcunq; exprimuntur nominibus, nullis pænitus excluſis, & nominatim cum Piſcina quæ ſita eſt ſupra ripam quæ Goſczina vulgariter nuncupatur pro vt eadē villa ac piſcina in ſuis circumferētijs & littoribus atq; granicijs limitata eſt & diſtincta ab antiquo, tenendam, habendam, hæreditariæ ac perpetuitatis titulo poſsidendam, eo iure, quo alij Nobiles Ducatus noſtri Ratiborienſis ſua bona poſsident atq; tenent, & in ſuos ſuorumq; vſus placitos, videlicet dandum, donandum, vēdendum, commutandum, obligandum, vel quo vis alio modo à ſe alienandum, appropriamus cōvertendam. Seque præfatus Sādko cum ſuis Poſteris nobis & hæredibus noſtris cum vna Baliſta ad morem aliorū Nobilium noſtrorum ſeruire quotiens requiſitus fuerit, ſit adſtrictus. In cuius rei teſtimonium maius ſigillū noſtrum præſentibus eſt appenſum.

¶ Létha ꝛc. 1251. Bartholoměg wolen na Děkanſtwij / byl prwé Archydyakonem / vmřel 22. Cal. April. Anno.

¶ Létha ꝛc. 1253. po Bartholoměgowi wolen byl za Děkana Jan toho gména druhý / kterýžto pro ſwobodu Koſtela Olomauckeº s gmenowaným předkem ſwým mnoho geſt trpěl y činil při wolenij Biſkupa Bruna. Nebo když Margkrabowé proti Prywilegium / na Biſkupſtwij giného doſaditi chtěli / on s některými ginými Kanowníjky dobrowolně Wlaſt ſwau opuſtiwſſy / do Rzijma ſe obrátil / a tam ſpolu s nijmi tak dlauhý čas trwal / až Biſkup Bruno na tu Stolicy ſkrze geho gednánij / wolen byl.

Létha ꝛc. 1259. byl Děkanem Herburth z Fulſſteyna / kterýž potom byl Probosſtem.

¶ Létha ꝛc. 1261. Bartholoměg toho gména druhý Děkan Olomaucký. Ten s Martinkonem z Přijkaz Kaplu Sº Jana Křtitele Božijho wyſtawěl a nadal / yakž o tom Liſt Bruna Biſkupa / kterýž geſt dán

Actū Ratiboriæ Anno Domini 1260. Præſentibus noſtris fidelibus, Domino Derſlkone de Bierkovv, Domino Lobkone, Iaſſkone SSeliga, Iani de Borotin, & Nicolao de Tyncza tunc Notario noſtro, Datum ibidem feria 6. ante feſtum Sancti Iacobi Apoſtoli &c.

LIſt Wladiſlawa Knjžete Oppolſkého / wſpomjná gednoho předka Erbu tohoto gméně Chwaliſſe / s kterýmžto že geſt včinil

Freymark na některé Statky / yakž o tom týž Liſt kteréhož geſt Datum Létha ꝛc. 1272. wyſwědčuge. Præſentibus Militibus, Stegnieuo, Veſliſlao, Ianuſsi de Bitom, Iankone de Blottnicze, Arclebo & Stephano, & alijs pluribus fide dignis.

PAměti Koſtela Olomauckeº Léta Páně 1443. připomijnagij Ottu Beſa Archydya-

dán Léta ꝛc. 1262. 6. Idus Iulij, swědectwij wydáwá.

¶ Létha ꝛc. 1262. byl Děkanem Heydolffus. Ten Wikařstwij/ darugijc Kostelu Wes Studenec neb Studentol/ k podacýmu budaucých Děkanůw wyzdwihl. Vmřel 20. Martij. Anno.

¶ Létha ꝛc. 1273. Po témž Heydolffusowi byl wolen Alexius/ Ale spustil ginému Děkanstwij/a sám Proboſſtſtwj vgal.

¶ Létha 1277. sprawowal ten Vřad Děkanský Budislaw. Ten k Kostelu Olomauckému/ Domoſſtat/ Bělkowice/ s Lesý y wſſeliyakau sprawedlnosti kterauž po Otcy měl/darowal. Za gehožto času/ totiž Létha ꝛc. 1306. w Domu geho Děkanském/ kterýž tehdáž tu byl kde gest nynij Dwůr G. K. M. Pána Biskupa Olomauckého/ Král Wáclaw zamordowán gest. Nakž o tom Hystorykowé Polſſtij tolikéž y Dubrawius Biskup Olomaucký/y ginj mnozý wypisugij. Byl Děkanem 35. Leth. Vmřel Létha ꝛc. 1310. 10. Martij.

¶ Létha ꝛc. 1312. připomjná se Děkanem Jenec. Za gehožto Děkanstwij Létha ꝛc. 1320. Páni

chydyakona Wratislawského kterýž že gest potom přigat byl za kanownjka Kostela Olomúckého Léta ꝛc. 1445 očemž dostatečně w Terminatjch téhož Kostela zmijnka se činij.

List Kazymira Knijžete Teſſinského/ kterýž gest dán Léta ꝛc. 1484 wspomijná Předky Erbu tohoto/ těmito slowy:

CAZIMIRVS DEI gratia Dux Silesiæ, Dominus Teschnēsis, Maioris Glogouiæ, Bliſneñq; &c. Recognoscimus tenore præsentium quibus expedit vniuersis. Quod in præsentiā nostrā constituti, Validi, Matthias, Nicolaus, Gregorius, Georgius, Stanislaus, & Ioannes dicti Besowſſtij, obtulerunt nobis litteras seu Priui-

Páni z Kapitoly / Budissow a Libawu Statek swůg wlastnj / Biskupu Kundratowi podlé smlauwy postaupili. Tento Jenec zgednal to na Biskupu Léta 1328. že Fary Wysskowské budaucý Děkanowé Poddacy gsau. Byl žiw na tom Vřadě 31. Rok / obijt 7. Iulij, Anno 1341.

¶ Létha ꝛc. 1342. byl Děkanem Mikuláss kterýž tolikéž y Pražským Probosstem byl. Vmřel 6. Augusti, Anno ꝛc.

¶ Létha ꝛc. 1349. po témž Mikulassowi připomjná se Děkan Wůjtek.

¶ Létha ꝛc. 1353. sprawowal ten Vřad Ctibor z Hortnssteyna.

¶ Léta ꝛc. 1355. Albrecht z Ssternbergka byl Děkanem Olomauckým / Potom byl Arcybiskupem Magdeburským / a Biskupem Lithomysslským.

¶ Léta ꝛc. 1361. Putha Žampach z Pottnssteyna sprawowal ten Vřad / Potom byl wolen za Biskupa Monasterygenského.

¶ Léta

Priuilegium in Pargameno, Sigillatum, integrum, absq; omni corruptione saluũ, Præclari Principis & Domini Vladislai Ducis Oppoliensis supra Villã SStiernie, Rogantes vt velimus ipsum Priuilegium seu literas præfatas, nostris literis innouare, & omnia in eisdẽ scripta, ipsis & eorũ legitimis successoribus, cõfirmare &c Datum Teschinij, feria 3. ipsa die Sanctorum innocẽtũ &c. Præsentibus fidelibus nostris, Nicolao Brodecky Marschalco, Henrico Czelo de Czechovvice Cãcellario nostro, Nicolao Kopacz, Laurẽtio Chlibocky, Nicolao Semoraczky, &, D. Mathia Studẽlky, qui prẽsẽtes sua manu scripsit &c. Ti nahoře psani Mathyáss / Mikuláss Ržehoř / Girzjk / Stanislaw / Jan Besowsstij / měli obydlij swé w Ssternách / a ginj w Besowicých. Ti kteřij w ssternách bydleli gmenowali se y gých potomcy až podnes Ssternskými / A kteřij w Besowicých / ti Besowskými / ačkoliw byli wlastnij Bratřij. Z těch někteřij w Walassijch na Bukowině za Albrechta Krále Polského zbiti gsau / O čemž Kronyky Polské yakým způsobem mnoho Mužůw wzáctných Walassi pobili / wyswědčugj. Gme-

¶ Létha ř. 1365. Frydrych Wolffram ſkyrchen/ ſpuſtil Děkanſtwij / a vgal Proboſſtſtwij.

¶ Létha ř. 1379. byl Děkanem Bedřich z Leſſenic. Vmřel 15. Decemb: Anno.

¶ Létha ř. 1386. připomjná ſe Ondřeg z Třebonie. Ten potom ſpuſtil Děkanſtwj ſprawugijc ge dlauhý čas/ Janowi z Strážnice.

¶ Létha ř. 1403. Jan toho gména třetij byl Děkanem za čaſu Lacka/ Kundráta/ Wáclawa a Jana Biſkupůw / kteréhožto poſlednjho gſauce Děkanem ſlawně korunowal.

¶ Létha ř. 1421. ſprawowal to mjſto Jan z Dubčan toho gména Cžtwrtý Děkan. Vmřel w Brně 9. Cal. Auguſti.

¶ Léta ř. 1430. wolen geſt na Děkanſtwij Petr z Račic Muž Bohabogný/ kteréhožto Jan Kardynal a Arcybiſkup Pražſký potwrdil/ Za gehožto Vřadu Létha ř. 1434. w Sobotu v Wigilij na Nebe wzetij Panny Marye / když ſe Neſſpor ſpijwal/ weliké Powětřij ſe ſtrhlo / a Střechu Koſtelnij y Wěžij na kteréž zwony wiſely/ wſſecku pokazylo.

Gmenowaný Rzehoř/ Bratr ſwrchu pſaných Oſob měl Manželku Ragſkau z Ragſká/ s kterauž zplodil gednoho Syna Jana. Ti wſſyckni gſauce Morowým powětřijm nakaženij/ kteréž bylo okolo Léta ř. 1537. pomřeli.

GIřijk zůſtal na ſtatku w Beſowicých/ kterýžto oženiwſſy ſe zplodil tři Dcerky/ Žoffigi/ Annu a Kateřinu. Kateřina w Statku po otcy w Beſowicých a djl w Sſtěrnách magijc/ Dědičkau zůſtala. Ta potom byla dána Panu Giřijkowi Sſtěrnſkému/ s kterauž zplodil Syna Staniſlawa.

STaniſſaw ſyn Pana Giřijka Sſtěrnſkého byl neyprwé v G. Knj: M. Pána Biſkupa Olomauckého Heytmaně na Kroměřijži / a potom několik Leth Hoffmiſtrem

Ten tolikéž po Smrti Kundráta ze Zwole Biskupa Olomauckého / Pawla z Milična (neb tehdáž mezy Eugeniusem a Felicem schisma bylo) Korunowal. Vmřel Létha ɀc. 1451. 21. Martij / na den Swatého Benedykta.

¶ Léta ɀc. 1451. 27 dne Měsýce Března Bohusse / ze Zwole po Knězy Petru z Račic na Děkanstwij / A potom Létha ɀc. 1454. po Smrti Biskupa Jana Háza z Děkanstwij Olomauckého na Biskupstwij wolen. Oněmž ssijřegi mezy Biskupy wypsáno máss.

¶ Létha ɀc. 1455. wolen gest na Děkanstwij Kněz Martin z Dobřan Archydyakon Olomaucký a Desk Zemských Pijsař. Vmřel 4. dne Měsýce Máge / Létha ɀc. 1456.

¶ Téhož Roku 1456. wolen Jan Pauschwangl toho gména Patý / Děkanem byl 29 Let. Ten pro starost wyměniwssy sobě některé Důchody / od Děkanstwij vpustil. Vmřel w chudobě Létha ɀc 1495. 29. Maij.

Léta ɀc. 1493. Kundrat Altheymer z Wasserburgku 5. dne Měsý-

mistrem Dworu G. M. kterýž až posawád w Besowicých byt swůg má. Sestry swé poctiwě za wzáctné Lidj rozdal. Gest člowěk wzáctný a w mnohých wěcech skussený / kterýžto když sem tuto Knihu psal bez Manželky in celibatu zůstáwal.

Jan Besowský kterýž měl djl swůg w Sstěrnách / ten se byl Hospodářstwjm zaneprazdňowal. Zanechal po sobě Syna Jana / kterýž Létha Páně 1533. pogal sobě za Manželku Panij Alénu Pawlowskau z Pawlowic / wlastnij sestru Pana Stanislawa Pawlowjkého Otce Pána Biskupa Olomauckého / kteráž byla porodila Ragská z Ragska / od kteréž potomcy toho času když sem tuto Knihu psal / gesstě žiwi byli / yako nahoře gmenowaný kněz Jan Sstěrnský z Sstěrn / Probosst Olomaucký. Lukáss Bratr ge-

Měsýce Máge na Děkanstwij gest instalouan. Tomu s welikau těžkostj Létha 1467. Kanownijctwj bylo dáno. Byl Mistrem Swobodného Vměnij/ a w Rzijmských wěcech welmi spráwný/ proćež v Pána Země y Obywateluow tohoto Margkrabstwij/ w weliké nelásce byl/ yako takowý/ který by mnohé nowé wěcy zaćijnati měl. Ale to wssecko potom spokogeno gest. Sede vacante býwal Adminystrátorem Biskupstwij/ tolikéž y Officyálem až do ćasu Stanislawa Turza. W Potřebách Biskupstwij toho do Rzijma gezdil/ a mnoho dobrého tomu Kostelu včinil/ Potom pak nemocý a starosti gsauce stápen/ wyžádawssy sobě byt na Děkanstwij/ kteréž s nemalým nákladem zoprawowal a wystawěl/ k tomu Penijz na wychowánj sobě wyměniwssy/ Panům z Kapitoly swé powolenij dal/ aby Děkana giného sobě wolili. Vmřel Léta ř. č. 1509. 20. Nouemb: Žiw byl 78. Let/ Měsýcůw 7. dnij 14. yakž o tom Epitaffium ge° swědćij.

¶ Léta ř. č. 1503. když swrchu psaný

tr geho měl Manželku z Rodu Panůw Přetessenských téhož Erbu yako y Ragsstij/ s nijž zplodil Syna Petra/ kterýž na Dwoře ćasto gmenowaného Knijžete a Pána Biskupa Olomauckého z mladosti se wychowal/ v kteréhožto gsauce w Komoře Neypředněgssým/ Vmřel Létha Páně 1591. a w Kelćij w Kostele pochowán.

ZYgmund třetij Syn wýss gmenowaného Jana

Ssternské ho/ Létha Páně 1578 pogal sobě k Stawu Swatého Manželstwj Panij Katerinu Ruckau z Ruc w Kragi Těssinském/ kterau byla porodila Wlćkowna z Rodu toho genž vžijwagij za Erb Kozla bijlého přepásaného Czerným Sstrychem/ o kterémžto Rodu a Erbu nijžegi ćijsti budess. Zplodil s nij Syna Jana. Po gegijžto Smr-

psaný Kundrát dal k tomu swé powolenij/ aby na geho mijsto giný wolen byl: téhož Léta rc. 19. dne Mesýce Srpna Kapitola wolila sobě za Děkana Doktora Augustýna Kasenbrotta Rodiče Olomauckého/ Kanownijka a mijsto Probossta téhož Kostela/ a Sekretáře Králowského/ kterýž w neprijtomnosti swé na ten Vřad gest wyhlássen. Ale poněwadž vřad geho ssebau to přinássel/ že gest w Olomaucy bydleti nemohl/ a při tom Probosststwij téhož Kostela držeti gest chtěl/ Resignowal Děkanstwij w Ruce Papežské/ in fauorem Mijstru Thomássowi Rotthanslowi Kanownijku Kostela Olomúckého/ kterýž gest ge vgal Léta rc. 1508. Vmřel potom Léta rc. 1513. gsauce Archydyakonem Olomauckým.

¶ Létha rc. 1512. dne 26. Měsýce Rzijgna/ gmenowaný Tomáss Rothanzl z některých příčin a námluw giných od Děkanstwij vpustil a Archydyakonstwij vgal. Jan pak z Gemnice gsauce Archydyakonem Děkanstwij gest na sebe přigal. Vmřel Létha rc. 1530. na den Swaté Lucye. Ten byl tolikéž před Smrti pogal sobě druhau Manželku Kateřinu Pilarownu z Pilhu wtémž Kragi Těssinském

kteráž mu porodila Syna Petra a Dcerky na ten čas gesstě mladičké. Ti pak Ssternssij gsau wlastnij Besowsstij / yakž o tom wýss položenij Listowé wyswědčugij/ kteřijžto měliby se z práwa Besowskými psáti/ ale že zwyklost dáwnij těžko změniti přicházý rc.

Na tom Probosststwij Olomauckém / kteréž na Prelátstwij wyzdwiženo gest Léta Páně 1203. skrze Roberta Biskupa a Wladislawa Margkrabě/ Lidé wzáctni býwali yakž ti setuto pořádkem pokážij.

Prwnij Probosst téhož Kostela byl Ssteffanus/ kterýž vmřel 13. Cal: Maij. Anno. Po témž Ssteffanowi byl Probosstem Theodorykus/ vmřel 10. Cal: Augu: Anno.

¶ Léta rc. 1251. Mikuláss/ kterýžto / yakž mezy Děkany dotčeno gest spustiwssy Děkanstwij/ Probosstem zůstal. Da-

 rowal

před swau smrtí dáwal k tomu swé powolenj aby Páni z Kapitoly giného sobě Děkana wolili.

¶ Léta ꝛc. 1530. 3. dne Měsýce Listopádu Bernarth Zaubek ze Zdetjna w Práwjch Doktor/ Sskolastyk a Kazatel Kostela Olomauckéo na Vřad Děkanský gest potwrzen. Potom Létha ꝛc. 1540. po Smrti Stanislawa Turza na Biskupstwij gest wolen.

¶ Létha ꝛc. 1540. powolenij na Biskupstwij Bernartha Zaubka/ na ten Děkanský Vřad Gindřich Sskarka z Počenic a na Zelčí/ Sskolastyk a Kanownjk Olomaucký 18. Cal: Iul: dosedl / kterýžto hned téhož Roku 20. Aug: gest vmřel.

¶ Téhož Léta ꝛc. 1540. 20. Augusti to gest ten den w kterýž Sskarka Děkan pochowán gt/ Mistr Jan Ssemberger Officyal/ za Děkana wolen / a 11. Cal: Septem: potwrzen. Vmřel Létha 1541. 4. Iunij.

¶ Téhož Roku 1541. po smrti Jana Ssembergera / Mistr Marek Khuen rodič Olomaucký/ gsauce mnoho Let při témž Kostelu Olomauckému rowal Kostelu Olomauckému Wes Rudek w Czechách/ a Nenákonice w Morawě/ Vmřel 10. Martij aneb druhý den po Swaté Gertrudě.

¶ Létha ꝛc. 1261. Herburth z Fulssteyna/ gsauce prwé Děkanem vpustil od něho a vgal Probosststwij / Vmřel 12. Cal: Iulij Anno. Po něm byl Albrecht vmřel 11. Cal. Ian: Anno.

¶ Létha ꝛc. 1277. sprawowal ten Vřad Alexius. Ten byl tolikéž prwé Děkanem ale spustil ge ginému. Mleyn w Vhercicých pro Kapitolu kaupil. Vmřel 11. Ianu: Anno.

¶ Po tomto Alexyusowi wolen gest na Probosststwij Cyrus/ ten byl prwé Archydyakonem. Vmřel 11. Cal: Ian: Anno.

¶ Létha ꝛc 1318. w pamětech Kostelnjch nacházý se Probosst Sboro/ ten byl gesstě žiw Léta ꝛc 1334. yakž o tom Prywilegium Klásstera S. Jakuba w Městě Olomaucy/ swědectwij wydáwa. Vmřel 30. aneb 25. Augusti, Anno.

¶ Theodorykus toho gména druhý Probosst Olomaucký/ Vmřel 27. Ianuarij, Anno. Po-

Kostele Kanowniǔkem/ gednomyslně za Děkana gest wolen. Byl welice pilen Vřadu swého/ za kteraužto přjčinau po smrti Biskupa Dubrawiusa za Biskupa téhož Kostela Olomauckého gest wyhlássen.

¶ Létha ⁊c. 1553. po wolenj Kněze Marka na Biskupstwj/ wolen gt̃ za Děkana Kněz Jan z Telče Kanowniǔk Olomaucký/ & Notarius Actorum Capituli. Vmřel Létha ⁊c. 1565. prwniǔ den Měsýce Czerwence Byl Slepým až do Smrti.

¶ Léta ⁊c. 1565. když vmřel Kněz Jan z Telče. Wáclaw z Bilowce Kanowniǔk Olomaucký za Děkana wolen. Vmřel Léta ⁊c. 1571. na den Swatého Jeronýma.

¶ Létha ⁊c. 1571. po Smrti Kněze Wáclawa z Bilowce/ dlauhý čas Děkanstwiǔ prázdné bylo. Wssak za miǔsto Děkana wolen byl Kněz Mathauss Albitius Kanowniǔk a Probosst Olomaucký/ kterýž až do Létha ⁊c. 73. miǔsto Děkanem byl.

¶ Létha ⁊c. 1573. 6. dne Měsýce Března/ Jan Dambrowský Swateº Pjsma Doktor za Děkana wolen. Ale že gest wssemi

Po něm se nacházý Probosstem Bartholoměg/ Vmřel 7. Feb. Anno.

¶ Létha ⁊c. 1352. byl Probosstem Jan Tasowec a na Mezeřiči pod Rožnowém/ O němž Priuilegium témuž Městu dané zminku činiǔ/ Vmřel 92. Nouemb:

¶ Herburth z Fulssteyna giž druhý na Probosstwiǔ wolen gest/ gsauce Kustosem Kostela Olomauckého/ vmřel 5. Cal: Octob: Anno.

¶ Létha ⁊c. 1371. byl Probosstem Frydrych Wolfframs kyrchen/ ten spustil Děkanstwiǔ ginému/ yakž o tom prwé mezy Děkany se dokládá.

¶ Probosst Jakub Wygandy z Vničowa/ Vmřel 5. Nouemb: Anno.

¶ Mathyáss neb Machko z Prahy/ w Práwiǔch Duchowniǔch Doktor/ Vmřel 10. Nouemb: Anno.

¶ Jan přigmim Malessyc/ toho gména druhý Probosst Olomaucký/ byl Scriptor Apostolicus.

mi potřebami kteréž k tomu Vřadu náleželi nebyl opatřen. Létha ec. 1574. 27. April: od Panůw z Kapitoly toho mjsta obdržeti nemohl.

¶ Létha ec. 1575. Jan Mezon z Telče Pjsma Swatého Doktor a Kanownjk Olomaucký/ gsauce tehdáž w Rzjmě na včenj/ za Rzehoře toho gména 13. Papeže Děkanstwj gest obdržel. Potom téhož Roku Létha milostiwého do Morawy se nawrátiwssy/ ne dlauho ten Vřad sprawowal/ Nebo hned Létha ec. 76. za Biskupa wolen a potwrzen gest.

¶ Léta ec. 1576. 7. dne Měsýce Czerwna/ někteřj Páni z Kapitoly segdauce se/ wolili sobě za Děkana Kněze Pawla Zagenčkowského Kanownjka Olomauckého/ kterýž gest byl Prothonotarius Apostolicus, Ale že gest se to wolenj geho w roztržitosti stalo/ a on až do Léta ec. 77. negsauce na ten vřad potwrzen/ nadto weysse pro Práwo které sobě z nowu Jan Dambrowský/ zstrany wolenj Biskupa Jana při Pápeži byl wygednal: skrze smlauwu Janem Delffinem Papežským Legatem včiněnu/ od Děkanstwj vpustil. ¶ Lé-

¶ Racek z Tepenowic gsauce Probosstem spustil ge Kundrátowi ze Zwole.

¶ Kundrát aneb Kunzo ze Zwole w Práwjch Duchownjch Doktor/ Apostolské° Paláce Audytor/ wolen gest potom za Biskupa téhož Kostela Olomauckého.

¶ Léta ec. 1430. Mistr Pawel z Prahy z Sskolastye na Probosststwj dosazen/ vmřel Létha ec. 1440. 17. Februarij.

¶ Léta. 1440. Jan z Gedynku toho gména třetj Probosst Olomaucký/ Brněnský Kanownjk a Desk Zemských Pjsař/ Vmřel Léta ec. 1444. 3. Octob.

¶ Létha ec. 1444. wolen na Probosstwj Jan řečený Ház rodič Brněnský/ w Práwjch Duchownjch Doktor. Ten potom Létha ec. 1451. byl Biskupem téhož Kostela.

¶ Létha ec. 1451. Jan toho gména pátý z Rodu Panůw z Lomnice/ Papeže Mikulásse Komornjk/ byl Probosstem Olomauckým/ vmřel Léta ec. 1464. a před Oltářem Swatého Wáclawa pochowán.

¶ Lé-

¶ Léta řc. 1577. 8. dne Měsýce Czerwna / negſauce giž tři Léta / geden Měſýc / dnũ 19. Jan Dambrowſký toho Vřadu w držený / ſkrze Liſty Papežſké / z nowu naten Vřad vweden geſt / Až potom geho odſauzen / a mĕzerně zahynul.

¶ Létha řc. 1586. 27. Febru: Kněz Bartholoměg Libertan z Křenowic / Kazatel Morawſký Baccalaureus Philoſophiæ, & Notarius Actorũ Capituli z Kanownictwỹ Olomauckého na Děkanſtwỹ wolen geſt / Vmřel Léta řc. 91. Sedmnáctého dne Měſýce Máge. Na gehožto mýſto téhož Létha řc. 19. dne Měſýce Czerwence / od Panůw z Kapitoly / w přýtomnoſti G. Kný: M. Pána Biſkupa Olomauckého / wolen a vweden gt z počátku pſaný Kněz Melichar Pirnus z Pirnu Archydyakon Koſtela Olomauckého řc. o gehožto předcých / tuto krátce čýſti budeſs.

Přzedkowé Rodu tohoto / yakž o tom nahoře zmýnka ſe včinila / wyſſli do Polſký z Němec / Gegýchžto wlaſtných Potomkůw yak w Králowſtwỹ Polſkém kde ſau ſe oſa-

¶ Léta řc. 1464. Beneſs Pán z Sſumbergku a z Waldſſteyna / Pýſma S°. Bakalář Proboſſt Lithoměřický / Muž dobrého žiwota a nad podiwenj dobrotiwý / ten Vřad Proboſſtſký ſprawowal. Odkudž potom na Biſkupſtwỹ Chemnické požádan geſt.

¶ Létha řc. 1492. gſauce w Rzýmě Doktor Weydman po Beneſſowi z Waldſſteyna to Proboſſtſtwỹ obdržel / o kteréž geſt něyaký Kněz Kundrát de Haſia / welmi ſe ſtaral. Ale wſſak Wladiſlaw Vherſký Král proti témuž Weydmanowi / zgewně ſe poſtawil / a poněwadž na Reſydency přigeti nechtěl / Král mocý ſkrze Heytmana Zemſkého / Doktora Auguſtýna Rodiče Olomauckého Sekretáře ſwého / a Kanownjka Koſtela Olomauckého na to Proboſſtſtwỹ vweſti geſt dal. To ſe dálo Létha řc. 1498. Že gt pak týž Doktor Auguſtýn ſkrze ſtaránỹ dřjw dotčeného Doktora Weydmona od Papeže do Rzýma Cytowán / a magýce o tuž wěc weliké ſtaroſti a práce / ſotwa ſkrze mnohé přýmluwy Krále wýſs

ſe oſadili/ až poſawád na rozličných mjſtech mnoho ſe nacházý. Vžjwagij na hoře položeného Erbu ſwé° s těmito Barwami. Sſtijt aneb Pole Modré Barwy / Sſtrych přes něbijlý poſſykem dwognáſobně rozdělený a w něm tři Hruſſky gedna za druhau gdaucý/z kterýchž gedna každá od Wrchu Czerwené/ a druhá polowice Zlaté Barwy geſt/ po ſpodku Stopky z obau ſtrán Ratoleſtmij ozdobené/ takowý ſpůſob magijcý/ yakoby nynicky vtržené dozraloſti a liboſti ſwau to vkazowali. Na Sſtjtu Koruna Zlattá/ Perlami a drahým Kamenijm wyſazowána/ z nijžto Kohauth bijlý s wytaženým Krkem až pod Prſy/ Hřebene a Podbrádku Czerweného / a Noſu Zlattého / zhůru ſe wyſkytuge. Ten pak Sſtijt z obau ſtran Modré a Bijlé Barwy Faffrnochy dolu potažené obklicugj ꝛc.

Ti neyprwé ſlauli a pſali ſe Kyppenhonowé z Pirnu/ yakž o tom Liſt Wáclawa Cýſaře a Krále Czeſkého ꝛc. tomu Rodu Létha ꝛc. 1396. dne 12. Měſýce Dubna nadaný / tolikéž y Giřijho ſlawné paměti Knijžete wyſs gmenowaného/ na Doktoru Weydmonowi aby mu w tom Proboſſtſtwij překážky nečinil/ ſmlauwau geſt obdržel. A tak teprwa Léta ꝛc. 1506. 27. Nouemb: dotčený Auguſtýn ſprawedliwě & cum diſpenſatione Papežſké Swattoſti/ na to Proboſſtſtwij geſt vweden. Byl Czlowěk včený a welice wzáctný. Pſal proti Sektě Waldenſké a Pikhartſké. Byl tolikéž wolen za Děkana yakž ſe o tom nahoře zmijnka včinila/ Ale gſauce na wětčijm dijle při Králi / tomu Vřadu ani Proboſſtſkému/ negſa až do Smrti in Sacris, za doſti včiniti geſt nemohl.

Tomuto Proboſſtu Auguſtýnowi w tom ſe chwála dáwá/ že geſt tomu Koſtelu některé pěkné Klénoty darowal. A gſauce tolikéž Proboſſtem Brněnſkým / tam že geſt yak y w Olomaucy mnohé w Domijch Pokoge Nákladně wyſtawěti a okráſſliti dal/ Vmřel w Olomaucy Létha ꝛc. 1513.

¶ Po Smrti Doktora Auguſtýna/ Létha ꝛc. 1514. wedlé na hoře dotčené ſmlauwy / zaſe to Proboſſtſtwij na Doktora Weydmona připadlo. Ale

wſſak

zete Saſſkého a Margkrabě Miſſenſkého ꝛc. ſwětle vkazuge. Ale že geſt Polákům těžce to přigmūj k wymluwenij přicházelo: Z mijſta toho odkud ſe pſali a od Hruſſek kterých w Erbu ſpolu s Kohautem vžij= wali/ Pirneſſy aneb Pernuſſy ge gmenowali. To vkazugij Acta terræ Craco: & Petrcouienſis, y Měſta Krakowa / tolikéž Citacio Zygmunda toho gména prwnijho Krále Polſkého/ kdež Létha ꝛc. 1528. feria 6. ante Dominicã Iudica, Giřijka Kypřehona gināk Pirnuſa z Pirnu Cituge ad acceptandũ officium Conſiliarij & iudicis Supremi Iuris in Arce Cracouienſi.

Dáwá tolikéž o tom ſwědectwij Mageſtát Zygmunda třetijho Krále Polſkého/ daný Létha ꝛc. 1589. těmito ſlowy: Præterquam enim quod antea quemadmodum fide dignis teſtibus & monumentis demonſtratum nobis eſt, familia honeſta & ab Imperatoribus nobilitata antiquitus Kyppenhan nuncupata à Pirn, a quo cognomine nomen familię manſit, originẽ ducãt &c. A tak poněwadž těch Pirneſůw neb Kyppenhanůw předkowé zagewſſe do Králowſtwj Polſſky

wſſak znowu ſkrze přijmluwu G. M. Králowſké týž Doktor Weydmon od toho Proboſſtſtwij ſkrze ginau ſmlauwu dobrowolně geſt vpuſtil. Na kteréžto 18. Septemb: Wáclaw z Wylhartic G: M. Králowſké Sekretář a Duchownjch práw Doktor/ geſt vweden.

¶ Léta ꝛc. 1553. byl Proboſſtem Pán Gindřich Kuna z Kunſſtátu ꝛc. kterýžto krátký čas týž Vřad ſprawugijc / mnoho zlého Koſtelu způſobil.

¶ Léta 1553. Kněz Ondřeg Pawlát z Beruně Kanownijk a Kazatel Olomaucký/ na Proboſſtſtwj gt wolen/ vmřel téhož léta ꝛc. 1553. 5. die Decemb. yakž o tom Epitaffium geho ſwědčij.

¶ Létha ꝛc. 1554. Kněz Mathyáš Albicyus z Duban / na Proboſſtſtwij geſt wolen/ vmřel Létha ꝛc. 1577/ 15. dne Měſýce Mágе.

¶ Po Smrti Kněze Mathyáſſe / Oſmého dne Měſyce Czerwna/ Pán Zbyněk Berka z Dubé a z Lippého Proboſſt

Wyſſe=

Polské° / při Dwoře Králow- ském slaužili / giný pak w Aca- demij Krakowské w Literných Vměný pracowali / oblibiw- ſſe sobě tu Kraginu někteřij z nijch w Krakowě / (kteréžto Měſto nobilitowáno geſt) ſe oſadili / a w předniých Vřadech a potřebách Zemſkých / vžjwa- ti ſe dali. Giný pak Statky po- zemſké magjc Rytijřſkým chle- bem wedlé powolánij ſwého ſe žiwili. Gijchžto Rod ſtarožit- tný Cýſař Ferdynand ſlawné paměti / zaſe z nowu potwrditi geſt ráčil / tolikéž y Králowé

Wyſſehradſký a Kanownijk Olomaucký na to Proboſſt- ſtwij / ſkrze gednomyſlné Pa- nůw z Kapitoly ſneſſenij / geſt wyhláſſen. Ale poněwadž pro giné beneficia které w Němcých měl při Koſtele Olomauckém vſtawičně býti nemohl / Pro- boſſtſtwij reſignowal / a Pa- nům z Kapitoly dowolenj ſwé dal / aby na geho mijſto giného wolili. Po gehožto odgezdu Léta ꝛc. 1583. 4. Feb: z počátku pſaný Kněz Jan Sſtěrnſký ꝛc. z Scholaſtye Olomaucké ꝛc. na ten Vřad powolán ꝛc.

Polſſtij / yako Sſteffan Battory na Sněmu Toruňſkém / Léta ꝛc 1576. a Zygmund třetij na Sněmu Warſſawſkém / kterýž držán byl Léta ꝛc. 1589. za prawé Sſlechtice a Zemany Koruny Polſké ſe wſſemi Stawy Rod Pirnuſuow wyznáwagijc / obzwláſſtě pak Melichara a Pawla Pirnuſy z Pirnu / y s budaucými potomky ge- gijch / gſau wyhláſyli / yakž o tom w Mageſtátijch gijch ſſijřegi do- loženo / & in iudicijs aliquot ordinarijs & generalibus Regni, zapſáno a poznamenáno geſt.

Widěl ſem také hodnowěrný přijpis Liſtu do Saudu tohoto Margkrabſtwij Morawſkého / od Sſteffana Battorého Krále Polſkého Létha ꝛc. 1586. dne 14. Měſýce Srpna pſaný těmito ſlo- wy: Magnifici, Generoſi, Nobiles grate nobis dilecti, Cum ad iudiciū G. V. grauem quandam Nobilitatis Guilhelmi, Melchioris Pirnelij Me- dicinæ Doctoris ſubditi noſtri filij, cauſam deueniſſe intellexiſſemus, pro noſtra in omnes ſubditos noſtros benignitate prætermittere noluimus, quin ipſum hunc Guilhelmum Pirneſium vti hominem ex ordine regni noſtri nobilitatis vnum, atq; hoc ipſius negotium quod in iuditio G. V. agitur, literis noſtris commendaremus &c.

Některé

Nektere Pameti připomijnagij Girijka Pernusa aneb Pirnusa z Pirnu spolu s Bratrem geho Krystoffem. Tento Girijk Vmřel Léta ⁊c. 1530. v Wigilij Wssech Swatých / magijce wěku swého 59. Léth / měl Manželku z Rodu Ceylichůw / s nijž zplodil pět Synůw / Girijka / Stanislawa / Floryána / Jana a Hendrycha / a Dceru gednu gménem Katerinu. Po gegijžto Smrti pogal sobě druhau Manželku / kteráž mu porodila Cžtyry Syny a dwě Dcery / totižto Mikulásse / kterýž s Manželkau swau z Rodu Sworcůw aneb Cžerných / zanechawsse potomky / vmřel Léta 1555. a w Russých w Radonině pochowán. Walentina / Sewerýna a Waleryána. Tento Waleryán byl Mistrem Promoci Academiæ Parisiensis, Archigramateus & Consul Cracouiensis, vir doctissimus & de Republica illius ciuitatis optime meritus, cuius ea in vrbe vita ciuilis plenaq; honestatis ac elegantiæ adhuc celebratur. Vmřel Létha ⁊c. 1569. dne 11. Měsýce Zárij. Zanechal po sobě spolu s Anésskau Fugelwederownau / wlastnij sestrau Stanislawa Fugelwedera / (kterýž častokráte k Cysaři Ržijmskému a Králi Hysspanskému / od Králůw Polských Poslem býwal /) několik Potomkůw / z kterýchž gesstě žiwi gsau / Worssyla Manželka Waleryána Guttetera / a Pawel Pirnus.

Pawel Pirnus Neystarssij Syn wýš gmenowaného Waleryána Pirnusa / Iudicij Craco: ordinarius aduocatus / Od Anny Králowny Polské / a Kateřiny Králowny Swedské k Knijžeti Brunsswickému w Poselstwij gezdil. Tempore militiæ interregni & maxime in obsidione Cracouiensi ex testimonio supremi præfecti Exercituum. Nunciorum regni & ipsiusmet Regis wěrně a statečně se

gť chowal/ oněmž w gednom Listu/kterýmž mu Zygmund třetj Král Polský we Mleyně na Předměstj Lwowském na Rzece Polkow třetj mjru wyplatiti dowoluge/ tato slowa položena gsau:

Nobilis vero Pauli Pernus in nos ac Serenissimas Catherinam Reginam Suecíæ matrem nostram desideratissimam & Annam Poloniæ Reginam amitam, nostram Charissimam atq; adeo in nos ipsos seruitia ea & tanta essent, vt clementiam & gratiam nostram mererentur, faciendũ nobis existimauimus, vt eidem tertiam mensuram molendini nostri præfati cum omnibus quæ ad illam pertinent de manibus quorumcũq; modernorum possesorum redimendi facultatẽ concederemus, quæmadmodum concedimus per præsentes. Vt autem memoratus Paulus Pernus eo maiori gratia nostra gaudeat, eum in possesione dictæ tertiæ mensuræ molendini præfati ad extrema vitæ ipsius, & Nobilis Barbaræ Aichlerouna coniugis eius tempora relinquimus & conseruamus, Promittentes verbo nostro Regio &c. Datæ Vilnæ 10. Mensis Iulij Anno &c. 1589.

Stanislaw Pirnus z Pirnu a na Polanowicych druhý Syn Girjka Pirnusa od Ceylichowny porozený/ pogal sobě k Stawu Swatého Manželstwj Hedwiku z Rodu Panůw Polanowských z Polanowic/ kterjž vžjwagj Erbu swého tjm spůsobem yak gey tuto položený widjš / kterýž se gmenuge Starý Kůň.

Sestra geho wlastnj Katerina tolikéž y nahoře psaných Bratřj od Ceylichowny porozených/ dána byla za Manželku do Knjžetstwj Slézského/ Girjkowi Weyskopowi / kterážto spolu y s Manželem swým w Nysy pochowána gest/ yakž o tom Epithaphium w Kostele Farnjm v Swatého Jakuba na Kamenu Mramorowém do zdi wsazeném/ těmito slowy swědčj:

Non est melius nisi lætari & facere bene. Ecclesi: 3. Cap. Georgius Veis-

VVeiſkopf Senior Septuagenarius obijt Anno gratiæ 1553. die 3. Septemb: & Catherina Pirneſin ipſius fidiſsima coniunx quinquagenaria, obijt 1555. die 31. Octob: vndecim liberorum parentes, requieſcunt à laboribus ſuis cum poſteritate ſua ſub hoc veſtibulo in ſpe reſurrectionis et vitæ æternæ. Adam Veiſkopf Epiſcopus Nicopolienſis, Suffraganus VVratiſlauienſis, & Monaſterij B. V. ibidem in arena Abbas, parētibus Chariſsimis & Familię parauit Anno ſalutis M.D.LXXXX.

Tohoto wýš pſaného Weyſkopa a Kateřiny Pirnuſowny byli Synowé / Staniſlaw Doktor / kteréhožto Syn téhož gména Staniſlaw / byl Kanownjkem Wratiſlawſkým. Jeremiáš / Giržjk a Adam. Ti wýš gmenowánij Weyſkopowé z Wijmbergku ſe pŭſſic s Potomky ſwými na Sněmu Olomuckém Léta ꝛc. 1557. ſkrze přijmluwu Cýſaře Ferdynanda / za Obywately tohoto Slawného Margkrabſtwij gſau přigati. Z nijchž toliko Jeremiáš zde bydlel a Létha ꝛc. 1572. bez potomkŭw vmřel. Měl dwě Manželky / prwnij Markétu Milhamerownu z Raffensdorffu. A druhau Juſtynu wlaſtnij Dceru Ambrože Otrsdorffa z Ottrsdorffu a na Pauzdřanech G. M. C. Prokurátora w Margkrabſtwij Morawſkém.

Předřečené° Jeremiáſſe Seſtry gménem Marthy byl Syn Giržjk Sſpryngsffeldt z Sſpryngsffeldu na Muru a Ornsdorffu / Ten rozlične Jazyky vmégijc mnohé Země progel. Byl Dwořanijnem dlauhý čas Oſwijceného Knijžete a Pána / Pana Martina Gerſtmana Biſkupa Wratiſlawſké° Neywyžſſijho Heytmana obogijho Slézſka ꝛc. kterýž geſt měl za Manželku Worſſylu gmenowaného Pána Biſkupa Wnučku. Vmřel Léta ꝛc. 1592. žádných Potomkŭw s nij nezanechawſſy. Byl v Pána Biſkupa w weliké láſce / nebo gt geho s Kapitolau Wratiſlawſkau a s Girzijm Knijžetem Břeſkým Poručnijkem a Teſtamentářem ſwým včinil.

HEnrych Pirnes z Pirnu Supremi Iuris in Arce Cracouienſi Aſſeſſor &c. Děd Kněze Melichara Pirnuſa / Děkana Koſtela

ſtela Olomaucké^o. ꝛc. a Syn Giřijka Pirnuſa od Ceylichowny po-
rozený / Měl dwě Manželky: Prwnij / Annu Eychlerownu / (wla-

ſtnij ſeſtru Staniſlawa Eychle-
ra / o němž Eraſmus Roterodamus
w ſwých Knihách dwakrát pocti-
wau zmjnku činij.) S njž zplodil
Cžtyry Syny / Kaſſpara ney-
ſtarſſijho / kterýž vmřel Létha ꝛc. 1559. Wěku
ſwého 35. Melichara / o němž ſe nijžegi zmijnka
včinij. Serwacyuſa a Balthazara / Ti wſſy-
ckni giž poměli ale wſſak obogijho Pohlawij
Potomky po ſobě zůſtawili. Gich wlaſtnij

Seſtry byly / Anna Manželka Jana Sſtruſa / a Ané-
ſſka Manželka Wawřince Krémera z Kynigshoffu ꝛc.
Matka Ludwijka Kremera Archigrammatei Cracouien-
ſis kterýž pořád několik Leth Familiaris & Commenſalis
byl Řehoře Papeže toho gména 13. Iuuenis excellen-
tis ingenij & in Epiſtolis conſcribendis vir elegans.

Táž Anna Eychlerowna Máteř těchto gmenowaných Oſob / vmřela Léta ꝛc. 1534. in puerperio gmenowané Dcery ſwé Anéſſky.

Po Smrti tyto Anny Eychlerowny / gmenowaný Henrych Pirnus Létha ꝛc. 1536. pogal ſobě druhau Manželku / Annu z Rodu Reychlůw / kteráž mu porodila tři Syny a Cžtyry Dcery / ale wſſak wſſyckni pomřeli / toliko Jan Pirnus dwě Dcerky po ſobě zanechal.

MElichar Pirnus druhý Syn
Henrycha Pirnuſa od prwnij Manžel-
ky. Byl Cžlowěk včený / Philoſophiæ & Me-
dicinæ Doctor, o kterémž krátčegi tuto pijſſi /
Poněwadž ſkrze vměnij ſwé netoliko w Ra-
kauſých / zde na Morawě kdež geſt přes mno-
ha Létha bydlel / ale y w mnohých Kragi-
nách znám a ohláſſen byl / tak že ke Dwo-

ru

ru Cýsařskému a Králůw/mnohokráte powoláwan gt/ale pro nedostatek zdrawij swého gsauce Chirogricus & Podagricus, w službu takowých Panůw dáti se gest nechtěl/ Cžasto wžijwagjc to°/ Cōtentus paruo viuam paruoq; beatus &c. Létha ꝛc. 1551. pogal sobě Manželku z Fraucymeru Wysoce Vrozeného Pána / Pana Juliusa Hraběte z Hardeku na Rece a Hofflinu gménem Johannu/ Dceru Jana z Kuttenachu a Marye z Dachsffeldu / Sestru wlastnij Henrycha z Kuttenachu/ kterey se s Synem swým Erhardem w Fraukreychu a w Vhřjch na wognách statečně chowal. S nijž zplodil sedm Synů: Melichara/ Wylima/ Oldřicha/ Frydrycha Zygmunda/ Ssebestyána/ Henrycha a Adama. A Dcery čtyry: Judythu/ Ewu/ Annu a Magdalénu. Z njchžto na ten čas žiwi gsu: Melichar a Henrych/ Judyth/ Ewa a Magdaléna giž za Muže wdané.

Tohoto Melichara Pirnusa Tělo/ spolu y s Manželkau geho pochowáno gest w Torunij w Kostele Swatého Jána/ yakž o tom Epithaphia nad Kostmi gegich postawené/ těmito slowy se wyswědčugij.

Melchior Aonidum decus hac Pirnesius vrna
  Contegitur Medici docta columna Chori.
Edidit hunc diui in lucem conuersio Pauli,
  Hæc eadem gelido condidit ossa solo.
Enphorbus, Pæon, Chiron, Auicenna Machaon
  Lausq; vetustatis tota sepulta iacet.
Hippocrates iacet hic, iacet hic Epidaurius herbis
  Restituit patrijs qui Androgeona focis.
Charus erat Populo lachrimæ vt testantur obortæ,
  Charus Præsulibus, Principibusq; viris.
Charus & æterno Regi, qui gaudia cœli
  Contulit & vitam, quæ sine fine manet,

OBIIT ANNO M. D. LXXXIX. DIE
23. Ianuarij Ætatis suæ 63. Anno.

LVstra qVatuor trIa tres qVoqVe postqVaM fInIIt Anos
Dat serVo æternVs regna beata pater.

ITEM.

GRadum viator ſiſte monumentum hoc videns
Et tibi futurum ni graue eſt breuiter cape.
Matrona Marmore quæ ſub hoc latens cubat
Anna eſt domo ex Kuttnach paterna, cui Auſtria
Altrix, Maritus Melchior Pirneſius
Medicus: ſepulchrum Pruſsia, & cœlum domus.
Heu quanta mater liberis moriens ſuis
Solatia abſtulit? Viator iam ſatis
Lectum aſpice pio etſi potes pectore gemens,
Coniugis vt oſſa molliter cubent roga.

OBIIT ANNO M. D. LXXXIII. DIE 15. Maij. Ætatis ſuæ 49.

Z Počátku pſaný Kněz Melichar Pirnus z Pirnu prworozený Syn téhož Melichara/ geſſtě za Pacholetſtwý od Otce ſwého ku Dworu G. M. Pána Biſkupa Wyléma dobré paměti dán geſt/ a tam k ſpráwě Miſtra Danyele Ducyuſa/ a počaſých Electo ſed non confirmato Olomucen: Epiſcopo, s Panem Zbyňkem Berkau nyněgſſým Arcybiſkupem Pražſkým/ a mladými Pány z Wrbna/ Pana Sſteffana Heytmana Oppawſkého Syny/ poručen. Potom pak (několik Léth pořád w Olomaucy včic ſe v Jezuwitůw) do Wlach a Řijma ſe wyprawil/ a tam ſtaránijm Swaté Paměti Slawného a Wyſoce Včeného Muže Pana Staniſlawa Hozyuſa Kardynála a Biſkupa Warmienſkého w Prusſých/ Přijtele blijzkého a Patrona ſwého Philoſophiam & Theologiã ſlyſſel. Léta pak miloſtiwé° ꝛc. 1575 chtijce Powětřij změniti a Přátely ſwé nawſſtijwiti/ s Knězem Janem z Telče/ domů geſt ſe nawrátil/ A tu poněwadž pro Morowé Powětřij do Wlách zaſe yakž

toho vmyſlu byl wyprawiti ſe nemohl/ nadto weyſſe že geſt týž Jan z Telče ſpolu Včedlnijk geho za Biſkupa Olomauckého wolen/ při Dwoře geho přes některý čas zuſtal/ a doſahnauc Wěku

ſwého

swé° Dwadceti Pět Let/ gsúce giž prwé Kanownjkem w Ržjmě od Ržehoře toho gména 13. Papeže / a w Krakowě w přjtomnosti dwú Legatůw Papežských / totižto Caligariusa, a nyněgssjho Kardynála Montis Regalis, Mistrem Swobodných Vměnj a Philosophiæ Doktorem včiněn/ do Kapitoly Olomaucké na residentij gest se dostal/ Při kterežto gsauce od Roku 1578. z gednomyslného snessenj wssech Panůw z Kapitoly Létha ꝛc. 1591. dne 19. Měsýce Czerwence / při přjtomnosti G. Knj: M. Pana Stanislawa Pawlowského Biskupa Olomauckého / na Děkanstwj wolen a vweden gest. Tak widjss yak Pán Bůh Wssemohaucý skrze diwné prostředky Člowěka k tomu aneb k ginému Stawu powoláwati račj.

THEODORUS Engels a Gimnich Iuris Licentiat⁹, Prothonotharius Apostolic⁹, Archidiacon⁹ & Officialis &c. Ten neyprwé gsauce na Dwoře Oswjceného Knjžete a Pána Biskupa Olomuckého/ na welikých Službách G. M. Cýsařský spolu s njm býwal/ magjce

IOANNES IERGER natione Polonus Iuris vtriusq; Doctor, Scholastic⁹ Olomucensis, Canonicus Brunensis, & Cancellarius Illustrissimi Principis ac Domini, Domini Stanislai Paulousky, Episcopi Olomucẽsis &c. Vžjwá Erbu swého tjm zpuobem/ totižto těch Křjžuow Bjlých

gjce na sobě Vřad Kanclėřſký. Obzwláſſtě pak po ſmrti Sſte- ffana Battorého Krále Pol- ſkého do téhož Králowſtwý na Electý ſpolu s G. M. Kný- žetcý / geſt gel. O čemž na ſwém mýſtě ſſýřegi ſe doložý.

Vžýwal Erbu tým způſo- bem yak gey wyſſe položený wi dýſs.

TEnto Vřad Archy- dyakonſký od dáwných Leth při témž Koſtele wyſazen geſt / Ale kterého Létha o tom wěděti ſe nemůže. Wſſak nic méně znáti geſt / že hnedky brzo yak geſt Děkanſtwý založeno / (geſſtě předtým nežli Proboſſt- ſtwý wyzdwižené bylo /) Ar- chydyákon předný mýſto po Děkanu mýwal. O nýchž kde ſe yaká zmýnka w pamětech čıný / tuto krátce ſe pokáže.

¶ Létha Páně 1184. Engel- bertus Rodem z Brabantſké Země gſauce několik mnoho Leth Archydyakonem / wolen geſt na Biſkupſtwý Koſtela Olomauckého / oněmž ſſýřegi w žiwotých Biſkupůw wypſa- no máſs.

¶ Létha ꝛc. 1207. nacházý ſe za ča-
lých na Czerweném Poly / a nad Helmem z Koruny Pa- wowého Ocaſu ꝛc. Kterýž gt z přjčiny této nýže položené do Kragin těchto zagel. Jan z Telče řečený Mezon / kterýž byl potom Biſkupem Olomauc- kým / w Mladých Letech ſwých gſauce w Krakowě in ſtudio, měl Hoſpodu v Otce tohoto Sſkolaſtyka / kterýž ſe k němu we wſſem laſkawě a práwě ot- cowſký pokazowal / y k včený w mnohých wěcech nápomo- cen byl / nadto weyſſe y tam kde geſt gey myſl geho potahowa- la náklad podlé ſwé možnoſti čınil. Kteréhožto nákladu ſwé° nebyl ſſkoden / nebo ten Mlá- denec ſkrze hodnoſt ſwau při- ſſel k mýſtu welice wzáctnému / tak že gt w krátkém čaſu za Bi- ſkupa Olomauckě° wolen. Ten potom magýc w paměti do- brodiný Hoſpodáře ſwého / myſlil na to yakby mu tu Láſku geho wynahraditi mohl. A protož poſlal k němu žádagýc gey / aby Syna ſwého k němu poſlal / Což ſe pak y tak ſtalo. Mládenec ten podlé wſſý wů- le a myſli geho ſe ſprawowal / a w ſwobodném vměný pilně pracowal. W tom gmenowa- ný Bi-

za času Waltera Děkana/ Archydyakon Radislaus. Ten darowal w Křelowě duas terras Ecclesiæ Olomucensi.

¶ Léta rc. 1251. Bartholoměg gsúce několik mnoho let pořád Archydyakonem/ wolen gest za Děkana.

¶ Létha rc. 1253. po wolenj na Děkanstwj Bartholoměge/ týž Vřad Archydyakóstký dán gest Mistru Ssteffanowi. N. Ten byl darowal dwa Lesy v Mysslechowic Kostelu Olomauckému / vmřel 16. Martij Anno.

¶ Léta rc. 1262. byl Archydyakonem Mikuláss de Mdonicz &c. vmřel 7. Augusti.

Létha rc. 1280. připomjná se Archydyakon Cyrus. Byl potom Proboșstem/ oněmž mezy Proboșsty zmjnka se včinila.

¶ Létha rc. 1282. za Budislawa Děkana/ a Cyra Proboșsta byl Archydyakonem Rancyrus.

¶ Létha rc. 1291. nacházý se Fridericus Archidiaconus, kterýž gest vmřel 29 Iulij in die S. Fausti, Gordiani & Epimachi, Anno.

¶ Téhož Kostela Paměti/ po těmž Frydrychowi připomjnagi ný Biskup prostředkem Smrti z tohoto Swěta powolán. On pak přissedssy k rozumu do spělému/ skrze hodnost swau v Sukcessorůw geho w welké wzáctnosti a lásce zůstáwá.

TEnto Vřad od Biskupa Bruna založen gest/ ale wssak lépegi opatřen a nadán Létha rc. 1306. skrze Jana řečeného Haly/ aneb (yakž gey někteřj pokládagi) Nalý. O njchž kteřj gsau týž Vřad sprawowali/ tutoť se krátka zmjnka včinj.

¶ Paměti Kostela Olomauckého připomjnagj Wogislawa Sskolastyka w počtu třetjho. Po něm Jana/ kterýž vmřel 2. Iunij Anno.

¶ Léta rc. 1306. Byl Sskolastykem Dluhomil Archydyakon Znogemský/ a Bratr Jana Archydyakona Olomauckého/ yakž se to z Listu Jana Biskupa téhož Kostela nacházý.

¶ Létha rc. 1325. 4. Non: Nouemb: Bartholoměg Farář in Volframskirchen po Dluhomilowi od Petra Arcy Biskupa Mohučské Sskolastygi obdržel / kteréhožto mjsta po-

nagj Wolfframa Archydyakona/ kterýž vmřel/ 1. Iulij. Po něm Witka / ten vmřel 5. Decemb: Léta 1314. byl Archydyakonem Leo.

¶ Létha ʒc. 1316. sprawowal ten vřad Smil z Wickowa/ kterýž byl tolikéž Officyálem Kostela Olomauckého. Oněmž

sſýřegi mezy Biskupy při Janowi Mrázowi doloženo gest.

¶ Léta ʒc. 1325. byl Archydyakoně Bartholoměg Farář in Volframskyrchě, wzat na ten Vřad z Sſkolastye Olomucké.

¶ Létha ʒc. 1380. byl Archydyakonem Kostela Olomuckého Danyel / vmřel 14. Oct: Anno.

¶ Létha ʒc. 1396. Frantiſſek z Beneſſowa Archydyakō Olomaucký/ Děkan a Kanownýk Kostela Wratislawského.

¶ Létha ʒc. 1407. nacházý se w Terminátých Kostelných Ondřeg z Německého Brodu Archydyakon.

¶ Létha ʒc. 1446. připomýná se Martin z Dobřan. Ten potom z Archydyakonstwý za Děkana wolen gest / yakž se o tom weyſſegi zmýnka včinila.

Léta

postaupiti gest mu musyl týž Dluhomil / Proto že gest od Archydyakonstwj Znogemského vpustiti nechtěl/ a obau těch Vřadů sám sprawowati nemohl.

¶ Léta ʒc. 1362. byl Sſkolastykem Petr/ oněmž gesstě podruhé zmýnka se činý/ Léta ʒc. 1380. w Prywilegium na Droždowice daném.

¶ Létha ʒc. 1430. Pawel de Buduicz Rodič Pražský na to mýsto powolán. Potom byl Proboſſtem téhož Kostela.

¶ Létha ʒc. 1462. Fer: 6. post Lamperti dostal Sſkolastye Mathauſs Fugel.

¶ Léta Páně 1493. Sſkolastrya na Prelátstwý wyzdwižená gest od Alexandra Sſestého toho gména Papeže/ nákladem a staráným Iohannis Hermani Decretorum Doctoris. Ten byl prwwný in Prælatura Sſkolastykem. Vmřel Léta ʒc. 1504. 24. Martij, gsauce Kanownýkem Wratislawským / a tam w Wratislawj pochowán. Po gehožto Smrti Zygmund Gesynger o to se pilně staral ale wſſak prwé nežli k držený toho Vřadu přiſſel/ vmřel 21 April: Anno.

¶ Léta

¶ Létha ꝛc.1467. připomijná se Archydyakon Jan Rayff. Vmřel Léta ꝛc.1480.23.Octob:

¶ Létha ꝛc.1482. nacházý se Archydyakon Kundrat Firstensteyn Iuris vtriusq; licẽtiatus, a Biskupa Prothasyusa z Bozkowic Kancléř / Vmřel Létha ꝛc.1490. 18. Nouemb:

¶ Když vmřel Kundrát Firstensteyn Archydyakon / obdržel týž Vřad Kundrát Altheymer. Potom pak spustil gey Janowi z Gemnice/ kterýž Léta ꝛc.1500. byl Archydyakoně.

¶ Thomáss Rothanzl spustil Děkanstwj Janowi z Gemnice/ a Archydyakonstwij vgal.

¶ Létha ꝛc. 1513. Sedmého dne Měsýce Máge / Doktor Jan Dubrawius Kancléř Biskupa Turza a Kanownjk Olomaucký na Archydyakonstwij gest wsazen. Sprawowal ten Vřad w nebyttnosti swé skrze Rzehoře z Lewenperku Kanownijka Olomauckého. Potom byl wolen na Biskupstwij.

¶ Léta ꝛc. 1542. 3. die Feb: Jan Dubrawius wolený Biskup Olomaucký resignowal Archydyakonstwj Knězy Melicharowi Preysowi/ Probosstu Brnēnskému / kterýž téhož Léta

¶ Létha ꝛc. 1504. 20. Maij dosazen na Sskolastygi Mistr Ondřeg Blandr blijzký přijtel Biskupa Turza / kterýž gsauce včiněn od něho Kanownijkem Létha ꝛc. 1501. nikdý při Kostele nebydlel. Vmřel Léta ꝛc. 1505.24. Maij w Neděli po Božijm Wstaupenij/ a w Krakowě pochowán.

¶ Léta ꝛc.1505. vweden gest na ten Vřad Doktor Girijk Jungrmon/ Probosst Wratislawský. Obijt Vratislauiæ 21. April: Anno.

¶ Doktor Bernarth Zaubek/ Sskolastygi obdržel Léta 1525. sprawowal ten Vřad až do Léta ꝛc. 1530. kteréhožto Roku na Děkanstwij vweden gest. A potom Létha 1540. za Biskupa Olomauckého wolen.

¶ Po Doktorowi Bernarthowi byl Sskolastykem Gindřich Sskarka z Počenic/ až do Létha ꝛc.1540. kteréhož wolen gest na Děkanstwij.

¶ Létha ꝛc. 1540. Wáclaw Krácer Kanownijk Kostela Olomauckého/ byl Sskolastykem až do Létha 1548.

Létha rc. 1542. 27. dne Měsýce Czerwence gest vmřel.

Téhož Roku/ po smrti Melichara Preysa byl Archydyakonem Mistr Jan Perger.

¶ Létha rc. 1549. 5. Martij vgal Archydyakonstwij Symon Rosentryt/ vmřel Léta rc. 1551. in die Sancti Stanislai. Byl Farářem v Swatého Mauryce w Městě Olomaucý.

¶ Létha rc. 1551. Kněz Hawel z Hartuňkowa/ po Smrti Symona Rosentryta/ byl Archydyakonem / Oněmž nijžegi w Stawu Rytijřském negdess.

¶ Létha rc. 1552. 19. Augusti/ obdržel Archydyakonstwij Kněz Martin Ssmolcer/ gsauce předtijm málo prwé totižto Léta rc. 51. za Kanownijka přigat/ vmřel Léta 1580. 16. Se:

¶ Po smrti Martina Ssmolcera / Kněz Zygmund Sskutellan z Herburtowic. S. T. licentiatus Archydyakonstwij vgal/ Vmřel Léta rc. 1588. vltima Decemb:

¶ Kněz Melichar Pirnus z Pirnu na Sgezdu Bitomském/ Létha rc. 1589. Měsýce Ledna/ z Rukau Geho Knijžetcý Milosti/

¶ Po smrti Wáclawa Kráčera/ sedmé° dne Měsýce Vnora vweden gest na ten Vřad Mikuláss Chyba z Kowačowa Probosst Brněnský/ Vmřel Léta rc. 1562. die 27. Augusti/ a w Brně pochowán.

¶ Téhož Roku Mistr Jan Hadyus z Hadrsstorffu / Kanownijk Wratislawský/ Farář a Kazatel v Swatého Mauryce w Městě Olomúcý Sskolastygi vgal/ Vmřel Létha rc. 1570. 20. Nouemb:

¶ Jan Grodecký z Brodůw Probosst Brněnský po Janowi Hadyusowi to mijsto obdržel. Potom wolen za Biskupa Olomauckého.

¶ Létha rc. 1573. po wolenij na Biskupstwij Jana Grodeckého/ Ssestého dne Měsýce Března/ vweden gest na Sskolastygi Wáclaw Grodecký z Brodůw Kanownijk Wratislawský a Děkan Brněnský. Ale magijce w tom překážku od Pawla Zagenčkowského sobě včiněnu/ dobrowolně od toho Vřadu vpustil. Což gest y

Za-

losti/ Pána Biskupa Olomauckého/ ten Vřad přigal/ Potom pak Dwanáctého dne Měsýce Dubna/ na něg w Kostele Olomauckém vweden gest: kterýžto Vřad dwě Létě toliko sprawugic/ z gednostegné wuole wssech Panůw z Kapitoly / za Děkana wolen gest.

¶ Létha ꝛc. 1591. Mense Iulij, po wolenij Kněze Melichara Pirnusa na Děkanstwij / z počátku psaný Theodorus Engls z Kanownijctwj Olomauckého / na geho mijsto powolán ꝛc.

Zagenckowský (ač nerád) včiniti musyl.

¶ Létha ꝛc. 1577. 10. Augusti, Stanislaw Pawlowský z Pawlowic Probosst Brněnský týž Vřad přigal/ z kteréhožto potom Létha ꝛc. 79. na Biskupstwij Olomaucké wolen gest.

¶ Jan Sstiernský z Sstern z Kanownijctwij Olomauckého a Brněnského po Stanislawowi Pawlowském na týž Vřad dosedl. Potom wolen gest na Probosststwij/ Léta ꝛc. 1583. 4. Febru:

¶ Když gest Jan Ssternský Vřad Probosstský vgal / na geho mijsto dosedl Petr Wlček z Dobrý Zemice / kterýž gest vmřel na Zámku Mirowě Léta ꝛc. 1590. a w Olomaucý pochowán. Po gehožto Smrti na ten Vřad vweden gest z počátku psaný Jan Jerger / Kanownijk Brněnský a Kancléř G. M. Knijžetcý Pána Biskupa Olomauckého ꝛc.

Ginij

Ginij po nijch Preláti a Kanownijcy Kostela Olomauckého po prawé Ruce Pána Biskupa swého tijmto pořádkem mijsta zasedli. Gichžto Erbowé tolikéž y gména tuto krátce se připomenau.

NApřed ADAMUS LANDEK Kanownijk Olomúcký a Kostela Wratislawské° Děkā/ vžijwal za Erb Gednorožce/ půl Bijlého a puol Czerného / nad Helmem Ruky zbrogné ana držij Střelu *rc*.

VDALRICUS RIETman Iuris Doctor &c. vžijwal Erbu tijm způsobem/ totižto půl Muže/ w každé Ruce Kosstijšstě držijcýho/ na Helmě z koruny tijmž Obycžegem yako y w Sstijtu.

FÆLIX A LINDA Artium Magister, Olomucensis & Pragensis Ecclesiæ Canonic⁹. vžijwal Erbu/ sstijt na dwé předělený/ z gedné strany puol Orla pod Korunau a w druhé Wlka an se na horu wspijná.

GREGORIUS LEIsentrith, Artium Magister, Děkā Budessynské° Kostela / a Adminystrátor Biskupstwij Missenského *rc*. Erb ge° tři Pomagranáty a nad nijmi puol Gryffa.

Pan Zbyněk Berka z Dubé a z Lippého etc. Probosst Kostela Rzezenského a Lithoměřického/ Kanowník Kostela Pražského/ Salcpurského/ a Olomauckého etc. Wolen gest na Arcybiskupstwj Pražské Létha 1592.

LVCAS LETVS Tellecensis vir Eloquentissimus & iuris peritus. Byl Adminystrátorem Opatstwj Zdárského/ kteréhož Stanislaw Pawlowský Biskup Olomaucký od Knjžete Minsterberského/ směnau dosáhl.

CHRISTOPHORVS Stredelius, ex Nobili Familia in Archiducatu Austriæ &c. Sacræ Theologiæ Baccalaureus, & Archidiaconus Znoymensis &c. Vžjwal Erbu swého tjm způsobem yak gey tuto položený widjss.

MATHEVS STRIcouius Morauus Ostrauiensis, Artium Magister, Cathedralis Ecclesiæ Concionator egregius, Vir Eloquētissimus &c.

JAN Tarnowský z Tarnowský Woly / vtriusque Iuris Doctor Pręposit9 Skuiernieuiensis, Syn Stanislawa Tarnowského Kasstelana Jnowlockého a Matky Anéssky Sel-

ſſky Selmický / kteréž před tim Weyſy gmenowali.

Geſt to Rod ſtarožitný w Polſſtě/ kteřjž v Arcybiſkupůw Hnězněnſkých práwě ſwůg dědičný Vřad Marſſalſtwý mýwali/ kterýžto geſt non poſtreme dignitatis, nebo když Korunnýho Marſſalka ani Nádwornýho nebylo/ tehdy Marſſalek Arcybiſkupſký na mýſtě gegjch/ powinen byl Hůlku před Králem neſti.

Od Bratra dotčeného Kaſſtelana Jnowlockého Petra Tarnowſkého Korauhewnjho a neb Fendrycha Lencického/ a od Matky Rokſſické/ byl toho čaſu když ſem tuto Knýhu pſal Jan Tarnowſký / Mýſto Kancléř Králowſtwý Polſkého.

GEORGIVS SEKERA de Piſnicz, Sacræ Theologiæ Baccalaureus & Canonic⁹ Pragenſis. Vžjwal Erbu

dwau Zaludů na od tiaté Wětwý/ a nad Helmem z Koruny w Orlowých Křýdlách téhož znamenj yako y dole.

PETrus Grodecky à Brody Artiũ Magiſter, Præpoſitus Brunenſis &c.

O němž gſy nahoře w žiwotjch Biſkupůw/ při Janowi Grodeckém/ ſſýřegi četl.

LVDOVICVS GRODEcky à Brody vtriusq́; Iuris Bacc calaure⁹ &c O němž to likéž ſſjřegi zmjnka při Erbě a rodu gých / mezy Biſkupy Olomauckými ſe včinila.

MATHEVS RESS à Reſpach, Præpoſitus Ardecenſis &c. Vžjwal Erbu puol Gednorožce na Třech Wrſſých / a na Helmě

mě z Koruny / téhož znamenij yako y dole w Sstijtu ꝛc.

MARTINVS KOLACZKY Polonus, Iuris vtriusque Doctor, Archidiacon⁹ Posnaniensis. Erb geho Sekera/tak yakž gey tuto položeney widijs.

ELIAS HONORIVS à Visskovv Iuris vtriusque Doctor. Vžijwal Erbu Lilium na detřmi wě zemi / Na hoře z Koruny dwě Křijdla rozložené a a mezy nijmi Lilium.

BERNHARD⁹ Ederus Iuris Doctor, & Vratislauiensis Ecclesiæ Cathedralis Canonicus &c. Vžijwal Erbu swého tijm zpuosobem yak gey tuto položený widijs.

IOANNES IVVICKY à Iuvviczna, Polonus, Artiũ Magister &c. O gehožto Předcých tolikéž y Erbě ssijřegi wypsano máss na koncy Stawů Panského.

GEORGIVS BARTHOLD⁹ Põtan⁹ à Preysenbergk, Poeta Laureatus, Comes Palatinus, Decanus Ecclesiæ Cathedralis Pragensis.

IOANNES PAVVLOVVSKY à Pavlovvic, Illustrissimi Pricipis D. D. Episcopi Olomucen-

cenſis a fratre Nepos. O němž na počátku Stawu Panſké° ſſij-řegi zmijnka ſe činij.

DOMINVS MAXImilianꝰ Baro à Pernſteyn, Camerariꝰ Apoſtolicꝰ ꝛc. O němž ſſijřegi na počátku těchto Kněh / mezy Heytmany Markrabſtwj Morawſké° / wypſáno máſs.

ADAmus Kozubius Artiū Magiſter, & Præpoſitꝰ Cremſirienſis.

VENCESLAVS MEdek de Mohelnicze Vir doctus &c. Vžijwal Erbu Orlowé° křijdla / a na Helmie z Koruny / týmž způſobem.

DOMINVS FRANciſcus Baro à Diterſthein & in Nikelſpurgk, Camerariꝰ Apoſtolicus, Illuſtriſsimi quondam Domini, Domini Sigiſmundi à Diterſthein & in Nikelſpurgk S.C.M. ſupremi præfecti & conſiliarij filius.

IOANnes Martini Parochus Sancti Mauritij, in Ciuitate Olomucēſi, &c.

DOMInus Ludouicus Baro à Malarth, Camerariꝰ Apoſtolicꝰ &c. Vžjwal

wal Erbu swého tjm způsobem.

JOANNES LOBENsteyn, kterého Erbu vžjwá wěděti se nemůže.

GEORgius Cremerus, Vžjwá Erbu Lwa an držj w ruce Jablko/ a na hořez Koruny dwě Křjdla Orlowá etc.

VICA-

VICARII HONORIS.

JOannes SSidlouinus Polonus, Honoris Vicarius Olomucensis, & Canonicus Cremsiriensis.

JOannes Konupka alias Semelka Honoris Vicarius Olomucensis, & Canonicus Cremsiriensis. Ginych mnoho Prelátůw na témž Sgezdě bylo/ kterýž se tyto pro krátkost opausstěgj.

~(+)~

Cist

Na Lewém Boku gmenowaného

Knjžete a Pána Biskupa Olomauckého / tjmto pořádkem se děli Welebnij w Bohu Otcy Knězij Oppatij / tolikéž y Probossťowé Regulares.

Simon frater vester, scio quod vir consilij est: ipsum audite semper, & ipse erit vobis Pater. Mach. Cap. 2.

IN PRIMIS ADMODVM REVERENDVS AC Venerabilis, Domin⁹ Eggardus à Schuobē, Prothonotarius Apostolicus &c. Natione Prutenus, Abbas Vielogradēsis &c. Vir non solum genere nobilis, verum etiam ingenio, doctrina, ac multis virtutibus, clarus. Ten neyprwé gsauce Probosstem Brněnským / a Kanclékem Dworu Wysoce Důstogného a Oświjceného Knijžete a Pána / Pana Stanislawa Pawlowského / Biskupa Olomauckého / Králowské Kaply Cžeské Hraběte zc. na welikých a slawných službách geho / tak tolikéž Rudolffa toho gména druhého Cýsaře Řzjmského / y Slawného Domu Rakauského / býwal / očemž tuto psáti (krátkosti ffolkugic) mijsta se nedostáwá. Wolen potom na Opatstwij Welehradské po smrti Jakuba Bělského z Býlé / z Weywodstwij Sseradckého w Králowstwij Polském / Rodu a Erbu toho kterýž vžjwagj za Erb Panny na Nedwědu. Ten Klásster Welehradský za Panowánij Wladislawa Margkrabě circa Annum 1204. vel 6. s powolenijm Biskupa Roberta kterýž byl Rodem z Englické Země / yakž o tom Dubrauius fol 132. swědčij / byl wystawen: Ač před tijm prwé od Cyrylla a Methodyusa Arcybiskupůw Morawských / Létha 880. na tom mijstě Kostel byl postawen.

O Dáwnosti a počátku Řzádu Cysterceyenského tuto kratijčce z wypsánij Hystorykůw se ukáže.

¶ Za Panowánij Vrbana Papeže toho gména druhého / Gindřicha Cýsaře toho gména Cžtwrtého / Filipa Krále Franského toho gména prwnijho / Wladislawa Heřmana w Polssťě / Otty w Cžechách a w Morawě zc. Knijžat. Swatý Roberth gsauce Oppatem w Mulizyně w Arcybiskupstwij Lugdunském / kteréž ležij w Králowstwij Franském / s ginými starssijmi Bratry Konwentu swého porozuměl / a toho y skusyl že žádným spůsobem w tom gegijch Konwentě / nemohli tak nábožně Řzád Swatého Benedykta zachowáwati / yakby sami chtěli: A protož vmijnili to mijsto opustiti / a giného od společnosti Lidij zwlásstě Swětských wzdáleného / hledati. A tak wzawssy

s sebau

s sebau Oppat Dwadceti Bratřij Zákona swého/ mezy kterýmiž gsau byli ti Starssij/ Wogtěch Přewor/ Odon/ Jan/ Ssteffan Rodem z Englie/ Lætardus/ a Petr/ na Weliké Lesy a Pusstiny w Burgundské Zemij w Biskupstwij Kabilonenském se obrátili / a tam Náboženstwj swé bezewssij překážky/ wykonáwali. Když pak Modliteb swých odbyli/ w weliké práce se wydáwali/ Počali zemi rozkopáwati/ a neyprwé Kostel/ potom při něm Klásster wystawěli / čehož gest gim nápomocen byl Odo Knijže Burgundské a Galterus Biskup Kabilonský. O tom když Vrban Papež toho gména druhý vslyssel / na prozbu a přijmluwu mnohých Knijžat a Biskupůw / kteřijž na to mijsto pro Náboženstwj gezdijwali/ poslawssy tam Komissaře swé/ a od nijch o počátku té Reguly wzawssy dostatečnau spráwu / gij gest potwrdil. Nazwali byli to mijsto Jazykem těch Kragin Cisteaux , Latinjcy Cistercium, à frequentibus in illo loco Cisternis. Ti pak gsau byli wzali počátek od oněch, kteřijž se gmenugij Benedictini vel Cluniacenses. Do toho potom Zákona wstaupil Bernarth Swatý/ Syn Celinusa Hraběte z Kastellionu w Burgundygi/ spolu s Pěti wlastnijmi Bratry swými/ s Gwidonem/ s Gerardem/ Ondřegem/ Barthoi, lomiegem a Niwardem/ pogawssy s sebau Třidceti Thowaryssůw/ Mužůw Nábožných/ Včených a Rodů znamenitých. Mezy kterýmižto gest byl Henrych Syn Krále Franského/ a Galderyk wlastnij Vgec Bernartha Swatého. To se dálo za Oppata Ssteffana kterýž byl z Englie/ genž byl w počtu třetijm po Robertowi/ prwnijm rozssijřiteli té Reguly.

Tento Bernarth Swatý yakými welikými diwy za žiwota swého skrze Swaté obcowánij se stkwěl/ toho se geden každý snadnijčce dočte w wypsánij žiwota geho. Za kterauž to přijčinau ten Zákon práwě po wssem Swětě rozmnožen/ tak že gest Klássterůw w kterýchž Bratřij Zákonu toho bydlegij/ 1800. a w kterých Panny toho Řádu gsij/ nacházý se gijch 1400. Czemuž z těchto Werssuow lépegi srozumijss.

Sunt octingenti Monachorum milleq; Claustra.
Atq; quadringenti Monacharum milleq; Claustra.
Quæ faciunt ducenta simul tria millia Claustra.

Z té Reguly bylo Papežůw Sedmnácté/ Eugenius třetij/ Benedictus Dwanáctý/ & alij. Kardynálůw a Biskupůw weliký počet. W Řijmě toho Řádu gsau tři Klássterowé/ Swaté Anastazye ad tres fontes, Sanctæ crucis in Hierusalem, a v Swatého Ssebestyana. W těchto pak Kraginách Půl nočnijch ti gsau/ o kterýchž w prawdě wěděti mohu/ začnauce w Polsstě/ na Slézsku/ w Morawě y w Czechách.

Klásster Sulegowský w Polsstě/ založil Kazymir Knijže Sendomirské/ Létha Páně 1176.

Ondře-

Ondřegowſký/ ffundowal laxo Knýže / od kteréhožto w Králowſtwý Polſkém/ Melečtý a Braničtý/ kteřýž za Erb vžýwagý Gryffa Býlého na Czerweném Poly / poſlaupnoſt Rodůw ſwých magý.

Lenčký Kláſſter ffundowal Měčiſlaw třetý Knjže Polſké/nad Rzekau Wartau w Dioceſi Hnězněnſké.

Waungrowěčký Kláſſter Sedm mýl od Poznánj založili Předkowé těch Rodůw kteřýž vžýwagj Erbu Toporu/ to geſt Sekery Teſařſký. yako Tenčinſſtý/ Tarlowé/ Plazowé/ y giný.

Oliwſký/ založili Knýžata Pomorſká/z Rodu Měleckých/ Braničkých ꝛc. genž magý Gryffa za Erb. Ten toliko mýli od Gdánſka ležý. Tomu ffundátoru bylo gméno Sambor / kterýž od Kazymira Knýžete Polſkého včiněn byl Heytmanem w Pruſſých. Fundowán Létha Páně 1175.

Kopřiwnické Opatſtwý / založil Kazymir toho gména druhý / circa Annum 1185. k čemuž gſau mu byli nápomocni dwa Rodowé wzáctni/ kteřýž vžýwagj Erbu těch genž ſe gmenugý w Králowſtwý Polſkém Abdank/ a Bogorya.

Waunchocké Opatſtwý založil Gedeon Biſkup Krakowſký/z Rodu Gryffuow.

Mogylſké alias clara tumba mýli od Krakowa / Fundowal Jwo Biſkup Krakowſký Létha Páně 1220. O kterémž ſe pod Erbem Panůw z Dubrawice zmýnka včinila.

Oberſké nad Rzekau Obrau / w Dioceſi Poznánſké / ffundowali Knýžata Sſeradſká/ Létha ꝛc. 1237.

Sčiřické Opatſtwý ffundowal Theodor Weywoda Krakowſký z Rodu Gryffůw/ Létha Páně 1240. To ležý Pět mýl za Krakowem k Pomezy Vherſkému/mezy horami.

Korunowſké Opatſtwý/ kteréž prwé gmenowáno bylo Biſowa / třý mýle od Bidgoſſtý na Kragně nad Rzekau Brdau/založili Knjžata Pomorſká a Zemané tomu Kragi přýlehlý / Létha Páně 1253.

Peplinſké w Pruſſých w Pomorſké Zemý / nad Rzekau Wěřičkau/ Létha ꝛc. 1267. založili Knýžata Pomorſká.

Přemecké nad Rzekau Obrau w Dioceſi Poznánſké/ Sedm mýl od Poznáný/ ffundowal Benyamin Weywoda Poznánſký.

Bledzowſké alias Kamiona nad Rzekau Obrau w Dioceſi Poznánſké/ dwě mýle od Mezeřiči od Knýžat založeno.

Paradyžſké w Dioceſi Poznánſké nad Pomezým Slézſkým/ ffundowal Broniſs Comes de Koſſtikovv Létha Páně 1234. ten byl z Rodu a

du a Erbu Panůw z Pernsstreyna/ oněmž pod Erbem gých zmýnka se činý.

Olobocské Opatstwý/ nad Rzekau Prosnau / w kterémž gsú Panny/ založil Rod Gryffůw.

Owěnské nad Rzekau Wartau/ půl druhé mýle od Poznáný/ Přemysl Knýže založil.

Zarnowské w Pomorské Zemj od Knýžat ffundowané/ Tolikéž y Chelminské w Prusých nad Rzekau Nogat. Torunské nad Rzekau v Pruského Pomezý.

Luběské w Slézsku nad Rzekau Odrau / kteréž gest Boleslaus altus Knýže Wratislawské Létha Páně 1220. založil.

Gindřichowské ffundowal Mikuláss Gindřichowský/ Sedm mýl od Wratislawě/ Létha Páně 1220.

Třebnické tři mýle od Wratislawě Knýže Gindřich Bradatý / k wůli Ženě swé Swaté Hedwice/ Létha rc. 1220. založil.

Kamenské dwě mýle od Gindřichowa nad Nissau/ Knýžata založili.

Gryzské dwě mýle od Wratislawě/ Páni Hrabata z Wrbna založili.

Nowotělenské/ dwě mýle za Paradyzem od Knýžat ffundowáno.

Rucké nad Rzekau Odrau / čtyry mýle od Vgezdu.

Jemelnické w Dioceſi Wratislawské/ Knýžata založili. Tito wssyckni Klássterowé gsú bohatě nadáný a dostatečně důchody opatřenj.

Zde na Morawě gsau toho Rzádu tito Klássterowé.

Neypředněgssý Welehradský/ kterýž gest založil wýs gmenowaný Wladislaw Margkrabě Morawský / a welikými Swobodami nadal/ W němžto gest Tělo geho pochowáno.

Opatstwý Zdiarské ffundowali Páni z Kunstátu a z Poděbrad.

Klásster Tissnowský w kterémž gsau Panny téhož Rzádu Cystercyenského / založila a Bohatě nadala Konstancy Králowna Czeská/ Dcera Beely Krále Vherského/ Manželka Přemysla Krále Czeského / kteráž gest mu porodila Syna Wáclawa Krále Czeského/ a tři Dcery: Bohuslawu/ Annu/ a Anéssku. Bohuslawa byla Abbatyssý w témž Klásstetře/ vmřela Létha Páně 1336. yakž o tom Kámen Hrobowý swědčý. Ta Králowna Konstancy byla Paný welice nábožná/ Kostely a Sspitály Fundugýc bohatě nadáwala. Ten Klássrer w Tissnowě založila ku Cti a Chwále Pánu Bohu w Trogicy gedinému/ a na památku na Nebe wzetý Blahoslawené

wené Panny Marye/kterýž gest nazwala Bránau Nebeskau/a w něm Tělo swé pohřbiti rozkázala / kdežto až posawád gest Hrob wysoko na horu wystawený/a na něm Cžtyři Erbowé se spatřugj: Lew Králowstwj Cžeského/ Orel Margkrabstwj Morawského / Králowstwj Vherského / a Cžtwrtý kteréhož Páni Heltowé z Kementu ꝛc. vžjwali.

W tom Klássteře byly Abbatysse yakž o nich Hrobowé Kamenj swědčj: yako Panna Markéta z Bozkowic/Panna Eliſſka z Daubrawice/ Panna Markéta z Lomnice/ Panna Kateřina z Kowačowa / kteráž vmřela Létha Páně 1513. yakž o tom Kámen Hrobowý znáti dáwá. Vžjwala Erbu swé° tjm způsobem/ to gest Vdice na Zlattém a Cžerném Poly / a na Helmě z Koruny složených Orlowých Křjdel / a w nich to znamenj yako y dole w Sstjtu. Toho Erbu až posawád w tomto Margkrabstwj Morawském nacházegi se potomkowé Chybowé z Kowačowa / kterýžto Erb potwrditi gest gjm ráčil/ (přiznáwagjce gjm gey od mnohých dáwnjch Leth) Slawné paměti Cysař Ferdynand/Vherský a Cžeský ꝛc. Král ꝛc. yakž týž List kterýž gsem yá Očima swýma widěl/to w sobě sſjřegi obsahuge a zawjrá. O njchž kde sem co četl tuto kratičce připomenu.

W Kostele w Hradiſſti nacházym gednoho Předka Rodu tohoto/ o kterémž na Kamenu Hrobowém tato zmjnka se činj: Anno 1510. In vigilia Sanctorum Simonis & Iudæ, Nobilis Dominus & Generosus Koniak Chiba de Kovvaczovv obijt, hic sepultus. A při něm Erb geho wlastnj nahoře položený se nacházý.

JAna Buryana Chybu z Kowačowa některé paměti připomjnagj / ten byl zplodil dwa Syny / Mikuláſſe a Jana Buryana. Mikuláš byl neyprwé Sſkolastykem Olomauckým / a potom Proboſſtem Brněnským/ oněmž nahoře mezy Archydyákony zmjnka se včinila. Jan Buryan Bratr geho/ a Syn gmenowaného Jana Buryana / zplodil Sſest Synůw/tři w mladosti poměeli/ Tři pak/ totižto Blažeg/Wáclaw/ a Girjk rozumných Leth doſſly. Blažeg in celibatu až do Smrti zůstáwal.

WAclaw Chyba z Kowačowa / mladá Léta swá w swobodném Vměnj pracugjc strávil. Potom byl Kanownjkem Kostela Olomauckého / kterýž vmřel Létha 1592. a w Kostele Olomauckém v Swatého Wáclawa pochowán.

Girjk

GJřjk třetý Bratr těchto gmenowaných Osob poyawssy sobě Manželku/ zplodil s nj dwa syny/ Gjřjka a Bernarta kterýž w Dětinstwý vmřel. Gjřjk gesstě neženatý/ žiw zůstáwá rc.

PO též Panně Kateřině z Kowačowa / byla Abbatyssi téhož Klássteru Panna Lidmilla z Důbenek/ Panna Johanka a Panna Alžběta z Rodu toho kteřjž vžjwali dwau Kohautých Krkůw/ Panna Gitka a Panna Barbora z Sswabenic/ a Panna Kunka z Sswabenic/ Panna Anna Humpolecká/ Erb gegj Konská Hlawa bylá w modrém Poly/ Panna Markéta/ kteráž vžjwala za Erb Lwa na Zdj/ Panna Alžběta Březanská z Peydorffu/ Erb gegj dwě Hwězdy a w prostředku Sstrych/ Panna Alžběta z Czechowic/ vžjwala za Erb Ruky zbrogné.

Toho času když sem tuto Knjhu psal/ byla Abbatyssy w témž Klásstere Panna Anéžka Kučenská / kteráž za Erb měla Beránka/ w Polssce se gmenuge Junossic / kteréhož mnoho wzáctných Rodůw vžjwá. Těchto časuow neypředněgssj Rod gest tohoto Erbu Panůw Karnkowských z Karnkowa w Dobřinské zemi. Stanislaw gest Arcybiskupem Hnězněnským rc. Streycowé a Vgcowé geho gsau lidé Slawnj/ Vřady Heytmanské y Zemské magj.

W Pustomiři též Reguly založil byl Klásster Biskup Jan Olomaucký toho gména Ssestý/ Létha Páně 1344. yakž se to z Prywilegij nacházý: In præsentia Bartholomei Præpositi, Vitkonis Archidiaconi & Capituli Ecclesiæ Olomucensis. Ten Biskup Jan vžjwal za Erb půl Mesýce na Czerwenem Poly mezy těmi Piramidami kterýchž z dáwna Biskupj Olomaučtj vžjwagj. Yakž se to z wymalowánj w témž Klásstere spatřuge.

Ten potom Klásster nedbánliwosti Panen spusstěn gt/ w němžto y Služba Božj se vmenssowala. Což widauc Biskup Stanislaw z Rodu a Erbu toho genž vžjwagj půl Mésýce a Hwězdy Zlatté na Modrém Poly/ kterýž na ten čas byl žiw když sem tuto Knjhu spisowal / weliký milowník pořádku Kostela Božjho / a před ginými Biskupy po Brunowi obnowitel wssech Práw a Swobod y okrasy geho / (Nebo gest Tytul Knjžetcý rekuperowal/ Zámky/ Města/ Kostely k Biskupstwj swému náležité/ naprawil a obnowil. Na Zámku Vchwal dě na Wrchu welmi wysokém/ Wodu dobywssy Studnicy welikým nákladem wyzditi dal rc.) pro tu gegjch nedbánliwost Důchody téhož Klásstera pustého/ polowicy Jezuwitům do Olomauce/ a druhau polowicy Kanownýkům Kostela Kroměřižského/ rozdal. W tom pak Klásste-

Klássteře Faráře vstanowil/ tak aby Služba Božý vstawičně w něm wykonáwana byla.

W Králowstwý Czeském toho Rzádu Cysterciensského před Lethy mnoho se Klássterůw nacházelo. Ale skrze Žýžku Nepřýtele Cýrkwe Swaté gest gých mnoho zplundrowáno a rozbořeno / tak že co gest od oněch pobožných Knýžat a Králůw sprawено bylo/ to nynj giž nadýle w zapomenuti přisslo. Gest pak gesstě w témž Králowstwý Rzádu toho Klásster Osecký/ kterýž okolo Desýti mýl wzdáli od Prahy ležý.

Klásster Zbraslawský téhož Rzadu Cysterciensského půl druhé mýle od Prahy. W kterémž toho času když sem s tauto Knýhau pracowal/byl Oppatem Welebný a Ctihodný Kněz Antonin Flaminkh.

Klásster Sedlecký v Hory / w němžto za Panowánj Rudolffa toho gména druhého Cýsaře ꝛc. byl Oppatem / Welebný Kněz Giřýk Taxer ꝛc. Ten Klásster wystawen gest ke cti a chwále Pánu Bohu w Trogicy gedinému / a na památku Blahoslawené Panny Marye Matky geho.

Plaský Klásster též Reguly aneb Rzádu Cysterciensského/ w kterémžto za téhož Cýsaře Rudolffa byl Oppatem Welebný w Bohu Otcy Kněz Kasspar z Werthen ꝛc.

W Témž Králowstwý Czeském Hágek Hystoryk po gmenowaných Klássteřých / téhož Rzádu Cysterciensského tyto Klásstery pokládá: Na Zelené Hoře/Pod Zelenau Horau/w Rzeporegých/ w Bystřicy/ w Frauntali/ w Kamenicy Leskowcowě/ w Kauřimi kde Fara/ w Skalicy/w Wyžssým Brodě/ a v Swaté Koruny/ očemž čti v téhož Hystoryka ꝛc.

Podlé téhož Pána Oppata Welehradského měl mýsto Welebný a Ctihodný Kněz / Pan Pawel Grynwald z Grynwaldu/Oppat Klásstera Hradisstského blíž města Olomauce / kterýž gest vžýwal Erbu tým zpuosobem yak gey tuto při Osobě geho položený widýss/ A nad Sstýtem Turnýrskýho Helmu / okolo něho Faffrnochy Býlé a Czerwené / nad Helmem Koruny / a z nj dwě Křýdla Orličý proti sobě rozkřýdlena/

křÿdlená / obě na přÿč Barwami potažená: Totiž spodnÿ dÿl prawé-
ho a swrchnÿ Lewého / bÿlé / Druhých pak dÿlůw spodnÿ Lewého a swrchnj prawého Czerwené Barwy / a w njch po gednom Bÿlém Lilium / Očemž sſÿřegi List Cýsaře Rudolffa toho gména druhé° / Vherského a Cžeského zc. Krále zc. wyswědčuge.

TEn Kláſſter Hradiſſťſký založen geſt Létha Páně 1074. od Otty Knÿžete Morawſkého / kterýž geſt tu byl neyprwé Koſtel newelký založil a nadal / yakž o tom ſwědčj paměti téhož Koſtela. Ten Koſtel poſwěcen byl od Jana Biſkupa Olomauckého toho gména třetÿho / při přÿtomnoſti gmenowaného Knÿžete y giných mnohých Panůw a Rytÿřſtwa. Vmřel týž Otto Knÿže Létha Páně 1087. quinta Idus Iunÿ. Tělo geho pochowáno bylo na Krchowě / Potom pak když Koſtel weliký dokonán byl / (očemž nÿžegi vſlyſſÿš) ſkrze Oppata Budiſſe řečeného / wyzdwÿženo / a w proſtřed Koſtela ſpolu y s Koſtmi Euffemie Manželky geho / w přÿtomnoſti Anzhelma Biſkupa Warmienſkého y giných Prelátůw / položeno. To ſe dálo Létha Páně 1269. yakž o tom terminata Kláſſternÿ znáti dáwagÿ.

PAměti Koſtela Olomauckého o počátku téhož Kláſſtera tuto zmÿnku činÿ. Otto Senior Dux Morauiæ Anno 1074. fundauit Monaſterium Gradicenſe, locando ibidem fratres Sancti Benedicti ordinis, qui in eodem Monaſterio annis 74. habitauerunt. Et poſtea Otto tertius Dux Morauiæ remouit inde fratres Sancti Benedicti, & locauit ibi Canonicos Regulares, ordinis Præmonſtratenſis, Anno Domini 1151.

Primæ fundationi & locationi Ioannes tertius Epiſcopus Olomucenſis interfuit, & Eccleſiam conſecrauit. Secunda vero locatione Ioannes Canonicus Regularis ordinis Præmonſtratenſis, Epiſcopus Olomucenſis, conſenſit.

TOho tehdy nemohauce w pamětech ſwých mÿti Kláſſter Hradiſſťſký / aby kdy yaká giná Regule w Hradiſſťku býti měla nad gegÿch Ržád / položili Oppatem Jana / o kterémž w Spiſých ſwých oznamugÿ / že geſt měl žiw býti a Kláſſter ſprawowati / Létha Páně 1081.

PO Smrti toho Jana / pokládagi Jaroſſawa z Brozowa / a potom Roberta: Ale kterého Roku který z nÿch byl wolen / aneb yak dlauho žiw byl / toho ſe nenacházý. Pÿſſi o tom Jaroſlawowi / že geſt byl Oppatem dobrým. Nebo když geſt mu přineſl ně-

yaký Spitala třidceti Hřiwen/žádagjce to° na něm aby gey w Modlitbách swých nezapomjnal/ On gey w Knijhy pro wěčnau pamět toho zapsal. A k takowé Summě přiložiwssy pět Hřiwen/ kaupil za to Wes řečenau Lossow/ a k Klássteru swému připogil.

Theodoryka Cžtwrté° Oppata téhož Klásstera wspomijnagij paměti Klássternij/ a prawij gey býti dobrým a pilným Služby Božij. Wypustili po něm několik Oppatůw/ gestliže pro nedbalstwij aneb yaké gegijch zbytečnosti w počet dobrých ge newložili/ non constat.

ROBertus nonus Abbas Gradicensis, kterýžto gest/ když gsau Tataři Morawu poplundrowali/Kostel nowý wystawěl/a s powolenijm Bruna Biskupa Anzhelmowi Warmienskému Biskupu/ Létha Páně 1257. sexta Nonis Iunij, poswětiti dal/ Kněh y giných mnohých potřeb nakaupil/ Zwony y to wssecko co gest koliw bylo potřebij k ozdobě téhož Kostela/ sprawil. Nadto weysse Statky Klássternij kteréž gsau byli někteřij Páni mocý opanowali/ skrze Dekrét Krále Wáclawa Cžtwrtého/a Syna geho Přemysla Pátého/z Rukau gjch wyprostil a Kostelu swému nawrátil. Sprawowal to Oppatstwij třidceti Let/ a potom před swau Smrti dwě Létě pro Wěku swého sesslost/ginému ge spustil. Vmřel Léta Páně/1269. a w prostředku Kostela pochowán. Za téhož Oppata Radoslaw z Cželesnic/ darowal Mleyn Klássteru Hradisstskému/ ale wssak kterýby to Mleyn byl/ toho se nenacházý.

Eodē tēpore po zbořenij Hradisstské° Klásstera wspomjnagi paměti Pana Girij° z Krawař na Strážnicy a Ssternbergku etc. kterýž že gest dal wselіyakého dřijwi dostatek k stawenij téhož Klásstera. Vmřel Létha Páně 1269.

ROMBOTONVS Oppat kterémuž gest byl spustil Oppatstwij Robertus/ toliko Sedm Leth týž Klásster sprawowal/ O němž gestli že gest co dobrého témuž Klássteru včinil/ non constat.

VIKKERIVS po něm byl wolen za Oppata. Ten tolikéž nedlauho žiw byl/ ani yakých paměti po sobě zanechal/ z kterýchž by chwálen býti mohl.

BVdiss Oppat žiw byl Létha Páně 1287. Ten když se Stawenij Kostela welikého dokonalo/ wyzdwihnuwssy Tělo Otty Knijžete Morawského Fundátora Klásstera toho/ kterýž

vmřel Létha Páně 1087. ſpolu y s Koſtmi Euffemie Manželky geho při přjtomnoſti mnohých lidj/w proſtředku Koſtela toho položil.

Za tohoto Oppata/ Pardus z Horky / dowolil témuž Kláſſteru aneb Konwentu podáwati Faráře do Wſy ſwé řečené Horky/ očemž ſſýřegi zmijnka pod Erbem Panůw Horeckých ſe činij.

GERARDVS ABBAS 21. QVI REFORMAVIT Monaſteriū in ædificijs, videlicet Ambitu, refectorijs & organis pluribusq́ alijs vtilitatibus, vixit Anno 1381.

SStěpan Oppat Dwadcátý druhý / byl žiw Léta Páně 1383. za téhož Oppata Kapla Swatého Michala poſwěcená.

LEta ꝛc. 1412. žiw byl Beneſs Oppat toho Kláſſtera Dwadcátý Cžtwrtý. Ten byl přikaupil k Kláſſteru ſwému Zámek a Měſto Hranice s Weſnicemi k němu přináležitými/ tolikéž y některé Weſnice přijlehlé Kláſſtera toho/ očemž Cathalog aneb pořádek Oppatůw těmito ſlowy zmijnku činij: Obijt venerabilis Pater Dominus Beneſsius Abbas 24. Infulatus huius loci, qui multa bona fecit Monaſterio, & bona Hranicz cum villis adiacentibus, & villas circa Monaſterium, videlicet Popovvicz, & Kunicz, & Hradczan cum pertinentijs. Qui etiam pro decoratione Eccleſiæ emit ſex Capas Solennes, duo aparata, quatuor tapetia, organa fieri fecit, pro quadraginta Marcis.

MIkuláſs řečený Korwa aneb Krkawec po Beneſſowi za Oppata wolen. Toho na žádném mijſtě Cathalog nepřipomijná/ z čehož znáti gt že do Kláſſtera nic newnáſſel/ ale raděgi z něho wynáſſel. O tom Oppatu paměti Koſtela Olomauckého zmijnku činij že geſt byl Korunowán Létha Páně 1438.

CATHALOG téhož Kláſſtera Létha ꝛc. 1461. pokládá druhého Mikuláſſe Oppata/ kdež oněm toto napſano geſt. Anno vtſ: tertio Calendas Martij, obijt venerabilis Dominus Nicolaus Dacus, octauus infulatus huius Monaſterij, qui multa bona huic Monaſterio fecit, exoluēdo villas, videlicet Oldrzichovv, Hayczin, Rzepſsin, Topolany, Oynicz, Hradczany, Brzezovvice, Bedyoczi dwoge montē dictū Svvitavvka, kteréž byl w držený Pan Waněk z Bozkowic. Wyplatil tolikéž geſſtě giné mnohé Wſy k témuž Kláſſteru náležité / yako Toſſikow a Zlobice ꝛc. a to we třech Tiſýcých Hřiwnách. Z čehož ſe ſnadnijcce porozuměti může/ že geſt to wſſecko Corua aneb Krkawec z Kláſſtera wywlekl/ y giný kteřijž ſe w Cathalogu newſpomijnagj.

LEtha Páně 1502. Hycko Oppat kterýž se psal ex Lithouia, wyplatil Hradisstko od Pana Jana z Zerotina/ w Sedmnácti Tisýcých zlatých / giné tolikéž dlužnýky dwěma Tisýcy spokogil. Pýssi o něm že gest mnoho dobrého včinil tomu Klássteru. Pročež potřeba by bylo aby zase z mrtwých wstal/ a z nowu gey/ (kterýž čým dále w wětčý dluhy přicházý) očistil.

Sstěpan Oppat Hradisstský / kterýž žiw byl Léta ꝛc. 1512. Ten gestliže gest co dobrého způsobil/ o tom se w žádných pamětech nenacházý.

PAwel Oppat žiw byl Léta Páně 1525. o kterémž tato zmýnka w Terminátých Klássterných se činý: Reuerendus Dominus Paulus Abbas huius Monasterij, vir facundus, qui multa bona egit reparando piscinam in Bezdross, nec non repignorando Bezmirovv & alia multa.

IOANNES KHAYL ABBAS GRADICENSIS, rodem z Olomauce/ dal přikryti Krow na Kostele. Žiw byl Léta ꝛc. 1532.

ANNO DOMINI 1549. MARTINVS ABBAS GRAdicensis Sufraganus Nicopoliensis, obijt. Ten toliko že gest žiw byl/ ale gestli co dobrého včinil/ non constat.

BEnedykt Oppat žiw byl Létha Páně 1556. kteréhožto Roku y žiwot dokonal / oněmž paměti Klássterné swědčý že gest mnoho dobrého způsobil témuž Klássteru.

KAsspar Oppat Hradisstský / vmřel Létha ꝛc. 1575. nic se takowého paměti hodného o tomto Oppatu nenacházý.

LEtha Páně 1580. vmřel Gilgi Oppat Hradisstský. Na gehožto mýsto wolen Jan Ponětowský/ řádu Rytýřského/ vžýwal za Erb Brohu zlattého na Czerweném Poly. Byl to Broh welice děrawý/ skrze něgž gest mnoho Statku Klássterného proprchlo/ nebo gest mnoho Tisýc dluhů včinil: Potřebj by bylo po něm Hyčka/ kterýž by tak zawedený Klásster/ zase oswobodil. Spustil potom Oppatstwý wýss gmenowanému Kněžy Pawlowi Grynwaldowi z Grynwaldu/ kterýž byl Rodem z Olomauce ꝛc. O těchto Oppatých ssýřegi potom w žiwotých wssech Oppatůw té Reguly čýsti budess: Tuto se to pro krátkost pominauti musý.

CCXLVIII.

Po Kněžy Oppatu Hradišſſťském / měl mjſto Admodum Reuerendus ac Venerabilis & religioſus Abbas Lucenſis, Domin9 Sebeſtianus à Baden, Auſtriacus &c. kterýž vžjwal za Erb půl Muže / tým způſobem yak gey tuto položený wjdýſs.

TEn Kláſſter Lucký Rzádu Premonſtratenſkého ffundowán od Marye Kněžny Cžeſké / Dcery Gindřicha Cýſaře / a Manželky Kundráta Knjžete Cžeſkého a Morawſkého / yakž o tom Liſt gegých ſwědectwj wydáwá. Tohoto Cýſaře Otce / někteřý třetým a giný Cžtwrtým gmenugj. Kteréhožto Liſtu Datum geſt Létha rc. 1190. gehožto geſt tento počátek:

OTTO DEI GRATIA BOEMORVM DVX, Marchio Morauiæ &c. Notum fieri volumus tam præſentibus quam futuris. Quod ego Otto DEI Gratia Dux Boemorum, & Nobiliſsima Mater noſtra Domina Maria &c. Monaſterium in Luca ad honorem DEI, & Beatæ Mariæ ſemper virginis, & Sancti Venceſlai glorioſi Martiris, à primis fundamentis conſtruximus &c. Præſentibus Henrico Pragenſi, & Cain Morauiæ, Epiſcopis, VVladimiro & Brzetiſlao Ducibus Morauiæ, fratribus &c.

Po Smrti téhož Otty Knjžete / panowal Gindřich Knjže / kterýž byl Biſkupem Pražſkým a Margkrabj Morawſkým rc. Ten Konffirmowal Práwa a Swobody Kláſſtera toho Léta rc. 1195.

Hyſtorykowé Cžeſſtj o Fundátořých neſrownáwagj ſe s Prywilegimi Kláſſternými. Dubrauius lib. 8. pokládá fundatricem Kláſſtera toho / Judythu a neb Gitku Manželku Břetiſlawa Knjžete Cžeſkého / tolikéž Hágek / y giný mnozý: prawjce že geſt byla wzata z Kláſſtera Rzezenſkého. Cžti o tom počawſſy lib: 7. folio 56. vſq; ad librum 8. in principio. O tom zmjnku činj folio 66. pokládágjce Smrt gegj Létha rc. 1059. Odkudž geden každý nepilnoſt gegých poznati může / Nebo ta Judyth aneb Gitka vmřela (yakž pokládagj) Léta rc. 1059. Ta pak Regule teprwa počátek ſwůg wzala Létha Páně 1118. aneb yakž Surius klade Létha 1115. Diuus Anthonius Florentinus Epiſcopus, parte ſecunda Hiſt: fol: 555. Cap. 9. Anno 1112. pokládá, primordia hui9 ordinis incidiſse, in Pontificatu Gelaſij Calixti, & Honorij Secundi, qui ſederunt circa hæc tempora 1118, 1120. & 1126. ſub quibus ordo iſte confirmatus eſt.

Toho tehdy čaſu Létha Páně 1190. před Knjžetem Cžeſkým tento Rzád

to Rźád ſchwálen byl/ kterýž geſt wýſs gmenowaná Kněžna Marya w Morawě založila a Bohatě nadala / tak že tohoto čaſu Bohatěgſſjho Kláſſtera w Czechách ani w Morawě ſe nenacházý / genž geſt takowými Swobodami od Králůw a Margkrabůw opatřen / že s těžkoſtí giný který tomu podobný ſe nacházý. Nebo Liſt Přemyſla Margkrabě to w ſobě obſahuge/ že netoliko Eccleſia Lucenſis, ſed eiuſdem etiam omnes ſubditi ab omnibus plane oneribus ac contributionibus qualitercunq; nominandis, expreſſe etiam merum ac mixtum Dominium, & iudicia tam ſuperiora quam inferiora, perfectaq; adeo libertas adſcribitur. W kterémž y toto doloženo geſt: Quod ſi contigerit Eccleſiæ Lucēſi, homines in alienis forte territorijs aliquid flagitij comittere, Marchio Morauiæ ſuopte iuri tales mulctandi planè renunciat, Malefactores ad Antiſtitem Lucenſem pure remittens, id ab alienis etiam Magiſtratibus fieri, ſub graui ibidem expreſſa pæna præcipi, Actum 1234. Anno.

Za Panowánj Jana Krále Cžeſkého kterýž ſe tolikéž y Polſkým pſal Létha Páně 1336. pro weliké zaſlauženj Oppatůw Luckých/od téhož Krále Jana/ Měſto Znogmo pod moc téhož Kláſſtera bylo podáno/ tak že měli ſwobodu Oppatowé/ dáti vtratiti/ tolikéž y ſluſſně gednoho každého Měſſtěnina z téhož Měſta / z Vřadu ſwrcy / a zaſe giného na to mjſto kterýby ſe Oppatu ljbil/ wſaditi / cum licentia adiecta vendendi ac permutādi iudicij cenſum. Datur item vis quibuſuis hominibus & ſubditis Luceñ: vt in vrbe verſandi contrahendiq; inſtar ciuiū. Derogatur deniq; omnibus Znoymeñ: huic Decreto aduerſantibus Priuilegijs, & Succeſſores Regis ad diligentem indulti huius obſeruantiam, ſerio commonente.

Od téhož Jana Krále má Prywilegium týž Kláſſter/ že Oppatowé Luctij & eorum Succeſſores ab iuriſdictione Camerariorum officiariorum & vicæ Regis Boemiæ gerentium, eximuntur, adeò vt ipſi præfecti neq; præcipere quidq; Eccleſiæ Luceñ: antiſtiti debeant. Sed ſi fortè ſcribatur Abbatibus dica, oportet id fiat coram ipſis Boemiæ Regibus, vel Marchionibus Morauiæ. Subditi vero dictæ Eccleſiæ Lucenſis, nuſquam niſi adforum Abbatis trahi debent, ibiq; agendum eſſe non iure Czudæ, ſed iure ſaltem ciuili.

Conſimilem indultum ſub Ladiſlao Rege Boemiæ, Anno 1362. huic Monaſterio conceſſum eſt, cum hac additione: Ne per totam Boemiæ Regis terram Abbas Lucenſis ac illius ſubditi, neq; iura forenſia, neq; Telonium, neq; Pedagium, (exceptis ſolis mercatoribus,) ſoluere teneantur, ut quoſquorumq; bona Rex immediate in ſuam ſaluam recipiat tutelam &c.

Tento Kláſſter na mjſtě weſelém/ doſti nákladně a obranně wyſtawen geſt/ yak Pokoge Oppatſké tak tolikéž y Konwent.

Od za-

OD začátku Klásſtera toho týmto pořádkem Oppa-
towé w Kathalogu ſe připomýnagý. Conradus primus Abbas
Lucenſis. Martinus ſecundus Abbas Lucenſis. Gualterus tertius. Herma-
nus quartus Abbas. Philipus quintus. Po těchto giné tři wypuſtili/ Mu-
ſyli býti tak vžitečný Klásſteru/ yako Corua Oppat w Hradiſſti. Vdal-
ricus nonus Abbas Lucenſis. Deocarus decimus. Eberhardus vndecimus.
Benedictus duodecimus. Gerlacus decimus tertius. Cžtrnáctý Oppat ſe
nepřipomýná/ naděgi ſe že geſt ſe to muſylo ſtáti/ pro geho zbytečný
Náboženſtwý.

FLoryan Patnáctý Oppat Klásſtera Luckého / žiw
byl okolo Létha 1222. o kterémžto paměti Klásſterný ſwědčý/ že
geſt byl nábožný a včený. Ten přimnožil mnohé důchody k Klásſte-
ru ſwému. Za tohoto Oppata a za Panowánj Ottagara Krále Cže-
ſkého / na můſtě / od téhož Krále a Floryána Oppata vkázaném /
Znogmo ſtawěti ſe začalo. Po ſmrti téhož Floryána wolen byl Theo-
doricus 16. Abbas Lucenſis. A po něm Simon 17. Abbas.

IOANNES DECIMVS OCTAVVS ABBAS LV-
cenſis, vixit circa annum 1336. vir multis nominibus commendatus. Sub
hoc beneficio Ioannis Boemiæ ac Poloniæ Regis præter largiſsimas immu-
nitates alias, ius quoq; cum aliorum locorum, tum vero in primis Vrbis ac
ciuitatis Znoymeñ: Monaſterio Luceñ: acceſsit. Poſt mortem eius electus
Henricus decimus nonus Abbas. Otto vigeſimus.

ZACHARIAS 21. ABBAS &c. HIC ECCLESIÆ
Luceñ: Chorum admirabilis formæ tecto laterico abſq; tegalis ſolis
ſuſtentato, fornicibus exornauit, & multa alia. Ioãnes dictus Pnehoda vi-
geſimus ſecundus Abbas Lucenſis. Zdenko vigeſimus tertius. Ladiſlaus
24. Abbas. Gerardus hic præfuit regnãte Sigiſmundo Romanorũ & Vn-
gariæ Rege.

PRZIBISLAVS VIR GENERE VIRTVTIBVS-
que vere nobilis, yakž o něm Kathalog ſwědčý / byl žiw za Žižky
vhlawnýho Nepřýtele Cýrkwe Božý / mnoho dobrého Klásſteru
Luckému způſobil. Po gehožto ſmrti wolen geſt Vinandus dwad-
cátý ſſeſtý Oppat / wlaſtný Bratr Přibiſlawů. Po něm Ioannes Leo-
poldus. Ioannes Bauarus Decretorum Doctor, ex Abbatia poſtulatus in
Epiſcopum Litomiſlienſem.

PAwel Oppat Dwadcátý / Ten Létha Páně 1498.
Koſtel Lucký welice ozdobil / Oltáře y giné okraſy kteréž ſe až
do dneſſnýho dne ſpatřugi / ſprawiti dawſſe. Jan řečený Baur / w

počtu Třidcátý Oppat Lucký. Andreas Veys Artium Magister, olim Abbas Strahouiensis, trigesimus primus Abbas Lucensis. Ioannes 32. Volfgangus Kleyn 33. Abbas. Methodyus Třidcátý čtwrtý Oppat/ Ten welikau nedbánliwostj swau/ zaneprazdňugjce se wěcmi sobě nenáležitými/ Klássternj pořádky zamesstkáwal/ nadto weysse y Klásster do dluhů welikých vwedl.

Sebestyan Freytak z Czepiroh/ wolen na Oppatstwj Létha Páně 1573. byl to prawý Klásstera nadýle spusstěného tolikéž y pořádku wsseliyakého/ obnowitel. Welikým dostatkem Klásster opatřil/ weliký w něm pořádek včinil/ a práwě yako z nowu naprawil/ gsauce Cžlowěk včený/ Lidj včené chowagic/ Osobami Duchownjmi včenými/ Klásster swůg osadil. Nebo wykonawssy Nábožemstwj swé/ w Vměnj wyžssjm vstawičně se cwjčili. A tak krátce mluwjc/ nic newypausstěl co gest přináleželo dobrému Oppatu. Vmřel Létha Páně 1578. 2. Maij. Po gehožto Smrti wolen gest od Bratrstwa z počátku gmenowaný Oppat Sebestianus à Baden Austriacus, Cžlowěk wsselikými ctnostmi kteréž dobrému Oppatu náležj/ ozdobený/ což geden každý kdo gest ho powědom seznati může. Klásster tolikéž y poddanj ne Pána/ ale Otce magj/ Důchody Klássternj rozmnožuge/ včené Lidj w něm chowá/ Dětky Rodičůw chudých w Swobodném Vměnj ku cti a chwále Pánu Bohu cwičic/ wychowáwá/ některé pak k Službě Klássternj obracuge. Mleyn w Klásstеře welikým nákladem wystawěti dal. Gest acerrimus defensor Monasterij & Gloriæ DEI, verbo & opere exemplaris.

Klásster Zabrdowský

blýž Města Brna téhož Rzádu Premonstratenského/ založil Leo Comes à Klobauk, Létha Páně 1118. tak yakž o tom paměti Kostelnj wyswědčugi/ a to práwě toho času kteréhož ta Regule aneb Rzád počátek swůg wzal/ očemž sy weyssegi četl. Ten Lew Hrabě vžjwal Erbu toho/ yakého nynj ostatnj Potomek Rodu toho Panj Kateřina Zděhylowa/ Manželka Pana Ondřege Bzence z Markwartowic etc. vžjwá etc.

W tomto gmenowaném Klásstеře/ toho času když sem tuto Knjhu psal/ byl Oppatem Venerabilis & religiosus Dominus Ambrosius Thelcius. Vžjwal Erbu swého tjm způsobem/ yak gey při Osobě geho položený widjss.

Na témž

Na témž Synodě podlé Oppatůw měl mýsto Admodum Reuerendus & Religiosus Dominus Ioannes Rozenbluth à Schuorczenbach, Morauus, Præpositus Ssternbergensis, Canonicus Brunensis, & Znoymensis Archidiaconus &c.

Toho Klásstera Ssternberského Primus fundator fuit quondam Reuerendissimus in Christo Pater, Dominus Dominus Adalbertus de Ssternbergk, Archiepiscopus Magdeburgensis, Germaniæ primas, deinde Episcopus Litomisliensis, filius quondam Domini Stephani à Ssternbergk &c. A to včinil s powolenjm Petra z Ssternbergka Streyce swého / Syna Pana Zdeňka z Ssternbergka / yakožto na onen čas Pána na Ssternbergku / a držitele Statku Ssternberského. Ten Klásster dal wystawěti na památku Blahoslawené Panny Marye / a ku chwále Pánu Bohu w Trogicy gedinému. Pan Petr z Ssternbergka potom wjcegi Důchodu přidal k wychowánj Bratřjm do téhož Klásstera.

Ten Klásster Ssternberský vžjwá za Erb toho znamenj Beatæ Mariæ virginis in sole, puerum IESVM in brachio dextro gestantis. Osadil při témž Klássteře Kanonyky Rzeholnj Rzádu Swatého Augustýna / nařjdiwssy w něm Proboſſta gménem Wáclawa / & cum consensu Reuerendissimi Domini Ioannis Episcopi Olomucensis, tanquam loci ordinarij &c. Mensis Martij Anno 1372. confirmari & inuestiri fecit. Po témž Wáclawowi Proboſſtu wolen byl Frydrych / kterýž žiw byl Létha Páně 1384.

FLORIANVS TERTIVS PRÆPOSITVS SSTERNbergensis, cuius tempore Ioannes eius nominis 23. Pont: Max: Cænobium Ssternbergeñ: in suam recepit tutelam. Wolen na to Proboſſtstwj Létha Páně 1404. na němž čas dlauhý žiw byl. Iacobus Præpositus quartus Ssternbergensis, vixit circa annum 1460.

Mikuláss Rzečený Welik / kterýž wjcegi nežli Cztyřidceti Leth byl Proboſſtem Ssternberským / nebo gest geſſtě žiw byl Létha Páně 1510. dobře a náležitě týž Vřad sprawowal / a Důchodůw nemálo přimnožil / kdyby to bylo toliko po něm od giných dobře sprawowáno. Ten neyprwé Infulu & Pontificalia zgednal

Probosstům Sternberským/ yakž o tom paměti Kostelnj těmito slo- wy wyswědčugi: Iste Præpositus obtinuit à Summo Pontifice Inno- centio Octauo, Anno 1489. quod præpositi Sternbergenses iure Abbatis perpetui gaudeant. Na mnohých mjstech paměti Klássternj žiwot tohoto Probossta wychwalugj ꝛc.

BEnedykt z Litowle po smrti Mikulásse Probossta na geho mjsto Létha Páně 1511. wolen. Præfuit ad annum 1534. eodem mortuus in Mense Iunio. Po něm byl Probosstem Mikuláš Ludwjk/ žiw byl až do Létha Páně 1558. Za něhožto Kostel y Klá- sster s Městečkem a zámkem Sternberkem/ shořel/ toliko byli zů- stali dwa nebo tři Domy.

PO tom Mikulássowi Ludwjkowi byl něyaký SSa- lomaun kteréhožto Klássternj paměti těmito slowy připomjna- gj: Vtinam sapientior fuisset, qui non tam præfuit quam obfuit Manaste rio vsq; ad annum 1565. quo tēpore relicto habitu, Apostata factus, è Præ- positura profuit, & infinita mala super hoc celebre Monasterium induxit.

FRIDERICVS BORZIKOVVIVS A BORZI- kovv nobilis Polonus Ordinis Prædicatorum, nec non per Boemiam & Morauiam Prouincialis eiusdem ordinis, à Reuerendissimo Domino Do mino Guilhelmo Episcopo Olomucēsi, Monasterio Sternbergensi Admi- nistrator constitutus, ac deinde obtenta dispensatione, à S. D. N. ad ordi- nem Canonicorum Regulariū transiens, Præpositus dicti Mo- nasterij factus est, quo in munere vsq; ad Annum 1588. diem 20. Mensis Martij vitam perduxit.

Post cuius mortē supradict⁹ Ioannes Rozenbluth à Schuor- czenbach Morauus, Canonicus Brunensis & Znoymēsis Ar- chidiaconus, electus. Consecratus à Illustrissimo Principe Domino Domi- no Stanislao Pavvlovvsky Episcopo Olomucēsi, viuat in Annos plurimos, propter eius eximios virtutes & vtilitatem Ecclesiæ DEI.

Wedlé Probossta Stern berského na témž Synodu/ měl mjsto welebný Kněz Krystoff Soběkurský z Sobě- kurska a z Lipice/ Probosst Regehradský/ Sta- rožitného a wzáctného Rodu w Králowstwj Polském/ kterýž vžjwagi za Erb Růže bjle na Poly čerweném.

Ten Klásster Regehradský ffundowal a dostatečně nadal Břeti- slaw

slaw Knjže Cžeské a Morawské in honorem Dei & memoriam sanctorum Petri & Pauli Apostolorum, Anno 1048. a vwedl do něho Bratřij Rzádu S°. Benedykta/ o gehožto základu/ paměti na zdech Kostelnijch psané těmito slowy zmijnku činij. Dux inclitus Boemorū Brzetislaus, reportans in Patriam ab hoste Vngaro triumphum & spolia magna, hoc Monasterium ad laudē DEI erexit. W kterémžto Kostele/ Erbowé těch Panůw genž při ffundowáni téhož Klássstera byli/ wymalowánij se spatřugij/ kteréž mi se tuto widělo za slussné položiti.

Ty Erby obnowiti dal wyss gmenowaný Krystoff Soběkurský z Soběkurska a z Lipice/ Probosst téhož Klásstera/ nebo gest byl přissedl k welice spusstěnému Klássteru/ wssak giž dostatečně k prwnějssij ozdobě geho gey přiwozuge. Mleyn wystawěti dal nákladem nemalým/ tolikéž y Duom k obydlij Probosstuom wystawěl/ y mnoho giných paměti hodných wěcy témuž Klássteru spuosobil. O Starožitnosti Rodu předkůw geho/ ssijřegi čijsti budess pod Erby Knijžetstwij Slezských.

Probosst Fulnecký na

těmž Synodě po Probosstu Regehradském mijsto swé měl. Venerabilis Pater, Dominus Ioannes N.

Ten Klásster Fulnecký založil Vrozený Pán/ Pan Beness z Krawář/ Létha Páně 1390. yakž otom Listowé Klássternij swědčij. Ten Pán Beness vmřel Létha ꝛc. 1398. po Swatém Ssimoně a Jůdy Aposstolich. O čemž pod Erbem Panuow z Krawář zmijnka se činij. Ten gmenowaný Klásster mnohými swobodami gest opatřen/ gsau w něm Bratřij Kanownicy Rzeholnij Rzádu Swaté° Augustýna.

O Probosstu wssech Swatých na

Předhradij Olomauckém/ téhož Rzádu Swaté° Augustýna yako y na Ssternbergku ꝛc. ssijřegi čijsti budess při wypsanij Města Olomauce.

Pro-

Klásster a neb Probosststwij na Huoře Swatého Hyppolita nad Znogmem / Létha Páně 1234. založené / a nadáné od Přemysla Ottagara a Wáclawa Králuow Cżeských a Margkrabůw Morawských ku Sspitalu Swatého Frantjsska blijž Mostu/

w Starém Městě Pražském. Tu na tom místě kdež gest nynij Klášter / bylo prwé Hradisstě a Kostelijk S°. Hyppolita / Až potom na hoře gmenowaného Létha 1234. k Probosststwj Křižownijkůw / kteřijž vžijwagij za Znamenij Křijže s Czerwenau Hwězdau připogeno.

Ta Regule těch Křijžownijkůw od koho gest založená / málo nijžegi čijsti budess. Wýš položenau Tabuli z přijčiny té tuto sem položiti dal aby geden každý wěděl o wssech Křijžownicých / kterého Řádu který / aneb yaké znamenij y s Barwami vžijwá. Czehož sem z Starých paměti a poznamenánij Předkůw nynějssijho Probossta Mikuláše Kozáře z Kozakowa ꝛc. o kterémžto nijžegi neydess / pořádně wymalowané dostal.

Řád těchto gmenowaných Křijžownijkůw s Czerwenau Hwězdau / w Králowstwij Czeském založila Anesska Krále Ottagara Přemysla / a Konstancý Ondřege Krále Vherského Sestry dcera. Ta potom wstaupila do Klásstera Swatého Damiana w dotčeném Sspitale Swatého Frantisska / a w něm 46. Let Pánu Bohu slaužijce / žiwot swůg strawila. Vmřela Léta Páně 1281. mnohé swobody témuž Klássteru na Otcy swém wygednawssy.

Tento Řád in speculo D. Cruciferorum gmenugij Militaris Ordo Bethlehemiorum IESV Christi, a vžijwagi toho Křijže (yakž ti se otom wýssegi zmijnka včinila) s čerwenau Hwězdau na černém Poly. O tom Iacobus Menuel, Maximiliani I. Imperatoris Historiographus w Knijze obzwlásstnij de Militaribus ordinibus wypisuge.

A tak neyprwé w Czechách tento Vřad Létha Páně 1238. od Otce Swatého Papeže Řehoře toho gména dewátého / gest potwrzený a mnohými Swobodami nad giné Zákony obdarowaný / tak od Papežůw / yako y od Cýsařůw a Králuow Czeských welmi zwelebený a nadaný. Tam pak w Praze na mijstě gmenowaném blijž Mostu / gest neyprwněgssij ffundament geho / a Sydlo a neb Resydency neywyžssijho Mistra těch Křijžownikůw s čerwenau Hwězdau.

Kommendatury k tomu Sspitálu přináležegijcý / we Hbě a w Mostě neypředněgssij. W Tachowě Děkanstwij / mnohé Fary w Czechách / w kragi Loketském temeř wssecky / a w městě Loktu Děkanstwij.

stwij. W Praze tito Kostelowé / S° Gindřicha / S° Sstěpána a S° Petra na Pořijčij ktomu Sspitalu někdy přináleželi.

Druhý Sspitál též Reguly w Slézsku w Městě Wratislawi v Swatého Matěge / Komendatury k němu přináležegj w Klocburgku / w Swidnicy / Lehnicy / Minsterbergku / Boleslawi a w Střede / Kostel Farnij Swaté Alžběty w Městě Wratislawi.

Kathalog a neb pořádek Probosstuow toho Klássteru Peltemberského / ačkoliw by se mohl pořádně tuto položiti / ale wssak pro krátkost to se pominauti musý / toliko Nobiliores aby ti kteřijž až posawád z Rodu gich gdau / o nijch wěděti mohli.

LEtha Páně 1434. byl Probosstem Mikuláss Bechyně z Lažan ꝛc. po něm byl wolen Girzijk Khynigsperger. Jan Celler z Ryttu žiw byl Létha ꝛc. 1551. Lucas de Glauch 1565. Andreas Starck 1576. Martinus Miglicensis 1578. Ten byl potom Arcybiskupem Pražským. Na geho mijsto Létha ꝛc. 1581. dosedl Petrus Miglicensis, ne dlauho žiw byl na tom Probosststwij.

MIkuláss Kozař z Kozařowa Létha Páně 1585. wolen za Probossta. Ten byl natione Silesius. W mladých Letech swých w slawné Akademij Krakowské w Vměnj Mathematickém a Hwězdářském pracowal / w němž to dobře wyvčený gest / což se z geho Latinských Ephemeridibus y giných spisůw / pominulých Leth k žádosti některých Panuow wůbec wydaných / spatřuge. Potom se dostal na Dwuor Gegij milosti Cýsařowny Ržijmské / Vherské a Czeské Králowny / odkudž Létha swrchu psaného / 15. dne Měsýce Czerwence z wuole ney wyžssij Wrchnosti na wýss gmenowáné Probosststwj Peltenberské powolán.

Na Tabuly wýss položené / ty Křijže kterýž kteří Militij náležij / takto y s Barwami poznáti máss.

1. Militaris Ordinis Sancti Ioannis Baptistæ Rhod: insignia. Ten malý Křijž gest bijlý na Czerném / a druhý wětčij tolikéž bijlý / na Czerweném Poly.

2. Militaris Ordinis Templariorum kteřijžto giž gsau potupenij / vžijwali Křijže Czerweného na bijlem Poly.

3. Mili-

3. Militaris Ordinis Sancti Lazari insignia. Zeleny Křijž na Bijlem Poly.

4. Militaris Ordinis Dominici Sepulchri insignia. Dwa Křijže Czerwené na Czerném Poly.

5. Militaris Ordinis Beatæ Mariæ insignia, de redemptione captiuorũ. Czerný Křijž na bijlém Poly.

6. Militaris Ordinis Sancti Georgij insignia. Czerwený Křijž na Bijlem Poly.

7. Z druhé strany. Militaris Ordinis Sanctæ Mariæ Teuto: insignia. Dwa Křijže Czerwené na Bijlém Poly/ a w prostřed něho Orel o dwau Hlawách/ okolo něho Cztyry Lilium na Zlatém Poly.

8. Militaris Ordinis Nazarenorum Crucifixi insignia. Modrý Křijž na koncy spodnijm rozdwogený/ na Czerném Poly.

9. Militaris Ordinis Betlehemiorum IESV CHRISTI insignia. Křijž spolu s Hwězdau Czerwenau na Czerném Poly/ wýss gmenowaného Sspitala.

10. Militaris Ordinis de Alcantara insignia. Zelený Křijž na Czerném Poly/ a na každém koncy Lilium.

11. Militaris Ordinis de Calatreue insignia. Czerwený Křijž na Czerném Poly/ tolikéž na koncých Lilium.

12. Militaris Ordinis Sancti Iacobi de Spata insignia. Czerwený Křijž na Bijlé Perlowé Matce/ na Czerném Poly.

13. Ten welký (pod Korunau a okolo něho Rauno Zlatté) Křijž z bijlého a Czerweného složený na Czerném Poly/ gest Militiæ Hyspanské. Kterýžto proto gest do prostředku položen/ že gest obecnijm znamenijm wssech kteřij koliw wěřijme w Krysta Pána Spasytele nasseho/ toť gest Zbrog y Braň násse proti Nepřijteli Duchownijmu/ y wseliyakým pokussenijm Tělesným.

EX COLLEGIO OLOMVCENSI SOCIETATIS IESV, na témž Synodu mijsta měli: Bartholomeus Vilerius, Ioannes Vernerus, Leonardus Rubenus, Hurtardus Perez, Societatis IESV Prouincialis, Rector, Regens, & Theologi.

Ti čtyři præcipui z toho Slawného a wssemu Křestianstwu welice vžitečného Kollegium/ na hoře gmenowanij Theologowé aneb Philosophi, circa Diuinarum rerum cognitione versantes, při častopsaném Knijžeti/ a Pánu Biskupu Olomauckém seděli.

JAk dáwno ta Societas počátek ſwůg wzala / čti o tom Surij Commentarium rerum in orbe geſtarum, Fol: 353. tam ſe toho doſtatečně dowijs. Primus Author & Inchoator fuit Ignatius Loyola Cantaber, nobili Baronum familia ortus. Ten byl z počátku w wěcech Rytijřſkých ſlawně wycwičený / potom pak Chriſti miles factus. Confirmauit inſtitutum hoc Paulus 3. Iulius 3. Paulus 4. & Pius 4. Pontifices Maximi: quin etiam ampliſsima Sinodus Tridentina ſeſsione 25. o tom ſobě čti Canone 16. O počátku pak a rozmnoženij Hiſtoricum Surium &c. tam poznáš že z Boha počátek ſwůg má / gehožto poručenij y wuoli doſtatečně a pilně / in toto orbe terrarum wykonáwa.

NA tom tolikéž Sgezdu byli Starſſij z Konwentuow / kteřijžto při Olomaucy / Brně y ginych Městech gſau / totižto zákona Swatého Dominyka / Swatého Františka / Prowincyalowé / Gwardyani / Přeworowé / tolikéž y Kartauſký Prowincyal ꝛc. O kterýchžto Kláſſteřijch při dáwnoſti Měſt Morawſkých připomenuto negdeſs. Tuto toliko čijſti budeſs o powinnoſti gednoho každého Zákonnijka.

O Po-

CCLIIII.

O Powinnosti každého Zákonnjka a neb Mnýcha / krátké naučenÿ od Doktóruow Swatých oznámené.

Lex quidem Sancta, & mandatum Sanctum, & iustum, & bonum &c. ad Rom: 7.

MOčátek neyprwněgssÿ Zákona takowého kterýž gest odlaučený od společnosti Lidské/ vkázal gest onen Muž Swatý a Prorok neyslawněgssÿ / o kterémž sám Spasytel náss mluwiti račÿ / inter natos mulierum non surrexit maior Ioanne Baptista. Od něhožto potō wzaly sobě přjklad ginj Mužÿ Swatj/ kteřÿž ty Regule (o nÿchž se wýssegi oznámilo) začali a rozmnožili. Nebo gest ten hnedky od Prsuow Matky swé na Paussť se odebral/ a na nÿ wůli Božÿ wykonáwal. A tak gsauce on yakožto prwnÿ Monachus (id est solus) samotný / byl Pánu Bohu milý/ tak mu potom y ti welice přÿgemnÿ a milÿ byli / kteřÿž ty Regule začÿnali/ což gt Pán diwy welikými skrze skutky gÿch vkazowati ráčil/ očemžby tuto mnoho psáti přisslo. A protož takowé kteřÿž se sami Swatými žiwoty swými Pánu zalÿbili/ zakazowati nenÿ potřebÿ/ Toliko těm kteřÿž nynÿ zůstali Náměstky gÿch / wůli a poručenÿ gegÿch kratičce vmÿnil sem tuto opowěděti.

Powinnost ač swau každý z wás znáti ráčÿ Milostiwÿ Preláti / Ale y w těchto Knÿhách kterěž Tytul magÿ Zrcadlo abysste gÿ vhlédati ráčili/ widělo mi se za slussné k paměti Wassjm milostem přiwesti/ abysste netoliko wy sami / ale y Lidé wěděli / yak gsau onÿno Swatÿ rozmnožowatelé Zákonůw wassÿch žiwi byli/ a wám yakbysste gjch w tom následowati měli/ prawými Mnjchy gsauce/ totižto samotnými/ přÿklad po sobě zůstawili.

Neyprwé Apoštol Swatý Pawel pÿssic 2. ad Tit: 2. napomenuti dáwá těmito slowy: Nemo militans DEO implicat se negotijs secularibus, vt ei placeat cui se probauit. Ná tomu wěřÿm že to w paměti mÿti ráčÿte / a slib swuog Pánu BOhu včiněný před Očima máte / tak yakž wás Pÿsmo Swaté napomÿná Deute: 23. Cap: Cum voueris votum Domino DEO tuo, non tardabis reddere, quia requirit illud Dominus DEVS tuus, & si moratus fueris, reputabitur tibi in peccatum.

A protož kdo co Pánu slibj aneb připowÿ / potřebÿ gest aby mu se w tom zgistil. Nebo napomÿná Ecclesiastes Cap: 5. Si quid vouisti Deo ne moreris reddere: displicet enim ei infidelis & stulta promissio. Pamatägte Otcowé milÿ/ co gste slibili Pánu Bohu/ tak mi se zdá/ že to neywětčÿ wasse přÿpowěd gest/ poslussenstwÿ zachowati Wrchnosti wassÿ/ Pánu Bohu pilně a skraussenym srdcem slaužiti/ Pokoru we wssem

doſtatečně zachowáwati / Cžiſtotu mente & corpore plniti / a wſſeli-
yaké Peychy ſe warowati. Pozneyte ſami geſtli že to plniti ráčÿte : Nebo widÿm že welice na wás w Spiſých ſwých onjno Mužj Swatÿ naříkagÿ / a neywÿcegi Bernart Swatý Bratr aneb zhola Otec Zákona waſſeho. Zná to dobře že ſte welmi zlý Potomkowé geho / a ſotwa toho nelituge/ že geſt kdy tak nepoſluſſné Bratrſtwÿ založil/ gehožto wlaſtnÿ ſlowa in homil: 4. ſuper illud. Miſſus eſt &c. tato ſe nacházegj. Video quod non parum doleo, poſt ſpretam ſeculi Pompam, non nullos in ſcola humilitatis ſuperbiam magis addiſcere, ac ſub alis mitis humilisq; Magiſtri, grauius inſoleſcere, & impatientes amplius fieri in Clauſtro, quam fuiſſent in ſeculo.

W čem pak poznáwá takowau peychu waſſÿ? Mluwÿ o tom in Apolog: těmito ſlowy: Habitus noſter quod & dolens dico qui humilitatis ſolet eſſe inſigne, à Monachis noſtræ temporis geſtatur ſuperbæ. Vix iam in noſtris prouincijs inuenimus, quo veſtiri dignemur. Miles & Monachus ex eodem panno patiuntur ſibi cuculam & Chlamidem. Na druhém mÿſtě málo nÿžegi/ toho potwrzuge takto: Video quidam quod ſine dolore videri non debet, poſt aggreſſam Chriſti militiam, rurſus implicari ſecularibus, rurſus terrenis cupiditatibus immergi, cum magna cura erigere muros, & negligere mores, ſub prætextu quoq; communis vtilitatis verba vendere diuitibus, & Matronis ſalutationes, ſed contra Imperatoris edictũ concupiſcere aliena; & ſua cum litæ repetere, ita nec ſe mundo, nec ſibi mũdum crucifixerunt; vt qui ante vix in ſuo vico vel opido cogniti fuerunt, modo circumeuntes prouincias, & Curias frequentantes, Regum noticias, Principum familiaritates aſſecuti ſunt. Tam tolikéž geſſtě ſtěžuge ſobě na wás s nemalým hněwem/ gehožto ſlowa tato gſau: Pleriq; in domo Dei non patiuntur in contemptu haberi, qui in ſua non niſi contemptibiles eſſe poterant: vt quia videlicet, vbi à pluribus honores adpetuntur, ibi locum habere non meruerunt, ſaltem ibi honorabiles videantur, vbi ab omnibus honores contemnuntur.

Poſlaucheytež milÿ Preláti těch nářÿkanÿ welmi wám potřebných/ geſtli že ſe ſami poznáte z geho napomÿnánÿ / nebo k wám mluwÿ in quadam epiſtola. Magna abuſio & maxima cura eſt, vt corpus regulariter induatur, & contra regulam ſuis veſtibus, anima nuda deſeratur, cum tanto ſtudio tunica & cucula corpori procurentur: quatenus cui deerunt, monachus non putetur. Cur ſimiliter pietas & humilitas Spiritui, quæ profecto ſpiritualia indumenta ſunt, non prouidentur.

Napomÿná wás geſſtě láſkawě/ naučenÿ dáwagÿc yak žiwu býti máte milÿ ſamotnÿ / o čemž in quodam ſermone četl ſem ſlowa geho/ kteráž tato gſau. Tu qui in congregatione es, bene viue, ordinabiliter, ſociabiliter, & humiliter: ordinabiliter tibi, ſociabiliter proximo, humiliter Deo. Mluwÿ tolikéž týž Bernarth Swatý in lib: de Pæniten-

tia &

tia & dispensatione, na takowé wásse částé proměny podlé zwyklosti Klássterůw wassých/ odkudž můžete nětco potěssenij nabyti / zachowáwagijc toliko tu raddu á neb naučenij / na koncy těch geho slow. Qui secundum regulā viuere statuunt : & si non ad vnguem vt dicitur totam custodiunt, & si qua pro claustri sui ritu vel mutant, vel prætermittunt, à regulari tamen professione non discedunt, dum tamen sobrie, & iuste, & pie pro moribus viuere non desistunt.

Na ta stawení wásse/ na zahalky y na giné rozkossné a wám nenáležité obyčege / kterak nařijká týž Bernarth Swatý in quadam Epistola : tuto krátičce poslaucheyte. Labor & latebræ & voluntaria paupertas, hæc sunt Monachorum insignia, hæc vitam solent Nobilitare monasticam, nostri autem oculi omne sublime vident, nostri pedes omne forum circumeunt, nostræ linguæ in omnibus audiuntur consilijs, nostræ manus omne diripiunt Patrimonium, Ba netoliko Patrimoniū, ale sotwa že někteři y Klásstera nepropijge.

Tuto poslaucheyte Otcowé / co wám nato mluwij onij Otcowé Swatij / yako neyprwé Hugo lib: 1. de claustro animæ, že gste pohrdali oněmi tmawými pokogi / wystawenými od předkuow swých / kteréž gsau oni ne k weselij a rozkossem / ale k pláči a k pokánij wám postawili : kdež takto mluwij. Monachi sibi claustra faciunt, quibus homo interior ordinate teneretur.

Na tu wassij dobrowolnu chudobu / w kterau ste se sami vwolili Jeroným Swatý in Epistola ad Helio : Monachum toto napsal. Sunt ditiores Monachi, quam fuerant seculares, posside nt opes sub Christo paupere, quas sub locuplete Diabolo non habuerant, & sustinet eos Ecclesia diuites, quos tenuit mundus ante mendicos. Nepotianus noster aurum calcans, schedulas consectatur.

Na giné slowa Bernartha Swatého (Nostri autem oculi) poslauchey co mluwij týž Jeroným Swatý : Quid tibi ea videre necesse est, quorum contemptu monachus esse cepisti. Poslauchey zač tebe mijti rozkazuge starssijmu twému y giným lidem / tam máss slowa geho tato položená. Quem censeris tibi aut semper, aut crebro de minimis loquentem, excepta Elemosina quæ differenter omnibus patet : institutorem potius habeto quam monachum ? prima virtus monachi est, contemnere hominum iudicia, & semper Apostoli recordari dicentis : si hominibus placerem, Christi seruus non essem. in Epist: ad Pamach :

Na téhož Bernartha Swatéº slowa (Nostri pedes) mluwij Hugo de claustro animæ takto : Si cupis esse quod diceris Monachus, id est solus, quid facis in vrbibus, quæ vtiq; non sunt solorum habitacula, sed multorum. Na rozprawky pak Stawu twému nenáležité/ poslauchey co mluwij / a to wssecko na slowa Bernartha Swatého (Nostræ linguæ in omnibus audiuntur consilijs &c.) kdež takto začijná : Si Monachus

chus es, quid facis in turba? Si amas silentium, cur de clamantibus assidue interesse delectaris? Simplicitas Monachi Philosophia eius est. Sed docere inquis alios volo, non est tuum docere, sed plangere. Si tamen Doctor esse desideras, audi quid facias: Vilitas habitus tui & simplicitas vultus, innocentia vitæ, & sanctitas conuersationis tuæ, docere debent homines. Na kterežto naučený twé / Casianus mluwý tato slowa: Monachum cupientem ad scripturarum noticiam pertingere, nequaquam debet labores suos erga comentariorum libros impendere, sed omnem industriam mentis & intentionem cordis erga emendationem vitiorum carnalium detinere, quibus expulsis cordis oculo, sublato velamine passionum scripturarum sacramenta contempletur. Wzdalůg se lidý co neydálegj Samotný/ id est Monache, yakž ti radý Petrus Rauenus, mluwýc tato slowa: Solicitaria sane vita cælestis doctrinæ schola est, ac diuinarum artium disciplina. Giž Mnjchu zanechey peychy / nebo k tobě mluwý Chrysostom Swatý toto: Qui Monachum profiteris qui crucifixus es, qui debes lugere rides: Dic mihi vbi Christus hoc fecit? audisti hoc alicubi? nunquam, sed contristatum sæpius legisti. A protož zachowey to w sobě každý Zákonný Bratře/ což Isidorus k paměti přiwozuge/ pjšse de summo bono, kdež takto mluwý: Summa Monachi virtus, humilitas, summum vitium eius superbia est. A tak se přidrž raddy téhož Chrysostoma Swatého/ kterauž ti dáwá/ těmito slowy. Tunc autem Monachum se quisque iudicet, quando se minimum æstimauerit, etiam cum maiora opera virtutum gesserit.

Eusebius in quodam sermone, těmito kratičkými slowy oznamuge powinnost wassj/ Verus religiosus debet esse neglector quietis, fugax voluptatis, appetitor laboris, patiens abiectionis, impatiens honoris, pauper in pecunia, diues in conscientia, humilis ad merita, superbus ad vitia. Nenáležj ti Kněže dlauho odpočýwati ani se na Luoži protahowati/ nebo mluwý Leo Papa, sermone de Apparitione. Non dormientibus peruenit regnum cœlorum, nec otio & desidia torpentibus, beatitudo æternitatis repromittitur.

Máš býti Preláte fugax voluptatis, máš giž wsseligaké twé rozkosse opowrhnauti/ o kterýchž mluwý Boetius. Voluptates si beatos explicare possent, nihil causæ quin pecudes quoque beatæ esse dicantur. A protož přestaňte toho / oč na wás nařýka Bernarth Swatý/ pjšse super Cant: serm: 30. wykládagýc wasse wymysslené a rozkossné žiwoty/ gehožto tato slowa gsau: Legumina inquit ventosa sunt: caseus stomachum grauat: lac capiti nocet: potum aquæ non sustinet pectus: caules nutriunt melancholiam: choleram porri accēdunt: pisces de stagno aut de lutosa aqua meæ penitus complexioni nō congruunt: quale est hoc vt in omnibus fluuijs, agris, hortis, cellarijs, reperi vix possit quid comedas? putate quæso monachum esse non medicum, nec de complexione iu-

dicandum

dicandum ſed de profeſsione, parce obſecro primum quieti tuæ, parce deinde labori miniſtrantium, parce grauamini domus, parce conſcientiæ, conſcientiæ non dico tuæ, ſed alterius, ſcilicet qui prope te ſedens & edens, de tua ſingularitate murmurat, & de tua ſuperſtitione ſcandaliſatur.

Nerozkazuget ſe přebijrati w potrawách/ yakž na to máſs naučenij pozuoſtawene od Předkuow ſwých. Očemž pijſſe Caſsianus lib: 5. **těmito ſlowy.** Ita inquit Macarius, debere monachum ieiunijs operam dare, vt centum annis in corpore commoraturum: ita motus animi refrenare, vt iniuriam obliuiſci iuſtitiasq; reſpuere, dolores quoq; ac detrimenta contemnere, tanquam quotidie moriturum.

Geſſtě k wám dálegj Bernarth Swatý mluwij ſtěžugijce ſobě některe wěcy do wás/ pijſſic ſuper Cant: ſerm: 19. Non vultis eſſe communi vita, non ſufficit vobis regulare ieiunium: non ſolennes vigiliæ, non impoſita diſciplina, non menſura, quam vobis patimur in veſtimentis, vel alimentis: priuata præfertis communibus, qui veſtri curam ſemel nobis credidiſtis, quid rurſum de vobis intromittitis? Nam illã, qua toties DEVM conſcientijs veſtris teſtibus offendiſtis, propriam ſcilicet voluntatem veſtram: ecce nonne iterum Magiſtram habetis non me? illa vos docet naturæ non parcere, rationi acquieſcere: ſeniorum conſilio vel exemplo non obtemperare, nobis non obedire. An ignoratis quia melior eſt obedientia quam victimæ? non legiſtis in regula veſtra, quod quicquid fit ſine volũtate, vel conſenſu ſpiritualis Patris, vanæ glorię deputabitur, nõ mercedi.

Poſlaucheyte geſſtě co Hugo **proti waſſim wyſokomyſlnoſtem mluwij/ pijſſic** de 12. abuſionibus. Quam deteſtanda peruerſitas in monaſterio, vt vbi fiunt diuites laborioſi, ſint pauperes delicati, qui in ſeculo pauperiores vixerant, quam nunc in clauſtro viuant: & nunc in monaſterio quærunt quæ foris habere non poterant. Mentior ego ſi non vidi quorũ talis paupertas erat, quando foris erant, quod nec ipſa neceſsaria inuenire poterant, erigentes ſibi mentem, voluerunt ſociari his, ad quos foris accedere non audebant, & qui ante conuerſionem lectulum proprium nuſquam habebant, nunc ſi forte voluntas eis fuerit eundi alicubi, ornamenta lectuli ſecum portarent.

Týž Hugo lib: de Clauſtro animæ. de 12. abuſionibus, **mluwij tato ſlowa.** Habet enim Lex Clauſtraliũ iudices & teſtes atq; conſiliarios ſuos. In lege etenim Domini duo teſtes ſunt: vita & conſcientia, duo iudices, meditatio & ſcientia, duo conſiliarij, amor DEI, & proximi. Bonus teſtis, bona vita, bonus iudex, bona conſcientia? coram DEO teſtis eſt conſcientia, coram hominibus vita. **A protož Pane Samotný wěz a pamatůg ſe co koliwěk činijſs.**

Ale poſlauchey co geſſtě týž Hugo **mluwij proti waſſemu daremnijmu zaneprázdněnij.** Gaudent multi clauſtralium, quum de regibus fabulantur, dum caſus militum narrant, dum pro illis loquuntur à quibus

non agno-

non agnoſcuntur, multorum partes defendunt, pro multis iraſcuntur,pro multis litigant, ignorant tamen quod negant, aut quod affirmant.

A protož milý Mnjchu giž ſe tehdy newydáwey w takowé marnoſti/ poſlauchey coť geſſtě týž Muž Swatý mluwij. Ordo Clauſtri & ordo curiæ diuiſus eſt. Ibi ſedes in inſidijs, cum diuitibus in ocultis, vt interficias innocentem. Hic audis non ſedi in concilio vanitatis, & cum iniqua gerentibus non introibo. Ibi inſidiaris vt rapias pauperem: rapere pauperem,dum attrahis eum. Hic dicis: odiui Eccleſiam malignantium, & cum impijs non ſedebo. Ibi dextera tua repleta eſt muneribus. Hic lauas inter innocentes manus tuas. Ibi laudatur peccator in deſiderijs animæ ſuæ, & iniquus benedicitur. Hic benedicitur DEVS. Si vis eſſe Monachus curialis, laudas quod non debes, defendis quod non expedit, operaris quod non licet, loqueris quod non decet.

Pohleď kterak ſobě ſmijch činij z wás Jeroným Swatý / kterýž w tom Swatém Zákoně o ničemž giném / toliko o marnoſtech tohoto Swěta myſlýte: mluwijc ad Euſtachium. Quid dicam de his quibus cura eſt vt veſtes bene oleant, vt pes laxa pelle non ſordeat, quibus vt crines calamiſtro rotentur, quibus vt digiti annulis radiant, & ſi via humidior fiat, vix in eam pedes veſtigia imprimant. Y mluwij dálegij: Quid facit ſub tunica pænitentis regius animus, qui alios vult regere, & alios iudicare; & à nemine regi, à nemine iudicari?

Auguſtýn ſwatý na ty waſſe pyſſné Oděwy in lib: de ope: Monach: tato ſlowa napſal: Amputetis occaſionem turpium nundinarum,quibus exiſtimatio veſtra læditur, & infirmis offendiculum ponitur, & oſtendite hominibus non vos in otio facilem victum, ſed per anguſtam & arctam viam regnum DEI quærere.

Máš Mnijchu (totižto ſamotný) pracowati a nezahaleti/ ale raděgij přijkladem onoho wěčné paměti hodného quondã confratra ſwého ſe ſprawowati/ o kterémž Sozimenus in Tripartita Hiſto: lib: 8. napſal tato ſlowa: Dorotheus Thebeus Monachus, quotidiæ lapides ad mare colligebat,annuatimq; fabricabat hoſpitium pro ægrotis. Huic laboranti quidam dixit: Cur ita conficis corpus tuum? cui ille: quia me inquit, illud occidit. Tak Bratře milý měg wždycky před očima ſlib ſwuog který gſy Pánu Bohu včinil / a pamatůg na negiſtý žiwot ſwůg/ hleď raděgij Náboženſtwij ſwého/ a zahálek nenáležitých ſe wyſtřijhey.

Neobracůg Mnijchu na marnoſti duchodů Kláſſterných / pamatůg na napomenuti Bernartha S°. kteréhož y wy Kněžj poſlaucheyte. Quicquid præter neceſſarium victum ac ſimplicem veſtitum de altari retines, tuum non eſt, rapina eſt,ſacrilegium eſt. Dey nedoſtatečnému a chuděᵛ na potřeby důležité/ a ne na marnoſti yak gſy nawykl/ nakladey.

Giž Mnijchu zanechey wſſeliyakých těleſtných rozkoſſij / podlé napomenuti Jeronýma Swatého/ kterýž pijſſic ad ruſticum Monachum

tutoť

tutok raddu dáwá. Si Monachus esse vis, non videri habeto curam non rei familiaris, cui renunciando hoc esse cepisti, sed animæ tuæ. Monachū non loquendo & discurendo, sed tacendo & sedendo quisq; nouerit. Monachus non doctoris sed plangentis habet officium, qui vel se vel mundum lugeat, & domini pauidus præstoletur aduentum. Flos quidem & preciosus lapis inter Ecclesiastica ornamenta, Monachorum & virginum chorus est.

Gesstě milij Otcowé na takowé wasse nebedliwé Spěwy Kostelnij/ onen Hugo nařijká/ gehožto slowa musým wám oznámiti/ nebo gsau welmi potřebné yakž to sám poznáwám / z nijchžto snad y ty wsmyslyti sobě mocy budess. Cožon pijssic de Claustro animæ takto začijná. Sunt enim quidam, mente vagi, oculis attoniti, habitu dissoluti, plana parietum prospicientes perlustrant, aliud cantant & aliud cogitant, in choro sunt corpore,& in foro sunt mēte. Nunc intus,nunc foris exeunt, Psalmodie verba proferunt, sed Psalmodiæ sensum non intelligunt. Sunt alij voce dissoluti,qui vocis modulatione gloriantur: non tantum gaudent de dono gratiæ, sed etiam alios spernunt. Tumentes elatione aliud cantant quam libri habeant: & quanta est leuitas vocis, tanta forsitan est & mentis. Cantant forsitan vt placeant populo magis quam DEO. Si sic cantas, vt ab alijs laudem quæras, vocem tuam vendis, & facis eam non tuam, sed suam.

Dey těm daremnijm myslem swým pokog/ a newdáwey se tijm hlasem do těch Cell/ to gest přjbytkuow Panenských a neb Ženských/ a ne toliko hlasem / ale ani očima: Nebo nařijká na wás Jeronym Swatý/ pijssic ad Heliodorum? Quid facit Monachus in cellis fæminarum? quid volunt priuata & sola colloquia, & arbitros fugientes oculi? sanctus amor impatientiam non habet.

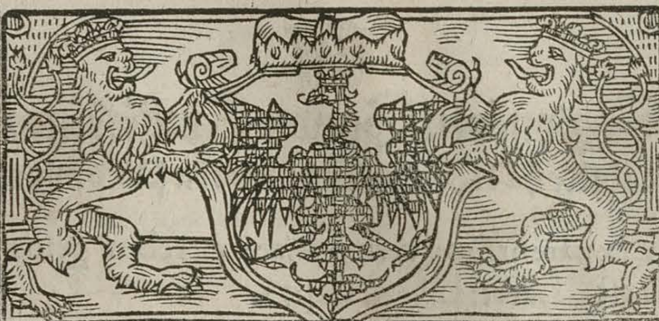
A protož když Modlitby swé wykonáss/ vstawičně nětco na práčy měg/ skrze což na wssecky ty wěcy kteréž mysl twau swazugi/ zapomeness/ yakž to w cyzých Kraginách Zákonowé ginij zachowáwagi/ očemž Jeronym Swatý ad rusticum Monachum pijsse těmito slowy. Egiptiorum Monasteria hunc morem tenent, vt nullum absq; opere laborum suscipiant, non tam propter victus necessaria, quam propter animæ salutem, ne vagetur perniciosis cogitationibus.

A tak milij Otcowé přijgměte na ten čas to odemne laskawě / a nenazyweyte mne alienum à fide sancta Catholica, imo Catholicissimum. Nebo yak sám na sebe wyhledáwám Ostna / kterým bych se zkrotiti mohl w zlostech swých / tak tolikéž co koliwěk na ty cestě negdu / to do hromady zbijrám / aby geden každý nahlednauce do mé práce a nagdauce co geho gest to sobě wzal / chowal / toho se přidržel/ a mně yaké koliwěk poděkowánj včinil. W čemž nic nepochybugi / že wás

sobě tým neobrazým ani rozhněwám / ale bezpochyby lásku neydu / kterěžto se spolu y Modlitbám wassým poraučým / tak aby mne Pán Bůh nětčemu ginému na potomný čas naučiti ráčil k okázani prawdy Cýrkwe Božý / kteráž gest čistá / nebo nechce mýti w sobě nic nečistého / toliko samé Zrna Pssenične / čisté a wybrané / yak mezy Lidem tak také y mezy správcy darnow swých: Má wždycky strážně nad nými kterýž ge wzbuzugi k chwále geho / aby se nezapomenuli na připowěd swau kterauž gsau gemu gednau včinili / nýbrž gi dostatečně a podlé swé neywyžssý možnosti wykonáwali a plnili. Což činiti ráči yako Otec dobrotiwý / začež budiž wěčně chwáleno Swaté gméno geho / Amen.

Kněh Druhých Konec.

O Stawu Rytjřſkém yak dáwno na Swětě počátek ſwůg má/ tak tolikéž o dáwnoſti a wzáctnoſti geho w tomto Slawném Marg- krabſtwij Morawſkém.

~(*)~

Knijhy Třetij.

EODEM AVTHORE BAR- tholomeo Paproczky &c.

DEMOCRITVS INTERRO- gatus in quibus nobilitas conſiſteret? re- ſpondit: Pecudum nobilitas in Bouo vali- doq; corporis habitu ſita eſt, hominū autem in bonitate morum. Stob: Ser: 84.

List

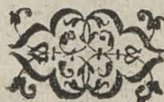
K Slawnému Stawu Rytýřskému Margkrabstwij Morawského/ krátka Předmluwa.

NOn solum ex parentibus verum etiam ex rebus gestis vera nobilitas iudicanda est. Laert: Lib: 6. Cap: 1.

PRsy swé Bratřij Hrdinské prawijce.
Otýragijc o Pohanské Hlawice.
Předkowé wassij/ ty sobě gednali
Erby / za Poklad genž wám zůstawili.
Gestli wám yakých nenechali Wlasti/
Zůstala w Zysku paměť gegijch ctnosti.
Na to wypatřijc welce wažte sobě
Nijmi se těssic: Synům ku Ozdobě
Po swých rozkažte Malowat ge zbrogijch/
Ne w samých Zámcých aneb na Pokogijch.
A tau zas Zbrogi přikrýweyte Plecý
Wzáctnost a Staw swůg magijce na péčy.
Obnowte dědůw strassliwé swých gména
Mnohým Národům: wstupugijc w Střemena/
Na bystré Koně swé spěssne wsedeyte /
Vhrům Sausedům swým retuněk deyte.
Kteréžto Pohan w swau Pasku béře/
Wy gim pomocnj račte být w té mijře
Tam swé Hranice/ vzřijte na Oko
Od Předkůw wassijch/dlauze y ssyroko
Rozwedené/ w Krag západnij w Půlnočnij/
Byl Markommanin přesylný a mocný.
Wy w tom Synowé gjch newydáweyte/
Yakožto k Erbům k gjch se skutkům zneyte.
Stůgte na Hrdle Musulmaninowi
K wůli slawnému swému Tytulowi.

MAIORES NOSTRI BELLA GESSERVNT. Bellis fatigati, pacem petentes tributa obtulerunt. Tributum precium pacis est. Nos tributa dependimus, ne Bella patiamur. Crosius Lib: 5. de Ormesta.

O Stawu

O Stawu Rytýřském yak dáwno gest a odkud počátek swůg má / tak také o Erbých za kterau přýčinau a yak dáwno gsau nadáný.

DIodorus Sykulus w Knýhách prwných takto počátek Rytýřského Stawu opowýdá. Po stwořený Swěta když gest se Lid rozmnožil / rozdělenj byli Národowé / měla Hodnost předek před Hlaupostí. Ten pak pořádek wynalezli Egiptsstý / kteřj měli dwa Pány Izym a Ozyrym / a ty práwě y za Bohy držeti / domnýwagýce se že gsau oni Swět wokolo obcházeli / a wssecky ty wěcy kteréž na něm gsau / stwořiti měli.

Potom žeby dwa Synowé gegých Annubis a Macedo, byli lidé Rytýřstý / kteřý pro welikau wzáctnost Předkůw swých / magýce wsseho hognost a gsauce Lidmi Hrdinskými a snad nad giné rozssaffnegssými / chtěli aby potomcy gegých w wěčné sláwě trwali / za kteraužto přýčinau Znamenym se rozdělili. Annubis wzal sobě za Erb Psa / Macedo pak Wlka. Z čehož potom Lidé Krage toho wzali sobě w obyčeg / že netoliko Pány swé aneb Potomky gegých poważowali / ale y ta Zwýřata kterých oni za Erby vžýwali / w weliké poctiwosti drželi / a po Smrti Panůw swých / práwě yakó za Bohy ge měli. Očemž tolikéž y Eusebius pýsse in præparatione Euangelica lib. 2. Cap. 1. že když w některém domu Pes scepeněl / wssyckni Lidé kteřý w něm bydleli / Tělo swé holili / plačýc a žalostně nařýkagýc / Chleba ani Wýna y giných wěcý které w Domých k Pokrmu a Nápogi měli / wýcegi toho vžýwati nechtěli / nýbrž to wssecko preč zamýtali a w niweč obráceli.

Wýss gmenowaný Hystoryk Dyodorus Sykulus pýsse / že za geho Wěku / nad dotčenými prwnými Pány Egiptskými / a neb (yakž oni se domnjwali) Bohy / w Arrabý w Nisiæ Nápisowé na Hrobých gegých byli / kteréž on w Knýhách swých položil. Neyprw na Slaupu Ozyrydys.

Mihi pater Saturnus Deorum omnium vltimus, sum vero Ozyris Rex qui vniuersum peragraui orbem, vsq; ad desertos Indorum fines, ad eos quoq; profectus sum qui Arcto subiacent vsq; ad Histri fontes, & iterũ alias quoq; adij vsq; ad mare Oceanum partes: sum autem Saturni filius grandissimus, germen ex pulchro & generoso ortum, cui non semen genus fuit, neq; vllus in orbe est ad quem non accesserim locus, docens omnes ea quorum inuentor fui.

Na Slaupě pak Izydys byl Nápis těmito slowy včiněn: Ego Isis sum Ægipti Regina, à Mercurio erudita, quæ ego legibus statui nullus sol-

uere poterit. Ego sum vxor Ozyridis, ego sum prima frugum inuentrix, ego sum Ori Regis mater, ego sum in astro canis refulgens. Mihi Bubastia vrbs condita: gaude gaude Ægipte que me nutristi.

Od těchto tehdy dwau Panůw / pokládá týž Hystoryk počátek Rytýřského Stawu a Erbůw / a od potomkůw gjch kteřý byli neymaudřegssý a neystatečněgssý / gjchžto spolu s Včenými a Rytýřskými Mužý / Prostý Lid wsseliyakého poručený / poslussen býti musyl. Nebo tehdáž rownali včené Lidj Kněžstwu / a w gednostegné poctiwosti s ginými ge drželi.

Z toho pořádku giný národowé / welice sobě Egiptské wážili a vssetřowali / Krále a Knýžata z gjch Kragin wždycky sobě wolýwali / yako neyprwé (yak týž Hystoryk pýsse) že onen Petis Mnesteusuow Otec / oněmž se nacházý že gest byl w Trogý welice Slawným Człowěkem / potom byl Králem w Athenách.

Erichteus tolikéž z Egiptu byl wzat na Králowstwý do Athen / a to proto / když gednoho času po wssem Swětě weliký hlad se rozmohl / on magýce obilý dostatek do Athen ge zawezl / chtýce sobě tým v ných přýzeň způsobiti. Athensstý nemagýce na ten čas Pána / za to dobrodiný které gim včinil za Krále gey sobě wolili.

Giný někteřý pokládagý počátek Stawu Rytýřského od Synůw Noelowých / berauc toho původ z onoho zlořečený Otcowského / tehdáž když gest Chamowi Synu swému zlořečil / že gest se smál geho neopatrnému Spaný / očemž in Genesi Cap: 9. Ale to býti nemůže / nebo tak mnoho bylo v Chama dobrých a wzáctnych potomkůw / yako w Semowém y Jaffetowém pokolený / yakž o tom w Pjsmě Swatém čteme.

Giný opět tak tomu chtěgj / že by se Staw Rytýřský začýti měl po onomno zkažený Wěže Bábel / za času Eber a Phalek kteřý panowali Anno ab homine condito 1723. tehdáž když gest se bylo mnoho Lidu swéwolného rozmnožilo / kteřýžto zwossklíwiwsse sobě ty rozpustilosti / wolili z prostředku swého Muže gednoho / Maudrého a sprawedliwého / kterémužto nad sebau Wrchnost poručili / a toho mu dowolili / aby nad nými podlé swé wůle wládl / dobré aby zbohacowal a zlé přýstně trestal. Chudých aby ochraňowal / a takowému každému kterýby žiw byl podlé wuole geho aby přední mýsto dáwal / a aby byl gmenowán Nobilis, quasi præ alijs virtute notabilis. Počemž potom mnozý dychtýce o to se pilně stárali / aby Předek w Sláwě měli / skrze což ta hlaupost a hrubota wyčisstěná a přiwedena byla w pořádek.

Přicházeli tolikéž někteřý k Stawu Rytýřskému rozličnými způsoby / gedni skrze Tyranstwý / a giný půwodem milého Pána Boha / yakožto Dawid a Saul / rc.

Hieronimus Osorius Lusitanus pýssic Knýžku de nobilitate ciuili, nápodo-

podobnў Swědectwў prwnўmu dáwá/ (které gſem giž wſpomўnal za čaſu Eber & Phalek) činўc o tom zmўnku těmito ſlowy: Za onoho Wěku když geſſtě Lidé nemagўce žádných Stawenў / po Horách a Leſých obydlў ſwé měli/ nalezli ſe mezy nўmi geden aneb dwa kterўž ten Lid rozptýlený shromáždili / a z té gegўch hruboſti a prawě Howadſkého žiwota / k poctiwěgſſўmu a wážněgſſўmu namluwili. A to piſſe o onō Orpheuſowi kterýžto Leſy a Zwjřata lahodným ſwým ſpўwánўm k ſobě přiwábil. Tak tolikéž o Amffionowi mluwў. Ale ti Leſowé/ Zwўřata a Kamenj rozumj ſe lid hrubý/ſproſtný/newycwičený a hlaupý / kterýž gſau oni pěknými a přjgemnými hlaſý/ Maudrým namlauwánўm w gedno shromáždili/ a potom pořádek mezy nўmi včinili. Mnozý ginў dáwnў Hyſtorykowé o tom Stawu Rytўřſkém pўſſi/že geſt od dawnўch čaſůw na Swětě a téměř hned brzo po Stwořenў Swěta.

Onўno Lidé včenў od kterýchž wſſecken Swět ozdobu ſwau wzal/ tento Staw welice ſobě wážiti poraučeli / yakž o tom čteme w Knўhách Cyceronowých tato ſlowa: Omnes boni ſemper nobilitati faue⸗mus, & quia Reipub: vtilæ eſt nobiles eſſe dignos maioribus ſuis, & quia apud nos valere debet Senex clarorum hominum de Repub: meritorum memoria, etiam mortuorum.

Plutarchus tolikéž o tom Stawu Rytўřſkém zmўnku činўc/takto mluwў: Zagiſté gedenkaždý takowý má ſe z čeho chlubiti / který ſe z Rodičůw wzáctných narodů/neb to geſt geden weliký Poklad ſſlechetné Swobody aneb wzáctnoſti / gehožto gſau tato ſlowa: Pulcher eſt nobilitatis ac licentiæ theſaurus, bonis procreatum eſſe parentibus.

Phalereus apud Stobeū, toto otō Stawu napſal. Z Rodu Starožitného nic méněgi gedenkaždý chlubiti ſe může/yako y z giných darůw z Ctnoſti pocházegўcých. Očemž tato ſlowa položil: De nobilitate nō minus quam de alijs bonis gloriari, nō indignum eſt. Nebo netoliko/(když toho Stawu geſt něyaký weliký Záſtup aneb Počet) Země ſe nўm ozdobuge / Ale yakž Demoſtenes prawў / že geden toliko Rytўřſký a wzáctný Muž/wſſecken Národ ſwůg okráſſluge. Očemž takto mluwў: Vnus Heroicus vir, totam gentem illuſtrat.

Ale wſſak nezakladey na tom wſſeho že gſy ty dáwnў Zeman; potřebiť geſt Bratře milý k tomu Tytuli welmi pěkných a ſpanilých obyčegůw vſſetřowati/ nebo nemáš ſe žádnými ſobě nenáležitými wěcmi zaneprazdňowati/proto/žeby tўm Staw ſwůg welmi zoſſkliwil. Čti ſobě v Chryſoſtoma Swatého / kterýž mluwў proti tomu tato ſlowa: Quid enim prodeſt ei generatio clara, quem mores ſordidant? aut quid nocet generatio vilis, quem mores adorant, ipſe enim vacuum ſe oſten⸗dit ab omnibus bonis qui gloriatur in Patribus. Yakoby tak řekl: Co ten má z toho za v žitek že geſt wyſokého a wzáctného Vrozenў/ kterého

oſſkliwj

oſſkliwÿ a hanobÿ mrzuté obyčege. Toho pak zdaliž hyzdÿ nÿzké Vrozenÿ/ kterého ſpanilé obyčege ozdobugi. Nebo ten který toliko w ſwém wzáctném Vrozenÿ ſobě zalibuge/ a žádných dobrých ſkutkůw nedělá/ ſám ſe odſuzuge nebýti hodným Stawu toho.

Málo ſkoro nepodobné prwnÿm ſlowa y Seneca na to položil/ kteráž tato gſau: Qui genus laudat ſuum, aliena laudat. Což ſe rozumÿ: Kdo Vrozenÿ ſwé wzáctné chwálj/ cyzý toliko wěc a ne ſwau wlaſtnj chwálj. A protož pamatůg na to gedenkaždý/ co geſt napſáno in Hiſtoria Saxonica, načem wzáctnoſt Vrozenÿ naſſeho záležÿ. Bonum nobilitatis hoc eſt, quod nos à maiorum nobilitate degenerare non deſinit. Totižto: že to geſt neylepſſÿ wěc w Starožittnem Rytÿřſkém Czlowěku/ co geho neodwozuge od činůw wzáctných Předkůw geho. A tak tuto máſs krátkau raddu/ yak ſe w Stawu ſwém ſtarožittném chowati máſs. Což geſtliže w ſobě zachowáſs / před ginými neywzáctněgſſÿm na Swětě budeſs.

V Pána Boha w yaké ten Staw geſt wzáctnoſti tutoť ſe to kratÿčce pokáže. Tak o tom prawÿ: Že tam nenÿ wſſetřowánÿ Oſob / toliko ſamá ctnoſt předek ſwůg má. Očemž mluwÿ geden: Summa apud DEVM nobilitas eſt, clarum eſſe virtutibus. Ale ačkoliw non eſt acceptio perſonarum, ale geſt ratio meriti & demeriti. Kteréž pak pokládá býti merita: vitam, famam, & ſalutem. A demerita tyto býti prawÿ: Mors, ægritudo, & infamia. A tak giž wjdjſs/ žeť nic neſſkodÿ nÿzké Vrozenÿ/ toliko ſamé nenáležité obyčege tě hanobÿ / yakž o tom Auguſtýn Swatý mluwÿ/ činÿc zmÿnku o Vrozenÿ těmito ſlowy: Sponſus ille qui vocaturus erat ad nuptias, bonos & malos congruens inuitatis, naſci etiam voluit de bonis & malis, quo exemplo diſcant maiorum ſuorum filij iniquitates ſibi obeſſe non poſſe. Ginÿ tolikéž Doktorowé Swatÿ doſti nám patrné přÿklady vkazugj/ aby ſe žádný na cyzý hodnoſt ani Záſluhy neſpauſſtěl/ ani na to ſpoljhal/ že geſt ſe na Wyſokém Hradě vrodil/ nebo to wſſecko ſkrze zlau ſpráwu zahyne / tak yakž o tom Ržehoř Swatý pÿſſe. Adam primus homo pro peccato de Paradiſo eiectus eſt; hoc eſt quia DEI nobilitatem de ſe deiecit, nobilitate loci priuatus eſt. Yakoby tak řekl naſſÿm Czeſkým Jazykem: Adam prwnÿ Czlowěk/ pro hřÿch z Ráge wyhnán geſt/ že gt Ozdobu Božſkau z ſebe ſwrhl / za kteraužto přÿčinau zbawen geſt mÿſta rozkoſſného. Podobný přÿklad tomu Ambrož Swatý dáwá/ mluwÿc: Žádného neozdobuge wzáctnoſt mÿſta / toliko ſamý dobrý a poctiwý žiwot geho / na kterýž wždycky Pán Buoh hledÿ / a netoliko ſkutky / ale y ſkryté myſli Srdcý naſſých / wěděti ráčÿ. Načež týž Muž Swatý tato ſlowa napſal: Illud enim animaduertere, quod extra Paradiſum vir factus eſt, intra Paradiſum mulier, vt aduertas quod non loci generis nobilitate, ſed virtute vnuſquiſq; gratiam ſibi comparat.

Deniq;

Deniq; extra Paradisum hoc est in inferiori loco factus vir, melior inueni-tur, & illa quæ in meliori loco facta est, inferior inuenitur. To gest: To-ho toliko pilně pozorůg / že před Rágem včiněn gest Muž / a w Rági Zena / aby wěděl že ne mijstem wzáctným / ale Ctnosti každý sobě Lásku a Slávu působj. Nebo ten kterýž před Rágem včiněn gest / pře-dnij mijsto má. Zena pak kteráž w Rági stwořená / na poslednijm a nižssijm se nacházý. Na to tolikéž mluwij y onen Muž Slawný An-tistenes. Hi solum nobiles sunt qui virtute sunt præditi. Ti toliko wzá-ctni gsau Vrozenij Lidé / kteřij ctnostij a dobrými obyčegi gsau ozdo-beni: Ti pak kteřij se toliko wzáctným Vrozenijm chlubij a honosý / a dobrých skutkůw a obyčegůw w sobě nemagij: Mám za to / že podlé řeči Boetiusa / chatrná gijch okrasa bude / kterýž mluwij: Ozdobným tě gestli swé nemáss cyzý wzáctnost neučinij.

Prawdali gest / že dnes nepohrdagij Wirgiliusem / ačkoliw měl otce Hrnčijře / wssak slawné gméno geho zůstáwá.

Horatio Flacco co sskodij / tolikéž y Stacio Poetæ; že gsau od Libertý-nůw / to gest od neswobodných porozenij byli.

Eschynesowi / wýmluwnosti nad giné obdařenému nic tolikéž ne-sskodij / ačkoliw měl welmi nuzného Otce / který toliko w Athenách Klobásami handlowal. Ani Theoffrastowi / že gest Otce měl Krey-čijho chudého Řzemeslnijka.

Menedemo Philosopho nic nesskodij / že gest měl Otce Pusskaře.

Alphemus Varro Kremonenský Pán Raddnj / proč nebyl pohrdán že gest se Barwijřstwij včil: Wssak potom od Senatu Řijmského / skrze welikau hodnost swau / do společnosti byl přigatý.

Pithagoras Philosophus, yakau hanbu toho měl aneb posawád má / že gest měl Otce kterýž toliko Kamenij do Prstenůw řezal.

Iphicratessa neyméně to nehyzdilo / že gest byl Ssewcůw Syn / wssak od Xerxesa Krále Perského když do Egipta s Wogskem tá-hnul / wolen byl za Heytmana.

Eumenes Gordianus, který gest se byl w Peloponezu w Domu wel-mi chudičkém narodil; wssak wždy po Alexandrowi welikém / byl po-čten za Successora Králowstwij geho.

Viriatus Lusitanus, kterýž Cztrnácté Leth Wálku s Řijmany we-dl / Wogska mnohé porážel / Heytmany gjch gijmal / těžko mu o to by-lo domlauwati že gest měl Otce Pastuchu / a sám tolikéž že gest Stá-do pásal.

Agatocles, kterýž Otce měl Hrnčijře / wssak gest potom byl Králem Syrakuzanským / nezapijral se toho nýbrž to sobě k paměti přiwozo-wal / když mezy Zlaté / hliněnné Koffljky rozkázal stawěti.

Dawid Stádo pasl / wždy proto byl Králem Zidowským. Yaký gest pak to byl Král a w yaké Lásce v Pána Boha: swědčj o tom Pj-smo Swaté.

 Publi-

Publius Helinus byl Cýſařem/ ačkoliw byl ex libertino patre natus.

Aurelianus Cýſař gehožto weliká ſláwa po wſſem Swětě ſe roznesla/ odkád geſt rodem byl/ geſſtě až poſawád doſtatečně ſe wěděti nemůže.

Maximus Pupienus byl Cýſařem/ ačkoliw byl Syn Kolářůw.

M. Iulius Lucianus Cýſař/ byl Syn Chudičkého Otce Oráče/ gemuž tolikéž ſám orati před tým pomáhal.

Lemuſius Cýſař/ z tak chudičké Matky ſe narodil/ že geſt w dětinſtwý geho s nym žebrat chodila/ aby od hladu neumřel.

Přemyſl Kníže Cžeſké z proſtého Sedlſkého Lůže poſſel/ a od ſamého Pluhu wzat byl na Knížetſtwý Cžeſké.

W Rzýmě tolikéž Cincinnatus od Rolý wzat byl na Panſtwý.

Abdolomius Aphricæ (a neb yakž ſe nenyčko gmenuge Barbariæ) Rex, Měl Otce Hrnčýře.

Co pak giných mnoho Křeſtianſkých Panůw ſe nacházý/ kteřýž ač ſe w Chudobě zrodili/ wſſak ſkrze dobré ſkutky/ a hodnoſt ſwau/ k weliké wzáctnoſti/ a Sláwě přiſſli.

Mikuláſs Papež toho gména Pátý/ byl Rodu welmi chudého/ Matka geho toliko Slepice a Weyce prodáwala.

Syxta toho gména Cžtwrtého Papeže/ Otec byl Přýwoznýkem.

A zdaliž w Polſſtě bylo málo Knížat z Rodu proſtých Sedláků. Yako geſſtě za Pohanůw oný Leſſkowé a Piaſt/ od kteréhož až poſawád potomcy z Králůw Polſkých w weliké wzáctnoſti zůſtáwagý/ očemž na ſwém mýſtě čýſti budeſs. Wſſak geſt byl Rodem z Kruſſffice Měſtečka Kolář/ kterýž toliko Wčel hlýdal.

Onen Hozyus Kardynál/ wſſak geſt Kreyčýho Otce měl/ ačkoliw w prawdě z Slawnýho Měſta Krakowa/ w kterémž dáwno nobilitowáni gſau wſſyckni Měſſtiané. Ten w yaké byl wzáctnoſti/ yá toho wypſati nemohu/ nebo netoliko w giných Kraginách byl Slawný/ ale y ſám Král pod kterým ſe narodil/ před nym mýſta wzáctněgſſýho geſt neměl.

Ne na ſamých Wſech ani pěkně wyſtawených Palácých/ wzáctné Vrozený záležý/ ne na Hedbábných Sſatech ani Rzetězých Zlatých. Nebo o těch kteřýž z ſamého Zlatta ozdobu Vrozený ſwého pokládagý/ takto mluwý Ariſtoteles: Nobilitas ſimplex eſt quæ fit propter diuitias vel aliquid aliud, propter quod homo honoratur. Ale které Vrozený Ctnoſti ſe nabýwá/ to ani wychwáleno ani žádnými Penězy a Poklady přeplaceno býti nemůže/ toliko geſtliže ge kdo tak až do konce vžýwá yak gi ho nabyl. Potomek pak geho geſtli že těch ſſlepěgi náſledowati nebude/ málo mu proſpěge k ozdobě/ Otcowſká aneb giných Předkůw geho wzáctnoſt. Takto wyučugi Lidé včený poznati Cžlowěka wzáctného/ yakž Seneca pýſſe: Když budeſs chtýti/

pra-

prawau Osobu Człowěčŷ poznati/a wěděti co zač gest/nehleď na Ssaty geho/ ale to wsseckо rozkaž mu od sebe odložiti/ Služebnŷkům od něho odstaupiti/ wssecky Tytule a Dary od Sstěstŷ zklámáwagŷcý odwrhnauti: Tehdáž když giž nic při sobě mŷti nebude/ nahlédni w geho obyčege tolikéž y w rozum/ vhlŷdáss gestli že ho cyzý darowé čili geho wlastnŷ ozdobugŷ. Což on těmito slowy napsal: Cum volueris veram hominis æstimationem videre & scire qualis sit, nudum inspice, deponat patrimonium, deponat honores & alia fortunæ mendacia, corpus exuat, & animum intuere qualis quantusq; sit, alieno an suo magnus. Lib: de Benef:

Cycero tolikéž gesstě o té nassŷ wzáctnosti toto naspal: Solum & proprium honorem esse, quem quis neq; maiorum commendatione, neq; per alterius calamitatem assecutus sit. A protož wystřŷheyme se toho/ Ale raděgi wlastnŷ ctnosti Slávwy sobě nabýweyme/ne s pláčem ani s vtiskánŷm blŷžnŷho/ nebo málo sobě tjm zeyskáss/ že mnohé a weliké Statky lakomě shromáždŷss/kteréž gestliže ne sprawedliwě a ne wedlé wůle Božŷ zbŷráss/ wssyckni spolu y s twými/ w nic ti se obráti: Nebo gest to gesstě před námi býwalo/ že ze zle nabytých wěcý/ nerađowal se třetŷ Dědic. Mluwŷ Chrysostom Swatý. Pauca male parta, multa bona perdiderunt. Wssak y Žid wylichwŷ na Křestianu/zač ež se dosti nádherně přistrogiti může/ ale wssak nenŷ cti hoden ɻc. A protož o takowau wzáctnost má geden každý Rytŷřský Człowěk pilně se starati/ o kteréž Plutarchus mluwŷ: Hæc est enim nobilitas vera, quæ non maiorum nostrorum, sed à nostris virtutibus proficiscitur. Pulcherimum enim genus nobilitatis, est quam sibi quisq; suis proprijs virtutibus conciliat, nec fefellit. Yakoby řekl: Toť gest prawé Vrozenŷ/ kteréž ne od Předkůw/ale od wlastnŷch ctnostj nassjch pocházý. A takowý gest neypěkněgssŷ Rod Zemanský/ který kdo sobě wlastnŷmi skutky swými obdržŷ a zgedná. Nebo (yakž Socrates mluwŷ) nikdý žádného Owotce nechwálŷme z okrasy Zahrady/ toliko z wlastnj chuti geho/tak také y Człowěka z wzáctných přátelůw/ toliko z geho sslechetných obyčegůw. Gehožto slowa tato gsau: Neq; frumentum optimum iudicamus quod in pulcherimo agro natum est, sed quod commode nutrit: neq; virum bonum aut amicum beneuolum qui genere clarus est, sed qui moribus egregijs fuerit. Týž Socrates když mu geden tŷm Očj wyteykal/ že gest teprwa on ty wzáctnosti dostal/magŷce Otce nuzného Człowěka. Co gest mu na to odpowěděl: Satius est me meis gestis florere, quam maiorum opinione vti, & ita viuere vt sim posteris meis nobilitatis initium, & virtutis exemplum. Což se rozumŷ. Dosti mám yá na tom/ že z skutkůw swých sem Slawný/a nežlibych se chlubiti měl předkůw swých okrasau. Tak chcy žiwu býti/ abych byl potomkům swým/ počátkem sslechetnosti/ a přŷkladem ctnosti.

 Pozn:y-

Pozney tehdy geden každý / že ten Staw wſſeliyakým způſobem dobře a ſſlechetně nabytý / ſwau obzwláſſtnij Ozdobu má / yak ten který z dáwnijch Předkůw počátek má / tak také y ten genž z poctiwých činůw a ſkutkůw ſwých kdo začijná. Počátek pak takowé okraſy nemůže býti bez obzwláſſtnij Láſky Božij / Człowěk geden druhému toho dáti nemůže. Načež máme přijklad w Pijſmě Swatém když geſt Pán poſlal Samuele Proroka ſwého k onomuno Iſay / aby z Synůw geho gednoho pomazal na Králowſtwij.

Zalijbil ſe Samuelowi Eliab / proto že geſt byl Poſtawy ſpanilé / a wzroſtu wyſokého / a podlé Lidſkého zdánij y Maudroſti obdařený / očemž ſobě čti 1. Regum Cap: 16. Ale že Pán ſobě w tom nezalibuge co Lidé milugj / poſlauchey co mluwij k Samuelowi: Non reſpicias vultum eius, neq; altitudinem ſtaturæ, quoniam abieci eum, neq; iuxta iutuitum hominis ego iudico &c. Yakoby tak Pán řekl: Nehleď na ſpanilau Twář ani na wyſoký wzroſt geho / nebo gſem gey od ſebe zawrhl / aniž tolikéž podlé zdánij waſſeho ſaudijm ꝛc. Očemž ſobě čti w Bjblij Swaté / a ber ſobě přijklad z toho / že od Pána Boha / každá okraſa Człowěku podáwána bývá.

Protož / potřebij geſt Králům / Knijžatům a Kancléřům gjch / w tom ſe nezkwapowati / když koho ozdobiti chtěgij aneb mjni / magij pilně Człowěka toho ſkauſſeti / a očekáwati wtō wůle Božſké / aby ſnad nezměnil rychlé a nedobře vwáženého vmyſlu gegijch / yakž geſt to vkázal na onom Eliabowi. Potřebij geſt wěděti koho wywyſſowati magij / a yak komu Liſty na Zemanſtwij dáwati. Onij wzáctnij Předkowé naſſij pilně takowých hodnoſtj vſſetřowali / Nemohl ſe žádný wetřijti do ſtarého Erbu ani Rodu / kterého prawdiwě z Předkůw ſwých neměl. Geſtli že gt pak který předek Staw ten w něčem zlechčil / aneb ſkrze něyaké neſſtěſtij gey potratil / muſyl Potomek geho / týmž způſobem yako y on ſám / z nowu ho doſahowati. A vkázawſſy takowau hodnoſt w ſobě / ne tak geſſtě pogednau geho vžjwal / ale to důwodně pokázati muſyl / že z Předkůw těch počátek měl / wywedauce ſe Dědy a Pradědy (wſſak prawdiwě) w Zemij aneb Kragi tom / w kterém obydlij ſwá měli. A tak to wſſecko vkázawſſy / teprwa na přijmluwu gegijch / od Krále aneb Knijžete yakožto Pána Země potwrzenij toho doſtáwal. A když giž měl ten wýwod aneb ſeznánij gegijch pod přijſahau včiněné / poručil to wepſati do Liſtu Králowſkého / a teprwa ſe nijm těſſyl / yako wlaſtnijm ſwým wyſlauženijm / a darem od Pána Boha ſobě daným. Ale ten kterýž to ſobě kupuge / aneb ffaleſſně na Powěſt ſwau doſtáwá / takowý liſt wětčij mu hanbu a nežli ozdobu přináſſij. Nebo Regulæ Iuris Cōmunis, tato ſlowa w ſobě obſahugij: Quod Principes ipſimet ſuis Priuilegijs & Diplomatibus credi nolunt, ſi quis ea ad falſa narrata obtinuerit. Eius modi enim ad male narrata impetrata Priuilegia & reſcripta Principum, pro ſurrepticijs habentur.

¶ A tak ty gedenkaždý / kterýž chceſs doſtati ozdoby / měg w paměti wždycky Pána Boha y Prawdu geho / ſkrze kterauž wſſeliyaké ſkutky twé trwánliwě bývagij. Chytré pak a Lſtiwé s hanbau hynau a w niweč ſe obrácegi. A s tijm ſe měg dobře.

O dáwno-

O Dáwnosti Stawu Rytýřského

w tomto Slawném Margkrabstwý Morawském/ tuto Knýhu pořádkem čtauce dostatečně wyrozumýss. Nebo někteřý gesstě/ z oněchno dáwných Markomannuow počátek Erbu a Rodůw swých magý/ někteřý také z rozličných Zemý/ (w wěcech Rytýřských se obýragýc) do těchto Kragin zageli. Giný pak s Czechem neyprwněgssým Knýžetem do této Země přissedssy/ welice se rozmnožili/ gichžto až posawád potomkowé w weliké Sláwě zůstawagi/ yakž ti se to obzwlásstě pod některými Erby pokáže. Tuto neyprwé začneme ten Staw z pořádku Země opisowati/ tak yak na Saudu Zemském podlé Panuow mýsta swé magý.

Napřed Vrozený a Statečný Rytýř Pán Bernarth Drnowský z Drnowic/ na Raycy a Hradě Kaunických etc. Neywyžssý Hoffrychtýř Margkrabstwý Morawského etc.

Tento Erb a Rod Panůw Drnowských z Drnowic / má počátek swůg od Hrabat z Berneku a Nyddy / yako y Páni z Kunstátu / o nýchž wyssegi mezy Heytmany tohoto Slawného Margkrabstwý Morawského/ wypsáno máss. Tý Hrabata přigeli do Czech za panowánů Cýsaře Gindřicha toho gména Pátého; Z nýchž od gednoho / totižto Gerarda a neb Hebharda několik Synůw zůstalo / kteřýžto okolo Zámku Kunstátu giné Zámky přýležýcy / mezy sebau rozdělili. Ten kterýž wzal Drnowec / psal se z Drnowce/ A když Otec geho Gerard přestal se psáti Hrabětem / tak tolikéž y on od Zámku Drnowce Drnowským se gmenowal/ gehožto potomcy až posawád téhož Tytule vžýwagi. Tý pak kterýmž Kunstát w dýlu přissel/ z Kunstátu se psáti počali. Kteřýžto Zámkowé geden od druhého nedaleko ležý.

Erb tento rozdýlu od Erbu Panuow z Kunstátu žádného nemá/ toliko nad samým Helmem. Nebo tý pokorně žiwi gsauce/ o Panské Tytuly nedbalý ani o okrásu a neb proměnu Erbu: Ale tak yak gey z předkůw swých měli/ vžýwali/ a až posawád vžýwagi.

vžÿwagi. Rowně ſe tak rodili/ yak ſe Hyſto-
rye o Fœnixu nacházegÿ/ kterýžto když ſe ſſtará
ſám ſe na Wohni vpáli/ a z toho prachu aneb
popelu/ giný ſe wylÿhne. Tak tolikéž y w tom-
to Rodu/ zřÿdka kdy dwa býwagj aneb
býwali: Geſtli žeby pak byli/ tehdy
toliko geden zuoſtáwá/ a druhý
bez potomka ſcházý.

~:(*):~

NA hoře gmenowaný Gerard a neb Herard/ měl Manželku z Rodu

Panuow z Hradce/ s nÿž zplodil tři Syny/ Kunona/ Zagimáče/ a Mikulona/ yakž ſe to w Liſtech Koſtela Olomauckého nacházý/ za čaſu Bruna Biſkupa. Na kterémžto Liſtu pokládá ge býti Bratřÿ Bočka z Kunſtátu ꝛc. Téhož Mikulona potomcy w Stawu Rytÿřſkém zuoſtali a pſali ſe z Drnowic.

LEtha Páně 1272. 14. Cal: Ianu: Liſt Kláſſteru Hradiſſtſkému náležÿcý/ wzpomÿná Pana Koyatu z Drnowic/ proto: že geſt byl přitomným/ když geſt Albrecht z Leſſan/ darowal ſwau wlaſtnÿ Wes témuž Kláſſteru. W kterémžto liſtu tito ſe podepſali: Onſſon Komornÿk/ Chenlin někdy Purgkrabě Olomaucký/ Luter Sudÿ Olomaucký/ Koyata z Drnowic/ Pardus z Horky/ Weliſs z Lizowic/ Weliſs z Lažan/ Wogiſlaw z Teſſnowic ꝛc. Datum in Luthouia Anno vtſ.

Téhož Koyatu z Drnowic/ na giném mÿſtě za čaſu Biſkupa Bruna totižto Létha ꝛc. 1289. nacházým. A při něm Sudka Bořutu z Semnic/ Lidera z Kokor/ Albrechta z Sſternbergka/ y mnohé giné. Kteréhožto Liſtu Datum geſt w Mohelnicy.

PAna Bernartha Drnowſkého z Drnowic w mnohých pamětech/ mezy Liſty na Buchlowě kteréž náležegÿ Panům z Zaſtřizl/ nacházým. Byl žiw okolo Létha Páně 1450. Připomÿnagi ſe wedlé něho na Liſtu gednom: Franěk z Okoře a z Raſſowic/ Bořek z Mělic a z Vynic ꝛc.

Pana

PAna Ctibora Drnowského / mnohé paměti připomijnagi / kterýž byl žiw Létha Páně 1480. Ten byl poručnijkem a nebo Syn geho Kněze Kaſpara Přewora y wſſeho Konwentu Kláſſtera S°. Thomáſſe w Městě Brně. Wedl Při proti Pánu Wáclawowi z Bozkowic. Relatores byli / Pan Jan z Kunowic / a Pán Jan z Kaunic. Z Rytijřſtwa / Wylém z Wickowa. Stala ſe weypowěd w Brně Létha Páně 1508.

PAna Woytěcha Drnowského z Drnowic Létha Páně 1523. w Koſtele Rageckém Kámen Hrobowý nad koſtmij geho položený / připomijná. O němž cý by Syn byl / toho nedokládá.

Létha rc. 1528. Na gednom Liſtu zmijnka ſe činij o Pánu Ctiborowi Drnowſkém z Drnowic a na Drnowicých rc. Kteréhož tolikéž Erb s Nápiſem wlaſtnijho gména geho / w Saudnicy Stare w Městě Olomaucý wymalowány / prawij býti Saudcým Zemſkým Margkrabſtwij Morawſkého rc.

Z Počátku pſaného Vrozeného a Statečného Rytijře / Pana Bernartha Drnowſkého z Drnowic rc. Neywyžſſijho Hoffrychtýře Margkrabſtwij Morawſkého / byl Prapraděd / Pan Bohuſſe Drnowſký z Drnowic a na Reycy / O němž Liſt geden Koſtelu Olomauckému náležitý / Létha Páně 1423. zmijnku činij. Tento Pan Bohuſſe z Drnowic / měl Manželku Panij Markéthu z Weſeliče / s nijž geſt zplodil Pana Jana Drnowſkého z Drnowic a na Reycy rc.

VRozený a Statečný Rytijř Pan Jan Drnowſký z Drnowic a na Reycy / Syn Pana Bohuſſe Drnowſkýho / byl Raddau Saudu Zemſkého Margkrabſtwj Morawſkého rc. kteréhož k mnohým welikým a pilným Službam Králuow Cžeſkých potřebowaného nacházým. Manželka geho byla Panij Aněſſka z Přeſtawlk / kterémuž geſt porodila ſyna Pana Bedřicha z Drnowic.

PAN Bedřich Drnowský z Drnowic na Reycy a Drnowicých/měl dwě Mážely/prwnů Panů Marthu z Swoykowa / staroźittného a wzáctného Rodu w Králowstwů Czeském / zplodil s nů Syna Pana Bohussy Drnowského z Drnowic. Po gegů smrti potom/ poyal sobě druhau Manželku z Rodu Panůw Zahradeckých z Zahrádek/ od kterěž zplozenů gsau Pan Ctibor a Pan Wáclaw Drnowsstů z Drnowic.

PAn Bohusse Drnowský z Drnowic a na Reycy / Syn Pana Bedřicha a Panů Marthy z Swoykowa ꝛc. měl tři Manželky: Neyprwé sobě poyal k Stawu Swatého Manželstwů/ Panů Benygnu Sspanowskau z Lisowa/ kteraž mu porodila syna Pana Jana z Drnowic. Druhá Manželka téhož Pana Bohusse Drnowského/ Vrozená Panů/ Panů Krystyna Mládencowna z Milična / s nůž gest měl několik Synu a Dcer / ale wssickni w mladých Letech zemřeli. Když gest pak táž Panů Krystyna z Milična/prostředkem smrti z tohoto Swěta powolána/gmenowaný Pan Bohusse z Drnowic/ poyal sobě třetů Mážželku/ Vrozenau Pannu/ Pannu Alénu z Žerotýna/ Dceru Vrozeného Pána / Pana Wáclawa z Žerotýna a na Nápagedlich ꝛc. zplodil s nů tyto Potomky/Pana Wáclawa/ Pana Bernartha/ Slawibora/ Pawla / a Pana Bohussi Drnowské z Drnowic ꝛc. A Dcery dwě Pannu Bohuńku a Pannu Johanku.

VRozený a Statečný Rytýř/ Pan Ctibor Drnowský z Drnowic a na Drnowicých/ Syn Pana Bedřicha z Drnowic a Panů Zahradecký z Zahrádek / Bratr Pana Bohusse Drnowskýho ꝛc. byl Saudcým Zemským Margkrabstwj Morawského. Měl Manželku Panů Markétu Březnickau z Náchoda/ Sestru Pana Gindřicha Březnického z Náchoda a na Dunagowicých ꝛc. s nůž gest zplodil Syny y Dcery / ale wssickni w mladém wěku swém z tohoto Swěta sniaté gsau.

Pan Wác-

PAn Wáclaw Drnowſký z Drnowic/ Bratr Pana Bohuſſe a Pana Ctibora z Drnowic / a Syn Pana Bedřicha/ vmřel gſauce neženatý.

PAn Jan Drnowſký z Drnowic neyſtarſſj Syn Pana Bohuſſe Drnowſkého/od prwnj Manželky Panj Benygny Sſpanowſký z Liſowa porozený / po Pánu Otcy ſwém w Statku zůſtal/ a poyal ſobě k Stawu Swatého Manželſtwý Vrozenau

Pannu/ Pannu Annu z Zerotýna/ Dceru Pana Wáclawa z Zerotýna a Paný Anny z Zahrádky / s nýžto nezůſtawiwſſy žádných Potomkůw / vmřel a pochowán geſt y s Paný Manželkau ſwau w Koſtele Rageckém/ yakž otom Erbowé gich znáti dáwagý. Ta Paný Anna z Zerotýna/ byla wlaſtný Seſtra Vrozeného Pána/ Pana Frydrycha Starſſýho z Zerotýna a na Zidlochowicých/ očemž pod Erbem těch Panůw wypſáno máš. vmřela Letha Páně 1563.

PAn Bohuſſe Drnowſký z Drnowic/ Syn Pana Bohuſſe Drnowſkého a Paný Alény z Zerotýna / wlaſtný Bratr Pana Bernartha Drnowſkého ꝛc. Měl byt ſwůg na Drnowicých. Ten doſſedſſý Leth ſwých rozumných/ nemagýce Manželky bez dědicůw vmřel.

Wáclaw/ Slawibor/ Pawel Drnowſſtý z Drnowic/ geſſtě nemagýce Leth ſwých přirozených zemřeli/ a ti byli wlaſtný Bratřý téhož Pana Bohuſſe Drnowſkého a Pana Bernartha z Drnowic.

WLaſtný Seſtry těchto Panůw byli dwě / Starſſý Panna Bohuňka z Drnowic / doſtala ſe k Stawu Swaté° Manželſtwý Panu Janowi Ryſſanowi z Modřic a na Modřicých ꝛc. s nýmž geſtliže yaké Dýtky zplodila/ toho wěděti nemohu.

Panna Johanka druhá Seſtra gegich dána za Manželku Panu Jaroſſowi Morkowſkému z Záſtřizl ꝛc. a na Bozkowicých/ kterémuž geſt porodila patnácté Dýtek/ o čemž málo nýžegi w Rodu těch Panůw z Zaſtřizl wypſáno máš.

ZPočátku pſaný Vrozený a Statečný Rytýř / Pan Bernarth Drnowſký z Drnowic na Reycy a Hradě Raunicých ꝛc

Neywyžšsij Hoffrychtýř Margkrabstwij Morawského rc. Syn Pana Bohusse Drnowského a Panij Alény z Zerotijna/ poyal sobě k Stawu S° Manželstwij Vrozenau Pannu/ Pannu Annu Zabkownu z Limbergka / Dceru Vrozeného Pána / Pana Giřijka Zabky z Limbergka/ na onen čas na Hradě Kaunicých/Wlasatických a Prssických rc. Geho milo: slawné paměti Ferdynanda Rzijmského Cýsaře/ Vherského a Czeského rc. Krále rc. a Margkrabě Morawského rc. Raddy / a Mijsto Kancléře Králowstwij Czeského / o kterémžto Rodu / na ostatku Stawu Panského zmjnka se činij. S tau Panij Annau Zabkownau/ zplodil čtyry Syny/ Jana/ Pana Bohussi/ Bedřicha Koyatu/a Buryana/ a Dceru Pannu Dorothu. Synowé téhož Pana Buryana z Drnowic/ Jan/ Bedřich Koyata/ a Buryan w mládosti pomřeli.

Tu Panij Annu Zabkownu/ porodila byla Panij Dorotha Neydekarka z Neydeku/ kteráž gt. vžijwala za Erb tři Jablek Granátowých/ tijm způsobem yak Erb ten tuto položen gest.

PAn Bohusse Drnowský z Drnowic a na Reycy rc. Syn Pana Bernartha Drnowského / přissedssy k Léthům swým oženil se/ a poyal sobě za Manželku Vrozenau Pánu/ Pannu Mádalénu Bruntálskau z Wrbna/ Dceru Wýsoce Vrozené° Pána / Pana Hynka Staršsijho Bruntálského z Wrbna / na Bruntáli/ Goldssteyně a Helffenssteyně rc. Neywyžssijho Heytmana Margkrabstwij Morawského rc. Kterežto Swadebnij Weseli /konáno bylo w Olomaucý Létha Páně 1593. dwadcátého pátého dne Měsýce Ledna rc.

Tohoto Rodu Panůw z Drnowic/žádného wjcegi na ten čas potomka Mužského Pohlawij/ mimo tohoto Pana Bohussy z Drnowic a Pana Otce geho žiwého nebylo: ale wssak Pán Bůh gest mocný/ že skrze tyto dwě osoby/ rozmnožiti gey mocy ráčij/toliko potřebj gest zato prosyti a wůli geho dostatečně plniti / y wsseliyaké Ceremonye/ z geho poručenij nařijzené / zachowáwati.

Panna Dorotha Drnowska z Drnowic/ Dcera Pana Bernartha Drnowského/a Sestra Pana Bohusse/dostala se k Manželstwij/ Vrozenému Pánu / Panu Hronowi Březnickému z Náchoda/na Lisycých a Tulessicých/s nijmž gestli že gest yaké Dijtky zplodila / wěděti sem nemohl.

O Erbě

O Erbě a Rodu Panuow z Hrádku.

Urozený a Statečný Rytjř Pan Mikuláš z Hrádku a na Nowém Zámku ꝛc. Podkomořý Margkrabstwý Morawského / kterýž tolikéž na témž Saudu Zemském toho času když sem tuto Knýhu spisowal/ mýsto swé měl. Rod těchto Panůw gť welice starožitný w Králowstwj Cžeském/ kteréhožto Předkowé k mnohým welikým wěcem yak Králowstwj toho/ tak také y Margkrabstwj Morawské°/ potřebowáni býwali/ což nýžegi čtauce patrně poznáš.

Přzedkowé Rodu tohoto / bzýwali zdáwna Erbu tjm způsobem/ totižto sstrych zlatty na modrém Poly / Helm otewřený / na něm Koruna/ a z ný pět Peřj Psstrosowých ꝛc. Rakby dáwno z Cžech sem do Morawy přenesti se měli/ o tom žádný duowodně wěděti nemůže. Ale wssak mnohé paměti Starožittné od dáwnýjch Leth w Vřadech tohoto Margkrabstwý Morawského ge býti prawý: O nýchž tuto krátičce čtauce/ poznáš že gsau wtom Erbě wzáctni Mužowé býwali.

List Klássteru Swatého Michala w Městě Olomaucy náležegýcý/ wspomýná mezy ginými Raddami Krále Wáclawa/ Pana Markwarta z Hrádku/ Podkomořjho/ ale wssak to° nedokládá Králowstwili Cžeské°/ aneb Margkrabstwý Morawského. W kterémžto Listu tato slowa napsaná stogi: Præsentibus, Vitkone de Noua Domo, Marquardo de Hradek subcamerario, Bohuñ filio Cerhonis, Leone de Bolehradicz, Hermano de Letouia, Stephano Sudomiri. Insuper curiæ Capellanis, Gaudētio & Vogislao, et alijs fide dignis. Toho Listu datum gť/ Léta ꝛc. 1255.

List

HAgek Hystoryk Czeský/ Létha Pá-
ně 1256. na listu 239. připomijná Mirosse
z Hrádku/ kterýžto geda blijzko před Králem
Přemyslem na Hrad Pražský/ když w gijzdel na
Most zdwihnuti tak weliký wijtr se strhl/ že
gest gey y s Koněm geho do Přijkopa swrhl.
Kuoň se zabil/ ale on zdrawý wy-
ssel/ toliko se proletěl.

PAna Waltera z Hrádku Heytmana
Margkrabstwij Morawského/ wspomij-
ná List geden Jana Krále Czeského/ Létha Pá-
ně 1318. daný/ čemuž/ List tento čtauce/ lépegi
porozumijss.

NOS IOANNES DEI GRATIA
Bohemiæ & Poloniæ Rex, ac Lucemburgensis Co-
mes &c. Ad vniuersorum noticiam volumus per-
uenire. Quod licet Gerussa de Dobelniss dum vi-
ueret, nobili Matronæ Catherinæ relictæ quondam fidelis nostri Theso-
nis de Lomnicz sorori suæ, medietatem quæ est in villis Siprız & Blesuicz,
ante ciuitatem nostram Brunensem sitis pertinuit, donasset: Strenuus ta-
men vir quondam Valterus de Castello tunc Marchionatus nostri Mora-
uiæ Capitaneus, nescimus qua decausa medietatem villarum ipsarum obli-
gauit Vencesslao quondam Iudici dictæ Ciuitatis nostræ Bruneñ: prodi-
cta pecuniæ quantitate, & cum ad præsens propter ipsius vencesslai demeri-
ta medietas villarum ipsarum ad nos sit iuxta terræ consuetudinem, etiam
si eam iusto titulo possedisset, rite & rationabiliter deuoluta, Caterinæ præ-
dictæ pium quem in hoc concepit perficere, considerantes affectum: Me-
dietatem prædictarum villarum, cum omni eo iure quo per quondam Ge-
russam sororem suam prædictam donata fuerat, conferimus & donamus ad
maioris nostræ gratiæ cumulum, benignius concedentes eidem, vt medie-
tatem ipsarum villarum, nouo Monasterio Beatæ Annæ de nouo constru-
cto, & in horto nostro, ante præfatam ciuitatem nostram Brunensem sito,
cui & quædam alia bona sua legauit, legare valeat, & vnicæ volentes vt
medietas villarum prædictarum ipsi monasterio pro habenda in ipso iugi-
ter nostra memoria, perpetuis temporibus debeat pertinere, harum testi-
monio literarum. Datum Idus Feb: Anno vt sup:

ZA Panowánij téhož Krále Jana / Hágek w Kronyce swé na Listu 292. připomijná Pana Přemysla z Hrádku/ Proto/ že gṡt po Bitwě w kteréž Plychta z Žerotijna zabit/ p swú Mužnost spolu s ginými mnohými Cžeskými Pány/ od Ludwijka Krále Rijmské° pasowán na Rytijřstwij. To se dálo Létha Páně 1319.

GIrijka z Hrádku Léta Páně 1417. na Listu 373. týž Hystoryk wspomijná. Proto/ že gest spolu s Josstem z Cžastolowic/ wyslán byl od některých Panůw Cžeských w potřebách wssý Obce a Králowstwij Cžeského / k Králi Wáclawowi/ kterýž se byl zawřel na Zámku Točniku. O čemž sobě čti v téhož Hystoryka.

LEtha Páně 1444. Pan Ctibor z Cymburgka a z Towačowa / mezy ginými Rytijřstwem Margkrabstwij Morawského / připomijná Ozwalda Ocyngera z Hrádku ꝛc.

NA Sgezdu Benessowském kterýž byl Létha 1451. gmenowaný Hágek Hystoryk Cžeský/ Pana Jana z Hrádku spolu s Giřijm z Kunstátu y ginými mnohými Pány Cžeskými býti prawij.

PAna Samuele z Hrádku a z Walečowy Podkomořij° Králowstwj Cžeské°/ na Listu gednom Městu Hradisstij náležitým / nacházým. Kterýž se takto začijná: Vladislaus DEI Gratia Bohemiæ Rex, Marchio Morauiæ, Lucemburgensis & Silesiæ Dux, ac Lusatiæ, Marchio &c. Datum Pragæ die 20. Mensis Aprillis Anno Domini 1471. Ad Mandatum Domini Regis, Samuele de Hradek subcamerario Regni Bohemię referēte.

Téhož Pana Samuele z Hrádku/ Autor Kalendáře Hystoryckého circa Annum 1488. připomijná/ O kterémž prawij že multos annos officium gesit fæliciter.

LEta ꝛc. 1503. o Panu Mikulássowi Czechowi z Hrádku paměti Kostela Olomauckého/ zmijnku činij.

PRzi wolenij Krále Ferdynanda wspomijná Hystoryk mezy ginými Pány a Rytijřstwem Linharta Markwarta z Hrádku ꝛc. Což se dálo Létha ꝛc. 1526. očemž čti List 474. w Haykowé Kronyce.

PAna Wáclawa z Hrádku řečeného Czech/ wspomijná List Panůw z Zástřizl/ daný Léta ꝛc. 1536. A při něm Mikulásse Starssij° z Hrádku a na Počenicých. Mikulásse Madssij° z Hrádku a na Dřinowém/ Wolffa z Londgistu/ Gijřjka z Zástřizl a na Czetechowicých/ Gijřjka z Zástřizl a na Markowicých/ Wáclawa Offoy a na Páčlawicých. Ti wssyckni se w tom Listu podepsali/ a Pečeti swé k němu přiwěsyli.

Tento Pan Wáclaw z Hrádku/ yakž se o něm některé paměti nacházegij. Měl Manželku Dorothu Bořitownu z Budče/ kteráž mu porodila Syna Jarosse z Hrádku/ O němž některé paměti Kostela Olomauckého zmijnku činij/ že gest s Manželkau swau Žoffigi z Czečelic/ témuž Kostelu Olomauckému we Wsy Fryčowicých/ za Biskupstwij Stanislawa Turza/ tři Sedláky darowal.

PAna Mikulásse Mladssiho z Hrádku/ mnohé paměti (gehož y pamět Lidská snássij) připomijnagij. Měl Manželku Kateřinu Střelownu z Lukawice/ s nijž zplodil tyto Syny/ Jarosse/ Jana/ Wyléma/ Wáclawa/ Albrechta/ Jana druhého/ Znáthu/ Wyléma druhého/ a Mikulásse z Hrádku o kterémž nahoře při začátku Rodu tohoto y nijžegi čijsti můžeš. A gednu Dceru gménem Ewu.

Czasto

CZasto psaný Hágek Hystoryk Cze-
ský/ wspomijná Kněze Frydrycha z Hrádku/
Kanownijka Kostela Pražského / pokládagijce
gey mezy ginými Hystoryky/ kteřj přjběhy Krá-
lowstwj Cžeského spisowali. Ale wšak kte-
rého by Roku žiw býti měl/ toho
nedokládá.

LEtha Páně 1531. List Pana Ja-
na Kuny z Kunstátu Neywyžssijho Heytma
na Margkrabstwij Morawského wspomijná
Pana Ctibora Cžecha z Hrádku/kteréhožto Sy
rotkůw Poručnijkem gest byl wýš gmenowaný
Pan Jan Kuna z Kunstátu / a o gegijch dluhy
kteréž gijm po Otcy gich náleželi/saudil se s Uro-
zeným Pánem / Panem Janem z Pernssteyna a
na Helffensteyně. K tomu Listu Pečeti swé při-
wěsyli: Urozenj Páni/Pan Krystoff z Bozkowic a na Třebonj Ney-
wyžssij Komornijk Margkrabstwj Morawské°/Pan Jan Starssij z
Ssternbergka a na Kwasycých/Neywyžssj Sudj téhož Margkrab-
stwij/ Pan Wylém Kuna z Kunstátu a na Hrádku/Pan Jan Mlad-
ssij z Ssternbergka a na Holessowě / Urozený a Statečný Rytijř
Pan Jan z Ledský a na Choryni Hoffrychtýř Dworu Pána Bisku-
pa Olomauckého / a Urozený Pan Michal Bitowský z Slawiko-
wic ꝛc.

PANA Ssebestyana Markwarta z
Hrádku a na Nekmiři / za Panowánij Fer-
dynanda Krále Cžeského/ Hystoryk Cžeský pra-
wij býti Purgkrabjm Karlssteynským ꝛc. Téhož
Pana Ssebestyána nacházým gesstě na Listu ge-
dnom Létha ꝛc. 1552. kterýž gest mu byl dán od
Purgkmistra a Raddy Města Brna/kteréhož gt
tento smysl : Nos Magister Ciuium & Consules
Ciuitatis Brunensis Marchionatus Morauiæ, No-
tum facimus omnibus & singulis, cuiuscunque status seu conditionis, præ-
sentes literas visuris, lecturis seu audituris, Nos esse rogatos ac requisitos
nomine Nobilis ac Strenui Domini Sebestiani Marquardi de Hradek alias
de Castello & in Nekmirz, Burgravij Arcis Karlsteyn, vt Priuilegium quod
nobis exhibitum est, Serenissimi quondam Ioannis Boemiæ & Poloniæ
Regis,

Regis, ac Lucemburgensis Comitis, quo ad ostendendam & approbandam prædecessorum suorum nobilem prosapiam, sibi posterisq; suis opus futurum transsummi, exemplari, & in publicam formam redigi curaremus. Nos igitur prædicti consules Ciuitatis Brunensis illius iustis præcibus annuentes, præfatas literas seu Priuilegium, vt præmittitur nobis exhibitum & præsentatum in Pargameno scriptum, sigillo magno roboratum, non viciatum, neq; in aliqua parte suspectum vidimus, habuimus, manibus tractauimus, & diligenter legendo inspeximus, ac fideliter transsummi, transscribi, exemplari, & his literis inseri curauimus, cuius tenor de verbo ad verbum sequitur & est talis. **Ten wssecken List máš giž wýssegi při osobě Waltera z Hrádku Heytmana Margkrabstwij Morawského slowo od slowa položený / kteréhožto Listu aneb Widymusů / tato zawůrka gest:** Nos igitur præfati Consules, in huius rei firmiorem fidem, has literas sigillo Ciuitatis Bruneñ: munire iussimus. Datum Brunæ 27. Feb: Sabbato post festum Mathiæ, Anno: 1552.

LEta Páně 1534. za Panowánj Ferdynanda Krále w Czechách / w některých pamětech nacházým tyto Předky Erbu toho. Yako napřed Pana Wáclawa Samuele z Hrádku a na Stakořijch / Balthazara Bohuchwala z Hrádku / Bořka Boharyňského z Hrádku a na Přijmě / Bořka Mladssijho Boharyňského z Hrádku / Borsse Radikowského z Hrádku / Bohuslawa Bohuchwala z Hrádku a na Přesticých / Bohuchwala Hrádka z Hrádku / Buryana Boharyňského z Hrádku / Diwisse Boharyňského z Hrádku a na Boharyni / Humprechta Markwarta z Hrádku a na Ržency / Jana Hrádka z Hrádku / Jana Bořka z Hrádku / Jana Držděra z Hrádku / Jana Bohuchwala Hrádka z Hrádku / Jana Bohuchwala z Hrádku a na Bukowé / Linharta Markwarta z Hrádku a na Trpistech / Martina Radikowského z Hrádku / Mikulásse Sulka z Hrádku / Petra Boharyňského z Hrádku / Ssebestyána z Hrádku a w Přijssowě / Wawřince Boharynského z Hrádku / Wyktoryna Bohuchwala z Hrádku / Wyléma Hrádka z Hrádku / a Zygmunda Stacha z Hrádku etc.

Toho časů a Létha na hoře psaného w Margkrabstwij Morawském tito se nacházegij: Jan Tarant z Hrádku / Mikuláss z Hrádku a na Počernicých / Mikuláss Mladssij z Hrádku a na Dřinowém / a Wáclaw Pocenský z Hrádku etc.

ZA téhož Ferdynanda Krále a giž Cysaře Rzijmského etc. Léta etc. 1556. tito Páni z Hrádku w Králowstwij Czeském se připomijnagi: Diwiss Bořek Boharynský z Hrádku / Gindřich Hrádek z Hrádku a na Hrádku / Giřijk Markwarth z Hrádku a na Kopy-

a na Kopyſtech/ Humprecht z Hrádku a na Rzencých/ Jan Boharynſký z Hrádku/ Jan Drzder z Hrádku a na Zebirowě/ Linhart Hertmanicky z Hrádku/ Linhart z Hrádku/ Markwarth Humprecht z Hrádku a na Jablonicy/ a Mikuláſs Sulek z Hrádku a na Chráſſtianech rc.

ZA Maximiliána toho gména druhé° Cýſaře Rzjmſkého/ Vherſkého a Czeſkého rc. Krále rc. Létha rc. 1572. Oſoby Rodu toho tito žiwi byli: Diwiſs Boharyňſký z Hrádku a na Wikoſſech/ Gindřich Hrádek z Hrádku a na Wodicy/ Giřijk Hartmanický z Hrádku/ Giřijk Markwarth neyſtarſſij z Hrádku a na Trpiſtech/ Giřijk Markwarth mladſſij z Hrádku a na Rzenčijch/ Humprecht Markwart z Hrádku/ Jan Bohuchwal ſtarſſij z Hrádku a na Nemilkowě/ Jan Drzder z Hrádku a na Czebiwě/ Jan Markwart neyſtarſſij z Hrádku/ Jan Markwart ſtarſſij z Hrádku a na Nekmiři/ Kryſtoff Markwart z Hrádku a na Bělý/ Wáclaw Drzder z Hrádku a na Czeliwě/ Wylém Markwart z Hrádku/ a Wáclaw Samuel z Hrádku a na Stakořijch.

ZA Panowánij Rudolffa též toho gména druhého Cýſaře/ Vherſkého a Czeſkého rc. Krále rc. Margkrabě Morawſké° rc. w témž Králowſtwij Czeſkém/ tito ſe nacházegj: Beneſs Bohuchwal z Hrádku/ Diwiſs Markwart z Hrádku a na Wrchlabij/ Gindřich Hrádek z Hrádku a na Wodicy/ Giřijk Hertmanický z Hrádku/ Jan Bohuchwal z Hrádku a na Nemilkowě/ Jan Markwart z Hrádku na Nekmiři a Auňowicých/ Kryſtoff Markwart z Hrádku a na Bělý rc.

ZDe na Morawě giž wijcegi toho Rodu na ten čas nebylo/ toliko z počátku pſaný Pán Mikuláſs z Hrádku a na Nowém Zámku/ Podkomořij Margkrabſtwij Morawſkého/ Syn wýš gmenowaného Pana Mikuláſſe z Hrádku a na Dřinowém/ a Panij Kateřiny Střelowny z Lukawice/ kterau byla porodila Panij Ewa z Wickowa.

Tento Pan Mikuláſs z Hrádku měl Manželku Panij Bohuňku Krčmownu z Koněpas/ kteráž mu porodila tři Syny: Michala/ Ctibora/ a Mikuláſſe Wáclawa/ a Dceru Annu/ Ta když ſem tuto Knijhu pſal/ byla dwau Leth wſtařij/ narodila ſe Létha rc. 1591. při památce Swatého Ducha. Synowé geho geſſtě wſſickni žiwj zůſtáwagj.

¶ O Předcých Erbu a Rodu tohoto/ w Kronykách Czeſkých y na giných mnohých mijſtech/ zmijnka ſe činij.

O Rodu

O Rodu Pannow Syrakowſkých z Pěrkowa.

WEdlé Pána Podkomořůho na témž Zemſkém Saudu měl mjſto Vrozený a Statečný Rytýř Pán Ctibor Syrakowſký z Pěrkowa/ na Staré Wſy a Paſſkowé ꝛc. Neywyžſſý Pýſař Margkrabſtwý Morawſkého ꝛc. Vžýwal Erbu z dáwných Předkůw ſwých/ tým způſobem/ totižto Střelu a půl Prſtenu. Předek geho ſem do Morawy zagel okolo Létha ꝛc. 1530. gemuž gméno bylo Jeroným Syrakowſký z Pěrkowa/ z dáwných a wzáctných Rodičůw w Králowſtwý Polſkém w Dobřinſké Zemi zplozený / od kterýchž geſt tento Erb/ w tomto Margkrabſtwý Morawſkém nabytý/ a to takowým obyčegem.

PEtr z Radikow z Země Dobřinſké / kdež až poſawád geſt Zámek z kamene poſtawený/ Slaužýce na Morawě za Žoldnéře/ w onyno weliké nepokoge/ poſtracenj Bitwy Krále Swatopluka/ když ze wſſech ſtran to Králowſtwj nátiſky a křiwdy trpělo/ nebo Nepřátelé weliké wpády z Vher do Morawy činili/ a wſſecko napořád Mečem a Ohněm plundrowali: Gimžto Morawané/ žádného odporu tak na poſpěch dáti nemohli/ Oni pak nabrawſſy welikau laupež nazpátek ſe wracowali: Z njchžto geden Pohan opozdiwſſe ſe popſpýchal neſa za ſebau na Koný Pannu Rodu welice wzáctného / kterážto zdaleka vzřewſſy Petra Rytýře/ (kterýž gezdil aby Woyſko nepřátelſké ſpatřil) poznala gey že geſt Morawec / a neſmégic žadné pomocy hlaſem od něho žádati/ toliko ruce ſwé nahoru wſpjnala tjm mu znamený dáwagýc/ možnéli geſt aby gi od toho Pohana wyproſtil. Petr Rytýř byſtře k tomu Pohanu přiſkočiwſſy a gey s Koně ſwalywſſy zabil/ a poyawſſy s ſebau Pannu/ na mýſto pokogné s poctiwoſti doprowodil/ kterážto včiniwſſy mu poděkowáný/ a wídauce gey býti Człowěka kráſného / přiſlibila mu tu geho ſměloſt wynahraditi/ a geſtli že gý Pán Bůh we zdrawý do gegý Wlaſti nawráti/ žádného giného krom geho ſamého (což geſt y přiſáhau ſtwrdila) za Manžela ſobě pogýti. Toho wſſeho na zdržený Prſten z ruky ſniawſſy/ s nim

ſſy/ s nim

ſſy/ s nim ſe na poly rozdělila. On pak chtěce něyakau wětčij kořiſt na Pohanu zeyſkati/ odgel zanechawſſy při nij wſſy Laupeže y Koně z kteréhož toho Pohana ſrazyl. A když odgel/ Syn gednoho Pána wzáctného gménem Wyſſebora/ kterémuž řijkali Božeta/ náhodau na tu Pannu treffiwſſy/ a od nij doſtatečnau ſpráwu toho wſſeho wzawſſy/ pogal gi s ſebau z toho Leſa a na Přerow doneſl/ namluwiwſſy gi na to/ aby powěděla že geſt gi on ſám z Rukau Pohanſkých wyſwobodil.

Panna chtijce tijm ſpijſſegi bezpečná býti/ a widauce ſwého wyſwoboditele wijcegi dychtěti po Pohanſké kořiſtj a nežli po gegj ſwobodě/ ſnadně na wſſecko Božetowi namluwiti ſe dala/ ale wſſak ſlowo ſwé/ y to co geſt Petrowi přiſljbila/ w dobré paměti v ſebe zachowala. Božeta pilně v Přátel Panny o to ſe ſtaral/ aby mu od nijch dána byla/ yakožto tomu který gi z Rukau Pohanſkých wyſwobodil. Přátelé poznawſſe wěc býti ſprawedliwau/ k tomu ſwé powolenj dali: Panna pak očekáwala něyakého ohláſſenij od Petra/ kterýž wijcegi litowal Koně/ nežli ſamé Panny/ A ta toliko ſama gediná/ w Statku po Otcy zůſtala/ kterýž welmi weliký na nij připadl. Dowěděwſſy ſe Petr o Weſelij té Panny/ gel tam aby mu ſe wždy geſtli že ne ona/ ale kořiſt geho nawrátila/ nebo geſt ſe obáwal Přátelůw Božetowých/ geſtli že by mu yakau překážku w tō včiniti chtěl/ Nadto wýſſe ani ſám ſobě nedůwěřil/ aby tak Bohaté Panny doſáhnauti mohl/ a to proto/ že geſt byl Cyzozemec/ ačkoliw měl k nij před Božetem wětčij ſprawedliwoſt: Ale wſſak neodměnugjc Oděwu ſwého/ tak yak gi byl odgel/ na to Weſelij přigel/ a wſſedſſy do pokoge kde ge oddáwati měli/ puol Prſtena toho Panně zaſe nawrátil. Kterážto poznawſſe Petra a ſměloſt na ſebe wzawſſy/ řekla: Proſým wás Přátelé milij/ křiwdy mně ani tomuto Rytijři činiti neračte/ Onť ſám geſt ten který mne z Rukau vkrutného Pohana wytrhl/ a gey zabiwſſy do Leſa odwedl/ wſſecky wěcy ſwé při mně zanechawſſy. Pan Božeta pak náhodau na mne treffiwſſy/ s ſebau pogal/ a to powěděti rozkázal že geſt on ſám mne Pohanůw obránil: A protož proſým aby ten křiwdy netrpěl/ který Hrdlo a zdráwij ſwé/ pro ſwobodu mau wynaložil. Božeta zaſtyděwſſy ſe/ proti prawdě mluwiti nemohl/ nebo Petr netoliko z ſamé ſpráwy té Panny/ která geſt to dobrowolně wyznala když půl Prſtena ſwého a Oſobu Petrowu vhlédala/ ale y Rukau ſwau/ toho dokázati chtěl. Což Přátelé widauc/ nezaſtawugjce ſe nad chudobau Rytijře toho/ hodnoſt geho welikau wyznáwagic a té Panny ſtáloſt a wjru ſchwáliwſſy/ za prawau Manželku mu gi oddali. A tak Petr w tom Oděwu w kterém Pannu z Rukau Pohanſkých wytrhl/ Weſelij Swadebnij wykonal: Potom pak Statek Ženy ſwé Přátelům prodawſſy/ ſpolu s nij do Wlaſti ſwé ſe obrátil/ A čaſto ſobě tu přijhodu

k pameti přiwozugic/ půl Prstena a půl Střely k němu přiložiwssy/ K (proto že gest ta Panna byla z Rodu Odřiffausuow/ aneb Odrowaunžůw/ o nichž při Wywodu Rodu Panůw z Daubrawice wypsáno máss/) a na Helmě Růce z Koruny/ tak yak gest Panna pomocy od něho žádala/ za Erb sobě obgednal.

Přigewssy potom do Wlasti/ k wůli Zeny swé/ od Statku z kterého se psala/ kaupiwssy Ssyrokau Dědinu na Kuyawách/ Městečko založil/ a gemu Kostelec řijkati poručil/ z kteréhožto až posawád Potomkowé geho Kosteleckými se pijssi. Znáti gest že w tom práwě Božij wůle byla/ nebo až posawád w Králowstwij Polském na rozdilných mijstech toho Rodu welice mnoho se nacházý.

TEnto Petr měl dwa Syny Petra přigmijm Ogaun/ od kteréhožto wssecken ten Rod a Erb Ogaunčiken až posawád se gmenuge. Ti wssyckni magij Statky swé weliké w Králowstwij Polském/ a w Zemi Dobřinské/ o nichž tuto nijže pořádkem čijsti budess.

ONdřeg řečený Powala druhý syn Petra z Radikowa. Ten w Krakowském a Sendomirském Kragi Djl swůg po Otcy wzal. Gehožto potomcy až posawád Powalami se gmenugj/ o nichž krátce pro Potomky w tomto Kragi/ Rody ty od obau Bratrů possly/ kteřij z kterého Statku se pijssi/ tuto za slussné widělo mi se položiti/ ačkoliw pro weliké rozrozenj a rozličné gména w onom ssyrokém Králowstwij/ nemohl sem o wssech wěděti/ nebo gich w Litwě kteřij přigati byli do Erbůw za Wladislawa Jagella Krále Polského/ mnoho se nacházý.

PAni Kostelečtij kteřijž od Ogauna počátek swůg magij Lidé welice Slawnij. Toho Rodu plné Kronyky Polské se nacházegij. O Janussowi Kosteleckém Weywodě Břeském/ čti Cromera/ Dlubosse/ Měchowitu a Wapowského prawdiwé Hystoryky Polské/ kteřijž ho připomijnagi/ Létha Páně 1247.

O Mi-

O Mikulássowi Weywodě Kalisském týž Hystorykowé Létha zc. 1258. zmijnku činij.

WIssaw Kostelecký byl Biskupem Krakowským/ Létha zc. 1242.

JAnusse z Kostelce Kronyky Polské Létha Páně 1259. prawij býti Weywodau Inowlaclawským.

WOgtěcha Kosteleckého wspomijná Kromer w swých Knijhách Dwanáctých. Proto: že gest Zámku Pakosstij před Křijžownjky Prusskými obránil. To se dálo Létha zc. 1305. Byl potom Weywodau Břeským.

TYž Hystoryk w Knijze Dwadcáté Cztwrté/ Jana Kosteleckého prawij býti Weywodau Inowlaclawským.

PAwla Ogauna Kosteleckého a na Spitimiři Weywodu Lencického/ wspomijná Měchowita/ Létha zc. 1329.

PAwel Kostelecký byl Biskupē Chelmským/ kteréhožto Priuilegium wspomijná/ dané Létha zc. 1460. za času Pawla Papeže.

MIkuláss Kostelecký byl Weywodau Břeským/ Létha Páně 1459.

LEta zc. 1509. Mikuláss Kostelecký/ byl Biskupem Chelmēnským/ o němž mnohé Pamēti se nacházegij.

ZA Paměti Lidské/ Ondřeg Kostelecký byl Kasstelanem Wonickým/ a Správcým Pokladůw wssý Koruny Polské. Pogal sobě Manželku z Králowstwij Czeského/ o nijž kterého by Rodu byla/ wěděti nemohu. Zplodil s nij Dceru Beatu Kněžnu Ostrowskau/ kteraūž potom Albrecht Lásky z Rodu a Erbu toho pogawssy sobě za Manželku/ na Zámku Kežmar-

 kuw

ku w Wězenj vmořil/ weliký Statek po nj wzawssy wsseckem marně vtratil.

BRatr tohoto Kasstelana Wonického byl Weywodau Břeſkým/ zanechal po ſobě tři Dcery.

JAn Koſtelecký třetj Bratr gich Weywoda Poznánſký/ Staroſta Człuchowſký a Tucholſký/ zanechal po ſobě Syna který byl Weywodau Lenčickým a Staroſtau Człuchowſkým Tucholſkým a Bydgoſkým ꝛc. Ten měl čtyry Syny: Neyprwé Jana Weywodu Sſeradſkého/ Generála Welké Polſky/ Nákelſkého/ Bydgoſkého ꝛc. Staroſtu/ v kteréhožto ſem ſe yá z mladoſti wychowal.

LVkáš Koſtelecký druhý Syn gmenowané Weywody Lenčického/ na ten čas geſt Biſkupem Poznánſkým/ kterýžto za Mladých Leth ſwých gedauce přes Moře/ k welikému nesstěstj přiſſedl/ tak že geſt ſe s nimi Koráb roztrhl/ on toliko Prkna gednoho ſe vchytiwſſy/ s pomocý Božj z toho nebezpečenſtwj wyſſel.

ONdřeg Koſtelecký Bratr gegjch wlaſtnj/ byl Weywodau Poznánſkým/ Pizdrſkým a Gněwkowſkým Staroſtau.

STaniſlaw čtwrtý Bratr Kaſſtelan Rogozenſký/ Człowěk welice Slawný ꝛc. Potomcy geho žiwi zůſtáwagj.

TEhož Předka gſau wlaſtnj Potomkowé Páni Dialinſſtj/ gichžto Předek Jan Dialinſký/ byl Weywodau Chelminſkým w Pruſſých/ Léta Páně 1259. Giné mnohé z Rodu toho Kronyky Polſké wſpomjnagj/ prawjce ge býti Biſkupy a přednjmi Senátory. Těch potomkowé za naſſeho wěku byli Lidé welice ſlawnj/ yako Jan Dialinſký Weywoda Chelmienſký. Synowé geho na ten čas magj na ſobě Vřady Senátorſké.

MJchal Bratr geho byl Podkomořjm Chelminſkým/ a Heytmanem Dobřinſkým/ žádného Potomka Mužſkého Po-

ho Pohlawij po sobě nezanechal / toliko tři Dcery/ z kterýchž gedna gménem Alžběta / dána byla za Manželku Panu Stanislawowi Cžikowskému z Wogislawic/ o němž na hoře w Stawu Prelátském zmjnka se včinila.

RAffael Dialinský Bratr gjch Kasstelan Břeský/ pogal sobě za Manželku Kateřinu Hrabinku z Gorky / kteráž vžjwala Erbu swého tjm způsobem. Ta mu porodila Syna gménem Lukásse / kterýž měl Manželku Zoffigi Zámoyskau/ wlastnij Sestru Jana Zámoyské° Neywyžssjho Heytmana a Kancléře Králowstwij Polského.

CZtwrtý Bratr těchto gmenowaných Panůw / Pawel Dialinský/ byl Kasstelanem a potom Heytmanem Dobřinským ꝛc.

STěmi Pány Dialynskými od gedno° Předka mnozý Rodowé w Dobřinské zemij počátek swůg magij: yako Páni Zelsstij/ Rod welice wzáctný/ Kučborsstij/ Mukřinowsstij/ Rudowsstj w Plockém Weywodstwj/ Malsstij/ psali se potom de Male: Gjchžto Předky Kronyky Polské wzáctnými Senátory býti prawij. Godissewsstij/ y mnozý ginij / kteřijžto wssyckni od gednoho Předka gdau/ toliko že sobě po Statcých Tytule změnili.

PAni Kučensstij na Kugawách kteřijž s Kosteleckými od gednoho Předka gdau/ bywali Lidé Slawnij / očemž Kronyky Polské wyswědčugi. Nebo Jana Kučenského Kromer w Knjhách swých prawij býti Weywodau Břeským. W témž Kragi gsau Balensstj z kterýchž geden na ten čas gest Heytmanem Krosswickým. Tam tolikéž Kosstelsstij/ Roskowsstij/ Broněwsstij w Poznánském Weywodstwij/ Radočtij w Plockém Weywodstwj a w Dobřinském Kragi ꝛc.

W Témž kragi Dobřinském od gmenowaného Předka/ magij počátek Rodu swého Páni Syrakowsstij/ o nijchž se gest tuto řeč začala: Z kterýchž gest mnoho Mužuow wzáctných býwalo/ yako za Krále Augusta/ a Stefana Bathoreho/ byl Pan Jan Syrakowský Weywodau Lenčickým/ Człowěk welice slawný.

PAn Jan Syrakowský/ Syn téhož Pana Jana Weywody Lenčického/ byl Kasstelanem Lenckým/ a Starostau Předeckým/ kterýž tolikéž po sobě potomky Mužského y Zenského pohlawij zanechal. Byl dlauhý čas Podkomořijm Země Dobřinské/ kteréhožto mijsto zastáwal Ondřeg Paprocký z Glogol/ Otec myog wlastnij/ očemž Acta Podkomořského Vřadu swědectwij wydáwagi rč.

Ti Páni Syrakowsstij w Kragi Dobřinském/ pžissi se z Bohuslawic/ ginij pak Streycowé gich z Pěrkowa/ kterýchžto Rod w témž kragi wzáctný se nacházý.

Z Jech Panuow Syrakowských z Pěrkowa wlastnij Bratr gménem Jeronym/ okolo Létha Páně 1530. wyslán byl na Morawu/ kdežto skrze poctiwé chowánj swé v wssech lásku zeyskal: Byl w držennij Zámku Vchwaldu se wsseliyakým geho přislussenstwijm/ Očemž swědčij Erbowé geho/ ti kteréž sem tuto položiti dal. Prwnijmu řijkagi Dolenga/ kteréhož welicý a wzáctnij Rodowé w Králowstwij Polském vžijwagi. Druhý se gmenuge Prawdic/ kterýž gest z Morawy do Králowstwij Polského přinessen/ o gehožto počátku při Wýwodu Panuow Kokorských z Kokor wypsáno neydeſs. Třetij Erb geho byl wymalowaný kterémuž řijkagi Junossic to gest Beránek/ gehož mnoho Rodu wzáctných w témž Králowstwij vžijwá. Na ten čas gest toho Rodu Stanislaw Karnkowský Arcybiskup Gnězněnsky rč. Cztwrtý geho přirozený/ kterýž se gmenuge Ogaunčik rč.

Ten Pán

Ten Pan Jeronym Syrakowſký / oženil ſe w tomto Margkrabſtwij Morawſkém/ poyawſſy ſobě k Stawu Swatého Manželſtwij Panij Kateřinu Petržwaldſkau z Petržwaldu/dceru Pana Hanuſſe Petržwaldſkého/kterau byla porodila Panij Aléna Pražmowna z Bilikowa/ Dcera Vrozené Panij / Panij Alžběty z Žerotijna. Tu Panij Alžbětu z Žerotjna zplodila Panij Johanka z Kaunic/ očemž při Erbě Panůw Pražmůw ſſijrſſj zmijnka ſe včinij.

Týž Pan Jeronym Syrakowſký/ vmřel Létha Páně 1570. yakž o tom Kámen Hrobowý w Staré Wſy w Koſtele ſwědčij / kterýž geſt nákladně okráſſlyti dal wýſs gmenowaný Pan Ctibor Syrakowſký Syn geho/ y Hroby Rodičům ſwým w něm poctiwě wyſtawěti a Text na nijch wyteſati/ těmito ſlowy : Létha Páně 1570. w Pátek den Swatého Matěge / dokonal geſt žiwot ſwůg w Kryſtu Pánu/ Vrozený Wládyka Pan Jaroſs Syrakowſký z Pěrkowa/ a na Staré Wſy/ a tuto pochowán/ gehožto duſſy Pán Buoh rač miloſtiw býti.

W témž Koſtele/nad Panij Manželkau geho a Mateři wýſs pſaného Pana Ctibora / tento text ſe ſpatřuge: Létha Páně 1572. w Pátek den památky Vmučenj Pána Kryſta / dokonala geſt žiwot ſwuog w Kryſtu Pánu Vrozená Wládyka Panj Kateřina z Petržwaldu/ Manželka neboſſtijka Pana Jaroſſe Syrakowſkého/a tu pochowána gt/gegjžto duſſy Pán Bůh wſſemohaucý rač miloſtiw býti.

ROd těchto Panůw Syrakowſkých z Pěrkowa / ačkoliw geſt zdáwna wzáctný a wſſem w Zemi Dobřinſké známy/ w kterěž y yá ſem ſe rodil: Ale wſſak pro lepſſj wědomoſt wſſech/ widělo mi ſe zaſluſſné Liſt Krále Auguſta/ daný Panu Jeronýmowi Syrakowſkému pro lepſſij toho wědomoſt položiti/ kterýžto ačkoliw Latinſkým Jazykem pſaný geſt / ale aby wſſem zgewný byl ſmyſl geho/ Czeſkým Jazykem kterýž od Kapitoly Olomaucké z Widymowaný geſt/ ſlowo od ſlowa tuto ſem položil /kterýž ſe takto začijná.

WE gméno Páně / Amen. K wěčné paměti. My Zygmund Auguſt z Božij miloſti Král Polſký / Welké Knijže Mozkewſké/ a Země Krakowſké / Sandomiřſké/ Sſeradſké/ Lenčiſké/ Kuyawſké/ Ruſké/ Pruſſké/ Mazowecké/ Chelmſké/ Elbinſké/ Pomorſké/ Samogetſké/ Pán a Dědic ꝛc. Známo činijme tímto Liſtem kterýmž náležij / wſſem y gednomu každému / tak nynégſſijm yako y budaucým otom Liſtu wědomoſt magijcým. Že Létha

Páně

Páně 1543. Jakož gſau někdy od nás byly do Olomauce naſchwál/
Důſtogný w Kryſtu Otec/Pán a Welikomocný Samuel Mategow-
ſký tehdáž Biſkup Plocký/ a Králowſtwij naſſeho Mijſto Kancléř/
Januſs Latalſký Poznanſký/a Jwo Wladiſlawſký/Sſtiaſtný Sřen-
ſký z Sokolowa/ Plocký a Maryeburſký/ Weywodowé a Heytma-
nij/ Poſlowé tehdáž naſſij/k wjtáni a k nám doprowázenj Ney Jaſ-
něgſſij někdy Panij Alžběty dobré paměti Manželky naſſi neyžádoſti-
wěgſſij poſláni/ přiſſel geſt k týmž Poſlům naſſijm Vrozený Jeroným
Syrakowſký/ ač z Zemj naſſijch z krage Dobřinſkého poſſlý/ ale z
Pacholetſtwij w Zemi Morawſké ſchowaný/prawjce kterakby mno-
zý tam w Morawě byli kteřijžby o geho Zemanſtwij pochybowali/ně-
kteřij také gey y wywrhowali/ žeby z nijzkého a proſtého řádu byl.
A aby poctiwým ſpůſobem od takowého rozhláſſeného a omylného
domněnij očiſſtěn býti mohl/ nepochybugic otom nic že to ſnadně mů-
že pokázati/ ani giného co tu w tom býti nerozuměgijc/ toliko že ně-
kteřij geho vtrhači gey/yako zagiſto ſobě za takowého položili: Pro-
ſyl Poſlů naſſijch yakožto těch Lidj/gegijchžto ſwědomij žádnému by
w pochybnoſt vwozowati nenáleželo/ aby o geho Zemanſtwij/ Vro-
zenoſti a Rodu/ cožby gim wědomo bylo wyſwědčili: Kdež oni do-
ſti poctiwé o něm gſau ſwědectwij wydali/ žeby on z Rytijřſkého a
poctiwého Rodu/ v nás zrozený byl/ tudiž y mnohým lidem znám a
powědom/ Nadto weyſſe žeby ſe wždycky poctiwě chowal/ Zeman-
ſkými poctiwými a práwě Rytijřſkými mrawý a obyčegi/ Erbem to-
likéž a giným wſſemi zewnitřnijmi ctnoſtmi/ kteréž ſe oſobě Zemanſké
pro ctnoſt připiſugi/ hogně ozdoben a obdařen byl. Nakžto wſſecko
Liſtowé gegijch Pečetmj ſtwrzenij kteréž ſme my wiđěli/ ſſijřegi w ſo-
bě obſahugij. Ale žeby to gmenowaných Poſlůw naſſijch wyſwědče-
nj mnohým ſe wiđělo a zdálo za nedoſtatečné/ lečby tolikéž y náſſe k
tomu přiſtaupilo/Proſſenj ſme gménem téhož Jeronýma Syrakow-
ſkého/ abychom y my wtom gemu miloſtiwě nápomocni býti ráčili/ a
Liſt pořádný gemu na to wydati powolili/ Kterýby před takowým
zlých Lidj domlauwánijm geho hágil a yako na mijſtě Swědomj byl/
že dotčený Jeroným Syrakowſký/ ne z proſtého a nijzſkého/ ale Ze-
manſkého Řádu a poctiwého Domu/ zrozený geſt. Kdež my na-
hlédnauce a pilně vwážjwſſe Swědomij giž gmenowaných Poſlůw
naſſijch/ kterážto ſama wſſem by za doſtatečné býti mohla/ nebo do-
ſti zřetedlná a ſwětla gſau: nechtěli gſme ſe neſnadnij w této žádoſti
gemu vkázati/ nýbrž tijm ochotněgi gſme to včinili/ že Vrozený Jan
Syrakowſký Podkomořij Kaliſsſký/ a Dworu naſſeho Refferendář
Muž ſlowutný a w naſſem Králowſtwj dobře zachowalý/dotčeného
Jeronýma přijbuzný/nic ſe od Poſlůw naſſijch Swědomijm nedělij-
ce/ To geſt o něm wyſwědčil a zgewně wyznal/ že dotčený Jeroným
bez wſſe-

bez wſſeliyaké o tom pochybnoſti geſt z Rodičůw Stawu Rytýřſkého zplozený/a gemu Krewnoſti ſpogený/Wlaſt a obydlý w Zemi Dobřinſké/ Otce také tam ſwého geſt měl/ a nynj Dědice že geſſtě má.

Protož poněwadž tyto wſſecky wěcy tak ſamé w ſobě gſau/ a wſſem yako řka wědomé geſt o dotčeném téhož Jeronýma Vrozenj/a Erbu/a že ne z nýzkého Ržádu poſſel/nechtýce my geho té dobré Powěſti zbawowati y tudiž geho Potomky/ chceme aby to wědomé bylo wſſem / že týž Jeronym prawdiwě geſt Człowěk Stawu Rytýřſkého/ a Domu poctiwého / z obogých Rodičůw w Zemi Dobřinſké zrozený / Erbu také od Otce totiž podlé Jazyku naſſeho domácyho Ogaunčik a Prawdic/ a od Mateře Junoſſic a Dolenga/ yakž pak z wymalowáný wlaſtnými Barwami wyſwětlenj ſe teď ſpatřiti to může/ a giné / což Zemanſtwý a ſſlechetné Krwý pro Ctnoſt ſe vděluge on tolikéž že tým obdařen geſt: Bratřý také/ Streycý / Přýbuzný a ſpřýzněný geho/prawi Zemané že gſau. Též také aby kdy yakým ſpůſobem poctiwoſt kteráž Lidem Rytýřſkým přináležý poſſkwrnil / newýme/ nýbrž to gſme poznali/ a v nás wyſwědčeno geſt / že wždycky on poctiwého obcowáni byl. A to o Zemanſtwý wyſwědčený gſme gemu miloſtiwě vděliti ráčili / tak aby někdo poněwadž w Morawě Cyzozemcem geſt o geho Zemanſtwý nepochywal / též také gemu yako y geho obogýho Pohlawý Dýtkam/ žeby z nýzkého Ržádu byl/ k poſměchu a hanbě od ko° kolіwěk wyčjtati ſe nemohlo. Tomu wſſemu na ſwědomý a lepſſý toho Wýru / k tomuto Liſtu Pečet naſſý přiwěſyti gſme dali. Datum w Krakowě Třidcátého prwnýho dne Měſýce Czerwence/ Létha Páně Tiſýcýho Pětiſtého Padeſátého třetýho/ A Králowſtwý naſſeho Létha Dwadcátého Cžtwrtého. V přýtomnoſti Důſtogných a Welebných w Kryſtu Otcůw a Panuow/ Mikuláſſe Děřkowſkého Arcybiſkupa Hnězneńſkého Dědičného Legáta a Prymaſa Králowſtwý Polſkého. Ondřege Žebřidowſkého / Krakowſkého. Ondřege Czarkowſkého / Poznánſkého. Ondřege Noſkowſkého/ Plockého. Jana Droyowſkého / Wladiſlawſkého. Jakuba Vchanſkého/ Chelmſkého. Staniſlawa Hoſyuſa/ Warmienſkého ꝛč. Biſkupůw. Také Welikomocných / Vrozených a poctiwých: Jana Hraběte z Tarnowa/ Kaſſtelana Krakowſkého/ a nad Wogſký naſſými Neywyžſſýho Heytmana / Sendomirſkého / Stryſkého/ Lubačowſkého ꝛč. Staroſty. Petra Kmithy na Wiſſnicy Hraběte/ Krakowſkého Weywody / a Králowſtwý naſſeho Marſſalka/Spiſkého a Kolenſkého ꝛč. Staroſty. Martina Zborowſkého Kaliſſkého Weywody / Sſidlowſkého/ Odolanowſkého ꝛč. Staroſty. Jana z Koſtelce Lenčického Weywody / Dobřinſkého/ Kowalſkého ꝛč. Staroſty. Jauuſſa z Koſtelce Sſeradſkého Weywody/ a Wětčý Polſký Generála/Nakelſkého ꝛč. Staroſty. Miku-

láſſe Odnowſkého z Fulſſteyna/Sendomirſkého Weywody/Lwow-ſkého rc. Staroſty. Ondřege Golčewſkého Rawſkého Weywo-dy rc. Sſtiaſtného Sřenſkého z Sokolowa/ Plockeho Weywody/ a Maryenburſkého/ Plockého/ Lwowſkého/ Wiſſniewſké° rc. Sta-roſty. Jana Dziergowſkého z Pawlowa/ Mazowecſké° Weywody/ Nurſkého/ Warſſewſkého rc. Staroſty. Erazyma z Kretkowa Hně-zněnſkého Kaſſtelana/a Pizdrſkého Staroſty. Petra Czarkowſkého Poznánſkého Kaſſtelana. Staniſlawa Mategowſkého Wonické-ho Kaſſtelana/ Dworu naſſeho Marſſalka/ Lubomlſkého/ Zawi-choſtſkého Staroſty. Giřijka Konarſkého/Kaliſſkého Kaſſtelana. Spytka Jordána z Zakličina/ Saundeckého Kaſſtelana/ Králow-ſtwj naſſe° ſpráwcy Pokladůw. Walentijna Dembinſkého Bieckého Kaſſtelana a Purgkrabij Krakowſkého. Mikuláſſe Myſſkowſkého z Mirowa/ Radomſkého Kaſſtelana/ Zátorſkého/ Oſwetimſkého/ Mezyřičſkého Staroſty. Jana Bonara z Balyc/ Chelmſkého Ka-ſſtelana/Zámku naſſeho Krakowſké° Neywyžſſijho Správcy/Rab-ſſteynſkého Staroſty. Jana Komorowſkého/ Polaneckého Kaſſte-lana. Mikuláſſe Lutomiřſkého/ Czechowſkého Kaſſtelana. Walen-tijna Záremby Nákelſkého Kaſſtelana. Floryána Žebřidowſkého/ Oſwetimſkého Kaſſtelana. Jana Lutomiřſkého Březynſkého Ka-ſſtelana/ Dworu naſſe° Colmiſtra/Purgkrabij Krakowſkého/ a Len-čického Staroſty. Mikuláſſe Radegowſkého/ Goſtinſkého Kaſſtela-na. Walentijna Nádařinſkého Czechanowſkého Kaſſtelana. Stani-ſlawa Lawſkého/ Wizněnſkého Kaſſtelana. Jana Oteſkého Krá-lowſtwij naſſeho Kancléře/ Podkomořijho a Purgkrabij Krakow-ſkého/ Sandeckého/ Olſſtynſkého Staroſty. Jana Přerembſkého Králowſtwij naſſeho mijſto Kancléře/ Hnězněnſkého/ Krakowſké-ho v Swatého Floryána na Klepaři/ Proboſſta. Filipa Padniew-ſkého Kantora Krakowſkého/ Králowſtwij naſſeho Neywyžſſijho Sekretáře. Giřijka Podledowſkého/ Krakowſkého Proboſſta. Petra Artéchowſkého Stobnického Proboſſta a Kanownjka War-ſſawſkého. Jana Syrakowſkého/Podkomořijho Kaliſſkého Dwo-ru naſſeho Refferendáře. Petra Myſſkowſkého. Ondřege Přeclaw-ſkého. Martina Kromera Kanownijkuow Krakowſkých rc. Se-kretářůw naſſijch rc. y giných mnohých Vřady na ſobě magijcých/ a Dwořanůw naſſijch/ Swedkůw o ſwrchu pſaných wěcech Wijry hodných. Datum ſkrze Ruce wýſs dotčené° Welikomocného Jana z Otteſſijna Králowſtwj naſſeho Kancléře/ Podkomořijho Korun-nijho/ a Purgkrabij Zámku Krakowſkého/ Sandeckého a Olſſtyn-ſkého Staroſty a neb Heytmana/naſſeho zwláſſtě milého rc.

Z počát-

Z Počátku psaný Pan Ctibor Syrakowský z Pěrkowa/ Neywyžſſý Pýſař Margkrabſtwý Morawſké°/ Syn Pana Jaroſſe Syrakowſké°/ a Pani Kateřiny z Petrzwaldu. Měl Máželku Vrozenau Panj/ Panj Johanku z Wrbna/ Dceru Wyſoce Vrozeného Pána/ Pana Hynka Bruntálſké° z Wrbna na Bruntáli a Goldſſteyně/ Neywyžſſýho Heytmana Margkrabſtwý Morawſké°/ kteráž mu porodila tři Syny a gednu Dceru/ ti wſſyckni žiwi byli toho čaſu když ſem tuto Knyhu pſal.

Neyſtarſſý Hynek gemuž gméno dáno bylo Pana Děda geho po Paný Mateři/ gmenowaném Panu Heytmanu. Druhému řýkali Jan po Dědu z Otce/ Pánu Weywodě Lenčickém/ Staroſté a neb Heytmanu Předeckým. A třetjmu Ctibor wlaſtný gméno Pána Otce geho/ Neywyžſſjho Pjſaře Margkrabſtwj Morawſkého/ Adoleſcentuli apprime nobiles, ex quibus olim optima fruges ſperanda eſt.

Dcera tehož Pana Ctibora Syrakowſkého a Paný Johanky Bruntálſký z Wrbna/ gménem Panna Aléna ꝛc.

¶ O tomto Rodu ſſýřegi chceſſli wěděti/ čti Hyſtoryky Polſké.

O Erbě a Rodu Panuow Podſtatſkých z Prusynowic.

NA témž Zemſkém Saudu ſeděl Vrozený a Statečný Rytjř Pan Getřich Podſtatſký z Pruſynowic a na Podſtaté. Tě Rod z dáwna vžjwá za Erb Rohů Danyelowých býlých na Czerweném Sſtjtu/ a na Helmě téhož znamený yako y dole. Kterýžto Rod ačkoliw geſt Starožitný/ ale wſſak ſkrze nedbánliwoſt Předkůw/ kteřj ſe o to neſtarali/ aby ſkutkowé gich tak yako w giných Králowſtwjch/ do Kronyk wpiſowáni byly/ w zapomenuti ſpolu s ginými mnohými přiſſel. Ale wſſak to co ſe o ných wyhledati mohlo z rozličných paměti

Kostelnijch/ při kterémž Předkowé gich ſtatečně ſe zaſazowali/ tuto ſe krátce připomene.

Na Starožittnoſt Erbu a Rodu toho krátcý Werſſowé.

POhané z dáwna obyčeg mijwali/
Ti kteřijž w bězých Rytijřſkych býwali.
Bohuom těm které brali k ſwé Obraně/
A ſwého ſſcěſtij ſpolu ku záſloně.
Cžlanky zwijřat těch kteréž milowali/
Na wěčnau pamět za Erb přigijmali.
A tak ta pamět wěčně při nijch byla/
Hodnoſt potomkům wijce vdělila.
Neb čijm dál wijce tijm ſe ozdobugij/
Na neſmrtedlnau pamět wſſe pracugij.

PRzed mnoha Stý Lethy Předkowé Erbu a Rodu tohoto drželi Hůlin/ kteréhožto oſtatky Cynže aneb platu hotowé° Prokop Podſtatſký kterýž ſe pſal z Pruſynowic/ prodal Kapitole Olomaucké/ toho platu ſcházelo ſe do Roka Sſedeſáté tři Zlatté. Ten Prokop kteréhoby Roku žiw byl toho ſem wyhledati nemohl. Ač w některých pamětech nacházým Prokopa Podſtatſkého/ který byl žiw Létha Páně 1394. Za čaſu Prokopa Margkrabě/ s kterýmž geſt měl yakyſy Contract o Měſtečko Podſtat/ wyplacugjce ge od něho w giſté Summě/ yakž ſe to w Terminatjch nacházý.

Toho Statku Hůlinſkyho přiſſel neyprwé w drženij Biſkup Bruno/ kterýž byl žiw Létha Páně 1250. Odkudž poznati ſe může poněwadž geſt gmenowaný Prokop Podſtatſký oſtatky geho prodáwal/ že gſau gey před tijm Páni Podſtačtj drželi.

PAměti Koſtela Olomauckého wſpomijnagi Zawiſſe Podſtatſkého z Pruſynowic/ který žiw byl Letha Paně 1341. O němž zmijnka ſe činij těmito ſlowy: My Záwiſſe Pruſynowſký z Podſtatu/ oznamuge že Statek náſs we Wſy Chřenowicých v Rogetina/ kterého polowice wlaſtně nám náležela/ práwem plným prodáwáme Welebnému w Bohu Otcy Panu Kundrátowi Biſkupu a Kapitole Koſtela Olomauckého. Té Wſy poſtupowali na mijſtě geho Přybi-

ſlaw

slaw Drahanowský a Herburt Purgkrabě. K tomu Listu Pečeti swé přiwěsyli: P. Diwiš z Sstenbergka/ Purgkrabě Olomaucký/ Sstěpán Sudj Olomaucký/ Milič z Náměsstě a Radolt Bratr geho etc.

LEtha Páně 1382. Hágek Hystoryk na listu 352. tehdáž když Morawané Vhry porazyli/ za panowánj Josta a Prokopa Margkrabůw/ mezy ginými Pány a Rytýřstwem připomjná Bohussy z Prusynowic. Tam pokládá ty kteřj se statečněgi nad giné chowali/ tjmto pořádkem: Bohussy z Bozkowic/ Wyléma z Czerné Hory/ Giřjka z Kunowic/ Hasska z Krawj Hory/ Milotu z Cymburgku/ Petra Zerotinského/ Hanusse z Strážku/ Přemka z Wickowa a z Lauček/ Jana Kralického z Krsowic/ Bohusse z Prusynowic/ Kunatu z Ssternbergka/ Jaroslawa Bilýka z Náměsstě/ Zbynka a Hrozka Bratřj z Daubrawice. Matěge z Sswabenic/ Gilmeka z Wětřowa/ Hroznatu z Wickowa a z Strazku/ Jorosska z Podole/ y giné mnohé.

THasa z Prusynowic List geden daný Léta 1413. připomjná/ kterýmžto listem Otjk z Dobřic prodal Foytowstwj w Podstatě témuž Thasowi a Erbům geho/ za Patnácte Hřiwen/ gednu každau Hřiwnu za Ssedesáté čtyry grosse počjtagic. Že gest mu pak to měl do Desk w přjssti Saudy vwesti/ vručil to Milotau z Laznik Foytem z Fulneka/ Jasskem z Wysoký seděnjm w Jastřebě/ Gindřichem z Bělotjna etc. Gichžto Pečeti na bjlém wosku k témuž Listu přiwessené gsau.

LEtha Páně 1421. Wladislaw Vherský/ Czeský/ Dalmatský/ Charwatský etc. Kral etc. Margkrabě Morawský etc. Dal List Getřichowi Podstatskému z Prussynowic/ přiznáwagjce mu Létha/ a k tomu dowolugjc/ aby sobě mohl wzýti za poručnjka kdoby mu se koliwěk lbjl. A to včinil na žádost Hraběte z Pezynku/ toho který měl za Manželku Panj Zossigi z Waldssteyna/ očemž pod Erbem Panůw z Waldssteyna y Panuow z Kaunic wypsáno máss. Toho Listu datum gest w Budynu w Neděli po Swatým Tyburcý/ Létha nahoře psaného.

Létha

LEtha Páně 1426. některé paměti Rodu Panuow Podſtatſkých náležegijcý / wſpomijnagi tyto Pany z Pruſynowic. Wácslawa / Mladothu / Jana / a Hynka / kteřijžto že gſau Liſtem ſwým zaſtawili Zámek Podſtat ſpolu y s Měſtečkem / ale wſſak nedokládá komu / toliko do Liſtu hlawnijho to refferuge.

Z těchto gednoho gménem Jana Podſtatſkého wſpomijná Liſt na pargameně pſaný Létha Páně 1437. A to proto: Že geſt byl přijtomný když geſt Prokop Podſtatſký z Pruſynowic / prodal Práwo ſwé we Wſy Rudolſſowě na Mleyn a Krčmu Mikuláſſowi Kuřifficy a Kateřině Ceynarowně Manželce y Erbům geho / gmenowitě za 40. Kop groſſů Czeſkých počtu Morawſkého. Toho Liſtu datum geſt na Podſtatě ten den po Swatém Matěgi Apoſſtolu Božijm / Létha nahoře pſaného: při přijtomnoſti Vrozených Wládyk / Jana Podſtatſkého / Mladoty z Trſſic / a Sſtrauſſe z Račin ꝛc.

LJſt geden Pana Zdeňka z Sſternbergka Neywyžſſijho Purgkrabě Králowſtwij Czeſkého / Pana Gindřicha ze Stráže / Neywyžſſijho Hoffmiſtra / Pana Gindřicha z Lippého Neywyžſſijho Marſſalka téhož Králowſtwij Czeſkého ꝛc. připomijná Pana Hynka z Pruſynowic a z Podſtatu / kterýžto že geſt byl zhaněn od Pana Mathauſſe z Sſternbergka a z Lukowa. Tu Při poručil byl Geho milo: Králowſká / gmenowaným Panuom k wyſlyſſenij. Když geſt pak ſwrchu pſaný Pan Hynek z Pruſynowic s přátely ſwými ſe poſtawil / a hotow byl vkázati Wywod čtyrmi Sſtijty ſwými: Dotčený Pan Mathauſs z Sſternbergka / to od něho za Wýwod přigal / a oto ſe s nijm ſmluwil. S čijmž gſau potom gmenowáni Páni před Krále předſtaupili / a otom owſſem ſmlauwě y doſtatečném Wýwodu téhož Hynka Podſtatſkého z Pruſynowic / ſpráwu dali / načež geſt mu Geho milo: Králowſká / Liſt týmž Panům wydati poručil / pečetmi gich ſtwrzený / totižto Pana Zdenka z Sſternbergka / Purgkrabě / Pana Gindřicha ze Straže / kterýž vžijwal za Erb Růže dole w Sſtijtu / a nad Helmem téhož znamenij / tijm způſobem yak před Lethy Páni z Hradce a Páni z Rožmbergka / a Pana Gindřicha z Lippého Neywyžſſijho Marſſalka Králowſtwij Czeſkého. Toho Liſtu dátum geſt Létha Páně 1462.

Téhož

Téhož Pana Hynka z Prusynowic a z Podstatu/ na Listu Budiwoge z Morawčina nacházým. Kterýžto že gest témuž Panu Hynkowi dal schowati List na Zbožý swé Wigssteyn/ pro kterýž gest potō poslal Hynce Czornbergka z Galowic s Listem swým / k kterémužto Pečeti swé přiwěsyli/ a w něm se podepsali/ Sambor z Krupé/ Stata Kozelský/ Ssawel Twardawa / Gindřich Dialossa z Kotulina/ Erazym z Zakřewa / Stanislaw Břina z Witoslawic / a Jan Maniowský z Wykssic ꝛc.

LEta Páně 1483. na Listu gednom nacházý se Pan Jan Podstatský z Prusynowic / w kterémž Pečet geho přitlačena gest / tolikéž Pana Bernarta Birky z Násyle/ a Martina Syna nebosstýka Pawla z Palowa/ genž gest prodáwal wssecek Statek swůg kterýž měl w Palowě pod týmž Panem Janem Podstatským/po Otcy a Bratru swém pozůstalý. Za něhožto se gest přimlauwal gmenowaný Pan Bernart Býrka / aby se s nijm týž Pan Jan Podstatský laskawě a přátelský obessel.

LJst Panj Kateřiny z Žerotjna wspomijná Pana Wáclawa Podstatského z Prusynowic Manžela gegijho / kterýmžto Listem kwituge Slowuttnau Panij Mandalénu z Czeykowic a z Podstatu y s Synem gegijm/ ze čtyr Seth Zlattých Vherských Wěna gegijho ꝛc. K kterémužto Listu Pečeti swé přiwěsyli: Pan Albrecht Starssij z Ssternbergka a na Holessowě / A Slowutnij Panossij Arkleb z Wickowa/ Wijtek z Dobřic a z Ržikowic/ Wáclaw z Sstyrn z Statenburka a z Domažlic/ Ctibor z Dobřic a z Přestawlk/ Walentin z Srzadnik. Dan na Dřewosycých na den Swatých pěti Bratrůw.

PAmětí Kostela Olomauckého připomijnagi Kněze Wáclawa Podstatského z Prusynowic a z Podstatu Kanownika téhož Kostela Olomauckého.

Tohoto Kněze Wáclawa / w některých giných pamětech nacházým okolo Létha Páně 1508. A při něm Zawisse z Bitowa.

PAna Getřicha Podstatského z Prusynowic mnohé paměti y Erb geho w Kaple v Swatého Michala w Městě Olomaucý wymalowaný/připomjná. Ten byl Syn wýss gménowaného Pana Wáclawa a Panj Kateřiny z Zerotjna. Měl Manželku Panj Ester u z Meynhartic/ s njž zplodil tyto Syny/ Prokopa/ Hynka/ Tasa/ Jana/ Wáclawa starssjho/ Wáclawa mladssjho/ Mladotu/ Zibřida/ a Albrechta/ a Dceru Lidmillu kteráž dána Panu Joachymowi Zaubkowi ze Zdetina/ Podkomořjmu Margkrabstwj Morawského ꝛc.

PAn Prokop neystarssj Syn téhož Pana Getřicha/ měl Manželku Rodu Panůw Kropačůw z Newědomj/ kteráž mu porodila ssest Synůw/ Getřicha/ Jana/ Gindřicha/ Prokopa/ Wáclawa/ a Thasa ꝛc. Sestry gegich byly dwě Aléna/a Anna Podstatské z Prusynowic.

PAn Hynek druhý Syn Pana Getřicha a Panj Estery z Meynhartic/ zanechal po sobě dwa Syny/ Getřicha a Petra. Pan Jan a Pan Thas Bratřj gegjch bez Manželek pomřeli.

PAn Wáclaw starssj Podstatský z Prusynowic/ pátý Syn Pana Getřicha Podstatského/ měl tři Manželky/ prwni Rodu Panuow Barských/ zplodil s nj tyto Dcery/ Johanku kteráž se dostala Panu Jakubowi Woyskowi Prokurátoru Geho mil: Cýsařské ꝛc. A Kateřinu Manželku Pana Wáclawa Dubrawy/ wlastnjho Bratra Pana Biskupa Olomauckého. Druhá Manželka téhož Pana Wáclawa Podstatského/ Panj Anna Krčmowna/ kteráž mu porodila/ Wáclawa/ Hynka/ Getřicha a Alsse. A Dcery tři/ Mandalénu/ ta w mladém wěku swém vmřela/ Alénu Manželku Pana Jana Zernowského/ a Zoffigi/ kteráž se dostala Panu Wáclawowi Janaurowi/ s njž zplodil Syna Bohuslawa/ a dwě Dcery/ Anésstku a Kunku ꝛc. Po gegjžto smrti pogal sobě třetj Manželku Panj Bohunku z Wickowa/ Dceru Pana Přemka z Wickowa

od kteréž

od kteréž zůstal Syn Přeněk/ ten w mladosti vmřel/ A Dcera Kateřina/ která neyprw dána byla za Manželku Panu Hanussowi Petržwaldskému z Petržwaldu: A potom se dostala Panu Jaroslawowi Skrbenskému z Hrisstě/ s nijmž žádných Dijtek neměla.

Tento Pan Wáclaw Podstatský Létha Páně 1556. w Podstatě Sspital pro Lidij Chudé wystawěl/ a dostatečně opatřil. Gehožto Tělo w Podstátském Kostele pochowáno gest.

PAn Wáclaw Mladssij Podstatský Syn často gmenowaného Pana Getřicha/ byl Hoffrychtýřem Dworu Pána Biskupa Olomauckého. Ten zplodil ssest Synů: Pana Getřicha Neywyžssijho Pijsaře Margkrabstwij Morawského/ Bernartha/ Gindřicha/ Thasa/ Jarosse/ a Wáclawa: Dcery dwě/ Esteru a Annu. Estera dána byla za Manželku Panu Janowi Piwcowi. A Anna Panu Janowi Choreňskému/ o nijchž nijžegi negdess.

PAn Mladota Bratr wlastnij těchto Panůw/ měl Manželku Panij Johanku Bossynskau z Božegowa/ s nijž zplodil/ Diwisse/ Jana/ Mladotu/ Wáclawa a Zibřida. Dcery čtyry: Esteru kteráž dána byla za Manželku Wylemowi Kotwrdowskému. Annu Manželku Pana Wáclawa Kokorského z Kokor. Kateřinu/ ta se dostala Panu Janowi Lichnowskému/ Sudijmu Knijžetstwij Krnowského ꝛc. A Cztwrtau Mandalénu Manželku Pana Jana Kobylky z Kobylýho.

Ten Pan Mladota Podstatský/ vmřel Léta Páně 1552 na den Swatého Jana/ yakž o tom Kámen Hrobowý w Podstatě swědectwij wydáwá.

PAn Zibřid Podstatský z Prusynowic Bratr wýssepsaných Panůw/ pogal sobě k Stawu Swatého Manželstwij Pani Polixenu Choreňskau z Ledského/ kteráž mu porodila dwa Syny/ Jana a Mladotu Podstatské z Prusynowic/ tolikéž dwě Dcery/ Alžbětu a Lidmillu.

PAn Albrecht neymladssij Syn často psaného Pana Getřicha/ a wlastnij Bratr giž dotčených Panůw/ od Pani Estery z Meynhartic porozený. Měl Manželku Pani Zoffigi Krčmownu z Koněpas/ s nijž zplodil dwa Syny/ Wáclawa a Bohuslawa/ a gednu Dceru.

PAn Getřich Podstatský z Prusynowic wýš gmenowaného Pana Prokopa/ Syna Pana Getřicha/ neystarssý syn/ pogal sobě za Manželku Urozenau Panij/ Panij Elissku Herburtownu/ s nijž Dijtky obogijho pohlawij zplodil/ kteréž w mladosti pomřeli.

PAn Jan Podstatský Bratr geho/ pogal sobě za Manželku/ Pani Barboru z Fulssteyna/ kteráž mu porodila dwě Dcery/ Barboru Manželku Pana Wáclawa Nekšse z Landeku na Lukowě a Rymicých/ na kterémžto Statku táž Pani Barbora Podstátská Dědičkau zůstala/ kdež gest gmenowaný Pan Wáclaw Nekeš Twrz welmi nákladně wystawěti dal. Mladssij Sestra týž Panj Barbory/ w mladosti vmřela.

PAn Gindřich Podstatský Bratr gich třetij a Syn Pana Prokopa/ měl Manželku Panj Kunku Rageckau z Mirowa/ Ale wssak gest s nij žádných Dijtek nezanechal.

PAn Prokop Podstatský Syn téhož Pana Prokopa/ měl Manželku Pani Alénu Falkowskau/ s nijž zplodil dwa Syny/ Jana a Prokopa/ a Dceru Pannu Marthu.

PAn Wáclaw Podstatský pogal sobě Manželku z Rodu Panůw Besskowcůw/ kteráž mu toliko gednu Dceru porodila/ genž gest dána Panu Bartholoměgowi Ronowi w Knijžetstwij Oppawském.

SSestý Syn téhož Pana Prokopa/ a Pani Kropačowny/ Bratr wlastnij dotčených Panůw/ gsauce w Službě Zoldnéřské w Králowstwij Vherském/ od Turkůw zabit gest.

PAn Getřich Podstatský z Prusynowic/ Syn Pana Hynka a Wnuk Pana Getřicha a Panij Estery z Meynharic/ pogal sobě k Stawu Swatého Manželstwij Panj Orssylu Onssyckau/

ſſyckau / zplodil s nj̃ gednu Dceru Markétu / Manželku Pana Mikuláſſe Děthy.

DRuhý Syn téhož Pana Hynka / měl Manželku Kateřinu Gayewſkau z Gage a Galeni / Dceru Pana Michala / a wlaſtnj̃ Seſtru Pana Wáclawa Gagewſkého a na Chudobjně / kteráž mu porodila Syna Alſſe / a ten toho čaſu když ſem tuto Knj̃hu ſpiſowal / byl w Králowſtwj̃ Hyſſpanſkém. A tři Dcery: Alenu / Lidmillu / a Eliſſku.

PAn Wáclaw Podſtatſký Syn Pana Wáclawa Starſſjho / a Panj̃ Anny Krčmowny / bez Manželky vmřel. Pan Hynek Bratr geho tolikéž w mladém Wěku ſwém žiwot dokonal.

Z Počátku pſaný Pan Getřich Podſtatſký Bratr wlaſtnj těchto Panůw. Pogal ſobě k Stawu Swatého Manželſtwj̃ / Panj Annu Bělſkau z Běly / s njž zplodil dwa Syny / Wáclawa kterýž w Dětinſtwj̃ / a druhý beze Křtu vmřel.

Tento Pan Getřich měl tolikéž gednu Dceru gménem Annu / kterauž dal za Manželku Panu Janowi Brabantſkému z Chobřan / o kterémž nj̃žegi mezy Erby Knj̃žetſtwj̃ Oppawſkého čjſti budeſs.

PAn Aleſs Podſtatſký Bratr gich / měl Manželku Panj̃ Kunku z Korotina / s njž žádných potomkůw nezanechal. Po gehožto Smrti / wdala ſe za Pana Wáclawa z Záſtřizl a na Bozkowicých / G. M. Cyſařſké Truksaſa.

Toho Pana Alſſe Podſtatſkého Tělo pochowáno geſt w Podſtatě / Léta ꝛc. 1581. před Kwětnau Nedělí / yakž o tom Kámen Hrobowý ſwědectwj̃ wydáwá. Na kterémž při geho wlaſtnj̃m Erbě y Manželky geho ſe ſpatřuge.

VRozený a Statečný Rytýř Pan Getřich Podſtatſký z Pruſynowic/ Neywyžſſý Pýſař Margkrabſtwý Morawſkého / Syn Pana Wáclawa Mladſſýho Podſtatſkého/a Wnuk Pana Getřicha / Pogal ſobě k Stawu Swatého Manželſtwý Panj Alžbětu z Boboluſk/kterýžto Rod w tōto Margkrabſtwý Morawſkém giž ſeſſel/ zplodil s nj několik Synůw/ ale wſſak wſſyckni w mladém wěku ſwém pomřeli/ A gednu Dceru/ kteráž ſe doſtala za Manželku Vrozenému Pánu / Panu Albrechtowi Sedlnickému z Choltic a na Barthoſſowicých/ Neywyžſſýmu Sudýmu Knýžetſtwý Oppawſkého.

PAn Bernarth Podſtatſký Bratr téhož Pana Getřicha / měl Manželku Paný Aneſſku Buchlowickau/ s nýž zplodil dwa Syny: Pana Wáclawa a Pana Bernarta/ kterýž pogal ſobě k Stawu Swatého Manželſtwj Panj Alénu Ražwicownu z Kadeřina rc. ta mu porodila tyto Potomky: Jana Sſebeſtyana/a Wáclawa kteřýž w mladoſti pomřeli. Jan Sſtiaſtný/ a Aneſſka/ ti byli žiwi když ſem tuto Knýhu pſal.

PAn Gindřich Podſtatſký z Průſynowic Třetý Syn Pana Wáclaw Mladſſýho Podſtatſkého rc. měl tři Manžel y: Prwný Paný Hedwiku Swětlikownu. Druhau Paný Kateřinu Krſowſkau. A třetý Panj Johanku Rotemberkownu/ kteráž na ten čas má Manžela / Pana Mikuláſſe Brabantſkého rc.

PAn Thas Podſtatſký / Cžtwrtý Bratr těchto Pánůw/ pogal ſobě za Manželku Pani Barboru Folkenhonku z Gloſſku/ s nýž zplodil čtyry Syny: Getřicha/ Thaſa Wáclawa/a Bernartha/ Cžtwrtý v Jezuwitůw w Olomaucý w Swobodném Vměný pracuge rc. A Dceru Annu Marygi. Má druhau Manželku Panj Mandalénu Přepickau z Rychmburgku/ s nýž geſſtě žádných Dýtek neměl.

PAn Diwiš Podstatský/Syn Pana Mladoty/ a Pani Johanky Bossynské z Božegowa. Měl Manželku Panij Barboru Laryssownu ze Lhoty/ s nijž žádných Dijtek neměl. Po gegížto Smrti pogal sobě Panij Reginu Laryssku/ odtudž ze Lhoty/ kteráž mu porodila Syna/ Jana Getřicha/ ten vmřel w Dětinstwij/ A tři Dcery/ Bohuňku/ Johanku a Mařij Magdalénu.

PAn Zibřid Podstátský Bratr geho wzal sobě k Stawu Swatého Manželstwij Panij Elissku Rayžwicownu z Kadeřina/ s nijž gesstě žádných Dijtek neměl. Jan/Wáclaw/a Mladota Podstatsstij/Bratřij těchto Panůw w mladosti wěku swého pomřeli.

PAn Jan Podstatský z Prusynowic/ Syn na hoře psaného Pana Zibřida/ a Wnuk Pana Getřicha Podstatského/ a Panij Estery z Meynhartic rc. pogal sobě za Manželku Panj Kateřinu Lubowskau/kteráž mu porodila dwě Dcery.

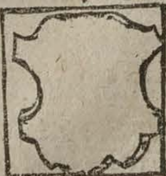

PAn Mladota druhý Syn těhož Pana Zibřida pogal sobě Manželku z Rodu Panůw Sswabenských/ s nijž žádných Dijtek nezanechal.

PAn Wáclaw Podstatský z Prusynowic Syn Pana Albrechta/ neymladssijho Syna častopsaného Pana Getřicha Podstatského a Pani Estery z Meynhartic. Měl Manželku Panij Annu Syřinkownu/ kteráž mu porodila Dceru Annu. Po gegižto Smrti pogal sobě druhau Manželku/ Panj Kateřinu Baukřownu/ Ale wssak žádných Dijtek z nij newywedl. Pan Bohuslaw Podstatský Bratr geho/ vmřel neženatý rc.

¶ O tomto Rodu na mnohých mijstech zmijnka se činij.

O Erbě Panuow Hodějowſkých z Hodějowa.

VRozený a Statečný Rytýř/ Pan Jan ſtarſſý Hodějowſký z Hodějowa a na Markwartcy ꝛc. Geho miloſti Cýſařſké Radda ꝛc. W témž Zemſkém Saudu mýſto ſwé měl/ kterémožto Předkowé do tohoto Krage z Králowſtwý Czeſkého zaſſli.

Od těchto Panuow Hodějowſkých Hyſtorykowé Czeſſtj doſti yaſně opiſugi/ a na welkých a ſlawných Službách Králowſtwý Czeſkého yakožto Wlaſti ſwé býti prawý: Očemž ſobě čti w Kronyce Hagkowé Liſt 192. yakau geſt ſtatečnoſt při Medyolánu pokazowal/ Bernarth Syn Soběſlawa z Hodějowa/ kterýž yak znáti geſt že z Rodu Starožittného poſſel/ a Otce wzáctného y doſti možného měl: gemuž geſt Cýſař Erb geho změnil/ a mýſto Kapra Střjbrného/ na Modrém Poli Zlattého vžýwati poručil/ proto že geſt on neyprwé s Odolanem z Chyſs do Wody wſkočil. A to ſe dálo Létha Páně 1159. Toho Rodu až poſawád Potomkowé zůſtáwagi/ Lidé z Hrdinſkých ſkutkůw/ (náſledugjce w tom dáwných Předků ſwých/) Slawný: Což ſe

na tomto wýſs pſaném Panu Janowi Starſſým z Hodějowa Synu Pana Arkléba Hodějowſkého/ patrně pokázalo/ tehdáž když gt byl w některých pilných potřebách od Stawůw tohoto Margkrabſtwý Morawſkého/ do Králowſtwý Vherſkého wyſlán/ kdežto několik Leth pořád byl/ gſauce Colmiſtrem a Muſtrherem/ a ſtatečně y hrdinſký proti Nepřýteli Turku ſe chowal/ Začež geſt potom od Stawůw téhož Margkrabſtwj poctiwě darowán byl. Ten kterého Rodu Manželku měl/ na ten čas wěděti/ ani také doſtatečně poſlaupnoſti Rodu toho doſáhnauti ſem nemohl. Wſſak nic méně kde který Předek Rodu tohoto ſe připomýná/ tuto o tom krátce doložým.

AVthor Kalendáře Hystoryckého/ wspomjná Pana Jana Hoděgowského/ těmito slowy: Létha ꝛc. 1496. narodil se na Chotěřině Pan Jan Starssý Hoděgowský z Hoděgowa/ Mýsto Sudý Králowstwý Cžeského/ Patron a milownjk včených Lidj/ zwlásstě Poetůw/ gimž dobře činil/ a oni ho zase zwelebowali. Byl také půwodem sepsáni Kronyky Cžeské/ kterauž Kněz Wáclaw Hágek wydal. Tento Pan Jan z Hoděgowa/ Vmřel na Zámku swém Ržepicy/ Létha ꝛc. 1566. desátého dne Vnora/ A tam w Kostele Swatého Gilgi/ při Zámku pochowán.

ZA Panowánj Ferdynanda Krále Cžeského ꝛc. Létha ꝛc. 1534. byli žiwi tito Páni z Hoděgowa: Pan Bernarth Hoděgowský z Hoděgowa/ kterýž potom byl Vřednjkem Králowé Gegi mil: při Dckách Zemských/ Pan Gindřich Starssý/ Pan Gindřich Mladssý a na Klučowě/ Pan Jan Starssý a na Choteyssyně/ Pan Jan mladssý a na Klokočowě/ a Pan Smil a na Chotěticých ꝛc. Toho času byli w w Margkrabstwý Morawském Pan Arkleb z Hoděgowa/ a Pan Mikuláss a na Marssowě.

LEtha R. 1572. byli w Králowstwý Cžeském tyto Osoby Rodu toho: Pan Bernarth a na Lužowicých/ Pan Jan Starssý a na Newiklowě/ Pan Jan mladssý/ a Pan Woldřich z Hoděgowa a na Ržepicy.

Toho času když sem s tauto Knjhau pracowal/ byli w témž Králowstwý Pan Bernarth Starssý Hoděgowský z Hoděgowa/ na Tloskowě a Klássteře Milywském/ Geho mil: Cýsařské Radda/ Pan Bernarth mladssý a na Ržepicy/ A Pan Jan mladssý Hoděgowský z Hoděgowa.

Stýmiž

S Tymiž Pány Hodějowskými z Hodějowa/ w Králowstwj Cžeském gednostegného Erbu vžjwagj Páni Přechowé/ kteřjž se pjssi z Cžestic. Ten Rod gest starožitný a s mnohými wzáctnými Rody spřjzněný. Wspomjnagi některé paměti Pana Jana Přecha z Cžestic a na Cžesticých/ kterýž gest měl Manželku Panj Kateřinu Bechyniownu z Lažan Rodu welice Starožitného w temž Králowstwj Cžeském/ s njž gest zplodil Syna Wáclawa.

PAn Wáclaw Přech z Cžestic a na Daubrawicy/ Syn Pana Jana z Cžestic a Panj Kateřiny Bechyniowny z Lažan/ poyal sobě k Stawu Swatého Manželstwj Panj Florybellu Lidmillu Běssinku z Běssin/ Rodu tolikéž starožitného/ kteráž mu porodila Dceru Lidmillu. A tu dal za Manželku Panu Janowi Dubskému z Třebomyslic/ s njmž gest zplodila čtyry Syny/ Pana Joachyma/ Pana Gindřicha/ Pana Wyléma/ a Pana Petra Dubské z Třebomyslic. O čemž wýssegi pod Rodem gich zmjnka se činj.

¶ O tomto Rodu na swém mjstě sstjřegi se doložj.

CCLXXXII.

O Rodu Panuow Zahradeckých z Zahrádek.

WTémž Zemském Saudu / měl mýsto Vrozený a Statečný Rytýř Pan Wáclaw Zahradecký z Zahrádek a na Budisskowicých ꝛc. Rodu Starožitného w Králowstwý Cžeském / o kterémž mně tuto dostatečně s welikau těžkostý psáti by přisslo / Za kterýžto přýčinau ktatýčce nětco z některých pamětí a Tytulářůw starých o njch zmýnku včinjm.

~:(*):~

TEnto Pan Wáclaw Zahradecký z Zahrádek / z těchto dole psaných Předkůw prawdiwě počátek swůg wedl / y Erbu toho tjm způsobem vžýwal / kterýž se mezy Předky geho w Králowstwý Cžeském na Obzý Zámku gegých Otcowském / tým způsobem yak gey tuto wymalowaný widýss / nacházý / totižto w Modrém Poly Sstrych bjlý / a nad odewřeným Helmem Wěže / w prostředku Modrá / a z ný Praporec modré a býlé Barwy wystrčený / okolo pak Sstýtu Fassrnochy býlé a modré dolu potažené wisý ꝛc.

LEta Páně 1494. některé paměti připomýnagý Pana Mikulásse Zahradeckého z Zahrádek a na Obzý / Muže welice slawného / kterýž gest k mnohým a welikým službám Králowstwý Cžeského potřebowán býwal. Cžastokráte dal se vžýwati w wěcech Rytýřských / tažený žádných yak do Vher tak také do Wlach / y ginám kdeby toliko wěděl potřebu z kteréby sobě wěčné gméno způsobiti mohl / neobmesskal. Měl Manželku Paný Dorotu z Křesyně / kteráž vžýwala Erbu z

předkůw swých tým způsobem/ totižto tři Pole Cžerné a Cžtyry bjlé. Na Helmě odewřeném dwě Křjdla Orlowá byla rozložená/ a přes každé tři střychy černé. S tau Panj Dorotau/ zplodil Syna Woldřicha Zahradeckého z Zahrádek/ kteráž gest vmřela Létha Páně 1505.

PAn Woldřich Zahradecký z Zahrádek a na Obzy / Syn gmenowaného Pana Mikuláſſe z Zahrádek / byl tolikéž Muž w wěcech Rytjřských zběhlý/ w kterýchž mladá Léta swá strawil. Žiw byl okolo Léta Páně 1535. za panowánj Cysaře Karla Pátého/ a Ferdynanda Krále Cžeského/ zc. Pogal sobě k Stawu Swatého Manželstwj Panj Worſſylu Noglaryn z Pſſoſſaſſlogu / kteráž gest vžjwala za Erb třj Hřebů bjlých na čerweném Střychu/ Helm odewřený a nad njm dwě Křjdla Zlatta/ w gednom každém též znamenj yako y dole w Stijtu zc. Ta zanechawſſy mu dwa Syny/ Jana a Girjka/ Vmřela Léta Páně 1554. Otec té Panj Orſſyli byl Pan Linhart Noglar/ kteréhož gt byla Mánželka Kateřina Tynkeneyſlina/ vžjwala Erbu na třech wrſſjch Zelených třj Prutů Růžowých/ a na gednom každém Kwět Růžowý.

PAn Jan Zahradecký z Zahrádek / Starſſj Syn Pana Woldřicha / hned z Mladosti w Rytjřských wěcech w Kraginách Wlaských se obýral / a potom w Vhřjch proti Turku Vhlawnjmu Nepřjteli Křjže Krystowa statečně sobě počjnal. Odkawádž když gest se do Wlasti swé nawrátil/ pogal sobě k Stawu Swatého Manželstwj Panj Krestency z Leskowce Rodu Starožitného w Králowstwj Cžeském / kterýž vžjwagi za Erb Widljc bjlých na Cžerweném Poli/ s njž zplodil Syna Wáclawa Zahradeckého z Zahrádek. Ten Rod Panůw z Leskowce / w Cžechách y w giných Zemjch gest dobře známý / nebo mnohokráte k welikým a pilným Službám Cýsařůw Řjmských a Králůw Cžeských/ potřebowáni a za Raddy a Saudce Zemské přigjmáni býwali. Ty Panj Krestency z Leskowce byl Děd Pan Bohuslaw z Leskowce a na Starý Cžerwený Řečicy/ Máteř gegj a Manžel-

Manželka Pana Arnosſſta z Leſkowce byla Dcera Albrechta Rûta z Dirného / kterýž vžŷwal za Erb bŷlé Mřŷže na Czerweném Sſtŷtu. Tu byla porodila Zdyna z Kunamile/genž vžŷwala Erbu ſwé tjm způſobem/ totiž ku Czerné Swjně ana ſtogŷ na Zeleném Wrchu w Czerweném Poli. Prabába gegj byla Panŷ Kateřina z Woſtromeče/Erb gegŷ Sſtrych bŷlý na Czerweném Poly / kterýž tuto položený widŷſs.

Tento Pan Jan Zahradecký ꝛc. za mladých Let ſwých do Saudu Zemſkého přigat byl/ w kterémžto pořád ſſeſt a třidceti Leth ſedagŷc/ žiwot ſwůg dokonal.

Pan Giřjk Zahradecký z Zahrádek/ druhý Syn Pana Woldřicha Zahradeckého a Bratr Pana Jana/geſtli že geſt měl Manželku/ aneb yaké Potomky/ o tom wěděti nemohu ꝛc.

Z Počátku pſaný Pan Wáclaw Zahradecký z Zahrádek a na Budiſſkowicých ꝛc. Syn Pana Jana Zahradeckého / poyal ſobě k Stawu Swatého Manželſtwŷ Panŷ Mandalénu Leſkowcownu/ Dceru Pana Jana Leſkowce z Leſkowce na Nowé Cerekwicy a Leſſtně / G. M. C. Raddy ꝛc. s nŷž geſtli má yaké potomky/ toho doptati ani o tō Rodu ſſŷrſſŷ wědomoſti mŷti nemohu.

W Králowſtwŷ Czeſkém / gſau Páni Zahradečtŷ kteřŷ ſe tolikéž z Zahrádek pŷſſi / ale yá toho doſtatečně newŷm / geſtli že gim Erb tento přináležŷ / a neb gſauli Strcycowé wýš pſaných Panůw Zahradeckých. Wſſak nic méně kteřŷ ſe připomŷnagŷ/ tuto ge krátce položŷm. Za Panowánŷ Ferdynanda Krále Czeſkého ꝛc. Letha Páně 1534. w témž Králowſtwŷ Czeſkém/ Rodu tohoto žiwé byli tyto Oſoby: Bohuſlaw Zahradecký z Zahrádek a na Konicých/Buryan Zahradecký z Zahrádek/ Ctibor z Zahrádek a na Crkowicých / Giřjk Zahradecký z Zahrádek a na Nehwizdkách/ a Wylém Zahradecký z Zahrádek ꝛc.

ZA téhož Ferdynanda giž Cýsaře Rzymského/ Uherského a Czeského rc. Krále rc. Léta rc. 1556. W témž Králowstwij Czeském/ Tytulář při témž času wydaný/ tyto Pány Zahradecký připomijná: Giřijka Starssijho Zahradeckýho z Zahrádek a na malých Nehwizdkách/ Giřijka mladssijho z Zahrádek a na Chrástu/ Jana Zahradeckého z Zahrádek a na Nehwizdkách/ Jana Zahradeckého z Zahrádek a na Possni/ G. M. C. Raddu/ Lorence Zahradeckého z Zahrádek/ Pawla Zahradeckého z Zahrádek a w Přistaupini/ Zdeňka Zahradeckého z Zahrádek a na Crkowicých rc.

Toho času když sem tuto Knijhu psal/ byl žiw w Králowstwij Czeském Pan Arnosst Zahradecký z Zahrádek a na Krchowě rc. gestli že má Manželku aneb yaké Dijtky/ toho wěděti nemohu rc.

O Erbě a Rodu Panůw Kobylkůw z Kobylýho.

PAn Mikuláss Kobylka z Kobylýho/ byl Komornijkem Práwa Menssijho Krage Olomauckého. Užijwal za Erb půl Maukenina na Sstijtu Modrém/ okolo Kragůw Sstijt Czerwený/ a nad Helmem z Krabice Sedm Peři Psstrosowých/ bijlých/ modrých a Czerwených/ Faffrnochy dolů potažené modré Bijlé a Czerwené Barwy/ Uzel v Pasu má býti bijlý.

PRzedek Erbu toho wyssel z Polský na Slézko za času Wladislawa Heřmana Knijžete Polského / kterýž Panowal Létha Páně 1078. pro nepřijzeň w kteraužzassel s Setěchem Heytmanem téhož Knijžete Heřmana / očemž sobě čti Kronyky Polské. Toho Kobylyho z kteréhož se tito Potomkowé pijssi/ mého wěku byli w držení Páni Regowé/ kteřijž se pijssi z Naglowic.

Erb ten-

CCLXXXIIII.

ERb tento nabyt geſt Rytyřſkým způſobem v Korſyky/kterážto Kragina geſt na Moři Lepkém / o nyž Plinius zmynku činy / wſpomynagyce gi že gt welmi hogná na Owotce. Strabo tolikéž o ny pyſſe / že ſe tam Wyno welmi dobré rody / tak že mu rowné w giných Kraginách ſe nenacházý. W tom ſe ſpolu s nými y Ptolomeus ſrownáwá/toliko že lid toho Krage prawy býti welice vkrutný / očemž ſobě čti Lib: 3. Cap: 2. Owidius welikau hognoſt Medu y Lid dluhowěký w té Kragině býti prawy ꝛc. Té Zemy geſt přjlehlé Králowſtwy Sardſké a neb Sardiniæ, kteréhožto Pán/ zdwihl Wálku proti Korſyckým. A když weliké Wogſko na záhubu gich shromáždil/ Korſyčty pohotowě ſtáli/ ale to v ſebe rozwažowali/ že geſt wěc nepotřebná aby Lidé newinny mordowáni býti měli/ ale aby gedna každá ſtrana/ wydala ſwého Rytyře/ a který kterého přemůže / tehdy ta Kragina má poddana býti ſtraně wytězné. K čemuž když gſau obědwě ſtraně ſwolili/ Korſycký Heytman měl Mauřenina/ w kterémž ſobě pro geho welikau Sylu wytězſtwy obdržeti pokládal / nebo geſt byl powědom mnohých hrdinſkých ſkutkůw geho. Král pak Sardynye/ gednoho z Rytyřůw ſwých Národů Slawenſkého k tomu wybral/ten aby s Nepřytelem ſſtěſtj ſwého koſſtowal: Ale obáwagyce ſe obědwě ſtrany kdyby to potkány gjch při přjtomnoſti wſſeho Wogſka ſtáti ſe mělo/ aby geden druhému k pomocy nepřiſpěl/ z čehož by ſnad potō ta ſmlauwa gich w niweč přigyti mohla. Protož rozkázali těm dwaum Oſobám geti na gednu Weyſpu genž za Wodau ležela/ odkudž který ſe z nych žiwý nawráti/ ten Wytězſtwy ſwé ſtraně přineſe. Gmenowanj Rytyři hnedky k tomu ſwolili/a přeplawiwſſe ſe na druhau ſtranu Řeky/ odſtrčil Cžlunku ſwého Slawák od Břehu: k kterémužto Mauřenin promluwil/ žádagyce gey za to aby mu oznámil/ za kterau přyčinau geſt tu Lodku od Břehu odſtrčil. Gemužto Slawák odpowěděl/ když tebe zabigi / tehdy w twé ſe na druhau ſtranu přewezu. W tom k ſobě přiſkočili a dlauhau chwyli ſtatečně ſpolu činili / Ale wſſak Slawákowi ſplnilo ſe to wſſecko co geſt ſobě winſſowal / nebo geſt toho Mauřenina zabil/ a wložiwſſy do Lody na druhau ſtranu do Wogſka ſwého přewezl. Vzřewſſe Korſyčty Rytyře ſwého mrtwého/ včinili Smlauwu s Králem Sardiniæ/poddanoſt gemu přiſlybiwſſy/ wycegi Tyranſtwy nad Lidmi prowozowati ſe odpowěděli. Gimžto hnedky Král vſtanowil Práwa yakožto přemoženým/ a za Erb na wěčnau památku Hlawy Mauřeninſké pod Korunau vžywati rozkázal. Rytyři pak tomu za geho Statečnoſt půl Mau-

řenina

ǩenina tům způſobem yak gey tuto položeného wjdýſs dolé w Sſtjtu na znamenij toho noſyti poručil / gehožto wlaſtnij Potomcy až poſawád ho vžijwagij. Kteřij pak od Bratra geho gdau/ Hlawu Mauřeninſkau Pintau bijlau zawázanau za Erb noſý. Toho wſſeho gmenowaný Rytijř památku ſſtěſtij ſwého včinil/ geſtli žeby wlaſtnij Semeno geho ſeſſlo/ aby aſpoň Bratra geho potomkowé toho vžijwali: Yakož ſe toho Erbu w Pruſſých/ w Mazowetſké Zemij/ y w giných Kraginách Králowſtwij Polſkém přináležegijcých/ mnoho nacházý/ kteřijžto od Sydel rozličné gména magij. Yako: Meſſkowſſtij w Mazowetſkém Knijžetſtwij Dům Starožitný a welice rozrozený/ Slawſſtij w témž Kragi/ Sſorcowé v Lomzy/ Kozubowé w Warſſawſkém Kragi/ Gřimalowé/ Nětikſowé od nijchž w těchto Kraginách Sſtyſlowé počátek ſwůg wedau/ y ginij mnozý. Tuto toliko o těch kteřij ſe z Kobylého pijſſi/ kratijčce čijſti budeſs.

LEtha Páně 1370. Kazymir Knijže Těſſynſké a Welikého Hlohowa/ Neywyžſſij Heytman Hornijho Slézſka rc. dowolil Janowi Kobylkowi z Kobylého/ aby w Hornijm Slézſku/ pro Dluh Oſwijceného Knijžete Karla/ kterýž témuž Panu Janowi powinowat byl/ Rukogmě za něho/ ze gména tyto: Hertwika Zeydlice/ Jana Roara/ Kryſtoffa Gumprechta/ Hanuſſe Frankenbergka/ Heydana Rychtáře/ a Konſſely přijſežnij y wſſecku Obec Měſta Reychenſſteynu/ obſtawiti mohl. Yakž týž Liſt to w ſobě ſſijřegi obſahuge a zawijrá.

W Některých Pamětech nacházý ſe Pan Buryan Kobylka z Kobylýho/ kterýž měl Manželku Panij Barboru Hynalownu z Kornic/ s nijž zplodil čtyry Syny: Wáclawa/ Jana/ Mikuláſſe a Gindřicha. Tento Gindřich byl žiw Létha Páně 1559. tak yakž gey paměti Koſtela Olomauckého připomijnagij. Ten ſe pſal na Německém Podolij.

LEtha Páně 1533. za Panowánj Ferdynanda Krále Cžeſkého 2c. Margkrabě Morawſkého 2c. Tytulář ſtarý Cžeſký téhož Léta wydaný/wſpomjná w Knijžetſtwij Slézſkém Pana Bernarta Kobylku z Kobylýho 2c.

Tam tolikéž nacházý ſe Mateg Kobylka odtudž z Kobylýho/ten geſtli že geſt byl Syn gmenowaného Pana Bernartha/ o tom wěděti nemohu.

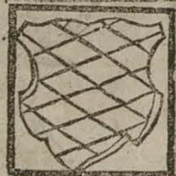
PAn Jan Kobylka z Kobylý°/Syn wýſs pſaného Pana Buryana/ poyal ſobě k Stawu Swaté° Manželſtwij/ Panij Annu Sſindlownu/ kterau byla porodila Barbora Gotčowna. Ta mu porodila tři Syny: Buryana/ Giřijka a Mikuláſſe.

Z Počátku pſaný Pan Mikuláſs Kobylka z Kobylýho/Komornijk Práwa menſſijho Krage Olomauckého / Syn Pana Jana Kobylky a Panij Anny Sſindlowný/ má Manželku Panij Barboru Moſſowſkau z Morawčina/ s nijž zplodil pět Synůw: Jana/ Giřijka/ Gindřicha Přečka /Karla Dawida/a Wáclawa. A Dceru Annu/ ti wſſickni geſſtě Mládenečky gſau.

Seſtry wlaſtnij téhož Pana Mikuláſſe/ a dotčených Panůw Bratřj geho: Prwnij Barbora kteráž byla dána za Manželku Panu Zibřidowi z Boboluſk: Druhá Kateřina ta ſe doſtala/ za Pana Jana Držkowſkýho 2c. Od těchto dwau Seſter žádnij Potomkowé nezůſtali. Mandaléna třetj Seſtra téhož Pana Mikuláſſe/dána byla k Stawu S° Manželſtwj Panu Janowi Baučkowi z Magelowa/ kterémuž porodila tři Dcery Kateřinu / Annu a Ewu: Kateřina w dětinſtwij vmřela. Anna čtwrtá Seſtra gich má Manžela Pana Mikuláſſe Lichnowſkého z Woſſtic/ s kterýmž zplodila čtyry Syny/Jana/ Buryana/ Petra a Mikuláſſe/ tolikéž čtyry Dcery/ Mandalénu/ Kryſtynu/ Kateřinu a Johannu 2c.

PAn Giřijk Kobylka z Kobylýho Syn nahoře pſaného Pana Jana Kobylky / a Bratr wlaſtnij Pana Mikuláſſe Komornijka Saudu menſſijho Krage Olomauckého / poyal ſobě byl k Stawu Swatého Manželſtwj/ Panij Julianu Sſtáblowſkau z Kowalowic/která mu porodila Syna Mikuláſſe/a Dceru Ewu 2c.

MIkulásſs Kobylka z Kobyleho a na Střílkách / Syn téhož Pana Giřijka/ má Manželku Paní Johanku Horeckau z Horky / Rodu welice Starožitného w tomto Margkrabſtwij Morawſkém/ s nijž geſſtě toho čaſu když ſem tuto Knijhu pſal žádných Dijtek neměl. Seſtra geho Ewa dána geſt za Manželku Mathyáſſowi Mathauſſkowi z Topolčan / kterýž na ten čas geſt w Službě Wyſoce Vrozeného Pána / Pana Frydrycha Starſſijho z Žerotijna a na Zidlochowicých rc. Geho milo: Cýſařſké Raddy rc.

¶ O tomto Rodu ſſijřegi mezy Erby Slézſkými na ſwém mijſtě ſe doložij.

O Erbě Panuow Skrbenſkých z Hřiſſtě rc.

PAn Jan Skrbenſký z Hřiſſtě na Hradě Fulneku a Hoſſtialkowech/ Sudij Práwa menſſijho Zemſkého w Kragi Olomauckém rc. Ten vžijwal na ſwém ſſtijtu černého ſſtrychu na bijlém Poli.

Toho Rodu na Morawě při Koſtelijch předněgſſijch mnoho památek ſe nacházý. yako v Swatého Petra w Olomúcý/ kdež geſt neyprwé byla Ecclesia Cathedralis, circa annum 1130. Tam předkowé Erbu tohoto poraučegijce ſe modlitbám Kaplanůw/ku cti a chwále Pánu Bohu/ a k ozdobě toho Koſtela weliký náklad na něg činili / z čehož ten Rod až poſawád má wněm památku wěčnau. Potõ pak když geſt Wáclaw Otty Margkrabě Syn / Koſtel w Zámku ſwém wyſtawěti dal/tam do téhož Koſtela Rod těchto Panůw z Hřiſſtě Hroby ſwé y mnohé paměti přeneſli / kdežto geſſtě gedna Tabule welmi ſtará/ na nijž oſoby gich wymalowané gſau/ ſe ſpatřuge/ Očemž nijžegi čiſti budeſs.

Erbu

Erbu toho wlastnost yakým ho způsobem Předkowé/ a až posawad Potomkowé gegých vžýwagi: A za kterau přičinau nadán gest/ tuto krátce čtauce porozumýss.

Onino Wálečnj Králowé/ kteřjž za hrdinstwj a dostatečné zaslauženj Rytýřstwo swé darowali/ wždycky podobná znamenj zasluhám gich dáwali/ yako ty Pole černé/ býlé/ čerwené y giných rozličných Barew/ kteréž wyznamenáwagi Cesty a Brody kterými woyska wedli/ a nebo Nepřátelům vcházegic/ a neb ge zase stýhagic/ Lid skrze mjsto nepowědomé přeprawowali. Tak tolikéž o tomto černém sstrychu/ tato dáwnj powěst se nacházý/ že za oněchno wálečných Králůw Markomanských/ když sau rozličné Kraginy pod moc swau podbýgeli/ Předek Rodu tohoto/ Woysko Pána swého kteréž do nebezpečných mjst vwedené bylo/ odložiwssy na to zdrawj swé/ skrze weliká bláta a Zemi Bahnitau we zdrawj přewedl. A když gest Brod wynalezl/ gel k swým Towaryssům dobrým klusem s radostj (kteréžto slowo Klus/ Slawácy gmenugi Hřisstiau/ gehož až posawád Rusacy vžýwagi.) Kteréhožto Král vzkewssy/ za tu Službu/ na wěčnau památku Cesty černé na býlém Poli za znamenj Rytýřské vžýwati rozkázal. Ten chtýce aby wěčná paměť toho trwala/ založil Zámek a dal mu gméno Hřisstě/ z kteréhož se až posawád potomkowé geho pýssi.

Nedamira z Hřisstě/ wspomýnagi Listy Kostela Olomauckého/ za Panowánj Ottagara Přemysla/ Létha Páně 1268. kterýž spolu s ginými mnohými Pány/ byl při potwrzenj Práw a Swobod téhož Kostela Olomauckého/ za času Biskupa Bruna.

Létha Páně 1390. Tabule w témž Kostele Olomauckém s týmž Erbem se spatřuge/ na nýž wymalowaná gest Osoba we Zbrogi/ Twář pěkná/ Brada černá/ wlasy dlauhé/ a za njm Manželka geho w dlauhém plássti čerweném/ a tento Text: Tibi soli peccauimus, miserere nostri Domine, secundum magnam misericordiam tuam &c. Z kteréhožto Erbu wlastnost wymalowati sem dal/ gehož týmž způsobem až posawád tento Rod vžýwá.

Léta Páně 1444. Pan Ctibor z Cymburgku a z Towačowa w Knjže swé kterauž sepsal o Pořádku Margkrabstwj

Morawského: Tam mezy ginými Pány a Rytýřstwem připomijná Pana Jana z Skrbenic / a při něm Arkléba z Wickowa / Jana z Podstatu / Milothu z Markowic / Benesse z Zástřizl / Prokopa z Domamyslic / Ssteffana z Slawikowic rc. y mnohé giné.

PAna Martina z Hřisstě a na Vnčicku některé Starožitné paměti / y pořádnu poslaupnost Rodu tohoto / připomijnagij. Kteryžto že gest měl Manželku Panij Markétu z Mirowa / s nijž zplodil Syna Jaroslawa. Ta Panij Markéta vžijwala Erbu swého tjm způsobem yak gey tuto položený widijs / o kterémž nijžegi čijsti budeš.

PAn Jarosslaw z Hřisstě a na Vnčicku / Syn gmenowaného Pana Martina z Hřisstě rc. pogal sobě k Stawu Swatéo Manželstwij / Vrozenau Panij Zoffigi z Pencic / kteráž vžijwala na Sstijtu znamenj toho / totižto Srnky Sseré z Zeleného Kře / na Modrém Poli rc. Ta mu porodila gednoho Syna gménem Oldřicha rc.

PAn Oldřich z Hřisstě a na Swarowé / měl Manželku Panij Annu Kosteleckau z Kostelce rc. kteráž mu porodila Syna Jana Skrbenského z Hřijsstě rc. Ta Panij Anna Kostelecká byla wlastnij Dcera Vrozeného Pana Jakuba Kosteleckého / a Panij Anny z Ognic která z Předkůw swých vžijwala Erbu tijm způsobem / třj Sstrychů Czerných na bjlem Poli.

Pan

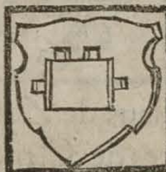

Pan Jan z Hřisstě a na Skrbeni / Syn Pana Oldřicha rc. byl Sudým Práwa Menssýho Krage Olomauckého. Pogal sobě k Stawu Swatého Manželstwj Panj Elissku Petržwaldskau z Petržwaldu / s njž zplodil čtyry Syny: Jana / Jaroslawa / Petra a Wáclawa / o njchž njžegi čjsti budess. Ta Panj Elisska Petržwaldská / byla wlastnj Dcera Pana Hanusse Petržwaldského / a Panj Alény Pražminky z Bilkowa Dcery Pana Benesse Pražmy z Bilkowa a na Lystné / a Panj Alžběty z Zerotina rc.

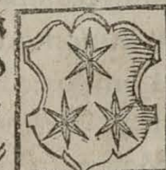

Tento wýss gmenowaný Pan Hanuss Petržwaldský / byl wlastnj Syn Pana Jana Petržwaldského a na Petržwaldě / a Panj Kateřiny Těplowny z Bělku / kteráž vžjwala Erbu swého tjm způsobem / a na Helmě třj Peřj bjlé Psstrosowé.

Z Počátku psaný Pan Jan Skrbenský z Hřisstě na Hradě Fulneku a Hosstialkowech / Sudj Menssýho Práwa Zemského Krage Olomauckého / Syn gmenowaného Pana Jana z Hřisstě a na Skrbenj / Sudjho Práwa Menssýho téhož Krage Olomauckého rc. Měl dwě Manželky: prwnj Panj Bohuňku Ssleywicownu / Rodu Starožitného Stawu Rytjřského na Slézsku w Knjžetstwj Krnowském / kterauž byla porodila / Vrozená Panj Panj Mandaléna z Fulssteyna rc.

Po Smrti tyto Panj Bohuňky / pogal sobě druhau Manželku Panj Marussi Okrauhlickau z Kněnic / Dceru Pana Jana Okrauhlického z Kněnic / Rodu Starožitného / kteřjž vžjwagi za Erb Beranjch Rohů černých na Zlatém Poli / a na Helmě z Koruny tři Pera Psstrosowé / Zlaté / Modré a Bjlé. Ti wyssli do Kragin těchto před mnoha Sty Lethy z Králowstwj Polského / yakž o tom swědectwj wydáwagj Listowé Kazymira Krále Polského / welikého Knjžete Litewského rc. y některých Rad geho přednjch. Kterýchžto Listů gest tento smysl.

CAZIMIRUS DEI GRATIA REX POLONIÆ, Magnus Dux Lithuaniæ & Hæres Rusiæ &c. significamus tenore præsen-

præſentium, quibus expedit vniuerſis, præſentibus & futuris præſentium noticiam habituris. Cum in conſilio vna cū Magnificis Ioanne de Czizovv Caſtelano & Capitaneo Craco: Ioanne de Tenczin Palatino Cracouieñ: Ioanne de Oleſnicza, Sendomireñ: Petro Odrouaunſs Leoplieñ: Palatinis. Prædborio de Koneczpole Sandomirieñ: & vnacum aliјs dignitariјs & Baronibus infra ſcriptis vnanimiter negotia Regni noſtri Poloniæ &c. tractātes & diſponentes præſidebamus. Ibidemq; ad præſentiam noſtræ Mageſtatis & Baronum, Conſiliariorum noſtrorum venientes præſentialiter, Generoſi & nobiles ac ſtrenui Milites & Proceres Regni noſtri, ſubditi fideles & dilecti, Petrus Tarnovvſky de Tarnovva & Pankovvicze, Ioānes de Modlnicza, fratres ſeniores de Paterno Clenodio **Berranj Rohy**/ & proclamatione Romani. Ac Stanislaus Niemſta de Xianz, Iacobus de Trzonovv fratres ſeniores de Materno Clenodio. Sagitta & duæ Cruces, de proclamatione Liſovve ſeu Strempacz. Stanislaus de Zarogovv, Ioannes de Nizankovvice fratres ſeniores de Clenodio Auiæ, alias **po Bábě**, duæ Lunæ & crux in medio, de proclamatione Oſtoia. Qui fratres ſeniores de prædictis tribus Clenodiјs in præſentia noſtræ Maieſtatis & Baronum conſiliariorumq; noſtrorum pro tunc exiſteñ: Iurauerunt in hunc modū. Ita nos Devs adiuuet & ſancta Crux &c. Quod Generoſus Tomko de Kniehin eſt noſter frater ſanguinalis, verus nobilis, de ſanguine & Clenodiјs & de proclamatione noſtris. Noſtra verò Mageſtas viſa & attenta iuſticia & rectitudine tanta, & iuramenta eorundem fratrum ſeniorum contemplandi, de certa noſtræ Maieſtatis ſcientia & Baronum Cōſiliariorumq; noſtrorum, vnanimi voluntate & conſenſu & Conſilio præſens ſcriptum, in maius documentum & fidem pleniorem dignata eſt decernere, deſculpere, harum quibus Sigillū noſtrum Regale & Ioannis de Czizovv Caſtelani & Capitanei, Ioannis de Tenczin Palatini Cracouieñ: ac eorundem fratrum Seniorum Sigilla, conſenſu, iuſſu noſtro ſingulari, volūtate Conſiliariorū ſunt appenſa literarum. Actum Cracouiæ publicæ in Caſtro noſtro Cracouienſi, in conuentione Generali, feria quinta proxima, poſt Feſtum Beati Ioannis Baptiſtæ, Anno 1450. Præſentibus his Magnificis Gregorio de Branicze Radomieñ: Ioanne Ligenza de Bobrek Biecenſi Caſtelanis. Hincza de Rogovv. Theſaurario noſtro, Petro Schafranecz de Pieſkovva ſkala Subcamerario Cracouienſi. Ioanne Farurey de Garbovv Sendomirienſi Dapifero. Ioanne Rey de Sumſko Venatore Cracouienſi. Conſiliariјs & aliјs quam plurimis militibus & Proceribus fidelibus noſtris. Datum per manus Magnifici Ioannis de Koneczpole Regni noſtri Poloniæ Cancellariј, nobis ſincere dilecti &c.

Tako-

CCLXXXVIII.

Takowým způſobem geden každý prawdiwý Rytýřſký Člowěk/ měl by Wýwod ſwůg pokazowati/ tolikéž y Králowé takowé doſtatečné a důwodné Liſty nato Vředniſkům ſwým poraučeti wydáwati/ neohledagijce ſe na zyſky ani duchody gegijch/ proto aby ſe ffalſſe na Swětě nerozmnožowala/ A ti Soběhrdowé tak ničemně a wſſetečně w Staw Rytýřſký aby ſe newkrádali: Začežby ſluſſného treſtání zaſlaužili.

Málo geſſtě natom měl tento poctiwý a wzáctný Rytýřſký Člowěk Thomáſs z Kněnic / ale geſſtě obzwláſſtnij Liſt a ſeznánij od těch Panůw přednijch Králowſtwij Polſkého ſobě wygednal / wlaſtnijmi Pečetmi gegijch ſtwrzené / proto aby přijklad wěčný toho giným byl/ kterak ſe magj wywozowati a pokazowati prawdiwé Vrozenij ſwé/zwláſſtě ti kteréž Lidé w pochybnoſti magij. Ten Liſt ſlowo od ſlowa widělo mi ſe tuto za ſluſſné položiti / gehož geſt tento ſmyſl.

NOS IOANNES DE CZIZOVV CASTELAnus & Capitaneus Cracouienſis, Predborius de Koneczpole Caſtelanus Sendomirienſis, Ioannes de Tenczin Cracouienſis, Ioannes de Oleſnicza Sandomirienſis, Petrus Odrovvaunſſ de Sprovva Leopolienſis, Palatini. Ioannes de Koneczpole, Regni Poloniæ Cancellarius &c. Notum facimus quibus expedit vniuerſis præſentibus & futuris præſentium noticiam habituris. Quemadmodum in Conſilio Regio tanquam Conſiliarij, vna cum Magnificis Dominis infra ſcriptis Dignitarijs & Baronibus vnanimiter negotia Regni Poloniæ diſponentes præſidebamus, coramquo conſilio & Conſiliarijs venientes perſonaliter Generoſi, Nobiles & Strenui Petrus de Tarnovva & Pankovvicze, Ioannes de Modlnicza, fratres ſeniores de Paterno Clenodio Beranij Rohy, de proclamatione Romani. Staniſlaus Niemſta de Xianz, Iacobus de Trzonovv, fratres ſeniores de Materno Clenodio Sagitta & duæ Cruces alias Liſovve, de proclamatione Strempacz. Staniſlaus de Zarogovv, Ioannes de Nizankouicze, fratres ſeniores de Clenodio Auiæ, alias po Bábě, duæ Lunæ & Crux in medio, de proclamatione Oſtoia. Qui fratres ſeniores de prædictis tribus Clenodijs in præſentia Conſiliariorum pro tunc iurauerunt in hunc modum. Ita nos DEVS adiuuet & ſancta Crux &c. Quod Generoſus & Nobilis Tomko de Kniehin eſt frater ſanguinalis noſter, verus Nobilis de ſanguine & Clenodijs noſtris & de proclamatione. Nos verò viſa iuſticia & tanta rectitudine, & iuramenta eorundem fratrum ſeniorum attendentes, de certa noſtra ſcientia, & vnanimi volũtate & Conſilio, præſens ſcriptum in maius documentum ſcribi fecimus. In cuius rei teſtimonium ſigilla eorũdem fratrum ſeniorum, mandato noſtro totius conſilij ſunt ſub appenſa. Actum & Datum Cracouiæ publicę in Curia Sereniſsimi Principis & Domini, Domini Cazimiri Dei gratia Regis Poloniæ, Magniq; Ducis Lithuaniæ &c.

niæ &c. Feria secunda post Dominicã Oculi, Anno Domini M.CCCC.L. Præsentibus his Magnificis Dominis, Gregorio de Branice Radomeñ: Ioanne Ligenza de Bobrek Bieceñ: Castelanis. Hincza de Rogovv Thesaurario Regio. Petro Ssaphranec de Pieskovva Skala, subcamerario Cracouiensi. Ioanne Farurey de Garbovv Dapifero Sendomiriensi. Ioanne Rey de Ssumko Venatore Cracouieñ: & aliis quam plurimis fide dignis, corundem qui supra manuum propriorum subscriptiones.

To gest Wýwod dostatečný / ne takowý yaké sobě někteřij wygednáwati zwykli / genž nemagij z přirozenij ani z Předkůw swých poctiwého Erbu nabytého / ale w Lidský se w krádagi / a ffalessné sobě Listy w Kancelářijch wygednáwagij / obzwlásstě pak ti přijchozý do cyzých Kragin.

Z toho tehdy poctiwého a wzáctného Rodu gest ta Panij Marusse Okrauhlická z Kněnic Manželka Pana Jana Skrbenského z Hřisstě / na Hradě Fulneku a Hosstialkowech rc. Dcera Pana Jana Okrauhlického z Kněnic / a Panij Doroty Sswjkowny z Lukonos. Tu Panij Dorothu Sswjkownu porodila Panij Anna Baderská z Vgezda / kteráž užjwala na Sstijtu swém Lwij Hlawy w Sluncy / magijcý w Hubě Obraučku / na modrém Poli / a na Helmě Páwowýho Krku modrého až pod samé Prsy. Ale wssak gesstě toho času když sem tuto Knijhu psal / žádných Dijtek spolu neměli.

Těch Panůw Okrauhlických nacházeli se Předkowé w Králowstwij Czeském gesstě za Panowánj Ferdynanda Krále / Léta rc. 1534. yako Bohusse Okrauhlický z Kněnic / a Wáclaw Okrauhlický z Kněnic a na Borownicy.

Létha rc. 1556. připomijnagi se w témž Králowstwij Czeském / Buryan Okrauhlický a Wáclaw Starssij Okrauhlický z Kněnic a na Borownicy rc.

PAn Jaroslaw Skrbenský z Hřisstě a na Welkých Kunčicých rc. Bratr wlastnij Pana Jana Skrbenského rc. Měl Manželku Panij Annu Morkowskau z Zástřizl / Starožitného Rodu wtomto Margkrabstwij Morawském / o kterémž nijžegi čijsti budess.

Zplodil s nij tři Syny: Jarosse / Jana / a Wáclawa Skrbenské z Hřisstě. Dcery tolikéž tři: Johanku / Kateřinu / a Alénu rc.

PAn Petr Škrbenský z Hřisstě a na Bělkowicých / Bratr gmenowaných / Pana Jana a Pana Jaroslawa Škrbenských z Hřisstě rc. Pogal sobě k Stawu Swatého Manželstwij Panij Kateřinu Unssickau z Belkowic rc. s nijž gestli že yaké potomky má / toho dostatečně na ten čas wěděti nemohu.

PAn Wáclaw Škrbenský z Hřisstě / čtwrtý Syn wýss gmenowaného Pana Jana z Hřisstě a na Škrbeni / Sudij° Práwa Menssijho Krage Olomauckého / A Panij Elissky z Petrzwaldu. Měl Manželku Panj Elissku Cendlarku / kteráž vžijwala za Erb tři Swijček / zplodil s nij syna Jana / a dwě Dcery Annu a Alenu rc.

¶ O tomto Rodu na mnohých mijstech w této Knijze zmijnka se činij.

O Erbě Panůw Bořitůw z Budče y giných kteřijž téhož Erbu vžijwagi.

PAn Bohuslaw Bořita z Budče a na Gitijkowicých Komornjk Práwa menssijho Krage Brněnského / vžijwal Erbu dwau Seker Bradatic bijlých na modrém Poli / a nad Helmem odewřeným z Koruny dwau Orlowých křijdel a w nijch téhož znamenij yako y dole w Sstijtu.

GEst to Rod welice starožitný posslý z oněchno dáwnjch Předkůw / kteřijž se Wrssowcy gmenowali. Ti vžijwali za Erb Zlatté Wrsse na modrém

drém ſſtjtu/yakž otō Hágek w Kronyce ſwé wy-
piſuge/kteřýžto že gſau hned s Czechem a Lechem
prwnjmi Knjžaty/gſauce Krewnj Přátelé gich/
do těchto Kragin přiſſli. Potom pak rozhně-
wawſſy ſe na Czechy/ že gſau nými pohrdali/ a
wolili ſobě za Pána Přemyſla Muže Rodu pro
ſtého/ oni s potomky geho weliké nepřýzně s ne-
malau ſwau ſſkodau wedli/ čehož tuto na ten
čas wſpomýnati nenj potřebý/ poněwadž otom
doſti obſſýrně w Haykowé Kronyce y v giných
Hyſtorykůw ſe wypiſuge. Ale wſſak nic méně Starožittnoſt Rodu
tohoto krátce ſe tuto pro wědomoſt gednoho každého pokáže.

LEtha Sedmiſtého Dwadcátého/
Hágek Hyſtoryk w Knýze ſwé wſpomýná
gednoho Předka Rodu tohoto/ těmito ſlowy:
A tu hned wywolili gſau z ſebe dwanácte Mu-
žůw neymocněgſſých a neyſylněgſſých/ gednoho
z ných owſſem neyznamenitěgſſýho/ genž ſluol
Hrabě Wrſſowſký nad nými vſtanowili/ tak
aby on y oni raddau Libuſſinau ſe ſprawowali/
a gegýmu ſaudu poddáni byli: A ti wſſickni od
ſprawowáni Země/ Zemané ſlauli.

Týž Hyſtoryk Létha ꝛc. 730. Muže gednoho welmi ſylného z Ro-
du geſſtě Lechowa Bratra Czechowa Knýžete Kauřimſkého/a po-
tom Polſkého gménem Wrſſe/ pokládá/ kterýžto že geſt přiſſel na
Libin a před Knýže Přemyſla a Kněžnu Libuſſý předſtaupiwſſy/
žádal aby mu dali ſwé k tomu powolený žeby chtěl blýž od Libinu
Dům a Wes ſobě poſtawiti ꝛc. K čemuž gſau oni dali ſwau dobrau
wůli a on ſtawěl a tomu přybytku y Wſy Wrſſowice gméno dal/ a
byl geſt Knýžeti yako prwný Radce ꝛc.

O potomcých geho čti ſobě na mnohých mýſtech v téhož Hyſto-
ryka/ yako Létha ꝛc. 1003. až do Létha ꝛc. 1051.

POlemira Syna Slawonoſſowa z
Budče kterýž byl z Rodu Wrſſowſkých/ týž
Hyſtoryk Létha ꝛc. 1071. připomýná: Kterýž-
to že geſt poſlal k Knýžeti Wratiſlawowi/ geho
žádagýce/ aby mu dal Onoſlawu Seſtru ſwau
za Manželku ꝛc. Ta když mu byla odpowědý-
na/ byl welikým Nepřýtelem Knýžete. O čemž
ſobě čti ſſýřegi Liſt 134.

Létha Páně 1108. připomýnagi ſe Wacek/
Mutina/

Mutina/ Newoy/ Wněslaw a Domaslaw Bratřj wlastnj Synowé někdy Bořikowi / a dwa Synowé Mutinowi/ Samorod a Lidomir/ tolikéž Bořuta Syn Božegnow/ Wrssowcowé.

TYž Hágek Hystoryk Cžeský na listu 158. wspomjná Gesska gináč Jana Syna Tistowého z Rodu Wrssowských / kterýžto že gest z náwodu Boleslawa Křiwo Ustého Krále Polského/ zabil Swatopluka Knjže Cžeské/ za kteraužto přjčinau/ od téhož Krále Boleslawa hoyně obdarowán/ gemuž gest Erb geho dáwnj změnil/ a bjlau Sekeru Bradaticy na čerweném Poly / A nad Helmem z Koruny druhau/ (kterýž se w Králowstwj Polském gmenuge Okssa) na wěčnau památku / nosyti rozkázal / gehožto potomcy na ten čas w témž Králowstwj Polském welice wzáctnj se nacházegj. Yako Páni Goslawsstj Rod dawnj a wzáctný/ býwali Rotmistry y Raddami Králůw Polských.

PAni Regowé pjssi se z Náglowic Rod welice wzáctný. Byl Mikuláss Rey z Náglowic / kterýž Rymem Polským mnohé Knihy sepsal/ yako Zrcadlo/ Zwěřinec/ y giné kterýmiž sobě weliké slowo způsobil / a naposledy Postyllu / wssak ne wedlé Pjsma Swatého/ ale podlé rozumu swého. Zanechal po sobě tři Syny.

ORzechowsstj w Přemysské Zemj Lidé wzáctnj / Stanislaw Ořechowský gsauce neyprwé w Wjře swaté Katholické dobře wyučený/ a Kanownjkem Přemysiským/ potom se oženil/ a následowal Sekty Kalwinské / a to k wůli tomu že gest se dal swýsti Ssatanu/ gsauce Knězem oženil se. Psal mnoho Kněh proti Knězým/ Naposledy pak poznal že gest Blud rozmnožil/ vtekl se do Cýrkwe Božj/ a sám proti sobě psal/ litugice pádu swého/ bludy Kalwinské potupil/ a Syny dobré Katholiky po sobě zanechal.

W Témž Králowstwj Polském w Sseradské Zemj/ od wýss gmenowaného Předka possel Rod Panůw Semikowských / a Radossewských. W též Sseradské Zemj gsau Klonictj Lidé Rytjřsstj/ tam tolikéž Rjuchowsstj. W Sendomirstém Kragi Chozymowsstj/

Gramačtij Mužowé wýbornij. Domarutowé v Oppatowa Statky swé magij. Gorličtij w Plzenském Kragi ꝛc.

ZEhož Erbu vžjwagi Nědwězſſtij w Sendomirském Kragi/ Kryſtoff Nedwězſký geſt Profes Kláſſtera Setěchowſké° a wolený Oppat Orlowſký. W témž Kragi Sendomirském geſt Rod Czechowſkých. Chometowſſtij v Lwowa y w Kraginách Ruſſkých ſtatky ſwé magij. Geſt to Rod w Králowſtwij Polſkém welice rozrozený/ o němž by tuto mnoho pſáti přiſſlo. Ale pro krátkoſt pominauti ſe to muſý.

LEtha Tiſýcýho Stýho Oſmdeſátého/ za Panowánij Frydrycha Knijžete w Czechách/ když gt týž Frydrych Knijže/ na Kundráta Streyce ſweho Lid weliký ſhromáždil a do Morawy gey poſlal: Geden z Rodu Wrſſowſkých gménem Ratibor/ chtijce ſe Frydrychowi Knijžeti zaljbiti a s njm w gijti w dobrau wůli a pokog/ weliké Wogſko w Králowſtwij Polſkém y na Slézſku ſebral/ a s nijm na záhubu Kundráta Knijžete do Morawy w trhl/ a poplundrowawſſy Zemj do Prahy k Frydrychowi přigel a wſſecky laupeže kteréž nabyl w Morawě před Knijžetem položil: Za gehožto ſlužbu týž Frydrych Knijže wſſecko to gemu zaſe nawrátiti rozkázal/ A gſauce s nijm Ratiborem na mijſtě wſſech Wrſſowcůw ſkrze některé Pány ſmluwen/ takowé vpokogenj a tu Smlauwu (změniwſſy mu Erb) ſwým Liſtem vpewnil/ kterýž ſlowo od ſlowa tuto mi ſe wiďělo za ſluſſné položiti/ genž geſt w tato ſlowa.

MY Frydrych Knijže Czeſké/ a Wládař Wlaſti Morawſké až do Končin Vherſkých/ wyſwědčugem o Vmluwě s Sſlechticy a Hrabaty Wrſſowcy/ s Raddau a wolij Sſlechticuow/ a zemanůw naſſijch/ o wſſecky Různice a neſnáze/ kteréž gſů byly wzeſſly mezy Předky naſſijmi Knijžaty Czeſkými/ a Božegem/ Kochanem/ a Janem Tiſtau Wrſſowcy/ o wſſecky Mordy a bez hrdlé/ s obau ſtran kteréž gſau ſe zběhly/ aby na wěčné čaſy gijm Wrſſowcům/ od žádného z Poddaných naſſých/ ani potomnijch Knijžat a Wládařůw Wlaſti Czeſké a Morawſké zpomijnána nebyla/ a to pod ztracenijm hrdla. A poněwadž Ratibor Wrſſowic/ vdatný Sſlechtic ſa

tic ſa nám vkázan za Wůdcy Lidu do Wlaſti Morawſké/ ſwým wtipem a Božým zgednáním nám dopomohl/ že gſme Bog obdrželi/ a Morawu k Czechům připogili. Gemu y Rodu y potomkům geho/ dwě Sekery Bradatice na Sſtit gſme dali Křížem přeložené w Modrém Poli/ a na Helmu též dwě na Kříž přeložené / A dwě Křídla Orlowá aby noſyli na wěčnů pamět/ A Hrad náſs Přym gemu ſme za geho Mužſtwj přidali/ aby s Němcy Bawory wěčného ſtanů neměl. Té vmluwy na pamět wěčnau/ ſwau ſme Pečetů tento Liſt vpewnili/ Kterýž geſt wydán z rozkazu naſſeho/ počtu Let Tiſýcýho Stého Oſmdeſátého Cztwrtého.

TOhoto Ratibora Potomkowé welice ſe w těchto Kraginách rozrodili / gedni ſlowau od Erbu Sekerkowé. Druzý ſe gmenugj Tiſtowé. Třetů Bořitowé z Budče. A Czwrtů Králictj/ ale wſſak ten Rod giž ſeſſel. O těch wſſech tuto kratičce kde který potomek téhož Ratibora ſe připomijná/ pokázané negdeſs.

LEtha Páně 1209. za Panowánij Přemyſla Margkrabě Morawſkého/ Liſtowé Koſtela Olomauckého za čaſu Ruperta Biſkupa wſpomijnagj Zemiſlawa Wrſſowce/ Kterýžto že geſt s ginými mnohými Pány přijtomen byl/ když geſt týž Přemyſl Margkrabě/ darowal Wes Nedachlewice Koſtelu Olomauckému. O čemž ſe ſſýřegi w Rodu Panůw Horeckých z Horky etc. zmijnka činij.

CZaſtopſaný Hágek Hyſtoryk Czeſký Létha etc. 1418. připomijná Jana Tiſtu Wrſſowſkého z Sedčic a na Přindě etc. kterýžto chtijce ſe pomſtiti ſwých Drábůw/ weliké Zagmy w Czechách prowozowal / Až potom na rozkaz Krále Wáclawa od toho přeſtal/ o čemž ſobě čti v téhož Hyſtoryka etc.

Tohoto Tiſty byl žiw wlaſtnj Potomek tehdáž když ſem tuto Knihu pſal/ Jan Tiſta z Sedčic etc.

W Králowstwij Czeském / yakž se toho wýssegi doložilo / téhož Erbu a wlastnij potomkowé těch Wrssowcůw / gsau Páni Sekerkowé z Sedčic řc. Za Panowánj Ferdynāda Krále Czeského řc. Léta řc. 1534. některé paměti připomijnagi Buryana Sekerku z Sedčic / a na Weleticých / A při něm Fabiána Sekerku z Sedčic / Giřijka Sekerku z Sedčic / Jana Sekerku z Sedčic a na Milessowě / Jaroslawa Sekerku z Sedčic a na Bezděkowě / Ladislawa Sekerku z Sedčic a na Lobkowicých / Sstiastného Sekerku z Sedčic / Wladislawa Sekerku z Sedčic / a Zdeňka Sekerku z Sedčic a na Malessowě řc.

LEta 1556. žiwi byli Osoby Erbu toho ze gména tito: Bohuslaw Sekerka z Sedčic / Buryan Mladssij Sekerka z Sedčic / Czeněk Sekerka z Sedčic / Gindřich Sekerka z Sedčic / Hawel Sekerka z Sedčic a na Wranicých / Jan Buryan Sekerka z Sedčic / Jan Sekerka z Sedčic a na Lobkowicých / a Ratibor Sekerka z Sedčic řc.

ZA Maximiliána Rzijmského Cýsaře / Vherského a Czeského řc. Krále řc. Tytulář Czeský Létha řc. 1570. wydaný / tyto Pány Sekerky z Sedčic připomijná. Napřed: Balthazara Sekerku z Sedčic a na Weleticých / Bohuslawa Sekerku z Sedčic a na Podbradcých / Buryana Sekerku z Sedčic / a Jana Sekerku z Sedčic a na Lobkowicých.

ZA Panowánij Rudolffa toho gména druhého Cýsaře Rzijmského / Vherského a Czeského řc. Krále řc. Létha řc. 1589. žiwi byli tito Potomkowé Rodu toho: Adam Sekerka z Sedčic a na Hossticy / Balthazar Sekerka z Sedčic a na Weleticých / Fabian Joachým Sekerka z Sedčic / Gindřich Sekerka z Sedčic a w Panossijm Augezdě / Jan Sekerka z Sedčic a na Lobkowicých / Krystoff Sekerka z Sedčic a na Měcholupech a Ladislaw Sekerka z Sedčic a na Wodolijně Wodě řc.

Zde na Morawě gest Rod Panůw Bořitůw z Budče / kterýž wlastně z oněchno dáwnijch

Hrabat Wrssowcůw pořádkem swým gdau. Tu Budči z kteréž se tito Potomkowé pýssi/ založil Krok Kníže Czeské Létha Páně 687. yakž o tom Hágek w Kronyce swé wypisuge. Za Panowánij Krále Ferdynanda / byli w tomto Margkrabstwij Morawském / Beness Bořita z Budče/ Gindřich a Jan Bořitowé z Budče / yakž o tom Tytulář starý Czeský Léta ꝛc. 1534. wydaný / wyswědčuge. W některých giných pamětech nacházým Bohuslawa Bořitu z Budče / kterýž gest po sobě zanechal Syna Mathausse Bořitu z Budče. Tento Pan Mathauss/ pogal sobě k Stawu Swatého Manželstwij Panij Elissku Batelowskau z Prostého / kteráž mu porodila dwa Syny / Bohuslawa a Zdeňka ꝛc.

Z Počátku psaný Pan Bohuslaw Bořita z Budče a na Giřikowicých Komornjk Práwa Menssýho Krage Brněnského ꝛc. Syn Pana Mathausse. Má Manželku Panij Ewu Kytlicownu z Komornijku/ kterauž byla porodila Panwicowna/ s nijž zplodil tři Syny: Mathausse/ Hynka / a Jana Melichara/ a Dceru gménem Julianu.

Pan Zdeněk Bořita z Budče/ druhý Syn Pana Mathausse/ a Bratr wlastnj gmenowaného Pana Bohuslawa/ gestli že Manželku aneb yaké Dijtky má/ to° wěděti nemohu.

Pan Giřij Bořita z Budče a na Nowém Mezeřičku/ wlastnij Streyc těchto gmenowaných Panůw Bratři/ má dwa Syny: Giřijka a Ludwijka Bořity z Budče ꝛc.

¶ O tomto Rodu kdo ssijřegi wěděti chce/ čti sobě Kronyku Hagkowu ꝛc.

O Rodu

O Rodu a Erbě Panuow Koniaſuow z Wydři ꝛc.

Urozený Pan Wolff Konias z Widři a na Bolińkowě/ Sudý Práwa Menſſýho Krage Brněnſkého ꝛc. Ten vžýwal za Erb dwau býlých Buwolowých Rohů na čerwenem Poli/ Helm odewřený a na něm tolikéž dwa Buwolowé Rohy ꝛc.

Tohoto Rodu tak yako y mnoho giných Starožittných pro nedbalſtwý gjch/ Kronykáři nepřipomýnagi. Nebo oný auffagýce w Starožittnoſt a wzáctnoſt Předkůw ſwých/ lechce ſobě paměti takowé wážili/ aby činowé gich do Kněh pamatných wpiſowáni byli/ Nepamatugýce na to / že wſſecko čaſem ſwým proměnu na Swětě bére. Za kteraužto přýčinau nemohu tak dalece doſáhnauti Předky Rodu tohoto / yako těch kteřýž na Dwořých Králůw a Knýžat přebýwagic / s Hyſtoryky známoſt mýwali / a gména y ſkutky Předkuow tak tolikéž y ſwé wpiſowati dali. Ale wſſak o kterýchž ſem kde (wſſak w krátkoſti) četl / tuto zmýnku málo nýžegi včinýme.

Slau ſwau Slonu/ Jobowi ſproſtnoſti/
Rownán byl ten Muž / Troyllowi ctnoſti
Onomu/ Troge genž bránil ſtatečně/
Stawěl ſe Rzekuom we wſſem doſtatečně.
Tak Koniaſowé té Slawné Morawě
Slaužili Mužně/ začež gſau laſkawě
Od oněch Králůw darowáni hoyně.
Vmět ſwým ſſtěſtj ſlaužiti přiſtoyně.

O Gindřichowi Koniaſowi z Wydři/ a Bludowi Kralickém z Kralic/ některé paměti zmýnku činj/ kteřýžto gſau neyprwé z Rytýřſkého Stawu do Saudu zemſkého přiyati byli/ když geſt po Smrti Margkrabůw ten pořádek nařýzen byl.

LEtha Páně 1493. w pamětech Kostela Olomauckého/nacházý se Jan Konias z Wydři/a Jakub Ssarowec ꝛc. Kteřýžto že gsau wynesli Potaz s Vrozenými Pány / Panem Janem Berkau z Dubé / a s Panem Janem z Žerotijna ꝛc.

WTelči Předkowé Erbu a Rodu tohoto Pohřeby swé mijwali/očemž Textowé na Kamenj Hrobowém při Osobách wytesanij swědectwij dáwagj. Napřed se tam pokazuge tento nápis. Anno Domini 1403. Obijt Nobilis Arnestus Konias de VVydrza, orate pro eo &c.

Na druhém Kamenu gest wytesaná Osoba Panenská a při nij tento Text. Anno Domini 1497. Ante Festum Beati Bartholomei, obijt honesta virgo Eliška Koniasovvna de VVydrza, hic sepulta, orate pro ea.

WTémž Kostele/ málo trochu dálegij/ položenij gsau dwa Kamenowé/ na nijchž osoby (gedna we zbrogi) se spatřugi/a při nijch tato slowa položená. Na gednom Frantissek Konias z Wydři. A na druhém Dorotha z Wydři/ kteřijž gsau pomřeli Létha Páně 1497.

WGemnicy w Klássteře pustém / kdež gsau před tijm Bernardyni bydleli / těch Panůw Koniasůw předkowé Pohřeby swé měli/ yakž otom Erbowé gich znáti dáwagi / na nijchž pro starožittnost Text přečijsti se nemůže/ a po malé chwijli y ta památka zahynauti musý / poněwadž Mnijchuow žádných w Klássteře nenij / ani se tam yaká chwála Pánu Bohu wykonáwá / nadto weysse y Klásster ten w krátkém času skrze nedbánliwost vpadnauti musý.

ZA Panowánj Ferdynanda Krále Czeského Létha Páně 1534. wspomijnagi některé paměti Pana Gindřicha Koniasa z Widři/ kterýž gest měl Manželku Panij Anésku Krokwicarku z nowé Wsy/ ta vžijwala za Erb Krkawce an držij w hubě Prsten na modrém Poli/ kteréhožto Rodu giž žádná Osoba Mužského pohlawi žiwa nepozůstáwá; Toliko byli dwě

Sestry

Sestry/ z nichžto gedna dostala se za Manželku Mikulá-ssowi Kořenskému z Teressowa a na Slawětině/ s nijž zplodil Syna kterýž gesstě žiw gest/ Erb geho černý Kohaut w zlatém Poli/ Nos a nohy má zlaté rc.

S tau Panj Anéžkau Krokwicarkau gmenowaný Pan Gindřich Konias zplodil pět Synůw/ Melichara/ Kasspara/ Balthazara/ Jana a Wolffa. Ten Pan Gindřich byl Syn Pana Jana Koniasa z Widři rc.

PAn Jan Konias z Widři Syn Pána Gindřicha/ poyal sobě k Stawu Swatého Manželstwij Panij Markétu Hodicku z Hodic/ s nijž gesstě žádných djtek neměl.

Z Počátku psaný Pan Wolff Konias z Wydři/ druhý Syn dotčeného Pana Gindřicha/ a Bratr Pana Jana/ má Manželku Panij Markétu Hostakowskau z Arklebic/ z Králowstwij Cžeského rc. s nijž žádných potomkuow nezanechal.

PAna Hynka Koniasa z Widři/ Tytulář Cžeský Létha rc. 1534. wydaný/ připomijná. Ten měl Manželku z Rodu Panuow Cžiswicků/ od kteréž zuostal Syn Symeon Konias z Wydři: Kterýž poyal sobě Manželku Panij Lidmillu z Petrowic / s nijž zplodil tři Syny/ Wáclawa/ Jana/ a Oldřicha. Wáclaw neystarssij Syn geho/ má Manželku z Rodu Hradkowcůw z Mirowic rc. Jan a Oldřich gesstě neženati zůstáwagi.

O Erbě a Rodu Panuow Horeckých z Horky.

Pan Jan

PAN Jan Horecký z Horky a na Střílném ꝛc. Mjsto Pjsař Margkrabstwij Morawského ꝛc. O gehožto Předcých na mnohých mjstech w této Knijze zmijnka se činij / kteřij se prwé gmenowali Pardusy / yakž se to nijžegi pokáže. Tuto neyprwé o počátku Erbu tohoto krátce čijsti budeš.

O Erbu tom / tato starodáwnj powěst gest mezy lidmi / že za oněchno Wálečných Králuow / na počátku rozssijřowáni těchto Kragin / když gsau Měst a Hradůw dobeywali / těm kteřij giné k tomu napomijnali aby na Zdi wskakowali / a to sami neyprwé začijnali / Králowé na wěčnau památku statečnosti a směllosti té / dáwali gim kus Zdi za Erb. Což gest tolikéž (yakž se znáti dáwá) y předek Erbu tohoto obdržel / ale yak dáwno / toho důwodně pro starožitnost dosáhnauti nemohu: Wssak nic méně znamenij se toho nacházy / že gsau w tomto Kragi a ne ginde / na počátku rozssijřowáni Králowstwij toho / Předkowé Erbu tohoto počátek swůg wzali / nebo ta Horka z kteréž se až posawád pijssi / mjlé toliko od Olomaucy wzdáli ležij / o gegijmžto položenij mezy ginými Hrady ta byla připowjdká / Horka bona &c.

PRzed mnoha Stý Lethy když Klásster Hradisstský zakládan byl / Ti Páni aneb Předkowé gich Kaplu sobě wystawěli / w nijžto Pohřeby swé až posawád magij ꝛc. A druhau w Ssternbergku / yakž otom w Stawu Prelátském wypsáno máš.

ZA Panowánij Přemysla Margkrabě Morawského / Letha Páně 1209. když gest týž Přemysl Margkrabě za časů Ruperta Biskupa darowal Wes Nedachlewice Kostelu Olomauckému ꝛc. paměti téhož Kostela / prawij byti toho přijtomným gednoho Předka Erbu tohoto / řečeného Pardusa z Horky. Czehož gsau tito Swědkowé w témž Listu položeni:

Rupertus Episcopus Olomucensis, Andreas Præpositus Pragensis, Benedictus Prothonotarius, Arnoldus Decanus, Hinsalton Slauko, Bohuslavv filius eius, Luderus, Andreas Neplath, Petrus filius Medlonis, Pardußon de Horka, Starmirus Tvvrza, Doben cum tribus filijs, Nedamirus, Hron, Zavvisse, Stibor Bauarus, Zemislaus V Vrssovvecz, & multi alij. Datum in loco Olomucensis Episcopi, qui vocatur Cromiezier &c.

LEta Páně 1251. za Wáclawa Krále Cžeſkého / Syna Přemyſlowého / při potwrzenij Práw a ſwobod Koſtela Olomauckého / (o čemž ſe giž na hoře w Rodu Panůw Slawatůw / zmijnka včinila.) Nacházý ſe to přijtomný / Pardus z Horky Komornijk Olomaucký. Toho Liſtu Dátum gt Anno 1251. 17. Cal: Iunij, Indicione nona, concurrente Sexta.

LIſt geden welmi ſtarý / kterýž geſt pſán Létha Páně 1287. wſpomijná Parduſa z Horky / těmito ſlowy: My Pardus řečený z Horky / timto Liſtem wyznáwáme / že my ač gſúce na ſmrtedlné Poſteli položeni / wſſak magijce w tomto we wſſem dobrau pamět / a gſa při dobrém rozumu / s dobrau wůlij naſſij / a Panj Bolemily Manželky naſſij / Fabiánowu Miletowu a Parduſowu / a opět druhého Parduſa Synůw naſſijch milých / Též y Dcer / Markéty / Kláry / Anny a Zbraſlawý ſpolu s dobrau wůli a přiwolenijm / Koſtel w Horce / na kterémž poddacý máme / Panu Budiſſowi Oppatu a Konwentu Koſtela Hradiſſtſkého řádu Premonſtratenſkého / giž napřed řečené poddacý / pokorně a nábožně pro Bůh dáwáme / a za Duſſe naſſijch Předkuow: Wſſak aby žádné pochybnoſti w tomto naſſem obdarowánij žádný neměl / tento Liſt pečeti naſſij gſme ſtwrdili. Dán w Olomaucy Létha Páně 1287. Sexto Calen: Iulij. Před těmito Swědky: Bratrem Michalem Zákona Swatého Bernardyna / Panem Cyrem Proboſſtem a Kanownijkem Koſtela Olomauckého / Bratrem Janem / Bratrem Mikuláſſem / a Bratrem Petrem Kanownijky Koſtela Hradiſſtſkého / a mnohými ginými wijry hodnými.

Synowé gmenowaného Parduſa / Fabian a Mileth žiwi byli za Panowanij Přemyſla Ottagara Krále Cžeſkého ꝛc.

ZA času Cýsaře Karla toho gména Cžtwrtého / a w počtu gedenáctého Krále Czeského ꝛc. Létha Páně 1375. wspomjnagi někteeré paměti Gesska z Horky řečeného Hromada / gehožto Syn Jan z Horky pohaněl Gesska z Piniowic ze dwau Set Hřiwen / z toho Zbožij Piniowského y kdežby koliwěk ginde co měl/proto: že gest Statek geho w Piniowicých / na Dwoře a na Mleyně a na Polowicy Lhotky a Lesych Piniowských držel / kterýžto Statek Otec geho Hromada / na Pawlikowi Otcy gmenowaného Gesska Práwem obdržel.

LEtha Páně 1405. za Krále Wáclawa Cžtwrtého byl žiw Jan z Horky ꝛc. Kterýž gest pohaněl Jossta Margkrabi Morawského a Kapitolu Kostela Olomauckého / o Sussice a Račlawice. Kterýžto Puhon takto se začijná: Ná Jan z Horky ꝛc. pohánijm Děkana sewssi Kapitolau Kostela Olomauckého / ze wsseho což kde magij ꝛc. Že wlastnij Zbožij mé držij nezaplacené / to gest Sussice a Račlawice / gessto sem Margkrabi Jossta Nebosstika z toho napomijnal a pohaněl / a on mi to držel mocy / yako Pán Zemský ꝛc. Páni to nalezli / poněwadž Kanownijcy wtom wydřeli Létha pokoyna / a Práwa oto ssla / že témuž Janowi o tauž wěc odpowijdati nemagij.

Manželka tohoto Jana z Horky byla Panij Hosska / o nijž w pamětech Kostela Hradissťského zmijnka se činij / že gest vmřela Létha Páně 1420.

ZA Panowanj Zygmunda Cýsaře Řijmského / Vherského a Czeského ꝛc. Krále ꝛc. Létha ꝛc. 1437. w některých pamětech nacházý se Mikuláss z Horký ꝛc.

Téhož času Hágek Hystoryk Czeský na Listu 411. pokládá Pardusa z Horky / že gest zlezl Litowel Město na Morawě / kterémužto Litowelsstij odolati nemohli / až gim Žoldněři Olomaučti pomoc dali a Pardusa přemohli ꝛc.

LEtha Páně 1464. za času Krále Giřijho / w některých pamětech připomjna se Lorenc z Horky a z Woděrad / oněmž

 se tato

se tato zmijnka činij. Hynek ze Zwole / pohanijm Lorence z Horky a z Woděrad / y odtud odewssud z Dědin a z zástaw/ku prwnjmu Panskému Sněmu / ze tři Seth Hřiwen ꝛc. že gest mi slybil za Wáclawa Křetinského / za spráwu dědičnu y wěnnu/aby mi to sprawil a oswobodil na Twrzy a na Wsy Borotině/wedlé Listu mého/kteréhož gest dátum Létha nahoře psané ꝛc.

Téhož Lorence z Horky na druhém mjstě nacházým / kdež napsáno stogi: Lorenc z Horky pohánijm Pana Markwarta z Lommice a z Letowic / y odtud ze třidcyti Hřiwen grossů dobrých. Že gest se vwázal w Cžlowěka Syrotčijho / kterým yá nynij wládnu we Wsy Bukowicy: Práwa k němu nemagic.

ZA téhož Krále Giřijho ꝛc. Létha Páně 1470. žiwi byli Herburth a Gessek Bratřij z Horky. Tohoto Herburtha některé giné paměti připomijnagi těmito slowy: Herburt z Horky/pohánijm Ney Jasněgssij Knijže a Pána Giřijho Krále Cžeského a Margkrabě Morawského ꝛc. Pána mého neymilostiwěgssij ꝛc. Odtud odewssud kdež co má/gessto slussij k Olomanckému Práwu / ku prwnijmu Panskému Sněmu/ze Sta Hřiwen grossů dobrých ꝛc. A tu Geho milo: winu dáwám / že mi gest Geho milost dlužen Sto Hřiwen grossů dobrých za Račlawice a Sussice/ wedlé nálezu Panského. Sskody opowijdám a Poručnijka k té Při činijm Gesska z Horky Bratra swého. Na ten Půhon poklid včinil / Jasné Knijže Wiktoryn / na mijstě Ney Jasněgssijho Giřijho Krále Cžeského a Margkrabě Morawského ꝛc. Mezy Herburtem a Gesskem Bratřijmi z Horky.

LIst Kundráta Knijžete Olessnického a Kozelského ꝛc. Létha Páně 1474. daný/wspomijná Ctibora Cžerta z Horky ꝛc. proto / že gest mu platil sedm Seth Zlattých Cžerwených Vherských/ Žoldu geho ꝛc. Na kterémž to Listu wychwaluge Hrdinské činy geho / a při něm giné mnohé kteřijž s týmž Ctiborem byli na Službě w Prussých ꝛc.

Téhož Létha w pamětech Kostela Olomauckého nacházým Jana z Horky / oněmž se před tijm Létha ꝛc. 1455. na gednom listu zmijnká činij.

LEtha Páně 1500. Za Panowanij Wladislawa Krále Cžeſké° ꝛc. byl žiw Pan Petr z Horky / kteréhož geſt byla porodila Markéta Morkowſka z Zaſtřizl / Dcera Mikuláſſe z Zaſtřizl a na Litenčicých ꝛc.

Tento Pan Petr z Horky / měl Manželku Lidmillu Buchlowickau z Domamyſlic / Dceru Prokopa z Domamyſlic a na Dřinowém / a Panij Eliſſky z Walſmbergka ꝛc. s tau Panij Lidmillau zplodil tyto Syny / Giřijka / Wáclawa / Jakuba / Mikuláſſe a Jana Horecké z Horky: A dwě Dcery Alénu a Mandalénu. Aléna ſe doſtala za Manželku Panu Michalowi Gayowſkému z Gage a z Galeni / od kteréž zůſtal Pan Wáclaw Gagewſký a na Chudobině / o němž nijžegi neydeš. Mandaléna byla dána k Stawu S° Manželſtwij Panu Alſſowi Sſwabenſkému z Sſwabenic ꝛc.

PAn Jan Horecky z Horky Létha ꝛc. 1557. w Pondělij Swatoduſſnij žiwot ſwůg dokonal / a w Sſternberſkém Kláſſteře / yakž o tom Kámen Hrobowý wyſwědčuge pochowán ꝛc.

PAn Giřijk Horecky neyſtarſſij Syn Pana Petra Horeckého z Horky ꝛc. Na mijſtě Bratřij ſwých Jakuba / Wáclawa / Mikuláſſe a Jana / pohaněl Giřijka Stoyana z Přeſtawlk a na Weſkach / z toho: Že geſt Liſtu toho kterýmž neboſſtik Prokop z Domamyſlic / Otec neboſſky Lidmilly z Domamyſlic Mateře gich zaſtawil puol Wſy Wezek s gegijm přiſluſſenſtwijm / Wáclawowi Stoyanowi z Přeſtawlk Otcy geho / před Panem Heytmanem y Pány Saudcy ku potřebě gich wrátiti nechtěl. Poručnijcy k té Při / Znatha z Wickowá a Jan ze Zdenina.

PAn Mikuláš Horecky z Horky ꝛc. byl žiw za Panowánij Ferdynanda Řijmſkého Cýſaře / Uherſkého a Cžeſkého ꝛc. Krále ꝛc. kterýž měl Manželku Mandalénu Folkenhonku z Gloſſku / Dceru Pana Arnoſſta Folkenhona z Gloſſku a Panij Eliſſky z Drſkowic / Dcery

Nebosstýka Pana Dětocha Drſkowſkého z Drſkowic / a Panÿ Machny ze Miſſané. Mateř téhož Pana Dětocha byla Eliſſka z Sſenwaldu. Pan Girÿk z Kaunic a z Albrechtic / byl od gedné Seſtry. Od druhé Pan Slawkowſký z Fulſſteyna / a od třetÿ Seſtry Pan Dětoch z Drſkowic / gehožto Otcy řÿkali Gunter z Drſkowic.

Týž Pán Mikuláſs z Horky s gmenowanau Panÿ Mandalénau Folkenhonkau z Gloſſku zplodil tyto potomky / Jana / Petra / Wáclawa / a Girÿka z Horky ꝛc. A Dcery / Kateřinu / Eliſſku / Lidmillu / Maryanu a Johanku. Kateřina ſe wdala za Pana Mikuláſſe Oldrſſtorffara z Němčÿho / Panÿ Eliſſka doſtala ſe za Manželku Panu Janowi Cendiarowi z Hoffu a na Pačlawicých.

Panÿ Maryana třetÿ Seſtra gich / neyprwé dána byla za Manželku Panu Wáclawowi Oderſkému z Lideřowa / po gehožto ſmrti poyala ſobě za Manžela Pana Jana Wogenického z Wogenic a na Křetině.

Panÿ Johanka Neymladſſÿ Dcera Pana Mikuláſſe Horeckýho a Seſtra wýſs pſaných Panůw / doſtala ſe za Manželku Panu Janowi ſtarſſýmu Kokorſkýmu z Kokor a na Přilepjch. A potom Panu Frydrychowi Grodeckému z Brodůw a na Grodcy ꝛc. Petr a Wáclaw Bratřÿ těchto Panj a wýſs gmenowaných Panůw w mladém wěku ſwém pomřeli.

Z Počátku pſaný Pan Jan Horecký z Horky a na Střilném / Mÿſto Pÿſař Margkrabſtwÿ Morawſkého ꝛc. Syn Pana Mikuláſſe / a Wnuk Pana Petra Horeckého z Horky. Měl prwnÿ Manželku pozůſtalau Wdowu po Pánu Alexandrowi Wokowi Býrkowi z Náſyle / a na Sſtundorffe ꝛc. Panÿ Kateřinu Zaubkownu ze Zdetina / Dceru nebosſtÿka Pana Joachyma Zaubka ze Zdetina a na Zdaunkách / Podkomořÿho Margkrabſtwÿ Morawſkého ꝛc. kterau byla porodila Panÿ Lidmilla Sſtolbaſka z Doloplaz / Dcera Panj Saloměny z Kaunic Rodu Starožittného Stawu Panſkého / wtomto Margkrabſtwÿ Morawſkém. Mateř tyto Panÿ Saloměny z Kaunic / byla Panÿ Barbora Hrabinka z Walſſtromu ꝛc. S tau Panÿ Kateřinau Zaubkownau zplodil tyto Syny / Joachyma / Mikuláſſe / Arnoſſta / Bohuſlawa / a Karla. A dwě Dcery Eliſſku a Mandalénu. Synowé wſſickni geho w

mladoſti

mladosti pomřeli / gichžto Těla w Klásstěře Ssternberském pochowána gsau / Očemž nápisowé nad Hroby gegjch swědectwj wydáwagi.

Po smrti též Panj Kateřiny Zaubkowny gmenowaný Pan Jan Horecký z Horky ꝛc. Mjsto Pjsař Margkrabstwj Morawského / poyal sobě druhau Manželku / Panj Alénu Meylatku Hrabinku z Fagarossu / Dceru Pana Gabryele Meylata / Hraběte a Dědičného Pána Země Fagaross / a Panj Anny Bamffj Hrabinky z dolnj Lindwy. Toho Pana Gabryele Meylata Panj Mateř byla / Panj Anna Nádaždij / očemž w prwnj částce těchto Kněh wypsáno máss.

PAN Wáclaw Horecky z Horky / Syn Pana Petra Horeckého / a Bratr nahoře psaných Panůw / měl Mážel-ku z Rodu Pannow Malowcůw z Malowic Rodu Starožittného w Králowstwj Czeském / s njž zplodil Syna Petra / ten potom poyal sobě k Stawu Swatého Manželstwj Panj Elissku Morawownu / kteráž mu porodila dwa Syny Wáclawa a Giřjka: Ti gesstě až posawád žiwi zůstáwagi.

¶ Na mnohých mjstech o tomto wzáctném Rodu w této Knjze y v giných Hystorykůw zmjnka se činj.

O Rodu a Erbě Starožittném Pannow z Wickowa.

Wjlně čtauce Kronyky Czeské / předky Erbu tohoto / od počátku toho Králowstwj mohlby geden každý dosáhnauti / kterjžto wždycky na welikých Službach Králůw a Knjžat býwali / yak se to wsseckо tuto málo njžegi / prawdiwě pokáže. O Počátku Erbu toho / giné powěsti z starožittných paměti nad tuto dosáhnauti nemohu / tolikо že ty čtyry / Pole nic giného newyznamenáwagi / toliko ty černé / ssjroké a weliké bahná / přes kteréž předkowé Rodu tohoto přeprawowali Knjžata s Woysky gich / proti Nepřáteluom.

Ty byle

Ty býle Pole vpřjmnoſt a ſtatečnau wjru k Panům ſwým: Cżerwené pak to wyznamenáwá / že předek Erbu tohoto čaſtokráte Sſawli a neb Mečem Krew Nepřátelnow Knjžat a Králůw Panuow ſwých / branic ſtatečně Wlaſtň ſwé / wylewal.

LEtha Páně 1185. Hágek Hyſtoryk Cżeſký / wſpomjna Muže gednoho Statečného / a nad giné bohatého / kterémuž bylo gméno Wicek. Ten s powolenjm Knjžete Kundráta / dal ſobě poſtawiti Hrad na gedné hoře mezy Zdjrcy a Kwětnicy / a druhého Roku gey dokonal / a dal gemu gméno od ſwého gména Wickow / a ſwému Synu Přemyſlowi gey darowal / a ſám ſeděl na Strażku. A on Wicek byl Neywyžſſj Radda Knjžete Kundráta / a mezy ginými znamenitý: Kterýžto po ſwých Předcých za znamenj vžjwal puol Cżerweného Sſtjtu / a na druhé polowicy dwa býla a dwa černa ſtrychy / týmž způſobem yak gey při Oſobě této na prſech položený widjſs. Tento Wicek byl Heytmanem w Bitwě té kteráž byla v Ludomiře na Morawě / očemž ſobě čti gmenowaného Hyſtoryka.

LJſty Koſtela Olomauckého Létha ꝛc. 1207. wſpomjnagi Zdiſlawa Wickowce / Raddu Krále Přemyſla / kterýžto že geſt byl přitomným když geſt gmenowaný Král Přemyſl / za čaſu Ruperta Biſkupa potwrzowal Práwa a Swobody téhož Koſtela Olomauckého / očemž ſe giž na mnohých mjſtech zmjnka včinila.

ZA Panowanj Wáclawa Krále Cżeſkého ꝛc. Létha Páně 1248. Liſty téhož Koſtela Olomauckého / za Biſkupa Bruna / zmjnku činj o Smilowi z Wickowa / kterýžto že geſt s ginými mnohými Pány a Raddami gmenowaného Wáclawa Krále Cżeſkého / byl při Konffirmacy Práw a ſwobod giž dotčeného Koſtela.

Létha

CCXCVIII.

Letha Páně 1295. Sexto Idus Maij, in dicione 8. za čaſu Wáclawa Margkrabě Morawſké°/ Paměti čaſto pſaného Koſtela/ připotwrzený Prywilegij pokládagi dwa Bratry Rodu tohoto/ o nichž tato zmijnka ſe činj: Præſentibus Nobilib⁹, Hermano de Holenſteyn, Viczkone Marſchalko Morauiæ & Hrabiſio fratre eius, Vnſone Camerario Olomucenſi, Timone Burgrauio de Gemnic. Philippo de Pernſteyn & Bohuſlao fratre eius, Przedborio Czudario Przerouieñ: & aliis multis fidelibus noſtris &c.

Gmenowaný Hágek Hyſtoryk Czeſký/ Letha ꝛc. 1305. na liſtu 273. wſpomjná Přemyſla Syna Oldřichowého kterýžſe pſal z Wickowa/ prawijce gey býti Vřednijkem Saudu Brněnſkého/ při němž mnohé giné Pány yak z Králowſtwj Czeſké°/ tak také z Margkrabſtwij Morawſkého pokládá/ očemž ſobě čti ſſijřegi w Kſſafftu Krále Wáclawa.

ZA Panowánij Jana Czeſkého a Polſkého ꝛc. Krále ꝛc. Létha ꝛc. 1319. w Bitwě té w kteréž Plichta z Žerotina zabit/ gmenowaný Hágek Hyſtoryk Czeſký/ Pána Mikuláſſe z Wickowa z weliké ſtatečnoſti wychwaluge. Kterýžto když ſe bitwa ſſtiaſtně dokonala/ že geſt od téhož Krále Jana s ginými mnohými Pány pro ſwé hrdinſtwij/ paſowán na Rytijřſtwo ꝛc. čti o tom Liſt 292.

W Koſtele Olomúckém/ Epicedium na Tabuly malowané/ wſpomijná Kněze Smjla z Wickowa/ těmito ſlowy: Anno Domini 1316. nobilis ac Reuerendus Pater, Dominus Smilo de Viczkovv Canonicus & Archidiaconus Olomucenſis, & Præpoſitus Litomierzicenſis &c. mortuus. O tomto Knězy Smijlowi z Wickowa ſſijřſſij zmijnka ſe činij w Stawu Prelátſkém/ při Janowi Mrázowi Biſkupu Olomauckém/ y na giných mijſtech.

TAm tolikéž na té Tabuli ti Páni z Wickowa se pokládági. Nobili & Strenuo Militi Domino Ioanni de VViczkovv, Coniugique suæ pientissimæ Dominæ Zbincæ. Nobiles & Strenui Milites, Vilhelmus, Przemko, & Nicolaus fratres de Viczkovv, Atauo suo Charissimo ob pietatē posuerunt. Qui defuncti sunt circa Annū 1316. sub hac rupe fracta quiescunt, quorum animæ viuunt Deo semper.

BVsska Strážkowského z Wickowa Létha 1355. Hystoryk připomjňá/ proto/ že gest byl pasowán na Rytýřstwo od Karla toho gména čtwrtého Cýsaře Ržijmského a Krále Cžeského rc. po oné Bitwě kterau měl s Gambagurty/ kteřjž se byli na to vsadili/ aby gey o zdrawij připrawili/ Ale wssak skrze welikau statečnost a Wjru Cžeských a Morawských Panůw od toho wyswobozen gest.

W Nowém Gičjně/ s timto Erbem Panůw z Wickowa gest Hrob welice starý/ na kterémž se Text žádný wyčjsti nemůže.

LEtha Páně 1382. týž Hystoryk na Listu 352. toho času když gsau Morawané Vhry porazyli rc. tam mezy ginými mnohými Pány a Rytýřstwem/ dwa Pány Rodu tohoto připomjná/ totižto Přemka z Wickowa a z Laučck/ a Hroznatu z Wickowa a z Strážku rc. Očemž na hoře pod Erbem Panůw Podstatských z Prusynowic/ y na giných mnohých mijstech ssijřegi doloženo gest.

LIst geden Smluwnij Léta rc. 1432. psaný/ tyto Pány z Wickowa připomijná. Pana Filipa Starssijho z Wickowa/ Pana Filipa Mladssijho a Pana Arkléba z Wickowa/ kteřijžto že gsau byli přijtomni když gest Zbyněk z Dřinowého prodáwal swau wlastnij Wes Wlčijdoly/ Slowutnému Panossi Mikulássowi z Wezek rc.

PAna Arkleba z Wickowa Léta ꝛc. 1444. Pán Ctibor z Cymburgku a z Towačowa / w Knijze ſwé kterau ſepſal o pořádku Margkrabſtwj Morawſké° připomjná / Kdežto řeč obſſjrnau činij ſpolu s Welebným w Bohu Otcy Pawlem z Miličina Biſkupem Olomauckým / ku Panuom a Rytijřſtwu tohoto Slawného Margkrabſtwj Morawſké° / očemž ſe giž na mnohých mijſtech w této Knijze zmijnka včinila ꝛc.

LEtha Páně 1495. Paměti Koſtela Olomauckého / zmijnku činij o Pánu Filipowi z Wickowa a na Pruſynowicých ꝛc. Při němž pokládági Pana Záwiſſe z Bitowa / a Pána Jana z Horky ꝛc.

PAna Wyléma z Wickowa a z Žerawic / Léta Páně 1503. na Liſtu gednom kterýž náležij Panům z Záſtřizl ꝛc. nacházým / očemž nijžegi ſſyrſſij zmijnka pod Erbem gich ſe včinij:

CZaſtopſaného Koſtela Olomauckého Paměti / Létha 1508. wſpomijnagij Pána Jana Wyléma z Wickowa a na Pruſynowicých / že geſt wyneſl Potaz s Panem Janem z Kunowic / a Panem Janem z Kaunic / Mezy Panem Ctiborem z Drnowic / Poručnjkem Nebožtijka Kněze Kaſſpara Přewora y wſſeho Konwentu Kláſſtera Swatého Thomáſſe w Městě Brně / A Pánem Wáclawem z Bozkowic Tutorem gmenowaného Kláſſtera ꝛc.

Toho čaſu w několterých pamětech nacházým Pana Jana z Wickowa a na Žerawicých / A Pána Jana z Wickowa a na Banowě ꝛc.

PAna Arkléba z Wickowa a na Pruſynowicých / Létha Páně 1513. Liſt geden Smluwnij Panuom Morkowſkým z Záſtřizl náležegijcý ꝛc. připomijná. Kterýmžto Liſtem prodal geſt Statek ſwůg Pán Thas z Ognic a na Bučowicých / totižto Wes Ninkowice a Puſtau Wes Sſenhuſſy / Panu Prockowi z Záſtři-

zl a na Zdánicých / a Janowi wlastnjmu geho Bratrancy/ A k wěr- ným Rukám gich / Panu Hynkowi z Zástřizl / Panu Wylémowi z Wickowa na Prusynowicých a Bánowě ꝛc. Přičemž gsau byli : Vrozený Pán/Pan Albrecht z Sſternbergka a na Holeſſowě / Wáclaw Pawlowſký z Widbachu a na Pawlowicých / Prokop z Woděrad a na Milonicých/ Mikuláš z Krſowic a na Zástřizlých / Smil z Zástřizl a na Morkowicých ꝛc.

Tento Pan Arkléb z Wickowa / Vmřel Létha Páně 1538. yakž o tom Kámen Hrobowý nad Kostmi geho položený těmito slowy swědectwj wydáwá : Létha ꝛc. 1538. vmřel gest Vrozený Pan Arkléb z Wickowa a na Prusynowicých ꝛc. Pán Bůh Duſſy geho rač milostiw býti. Měl tři Manželky/ Prwnj Panj Kateřinu z Zerotina. Druhau Markétu z Pačlawic/ A třetj Dorothu z Racymbergka ꝛc.

PAna Jana z Wickowa w někte- rých Pamětech Létha Páně 1520. nacházým / oněmž tolikéž Hágek na ostatku Kněh swých zmjnku činj / že gest Létha ꝛc. 1526. na den Swatého Jana Hlawy stětj w Vhřjch při Králi Ludwikowi / s ginými mnohými a wýbornými Cžeſkými a Morawſkými Pány/ od Turkůw zabit/ očemž sobě čti List 473.

Tam znamenitěgſſj že gsau zahynuli/ totižto Pan Jan Buſſtěhradſký z Kolowrath / Sſteffan Sſlik z Holeyče / Jakub z Wřeſowic Podkomořj/Henrych Kutnaur Purgkrabě Karlsteynſký/Hanuſs Rachmbergk ꝛc. z Morawy pak : Jan z Wickowa/ Zygmund Kropáč z Newědomj/ y ginj mnozý.

LEtha Páně 1536. Pana Znathu z Wickowa / a Pana Mikuláſſe Bratra geho někteřj Smluwnj Listowé Panuow Morkowſkých z Zástřizl ꝛc. připomjnágj. Na kterýchžto Smluwách wedlé Vrozených Panůw : Pana Bedřicha z Zerotina/ a Pana Jana z Kunowic a na Vherſkém Brodě / Podkomořjho Margkrabſtwj Morawſkého ꝛc. y wedlé giných mnohých z Stawu Rytjřſkého / gmenowanj Páni Bratřj z Wickowa přjtomni byli.

O Panu Přemkowi z Wickowa/ Letha řc. 1539. některé paměti zmijnku činij/ A potom y Nápis Dcery geho Panij Kateřiny z Wickowa/ Manželky Vrozeného Pána/ Pana Jaroslawa z Kunowic/ kteráž gest žiwot swůg dokonala Léta řc. 1549. očemž Nápis w Klássteře Swatého Michala w Městě Olomaucý/ wyswědčuge. Tu Panij Kateřinu z Wickowa porodila Vrozená Panij Panj Kateřina z Lomnice řc.

Tento Pan Přemek z Wickowa/ byl Podkomořijm Margkrabstwij Morawského/ okolo Létha Páně 1559. yakž o tom paměti Kostela Brněnského znáti dáwagij/ gehožto Tělo pochowáno gest w Prusynowicých/ o čemž Epithaphiũ těmito slowy swědčij: Léta řc. 1561. ten Pondělij po Swatém Wawřincy w Nocy/ mezy gedenáctau a dwanáctau hodinau na půl Orlogi/ Vsnul gest Vrozený a Statečný Rytíř/ Pan Přemek Prusynowský z Wickowa/ Podkomořj Margkrabstwij Morawského řc. Při tom Textu gsau čtyři Erbowé: prwnij geho wlastnij/ Druhý Panůw z Zástřizl/ Třetij Panůw z Žerotijna/ a Cztwrtý Lisska na modrém Sstijtu řc.

Létha řc. 1556. Pán Jan Dětoch z Wickowa/ Pan Albrecht z Wickowa/ Pan Wylém/ Pan Jan Mladssij a na Cymburgku Hoffrychtýř Margkrabstwij Morawského/ a Znatha z Wickowa a na Orlowé řc. měli smlauwu Přátelskau s Pánem Giřijkem Horeckým z Horky/ a Panem Janem Ždánským z Zástřizl a na Buchlowě. Při čem gsů byli tito Páni: Vrozený Pán/ Pan Jan Starssij z Žerotina/ Pan Getřich z Kunowic a na Ostrowě/ Pan Frydrych z Žerotina a na Milotických řc. Vrozenij a Statečnij Rytijři/ Pan Zygmund z Zástřizl a na Žandowicých/ Pan Záwisse z Wickowa a na Polehradicých řc. a Gindřich Sytinka z Sytině řc.

Pořádek Biskupuow Kostela Olomauckého/ prawij býti Biskupem téhož Kostela/ Pana Wyléma Prusynowského z Wickowa/ kterýž že gest wolen na tu Stolicy Létha Páně 1565. dewátého dne Měsýce Března/ sprawowal ten Vřad Leth Sedm/ vmřel Létha řc. 1572. 16. Cal: Iulij. wěku swého magijc

Třidceti

třidceti a osm Leth/ pochowán w Olomaucy v Gezuwituow w Kostele S° Frantisska / o čemž sśyřegi w Stawu Prelátském wypsáno máss.

Otec tohoto Pána Biskupa/ byl Pan Mikuláss z Wickowa / kteréhož gest zplodil s gednau Panij ze Mstěnic/ kteráž vžijwala Erbu swého tijm způsobem/ a ta byla wlastnij Sestra Manželky Pana Girijka Horeckýho / kteráž gest témuž Panu Girijkowi Horeckému porodila Syna Petra a Dceru Lidmillu. Ten Pan Petr z Horky kterýž bydlel na Bludowě / poyal sobě potomně za Manželku Panij Elisſku z Wickowa / Dceru Pana Záwisse z Wickowa a na Nowém Zámku / s nijž zplodil dwě Dcery Alénu a Johanku. Panij Alénu poyal za Manželku Pan Hanuss Gbelský z Gbelska a na Wicomělicých / A druhá totižto Panij Johanka dostala se Panu Mikulássowi mladssijmu Kobylkowi z Kobylýho a na Střilkách ꝛc. O čemž pod Erbem týchž Panůw Kobylkůw doloženo gest. Panna Lidmilla Sestra nahoře psaného Pana Petra z Horky w Panenském stawu vmřela/ a pochowána w Postřelmowě/ a on Pan Petr pochowán w Přerowském Kostele w Sklipku / před welikým Oltářem podlé Pana Otce swého. Panij pak Elisska z Wickowa Manželka geho/ ležij w Střileckém Kostele.

W Prusynowském Kostele Kámen Hrobowý/ wspomijná Pána Hanusse z Wickowa ꝛc. těmito slowy: Létha Páně 1569. w Sobotu před Swatým Řzehořem/ vmřel gt Vrozený a statečný Rytijř/ Pan Hanuss z Wickowa a na Pohořelicých ꝛc. a tuto gest pochowán/ Pán Bůh geho Dussy rač milostiw býti. Ten Pan Hanuss z Wickowa/ gestli že gt Manželku aneb yaké Potomky měl / toho wěděti nemohu.

W Bystřicy w kostele o Panu Přemkowi z Wickowa tato Zmijnka se činij: Létha Páně 1584. w Pondělij před Narozenijm Panny Marye/ w prwnij hodinu na noc/ vsnul gest w Pánu Vrozený a Statečný Rytijř Hrobu Božijho Geruzalemské°/ Pán Přemek z Wickowa a na Bystřicy pod Holssteynem / magijce

Wěku

Wěku swého Cztyřidceti Dewět Leth/ gehožto Dussy Pán Bůh rač milostiw býti ꝛc.

Ta Bystřice byla Panůw Bystřických z Hustopěče / kterýžto Rod giž sessel. Ostatnij potomek toho Rodu byl Pan Albrecht kterýž w těmž Bystřickém Kostele pochowán gest/ ale wssak nad njm žádna památka se nenacházý ꝛc.

TOho času když gsem tuto Knýhu psal/ byl žiw Vrozený a Statečný Rytýř Pan Arkleb z Wickowa a na Prusynowicých. Ten měl prwnij Manželku Vrozenau Panij Panij Annu Sedlnickau z Choltic/ kteráž gest žiwot swůg dokonala/ Léta Páně 1587. yakž o tom Kámen Hrobowý těmito slowy swědčj: Léta Páně 1587. w Pátek po Swaté Trogicy na Sobotu w nocy o páté hodině/ vmřela Vrozená Panj Panij Anna Sedlnická z Choltic/ Manželka Vrozeného a Statečného Rytýře Pana Arkleba z Wickowa a na Prusynowicých / a w Kostele Prusynowském pochowána.

Po Smrti tyto Panij Anny z Choltic / pogal sobě Manželku z Rodu Panůw Pražmůw z Bilkowa / s nijž gestli že yaké potomky má/ toho wěděti nemohu.

O tomto Rodu Hystorykowé Cžesstij na mnohých mijstech zmijnku činij.

O Erbě a Rodu Panuow Dubských z Třebomyslic.

ERb a Rod těchto Panůw/ w Králowstwij Cžeském welice starožitný se nacházý / kterýžto Kronyky Cžeské tolikéž y giné mnohé paměti na welikých službách téhož Králowstwij býti prawij. Vžijwagi za Erb dwau Buwolowých Rohů/ a při nich ssest Rukau přirozené barwy w modrém Poly / a nad Helmem týmž způsobem yako y dole w Sstijtu / tak yakž tuto z wymalowánj geho lépegi porozuměti můžess. O kteréhožto předcých tuto kratičce čijsti budess.

TOho čaſu když Frydrych Kniže Czeſké wyhnán byl z Země / to geſt Létha Páně 1182. Hágek w Kronyce ſwé připomijná Pana Zbinu Dubſkého / těmito ſlowy. Páni Czeſſtij wywolili neypředněgſſijch mezy ſebau Oſob ſſeſt / kteréž wyſlali k Frydrychowi Cýſaři: Gindřicha Witkowce / Zdiſlawa Lipſkého / Zbinu Dubſkého / Břetiſlawa Theobaldice / Zneyboha z dlauhé Wſy / a Domahoſta z Ottradowa rc. Kteřijžto z přijſtného poručenij Cýſařſkého / muſyli zaſe s ſebau do Czech wzýti gmenowaného Frydrycha Knijže Czeſké rc.

LEtha Páně 1306. někteřij dáwnij Weypiſowé z Deſk Zemſkých Králowſtwij Czeſkého / wſpomijnagi Pana Wyléma Dubſkého z Třebomyſlic / Purgkrabě Karlſſteynſkého rc. takto: Yá Wylém Dubſký z Třebomyſlic Purgkrabě Karlſſteynſký / přiznáwám před Vřednijky Zemſkými Deſk Zemſkých / že Dědictwij ſwé Koruně Czeſké odkazugi a dáwám k Zámku Karlſſteynu / ze gména Twrz Hoſtimice / a Dwůr pod nij / Měſtečko Hoſtimice / Wes Modrawu / Wes Pokowice / Wes Cheynino / Wes Hořelice / Wes Tuchonice s Dwořem / Wes wyſoký Augezd / Wes Mežný / Wes Dobrowič / Wes Přitočnu / Wes Drahelnice / To mocně odkazugi a dáwám k Zámku Karlſſteynu / to aby při Koruně Czeſké zůſtalo na čaſy budaucý rc. Yakžto wſſecko ſſijřegi Dcky Zemſké w ſobě obſahugi a zawijragi.

LEtha rc. 1487. Kalendář Hyſtorycký připomijná Pana Petra Dubſkého / těmito ſlowy: W Auterý na den Swatéº Hyppolita / Král Wladiſlaw držel ſlawný Turnay na Rynku Staroměſtſkém: A tu ſám oſobně honě gednau s Koně ſpadl / a oſedl Sedmkrát. Honili podlé Krále / Hynek mladſſij Knjže Minſterberſké / Pan Wok z Rožmbergka / Pan Jan Towačowſký / Koldic / Sſwihowſký / Smiřický / Mezeřický / Czeněk Mičan z Klinſſteyna / Petr Dubſký / Haſyſſteynſký / Giřij z Kolowrath / Ladiſlaw z Weytmille / a ginij mnozý.

Weliké a mnohé hodné paměti o tomto Rodu yakž znáti geſt wyhledati by ſe mohli / ale pro krátkoſt čaſu to ſe pominauti muſý / na ten

čas to-

čas toliko to co se sebrati mohlo Předkůw těch kteřij zde Statky swé magij/ kraticce se připomene.

PAna Hynka Dubského z Třebomyslic a na/Dubu některé dáwnj paměti připomijnagij. Ten pogal sobě k Stawu Swatého Manželstwij Panj Kateřinu z Kladrubec/ Rodu starožitného w Králowstwj Czeském/kteráž gest vžijwala Erbu swého tjm způsobem yak gey tuto položený widijss/ totižto dwau Slonowých Trub bijleych/ a nad Helmem téhož znamenij yako y dole w Sstijtu. S tau Panij Kateřinau z Kladrubec zplodil Syna Benesse.

PAn Beness Dubský z Třebomyslic a na/Dubu kterýž žiw byl Léta rc. 1534. yakž o tom swědčj Tytulař Czeský za Panowánj Ferdynanda Krále wydaný. Byl Syn gmenowaného Pána Hynka Dubského/ a Panij Kateřiny z Kladrubec rc. kterýž pogal sobě za Manželku Panij Annu Planknarownu z Kynsperku/ s nijž zplodil syna Jana. Tento Pan Beness vmřel Létha Páně 1552. před památkau Swatého Matěge Aposstola Páně/ pochowán w Kostele na Wolyni/ očemž Kámen Hrobowý swědectwij wydáwá. Tam tolikéž pochowána gest Panij Manželka geho/ kteráž žiwot swůg dokonala Létha 1539. ten Pátek po Středopostij.

LEta Páně 1556. w Tytuláři Czeském některé Osoby Rodu tohoto nacházým. Yako Pana Jana Dubského/ a Pana Benesse z Třebomyslic. Tento Pan Jan byl Syn wýss gmenowaného Pana Benesse Dubského z Třebomyslic/a Panj Anny Planknarowny rc. Kterýž měl Manželku Panij Lidmillu Přechownu z Czestic a na Daubrawicy/ Dceru Pana Wáclawa Přecha z Czestic a na Daubrawicy/Syna Pana Jana Přecha z Czestic a na Czesticých/ kteréhož byla porodila Panij Kateřina Běchiňka z La-

 žan/ Ro-

zan/ Rodu welice starožitného w Králowstwý Czeském / o němž na swém mýstě se wypýsse. Tý Paný Lidmilly Přechowny byla Matka Paný Florybella Lidmilla Běssyňka z Běssyn rc. Rodu tolikéž starožitného w Králowstwý Czeském rc. S tau Paný Lidmillau Přechownau/ wýs gmenowaný Pan Jan Dubský z Třebomyslic/ zplodil tyto Potomky: Pana Joachyma/ Pana Gindřicha/ Pana Wyléma / a Pana Petra Dubské z Třebomyslic rc.

Tento Pan Jan / yakž o tom Kámen Hrobowý w Kostele Wolinském wyswědčuge/ vmřel Létha Páně 1570. a na den Swaté Trogice pochowán. Tam také y Paný Manželka geho před ným Osm Leth / to gest Létha rc. 1562. ten Pondělý po Wssech Swatých pochowána.

PAn Joachym Dubský z Třebomyslic neystarssý Syn Pana Jana Dubského a Paný Lidmilly Přechowny z Czestic. Ten w Králowstwý Czeském Sydlem gest.

Bratr geho Pan Gindřich w témž Králowstwý statky swé má/ a pýsse se na Zahorčicých rc. O njchž kterých Rodů Manželky aneb yaké potomky magý/ toho wěděti nemohu rc.

PAn Wylém Dubský z Třebomyslic/ na Zámku Nowém Městě/ a Ratibořicých rc. třetý Bratr dotčených Panůw / kterýž w tomto Margkrabstwý Morawském Sydlem gest. Má Manželku Panj Johanku Wranowskau z Wranowa / Dceru Pana Jana Wranowského z Wranowa a na Radulcy / kterýž vžýwal za Erb Mauřenina až po Ramena na Zlattém Sstýtu/ A nad Helmem týmž způsobem yako y dole. S tau Paný Johankau Wranowskau zplodil dwa Syny/ Jana a Jaroslawa/ tolikéž dwě Dcery/ Lidmillu a Kateřinu.

PAn Petr Dubský z Třebomyslic a na Těsseticých čtwrtý Syn Pana Jana Dubského/ a Paný Lidmilly Přechowny z Czestic/ a Bratr wlastný gmenowaných Pannow / kterého Rodu Manželku má / toho wěděti nemohu rc. Ten má statek swůg w tomto Margkrabstwý Morawském.

Pan

PAN Jaroslaw Dubský z Třebomyslic / wlastnij Streyc těchto gmenowaných Panůw / gest seděnijm na Wyčapech/ w tomto Margkrabstwij Morawském rc.

ZA Panowánij Maximiliana Cysaře/ Vherského a Czeského rc. Krále rc. Létha Páně 1572. w Králowstwij Czeském někteřé Osoby Rodu tohoto nacházým. Yako Pana Jana Dubského z Třebomyslic/ Pana Petra/ a Pana Wáclawa Dubské z Třebomyslic.

Toho času když sem tuto Knjhu psal/ w témž Králowstwij Czeském byl žiw Pan Petr Dubský z Třebomyslic/ a na Mleyně pod Přechowicy

¶ O tomto Rodu na swém mijstě sstijřegi se doložj.

O Erbě a Rodu Panůw Sswábenských z Sswábenic.

O Tomto Rodu Panuow Sswábenských z Sswábenic / který ačkoliwěk w Czechách počátek swůg wzal / ale že gsau se na Morawu přenesli / kterýchž na ten čas se nemálo w tomto Kragi nacházý/ tuto mezy ginými o nijch psáti budu. O njchž w Kronyce Czeské na Listu 144. tato zmijnka se činij.

Letoslaw Zderadůw Syn který měl obydlé swé na Březské mezy Prahau a Wyssehradem na Břehu Rzeky Wlhtawy / na gedné Skále kteráž slaula Břeska. Ten gednoho dne wstaw ráno oznámil služebnijkům swým Sen kterýž se gemu zdál té nocy/ a ten těmito slowy wyprawowal: Widěl sem an Otec můg Zderad/ kteréhož (yakž sami wijte) Tělo giž wijce než Rok w Zemj w Kaple Swatého Petra a Pawla genž slowe na Hássku ležij/ přissel ke mně a žádal mne abych wezma můg Plássť Czerwený gim gey přiodil/ a to včině za nim abych hned ssel: Y to sem na žádost geho včinil rc. očemž sobě sstijřegi čti v téhož Hystoryka rc.

TEnto Zderad kterýž gest byl (tak yak se o něm napřed pýsse) půwodem a rozkázanijm Knijžete Břetislawa/ vkladně za-

 mordo-

mordowán/ byl Muž dobrý a sprawedliwý/ a přednij Radda Wratislawa Krále Cžeského/ a byl z starožitných Hrabat (gesstě někdy z Charwatské Země do této Wlasti s Knijžetem Czechem přisslých) posslý/ a psal se na swém Tytuli Zderad z Sswábenic a na Břeské/ a na swém Sstijtu toho znamenij vžijwal které na Prsech geho wymalowané widijs.

GMenowaný Letosslaw Syn Zderadůw/ žiw byl okolo Létha Páně 1090. yakž gey Hystoryk Cžeský připomijná. Tento Letoslaw/ nad Hrobem Otce swého Kostel ku památce Swatých Petra a Pawla Aposstolůw Božjch postawiti dal/ mezy Prahau a Wyssehradem / kterýž wěku nyněgssijho gmenuge se Zderaz. O gehožto Potomcých kde se co wyhledati mohlo/ tuto kratičce se pokáže.

PAna Wijtka z Sswábenic w některých Starožitných Pamětech nacházým / oněmž tolikéž y w Rodě Panůw Hrabat z Berneku a Nyddy / kteřijž se potom psali z Kunstátu a z Poděbrad/ (yakž sy o tom mezy Heytmany Margkrabstwij Morawského četl) zmijnká činj. Ten Pan Wjtek z Sswábenic/ měl Manželku Anéssku Hrabinku z Berneku a Nyddy/ Dceru Hebhardowu/ aneb Gerardowu Hraběte z Berneku a Nyddy rc. yakž o tom Autor Kalendáře Hystoryckého/ pokládágice to býti Létha rc. 1252. wyswědčuge.

PAna Gilgjho z Sswábenic/ za Panowánij Přemysla Ottagara kterýž se psal/ Dominus Regni Bohemiæ, Dux Austriæ, & Stiriæ, Marchio Morauiæ &c. w pamětech Kostela Olomauckého nacházým. Kterýžto/ když gest gmenowaný Přemysl Ottagar/ potwrzowal Práwa a Swobody téhož Kostela/ wedle giných mnohých Panůw/ toho přijtomen byl.

Létha

LEtha Páně 1319. Hágek Hyſtoryk Cžeſký wſpomijná Pana Giřijka z Sſwábenic/ kterýžto že geſt za Panowánij Krále Jana po Bitwě s Francauzy w kterež Plichta z Žerotijna zabit/wedlé giných mnohých Panůw a Rytijřſtwa/ pro ſwau ſtatečnoſt paſowán na Rytijřſtwij/ Očemž ſobě čti Liſt 292.

TYž Hyſtoryk/Léta Páně 1355. na Korunowánij Cýſaře Karla w Řijmě/wedlé giných mnohých Panůw Cžeſkých/ prawij býti Pana Wáclawa z Sſwábenic/ oněmž tuto zmijnku činij. Odtud pak (týž Cýſař) hnul ſe do Lombardý/ a když byl w Medyoláně/ poſlal ſwé ſlawné Orátory do Papij/ totiž Bohuſſy Proboſſta Koſtela Litoměřického/ genž byl Bratr wlaſtnij Arnoſſta Arcybiſkupa Pražkého/a Jana z Wartmbergka Kanownijka téhož Koſtela Litoměřického/a Petra z Sſelmbergka/Mikſſe z Landſſteyna/Wáclawa z Sſwábenic/ a Přemyſla z Honbic/ genž byli wýbornij Latinijcy/gim poručiw aby od něho žádali Papianſkých/ aby gemu dali Tělo Swatého Wijta Mučedlnijka/ kterež tu v nijch odpočijwá ꝛc. očemž čti ſſijřegi v téhož Hyſtoryka.

ZA Panowánij Joſſta a Prokopa Margkrabůw Morawſkých/ Létha Páně 1382. Matěge z Sſwábenic w Kronyce Cžeſké nacházým/ a při něm Pana Bohuſſe z Bozkowic/ Wyléma z Cžerné Hory/ Giřijka z Kunowic/ Haſſka z Krawij Hory/ Milotu z Cymburgka/ Petra Žerotinſkého z Roſyc/ Hanuſſe z Strážku/ Přemka z Wickowa/ Jana Kralického z Krſowic/ Bohuſſe z Pruſynowic/ Kunatu z Sſtermbergka/ Jaroſlawa Bilika z Náměſſté/ Zbyňka a Hrozka Bratřij z Daubrawice/ Gilmeka z Wětřowa/ Hroznatu z Wickowa a z Strážku/ Jaroſſka z Podole y giné mnohé/ kteřijžto pogawſſe Lid v Oſlowan/ odtud puſtili ſe teyně Podhořijm až k Malenowicům/ a tak nenadálé Vhry zatáhli a porazyli ꝛc.

LEtha Páně 1420. za Zygmunda Ržijmského Cýsaře/ w té porážce kteráž byla v Wyssehradu/ zabit gest Sobin z Sswábenic y mnozý ginij Cžesstij a Morawsstij Páni/ totižto Gindřich z Krawář Heytman Woyska Cýsařského/ tolikéž y Margkrabstwij Morawského/ Jaroslaw z Wesele/ Wok z Holssteyna/ Gindřich z Krumlowá/ Hynek z Malenowic/ Mikuláss Zagjc z Hazmburgku/ Albrecht z Chotěnaw/ Petr z Ssternbergka ginak z Konopisstě/ Wylém Zagjc z Židlochowic/ Rácek z Ryžmbergka/ Wáclaw z Klučowa/ Gindřich Leffl Pán na Bechyni/ Tobiássek z Cžerné Hory/ Jan z Michalowic/ Aless Krk z Soběssin/ Beness z Třemssyna/ Witek z Walče/ Sobin z Sswábenic/ Janek Sekretář etc. O čemž sobě čtj w Kronyce Hagkowé/ List 385.

PAn Ctibor z Cymburgku a z Towačowa Létha etc. 1444. w Knijze swé kterauž sepsal o Pořádku Margkrabstwij Morawského/ mezy giným Rytijřstwém wspomjná Pána Zdeňka Sswábenskýho z Sswábenic etc.

Okolo Létha Páně 1459. žiw byl Wáclaw z Sswábenic a z Strážisstě.

Při zakládanij Klásstera Pustomiřského předkowé Rodu toho přitomnij byli: O čemž Erb gegich mezy Erby Panůw z Bozkowic/ Panůw z Krawář a Panůw z Weytmille/ swědectwij wydáwá.

LEtha Páně 1484. Pana Jana Přigmim Papeže z Sswábenic/ List geden připomijná/ kterýmžto Listem y s Manželkau swau Johankau z Rakowého/ wyznáwá dluh swůg/ kterýž powinowat byl Panu Janowi z Wlassýmě etc. Gehožto gest tento začátek: Ná Jan Papež z Sswabenic a z Rakwic/ timto Listem wyznáwám obecně předewssemi/ kdož gey vzřij neb čtaucy slysseti bude etc. A připrosyl sem Vrozeného Pana Gindřicha z Daubrawice a na Templssteyně/ a Slowutného Panossi Žicha z Popuwek Hoffrychtýře Dworu Panůw z Lippého/ že gsau Pečeti swé wedlé mé přidáwili etc. Nakž týž List to w sobě ssijřegi obsahuge a zawijrá.

Na roz-

NA rozličnýchmýstech / yak w Kronykách Czeských tak y w giných pamětech Rod tento se připomýná: yako za Panowáný Ferdynanda Krále Czeského/Léta Páně 1534. nacházým na gedno mýstě/ Pana Alsse Lasskowského z Sswábenic ꝛc. Tam tolikéž se připomýnagý Gindřich z Sswábenic a na Strážissti / Jan Lasskowský z Sswábenic/Wáclaw z Sswábenic/ a Zdeněk z Sswábenic a na Konicy ꝛc.

Létha Páně 1549. tyto Panny Rodu toho w Tissniowském Klássteře pochowané se spatřugý: O nýchž Kameny Hrobowé zmýnku činý těmito slowy/Létha Páně 1549. vmřela Vrozená Panna Kunka z Sswábenic/ Abbatysse toho Klássteře. Potom na druhém Kamenu tento Text/ Létha ꝛc. 1559. vmřela Vrozená Panna Barbora z Sswábenic / Abbatysse Klásstera Tissniowského / Pán Buoh rač Dussy gegi milostiw býti.

TOho času když sem tuto Knýhu psal/ ti wlastný potomcy gegých o kterýchž sem wěděti mohl/ žiwi byli. Napřed Pan Jan z Sswábenic a na Konicých / má Potomky obogý° pohlawj: Mathyáss Sswábenský z Sswábenic a na Ceynowě / Frydrych Sswábenský z Sswábenic/ který bydlel na swobodném Dwořе we Zdaunkách při Městečku a Zámku / Pana Wyléma Zaubka ze Zdetina: Má syny y Dcery.

¶ Welice to Rod Starožittný y weliká wzáctnost geho w těchto Kraginách wždycky byla / O čemž na mnohých mýstech / tolikéž y w těchto Knihách duowodně se pokazuge.

O Erbě a Rodu Panůw z Zastřizl y giných kteřýž téhož Erbu vžýwagi.

ROd těchto Panůw vžýwa za Erb býlého Lilium na Czerwenem Poly / Helm otewřený/ a nad nim tři Pera Psstrosowé dwě z Kragůw Czerwené a prostřední býle.

Tohoto Erbu Předky Kronyky Polské gessté s Czechem a Lechem prwnými Knýžaty / do těchto Kragin přissle býti prawý/ kteřýžto gestliže gsau se hned toho času zde osadili/ čili teprwa z Polský na Morawu wyssli / toho dostatečně dosáhnu-

doſáhnauti nemohau: toliko widým že s wlaſtnoſti barew a gednoſtegnoſti Erbu s Rody Polſkými / o kterýchž ti ſe nýžegi powý / ſe ſrownáwagi. Hyſtorykowé Polſſtj tak tomu chtěgi/ že gſau na Morawu zageli Synowé Kryſtyna Weywody Plockého / a oblibiwſſy ſobě Kraginu/ w ný ſe oſadili / od kterýchž žeby w těchto Kraginách mnoho potomkůw wzáctných býti mělo.

Dluhoſs Hyſtoryk Polſký/wſpomýnagic Předky Erbu toho/tuto o ných zmjnku činý: Genus Polonicum Dominis ſuis fidum. Tam připomýná Kryſtyna Rytjře z Gozdowa Létha Páně 1090. o gehožto ſtatečnoſti s Pruſaky dáwnými / mnoho wypiſuge.

Wſpomýná potom druhého Kryſtýna téhož Erbu / ten že geſt welikého ſſtěſtý proti Nepřátelům Králowſtwý Polſkého vžýwal/ yako proti Pruſakům/ Jacwingům / a Litwanům/ kteřýž geſſtě gſauce Pohany / weliké nepřízně s Poláky wedli.

Symeona Biſkupa Plockého wſpomýná pořádek Biſkupůw téhož Koſtela / tolikéž y Kronyky Polſké/ kterýž žiw byl Létha Páně 1108. pjſſe ſe o něm že geſt byl vir prudens ac modeſtus/ vmřel Létha ꝛc. 1129. dne ſedmého Měſýce Máge / a na Zámku Plockém w Koſtele Swatého Zygmunda pochowán.

Chryſtyna Weywodu Plockého kterýž od Pruſakuow gmenowán byl Bohem Knýžetſtwý Mazoweckého ꝛc. Kronyky Polſké připomýnagi. Ten byl žiw Léta Páně 1221. kteréhož Kromer Biſkup Warmienſký w Knýhách ſwých ſedmých/ tehdáž když Polácy Wognu s Ruſaky wedli / těmito ſlowy wſpomýná: Præerat autem noſtris Chriſtinus Comes gēte Gozdauius, cuius Lilium inſigne eſt, Palatinus Plocenſis, vir acer & rei militaris peritus &c.

O tomto Chryſtýnowi týž Hyſtoryk na Liſtu 130. tuto zmýnku činý: Maſouiæ, Cuiauiæ, ac Dobrini Dominatum Leſcus Conrado fratri, quemadmodum iam ante diximus conceſſerat. Sed quoniam is iuuenis ad-

modum

modum erat, & otio desidiæ, voluptatibusq; deditus, Christini Palatini Ploceñ: grauissimi & clarissimi viri, cuius etiam superius meminimus, nutu & arbitrio pleraq; omnia administrabat. Et recte is sane se gerere: domi scelera seuere coercere: foris Prusis & Lithuanis finitimis formidabilis esse, ita vt vulgo iam ab exteris magnus Masouiæ Palatinus vocitaretur. Inuidere ipsi eam gloriam atq; authoritatem multi, atq; in his Ioannes Czapla Scholasticus Plocensis & Cancelarius Ducis cæteris impensuis. Itaq; is sedulo Christino apud Cunradum obtrectabat, & inuidiam odiumq; omni ratione conflabat, Admonebat crebro Conradum Christinus officij sui: & cum remissiorem & nequiorem in dies fieri animaduerteret, in frequenti quoq; Senatu forte acrius obiurgarat. Eam igitur occasionem exoptatam æmuli eius cupide arripuere irratumq; sua sponte Christino, Conradũ magis etiam irritarunt, multis falsis criminibus in eum confictis, & inprimis, quod is ad Dominatum Masouiæ aspiraret, & Conradi vitæ insidiaretur. His incitatus Conradus, Christinum in vincula coniecit, deinde excecauit, postremo necauit, & liberos eius proscripsit: optime merentem pessime remuneratus. Sed non impune id scelus Conradus abstulit. Nam vbi sublatum de medio Christinum quem DEVM vocabant, Prusi accepere, resumptis animis, indicionem Conradi incursarunt &c.

Poznawssy potom Kundrát že gest Chrystyn (kterého ž gest on zabiti rozkázal) byl geho wěrný a vpřjmný Radce: Toho Cziapla Scholastyka Plockého a Kancléře swého/ když na něho samého wina vkázana byla/ oběsyti dal: Za kteraužto přjčinau byl oto trestán od Arcybiskupa Hnězněnského y od wssecho důchowenstwj/ tak že gest pro tu swau wssetečnost do Kladby dán. Kterýž potom smlauwagic se s Arcybiskupem a žádagjc gey aby ho z Kladby propustil/ Město Lowič a Sto Wesnic/za to prowiněnj na wěčné časy k Arcybiskupstwj darowal. Ale wssak předce Pán Bůh pomstiti se ráčil nad nim newinné smrti Chrystynowý/ skrze geho strassné a hanebné skončenj žiwota.

TEhož Erbu a Rodu byl Biskupem Plockým/ gmeném Jan/ kteréhož pořádek Kostelnj/ tolikéž y Kronyky Polské připomjnagi/ že gest byl žiw okolo Létha Páně 1225. Tento Biskup Jan toliko dwě Léthě týž vřad sprawugic/ vmřel Létha Páně 1227. A w Kostele Plockém pochowán: o kterémž čti sobě sslřegi Kronyky Polské.

LEtha Páně 1265. Filipa Arcybiskupa Hnězněnského/ Hystorye býti prawý ꝛc. Ten vmřel Létha ꝛc. 1278.

Wýš gmenowaného Chrystýna Weywody Plockého dwa Synowé/ sem do Morawy zageli/ když gsau vslyšeli že Přemysl Margkrabě Morawský Syn Krále Cžeského/ wedl Wálku proti Vhrům. Ti dwa Bratřý shromáždiwsse Lid w Polssé/ témuž Přemyslowi na pomoc přitáhli/ a nemalau sskodu Králi Vherskému podělali/ za kteraužto statečnost swau hoyně od Přemysla welikými Statky na Pomezy Vherském a Rakauském obdarowáni byli. O tom když vslyssel Kundrát Kniže Mazowecké poslal k nim žádagýce gých/ aby do Wlastý swé se nawrátili/ mnohé gým dary y Statek gegich nawrátiti/ přislibugic: Ale oni toho včiniti nechtěli. Až potom (yakž se to z Wýwodu Rodůw Rytýřstwa Polského nacházý) gmenowaných Bratřý dwa Synowé/ gsauce Lidmi Rytýřskými a w běžých Wálečných swědomými/ namluweni byli od Kazymira Welikého Krále Polského/ kterýmž gest on wssecken Krag Sanocký darem dal/ gichžto Potomkůw na ten čas welice mnoho w Králowstwý Polském se nacházý/ o nýchž nýžegi čýsti budess.

Zde na Morawě mnohé paměti o

Rodu tõto se nacházegi/ kteřýžto poraučegýce se Modlitbám Kněžským/ weliké Almužny při Kostelých činili. W Znogmě v Františkanůw w Kostele Panny Marye/ gest Kámen s týmž Erbem/ na němž Text pro Starožitnost wyčýsti se nemůže/ toliko znáti se dáwá/ že gest tu někdo Létha Páně 1249. pochowán.

LEtha Páně 1284. Paměti Kostela Olomauckého/ připomýnagý Protiwce z Zástřizl/ kterýžto že gest za Panowáný Přemysla Syna Wáclawa Krále Cžeského/ podlé giných mnohých Panůw/ byl při potwrzený Práw a Wolnosti téhož Kostela ꝛc.

W Přerowě na Předměstý Starožittné znamený se nacházý/ že gsau tam předkowé Erbu tohoto Kostel založili spolu s Pány z Wickowa/ s Pány Kokorskými z Kokor/ a Pány Hukowskými kteřýž vžýwali za Erb

li za Erb zlatté Lisky na modrém Poli. Za kterauzto gegijch pobožnost multiplicauit Dominus semen eorum, sicut astra cœli. Yakž to nijžegi čtauce patrně poznáš.

SUlislawa z Zástřizl / Listowé téhož Kostela / Léta Páně 1251. za panowánij Krále Wáclawa / připomijnagij: Ten byl Syn gmenowaného Protiwce z Zástřizl / yakž o tom týž List kterýž gest dán 17. Cal: Iunij in dicione nona concurrente sexta, swědectwij wydáwá.

POtomkowé tohoto Sulislawa / Létha Páně 1348. Kostel w Dobročkowicých založili / yakž o tom Paměti téhož Kostela znáti dáwagij. Tam při těch Pamětech / poznamenal Farář na Morawě Drahotu / kteráž byla Létha zc. 1362. tak že Strych Pssenice a Žijta byl po 44 gr. Gečmen po 21. gr. Hrách po 30. gr. Owes po 12. gr.

LEtha Páně 1400. wspomijná List geden Pana Jana z Zástřizl a na Luku / kterýž gt přigal na spolek Bratry swé Pana Protiwce a Heřmana z Zástřizl a z Pawlowic / Pana Mikulásse z Zástřizl a z Dobročkowic. Přičemž gsau byli: Pan Arkleb z Zástřizl a z Lytenčic / Milota z Morkowic / Gindřich z Bystřice a z Mychnic zc.

PAna Protiwce z Zástřizl List geden Karla z Oppatowic psaný Létha 1417. připomijná / kterýžto že gest prodal Wes Nesowice témuž Panu Protiwcowi z Zástřizl a na Chwalkowicých / a geho Erbům y k wěrným Rukám Bratruom geho / Ondřegowi z Pawlowic / Protiwcowi z Zástřizl / a Wáclawowi z Zerawic. Za toho Karla z Oppatowa tito Rukogmowé se postawili: Jan z Popuwek Purgkrabě na Plumlowě / Jan z Oppatowic a ginde z dlauhé Wsy. Břeňek z Rymburka ginde z Násedlowic / Beness z Oppatowic seděnijm w Czástkowě / a Jan z Modřic seděnijm w Nowé Wsy.

PAna Milotu Morkowského z Záſtřizl/ Létha rc. 1446. na Liſtu Smila a Jana Bratřij wlaſtnijch z Wezek / nacházým: K kterémužto Liſtu Pečeti ſwé přiwěſyli: on Pā Milota z Záſtřizl/Arklěb z Kunkowic a z Litenčic/ Ctibor z Wezek/ Mikuláš z Rymburgka a z Bukowic rc.

Tohoto Pana Milotu Morkowſkého z Záſtřizl/ na giném Liſtu Smila a Zbyňka z Morawan/Létha rc. 1437. daném/ nacházým.

LEta rc. 1449. Liſt Mathyáſſe Krále Vherſkého / wſpomijná Pana Protiwce z Záſtřizl rc. gemuž geſt za Wěrné Služby geho darowal Morkowice / které držel Milota z Morkowic. Tento Pan Protiwec z Záſtřizl kaupil Wes Poruče od Janka z Bačic / a k wěrným Rukám Piňowi z Morkowic Bratru ſwému / Arklebowi z Záſtřizl a z Litenčic.

Při čemž gſau byli: Pan Jan z Cymburgka a z Gičina / Pan Mathauš z Sſternbergka a z Lukowa / Pan Wok z Sowince a z Helffenſſteyna/ Pan Girijk z Sſternbergka a z Lukowa / Jan Mukač z Kokor a z Czekyně/a Jan Pacák z Pačlawic.

LIſt Pana Jana z Waldſſteyna a z Slawkowa/ Létha Páně 1456. wſpomijná Pana Heřmana z Záſtřizl a z Pawlowic rc. Ten Pan Jan z Waldſſteyna že geſt dal dobrau wůlj ſwau Panu Hynkowi Byſtřicy z Vgnic a z Milonic na Hrad Ždanice. On pak Pan Hynek že geſt takowau dobrau wůli odewzdal Vrozenému a Statečné Rytijři/ Panu Protiwcowi z Záſtřizl a z Pawlowic a Erbům geho/a k wěrným Rukám geho Slowutnému Panoſſy/ Heřmanowi z Záſtřizl a z Pawlowic Bratru geho. K tomu Liſtu přiwěſyli Pečeti ſwé/ Pan Jan Kužel z Žerawic a z Kwaſyc / Pan Mikuláš Byſtřice z Vgnic. A Slowútný Panoſſe/ Mikuláš z Ognic a z Newogic/ Mikuláš Hoſſek z Žerotijna/ a Gindřich z Byſtřice a z Mychnic.

LEtha Páně 1459. Pana Jana z Zástřizl wspomýná List a Giskota Jana z Gezewa/ a Rukogmůw geho/ totižto/ Jana z Bludowa a z Bučowic/ Ctibora z Wezek/ Mikuláše z Bystřice z Ognic a z Nemogic/ Jana z Zástřizl a z Nemotic/ Wyléma z Mince/ Přibyka z Milična/ kterýžto List swědčý Slowútnému Janowi z Czelčic/ a Panj Katrussy z Paclawic Manželce geho rc.

PAna Jarosse z Zástřizl a z Kunkowic/ a Pana Giřýka z Zástřizl a z Lytenčic/ na Listu gednom Létha rc. 1487. psaném nacházým. Ten Pan Giřýk z Zástřizl postupowal půl Statku Morkowské°/ gmenowanému Panu Jarossowi z Zástřizl. K kterémužto Listu přitiskli Pečeti swé: Vrozený Pan Jan z Honbic/ a Pan Adam z Sstrabenic/ kterýž vžýwal Erbu swého týmž zpuosobem yako y Páni z Zástřizl. Pan Jan z Zastřizl a z Nemotic/ Pan Ctibor z Zástřizl a ze Lhoty/ Pan Protiwec z Zástřizl a z Czeykowic/ a Pan Honess z Zástřizl a z Luskowic. To se dálo na den Swatého Jana Křtitele Božýho/ Létha rc. nahoře psaného.

PAna Jana z Zástřizl a z Nemotic/ s Manželkau geho Panný Offkau z Malenowic List geden připomýná. A při něm Pana Mikuláše z Zástřizl a z Wnorůw/ Pana Jarosse z Zástřizl a z Kunkowic/ Proto/ že sau kaupili čtyry částky Statku od Pana Markwarta ze Zwole/ kterému se byl dostal po Mateři geho we Wsy Ssenstrazý/ a we Wsy Nasedlowicých. Přičemž gsau byli: Vrozený Pán/ Pan Jan Berka z Dubé a z Lippého/ Pan Jan Planknar z Kynsperku/ Podkomořý Margkrabstwý Morawského/ Pan Oldřich Ssyska z Kaunic/ Hynek Starssý ze Zwole a na Osobladě/ Jan z Mirowa a na Raycy/ Jan Kylian z Hirssyc/ a w Mohelnicy rc. Toho Listu dátum gest Létha Páně 1483, w Vterý den Swaté Kateřiny Mučedlnýce Božý.

LEtha rc. 1489. Pana Jana Lehwického z Zástřizl/ Hoffrychtýře Dworu Pana Marssalka Králowstwý Czeského/

Liſt

wſpomijná Liſt Sbornjkowi Pacowſkému na něyaké Rolj daný. K kterémužto liſtu Pečeti ſwé přiwěſyli: Jan Ženička z Obramic/ Waněk z Panowa/ Mathauſs z Myſlowic a z Czermankowic Purgkrabě Genický/ Arnoſſt z Medlowa/ Prokop z Wlaſatic Purgkrabě na Kláſſteře Lůce/ A Wáclaw z Wlaſatic.

Toho čaſu žiw byl Pan Gindřich Lehwický z Zaſtřizl a na Žeroticých ꝛc. yakž ſe to z některých pamětí ſpatřuge.

PAna Jaroſſe z Zaſtřizl Léta Páně 1494. připomijná Liſt Slawné paměti Wladiſlawa Vherſkého/ Czeſkého/ Dalmatſkého/ Charwatſkého ꝛc. Krále ꝛc. a Margkrabě Morawſkého. Kterýmžto Liſtem do wolu gemu aby Statek ſwůg mowity y nemowity/ dědičný a nebo zápiſný/ který koliw má a neb mijti bude/ mohl dáti/ odkázati a nebo poručiti koᵘ ſe gemu zdáti a lybiti bude/ kromě Duchownijch Oſob: Tolikéž aby ſobě mohl zdělati Poručniky Statku ſwého a Děti ſwých kteréby po ſobě zuoſtawil/ kdoby mu ſe dobře lybil. A to poručenj a nebo odkázanj y poručnijkůw zdělánj aby takowau moc a pewnoſt mělo/ yakoby to Dſkami Zemſkými zapſáno a vtwrzeno bylo ꝛc. Yakž týž Liſt to w ſobě ſſijřegi obſahuge a zawijrá.

O tomto Panu Jaroſſowi z Zaſtřizl některé paměti ſe nácházegi/ že geſt byl Człowěk welice wtipný. Ten pomáhal Panu Ctiborowi z Cymburgka a z Towačowa Zřijzenj Zemſkého ſpiſowati. O gehožto potomcých málo nijžegi čijſti budeſs.

LEta Páně 1498. Pana Jana Nemotického z Zaſtřizl/ připomijná Liſt Petra Hraběte od S° Giřij a z Pezynku/ kterýž geſt prodal Hrad Ždanice s Dworem Poplužnjm a Měſtečkem Ždanicy/ témuž Panu Janowi Nemotickému z Zaſtřizl/ a geho Erbům a k wěrným rukam geho Vrozeným Wládykam Jaroſſowi z Zaſtřizl a na Morkowicých/ Janowi Lehwickému z Zaſtřizl/ Martinowi z Drahanowa a w Kobeřicých/ a Thaſowi z Oynic a z Nemotic/ za dwa Tiſýce Zlatých Vherſkých.

PAna Adama z Zaſtřizl a na Augezdě Létha Páně 1500. w některých pamětech nacházým / kterýž geſt vmřel Létha ꝛc. 1533. zanechawſſy po ſobě dwa Syny Giřijka a Adama / kteréž potō djlčí Liſt wſpomjná. Při tō dělenij gich byli Vrozenj a Statečnj Rytijřj / Buryan Swětlowſký z Welčnowa / Buryan Sſelndorff z Hornſſperku a na Nowém Swětlowě ꝛc. A Vrozenij Wládyky / Markwarth Hřiwin z Augezda / Wáclaw Wlachowſký z Wlachowic / Giřijk Wlachowſký z Wlachowic a na Těſſowě / Jan mladſſij z Honbic a na Nezdenicých.

PAna Gindřicha z Zaſtřizl wſpomjná Liſt geden Létha Páně 1503. Kterýmžto Liſtem prodal Wes ſwau Wětěřow / Pánu Mikuláſſowi z Zaſtřizl. K tomu Liſtu Pečeti ſwé přiwěſyli / Wylém z Wickowa a z Žerawic / Filip z Zaſtřizl a z Milotic / Jan z Honbic a na Moſſténicy / Bohuſlaw Sſtolbaſký z Doloplaz a z Elkuſſe / Mikuláſs Czech z Hrádku a z Počenic / Giřijk z Zaſtřizl a na Morkowicých ꝛc.

O Panu Prockowi z Zaſtřizl Létha Páně 1513. zmijnka ſe činij / kterýžto že geſt kaupil Wes Nynkowice a Puſtau Wes Sſenhuffy / od Pana Thaſa z Onic a na Bučowicých / což geſt Pan Jan z Zaſtřizl Bratranec ge° k wěrným Rukám přigijmal / tolikéž Pan Hynek z Zaſtřizl / a Pan Wylém z Wickowa a na Banowě. Při čemž gſau byli: Pan Albrecht z Sſternbergka a na Holeſſowě / Wáclaw Pawlowſký z Widbachu a na Pawlowicých / Arkléb z Wickowa a na Pruſynowicých / Prokop z Woděrad a na Milonicých / Mikuláſs z Krſowic a na Zaſtřizlech / Smil z Zaſtřizl a na Morkowicých ꝛc.

LEta Páně 1519. Jan Kobik z Opatowa / prodal Wes ſwau Panu Giřjkowi Morkowſkému z Zaſtřizl a na Morkowicých / a k wěrné Ruce geho Panu Gindřichowi z Zaſtřizl. Začež gſau ſljbili Pan Kryſtoff Kropáč z Newědomi a na Bzency / Wylém z Wickowa a na Czetechowicých / Mikuláſs z Zaſtřizl a na

Meloticých / Přemek z Wickowa a na Prusynowicých / Jan Czeple z Gbelku a na Staré Wsy/a Diwiss z Wranowa ꝛc. Toho Listu dátum gest w Olomaucy.

PANA Heřmana z Zastřizl a na Czeykowicých Létha ꝛc. 1520. na Listu gednom nacházým / kterýmž gest prodal Czástku swau we Wsy Lowčicých / Panu Prockowi z Zastřizl a na Zdančicých/ Janowi z Zastřizl/ Hynkowi z Zastřizl a na Prakssycých ꝛc. Přitomný toho byli/ Vrozený Pán / Pan Heralt Kuna z Kunstátu a na Hodoníně/a Pā Ladislaw Bratr geho/ Hernik Slawina na Kobelnicých/ Hynek z Zakřan a Tučap/ Buryan z Welčnowa a na Weletinách/ a Waněk Racek z Mrdic ꝛc.

LIst geden slawné paměti Ferdynāda Rzýmského Cýsaře/ Vherského a Czeského ꝛc. Krále ꝛc. Létha ꝛc. 1553. wspomjná Pána Giřjka z Zastřizl a Manželku geho Vrozenau Paný/ Paný Mandalénu z Nachoda ꝛc. Tu Paný Mandalénu z Nachoda na giném Listu nacházým/ kterýmž gest gmenowaný Pan Giřjk z Zastřizl vgistil gi tři Sta Zlattých Vherských ꝛc. Při čemž gsau byli/ Vrozený Páni/ Pan Putha z Ludanic/ a Pan Wylém z Zerotina a na Dřewosycých/ Slowutný Wládyky/ Erazym z Bobolusk / Gindřich Otik z Penčic a na Lesnikách/ Kuna Kurowský z Wrchlabi a na Czekyni/ Nykodym z Bobolusk a na Lesycých.

Ten Pan Giřjk z Zastřizl měl tři Manželky. Prwný z Rodu a Erbu Panůw Pražmůw/ wlastný Sestru Pána Benesse Pražmy z Bilkowa/ a na Jwanowicých ꝛc. po gegjžto Smrti poyal sobě druhau Manželku Sestru Pana Wyléma z Zerotina a na Dřewosýcých / A na posledy gmenowanau Paný Mandalénu z Nachoda ꝛc.

LEtha Páně 1555. w mnohých pamětech nacházým Pana Jana z Zastřizl a na Bůchlowě/ a Pana Jana Czetechowského z Zastřizl a na Czetechowicých / při njchž se připomjnagi čtyři

Bratřj

Bratřij wlastnij/ Pán Zygmund z Zástřizl/ Pan Adam/ Pan Hanuss/ a Pan Jan z Zástřizl: A ti byli Synowé Pana Giřijka z Zástřizl/ kteřijž gsau kaupili Statek v Pana Nykodéma z Bobolusk/ při přijtomnosti wyss psaných Streycuow swých/ a Pana Wyléma z Zerotina/ Erazyma z Boboluſk/ Hynka Pawlowſkýho/ Bernartha z Sſtern a z Statenburku/ Kunathy a Hawla z Wrchlabě.

W Kaunicy na Kamenu Hrobowém wspomijná nápis Pana Zygmunda z Zástřizl těmito slowy: Tuto leži pochowán Vrozený a Statečný Rytijř Pan Zygmund z Zaſtřizl Dědičný Pán na Kaunicy. Tam tolikéž Syn geho Giřijk zabitý pochowán gest/ a potom Pan Adam z Zástřizl Bratr téhož Pana Zygmunda/ a Otec Pana Hynka a Pana Jana z Zástřizl.

Pani Mandalénu z Zástřizl Kámen Hrobowý w Zidlochowském Kostele/ wspomijná takto: Létha Páně 1566. we Cztwrtek po Narozenij Krysta Pána w nocy na Mladátka/ dokonala gest běh žiwota swého Vrozená Panij/ Panij Mandaléna z Zaſtřizl. Manželka Vrozeného Pána/ P. Frydrycha z Zerotina a na Zidlochowicých/ gegijžto Tělo zde w naděgi dobré pochowané gt/ Pán Bůh s námi.

LEtha Páně 1558. w pamětech na Buchlowě/ nacházým Pana Jana Zdanského z Zástřizl a na Buchlowě. Ten byl prodal Panstwj Zdanské a Náſedlowské Panu Albrechtowi Czernohorskému z Bozkowic a na Bučowicých/ na mijstě Pana Jana Sſembery Bratra geho mladssijho a nedijlného etc. Při čemž gsau byli Pan Jan z Kaunic a na Slawkowě/ Beness Krčma z Koněpas a na Zeleticých/ Wáclaw Wlkowský z Hykwe/ Wylém Dubčanský ze Zdenina a na Habrowanech/ Sudij Práwa Menssijho Krage Brněnského/ Aless Krčma z Koněpas/ a Mikuláss Knop z Dankowic.

Wyſs gmenowaného Pana Jaroſſe z Záſtřizl / kterýž ſe připomjná Létha Páně 1494. byl Syn Starſſj gménem Smil. Tě in celibatu žiwot ſwůg wedl / a vtratil Statku za několik mnoho Tiſýc. Giřjk druhý Bratr geho / měl Manželku Rodu Panůw Ořechowſkých z Honbic / kteráž mu porodila dwa Syny / Pana Jaroſſe a Pana Giřjka Morkowſké z Záſtřizl.

PAn Jaroſs Morkowſký z Záſtřizl měl dwě Manželky / Prwnj: Panj Kateřinu Pražminku z Bilkowa a na Jwanowicých / Seſtru Pana Jana Pražmy z Bilkowa a na Vhřicých a Pana Sobera a na Mukřinowě / s njž zplodil dwa Syny / ti obadwa pomřeli a pochowáni w Koſtele Ježowſkém.

Druhau Manželku měl Panj Johanku z Drnowic Dceru Pana Bohuſſe z Drnowic a na Raycy / kterau byla porodila Panj Eliſſka z Žerotina a na Nápagedljch / s njž zplodil Djtek Patnácté ꝛc. Neyprwněgſſj Dceru gménem Kateřinu / dal za Manželku Panu Getřichowi Petržwaldſkému z Petržwaldu na Račicých a Petržwaldě / kteráž ſe byla narodila Létha ꝛc. 1552. zanechala tomu Panu Getřichowi dwě Dcery Johanku a Helenu.

PAn Petr Morkowſký z Záſtřizl který měl byt ſwůg na Moſſtěnicy. Narodil ſe na Jwanowicých / Léta Páně 1548. w Sobothu před Hromnicemi / ten byl od prwnj Manželky Panj Kateřiny Pražminky z Bilkowa porozený. Měl Manželku Panj Maryánu z Choltic / Dceru Vrozeného Pána / Pana Wáclawa Sedlnického z Choltic a na Bartoſſowicých / Sudjho Knjžetſtwj Oppawſkého ꝛc. s njž zplodil dwa Syny: Jaroſſe a Wáclawa. Tento Pan Petr vmřel geſſtě za žiwota Pána Otce ſwého.

Pan

PAn Jan z Zástřizl druhý Syn Pana Jarosse a Panú Kateřiny Pražminky / Wlastnú Bratr Pana Petra z Zástřizl. Narodil se Léta Páně 1549. ten Pátek před Swatým Wawřincem. Pogal sobě k Stawu Swatého Manželstwú Panú Annu Ryssanku z Modřic Dceru Pana Jana Ryssana z Modřic a Panú Bohuňky z Drnowic ꝛc. S tau Panú Annau Ryssankau zplodil čtyry Syny: Jarosse / Giřúka Procka / Bernartha a Wáclawa / zanechal gim Statek Mosstěnice v Rygowa. Toho Rygowa byli prwé w drženú Páni z Zástřizl y giných okolnúch Statkůw / které gesstě až posawád držú.

LEta Páně 1554. w Pátek den S. Gilgi / na Sobotu w nocy narodil se na Hosstických Pan Wáclaw Morkowský z Zástřizl / Syn Pana Jarosse z Zástřizl a Panú Johanky z Drnowic ꝛc. Mého wěku byl Kragečem Rudolffa toho gména druhé Cýsaře Rzúmské / Vherské a Czeské ꝛc. Krále ꝛc. Měl Manželku Panú Kunku z Korotma a na Nedachlewických / Dceru Pana Jana z Korotina / Rodu Starožitného w Margkrabstwú Morawském / o kterémž núžegi čústi budeš.

Ten Pan Wáclaw gest Sydlem na Hradě Bozkowických a Latonických ꝛc. Hrad Bozkowice welikým nákladem y dosti ozdobné / a téměř yako z nowu wystawěti dal. Gesstě žádných potomkůw toho času když sem s tauto Knúhau pracowal / neměl.

LEtha ꝛc. 1555. narodila se na Hosstických Aléna Dcera Pana Jarosse Morkowského z Zástřizl / kteráž se potom dostala za Manželku Panu Hanussowi Gedeonowi Kotwrdowskému z Olessničky a na Holubických / s núž zplodil Dceru Alžbětu a Syna Jarosse. Ten Syn y Dcera w mladém wěku swém pomřeli / a w Klásstěře Pohorském pochowáni

LEtha ꝛc. 1556. po Památce Swatých Ssymona a Jůdy Apossstolůw Božúch / narodila se Elisska Dcera témuž Panu Ja-

 nu Ja-

nu Jarossowi Morkowskému z Zástřizl. Ta dána byla k Stawu Swaté° Manželstwý Panu Buryanowi Ořechowskému z Honbic a na Zborowicých/ kterémuž porodila Dceru/ ta w mladosti vmřela.

Po Smrti téhož Pana Buryana/ pogala sobě druhého Manžela Pana Zdeňka Martinkowského z Rosečě/ s nýmž zplodila Syna Jana ten vmřel w dětinstwý.

PAn Procek Morkowský z Zástřizl Syn Pana Jarosse/ narodil se na Buchlowě Léta 2c.1557. po Swatým Martinu. Vmřel w Brně/ pochowán w Kostele w Bozkowicých.

LEta 2c.1558. w pátau Neděli Masopustný narodila se na Buchlowě Anna Dcera Pana Jarosse Morkowské° z Zástřizl/ která potom dána byla za Manželku/ Panu Jaroslawowi Skrbenskému z Hřisstě a na Welkých Kunčicých.

W Neděli Třetý před Welikau nocy/ Létha 2c.1559. narodila se na Buchlowě Bohunka z Zástřizl/ Dcera Pana Jarosse z Zástřizl. Dostala se potom za Manželku Panu Bohuslawowi Krčmowi z Koněpas/ s nýž zplodil Syna Michala/ a Dceru Johanku.

Po Smrti tohoto Pana Bohuslawa Krčmy z Koněpas/ táž Paný Bohunka z Zástřizl/ wdala se za Pana Jana Janaura z Strachnowa a na Zandowicých 2c. Potomek gegých w dětinstwý vmřel.

LEta Páně 1561. ten Pátek po Swatém Jánu/ na Zidlochowicých narodil se Pan Giřýk Protiwec z Zástřizl kterýž potom bydlel na Morkowicých/ A byl Komornýkem Práwa Menssýho Krage Olomauckého. Měl Manželku Paný Lidmillu Chrustenskú z Malowa a z Chrustenic/ s nýž zplodil dwa Syny/ Karla a Protiwce z Zástřizl 2c.

Ta Pa-

Ta Paný Lidmilla Chrustenská / vžýwala Erbu swého tým způsobem / totižto dwau Rakowých Klepet.

PAn Bohusse z Zástřizl Syn Pana Jarosse z Zástřizl a na Zidlochowicých / narodil se na Zidlochowicých w nocy na Sobotu po Swatým Pawlu na Wjru obrácenj / Létha Páně 1563. Ten Pan Bohusse z Zástřizl gt Sydlem na Swatobořicých nedaleko od Kygowa. Má Manželku Paný Johanku z Wrchowissť / kteráž mu porodila dwa syny / Wáclawa a Frydrycha z Zástřizl / a Dcery / Kateřinu a Johanku / ti žiwj zůstáwagý. Ewa / Anna / a Syn Jaross w Dětinstwý pomřeli.

LEtha 1565. w Auterý na noc před Neděli Dewjtnikem mezy 11. a 12. Hodinau na půl Orlogi. Narodila se Zuzanna Dcera Pana Jarosse z Zástřizl a na Zidlochowicých / kteráž potom byla dána k Stawu Swatého Manželstwý Panu Gířýkowi Zaubkowi ze Zdetjna a na Zduňkách rc. Po gehožto Smrti dostala se za Manželku Panu Mathyássowi Ořechowskému z Honbic / kterémuž porodila dwě Dcery.

TEn Pátek po Weliké nocy mezy gedenáctau a dwanáctau hodinau Létha rc. 1566. narodil se na Morkowicých Bernarth Syn Pana Jarosse z Zástřizl / vmřel we dwau Letech.

LEtha rc. 1567. narodila se Dcera Eliſſka témuž Pánu Jarossowi z Zástřizl a na Zidlochowicých. Vmřela w krátkém času / a na Bozkowicých pochowána.

Tý Zidlochowice na kterýchž se tento Pan Jaross Morkowský z Zástřizl psal / kaupil Vrozený Pán / Pan Frydrych Starssý z Žerotjna Léta Páně 1565. yakž o tom List Smluwný swědectwý wydáwá. Při čemž gsau byli tito Páni: Vrozený Pán / Pan Wratislaw z Pernssteyna a na Towačowě / Geho milosti Řjmského Cýsaře / Vherského a Czeského rc. Krále rc. Neywyžssý Sstolmistr a Komornjk. Pan Pertholdt z Lippé a na Krumlowě / Neywyžssý Heytman Margkrabstwý Morawského / a dědičný Marssalek Králowstwj Czeského / Geho milosti Cýsařské Komornýk. Pan Albrecht z Bozkowic a na Czerné Hoře Neywyžssý Sudj Margkrabstwý

Moraw-

Morawského/ Pan Znatha z Lomnice a na Rzičanech / Pan Jan Kropáč z Newědomj a na Hranicých/ Petr Czertoreyský z Czertorey a na Wranowě / Erazym z Boboluſk a na Zduňkách ꝛc. Přátelé od ſtran přidanij.

W Brně v Swatého Thomáſſe pochowán geſt Pan Saturnus z Záſtřizl/ yakž o tom Kámen Hrobowý wyſwědčuge.

Téhož Erbu yak ſe o tō wyſſegi zmijnka včinila mnoho Rodů wzáctných w Králowſtwj Polſkém ſe nacházý: yako Rod Panůw Gižických / kteřijž prawě w tom Erbě za Knijžata gmenowati ſe mohau. Pawel Gižický byl Biſkupem Plockým / kterýž to po Smrti Wladiſlawa Knijžete/ včiněn geſt Poručnijkem Synůw geho w Knijžetſtwj Mazoweckém. Vmřel Létha Páně 1493. Bratřij Biſkupa tohoto a potomkowé gegijch/ v Knijžat Mazowecký ch na Dwořě y w Raddách bý wali. Očemž Hyſtorykowé Polſſtij doſti obſſijrně wypiſugi.

W Sanocké Zemi/ gſau Páni Dedenſſtij od gednoho předka s wýſs pſanými Rody poſſlj. Tam tolikéž Páni Bálowé/ Běrečtij/ Vměnſſtij pijſſy ſe z Vměnſka/ Střižowſſtj/ Bančalſſtij/ Jaſenſſtij w Krakowſkém a w Sanockém Kragi/ Předborſſtij/ Zdiarſſtij/ Gozdowſſtij/ Gdeſſenſſtij/ Turkowečtij/ Sulowſſtij/ Jařambkowſſtj/ Hanſſtij/ Goděwſſtij/ Golemběwſſtij pijſſy ſe z Podlodowa / w Bělſkém Weywodſtwij Statky ſwé magij/ Oſuchowſſtij w Rawſkém/ Rzeklewſſtij w Poznánſkém/ Jačkowſſtij w Goſtinſkém/ Witulſſtij/ Bočkowſſtij w Sendomirſkém/ Grotowé/ Pětrowſſtj/ Sokolowé/ Roſowé/ Němeřowé a Popowſſtj w Sendomirſké zemj/ y ginj mnozý

NA Slézſku Erbu tohoto geſt Rod Panuow Děřanowſkých/ kteřijž s Pány Pampowſkými od gednoho Předka počátek ſwůg magij. Wſpomijnagij Nápiſowé w Koſtele Středſkém Pana Ambrože Pampowſkého / který že geſt byl Weywodau Sſeradſkým Létha ꝛc. 1510. Tohoto Pana Ambrože/ žádný potomek Mužſkého Pohlawj/ žiwý nepozůſtáwá/ toli-

wá/tolikо gedna Panj kteráž byla dána za Pána Rokowſkého Kaſſtelana Přemeckého / s nijmž zplodila Dijtky kteřijž gſau wlaſtnij Páni z Gorky.

ONdřeg Pampowſký a po Wſy Děkanowſký / měl tři Syny / Staniſlawa / Mikuláſſe a Ondřege. Staniſlaw neyſtarſſij / z mladoſti w Službě Zoldnéřſké trwagijc / čaſtokráte s Pohany ſobě ſtatečně počijnal / byl třikráte w wězenj v Tatarůw / ale wſſak diwným způſobem wždycky z něho wycházel. Gednau pak gſauce yat / vhlédawſſy ſobě přihodnau chwijli (když Tatarowé kteřijž Lid ſwázany z Polſký hnali / wſſickni zeſnuli) namluwil nato gednu ženu / aby mu Ruce rozwázala / začež gi hoyně darowati připowěděl. Což když ſe geſt ſtalo / on giné ſpolu wězně rozwázal / a přiſkočiwſſy k gednomu Tataru Braň geho mu wythrl a wſſecky giné pobil / y kořiſt wſſeliyakau gim odniawſſy do Wlaſti ſwé ſe zaſe nawrátil. Potom poyal ſobě k Stawu S° Mážel ſtwj Annu Oſtrowſkau / kteráž vžijwala Erbu ſwého tim způſobem / a zplodil s nij Synůw pět.

SSebeſtyán Děkanowſký Starſſij Syn Staniſlawa Děkanowſkého / kterýž w Kčinſkém Kragi Statky ſwé měl / zanechal po ſobě Potomky obogijho pohlawij.

MAthyaſs Děkanowſký Bratr geho gſauce w Rotě Zemowice Pána gednoho Litewſkého Muže welice ſlawného / kterýž byl Rottmiſtrem Králowny Vherſký / zabit geſt na Harcy / tehdáž když Němcy Budín oblehli.

ONDřeg Děkanowſký třetij Syn Staniſlawa Děkanowſkého / a Anny Oſtrowſké. Wěku mého byl Oppatem Waungrowecký / kterýž geſt neyprwé ten Kláſſter z mocy Němcůw rekuperowal / nebo geſt byl od nich welice způſſtěn / ačkoliw geſt byl doſti bohatý / k kterémuž přes čtyrydceti Weſnic přináleželo: Do něhož geſt potom vwedl Bratřů z Národu Polſkého / a gey Lidmi včenými oſadil / nadto weyſſe y Kláſſter nákladně ozdobiti dal. Byl to Oppat prawý Pán při němž byla pietas, a w čaſu potřeby přiſtupowala y grauitas.

Staniſlaw

STaniſlaw Děřanowſký Cztwrtý Bratr gich/a Syn Staniſlawa Děřanowſkého/ člowěk weliké ſyly a čerſtwoſti obzwláſſtnÿ / dlauhý čas w Wlaſkých Kraginách přebywal/ kdež potom od záwiſtiwých Wlachůw/ na Sſkole Sſermeřſké/ zabit geſt.

Seſtra wlaſtnÿ těchto gmenowaných Panůw / byla w Fraucymeru Králowny Polſký. Ta potom ſe doſtala za Manželku něyakému Wlkowſkému Rottmiſtru Krále Auguſta.

MArtin Děřanowſký pátý Syn často pſaného Staniſlawa Děřanowſkého/ Bratr wlaſtnj wýſs gmenowaných oſob z mladoſti ſe na Dwoře Krále Ferdynanda wychowal / a čaſtokráte s Turky Nepřátely Božÿmi ſtatečně ſobě počÿnal. Potom pak oženil ſe na Slézſku/a poyal ſobě k Stawu S° Manželſtwj/Panÿ Fauſtýnu Rodu ſtarožittného w Králowſtwÿ Polſkém Panůw Jordanůw / pozůſtalau Wdowu po Nebosſtikowi Panu Janowi Kochtickém z Kochtic / s nÿž zplodil tyto dole pſané potomky.

PAn Adam Děřanowſký z Děřanowa a na Wyſoké/ Starſſÿ Syn Pana Martina Děřanowſkého / vir excelſi ingenÿ & doctrina, w Wlaſké a Německé řečÿ dobře wyučený. Měl Manželku Panÿ Annu Kyčkownu z Plužnice Starožitného a wzáctného Rodu / o kterémž nÿžegi / pod Erbem Panůw Skydenſkých/ Rayſkých a Panůw Cyganůw z Slupſka ꝛc. čÿſti budeſs/ s nÿž geſſtě žádných Dÿtek neměl.

PAn Wáclaw Děřanowſký z Děřanowa a na Piſařowicých/ druhý Syn Pana Martina Děřanowſkého/ vir apprime nobilis & ſincerus. Poyal ſobě Manželku z Rodu Starožittného Panůw Laſatůw z Teblowa/ s nÿž zplodil dwa Syny a gednu Dceru.

Wlastnij Sestra těchto Panůw dostala se k Stawu S. Manželstwij Panu Skalowi ze Lhoty / Rodu toliž kéž Starožitného w Knijžetstwij Slezském. O kterémž na swém mijstě zmijnka se včinij.

W Králowstwij Czeském téhož Erbu vžijwa Rod welice starožittný Panuow Běrkowských z Sſebiřowa / o němž yá na ten čas dostatečně psáti nemohu / wſſak nic méně o kterých sem kde četl tuto krátkau zmijnku včinjm.

LEtha Páně 1526. Hágek na koncy Kronyky swé připomijná Pana Radslawa z Sſebiřowa Neywyžſſijho Pijsaře Králowstwij Czeského / kteryž že gest s ginými Sedmi Osobami Stawu Rytjřského wydán byl k wolenij Krále nowého / po smrti Ludwika Krále / kteryž byl od Turkůw zamordowán. Tam ze gména tyto pokládá: Pana Radslawa z Sſebiřowa / Neywyžſſijho Pijsaře Králowstwij Czeského / Jana Litoborského z Chlumu / Jana Trčku z Lippý / Oppla z Fictum / Linharta Markwarta z Hrádku / Wáclawa Amchu z Borownice / Jana Boryni ze Lhoty / a Jaroslawa Brozanskýho z Wřesowic ꝛc.

ZA Panowánij Ferdynanda Krále Czeského / Létha Páně 1534. w některých pamětech nacházým tyto Pány Běrkowský z Sſebiřowa: Pana Gindřicha Běrkowskýho z Sſebiřowa a na Malhoſſticých. Hynka Běrkowský° z Sſebiřowa a na Kokořině / Jana Běrkowskýho z Sſebiřowa a na Běrkowicých / Wyléma Běrkowskýho z Sſebiřowa / a Zygmunda Běrkowskýho z Sſebiřowa a na Tanchowicých.

Létha ꝛc. 1556. Tytulář Czeský tyto Osoby Rodu toho připomijná: Pana Jaroslawa Běrkowskýho z Sſebiřowa a na Lubčowsy / Radslawa Běrkowský° z Sſebiřowa a na Běrkowicých / a Sſebestyána Běrkowskýho z Sſebiřowa a na Běrkowicých.

Okolo Létha ꝛc. 1572. byli w Králowstwij Czeském / Pan Jan Běrkowský z Sſebiřowa a na Mleyně / a Pan Wylém Běrkowský z Sſebiřowa a na Bechlině.

Toho času když sem s tauto Knjhau pracowal / žiwi byli w témž

Králowſtwij Czeſkém/ Pan Jan mladſſij Bekkowſký z Sſebikowa/ Pan Jaroſlaw Bekkowſký z Sſebikowa a na Korkyni / Radſlaw Bekkowſký z Sſebikowa / a Wáclaw Starſſij Bekkowſký z Sſebikowa a na Bechlyně ꝛc.

¶ O tomto Erbě na mnohých mijſtech w této Knijze zmijnka ſe čínij.

O Erbě a Rodu Panuow Petrž= waldſkých z Petrzwaldu.

ERb těchto Panůw geſt welice ſtarožitny/ nebo znáti ſe dáwá že geſſtě od Pohanſkých Králůw anebo Knijžat nadán geſt / wlaſtně za takowým zaſlauženijm / yako někdy Kamilluſowi w Ržijmě / kteréhož geſt byla Hus probudila / tehdáž když Francauzowé w nocy Ržjm zlezti chtěli/yakž o tom čteme apud Liuium.

Tak také Předek Erbu tohoto/gſauce w Obleženij na gednom Zámku w Slawacké Zemij / když po dlauhém bráněnij ſe nepřátelům / kteřijž mocý Zámek wzýti chtěli/ wſſyckni ſpracowánij zeſnuli / a tak yakoby žádného nebylo ſe vpokogili. W tom Nepřátelé vhlédawſſy ſobě čas přijhodný / tijſſe na Zdi zámkowé lezti počali/ kteréž Páw ohlédnuwſſy/náramně zkřiknul/ Od gehožto Wřeſku Rytijř ſe probudiwſſy / Towaryſſe ſwé wſſecky ſwolal/ a ſtatečně Nepřátely ſe zdi dolů ſehnal / a tak zdráwij ſwého y Zámku před nijmi obránil. Za kteraužto přijčinau tento Rytijř na památku Junony Bohyně (w kterémžto Ptáku ona neywětſſij rozkoſs ſobě zakládala) Páwa za Znamenij Rytijřſké na wěčné čaſy ſobě obgednal. A to geſt wlaſtnij počátek a ne giný Erbu tohoto/yakž ſe to w pamětech některých Mužůw ſlawných nacházý/kteřijžto wſſeliyaké dáwnij přjběhy w gedno zbijragic/y tuto Památku mezy ginými položili. Ale wſſak geſtliže tomu Rodu Erb ten zdawná náležij/ toho doſtatečně wěděti / ani tolikéž o Předcých geho kteréby paměti na Morawě wſpomijnati ge měli/wyhledati ſem nemohl/ poněwadž wijce gi na Slézſku a nežli na Morawě Statky ſwé mijwali. Wſſak nic méně kde ſe o nijch yaká zmijnka činij / tuto ſe krátijcce oznámij.

W Některých Pamětech nacházým Pana Hanuſſe Petržwaldſkého z Petržwaldu/Cžlowěka w Rytjřſkých wěcech

dobře zběhlého/ kterýž gest měl Manželku Panij Alénu Pražminku z Bilkowa / kterau byla porodila Panij z Zerotijna. S tau Panj Alénau/ zplodil Syna Getřicha a Dceru Katerinu: Ta potom dána byla k Stawu S°. Manželstwij Panu Jeronymowi Syrakowſkému z Pěrkowa/ kteráž mu porodila Syna Pana Ctibora Syrakowſkého z Pěrkowa Neywyžſſijho Pijſaře Margkrabſtwij Morawſkého rc.

Tento Pan Hanuſs Petrzwaldſký/ vmřel Léta Páně 1540. Pochowán w Drahotauſſy/ očemž Kámen Hrobowý ſwědectwj wydáwá.

PAn Getřich Petrzwaldſký z Petrzwaldu/ Syn Pana Hanuſſe Petrzwaldſkého/ a Panj Alény Pražminky/ pogal ſobě k Stawu Swatého Manželſtwij Panij Jozeffu Zabkownu z Limbergka/ Dceru dobré paměti/ Vrozené° Pána/ Pana Gičijka Zabky z Limbergka/ a na Kaunicých/ Ge° milo: Cýſařſke Raddy a Mijſto Kancléře Králowſtwj Czeſkého rc. Zplodil s nij Syna Hanuſſe.

VRozený Pan Hanuſs Petrzwaldſký z Petrzwaldu a na Račicých/ Syn Pana Getřicha Petrzwaldſkého a Panij Jozeffy Zabkowny. Byl žiw toho čaſu když ſem tuto Knijhu pſal. Měl Manželku Vrozenau Panij / Panij Libuſſy z Waldſſteyna / s nijž geſtliže yaké potomky má/ toho wěděti nemohu.

¶ Toho Erbu aby kdo wijcegi w tomto Margkrabſtwij Morawſkém vžijwati měl/ žádný ſe nenacházý.

List

O Rodu Panůw Nekssuow z Landeku.

ERb těto kterýž se gmenuge Hyppocentaurus/ odkud počátek swůg má/ a z kterých Kragin do těchto Zemij přinessen / tento prawdiwý Wýwod (o kterémž y Eobanus Boemus nadýle dokládá) se nacházý.

Za Panowánij Nérona Rzijmského Cýsaře / kterýžto za obzwlásstnij rozkoss sobě pokládal / když před Očima swýma Lidj winné y newinné mordowati widěl. Kteréhožto vkrutenstwij nemohauce délegi snássseti/zwlásstě někteřj z přednijch Panůw/předstaupili před něg/ a na něm to bud Prozbau aneb něyakými pohrůžkami obdrželi/ že gest tak Lidij newinných wijcegi hubiti nedal. Takowé pak kteréž on k Mordowati poraučel / do obzwlásstnijho mijsta shromáždowali / gichžto když gest se w krátkém čassu přes několik Tisýc sebralo/ nalezl se geden kterýž žádal Cýsaře y Panůw geho/ aby mu ten Lid darowali / že by chtěl nijmi něyakau Insulu aneb Pausstij osaditi/ a potom yako y giná Panstwij aneb Kraginy / poplatek dáwati/ wyměniwssy sobě toliko čas/ yakby dlauho w swobodě seděti měl. Rzijmané widauce to býti wěc slussnau/ a odtad vžijtek y rozssijřenj Panstwij Rzijmského/ dali k tomu swé powolenij: kterýžto sewssým Lidem tim obrátil se na Západ Slunce/ a tam sobě gednu Pustinu oblijbiwssy/ w nij se osadil a welice rozmnožil/nebo we wsseliyakých dostatcých ta Země opleywala. Když potom vrčitý čas přicházel / poslali k nijm Rzimané o Trybut tolikéž y o pomoc proti Nepřátelům swým. Oni pak anebo potomkowé gegjch/ takowého platu dáti se zbraňowali / Což widauc Rzijmané zanechawssy spokogem Francauzuow / domácýho nepřijtele neyprwé zholdowati chtěli / a sebrawssy welikau moc do Kraginy té se obrátili/ kteřijžto widauce proti sobě moc Rzijmskau/ nežádagice v nijch milosti/ se wssým což měli wyssli z mijsta toho kde se byli osadili / zanechawssy Pusté a w niweč obrátiwsse Domy swé. Nemohauce pak dlauhý čas žádného mijsta swobodného nagiti/ obrátili se až na Wýchod Slunce: A když přissli mezy weliké Lesy a Bahná/ tressili na Lidj kteřijž byli půl Koně a půl Człowěka/ A ti vslyssewssy Hřmot od Konij y od Lidj/zběhli se do Hromady/ a Luky swé natahowati počali. K nijmžto Heytman aneb Knjže Lidu toho přichozýho s přednijmi Mužij swými přiskočil a Wůdce gegijch gal / a giné yako němé Bestye odewssěho preč zahnal. A tu

hned

hned při těch Budách zůſtali a tam ſe oſazowati počali/ o nijchž dlauhý čas giný Národowé neweděli. A pokadž geſſtě mezy nými ona Polities Ržijmſká trwala / to Knijže aneb Pán gegijch na znamenj Wrchnoſti a na památku ſtatečnoſti a Wijtězſtwij ſwého/ Poſtawu Muže toho na Sſtijtu ſwém za Erb vžijwal/ zanechawſſy Starožitného znamenij ſwého/ kteréž s ſebau z Ržijma zaneſl/ totižto třj Slaupůw/ tjm způſobem yak ge tuto položené widjſs.

Toho znamenj geſſtě až poſawád w Litwě mnozý Rodowé vžijwagj/ ti kteřijž počátek Rodůw ſwých z těch Knjžat magij.

Když geſt pak vmřel Wůdce Lidu toho/ zanechal po ſobě mnoho Synůw/ ale wſſak Neyſtarſſijmu nad nijmi Spráwu poručil/ kterýž obáwagijce ſe toho aby mu Wrchnoſt odňata nebyla/ počal nad nijmi vkrutenſtwij prowozowati a některé y o hrdla připrawowati. Za kteraužto přijčinau mnozý k přijlehlým Sauſedům ſe obracowali/ giný pak zaneprazdňugijce ſe Robotami mezy Lidem ſwým zůſtali. Chowali ſe ti Lidé mezy welikými Leſy yakoby Zwěř/ tak že o nijch žádný Národowé neweděli/ až teprwa okolo Létha Páně 1190. ohlaſſowati ſe počali.

KRonyky Polſké wſpomijnagi Litaona Knijže Národu toho / proto že geſt do Kragin Pruſſkých s Lidem ſwým z těch Leſiow wſkakowati počal/ a dobytek zagijmagic do ſwé Země wháněl y giné weliké ſſkody činil: k nijmž gſau Pruſácy pro weliké Leſy a Bahna přigijti nemohli.

Tento Litaon od kteréhož potom lidé tj gmenowáni byli Litwani / zanechal po ſobě Syna Mendolffa/ kterýž geſt týmž způſobem yako y Otec geho žiw byl/ nebo netoliko Pruſakům ale y Knijžatům Polſkým/ ſpřjzniwſſe ſe s Jacwinky ſſkody weliké zdělal. Ten potom Národ Polácy wyhubili/ na kterémž mijſtě gſau nynj Podleſſané/ yakoby řekl pod těmi welikými Leſy Lidé bydlicy.

TRoydemus Syn Mendolffa Knijžete Litewſkého/ ten giž byl Lidem známěgſſij / oněmž Hyſtorykowé Polſſtij wypiſugj/ že geſt ſe we wſſem chtěl ſrownati s ginými Knijžaty / nebo s gednijm každým zgewně Woyny začijnal/ Nepřátely k Bitwě pobijzel y Lidem Kupeckým do ſwé Země gezditi nezbraňowal. Počal potom ſe obtěžowati Knijžatům Mazoweckým/ až Boleſlaw (yakž otō Dluhoſs y giný pijſſi) chtijce s nijm pokog mijti/ Dceru geho ſobě za

Manželku

Mánželku poyal: Ale wssak ta přijzeň nedlauho mezy nijmi trwala nebo Dowmonth chytře zabil Bratra swého Knijže Troydéma/ domnijwagice se že Panstwij po něm obdržij/ poněwadž Syna téhož Troydéma gménem Reymunda w Zemi nebylo/ nebo gest do Země Rzecké aby se tam Yazyku y Pijsmu gegich naučil odeslán byl.

Dowěděwssy se Reymund o smrti Otce swého/ rychle do Wlasti swé pospijssil a pomstiwssy se nad Streycem Mordu toho kterýž gest nad Otcem geho spáchal/ nechtěl Knijžetstwj přigijti/ale gel do Kraginy Ruské a tam wstaupil do Zákona mezy Czernce/ a neb Czerné Mnijchy Ruské wijry/ kdežto slaužijce Pánu Bohu žiwot swůg dokonal. A tak na tomto Reymundowi Rod těchto Panůw přestal.

Potom pak něyaký Withen/ kterýž byl Sstolmistrem v Troydéma odewssech za Pána wolen. A pogawssy sobě za Manželku Dceru Knijžete zabitého/zplodil s nij Syna Gedymina: Ten Gedymin zanechal po sobě sedm Synůw/ z nijchž Neystarssij gménem Olgerd za Pána přigat gest. Od toho potom Olgerda byl Jagello welké Knijže Litewské/ kterýž na Králowstwij Polské byl wolen/ gehož tolikéž giž Potomkowé na Augustowi Synu Zygmunda Krále přestali. O čemž sobě ssijřegi čti Kronyky Polské.

Z Těchto gmenowaných Předkuow a Knijžat Litewských/ mnoho Panůw wzáctných býwalo/nebo neypředněgssj Rodowé kteřijž wěku tohoto w Litwě se nacházegi/ Erbu Hypocentaura vžijwagi/ yako Páni Jawnucowé. Ten Rod giž sessel/ Páni Hlebowicowe/ Pani Monwidowé/kteřijž wlastnij počátek z Knijžat Litewských magj. Jan Hlebowic byl Wýwodau Trockým/ Munwid Drohosteyský Wýwodau Plockým/ti obadwa po sobě potomky zanechali. Ginij mnozý Rodowé wzáctnij/kteréž pamět má snesti může Erbu tohoto w Knijžetstwij Litewském vžijwagi/ yako Páni Zbarassti/ Woroněckij/Rožanssij/ Czartoreyssti ꝛc.

Zde na Morawě aneb w Králowstwj Czeském/yak dáwno tento Rod Panůw Nekssůw se nacházý/ toho wěděti nemohu. Toliko za Panowánij Maximiliána/ toho gména prwnijho Cýsaře Rzijmského/okolo Letha Páně 1494. na listu gednom/ nacházým tři Pány Neksse z Landeku wlastnij Bratřij/ totižto/ Jana/ Kasspara a Linharta/ kterýmžto že gř gménowaný Cýsař za Služby gegijch/ yak osobě

geho

geho tak také y wssÿ Rżüssi Německé činěné/ welikau lásku vkazowal. Toho listu gt dátum Léta wýs psaného 14. dne Měsýce Dubna.

LEta Páně 1503. w Klássteře Matky Božÿ na Sedlcy v Hory/ w Kostele S. Ondřege w Kuru/ nacházý se Kámen Hrobowý w němž Tabule Mosazna se spatřuge/ a na nÿ Text wýryty/ Pana Jana Nekesse z Landeku připomÿná těmito slowy. Anno 1503. Obijt Generosus vir, Dominus Ioannes Nekeß à Landeck, in vigilia Sanctæ & indiuiduæ Trinitatis, cuius anima viuat Deo. Při tom Textu gest Erb wýryty/ totižto půl Koně a půl Muže/ magÿce na Luku Střelu nałoženau/ a nad Helmem též znamenÿ yako y dole w Sstÿtu.

PAna Zygmunda Nekse z Landeku a na Kuřjmi připomjná List geden smluwnÿ/ mezy Pány z Wickowa/ Wylémem na Cymburgku/ Albrechtem a na Czeykowicých/ kteřÿž gsau byli prodali Les Heřmanow nad Lowčicy/ Panu Wylémowi Kunowi z Kunstátu a na Hrádku/ a Panu Janowi Kunowi z Kunstátu a na Lukowě/ Neywyžssÿmu Heytmanu Margkrabstwÿ Morawského rc. Při čemž gsau byli tito Páni/ Pan Jan z Lippého a na Krumlowě Neywyžssÿ Marssalek Králowstwÿ Czeského/ a Neywyžssÿ Komornÿk Margkrabstwÿ Morawské. Pan Bedřich z Zerotÿna a na Ssternberce/ Pan Jan z Kunowic a na Vherském Brodě/ Podkomořÿ Margkrabstwÿ Morawského rc. Vrozenÿ a Statečnÿ Rytÿři/ Mikuláss a Znátha Bratřÿ z Wickowa/ Zygmund Nekess z Landeku rc. y mnozý ginÿ. Toho Listu dátum gest Létha Páně 1536.

Tento Pan Zygmund Nekess/ měl Manželku Panÿ Bohuňku z Wickowa/ Dceru Vrozeného a Statečného Rytÿře Pana Přemka z Wickowa Podkomořÿ Margkrabstwÿ Morawského rc. Ta mu porodila dwa Syny Jana a Přemka/ kterýž měl Manželku z Rodu týchž Panůw z Wickowa/ ale wssak žádných Potomkůw po sobě nezanechal. Dcera téhož Pana Zygmunda Nekse a Panÿ Bohuňky z Wickowa/ dána byla k stawu Swatého Manželstwÿ/ Panu Janowi z Korotina a na nedachlewicých.

Tyto Panÿ Bohunky z Wickowa/ byla Panÿ Máteř z Rodu Panůw z Kunſtátu/ Rodu Starožittného Stawu Panſkého/ o kterémž ſſýřegi w prwnÿ čáſtce Knÿhy této mezy Heytmany Margkrabſtwÿ Morawſkého wypſáno máſs.

PAn Jan Nekeſs z Landeku Syn Pana Zygmunda Nekſſe z Landeku a na Kuřimi/ pogal ſobě k Stawu Swatého Manželſtwÿ / Panj Barboru Bitowſkau z Slawikowic/ kterau byla porodila gedna Panÿ z Záſtřizl/ s nÿž zplodil dwa Syny/ Zygmunda a Wáclawa Nekſſe z Landeku ꝛc.

VRozený a Statečný Rytýř Pan Zygmund Nekeſs z Landeku a na Wſetině/ Slawné paměti Maximiliana/ a nyněgſſÿho Rudolffa Cýſařůw Řÿmſkých ꝛc. Trukſas. Měl dwě Manželky: Prwnÿ Panÿ Mandalénu Muchkownu z Bukowa/ od kteréž toliko gedna Dcera gménem Lukrecya žiwa zůſtala.

Po Smrti té Panÿ Mandalény Muchkowny/ pogal ſobě k Stawu Swatého Manželſtwÿ Vrozenau Panÿ/ Panÿ Annu z Kunſtátu/ Dceru Vrozeného Pána/ Pana Wyléma Kuny z Kunſtátu / s nÿž žadných Potomkůw nezanechawſſy/ vmřel Létha Páně 1591.

PAn Wáclaw Nekeſs z Landeku/ na Hradě Lukowě a Rymicých ꝛc. wlaſtnj Bratr toho Pana Zygmunda/ Má Manželku Panÿ Barboru Podſtatſkau z Pruſynowic/ Dceru Pana Jana Podſtatſkého z Pruſynowic a na Rymicých/ kterau byla porodila Vrozená Panÿ / Panj Barbora z Fulſſteyna ꝛc. s nÿž má potomky.

PAn Záwiſſe Nekeſ z Landeku a na Kwaſycých/ Syn Pana Jana Nekſſe/ pogal ſobě k Stawu Swatého Manželſtwý pozuoſtalau Wdowu po neboſſtjkowi Panu Janowi z Wickowa/ která byla Rodem z Rakaus/ s nýž geſſtě na ten čas žádných Dýtek neměl.

¶ O tomto Rodu na ſwém mýſtě ſſýřegi ſe doložý.

O Rodu a Erbě Panůw Zaubkůw ze Zdetina.

ROd těchto Panůw bžýwá za Erb dwau Rukau ſložených tjm způſobem yak gey tuto položený widýſs. Geſt to Rod welice Starožitný / kterýž netoliko zde na Morawě ale y w giných Kraginách rozrozený geſt: yako w Králowſtwj Polſkém/ očemž Erbowé a Nápiſowé w Kláſſteřých y při giných Koſtelých ſwědectwý wydáwagý.

O Počátku Erbu toho tato dáwný powěſt ſe nacházý/ že čaſu gednoho/ geſſtě za oněchno Pohanſkých Monarchůw aneb Knýžat/ když gſau Nepřátelé Králowſtwý Polſké ſſužowali/ (yakož vſtawičně to Králowſtwý na Hranicých a neb Pomezý ſwém/ Nepřáteli vkrutné mýwalo/) ſebrawſſy Wogſko weliké Leſſek Knýže Polſké/ wyprawil s nýmHeytmana na ty Sſkůdce Panſtwý ſwého/ přikázawſſy aby ſe nad nými Ohněm y Mečem zplundrowáný Panſtwý geho/ aneb yakým koliw způſobem mocý bude/ pomſtil. Heytman yakožto poſluſſný přiſlýbil doſti včiniti poručený Pána ſwého. Že pak to wždycky na pozoru magý welicý Páni/ aby vſtawičně ochránce zdráwý ſwého w potřebách mýti mohli: Tak také y tento Heytman/ wybral ſobě gednoho Předka Erbu tohoto/ aby w čaſu wſſeliyakého neſſtěſtý byl ochráncem zdráwý geho. Když ſe pak Bitwa s Nepřáteli ſtočila/ Heytman Polſký netoliko Vřad Heytmanſký ale y Rytýřſký odprawowal/ kdežto potkawſſy ſe s gedným Pohanem od něho přemožen/ a za Ruku s Koně tažen/ a tak za Wězně yako na Poli od nepřýtele w Rukau držán byl. Zub Strážce Hey-

ce Heytmanſký kterýž tolikéž toho čaſu když y Heytman s Nepřjtelem potkati ſe muſyl/ zabiwſſy Odpůrcy ſwého/ vzřü ano Heytman přemožen: Přiſkočü rychle aby mu dal pomoc/ widauc že ſe geſſtě ſpolu na Koných trhagü/ a přiblüžiwſſy ſe Mečem ſwým odtial Ruku Nepřütele Pána ſwé°/a tak ho ſwobodným včinil. Kterýž potom činüc památku té Služby geho/za Erb dwě Ruce v Knüžete Pána ſwého gemu obgednal/ a k tomu welikými dary vbohatil: Tu Ruku kterau Nepřüteli odtial na Czerweném Poli/ kterau pak oſwobodil na Zlatém vžüwati rozkázal. A tak od toho Předka ti Zubowé poſſli/ Lidé welice Slawnü býwali/od kteréhožto v Golubiá na Dobřinſké Zemi geſt Wes založená/ a ta až poſawád gmenuge ſe Zubow. Potomkowé geho w Sendomirſkém Weywodſtwü geſſtě ſe nacházegü a püſſi ſe Zaubkowé.

Na Slézſku gt Kláſſter Orlowa/ kterýž před tjm náležel k Oppatſtwü Tyněckému/ z kteréhož wždycky Oppata wolüwali a do toho Kláſſtera Orlowſkého podáwali/yakož ſe to z pamětj některých vkazuge/ zwláſſtě toho Kláſſtera Tyněckého/že wždycky Lidj Vrozené z Králowſtwü Polſkého na to Oppatſtwü podáwali. Yako neyprwé byl Oppatem Orlowſkým Gniady/ potom Baranowſký/ Buřinſký/ po Buřinſkém Pěleſs. Po gehožto Smrti Knüže Těſſynſké/ zadlužiwſſy ſe Poddaným ſwým y některým giným Panům/ to Oppatſtwj mocý opanowal/a w giſté Summě zaſtawil. Ten Kláſſter ſſundowali a nadali Předkowé těchto Erbůw/totižto/ Panůw z Krawař/ aneb Panůw Sedlnických z Choltic/aneb zaſe Panůw Laſatuow z Těblowa/ kteřüž vžüwagj Erbu Odřiſſauſa aneb Odrowaunže.

Předkowé Panůw Klimkowſkých/ kteřüž noſyli za znamenj tři Koruny a dwě Ryby/ten Erb w Králowſtwü Polſkém gmenuge ſe Wadwic. A potom třetü Erb Předkůw těchto Panůw Zaubkůw ze Zdetina.

Tohoto Kláſſtera Orlowſkého od dáwnüch čaſuow vpomüнagj ſe Oppatowé y Konwent Tynecký/ale že weliké překážky w to wkračowali/ geſtě až poſawád doſtati ho nemohli. Ač toho čaſu když ſem yá tuto Knihu pſal Solicitowali o to Martin Břichwa Oppat Tynecký a Mikuláſs Mělecký coadiutor téhož Oppatſtwü.

W Koſtele v Gezuwituow w Městě Olomaucy na gedné Tabuli widěl ſem některé malowané Epicedia předkůw

Erbu

Erbu toho. Napřed: Anno Domini 1307. Obijt Dominus Ioannes Zub de Zdetin &c. Manželka geho byla Zoffige z Lilče/ kteráž vžijwala za Erb Ruky zbrogné s Mečem/ tjm způsobem/ totižto Ruku na Czerweném Sstjtu/ a Meč na Zeleném/ Osoba Muže toho namalowaná we Zbrogi an klečij / a Manželka geho proti němu s Pěti Dcerami/ a před njmi Erby Panůw ze Zdetina.

LEta Páně 1420. w témž Kostele gt druhá Osoba we Zbrogi wymalowaná/ při kteréž tento Nápis se spatřuge: Obijt Dominus Bohdal Zub de Zdetin.

Tam také gesstě geden se připomijná takto: Anno Domini 1453. obijt Dominus Ioannes Zub de Zdetin.

W Kaple při témž Kostele o druhém Panu Janowi tato zmijnka se činij: Anno &c. 1500. obijt Nobilis ac Generosus vir Dominus Ioannes Zubek de Zdetin, hic humatus, orate pro eo.

W témž Kostele na Tabuli opět giná Osoba we Zbrogi wymalowaná se spatřuge/ při nijž tento Text položen: Anno 1516. in die Sanctæ Ludmillæ Martyris, obijt Dominus Ioannes Zubek de Zdetin, orate pro eo.

PAna Jana Zaubka ze Zdetina a na Haňowicých/ w některých Pamětech nacházým/ Ten zanechal po sobě tyto Syny: Giřijho a na Chudobině/ kterýž vmřel bez Potomkůw. Bernartha kterýž potom se psal na Chudobině. Ten měl Mážělku Panj Alžbětu Drahanowskau ze Stwolowy/ kteráž mu porodila Syna Jana Zaubka ze Zdetjna a na Chudobině. Pochowán w Kostele Hulinſkém. Třetij Syn tohoto Pana Jana Zaubka/ byl Pan Joachym/ kterýž vmřel Létha Páně 1572. a pochowán w Kostele Ostrowském / očemž Kámen Hrobowý wyswědčuge.

BErnarth řečený Beruch Zaubek ze Zdetina/ byl Biskupem Kostela Olomauckého. Wolen na tu Stolicy po Stanislawowi Turzowi/ Ale wssak nedlauho ten Vřad sprawowal/ očemž Nápis na Hrobě geho swědectwij wydáwá. Yakž se o tom ssijřegi w Stawu Prelátském mezy Biskupy Olomauckými zmijnka včinila. Vmřel Létha Páně 1541. dwanáctého dne Měsýce Března.

PAn Jan Zaubek ze Zdetina a na Haňowicých Bratr wlastnij tohoto Biskupa/ měl Manželku Panij Kateřinu z Lisnice/ kteráž mu porodila Syna Joachýma/ o kterémž nijžegi negdess.

Sestry tohoto Pana Jana tak také y wýš psaného Biskupa/ byli tyto: Neystarssij Ewa/ kteráž po Smrti prwnijho Manžela swého wdala se za Pana Jakuba Wogska z Bogdančowic a na Weseli zc. Prokurátora G. M. C. Tento Pan Jakub Wogsko byl Syn Pana Rzehoře Wogska z Bogdánčowic/ kterýž vžijwal za Erb Hlawy zubřij na Sstijtu Modrém. Matka geho byla Anna Gřibowská z Kurowa. Erb gegj byl Meč dobytý mezy Cžtyrmi Růžemi/ na Cžerweném Poli. Druhý Bratr tohoto Pana Jakuba Wogska/ byl Pan Jan/ kterýž měl Manželku Panij Markétu Gorskau Erbu toho/ a ten se w Polsstě gmenuge Jastřemběc/ zplodil s nj tři Syny: Jana/ Zygmunda/ a Petra. Dcery tolikéž tři/ Annu/ ta se dostala za Manželku Krystoffowi Soběssowskýmu/ kterýž z Předkůw swých vžijwá téhož Erbu Jastřembce. Sestry gegij Zoffige a Dorotha w Panenstwij pomřeli. Giřijk Wogsko a na Pohořelicých/ ten gest od Bratra Pana Rzehoře Woyska. Má Manželku Panj Saloménu Frankenberkownu/ s nijž zplodil Syna Jana.

Druhá Sestra wýš psané Bernartha Biskupa Olomauckého/ a Pana Jana Zaubka/ Panij Anna/ byla dána za Manželku Panu z Zástřizl. A po geho smrti wdala se za Pana Kobylku z Kobylýho.

Třetij Sestra gich Panij Marusse/ dostala se Panu N. Drahanowskému. Cžtwrtá Panij Johanka/ Manželka Pana Hasska Ra-

geckého

geckého z Mirowa: O kterež nyzegi neydeſs. Pátá Seſtra gich Dorotha dána byla za Manželku gednomu Panu z Sſwábenic.

PAN Joachým Zaubek ze Zdetina Podkomořy Margkrabſtwy Morawſkého / Syn Pana Jana Zaubka / Bratra Bernartha Biſkupa / měl tři Manželky: Prwny Pany Lidmillu Sſtolbaſkau z Doloplaz/kteřyž vžywali za Erb pěti ſſtrychů / totižto dwau černých a dwau bjlých/ a w proſtředku zlattého. Ty Pany Lidmilly byla Máteř Pany Saloména z Kaunic/ Rodu Starožittného Stawu Panſkého/ o kterémž nyzegi čyſti budeſs. A tu Pany Salomenu z Kaunic/porodila byla Pany Barbora Hrabinka z Walſſtromu/kteráž vžywala za Erb Orla Czerného o dwau hlawách/a na každé Koruna na čerweném Poli. Bába po Otcy ty Pany Lidmilly Sſtolbaſký z Doloplaz byla Pany Aneſſka z Mirowa: Ta Erbu ſwého vžywala tym způſobem yak gey tuto položený widyſs: O kterémž nyzegi čyſti budeſs. A ty Pany Aneſſky z Mirowa byla Matka Vrozená Pany/ Pany Anna z Miličina/ Rodu ſtarožittného Stawu Panſkého/ kterýžto Rod giž ſeſſel.

Tohoto Pana Joachýma Zaubka/byla wlaſtny Matka Pany Kateřina z Liſnice/ kteráž vžywala za Erb třj Jablek Králowſkých Zlattých na Czerweném Sſtytu. Matka gegj byla Pany Johanka Wlkowna z Konecchlumy Rodu Starožittného Stawu Rytyřſkého / o němž nyzegi čyſti budeſs.

Téhož Pana Joachýma Zaubka ze Zdetina byla Bába Pany Anna z Boboluſk/ kterýžto Rod w tomto Margkrabſtwy Morawſkém giž zahynul/o němž mnohé paměti zmjnku činy / vžywali Předkowé geho za Erb Sſachownice zlatté a modré barwy/tym zpuoſobem yak tuto položen geſt.

Prabába téhož Pana Joachyma Zaubka/byla Vrozená Pany/ Pany Dorotha z Žerotyna. A to geſt wlaſtny Wýwod tohoto Pana Joachyma Zaubka.

Po ſmrti

Po Smrti tyto Paný Lidmilly Sstolbaský z Doloplaz/ poyal sobě k Stawu S° Manželstwý gednu Paný z Fulssteyna / a potom poslednů Manželku měl z Rodu Panůw z Wickowa. Tělo geho pochowáno gest v Jezuwitůw w Kostele S° Frantisska w Městě Olomaucý.

Czasto psaného Pana Joachyma Zaubka Podkomořýho Margkrabstwý Morawského byli ti Synowé / Jan Bohdal vmřel w mladosti. Jan Bohuslaw byl Komornýkem Práwa menssýho ꝛc. Toho Tělo pochowáno gest w Olomaucý w Kostele S° Frantisska. Měl dwě Manželky/ prwný Paný Annu z Zástřizl. A druhau Paný Kunku z Korotina. Třetý

Syn téhož Pana Joachyma Jan Adam / pochowán w Mosstěnickém Kostele. Jan Frydrych čtwrtý Syn/ ležý w Kostele Kroměřýžském v S° Mauryce.

PAN Jan Gitý pátý Syn téhož Pana Podkomořýho měl dwě Manželky/ Prwný Vrozenau Paný / Paný Kateřinu z Sstnernbergka / kteráž mu porodila Syna / ale wssak w mladém wěku swém vmřel/a w Kostele Zduněckém pochowán. Druhá Manželka geho byla Paný Zuzanna Zástřizl/ s nýž zplodil gednu Dceru / kteráž tolikéž w dětinstwý vmřela a w tom Kostele Zduněckém pochowána.

Tento Pan Jan Gitý Zaubek/vmřel Létha Páně 1586. w Neděli před powýssenům S° Křýže/yakž otom Kámen Hrobowý w Kostele Zduněckém znáti dáwá/ takto: Létha ꝛc. 1586. Dokonal gest žiwot swůg Vrozený Wládyka/ Pan Jan Gitý Zaubek ze Zdetina a na Zdaunkách ꝛc. a w tomto Chrámě Božým pochowán gest: Gehožto Dussy Pán Buoh wssemohaucý rač milostiw býti / a w počet swých wywolených přigýti.

Wylém ssestý Syn téhož Pana Joachyma Zaubka / w mladém wěku swém vmřel / a w Kostele Kroměřýžském pochowán.

Pan Wy-

PAn Wylém (toho gména druhý) Syn často psané° Pana Joachyma Zaubka sedmý ꝛc. byl žiw toho času když sem s tanto Kněhau pracowal. Měl Mážeľkau Panij Katerinu Rageckau z Mirowa / s nijž zplodil dwa Syny Bernartha a Joachyma Gindřicha / ti obadwa w dětinstwij pomřeli. Dcera téhož Pana Wyléma gménem Aléna žiwa zůstáwá / která na ten čas měla tři Létha. Anna druhá Dcera geho pochowána na Zduňkách.

Toho Rodu žádného wijcegi nenij w tomto Margkrabstwj Morawském toliko tento Pan Wylém / kterýž držel ty Zámky / Zdunecký / Habrowanský / Mosstěnický ꝛc. Muž dobrého a ctného žiwota / gemužto Pane Bože rač dáti potomka podobného / k rozmnoženj ctnosti / kteráž w Otcy panuge.

TEhož často psané° Pana Joachyma Zaubka Podkomeřijho Margkrabstwij Morawského byli tyto Dcery: Prwnij Panij Saloména / ta neyprwé dána byla k Stawu S° Manželstwij / Panu Ctiborowi Rzikowskému z Dobřic / kterémuž porodila Syna Ctibora. Po gehožto Smrti poyala sobě druhého Manžela Vrozeného Pána / Pana Frydrycha z Fulssteyna / s nijmž zplodila dwa Syny Jana a Joachyma / o nichž nijžegi w Knijžetstwij Oppawském čijsti budess.

Když gest pak týž Pan Frydrych z Fulssteyna prostředkem smrti z tohoto Swěta powolán / táž Panij Saloména Zaubkowna / poyala sobě třetijho Manžela / Vrozeného Pána / Pana Rudolffa z Donina / Rodu welice starožittného a wzáctné° w Králowstwij Czeském. O kterémž na swém mijstě ssijřegi se doložij.

PAnj Anna druhá Dcera Pana Joachyma / dána byla za Manželku Panu Janowi Jangurowi z Strachnowa / Rodu tolikéž starožittného a s wzáctnými Rody w tomto Margkrabstwij Morawském spřízněného / o nijchž nijžegi neydess.

PAnij Kateřina třetij Dcera / měla Pana Alexandra Woka z Násyle a na Endersstorffie. Potom se wdala za Pana

Jana

Jana Horecké° z Horky Mijsto Pijsaře Margkrabstwij Morawského/ od kteréž zůstali dwě Dcery žiwé/ tak yakž gsy o tom četl pod Rodem a Wýwodem Erbu Panůw Horeckých z Horky.

PAnj Barbora Cztwrta Dcera téhož Pána Podkomořijho/ dostala se k Stawu Swatého Manželstwij Panu Hynkowi Bitowskému z Slawikowic který se psal na Krakowcy/ s nijmž zplodila Syna a Dceru/ očemž pod Erbem těch Panůw čijsti budess. Po Smrti téhož Pana Hynka Bitowského/ wdala se za Pana Jana Starowesského/ Erbu a Rodu Starožitného kterýž se w Polssté gmenuge Nowina/ a toho vžijwagij tijm způsobem/ totižto Kotlowého Vcha/ a w Prostředku Meč otlučený a nad Helmem z Koruny Nohy vtiaté we Zbrogi s Wostruhau. Očemž pod Erby Polskými wypsáno máss.

Helena Páta Dcera téhož Pana Joáchýma Zaubka w Stawu Panenském vmřela/ a w Kostele Zdunéckém pochowaná.

PAnj Johanka ssestá Dcera téhož častopsaného Pana Joáchýma Podkomořijho Margkrabstwij Morawského/ dána byla k Stawu Swatého Manželstwj Panu Wáclawowi Pawlowskému z Pawlowic a na Enderssdorffé/ od kteréž zůstali ti potomkowé: Jan/ Walentin/ Stanislaw/ Bohuslaw/ Wáclaw vmřel a w Enderssdorffie pochowán. Anna Dcera téhož Pana Wáclawa pochowána gest w Osobláde/ a druhá gesstě žiwa zůstáwá. O tomto Panu Wáclawowi čti sobě na počátku Stawu Panského/ pod Erbem Oswijceného Knijžete/ Pana Biskupa Olomauckého Bratra geho wlastnijho.

Tu Panj Johanku porodila Panij Aléna z Wickowa/ tolikéž y Pana Wyléma Zaubka kterýž na ten čas žiw gest.

¶ O tomto Rodu na mnohých mijstech w této Knijze zmijnka se činij.

O Erbu

O Erbě a Rodu Panůw Skydeňſkých/ Ragſkých/ Zegotůw/ Cyganůw/ y giných kterýmž wlaſtně náležij.

ERb tento w Knijžetſtwij Slézſkém welice rozrozený geſt/ kteréhož w tomto Margkrabſtwij vžijwal dobré paměti Vrozený Pan Mathauš Skydeňſký z Skydně/ O němž yá wědauc že geſt za žiwota ſwého byl dobře zaſlauženy wſſem Panům y každého Stawu Lidem/ nemohl ſem dáwnoſti a wzáctnoſti Předkůw a Rodu geho mlčenijm pominauti/ nýbrž podlé giných/ y s těmi wſſemi kterýž k tomu Erbu náležegi/ doſtatečně připomenauti. Kteréhož geſt tento prawdiwý Wýwod.

DLuhoſs Hyſtoryk Polſký pijſſe o Předcých Erbu tohoto/ že gſau býwali ad pietatem proni. Gmenuge ſe w Králowſtwij Polſkém Ketlic/ proto/ že geſt Henrych Ketlic byl Arcybiſkupem Hnězněnſkým Létha ꝛc. 1200. A ten byl z Rodu Knijžat Slézſkých a Morawſkých/ yakž toho Hyſtoryk těmito ſlowy dokládá: Hic ex Genere Ducali originem ducens Beatæ Eduigis Poloniæ Ducisſæ Morauiæ Principis propinqui cognatione, quam cognationem tertio gradu contingebat. A to tijm způſobem.

THeodorykus Brenenſké Knijže/ ſyn Kundráta Knijžete a Margkrabě Brenenſkého Praděda Swaté Hedwiky/ pogal byl Eudoxe Dcerku Kundráta Knijžete Mazoweckého a Kugawſkého/ Syna Leſſka Bijlého/ toho kterýž zabit byl od Prušákůw pod Gonſawau/ s nijž zplodil čtyry Syny: Ottona/ Kundráta/ Theodoryka/ a Henrycha/ tolikéž dwě Dcery/ Judythu a Hedwiku/ která byla Ženau Kláſſtera Geberſſteynſkého. Juditha dána byla za Manželku Mſſtuyowi Knijžeti Pomorſkému/ kterýž vžijwal za Erb Gryffa Cžerweného. Gmenowánij Bratřij Otto Starſſij byl Sydlem na Wichni. Kundrát na Breně. A Theodoryk třetij in ordinem militiæ tranſijt.

WYſs gmenowaný Henrych Arcybiſkup Hnězněnſký neyprwé wſtaupil do zákona Swatého Frantiſſka/ A hned mu též dáž Prebenda & Canonicatus Magdeburgen. per diſpenſationem fuere collocata. Bydlel w Kláſſteře Swatého Jakuba w Městě Wratiſlawi. Až potom ſkrze Martina Papeže toho gména čtwrtého pro wzáctnoſt Rodu geho/na weliké prozby Knjžat Polſkých a obzwláſſtě Kundráta Syna Leſſkowého kterýž byl Vgcem geho / tak tolikéž Wladiſlawa a Otty Knjžat Welkopolſkých/ na Arcybiſkupſtwj Hnězněnſké potwrzen geſt: kteréhožto Vřadu on ſám od ſebe přigjti ſe zbraňowal / ale wſſak k tomu mocý přinucen yak od Knjžat Přátelůw ſwých tak také y od ſamého Papeže/ k kterémuž gt oſobně gezdil/proſýc aby toho prázden býti / a raděgi Pánu Bohu w pokogi ſlaužiti mohl. Ale když žádným způſobem toho obdržeti nemohl/ přiyal ten Vřad na ſebe a byl Arcybiſkupem dobrým a pořádným w Stawu ſwém. Tento Arcybiſkup yak w Polſſtě tak y na Slézſku Sinodo congregata, Clericos in Sacris ordinibus conſtitutos, vxoribus priuauit, & quaslibet Concubinas fecit abiurare & ab eis ſe continere, puniendo, & in corrigibiles ab eorum Eccleſijs & beneficijs pellens. Mnoho dobrých ſkutkůw geho Kronyky Polſké y Pořádek Koſtela Hněznenſkého wſpomjná / o kterémž Ianicius Poeta tyto Werſſe napſal.

Stirpe Ducum Henricus, Franciſci ex ordinæ, tantæ
Compulſus tenuit qui ſacra vela ratis.
Libertas per eum Clero datur, vxor adempta eſt,
Iuſq; noui factum ſpirituale fori.

A tu máſs toho doſtatečný důwod/že od Knjžat ti Ketlicowé pořádkem ſwým gdau/ kteřjž ſe nyni po Statcých rozličně gmenugj.

HEnrycha Ketlica wſpomjná Mechowita w Knjhách ſwých třetjch/ a Kromer w ſſeſtých. Kterýžto že geſt byl předni Radau Měčiſlawa Knjžete Polſkého. Ten Měčiſlaw byl Syn Boleſlawa Křiwouſtého Knjžete Polſkého. Od toho Henrycha mnoho Rodůw w Králowſtwj Polſkém/ tak také y w Knjžetſtwj Slézſkém ſe rozrodilo/ yakž ſe to njžegi pokáže. Tuto toliko o počátku Erbu toho krátkau (wſſak prawdiwau) zmjnku včinjm.

Když Wjra Křeſtianſká na Swětě rozmáhati ſe počala/A ta Pohanſká

hanſká neſwornoſt a Lakomſtwij nenaſycené a žádoſt k Panowánij geſſtě nepřeſtáwalo. Geden z Knijžat Slawenſkých w Czechách aneb na Morawě/ měl několik Synůw/ kterýmž nemohauce podlé Stawu Knijžetcýho dáti opatřenij/ dal gim Raddu aby v poſtrannijch Králůw Rytijřſkými činy/ Sláwy y Statkůw ſobě dobýwali/ dawſſy gednomu každému z nijch náležitau weyprawu na ceſtu/ Neyſtarſſijho pak po ſobě w Knijžetſtwij Pánem vſtanowil. Synowé poſlechnuwſſy Raddy otce ſwého/ rozgeli ſe do rozličných Kragin: Kterýmžto nežli gſau wygeli/ Matka powolawſſy gijch/ (tak aby ſe na potomnij čaſy znali/ a miloſt Bratrſká mezy nijmi y mezy Potomky gegich aby wěčně trwala) mezy ně Rzetěz ſwůg na tři dijly rozdělila. Z kteréhožto daru každý z těch Bratřij vtrhl Kus/ a geden druhému darowal. Což oni w gedno ſložiwſſe znamenij Rytijřſké z toho ſobě včinili/ a ge na Terčijch ſwých y giných wěcech malowati dali/ nechtijce žádný z nijch Otcowſkého Erbu vžijwati/ aby ſe Bratru ſwému nezdáli býti záwiſtiwými ſſtěſtj a Panowánij geho.

A tak potom ke třem Králům Wálečným ſe rozgeli/ geden na Wýchod/ a dwa na Západ. Od toho který ſe k Wýchodu Slunce obrátil geſt mnoho potomkůw na Slézſku y w Králowſtwij Polſkém/ yako w Oſwětimſkém a Zátorſkém Kragi gſau Skydeňſſtij a Rayſſtij/ kteřijžto wſſyckni geden Rod gſau/ toliko že po Statcých rozličné gména magij.

Nekteré paměti wſpomjnagj Marka Sudijho Knijžetſtwij Oſwětimſkého/ gehožto Synowé Statky mezy ſebe po Otcy pozůſtalé rozdělili/ geden byl wzal Raygſko a druhý Skydnij/ a ti ſe hnedky z Statku rozdijlně pſáti počali. Potomkowé gegijch dlauhý čas týž Vřad w Knijžetſtwj Oſwětimſkém ſprawowali/ yakž ſe to w Aktijch Krage toho nacházý.

Stanjſſlaw Ragſký z Ragſka/ o kterémž ſe na počátku Stawu Panſkého w Liſtu Panům Pawlowſkým z Pawlowic náležitém zmijnka včinila: Dal Dceru ſwau Elénu k Stawu S°. Manželſtwj Panu Ondřegowi Pawlowſkému/ kteráž mu porodila Syna Staniſlawa/ Otce Oſwijceného Knijžete a Pána Biſkupa Olomauckého/ y giné Bratřij

 geho/

geho / a Dceru Elénu wlastnij Matku Welebného w Bohu Otcy Kněze/Jana Sstěrnského Probossta Olomauckého/O němž w Stawu Prelátském ssyrssij zmijnka se včinila.

PAni Zegotowé kterýchž gest Rod weliký a Slawný w Knijžetstwj Slezském/ gegijchžto Předek wygel byl z Polský okolo Létha Páně 1281. kterémuž gméno bylo Zegota. A to proto: Byli dwa Bratřj na Dwoře Lesska Czerného / Mužowé yak Rodu wzácthého tak také y w Rytijřských wěcech zběhlij: Ti z rozkázanij Knijžete gali byli Pawla Biskupa Krakowského/ z Rodu toho kteřj vžijwagi za Erb Oslowý Hlawy/ a na Helmě půl Kozla. Očež

když gest se wssecko Duchowenstwij proti Knijžeti s Přáteli swými opřelo / musyl Knijže welikau pokutu za to nésti. Ti pak kteřij na rozkaz geho to včinili a Biskupa gali / na Dekret wssech/ z Země wygeti musyli. Kteřjžto rozprodawsse statky swé w Polsstě/ na Slésku sobě za hotowé Penijze giné kaupili/ A potom od Knijžat Slézských na přijmluwu Lesska Czerného Pána swého/ yakožto Přijtele Krewnijho těch Knijžat/ dostatečně opatřenj wzali. Ten Zegota byl z Rodu Tenčinských/ kteřijž vžijwagj za Erb Sekery/ A ten se w Polsstě gmenuge Topor/ yakž o tom Hystorykowé téhož Králowstwij wypisugi/ kterýžto Erb za yakau přijčinau sobě ti Páni Zegotowé proměnili/ toho žádný důwodně powěděti nemůže. Ač někteřij tomu chtěgi/ žeby Knijže Slézské Wladislaw/ dáti měl tomu Zegotě Přijtelkyni swau Erbu a Rodu toho s welikými Statky. A ten že gest na wzdory Přátelům swým opustil Erb přirozený/ a tento na wěčné časy y s potomky swými sobě způsobiti měl.

WSpomijnagi některé paměti Stanislawa a Petra Bratřij wlastnij z Slupská/ kteřijž když gsau byli na poctiwosti swé narčenij/ dostatečný Wýwod Vrozenij swého před Knijžetem Oswětimským a Tosseckým/ pokázali/ Yakž o tom List téhož Knijžete / psaný Létha Páně 1461. swědectwij wydáwá / těmito slowy:

MY Přemek z Božj milosti Knjže Oswětimské a Tossecké zc. Wyznawáme timto Listem obecně předewssemi kdož

gey wzřj a neb čtauce slyšseti bude: Že gsau před nás přišsli/ Slowautni Panošse Stanislaw a Petr wlastnij Bratřij z Slupska Zemané nassi wěrnj a milij/ sprawugijce nás žeby byli narčeni a nahaněni od někoho nárokem Chlapským. Tu gsau nás nadepsanij Stanislaw a Petr Bratřij wlastnij/ snažnau pilnosti žádostiwě y s Přátely swými prosyli/ abychom gim ku wýwodu takowého naroku swého Dworu nassě° popřijti ráčili. A my znamenawsse gich snažnu prozbu/ kterauž na nás pokorně a žádostiwě wzneßli/gsme gim Dworu nasseho milosti wě popřáli/ a gim Rok a den gmenowitě na swém Dwoře na Tossku položili/ ku kterémužto Roku nadepsaný Stanislaw a Petr wlastnij Bratřij y s Přátely swými přigeli/a položiwsse gim Rok/gsme gim také Lawicy Rytijřsku Lidmi Rytijřskými a Panossemi dobrými podlé běhu a řádu Rytijřského yakož nato záležij osadili/ kdežto nadepsanij Stanislaw a Petr Bratřij wlastnij wystupiwsse před nás/ položili swůg prwnij Erb tři Kičky w modrém Poli / a potom Erbu a po Otcy gich / gsau za nijmi dwa dobrá čtyrsstitná Rytijřská Panosse/ gménem Gothart Sudce Oswětimský/ Mikuláss Kička z Zakřowa tak yako ge Lawice Rytijřská naučila a rozkázala přisáhly/ že giž řečenij Stanislaw a Petr wlastnij Bratřij/ že gsau Streycowé a Krew gich. A potom pak položili druhý Erb swůg dwě Wěže w čerweném Poli/a potom Erbu wystupili/ čtyrsstitnij Rytijři dwa/Slowautna Panosse Mateg Ossinský a Stteffan Rassic z malé° Kotulina/ že gich Bába/slowutných Panossi Stanislawa a Petra nasse Sestra a krew byla. Když gsau giž dwa Sstijty po swém Otcy řádně opatřili yako dobřij Rytijřsstij Lidé/ tehdy položili swůg třetj Erb po gegich Bábě co po Mateři nasse Bába byla/slowutni Panosse čtyrsstitnj Rytjřsstij pokázali Geleni Roh w zlatém Poli/ gménem Biberssteyn z Dubowca a Bidlinský z Bydlina/a ti gsau pod přisáhau wyznali před Lawicy Rytijřskau že Slowutných Panossi Stanislawa a Petra Bratřij wlastnijch že Sestra nam byla a Krew nasse. Potō pak položili swůg čtwrtý Erb po Mateři půl druhého Křijže w bijlém Poli/ a hned za nijm wystupili dwa Slowutna Panosse čtyrsstitná Rytjřská/Mikolay Puchala z Blotnice/Jan z Czrntawy/ ti také pod přijsáhu wyznali před Lawicy Rytijřskau / že Slowutných Panossij Stanislawa a Petra Bratřij wlastnijch z Slupska gich Máti nám rozená Tetka byla a Krew. A po těch čtyrech Erbijch opět gsau wystupili čtyři dobřij čtyrsstitnij Rytjřsstj Slowutnj Panosse genž Stanislawowi ani Petrowi w žádném Rodu negsau/ Machny z Těrlicska/ Jan Tlumok z Slawikowa/ Prlka z Děgiloga/ Wáclawek z Klokočina/a ti gsau přisáhli že se nadepsaný Stanislaw a Petr Bratřij wlastnj řádně a sprawedliwě po wssech čtyrech Sstijtech wywedli a okázali yako na dobré čtyrsstitné Rytijřské Panosse a na dobré Lidi záležij. A tak že se giž

nadepsa-

nadepſanj Bratřj Staniſlaw a Petr řádně a ſprawedliwě y doſtatečně wywedli a okázali yako dobřÿ čtyrſſtitnÿ Rytÿřſſtÿ Panoſſe. A my vſlyſſawſſi takowý řádný a ſprawedliwý wýwod a také ſami dobře wědauce y ginÿ dobřÿ Lidé že gſau z Otcůw Panoſſe/a Předkowé naſſi Otce gich wždyckni za Panoſſi řádného čtyrſſtitného Rytjřſkého gměli. My za to geſſtě y dneſſnj den máme Staniſlawa a Petra za Slowautné/řádné/ſprawedliwé/zachowalé/Panoſſe. Y proſyli nás abychom gim ſwé ſwědomj dáti račili/ to gſme včinili na gegÿch prozby/a to ſwědomj mocy toho Liſtu dáwáme/že gſau řádný a ſprawedliwý wýwod včinili/ tak yakož ſwrchu pſáno ſtogÿ. Tomu na ſwědomÿ a pro lepſſÿ giſtotu/ naſſi wlaſtnÿ Pečet k tomuto Liſtu kázali gſme přiwěſyti. Genž gt dán w Toſſku w Autery před Hromnicemi/Léta od Narozenÿ Syna Božÿho Tiſýcýho čtyrſtého Sſedeſátého prwnÿho počÿtagÿce. A přitom gſau byli wěrnÿ naſſi milÿ/Statečnÿ a Slowautnÿ/ Sbroſſek z Welewſſi Marſſalek/ Sambor z Broſlawia/ Sambor z Labuť/ Wěcek z Wilkowic/ Michal z Syruk/ Pelka z Weſſowé/ Jan z Zemetic/ Jan Spot z Groſſindorffu/ Kaſſpar z Kelče/ Mikolay z Proboſſtowic/ Miſs z Wěltěř/ Krlečka z Kelče/Prudoka z Boguſſic y giných mnoho.

LEtha Páně 1484. Liſt Kazymira Knÿžete Těſſinſkého a welikého Hlohowa/ wſpomÿná tři Bratry Rodu tohoto těmito ſlowy.

MY Kazymir z Božÿ miloſti Knÿže Těſſinſké a welikého Hlohowa rc. Oznamugem timto Liſtem wſſem/ kdo gey vzřÿ/ a čtaucý vſlyſſj. Že geſt wyſtaupil před nás Slowutný Panoſſe Staniſlaw Zegota z Slůpſka/ zdráw na Těle y rozumu/ a wyznal geſt dobrowolně před námi kterak gemu Slowutný Panoſſe Jan Cygan z Slůpſka Bratr geho wlaſtnÿ/ odbyl a doſti včinil/ za ten wſſecken Statek a nápad/ blÿzkoſt a ſprawedlnoſt kteraužon měl po Slowutném Panoſſi Petrowi Cyganowi dobré paměti Bratru gegÿch wlaſtnÿm/ neb po Dÿtkách geho geſſto zemřeli: Tak že nadepſaný Staniſlaw y s Dÿtkami a Erby ſwými/ k tomu wſſemu Statku kterýž byl Neboſſtÿka Petra Cygana a neb Dÿtek geho/nemá ſe wÿce táhnauti/ ani připowÿdati/ ani nařÿkati ſwau Oſobau a neb cyzý ani žádnau ginau/žádným Práwem Duchownÿm ani Swětſkým/ nynÿ y w čaſech budaucých. Tomu na ſwědomj a pro lepſſÿ giſtotu/ naſſÿ wlaſtnÿ Pečet k tomu Liſtu zawěſyti ſme kázali. Genž geſt dán a pſán w Těſſině w

Pátek po Swatém Jánu Křtiteli Božým. Léta od Narozený Syna Božýho 1484. Při čemž gſau byli wěrný naſſý milý. Giřjk Hynal z Tonany / náſs Staroſta Téſſinſký / Melichar Wlček z dobré Zemice/ Mikuláſs Kopač z Hruſſowého/ Mikuláſs Sſemoracký/ a Gindřich Czelo z Czechowic Kancléř náſs / genž tento Liſt w poručenſtwý měl/ a Rukau ſwau wlaſtnj pſal.

Pana Jana Zegotu z Slupſka/liſt Krále Mathyáſſe připomjná. Tento Pan Jan Zegota byl Rottmiſtrem v téhož Krále Mathyáſſe/yakž ſe to nýžegi pokáže. Ten byl geſſtě Wladiſlawowi Králi Vherſkému mnohé Roty k potřebě wywozowal: Nebo když gednoho čaſu přiſſla náhla potřeba/ poſlali k Zegotowi aby Lid Služebný bez obmeſſkánj poſtawil/ On nemagjce Lidu hotowého/ co neyrychlegi mohl/ Cygany kteřýž ſe w Polſſté a w Slézſku ſemotam taulali/ ſebral/ a ſpolu s nými Oſobně Králi na pomoc přigel/ y Službu doſtatečnau včinil. Od kterézto Roty Cyganſké / odewſſech nazwán byl Cyganem/ gehožto Potomcy až poſawád tak ſe gmenugi.

Letha Páně 1481. nacházý ſe Liſt Mathyáſſe Vherſkého a Czeſkého ꝛc. Krále ꝛc. kterýmž připowýdá Službu témuž Panu Janowi Cyganowi. A toho geſt tento rozum.

My Mathyáš z Božý milosti Vherſký a Czeſký ꝛc. Král ꝛc. a Margkrabě Morawſký ꝛc. Oznamugem timto Liſtem/ že Slowutného Jana Cygana z Slupſka/ ze Stem Koný a tolikéž Oſobami/ w Službu naſſý přiyali ſme/ a s njmi takowé zgednáni včinili: Že gjm na každého Cztwrt Létha na Kuoň po deſýti Zlattých dáwati a platiti máme/ a za wězený Oſob y za ſluſſné Sſkody/ kterézby w Službě naſſý/ Gizdách/ Porážkách/ a na Harcých wzali/ ſtáti a wedlé obyčege Dworu naſſeho / platiti máme a ſlibugem mocý Liſtu tohoto. A ſlužba ſe gim počýná od Datum Liſtu tohoto / Kterýž gt pſán w Budýnu ten Pátek na den Swatého Bartholoměge Apoſſtola Božýho Létha Páně 1481. A Králowſtwý naſſých / Vherſkého 24. a Czeſkého 13.

Letha Páně 1527. některé paměti wſpomýnagi Pana Jana Cygana z Slůpſka. Ten že geſt zapiſowal Manželce ſwé Panj Regině Kralické/ Tiſýc Zlatých dobrých Vherſkých/ na Wſy Golaſowicých w Zemý

Melssteynské/totižto Psstinské. Tyto Panň Reginy Kralický byli poručnňcy Vrozenň Páni/ Pan Mikuláss a Pan Hynek z Wrbna/ a Vrozenň Wládyky: Girň Kralický z Kralic Bratr gegi/ Krystoff Kostka/ Mikuláss Kloch/ Girjk Lisska/ Melichar Wlkowský 2c. Při čemž gsau byli Gindřich Cžiswic Heytman Biskupa Jana Turza/ Petr Otěský/ Wáclaw Tobiáss Gorský/ Jan Fulnecký/ Pňsař. A to se dálo w Pátek po Swatým Jakubě 2c.

PANA Mikulásse Cygana nacházým na Listu gednom Létha 2c. 1540. psaným/ Gehožto Sestřenicy zapisowal Wěno Slowůtný Jakub Barkala z Malé Rudice/ kteráž měla poručnjky Mikulásse Klocha z Bestwině a na Ochabcých/ Mikulásse Goreckého a Sstiastného z Hasslachu. W kterémžto Listu toto doloženo gest. Cžehož na lepssň gistotu: My Jan z Pernssteyna a na Helffenssteyně mocý Otcowskau poručnňk Oswňceného Knňžete a Pána/ Pana Wáclawa Knňžete Těssinského/ a Welikého Hlohowa/ Geho milosti/ rozkázali gsme k tomuto Listu Pečet nassň wlastnň přiwěsyti. Genž gest dán a psán w Těssině w Pondělň po pamatowánň Slawného Hodu Panny Marye na Nebe wzetň: Skrze Ruce Vrozeného Wládyky/ Pana Jana Cžela z Cžechowic a na Drahomysli/ Kancléře Knňžetstwň Těssinského/ na mňstě nassem/ kterému gsme plnu mocnost w takowé wěcy dali a poručili. Při tom byli Slowutnň a Vrozenň wěrnň milň: Girňk Lisska z Německé Lutyně a na Žebřidowicých/ Jan Boček z Rostropič a w Stanislawowicých/ Erazym Rucký z Ruc/ Zygmund Tluk z Tusynowic 2c. y ginň mnozý.

LEtha Páně 1540. List Zygmunda Krále Polského/ wspomňná Pana Jana Cygana těmito slowy.

SIGISMVNDVS AVGVSTVS Dei Gratia Rex Poloniæ, Magnus Dux Lithuaniæ, Rusſiæ, totiusq; Prusſiæ, Masouiæ &c. Dominus & Hæres. Significamus tenore præsentium quibus expedit vniuersis, Quia Nobilis Ioannes Czygã, toto hoc tempore quo noster Seruitor extiterat, probe

probe nobis ſeruiuit, in aulaq; noſtra honeſte verſatus eſt. Exigentibus tādem rerum ſuarum rationibus, veniam a curia noſtra diſcedēdi impetrauit, quem ſponte libere & alacri animo dimiſimus. Quod omnibus & ſingulis quorum intereſt vel inter erit notum eſſe volumus, poſtulantes ab omnibus, ad quos eum deuenire & verſari contigerit, vt cum propter eius virtutes, tum quod noſter ſeruitor fuerit, gratia, fauore, & beneuolentia veſtra proſequamini, harum teſtimonio literarum, quibus Sigillum noſtrum eſt impreſſum. Datum Cracouiæ die 22. Menſis Februarij, Anno Domini 1540.

Sigiſmundus Auguſtus &c.

Pana Wáclawa Cygana / Liſt druhý téhož Krále Polſkého / připomjná. Kteréhož geſt tento ſmyſl:

SIGISMVNDVS AVGVSTVS Dei gratia Rex Poloniæ, Magnus Dux Lithuaniæ, Ruſsiæ, Pruſsiæ, Maſouiæq; &c. Dominus & Hæres. Magnifico Seuerino Bonar de Balice, Caſtelano Sandecenſi, Zupario, Burgrabio & Magno Procuratori Cracouienſi, Oſuietimeñ: Ducatuum, ac Bieceñ: & Rabſtineñ: &c. Capitaneo, ſincere nobis dilecto, Gratiam noſtram Regiam, aut alteri pro tempore exiſtenti Zupario Cracouieñ: &c.

Magnifice ſincere nobis dilecte, habentes rationem meritorum Generoſi Venceſlai Czygan de Slupſko, & in Golaſouicze Hæredis, Illuſtri Domini Venceſlai Ducis Teſchineñ: Capitanei Curiæ, quæ nobis ſeruiens in aula noſtra præſtitit, donauimus ſibi quatuor Bancos integros ſalis menſuræ & ponderis Oſſuientimenſis, Zupis noſtris Vieliczeñ: ad extrema vitæ ipſius tempora. Quare mandamus ſinceritati tuæ, vt dictos quatuor Bancos ſalis ipſi annis ſingulis realiter & in effectu extradat, & extradi faciat. De quibus quatuor Bancis ſalis nos ſinceritatem tuam ſingulis annis ſumus quietaturi. Datum Cracouiæ feria ſecunda proxima poſt feſtum Sancti Laurentij, Anno Domini 1548. Regni verò noſtri Anno 19.

Tento Pan Wáclaw Cygan kaupil byl Měſtečko Fryſſtat / y s geho přjležitoſtmi / od Rukogmůw Frydrycha Kazymira Knjžete Těſſynſkého ꝛc.

Týž Pan Wáclaw Cygan z Slůpſka / měl Manželku Panij Barboru Czelownu / s njž zplodil tyto Potomky o kterýchž w Koſtele Fryſſtatſkém na Kamenj Hrobowém zmjnka ſe činij. Prwnij Dcera geho Anna / vmřela Léta ꝛc. 1559. Eliſſka dána byla k Stawu Swaté° Manželſtwij Vrozenému Panu Bernarthowi Barzſkému z Baſſie a na

 Rychwal.

Rychwaldě / kterémuž gest porodila Syna Wáclawa a Dcery Bohuňku a Johanku / ti wſſyckni w dětinſtwj pomřeli / A Potom y ſama Panj Eliſſka Matka gegjch žiwot ſwůg dokonala / w Pátek před Swatým Fabiánem o dwanácte hodině Létha Páně 1590. a pochowána w Koſtele Rychwaldſkém. Panna Kateřina Cyganowna Dcera Pana Wáclawa Cygana / vmřela Léta Páně 1562. Panna Markéta Vmřela Létha ꝛc. 1565. Jaroſlaw Bratr těchto Panen a ſyn Pana Wáclawa Cygana vmřel Léta ꝛc. 1567. Panna Mandaléna Cyganowna vmřela Létha Páně 1581.

Tento čaſtopſaný Pán Wáclaw Cygan z Slůpſka / vmřel Létha Páně 1577. ten Pondělj po Swatým Gilgi mezy třetj a Cžtwrtau hodinau na noc. A Panj Manželka geho w Neděli Maſſopuſtnj Létha ꝛc. 1572.

PAn Mikuláš Cygan z Slůpſka / ſyn téhož Pana Wáclawa a Panj Barbory Cželowny. Měl Manželku Panj Annu ze Zwole / Dceru Vrozeného Pána / Pana Jana Thomáſſe ze Zwole a na Odrách / kterau byla porodila Vrozená Panj / Panj Anna z Žerotina. S tau Panj Annau ze Zwole / zanechal po ſobě potomky / kteřjž toho čaſu když ſem tuto Knjhu pſal / geſſtě mladj byli.

PAN Jan Cygan z Slůpſka a na Fryſſtátě Syn téhož čaſtopſaného Pana Wáclawa Cygana a Panj Barbory Cželowny z Cžechowic. Pogal ſobě k Stawu Swatého Manželſtwj Panj Annu Marygi Rederownu z Rederu.

W témž Knjžetſtwj Slézſkém geſt Erbu tohoto mnoho Rodů wzáctných / kteřjž od gednoho Předka počátek ſwůg magj / toliko že po Statcých gména ſobě změnili. Yako Ragſſtj / Přetěſſenſſtj / Pluženſſtj / Karwinſſtj / Studzinſſtj / Hrachwicowé / Ryčkowé kteřjž ſe pjſſj z Plužnice / y ginj mnozý / o kterýchž yá na ten čas / newědauce rozrozenj gich / pſáti nemohu.

Z počát-

Z Počátku psaný Pan Mathauš Skydeňský z Skydně Měl Manželku Paný Kateřinu Wogenskau z Wogenska/ kteráž vžjwala Erbu swého tým způsobem yak gey tuto položený widýš.

S tau Paný Kateřinau zplodil dwa Syny/ Petra Zygmunda / a Bohuslawa/ a čtyry Dcery/ A ty dýtky gesstě wssecky žiwé zůstáwagý. Vmřel Létha 1592. Po gehožto Smrti táž Paný Kateřina Wogenská wdala se za Pana Jakuba Pisařowského z Pisařowic ꝛc. Erbu toho/ kterýž se w Polsstě gmenuge Ssaffranec aneb Starý Kůň.

Ten byl Sstolmistrem Wysoce Důstogného a Oswýceného Knýžete/ Pana Stanislawa Pawlowského Biskupa Olomauckého ꝛc.

¶ O tomto Rodu pod Erby Slézskými ssýřegi se doložý.

O Erbě a Rodu Panůw Kokorských z Kokor.

ROd těchto Panůw bžýwa za Erb Lwa na Zdi. Ten/ z kteréhoby Krage sem do Morawy zanesen býti měl/toho Hystorykowé yako y giných mnoho potřebných wěcý nedbalstwým pominuli. W Králowstwý Polském toho Erbu mnoho wzáctných Rodů se nacházý/o gegýchžto Předcých Hystorykowé wypisugi že gsau přissli ex Rheni partibus, a giž w Králowstwý Polském od pěti Seth Leth weliké Vřady Zemské a Senátorské na sobě magý. Erb tento ničýmž wýcegi od Erbu toho kteréhož w Polsstě vžýwagi se nedělý / toliko tým že v nich Lew držj w nohách prawdu a neb (yakž se Cžesky gmenuge) Wýru/ na kteréž se Mýsa na Stole stawý/ a to z přýčiny té/ že gest Předek Erbu toho poyal byl sobě za Manželku gednu Dědičku/ kteráž vžýwala za Erb Wýry. A gsauce na ný welice laskaw na památku toho/znamený to s Erbem swým spogil / a tak potomkům zůstawil. O kterýchž tuto kráticce zmýnka se včiný.

 Pořádek

POřádek Biſkupůw Koſtela Plocké°/ Jana řečené° Altus, prawj býti Biſkupē wolen na tē vřad Léta 1296. vmřel Léta rc. 1310.

MIkuláſſe z Gulčewa za panowánŭ Semowita a Januſſe Knŭžat Mazowetſkých/ Kathalog tehož Koſtela wſpomŭná Biſkupem/ potwrzen byl na ten vřad od Vrbana toho gména pátého Papeže. Toliko dwě Létě byl Biſkupem/ vmřel Létha rc. 1367.

STaniſlawa z Gulčewa pořádek téhož Koſtela prawŭ býti Biſkupem/ a ten byl wlaſtnŭ Bratr gmenowaneho Mikuláſſe z Gulčewa Biſkupa Plockého. Krátký čas ten vřad ſprawowal/ vmřel Roku 1368.

DObeſlaw řečený Sowka Bratr wlaſtnŭ těchto Biſkupůw/ po ſmrti Staniſlawa/ wolen na to Biſkupſtwŭ: Toliko tři Létha na té Stolicy ſeděl/ vmřel náhle ſedě za Stolem třidcátého dne Měſyce Zářŭ/ Létha 1371. a w Plocku pochowán.

TOho čaſu dáwnŭ paměti wſpomŭnagi Pawla Weywodu Plockého Erbu a Rodu tohoto/ kterýžto že geſt obzwláſſtnj liboſt w Myſliwoſti ſobě zakládal/ tak že za dwa Chrty dwě Wſy Knŭžatům darowal/ kterýchžby na ten čas Třidcýti Tiſýcy nezaplatil. A ten byl wlaſtnŭ Předek Niſſcických/ gegŭchžto Rod na tento čas w Plockém Weywodſtwŭ geſt welice ſlawný.

TOho Rodu byl Weywodau Plockým gménem Ondřeg/ žiw byl Léta rc. 1460. zanechal po ſobě Syna Ondřege/ kterýž zplodil Synůw pět/ Mikuláſſe Weywodu Belſkého rc. Bartholoměge Kancléře Plockého/ Jana/ Petra a Kryſtoffa Staroſtu Czechanowſkého rc.

ZYgmunda Niſſčického paměť Lidſká ſnáſſŭ/ kterýžto pod Sokalem w prohrané

hrané Bitwě / statečně a nad podiwenj Lidů Rytýřských s nepřátely sobě počýnal. Nebo gsauce giž mnohokráte od Pohanůw postřelen oný chtýce gey gjti k němu přiskočili / gýmžto on se práwě Hrdinský bránil. A když mu giž ruce posekali: On stogjce nad Bratrem swým zabitým / těmi rukami kteréž toliko na žilách wiseli / (když z něho nepřátele Střely wybýrali) tak dlauho bil / až gey zabiti musyli.

Pani Catalsstý kterýž se pýssi Hrabata z Labyssina / těhož Erbu vžýwagi. Za paměti Lidské byl Arcybyskupem Gnězněnským Jan Catalský. Wolen na ten Vřad Létha Páně 1537. Vmřel Létha etc. 1540: dwadcátého druhého dne Měsýce Srpna / a w Gnězně pochowán. O tomto Arcybiskupu čti sobě ssýřegi Hystoryky Polské.

Janusse Catalského Hraběna Cabyssyně / Poznánského Weywodu a Starostu Czluchowského / mnohé paměti připomjnagi kterýž gest po sobě zanechal tři Syny: Stanislawa Starostu Jnowloclawské a Czluchowského / Janusse slawněho a wznesseného Rottmistra / kterýž slaužýc wssemu Králowstwý weliké Statky vtratil. A třetýho gménem Giřýho.

Pani Wlodkowé w Ruských Kraginách / Lidé slawný: Byl Mateg Wlodek Starosta Kameněcky / kterýž v Goysce Městečka / toliko Sto Koný Roty swé magýc / když Walachůw přitáhlo Woysko / w kterémž bylo wýcegi nežli Tisýc Koný / a počali welikau mocý k Městečku ssturmowati / on rozkázal swým k tomu se strogiti a na Nepřátely Srdce gim dodáwagýc / na ně vdeřiti vmýnil. Towaryžstwo geho počalo mu se wymlauwati / prawýc že negsau rowný nepřýteli a tak že se obáwagi aby tu nezhynuli. On nechtěgjce gich dlauho napomýnati / s malým počtem Služebnýkůw swých wskočil mezy Woysko Walaské a počal ge statečně býti a z Koný srážeti. Což widauc Towaryžstwo geho / nelitugýce při něm žiwotůw swých položiti / ochotně na pomoc mu přispěli / a včiniwsse okřik / na hlawu Walachy porazyli.

PAni Golinſſtj kterýž ſe pýſſi z Golimina w Mazowetſkém Knýžetſtwý ſtatky ſwé magý/ o gegýchžto předcých Hyſtorykowé Polſſtý wypiſugi / že gſau bywali Raddami Králůw Polſkých. Wěku mého byl žiw Jan Golinſký z Golymina na Turowě a Browini kterýž weliké nepřýzně na Pomezý Pruſkém s Knýžetem z Anſpachu poručnýkem Knýžete Pruſkého pro wýru Katholickau wedl. Měl Manželku Markétu Gřebſkau/ s nýž zplodil tři Syny/ Adama kterýž geſt na ten čas w Německých Kraginách / Mládenec Srdce nad podiwený ſmělého/ Abrahama a Woytěcha.

WTémž Králowſtwý Polſkém giný mnozý Rodowé wzáctni téhož Erbu vžýwagi. Yako Páni Laſſtiowé Lidé ſlawnj/ o njchž ſobě čti Kronyky Polſké/ Páni Kryſſtj/ Radzanowſſtý/ Sſtiawinſſtý / Brochočſſtý / Traumbſſtý / Paryſowé / Wěrbowſſtý / Bětkowſſtý/ Cybulſſtý/ Brudzynſſtý / Neborſſtý/ Zagenčkowſſtý/ Smařewſſtý/ Bělſſtý/ Dembſſtý/ Březſſtý/ Bogačſſtý/ Noſelſſtý/ Želenſſtý/ Rokytničſſtý/ Sſymakowſſtý/ Počernič ſſtj/ Gedinſſtj/ Jllowſſtý/ Palnčtý/ Gradowſſtý/ Kuklenſſtý/ Goſtomſſtý/ Žabičſſtý/ Kukalſſtý/ Strožewſſtý/ Golembowſſtý/ Poſemičſſtý/ Laſſťewſſtý/ Meſſewſſtj/ Poličſſtý/ Lažněwſſtý/ Makoſeyowé/ Smitkowſſtý/ Střalkowſſtý/ Sokolowſſtý/ Wolčkowé/ Sekowſſtý/ Kruſſenſſtý/ Galenſſtý/ Gorazdowſſtý/ Witoſlawſſtý/ Pakoſlawſſtý/ Dzwonowſſtý/ Czečetkowé y mnozý giný/ kteréž yá tuto pro krátkoſt opauſſtým.

WTěchto Kraginách neypatrněgi wſpomýnagi paměti Koſtelnj Předka Erbu a Rodu tohoto gménem Fraňka/ kteréhož prawý býti Biſkupem Wratiſlawſkým. Ten byl wzat na ten vřad po Žiroſlawowi z Rodu Růžičůw/ k čemuž geſt mu nápomocen byl Boleſlaw Wyſoký Knýže Wratiſlawſký/ A to ſe dálo Létha Páně 1181. Po gehožto ſmrti wolen na tu Stolicy Biſkupſkau Jaroſlaw Syn téhož Knjžete/ očemž Dluhoſs Hyſtoryk Polſký wypiſuge. Cureus kterýž ſepſal Annales Slezſké/ připiſugýce tu Sláwu Národu ſwému prawý

býti

býti toho Fraňka Biſkupa Němcem. Ale wſſak ſe nemálo na tom meylij/ nebo geſt to byl přirozený Slawák gménem Frantiſſek / toliko že od Lidu obecnýho gmenowán byl Fraňkem/ tak yakž ſe to z dáwnjch Kathalogůw w Polſſtě nacházý. Nebo Polſká Knýžata a Králowé za oněchno čaſuo Kněžſtwo z těchto Kragin k rozmnoženÿ Wÿry Swaté/ w Panſtwÿ ſwém/ powolawali.

W Pamětech Kláſſtera Hradiſſtſkého za čaſu Biſkupa Brůna Léta Páně 1276 nacházým Lidera z Kokor/ A podlé něho Sudka Bokutu z Semnic/ Albrechta z Sſternbergka/ Weliſſe z Lizowic/ Weliſſe z Lažan/ Wogiſlawa z Teſſnowic/ y giné mnohé / o kterýchž na ſwém mÿſtě ſe doložÿ.

LEta Páně 1341. w pamětech Koſtela Olomauckého wſpomÿná ſe Cyrus z Kokor a Wiknan z Magetina. Proto: že gſau prodali dwa Lány Rolÿ w Biſtřicy Wikařům téhož Koſtela. Ten ſe pſal Cyrus z Kokor a na Liſkowicých/ a Wiknan z Magetina a na Lhotě. A to ſe dálo coram nobilibus, Dominis, Iaſſkone de Cravvarz Camerario, Luczkone de Czechy Sudario &c.

JAna Mukáče z Kokor a na Czekyni Létha Páně 1449. Liſt geden Panuom Morkowſkým z Záſtřizl připomÿná. Kterýmžto liſtem Protiwec z Záſtřizl kaupil Wes Poruce od Janka z Bačic/ a k wěrným Rukám ſwým Piniowi z Morkowic Bratru ſwému/ Arklébowi z Záſtřizl a z Litenčic/ za něhož gſau ſe w Rukogemſtwÿ poſtawili: Pan Jan z Cymburgka a z Gičina/ Pan Mathauſs z Sſternbergka a z Lukowa/ Pan Wok z Sowince a z Helffenſſteyna/ Pan Giřjk z Sſternbergka a z Lukowa/ Jan Mukáč z Kokor / a Jan Pacák z Pačlawic zč.

BOhuſſe z Kokor paměti Koſtela Olomauckého Léta Páně 1462. připomÿnagi/ Ten že geſt byl na Smlauwě Kapitolnÿ

pitolnij s Vrozenym Pánem/ Panem Wokem z Sowince a na Helffenssteyně. K kterežto smlauwě Pečeti swé přiwěsyli: On Bohusse z Kokor/ Procek z Wickowic rc. Gindřich z Widbachu. rc.

Tohoto Bohussy z Kokor y na giných mijstech w Pamětech téhož Kostela nacházým/ a při něm Wáclawa z Kokor/ Jana z Wrchlabě/ a Wyléma z Wickowa.

LEtha Páně 1501. některij Listowé Smlauwnij Kapitole Kostela Olomauckého náležitij/ wspomijnagi Zdeňka z Kokor a na Magetině/ A při něm Wáclawa Czecha z Hrádku a na Dřinowém/ Hynka z Končic/ a Jarosse z Oppawy Neywyžssijho Pijsaře Zemského rc. kteřijžto že gsau smlauwali Kapitolu Olomauckau s Mathyássem Sstramem o Rijznice které gse na Statcých gegijch zběhly.

PAměti téhož Kostela Olomauckého Létha rc. 1510. připomijnagi Dijwu z Kokor/ Komornijka Práwa Menssijho Zemského w Kragi Olomauckém/ a Barthosse z Kokor. A při nijch Kunze z Wrchlabij a na Czekyni/ a Frydrycha z Tetowa. Ti wssyckni že gsau Pečeti swé přiwěsyli k Smlauwě té která se stala mezy Kapitolau Kostela Olomauckého/ a Vrozenými Pány/ Wokem a Heraltem Piňowskými z Sowince.

ZA Panowánij Ferdynanda Krále Czeského rc. Létha Páně 1534. Tytulář starý Czeský téhož Léta wydaný wspomijná Pana Bohuslawa/ Pana Barthosse/ Pana Giřijka a Pana Gindřicha Kokorské z Kokor.

Létha rc. 1556. byl žiw w Králowstwij Czeském Pan Jan Kokorský z Kokor/ tak yakž se to z některých paměti nacházý.

Pana

PAna Gindřicha a na Počenicých ꝛc Sudijho Práwa Menſſijho w Kragi Olomauckém/ a Pana Mikuláſſe Kokorſké z Kokor Létha ꝛc. 1560. w Liſtech Koſtela Olomauckého nacházým. A při nijch Jakuba Pacáka z Paclawic/ Mikuláſſe Starſſijho z Hrádku/ Petra Bukuwku z Bukuwky Komornjka Práwa menſſijho Krage Olomauckého/ Joachýma Zaubka ze Zdetina a na Moſſtěnicy / a Buryana Kobylku z Kobylýho ꝛc.

Toho čaſu w některých Pamětech připomjná ſe Pan Ondřeg Kokorſký z Kokor.

TEHdáž když ſem o tauto Knijhau pracowal/ byl žiw Pan Jan Kokorſký z Kokor a na Laſſkowě. Ten kterého Rodu Manželku aneb yaké Dijtky má/ ani tolikéž geſtli že wjcegi toho Rodu která Oſoba žiwa geſt/ dowěděti ſem ſe nemohl. Ale wſſak o tom Rodu na rozdijlných mijſtech w této Knijze zmijnka ſe činij.

O Rodu Panůw Drahanowſkých z Penčijna.

SAma wlaſtnoſt Erbu welikau ſtarožitnoſt Rodu tohoto a práwě od Pohanſkých Knijžat nadánij gich/ vkazuge. Nebo oni to co chwálili za Bohy/ Rytijřſtwu ſwému/ winſſugijce gim ſſtěſtij proti Nepřátelům/ za Znamenij Rytijřſké dáwali/ yakž o tom mnohé paměti Lidij včených kteřij Wěk Pohanſkých Panůw opiſowali/ znáti dáwagi/ očemž tuto pro krátkoſt zmijnka ſe nečinj/ poněwadž giž o tō na mnohých mijſtech doloženo geſt. Užijwá tento Rod za Erb dwa Měſýce Zlaté a z nijch třj Péra Střijbrné/ na Modrém Poli/ A nad Helmem týmž způſobem yako y dole w Sſtjtu/ Tak yakž tuto z wymalowáni geho lépegi porozuměti můžeſs.

LEtha Páně 1300. w Pamětech Kostela Olomauckého/ geden Předek Erbu toho gménem Přybyslaw Drahanowský/ za Panowánij Wáclawa Krále Czeského/ při potwrzenij Práw a swobod téhož Kostela/ se nacházý. Kteréhož potom na druhém mýstě a neb snad Syna geho za Biskupa Kundráta/ připomjnagi/ proto/ že přitiskl Pečet swau k Listu tomu kterýmž gest Záwisse Podstatský z Prusynowic/ prodal pûl Chřenowic témuž Kundrátowi Biskupu Olomauckému. A to bylo Létha Páně 1341.

PAměti téhož Kostela Olomauckého Létha Páně 1347. wspomijnagi tři Bratřij Drahanowské/ Podiwu/ Jezytwora a Martina. A ti že gsau se w Rukogemstwij postawili za Bozona z Buzowa/ který gest byl prodal Dwûr w Synhoticých/ Kapitole Olomaucký.

Z těchto Bratřij gednoho gménem Podiwu/ Létha 2c. 1364. w pamětech téhož Kostela nacházým.

POdobu Drahanowského w některých starožitných Pamětech nacházým. Ten že gest Létha Páně 1361. postawil se za Přijtele Kateřině Manželce Wssebora kterýž se psal z Malé Senice/ A s nijm Kolda Wnuk gegi/ Hynek a Wogtěch z Bystřice. A ti že gsau narownánij včinili mezy Kapitolau Kostela Olomauckého a gmenowanau Kateřjnau Manželkau téhož Wssebora z Malé Senice.

MArtina Drahanowského řečeného Mnjcha/ wspomijnagi dáwnij paměti okolo Létha 2c. 1439. A při něm Jana Kužela z Žerawic a z Kwasyc/ Prokopa z Prssic/ Jana Herníka z Slaupna a z Kobelnjk/ Buryana z Welčnowa/ Markwarta z Malenowic a z Senstráže/ Jana Kužela Mladssijho z Žerawic / Gindřicha Husa z Krumssyna a z Podhradij/ Ma-

těge z Ratay/ Gesska Zykwé z Pitimowa/ kteřj gsau byli na Smlau=
wě Přátelské mezy Pány z Zásstřizl.

LEtha Páně 1498. Pana Martina Drahanowského a w Kobeřicých/ některé paměti prawij býti na Smlauwě mezy Pány z Zásstřizl. Při němž se pokládá Thas z Ognic ana Nemoticých/ Jan Daupowec z čisté Studně/ Giřijk Racek z Mrdic a na Vhřicých/ Wáclaw z Piwjnu/ Giřjk Henrik z Slaupna a na Podnikowicých/ Giřijk Syrowátko ze Lhoty/ a na Habrowanech zč.

PAna Krystoffa Drahanowského z Penčina w některých Pamětech nacházým/ kteréhož Syn gménem Gindřich pochowán gt v Swatého Petra w Městě Olomaucý/ Létha Páně 1517. tak yakž o tom Kámen Hrobowý swědectwij wydáwá. Tento Pan Gindřich Drahanowský měl Mážel- ku Rodu Panůw Rychwaldských z Slézska/ s njž zplodil syna Buryana.

PAN Buryan Drahanowský z Penčina/ pogal sobě k Stawu Swatého Manželstwij Panij Alenu Podstatskau z Prusynowic/ kteráž mu porodila tyto Syny: Jana/ Bohuslawa/ Zygmunda/ a Brykcyho Drahanowské z Penčijna. Z nichžto třj/ totižto Jan/ Bohuslaw/ a Zygmund/ pomřeli.

PAn Brykcý Drahanowský z Penčina a na Wranowě Syn Pana Buryana a Panij Alény Podstatské z Prusynowic. Měl Manželku Panij Mincownu z Záruffic/ kteráž vžijwala za Erb Lissky zč. s njž zplodil tyto potomky: Krystoffa/ Gindřicha/ Bedřicha/ Bernartha/ Jarosse a Wáclawa Syny. Annu/ Bohunku/ Alžbětu/ a Kateřinu Dcery.

Tento Pan Brykcý Drahanowſký geſt Saudcým Saudu Manſkého/ Knjžetſtwj a Biſkupſtwj Olomauckého ꝛc.

PAna Bedřicha Drahanowſkého a na Penči/ některé ſtarožitné paměti připomjnagi. Ten byl wlaſtnj Bratr wýſs gmenowaného Pana Kryſtoffa Drahanowſkého.

Létha Páně 1534. Tytulář Starý Czeſký téhož Létha wydaný wſpomjná Pana Gindřicha Drahanowſkého z Pencžjna ꝛc.

NAhoře pſaný Pan Kryſtoff Drahanowſký z Pencžjna/ měl geſſtě druhého Syna gménem Bernarta/ kterýž gt̃ po ſobě zanechal Syna Kryſtoffa a Dceru Alénu. A ti žiwi byli wěku mého / tehdáž když ſem s tauto Knjhau pracowal.

¶ O tomto Rodu na Rozdjlných mjſtech w této Knjze zmjnka ſe činj.

Dwa Rodowé toho čaſu pjſſi ſe Drahanowſkými / po Statku a Zámku w Drahanowicých/ kterýž ležj dwě mjle od Olomauce. Ti wýſſegi gmenowanj pjſſi ſe z Pencžjna / a druzý ze Stwolowý kteřjž vžjwagi za Erb Kamſyka bjlé° na třech wrſſjch Zelených/ O njchž wětčj dáwnoſti wynalezti ſem nemohl/toliko že za Krále Mathyáſſe/ připomjná ſe na Liſtu gednom Filip Drahanowſký ze Stwolowý.

LEtha Páně 1517. dne 5. Czerwence w Liſtu Staniſlawa Turza Biſkupa Olomauckého/ zmjnka ſe činj / že wlaſtnj Bratřj Filip a Frantiſſek ze Stwolowy a na Byſtřicy/ Poručnjcy Panj Zuzanny z Proſtěgowa / k Oltáři S° Filipa a Jakuba a Swaté Kateřiny na Hradě w Olomaucy/každého Roku platu 16. Zlattých kaupili a oddali. Též na obchod dřjw gmenowané Zuzány a Duchka z Kunowic Manžela

zela gegijho/ a Filipa a Brygidy z Prostěgowa Rodičůw Zuzanny/ Osm Zlattých.

PAna Martina Drahanowského ze Stwolowy a na Drahanowicých/ paměti Kostela Olomauckého Léta Páně 1538. připomijnagi/proto: že gest w Pondělj po Prowodnij Neděli/ wedlé Vrozených Panůw/ Pana Wáclawa Rokyckého z Ludanic a na Chropini/ Pana Jaroslawa Mladssijho z Sselmbergka a z Kosti/ a Jaroslawa z Sezemic/ byl při Smlauwě mezy Kapitolau Kostela Olomauckého/ a Oppatem Hradissťským y Konwentem geho.

PANA Jana Drahanowského ze Stwolowy a na Drahanowicých/ w mnohých pamětech nacházým/ kterýž gest býwal na Smlůwách Přátelských/ Létha Páně 1560. A potom 2c. 74. Měl Manželku z Rodu Panůw z Zástřizl/ s nijž zplodil Syna gménem Wratislawa Bernartha Drahanowského ze Stwolowy.

PAn Wratislaw Bernarth Drahanowský ze Stwolowy/ Syn Pana Jana Drahanowského/ poyal sobě k Stawu S° Manželstwj Panij Annu Pawlowskau z Pawlowic/ Dceru Pana Hanusse Pawlowské° Bratra wlastnijho Wysoce Důstogného a Oswijceného Knijžete a Pána/ Pana Stanislawa Pawlowského Biskupa Olomauckého 2c. kterauž byla porodila Panij Anna Wlčkowna Rodu starožittného Stawu Panského w Knijžetstwij Slézském/ s nijž zplodil Syna Jana/ kterýž w dětinstwij vmřel 2c.

O Erbě a Rodu Panůw Chotských ze Ptenij.

W Městečku

W Městečku Křižanowě w tomto Margkrabstwÿ Morawském w Kostele Farnjm widěl sem wymalowaný wýwod Rodu Panůw Lhotských ze Ptenÿ / těch kteřÿž drželi Křižanow. Gest to Rod w Králowstwÿ Cžeském welice Starožittný a wzáctný / yakž ti se to potom na swém mÿstě vkáže. Ale wssak y zde na Morawě kteřÿ byli a gesstě gsau / widělo mi se ge připomenauti. Ti vžÿwagi za Erb půl Gednorožce zlatého z Koruny na modrém Sstÿtu / a nad Helmem z Koruny tři Péra Psstrosowé / dwě z kragu zlatté / a prostřednÿ modré.

PAN Jan Chotský ze Ptenÿ a na Piniowicých / Sudÿ Práwa menssÿ° Zemského w Kragi Olomauckém etc. byl Syn Pana Witka Lhotského ze Ptenÿ / kterého byl zplodil s gednau Panÿ Liskownau. Zanecháno tam prázdné mÿsto pro Erb. Ten Pán Wÿtek byl žiw okolo Létha Páně 1460.

Tento Pan Jan Lhotský ze Ptenj měl Manželku Panÿ Mandalénu z Wimperku / která vžÿwala za Erb z Předkůw swých / dwau Srpůw bÿlých s zlatými Střenkami / na čerweném Sstÿtu / a na Helmě téhož znamenÿ.

PAn Zdeněk Chotský ze Ptenÿ a na Křižanowě / poyal sobě byl k Stawu S°. Manželstwÿ Panÿ Helenu Podstatskau z Prusynowic / která vžÿwala za Erb dwau Danyelowých Rohů bÿlých na Cžerweném Sstÿtu. A tu Panÿ Helenu porodila Panÿ Kateřina Kropáčowna z Newědomj Rodu Starožittného w tomto Margkrabstwÿ Morawském / o kterémž na mnohých mÿstech w této Knÿze zmÿnka se činÿ. Toho Rodu giž žádná Osoba Mužského Pohlawÿ žiwa nepozůstáwá.

PAn Prokop Chotský ze Ptenÿ a na Křižanowě Syn Pana Zdeňka Lhotského / Měl dwě Manželky: Prwnÿ Manželka

ʒelka geho byla Paný Božena/ Dcera Pana Jana Přepiſké° z Rychemburgka/ Syna Pana Wáclawa/ kterýž vžýwagi Erbu ſwého tim způſobem / to geſt půl toho ſpodnýho Pole zlatteho a wrchný polowicy Czerweného. Na Helmě dwě Křjdla Orlowa ſložená/ půl od wrchu čerwených a poſpodu zlattých. Tu Panný Přepiſkau porodila byla Paný Mandaléna Petrowſká z Petrowic / Dcera Pana Jana Petrowſkého / kterýž vžýwal za Erb zlatté Krokwe na čerwenem Sſtýtu ꝛc. S tau Paný Boženau gmenowaný Pan Prokop Lhotſký zplodil dwa Syny/ Zdeňka a Jana Getřicha/ a dwě Dcery/ Mandalénu a Kateřinu. Tu prwný Manʒelku poyal ſobě Létha Páně 1579.

Po ſmrti tyto Paný Boženy Přepiſký Létha ꝛc. 1589. wzal ſobě druhau Manželku Paný Annu Hoděyowſkau z Hoděyowa Dceru Pana Jana Starſſýho Hoděyowſkýho a na Markwartcy kterýž vžýwá za Erb Kapra zlattého na modrém Poli/ o kterémž wýſſegi w této Knýze zmýnka ſe včinila. Té Paný Anny Hoděyowſké byla Máteř/ Vrozená Paný/ Paný Rozýna z Wartmbergka / Erbu a Rodu Starožittného Stawu Panſkého w Králowſtwý Czeſkém. Ta Paný Anna Hoděyowſká/ porodila témuž Panu Prokopowi Lhotſkému Syna Arkléba/ a Dceru Boženu ꝛc.

DRuhý Syn wýſ8 pſaného Pana Zdeňka / a Bratr wlaſtný Pana Prokopa Lhotſkého ze Ptený a na Křižanowě ꝛc. byl žiw toho čaſu když ſem tuto Knýhu ſpiſowal. O němž geſtli že Manželky aneb yaké Dýtky má/ wěděti nemohu.

W Králowſtwý Czeſkém vžýwagi toho Erbu Hlawſowé/ kteřýž ſe pýſſi z Liboſlawě/ toliko že proměnu w barwách magý/ a toho půl gednorožce modrého z zlaté Koruny na čerwenem Poli vžýwagi. Tehdáž když ſem s tauto Kněhau pracowal byl Jan Hlawſa z Liboſlawě Vředníkem na Brodě Vherſkém v Pana Arkléba z Kunowic / vir probus, & ingenii non vulgaris. Giný mnozý Rodowé (yakž ſprávu mám) toho Erbu vžýwagi/ ale wſſak pro negiſtau wěc/ mlčenjm pominauti ſe to muſý: O njchž na ſwém můſtě ſſirſſý zmýnka ſe včiný.

O Erbě

List

O Erbě a Rodu Pana Wáclawa Gagtwſkého z Gagu a z Galeni a na Chudobinč/ a Pana Petra Tarnawſkého z Tarnawky.

ERb tento ſem do tohoto Margkrabſtwj Morawſkéᵒ zaneſſen gt z Polſký/ kteréhožto yacý Rodowé wzáctnň w tom Králowſtwň Polſkém zdáwna vžňwagi/ tuto ſe to krátce ale wſſak prawdiwě pokáže. Z nňchžto gmenowané Oſoby wlaſtnň počátek ſwůg magj/ tak yakž to nňžegi z doſtatečných wýwodůw poznáš.

OByčegně to tak býwá/ když kdo ſobě nowé ſſaty ſprawň/ že w malé wážnoſti v něho ſtaré býwagi: Tak tolikéž Předkowé Erbu tohoto/ zanechali dáwnjch a wzáctných Předkůw ſwých/ kteřňž práwě od začátku Králowſtwň Polſkého/ w weliké ſláwě býwali: A ty Hyſtorye Senátory wzneſſenými w obogňm Stawu yak Duchownňm tak také y Swětſkým/ býti prawň. Ti oblíbiwſſy ſobě Službu gednoho Floryána přigmim Sſerého/ kterýž za Loketka Krále w Bitwě s Křižownjky okolo Létha Páně 1331. ſtatečně ſobě počňnal/ yakž ſe o tom nňžegi powj/ Erbu ſpolu s njm gednoſteynéᵒ vžňwali. Ale wſſak o těch kteřň přednňm zaſluhowali ſe Králům Polſkým/ co ſem o nňch w tom Králowſtwň prawdiwě ſebral/ tuto krátce připomenu.

DLuhoš Hyſtoryk Polſký wſpomňnagjc Předky Rodu tohoto/ tato ſlowa o nňch napſal: viri modeſti, canum ac venationum ſtudioſi. Yakoby tak řekl/ že gſau býwali Rodu toho Mužowé Střňdmň/ a w Myſliwoſti wſſeliyaké welice ſobě zalibowali.

LEta Páně 1183. Zdiſlaw Syn Jarohněwa Rytýře/ po Smrti Petra Arcybiſkupa Hnězněnſkého per Electionem Canonicã na geho mňſto wolen/ A od Papeže Luciuſa toho gména třetňho potwrzen/ Očež geſt Měčiſlaw Knňže Welkopolſké s welikau pilnoſti ſe ſtaral. Tento Arcybiſkup za ſwého ſprawowánň mnoho dobrého wſſň Zemň způſobil: Nebo za Kazymira ſprawedliwéᵒ na Sněmě w Lenčicy Kro-

čicy/Kronyky Polſké mnohá dobrodinij geho wſpomijnagi/ očemž ſobě čti Měchowitu y Kromera.

Thomáſſe Biſkupa Wratiſlawſkého/ Létha Páně 1232. Dluhoſs Hyſtoryk wſpomijná/ kterýžto wolen byl na ten vřad po Wawřincowi/ per Electionem Canonicā, A ſkrze Wincencýho Arcybiſkupa Gnězněnſké°/potwrzen. Byl to welice včený Biſkup/kterýž potō poznawſſy ſe w ſtaroſti ſwé giž býti Smrtedlným/ Seſtřence ſwého na to mjſto wſadil/očemž Dluhoſs wyſwědčuge. Tito pak Předkowé vžjwali za Erb tři Zlatté Kopij na Cžerném Poli/ Cžehož geſſtě ſtarožittné znamenij w Koſtele Gnězněnſkém ſe ſpatřuge.

ZA Panowánij Wladiſlawa Loketka Krále Polſkého/ Léta Páně 1331. wſpomjnagi wſſyckni Hyſtorykowé Polſſtij/Floryána přigmijm Sſerého/ kterýž w Bitwě s Křižownijky/ ſtatečně při Králi Pánu ſwém bogowal. Na kterěžto Wogně třjma Dřewy probowal. Na kterěžto Wogně třjma Dřewy proboden/ a tak s Koně ſpadſſy na zemj mezy zbitými ležel. A w tom noc přiſſla/ w nijž mu od žádného pomoženo býti nemohlo.

Když giž ſwjtati počalo/ Král Koně ſobě přiweſti rozkázal/ a obgiždégic plac ten na kterémž bitwa byla/wſſudy mnoho zbitých z obau ſtrán leželo/ mezy kterýmiž vzřel Floryána Rytýře ſwého/ an třmi Dřewy probodený wytahuge z ſebe ty Kopij/ Nad nijmž ſe gſt s Pány ſwými zaſtawil/ a dijwice mu ſe/ řekl k ſwým: Muka nad mukami těžſſij býti nemůže/ yakau trpij tento Rytýř náſs. Což on vſliſſewſſy/ powěděl: Geſſtě Králi těžſſij Muka kdo má zlého Sauſeda we Wſy. K kterémuž geſt Král promluwil: Co by řekl/ můžeſſli zdráw býti? Odpowěděl: tak rozumijm/ toliko kdybych měl dobrého Barwjře. Rzekl mu Král/ ſlybugi yá tebe Sauſeda zlého zbawiti/ a poyawſſy gey ſſebau/ Barwijřům ſwým opatrowati poručil. A když přiſſel k zdrawij prwněgſſijmu/mnoho Statkůw mu nadal a doſtatečně obohatil/ y Erb ten kteréhož z dáwnijch Předkůw ſwých w Cžerném Poli vžijwal/na Cžerwenèm na wěčnau památku toho noſyti přikázal/ A dal mu gméno Gelita: Proto/že geſt Rytýř ten/ když Dřewo z ſebe wytahowal/ ſpolu s nijm Gelita aneb Střewa z něho wycházeli/ kteréž on Rukama zaſe do ſebe wtlačowal/ način geſt Král Očima ſwýma patřil. Za kterauž to přijčinau/tu Památku gemu na Erbé/

 y Potom.

y Potomkům geho včinil/ gichžto w Polſſtě wěku tohoto welice mno ho ſe nacházý/ o nijchž tuto nijžegi ſe dolij.

GEſt pak těch Gelitůw wlaſtné Hnijzdo Moykowice/ale wſſak oni ſami ſebe negmenowali tijm gménem / toliko Erb ſwůg tak nazýwali. Bylo to tolikéž gegich wlaſtnij Sydlo Moykowice w Weywodſtwj Sſeradſkém / w Kragi Petrkowſkém/ při kterýchž byl Zámek nad Rzekau Pilči/ řečený Surdek/ A to geſt byl wlaſtnij Statek Floryána Sſerého / gehožto Syn Petr byl Kaſſtelanem Sendomirſkým/ kteréhož mnohé paměti připomijnagi. Floryán a Zegota Bratřij geho byli Lidé Slawnij y wſſij Obcy Králowſtwij Polſkého/ dobře zaſlauženij.

FLoryána Biſkupa Krakowſkého / paměti téhož Koſtela připomijnagi/ kterýž byl wolen na ten Vřad od Kapitoly z Proboſſtſtwij Krakowſké°/a ten byl w Počtu Dwadcátý Oſmý Biſkup od začátku Wijry Swaté w Králowſtwij Polſkém. Potwrzen a poſwěcen na ten Vřad od Rzehoře Gedenácté° toho gména Papeže / gſauce k němu od Kazymira Welikého Loketkowého Syna w Poſelſtwij poſlán.

Tento Biſkup mnoho dobrého w Cýrkwi Božij způſobil / a mnohé Důchody k Koſtelu přičinil/ očemž ſobě čti Kronyky Polſké.

Ten Kazymira Krále w Kládbu dal / proto že geſt bral některé Wſy Koſtelu náležité/ a nepropuſtil gey z toho až neyprwé přeſtal od předſewzetij ſwého.

Ten tolikéž gezdil do Vher od Krále Kazymira k Ludwijkowi/aby Králowſtwij Polſké po geho Smrti přigal w ſwau ochranu. Mnoho giných ſkutkůw geho paměti hodných ſe nacházý / kteréž yá tuto pro krátkoſt opauſſtijm.

KLImenta z Mokrſka Kaſſtelana Radomſkého/w mnohých Pamětech nacházým. Ten byl žiw Létha Páně 1413. A byl wlaſtnij Wnuk Floryána Sſerého / kterýž s Bratry ſwými Statky po Otcy pozůſtalými ſe dělil/ takſyakž o tom Dſky Zemſké ſwědčij.

Tento Kliment přigal do Erbu ſwé° Getruča s ge-

ča s geho wssijm Rodem w Litwě/ kteřijž welikými Pány w Kniežetstwij Litewském z dáwna byli a posawád gsau.

Synowé geho po Smrti Otce swého/ takto statky pozůstalé mezy sebe rozdělili. Neyprwé Petr wzal w Podijlu Děwiaunte/ Komornsky/ Sulimiřice/ Obrazowice ꝛc.

Floryán na swůg podijl wzal Negoslawice/ Ratage/ Sohuchčin/ a Pačanow. Od kteréhož possli Páni Pačanowsstij Rod weliký a wzáctný.

Janowi/ dostal se Brudzow/ Widuchowa/ Poskořowice/ y ginij mnozý Statkowé.

Mikuláss Neymladssij wzal podijlem/ Mokrsko Zámek/ Woly Osowau/ Mzurowu/ Michow/ Desowandu. A těch wssech Bratřij Potomkowé nyněgssijho Wěku od Statkůw rozličně se pijssij.

NEypředněgssij toho Erbu na ten čas gt Rod Panůw Setigněwských a Pačanowských. Byl Petr Sudijm Sendomirským. Jakub Setigněwský z Pačanowa/ byl Starostau Buským. Pawel Setigněwský Rottmistr welice Slawný ꝛc. ten za Krále Zygmunda Augusta poslán byl s ginými/ aby Alexandra Weywodu Walaského na Hospodářstwij Walasské dosadil. Ten tolikéž Izabelli Králownu do Sedmihradské země doprowázel. A potom do Mozkwy témuž Zygmundowi Králi k potřebě/ Lidj Rytijřské wodil. Synowé geho Lidé w Rytijřských wěcech zkussenij/ gesstě žiwij zůstáwagi.

DIonisyus aneb Diwiss Setigněwský byl Biskupem Kameneckým. Za Panowánij téhož Krále Augusta byl prawým Pomeznijm Biskupem/ nebo gest stál za dobrého Zoldněře/ tak že gest vstawičně proti Pohanům pohotowě byl. Kozácy aneb Služebnijcy geho/ mnohé sskody Tatarům činili/ nedopausstěgijce se gijm přes Hranice přeprawowati/ začež gsau hogně od Biskupa darowáni byli.

JAkub Setigněwský/ Starosta Ssidlowský/ kterýž se w Wogsku Karla teho gména Páté° Cýsaře Řijmské° za mladých Let swých w wěcech Rytijřských cwičil/ Potō proti Mozkwě Roty mnohé wywozowal/ yako k Newli/ k Krásnému Hrádku y ginam/ s nijmiž dostatečně témuž Králi Augustowi slaužil. Na ten

čas gsauce giž mnohými pracemi ztrápen / w pokogi sobě sedý / ale wšak Raddau swau mnoho gednomu každému pomocy může.

PO těch Pánjch Setignewských mjwali mýsto Páni Gagewštj z Gagu / yakž o tom Acta Zemské swědectwý wydáwagi. Wspomýná List geden za Kazymira Jagellowého syna Létha Páně 1434. Floryána z Gagu Sudýho Lenčického / v kterehožto Listu Pečet geho wlastnj totižto třj Dřewce aneb Kopj / přiwěšená se spatřuge. Od téhož Floryána z Gagu / mnoho Potomkůw w témž Kragi Lenčickém se nacházý / od kteréhož y ti zde na Morawě počátek swůg magj: yakž o tom List Zygmunda toho gména prwnjho Krále Polského / Latinským Jazykem psaný wyswědčuge / kteréhož mi se tuto pro obšjrnost newidělo položiti.

W Tom Listu Zygmůda toho gména prwnjho kterýž gt dán Léta Páně 1537 tito Erbowé kteréž tuto wšecky kladu wymalowánj se spatřugi. A ten List náležel Předku tomu kterýž gest sem do tohoto Krage zagel / gehož gest bylo wlastnj gméno Michal Gagewský z Gagu a z Galeni. Tento Pan Michal Gagewský mladá Létha swá poctiwě w tomto Slawném Margkrabstwj Morawském wychowawšy / a toho Listem dostatečně dokázawšy / že gest z těch Předkůw Rodu a Erbu tohoto pošel / Statek sobě Zderanowice kaupil / a tu se gest osadil. Ti Erbowé kterj gsau pod Osobau geho položenj / gsau wlastnj wýwod z Otce. Ti pak kterj z druhé strany se spatřugi / po Matce geho. Prwnj geho wlastnj třj Dřewce / aneb Kopj / kterýžto v té Osoby w Prsých položen gest / gmenuge se Gelita. Druhý / totižto dwa Křjže přes Střelu / má gméno Lis. Třetj pod njm položený / Nalenč. A čtwrtý Růže. Z druhé strany po Matce / totižto Hlawa Zubrowá / řjkagi mu w Polště Wěniawa aneb Persteyn. Druhý pod njm / to gest Růže a z nj tři Kosy / gmenuge se Rola. Třetj Lubič. A čtwrtý Doliwa ꝛc.

Tento Pan Michal Gagewský/ poyal sobě potō Manželku Rodu starožittného Panůw Horeckých z Horky gmenem Alénu/ kteráž mu porodila Syna Wáclawa / a dwě dcery/ Kateřinu a Bohuňku. Kateřina dostala se k stawu Swatého Manželstwij/ Panu Petrowi Podstatskému z Prusynowic. O čemž wýssegi pod Erbem gich ssijřegi se doložilo.

Bohuňka Druhá Dcera Pana Michala Gagewského/ dána byla za Mãželku Panu Mathyassowi Zalkowskému z Zalkowic a na Dobromilicých/ s nijmž Dijtky zplodila/ o nijchž nijžegi čijsti budess.

Pan Wáclaw Gagewský z Gagu a z Galeni a na Chudobině / wlastnij Syn Michala Gagewského/ a Panij Alény Horecký z Horky ɀc. Měl Manželku Panj Kateřinu Buchlowickau z Domamyslic/ s nijž gesstě na ten čas žádných Dijtek neměl. O Erbě a Rodu ty Panij Kateřiny/ hned pod tjmto Rodem čijsti budess.

W Králowstwij Polském toho Rodu Panůw Gagewských gest mnoho wlastnijch Streycůw tohoto Pana Wáclawa.

PO tom Rodu těch Panůw Gagewských/ wspomjnagi Kronyky y giné paměti Pány Gomolynské Rod welice wzáctný/ kterýž od wýss psaného Floryána Ssereho počátek swůg magij. Předek těch Panůw Gomolynských/ osadil sobě byl Wes gednu mezy welikými Lesy/ a nazwal gi Gomolynem/ gehož to potomcy až posawád Gomolynskými se gmenugi. Wspomijnagi dáwni paměti Petra Gomolynského/ Kasstelana Rossperského a Starostu Weluňského.

Jeho wěku Ondřeg Gomolynský byl Biskupem Kameneckým/ Ten pořád dewět Leth w Německých a Wlaských Kraginách w Swobodném Vměnij pracowal/ potom na Dwoře Ssteffana Battoreho Krále Polského/ byl Sekretářem / a odtad na gmenowané Biskupstwij powolán. Byl Člowěk w

wěk w Rzeckém / Latinském / Wlaském / Německém rc. Jazycých welice zběhly.

ROd Panůw Radogoských od gednoho Předka s gmenowanými Rody počátek swůg má/ w kterémž gsau Lidé Slawný. Mikulásse Radogoské° člowěka welice wzáctného wspomjná List geden Létha Páně 1439. psaný / kterýžto List w Pokladu Králowském až posawád zůstáwá.

Za paměti Lidské byl Kněz Radogoský Sekretářem Krále Augusta / kterýžto z poručený Králowského / rewidowal Ruské zámky s Martinem Faleckým / Dwořaninem téhož Augusta Krále.

PAni Penjzkowé kteřjž se prwé psali z Witowic / téhož Erbu vžjwagi. Byl geden Starostau Krakowským/ Podkomořjm a welkým spráwcy/ na mjstě Jana Cžižowského Kasstelana Krakowského/ Létha rc. 1458. Očemž čti v Kromera w Knjže 24.

Stanislaw Penjžek z Witowic byl Starostau Sanockým. Za Panowánj Kazymira třetjho toho gména Krále Polského/ na mjstě Sstiastného Paněwské°/ byl Heytmanem Koruny Polské. O tom čti Kronyky okolo Létha Páně 1488. Těch Penjžkůw Potomkowé wěku nyněgssj° na Podhořj Statky swé magj w Sendomirském Weywodstwj / a pjssi se z Podgwiždiowa.

ROd Panůw Romissowských Starožittný/za Kazymira Welikého Hystorykowé Polsstj/prawj býti gednoho Mundssenkem Sseradského Weywodstwj/ Létha Páně 1342. Ten se psal Dionisius de Czerzin hæres in Romisovvice.

Petra Romissowského za Kazymira Jagellowého Syna/dáwnj paměti Létha rc. 1476. wspomjnagi / o kterémž sobě čti Kronyky Polské. Těchto časů gest Rod těch Pannow Romissowých welice wzáctný/ kteřjž se gmenugi Sstokowskými.

Pani

PAni Dědůsstij Rod starožittný / z nijchžto geden byl Biskupem Přemyslským, na počátku Panowánij Augusta Krále.

Bratr geho Stanislaw byl Starostau Koněnským. Ten toliko gedinau Dcerku po sobě zanechal / kterau byl poyal za Manželku Barzy Starosta Lwowský / Kasstelán Přemyslský. Ta potom po smrti geho wdala se za Raffaele Seniawského Syna Weywody Ruského.

PAni Korytkowé Rod wzáctný / téhož Erbu vžijwagi / gegijchžto Předky Listowé dáwnij wspomjnagi okolo Létha ꝛc. 1427. že gsau se psali z Pačowic.

Pawel Korytko z Pohořec za Augusta Krále byl Podkomořijm Přemyslským / za Ssteffana Battorého Lwowským / nynij gest Kasstelanem Přemyslským.

PAni Hlawowé w Přemysslké Zemi / byl geden Kasstelánem Polaněckým za Ssteffana Krále.

ROd Panuow Czerměnských w Krakowském Weywodstwj. Za Panowánij Augusta Krále byl geden z njch Purgkrabi Krakowským.

ROd Panůw Dembowských z Děbowské Hory / w Lenčickém Weywodstwj Statky swé magij. Ondřeg Dembowský za Krále Zygmunda byl Starostau Ruběssowským / a potom Weywodau Bělským. Dcera geho dána byla za Manželku Ondřegowi Hraběti z Tenčina / Weywodě Krakowskému ꝛc. Druhý Bratr téhož Ondřege Dembowského / byl Kasstelánem Sseradským a Starostau Lenčickým za Augusta y Ssteffána Králůw Polských. Třetij byl Sudijm Lenčickým.

W Témž pořádku toho Rodu wspomijnagi se Páni Tarnawsstij z Tarnawky / Rod starožittný y wzáctný. Na ten

čas gest

čas gſt geden Kaſſtelanem Konarſkým w Sſeradſké Zemi.

Balthazar Tarnawſký/Bratr geho Streyčeny/měl Manželku z Rodu Panůw Bělſkých / kteráž mu porodila dwa Syny Petra a Walentina. Ti obadwa w tomto Margkrabſtwj Morawſkém/ mezy wſſemi Stawy ſkrze hodnoſt ſwau/ welikau láſku měli. Walentin nezanechawſſy po ſobě potomkůw/ vmřel.

PAn Petr Tarnawſký z Tarnawky / poyal ſobě k Stawu S°. Manželſtwij Panij Zioffigi Mežnianſkau / Dceru Pana Mathyáſſe Mežnianſkého s nijž toliko gednu Dceru gménem Helenu zplodil. Ti Páni Mežnianſſtij vžijwagi za Erb třj Sſipů zlatých na čerweném Poli / a nad Helmem Wěnec zelený a z něho dwě Křjdla Orlowa rozložená/ a w proſtředku nijch Sſip oſtrý na horu koncem poſtawený / kteréhožto Erbu ſkrze doſtatečně zaſlauženij okráſu obdržel od Ferdynanda Rzijmſkého Cýſaře/ Vherſkého a Cžeſkého rc. Krále rc. Jan Mežnianſký Miles laurienſis v Bělehradu/ kterýž na Zámku Polotě gſauce Heytmanem/ Turkům Nepřátelům Pána ſwého prawě Rytijřſký ſe opijral. Ten tolikéž v Weſperynu/ který byli Turcy oblehli/ſtatečnoſt ſwau před ginými pokazowal. O čemž ſſijřegi Liſt gmenowaného Cýſaře Ferdynanda ſwědectwij wydáwá.

Tento Pan Jan Mežnianſký byl wlaſtnij Bratr Pana Mathyáſſe Mežnianſkého/ Otce gmenowané Panij Zoffige / Manželky Pana Petra Tarnawſkého z Tarnawky.

GInij mnozý Rodowé w rozličných Weywodſtwich téhož Erbu vžijwagi: yako Páni Zamogſſtij/kteřijž gſau wlaſtnj Lazněwſſtij / yakž o tom obzwláſſtnij Knijha wydaná geſt. Ti wyſſli od Pátku z Laznina/ a kaupili ſobě Statek Zamogſſtě w Ruſkých Kraginách. Wſpomijnagi Hyſtorye Polſké Thomáſſe Lazněnſkého/ Létha Páně 1420. Gehožto potomcy bywali Lidé wzáctnj/a wſſij Obcy dobře zaſlauženij/Vřady Rottmiſtrſké

mistrské na sobě můwali / odkudž k weliké lásce a známosti Králuom Polským přissli.

Mikuláss Zamoyský syn Floryána Zamogského a na Skokowkách / kterehož gest byla porodila Anna Sstrusowna z Komorowa / byl Sskolastykem Lenčickým / Kantorem Sendomirským / Kanownýkem Krakowským / Probosstem Tarnowským / Refferendářem y Sekretářem Krále Zygmunda. Gehožto Tělo ležý na Zámku Krakowském w Kostele welkém: Očemž Kámen Hrobowý swědectwý wydáwá.

Sstiastný Bratr téhož Refferendáře / Syn Floryánůw byl Podkomořjm a Saudcým Chelmským. Ten častokráte pod Chmelnjkem v Skokowek s Tatary půtky mýwal / Kdežto gednoho času weliké Wogsko gjch skrze Služebnýka swého Ctibora z Sytanče / porazyl.

Stanislaw z Zámoyssté syn Sstiastného z Zámoyssté / Kasstelan Chelmský / Heytman Dworu Králowské° Bělský a Zámechský starosta / o gehožto skutcých mnohé paměti se nacházegi. Měl dwě Manželky / Prwnj byla Herburtowna z Fulssteyna / s njž zplodil Syna Jana / nynegssjho Kancléře Králowstwj Polského zc. Po gegjžto Smrti poyal sobě druhau Manželku / Annu Ořechowskau / Kasstelana Chelmského Dcerku / kteráž mu porodila dwa Syny: Ondřege a Mikulásse / ti obadwa w mladém wěku swém pomřeli. A tři Dcery / Zoffigi / kteráž w dětinstwj vmřela. Alžbětu Manželku Wlodka Starosty Haliského a Kolomeyského. A třetý Zoffigi / kteráž se dostala k Stawu Swatého Manželstwý Panu Dialinskému / Starostě Kowalského mu a Brodnickému.

Jan Zamoyský z Zamogssté / Syn téhož Kasstelana Chelmského / na ten čas gest Kancléřem a Heytmanem Koruny Polské / gehožto sstěstý tuto pro krátkost wypsati nemohu. Ten toho

 času

čaſu když geſt Sſteffan Battory w gijžděl na Králowſtwij Polſké / byl Staroſtau Bělſkým / odkudž potom wzat geſt na Vřad Mijſto

Kancléřſký / Na němžto welice w Láſku Sſte- ffana Krále ſe wlepil: kterýžto gſauce Pánem Wálečným na počátku Králowſtwij ſwého / Wálku s Gdánčany začal / Na kteraužto potře- bu / tento Jan Zámoyſký Lidu Rytijřſkého we- liký Hauff přiwedl. Potom když týž Král wedl Wálku s Mozkwau / tento Jan Zámoyſký s Rotau ſwau / wſſeckо podlé myſli Králowſké dokazowal: A tak magjce okolo ſebe Lid Rytjř- ſký práwě neypředněgſſij / (nebo ſe wſſyckni k němu hrnuli / yako k ta- kowému na kterémž v Krále wſſecko záleželo /) tehdáž když Mikuláſs Mělecký / pro neřád a lakomſtwij Vhrůw kterěž bylo proti řádnému Heytmanu / od Vřadu Heytmanſkého vpuſtil: Na geho mijſto wy- hláſſen w Woyſſtě Jan Zamoyſký. Na kterěžto Wogně aby oni ney- lépegi wychwalowali ſkutky ſwé / wſſak gſau nebyli takowé / kteréby s vžitkem Polſſtě býti měli / toliko že Nepřjtel gſauce přeſtraſſen k přij- měřij ſwoliti muſyl. Očemž na ten čas mlčeti budu / w Slézſkých a Polſkých Erbijch ſſijřegi o tom vſlyſſijſs.

Tento Jan Zamoyſký Kancléř a Heytman Koruny Polſké měl tři Manželky: Prwnij byla Anna Oſolinſká ſtarožitné a wzáctného Rodu w Králowſtwj Polſkém / kterijž s Tenčinſkými od gednoho Předka počátek ſwůg magij. Druhau potom měl Kryſtýnu Radiwilownu

Kněžnu z Neſwjže a Oliky / Weywody Wileňſkého Dce- ru / nyněgſſijch Radiwilůw wlaſtnij Seſtru / kterážto za- nechawſſy mu Dceru Alžbětu w krátkém čaſu / a po nij to- likéž y Dcera gegj vmřela.

Třetj Manželka geho byla Kryzelda Kryſtoffa Wey- wody Sedmihradſkého / Bratra wlaſtnijho Sſteffana Krále Polſkého Dcerka / a Seſtra Zygmunda Battorého Weywody Sedmihradſkého / kterauž pogal Létha Páně 1583. dwanáctého dne Měſýce Czerwence / Očemž ſſijřegi pod Er- by Polſkými ſe doložilo.

Po ſmrti tyto Kryzeldy Manželky ſwé / Léta rc. 1592. pogal ſobě Cztwrtau Manželku / z Rodu Panůw Tar- nowſkých kterijž ſe pijſſy Hrabata z Tarnowa: A ta geſt wlaſtnij Dcera Kaſſtelána Sendomirſkého.

Tento Jan Zamoyſký narodil ſe w Skokowkách w Neděli na Pondělek Dominica Lætare, Létha Páně 1542. kteréhožto w welikém

ſſtěſtij

ſſťěſtij ffortuno přes tak dlauhý čas chowagic/ ſkutek na koncy twé ſtáloſti poznati bude/ yak ho do Hrobu doprowodijš.

Toho Rodu Lidij wzáctných Streycůw geho wlaſtnijch/ mnoho ſe nacházý/ kteřijžto geſtliže yaké opatřenij od Králůw Polſkých za přijmluwau geho magij/ toho ſem geſſtě neſlyſſel.

PAni Litoſlawſſtij z Litoſlawic/ téhož Erbu vžijwagj. Páni Záleſſtij w Sſeradſkém Weywodſtwij. Páni Ragſſtij/ Skorkowſſtij w témž Kragi. Modřewſſtij/ Auſſenſſtij/ Launčſſtij/ Žeromſſtij/ Merſſtij/ Podſtekalſſtij/ Michalowſſtij/ Zákřewſſtij/ Kalynſſtij/ Selničſſtj/ Laſochowſſtj w Krakowſkém Weywodſtwij/ Těſſanowſſtij/ Bořinſſtij/ Wřeſynſſtj/ Děčauntkowſſtj/ Wilkowſſtj/ Pywakowſſtij ꝛc.

W Sſeradſkém Weywodſtwij gſau Erbu toho Pěčkowſſtij/ Sčukočtj w témž Kragi/ Lochynſſtij z Lochyně ſe pijſſi/ Sypňowſſtij/ Jaykowſſtij/ Kamočſſtij y mnozy ginij.

W Mazowſſy gſau Boglewſſtij Rod weliký y wzáctný. Předkowé Rodu toho býwali Weywodami y Kaſſtelany/ očemž Kronyky Polſké wyſwědčugj. Téhož Erbu gſau Morawičſſtij/ Zákřewſſtij w Sendomirſkém Weywodſtwij.

W Témž Weywodſtwij Erbu toho vžijwagi Makowſſtij a pijſſi ſe z Witowic/ Malečſſtij z Malce/ kteřij wlaſtně gdau od Floryána Sſeréº. Diuglowſſtij na Kuyawách/ Goločſſtij w Plockém Weywodſtwij. Dobřinſſtij w Petrkowſkém Kragi/ Lučelinſſtij/ Myſliborſſtij w Sendomirſkém Weywodſtwij/ a w Opočinſkém Kragi: Wolſſtij z Lenčickéº Weywodſtwij/ tolikež y w Prusſých. Byl geden Wolſký Pjſařem Kameněckým. Paprocſſtij w témž Lenčickém Kragi/ Wěřeyſſtij/ Kozlarozſſtij/ Miſſewſſtij/ y mnozý ginij kterež yá tuto pro krátkoſt opauſſtijm ꝛc.

PRzigati gſau do toho Erbu/ neyprwé Brzobohatij/ kterež gt přigal Zálezſký řečený Nedwěd z Sſeradſké Země. Ten

 ſe byl

se byl s Přátely swými wynesl na Wolyň/ a tam sobě skrze to welikau přjzeň způsobil.

Lukáš přigmjm Serny Rottmistr welice Slawný/ který sobě nad giné statečněgi počjnal w Bitwě kteráž byla s welikým Knjžetem Mozkewským / k témuž Erbu připusstěn. Ten gestli že yaké Potomky má wěděti nemohu.

Krystoff Bernarth Ssidlowský / Pjsař Pokladu Dworského/ gsauce přigat do téhož Erbu/ pogal sobě za Manželku Reginu Czernau / kterau byla porodila Pukařowská/ Rodu wzáctného w Králowstwj Polském.

Stanislaw Pacholowěcký/ přigat od wýss gmenowaného Jana Zámoyského Kancléře a Heytmana Koruny Polské za Streyce Erbownjho. Vmřel bez potomkůw.

Kasspar Welkolucký Harcýř Krále Ssteffana Battorého / k témuž Erbu připusstěn.

WAlentin Lapčenský od gmenowaného Kancléře / na Wogně Mozkewský do téhož Erbu přigat. Ten byl Swobodnéᵒ Vměnj Impressorského/ale wssak Człowěk mnohými wěcmi od Pána Boha obdařený/ yakž o tom List Ssteffana Battoréᵒ Krále Polského swědectwj wydáwá.

Petr Frankus Geometra k témuž Erbu připusstěn / ale wssak neužjwá toliko dwě Dřewce / a nad Helmem Nohu a Křjdlo Orlowé.

Z těch wssech gedenkaždý/ gináčegssjho znamenj na Helmě užjwá/ ne tak yako Stařj Gelitowé/ O čemž w Erbjch Polských dostatečně wypsáno stogj. Giných Lidj Rytjřských kteřjby téhož Erbu mjmo tyto položené Rody/ w Králowstwj Polském a tomto Margkrabstwj Morawském užjwati měli/ žádných něnj. Nebo ti wssyckni dostatečně byli wyhledáni od wýss psaného Jana Zámogského Kancléře a Heytmana Koruny Polské / a mně zauplna podánj / kterýchž sem yá tuto z slussných přjčin/ mlčenjm pominauti nemohl.

¶ O tomto Erbě čti sobě sstjřegi w Kronykách Polských ꝛc.

O Erbě

O Erbě Panůw Bůchlowických z Domamyſlic.

ERb a Rod těchto Panůw Buchlowických z Domamyſlic geſt ſtarožitný/ kterýž yakž znáti geſt že w tomto Margkrabſtwij Morawſkém od dáwnijch čaſů ſe nacházý. Vžijwali za Erb Zlatté° Sſtrychu na modrém Poli/ a nad Helmem odewřeném z Koruny dwau Gelenijch Rohůw. O kteréhožto Erbu Předcých co ſe kde wyhledati mohlo/ tuto w krátkoſti ſe připomene.

LEtha Páně 1403. Liſt geden pod Pečeti Pana Gindřicha z Rukſſteyna/ wſpomijná Pana Mikuláſſe Buchlowického z Domamyſlic ꝛc. Na kterémžto Liſtu týž Pan Gindřich z Rukſſteyna/ welikau chwálu o témž Panu Mikuláſſowi Buchlowickém pro Hrdinſké ſkutky (kteréž gſauce w Rotě geho v Wyſſehradu pokazowal) wydáwá. Ten Pan Gindřich z Rukſſteyna vžijwal za Erb Lwa wzhůru ſepnutého/ tak za to mám že geſt to byl předek Panůw z Waldſſteyna/ nebo geſſtě před půl druhým Stem Léthy neužijwali toliko gednoho Lwa/ yakž ſe to na Kamenijch Hrobowých ſpatřuge.

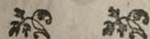

LIſt Zygmunda Rzijmſkého Cyſaře/ Vherſkého a Czeſkého ꝛc. Krále ꝛc. připomijná Pana Mikuláſſe Buchlowického z Domamyſlic ꝛc. kterémužto geſt gmenowaný Král a Marketě Manželce y potomkům geho/ darowal Statek řečený Buk/ weliké a platné Služby kteréž na Dwoře geho pokazowal/ wychwalugic. Toho Liſtu dátum geſt Léta Páně 1424.

LEtha Páně 1444. Pana Prokopa Buchlowického z Domamyſlic / Pan Ctibor z Cymburgku a z Towačowa/ mezy

wa/ mezy giným Rytjřstwem připomjná/ kdež-
to řeč obssjrnau čiňj spolu s Welebným w Bo-
hu Otcy Pawlem z Miličina Biskupem Olo-
mauckým ku Panům a Rytjřstwu tohoto slaw-
ného Margkrabstwj Morawského. O
čemž sobě čti na rozdjlných mj-
stech w této Knjze.

PAna Jana Buchlowického z Do-
mamyslic Létha Páně 1480. na Listu ged-
nom Hanusse Knjžete Oppolského / Hlohow-
ské° a Ratiborské° nacházým: kterýmžto Listem
připowjdá témuž Panu Janowi Buchlowické-
mu v sebe Službu / gmenowitě na půl čtwrta
Sta Drábůw. Na tom Listu welikau mu slá-
wu dáwá pro ge° Hrdinské skutky/ kteréž gsau-
ce při něm w Vhřjch / pokazowal. Ten List
psán gest w Oppolj / w Pondělj před památkau Wssech Swatých.

PAna Prokopa Buchlowického z
Domamyslic okolo Létha Páně 1493. w
některých pamětech nacházým. O tomto Pa-
nu Prokopowi/ zmjnka w Rodu Panůw Ho-
reckých z Horky se včinila / že gest Pan Gijřjk
Horecký neystarssj Syn Pana Petra Horecké-
ho z Horky ꝛc. na mjstě Bratřj swých/Jakuba/
Wáclawa / Mikulásse a Jana/ pohaněl Gijřjka
Stoyana z Přestawlk a na Weskách/ z toho: že
gest Listu gednoho/ kterýmž gest tento Pan Prokop z Domamyslic/
Otec Nebossky Lidmilly z Domamyslic Mateře gich/ zastawil puol
Wsy Wezek s gegjm přislussenstwjm / Wáclawowi Stoyanowi z
Přestawlk Otcy geho: před Pánem Heytmanem y Pány Saudcy
ku potřebě gich wrátiti nechtěl.

ZA Panowánj Ferdynanda Krále
Czeského ꝛc. Létha Páně 1534. w někte-
rých pamětech nacházým předky Erbu a Rodu
tohoto: totižto Pana Wáclawa Buchlowické-
ho z Domamyslic / Pana Jana Buchlowické-
ho z Domamyslic/ a Pana Mikulásse Buchlo-
wického odtudž z Domamyslic. Tento Pan
Mikuláss zanechal po sobě Syna téhož gména
Mikulásse.

W Most-

W Wostkowicých we Wsy/ která náležý k Plumlowu/ tam w Kostele wspomjná Kámen Hrobowý Pana Mikuláſſe Buchlowického z Domamyſlic/ který byl Vřednýkem na Plumlowě/ při němžto Syn y Dcera geho pochowáni gsau. Vmřel Létha Páně 1576.

Oſtatnŷ potomek Rodu toho/ gť Panj Kateřina Buchlowická z Domamyſlic/ Dcera gmenowaného Pana Mikuláſſe Buchlowického/ a Manželka Pana Wáclawa Gagewſkého z Gagu a z Galené/ kteráž tolikéž geſſtě žádného potomka neměla/ z nýžby mnohé giné přjklad bráti mohli w pěkné obyčege/ y na zachowánŷ a powolnoſt k Manželům ſwým: Hodná geſt dlauhého wěku pro ſwau welikau ſſlechetnoſt. Tu Panŷ Kateřinu Bůchlowickau z Domamyſlic porodila byla gedna Panŷ Woſtromirſká z Rokytnjka/ kteráž vžýwala Erbu ſwého tým způſobem/ yak gey tuto položený widýſs.

¶ O tomto Rodu na ſwém mýſtě ſſýřegi ſe doložý.

O Rodu a Erbě Panůw Rageckých z Mirowa.

ROd tento na Morawě geſt dáwnj/ Což netoliko ſama wzáctnoſt mýſta z kterého ſe pýſſi vkazuge/ ale tolikéž y Erb ten gehož vžjwagi/ potwrzuge. Nebo za oněchno čaſuo/ dokud geſſtě neměli těch Fortelných branŷ/ kterýmiž yako Hromobitjm newyſtřeženým Lidé porażenŷ býwagi: Předek Erbu tohoto/ mezy Národem ſwým s neſwýtězytedlnau branŷ do Woyſka přiſſedſſy/ před Králem aneb Knýžetem welikau ſſkodu Nepřátelům činil. Kterýž potom když geſt ſe Bitwa dokonala/ na wěčnau Památku toho od Krále Pána ſwého tjm znamenýjm obdarowán/ nebo takowau branŷ naſtaupagic na Nepřáteli mnohé zbil/ a vſtupugjce k ſobě přitahowal: Za kterauzto přjčinau darowána geſt mu ta Braň geho na Czerweném Poli/ totižto že geſt na krwawém Placu toho Erbu doſtal.

Pro welikau nedbánliwoſt Předkowé Erbu toho tak yako něktěřj ginŷ ſe nepřipomýnagi/ tolikо ſe o ných na djlé w Liſtech Koſtela Olomúckého

mučkého

mauckého zmjňka činj/ kterýž na Lůně swém práwě yako Matka do-
brá Syny swé od času dáwnjho chowagic/ nynj o njch wyprawu-
ge/ nynj swědectwj o wzáctnosti gich wydáwá/ nynj Bohabognost
gich wychwaluge w které žiwi byli a ten Kostel obhagowali/ nadá-
wali a bohatili/ tak aby ti kterj se na něg wytrhugi / geho přemocy
nemohli.

W Raycy gi Kámen s tjmto Erbem/ na kterémž Oso-
ba Ženská wytesaná gest/ Ten swědectwj wydáwá že gest tu
Létha Páně 1460. pochowána/ wssak Text žádný wyčjsti se nemůže.

PAna Wáclawa z Mirowa/ na Li-
stu gednom kterýž gest psán Létha rc. 1482.
podepsaného nacházým. Kterýmžto Listem Gi-
řjk Racek z Mrdic a z Vherčic/ prodal zbožj swé
w Násedlowicých Pánu Janowi z Zástřizl a z
Nemotic/ při přjtomnosti Jana Wokáče a na
Rassowicých/ Wáclawa z Mezylessic a z Muři-
nowa/ Hynka z Bystřice a z Mychnic/ Giřjka
Smetany/ Sobina ze Zborowic a z Lisek/ Wá-
clawa z Mirowa rc. y giných mnohých.

PAna Jana z Mirowa a na Raycy
Létha Páně 1483. wspomjnagi některj
Listowé na Buchlowě/ že gest byl přjtomen s
Hynkem Starssjm ze Zwole/ a Janem Kylia-
nem z Hyrssic rc. Když gi Markwart ze Zwo-
le/ prodal swé Zbožj Panu Janowi z Zastřizl.
Tohoto Pana Jana z Mirowa okolo Lé-
tha rc. 1490. w giných pamětech nacházým/ a
při něm Pana Wáclawa Rageckého z Mirowa
y giné mnohé.

PAna Gindřicha Rageckého z Mi-
rowa/ pamětí Kostela Olomauckého připo-
mjnagi/ a wedlé něho weliký počet Osob Ry-
tjřského Stawu. Czinj se tolikéž o něm zmjn-
ka in libris beneficiorum téhož Kostela.
Létha Páně 1548. Pana Wyléma Wale-
ckýho z Mirowa a Pana Jana Rageckého z Mi-
rowa/ w Listech Panuom Morkowským z Zá-
střizl naležitých nacházým.

ZA Panowánj Ferdynanda Rzjmského Cýsaře/Vherského a Cžeské° rc. Krále rc. připomjnagi se Pán Wáclaw Ragecký z Mirowa/ a Pan Hassek Ragecký z Mirowa. Tento Pan Hassek spolu s Panj Johankau Zaubkownau ze Zdetina zanechal po sobě dwa Syny/Zygmunda a Markwarta.

Pan Zygmund Ragecký z Mirowa pogal sobě k Stawu Swateho Manželstwý Panj Annu Králickau z Králic/s njž zplodil gednu Dceru/kteráž neyprwé dána byla k Stawu Swaté° Manželstwj Panu Gindřichowi Prakssyckému z Zástřizl a na Buchlowě rc. A potom po geho Smrti wdala se za Pána Zaubka/ Očemž wýssegi w Rodu těch Panůw Zaubkůw wypsáno stogj.

PAn Markwarth Ragecký z Mirowa a na Osowem/ byl Muž w wěcech Rytjřských dobře wycwičený. Měl Manželku Vrozenau Panj/ Panj Bohunku z Lichtemburgka/s njž zplodil několik Synůw/ wssak toliko geden z njch gménem Jan žiw zůstal/ kterýž na ten čas w Wlaských Kraginách w wěcech Rytjřských se obýrá rc. Sestra geho tolikéž gesstě wdaná nenj.

Tento Pan Markwarth Ragecký z Mirowa vmřel Létha Páně 1589. w Sobotu na den Swaté° Jana Křtitele. Pochowán w Malé Bytessi. Tam tolikéž y Panj Manželka geho kteráž žiwot swůg dokonala Létha rc. 1590. w Středu před Swatým Pawlem na Wjru Obrácenj/pochowána ležj. Očemž Kamenj Hrobowé swědectwj wydáwá.

Sestry gmenowaných Panůw/ Zygmunda a Markwarta Rageckých z Mirowa/byli tyto: Anna Manželka Pana Zygmunda Waněckýho z Gemnicky rc. Panj Kateřina dostala se za Manželku/neyprwé Pánu Pauzarowi/a potom po geho Smrti Panu Gbelskýmu Komornjku Saudu Brněnského/ kterémuž gest porodila Syna Hanusse Gbelského a Dceru Mandalénu. Panj Kunka třetj Sestra gich dá-

gich dána byla k Stawu Swatého Manželstwij Panu Gindřichowi Podstatskému z Prusynowic/ Očemž pod Erbem gich doloženo gest.

¶ O tomto Rodu na mnohých mijstech w této Knijze zmijnka se činij.

O Rodu a Erbě Panůw Bibrssteynůw z Bibrssteyna.

O Rodu těchto Panůw z Bibrssteyna/ mnozý Hystorykowé/ yako Polsstij/ Czesstij/ Vhersstij/ y giných Národůw/ zmijnku činij. Gegijchžto Předkowé wyssli z Helwecye a w těchto Kraginách sobě byt oblijbili. Psali se prwé Hrabata z Bibrssteyna / yakž toho Dluhoss Hystoryk Polský / kterýž neyprwé Polské Erby opisowati počal/ dokládá. Vžijwali před tijm za Erb/ čerwenýho Koralu na zlattém / ale nyněgssij potomkowé gich vžijwagi ho na zeleném Sstijtu/ o kteréhož to předcých co sem kde wyhledati mohl/ tuto w krátkosti připomenu.

LEtha Páně 1310. Kromer Biskup Warmienský / w Knijhách swých gedenáctých / wspomijná Jana Hraběte z Bibrssteyna / kterýžto že gest byl poslán do Polský s Woyskem od Henrycha Knijžete Slézského/ magijce sobě to poručeno/ aby sskody yakým koliw způsobem mocy bude zdělal. Kterémužto že gest na počátku sstěstij slaužilo / ale potom od Dobrohosta Samotulského hanebně poražen.

NA Koncylium Tridentském mezy ginými Hrabaty / připomijná se w počtu osmý Hrabě Bibrssteyn z Bibrssteyna / po němž teprwa giných patnácte Hrabat/ mijsta swé zasedli. Wěku nyněgssijho gest mnoho Potomkůw slawného Rodu tohoto / yako w Czechách kteřijž vžijwagi Stawu Panského/ o nijchž nijžegi neydess. W Polssce/ ti vžijwagi Stawu

Rytijř-

Rytijřſkého/ ale wſſak dobře to na nijch z poctiwých činůw znáti geſt že gſau Páni z Panůw.

W Témž Králowſtwj Polſkém wlaſtnij potomkowé těch Hrabat z Bibrſteyna gſau Páni Kazymirſſtij/ gegijchžto Rod wěčné paměti hoden geſt. Za dlauhé čaſy muſý připomjnati ſe Petr Kazymirſký/ kterýž yakau ſtatečnoſt w Mozkwě y w giných Kraginách dokazowal/ zdrawij ſwé na to opowažugic/ Hyſtorykowé Polſſtij toho netagij.

MIkuláſſe Kazymirſkého/ wlaſtnijho Bratra tohoto Petra Kazymirſkého/ yakby geden chtěl weliké ctnoſti y miloſt k Wlaſti ſwé kterauž prokazuge wypſati/ s welikau těžkoſti by to w tomto krátkém můſſe y začijti přiſſlo. Nebo ten na wſſech Sněmijch hned po ſmrti Sygmunda Auguſta Krále Polſkého / s welikau pilnoſti/ nákladem/ y s nebezpečenſtwjm zdrawij ſwé/ zaſtawuge ſe o obecné dobré. Czehož prawdiwij Spiſowatelé přjběhuow Polſkých/ na potomnij čaſy nezatagij: Nebo geſt to byl práwě Pater patriæ w té neſſtiaſtné čaſy/ za ſprawowánij těch vkrutných Panůw w Králowſtwij Polſkém.

STaniſlaw Kazymirſký Bratr gegijch byl Czlowěkem wzáctným. Kryſtoff Kazymirſký byl Kanownijkem Tarnowſkým. Pátý Bratr těchto Panůw gménem Sſtěpán/ mlada Létha ſwá w Rytijřſkých wěcech ſtráwil/ A čaſtokráte s Nepřáteli Pána ſwého/ yak s welkým Knijžetem Mozkewſkým tak také y s Cýſařem Tureckým/ hrdinſký ſobě počjnal. Tyto wſſecky Bratry porodila Golnchowſká/ Erbu toho kterýž ſe gmenuge Leliwa. Neymladſſij Bratr gich gménem Wawřinec/ a Seſtra Manželka Walentjna Křepického Pjſaře Pokladu Králowſkého Muže včeného y wſſij Zemij dobře zaſlauženého.

W Témž Králowſtwij/ w Krakowſkém Weywodſtwij gſau ginij Rodowé wzáctnij/ kteřijž s těmito Kazymirſkými od gednoho Předka počátek ſwůg magij. Yako Panij Jazwěcſſtij/ Blonſſtij/ Lidé Rytijřſſtij y včenij/ Bialkowſſtij / Seběnſſtij y ginij mnozý/ kterýchž paměť má na ten čas ſneſti nemůže.

W Králowstwj Czeském yakž se otom weyssegi zmijnka včinila/ Rod těchto Pa- nůw vžijwá Stawu Panského. Za Panowá- nij Ferdynanda Krále Czeského Léta Páně 1534. w některých pamětech nacházym tyto Pá- ny z Bibrssteyna: Pana Jana Bibrssteyna z Bi- brssteyna/ Pana Jeronýma z Bibrssteyna/ Pa- na Joachýma Bibrssteyna z Bibrssteyna a na Děwjně/ Pana Krystoffa z Bibrssteyna/ Pana Woldřicha z Bibrssteyna / a Pana Zygmunda z Bibrssteyna a na Mičakowě.

LEtha Páně 1556. w témž Králow- stwij tito Páni Rodu tohoto se připomjna- gi: Pan Jan z Bibrssteyna a na Kosti/ Pan Ka- rel z Bibrssteyna a na Děwjně/ a Pan Krystoff z Bibrssteyna a na Děwjně.

Toho času když sem s tauto Knihau praco- wal/ žiw byl Vrozený Pán/ Pan Karel z Bibr- ssteyna na Děwjně a Forsstu/ G. M. C. Rad- da/ a Heytman welikého Knijžetstwj Hlohow- ského/ a Neywyžssij Mincmeystr w Králowstwij Czeském.

ZDe na Morawě a na Slézsku tjm- to zpuosobem se rozrodili tak yak ge pamět Lidská snésti může. Pan Giřijk Bi- brssteyn kterýž bydlel na Bogiskách/ měl Manželku Walteřowskau/ kte- ráž mu porodila dwa Syny Lukáš- sse a Mikulásse. Lukáš poyal sobě k Stawu Swatéº Manželstwij Sa- loménu Starowesskau/ s nijž zplodil dwa Syny/ Jana a Adama. Adam w mládosti vmřel.

PAn Jan Bibrssteyn z Bibrssteyna Syn Pana Lukásse/ byl Sydlem na Bo- giskách/ Měl Manželku Panij Do- rotu Wlčkownu z Demběnska/ kte- ráž vžijwala Erbu swého tijm způ- sobem. Ta mu porodila/ čtyry Sy- ny: Giřijka/ Jana/ Wáclawa a Zyg- munda Bibrssteyny z Bibrssteyna. A ti wssyckni

w Swobodném Vměnij pracowali. Tolikéž Ssest Dcer: Annu Studeňskau/ Kateřinu Soběssowskau/ Dorothu/ Maryánu/ Zuzannu a Magdalénu.

PAn Mikuláss druhý Syn Pana Giřjka/ w staré Wsy w Knijžetstwj Zátorském djl swůg wzal. Měl Manželku Rodu Panůw Starowesských/ wlastnij Sestru Salomény Starowesský Manželky Lukásse Bibrssteyna Bratra swého/ s nijž zplodil tři Syny: Wáclawa/ Jana a Petra. Dcery dwě/ Annu Přitkowskau/ a Anesska w Panenstwj vmřela. Wáclaw pogal sobě k Stawu S°. Manželstwij Dorothu Ježikowskau/ kterij vžijwagi za Erb Sekerek/ zplodil s nij tyto Dijtky: Jana/ Wyléma/ Stanislawa/ a Dceru Alžbětu.

PAn Jan Bibrssteyn z Bibrssteyna druhý Syn Pana Mikulásse/ Měl Manželku Panij Alžbětu Brodeckau/ kteráž mu porodila dwa Syny/ Mikulásse/ ten má Manželku Rodu Panůw Ragských/ A Ondřege: A tyto Dcery/ Annu Libissewskau/ Barboru Jaworskau/ Mandalénu Passkowskau/ a Elissku kteráž gesstě wdaná nenij.

PAn Petr Bibrssteyn/ třetij Syn Pana Mikulásse/ Bibrssteyna/ pogal sobě k Stawu Swatého Manželstwij Hedwiku Wlčkownu/ s nijž zplodil tyto Syny: Jana/ Frydrycha/ Giřijho/ Bartholoměge/ Walentjna/ Krystoffa/ a Stanislawa/ a Dceru Alžbětu.

¶ O tomto Rodu na swém mijstě ssijřegi se doložij.

O Erbě

O Erbě a Rodu Panůw Bitowských z Slawikowic.

ERb a Rod těchto Panůw gest strozittný w tomto Margkrabstwj Morawském/ Kteréhožto Předky p nedbalstwj Hystorykowé nepřipomjnagi. Ti vžjwagi Erbu swého tjm způsobem/ to gest třj Pusstiadel Konských na Czerweném Poli/ Gegjchžto Předkowé nabyli ho tjmto způsobem.

Tři Bratřj slaužjce Knjžeti gednomu Pánu Wálečnému/kterýžto gedauce na cestě na Konjch s Pacholaty swými pěkně oděnými/ Lidé ti genž ho potkáwali takowé okrase djwiti se počali/ mezy njmiž byl takowý/ kterýž zlými Očjma na Koně pohleděl/ odkudž na ně náhla nemoc přissla/ že bez mála wssyckni nezemřeli. Ti Mládency yakožto Lidé w Rytjřských wecech zběhlj/widauce že se zle okolo Konj Pána tolikéž y gegjch děge/ Rychle geden každý magjce při sobě potřeby k opatrowánj Konskému náležité/ swému Koni Krew pustil: kteréžto yak brzo zemdlené padly/ tak zase skrze to pusstěnj Krwe powstali/ a otřesauce se k prwnjmu zdráwj přissli. Knjže gsauce potěssen z sstěstj k kteréᵒ gemu dopomohli ti Mládency geᵒ/ hogně za to ge vdarowal/ A na wěčnau památku složiwssy ty tři Pusstiadla w gedno/ těm třem Bratřjm za Erb darowal/kteréhož až posawád w tomto Margkrabstwj Morawském Potomkowé gjch vžjwagi. Ten Erb má nad Helmem čerwenau Barwu na Znamenj Zármutku Knjžetcýho ꝛc. O kteréhožto Předcých co se gest kde wyhledati mohlo/ tuto se pokáže.

LEtha Páně 1444. Pana Ssteffana z Slawikowic/wspomjná List Pawla z Milična Biskupa Olomauckého/ Na kterémžto Listu wssyckni Stawowé se podepsali: Po němž gesstě tito se nacházegi: Jan z Kostnjk/ Jan z Vpoměssic/ Blažek z Přeskowa/ Hanuss z Waldykowa/ Smil a Jan Bratři z Nemotic/ Sstepán z Dobročkowic/ Krystoffor z Zárazel/ Jakub z Dřinowého/Petr ze Zwole. A Purgmistři y Raddy Měst: Olomauce/ Brna/ Znogma/ Gihlawy/ Hradisstě/ Vničowa/ Litowle/ Eywančic ꝛc.

W Kostele Swatého Wáclawa na Hradě Olomauckém/ nacházý se geden Kámen s tim celým Erbem/ wlastně tak wytesaný/ yak tuto wýssegi položen gest/ kterýž swědectwj wydáwá/ že gest tu někdo Létha Páně 1485. pochowán/ na němž těto Text gesstě se poznáwá obijt famosus Miles, wijcegi wyčijsti se nemůže.

Toho času w pamětech téhož Kostela nacházým Pana Michala Bitowského z Slawikowic a při něm Jana Zuba ze Zdetina.

PAna Jana Bitowského z Slawikowic mnohé starožittné paměti připomijnagi/ kterýž gest po sobě zanechal s Panij Kunkau z Loděnice/ kteráž užijwala Erbu swého tim způsobem/ Syna gménem Erazyma. Tento Pan Erazým Bitowský z Slawikowic byl seděnijm na Lhotě ꝛc. Měl Manželku Panij Kateřinu z Oprostowic kteráž užijwala za Erb černého palečnijho Kola o gedenácti palcých/ na čerweném Poly ꝛc. zplodil s nij Syna Zawisse Bitowského z Slawikowic.

PAn Zawisse Bitowský z Slawikowic a na Daubrawicy Syn Pana Erazyma Bitowského a Panij Kateřiny z Oprostowic ꝛc. Byl neyprwé Sudijm a potom Komornjkem Práwa menssijho Zemského Margkrabstwij Morawskéᵒ w Kragi Olomauckém. Měl dwě Manželky/ prwnij Panij Lidmillu z Lilče/ kteráž měla za Erb ruku zbrognau s Mečem dobytým/ Ruka na čerweném Poli a Meč na zeleném. Tu Panij Lidmillu z Lilče porodila byla Panij Barbora z Dubice/ kteráž užijwala za Erb dwau Poli z prawé strany zlatého a z lewé černého. Po gegijžto Smrti poyal sobě druhau Manželku Panij Markétu z Počernic Starožittného Rodu w Králowstwij Czeském. Ta užijwala Erbu swého tim zpuosobem/ totižto Trauby zlatté na černém Poly/ zplodil s nij dwa Syny Michala a Wáclawa.

Tohoto

List

Tohoto Pana Záwiſſy Bitowſkého z Slawikowic paměti Koſtela Olomauckého Létha Páně 1504. připomijnagi. Kterýž že geſt byl na Smlauwě mezy Panem Wylémem z Pernſſteyna a na Helffenſſteyně/ Hoffmiſtrem Králowſtwij Cžeſkého / s gedné/ a Welebným Knězem Děkanem y wſſij Kapitolau Koſtela Olomauckého/zſtrany druhé. Tam wedle něho tito Páni ſe připomijnagi: Pan Albrecht z Sſternbergka a z Lukowa a na Holeſſowě/ Pan Giřij z Wlaſſymě a na Vzowě/ Pan Hynek z Ludanic a na Rokytnicy. Vrozený a Statečný Rytijř/ Pan Jakub z Sſarowa a na Krumſyně Neywyžſſij Hoffrychtýř Margkrabſtwij Morawſkého/ Wáclaw z Widbahu a na Pawlowicých ꝛc.

PAn Michal Bitowſký z Slawikowic/ ſtarſſij Syn Pana Záwiſſe Bitowſkého na Daubrawicy a Chotě/Měl Manželku Panj Apolenu z Zerawic.

Zanechal po ſobě Syna Erazyma/ kterýž potom pogal ſobě k Stawu Swatého Manželſtwij Panij Dorotu Teleky z Telekého / s nijž zplodil toliko gednoho Syna gménem Erazyma.

Tohoto Pana Michala Bitowſkého z Slawikowic Létha Páně 1531. Liſt geden Pana Jana Kuny z Kunſtátu Neywyžſſijho Heytmana Margkrabſtwj Morawſkého/připomijná/k kterémuž geſt podlé giných mnohých Panůw/ Pečet ſwau přiwěſyl/ Očemž ſe wýſſegi w Rodu Panůw z Hrádku doložilo.

PAn Wáclaw Bitowſký z Slawikowic/ druhý Syn Pana Záwiſſe a Panij Markéty z Počernic/Měl dwě Máželky: Prwnij Panij Johanku z Záſtřizl/kteráž mu porodila Syna Jana Bitowſkého z Slawikowic.

Po gegijžto Smrti pogal ſobě druhau Manželku Panij Eliſſku Prakſſyckau z Záſtřizl/ kterauž byla porodila Panij Kunka z Honbic/ s nijž zplodil tyto Syny: Hynka/ Wyléma/ Záwiſſe/ Smila (ti dwa w mladém wěku poměřeli) a Wáclawa Starſſijho Bitowſké z Slawikowic.

PAn Jan Bitowſký z Slawikowic/a na Chotě/neyſtarſſij Syn Pana Wáclawa od Panj Johanky z Záſtřizl porozený.

ženy. Pogal sobě k Stawu Swatého Manželstwij Panij Kunku Kobylkownu z Kobylyho / s nijž zplodil Syna Wáclawa Bitowſkého z Slawikowic / kterýž neyprwé byl Sydlem na Lhotě / a potom na Střilkách.

Toho wyſs gmenowaného Pana Wáclawa / Otce Pana Jana Bitowſkého Tělo / pochowáno ležij w Olomaucy v Gezuwitůw w Koſtele Swatého Bernarta / a při něm y Pani Máteř geho / Panj Markéta z Počernic / očemž Kámen Hrobowý ſwědectwij wydáwá.

PAn Hynek Bitowſký z Slawikowic a na Krakowcy / Syn Pana Wáclawa a Panij Eliſſky Prakſſycký z Záſtřizl / Měl Manželku Panij Kateřinu Cedlárku z Hoffu / s nijž žádných Dijtek nezanechal. Potom pogal ſobě druhau Manželku Panij Barboru Zaubkownu ze Zdetina rc. S tau Panij Barborau Zaubkownau zplodil čtyry Syny : Joachýma / Zygmunda / Wáclawa a Jana. Joachým Neyſtarſſij toho čaſu když ſem tuto Knijhu ſpiſowal / byl na Dwoře Wyſoce Důſtogného a Oſwijceného Knijžete / Pána Biſkupa Olomauckého.

PAn Wylém Bitowſký z Slawikowic / na Malenowicých a Lukách / třetij Syn Pana Wáclawa Bitowſkého / Má Manželku Vrozenau Panij / Panij Maryánu Křineckau z Ronowa / Rodu Starožittného Stawu Panſkého w Králowſtwij Czeſkém / s nijž geſſtě na ten čas žádných Potomkůw neměl.

PAn Wáclaw Starſſij Bitowſký z Slawikowic / Bratr těchto Panůw / pogal ſobě k Stawu Swatého Manželſtwij Panij Johanku Ederku z Gawnice / s nijž geſtli že geſt yaké Potomky měl otom wěděti nemohu rc.

¶ O Rodu těchto Panůw Bitowſkých na mnohých můſtech w této Knijze zmijnka ſe činij.

O Erbě Starožittném kterýž ſe w Králowſtwij Polſkém gmenuge Bolesčic. A ten náležij Panům Dembinſkým z Dembině.

ERbu tohoto počátek/ dlauze by tuto pokazowati přiſſlo nebo geſſtě za Pohanůw vžjwali Předkowé Erbu tohoto/toliko ſamého Ptáka Jeſtřaba s Zwonečkem v Nohy / tijm způſobem yak s njm na Myſliwoſt gezdj. Když pak potom geden Předek wynalezl Podkowy tak aby Konij na Ledu w Bogij neklesali / welikau láſku v Knijžete obdržel/kterýž gemu za znamenij Rytijřſké rozkázal noſyti zlatau Podkowu na Poli Blankytném a neb modrém. Byli potom Potomkowé toho Rytijře v wſſech Knijžat Polſkých w weliké láſce a na Dwoře gich neypřednégſſijmi Pany/ a neywěrnégſſijmi Strážcy zdrawij gegijch. O čemž Kromer y Mechowita wypiſuge/ že v Boleſlawa ſmělého který byl Swateho Staniſlawa Biſkupa Krakowſkého zabil/ tj neypřednégſſij byli Služebnijcy geho / a vžijwali Erbu tijm způſobem yak tuto na ſtraně položen geſt.

TIto Bolesčicy/ za tau přijčinau proměnu w Erbu tom (totižto Podkowu ſſpicemi dolů obrácenau)magj : Že tedáž když Boleſlaw Král Polſký pro Mord Biſkupa S°/ odewſſech byl pohrdán/ Předkowé Erbu tohoto čijnijce za doſti powinnoſti ſwé/ a vgijždégice s Králem do Vher / na opák Podkowy Koňům ſwým přebigeli / proto aby gich/ kterau Ceſtau ſe obráti newyſſlakowali. Když geſt pak gmenowaný Boleſlaw Král oddal ſe na pokánj/a ſám toliko nabrawſſy s ſebau co vneſti mohl zlatta a Klenotůw drahých a odeſſel od těch Rytijřůw ſwých k Řijmu ſe obrátiwſſi/ treffil do gednoho Kláſſtera Zákona Cyſtercyenſkého a w něm až do ſmrti zůſtal/ w kterémž geſſtě až poſawád Hrob geho ſe nacházý. Dwořaně geho newědauce kam geſt ſe gim Pán gegich poděl/ pilně ſe o to ſtarali aby do Králowſtwij Polſkého ſwobodný přigezd mijti mohli/ poněwadž ne ſkrze ſwau přjčinu/ale na rozkáz Králowſký to včiniti muſyli. Bratr Králowſký gménem Wladiſlaw Heřman přigal ge na miloſt/ ale wſſak za pokutu/podlé prwnégſſijho obyčege Polſkého/

včinil gim pměnu w Erbě/ rozkazawsse gim aby se wjcegi Jastřembcy ne gmenowali toliko Bolesčiky/ na památku té vkrutnosti kterau včinili nad Biskupem Swatým. Byli

tolikéž při za mordowánj toᵒ Biskupa Swatého y ginj Rodowé/ totižto těch Erbuow kteréž tuto položené wídůjs. Tij kteřij vžijwagi Rzeky a na nij Křijž / gmenugi se Steniawowé/ a ti bez Křijže/ Družinowé: A třetj Střeměniowé. Kterýmžto wssem Rodům zapowědijno bylo od Papeže tolikéž y od Wladislawa Heřmana Krále Polského/ aby žádný z těch čtyr Rodůw/ do čtwrtého Kolena/ Duchownijho Chleba neužijwal ꝛc.

Gest to Rod welice Starožittný w tom Králowstwij Polském/ očemž Kronyky swědčij: A vžijwagi toho Erbu Rodowé wzáctnij/ kterýchž yá tuto pro krátkost mijsta/ wspomjnati wssech nemohu/ toliko přednegssij pokážij kteřij ho tijm způsobem tak yak nahoře na straně položen gest/ až posawád vžijwagi.

NApřed Páni Zborowsstij z Ritwian. Byl Předek gegijch Biskupem Wratislawským / Létha Páně 1060. Ondřeg Zborowský za Wladislawa Jagella Krále Polskéᵒ byl Biskupem Wilenským. Wogtěch Zborowský z Rytwian/ Arcybiskupem Hnězněnským. Ginj býwali Weywodami y Kasstelany Krakowskými. Welice to slawný y wzáctný Rod býwal / toliko pro samů milost a dostatečné zaslauženj Wlasti/ Králům a Knijžatům Panům swým.

PAni Děřgowsstij téhož Erbu vžijwagi: Mikuláss Děřgowský byl Arcybiskupem Hnězněnským Létha Páně 1546. Jan Děřgowský wlastnij Bratr téhož Arcybiskupa/ Weywoda y General Mazowecký/ Warssewský a Lowický Starosta ꝛc. Zbožný Děřgowský Syn Jana Weywody Mazoweckého/ byl Kasstelanem Sochačewským a Starostau Oseckým.

PAni Myskowsstj Rod starožitný: Wawřinec Myskowský z Mirowa byl Weywodau Lenčickým/ Létha ꝛc. 1513. Martin Mysskowský byl Kasstelanem Wěluňským. Mikuláss Mysskowský Syn Wawřincůw byl Kasstelanem Wonickým/ Oswětimským/ Zátorským y Mezeřickým Starostau. Ginij mnozý z Rodu toho Vřady welké na sobě měli/ yako wěku mého: Petr Mysskowský z Mirowa byl Biskupem Krakowským / Knijžetem Savěrským. Bratři geho byli Zygmund a Alexander Lidé slawnij / O nijchž sobě ssijřegi čti Kronyky Polské.

PAni Lutomirſſtÿ Lidé wzáctnÿ/od gednoho Předka s gmenowanými Rody počátek ſwůg magÿ: byl geden Spráwcým Pokladůw wſſÿ Koruny Polſké. Balthazar Lutomirſký Staroſta Sſeradſký a Lenčický / Měl Manželku Beatu Hrabinku z Tarnowa/ Weywody Sendomirſkého Dcerku/s nÿž zplodil Syna Mikuláſſe a Staniſlawa.

JA tolikéž z Předkůw ſwých toho Erbu Jaſtřembce wlaſtně vžÿwám. Otec můg byl Ondřeg Paprocký z Glogol/ Matka Alžběta Ježewſká z Gežewa/porodila gi byla Dorotha Předborſká/Erbu toho. Matka má vžÿwala za Erb Boleščice/tÿm způſobem yako y Páni Dembinſſtÿ z Dembině kteráž byla Gežowſká/a Gežowſſtÿ s Děrgowſkými/geden Rod gſau. Otce mého Ondřege Paprockého porodila Dorotha Babecká/ ta vžÿwala Erbu ſwého tjm zpuoſobem/kterýž ſe w Polſſtě gmenuge Cholewa/O němž nÿžegi neydeſs.

GJnj mnozý Rodowé wzáctnj téhož Erbu Jaſtřembce w Králowſtwÿ Polſkém vžÿwagi: Jako Rod Panůw Otěſkých/ Jan Otěſký byl Kancléřem Koruny Polſké: Páni Belzečtÿ Rod welice ſlawný. Kempſſtÿ/Sſulenſſtj/Gloſſkowſſtj/Jankowſſtj/ Gelitowſſtÿ/ Rachanſſtÿ/ Genbartowé/ Orlowſſtÿ/ Běřkowſſtÿ/ Matěgowſſtÿ pÿſſi ſe z Matěgowa/ Biſſowſſtÿ rc. y ginÿ mnozý/kteřÿž kdyby ſe tuto položiti měli weliký by Plac zaſtaupiti muſyli.

WTěchto Kraginách na Slézſku y w tomto Margkrabſtwÿ Morawſkém/ vžÿwagi toho Erbu Jaſtřembce Páni Skřiſſowſſtÿ/ pÿſſi ſe z Stryčkowic/ A ti s Pany Myſſkowſkými z Mirowa / o nÿchž ſe nahoře zmÿnka včinila / od gednoho Předka počátek ſwůg magÿ: O čemž Liſtowé někteřÿ ſwědectwÿ wydáwagi. O těch Pánich Skřiſſowſkých co ſem ſe doptati mohl/ tuto wědomoſt mám.

Mathyáſs Skřiſſowſký z Stryčkowic a w Oſynách/ kterého geſt byla porodila Kořinſká rc. poyal ſobě Manželku z Rodu Panůw Kotulinſkých z Kotulina/s njž zplodil dwa Syny Mikuláſſe a Samuele.

Gindřich Skřiſſowſký z Stryčkowic a w Oſynách/ Bratr geho/ měl čtyry Syny/ Joachýma/ Jana/ Zygmunda/ a Kryſtoffa rc. A ty byla porodila gedna Buyakowſká.

Giřijk Skřiſſowſký z Stryčkowic a w Czerném Wýru blýž Měſta Olomauce/ kterého porodila Kaniowka z Gorky ꝛc. poyal ſobě Manželku z Rodu Roſtkůw ze Bzy/ s nijž zplodil Syna Wáclawa.

Mikuláš Skřiſſowſký z Stryčkowic a w dolnijch Zwiklanijch/ Bratr téhož Giřijka/ zanechal s Korkwicownau Syna gménem Jana.

Jan Skřiſſowſký z Stryčkowic a w Opawě/ Bratr gich třetij/ zanechal po ſobě Syna Martina.

Frydrych Skřiſſowſký Bratr gich čtwrtý/ Měl Manželku z Rodu Rachnůw z Reptu/ kteráž mu porodila tři Syny/ Jana Kryſtoffa/ Mikuláſſe/ a Gindřicha.

Filip Skřiſſowſký z Stryčkowic a w Boryni/ porozen geſt od Panowſký z Krywaldu ꝛc.

Adam Skřiſſowſký z Stryčkowic/ ten geſt od Matky Oſſynſký/ a dwa Bratři geho Giřijk a Jan/ porozeni gſau od Rudický. A ti žiwi byli toho čaſu když ſem tuto Knijhu pſal.

W Témž Knijžetſtwij Slézſkém vžijwagi toho Erbu Jaſtřembce/ Páni Brodowſſtij/ Páni Geraltowſſtij Rodowé Starožittnij/ y ginij mnozý/ O kterýchž yá newědauce na ten čas doſtatečného Wýwodu/ tuto pſáti nemohu.

PAni Dembinſſtij z Dembině/ o nijchž ſe na počátku řeč začala/ těmi tolikéž mi tento Rod zawřijti přigde ꝛc. Ti po Statku Dembini/ Dembinſkými ſe gmenugi/ kteřijžto gſau wlaſtnij Přeračtij/ yakžby ſe to z mnohých Liſtůw pokázati mohlo. Ty Přeračké wſpomijná Liſt Semowita Knijžete Mazoweckého/ Léta Páně 1408. kterýžto že geſt mnohými miloſtmi a Swobodami s ginými Boleſčiký a Jaſtřembcy/ darowal.

PAna Jana Dembinſkého z Dembině wſpomijná nápis na Tabuli nad Hrobem ge° těmito ſlowy/ Léta Páně 1575. tu Středu po Weliké Nocy/ vmřel geſt Vrozený Pan Jan Dembinſký z Dembině/ Regent ſtatku Byſtřického a Czeykowſkého ꝛc. A při tom textu tito Erbowé namalowanij ſe ſpatřugi.

Ten

Ten Pan Jan Dembinský zagel byl neyprwé sem na Morawu s Vgcem swým / Panem Jeronýmem Syrakowským z Pěrkowa / a byl dlauhý čas w Službě Vrozeného a Statečného Rytýře Pana Přemka z Wickowa / gsauce Regentem Statkůw geho / kteréhožto gest pro geho pilné Služby týž Pan Přemek z Wickowa / práwě za Syna sobě přiyal.

PAn Lukáss Dembinský z Dembiné / přigel potom do těchto Kragin / kterýž tolikéž v přednijch Panůw w tomto Margkrabstwij Morawském yako y gmenowaný Bratr geho / slaužil. Byl neyprwé v Vrozeného Pána / Pana Karla Staršsijho z Žerotijna / Regentem Panstwij Holešsowského: A potom v Wysoce Důstogného a Oswijceného Knijžete a Pána / Pana Stanislawa Pawlowského Biskupa Olomauckého / Vřednijkem na Wyšskowě a Modřicy rc. Měl Manželku Lidmillu Dubčanskau ze Zdenina / Dceru Wyléma Dubčanskýho / a Heleny Boykowský z Milhostic / která vžijwala za Erb Bůwolowých Rohůw / pozůstalau Wdowu po neboštijkowi Panu Pawlowi Nesulowském z Nesulowa / který tolikéž byl Rodem z Polský / z Země Dobřinské a vžijwal Erbu swého tijm způsobem. Byl Syn Walentina Nesulowského / Matka geho byla Strožecká.

Ten Pan Pawel Nesulowský měl neyprwé Manželku Panij Annu Gbelskau / s nijž zplodil několik Dijtek / z kterýchž toliko geden Syn gménem Adam žiw zůstal. Potom po gegij Smrti pogal sobě za Mážželku wýš gmenowanau Lidmillu Dubčanskau / kteráž mu porodila syna Wyléma / a dwě Dcery Annu a Mádalénu / kteřijžto aby wěděli z Otce swé° wšsecky Erby / za tau přijčinau tuto sem ge položiti dal.

Táž Lidmilla Dubčanská / Manželka gmenowaného Pana Lukášse Dembinského / vmřela Létha rc. 1593. žádných potomkůw mu nezanechawšsy.

¶ O tomto Rodu sobě šsijřegi čti w Kronykách Polských.

O Rodu a Erbě Panůw Posádowských z Posádowa.

PRzedkowé Rodu tohoto wyšli do Kragin těchto z Polsky. Gest to Rod wełice Starožitný / o kterémž w Kronykách Polských zmjnka na mnohých místech se činj. Toho Erbu Předek (yakž o tom Dluhoš Arcybiskup Lwowský wypisuge) za Panowánj Kroka Knjžete Polského kterýž Krakow založil / otráwil byl gednoho welikého Draka / nakladšsy toliko do Kůže w nowě z Telete odřené / Syry a Ohně. Kterýž když to pohltil a potom Oheň Syry došel / tak dlúho sebau wálel až se rozpukl: Začež gest byl hogně od Knjžete / wdarowán. Gméno geho bylo Skubow / kterýž byl Řemesla Ssewcowského.

ZA Panowánj Boleslawa prwnjho Krále Polského / geden Předek Erbu toho / darowán byl od Otty Cýsaře Řjmského Tytulem Hrabským / kterýž se potom psal Comes de Gora. Gehožto Syn gménem Lampert byl Biskupem Krakowským / Létha Páně 1083. Ten byl prwnj Biskup Krakowský po Swatém Stanislawowi / kterýž byl od Boleslawa Krále zabit.

Tento Biskup gezdil do Řjma gsúce poslán od Wladislawa Heřmana Knjžete Polského k Otcy Swatému / aby gey rozwázal od Kládby / kterau byl wydal na wssecku Polsků a Slézsko / pro Mord Muže Swatého. Vmřel týž Biskup Létha Páně 1101. a w Krakowě na Zámku w Kostele welkém pochowán / sprawowal ten Vřad 18. Leth.

JAna Skarbka z Gory wspomjná Kromer w Knjhách swých Pátých za Panowánj Boleslawa Křiwoustého / že gest byl w Poselstwj poslán k Gindřichowi Cýsaři toho gména Cžtwrtému / o kterémž toto napsal: Erat legationis Princeps Scarbicus Comes, ex ea gēte quæ insigne habet lineas iunctas, in modum duorum trigonorum equalium, acutos angulos habentium,

tium, quorum Bases sursum versus pateant &c. Ten když na Cýsaři v Hlohowa obdržeti nemohl přjměřý / ale welikau pohrůžku y vkrutenstwý kteréž činiti vmýnil z něho poznawssy/ nic nezgednagýce za se se na zpátek obrátil. Což gest Hystoryk těmito slowy položil: Ibi Cæsar ambiciosæ admodum & arroganter ostendens legatis Thesaurum quem Ingentem habebat, hic inquit Polonos perdomabit: Scarbicus stultam iacturam Cæsaris notans, annulo quem digito gestabat in Thesaurum proiecto, aurum inquit addamus auro. Id Scoma intellecto Cæsar, gratias agendo, elusit: Hab daňk. Od kteréhožto slowa / Potomkowé téhož Hraběte/ až posawád gmenugi se Abdaňkowé. Potom pak w krátkém časů Cýsař byl hanebně od Polákůw poražen/ tak že gest za mýsli k Wratislawi/ žádný w malém počtu přegeti nemohl/ pro Lid zbitý/ kterýchž gsau pyssný Němcy nepohřbiwsse gich preč vtekli/ na kteréž se mnoho Psuow zběhlo / a požrawsse ty Trupy na Lidj žiwé běhali a mnohé roztrhali. Tam na tom mýstě před tau bitwau/ zabit gest Swatopluk Kníže Czeské / Pán Wálečný od gednoho Wrssowce / kterýž sobě týmm welikau lásku v Boleslawa způsobil/ očemž wýssegi w Rodu Panůw Bořitůw z Budče wypsáno máß. To wssecko se dálo Létha Páně 1109.

Mychala Skarbka Hrabě z Gory/ Listowé Kostela Luběnské°/ tolikéž y Kronyky Polské připomýnagi: Proto / že gest Klásster Luběnský Fundowal a bohatě nadal/ očemž sobě čti v Kromera Kníhy Páté/ tolikéž y Annales Dluhossowé circa annum 1114.

Toho časů žiw byl Skarbimiř z Gory/ a byl Heytmanem Boleslawa Křiwovstého Krále Polského / který Pomořany porazyl / Létha Páně 1106. a wssecky země gich poplundrowal/ s welikau kořistj do Wlasti swé se nawrátiwssy.

Ten potom s týmž Boleslawem Křiwovstým Pánem Wálečným gedauce časů gednoho na Low/ na tři Tisýce Pomořanůw treffil/ kteřýžto chtýce se pomstiti sskody swé/ w padly na Hranice Polské: A toho časů práwě Král gsúce pozwán od gednoho Pána swého na Poswýcený/ bylby Nepřátelům w Ruce w padl / nebo gest neměl s sebau toliko Sto Koný: Wssak nic méně vhlédawssy Lid nechtěl před nými vstaupiti/ ale Bitwu s nými stočil / w kterékžto nemohauce syle Nepřátelské odolati / brannau Rukau vssel/ Očemž sobě čti Hystorye Polské.

Raslawa

Raſlawa Hrabě z Gory mnohé Paměti připomjnagi / kterýžto na wlaſtnjm Grunthu ſwém dal poſtawiti Kláſſter Sulegowſký nad Rzekau Pilcj / yakž o tom Mechowita w Knihách ſwých třetjch pjſſe.

Jan Skarbek Hrabě z Gory / Kláſſteru Pokřiwnickému mnoho Wſý darowal / očemž čti Kronyku Kromerowu. Ta Pokřiwnice ležj w Zemj Sendomirſké nad Rzekau Pokřiwnicy. Byl žiw Létha Páně 1186.

Wſſebor Hrabě z Gory/ byl Heytmanem Koruny Polſké za Krále Wladiſlawa toho gména druhého.

LEta Páně 1279. geden Předek Rodu tohoto gménem Wloſtibor/ byl Arcybiſkupem Hnězněnſkým. Wolen na ten Vřad z Děkanſtwj Hnězněnſkého rc.

Wogtěch byl Weywodau Sendomirſkým. Ten s Tatary ſtatečně ſe potkawſſy / z Luku poſtřelen až tu hned na mjſtě zůſtal / O tom Kromer w Knihách 12. wypiſuge.

Mikuláſs Skora z Gagu byl Kaſſtelanem Kaliſſkým/ kteréhožto Dcera Katerina / byla Abbatyſſy Kláſſtera Oſwětimſkého rc.

PEtřjk Syn Drogoſſlawa Hraběte/ který ſe pſal de Skorzevv, yakž o tom Dlugoſs ſwědčj/ byl Biſkupem Poznánſkým Letha Páně 1265. Wzat byl na ten Vřad z Proboſſtſtwj Poznánſkého rc. gſauce odewſſech w ſwornoſti wolen.

Prywilegie Ruſké wſpomjnagi Skarbka z Gory Gubernátora téhož Knjžetſtwj/ A ten že geſt byl Weywodau Lwowſkým / kterýžto ſpolu s Wincentem z Samotul/ Petrem z Smolice/ Sieňkem z Sennowa/ ty Krage Ruſké w nebyttnoſti Králowſké/ ſprawowal. A to bylo Létha rc. 1436.

PAni Konarſſtj od těchto Hrabat wlaſtnj počátek Rodu ſwého magi. Za paměti Lidſké byl žiw Girj Konarſký Wey-

 woda

woda Kalisský/ kteréhožto byli dwa Synowé Jan Kasstelanem Kalisským / A ten měl Manželku z Rodu Panuow Opalinských ze Bnjna/ Sestru wlastnij Ondřege Opalinského Neywyžssijho Marssalka Králowstwij Polského/a Generala Welké Polský/ od kteréž toliko gedna Dcera žiwa zůstala / Kateřina Manželka Jana Zborowského/Kasstelana Hnězněnského/Odolanowského/ Grudaunckého/a Wolpěnské° Starosty rc.

Adam druhý Syn téhož Weywody/ byl Biskupem Poznánským. Wolen na tu Stolicy po Ondřegowi Czarnkowským/A poněm Lukáss Kostelecký od Stteffana na ten Vřad podán. Welice to wzáctný Rod těch Panuow Konárských z dáwna byl. Pijsse se o gednom Předku gich/ že hragice w Karty s Králem Kazymirem kterýž měl přjgmi Sprawedliwý/welikau Summu Peněz hotowých prohral. Naposledy pak když se giž délegi Králi hráti steyskalo / shrnul wssecky Penijze swé y geho w hromadu. y řekl Král k Konarskému aby o ten Resst sehrali: K čemuž když swolil/ Král magijce wyhranau / takowé Penijze k sobě hrnul. On pak z hněwu welikého a potom z žalosti dal Králi Políček: Což widauce Dwořané spěssně chytili se Konarského / a Krále na to namlauwali aby gey na druhey Den na hrdle ztrestal. Ale wssak Král za to prowiněnij ani mu nelaskawau Twář vkázal / nýbrž těm kteřij ho na to namlauwali / slussnau odpowěd dal / že se toho nedopustj aby gey pro tu přijčinu trestati měl/ Ale raděgi poděkuge/že gest ho w tom wystřijhl/ Nebo Králům nenij náležitá wěc Kostkami ani Karty se zaneprazdňowati.

Tak gest to Rod těch Abdaňkůw vstawičně mstiwý a zapálčiwý býwal/že by o tom mnoho tuto psáti přisslo. Wlastnj Sestra wýss psaného Weywody Kalisského / dána byla k Stawu Swatého Manželstwij Martinowi Zborowskému z Rytwian/Kasstelanowi Krakowskému/kterémuž porodila dewět Synůw. A ti wssyckni gsau tak mstitedlnij že žádné křiwdy strpěti nemohau.

Páni Chogensstij w Welké Polssté/ Rod Starožitný/ byl Jan Chogenský Biskupem Krakowským/ kteréhožto

Kromer

Kromer w Knijhách Pátých wspomijná / kdež o něm toto napsal: Vir Clarissimus, admirabili ingenio, excelso animo, maximo consilio, eruditione & iuris prudentia non vulgari. Toho Biskupa Tělo pochowáno gest w Krakowě na Zámku / w Kostele welikém. Bratra wlastnijho tohoto Biskupa gsau gesstě žiwj dwa Synowé / Jeroným Kanownijk Krakowský / A Petr Chogenský / kterýž se na Dwoře Cýsařůw / Maximiliána a nyněgssijho Rudolffa z mladosti wychowal.

Rod Panůw Bučackých Starožittný / tak yakž ge wspomijnagi Kronyky Polské. Ale wssak giž toho Rodu žádná Osoba Mužského Pohlawij / žiwa nepozůstáwá. Gabryel Bučacký byl Starostau Kamenečkým na Podolij Létha Páně 1260. Mikuláss / Weywodau Podolským. Gijřij a Jan od Walachuow zbiti / yakž o tom Mechowita wypisuge. Michal Bučacký byl Kasstelanem Halickým / o kterémž sobě čti v Mechowity. O druhém Michalowi Starostě Sniatynském Kromer w Knijhách 28. pijsse / kteréhož pro geho statečnost welice wychwaluge.

Z těch o gednom Michalowi Bučackém w Knijze swé 24. toto napsal: Když Tataři s welikau sylau wtrhli do Podolských a Ruských Kragin / že gest gim tento Michal dostatečně odpijral. Čehož těmito slowy dokládá: Ibi pleraq; omnis nobilitas & firmamentum Rusiæ cū Michaele Buczaczio Præfecto Podoliæ concidit &c.

Létha Páně 1460. pořádek Biskupůw Kostela Plockého / prawij býti Jakuba Bučackého / Biskupem téhož Kostela rc.

Theodor Bučacký byl Gubernátorem Kragin Ruských a Podolských / očemž Kromer lib. 28. wypisuge. Za kteréhož že gsů Tataři opět po druhé do Ruských a Podolských Kragin wpád včinili / yakž o tom týž Hystoryk toto napsal: Quos tamen Theodoricus Bucziaczius Præfectus Podoliæ cum expedita manu angustis & impeditis in locis palatos aliquoties adhortus, non leuibus incommodis affecit, multosq; captiuos liberauit &c.

PAni Jazlowěčſſtij kterij ſe pijſſi z Bučače/ ti yak Tytulem tak také y ſamými ſkutky to vkazugi/ že gſau wlaſtnij Potomkowé těch ſlawných Předkůw. Vmřel wěku naſſeho Létha Páně 1577. Giřijk Jazlowěcký Weywoda Ruſký a Heytman Koruny Polſké/ Lubačowſký/ Sniatinſký a Czerwenogrodſký Staroſta/ kterýžto doſtatečně wſſemu Králowſtwj ſlaužil/ gſauce prawým ochráncým před Pohany Ruſkých a Podolſkých Kragin. Za gehožto Heytmanſtwij geſſtě tak welikých ſſkod a nátiſkůw Podolj nepocýtilo/ yako po geho Smrti. Měl Manželku z Rodu Panůw Tarlůw/ s nijž zplodil několik Synůw: Michala Staroſtu Chmelnického/ Muže welice Slawného/ a proti Pohanům vſtawičně hotowého/ ten vmřel bez Potomkůw Létha rc. 1582.

Mikuláſſe Staroſtu Sniatinſkého/ který byl Jankuly Weywodu Walaſkého Nepřijtele Ruſkých Kragin ſe wſſijm Rodem geho yal/ tehdáž když vgijžděl z Walach chtijce ſe oſaditi pod Cýſařem Křeſtianſkým. Přiwezen potom do Lwowa a tam z rozkázanij Sſteffana Battorého Krále Polſkého/ ſtiat geſt. Giné mnohé paměti hodné ſkutky geho/ pro krátkoſt tuto opauſſtjm. Bratřij gegjch/ Ondřeg a Jeroným w mladoſti pomřeli.

PAni Slumowſſtij Rod ſtarožitný/ kteřijž od gednoho Předka s gmenowanými Rody počátek ſwůg magj. Staniſlaw Slumowſký Létha Páně 1573. byl Arcybiſkupem Lwowſkým.

Páni Bialobřezſſtj. Martin byl Biſkupem Kaměneckým a Opatem Mogilſkým rc.

Páni Komorowſſtj w Lenčickém Weywodſtwij Lidé ſlawnij/ z nijchžto geden gménem Lukáſs Komorowſký/ toho čaſu když ſem s tauto Kněhau pracowal/ byl w Službě na Nowém Zámku w Vhřijch/ Mládenec weliké ſyly/ tak že Podkowu nowau z neytwrdſſijho Železa vdělanau Rukami zlámal a neytluſſſij proſtranek roztrhl. Načež ſem yá Očima ſwýma hleděl/ tolikéž y ginij mnozý wzácnij a poctiwj Lidé.

Ten pod Jagrem Turka gednoho/ kterýž ho byl na Kopij wywolal/ ſkrze hrdlo na ſkrz prohnal/ tak že tu hnedky Duſſy wypuſtil. Mnohé giné ctnoſti kteréž w něm panugi tuto připomenauti bych měl ale pro krátkoſt muſſta to ſe zanechati muſý. Na ten čas měl wěku ſwého dwadceti Leth rc.

PAni Penkoslawsstij Rod starožitt-ný y prawij Potomkowé oněchno Hrabat rc. Stanislaw Penkoslawský byl Starostau Sendomirským/kterýžto když mu od Jana Zamoyského wzkázano bylo že mu chce Heytmanstwij spustiti: Od weliké radosti vmřel.

Kryštoff Penkoslawský/yaké platné Službi Wlasti swé činil/ a yak gest se statečně při Domu Rakauském zastawowal/otō na swém mjstě čjsti budeš. Wařičsstij Lidé Rytijřsstij téhož Erbu vžijwagi / Jan Wařičský pod Newlem statečnost swū nad Woyském Mozkewským pokázal/ w kterémžto Bitwě zabit gest.

GJnj mnozý Rodowé/kteřijž s gmenowanými od gednoho Předka počátek swůg magij/ téhož Erbu vžijwagi. Yako Haugwicowé w Krakowském Weywodstwij / Besewsstij w Sendomirském / Bořikowsstij w Sseradské zemi/ z nijchžto geden gménem Frydrych byl Probosstem Sstenberským na Morawě. Přecwičsstj w Lenčickém Weywodstwj. Stanislaw Přecwičský měl Statek swuog w Sendomirském Kragi. Radzanowsstij v Wiklice/ Milkowsstij Lidé wzáctnij/Jakub Milkowský při Janowi Zamoyském slaužjc/w mnohých Bitwách býwal. Jugossewsstij/ Klonowsstij/ Kowalsstij/ Dunikowsstij w Přemyslské zemi/ Bystřegewsstij w Lubělském Kragi/ Dlothowé/Czartkowsstij z Drogického Weywodstwj/ Mikulagewsstij od Gnizna/ Sstiřensstij/ Malcewsstij/ Rogusstij od Rohatina w Ruských Kraginách/Kayměrowé w Lukowském Kragi/ Chorynsstij w Kosstinském Kragi/ Rogožinsstij w Sseradském Weywodstwij / Kuničsstij w Welké Polstě/ Skorossewsstij w Poznanském Kragi/ Oborsstij/ z nijchžto geden gménem Albrecht Oborský/ gsauce Rottmistrem Ssteffana Battorého Krále Polského/ welikau sýlu a statečnost swau před Mozkwau vkázal/ očemž sobě čti Hystoryky Polské. Bialoskorsstij na Dobřinské zemi / byl geden Rottmistrem a Pýsařem Polnijm za Steffana Krále. Wolčkowé w Chelmské zemi / Bořiminsstij w Dobřinské Zemi / Bielensstij/ Czelatyčsstij w Přemyslské zemi / Wažensstij w Plockém Weywodstwij/ Daumbrowsstij w Sseradském Weywodstwij / Kozubsstij/ Psarsstij/ Lesčynsstij/ Mlynkowsstij/ Wogenkowsstij/ Machowsstij kterýmž Erb tento nad Helmem od Ferdynanda Cýsaře proměněn gest / Očemž sobě čti pod Erby Polskými.

Z Těchto wzáctnych Předkůw/ possel Rod Panůw Posadowských z Posadowa/ kteřijž w tomto Margkrabstwij Morawském y na Slézsku Statky swé magij. Za paměti Lidské byl žiw Pan Adam Posadowský z Posadowa a na Wolčině/ kterýž gest měl Manželku z Rodu Panůw Nawoguow z Dolnijho/ starožitného a wzáctného Rodu w Knijžetstwj Slezském kterij vžijwagi za Erb Křijdla Orlowého s nohau zlattau na čerweném Sstijtu. Zplodil s nij Syna Adama/ a Dceru Ewu. Ta neyprwé dána byla za Manželku Panu Frydrychowi Gryžchreyberowi a na Tassemburgku/ kterémuž porodila gednoho Syna. Po geho smrti wdala se potom za Wolffa Oderského z Liděřowa. O kterémž nijže w této Knijze čijsti budess.

PAn Adam Posadowský z Posadowa a na Wolčině/ Syn téhož Pana Adama a Panij Nawogowny etc. W kterémž wždycky to bylo znáti/ že oněchno wzáctných Hrabat z Gory/ Krew w něm byla/ nebo gest byl člowěk k Rytijřským wěcem welmi chtiwý. Poyal sobě Manželku z Rodu starožitného Stawu Panského Panůw z Donina/ s nijž zplodil Dijtky/ kteréž toho času když sem yá tuto Knijhu psal/ žiwé byli. Tento Pan Adam welikau sskodu na Statcých swých od Polákůw wzal/ nebo mu Městečko Wolčin y Wsy k němu náležité wybrali a popalili.

PAn Giřijk Posadowský z Posadowa/ Człowěk welice slawný/ kterýž byl w weliké lásce v Cýsařůw Ržijmských a Králůw Czeských. Od Ferdynanda a Maximiliana w mnohých Poselstwijch wysýlan býwal etc. Měl Manželku Panij Mandalénu Kurcpachownu z Witkowic/ s kterau zplodil Syna Jana Posadowského/ ten gest animi generosi & liberalis/ A dwě Dcery/ Mandalénu/ ta se dostala za Manželku Panu Wáclawowi Labeckému w Knijžetstwij Slezském/ kterýž vžijwal za Erb Dračijho Ocasu tijm zpuosobem yak

gey w

gey w Minucých Mathematycy pokládagj. Druhá Dcera geho byla Maryana/ která dána k Stawu S°. Manželstwý Panu N. Zernowskému Hoffmistru Dworu Pana Biskupa Wratislawského rc. A ti wssycknj w Knjžetstwý Slezském Statky swé magý.

ZDe na Morawě toho Rodu byli ti wlastnj Potomcy. Wspomjná w Hranicých Kámen Hrobowý Pana Kasspara Posadowského těmito slowy: Tuto ležj Vrozený Wladyka Pan Kasspar Posadowský z Posadowa/ kterýž gest vmřel Létha Páně 1542. Tam takéž ležj y Manželka geho / o kteréž tato památka se činj: Létha Páně 1558. W Pátek před Neděli Dewětnjkem / vmřela Vrozená Wládyká Panj Anna Pawlowská z Wydbachu/ pozůstala Wdowa po Panu Kassparowi Posadowským rc. Při tom Textu gsau čtyři Erbowé wymalowánj/ geden Orel a nad Helmem tři Péra Psstrosowé / Druhý tři Péra Psstrosowé / Třetý Panuow z Ludanic / a Cztwrtý Panůw Oderských rc.

PAn Hynek Posadowský z Posadowa/ Syn téhož Pana Kasspara Posadowské°/ a Panj Anny Pawlowský z Widbachu rc. Byl žiw toho času když sem s tauto Knjhau pracowal/ Muž stále mysli y dobře w tomto Margkrabstwj Morawském wssě Panům známý. Měl Manželku Panj Alénu Janaurownu Rodu Starožitného/ s njž žádných Potomkůw neměl rc. Wjcegi toho Erbu kdoby w těchto Kraginách vžjwati měl/ na ten čas wěděti nemohu.

¶ O tomto Rodu čti sobě ssjřegi Hystoryky Polské rc.

O Rodu a Erbě Panůw Rogoyských z Rohoznika rc.

Ti Pani

Ti Páni Rogoyſſtij bžijwagi za Erb Gelena černé° bijlau Rauchau přepaſaného/ yakoby běžijcyho an má Rohy zlatté/ a na Helmě odewřeném dwa Rohy Gelenij / tak yakž tuto z wymalowánj geho lépegi porozuměti můžeſs. Tento Erb geſt nadán od oněch/ no Pohanſkých Knijžat/ Rytijři gednomu který welikau čerſtwoſt ſwau vkazugic/ před Knijžetem za Gelenem ſe puſtil / a držijce w Rukau Ručnjk a neb rauchu/ kterau ſe opaſowal (tak yakž prwé obyčeg Rytijřſkých Lidj choditi byl) doſkočiwſſy toho Gelena na něg tu Rauchu whodil/ a ſwrchu na nij ſe poſadil/ a tak Zwijře to ſedſce na něm Knijžeti oddal. Czehož potom Knijže činijc památku wěčnau/ tomu Rytijři y potomkům geho za Erb Gelena darowal. A tak ten počátek Erbu toho pokládagij ti kteřij ho w Polſtě vžijwagi. Yakož tohoto Erbu geſt mnoho Rodůw wzáctných w Králowſtwij Polſkém. A neypředněgſſij Páni Sobkowé kteřij ſe pijſſi z Sulegowa.

ZA Panowánij Krále Auguſta/ byl geden Staroſtau Warſſewſkým / ten toliko dwě Dcery po ſobě zanechal. Starſſj

dána byla za Manželku Mikuláſſowi Radiwilowi/ který gt nynij Weywodau Wileňſkým. Druhá Seſtra geho byla za Staniſlawem Czolkem a na Zelechowě.

Druhý Bratr toho Staroſty / byl Kaſſtelanem Sendomirſkým a Spráwcým

pokladůw Koruny Polſké/ kteréhožto Synowé gſau geſſtě žiwi/ a dwě Dcery/ gedna dána byla k Stawu Swatého Manželſtwij Janowi Senienſkému/ A druhá Drogewſkému Podkomořijmu Přemyſlſkému.

Ti Páni Sobkowé obgednali ſobě to na Králijch Polſkých že toho Gelena s Korunau na Krku za Erb vžijwagi.

GInij mnozý Rodowé w rozličnných Weywodſtwijch ſe nacházegi kteřijž toho Erbu wlaſtně takowým způſobem yako tito Páni Rogogſſtij vžijwagj. Gſau w Krakowſkém a Sendomirſkém Weywodſtwij Páni Wiktorowé. W témž Weywodſtwij gſau Páni Woyakowſſtij lidé Rytijřſſtij/ kteřijž y w Přemyſlſké zemij Statky ſwé magj.

w Kra/

W Krakowſkém Weywodſtwij gſau Polomſſtij Rod wzáctný / Hrabaňowé / Sſalowſſtij / Dobrotěſſtij / Bruſſkowſſtij / y ginj mnozý.

W Welké Polſſtě téhož Erbu gſau Páni Palečſſtij Rodu Starožittného a wzáctného. Sſebeſtyán Palecký byl Sydlem na Palnkách / toho byla porodila Žebřidowſká wlaſtnij Seſtra Biſkupa Krakowſkého / Bartholoměge Weywody Břeſkého / a Kaſſpara Kaliſſkého. Ten měl Manželku Markétu Okelſkau Staroſty Raděgowſkého Dcerku / kteráž vžijwala za Erb třj Kamenů Zlattých na Cžerweném Poli / tijm způſobem yak gey tuto položený widijs.

Sewerýn Palecký / kterýž dijl ſwůg wzal na Kuyawách mezy Kroſſwicy a Střilném / zanechal Potomky obogjho Pohlawij. Ginij mnozý Rodowé w témž Králowſtwij Polſkém Erbu toho vžijwagj kteréž paměť má ſněſti nemůže.

W Knijžetſtwij Slezſkém Rodowé Starožittnij téhož Erbu vžijwagj: yako Rod Wranických / Rod Ořeſkých kteřijž ſe pijſſi z Syřině / Vrbanowſkých z Vrbanowic / y ginij mnozý.

PAni Rogoyſſtij z Rohožnijka / o kterýchž ſe tuto řeč začala: Rod ſtarožittný a z Rytijřſkých wěcý Slawný / Což ſe y na Potomcých gich ſpatřuge ꝛc. Pana Mikuláſſe Rogoyſkého z Rohožnijka / dáwnij paměti prawij býti Cžlowěkem Rytijřſkým. Ten měl Manželku z Rodu Panuow Mokrſkých / kteřij vžijwagi za Erb černé Střely na Poli Modrém / A nad Helmem Gelenijch Rohůw / geden Cžerný a druhý Modrý. Tu byla porodila Daumbſká z Daumbě Erbu toho / totižto Zlaté Hwězdy na Cžerweném Poli. A ta vžijwala nad Helmem téhož znamenij yako y dole w Sſtijtu.

PAn Jan Rogoyſký z Rohožnjka / Syn Pana Mikuláſſe / pogal ſobě k Stawu Swatého Manželſtwij Panij Hedwiku Kamenſkau / Dceru Pana Woytěcha Ka-

těcha Kamenſkého z Swěrochlowic/ kteřij magi za Erb půl Měſýce Zlattého a w něm Křijž na Czerweném Poli/ A nad Helmem zawřenym třj Pera Pſſtroſowé/ Czerné/ Zlatté a Czerwené. S tau Panij Hedwikau Kamenſkau/ zplodil Syna Jana Rogoyſkého z Rohožnjka.

Tu Panij Hedwiku zplodila byla Panij Heléna Ozarowſká z Ozarowic/ kteráž vžjwala Erbu ſwého tim způſobem: to znamenij geſt zlatté w Modrém Poli/ A nad Helmem Rohy Gelenj/geden Zlattý a druhý modrý.

PAn Jan Rogoyſký ſyn téhož Pana Jana Rogoyſkého / měl Manželku Panij Hedwiku/ Dceru Pana Matěge Wlka z Petrowic. Erbu toho/yako y Páni Kamenſſtij/ to geſt půl Měſýce Zlattého a w něm Křijže. Toho Pana Matěge z Petrowic/ byla Matka z Rodu Panůw Remběſkých z Sſeradſkého Weywodſtwij/ kteřij vžijwagi Erbu ſwého tijm způſobem totižto Hlawy Zubrowý Czerný Mečem probodený/ na Zlattém Poli/ a nad Helmem z Koruny Ruky Zbrogné s Mečem dobytým. Ten Erb má počátek ſwůg wlaſtnij od Panůw z Perſſteyna / toliko že gt geden z Rodu toho Bratra ſwého wlaſtnijho Děkana Hnězněnſkého zamordowal/ za kteraužto přjčinau Erb geho mu geſt proměněn/ a na mijſto Haužwe kteráž Zubrowý Hlawě w Chřipich byla/ Meč ſkrze Hlawu mijmo Vſſi probodený/ na znamenij Mordu toho/ k vžijwáni dán. Očemž doſtatečněgi w Erbijch Polſkých wypſáno máſs.

Tu Panij Hedwiku z Petrowic/porodila byla Hedwika Sſadowſká/ která měla za Erb Nohu Zbrognau s Oſtruhau / ten Erb nadal Boleſlaw Chrabry Král Polſký/Rytijři ſwému/ kterýžto zaſtupugijce Krále před Nepřijtelem kterýž na něg dotijral/ Nohu geho vtial a s Koně ſwalil / yakž otom Kronyky Polſké ſwědčij.

PAn Jan Rogoyſký z Rohožnika a na Welkých Paniowach/ Neyſtarſſij Syn Pana Jana Rogoyſkého a Panij Hedwiky

wiky z Petrowic. Poyal sobě k Stawu Swatého Manželstwij Panij Dorothu Sstěrnskau z Sstěrn/ kteráž vžjwala za Erb puol Měsýce a Hwězdy

zlaté na modrém Sstijtu / a nad Helmem z Koruny Pawowýho Ocasu a w něm téhož znamenij yako y dole. Potomcy gegich žiwi zůstáwagi.

PAn Stanisslaw Rogoyský/a na Biskupicých / druhý Syn téhož Pana Jana / kterýžto hned z mladosti swé / byl w Službách dwau Cýsařůw Ržjmských a Králůw Cžeských/ Maximiliana druhého / a Rudolffa téhož gména druhého. Cžástokráte w pilných potřebách do Polský od nijch posýlán býwal / což se tuto pro krátkost mlčenijm pominauti musý. Má Manželku Panij Elisstu Libenickau z Wrchowisst na Libenicých a Genikowě ꝛc. Rodu starožittného

a wzáctného w Králowstwij Cžeském / kteřij vžijwagi Erbu swého tim způsobem/ a nad Helmem z Koruny půl Gednorožce. Ti vžijwali Stawu Panského/ yakž otom List Frydrycha Cýsaře wyswědčuge / čehož gest gim y Král Ludwik potwrdil ꝛc. S tau Panij Elisskau zplodil dwě Dcery Annu a Hedwiku.

PAn Giřij Rogoyský z Rohožnika a na Malostowicých/ třetij Syn Pana Jana Rogoyského. Ten mladá Létha swá w Službach Rytijřských w Wlaských Kraginách strawil/ potom w Maltě mezy Rytijři Maltenskými na Moři y w giných tážených proti Pohanům býwal. Měl Manželku z Knijžetstwij Lužického/ Panij Worssylu z Posternu / kteráž mu porodila gednu Dceru/ ta y s Matkau spolu vmřela.

Pan Wáclaw Rogoyský Bratr těchto Panůw ꝛc. Mladá Létha swa na Dwoře Augusta Kurffirssta Saského wychowal. Na ten čas bez Manželky zůstáwá.

PAn Kaſſpar Rogoyſký z Rohožnika a na Rohožniku/ byl Sſkolmiſtrem v Wyſoce Důſtogného a Oſwjceného Knjžete a Pána/ Pana Staniſlawa Pawlowſkého Biſkupa Olomauckého ꝛc. Cžlowěk mnohých Kragin powědomý. Ten za mladých leth ſwých byl v Božjho Hrobu w Geruzalémě. Potom poyal ſobě k ſtawu Swatého Manželſtwj Panj Dorothu Rogowſkau z Kornic/ s njž zplodil tři Syny: Jana/ Kaſſpara/ a Balthazara/ Balthazar w dětinſtwj vmřel.

PAn Mikuláſs Rogoyſký z Rohožnika ꝛc. gſauce neyprwé na Dwoře Maximiliána Cýſaře/ potom byl neywyžſſjm Weybérčjm w Hornjm Slézſku/ vmřel neženatý. Mathyáſs Bratr geho tolikéž bez Manželky vmřel.

Walentin Rogoyſký z Rohožnika/ gſauce w Službě Cýſaře Rudolffa toho gména druhého/ vmřel w Praze. Ti wſſickni gmenowanj Bratřj byli Synowé Pana Jana Rogoyſkého z Rohožnika/ a Panj Hedwiky z Petrowic ꝛc.

¶ O giných Rodých kteřjby toho Erbu vžjwali na ten čas wěděti nemohu.

O Rodů a Erbě Panůw Martinkowſkých z Roſeče.

ROd tento geſt welice Starožitný kteréhožto Předkowé Lidé ſlawnj z hrdinſkých ſkutkůw býwali/ tak yakž o tom Hyſtorye ſwědectwj wydáwagi/ O tom ſobě čti w Kronyce Haykowé circa annum 960.

Když geſt Boleſlaw Knjže Cžeſké na Vhry a Morawany/ s welikau mocý táhnauti vmjnil/ Lid ſwůg Wálečný na dwě Woyſka rozdělil. Nad gednjm včinil Heytmana Boyſlawa Syna Hroſſowa/ A druhé Woyſko poručil Stoſſkowi Synu Brzomirowu

mirowu ze Pſſowa. Kteřyžto poyawſſy Lid ten/ každý z nych pilně ſe o to ſtaral/ yakby neylépe a neywděčněgi Pánu ſwému zaſlaužiti ſe mohl. Y wtrhl geſt Boyſlaw s Lidem ſwým do Morawy/ a Hradůw Děblyna a Lomnice dobyl/ na kterýchž welikau kořiſt pobral/ a weda s ſebau Sedm Seth Wěznůw/ do Czech ſe nawrátil. Tak také y Heytman Woyſka druhého doſtatečným ſe w ſlužbě ſwé vkázal/ nebo geſt welikau ſſkodu a zágem w Morawě včinil/a pewného Hradu Dřewiče na kterémž mnoho Střjbra nalezl/ mocý dobyl. A tak tehdáž na té Woyně Erb tento počátek ſwůg wzal/ kterýž až poſawád w Králowſtwý Polſkém gmenuge ſe Dřewiče/ A toho vžýwagi Rodowé wzáctný/ ti genž od toho Předka kterýž zagel do Králowſtwý Polſkého okolo Létha Páně 1000. počátek ſwuog wedau/ yakž ti ſe to nýžegi pokáže. Tento Rytýř vžýwal neyprwé za Erb půl Měſýce/ až potom na znamený weliké ſtatečnoſti geho/ přidány gſau k němu dwě Hwězdy/ geſtli že od Czeſkého/čili od Morawſkého Knýžete/ to doſtatečně wěděti ſe nemuože: toliko ta památka v Dluhoſſe Hyſtoryka Polſkého ſe nacházý/že Erb tento/kterýž on gmenuge Dřewiči/ přineſen geſt z Czech aneb z Morawy do Králowſtwý Polſkého.

ZA Panowánj Leſſka Czerného/ zwſpomýnagi Kronyky Polſké Prokopa z Dřewiče/ kteryžto že geſt neyprwé témuž Knýžeti nowinu přineſl že geſt wolen na Knýžetſtwý Polſké/ začež geſt byl hogně vdarowán.

Ti Dřewičowé potomkowé wýš gmenowaného Rytýře/ založili Měſtečko a Zámek mezy Sendomirſkým a Rawſkým Weywodſtwým/ a dali mu gméno od přígmi ſwého Dřewiče: kterýžto Zámek na ten čas giný Rod opanowal/gegichžto potomcy gmenugi ſe tolikéž Dřewickými z Dřewiče/ ale wſſak toliko od Měſtečka a Zámku toho.

Gmenowaného Prokopa z Dřewiče/ gſau wlaſtný Potomkowé w Králowſtwý Polſkém Páni Zagenčkowſſtý/ z gegýchžto Rodů Auguſtus Král Polſký vmýnil byl wzýti gednu Pannu z Fraucymeru Králowny Anny Seſtry ſwé k Stawu Swatého Manželſtwý/ Očež geſt potom s Seſtrau ſwau weliké nepřjzně wedl. Až napoſledy ſmrt tomu wſſemu konec včinila.

Téhož Erbu w Králowſtwý Polſkém vžýwagi Poplawſſtý Lidé Rytjřſſtý/ y giný mnozý.

Zde na

ZDe na Morawě gsau toho Rodu yakž se o tom wýšsegi zmjnka včinila Páni Martinkowsstj. Ale wssak wěděti dostatečně nemohu/ yak dáwno w tom Kragi se osadili/ nebo w žádných pamětech gich nenacházým: Toliko za Panowánj Ferdynanda Krále Cžeské°/ Tytulář Starý Cžeský/ Létha ꝛc. 1534. wydaný připomjná Pana Jana Martinkowského z Roseče a na Dožicých.

Potom Létha Páně 1556. w některých Listech nacházým giné dwa totižto Pana Jana Starssjho Martinkowské° z Roseče a na Dožicých/ a Pana Jana Mladssjho Martinkowského z Roseče a na Děssetických.

TOho času když sem s tauto Knjhau pracowal/ w tomto Margkrabstwj Morawském žiwi byli ti Páni Martinkowsstj z Roseče. yako napřed Pan Girżjk Martinkowský z Roseče a na Litenčicých / Pan Adam Martinkowský z Roseče a na Zástřizlých / Pan Zdeněk a na Zborowicých/ Pan Gindřich / Pan Zygmund/a Pan Kryštoff Martinkowsstj z Roseče.

PAn Zdeněk Martinkowský z Roseče a na Zborowicých/ Pogal sobě k Stawu Swatého Manželstwj Panj Elissku z Zástřizl / Dceru Pana Jarosse z Zástřizl a na Zidlochowicých ꝛc. pozůstalau Wdowu po Nebosstjkowi Panu Buryanowi Ořechowském z Honbic ꝛc. kteráž mu porodila syna Jana/ a ten w Dětinstwj vmřel.

¶ O giných/ gestli že Manželky aneb yaké potomky magj dowěděti sem se nemohl ꝛc.

O Erbě a Rodu Panůw Krčmůw z Koněpas.

Erb a Rod těchto Panůw Krčmůw z Koněpas/ gt welice starožittný / kterůž ge= sstě od oněchno dáwnůch Pohanských Mužůw počátek swůg wedau. Předkowé gich wyssli do tohoto Krage z Vher / kdežto weliké Statky měli/ yakž se to z některých pamětj nacházý. Zde na Morawě starožitnost gich wyhledati se nemůže/ toliko že od dáwnjch časuow s wzáctnými Rody spřjzněnů swé magj / to na mnohých mýstech w této Knýze se vkázalo.

Pana Benesse Krčmu z Koněpas a na Zeleticých/ w některých pametech nacházým/ kterýž gt byl toho přjtomen když gest Pan Jan Zdánský z Zástřizl/ prodáwal statek swůg a Panstwů Zdánské a Násedlowské Panu Albrechtowi Czernohorskému z Bozkowic a na Bučowicých zč. Tam tolikéž mezy ginými Pány podepsaný se nacházý Pan Aleš Krčma z Koněpas. A to se dálo Létha Páně 1558. očemž sobě sslýřegi čti w Rodu Panůw z Zástřizl.

Pan Bohusslaw Krčma z Koněpas o kterémž tolikéž wýssegi w Rodu Panůw z Zástřizl zmjnka se včinila. Měl Manželku Panů Bohunku z Zástřizl Dceru Pana Jarosse Morkowské° z Zástřizl / s nůž zplodil syna Michala Krčmu z Koněpas/ a Dceru Johanku. Po gehožto Smrti wdala se za Pana Jana Janaura z Strachnowa a na Zandowicých/ yakž o tom w Rodu Panůw z Zástřizl wypsáno stogi.

TOho času když sem tuto Knjhu psal/ byli žiwi ti Páni Krčmowé z Koněpas: yako Pan Beneš Krčma z Koněpas a na Czetechowicých/ a Pan Jan Krčma z Koněpas a na Zeleticých. O nůchž gestli že yaké potomky magj dowěděti sem se nemohl. Gsau gesstě někteřů z toho Rodu neženati/ Mládency po Rytýřských wěcech welice dychtiwů / z nůchžto geden byl na Dwoře Vrozeného Pána / Pana Frydrycha

Starssů

Starssyho z Žerotijna a na Zidlochowicých/ Człowěk w Rytijřských wěcech zkussený. O giných wssech wěděti ani na žádném doptati sem se nemohl.

O Erbě Pannow Ořechowských z Honbic.

PRzedkowé Erbu tohoto / vžijwali znamenij Rytijřského tim způsobem/to gest půl Pole modrého a druhe polowice zlatteho/ A nad Helmem zawřeným dwa Bůwolowé Rohy/Fassrnochy dolů potažené modré a zlaté barwy. Gest to Rod welice starožittný/ ale wssak od Hystorykůw pro nedbánliwost/ připomenu tim pominut/ o kterémž co se gest kde wyhledati mohlo tuto krátce se pokáže.

PRzemysla z Honbic/Hágek Hystoryk Czeský Létha Páně 1355. připomijná/ proto: že gest s Bohussy Probosstem Kostela Lithoměřického/ Janem z Wartmberka Kanownjkem téhož Kostela/ Petrem z Sselmbergka/ Mikssem z Landssteyna/ a Wáclawem z Swábenic/ genž byli wýbornij Latinicy / poslán byl od Cýsaře Karla toho gména čtwrtého / do Města Papie / magijce sobě to poručené aby od něho žádali Papianských/aby gemu wydali Tělo Swatého Wijta Mučedlnjka. Očemž sobě ssijřegi čti v téhož Hystoryka.

LEtha Páně 1482. w některých starých Listech náležegijcých Panům z Zástřizl kteréž se na Hradě Buchlowě nacházegi: wspomjnági se dwa Pánj z Hőbic/totižto Markwart a Giřijk Bratřij z Honbic a z Ořechowého/ a při njch Pan Ctibor z Landssteyna a na Swětlowě/ Pan Jan z Zástřizl/ Wijtek z Walu a z Biskupic/a Jan z Wlachowic rc.

PAna Jana z Honbic mnohé Starožitné paměti připomijnagi / ten že geſt k Liſtu gednomu / kterýmž geſt Giřijk z Záſtřizl poſtupowal půl Statku Morkowſkého Panu Jaroſſowi z Záſtřizl / Pečet ſwau přjwěſyti dal. A wedlé něho Pan Adam z Sſtrabenic / Pan Jan z Záſtřizl a z Nemotic / Pan Ctibor z Záſtřizl a ze Lhoty / Pan Protiwec z Záſtřizl a z Czeykowic / a Pan Honeſs z Záſtřizl a z Luſkowic. Očemž ſobě ſſijřegi w Rodu těch Panůw čijſti můžeſs.

PANa Wáclawa z Honbic Létha Páně 1507. w Liſtech ſtarých na Buchlowě nacházým / kterýžto že geſt byl na Smlauwě Přátelſké mezy Pány z Záſtřizl / ſpolu s Urozeným Pánem / Panem Wladiſlawem z Kunſtátu a na Hodoníně / Hynkem z Zakržan a w Tučapjch / Wáclawem z Ořechowého Sudým menſſijho Práwa Krage Olomauckého / Buryanem z Welčnowa a na Weletinách / a Beneſſem z Ořechowého rc.

Toho čaſu w některých giných Liſtech připomijná ſe Pan Jan z Honbic a na Moſſtěnicy rc.

PAna Jana Mladſſijho z Honbic a na Nežděnicých / w Liſtech týmž Panuom z Záſtřizl náležitých nacházým / ten že geſt byl přjtomen když Giřijk a Adam z Záſtřizl / Statek po Panu Adamowi z Záſtřizl Otcy ſwém pozůſtali / mezy ſebau rozdělili. Přičemž gſau byli Urozenij a Statečnij Rytijři / Buryan Swětlowſký z Welčnowa / Buryan Sſelndorff z Hornſſperku / a na Nowém Swětlowě. A Urozenij Wládyky: Markwart Hřiwin z Augezda / Wáclaw Wlachowſký z Wlachowic / Giřijk Wlachowſký z Wlachowic a na Teſſowě / a Jan mladſſij z Honbic a na Nežděnicých rc. A to ſe dálo Létha rc. 1533.

ZA Panowánij Ferdynanda Krále Czeſkého / Létha Páně 1534. připomijnagi ſe někteřij Předkowé Rodu tohoto /

yako Pan Jan Ořechowský z Honbic / Pan Wáclaw Ořechowský z Honbic / a Pan Mathyáš Ořechowský z Honbic.

Tento Pan Mathyáš / pogal sobě Mǎželku z Rodu Panůw Sskolbaských z Doloplaz / kteráž mu porodila Syna Wáclawa Ořechowského z Honbic.

PAn Wáclaw Ořechowský z Honbic Syn Pana Mathyáše Ořechowského a Panij Sskolbaský z Doloplaz / pogal sobě k Stawu Swatého Manželstwij Panij Ewu z Hrádku Rodu Starožitného / wlastnj Sestru Vrozeného a Statečného Rytijře Pana Mikuláše z Hrádku a na Nowem Zámku / Podkomořijho Margkrabstwij Morawského / kterauž byla porodila Panij Kateřina Střelowná z Lukawice zc. zplodil s nij dwa Syny / Mathyáše a Albrechta.

PAn Mathyáš Ořechowský z Honbic Starssij Syn Pana Wáclawa Ořechowského z Honbic a Panij Ewy z Hrádku / Má Manželku Panj Zuzannu z Zásstřizl / Dceru Pana Jaroše Morkowského z Zásstřizl a na Zidlochowicých / kterauž byla porodila Panij Johanka z Drnowic / pozůstalau Wdowu po Nebosstijkowi Panu Girjkowi Zaubkowi ze Zdetjna a na Zduňkách. Zplodil s nij dwě Dcery kteréž na ten čas žiwé gsau.

Albrecht Ořechowský z Honbic druhý Syn Pana Wáclawa Ořechowského / w mladém wěku swém vmřel. Wlastnij Sestra gegijch gménem Bohuňka w Stawu Panenském zůstáwá.

PAna Buryana Ořechowského z Honbic a na Zborowicých / mnohé Paměti připomijnagi. Ten měl Manželku Panij Eli-

nj Elisskų z Zástřizl/kteráž mu porodila gednu Dceru / ale wssak w mladosti vmřela. Po smrti toho Pana Buryana Ořechowského/ wdala se za Pana Zdeňka Martinkowského z Rosiče / s nijmž zplodila Syna Jana / Očemž se giž wýssegi doložilo.

¶ O tomto Rodu na rozdijlných mijstech w této Knijze zmijnka se činij.

O Rodu a Erbě Panůw Boreňských z Rostropyc.

ERB a Rod tento w Knijžetstwij Slezském gest Starožittný a wzáctný/ kteréhož mnozý ginij Rodowé vžijwagi. Nadán gest od oněchno dáwnijch Wálečných Knijžat/ za Hrdinské skutky Předka Erbu toho / kterýž Zámku gednoho řečeného Kozla statečně obránil/ Očemž Kromer w Knijhách swých Pátých/ wypisuge/ A tu Wognu wspomijnagic / těmito slowy začijná: Quod autem de excursione Boleslai ad Boemorum fines attigimus, Ita se habuit: Cozle opidum supra odrã situm ad reprimendas Boemorum seu Morauorum incursiones, per oportunum cõflagauerat: Suspicabatur Boleslaus dolo Boemorum incendium id conflatum esse: eosq; mox locum denuo munituros & præsidio firmaturos, ni ipse anteuerteret. Ten Boleslaw magijce pilnau cestu před sebau do Prus/ kde gest Nákle dobýwal/ nemohauce tak pogednau s Lidem tijm s pracowaným k Zámku Kozlu přispěti/ a od Zbyhněwa Bratra swého žádné pomocy dostati nemoha / sebrawssy toliko nětco málo Lidu/ kteřijž mu dobrowolně w tom nápomocni byli/ k tomu Zámku pospijssyl/ a odehnawssy Nepřátely/ Zámku welice zplundrowaného ale wssak od Rytijře aneb Rottmistra swého obráněného/ dostal/ kterýžto hnedky naprawil/ a Rytijře toho hogně darowawssy / Zámek wsseliyakými potřebami opatřil/ a wětčij mu pomoc k obraně zanechal. Ten nosyl za Znamenij Rytijřské gednu Wěžij/ k kteréž gest mu gmenowaný Král za geho statečnost druhau přidal / a nad Helmem tolikéž dwau vžijwati rozkázal. A to se dálo Létha Páně 1106.

Toho Rytijře Potomkůw/ na ten čas dostatečně poslaupnost wywesti nemohu / nebo by mi to s welikau prácy přigijti musylo: Ale

wſſak w Polſkých a Slezſkých Erbjch/ (dáli Pán Bůh zdrawý) to ſe dokázati může. Tu toliko o těch o kterýchž ſem doſtatečnau wědomoſt měl zmýnku krátku včinym.

TOho Erbu w Králowſtwý Polſkém vžýwagi Nidečſſtý. Byl Ondřeg Patrycyus Nidecký Proboſſtem Warſſewſkým / Archydyákonem Wileňſkým/ Kuſtoſem Klecenſkým/ Krakowſkým/ Sendomirſkým / a Pultowſkým Kanowníkem/ Člowěk welice včený a obzwláſſtný weymluwnoſti. Ten potom naposledy byl Biſkupem Wendenſkým w Jnfflantich.

W Témž Králowſtwý Polſkém téhož Erbu gſau Wěpřewſſtý yakž o tom Liſt Wáclawa Knjžete Oppawſkého a Ratiborſkého ſwědectwý wydáwá / kterýž geſt pſán Létha Páně 1467. Ten Statek Wepř/ wěku naſſeho kaupil byl Petr Myſſkowſký Biſkup Krakowſký. Očemž ſobě ſſýřegi čti pod Erby Polſkými.

NA Slezſku tohoto Erbu bžýwagi mnozý Rodowé wzáctný/ yako Oſſynſſtý a Raſſycowé kteřýž ſe pýſſy z Malého Kotuljna.

Některé Starožittné Paměti/ wſpomýnagi dwa Předky Erbu a Rodu tohoto / za čaſu Přemka Knýžete Oſwětimſkého a Toſſeckého / totižto/ Matěge Oſſynſkého/ a Sſteffana Raſſyce z Malého Kotuljna/ Očemž ſobě ſſýřegi čti Liſt téhož Knýžete w Rodu Panůw Cyganůw z Slupſka. Gehož geſt datum Létha Páně 1461.

ZDe na Morawě toho Erbu bžjwagi Páni Borenſſtý z Roſtropyč/ Lidé wzáctný a Rytýřſſtý. Filip Boreňſký z Roſtropyč hnedky z mladoſti w Vhřých w potřebách proti Turkům vhlawným nepřátelům Křýže Kryſtowa býwal rc. Potom gſauce Heytmanem Kroměřižſkým/ doſtatečně Biſkupům Koſtela Olomauckého ſlaužil. Za gehožto Vřadu Zámek Kroměřižſký welice okráſſlen geſt/ tolikéž y Zámek Kelče Nákladem Wyſoce Důſtogného a Oſwýceného Knýžete

Pana

Pana Stanislawa Pawlowského Biskupa Olomanckého rc. w nowě postawen.

Tento Pan Filip Bořeňský z Rostropyč měl několik Manželek/ s nimiž zplodil tyto Potomky: Adama/ kterýž mladá Létha swá wychowal na Dwoře Oswijceného Knijžete Giřijho Radiwila/ Kardynála a Biskupa Krakowského rc. Wáclawa/ Ctibora/ Jana/ Getřicha/ Jarosse/ Tasa/ a Ozwalda. A Dcery/ Ewu/ Mandalénu/ Katečinu a Annu. Ginij gesstě Synowé y Dcery geho w Dětinstwij zůstáwagi rc.

Toho Erbu užijwagij Páni Hodičsstij z Hodic / magi býti w Modrém Poli dwě Slonowé Trauby bijlé/a na hoře nad odewřeným Helmem / též znamenij yako y dole w Sstijtu. Gest to Rod welice starožitný w Králowstwj Cžeském/ O kterémžto yá nemohauce se dowěděti rozrozenij gich / tuto dostatečně psáti nemohu/ Wssak nic méně o kterých se kde zmijnka činij/ tuto připomenu.

ZA Panowánij Ferdynanda Krále Cžeského a Margkrabě Morawského/ w některých Pamětech Létha Páně 1534. nacházým Pana Oldřicha Hodického z Hodic / a při něm Pana Wáclawa a Wawřince Hodické z Hodic.

Toho času když sem s tauto Knijhau pracowal/ byl w tomto Margkrabstwj Morawském Pan Jan Hodický z Hodic. Ten gestli že Manželku aneb yaké Dijtky má / dowěděti sem se nemohl.

W Témž Králowstwij Cžeském toho Erbu gsau Sádlowé/ a pijssi se z Kladrubec. Za Panowánj Maximiliána toho gména druhého Rzijmského Cýsaře / Vherského a Cžeského rc. Krále rc. žiwi byli Bawor Sádlo z Kladrubec/ a Wylém Sádlo z Kladrubec rc. O giných kteřijby toho Erbu užijwati měli/ na ten čas wěděti nemohu/ o kterémž na swém mijstě ssijřegi se doložij.

Liſt
O Erbě Pana Pawla Kautſkýho z Koſtelce.

ROdu tohoto Předkůw od počátku gich/ doſáhnauti nemohu/ kteřÿž vžÿwali za Erb Ruky zbrogné až po ſamé Rameno na bÿlem Poli/ a nad Helmem zawřeným třj Prutů Liliumowých rozkwětlých tÿm způſobem yak gey tuto položený widjſs. Za Panowánÿ Wladiſlawa Krále Czeſké° / a Margkrabě Morawſkého / na Liſtu gednom nacházým Pana Jana Kautſkého z Koſtelce/ kteréhož týž Wladiſlaw Král pro geho Hrdinſké ſkutky/ kteréž w mnohých Bitwách ſtatečně pokazowal/ welice wychwaluge. Toho Liſtu dátum geſt w Praze/ Létha Páně 1497.

TEnto Pan Jan Kautſký z Koſtelce/ tak yakž ſe to w některých pamětech nacházý/ Měl Manželku Panj Kateřinu Razyckau ze Wchynic/ Rodu ſtarožittného w Králowſtwj Czeſkém/ kteřÿž vžÿwagÿ Erbu ſwého tÿm způſobem. Zplodil s nÿ Syna gménem Bohuſlawa Kautſkého z Koſtelce.

PAn Bohuſlaw Kautſký z Koſtelce Syn Pana Jana Kautſkého z Koſtelce a Panÿ Kateřiny ze Wchynic/ poyal ſobě k ſtawu S°. Manželſtwÿ / Panÿ Johanku Žichowcownu z Duban Rodu tolikéž Starožittného w Králowſtwÿ Czeſkém ꝛc. kterýžto Rod giž zhynul. Ta mu porodila tři Syny/ Woldřicha/ Jana/ a Giřÿka.

Tato Panÿ Johanka Žichowcowna z Duban/ pochowána geſt w Lithoměřicých w Kláſſteře Swatého Michala/ nad gegÿmžto Hrobem geſt Kámen/ a na něm tento Text wyteſaný ſe ſpatřuge: Létha Páně 1539. vmřela geſt Vrozená Panÿ Johanka/ Vrozeného Pana Pawla Žichowce z Duban Dcera/ a Manželka Vrozeného Pana Bohuſlawa Kautſkého z Koſtelce/ gegÿžto Duſſy Pán Bůh rač miloſtiw býti.

PAn Jan Kautſký z Koſtelce / Syn Pana Bohuſlawa a Pani Johanky Žichowcowny z Duban. Měl dwě Manželky / Prwnij Panij Johanku z Zahrádky / kteráž zanechawſſy mu Syna Karla / z tohoto Swěta powolána geſt. Po gegijžto ſmrti poyal ſobě druhau Manželku / Panij Johanku Kabowu z Rybnian Rodu ſtarožitného a wzáctného w Králowſtwij Czeſkém / s nijž zplodil Syna Pawla.

PAn Pawel Kautſký z Koſtelce / od Panj Johanky Kábowny z Rybnian porozený / poyal ſobě k Stawu Swatého Manželſtwij / Panij Dubru Wěžnikownu z Wěžnik / kteráž vžijwala Erbu ſwého tim způſobem na čerweném Poli. Ta mu porodila ſedm Synů a pět Dcer. Synowé geſſtě dwa žiwi zůſtáwagi / totižto Adam a Bohuſlaw / ti na ten čas gſau w Olomaucy w Kollegi Gezuwitůw / z těch pak pěti Dcer / geſſtě tři žiwé gſau / Ewa / Weronyka / a Dubra / neyſtarſſij z nijch gedenácte Leth ſtáři geſt.

¶ Toho Erbu kdoby wijcegi w tomto Margkrabſtwij Morawſkém vžijwati měl / žádný ſe nenacházý.

O Erbě a Rodu Panůw Studnicůw z Studnic.

NAcházym w Byſtřicy nedaleko od Měſta Olomauce / Erb Panuow Studnicůw z Studnic a na Byſtřicy / z nijchžto o gednom na Žalmijch Pargamynowých / tato zmijnka ſe činij: Dominus Andreas de Studnic alias de Byſtric, ſupremus Camerarius Imperatoris Sigiſmūdi, nec non filius eius Dominus Venceſlaus, Strenuus Miles de Studnic, ad laudem DEI & ſanctorum eius, nec non ad laudem Beatæ Mariæ Virginis, &

Sancti

Sancti Ioannis Baptistæ huius Ecclesiæ in Bystricz Patroni, pro animabus iam defunctis Parentum & progenitorum suorum, hoc opus fieri fecit.

W témž Kostele pochowána gest Paný Manželka geho / o kteréž Kámen Hrobowý swědčý těmito slowy: Anno Domini 1454. feria secunda post Pascha, obijt Nobilis Domina Margareta de Kniezic. Conthoralis Domini Andreæ de Studnic, hic sepulta. Erbu vžýwala tým zpuosobem / to gest dwau Klobauků Kardynálských na Poli modrém.

NAcházý se w Kronykách Polských o Předcých Erbu tohoto zmýnka dostatečná. Že času toho když gi pod Malburkem Wladislaw Jagello Král Polský s Woyském ležel / welikau statečnost Giřý Studnic vkazowal. Měl pod swau spráwau Czechy Muže wýborné s kterýmižto pokud toliko Služba proti Křižowníkům trwala / weliké měl gméno pro Hrdinské skutky / nebo gsau gey wěděli býti welikého a wzáctného Rodu z těchto Kragin / což gest y sám skutek dokázal / že gest w wsseliyakých poražkách / nesmrtedlnau paměť spolu s nými sobě dobýwal. Ten potom s welikými Kořistmi skrze Slézsko gedauc / oženil se / a poyal sobě k Stawu Swatého Manželstwý / gednu Pannu starožittného a wzáctného Rodu Strachwicownu Geraltskau / kteráž vžýwala za Erb dwě Lilium. A to se dálo Létha Páně 1499. giž za Panowáný Kazymira Syna Jagellowého. Wzal po též Strachwicowně Geraltské Manželce swé Statek Geraltice / půl druhé mýle od Byčyny w Knýžetstwý Slezském / a zplodil s ný Syna Jana.

JAn Geraltský z Studnic / Syn Giřýka z Studnic / Rottmistra welice slawného / měl Manželku Precylwicownu Rodu starožittného / kterýžto Rod vžýwá za Erb Oslowé Hlawy / a ten w Polsstě gmenuge se půl Kozyc / proto / že magj nad Helmem půl Kozy. Byl to Muž welice slawný a w Rytýřských wěcech zkussený / kterýž měl welikau lásku od Králůw Czeských a Vherských / zanechal po sobě Syna téhož gména Jana.

PAn Jan Geraltský z Studnic a na Geralticých / ten wěku mého byl člowěkem wzáctným ačkoliw na Letech sessli/ale wssak srdce gesstě w něm welikau hodnost předkůw geho vkazowalo. Poyal sobě za Mážzelku Hedwiku Kozlikownu / gegižto ctnosti a pěkných obyčegůw netoliko wymluwiti / ale ani w tak krátkém můstě wypsati mohu. Zplodil s nij osm Synůw / z nijchžto gesstě toho časů když sem tuto Knijhu psal / pět žiwých zůstáwalo. A ti wssickni byli Mužowé slawnij z swých hrdinských skutkůw/ kteréž w můstech poctiwých dokazugi.

GIndřich a Albrecht w Králowstwj Vherském na Službě gsau: ti častokráte w krwij Pohanské Ssawle swé máčegi. Adam třetij Bratr gich slaužij w Pomorské Zemi/Knijžeti Prusskému. Bartholoměg z Studnic / gsauce w Rotě Pana Redera Rottmistra welice slawného a nesmrtedlné paměti hodného w bitwě té kteráž pod Byčynau byla w Ruku postřelen a na nij ochroměn. Pátý a neystarssij Bratr gich gménem Wáclaw/ Hospodářstwijm se zaněprazdňuge.

Tento wýss gmenowaný Pan Jan z Studnic / měl tolikéž ssest Dcer. Gedna dána byla za Manželku Panu Slawikowi/ Druhá se dostala Panu Skalowi / a třetij Panu Jakubowskému. Giné gesstě tři okolo Létha Páně 1588. byli newdané / totižto Panna Dorotha/ Panna Barbora/ a Panna Kateřina.

¶ Toho Erbu gestli že gesstě w tomto Margkrabstwij Morawském Potomkowé zůstáwagi/ dowěděti sem se nemohl.

O Rodu a Erbě Panůw Otikůw z Penčic a z Oldřissowa.

ROd tento wżýwá za Erb / půl Labutě býle na modrém Sstýtu / a nad Helmem zawřeným Labutě s křidly rozčepeyřenými / wlastně tak tým způsobem yak gey tuto položený widýss.

Počátek Erbu toho / tento býti prawý: že gedauce při Knýžeti Rytýř geden / před nýmž welikau sylu swau vkázal / tak že Labuť žiwau y s péřým na poly přetial / yakoby gi na schwále někdo přestřihnauti chtěl: Začež gest od Knýžete znamenýmm tim na wěčnau památku darowán. Což gestližetak bylo / tehdy gest to wěc podýwení hodná / nebo wětčý to syla byla / nežliby žiwého Wola stýti měl.

LEtha Páně 1261. paměti Kostela Olomauckého / zmýnku činý o Zaslawowi z Penčic zc. Kterýžto že gest byl při potwrzený Práw a Swobod téhož Kostela Olomauckého. Tam wedlé něho mnoho giných Panuow a Rytýřstwa se připomjná / o kterýchž wssech ssyřegi při Městě Olomaucý zmýnka se včiný.

NEkteré starožitné paměti wspomjnagi Pana Sstiastného Otýka z Penčic a z Oldřissowa / kterýž gest měl Manželku Paný Mandalénu Běsownu z Hrusstiny / zplodil s ný Syna Walentjna. Ta Paný Mandaléna vžjwala za Erb Pně o dwau Sucých / a v každého Suku geden Ljstek a dole v Pně trj Kořeny býlé na Poli Czerweném. Matka toho Pana Sstiastného Otýka byla Paný Barbora Czornberkowna ze Lhoty / kteráž vžýwala Erbu swého tým způsobem / to gest trj Wjdel / a v ných Zlatté nasadissťe. Tu Paný Mandalénu Běsownu porodila byla Paný Johanka Střelowná z Pawaukowa / kteráž měla za Erb býlé Pole na Czerweném Sstýtu / a nad Helmem zawřeným trj Péra Psstrosowé / prostřednj Czerwené a dwě z Kragůw býlé.

WAlentjn Otjk z Oldřissowa / pogal sobě za Manželku Paný Zoffigi Trčinskau / Dceru Pana Rzehoře Trčinského ze Trčin=

ze Trčince / kterýž vžjwal za Erb Sekery bjlé s Topořisstěm Zlatým na Czerwveném Poli. Tu Panij Zoffigi Trčinskau porodila byla Panij Ewa Posadowská z Posadowa Erbu toho / o kterémž wýssegi wypsáno máss. Matka tyto Panj Ewy Posadovský byla Kateřina Minsterberkowna z Mekynigiowa / a ta vžjwala za Erb ssesti Kopij Czerných / na bjlém Sstijtu / a nad Helmem zawřeným dwě Trauby Slonowé černé.

Gmenowaného Pana Rzehoře Trčinského porodila byla Panij Aléna Gawranowná z Strambočowa. Erb gegi byl dwě Czerné Trauby Slonowé na Czerweném Poli / a nad Helmem zawřeným tři Wěnce Bobkowé zelené.

TOho času když sem tuto Knjhu psal / žiw byl Pan Jan Otijk z Oldřissowa / Syn Pana Walentjna Otjka / a Panj Zoffige Trčinské ze Trčince / kterýž gest měl Manželku Panij Kateřinu Mincownu z Zárussic rc. Ta vžjwala za Erb Lissky červené na zeleném Poli / a nad Helmem téhož znamenij yako y dole w Sstijtu. S tau Panij Kateřinau Mincownau / zplodil Syna Jana Bohuslawa.

PAn Gindřich Otjk z Oldřissowa / wlastnj Streyc gmenowaného Pana Jana Otijka z Oldřissowa rc. téhož času byl žiw. Ten poyal sobě k Stawu Swatého Manželstwij / Panij Ewu Běšownu z Hrusstiny / Rodu staro-žitného w Knijžetstwij Slezském rc. kteráž mu porodila Syna Jana Otijka z Oldřissowa.

¶ Erbu toho kdo by wijcegi w těchto Kraginách vžjwati měl / na ten čas wěděti nemohu.

O Erbě a Rodu Staroʒittném / kterýʒ ſe w Králowſtwý Polſkém gmenuge Wenʒik.

ERb Tento zaneſſen gt ſem na Morawu z Polſký / yakž ſe o tō nýžegi doložilo. Vžýwagi ho w Králowſtwj Polſkém Rodowé wzáctný / to geſt Hada w Koruně / magýcýho w Hubě Jablko / a to tým způſobem. Pýſſe o ných Dlugoſs že gſau býwali Lidé hněwliwý / a weliké Vřady Zemſké na ſobě že mýwali rc. yakž ſe to z důwodných paměti doſtatečně nacházý.

W Spomýnagi ſtarožittné Paměti gednoho Předka Erbu toho: kterýžto gedauce s Knýžetem na Low / celý den ſpolu po weliké Pauſſti gezdili / tak dlauho až ſe Knýžeti welice gýſti chtělo. Knýže nemohauce déleġi hladu trpěti / oznámil Wenžikowi potřebu ſwau: On pak wyniawſſy Mauldřik a Chléb / Knýžeti podal aby ſe poſylnil. Knýže chtýce Wenžikowi miloſt ſwau za to vkázati / darowal mu wſſecky ty Pauſſté / a od toho Mauldřika nazwal gey Mauldřikem / gehožto Potomkowé přes dlauhý čas v Králůw Polſkých w weliké wzáctnoſti byli.

LEtha Páně 1436. byl geden Weywodau Bělſkým gemuž gméno bylo Mikuláſs Mauldřik / Ten žádných Potomkůw Mužſkého Pohlawý nezanechal toliko dwě Dcery / kterežto Statek geho wyneſli do rozličných Rodůw. Wěku nyněgſſým drží dýl toho Statku Jan Zámoyſký Kanclýř a Heytman Koruny Polſké / totižto Přeworſko / Wepřowy a Gežow / kterýchžto Statkůw doſtal po Martinowſkých z Rodu toho kteřý vžýwagj za Erb Sekery Teſařſký.

Jan Waunž od druhého Bratra tohoto Mikuláſſe Mauldřika / w Sochačewſkém Kragi weliké Statky měl. Byl Spráwcým pokladůw a neb Colmiſtrem Knýžetſtwj Mazowecké̄ho. Tomu Janowi darowal byl Knýže Statek Troyanow / okolo Létha rc. 1466.

Létha

LEtha Páně 1534. wspomijnagi Hystorykowé gednoho Wenžika / kterýžto na Podolij Tatary porazyl / a tijm sobě welikau sláwu způsobil.

W témž Králowstwij Polském mnozý Rodowé toho Erbu vžjwagi : yako w Knijžetstwj Mazoweckém Dlotowsstj/ Chechomsstij w Gostinském Kragi. Ržessowsstij w Krakowstém Weywodstwij Lidé slawnij. Grozowstij w Sendomirském Weywodstwj. Borkowé w Krakowském a w Sendomirském Weywodstwij/ na Podhoři / y w malé Polssiě Statky swé magi. Kurowsstij w Kalissském Weywodstwij/ Podolečsstij/ w Ruských Kraginách / y ginij mnozý rozličné gména po Statcých magijcý.

SEm na Morawu / yakž to gesstě pamět Lidská snássi / zagel byl Jaroslaw Wenžik/ kdežto skrze swau sslechetnost k opatřenij dostatečnému přissedl. Potom poyal sobě Manželku z Rodu Panůw Hřiwinůw / kterážto porodila mu Syna Giřijka. Ten měl Manželku z Rodu Panůw Rychnowských z Jablonice/ s nijž zplodil sedm Synůw/ Jana/ Jarosse/ Wyléma/ Bartholoměge/ Wáclawa/ Karla/ a Benyamina/ a Dceru Annu. Ten Pan Giřijk/ když sem tuto Knjhu psal / byl Vřednijkem na Náměsstij za Brnem / měl wěku swcho asy Třidceti a ssest leth.

¶O tomto Rodu w Kronykách Polských ssijřegi wypsáno máss.

O Erbě kterýž w Králowstwij Polském má gméno Korwin/ a ten náležij Sokolowským z Sokolowa.

PRzedek Erbu tohoto Létha Páně 1493. kterémuž bylo gméno Stanislaw Sokolowský / do těchto Kragin zagel. Ten pro bezpečněgssij průchod skrze Země a Kraginy cyzý/ měl s sebau od Starosty a neb Heytmana z Krage toho w kterým se gest rodil/ wýwod Rodu swého Rytijřského / kterýž tuto slowo od slowa widělo mi se gest za slussné položiti.

Præclaris

Præclaris ac magnificis, generosis, nobilibus, strenuis, circumspectis, famosis ac prouidis viris, Dominis & amicis, Principibus, Palatinis, Castelanis, Capitaneis, Magistris Ciuium, Consulibus, & aduocatis, cæterisq; cuiuscunque dignitatis, æminentiæ, condicionis & officij extiterint, ad quos præsens scriptum peruenerit. Vniuersis salutem, cum reuerentia & amicitia. Slavviez de Niemiglovv Castelanus & Capitaneus Sochaczeuiensis, significamus tenore præsentium, notũ facimus & attestamur. Quia nobilis Stanislaus de Sokolovv præsentiũ exhibitor, ex nobilibus Mathia Patre de armis siue Erbu Boynovv, alias Korvvin, & Dorothea Matre de armis Rolijcz, & V Vlostko atq; Hedvvigi Auis Hæredibus in Sokolovvo legitime & matrimonialiter iunctis, ortus, natus, atque progenitus est & processit, moribusque & conuersatione ad nobilitatem spectantibus imbutus, & bene enutritus. Pro quo & cum eo Dominationes vestras, dignitates, & amicitias petimus, & humiliter supplicamus, quatenus eundem Stanislaum, sicut præmissum est, nobilem & ex legitimo thoro natum, prout & bene conseruatum, enutritumque habere velitis, & fauoribus prosequi, pro quibus nos in talibus si acciderit, vobis volumus complacere &c. In cuius rei testimonium euidentius ad maiorem fidem, sigillum nostrum, quo in præmissis vtimur, sub appendi dedimus. Datum Sochaczeuiæ feria quarta ipso die Sanctæ Barbaræ virginis gloriosæ Anno Domini 1483.

TEnto Stanislaw Sokolowský z Sokolowa/ kaupil sobě byl Statek w Králowstwij Cžeském při Městě Nymburgku. Kteréhožto potom Syn Martin/ gezdil do Králowstwij Polského/ a tam prodal djl swůg kterýž mu po Otcy geho náležel/ Strcycům swým/ Mikulássowi/ Petrowi a Stanislawowi Sokolowským. Očemž Acta na Hradě Sochačewském wyswědčugi. Ten Stanislaw Sokolowský Otec Martinůw / byl Syn Jana Sokolowského řečeného Buyák / yakž o tom swědectwij gmenowaných třj Bratřij / Mikulásse/ Petra a Stanislawa/ tolikéž y Hradu Sochačewského před Rukami se nacházý. Kteréhož gest dátum in Castro Sochaczeuiensi die 20. Mensis Aprillis, Anno Domini 1558. In præsentia Magnifici Stanislai Boreyk de Trzenietz, Tribuni & Capitanei. Generosi Brikczij Choromansky, vice Capitanei Sochaczeuiensi, & Reuerendi Andreæ Zalesky, Præpositi ædis Sãcti Spiritus in Sochaczevv &c.

GMenowaný Pan Martin Sokolowský z Sokolowa byl potom Pjsařem Práwa Menssjho Zemského w Margkrabstwij

rabſtwij Morawſkém. Má na ten čas několik Synůw žiwých tolikéž y Dcer / gijchžto gmen wěděti nemohu.

W Králowſtwij Polſkém toho Erbu vžijwagi mnozý Rodowé wzáctnij: Jako Kochanowſſtij / z kterýchžto geden gménem Jan welikau Sláwu wěčně mijti bude. Tam tolikéž gſau Malačinſſtij w Sendomirſkém Weywodſtwij. Pawlowſſtij w Lubelſkém / Mlodnicſſtij w Radomſkém Kragi / Běnkowſſtij w Czechanowſkém zč. Na Slézſku gſau tohoto Erbu Křentěſſowé z Smart / y ginij mnozý o kterýchž yá na ten čas doſtatečně pſáti ſem nemohl. Na ſwém mijſtě ſſijřegi ſe o nijch zmijnka včinij.

Erb ſtarožitný Panůw

Piſařowſkých z Piſařowic / kterýž má býti Kůň bijlý přepáſaný Czerným Dekem aneb Sſtrychem / na Poli čerwenēm / Gmenuge ſe w Králowſtwj Polſkém / tolikéž y na Slézſku Sſaffranec / a má počátek ſwůg od Rodu toho / kteřij vžijwagi za Erb Sekery welký Teſařſký / A to geſt neypředněgſſij Rod w témž Králowſtwij: pijſſi ſe Hrabata z Tenčina. Ginij kteřijž toho Erbu vžijwagj rozlične gména po Statcých magj.

Tito Erbowé za tau přijčinau ſe dělij / že gſau byli dwa Bratřij třetijho ſe zapřeli / nechtijce gey proto za Bratra mijti / aby mu z ſtatku dijlu geho newydali / yakž o tom ſſijřegi w Polſkých Erbijch wypſáno ſtogi. Toho Erbu w Králowſtwij Polſkém gſau Sſaffrancowé / Wělopolſſtij / Polanowſſtij / Piſařowſſtij. Na Slézſku Cybulkowé / y ginij mnozý / o kterýchž tuto pſáti / mijſta nezbeywá.

Do toho Margkrabſtwij Morawſkého neyprwé s tijm Erbem zagel Pan Jakub Piſařowſký z Piſařowic / Syn Sſebeſtyána Piſařowſkého / Mijſto Sudijho Knijžetſtwij Oſwětimſkého / A Zoffige Slůpſký z Střiſſowa / kteráž vžijwala Erbu ſwého tijm způſobem. Tu Panij Zoffigi Slůpſkáu porodila Panij Hedwika Grotkowſká rodu Starožittného w Knijžetſtwij Slezſkém / o kterémž wyſſegi w Stawu Prelátſkém / mezy Biſkupy Olomauckými zmijnka ſe včinila.

Cento

Tento Pan Jakub Pisarowský z Pisarowic / oženil se Létha Páně 1593. pogawssy sobě k Stawu Swatého Manželstwij Panij Kateřinu Wogenskau z Wogenic / pozuostalau Wdowu po Nebosstijkowi Panu Mathyássowi Skydenským z Skydně / Dceru Pana Zygmunda Wogenského a Panij Marthy Walterstorffowny z Němčijho rc. Toho Erbu wijcegi w tomto Margkrabstwij Morawském žádny nenij / toliko Páni z Krawář po Prabábě swé geho vžijwagi rc.

Erb starožitný Panůw

Starowesských / o kteréhožto předcých téměř wssickni Hystorykowé (prawjce ge býti welikými a slawnými Lidmi) wypisugi / A toho vžijwagi tím způsobem / to gest Kotlowého vcha na čerweném Poli / a w prostředku něho Meč / a nad Helmem odewřeným z Koruny Nohu zbrognau / tak yakž tuto z wymalowání geho lépegi porozuměti můžeš. S tijm Erbem neyprwé zagel byl do těchto Kragin Pan Jan Starowesský a na Pisařowicých rc. A poyal sobě k Stawu Swatého Manželstwij Panij Barboru Zaubkownu ze Zdetina / pozůstalau Wdowu po Panu Hynkowi Bitowském z Slawikowic a na Krakowcy rc. s nijž má potomky.

¶ O starožitnosti a nabytí Erbu toho / w Slézských Erbjch ssijřegi čijsti budess.

Erb a Rod Panuow

Wlachowských z Wlachowic w tomto Margkrabstwij Morawském starožittný se nacházý / A ti vžijwagi za znamenij Rytijřské Wáček Mysliwecký / a nad Helmem dwě Trauby Slonowé.

Ten Erb nabyt gest tím způsobem. Když gednoho času Knijže gel na Myslivost / Předek Erbu toho gedauce blijzko při něm / Wáček swuog dobře žiwnosti opatřil. A když se w hluboké Paussté pustili / žádným způsobem z nijch za několik dní wygeti nemohli / což gim s welikau těžkostí přicházelo. On pak opatřiwsse se dobře strawau / Knijže wedlé sebe w takowé welké potřebě / tak

dlauho

dlauho chowal/ až gim zaſe Pán Bůh we zdrawý domu nawrátiti ſe popřýti račil/ začež geſt potom od Knjžete hogně obdarowán: Kteremužto wynahražugýce Služby geho/ tu wſſecku Pauſſť darem dal/ a ten Waček který gey wychowal w té nenadále potřebě geho/ za Erb noſyti přikázal. Gehožto Potomkowé w těchto Kraginách/ býwali Lidé wzáctný/ yakž ſe to z paměti některých nacházý.

JAna Wlachowſkého z Wlachowic w Liſtech Panům z Záſtřizl naležitých Léta Páně 1420. nacházým. Kterýžto byl přýtomen/ když geſt Adlyčka z Malenowic prodala djl ſwůg we Wſy Sſenſtrazy a w Náſedlowicých/ některým Panům z Záſtřizl. W tom Liſtu ſe podepſali: Ctibor z Landſſteyna a na Boykowicých/ Wýtek z Walu a z Biſkupic/ Cženěk z Zeranowic a na Bánowě/ Jan Wlachowſký z Wlachowic/ a Wylém Hřiwin z Augezda a na Spitimowě zč.

W Kláſſteře wſſech Swatých w Olomaucý geſt Kámen s tým Erbem/ na ktérémžto Text pro geho welikau dáwnoſt wyčýſti ſe nemůže.

Pana Giřýka Wlachowſkého z Wlachowic kterýž byl Sydlem w Třeſſowě/ některé dáwnj Paměti připomýnagj/ a při něm Pana Wáclawa z Wlachowic a w Diwinicých zč. kteřýžto že gſau byli při dělený Giřýka a Adama Bratřý wlaſtných z Záſtřizl/ yakž o tom Liſt Létha Páně 1535. pſaný/ ſwědectwý wydáwá. Toho čaſu w některých giných Pamětech nacházým Pana Petra Wlachowſkého z Wlachowic a na Wlachowicých a při něm Jaroſlawa Racka z Mrdic a na Vherčicých/ a Hynka z Zákřan.

¶ O těch Páných Wlachowſkých neweďauce kteřý na ten čas žiwi gſau tuto ſſirſſý zmýnky činiti nemohu.

Erb a Rod ſtarožitný

Panůw Ryſſanůw z Modřic/ o nýchž na rozličných mýſtech památka ſe činý: Kteřýžto s Rody ſtarožitnými a wzáctnými na Morawě ſpřýzněni gſau/ očemž gſy giž četl pod Erbem

 Panow

Pannow z Zerotjna. O nijchž co sem wyhledati mohl tuto připo-menu.

W Klássteře Dominykánůw w Brně/s tjm Erbem gest Kámen geden weliký/ na kterémž wijcegi znáti nenij/ toliko že gest tu někdo Léta Páně 1360. pochowán. W témž Městě Brně gest druhý Kámen v Barnadynůw s týmž Erbem/ kterýž tam gest položen Léta ɿc. 1493. Text na něm přečijsti se nemůže.

PAna Petra Ryssana z Modřic/ wspomijnagi někteřij Listowé na Bůchlowě Léta ɿc. 1417. kterýžto že gest Pečet swau k Listu tomu přitiskl/ kterýmž gest Petřijk Zapdržci prodal půl ssesta Lánu a dwa Podsádky/ a půl Rychtářstwij Služebného/ Slowútným Panossnom/Měchowi a Rackowi Bratřijm z Kostelce/Marussy Sestře gegijch/Jakubowi z Postupek y gjch Erbům/a Kněžy Rackowi Streycy gich. Přičemž gsau byli: Anzeňěk z Rymburka a w Nášedlowicých/ Jan z Hranic/ Karel z Opatowic/ Wáclaw Cžirka z Dolnijch Dubnian/ Jan Pulec z Kržic/ a Jan z Czechowic. A ti wssycknì wedlé téhož Pana Petra Ryssana Pečeti swé k tomu Listu přiwěsyli.

ZA Panowánij Ferdynanda Krále Czeského Létha Páně 1534. Tytulář Czeský téhož Létha wydaný/ wspomijná některé Pány Ryssany kteřij toho času žiwi byli: yako Frčanka Ryssana z Modřic/ Pana Jana Ryssana z Modřic/a Pana Wáclawa Ryssana z Modřic.

Wěku nyněgssijho gsau žiwi někteřij potomkowé Rodu tohoto. Ale wssak yá nemohauce se dostatečného wýwodu gegich doptati/ tuto o nijch ssijřegi psáti nemohu ɿc.

Erb a Rod Starožitný

Sstanowských z Czechtic w Králowstwij Czeským se nacházý/ Kteréhožto Předkowé před Několika Stý Lethy do Polský zageli/ tehdáž když Měčislaw Knijže Polské/ zwolil sobě za Manželku Dambrowku Dceru Boleslawa Knijžete Czeského. A ti Erbu swého tento po-

čátek býti prawý. Když gest Předek gegich w Frankreychu weliké a plattné Služby činil/ byl tam za to náramně obohacen. A newědauce yakby takowý poklad (kterého dostal) bezpečně wywezti mohl/ s gednym Kolářem který byl Kraganem geho na to se namluwil/ aby mu w tom nápomocen byl. Y rozkázal mu welké Wosy vdělati/ a w nich na skrz djry zwrtati/ do nichž naliwali Zlatto rozpusstěné/ a potom teprwa giné wěcy na ně nakládali: s čjmž když gest Rytjř ten do Czech přigel/ a Knjžeti swědectwj o službách swých w cyzých Kraginách vkázal/ byl od Knjžete hogně vdarowán: Kterýžto Památku Mistrowstwj geho činjc/ kus Kola otlučeného gemu za Erb darowal. A toho w Králowstwj Polském welice wzáctnj Rodowé vžjwagi. Yako napřed Páni Teranowsstj w Sanocké Zemi/ Boklowsstj w Sseradském Weywodstwj/ Lasowsstj/ Kondratsstj w Petrkowském Kragi. Buzkowsstj w Sendomirském Weywodstwj/ y giný mnozý Rodowé/ kteřjž se gmenugi Posswistowé/ (to gest Popiskalowé/) proto že geden Předek gich když w nocy gel na Woze/ a Sedláky za njm piskali/ on rozkázawssy Pacholku Wůz zastawiti ssedl dolů/ a mnohé pobiwssy yako Snopy na hromadu nakládl.

W Králowstwj Czeském gsau toho Erbu mnozý Rodowé wzáctnj/ o nichž na ten čas yá dostatečně wěděti nemohu. Zde na Morawě gsau Pani Sstanowsstj z Czechtic/ kteřjž z téhož Králowstwj Czeského do tohoto Krage wyssli. O njchž co sem wěděti mohl/ tuto krátkau zmjnku včinjm.

Létha Páně 1534. za Panowánj Ferdynanda Krále w některých pamětech nacházym Pana Wáclawa Sstanowského z Czechtic a na Sstanowicých/ kterýž po sobě zanechal Syna Gindřicha.

PAn Gindřich Sstanowský z Czechtic/ Syn Pana Wáclawa Sstanowského/ poyal sobě k Stawu Swatého Manželstwj/ Panj Lidmillu Ostromirskau z Rokytnika/ kteráž vžjwala za Erb ruku zbrognau ana držj Sekeru Bradaticy. Od njž gsau zde na Morawě dwa Synowé/ Heřman kterýž měl Manželku Krystynu Holsschuserownu/ s njž gesstě žádnych Dýtek neměl. Byl Vřednjkem na Napagedlich.

Bratr geho Jan Ladislaw Sstanowský z Czechtic / toho času když sem s tauto Kněhau pracowal gesstě nebyl ženatým rč.

¶ O tomto Rodu na swém mjstě sskýrssi zmjnka se včinj.

W Kroměřjži w Saudnicy Manské / gest wymalowán Erb tento / totižto dwě Slonowé Trauby a při každé tři hlawy Hadů / a nad Helmem zawřeným / zase též znamenj yako y dole w Sstýtu: Při kterémž připomjná se osoba Pana Adama Choreňského z Ledské a na Choryni / A ten byl Saudcým Saudu Manského / Biskupstwj Olomauckého.

Letha Páně 1536. w některých starožitných pamětech Kostela Olomauckého / nacházým Pana Jana Choreňského z Ledské / Hoffrychtýře Dworu Pana Biskupa Olomauckého rč. kterýžto že gest s Panem Albrechtem z Hustopeče a na Bystřicy / Smlauwal welebného Kněze Bernartha Zaubka ze Zdetina / Dekana Kostela Olomauckého / s Mistrem Markem Khuen / o různice které na Gruntech Kostelnjch wzessli.

Pana Ctibora Choreňského z Ledské / některé paměti připomjnagi. Ten Letha Páně 1553. wolen byl za Raddu Saudu Manského Biskupstwj Olomauckého s ginými Pány a Rytjřstwem / totižto s Vrozenými Pány / Panem Janem Starssjm z Ludanic a na Kwasycých / Panem Mathaussem Sstossem z Kaunic / Panem Petrem z Zerotjna / Panem Mikulássem Sedlnickým z Choltic rč. Vrozeným a Statečným Rytjřem Panem Přemkem z Wickowa Podkomořým Margkrabstwj Morawského / Wáclawem mladssjm Podstatským z Prusynowic / Hoffrychtýřem Dworu Geho milosti Pana Biskupa Olomauckého / Janem Rageckým z Mirowa / (po něm měl mjsto on Pan Ctibor Choreňský) Jarossem Kunčickým z Kunčic / Joachýmem Zaubkem ze Zdetina / Janem mladssjm Petržwaldským

z Petrzwaldu/ Janem Obesslikem z Lipultowic/ Janem z Zástřizl/ a Petrem Stoyanem z Přestawlk zc.

¶ Toho Rodu gsau potomkowé žiwi/ ale yá o nijch na kterých Statcých bydlj a yaké gména magij dowěděti sem se nemohl.

Erb a Rod Panůw Obesslikůw z Lipultowic/

w tōto Margkrabstwij Morawském starožittný se nacházý/ kteréžto nosý za znamenij Rytijřské Draka zeleného na modrém Poli/ a nad Helmem též znamenij yako y dole. Ten Drak má Křjdla roztažené a yazyk wyplazený/ tak yakž tuto lépegi z položenij geho poznáti můžess. O kteréhožto Předcých tuto krátce čijsti budess.

JAna Obesslika z Lipultowic w některých starých Listech nacházým/ kterýžto že gest byl přijtomen/ když gest Wáclaw Cychnůw prodal zbožij swé Wes Němčičky a Wes Markowky / Pawlowi z Litenčic/ a Protiwcowi z Pawlowic. K tomu Listu Pečeti swé přiwěsyli: Jan ze Lhoty Heytman Hranický/ Jan z Rokytnice/ Diwa z Cžetrwně/ Martinak z Prus a z Lazyc/ Bawor z Skládnik/ Jan Obesslik z Lipultowic Purgkrabě na Drahotussy. Toho Listu dátum gest Létha Páně 1433.

ZA Panowánij Ferdynanda Krále Cžeského/ Léta Páně 1534. w některých Pamětech nacházým tyto Pány Obesslikÿ z Lipultowic. Napřed Pana Getřicha Obesslika z Lipultowic/ Pana Jana Obesslika z Lipultowic/ a Pana Wáclawa Obesslika z Lipultowic zc.

Ten Pan Jan Obesslik z Lipultowic Létha Páně 1553. wolen byl za Raddu Saudu Manského Biskupstwij Olomauckého/ očemž wýssegi pod Erbem Panůw Choreňských z Ledské wypsáno máss.

Toho

TOho čaſu když ſem tuto Knjhu pſal žiw byl Pan Girʒyk Obeſſlik z Lipultowic a na Malaticých. Ten byl Saudcým Saudu Manſkého Biſkupſtwý Olomauckého. Má potomky Syny y Dcery. Giný Streycowé geho žiwj zůſtáwagj/ a wſſak žádných Potomkůw nemagý/ O nýchž na kterých Statcých gſau/ aneb kterých Rodůw Manželky magj/ dowěděti ſem ſe nemohl.

TOho Erbu w Knýžetſtwý Litewſkém vžýwá Theodor Lacký Syn Jwana Lackého / kterýž multorum hominum mores widěl/ Muž mezy mnohými Národy pro ſwé ctnoſti známý/ gemužto w tažený Luka s těžkoſtj kdo podoben býti může/ k tomu geſt Sſermýř welice ſlawný/ čerſtwý/ a ffortelný zápaſnjk. Giné mnohé ctnoſti geho tuto by mi opiſowati přiſſlo ale mýſta k tomu nezbýwá. Ten ſe oženil we Wlaſſých nedaleko od Bononye / a narodil ſe w Mozkwě.

¶ Toho Erbu kdoby wýcegi w těchto Kraginách vžýwati měl/ wěděti nemohu.

W Sſternberſkém Kláſſtekře nacházý ſe Erb tento/ při kterémž Text wyteſaný wſpomjná Pana Arnoſſta Folknhona z Gloſſku/ těmito ſlowy: Létha Páně 1551. tu Neděli před Swatau Marketau/ dokonal geſt žiwot ſwůg Vrozený Wládyka Pan Arnoſſt Folknhon z Gloſſku/ gehožto Duſſi Pán Bůh rač miloſtiw býti.

Toho čaſu když ſem s tauto Knjhau pracowal/ žiw byl Pan Adam Folknhon z Gloſſku / Vřednýk Kapitoly Koſtela Olomauckého na Byſtřicy. Ten geſtliže geſt měl Manželku/ wěděti ſem nemohl.

¶ O tom Erbu ſſýřegi w Slezſkých Erbých vſlyſſýſs.

Rod Panuow Krsowských z Krsowic w tomto Margkrabstwij Morawském Starožittný/

Vžijwá za Erb Sstrychu modrého na Zlattém Poli/ anad Helmem odewřeným Pět Psstrosowých Peřij/ tak yakž tuto z wymalowánij geho spravvíti se můžeš. Gest to Rod Starožittný ale wssak pro nedbánliwost od Hystorykůw mlčenjm pominut/ za kterauž to přijčinau nemůže se tak o něm mnoho wyhledati/ wssak nic méně co se o něm kde nacházý tuto se pokáže.

MIkulásse z Krsowic a na Zástřizlech/ na Listu gednom Létha Páně 1513. psaném nacházým / Na kterémž se pijsse že gest Pan Procek z Zástřizl kaupil Wes Nynkowice a pustau Wes Ssenhuffy / od Pana Thasa z Onic a na Bučowicých. K tomu Listu Pečeti swé přiwěsyli: Pan Albrecht z Ssternbergka a na Holessowě / Wáclaw Pawlowský z Widbachu a na Pawlowicých/ Arkleb z Wickowa a na Prusynowicých/ Prokop z Woděrad a na Milonicých/ Mikuláss z Krsowic a na Zástřizlech/ Smil z Zástřizl a na Morkowicých.

LEtha Páně 1523. za Panowánij Cýsaře Karla toho gména Pátého/ wspomijnagi některij Listowé Smluwnij Panuom z Zástřizl náležegijcý: Jana/ Giřijka/ Hynka/ Wanka/ a Martina z Krsowic/ Syny Mikulásse z Krsowic/ a při nijch Giřijho Sstolbaského z Doloplaz a na Kostelcy / Jana Golegowského z Saupolna rc.

ZA Krále Ferdynanda Létha rc. 1534. tito Pani z Krsowic se připomijnagij: Filip řečený Přybik Kralický z Krsowic/ Giřij Krsowský z Krsowic/ Jan Přybik Kralický z Krsowic/ Martin Krsowský z Krsowic/ Wáclaw Krsowský z Krsowic rc.

W Kostele Holessowském / Léta Páně 1547. wspomjná Kámen Hrobowý Pana Girjka Krsowského / těmito slowy: Léta Páně 1547. vmřel Vrozený Wládyka Pan Girjk Krsowský z Krsowic / gehožto Dussy Pán Bůh rač milostiw býti.

Tam tolikéž wspomjná se Pan Mikuláss Krsowský z Krsowic / kterýž téhož Léta ꝛc. 1547 žiwot swůg dokonal.

W Témž Kostele Holessowském / druhý Kámen wspomjná Pana Wáclawa Krsowského / při Manželce geho takto: Léta ꝛc. 1554. w Pátek před Smrtedlnau Neděli / vmřela Vrozená Wládyka Panj Marta z Hrabowa / Manželka Pana Wáclawa Krsowského z Krsowic / gegjžto Dussy Pán Bůh rač milostiw býti.

¶ Gsau na ten čas Potomkowé toho Rodu žiwi / ale yá o njch dowěděti sem se nemohl.

Erb Starožittný Panůw Ssarowcůw z Ssarowa / kterýž

do tohoto Margkrabstwj Morawského wyssli z Czech / kdežto gich Rod wzácný gesstě až posawad trwá. Ti vžjwagi Erbu swého tjm způsobem / to gest Krowu kterým se Dům přikrýwá / a nad Helmem zawřeným / zase Krowu s Praporeckem. O njchž kde se yaká zmjnka činj tuto se připomene.

PAna Jakuba z Ssarowa w některých Starožittných pamětech nacházým / kteryžto že gest wynesl Potaz s Panem Benessem z Bozkowic / a Panem Girjkem z Wlassymě / Mezy Jaroslawem z Hřisstě / s gedné / a Mathyássem Ssrámem / Měssťeninem Olomúckým. To se dálo Létha Páně 1503.

Ten Pan Jakub byl potom Hoffrychtýřem Margkrabstwj Morawské. Pan Gi-

Pan Girĝk Ssarowec z Ssarowa a na Ptenŷ/ žiw byl Léta Páně 1534. za Panowánŷ Ferdynanda Krále.

TOho časuu když ſem tuto Knŷhu pſal byl žiw w tomto Margkrabſtwŷ Morawſkém / Pan Wylém Ssarowec z Ssarowa a na Ptenŷ kteryž má Manželku Panj Annu Marygi Martinkowſkau z Roſeče/s nŷž má potomky.

Toho tolikéž čaſu w Králowſtwj Czeſkém byli ti Páni Ssarowcowé: Pan Gindřich Ssarowec z Ssarowa a na Srubŷch / a Pan Wylém Jakub Ssarowec z Ssarowa a na Genikowicých.

¶ O tomto Rodu na giném mŷſtě ſſjřegi ſe doložŷ.

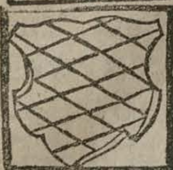
Rod Pannow Miniowſkých z Laznik / vžŷwá za Erb Muže we Zbrogi do půl Audůw / tak yak gey tuto položený widŷſs. Geſt to Rod ſtarožittný na Morawě yakž ſe to z některých Pamětj nacházý. Wſpomŷnagi některé paměti okolo Létha Páně 1484. Pana Jana Miňowſkého z Laznik. A při něm Petra Liſſku z Chwalcowa / Wáclawa z Hoffu a na Pačlawicých/ Dalibora Onſſika z Bělkowic/ Hynka Třtěneckyho z Záſtřizl/ a Petra Stoyana z Přeſtawlk.

Za Panowánŷ Ferdynanda Krále Czeſkého ꝛc. Léta ꝛc. 1534. žiw byl w tomto Margkrabſtwŷ Morawſkém/ Pan Hynek Miňowſký z Laznik a na Vhřicých.

PAn Jan Miňowſký z Laznik / ſyn Pana Hynka Miňowſkého a na Vhřicých/ měl Manželku Panj Marketu z Záſtřizl / kteraž mu porodila Syna Gindřicha Miňowſké° z Laznik. Ten pogal ſobě k Stawu S°. Manželſtwŷ/ Panŷ Dorothu z Boboluſk/ která vžŷwala za Erb Ssachownice Modré a Zlatté Barwy / Rodu Starožittného w tomto Margkrabſtwŷ Morawſkém/

rawſkém/ kterýž giž ſeſſel. Zplodil s nij dwa Syny/ Jana a Gindřicha a Dceru Marygi.

¶ Geſtliže kdo wijcegi w tomto Margkrabſtwij toho Erbu žiw geſt/ wěděti ſem nemohl.

Rod Vrozených Wládyk Hoſſkůw z Milcheymu/ kteřijž bžijwagi za Erb půl Orla černého na Zlatém Poli/ a dwě Kola zlatté na čerweném Sſtijtu/ nad Helmem z Koruny třj Peřj Pſſtroſowých/ a w nijch gednoho Kola/ Peřij má býti modré zlatté a černé.

Za paměti Lidſké byl žiw Jan Hoſſek z Milcheymu/ weliký Dwořák/ a Cžlowěk nad mijru žertowlywý/ kterýžto gednoho čaſu s Panem Zdeňkem Kawkau z Ržičan a na Braumowě/ ſſprymugice ſobě/ tak ho dlauho drážděl/ až ſe Pán rozhněwal/ řkauce: Ey Hoſſku ſlyſs: wědij Lidé kdo geſt Kawka a kdo geſt Hoſſek. Na kterauž to řeč/ dal mu Hoſſek takowau odpowěd: Wědj miloſtiwý Pane/ že geſt gedno drazſſij Péro Hoſſkowé/ nežli celá Kawka: z čehož wſſyckni ſmáti ſe počali. Pán tolikéž potom widauce že prawdu řekl co ſe Ptactwa dotýče/ muſyl ſe tolikéž zaſmáti/ a toho Dwořáka ſpokogem zanechati.

Tehdáž když ſem tuto Knijhu ſpiſowal/ byl žiw Jaroſlaw Hoſſek z Milcheymu/ Hoffmiſtr Vrozeného Pána/ Pana Arkleba z Kunowic a na Vherſkém Brodě. Má potomky.

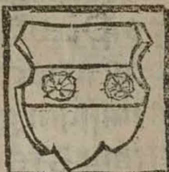

Rod Panuow Plachých z Woděrad/ kteřj bžijwagi za Erb Měſýce zlatého w modrém Poli/ a nad Helmem téhož znamenij yako y dole.

Některé paměti Léta Páně 1512. wſpomijnagi Prokopa Plachého z Woděrad a na Milonicých/ kterýž zplodil dwa Syny/ Filipa a Giřijka. Filip poyal ſobě k ſtawu Swatého Manželſtwij Annu Kurowſkau z Wrchlabě/ Dceru Jana Kurowſkého z Wrchlabě/ kteráž mu porodila Syna Pertholda/ a dwě Dcery Martu a Eſteru. Giřijk měl dwě Manželky prwnij byla Hernikowna z Slaupna/ s nijž zplodil Floryana a Prokopa/ a druhá Markéta Hykowſka z Hykwe/ potomkowé geho pomřeli.

Pertholt

PErtholt Plachy z Woděrad Syn wýſs gmenowaného Filipa Plachého/a Anny Kurowſký z Wrchlabě. Měl Manželku Kateřinu Jadownickau z Zeletawy/ která vžýwala dwě Růže zlaté na modrém Poli/ od kteréhožto Erbu Předkowé gegj pſali ſe Růžencowé: Ta mu porodila Syna Prokopa. Tento Pertholt Plachy z Woděrad/ vmřel Létha Páne 1592. okolo Welké nocy.

Erb tento přineſen geſt

z Knýžetſtwý Pruſkého do tohoto Margkrabſtwý Morawſkého/ okolo Léta Páně 1570. ſkrze Mikuláſſe Franknowſkého de Oſſteſſal. Magj býti ty Sſtrychy zlaté na modrem Sſtýtu / a nad Helmem Křidlo Orlowé a přes ně dwa Sſtrychy zlaté. Geſt Erb ten w Knýžetſtwý Průſſkém welice Starožitný/ a vžýwagi ho mnozý Rodowé wzáctný.

Erb Panuow Ugezdeckých

z Moraſſic/kterýž ſem na Morawu přineſſen geſt z Králowſtwý Czeſkého / tak yakž ſem toho z některých paměti doſáhl. Má byti Střela býla obyčegna bez naſadiſſtě na čerweném Poli / a nad tým Sſtýtem Helm zlatý/ okolo kteréhožto přikrywadlo a nebo Faſſrnochy čerwenau a býlau barwau dolů potažené wiſy / a nad tým wſſjm Ratoleſt zelena: Tak yakž tuto z wymalowánj ge° ſprawiti ſe můžeſs.

ONen ſlawný a wěčné paměti hodný Ferdynand Ržjmſký Cýſař/Vherſký a Czeſký ꝛc. Král ꝛc. Wychwalugýce gednoho Rytjře Rodu a Erbu toho z geho poctiwých činůw/ na Liſtu ſwém těmito ſlowy o něm zmýnku činý. Protož z mnohých wýry hodných ſwědectwý/ gſauce ſpraweni y ſkutečně to ſpatřiwſſe / kterak Zygmund z Moraſſic/Giřýk a Wáclaw odtudž z Moraſſic Synowé geho/ Wěrný naſſý milý :

 Předkům

Předkuom naſſým ſlaužiti gſau ſe wyſnažowali/ ano y nám ſlaužiti ſe wyſnažugi/ a také až poſawád poctiwé w ſwém Stawu Rytýřſkém y s Předky ſwými od ſtarodáwna gſau ſe obcházeli/ a potom tým lépegi a poctiwěgi aby ſwůg Staw weſti mohli/ s dobrým rozmyſlem a naſſým giſtým wědomým mocý Králowſkau w Czechách/nadepſanému Zygmundowi z Moraſſic y Synům geho y gegých Dědicům od ných řádně a Manželſký poſſlým/ kterež giž magj aneb geſſtě mýti budau obogýho pohlawj/na wěčné čaſy půgčugem a z ſſtědroſt naſſý Králowſké dáwáme ꝛc. yakž týž Liſt to w ſobě ſſýřegi obſahuge a zawýrá. Genž geſt dán w Buděgowicých Létha Božýho Tiſýcyho/Pětiſtého/ dwadcátého dewatého.

Tohoto Zygmunda z Moraſſic wſpomýná Tytulář ſtarý Czeſký Létha Páně 1 5 3 4. wydaný. A ten neyprwé počal ſe pſáti Vgezdeckým/ale prwé toliko z Moraſſic. Měl Manželku Kateřinu z Sendražic kteráž vžýwala za Erb Krkawce an w Noſu Prſten zlatty držý / s nýž zplodil dwa Syny/ Wáclawa a Giřijka.

Wáclaw Vgezdecký z Moraſſic/pojal ſobě za Manželku Pani Mandalénu z Rokytnika/ která vžýwala Erbu ſwého tím způſobem/ to geſt ruku zbrognau s Sekerau. Tu Paný Mandalénu z Rokytnika porodila byla Alžběta Janowſka. Erb gegý byl dwa Meče na kříž přeložené. Giřjk druhý Bratr geho geſtli že geſt yaké potomky po ſobě zanechal / toho wěděti nemohu.

ZDE na Morawě wlaſtný Potomek wýš gmenowaných Vgezdeckých / geſt Jan Vgezdecký z Moraſſic Vředník na Chropini v Vrozeného Pána / Pana Gindřicha Slawaty z Chlumu a z Koſſumbergka/ na Koſſumberce a Chropini. Ten měl Manželku Panj Annu Oſtromiřſkau z Rokytnika/s nýž zplodil Syna Jana. Ta Paný Anna Oſtromiřſka z Rokytnika vmřela Létha Páně 1 5 7 9. a w Plumlowſkém Koſtele pochowána/yakž otom Kamen Hrobowý wyſwědčuge. Tam tolikež y Syn gegi kterýž téhož Roku vmřel/ pochowán geſt.

¶ O tomto Rodu w Czeſkých Erbých ſſýřegi neydeſs.

Lipowsstij z Lipowice/

vžijwagi za Erb na Sstijtu modrém půl Lwa zlatého/a nad Helmem tolikéž. Gest to Rod starožittný w Králowstwij Czeském/ tak yakž se to z některých paměti nacházý. Toho času když sem tuto Knijhu psal/byl Wáclaw Lipowský z Lipowice Syn Jana Lipowského Vřednijkem na Telči/v Wysoce Vrozeného Pána/Pana Adama z Hradce/ na Hradcy/Hluboké/Telči/ a Polné ꝛc. Geho milosti Cýsařské Raddy/Komornjka a Neywyžssijho Kancléře Králowstwj Czeského.

Erb Panuow Rzikowských z Dobřic

kteřijž ho vžijwagi tjm způsobem/to gest tři Swiček hořicých w Ruce/ a nad zawřeným Helmem zase to znamenj. Gest to Rod starožittný w tomto Margkrabstwij Morawském w němž Lidé wzáctnj býwali. O nijchž co se gest kde wyhledati mohlo/ tuto se pokáže.

Létha Páně 1413. připomijná se Otijk z Dobřic/ kterýžto že gest prodal Foytowstwij w Podstatě/Thasowi z Prusynowic a Erbům geho/za Patnácté Hřiwen/gednu každau Hřiwnu za Ssedesáté čtyry Grosse počijtagic/Očemž sobě ssjřegi čti pod Erbem Panůw Podstatských.

Wjtka z Dobřic a z Rzikowic/ a Ctibora z Dobřic a z Přestawlk/ List geden Pani Kateřiny z Zerotjna/připomjná. Kterýmžto Listem táž Panj Kateřina kwitowala Slowútnau Panj Mandalénu z Czeykowic a z Podstatu y s Synem gegim ze Cžtyr Seth zlatých Vherských Wěna gegjho. K tomu Listu Pečeti swé přiwěsyli: Pan Albrecht Starssij z Ssternbergka a na Holessowě/ A Slowutnij Panossi/ Arkleb z Wickowa/ Wjtek z Dobřic a z Rzikowic/ Wáclaw z Sstyrn z Statenburgka a z Domažlic/Ctibor z Dobřic a z Přestawlk/a Walentin z Sřadnik. Toho Listu datum gest Léta Páně 1508. Gsau toho Erbu Potomkowé gesstě žiwi w tomto Margkrabstwij

 Moraw-

Morawſkém/ ale yá pro nepowědomoſt Rodu gegich / tuto o nijch pſáti nemohu.

Erb a Rod Panůw Wogenſkých z Wogenic

w tomto Margkrabſtwij Morawſkém Starožitný ſe nacházý. Kteřijžto vžijwagij za Znamenij Rytijřſké Ruku Zbrognau Mečem probodenau / a nad Helmem odewřeným/Orlowého Křijdla. Těch potomkowé gſau na ten čas Lidé wzáctnij/o nijchž potom na ſwém mijſtě ſſijřegi čijſti budeſs.

ERb Pana Mikuláſſe

Pátka z Welené kterýž má ſtatek ſwůg w Znogemſkém Kragi. Tento Pan Mikuláſs Pátek geſt Syn Sſtiaſtného Pátka z Welené. Měl Manželku Kateřinu Bužickau z Bužic/pozůſtalau Wdowu po Mikuláſſowi z Wydřihory/ s nijž neměl potomkůw. Po gegijžto Smrti pogal ſobě druhau Manželku z Rodu Panůw Wogenſkých z Wogenic.ꝛc. W Králowſtwij Cžeſkém toho Erbu vžijwagi Pátkowé a pijſſij ſe z Fraytok a ginij z Cžepiroh. O nijchž potom na ſwém mijſtě vſlyſſijs. Byl Sſebeſtyán Freytok z Cžepiroh Oppatem Luckým blijž Měſta Znogma/o kterémž giž wypſáno máſs w Stawu Prelátſkém.

W Tiſſniowſkém Kláſſteře

s tijm Erbem geſt Kámen/ a na něm tento Text wyteſán: Létha Páně 1557. vmřel geſt Adam Syn Vrozeného Pana Adama Kladowſkého. Proſte Pána Boha za něg.

Toho Erbu totižto Plechownice Bijlý na Brunátném Poli/ vžijwá w tomto Margkrabſtwij Morawſkém Wyſocký/kterýž má Manželku Ewu Sſerakowſkau z Sſerakowic/ s nijž zplodil dwě Dcery. A ty žiwé byly toho čaſu když ſem yá tuto Knijhu ſpiſowal.

W Ko-

W Kostele Ostrowském

mýle od Zdiaru / Páni z Radostina Pohřeby swé magj. Vžjwagi za Erb Zlattého Ssyndele a na něm Gesstěrky na modrém Sstjtu / A nad Helmem téhož znamenij a z něho třij Péra Psstrosowé. W tom Kostele pochowáno gest Tělo Petra z Radostina / Jana a Mikuláſſe z Radostina Streyců̊w geho. Na ten čas když sem tuto prácy před sebau měl / byl žiw Pan Jakub z Radostina / kterýž měl Manželku Judythu Dceru Pana Pulcara z Parařowa / s njž gestliže yaké Potomky má wěděti nemohu.

Rod Panů̊w Piwců̊w

z Hradčan a z Klimſſteyna / vžjwá za Erb Rohu Thyrowých černých na zlatém Poli / a nad Helmem zawřeným téhož znamenij yako y dole w Sstijtu. Toho času když sem tuto Knijhu psal bylo mnoho osob žiwých Rodu tohoto Lidij Rytijřských. O njchž potō na swém mýstě sſijrſſi zmijnka se včinij.

Páni z Hartuňkowa v-

žijwagi Erbu swého tjm zpuosobem / to gest sstrychu a dwau Hwězd zlatých na modrém Poli / A nad Helmem odewřeným Koruna a z nj křídlo Orlowé / a w něm zase sstrych a dwě Hwězdy zlaté / tak yakž tuto z wymalowánj geho lépegi se sprawiti můžeš / o kteréhožto Erbu Předcých co sem kde wyhledati mohl / tuto to krátce připomenu.

LIst geden slawné paměti Ferdynanda Řjmského Cýsaře / Vherského a Cžeského ꝛc. Krále ꝛc. wspomijná Pana Mathyáſſe z Hartuňkowa / na kterémžto Listu pro geho mnohé Služby welice gey wychwaluge. Tento Pan Mathyáš z Hartuňkowa / měl Manželku Panij Elisſku z Honbic / kteráž mu porodila tři Syny / Joachýma / Mikuláſſe a Jana: A Dceru

Annu

Annu. Po gegižto smrti/ poyal sobě druhau Manželku Paňý Lidmillu z Hendrsstorffu s nýž zplodil gednu Dceru Mandalénu/ ta w dětinstwý vmřela.

LEtha Páně 1551. paměti Kostela Olomauckého/ wspomýnagi Kněze Hawla z Hartuňkowa Kanownjka Kostela Olomauckého/ kterýž potom byl Archydyakonem téhož Kostela/ o němž w Stawu Prelátském zmýnka se včinila.

PAn Joachým z Hartuňkowa neystarssý Syn wýš psaného Pana Mathyásse/ poyal sobě za Manželku Paný Hedwiku Zubownu/ kteráž vžýwala Erbu swého tjm způsobem. vmřel bez potomkůw.

PAn Mikuláš z Hartuňkowa druhý Syn Pana Mathyásse/ měl Mãželku Paný Euffrozynu Ssleyharku/ kteráž vžýwala za Erb na Sstjtu modrém a zlatém Chrta/ tu kde gest Pole modré má býti Chrt zlattý/ a kde zlaté tehdy modry. S tau Paný Euffrozynau Ssleyharkau zplodil tři Syny/ Jana Wáclawa a Mathyásse/ a Dceru Elisska kteráž w Panenstwý vmřela. Jan a Wáclaw/ tolikéž w dětinstwý pomřeli.

PAn Mathyáš z Hartuňkowa/ syn Pana Mikulásse a Panj Euffrozyny Ssleyharky/ poyal sobě k Stawu Swatého Manželstwj Panj Esteru Piwcownu z Hradčan a z Klimssteyna/ kteráž mu porodila dwa Syny/ Mikulásse a Thasa Getřicha. A čtyry Dcery/ Elissku/ Annu/ Euffrozynu a Esteru. Mikuláš a Elisska w dětinstwý pomřeli.

Nahoře psaného Pana Mathyásse z Hartuňkowa třetý syn a Bratr wlastný Pana Joachýma a Pana Mikulásse z Hartuňkowa/ vmřel gsúce Mládencem. Sestra gegich Anna dána byla za Manželku Panu Wáclawowi Sswabenskému z Sswabenic. Ta pochowána gest v Swatého Maurycyho w Městě Olomaucy.

Erb

Erb Vrozených Wládyk

Pawlátůw z Olssan/ kteřijž vžijwagij za Erb dwě Kladiwa/ gedno tupé a druhé sspičaté/ a nad Helmem též znamenij. W Olomaucý w Kostele Swatého Wáclawa na Tumě/ někteřij Předkowé Rodu tohoto se připomijnagij. Yako napřed na gedné Tabuly tento Text napsaný gest: Anno Domini 1553. quinta decembris, obijt Reuerendus Dominus Andreas Pavvlath, Præpositus, Canonicus, ac Concionator huius Ecclesiæ, cuius anima DEO viuat.

Na druhé Tabuly tento Text se spatřuge: Anno &c. 1559. die 17. Aprillis, obijt venerabilis ac Nobilis Dominus Ernestus Pavvlat ab Olssan, Olomucensis Ecclesiæ Canonicus, cuius anima DEO viuat.

¶ Gsau Potomkowé Rodu toho na ten čas žiwi/ gegichžto rozrozenij yá sem wěděti nemohl.

Erb Panuow Zialkowských z Zialkowic

w Saudnicy Manské Geho milosti Knijžetcý Pána Biskupa Olomauckého wymalowaný se spatřuge/ pod kterýmž tento Text napsán gest. Mathyáss Žalkowský z Žalkowic a na Blansstě/ Geho milosti Cýsaře Řijmského/ Vherského a Czeského 2c. Krále 2c. Prokurátor w Margkrabstwij Morawském.

Tento Pan Mathyáss Žalkowský/ měl Manželku Panij Bohuňku Gagewskau z Gagu a z Galeni/ wlastnij Sestru Pana Wáclawa Gagewského/ s nijž zplodil ssest Synůw a několik Dcer. Potom po gegi Smrti pogal sobě druhau Manželku/ Starožitného a wzácného Rodu Panůw z Hrádku/ kteráž mu porodila Syna Giřijka Žalkowského z Žalkowic 2c.

Pan Jan Zialkowský z Zialkowic neystarssij Syn Pana Mathyásse Žalkowského/ pogal sobě k Stawu Swatého Manželstwij Panij Anesku Bitowsků z Slawikowic/ s nijž má potomky.

Pan Giřijk Žalkowský Bratr Pana Jana Žalkow-

Zalkowſkého/ má Manželku Panij Alénu Bludowſkau z Kornic Rodu ſtarožittného Stawu Rytijřſkého/ s nijž geſſtě žádných Dijtek neměl.

¶ O tomto Rodu wětčj wědomoſti mijti ſem nemohl.

PAn Cypryan Karel

Bělecky z Tiſſniowa/ vžjwá Erbu ſwého tjm způſobem to geſt Orla / půl zlattého w modrém Poli na prawé ſtraně/ a druhé polowice modrého w zlattém Poli / a nad Helmem téhož znamenij yako y dole w Sſtijtu. Má Manželku z Králowſtwij Vherſkého / kterau poyal Létha tohoto rc. 93. Byl Hoffmiſtrem Dworu Wyſoce Důſtogného a Oſwjceného Knijžete a Pána/ Pana Staniſlawa Pawlowſkého Biſkupa Olomauckého rc. kteréhožto ctnoſti prawě hæroicæ, congruunt cum titulo & loco, což geden každý kdo geſt gey znal přiznáti mu to muſý/ na němž natura patrně pokazowala nobilitatem & virtutem de meritis parentū. Seſtra wlaſtnij tohoto Pana Cypryana Karla gménem Dorotha/ dána byla za Manželku/ Panu Janowi z Dubenče/ který vžijwal za Erb Nedwěda w Čželo Střelau poſtřelenéº/na modrém ſſtjtu/ kterémuž porodila Synůw ſedm/ z nijchž geſſtě tři žiwi zůſtáwagj/ Zygmund/ Ondřeg/ a Maxymilian. Dwa neyſtarſſij gſau na Dwoře téhož Oſwijceného Knijžete a Pana Biſkupa Olomauckého/ Adoleſcentes nobiliſsimi &c.

Floryan Tomannykl z

Kolſdorffu a na Heruticých / Pijſak Práwa Menſſijho Zemſkého Margkrabſtwij Morawſkého / vžijwá za Erb Sſtijt wzhůru k prawé ſtraně dolůw rozdělený/ prwnj totiž ſpodnij polowice čerwené neb Rubinowé / a wrchnij polowice bijle neb Střijbrné barwy / w němž v proſtředku Nedwěd ſſeré přirozené barwy k ſkoku ſe magjc/s wyplazenym Jazykem ſe ſpatřuge. A nad Sſtijtem odewřený Helm/ a okolo něº Faſſrnochy k prawé ſtraně žluté a neb zlaté/ a modré Lazaurowé/ z lewé pak bijle neb ſtřijbrné a čerwené neb Rubinowé barwy/ dolůw potažené/ wiſy. Nad tjm wſſjm Koruna zlata Králowſká/ a z nj Nedwěd s před-

wěd s předními nohami a s yazykem wyplazeným. Tento Pā Floryan z mládosti se mezy Rytjřskými Lidmi wychowal / yako v Albrechta Laského s kterýmž w mnohých potřebách / proti Pohanům Tatarům / kteřjž do Polský častokráte w pády činili / býwal. Synowé geho dwa žiwi zůstáwagj / Ondřeg a Wáclaw Tomannyklowé z Kolsdorffu rc.

¶ Toho Erbu kdoby wjcegi w tomto Margkrabstwj vžjwati měl wěděti nemohu.

Pan Pawel Nowodworský z Pozdetina / Pjsař Práwa Menssjho Zemského Margkrabstwj Morawského / vžjwá Erbu swého tjm způsobem yak gey tuto položený widjš. Na sstrychu zlatém tři Hwězdy modré / Helm zawřený a na něm dwě Trauby Slonowé / mezy njmi Hwězda polowice gi zlaté a druhá polowice modré barwy. Měl Manželku Panj Zoffigi Střjžkau z Střjžsstě / Dceru Pana Jarosse z Střjžsstě / kterau byla porodila Panj Dorota Bořitowna z Budče / Rodu starožitného w tomto Margkrabstwj Morawském / s tau Panj Zoffigi zanechal Syna Jana Nowodworského z Pozdetina / a Dceru Alžbětu.

Pan Jan Muňka starssj z Jwančic a na Trupssstě vžjwal Erbu swého tjm způsobem. To gest na Poli modrém Hwězdu zlattau a nad nj Hrdličku s Obraučkau zlattau okolo hrdla: A nad Helmem odewřeným z Koruny dwě Křjdla Orlowa rozložená / mezy njmi Hrdlička a nad nj Hwězda rc. tak yakž tuto z položenj geho / lépegi sprawiti se můžeš.

Toho Erbu vžjwal / virtute ac eruditione præstans vir, Nobilis Dominus Paulus Paulinus à Czechovvicze. Illustrisſimi Principis, Domini, Domini Stanislai Pavvlovvsky, DEI Gratia Episcopi Olomucensis Secretarius, ac eiusdem Episcopatus ſupremus Feudalius notarius &c.

Ginj

List

GJNij mnozy Rodowé w tomto slawném Margkrabstwij Morawském se nacházegi/ o kterýchžto yá nemohauce se doptati Wýwodu Rodů gich / ani yakých Erbů vžijwagi / tuto dostatečně psáti nemohu/ wssak nic méně o kterých wijm že gsau/ tuto ge připomenu.

Páni Wáchowé z Wořechowiček.
Páni Zborotina.
Rod Panuow Polkowských.
Rod Panuow Ederuow na Sowincy.
Rod Panuow Pulcaruow.
Panuow Loreckých.
Panuow Cendlaruow.
Panuow Borowských.
Panuow Kostelákuow.
Panuow Graynicaruow.
Panuow Mudrákuow/ kteřijž se tolikéž Střelickými pijssi.
Páni Jurmanowé pijssi se z Krasenska.
Páni Skučowsstij.
Páni Lipensstij.
Páni Widensstij.
Páni Kamenohorsstij.
Páni Jordanowé z Klauznburgku se pijssi.
Páni Mostensstij z Zamosstij.
Páni Josstowé z Maloměřic.
Páni Ssaratyčsstij.
Páni Pacowsstij z Počernic.
Páni Mollerowé z Mollenbergku.
Páni Wranowsstij z Blizkowic.
Páni Heyglowé z Ssenperku ꝛc.

¶ Ginj gesstě mnozý Rodowé w tomto Margkrabstwj se nacházegi/ ale wssak pro nepowědomost/ pominauti ge mufým.

Kněh Třetijch Konec.

O Počátku a dáwnoſti Měſt / a za kterau přjčinau Pán Bůh gim dobrořečiti / a zaſe proč ge opauſſtěti a w niweč obráceti ráčí rc. Při čemž ſe pogednau dáwnoſt a wzáctnoſt některých Předních Měſt tohoto Slawného Margkrabſtwij Morawſkého pokáže.

Knjhy Cztwrté.

EODEM AVTHORE BARTHOLOMEO PAPROCKY &c.

VÆ QVI ÆDIFICAT CIVItatem in ſanguinibus, & præparat Vrbem in iniquitate. Abac: Cap: 2.

List
K Městům Slawného Marg-
krabstwij Morawského / krátka Předmluwa.

Wy kteřijž w těch zdech slawných přebýwáte /
A gméno welké pro swé wtipy máte.
Nehonoste se tim / neb wasse Hlawy
(Srozumijwám to z Mužůw Swatých spráwy.)
Gsau nesstěstlywé / gestli Pána swého
Neznagi cesty: gestli wůle geho
Neplnij / ani na ten sslak wstupugi /
Který gim Slauhy geho vkazugi.
Načež Augustýn weystrahu dáwagic /
Kratičce mluwij / wás napomijnagic.

Infelix, qui omnia nouit, & te nescit: qui autem te & illa nouit, non propter illa beatus, sed propter te solum. Super illud Ioan 17. Hæc est vita æterna, vt cognoscant te solum DEVM verum, & quem misisti IESVM Christum.

Newdjreyteż se w to Nowé včenij.
Zneyte chytré w tom Diábelské swedenij.
Żeť wás odwodij od pořádku toho /
Který gest sprawen z wůle neywyżssijho.
Načež on z Nebe Doktora wysadil /
Aby Diábelskau tu chytrost zahladil.
Což Lactancius yasně vkazugic
Prawij: geho nám skutek oznamugic.

Summus igitur DEVS ac parens omnium, cum religionem suam transferre voluisset, Doctorem iustitiæ misit è cœlo, vt nouis cultoribus nouam legem in eo, vel per eum daret: non sicut ante fecerat per hominem, sed tamen nasci eum voluit tanquam hominem, vt per omnia similis, summo Patri existeret. Ipse enim Pater DEVS & origo, & principium rerum, quoniam & parentibus caret. Sine Patre & Matre à Trismegisto verissime nominatur, quod ex nullo fit procreatus.

Od takowého / másš zagisté wěděti
Doktora ten řád / (musýmť to powěděti.)
Gest w Cýrkwi Swaté: čijmž Ssatan mijchagic
Chytrosti welkau tomu zabijhagic
Hyzdij gey: Czáry / Kauzly / tytul dáwá
Tomu: co k němu Duch Swatý podáwá.
A tak swau Cýrkew tim sylně gruntuge /
Nakž Řzehoř Swatý zgewně vkazuge.

Spiritus

Spiritus Sanctus contra singula tentamenta erudit, & in septem virtutibus temperat, vt contra stultitiam, sapientiam, contra hebetudinem, intellectum, contra præcipitationem, consilium, contra timorem, fortitudinem, contra ignorantiam, scientiam, contra duritiem, pietatem, contra superbiam dat timorem. Grego: in Moral:

Pozney sám pozney / zdaž která wěc trwala /
Dlauho na Swětě / genž Pána mrzela.
Potopau sobě neposlussné skazyl /
Sodomu Ohněm smrdutým porazyl.
Pohany zalil w Morské hlubokosti
Zidy pomořil na Paussti pro zlosti.
Proto ze wůle geho neplnili /
Swewolně žiwi bez Zákona byli.
Ano wystřjhá Bernarth Swatý z toho /
Račte poznati wůli Pána swého.

Si vis esse sapiens esto obediens. Sic enim scriptum est: Concupiscis sapientiam? serua mandata, & Dominus dabit tibi illam. Bernh: in Epiph:

Nahlédni gestli nenj tam Sodoma
Tu kde newidjss Božjho Zákona.
Nepohanskýli Vpor wssyckni magi?
Kterj wrchnosti tý neposlauchagi.

Nullum est maius quam inobedientiæ malum. Apud Stob:

Za ony Zidy pyssné a zauffalé /
Meg ty ffalessné Minystry nestálé.
Kterj wás s Cesty Páně chytře swodj
A na Diábelskau a bludnau vwodj.
Odwrátili se na stranu od něho /
Tak též nemagj pořádku žádného.

Remoto DEO cælestiq; Doctrina, omnia erroribus plena sunt. Lactan: Firmi: de ira DEI Cap. 1.

Odtud to poznáss že gsau ffalsse plnj
Ti tak neswornj swůdcowé newěrnj.
Tisýc Sekt dilných mezy sebau magi
Proto: že Boha wěčného neznagi.
Kterýž gediný má zde swůg Owčinec
Do něhož w git má geho wywolenec.

DEVS non Thure, non Hostia, non præciosis muneribus quæ omnia sunt corruptibilia: Sed obedientia & morum emendatione placatur. Idem ibidem Cap. 21.

Poslyss coť mluwj (Mužy zatracený)
Pán Nebe Země / Bůh neobsažený /

K těm twým rozumům: Anzhelmus od něho
Taktoť wykládá Lásku k tobě geho.

Quid misericordius intelligi valet, quam quod peccatori æternis tormentis damnato, & non habenti vnde se redimat. Deus Pater dicit: accipe vnigenitum meum & da pro te: Et ipse Filius, Tolle me, & redime te. Quasi enim hoc dicunt cum ad Christianam Catholicam fidem nos trahũt.

Těm Božským slowům rozuměg yáť radým
Nezawedešs se/ yá tě w tom nezradým.
Gdi a vpadni k nohám slauhy geho/
A ssýře žádey naučený od něho.

Ale řekneš zlý Kněžý w tom Kostele?
Neyde se y to: na toť powým směle.
Ten Doktor který prawdau Swět osadil/
Zlosti ač mohl z něho newyhladil.
Gedno dwanácté w swém gich počtu wodil
Zlostnýk a zgewný mezy nými chodil.
Wssecky w něm zlosti které ho mrzeli/
Zgewně se tomu Pánu vkázali.
Kdo se zde prawý býti Slauhau geho/
Má sprawedliwau záplatu od něho.

Benedictio Dei in mercedem iusti festinat. Ecclesi: Cap 18.
Dei autem Flagellum non euitat mortalis. Menander.

Nechce tehdy Pán mýť z tebe Sudýho/
Gedné wůle swé we wssem poslussného.
Ty čiň co ráčýss: Yá že sem powinen
Powěděť prawdu: Nechcyť zůstat winen. Vale.

Deus gaudet non de suo lucro, sed de nostra salute. Tristatur non de sua iniuria, sed de nostra perditione. Ioan: Chrisosth: sup: Math:

G Po-

CCCLXXVII.

O Počátku a dáwnosti Měst.

HNedky po onom welikém rozhněwánj Pána Boha když gest Noe wyssel z Korábu / a Synowé geho se rozmnožowali/obdařiti gest ge ráčil Pán Bůh takowým dowtipem / že Swět naplňowati ozdobau Rukau swých a Města stawěti počali: Yakž o tom čteme in Genesi když Chus Syn Chamůw zplodil Ssest Synůw/ mezy kterýmiž gest byl onen Nymroth o kterémž pijsmo Swaté prawj/ že gest byl robustus venator coram Domino. Ten neyprwé Město Babilon založil. Otom sobě čti Genes: Cap: 10:

Jaffetowi a Semowi Synowé weliký počet potomkůw zanechali. Assur wlastnij Syn Semůw/ wystawěl tyto Města/ Nynywen a Chale/ a mezy nijmi welké město Rezen. Potom pak wssyckni potomkowé Noelowi shromáždiwsse se / vmijnili Město weliké a mocné wystawěti/ a při něm Wěžij tak wysokau/ kteráby až do Nebe dosahowala.

Pán/ (yakž o tom Pijsmo Swaté swědčij) patřijce na tu mysl gegich tolikéž y na začatau prácy/ řekl tato slowa: Ecce vnus est populus & vnum labium omnibus,cæperuntq; hoc facere nec desistent à cogitacionibus suis,donec eas opere compleant,venite igitur descendamus & cōfundamus ibi linguam eorum, vt non audiat quisq; vocem proximi sui &c. A tak gest ge Pán z mijsta toho rozehnati ráčil po wssem Swětě/ z nijchžto gedenkaždý sobě ginau Kraginu rozmnožowal a osazowal/ Města podlé mysli swých stawěgic.

Anzhelmus Ryd in Cathalogo annorum & Principum ab homine condito sepsaném/pokládá/ že gesstě Noe sám apud Hispalos Města neyprwé stawěti počal/ a dal gim gména Dcer swých/ Noela & Noegla. Libius zakládal Města v Filystýnůw. Lido w Kapadocygi. Lestrigon we Wlassijch/ a po něm Commeus. Thubal in Bethilia od swého gména Město weliké založil/ očemž týž Anzhelmus wypisuge.

POtřebná tehdy gest to nám wěc/wěděti za kterau přijčinau Pán Bůh některým Městům požehnáwati ráčil/ a některé wywrácel/ tak abychom w těžké trestáni geho ne wpadli yako někteřij před námi: očemž pijsmo Swaté swědčij. Za kterauž to přijčinau přidržme se Raddy Mužůw Swatých z wůle Ducha Swatého nám pozůstawený: tijm se w Městech Křestianských zdržugme/ a takowými Lidmi Města osazugme / yakž nás wyučuge Ecclesiastes Cap. 10. Kdež takto mluwj: Ciuitates inhabitabuntur per sensum prudentium &c.

Nebez

Ne bez přjčiny to naučenj dáwá: wj gistě že Lidé rozssafnj/maudřj/ wssecko podlé wůle Božj činiti budau / poněwadž při maudrosti wždycky Duch Swatý přebýwá/ yakž o tom čteme Sap: Cap. 7. kdež o tom těmito slowy wyprawuge: Est in illa Spiritus intelligentiæ Sanctus, vnicus, multiplex &c. A tak o tom Muž takowý vstawičně myslj/ aby se lýbil Pánu Bohu swému/nebo maudrosti giným způsobem žádný dostati nemůže / toliko takowým obyčegem/ očemž čteme Deute: Cap: 33. Et qui appropinquant pedibus eius accipient de doctrina illius. Tuto slyssjss že potřebj gest padati k Nohám Páně a prosyti o tu Maudrost/ aby ti vkázati ráčil wůoli swau yak mu se lýbiti máss a žiwu býti podlé wůle geho Swaté: Nebo který w takowé Sskole gest aneb před tím býwal/ takowý každý we wssem rozssafně sobě počjná/ činj/ y činil.

Nebyl gest Dawid dán aby se yakému Swobodnému Vměnj včiti měl / yakž sám o tom w Žalmu 70. těmito slowy mluwj: Quoniam non cognoui literaturam DEVS, docuisti me à iuuentute mea. Ale wssak gest gey sobě Pán dostatečně wyučil / nebo gest vměl Lid sobě poručený sprawowati / vměl gey y před Nepřátely ochraňowati/ čehož Pýsmo Swaté netagi. Z toho on se radugic / geho to Wssemohaucnosti a ne swému rozumu připisuge / mluwjc w Žalmu 118. Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo, quia in æternum mihi est.

Poslyss gesstě o Ssalomaunowi Synu tohoto Dawida/kterýž za nic giného Pána Boha neprosyl/ toliko za samau Maudrost / aby se vměl náležitě w Vřadě swém sprawowati. Yakau gest mu odpowěd Pán dal na Prozbu geho/ máme o tom 3. Regum napsaná tato slowa: Quia non petisti tibi dies multos, nec diuitias aut animas inimicorum tuorum; sed postulasti tibi scientiam ad discernendum iudicium: ecce feci tibi secundum sermones tuos. A tak doznawssy toho sám Ssalomaun že mu vžitečná byla Maudrost a yakým způsobem gest gi dostal: tak také y giným naučenj dáwá yak gi nabýwati magi/ a odkud se gegi počátek začjná/ o tom mluwj Prouerbi: Cap: 9. Principium Sapientiæ Timor Domini. Tuť gegi Grunth potřebj gest založiti a nikdež gindе.

Týž Ssalomaun wyprawuge Prouer: Cap: 11. yak Města nabeywagi požehnánj a rozmnoženj: A za kterau přjčinau k záhubě přicházegj. To těmito slowy wykládá: Benedictione iustorum exaltabitur Ciuitas, & ore impiorum subuertetur. Tu wám Páni o tom přemeyssleti potřebj gest kteřj Městům Wrchnost vstanowugete/abysste objrali takowé kteřjžby wůli Božj plnili/ tak aby se Městu pro ně dobře dálo/ a aby Pán pro zlé a wssetečné vsta gich Města nezkazyl: Nebo obyčegně toho se Lidé držeti zwykli / Co činj Bohatj a zwlásstě Wrchnost

chnoſt gegich / že w tom ge rádi náſledugi / Yakž o tom mluwij Eccleſiaſtes : Qualis Rector Ciuitatis, tales inhabitantes eam.

A protož potřebij geſt Měſtům podáwati dobrau Wrchnoſt/ ſprawedliwau a kteráby w báznij Božij žiwa byla/ poněwadž žádné Měſto bez Wrchnoſti býti nemůže/ o čemž Eccleſiaſtes mluwij: Vbi non eſt Gubernator, populus corruet. Ale wſſak nedáweyte Měſtu Wrchnoſti pyſſné/ nebo ſe takowij Pána Boha nebogi/ yakž nám o tom Pijſmo Swaté prawij/ nebo Bázeň Božij geſt přijkra Člowěku pyſſnému: A Pán mluwiti ráčij: Superbiam & arrogantiam, & viam malam, & os peruerſorum odi. Tok geſt dáwnij nenáwiſt mezy Pánem a takowými kteřij Pychau ſe zaneprazdňugj a w nij ſobě zalibugj/ ceſtami geho nechodij/ ffaleſs a chytroſt milugi. Pro takowau Wrchnoſt žádného požehnánij Božijho Měſto nedoſáhne.

Snadno pyſſné poznáte / nebo giž nijmi Pán pohrdal / oddal ge Miſtru gich k opatrowánij / tomu kterého s Nebe pro peychu wywrhl. Ti/ giž widjte že na poli s nijm proti Pánu y Služebnijkům geho bogugij/ pořádkem geho pohrdagi/ rozumu ſwému nikoho rowného býti nerozumégi/ za gegichžto ſprawowánj Měſto ſſtiaſtné býti nemůže: nebo Pán o takowých newij ani wěděti chce. Newztahugi ſe k takowým onano ſlowa geho kteráž mluwiti ráčij: Per me Reges regnant, & Principes conſtituunt iuſta: per me Domini Dominantur, & regnant omnes iudices terræ. Nebo mluwij Pán: Yá toliko ty milugi kteřij mne milugj/ et Theſauros eorum comulam. Gegichžto Poklady rozmnožiti připowijdá. Z takowé tehdy Maudroſti obijreyte Wrchnoſt Měſtu každému/ kteřij ſe Pána Boha bogj/ a ne z té kteřij toliko w Práwě maudrými ſe býti vkazugi/ nebo Plato ačkoliw byl Pohan/ o takowé Maudroſti poſlaucheyte co geſt mluwjwal. Eam ſcientiam quæ à Iuſticia remota eſt, caliditatem potius quam ſapientiam appellandam dicere ſolebat.

Ale wy Pánij na to pilně myſlte yakbyſſte Pánu Bohu k ljboſti Měſto Wrchnoſti opatřiti mohli. A to proto: aby Měſto mělo požehnánj Božij/ nebo pro zlau Wrchnoſt Měſtu dařiti ſe nemůže/ a maudřij a bogjcý ſe Pána Boha odwracugi hněw ge° od Měſta. O čemž Eccleſiaſtes Cap: 8. těmito ſlowy prawij: Homines Peſtilentes diſsipant Ciuitatem, Sapientes vero auertunt furorē. Wyſtřijheyte ſe těch kteřij o Pána Boha nedbagi / nebo w takowých dobrotiwoſti žádné nenij / ſprawedliwoſti ſe v něho nedowolá chudey Člowěk/ a to proto / že takowý nemá Maudroſti/ toliko zloſt a chytroſt/ a ti gſau darowé od Minyſtra geho gemu danij: A Pán který Maudroſti wládné k němu přiſtaupiti gi nedopuſtj. Yakž o tom čteme Sap: Cap: 1. tato ſlowa: In maleuolam animam, non introibit Sapientia, nec habitabit in corpore ſubdito peccatis.

Ti kteřij

Ti kterĕý wůlj Božý plný/ a w poslussenstwý kráčegj/ Ceremonygi geho Swatých wykonáwati neobmesskáwagi: Ti gsau takowý kteřý magi w sobě Grunth prawé Maudrosti. O takowých toliko mluwý Ecclesiastes Cap: 1. Radix Sapientiæ est timere DEVM. A tak hleďte wedlé naučenj téhož Eklezyastesa Městu Wrchnost podáwati/ kteraužto on podlé wůle Božý vkazuge/ mluwýc o ný tato slowa: Melior est homo qui minuitur Sapientia, & deficiens sensu in timore DEI: quam qui abundat sensu & transgreditur legem altissimi. Tu máss na takowé Mudrce/ tuť gest ge hnedky prawě wyložil/ že negsau wážný v Pána Boha/ a to proto: že nemagý w sobě Bázně Božý. Nedá gim nic vžitečného Městu vstanowiti/ wssecko se z rozdjlných Radd gegich na různo rozstýrá/ nebo Pána mezy njmi ani Wssemohaucnosti geho není. On gim nedodá rozumu ani Raddy k wynalezený prostředku/ yakby Město obhágeno aneb vžitky zlepsseno býti mohlo: A z toho toliko samého trwá každé vstanowený/ yakž o tom prawý Esaias 64. Cap. Consilium meum stabit & omnis voluntas mea fiet.

Pohleďte zdrawě na wsseliyaké maudré Raddy/ wám od oněch dobrých a Pánu Bohu milých Předkůw swých k rozssaffnému vstanowowáný pořádkůw zanechané / kterýchžto wy na ten čas Práwy a Swobodami se bránite. Patřte na ozdobu gegjch yak gsau oni Města okrasslowali/ Kostely stawěli/ yaké w nych pořádky/ yaké w nych Pánu Bohu k wěčné chwále (z wůle Wrchnosti Cýrkewný) Modlitby zůstawili / načež sau oni samo wsseliyaké zbýrky swé obracowali. Což wy na ten čas bysste to chtěli wykořeniti / nemuožete tomu dosti včiniti/ nebo Pán včiný slowům swým dosti / že wůle geho y vstanowený/ trwati bude až na wěky.

Ale že předce Ssatan s Minystry swými kde může tehdy tu wůli Božskau russý/ kteřjžto kazý Domy k chwále Božj připrawené/ a swého Dágona wůli w nych sub spetie pietatis wykonáwagi: rozuměgi že to dobře a podlé mysly Pána BOha činý poněwadž gim toho Pán trpý? Cžinj to Pán sprawedliwě y maudře/ yakž gest sám wtom weystrahu dáti ráčil swým wěrným mluwýc / oportet vt essent scandala. Za kterau pak přjčinau Pán toho potřebuge? pro nic giného/ toliko pro naprawený Gruntowněgssý wěrných swých.

Jeroným Swatý Slaup Cýrkwé Swaté/ na ta slowa toto napsal: Sicut necesse ignem calere, & niuem frigere, ita est necesse vt iniquitas mundi erroribus plena scandala pariat, perfectorum verò charitas, pietatis operibus luceat.

Origenes Swatý dáwá na to přjklad / pjsse na ona slowa Num: 22. Stetit Angelus Domini cõtra Balaam. Za kterau přjčinau Pán tak zkussuge wěrné w Cýrkwj swé/ to gest na té Petrowě Skále? kdež tato slowa geho wlastný máss: Prouidentia Diuina ita omnia disposuit,

quod

quod nihil otioſum remanſit. Malitiam non fecit, cum tamen ab aliis inuentam cohibere poſsit, non prohibet: Si enim Malitia non eſset, virtus contrarium non haberet, nec clareſceret, nec examinatio fieret: non probata vero nec examinata virtus eſset. A tak / nechť ſe ſami poznáwagi a wtom ſobě vſmeyſſegi / ti kteřij nowé pořádky k chwálenj Pána wynacházegi / a to geſſtě bez wſſeliyakých Wůdcuow / bez wſſeliyakého pořádku / y bez wſſeliyaké Wrchnoſti ano y poſluſſenſtwij / které Pán wſſudy mijti chce / yakž nám otom Gregorius magnus in Moralibus pijſſic / prawij: Neq; enim in Paradiſo arbor extitit, quam Deus homini ne contingerit interdixit: ſed vt melius per obedientiæ meritum, homo bene conditus creſceret &c. Nacházý Sſatan chytré a wymyſſlené ffortele ſwé na Cýrkew Božij / ſkládagjce to na nij že geſt wymyſſlené Včenij gegi / ano y proti Pánu BOhu / A toho Chrti a Minyſtrowé geho yakýmis obhryzenými Argumenti dowozowati chtěgj. Ale ty ſe drž raddy a naučenij Jeronýma Swatého / kterýž takto mluwij pijſſic in Epiſt: ad Epheſ: Si Dominus ea iubeat, quæ nō ſunt aduerſa ſacris ſcripturis, ſubiciatur Domino ſeruus: Si vero contraria præcipit, magis obediat ſpiritus, quam corporis Domino &c.

POtřebij geſt tolikéž Měſtuom dobré a ſprawedliwé Wrchnoſti / Nebo mluwij Ariſtoteles lib. 2. Topicorum: Iuſticia regentis, vtilior eſt ſubditis, quam fertilitas temporis. Cicero tolikéž napomijná Wrchnoſt těmito ſlowy: Qui adipiſci veram iuſticiæ gloriam volunt, Iuſticiæ fungantur officiis. A kdybychme w Pijſmo Swaté nahledli / oč neywijce na Wrchnoſt od Pána BOha nařijkagi / yak Prorocy tak také y Doktorowé Swatj / mohli bychom ſe a nebo wyſtřijhati zloſti / a neb raděgj vznáwagijce w ſobě fragilitatem humanā takowé Wrchnoſti z ſebe ſkládati: Nebo který ſe wtom podlé wuole Božij neſprawuge / takowý každý wěčnau zahubu na ſebe vwozuge. A protož magj mijti Měſta před očima onuno rozmluwu / kterau Solon Mudřec měl s gednijm. Percuntatus à quodā, qua ratione ſalua eſse poſsit Ciuitas? reſpondit: Si Ciues obtemperent ſuis Magiſtratibus, Magiſtratus autem Legibus. Ale na ten čas Wrchnoſt / když Vřadu doſáhnau / zapomenau ſe býti ſmrtedlnými / giž rozuměgi že gim wſſecko ſluſſij / a že gim wſſecko včiniti ſwobodno geſt: giž ſwědomij w něm dobrého nenij / giž ſe práwě Bohu rownym činij. Na to onen Iſocrates ačkoliw Pohanſký Człowěk tato ſlowa napſal: Nunquam ſperare debes, ſi quid turpe feceris te latiturum, quam vis enim lateas alios, tute tamen tibi male conſcius eris. Seneca tolikéž lib. de Moribus pijſſic / toto naučenij dáwá. Sic viuendum eſt tanquam in conſpectu viuamus, ſic cogitandum, tanquam aliquis pectus intimum proſpicere poſsit. Poznáweyte ſe a pilně tomu ſe včte / wy kteřij za Wrchnoſt vſtanowenij gſte

yak žiwu býti/ a yak ſprawowati ſe máte: dáwá wám na to přjklad Eraſmus in Apophtegmatibus lib: 6. na onomno Juliowi Druſſowi který měl Dům welmi pěkně w Ržjmě wyſtawený/ toliko že odewſſud Sauſede co ſe w něm děge ſpatřiti mohli. Geden pak Ceſař/ chtjce mu ſe wtom zaſlaužiti/ poſlal k němu geſtli žeby mu chtěl dáti pět Liber zlata že mu tak ten Duom opatřj/ že žádný do něho nahlednauti mocy nebude. Načež geſt mu on takowau odpowěd dal: Dám (prey) rád y deſet/toliko nechť to tak včinj/aby každý widěl yak yá w domu ſwém ſem žiw/ a yak ſe ſprawugi. Znáti geſt že ten neměl zlého řádu w ſwém domu: byl tam v něho řád/ bylo tam Swědomj dobré/ o kteréž Seneca napomjná mluwjc. Conſcientiam magis quam famam attende, falli namq; ſæpe poterit fama, conſcientia nunquam.

Dobře a pilně na ſwé weypowědi rozmyſſlowati ſe máte/aby wám potom někdo neřekl ſlow oněchno které mluwil Agis Lacedemonſký Král/ Captus & condemnatus ab Ephoris, cum duceretur ad mortis ſupplicium, vidit quendam miſericordia motum, eius fortunam flere. Cui ait, Noli flere propter me quia propter ius & æquum ad dirum hoc ſupplicium ducor, meliorq; ſum ijs qui ad mortem me damnarunt. Vkázal to Král w těch ſlowých/ že ti dobře a poctiwě vmjragi/ kteřj neſprawedliwě na Smrt býwagi odſuzowánj.

Nerozuměg tomu Pane Spráwče giných/ aby ta twá zloſt a vkrutnoſt neſprawedliwá zatagená býti měla: Poſlauchey co mluwj Job Swatý. Reuelabunt cæli iniquitatem eius, & terra conſurget aduerſus eum. Neobránjš ſe tjm Práwem přewrácenym/kterýmž gſy newinného potlačil: Nebo mluwj k tobě Pán ſkrze Ezechyele Proroka w Kap. 24. Iuxta vias tuas, & iuxta adinuentiones tuas iudicabo te. Zaplatjš dobře tu neopatrnau a lakomau žádoſt ſwau/ že k wuoli zlattu z wěcy ſprawedliwé křiwau činjš: pomnj na raddu Pána a Stwořitele ſwého/ kterýž tebe z ſkutkuow y z myſli twých ſauditi bude. Yakž tě napomjná in Exod: cap. 23. mluwjc: Non ſequeris turbam ad faciendum malum, nec in iudicio plurimorum acquieſces ſententiæ, vt à veritate deuies, Pauperis quoq; non miſereberis in iudicio. Pamatůg na to coť geſſtě mluwj? Quia iudicium DEI eſt.

Z Akterau přjčinau Měſta/ které tak dáwno oſazené gſau od oněch Mužůw Pánu Bohu milých/ nynj giž nižſſjmi mezy ginými Stawy gſau/ kteřj po njch teprwá na mjſtech nižſſjch počátky ſwé wzali? Nerozumjm aby to proč giného bylo/ toliko z těch přjčin/ které Pithagoras pokládá/ Primum Luxuriam ciuitates ingredi, deinde ſaturitatem, poſtea contumeliam, poſtremo exilium.

Když geſt Pán Bůh Sodomu a Gomoru treſtati ráčil/ wſſecky ty ohyzdne a mrzuté hřjchy w Měſtech těch widěl/ widěl peychu/

widěl

widěl lakomſtwij/ widěl hanebnau zbytečnoſt / záwiſt / obžerſtwij/ hněw/ widěl y leniwoſt: pro kterěžto hanebné zloſti vmijnil ge zkazyti. A když geſt onen Patryarcha Swatý Abraham/ odwozowal Pána od toho hněwu/ mluwijc: Abſit à te vt rem hanc facias & occidas iuſtum cum impio, fiatq; iuſtus ſicut impius. Non eſt hoc tuum qui iudicas omnem terram: nequaquam facias iudicium hoc. Kaž tu poſlauchati ſwému ffaleſſnému Swůdcy / který to ſmij mluwiti / že přimluwa Mužůw Swatých nenij wážna v Pána Boha / můžeſs mu to ſměle powěděti že geſt lhář a ſwůdce twůg. Poſlauchey co geſt Pán odpowěděl Abrahamowi. Si inuenero Sodomis quinquaginta iuſtos in medio Ciuitatis, dimitam omni loco propter eos. Proſyl Abraham Pána nepřeſtáwagijce/ aby na menſſijm počtu přeſtal a Měſt těch zatracowati neráčil. Czinil mu Pán mnoho k wůli / vpuſtil od toho počtu tak mnoho až přiſſlo na deſet Oſob/ ale wſſak ani těch nagijti nemohl/ toliko gedinėho Lotha Bratra Abrahamowa a dwě Dcery a čtwrtu Ženu geho/ ale wſſak y ta obrátila ſe w Solney Slaup / proto že geſt neposlauchala rozkazu Božijho.

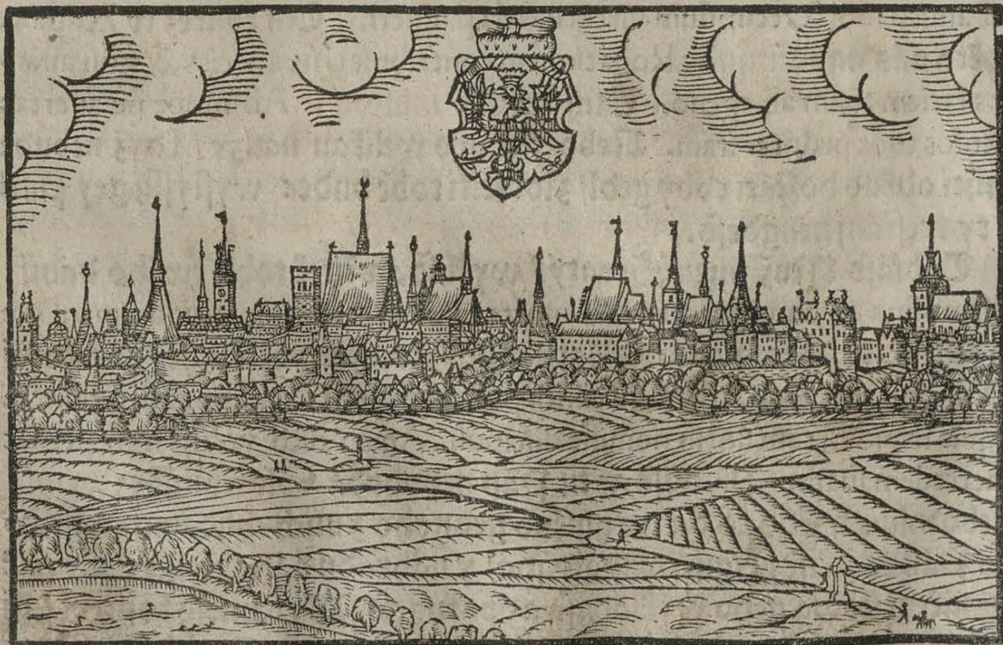
Czti ſobě v Ezechyele Proroka w Kap: 16. yak Pán hrozý a proč hrozý Měſtu Geruzalému: Poſlauchey / yak mezy ginými nepobožnými ſkutky gich/ oč ſe na ně neywijcegi hněwá: že lačnému chleba nepodali. Naſtogte na náſſe lakomé a nenaſycené zbiránij Bohatſtwij/ žádný ſe z nás wtom poznati nemůže/ ani ſe tim co pohne/ oč nás Pijſmo Swaté napomijná. Eccleſiaſtes Cap. 14. Ante mortem tuam bene fac amico ſuo, & ſecundum vires tuas da pauperi. Ten tolikéž w Kap. 4. takto nás napomijná: Rogationem contribulati ne abijcias, & non auertas faciem tuam ab egeno. Tam tolikéž mluwij: Ab inope ne auertas oculos tuos propter iram. Nebo yak pro welikau nauzy / když nebude mijti odkud doſtati coby gedl/ zlořečiti tobě bude: wyſlyſſij gey Pán a ty treſtánj neugdeſs.

Tobiáſs Muž onen Swatý / wykládá vžitek toho twého dánij: Elemoſina ab omni peccato & à morte liberat, & non patietur animam iræ in tenebras. V Swatého Mathauſſe/ Heretyku poſlauchey co mluwj Pán Bůh w Kap. 10. Qui cunq; potum dederit ex minimis iſtis calicem aquæ frigidæ, tantum in nomine diſcipuli, Amen dico vobis, non perdet mercedem ſuam. Widijſs že tu Pán nepohrdá Služebnijky ſwými / nebo mluwij/ kdo co dá we gméno gednoho z nijch chudému/ wſſecko to Pán wděčně přigijti připowijdá/ y náhradu dáti ſlibuge: Ty pak ginácegi ſlowa geho wykládáſs a opakugeſs. Wytchneſs toho včenij Swůdče Lidſký a Holomku Diabelſký. Sám gſy ſe nedočetl prawdy a ginému gi kázati chceſs/ a to wſſecko toliko k wůli ſwé wůli činijſs. Přiwozugete k tomu Pána aby Swět s wámi práwě wſſecken k wůli waſſemu Miſtru Diablu/ vwrhl do Pekelnijch temnoſtj / tak yak gī včinil

včinil Sodomě a Gomoře: Nebo pamatuge ten wáš Swůdce na wěrné Božij ona slowa/ kteráž gsau napsaná v Izayásse w Kap. 17. kdež mluwij Pán w Osobě onohono Geruzaléma ke wssem Městům kteréž negsau poslussné wůle Swaté geho/a ani Ceremonygi geho zachowawati chtěgj: Et eris deserta, quia oblita es Domini Dei saluatoris tui,& fortis adiutoris tui non es recordata. Ale že se nacházý mnoho takowých Abrahamůw / kteřij se k Pánu přimlauwagj o to / aby Městům poshowěti ráčil / a té hrozné pomsty yako nad Sodomau/ nad nijmi neukazowal: Ráčij showijwati / a nechce při té wassij swé wůli / při tom wassem bláznowstwij/wssech newinných zatracowati. Ale giž tuto na ten čas/ o Městech některých předněgssijch to° Slawného Margkrabstwij Morawského / vmijnil sem nětco kratjčce napsati/nechtijce tu s wámi tijm dlauho se zaneprazdňowati / co náležij Náměstkům Božijm w Cyrkwi geho/ Od nijchž wy se ostatku včte za to wás prosým.

Město Olomaut na ten čas neypředněgssij gest w tomto Margkrabstwij Morawském/

kteréž Rzeka Morawa wůkol otočila. Gest zdmi y Waly dobře opatřené y wsseliyakými potřebami k obraně náležegijcými: kteréhožto Města tuto něyaké podobenstwij položené máss.

Založenij a ffundowánij Města tohoto / žádný prawdiwě pro welikau dáwnost a starožitnost geho/vkázati nemůže. Gestli že od Julia Cysaře/ yakž někteřij pokládagi založe-

gi založenj geho/ o tom dostatečně žádný newj. Ten Julius Cýsař gessstě před Narozenỹm Spasytele nasse° na tento Swět/ panowal/ zanechal po sobě Syna Augusta Cýsaře/ za kterěhož teprwa Pán Krystus naroditi se gest ráčil. Ačkoliw giž Hystorykowé toho času wspomỹnagi Markomany / kteřỹ přináleželi pod spráwu Arminio Cheruscorum Regi, což se gest na počátku těchto Kněh doložilo. Po němž teprwa Marobodus Stolicy sobě w těchto Kraginách wyzdwihl w Městě Bubiemum řečeném/ tak yakž to Eutropius wspomỹná. To Město někteřỹ domnỹwagi se že gest bylo na tom mỹstě kde gt nynj Praha: Ale wssak Kronyky wypisugi/ že gest teprwa založená od Libusse Dcery Krokowy circa annum 711. Ač toho dokládagi že gest tam Město prwé bylo kteréž oni podlé Eutropiusa gmenugi Casurgis/ očemž na ten čas nám psáti tuto nenáležỹ / toliko o tomto nahoře položeném Městě Olomaucý krátkau ale wssak prawdiwau zmỹnku včinỹme/ a to připomeneme/ co z gistých pamětj Kostelnỹch důwodně se vkazuge. A poněwadž nemůžeme wěděti gistého počátku a dáwnosti geho / aspoň yak dáwno Sláwa geho a za kterau přjčinau kwýsti počala/ tyto se dowỹme.

Wjra Swatá Křestianská počátek swůg wzala na Morawě aneb v Markomanůw/ Létha Páně 887. kdežto Cyryllus Swatý za Arcybiskupa od Mikulásse toho gména prwnỹho Papeže vstanowen byl/ yakž se to pamětmi Kostelnjmi snadně vkázati může. Stolice geho skrze pilné staránỹ Swatopluka Krále w Welehradě založená byla.

Ten potom Cyryllus/ opatřiwssy mỹsto swé Methodyusem Bratrem swým/ odgel do Řỹma. A w tom Swatopluk Starý skrze nesstiastnau přjhodu Králowstwỹ potratil. Na gehožto mỹsto Swatopluk toho gména druhý/ Syn geho / aneb Swatobog (yakž gey někteřỹ gmenugi) dosazen. Kterýžto když gest Methodyusa Arcybiskupa nessanowal / z počátku pěknými slowy od něho trestán byl : Až potom Arcybiskup ne tak pro swau yako pro Božỹ křiwdu / Krále y Králowstwỹ geho do Kladby dal / a sám do Řỹma za Cyryllusem Bratrem swým se obrátil. Což když gest sobě Král mladý lechce powažowal/ w rychlosti od Pána Boha nesstěstỹm welikým ztrestán gt/ nebo w krátkém času Králowstwỹ to potratil/ a tak Slawné Město Welehrad kteréž bylo Stolicy geho/ y giných Králůw Předkůw ge° w niweč od Nepřátelůw obráceno : toliko gesstě mjsto to/ na kterémž chwálu Pánu Bohu ti Mužowé swatỹ začali/ w zahanbenj nepřisslo/ nebo až posawád ozdobu swau má. Ale wssak giž tam wỹcegi Biskup nebydlỹ/ od kterěhožto Předkůw mjsto to proklaté gest/ toliko Oppat a Bratřj Zákona Cystercyenského/ Klásster swůg tam magi. Naplnil

Pán slo-

Pán slowa Izayássowa kterěž gest mluwil: Eris deserta quia oblita es Domini Dei saluatoris tui. Takť gest Pán mstitedlný o protimyslnost swau a Služebnjkůw swých/ nechce Wrchnosti nikomu dáti nad Biskupem: Biskupůw Králowé poslauchati magj yakožto Náměstkůw Božých/ A Biskupi zase toho/ koho gest gim Pán na mjstě swém od onoho Petra successiue zanechal ꝛc.

Vmřel Methodyus w Ržjmě Létha Páně 905. Po gehožto smrti w pěti Letech na welikau prozbu některých předných Panůw/ na geho mjsto wolen gest Jan. Ale ten giž nebyl Arcybiskupem toliko Biskupem/ sprawowal ten vřad Leth sſestnácte/ a měl Stolicy swau w Polessowicých/ (giný pak prawj že w Kunowicých) kdežto Kostel byl postawen ke cti Pánu Bohu w Trogicy giediné/ a ku památce Swatých Petra a Pawla Aposstolůw geho. Vmřel Létha Páně 921.

Po tomto Janowi byl wolen na Biskupstwj Sylwester / žiw byl na tom vřadu Leth dewatenácte.

Jan toho gména druhý Biskup po Sylwestrowi byl Biskupem/ po němž wolen na ten vřad Ondřeg z Rodu a Erbu Panůw z Daubrawice kterýž gt přenesl Stolicy Biskupskau z Polessowic do Olomauce / a neb yakž někteřj prawj z Kunowic: A to včinil z wůle Knjžat Morawských/ wystawěwssy napředměsti Kostel Swatého Petra / kterýž až posawád w celosti stogi. To se dálo okolo Létha Páně 1092.

Přitom Kostele krátký čas Biskupowé Stolicy swau měli/ yakž se to z Kronyk nacházý: nebo Wratislaw Margkrabě / přestěhowal se z Zámku swého na giné mjsto / a tam Kostel ku Cti a chwále Pánu Bohu/ a na památku Swatého Wáclawa/ wystawěti rozkázal/ a gey spolu s Wáclawem Synem swým bohatě nadal. Ti ffundátorowé pochowáni gsau w témž Kostele Swatého Wáclawa. Wratislaw vmřel Létha Páně 1130. A po něm w osmnácti Letech Syn geho Wáclaw/ to gest Létha ꝛc. 1148. yakž otom text nad Hrobem gegich na kamenu Mramorowém wytesaný swědectwj wydáwá.

A Tak giž wjcegi nežli od pěti Seth Leth Olomauc čjm dále tjm w wětčj ozdobu roste: hned práwě od toho času yak gest Pánu aneb Náměstku w něm Stolice včiněná a Kostel ke cti a chwále Božj postawen. Při kterémžto mnoho giných Kostelůw k ozdobě Města y k welikému vžitku gest ffundowáno/ a při njch osoby Duchownj rozličných Zákonůw osazenj / w kterýchž Pánu BOhu chwálu/ tak yak Angelé na Nebi před Magestátem geho / vstawičně wzdáwagi/ a gednu Oběť/ gednostegnau Modlitbu/ y gedno zpjwánj/ které gest onen Dawid Král Služebnjk k chwále geho složil/ wykonáwagi: Což až do skonánj Swěta trwati bude / gestli že se toliko

Olomauc

Olomauc nebude odwracowati od Pána a od Cýrkwe geho/ dlauhý čas w radoſti trwati může/ gſauce toho giſtý z oněch připowědij které Pán včiniti ráčil Dawidowi a Sſalomaunowi Králům a milačkům ſwým.

Potomť poznati geſt Chrám Božij/ tu kde geſt ſwornoſt: nemagjť gi Arriani, nemagj Cwingliani/ nemagj Huſowé ani Luteryani/ y ti wſſickni kterýchž geſt wijcegi nežli Tiſyc Sekth: A to za kterau přijčinau? Za ſamau tau/ že rozdijlné magij duchy od Lucypera ſobě nadané/ kterij ge ſub ſpetie pietatis vwozugi k ſwému Regentu/ lepſſij pořádek od ſobě gijm wynalezený vkazugic a nežli geſt gey Duch Swatý w Cýrkwj Božij/ kterauž onj Koſtelem Papežſkým gmenugi/ včinil: Cžijmž gſau mnoho Lidij ctných ſwedli. Blahoſlawené Měſto Olomauc bude/ geſtli že takowými Swůdcy pohrda a přidržeti ſe bude ſylně včenij Paſtýře ſwého w Cýrkwj Božij. Nebýwey maudrým ſám v ſebe Olomauče/ poſlauchey maudroſti/ a maudřegſſijm včiněn budeſs/ Benedictio Domini vſtawičně nad tebau trwati bude. Nedbay nato geſtli že zlého Kněze při některém Koſtele vhledáſs/ wſſak geſt trpěl Spaſytel twuog mezy dwanácti gednoho: neyde ſám Pán na něg vdidlo/ a zřegma bude nad nijm pomſtá geho. Cžti ſobě ad Heb: cap. 10. co mluwij Apoſſtol Swatý. Scimus enim qui dixit, mihi vindictam & ego retribuam.

Poſlauchey Olomauče a těſs ſe z toho připomijnánj Koſtela při ſobě ku cti Pánu Bohu wyſtaweného/ yakau Ottagar Král Cžeſký a Margkrabě Morawſký/ tolikéž y Přemyſl Syn geho/ potwrzugjce Práwa a Swobody téhož Koſtela na žádoſt Ruperta Biſkupa/ což ſe dálo Létha Páně 1208. o něm zmijnku činij na Liſtu aneb Prywilegij ſwém: Tam ſlowa gegich tato gſau.

Cum ſit honeſtum & iuſtum, cuilibet iura ſua conſeruare, tamen videtur eſse conuenientius, & iuſtitiæ magis conſonum Sacro Sanctæ Eccleſiæ cuius proles ſummus generoſa, eiuſq; Sacramentis generata, ipſius iura cuſtodire vt integra & inconcuſsa permaneant, prudenter & maturæ prouidere &c. Vt autem liberalitas noſtra vbiq; clareat, profuſuis quædam beneficia libertatis Sanctæ Eccleſiæ Olomucenſis profutura ſuper addimus: quatenus ex noſtris adauctis beneficijs Beati Apoſtoli Petrus & Paulus, & glorioſus Martir Venceſilaus, de cuius origine trahimus originē, nobis ſint apud DEVM propitij, ac pro noſtra ſalute ac remedio animarum prædeceſsorum noſtrorum, & præcipue inclitæ memoriæ Patris noſtri, interceſsores exiſtant aſsidui. Nedoſtáwá mi ſe tuto mijſta k tomu abych wſſetečným vſtům Heretyckým vkázati mohl/ že geſt v Pána BOha wážna y platná přimluwa Swatých geho/ těch kterij s nijm w Nebi přebýwagj: Ačkoliw to oni magij w Pijſmě Swatém/ ale (yakž Pán o nijch prawij) že gſau ſlepij/ toho co gim potřeby widěti geſt/ nevhledagi.

bagi. Na tolikéž na ten čas/ to očem sem začal/ konati musým.

Twé wzáctnosti Olomauče y twé okrásy tutok gesstě z některých pamětí vkáži. Když gest Předkům twým dobrým a práwě Křestianským Mužům/ Přemysl Ottagar kterýž se psal Dominus Regni Boemiæ, Dux Austriæ & Styriæ, Marchio Morauiæ &c. Dopausstěl Rathauz stawěti/ tuto o tobě zmijnku činij.

Vniuersis præsentium inspecturis fieri cupimus manifestum. Quod Nos, ciuitatem nostram Olomucz, propter honestatem & conuersationem laudabilem inhabitatorum eius, quorum vtilitati & commodo intendimus, gratiosæ proficere cupientes, & in omnibus emendari, consensimus & admisimus, quod ædificetur ibidem Theatrum siue Domus cõmunis quæ in vulgo Rathaus dicitur, pro bono publico & profectui &c. Ad cautelam testibus qui tunc aderant subnotatis: Qui sunt. Nezamysl Olomucensis Burgrauius & Pincerna Morauiæ, Arclebus Camerarius Morauiæ, Hermanus filius Smilonis de Lucemburgk Dapifer Morauiæ, Ladslaus, Zerosllaus, Puta, Zasllaus de Penczicz, & alij quam plures. Actum apud Iglauiam, Anno Domini 1261. Per manus Arnoldi & Guilhelmi tunc nostrorum Prothonotariorum. 3. Idus Octobris.

Wáclaw Král Čzeský a Polský / nápodobnij zmijnku činij otom Městě Olomaucý / na Listu tom kterýmž ge swobodným činij od wsseliyakých Meyt a Cel. Toho Listu dátum gest Létha etc. 1291.

Jan Král Čzeský kterýž se tolikéž psal Králem Polským. Sacri imperij citra montes vicarius Generalis, & Lucemburgensis Comes, &c. W Listu swém/ tato slowa o Olomaucý doložil. Et quia Ciuitas nostra Olomucensis inter alias Ciuitates & opida terræ nostræ Morauiæ Principatum & locum obtinet principalem: singulari etiam prærogatiua dignitatis, per quam præ alijs visitetur Ciuitatibus ac colatur &c. Na kterémžto Listu mnohé gim milosti činij/ a giné staré Swobody potwrzuge.

Josst a Jan řečený Soběslawek Margkrabowé Morawsstij / y ginij mnozý po nich weliké gim Swobody nadáwali/ očemž terminata Kostela Olomauckého wyswědčugi.

Giřij Král y ginj po něm yak Králowé tak také y Cýsařowé Řijmsstij/ Ferdynand/ Maxymilian etc. Weliké gim obdarowánij k ozdobě Města toho nadali/ y dáwnij k tomu potwrdili. To z dáwna obdarowánj Olomaučané magij/ že do wssech Měst y Městeček w Morawě/ Práwa y weypowědi práwné dáwagj: Nadto weysse že žádný Pán / ani Duchownij a neb Stawu Rytijřského Osoba / w mijli od Města zámku stawěti nemuože/ Piwa tolikéž w mijli od Olomauce wařiti žádný nesmij. Mnoho giných Swobod a milosti od Wáclawa Čzeského a Polského Krále nadaných magij/ kteréž gim wsseckny od Králůw a Cýsařůw potwrzené gsau.

Těss se

Těſs ſe Olomauče z takowé okraſy / která tě pro nic giného nepotkáwá / toliko proto / že geſt w tobě Pán Nebe y Země Duom ſobě k obydlj poſtawiti dal / a w něm Náměſtka ſwého / to geſt Biſkupa poſaditi geſt ráčil / kterémuž čim dále tým wětčý vctiwoſt a ozdobu činý / nebo netoliko geſt Princeps Eccleſiæ DEI, ale tolikéž y Princeps & ſenator ſupremus Země. Včinil Pán připowědj ſwé doſti kterau včinil Wrchnoſti Koſtela ſwého / yakž geſt powěděti ráčil Deut: 28. cap. mluwjc : Si autem audieris vocem Domini DEI tui, vt facias atq; cuſtodias omnia mandata eius: faciet te Dominus DEVS tuus excelſiorem cunctis gentibus, quæ verſantur in terra &c. Nu tu pohleď že geſt to včinil Papeži / a to proto : Že wſſecko po wůli geho Swaté Lidu ge° rozkazuge. Czinj to tolikéž Biſkupům kteřj z rozkazu toho Papeže / bedliwý na to pozor magj aby pořádek w Cýrkwj Božj zůſtáwal : Giné pak kteřj od toho pořádku odſtupugi / w niweč obracuge. Neuſlyſſiſs Olomauče w žádné Kragině o dobrém pořádku mezy těmi / kteřj od té Wrchnoſti odſtaupj a gi ſe odlaucj : nebo ti giž negſau w ſpráwě Ducha Swatého / kterýž ſám Cýrkew BOžj ſprawuge.

Poznay to a těſs ſe že geſt Pán při tobě / a to co geſt připowjdal onomu Geruzalému / tobě to dá / a geſſtě čjm dále tým k wětſſj okraſe tebe přiwede / toliko to w ſobě zachowey w čem on ſobě zalibuge / totižto obedientiam, kteráž geſt melior victima.

Oſſkliw ſobě Olomauče peychu / nebo to geſt hřjch Pánu Bohu welice mrzutý / a ten geſt welmi chytrý / nebo geſt wynalezen od Miſtra chytrého Sſatana / kterýž ſe yakſy nepatrně w člowěka w kráda. Za kteraužto přjčinau Auguſtýn Swatý wýſtrahu nato dáwá / mluwjc. Cætera vitia in malefactis valent, ſola ſuperbia etiam in rectè factis eſt cauenda, ne illa quæ laudabiliter facta ſunt, ipſius laudis cupiditate amittantur. Nebo geſtli že kdy co ſtawjſs ke cti a chwále Pánu Bohu / nemáſs ſe tjm honoſyti před Lidmi : Geſtli že Almužnu dáwáſs ? dáwey gi tak / aby ſe Lidem nezdál býti hogným Almužnjkem : A zproſta co kolıwěk pro koho činjſs / nečiň toho pro ſláwu ſwau / toliko z powinnoſti Křeſtianſké a ke cti Pánu Bohu wſſemohaucýmu. A to máſs wlaſtnj weyklad těch ſlow Auguſtýna Swatého.

Nebýwey tolikéž gſauce na Vřadě nikomu hrdým / ale čjm tě wyſſegi Pán poſaditi ráčil / tjm ſe ty nižſſjm a pokorněgſſjm / ne Tyrranem ale wewſſem ſprawedliwým a bogjcým ſe Pána Boha / vkazug.

Ale wſſak ten hřjch netoliko w Wrchnoſti pyſſné / ale geſſtě wjcegi w chudém Rzemeſlniku y giného každého Stawu Czlowěku hanebně oſſkliwý a mrzutý býwá : Wjcegi ſnad Pána Boha takowý njm vrážj / yakž o tom Auguſtýn Swatý pjſſe : Si vix toleratur diues ſuperbus, pauperem ſuperbum quis ferat. Kdož může trpěti

 tu nadu-

tu nadutost geho/ takowau Peychu ge° kterau Lidem vkazuge/ toliko proto/ že gest na sebe wložil Hedwabnau Sukni / a má wzrost spaniley: zapomene hnedky Stawu swého/ zapřij se Otce/ Matky/ y Rodiny swé / kteřij těžce na něg pracowali žiwnosti mu dobýwagic/ tak aby z něho potěssenij měli a starosti swé podporu: To za to magij: znáti se k nijm nechce/ zapůrá se Rzemesla gegich Kreyčowského aneb Piwowarského/ při kterémž se gest wychowal z dětinstwij: giž se tu počijtá za Zemana/ giž se býti prawij Stawu Panského: a toho z těch samých chatrných wěcý dosáhnauti chce/ co pak kdyby mu wijcegi sstěstij popřálo/ wssakby ani na tom dosti neměl.

Ale yakey mu z toho vžitek přigde / gest dijw že poznati nemůže: wssak Lidé na Swětě wsseliyakých počátků dowěděti se mohau/ poněwadž se y nebeských doptáwagi a gich dosahugi: Očemž Pijsmo prawij: Vir sapiens dominatur astris. Ale nezbedná peycha a nestálost/ ta sama každého prozradij.

Dáwá Raddu a dosti zdrawau Chrysostom Swatý pijssic super Math: homi: 4. těmito slowy: Nunquam erubescamus de vitijs Parentum, sed illud vnum quæramus & semper amplectamur virtutem, videlicet huius modi: etiam si alienigenam quis habet matrem, etiamsi fornicatione pollutam, vel quolibet huius modi dedecore sordidatam: nihil tamen de eius aut vilitate fuscabitur, aut crimine polluetur. Quod si fornicatorem ipsum ad meliora conuersum, nequaquam prior vita commaculat, multo maius ex meretrice natus & adultera, si propria virtute decoretur, parentũ suorum nec dedecoratur opprobrijs. A což pak ten který z poctiwých Manželůw/ by pak yakého koliw Stawu byli/ zplozen gest/ zdaliž/ gestli že se ctnosti swau ozdobuge/ rowným býti nemůže každému Stawu: yakž se toho w Stawu Rytijřském doložilo. A protož newdijrey se w ten Staw nenáležitě z kterého gsy nepossel / nebo mluwij týž Chrysostom Swatý homi: 5. Nobilitas vel bonitas cognatorum non valet, nisi fuerimus nos ipsi boni.

LAkomstwij se tolikéž a hanebných nenáležitých zyskůw y nepobožných wystřijhey Olomauče/ nebo to gest hřijch Pánu Bohu welice přijkrý/ a takowý žádný k tomu přigjti nemůže/ aby Pána Boha aneb Králowstwij geho vhlédati měl. Yakž o tom Apostol ad Corinth: pijsse: Auari Regnum DEI non posidebunt. Nedbagi na ten čas na to žádného Stawu Lidé/ drau yak mohau geden druhého/ Načež Crancius mluwij: Serpens nisi edat serpentem, Draco non fiet. Tak také se y mezy Lidmi děge / gestli že geden druhého neodře Lichwau/ ffalssij/ Práwem přewráceným/ tehdy pomocy sobě nemůže. A proč se to děge? nebo gich málo o Pánu wij/ a Pán tolikéž o nás wěděti nechce/ a my gsme také žiwj yak chceme.

Luxuriam, to gest wssetečné zbytečnosti Olomaucké nedopausstěg/ poslyss co mluwij Jeronym Swatý: O quam acerbus fructus luxuriæ, amarior felle, crudelior gladio. Hořčeyssij gest nežli Žlúč/ a vkrutněgssij nežli neyostřeyssij Meč. Ten tolikéž o nj gesstě mluwij: O Ignis infernalis luxuria, cuius materia gula, cuius flāma superbia, cuius scintilla praua colloquia, cuius fumus infamia, cuius cinis immunditia, cuius finis gehenna.

Ebrietas, to gest ožralstwij hanebné tolikéž Pána welice mrzý/ yakž ti se toho w Stawu Prelátském doložilo. Tuto toliko připomenu slowa Apostolské kteráž mluwij ad Corinth; Esca ventri, venter escis, DEVS autem hunc & has destruet.

Inuidia, to gest Záwist: ta časem z dopusstěnij Božijho býwá/ že geden proti druhému powstane k sstěstj geho/ yakž o tom Petrus Rauenus dáwagic na to přijklady/ wypisuge. Inuidia detractatus Iacob, qui in baculo suo Iordanem transierat, non rediisset cum duabus turmis, nisi eum inuidia Esau agitasset. Ioseph non imperasset Ægipto, nisi fratrum inuidia ipsum vendidisset, scriptum quippe est: Abel esse non potest, quem Cain malitia non exercet. Ale to gest Záwist zlá/ kterau Cyrkew Swatá obecná zapowijdá. Czemuž/ poslauchagijce Kazatelůw včených/ naučiti se můžess a wystřijhati se toho co Pána Boha mrzý.

HNěw daremnij a nenáležitý/ býwá tolikéž sskodliwý/ y mnoho zlého/ kdo ho prostředně vžijwati neumij/ způsobij. Acz koliw gest hněw rozmyslný potřebný/ yak o tom prawij Chrysostom Swatý/ pijssic super illa verba: Qui irascitur fratri suo, 20. Math: 1. Nā si ira non fuerit, nec doctrina proficit, nec iudicia stant, nec crimina compescuntur, itaq; qui cum causa non irascitur, peccat, patientia enim irrationabiles vitia seminat: negligentiam nutrit, & non solum malos, sed etiam bonos ad malum inuitat. Na to tolikéž Valerius Episcopus pijsse/ mluwjc: Qui cum causa irascitur, non fratri suo irascitur, sed vitio: qui verò irascitur fratri respiciendo ad naturæ communionem vel fidei vnitatē, reus erit iudicio. Potřebná gest tehdy wěc rozhněwati se ale potřebně/ nebo Lactancius pijsse/ že ten affecti necessario datus est.

Acedia, to gest Leniwost/ hněwá se Pán na ten hřijch/ obzwlásstě kdo gest k službě geho leniwý/ tak tolikéž y na toho kdo sobě mohauc wypracowat požiwenij toho obmesskáwá. Za kteraužto přijčinau mluwij Prouer: 20. Cap: Propter frigus piger arare noluit, mēdicabit ergo æstate, & non dabitur ei. Mathauss Swatý w Kapit. 5. takowým domlauwá těmito slowy: Omnis arbor quæ non facit fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur.

W Osobě wassij Páni Olomučané ke wssem se mluwij/ nebo to gest powinnost každého Scriptora/ w čemž gey Pijsmo Swaté napomijná 2. Paralip: 19. Cap. Omnem causam quæ venerit ad vos fratrum vestrorum, qui habitant in vrbibus suis inter cognationem & cognationem, vbicunq; quæstio est de Lege, & de mandato, de Cæremonijs, & de iustificationibus, ostendite eis, vt non peccent in Dominum, ne veniat ira super vos & super fratres vestros, sic agentes non peccabitis.

Těss se z toho Olomauče y wy wssecky Města/ genž Božskau chwálau dostatečně máte zdi swé osazené/ kterauž Služebnijcy Božij we dne y w nocy wykonáwagj / neb nemůže přigijti na wás takowá zahuba/ yako gest na giné Města přissla/ na kteréž se gest Pán pro hřijchy wýss gmenowané / hněwati ráčil: nebo při těch Kostelych gest mnoho takowých/ pro kteréž Pán odpausstěti ráči neprawosti Městu wassemu. Máss Olomauče Abrahama gistého/ který s Pánem vstawičně o tebe rozmlauwa/ a takowými přibytky gey osazuge/ aby ho w modlitbách swých krotiti nepřestáwali. Nezatratí Pán Města wasseho pro takowé hlasy kterými k němu wolagi/ a pro Oběť tak milau kterau mu w těch Kostelych na každý den offerugij/ což s welikau a náležitau vctiwostí wykonáwagi: kterýchžto Kosteluow počet / pro wědomost giných/ tuto mi se widělo za slussné položiti.

NApřed Kostel Swatých Petra a Pawla Apossto-lůw/ do kteréhož gest přenesl Stolicy Biskupskau z Polessowic a neb (yakž ginij prawij) z Kunowic/ Ondřeg Biskup z Rodu a Erbu Panůw z Daubrawice / yakž gest se toho weyssegi w Stawu Prelátském doložilo. Z toho potom Kostela přenesseno gt Biskupstwj od Wratislawa Margkrabě Morawského na Hrad geho/ kdežto Kostel ku památce Swatého Wáclawa Mučedlnijka wystawěti rozkázal. Ten vmřel Létha Páně 1130. očemž wýssegi wypsáno máss.

Podlé Kostela Swatých Petra a Pawla gt Klásster S. Jakuba zdáwna založený od Knijžat a neb Margkrabůw Morawských.

Nacházý se w pamětech Kostela Olomauckého okolo Létha Páně 1223. že gest Přemysl třetij toho gména Král Czeský/ darowal tomu Klássteru w Bukowanech ssest poddaných / a přitom potwrdil gim Listu na Wes Klopotowice.

Wladislaw Margkrabě Morawský darowal tomu Klássteru Mostkowice/ Létha ꝛc. 1225.

Bruno Biskup Olomaucký / Létha Páně 1263. darowal byl témuž Klássteru Wes Slatinice.

Theodor Biskup Olomaucký Létha Páně 1283. darowal témuž Klássteru Wes Tráwnik. Darowala potom Panij Budislawa z

Ratay

Katay témuž Klássteru Wes tolikéž Trávník řečenau / yakž se to z paměti téhož Klásstera Létha Páně 1287. nacházý.

Páni z Drahotusse Wes Lipniany témuž Klássteru darowali/ Létha rc. 1372. Očemž List gegich s sedmi pečetmi wisutymi swědectwŷ wydáwá. Ten Rod giž w tomto Margkrabstwŷ Morawském sessel.

Sabina z Kořičan a z Towačowa darowala dŷl statku swého témuž Klássteru. Jan z Horký alias de Sussic tři Hřiwny platu každého Roku darowal. Dětoch z Sokolowa témuž Klássteru dal Les Syrotin/ tak aby za něg vstawičně Pána Boha prosyli.

Wtom Klássteře neyprwé bydleli Panny řádu Swatého Augustýna/ a nynŷ gsau w něm Bratřŷ řádu Swatého Františska/ kterýž gest gim Wylém z Wickowa Biskup Olomaucký dal za gegich Klásster Swatého Františska/ w němž gest Jezuwity ffundowal rc.

Klásster Prædicatorum Swatého Michala založil Král Wáclaw/ kterémužto gest mnohé Swobody Ottagar Syn geho potwrdil. Při čemž gsau byli ti Páni: Vitko de Noua Domo, Marquardus de Hradek Subcamerarius. Bohunus filius Czerhonis, Leo de Bolehradicz, Hermanus de Letouia, Stephanus genus Sudomiri, & duo Cappellani, Gaudentius & V Vogislaus. A to se dálo Létha Páně 1255. 2. Calen: Martŷ. Wtom Klássteře před Léty býwalo Mnichu Sto a ssedesáté.

Kostel Swatého Blažege při kterémž gest Fára / w tom Kostele na každau Neděli Kázaní Německé býwá.

Klásster Swaté Kateřiny/ w kterémž gsau Panny řádu Swatého Dominyka.

Kostel na Předměstŷ ke cti a chwále Duchu Swatému postawen/ při kterémž gest Sspital.

Kostel Swaté Křýže w Poli/ w němž každý Pátek Msse Swatá býwá.

Kostel za Litowelskau Branau / a při něm gest Sspital pro chudé Lidŷ wystawen.

Kostel na Bělidlech/ kdež před tŷm byl Klásster Barnadynůw/ toho gsau na ten čas w držený Jezuwiti.

Kostel Swatého Maurycyho/ při kterémž gest Fára neypřednĕgssŷ w Městě/ w němž Německy Kázaní býwá. Tam podlé něho gest Kapla kde se Cžeský a neb Morawský káže.

Kapla na Rathauze ku památce Swatého Wawřince založena / w nyžto před tŷm Msse každý Pátek pro Wězně bywala.

Kostel w Nowé Braně Swatého Ducha / při němž gest Sspital pro chudé Lidi wystawen.

Klásster Swaté Kláry w kterémž gsau Panny.

Klásster w němžto byt swůg magj Kartuzyani.

Klásster Wssech Swatých / w kterém gsau Kanownjcy Rzeholnj Rzádu Swatého Augustýna: beywal w něm prwé Probosst. Na ten čas ten Klásster gest w welikých dluzých.

Kostel Panny Marye při kterémž gest Fara/ založil něyaký Henrych Rychtář Olomaucký Letha Páně 1327.

Kostel Swaté Marj Magdalény/ při Kostele welkém na Tumě/ v Swatého Wáclawa.

Kostel Swaté Markéty na Ostrowě/ při němž gest Sspitál.

Kostel gedauc k Bystřicy / při němž tolikéž gest Sspitál pro chudé Lidj wystawen.

Ti wssyckni Kostelowé zauplna w swém nadánj trwagi / w kterýchžto Cžest a Chwála Pánu Bohu vstawičně se wykonáwá. A z těch Kostelůw benedictio Domini custodit Ciuitatem.

TOto tolikéž widělo mi se některé nesstiastné přjhody/ kteréž na Morawu přicházeli/ krátičce připomenauti.

Létha Páně 1094. w Morawě/ w Cžechách/ na Slézsku/ w Polsstě/ y po wssj Rzjssj/ weliké powětřj morowé na lidech bylo/ toliko Wlaská Země a Zamorské Kraginy toho hněwu Božjho nepoceytili.

Létha Páně 1242. Frydrych Rakauzské Knjže okolo Znoyma Morawu poplundrowal/ ale wssak potom od Krále Wáclawa kterýž s Cžechy Morawanuom na pomoc přitáhl/ hanebně od laupežj gichž dobyl odehnán.

Létha rč. 1250. weliké Kraupy na Morawě spadly Měsýce Cžerwna/ a mnohé sskody na Dobytku y na Obilj zdělali.

Létha rč. 1252. Béla Král Vherský poslal do Morawy Kumany aby Zemi plundrowali / ale wssak gsau mu to wrchowatě zaplatili Morawané spolu s Přemyslem Králem Cžeským/ očemž sobě čti w Haykowě Kronyce List 237.

Létha Páně 1306. Wáclaw toho gména čtwrtý Král Cžeský w Olomaucy w domu Děkanském (kterýž tehdáž tu byl kde gest nynj duom Biskupský) zamordowán gest. To se dálo druhého dne Měsýce Vnora.

Létha Páně 1393. shořelo wssecko Města Olomauc/ tak že žádný duom/ ani Kostel a neb Klásster/ celý nezůstal. Páni a Rytjřstwo toho času práwě Saud Zemský měli/ kteřjžto sotwa s Dskami Zemskými z ohně wyssli: Toho času Lidu weliký počet w tom ohni zůstal/ a weliké y nenabyté sskody njm podělané gsau.

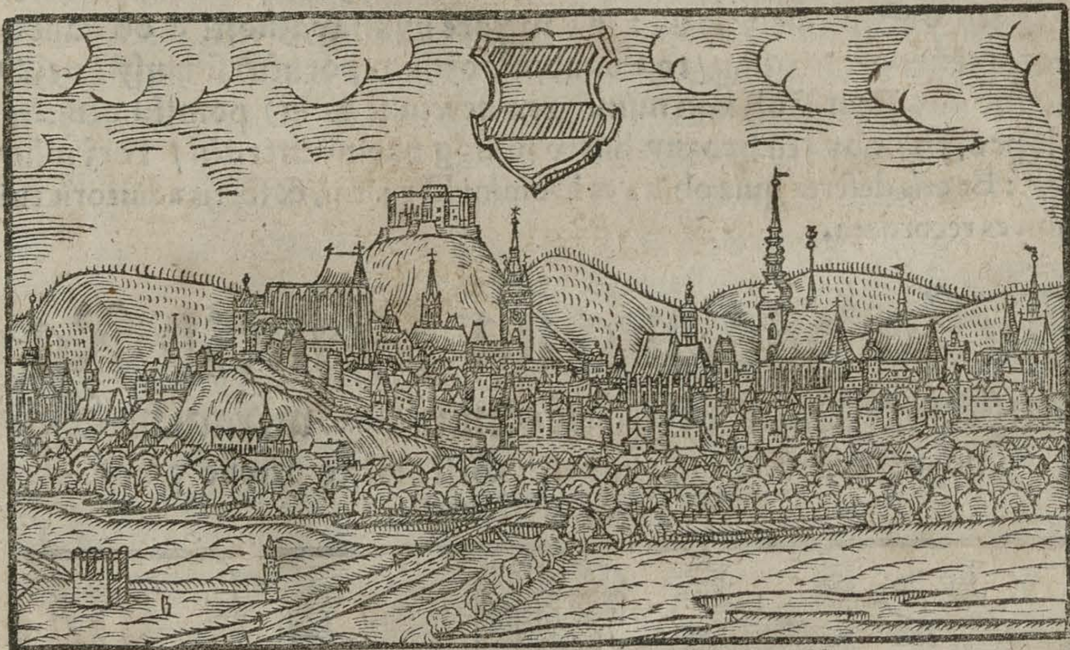
Létha rč. 1405. weliká powodeň byla w Cžechách/ w Morawě/ na Slézsku/ y w Polsstě/ tak že wssecky Mleyny pokazyla a Pole y s obilým zalila/ z čehož potom na druhý Rok weliký nedostatek chleba byl/ tak že Korec Žjta a Pssenice/ platil půl třetj kopy.

Létha

Létha ꝛc. 1440. weliké Země třesenij bylo na Morawě.

Létha ꝛc. 1453. gedné nocy z domu Oppata Hradiſſtského wyſſel oheň na Předměſtí Olomaucké/ kterýmžto wſſecky domy Kanownické nákladně wyſtawené shořeli. Téhož Roku wětčij čáſtka Olomauce shořela.

Brno Měſto ſtarožitné/ pod kterýmž gde Rzeka Switawa/ a druhau Dubrauius gmenuge Nigrim. To Měſto z druhé ſtrany geſt Horami ſkalnatými obklíčené/ a doſtatečně před Nepřátely Zdmi y ginými potřebami opatřené/ při kterémž geſt Zámek řečený Sſpilbergk/ na hůře doſti wyſoké poſtawen.

NRzed Lety Měſto Brno/ po Welehradu prwnij gméno mělo/ a welikými ſwobodami geſſtě od oněch Pohanſkých Králůw obdarowané bylo: podlé kteréhožto Práw a Swobod y Pražané obdarowánj ſobě gednali/ yakž ſe to w ſtarých Terminatich Koſtela Olomauckého nacházý/ čehož y Liſt Krále Jana kterýž geſt dán Létha ꝛc. 1376. potwrzuge.

Odtud neywijcegi pokazuge ſe weliká dáwnoſt a wzáctnoſt Měſta toho/ že od předních Panůw Knijžat a Králůw/ Kláſſterowé a Koſtelowé w něm gſau založenij: yako Koſtel na Tumě na památku Swatého Petra ffundowán geſt od Margkrabůw.

Kláſſter Králowy Pannám řádu Premonſtratenſkého/ založen geſt od Králowny Cžeſké.

Klásster Swaté Anny/ založen gest od Panůw z Lomnice/ k kterémuž gest potom Jan Král Cžesky mnohé duchody přidal. Očemž ssjřegi wypsáno máss pod Erbem Panůw z Hrádku.

Klásster Swatého Thomásse založili Páni z Bozkowic/ w kterémžto až posawád Pohřeby swé magj. Gsau w něm Mnjssi řádu Swatého Frantisska.

Klásster Dominykánuow a Klásster Barnadynůw založili Margkrabowé Morawsstj.

Klásster na Předměstj řádu Premonstratenského ffundowal a bohatě nadal/ Leo Comes de Klobauk. Očemž gsy giž na hoře w Stawu Prelátském četl.

Gjných mnohých Kostelůw newspomjnám které wystawěli dobřj a Pána Boha bogjcý se Lidé/ Měsstiané téhož Města Brna/ při kterýchžto y Sspitale založili: Ti w yaké nynj wážnosti a ochráně v potomkůw gegich gsau/ to Saudu Božjmu poručiti se musý/ nežádagjc aby Pán Bůh nad njmi (pro newinné Lidj) pomstu včiniti/ ale prosyti/ aby ten hrozný hněw swuog proměniti ráčil/ kdež mluwj: Et eris deserta quia oblita es Domini DEI tui, & fortis adiutoris tui non es recordata.

Město Znoymo na Pomezy Rakauzském ležj nad Rzekau řečenau Diæ, w kragi na Wjno a Obilé welmi vrodném. Gest Město pewné y dosti pěkné wystawené.

Mjesto Znogmo / ležij mezy Luckým a Pelterberſkým/ Klášſtery / doſti dobře před Nepřátely opatřené. Vkazuge ſe to z Liſtůw Klášſtera Luckého/ kterýž ffundowán geſt Létha 2c. 1190. že geſt toho čaſu Měſto tu geſſtě nebylo/ ale na giném mýſtě/ wſſak že hanebně od Czechůw zplundrowané/ puſté ſtálo. Teprwa Léta Páně 1222. Floryán Patnáctý Oppat Klášſtera Luckého/ o kterémž gſy četl w Stawu Prelátſkém/ s Ottagarem Králem/ včinil Směnu na ten plac kde nynij Měſto geſt. Yakž o tom prawdiwě Liſtowé Klášſternij pod pečetmi a s podpiſy Králůw Czeſkých/ ſwědectwij wydáwagi.

LEtha Páně 1336. Jan Král Czeſký/ kterýž ſe y Polſkým pſal/ za weliké zaſlauženij Oppatůw Luckých/ Měſto Znogmo dal pod moc Klášſtera toho/ tak že geſt měl ſwobodu Oppat ztreſtati y dáti vtratiti gednoho každeho Měſſtěnína kterýby toho ſluſſně zaſlaužil/ tolikéž z Vřadu ſložiti a zaſe wſaditi/ kohoby widěl hodného býti toho Vřadu/ očemž ſobě čti w Stawu Prelátſkém.

LEtha Páně 1139. (yakž o tom Hágek w Kronyce ſwé wypiſuge) Wladiſlaw Knijže Czeſké hněwagijce ſe na Bratra aneb Streyce ſwého Kundráta/ w trhnuwſſy do Morawy/ wſſecka mu Panſtwij plundrowal/ ackoliw ſe mu žádné Měſto nebránilo toliko ſamo Znogmo/ kteréž auffagice welikoſti Lidu/ genž ſe byl do něho w takowé nepokoge zběhl/ poddati ſe nechtělo: ale wſſak nemohauce ſe obrániti/ od téhož Wladiſlawa zkažené a w niweč obrácené bylo/ A tak dlauhý čas puſté ſtálo/ až potom Létha 2c. 1222. Ottagar Král Czeſký dopomohl mu k ozdobě té/ w které nynij geſt/ očemž málo wýſſegi wypſáno máſs.

TYž Hágek Hyſtoryk Czeſký wſpomijná / že geſt za Panowánij Joſſta Margkrabě/ Léta Páně 1406. Měſto Znogmo obležené bylo od Rakuſſanůw. Toho čaſu když ſem yá tuto Knijhu pſal to Měſto we wſſem ſſtiaſtné bylo/ a weliké ſwobody a práwě aurea Secula, mělo. Koſtelowé w něm od Knijžat a Králůw Czeſkých z dáwna ffundowánij/ w ſwé ozdobě až poſawád zůſtáwagi.

Měſto Gihlawa na Pomezý Cze=ſkém při Rzece řečené Gihlawa / která dělj Czeſké Králowſtwÿ s Margkrabſtwÿm Morawſkým / geſt zdmi y wſſeliyakými potřebami k obraně Měſtu náležegjcými dobře opatřené / k tomu lidmj rozſſaffnými oſazené. Domowé gſau w něm welmi pěkně wyſtawenj.

Mieſto Gihlawa kterěž prwé gmenowáno bylo Gehlawa / založeno geſt Létha Páně Sedmiſtého Dewadeſátého dewátého / za panowánÿ Mnáty Knÿžete Czeſkého / yakž o tom Hágek na Liſtu 34. wypiſuge.

TO Měſto geſt welikými miloſtmi od Knÿžat a Králůw Czeſkých / tolikéž y Margkrabůw Morawſkých / obdařené / w němžto Koſtelowé a Kláſſterowé od přednÿch Panůw založenÿ gſau. Yako Kláſſter wyſtawený ke cti a chwále Pánu BOhu w Trogicy gedinému a Blahoſlawené Panně Marygi / kterýž založen geſt Létha Páně 1191. od Rytÿře gednoho / genž vžÿwal za Erb Kohauta Czerného. Toho Erbu wěku nynégſſÿho vžÿwagi Páni Kořenſſtÿ z Tereſſowa.

Témuž Kláſſteru Létha Páně 1327. Rytÿř geden kterýž vžÿwal za Erb Růže / darowal gednu Wes. A potom po Smrti ſwé w témž Kláſſteře pochowán.

Tam tolikéž paměti Kostelnj wspomjnagi Capitaneum de Gambara, který že gest mnoho dobrého činil tomu Klassteru. Ten vmřel Létha Páně 1243.

W témž Kostele když sem byl cum Ioanne Khergelio illius ciuitatis Archigramateo, viro doctissimo & prudentissimo, a to z poručenj Vřadu Města toho/ Pryor Klásstera toho kterýž byl Dominicus Battiferus de Trigesto, natione Slauus, vkázal nám Crucifix starý/ ačkoliw ne subtylně vdělaný/ ale welikau moc Božj a diw strassliwý při něm nám oznámil. Wlasy dlauhé na Hlawě měl Crucifix/ které gsme my očima swýma widěli/ gichžto na každý rok přirostá/ tak yakž nám o tom správu dal gmenowaný Přewor. Tehdáž když Město bylo spolu y s Kostelem tim shořelo/ tomu Krucyfixu Oheň nic neusskodil/ kterýž sem yá s gmenowanými Osobami Létha ꝛc. 1591. widěl celý a neporussený.

W tom tolikéž Kostele/ widěl sem Wersse na Tabuli psané/ kteréž w sobě obsahugi Bitwu tu/ když Nepřátelé nočnjm obyčegem zlezti a mocý Město opanowati chtěli/ ale wssak od statečných a bedliwých Měsstianůw odehnáni gsau/ gichžto weliký počet na Placu zůstal: Toho Lidu byl Heytmanem/ něyaký Sigismundus de Rotensteyn & Sokol, tak yakž ti werssowé wyswědčugi/ kteréž tuto pro obssjrnost opaustjm.

Mistr Danyel Adam z Weleslawjna w Kalendáři Hystoryckém/ pokládá to nesstěstj Města toho Létha ꝛc. 1402. druhý Pondělj w Postě/ kdežto pjsse/ že gsau Zygmund z Grabssteyna a něyaký Sokol wsteklý/ Město Gihlawu zlezti chtěli/ Ale Měsstiané statečně se opřewssy/ yali ge a w swém Wězenj magjce k tomu přiwedli/ že se gim netoliko ze Čtyr Tisýc Kop Grossůw ssacowati ale y zapsati musyli. Ti gestliže gsau byli odkoho posláni na to Město/ aneb gestli že gsau ge tak sami laupežným obyčegem opanowati chtěli/ žádný toho nedokládá/ očemž tolikéž ani ti Werssowé zmjnku nečinj/ toliko gratulantur de victoria.

DRuhý Klásster w témž Městě Reguly Predykátorůw/ kterýž gsau ffundowali Páni z Rukssteyna aneb z Waldssteyna kdežto y Pohřeby swé mjwali/ gichžto Erbowé a Nápisowé až posawád w tom Klásteře se spatřugi. Očemž giž wýssegi w Stawu Panském wypsáno máss.

Ale wssak giž ten Klásster napoli pustý stogi. Gsau předce geho gesstě w držený Mnjssi té Reguly/ ale w něm toho času když sem yá tuto Knjhu psal/ žádného nebylo.

KOstel Swatého Jana na Předměstj Czeském / od-koho gest založen to se wěděti nemůže. Gest na ten čas pod spráwau Městskau.

Kostel Swatého Giřj / při kterémž chudé lidj na swůg náklad Měsstiané chowagj. Ten Kostel Minister Luterowý Sekty sprawuge.

Kostel Swaté Trogice a při něm Sspitál / toho času když sem s tauto Knjžkau pracowal / w Městské spráwě byl.

Kostel welký v Fary tolikéž Sekty Luterowy w kterémž Německé Kázanj býwá. Gest také při něm Kapla / w kteréž se Czeský káže / ale wssak wssecko podlé rozumu lidského a ne podlé naučenj Ducha Swatého ani poručenj geho: wssak nic méně čeho sem sám doznal / ti kteřjž při Kostelých Božjch zůstáwagi / žádných protimyslnostj od Měsstianůw nenesau / ačkoliw k tomu přjčinu dáwali swým nenáležitým chowánjm. Warůgte se / aby Pán neřekl k wám tato slowa: Quia blasphematur nomen meum propter vos.

Tam tolikéž na Předměstj Czeském / gest wystawená Statua na kteréž se připomjná přjsaha Ferdynanda Cýsaře / kterau na tom mjstě / Stawům Králowstwj Czeského / činil. A na nj tento Text se spatřuge. In perpetuam rei memoriam. Ferdinandus primus Romanorum Imperator, Augustus, Hungariæ, Bohemiæ, Rex &c. Infans Hispaniæ, Archidux Austriæ, Marchio Morauiæ &c. in Regem designatus Boemiæ, dictæ Boemiæ Regno, hoc in loco Iuramentum præstitit. Mensis Ianuarij die 30. Anno Salutis 1527. obdormiuit in Domino, Pater Patriæ Viennę Pannoniæ, 25. Men: Iulij. Anno 1563. Regnorum Rom: 34. Ætatis suæ 61. Cuius anima Deo in sempiternũ viuat. Senatus Populusq; Iglauiensis, pietatis ergo fieri fecit.

Ten Text na Mramoru zlattém napausstěný gest / Ale wssak pro weliké Desstě / ta ozdoba w tak krátkém času scházý.

W Témž Městě w Kostele ffarnjm widěl sem mnohé Erby Měsstianůw / od Králůw Czeských za gegich zaslaužení nadané. A obzwlásstě Erb Familiæ Lideriorum, to gest tři Klj̈če w Modrém Poli / a nad Helmem Lisska. Z toho Rodu a Erbu býwali Mužowé wzácnj / Gichžto potomkowé na ten čas gsau na Dwoře Cýsaře Rudolffa toho gména druhého / Vherského a Czeského rc. Krále. rc.

O ginjch kterýchž Erbowé se tam spatřugi / žádné wědomosti nemám.

Město

Město Hradisstě kterěž gest Rzeka Morawa otočila / gest w rowině pěkně založené / a welikými swobodami od Knižat / Králůw Czeských / a Margkrabůw Morawských / nadané.

WElická statečnost Měsstianůw Města toho Hradisstě / na Listu Přemysla Krále se wychwaluge / kterýž gest mu nadal Práwa a Swobody / y Kostel w něm ffarnij založil. Při témž Kostele ffundowal Kaplu Swaté Anny / Boček starssij Syn Bočka z Kunstátu. Máteř geho gménem Gertruda in libris beneficiorum téhož Kostela se připomijná. Beywal při tom Kostele prwé Archydyákon / ale na ten čas giž gest tam Děkan. Toho času když sem tuto Knijhu spisowal / byl Děkanem toho Kostela Longinus Siderius Thelecensis, vir doctus, bonæ & in culpatæ vitæ.

W tom Městě čtyrykráte w Roce Jarmark beywá. Prwnij: Ten Pondělij před Massopustnij Neděli. Druhý: W třetj Neděli po Prowodnj Neděli. Třetij: na Swatau Markétu. A Cžtwrtý na Swatého Martina. Trh býwal před tim w Středu / a nenicko neywijcegi w Neděli.

WLadisslaw Czeský Král / Margkrabě Morawský / Lucemburské a Slézske Knijže a Lužický Margkrabě rc. w Listu swém wychwaluge merita předkuow Města toho těmito slowy:

Attendit

Attendit diligenter Regia nostra sublimitas, fidelem & constantem perseuerantiam, qua Ciuitas nostra Hradisst, sita in Marchionatu Morauiæ, olim serenissimis Boëmiæ Regibus & Marchionibus Morauiæ, antecessoribus nostris, indefesse assistebat, pro quo nacta est varias Regias gratias, libertates & Priuilegia quibus hactenus fruitur & gaudet, Cuiusquidem Ciuitatis Hradisst incolæ vt didicimus, quam primum malitia bellorũ præsentium est exorta, penes Coronam Regni nostri, pro tutanda patria, contra perduelles & factiosos hostesq; cæteros nostros, pro sua virili, plus cæteris omni fuerunt adiumento, laboribusq; & impensis haud indulgentes, plurima damna & incommoda amore Patriæ pro qua plures olim sapientissimi optimiq; viri, mortem subire minimè dubitarunt, propriæ saluti cõmunem ante ferentes, cum animi magnitudine pertulerunt, ac ciues eiusdem Ciuitatis præstitæ fidelitatis non immemores, nunquam ab obedientia defecerunt, sed vsq; in dies istos, constanter in omni debita subiectione, nobiscum perseuerant, & aduersus hostes nostros strenuè militant, furoremq; eorum propulsantes, prosperos secundosq; fortunæ euentus æque ferunt & sustinent, pluris facientes honorem & publicum bonum Regni & Coronæ nostræ quam quoduis commodum priuatum, pro quo quidem ipsos, tanquam optimè meritos, omni gratia Regia bene dignos iudicantes, libertatibus Priuilegijs & gratijs eorum, adeò prospicere & consulere decreuimus, vt non modo robur & firmitatem obtineant, quantum dono Regio in præsentiarum consolati, ampliores gratias Regias, dignaq; pro suis meritis præmia præstolentur. Sanè itaq; pro parte prouidorum Magistri Ciuium, Consulatus Iuratorum & totius Communitatis Ciuitatis nostræ Hradisst, situatæ in Marchionatu Morauiæ fidelium nostrorum dilectorum est nobis humiliter supplicatum, quatenus de benignitate Regia, omnes & singulas literas, gratias, donationes, concessiones, immunitates, laudabiles consuetudines, Priuilegiaq; indulta, & iura vniuersa, olim ipsis eorum Ciuitati & communitati, olim à serenissimis Bohemiæ Regibus & Marchionibus Morauiæ antecessoribus nostris data & concessa, approbare, ratificare, innouare & confirmare dignaremus. Nos igitur supradictam fidelitatem & perseuerantiam, constantiam dictæ Ciuitatis nostræ Hradisst Incolarum diligenter attendentes, votis illis gratiosè & animo libenti annuimus. Et non per errorem, aut improuidè, sed animo deliberato, sane Principum, procerum, aliorumuè nostrorum fidelium accedente consilio, decerta nostra scientia, authoritate Regia & Marchionali Morauiæ, omnes iam dictas literas gratias, donationes, concessiones, immunitates, laudabiles consuetudines Priuilegia quo indulta & iura vniuersa, quas & quæ olim Diui Bohemiæ Reges & Marchiones Morauiæ antecessores nostri, præsertim Sigismundus, Albertus, Ladislaus, Georgiusq; super melioratione armorum ab antiquo habitorum, super quæ præurbium dictum antiqua Ciuitatis, ac olim Illustres Procopius & Iodocus Marchiones

Morauiæ

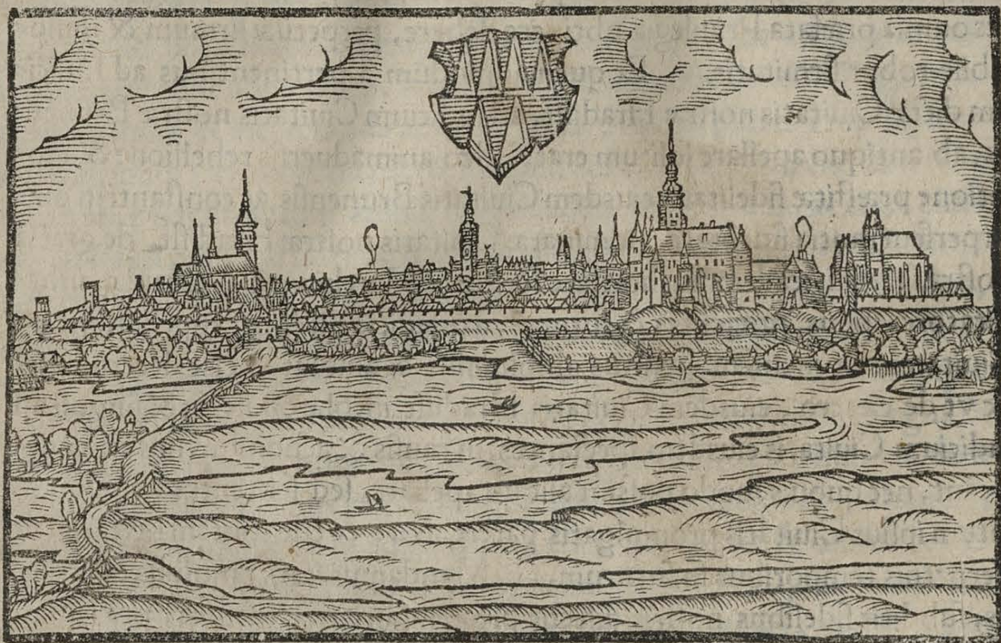
Morauiæ, cæteriq́ꝫ Reges Bohemiæ & Marchiones Morauiæ, nominatæ Ciuitati nostræ Hradißt, dederunt, concesserunt & contulerunt, eidem, eiusq́ꝫ inhabitantibus pro tempore existentibus, approbamus, ratificamus, innouamus, & gratiosius confirmamus, in omnibus punctis, clausulis, articulis & sententijs suis, sic quemadmodum in literis & Priuilegijs eorum expresse de verbo ad verbum continentur, taliter omnino ac si omnia omniumuè tenores his literis nostris expreſsè & in toto insererentur, decernentes omnia præfata Priuilegia obtinere debere, perpetuæ firmum & inuiolabile robur firmitatis. Et quemadmodum a pertinentibus ad Iudicium dictæ Ciuitatis nostræ Hradißt, ad iudicium Ciuitatis nostræ Brunensis, ab antiquo apellare solitum erat. Ideo animaduersis rebellione & violatione præstitæ fidelitatis eiusdem Ciuitatis Brunensis, ac constanti in omni perseuerantia fidelitate, nominatæ Ciuitatis nostræ Hradißt, de gratia nostra speciali, eadem authoritate Regia & Marchionali Morauiæ, inhabitatores ipsius, præsentes & futuros, à prædicta vlteriori appellatione ad Ciuitatem Brunensem, penitus absoluimus & absolutos esse decernimus, sic vt de cætero, eiusdem Ciuitatis Hradißt incolæ omnesq́ꝫ & singuli ad iudicium Ciuitatis eiusdem spectantes, in causis & actionibus suis, non debeant, nec quouis modo poſsint aliquo apellare, sed sententijs per Consulatum ipsius Ciuitatis promulgatis parere, stare & esse contenti, teneantur perpetuis temporibus in futurum. Mandamus itaq́ꝫ omnibus & singulis, subditis fidelibus nostris dilectis pro tempore existentibus, præsertim autem Subcamerario Marchionatus nostri Morauiæ, quatenus iam dictam Ciuitatem nostram Hradißt, eiusq́ꝫ incolas præsentes & futuros, in eorum Iuribus & Priuilegijs & gratijs in hac quæ confirmationis nostræ gratia, & indulto, ac absolutione speciali, quouis modo non impediant, inquietent, aut molestent: Sed potius eosdem tueantur, protegant & conseruent. Quia siquis secus ausu temerario quocunq́ꝫ attentare præsumpserit, indignationem nostram Regiam, nostrorumuè successorum grauissimam, ac pænam in eorum Priuilegijs expreſsam nouerit se irremisſibiliter incursurum. In quorum fidem robur & testimonium præsentes literas nostras fieri & sigilli nostri Regalis appensione iusſimus communiri. Datum Pragæ die vigesima mensis Aprilis, Anno Domini, Milesimo, quadringentesimo Septuagesimo secundo. Regni nostri Anno primo.

Ad mandatum Domini Regis, Samuele de Hradek, Subcamerario Regni Bohemiæ referẽte &c.

Unčowa a Kygowa y giných Měſt Cýſařſkých/ pro nepowědomoſt/ tuto nepřipomijnám.

Měſto

Město Kroměřjž/ které gest Stolicy Knjžetcý a Pána Biskupa Olomauckého / nad Rzekau Morawau welmi pěkně wystawené. A to založeno gest circa Annum 1250. Yakž se o tom w Stawu Prelátském wypisuge.

Za Panowánj Otty Knjžete Czeského/ kteréhožto po smrti Swatopluka/ od Tisty Wessowce zabitého/ podal byl Czechům za Pána Gindřich Cýsař: Ale že k němu Země swoliti nechtěla/ on tolikéž Wladislawowi/ na kterýmž se wssyckni snesli/ práwo swé spustil. Od toho neyprwé Otty/ Jan Biskup Olomaucký kaupil byl Wes Kroměřjž/ w Kragi vrodném a na wsseckо hogném/ kterěžto můsto v wssech po něm Biskupůw w weliké wážnosti držáno bylo. A to se dálo Létha zc. 1110. Potom pak Bruno ze Wsy Město včiniwssy/ Kostely ge ozdobil/ w kterýchž vstawičně Czest y Chwála Pánu Bohu se wykonáwá. Za kteraužto přjčinau / Pán Bůh benedicit Ciuitati & habitantibus in ea. Exultat Ciuitas in bonis iustorum. Yakž o tom powěděti gt ráčil Prouer: Cap: 10. Qualis Rector ciuitatis tales & inhabitantes eam. Také Pán vmů ozdobiti Město w kterémž toho vssetřugi aby dolus & vsura nepanowala/ tak yakž gest ozdobil Kroměřjž přednjj Wrchnosti podlé wůle swé/ a potom ginau wezdeyssjj okrasau/ to gest zdmi pewnými/ kterýmž Nepřjtel Kostela Božjho/ mocý welikau odolati nemůže.

Čzti sobě Kronyky Czeské kterak onen Žižka Nepřjtel chwály Božjj/ a zhaubce Kostelůw a Domůw Božjch/ od Města toho byl odehnán/

hnán/ tolikéž y od ginýchna Morawě / tak že nad naděgi swau s posměchem odgeti musyl/ mluwijc: Non tam leuem sibi in Morauia quam in Boemia spirare auram. Inscensoq; curru temonem Boemiam versus conuertit. Takť gsau ho byli hanebně Kroměřižané odehnali a z ossklíwili mu Wognu s Domy Božijmi: A to včinili/ negsauce gesstě w takowé ozdobě yako nynij. Cžehož gest Pán přijklad včiniti ráčil / aby se žádný zauffalec na mijsto Služebnijka geho nepotrhowal/ kteréhož on sám vstawičně brániti chce: Nebo to nenadarmo Psalmista mluwij w Žalmu 144. Custodit Dominus omnes diligentes se. Apossṫol Swatý k Ržijmanům w Kapitole osmý toto napsal: Scimus quoniam diligētibus Devm omnia cooperantur in bonum. A potom samém poznati gest ty kteřij Pána Boha milugi/ yakž otom sám o sobě mluwij v Swatého Jana w 4. Kapit: Qui habet mandata mea & seruat ea, is est qui diligit me.

Toho znáti gest že Kroměřijž neopausstij/ nebo pohlednauce na Ozdobu Kosteluow a na pořádek který se w nijch zachowáwa: přiznati mu to geden každý musý.

Kněh Cžtwrtých Konec.

Knijžetstwij Oppawského / Panského y Rytijřského Stawu / krátké sepsanij.

Knijhy Páté.

QVI DE CLARO GENERE CONTEMPTIBIlis nascitur, omnis turpitudo est eius solius: Ideo melius est vt in te glorientur Parentes, quam tu in Parentibus glorieris. Chrisost: in illud Math. 4. Patrem habemus Abraham.

Vrozenému a Statečnému Rytijři / Pánu Ondřegowi Zencowi z Margkwartowic / na Klimkowicých / Porubě a Třebowicých etc. Neywyžssijmu Heytmanu Knijžetstwij Oppawského / a Hoffrychtyři Dworu Geho Knijžetcy milosti Pana Biskupa Olomauckého / Pánu k sobě milostiwě a laskawě přijzniwému etc.

ACžkoliw ten obyčeg dáwnij gest na Swětě milostiwý Pane Heytmane / že nowému Pánu / to gest nowým Cýsařům / Králům / Knijžatům / tak tolikéž y gegich Mijstodržijcým / Nowé dary radugjce se z sstěstij gegich / předkowé nassij dáwali / a s tijm se gim do lepssij známosti vwozowali / poddanost / powolnost y poslussenstwij swé we wssem vkazugic. Ná / ačkoliw sem nepodlehl pod tyto Kraginy / abych měl Osobě Wassij mil: pro něyaké zalijbenij s dary zabijhati / o to se staragic abych lásku yakau koliwěk od Wrchnosti pro něyaké ssolkowánij nabýwati měl / yakž by se to snad někomu tak býti zdálo: Ale mně to samo k tomu přiwedlo / slyssijce welikau radost / weliké potěssenij z osoby Wassij mil: netoliko w Obywatelijch toho Slawného Knijžetstwij Oppawského / ale y w giných Panstwijch gemu přjlehljch / že na ten Vřad od G. M. C. posazeni býti ráčijte / a skrze

 welikau

welikau a wzáctnau Osobu Geho Kniežetcy Milost Pána Biskupa Olomauckého/ že gest wssecek Regiment Kniežetstwij toho pod spráwu Wassij mil: oddán. Gsauce tedy dobře powědom wsseliyakých ctnostij při Osobě Wassij mil: kterěžto přináležegi každému Rytijřskému Pánu/ Yako napřed že Wzáctnosti a Starožitnosti Rodu žádný Wassij mil: přewýssyti nemůže/ z čehož se neménégi yako y z giných Darůw od Pána Boha pocházegijcých Phalereus apud Stobeum honosyti rozkazuge. Opatřiti k tomu tolikéž Pán Bůh gest ráčil Osobu Wassij mil: wsseliyakými takowými dary/ které bono & heroico viro přináležegi: A nadto weysse hogně vbohatil/ tak že ne z Vřadůw ani z Darůw yakých/ ale z Ruky swé Božské/ Bohatau včinil Truhlu/ plné Stodoly/ Bohatau a wsseliyakým dostatkem opleywagijce Oboru Wassij mil: Nemůže žádné zlé swědomij hreyzti w tom Osobu Wassij mil: nebo geden každý to s Eklezyastesem Wassij mil: powěděti může: Bona est Substantia, cui non est peccatum in conscientia. Gest to wlastnij dar Božij co kolijwěk kdo widij w Domě aneb při Osobě Wassij mil: Načež yá mohu směle powěděti slowa téhož Eklezyastesa. Beatus est Diues qui inuentus est sine macula, & qui post aurum non abijt, nec sperauit in pecunia & thesauris. Nesteyská sobě ani žaluge na Osobu Wassij mil: Psalmista oněmino slowy/ které mluwij w Žalmu 51. Ecce homo qui non posuit DEVM adiutorem suum: Sed sperauit in multitudine diuitiarum suarum. Wijm to za gistau wěc/ a geden každý mi to přiznati musý/ že gest to nikdý w Vmysle Wassij mil: nebylo ani nenij / abyste se těmi dary od Pána Boha sobě danými honosyti/ aneb Wrchnosti nad giným/ kdy žádostiwj býti ráčili: Yakž to w takowých býti prawij Ecclesiastes w Kap. 40. mluwijc: Erigunt quidem animũ opes & Potentia &c. Ale vstawičně to geden každý poznáwal při Wassij mil: y gesstě poznáwá/ co týž Ecclesiastes mluwij/ a to nadty obědwě wěcy neyvžitečněgssij býti pokládá/ vtroq; præstat Timor Domini.

Ta tehdy slowa geho magijce na pozoru/ tak yakž z mladosti začijti gste ráčili/ na tom Vřadu potřebij gest dokonati ostatek žiwota swého/ Ne tak yako onen Amasias Král/ ani yako Azarias Syn geho/ aneb Achas y ginij: kterěžto ačkoliw wychwaluge z dobrých skutkůw gegich Pijsmo Swaté/ mluwijc: fecit quod placitum erat coram Domino, iuxta omnia quæ fecit Pater eius. Ale co w nijch hanij: tam tolikéž toho dokládá. Verum tamen excelsa non est demolitus: adhuc Populus sacrificabat & adolebat incensum in excelsis. Ale ty Pane Heytmane/ následůg onoho Ozyásse mladičkého/ wssak Pána Boha se bogijcýho Krále potomka gegich/ kterýžto maudře a podlé wůle milého Pána Boha se sprawowal: Fecit quod placitum erat coram Domino, ambulauit per omnes vias Dauid Patris sui, non declinauit neq; ad dextram neq; ad sinistram, začež gest mu Pán Bůh prodlaužil žiwota geho/ Kralowal třidceti a

ceti a geden Rok w Geruzalémě. Ten neyprwé od Chrámu Božijho skutky swé y wsseliyaký pořádek začijnal / A magjce Leth Osmnácté rozkázal wssecko co gest ku Chrámu náleželo / nawrátiti. A když mu gednoho času přineseny byly Knijhy / w kterýchž byl napsán Zákon Božij: poznal že gsau neplnili Přikázanij Božijho / tolikéž y toho co gsau Služebnijcy geho poraučeli / ani on sám ani Předkowé geho: Za kterauž to přjčinau roztrhl na sobě Oděw swůg / a rozkázal Kněžjm aneb Kaplanům swým / aby ssli a na Pánu Bohu se toho doptali / co s njm a s Lidem geho pro takowé prowiněnij / činiti ráčij: Kteřijžto ssli k gedné Ženě / genž byla plná Ducha Božijho / a bylo gegi gméno Holda. Ta co gest gim oznámila yaké trestánij na ně přigijti má / proto že gsau sobě lechce powažowali wsseliyakých Ceremonygi Kostela Božijho: Pijsmo Swaté toho dokládá Regum 4. Cap: 22. co gest Pán Bůh gi mluwiti rozkázal. Adducā mala super locum istū &c. Králi pak tomu co gest powěděti poručila: Takto o tom čteme. Regi autem Iuda qui misit vos vt consuleretis Dominum, sic dicetis: hæc dicit Dominus DEVS Israhel: Pro eo quod audisti verba voluminis, & perteritum est Cor tuum, & humiliatus es coram Domino &c. & scidisti vestimenta tua, & fleuisti coram me, & ego audiui, dicit Dominus: Id circò colligam te ad Patres tuos, & colligeris ad sepulchrum tuum in pace: vt non videant oculi tui omnia mala, quæ introducturus sum super locum istum &c. Takť gest Pán laskaw na takowé kteřij poslauchagi wůle a včenij Cýrkwe geho Swaté / kteréhož tolikéž y ty Pane Heytmane yakožto Křestianský / wzáctný a přednij w Knijžetstwij tom spráwce obranůg / a prwněgssij pořádek podlé možnosti swé do něho vwed / tak aby těch přjpowědj toho Krále Ozyásse od Pána swého dogijti mohl. Czehož yá Wassij mil: yakožto powolný Služebnijk a přjzniwý přijtel / na tom slawném Vřadu / od něho winssugi. A nemagijce giných darůw hodněgssijch / Rukám Wassij mil: tyto Knijhy / na znamenj ochotnosti swé / podáwám / neważjce sobě oněch slow kteréž Seneca mluwij: Odi pauperem diuiti donantem, zwlásstě poněwadž nedáwám nic giného / toliko wlastnij prácy sebránij mého: Což přečtauce / wěřjm že odemne laskawě přigjti / a w té lásce mne vstawičně chowati račijte.

Wassij mil:

Powolný a hotowý Služebnijk

Bartholoměg Paprocký z Glogol a Paprocké Woly.

O Rodu

O Rodu a Erbě Panuow Zencůw z Markwartowic &c.

PO ſmrti Vrozeného Pána / Pana Jana z Wrbna a na Hulčině &c. podán geſt na Vřad Heytmanſký / Vrozený a Statečný Rytjř / Pán Ondřeg Zenec z Markwartowic / na Klimkowicých / Porubě / a Třebowicých &c. Hoffrychtýř Dworu Geho Knýžetcy milosti / Pana Biſkupa Olomauckého &c. Rod tento vžýwa Erbu ſweho tjm způſobem / to geſt Kapra ſtřýbrného s Křidlami / na modrém Sſtýtu. A nad Helmem ſſeſt Pěři černých Pſſtroſowých. Na kteréhožto wlaſtnoſt tuto pohlednauce krátce vſlyſſýſs o počátku geho.

W Wlaſkých Kraginách / rozličný Hyſtorykowé prawj býti gedno Gezero kterémuž řýkagi Benacus Lacus, Ciſalpine Galliæ non procul à Brixia venetorum oppido. Kdo geſt tam w těch Kraginách býwal / otom wěděti může že to geſt weliké a ſlawné Gezero / z kteréhož Mincius Rzeka weliká a ſlawná wycházý / a potom druhé Gezero nedaleko od Mantui z ſebe činý / do kteréž na to mýſto mnoho giných Rzek wpadá / a odtad ſſiroce gde do Rzeky weliké řečené Padus, s nýž pogednau do Moře toho kteréž geſt v Benátek wcházý.

Wtom Gezeře Benacu prawý že geſt pýſek zlattý / kterýmž ſe žiwj Ryby Carpiones Ciprini tak řečené. O těch Kapřých Hyſtorykowé pýſſi / že gſau a neb byli rozdýlné od těchto naſſých / a ničýmž giným toliko welikými plautwemi / které magý tak welké yako Ptačý křidla: O takowých Rybách / geſtliže ſe geſſtě wěku nynégſſýho w těch Gezerách nacházegi / nic ſlyſſeti není / očemž y Hyſtorykowé prawý / že gſau quondam takowé Ryby lowiwali. Že pak to ſlowo quondam, wyznamenáwá dáwný wěk: tak také y naſſe dáwný powěſti / počátek Erbu tohoto tento býti prawý.

LEſſek třetý / geſſtě Pohanſké Knýže w Polſſtě / o kteréhožto weliké Statečnoſti Hyſtorykowé mnoho wypiſugi / že geſt s okolnými Sauſedy mnohé Wálky wedl / potom pak wſſedſſi w pokog s nými / k wůli Slawákům proti Cýſařuom Rzýmſkým wywaběn / s nýmižto w Thowaryžſtwý třikráte C. Iulium Cæſarē porazyl. Očemž ſobě čti Crome: lib: 2. Na té Woyně Rytýř geden toho Knýžete / když mu oznámeno bylo o těch Rybách které toliko zlattým

piſkém žiwé byli/ přiſljbil Knjžeti ſwemu/ že mu na druhý den takowau některau Rybu k ſnjdánj přineſti chce: toliko oto proſyl aby mu mjſto to vkázané bylo/ w kterém ſe ty Ryby neywjcegi chowagj. Což když geſt mu zgednáno bylo/ vwrhl tam Wrſs kterau ſobě byl k tomu přiſtrogil/ wložjce do nj gednu připrawu/ kterauž když Ryba vcey ti gedna každá zkoſſtowati gi chce: Czehož yá tuto doſtatečně wypſáti nechcy/ a to ſamo pro zlé Lidj / kteřjžby takowým zpuoſobem mohli dobrým Lidem w Rybnicých weliké ſſkody zdělati.

Tento pak Rytjř když včinil doſti ſlowu ſwému / a Knjžeti takowých Ryb doſtal/ byl ſkrze to welice a hoyně darowán: kterěžto Ryby wlaſtnoſt Knjže Rytjři tomu na wěčné čaſy za Erb vžjwati rozkázal. Toho tehdy Erbu až poſawád vžjwá Rod wzáctný Panůw Zencůw/ w kterémžto Lidé Rytjřſſtj/ a po ſláwě dobré welice dychticy býwali a geſſtě gſau. O němž co geſt ſe kde wyhledati mohlo tuto krátce ſe pokáže.

LEtha Páně 1238. Liſt Wáclawa Krále Czeſkého / kterýž ſe pſal Venceſlaus Miſeratione Diuina Boæmiæ Rex quartus &c. tehdáž když geſt konſſirmowal Práwa a ſwobody Koſtela Olomauckého za čaſu Biſkupa Bruna: Mezy ginými mnohými Pány prawjj býti toho přjtomným / Zawiſſe de Zenec. A ten byl Curialis Conſiliarius geho.

PEtra Zence Kanownjka Koſtela Wratiſlawſkého / wſpomjná Liſt geden Kapitole téhož Koſtela náležegjcý: kterýž geſt dán Mikuláſſowi řečenému Dáma de Zichy y potomkům geho na Dwuor w Domaſlawi. Z kteréhožto Dworu gednoho každého Roku měl dáwati Kantorowi Wratiſlawſkému 43. mauldry Owſa / Pſſenice a Gečmena / geden každý maulder včinj 12. koreů a neb měřic Wratiſlawſké mjry. A Peněz hotowé Summy půl gedenácte hřiwny. Toho Liſtu dátum geſt Létha Páně 1349. za Biſkupa Přecſlawa.

LEtha Páně 1342. na Liſtu gednom Knjžete Bolka nacházý ſe Pán Joachym Zenec/ kterýžto Liſt takto ſe začjná. Nos Bolko DEI gratia Dux Sileſiæ, Dominus de Firſtemburgk, & in

Svvidnicz

Svvidnicz &c. Veniens ad nostram præsentiam fidelis noster Ioachimus de Zenecz, non coactus sed bona voluntate vxore ipsius præsente, & non contradicente, donauit nobis quartam partem villæ Rudolzdorff &c. Præsentibus fidelibus nostris, Petro Boemo Milite, Genkone & Nicolao de Sedlic, Tammone Selindorff, Haunone de Logovv, Peczkone Eyke Iudicæ curiæ nostræ, & alijs fide dignis &c.

PAna Frantisska Zence Dědice w Rudolffinilu Létha Páně 1389. na Listu gednom nacházým ꝛc. který že gest prodal částku swau za dwě Stě hřiwen / dobrých grossuow Pražských / Kunrádowi Zencowi Bratru swému / který gest byl Altaristau Hrobu Božijho / a Swaté Barbory / Kateřiny a Markéty / w Kostele Swatého Křijže.

MIkuláss Zenec řečený Niklas / Bratr wlastnj gmenowaného Pana Frantisska Létha Páně 1400. prodal Wes Rudelzdorff Bratru swému Streyčenému Plebanowi a neb Faráři w Wincynku. A to bylo za panowánj Ruperta a Henrycha Knijžat Slezských.

LEtha Páně 1413. Mikulásse Zence / kterýž se psal Pánem na Rudolssowě a Plebanem w Wincynku / wspomijná List geden který byl dal Janowi Bosenowi Ssoltysowi a neb Rychtáři swému we Wsy Rudzdelsdorffě / při přitomnosti Mikulásse a Kundráta Zencůw Bratřj swých.

HEnrycha Zence dědice na Wodniku a Bartniku / List geden Publici Notarij Stephani VVolsch de VVartmbergk, připomijná / kterýžto psal k Žjdu gednomu dáwagjce mu swědectwij / že gest mu Létha ꝛc. 1421. dosti včinil za dluh swůg / zaplatiwssy mu hotowé summy 50. hřiwen.

MIkulásse Zence řečeného Magnes dědice na Rudelsdorffě Létha Páně 1424.

Kwitancy gedna Jana Probosſta z Střelny / kterémuž geſt platil deſátek geho / připomijna.

LEtha Páně 1437. Pana Ondřege Zence / w některých ſtarých Liſtech nacházým: kterémužto že geſt Beneš z Bilkowa a na Chudobjně / prodal Twrz s Dworem Poplužnijm / y wſſeliyakým k tomu Statku příſluſſenſtwijm / we Wſy Klobaucých.

HEnrycha Zence a na Rudzdolsdorffe wſpomjnagi liſtowé Markéty Kněžny Slezſky / která byla Panij na Olawě a Němčy / proto: Že geſt měl Saud s Wáclawem řečeným Rachel / Měſſtěninem Wratiſlawſkým o něyaký dlůh / kterýž mu zaplatiti nechtěl. Ale wſſak potom zaplatiti mu to wſſecko muſyl / když geſt týž Henrych práwo na něm přewedl. O čemž Liſt geden Iudicij Scabinorū VVratiſlauieñ: Anno 1458. pſaný / ſwědectwij wydáwá.

Tento Henrych Zenec s Bratrem ſwým Heřmanem / při přitomnoſti Streyce ſwého Henrycha a Bratřij geho Petra a Giřijho Zenců / Létha Páně 1466. dáwal Wěno Hedwice Zencowně / Dceři Henrycha Zence Heytmana Olawienſkého / a Manželce Giřijho Gelorná / kteráž potom kwitowala ge před Kněžnau Lehnickau / Panij na Golcberku.

HEnrycha Zence Létha Páně 1493. Liſt geden připomijná / kterýžto že geſt dlůh něyaký zaplatil w Swidnicy / před Vřadem Lawnickým.

GIřijho Zence / Létha ꝛc. 1511. některij Liſtowé připomijnagi. Ten že geſt s Ondřegem Hybnarem a geho Seſtrau / měl Saud před Vřadem Wratiſlawſkým o dlůh kterýž byli dlužnij Koſtelu Rudzdolsdorffſkému / geden každý z nijch po deſýti hřiwnách.

Týž Pán Giřij Zenec / Létha ꝛc. 1521. dán byl za poručnijka s Giřijm z Logu / Anně Zencowé Bratra ſwého Seſtře / a Dijtkám gegijm / zanechal po ſobě Syna Giřijho.

PAn Giřij Zenec Syn gmenowaného Pana Giřijho Zence / poyal ſobě k Stawu Swatého Manželſtwj Panij Annu

Reybnicků z Kytla / kteráž mu porodila dwa Syny / Kaſſpara a Balthazara.

PAN Kaſſpar Zenec byl Heytmanem Střelenſkým / měl Manželku Annu Cetlicownu z Wilkawu / Dceru Frydrycha Cetlice / a Markéty Logowny z Altendorffu / s nijž zplodil tři Syny / Giřijho / Henrycha / Adama / a Dceru Ewu.

PAn Balthazar Zenec druhý Syn Pana Giřijho Zence / wzal ſobě za Manželku Orſſylu Cetlicownu z Wilkawu / Seſtru wlaſtnij Anny Zencowny / Kaſſpara Bratra ſwého Manželky / zplodil s nij dwa Syny / Giřijho a Kryſtoffa / a tři Dcery / Orſſylu / Annu / a Heſteru / kteráž vmřela na dwoře Kněžny Břežſký.

GIřij Starſſij Syn Pana Kaſſpara Zence / Měl Manželku Hedwiku Gregeřdorffownu z Kurtwic / Dceru Jana z Gregeřdorffu / a Barbory Těſſynſký z Karyſſe / ta mu porodila tyto Syny: Giřijho Kaſſpara a Adama.

PAn Henrych Zenec druhý Syn Pana Kaſſpara Zence Heytmana Střelenſkého a Němčenſkého / byl tolikéž Heytmanem těch Panſtwij po Smrti Pana Otce ſwého. Pogal ſobě prwnij Manželku Kaſſparynku z Přyboru / s nijž žádných Dijtek neměl. Po gegižto Smrti poyal ſobě druhau Mãželku Mecerodymownu / z Kryndelsdorffu / Dceru Melichara Meceroda / Marſſalka a Raddy Knijžat Břežſkých / kterau byla porodila Barbora Rotkyrchy nowna z Sebnic: Cum qua genuit Barbaram, Henrichum, Melchiorem adoleſcentes optime indolis, ex quibus optima fruges eſt ſperanda.

Ten Pan Henrych Zenec měl geſſtě y třetij Manželku Helenu Rotkyrchynku z Panteny / Dceru Giřijho Rotkyrcha z Panteny a Anny Kytlicowny. Od nijž zůſtali ti Synowé / Giřij / Frydrych / Kaſſpar Kryſtoff / a Ondřeg.

A Dcera Anna. Ten se byl hnedky z mladosti na Dwoře Zygmunda Krále Polského wychowal.

ADam Zenec třetij Syn Pana Kasspara Zence / Heytmana Střelenského / w Králowstwij Vherském s Turky statečně sobě počijnagic/ gestliže gest zabit anebo yat / o tom dostatečně wěděti se nemůže.

PAn Girzij Zenec Syn Balthazara / byl Raddau Knijžat Březských / tolikéž y Martina Biskupa Wratislawského ꝛc. Měl Manželku Magdalénu Běsynku z Sonenbergku/ s nijž žádných Potomkůw nezanechal.

KRystoff Zenec Syn Girzijho Zence / poyal sobě k Stawu Swateho Manželstwij / Hedwiku Mecerodku z Kryndelsdorffu/ Dceru Melichara Mecceroda/ Marssalka a Raddy Knijžat Březských.

Orssyla Zencowna Sestra geho/ dána byla za Manželku Frydrychowi Cetrycowi. A potom dostala se Adamowi Weychtelmowi / a na Freybersdorffě.

Anna Sestra gegij/ toho času když sem tuto Knijhu psal w Stawu Panenském zůstáwala. Ti wssyckni Páni Zencowé o kterýchž se tuto pijsse w dolnijm Slézsku Statky swé magi.

PAna Gindřicha Zence/ wspomijnagi některé Starožittné paměti/ tolikéž y Registra Dworu Albrechta Krále Polské°. Tento Albrecht Král Polský Léta Páně 1497. když do Země Walaské neopatrně a bezewssij spráwy se pustil/ chtüce Walachy zholdowati / hanebně gest tam poražen. A to timto způsobem: Nepřátelé wědauc o tom / že se nebudau mocy tak snadně obrániti/ wymyslili naň tento ffortel: Rozkázali Dřijwj weliké w Lese okolo Cesty/ kudy Polácy táhnauti měli/ podřezáwati: A tak magijce Weywoda gegich Lid w Lese skryty/ na ně očekáwati gim rozkázal. Když se potō wssecko Woysko Polské do Lesa pustilo/ (kteryž se až posawád Bukowina gmenuge) Weywoda Walaský magijce Lid k tomu pohotowě / včiniwssy Okřik / z obau Kragůw na Poláky Dřijwj porážel/ a hanebně ge mordowati počal.

Polácy gsauce přestrassenij od takowého třesku Lesnijho/ wtijkati počali/ kteréžto Walachowé nastupugijce gim na nohy gjmali a tak žiwé do Turek posýlali a hnali. Tam na té Wogně tento Pan Gindřich Zenec byl yat/ a do Turek prodán/ kdežto gsauce nemalý čas/ teprwa tehdáž když gest Zygmund po Smrti Bratřij swých za Krále Polského wolen/ a Posla swého k Cýsaři Tureckému o potwrzenij pokoge poslal/ od gednoho Basse v kteréhož byl tento gmenowaný Pan Gindřich Zenec/ skrze swé dobré chowánij/ (kterémuž gesstě dwa Koně darowal/) dobrowolně do Wlasti swé propusstěn. S kterýmžto Poslem přigewssy do Králowstwij Polského/ slaužil na Dwoře Zygmunda Krále/ na Deset Konij.

Týž Pan Gindřich Zenec s ginými Žoldnéři/ táhl do Mozkwy Létha Páně 1502. tehdáž když gmenowaný Zygmund Král Polský s Dworem swým gel do Litwy/ Woysko proti Knijžeti Mozkewskému sebrawssy/ a pustil se s njm k Orssy: Toho času Mozkewské Knijže weliký Lid měl/ s kterýmž Poláků w očekáwal. A když Heytman Polnj prodlužowal Bitwy/ a znamenij potkánij dlauho dáti nerozkázal: Dwořané Králowsstij kterýchž bylo Tisýc Konij (někteřj pak pokládagj toliko sedm Seth) sami dobrowolně nečekagijce na znamenij ani poručenj od Heytmana/ hledjce na tu welikost Lidu pyssného a nadutého/ půwodem dwau Dwořanůw/ Skotnického a Pukařewského/ skočili w weliké Woysko nepřátelské gichžto počet býti prawij osmdesáté Tisýc/ a tak hlubokо mezy ně wpadli yako Wlcy do stáda Owec když gich žádný nebránij/ a welikau sskodu w Woyssté gich včinili. Wtom Heytman Polnij dal gim pomoc/ rozděliwssy Lid na několik Hauffůw: A tak Mozkwané hřbet Polákům vkázali/ kteréž gsau onij yako Snopy bezewsseho milosrdenstwij/ poráželi. Toho času Poláků w Bitwě té nebylo zauplna deset Tisýc/ gimžto Pán Bůh takowého sstěstj popřijti gest ráčil/ že gest z njch ani Sto osob nezahynulo. Po kteréžto Bitwě Král s welikau sláwau swau a strachem nepřátelským do Polský se nawrátil.

Potom pak když gest týž Král Zygmund/ sgel se w Wijdni s Maxymilianem Cýsařem/ a Wladislawem Vherským a Czeským Králem ꝛc. tam pacta mezy nijmi Konffirmowané byli. A potom wssecek Dwůr téhož Krále Zygmunda od gmenowaného Cýsaře s welikau sláwau a poctiwosti/ pasowán byl na Rytijřstwo. A když se prwnijho dne Paňket dokonal/ přiwedeny byli k Tancy dwě Cýsařowny těm dwaum Rytijřům/ kteřijž Bitwu tu pod Orssy začijnali/ k njmžto od Cýsaře skrze Pána Ladislawa z Ssternbergka Neywyžssijho Kancléře Králowstwij Czeského řeč včiněna byla/ těmito slowy: Gest ta wůle Geho Cýsařské milo: tak yako gste onuno slawnau Bitwu pod Orssy začijnali/ abysste y tento Tanec na té dobré wůli začali. Po-

li. Potom pak mnohé giné kratochwijle/ yako Kolby/ k Kraužku honěnij/ držané byli/ čehož Polſſtij Kronykáři netagi.

Ti dwa Rytijři/ kteřijž Bitwu tu začijnali/ byli Rodu wzáctných w Králowſtwij Polſkém. Pukařowſký vžijwal za Erb Rzeky a nad nij Křijže / a Skotnický dwau Střel bez naſadiſſtě tak yakž ge tuto položené widijſs.

Byli to prawij Dwořané / očemž kdo chce wěděti / čti ſobě Knijhu Gornického/ kteráž ſe gmenuge Dwořanin.

Týž Pan Gindřich Zenec / Létha Páně 1515. nawrátiwſſy ſe do Wlaſti ſwé/ s Bratrem Fabiánem Statek mezy ſebe rozdělil / kterémuž ſe geſt w podijlu doſtal Zámek Třebowický s geho přjſluſſenſtwijm / a Statek Markwartowſký Bratru geho / ten magijce giž wěku ſwého padeſáté a čtyry Létha / wzal ſobě za Manželku Dceru Pana Kryſtoffa Hoffa řečeného Sſnarbena z Bohuſſic a na Lewině/ gegižto gméno bylo Anna. A zplodil s nij oſm Synůw/ Gindřicha/ Martina/ Petra/ Jana/ Kryſtoffa/ Ondřege/ Fabiana a Albrechta rc.

Témuž Panu Gindřichowi Zencowi/ Cýſař Ferdynand darowal byl na žádoſt geho ſwobodné oſazenij Měſtečka Třebowic/ a w něm dwa Jarmarky vſtanowil. Prwnij/ tu Neděli po Swatém Janu Křtiteli BOžijm. Druhý na den Swatého Hawla/ a Trh na každý Teyden w Středu. Nadto weyſſe y Erb Měſtečku darowal/ to geſt půl Kapra na čerweném Sſtijtu a nad Helmem Křídlo Supowé.

Tento Pan Gindřich Zenec vmřel Léta Páně 1553. a pochowán w Třebowicých w Koſtele Farnijm. Neyſtarſſij Syn geho Gindřich w dětinſtwij vmřel.

PAN Martin Zenec druhý Syn Pana Gindřicha Zence a Panij Anny z Bohuſſic / dlauhý čas w Králowſtwij Vherſkém proti Turkům za Žoldnéře ſlaužil. Byl Mužem vdatným a wzneſſeným za žiwota Pána Otce ſwého. Létha Páně 1542. Tehdáž když Turek hornijho Bělehradu welikau mocý dobýwal / tento Pan Martin Zenec / s mnohými ginými Statečnými Rytijři/ kterýmž pomoc od žádného dána nebyla/ gſauce přemoženij/ zahynul.

PAN Petr Zenec Bratr geho / w témž Králowſtwij Vherſkém mláda Létha ſwá w Rytijřſkých wěcech ſtráwil/

wil. Potom sobě pogal za Manželku Maryánu Mukinownu z Mezylessic / s nijž přes gedenácté Leth na statku Milessowském w tōto Margkrabstwij Morawském / bydlel. Byl Człowěk welice wtipný a rozumný / Vmřel Léta Páně 1568. žádných Potomkůw po sobě nezanechawssy.

Jan a Kryštoff Bratřij geho / w mladém wěku pomřeli.

Vrozený a Statečný Rytijř Pán Ondřeg Zenec z Markwartowic / Neywyžssij Heytman Knijžetstwi Oppawského ꝛč. Bratr gich Ssestý / Od kteréhožto Osoby / Erb a Rod tento tuto se opisuge: hnedky téměř z dětinstwij w Rytijřských wěcech se obijragic / zrostl. Za panowánij Cýsaře Karla toho gména Pátého / a Ferdynanda Krále Cžeského / w mnohých taženijch slawných a potřebách Wogenských s nebezpečenstwijm welikým zdrawij swého / býwal / poctiwě a chwalitebně se chowagic. Potom Létha Páně 1556. nawrátiwssy se do Wlasti swé / pogal sobě k Stawu S° Manželstwij Panij Kateřinu z Děhylowa / Rodu Starožittného Stawu Rytijřského w tomto Margkrabstwij Morawském: Ačkoliw w těchto Knijhách se to vkazuge / že gsau Předkowé Rodu toho býwali přednijmi Raddami Králůw Cžeských / a psali se de Klobauk. Yako Létha Páně 1208. za Robertha Biskupa Olomauckého / tehdáž když gest Přemysl Král Cžeský a Margkrabě Morawský Konffirmowal Práwa a Swobody téhož Kostela / Nacházý se toho přijtomným Sobehard de Klobauk, gehožto Předek Leo Comes de Klobauk Létha ꝛč. 1110. ffundowal Klásster Zabrdowský v Brna / Očemž sobě čti w Stawu Prelátském. Odkudž poznati se může / poněwadž gsau se Předkowé Erbu toho psali Hrabaty / že gest to musyl přednij a wzáctný Rod w těchto Kraginách býti.

Ten Pan Ondřeg Zenec z Markwartowic / s gmenowanau Panij Kateřinau z Děhylowa / zplodil dwa Syny / Gindřicha a Bohuslawa / A Dceru Annu. Synowé obadwa w dětinstwij pomřeli / Dcera ta magic Léth 14. tolikéž vmřela / a pochowána gest w Kostele w Klimkowicých / nad gegimžto hrobem tento nápis se spatřuge / Létha Páně 1578. vmřela gest Vrozená Panna Anna Zencowna z Markwartowic /

kwartowic/ Dcera Vrozeného a Statečného Rytíře Pana Ondřege Zence z Markwartowic a na Klimkowicých / a tuto pochowána gest/ Pán Bůh rač gi milostiw býti. Tam tolikéž y gmenowané Paný Kateřiny z Děhylowa Osoba wymalowaná gest / kteráž gest sobě za žiwota swého při ný hrob postawiti dala.

Tento Pan Ondřeg Zenec Létha Páně 1566. w tom wełegném tažený do Vher s Maxymilianem Ržjmským Cýsařem/ Vherským a Cžeským ꝛc. Králem ꝛc. wedlé giných na swuog náklad se wyprawil/ magice osm Koný gizdných a ssest woznikůw. Tam mu z rozkázu Cýsařského Praporec byl poručen/ nad počtem tým který z Knjžetstwý Oppawského byl wyslán. Gest na ten čas neywyžssým Heytmanem Knjžetstwý Oppawského/a Hoffrychtýřem Dworu Oswjceného Knjžete/ Pana Biskupa Olomauckého ꝛc. Cžlowěk takowý/ kterýž ze wssech činůw swých/ pochwáleni hoden gest. Ten/ Zámek w Klimkowicých tolikéž y Kostel welmi pěkně wystawěti dal; A giné Statky swé krásným stawenjm ozdobil.

PAn Fabian Zenec/ Bratr wlastnj téhož Pana Heytmana a nahoře psaných Panůw/ mladá Léta swá w wěcech Rytýřských strávil/ yako w Frankreychu y ginde. Potom Létha Páně 1577. pogal sobě za Mážełku Paný Elisſku Zeydlicownu z Kaffuňku / kteráž mu porodila dwa Syny Gindřicha a Giřýka. Ti obadwa vmřeli.

Týž Pan Fabian Zenec gsauce nemocmi mnohými střápen/ gel do Krakowa aby se tam léčil/ kdežto Létha Páně 1578. vmřel. Tělo geo přiwezeno gest do Morawy a w Kostele Klimkowském pochowáno/ Očemž swědčý nápis nad osobau geho/ těmito slowy. Léta Páně 1578. vmřel Vrozený Wládyka Pan Fabian Zenec z Markwartowic a na Třebowicý/ a tuto gest pochowán.

PAn Albrecht Zenec Bratr gich ney mladssý / na Dwoře Ferdynanda Krále Cžeského / z mladosti se wychowal / a dossedssy Léth dewatenácté / wygednal sobě přimluwčý Listy od Ferdynanda Krále k Karlowi Cýsaři/ kterémužto Létha ꝛc. 1553. w službu se dawssy do Hysspanye s ným se obrátil. Tam několik Léth pořád až do Létha ꝛc. 1560. sstiastně mu se wedlo / očemž Listowé kterýž se gesstě v Bratrůw

trůw geho nacházegi/ wyswědčugi / o kterémžto gestli že gest žiw čili nenij od toho času wěděti se nemůže / yak gest Cýsař Karel s Cýsařem Tureckým Wálku na Moři wedl.

PAn Fabian Zenec/ Bratr wlastnij nahoře psaného Pana Gindřicha Zence/ který byl wzal w dijlu swém Markwartowice a Přiwozy / Streyc gmenowaných Bratřij/ a Synuow Pana Gindřicha Zence ꝛc. Poyal sobě k Stawu Swatého Manželstwij Panij Annu z Koltar/ s nijž zplodil tři Syny Krystoffa Jana a Giřijka/ a Dceru Markétu.

PAN Krystoff Zenec Syn Pana Fabiana / měl prwnij Manželku Panij Lidmillu Birkownu z Násyle/ s nijž žádných Dijtek neměl. Potom po gegij Smrti poyal sobě druhau Manželkau Panij Apolenu Tworkowskau z Krawař kteráž mu porodila dwa Syny / ale wssak w dětinstwij pomřeli / a pochowáni gsau w Oppawě v Swatého Ducha/ tolikéž y Panij Mateř gegich/ očemž Kamenij hrobowé swědectwij wydáwá.

Týž Pan Krystoff Zenec po smrti gmenowaných Panij/ wzal sobě třetj Manželku Panj Konstancy Porembskau / Dceru Pana Krystoffa Porembského w Knijžetstwij Oswětimském/ od kteréž Pane Bože rač dáti aby se ten Rod rozmnožil.

BRatřij wlastnij tohoto Pana Krystoffa Zence / yako Jan Zenec w Pacholetstwij vmřel. Giřijk Zenec gsauce Mládencem / zamordowán gest od něyakého Wythy z Zerzawého. Sestra gegich Markéta w Panenstwij vmřela. Ti wssickni pochowánj gsau w Oppawě v Swatého Ducha. Ti kteřij gsau pomřeli requiescant in sancta pace: kteřij pak gesstě žiwi zuostáwagij/ crescant & multiplicent terram.

O Erbě a Rodu Panůw Tworkowských z Krawář.

PO Pánu Heytmanu měl w Saudu Zemském mýsto Vrozený Pán/ Pan Mikuláš Tworkowský z Krawář a na Ssitině/ neywyžšý Komornjk Knjžetstwj Oppawského ꝛc.

Rod těchto Panůw gest welice starožitný w tomto Margkrabstwý Morawském / a z welikých y hrdinských skutkuow slawný / yakž o tom Kronyky Cžeské y Polské / tolikéž paměti mnohých Katholických Kostelůw a Klássterůw/ kteréž oni hoyně nadáwali/ swědectwý wydáwagi.

Ti Páni z Krawář/ od gednoho Předka spolu s Pány z Daubrawice y ginými Rody kteřýž toho Erbu vžýwagi/ počátek swůg magj. Toliko w té wěcy rozdýl mezy njmi gest/ že Páni z Daubrawice a Páni z Choltic/ tolikéž y Lasatowé kteřjž gsau Rytýřského Stawu/ tak také wssecky Familiæ starožitné w Polssté genž z těchto Kragin tam zageli/ (yakž ti se toho wýssegi doložilo) vžýwagi nad Helmem ocasu Pawowýho/ a na něm zase též znamený. Páni pak z Krawář magj nad Helmem Křídlo Orlowé a w něm dwanácté Srdcy/ tak yakž wýssegi z položený geho spravowiti se můžess. Ale wssak musý to býti/ že ne wssyckni Páni z Krawář tak ho prwé vžýwali/ nebo se nacházý w Statcých těch které oni před tým drželi/ wlastně tak postawený/ yak ho nyný vžýwagi Páni z Daubrawice/ což se patrně nagýti může na Zámku Bystřicy / kterehož nyný gest w držený Pan Jan z Žerotjna. O tom Rodu co sem z rozličných paměti wyhledati mohl/ tuto krátce pokážý.

Předkowé Rodu tohoto založili Klásster Swatého Ducha w Městě Oppawě / a w něm Pohřeby swé měli / očemž gesstě Kamený hrobowé swědectwý wydáwá.

LEtha Páně 1284. Hágek Hystoryk Cžeský Rod těchto Panůw připomýná/ wypisugýce to o něm kterak gest se wěrně Panuom swým Králům Cžeským zachowáwal/ wynasazugjce hrdla swá pro milost Wlastý / očemž giž na mnohých mýstech w této Knýze zmýnka se včinila.

ZA Panowánij Jana Krále Cżeského/Létha Páně 1318. když gest týž Král Jan potwrzowal Práwa a Swobody Kostela Olomauckého/ paměti téhož Kostela mezy ginými Pány prawij toho přitomným býti/Pana Woka z Krawář.

PAna Mařika a Pana Petra z Krawář Létha ꝛc. 1319. týž Hystoryk připomijná/ kteřijžto že gsau w Bitwě té w kteréž Plychta z Žerotijna zabit/ statečnost swau vkázali/a potom od Krále Jana na Rytijřstwij pasowáni byli.

PAna Gesska z Krawář Létha Páně 1347. na Listu Karla Cysaře toho gména Cžtwrtého/ kterýž gest byl dal týž Cysař na Korunowánj Králůw Cžeských/ gmenowaný Hystoryk připomijná.

PAna Hasska z Krawář týž Hystoryk Létha Páně 1382. připomijná/ o kterémž se na mnohých mijstech w této Knijze zmijnka činij.

PAna Benesse z Krawář wspomijná Fundus Klásstera Fulneckého/ kterýž gest on Létha Páně 1390. založil/ vwedssy do něho Canonicos Regulares Ržádu Swatého Augustýna/ vmřel Létha ꝛc. 1398. Manželka geho byla z Rodu Panůw z Ssternbergka a z Lukowa/ kterážto putowala do Země Swaté a potom nawracugijce se zase domů/ Létha Páně 1411. žiwot swůg dokonala/a w Rodys pochowána.

POřádek Biskupůw Kostela Olomauckého/ Létha Páně 1408. prawij býti Biskupem Ladislawa a neb Lacka z Krawář ꝛc. yakž se to wýssegi w stawu Prelátském doložilo.

Létha ꝛc. 1404. paměti téhož Kostela Olomauckého/wspomijnagi Pana Lacka z Krawář/ proto: že gest Manželka geho Markéta z Rodu Panůw Pogorelluow/ darowala některé okrásy témuž Kostelu. Ta Panij Markéta byla Dcera Jaracýho Pogorella/ zanechala byla tomu Panu Ladislawowi dwa Syny Druslawa a Jana z Krawář/ yakž otom paměti téhož Kostela zmijnku činij.

Ten Pan Ladislaw z Krawář Létha Páně 1412. wolen byl za Neywyžssijho Heytmana Margkrabstwij Morawské°/ potom poslán byl od wssij Země k Wáclawowi Králi Czeskému/ aby gim potwrdil Práwa a Swobody téhož Margkrabstwij. Tohoto Pana Lacka Hágek na Listu 372. Létha ec. 1416. připomijná.

Téhož Létha/ Kámen Hrobowý w Klássteře Fulneckém/ wspomjná Pana Lacka z Krawář/ těmito slowy: Anno Domini 1416. Obijt Generosus Dominus, Dominus Laczko de Kravvarz alias de Helffensteyn qui dedit villam Bielovvicze Monasterio Fulnecensi &c.

PAna Petra z Krawář a na Strážnicy Komornjka Margkrabstwij Morawského/ Hágek w Listu na Koncylium Konstantské odeslaném/ podepsaného býti prawij. O tom Panu Petrowi Dubrauius Biskup Olomaucký zmijnku činij lib: 26. fol: 250. při němž pokládá Pana Milotu z Krawář.

Ten týž Pan Petr z Krawář po smrti wýš psaného Pana Lacka z Krawář Bratra swého wlastnijho/ Létha Páně 1417. wolen byl na Vřad Heytmanský/ o čemž na počátku těchto Kněh mezy Heytmany se wypisuge.

PANA Gindřicha z Krawář a na Plumlowě/ a při něm Pana Benesse z Krawář Bratra geho/ Pan Ctibor z Cymburgku a z Towačowa w pořádku swém kterýž sepsal o Margkrabstwij Morawském připomijná.

Ten Pan Gindřich po Smrti Pana Petra Streyce swého/ Léta Páně 1420. Vřad Heytmanský Margkrabstwij Morawského na sebe přigal: O kterémž Hágek na Listu 384. wypisuge/ že gest w Bjtwě té kteráž byla v Wyssehradu/ s ginými mnohými Czeskými a Morawskými Pány / gsauce on Gindřich Neywyžssijm Heytmanem Polnijm/ od Pražanůw zabit.

W Pamětech Kostela Olomauckého/ dwa Páni z Krawář se připomijnagi: O nijchž tato zmijnka se činij. Anno Domini 1411. in die sancti Marcelli, obijt Nobilis Dominus Petrus de Cravvarz alias de Plumlovv, filius Domini Benessij, qui etiam obijt Anno 1375. in Prosteiovv sepultus, in Monasterio quod fundauit ipse Petrus,

Anno 1392. die sancti Dominici, in honorem visitationis Beatæ Mariæ virginis.

Tam tolikéž pochowána gest / Perta Sestra téhož Pana Petra z Krawář a Dcera Pana Benesse / kteráž gest žiwot swůg dokonala Létha ꝛc. 1406. Tam také ležij Panna Orssyla Dcera téhož Pana Petra z Krawář / vmřela Létha Páně 1401. Pochowána gest tolikéž w témž Klássteře druhá Dcera toho Pana Petra z Krawář / gegižto gméno bylo Dorotha.

PAn Petřjk z Krawář Syn Pana Petra z Krawář / w témž Klássteře Prostěgowském / yakž o tom Kámen hrobowý swědectwij wydáwá / pochowán. Tam tolikéž Tělo Pana Benesse z Krawář / Bratra geho a Syna Pana Petra pohřbené gest.

Pan Henrych z Krawář Syn téhož Pana Petra z Krawář kterýž Sektě Husytské statečně odporowal / w témž Klássteře pochowán.

Létha Páně 1426. Pana Wáclawa mladssijho z Krawář / Hágek w Bitwě té kteráž byla s Němcy v Města Austi / z weliké Statečnosti wychwaluge.

LEta Páně 1432. w tu Středu před Matky Božj narozenjm / před Janem z Drahotůss a z Benessowa Komornijkem / Dětochem z Ssynwaldu Sudijm / a Mikulássem Pjsařem Zemským / y před ginými Zemany Země Oppawské ꝛc. stogje Vrozený Pán / Pan Jan z Krawář a z Gičina / s dobrým rozmyslem a s plnau raddau swých přátel / dobrowolně wložil a wepsati kázal w Knijhy Zemské / čtyry Sta hřiwen prawého vročnijho zadaného platu / dobrých Střijbrných grossůw rázu Pražského a čísla Morawského / čtyry a ssedesáte grossů za každau hřiwnu počijtagic: A to we čtyrech Tisycých hřiwnách Oswijcené Kněžne / Panij Anessce / Dceři Oswijceného Knijžete / Pana Přemka / Pána Oppawského / prawé Manželce swé. A těch čtyry Sta hřiwen takowého platu / wkládá a vkazuge k wěrné zástawě Manželce swé / na zbožij Panstwij swého w Městě Bělowcy / w Klimkowicých Městečku / w Laučnowě / we Wsy Radolině / w Butowicých / w Polance / we Lhotě / w Swinowě / w Gistebnicy / w krásném Poli / w Knigawách / w Martinowě / w Walteřowicých ꝛc. Dotčena

Kněžna

Kněžna wolila sobě poručnjky Knjže Přemka Otce swého / Knjže Wáclawa/Knjže Mikuláſſe/Knjže Wyléma/a Knjže Arnoſſta Bratřj swé. A Důstogného w Bohu Otcy Kněze Kundráta Biſkupa Wratiſlawſkého Vgce swého ꝛc. Knjže Wáclawa a Knjže Mikuláſſe/Knjžata Ratiborſké Streyce swé: při čemž gſau byli/ Pan Ondřeg z Tworkowa a z Wladynina/ Pan Mikuláš z Tworkowa/Jan Marſſálek/ Jaſſek z Klimkowic/ Jan Donat z Polomě/ a Gindřiſſek z Děhylowa/ Služebnjcy a Dwořané Knjžete Přemka ꝛc.

List geden Pana Jana Bilika z Kornic neywyžſſjho Heytmana Hornjho Slézſka ꝛc. Léta Páně 1480. pſaný. wſpomjná dwa Pány z Krawář. Napřed Pana Ondřege Tworkowſkého z Krawář/ a Pana Wyléma z Tworkowa a z Krawář/ kteřjžto že gſau ſin auwali některé Zemany / mezy Petřelinem a Sſamařowicemi. Očemž wýſſegi w těchto Knjhách pod Erbem Panuow z Kornic zmjnka ſe včinila.

Létha Božjho 1496. List geden pſaný/ wyprawuge doſtatečné rozrozenj a ſtatky mezy ſebau rozdělenj předkůw Rodu tohoto Panuow z Krawář. Kterýžto List ſlowo od ſlowa tuto mi ſe widělo za ſluſſné položiti.

Vrozenému Pánu/Panu Girjkowi z Tworkowa a z Hruſſowy a na Brantických Pánu Streycy mému mile°. Kryſtoffor z Tworkowa a na Geſenicy ꝛc. Vrozený Pane Girjku Tworkowſký/ Pane Streyče můg milý/zdrawjí a wſſe° dobrého přálbych wám y wſſem waſſjm wěrně.

Jakož gſte mne Auſtně y ſkrz pſanj swé proſyli/poněwadž ſem wám djl Nápadu ſwého a wſſecku ſprawedlnoſt ſwau puſtil a dal/Což gest na mne Statku y Swrſſkůw po Neboſſtjku Panu Pertoltowi z Tworkowa/ Synu Neboſſtjka Pana Miloty z Tworkowa a z Němčic Streycy mém y waſſem wlaſtnjm Krewnjm/blјžnoſti připadlo/pſanjm ſwým oznámil a ſpráwu toho dal / o Rodu předkůw naſſjch Panůw Tworkowſkých a Panůw Krawářſkých / a gſauli geſſtě w žiwnoſti kteřj naſſj wlaſtnj Krewnj Streycowé z Rodu naſſeho Krawářſkých a Panůw Tworkowſkých / cožby wám blјžnoſti w tom Nápadu/ Zámku Lukys geho přjſluſſenſtwjm/a w těch Swrſſcých potom Panu Pertoltowi z Tworkowa Streycy mém wlaſtnjm/

wlaſtnüm / y tudiž waſſem kteřüžby wám překážku w tom Nápadu činiti chtěli. Y wězte Pane Streyče můg milý žeť ſem yá před několika drahně Lety s Panem Janem Tworkowſkým / kterýž držel Rygow a Tworkow/Starým Otcem waſſüm/a Panem Janákem z Tworko wa/ a s Panem Milotu mladým Tworkowſkým z Němčic/ Streycy ſwými wlaſtnüjmi y s Panem Czeňkem Tworkowſkým Bratrem wlaſtnüm Pana Janakowým Panem Otcem ſwým milým o tom rozmluwu měl/a na to ſem ſe ſewſſü pilnoſti ptal co ſe Rodůw Předkůw naſſüch Panůw Tworkowſkých a Panůw Krawářſkých dotýče: y dali mi gſau ti Páni Streycowé mogi y waſſy milü/y tudiž Pan Czeněk Bratr Páně Janákůw/Pán Otec můg milý tu gruntownj ſpráwu / že z Předkůw a Rodůw naſſých byli gſau wlaſtnü Bratřü kteřü gſau drželi a měli Tworkow a Krawář s geho přüſluſſenſtwüm/ a ti Bratřü kteřüž ſeděli a bydleli na Tworkowě/pſali ſe z Tworkowa / a ti druzý Bratřü kteřü měli a drželi Krawář/ ti gſau ſe též pſali z Krawář/ z těch Statkůw kde který ſeděl/od kterýchž Panů Bratřü kteřü na Tworkowě byli/ poſſel Pan Ondřeg Starý Tworkowſký Praděd wáš/a Pan Zbyſlaw Tworkowſký/a Pan Milota ſtarý Tworkowſký/ ti gſau byli wlaſtnü Bratřü téhož Pana Ondřege Starého Tworkowſkého. Pan Ondřeg s Panem Zbyſlawem / měli a drželi Statky Bohumu/Oſtrawu/a Nápagedla / A Pan Milota Starý držel Přerow a Němčice / a ti ginü Bratřü wlaſtnü kteřüž drželi Krawář s geho přüſluſſenſtwüm/ ti ſe pſali z Krawář z toho zbožü Krawářſkého kdež gſau Obydle ſwé měli / od kterýchž wlaſtnüch Bratřüj což gſau Krawář a giné Panſtwüj drželi/ z plozenü a poſſli gſau: Pan Jan a Pan Drſlaw/a Pan Lacek/a Pan Beneš/a Pan Gi-řüjk který bydlel na Strážnicy/a měl Syna Pana Wáclawa kterýžto Pan Lacek z Krawář držel Helffenſſteyn a Lypnik/a Pā Beneš/a ginü Páni z Krawář kteřüž ffundowali Probožſtwj Fulnecké a Proſtěgowſké/ ti gſau byli Bratřü a Streycowé wlaſtnü ſe Pány Tworſkými kteřüž ſe pſali z Krawář/a drželi ti Páni Krawářſſtü Pan Jan s Panem Drſlawem Twrz a Wes Třebowize/ a Měſtečko Klimkowice/ Bilowec/ Fulnek / Gičin s gich přüſluſſenſtwüm/ a giné mnohé Statky a Wſy/ w Knüžetſtwü Oppawſkém a Krnowſkém rc. kterýž Pan Jan z Krawař pogal ſobě za Manželku Knüžete Přemkowu Dceru Pána Oppawſkého/a Pan Lacek a ginü Páni z Krawář/ Pan Jan a Pan Drſlaw byli wlaſtnj Streycowé Pánu Tworkowſkému/ Panu Ondřegowi Starému Pradědu waſſemu / kterýž držel Bohumu a Oſtrawu / a Panu Zbyſlawowi Tworkowſkému kterýž držel Nápagedla / a Panu Milotowi Starému kterýž držel Přerow a Němčice/a pſal ſe z Krawář a z Tworkowa / neb gſau oni wlaſtnü Bratřü a Streycowé Páni Tworkowſſtü a Páni Krawářſſtü byli

a z gedno-

a z gednoho Rodu poſſli / kterýž Pan Ondřeg Starý Tworkowſký
měl Syny: Pana Arnoſſta a Pana Mikuláſſe / a Pan Arnoſſt měl
Syna Pana Jana který držel Rygow a Tworkow / a ten Pan Jan
Tworkowſký kterýž držel Rygow a Tworkow / měl Syna Pana
Ondřege Otce waſſeho Pane Giřijku Streyče můg milý / a Pan Zby
ſlaw Tworkowſký měl dwa Syny / Pana Czeňka Otce mého / a Pa-
na Jana Bratra Otce mého. Pán Milota Starý z Tworkowa od-
ginud z Krawář kterýž držel Přerow a Němčice / Měl Syna Pana
Milotu mladé° Němčického / a ten Pan Milota mladý Tworkowſký /
měl Syny Pana Pertolta a Pana Giřjka / kterýž Pan Pertolt Něm-
čický z Tworkowa držel Zámek Luku a Oleſſnicy kteráž ſlowe Něme
cká / s gich přijſluſſenſtwijm / kdež po Smrti téhož Pana Pertolta ten
wſſecek ſtatek bljžnoſti / Zámek Luka a Oleſſnice genž ſlowe Německá
s geho přjſluſſenſtwjm y Swrſſky na Pana Ondřege Tworkowſké-
ho Otce waſſeho / a na mne Kryſtoffora Tworkowſkého z Jeſenice a
na wás Pane Giřijku Tworkowſký Pane Streyče můg milý bljžno-
ſti po témž Panu Pertoltowi Streycy naſſem wlaſtnijm připadlo /
kterýžto ſtatek Zámek Luku s ge° přijſluſſenſtwjm a Swrſſky wy Pa
ne Giřijku Tworkowſký Streyče můg milý s Panem Wylémem z
Pernſſteyna / a s Panem Heraltem z Kunſtátu na mijſtě Panj Man-
dalény z Lomnice / Manželky geho / Směnu včiniti a prodati může-
te giným Panům / anebo ginému / komuž ſe wám zdá: Poněwadž ſem
yá wás y Pan Ondřeg Tworkowſký z Kobeřic Otec wáš toho
wſſeho Statku a Nápadu zmocnili / a Práwa ſwé wám w tom Ná-
padu dali / kterýž Statek y Swrſſky / na wás Pane Giřijku Twor-
kowſký / yako na Streyce wlaſtnijho Krewnijho po bljzkoſti připa-
dl potom Panu Pertoltowi a po Panj Mandaléně z Lomnice / Mā-
želce Páně Heraltowě z Kunſtátu. Protož ſe wám Pane Giřijku
Tworkowſký Pane Streyče můg milý / ne potřebi w tom Nápadu
žádného obáwati / neb gſau giž wſſyckni Páni Streycowé z Rodu
naſſeho Panůw Tworkowſkých a Panůw Krawářſkých zemřeli /
krom Bratřij waſſijch Pana Jana / a Pana Mikuláſſe / a těm Panům
Bratřijm waſſijm / Panu Janowi kterýž Knijžete Zátorſkého Se-
ſtru pogal / y Panu Mikuláſſowi giným Statkem a Penězý hotowý-
mi Otec wáš Pan Ondřeg Tworkowſký y yá oddělili gſme / tak že giž
oni Bratřij waſſý toho Nápadu a Statku waſſeho / po tom Panu
Pertoltowi z Tworkowa Streycy naſſem wlaſtnijm pozůſtalého
nic mjti ani wám překážky činiti mocy nebudu. Než za to proſým Pa-
ne Streyče můg milý / že na Pana Kryſtoffa Syna ſwého neyſtar-
ſſijho Streyce mého milého neylaſkawěgſſý než na kterého giného
Syna ſwého budete. Neb když geſt ten Pan Kryſtoff Tworkowſký
Syn wáš při mně na Jeſenicy byl / w prawdě mi ſe we wſſem do-

bře a

dře a poslussně w swém Pacholetstwij a w Letech swých mladých yako můg milý Streyc zachowáwal / a gistj tim budte Pane Streyče můg milý / že yá sem ten djl Nápadu swého po témž Panu Pertoltowi Streycy mém / wám pro osobu téhož Pana Krystoffa Syna wassého a Streyce mého milého dal / gsauc naň laskaw wjce nežli pro wás a osobu wassij. Giž se tim sprawiti můžete / w swých wěcech při tom Nápadu budte opatrni / neb sobě můžte tim Statkem a Swrssky znamenité pomocy Pane Streyče můg milý. Datum w Městě Gitčině w Pondělij před Swatau Anésskau / Létha Božijho Tisýcyho Cžtyrstého Dewadesátého Sssestého ꝛc.

W Klássteře Swaté° Ducha w Městě Oppawi / wspomijná Kámen Hrobowý Pana Arnossta z Tworkowa / těmito slowy: Létha Páně 1536. vmřel Vrozený Pán / Pan Arnosst z Tworkowa a z Krawář / Pán Bůh rač Dussy geho milostiw býti.

W témž Klássteře druhý Kámen Hrobowý / wspomijná Pana Martina Ssidlowěckého / kterýž byl Rodem z Polský welikého a wzáctného Rodu a Erbu toho kteréhož ti Páni z Krawář vžjwagi. Ten byl Dwořaninem Knijžete Oppawského / vmřel Létha Páně 1433.

PAna Woldřicha Tworkowského z Krawář w témž Klássteře Text na Kamenu wytesaný / připomijná takto: Létha Páně 1542. w Neděli po Powýssenij Swatého Křijže vmřel gest Vrozený Pán / Pan Woldřich Tworkowský z Krawář / Neywyžssij Komornijk Knijžetstwij Oppawského / proste Pána Boha za něg.

Kalendář Hystorycký wspomijná Panj Alžbětu z Krawář a z Strážnice / že gest vmřela Létha Páně 1500. Taže gest byla Manželka Wysoce Vrozeného Pána / Pana Petra z Rožmbergka Neywyžssijho Heytmana a zpráwcy Králowstwij Cžeského.

LEtha Páně 1545. pochowán gest w témž Klássteře Swatého Ducha Pan Wáclaw Tworkowský z Krawář / o čemž Kámen Hrobowý swědčij / těmito slowy: We Cžtwrtek den Swatého Rže.

téhoRže.

tého Rzehoře/ vmřel gest Vrozený Pán/ Pan Wáclaw Tworkowský z Krawář rc. Pán Bůh rač býti Dussi geho milostiw. Erby při tom Textu Cztyři se spatřugj. Kůň přepásaný Czerným Dekem/ kterého ž w Polsstě slawnij Rodowé vžijwagi: yako Páni Ssaffrancowé/ Páni Welogloſſtij/ Welopolſſtij/ Pjſakowſſtij/ Polanowſſtij/ y ginij mnozý. Druhý Erb Panůw z Sowince. Třetij Panůw Kokorſkých. A Cztwrtý Panůw z Děhylowa.

Ten Pan Wáclaw byl Sydlem na Dobroslawicých a Bartoſſowicých rc.

W Těmž Klássteře swatého Ducha/ o Pánu Konstantýnowi z Tworkowa a z Krawář tato zmijnka se činij: Létha rc. 1567. vmřel Vrozený Pán/ Pan Konstantýn Tworkowský z Krawář rc. Pán Bůh Dussy geho rač milostiw býti. Při tom Textu spatřugi se Erbowé/ prwnij těch Panůw z Krawář/ druhý Panůw z Děhylowa/ a třetij Lew na zdi/ kteréhož Páni Kokorſſtij vžijwagi.

W Přerowě na Před městij w Kostele Swatého Wawřince geden Kámen s tijm Erbem se nacházý/ ale žádný Text na něm přečijsti se nemůže.

O Těchto wýſs psaných Předkůw/ ti Páni z Krawář kteřj toho času když sem tuto Knijhu psal žiwi byli/ tuto Lynygi Rodu swého wedau.

PAn Ondřeg z Tworkowa a z Krawář/ syn Pana Arnoſſta z Tworkowa a z Krawář/ a Panij Barbory Ssaffrancowny/ kteráž byla z Králowstwij Polského rc. Pogal sobě Manželku z Rodu Panůw Přepiských z Rychmburgku/ kteřijž vžijwagi Erbu swého tijm způsobem yako Páni z Kragku rc. gméno gegi bylo Dorota. S tau Panij Dorothau Přepiskau zplodil Syna/ Pana Giřijka z Tworkowa a z Krawář.

VRozený Pán Pan Giřjk z Tworkowa a z Krawář / Měl Manželku Panij Eliſſku Zeydlicownu / kteráž mu porodila ſyna Pana Oldřicha z Tworkowa a z Krawář / o kterémž ſe na počátku Rodu tohoto zmijnka včinila.

Tento Pan Mikulaſs Tworkowſký z Krawář a na Sſtitině / měl Manželku Panij Rozynu Zwěřinownu / s nijž zplodil tyto dole pſané Potomky / kteřijž žiwi byli toho čaſu když ſem s tauto Knijhau pracowal.

PAn Pertholdt Tworkowſký z Krawář a na Radoni / neyſtarſſij Syn Pana Mikulaſſe Tworkowſkého z Krawář ꝛc. mladá Léta ſwá w Swobodném vměnj pracugic ſtráwil. Potom byl na Dwoře Wyſoce Důſtogného a Oſwijceného Knijžete / a Pána / Pana Staniſlawa Pawlowſké° / Biſkupa Olomauckého ꝛc. Má Manželku Vrozenau Panij / Panij N. z Wrbna / Dceru Wyſoce Vrozeného Pána Pana Hynka Bruntálſkého z Wrbna / na Bruntali a Goldſſteyně / Neywyžſſijho Heytmana Margkrabſtwij Morawſkého ꝛc. kterauž pogal Léta Páně 1593. na konec Maſſopuſtu.

PAn Jan a Pan Janák Bratřij téhož Pana Pertholdta z Krawář / a Synowé Pana Mikulaſſe Neywyžſſijho Komornijka Knijžetſtwij Oppawſkého / geſſtě negſau ženati.

W Kláſſteře Fulneckém / pochowán geſt Vrozený Pán / Pan Milota z Krawář / o čemž Kámen Hrobowý těmito ſlowy ſwědectwij wydáwá: Léta Páně 1590. w Pondělij po Swatém Sſimoně a Jůdy Apoſſtolijch Páně / vſnul geſt w Pánu Bohu / Vrozený Pán Pan Milota z Tworkowa a z Krawář / z Předkůw ſwých ffundátor tohoto Kláſſtera Fulneckého ꝛc.

¶ O tomto Rodu na mnohých mijſtech w této Knijze / tolikéž y v giných Hyſtorykůw zmijnka ſe činij.

Na témž Zemském Saudě seděl

Vrozený Pán/ Pan Albrecht Sedlnický z Choltic a na Barthossowicých rc. Neywyžssý Sudý Knížetstwý Oppawského/ o kterémž wýssegi pod Erbem Panůw z Daubrawice/ (kterýž s ginými Rody genž toho Erbu Odrowaunže aneb Odřiffausa/ yak w Czechách/ tak na Morawě/ w Slézsku/ w Vhřých y w Králowstwý Polském vžýwagi/ od gednoho Předka possel) wypsáno stogi.

Po Panu Albrechtowi Sedlnickém z Choltic/ měl mjsto Vrozený Pán/ Pan Albrecht

mladssý z Wrbna a na Heralticých/ O kteréhožto Předcých/ tolikéž o nabyti Erbu/ čti sobě na počátku Stawu Panského/ Margkrabstwý Morawského rc.

O Rodu a Erbě Panůw Herburtuow z Fulssteyna.

W Témž Zemském Saudu Knížetstwý Oppawského seděl Vrozený Pán/ Pan Karel Herburt z Fulssteyna/ Starožittného a wzáctného Rodu na Morawě/ tolikéž y w Knížetstwý Oppawském/ kteřížto s Biskupem Brunem/ Létha Páně 1248. do těchto Kragin přigeli/ yakž se to z paměti Kostela Olomauckého/ nacházý.

O Počátku Erbu toho/ tato gest starodáwný powěst.

W Německých Kraginách byli tři Bratřý wlastný/ Otce gednoho Synowé/ kterýž vžýwal za Erb Jablka zlatkého na Czerwenéém Sstýtu. Ti Synowé byli wýborný Woyácy a Králi swému dobře známý/ v kteréhož w weliké lásce byli.

Tomu Králi kterýž gesstě byl Pohanem/ přissla náhla potřeba tak že na několik mýst pogednau proti Nepřátelům Lid wyprawiti musyl. A tak powolawssy těch třý Bratřý: Herburtha/ Hartmoda a Elikera/ Wogsko swé gim poručil. Ti wssyckni gednoho dne s Lidem swým wytáhli/ a wssyckni w gednu Hodinu s Nepřáteli potkati

 se musy-

se musyli. Kterýmžto když Sstěstí poslaužilo a geden každý z nijch Nepřijtele swého porazyl/ dali wědomost Králi skrze Posly o Wijtězstwij swém nad Nepřáteli: Z čehož Král náramně a welice potěssen byl. Potom pak když se sami nawrátili a před Krále předstaupili/ Meče ty které gim byl dal na Nepřátely swé/ do Rukau geho oddáwagic/ yakž ten obyčeg gesstě v Pohanůw se zachowáwá: Král včiniwssy gim napřed poděkowánij za wěrné Služby gegich/ welice y bohatě ge darowal/ A k tomu na wěčnau památku / ty tři Meče na gich Znamenij Rytijřském Křijžem položiwssy/ za Erb vžijwati rozkázal/ přidawssy gim nad Helm Páwowý Ocas/ Ptáka Junony Bohyně/ kteréž oni zwykli Oběti činiti. A to gest wlastnij počátek a ne giný Erbu tohoto : O kterémž co gest se kde wyhledati mohlo tuto se pokáže.

LEtha Páně 1266. na den Wssech Swatých/ Theodorico de Broda, Bruno Biskup Olomaucký/ Infeudauit Castrum Fulensteyn. A to včinil s powolenijm Ottagara Krále Czeského. Ten Theodoryk byl wlastnij Předek Rodu tohoto / kterýž s týmž Biskupem na Morawu zagel/ očemž se wýssegi zmijnka včinila. Na tom Listu Brůna Biskupa/ podepsaná gsau gmé na některých Předkůw Rodu tohoto: yako Ioannis Herbordi de Broda, Herbordi Dapiferi Domini Episcopi, & Ioannis filij eius. Ti Páni Herburtowé psali se neyprwé de Broda / yakž se ti to z paměti Kostela Olomauckého vkázalo.

NAcházý se List geden Jana Biskupa / w pokladu Kostela Olomauckého/ kterýž připomijná Herburta řečeného Trabinger z Fulssteyna/ těmito slowy.

Nos IOANNES DEI Gratia Olomucensis Episcopus. Notum facimus vniuersis præsentes litteras inspecturis. Quod Herbortus dictus Trabinger de Fulsteyn noster fidelis, in nostra constitutus præsentia diligentius postulauit à nobis, vt si eum sine liberis decedere contigerit, quæ in feudo quod à nostra Ecclesia obtinet filij Patrui eius Ekkerici deberet succedere de nostro beneplacito & asensu. Nos autem eius præcibus annuentes, consensum nostrum hoc adiecto moderamine adhibemus, quod succesio huius modi sic duntaxat robur obtineat & officium. Si dictus Herbortus pro tempore vitæ suæ, nullam contra nos aut Ecclesiam nostrā culpam vel

pam vel offensam comittat. Testes huius rei sunt Fridericus Archidiaconus Olomucensis Frater noster, Theodorus de Fulsteyn Canonicus Olomucensis, Henricus notarius noster, Plebanus in Ostrauia, Sobiehur de Holesovv Marschalkus noster. Datum in Holesovv, Anno 1297. 3. Idus Feb.

Letha Páně 1310. potwrdil Listu toho Jan Biskup Olomaucký / z kterého ž patrně se to poznati muože / že předkowé psali se z Statkůw těch na kterých seděli / tak yakž z Listu tohoto lépegi porozuměti mocy budeš.

Nos igitur licet seruitia Domini Herborti Ekkerici de Fulsteyn fratruelis ipsius Herborti de Trabinger, nobis & Ecclesiæ nostræ vtiliter exhibita, hactenus pensemus, præcipuæ tamen venerabilis fratris nostri Theodorici Episcopi prædecessoris nostri consensui & donatione inclinati, bona ipsa feudalia in castro Fulsteyn cum omnibus pertinentijs suis, quæ per mortem Domini Herborti Trabinger qui sine liberis & Hæredibus legitimis decessit, perq; ad nos sunt bona eadem deuoluta, nostro & Ecclesiæ nostræ nomine, ipsi Domino Herborto & hæredibus suis bona ipsa concedimus & concessa aprobamus, omni & eodem iure quo præfatus Herbortus de Trabergk bona eadem tenuit & possedit, volentes vt præmissa colatione per nos in persona ipsis Herborti beneuole & efficaciter sita, non detrimentum aliquod, sed potius iuris sibi acquisiti ex præfato consensu seu colatione antecessoris nostri præfati tribuatur incrementum. In quorum omnium testimonium præsentes has litteras sibi dare iussimus, sigilli nostri munimine roboratas. Actum & Datum in Modricz, Anno 1310, decima Calend: Iulij. Pontificatus nostri Anno septimo.

List Ottagara Margkrabě Morawského / a Knížete Rakauského / wspomíná gednoho předka Rodu tohoto / těmito slowy.

Ottogarus Dei Gratia Dux Austriæ & Styriæ & Marchio Morauiæ &c. Dilecto fideli suo Herborto Dapifero venerabilis Patris Domini Brunonis Episcopi Olomucensis &c.

Tomu Panu Herburtowi týž Ottagar Margkrabě potwrdil Listy na Wes Chřenowice a Ssťěpanowice / kteréž gest mu Bruno Biskup Olomaucký pod spůsobem prodage postaupil / a Městečko ze Wsy Chřenowic osaditi dowolil / a tomu Městečku Práwa / kterýchž Městečko Lupssic užíwá / nadal / a na to mu na wsseckо Consens od gmenowaného Margkrabě wyged-

bě wygednal. To Městečko až posawád těch Swobod a nadánij vžijwá/ kteréhož giž w držený negsau Páni Herburtowé/ ale Pan Jan Brabantský z Chobřan/ vir optimus & Catholicissimus, o kterémž pod Erbem geho nijžegi čijsti budeš.

LEtha Páně 1261. Pana Herburta z Fulmensteyna List geden témuž Pánu Herburtowi od Křijžownjkůw Pruských daný/ připomijná: kterýžto List tuto slowo od slowa widělo mi se za slussné položiti.

Vniuersis Christi Fidelibus præsens scriptum visuris. Frater Hartmodus dictus de Grumbach Magister hospitalis Sanctæ Mariæ Domus Teutonici in Prusia, salutem in nomine IESV CHRISTI. Quoniam admodum aquæ defluentis præterit figura mundi, huius rerum gestarum memoriam secum trahens in obliuionem, necesse est vt quæ memoria indigent, quibus subsistant indicijs, muniantur. Vnde & præsentium indicio perenni constare voluimus notitiæ. Quod nos habito fratrum nostrorum consilio & consensu, honorabili viro Domino Herborto dicto de Fulmensteyn suisq; legitimis hæredibus, Castrum quod vocatur VVessenburgk quod fratres nostri possident contulimus in perpetuum, iure hæreditario possidendum. Contulimus insuper eisdem, circa idem Castrum, iure eodem, mille & Ortingentos Mansos, quorum longitudinem & latitudinem taliter a vallo Castri prædicti metiētes per miliaria, vt ipsum Castrum sit in mansorum medio prædictorum. Si quem vero defectum circa terminos venerabilis Patris Episcopi Varmiensis de medietate habuerit, æqualiter in alijs tribus terminis tingere hunc defectum de bonis nostris tenebimur adimplere. Volumus etiam omnes Lacus, paludes, prata, pascua, agros cultos & incultos, siluas & virgulta, nec non & omnia quæ sita sunt in eorum terminis, in prædictorum Mansorum numero computari. Item: Pruthenos eorundem bonorum incolas, eodem iure quo eos Fratres nostri possiderunt, prædicto Domino Herborto, suis hæredibus contulimus possidendos. Item: dedimus eis hanc libertatem quod possunt Ecclesias fundare & construere in locis patentibus, & dotare secundum formam generalem à Legato Domini Papæ nobis traditam, & ius Patronatus in constructis Ecclesijs exercere. Præterea concedimus eisdem Ciuitatem siue oppidum construendi liberalem facultatem, Et si construxerint ipsam scilicet Ciuitatem, cum moneta & iudicijs maioribus & minoribus & quibuslibet alijs prouentibus, eandem sicut & alia bona præfata absq; molestatione pacifice possideant & quiete. Denarij verò illi Ciuitatis concordabunt cum Elbingensibus in valore. In supra dictis vero mansis in auri-

fodinis

fodinis & argentifodinis & inuenis salis siue salinarijs si quæ parent vel in posterum parebunt, nobis & Domui nostræ medietatem vsurarum retinemus, aliam medietatem cum totalibus vsu fructibus Fratri siue aliorum quorumlibet metallorum dicto Domino Herborto & suis hæredibus asignando. Pro ijs autem bonis nobiscum siue cum fratribus nostris, cum viginti Dexterijs coopertis & totidem viris in plenis armis, & cum alijs viginti viris & equis cū armis leuibus ad expeditioes cum requisiti fuerint, procedere tenebuntur. Nec igitur ad expediciones nimis difficiles possunt euocari, has terras ipsis pro terminis asignamus, videlicet Ielhuesiam, Sambiam, Barthram, Hatangiam, V Varmiam, Pomezaniam, terram Culmensem, & alias terrulas ijs inclusas, signis vero de ijs qui cum plenis armis interesse expeditioni tenetur, se subtraxisset ꝑ qualibet expeditione neglecta, in vna Marca argenti punietur. Is vero qui cum leuibus neglexerit in dimidia marca punietur, Et hæc pæne siue mulctæ, debent per Dominum Herbortum vel per suos successores Fratribus præsentari. Prutheni & eorum sicut & nostri nobiscum infra prædictos terminos ad expeditiones procedere teneantur. Cæterum si dictus Dominus Herbortus in primo anno à toto se subtraheret seruitio præmisso, nobis in triginta Marcas argenti pro subtractate seruitij teneret. In secundo anno tenet sicut in primo anno negligerit, in sexaginta. In tertio verò anno si adhuc seruitium non præstaret, in Nonaginta tenetur. Et si in quarto adhuc supersidet, in centum & viginti Mar: nobis tenet. In quinto etenim anno prædicta bona omnia absoluere & sine conditione nobis vacabitur: ita quod nec in Castro, nec in bonis, nec in hominibus aliquid iuris deinceps poterunt vsurpare. Item pro decennis de quolibet aratro teutonicali, duas mensuras vulgares, vnā tritici, & alteram siliginis, de vnco autem vnam tritici nobis soluere tenebuntur. De siluis autem extirpandis decem annorum à solutione mensurarum dictarum gaudeant librare. Has mensuras singulis annis nobis ducent ad locum quem in eorum terminis magis nobis vidimus competētem. Item: in recognitionem Domini dabitur nobis singulis annis in festo Beati Martini Talerum, ceræ inpondere duarum Marcarum & Colonieñ denarium vel quinqꝫ Elbingeñ: Prædictis verò solutis nihil amplius ex parte nostra ab eis census vel seruitij requiratur Nulli etiam prædicta bona debent vendere vel dare, per quem terra vel fratres molestari valeant vel offendi. Igitur ne aduersus rationabilem hanc donationem nostram deinceps obliuio calumniam requirat: Præsens scriptum venerabilium Patrum H. Culmensis. A. Pomeranieñ: A. Varmiensis. H. Sambiensis, Episcoporum, & nostro, nostrorum & fratris Poponis quondam Magistri Sigillo, fecimus communiri. Datum in Elbingo, Anno Domini 1261. Indicione quarta.

Synowé

SYnowé těchto wýšs psaných Předkůw welice se byli w těchto Kraginách rozrodili / mezy nimižto geden měl weliké Wlasy / kterémuž oni dali gméno Sup: Gehožto potomkowé až posawád týmž gménem se gmenowali. Vžýwali Erbu gednosteyné° yako y Páni Herburtowé z Fulssteyna / toliko že Helmy rozdilné měli. Ten Zámek Fulssteyn založen gest Létha Páně 1276. a dokonán y Waly Osypán / skrze Pana Giřjka Herburta Supa / Létha Páně 1300.

Ti Páni z Fulssteyna drželi před Lethy tyto Zámky: Fulssteyn kterýž nynj držj Pan Sedlnický z Choltic. Albrechtice držý Ssleywic Krawařský. Tworkow držý Pan Charwat. Lenhartowy Pan Haugwic. Bilowec Pan Bernarth Pražma. Branice Pan Sstoss z Kaunic. Enderssdorff Pan Wáclaw Pawlowský. Dlůhomosti Pan z Donina. Wyzeň / Pan Mettych. Studynku w Czechách Pan Bernarth Pražma yako y Bilowec. Bystřicy v Olomauce držý Kapitola Kostela Olomauckého rc.

W Pamětech Kostela Olomauckého totižto in libris Beneficiorum, geden Předek Rodu tohoto se připomýná / o kterémž tato zmýnka se činý. Anno Domini 1310. obijt Dominus Herbortus de Fulsteyn, Præpositus huius Ecclesiæ, die Cosmæ & Damiani.

Tento Herburth z Fulssteyna byl neyprwé Děkanem Kostela Olomauckého. Potom pak spuštiwšsy ten Vřad ginému / Probosstwj vgal / yakž se toho wýssegi doložilo.

PAměti téhož Kostela Olomauckého Létha Páně 1364. prawý býti druhého Herburta z Fulssteyna Probosstem téhož Kostela.

WLadislaw Knýže Oppolské / od Sestry Kazymira welikého Krále Polského / Syn / Bratr Tetčenný Ludwika Krále Vherského / kterýž byl na Králowstwý Polské wolen po Smrti gmenowaného Kazymira. Když gemu týž Král Ludwik w nebyttnosti swé zprávu Zemj Ruských a Podolských / a naposledy y

wſſecko Králowſtwij Polſké poručil: Třj Bratřij wlaſtnij Herburty z Fulſſteyna do Polſky s welikými Rotami přiwedl/ totižto Frydrycha/ Wáclawa/ a Mikuláſſe ꝛc. kterýmžto Lwow/ Přemyſl/ Sanok y giné Měſta a Weſnice k nijm přináležegicý/ na wychowánij poſtaupil. Ti když ſobě Krag ten oblibili/ Statky ſwé na Morawě rozprodali/a tam ſobě Nowé Měſtečko Fulſſteyn založili/a k němu mnohé giné Statky přikaupili: A zaſluhugijce ſe doſtatečně ſkrze Hrdinſké Skutky ſwé Králowſtwij Polſkému/ bohatě od Králůw & à tota Repub: darowáni byli.

Tento Wladiſlaw pſal ſe Knijžetem Oppolſkým/ Welunſkým a Dobřinſkým ꝛc. kteréhož Cromer w Knijhách ſwých 13. a Mechowita w 3. připomijná.

ORzechowſký w Knijhách ſwých kterým dal Tytul Quincunx w Sſeſté rozmluwě/ začnuwſſy od přijſſti těch Panůw Herburtůw do Polſky/toto o nijch napſal. Že geſt nebylo potom Krále žádného w Polſſté/ pro kteréhoby některý Herburt hrdla dáti neměl. Y wſpomijná: že w Sokalſké Bitwě zabit geſt Frydrych Herburt/ſtatečně s Nepřátely Křjže Kryſtowa ſe potkawſſy.

Seweryn Herburt v Obertyna Statečnoſt ſwau nad Walachy vkázawſſy/ od nijch zabit geſt.

Ondřeg Herburt v Starodubu gſauce welikými pracemi ztrápený/nawrátiwſſy ſe domů/ vmřel.

MEho wěku byli ti Páni Herburtowé w Králowſtwij Polſkém: Napřed Jan Herburt Staroſta Bařſký/weliký Ochránce Ruſkých Kragin. Ten měl Manželku Krothoſkau Weywody Jnowlaclawſkého Dceru/ s nijž zplodil dwě Dcery: Gedna doſtala ſe za Manželku Pánu Lančkorunſkému Staroſtě Skalſkému w Ruſſých. A druhá dána byla Dulſkýmu/ ſpráwcy Pokladůw Koruny Polſké. A potom ſe wdala za Petra Koſtku a na Jaroſlawi/ Weywody Sendomirſkého Syna.

WAlentin Herburt Bratr geho byl Biſkupem Přemyſlſkým/ yakého welikého Vměnij byl to Biſkup/ ſwědčij o tō

 Concilium

Concilium Tridentské / kdežto gest ho bylo wssecko Conciliū wysadilo ad colligendos omnes abusus Ecclesiasticos přidawssy k němu Dwanácte giných Biskupůw / mezy nimižto tento Walentin Herburt Biskup Přemyslský / byl Principalem.

JAn Herburt Bratr wlastnij tohoto Biskupa / byl Kasstelánem Sanockým a Starostau Přemyslským / Pán welice včený. Ten sepsal Statuta Koruny Polské / a Compendium wssech Kronyk Polských / gehožto mnoho giných paměti hodných skutkůw se nacházý. O tomto Janowi Herburtowi Ořechowský toto napsal / že s těžkosti bylo w něm rozeznati gestli že gest byl včeněgssij čili ctnostněgssij.

Zanechal s Drogewskau Syna welice včeného / kterýž pogal sobě za Manželku Dceru gednoho bohatého člowěka Konstantýna Koky / kterýž s welikými Statky z Rzecké Země do Polský wygel.

STanislaw Herburt z Fulssteyna Kasstelan Lwowský a Starosta Hamburský / zanechal po sobě tři Syny: Petr byl Pán včený / dlauhý čas w Kraginách Wlaských byl. Odkudž nawrátiwssy se do Wlasti swé / vmřel neženatý. Bratřij geho dwa žiwi zuostáwagi. Stanislaw na dobromili: A Erazym na Fulssteyně / Páni včenij a cyzých Kragin powědomij / kteřijž welikých Statkůw a Pokladůw po Otcy swém dostali.

MIkuláss Herburth z Fulssteyna Kasstelan Halický a Starosta Lwowský / Pátý Bratr těchto wýs psaných Panůw / kterýž w mladých Letech swých weliké služby činil wssij Obcy Králowstwij Polského. Potomcy geho žiwi zůstáwagi.

GInij Páni Herburtowé z rozličných Statkůw se pýssij. Wěku nyněgssijho gest Mikuláss Herburth z Dědilowa Weywodau Ruským / Pán w Rytjř=

w Rytýřských wěcech dobře wycwičený. Ten častokráte s Nepřátely Pána swého statečně sobě počýnal. Byl Rottmistrem Slawným tehdáž když Mikuláš Mělecký Weywoda Podolský / Bohdana na Walaské Panstwý wyprowázel / kdežto yako onen Curcius, (nestrachugýce se nic welikosti Wogska/) práwě w Propast Nepřátelskau a vkrutných Walachůw w skočiwssy / welikau sskodu mezy nými včinil/ a statečně se skrze Wogsko gegich probiwssy / w dobrém zdrawý k swým/ ačkoliw s welikým nebezpečenstwým/ ale s wěčnau sláwau se nawrátil. Zanechal po sobě Syna Jana Herburta.

JAn Herburt kterýž se pjsse z Bruchnálu / má Manželku Annu Sstiawinskau z Welikého Sstiawina Kasstelána Lenčické° Dcerku/ s nýž má Potomky. Ten častokráte ku mnohým pilným wěcem Zemským potřebowán býwal/ kdež to dostatečně se o křiwdu Wlasti swé zastawowal.

HErburt Kasstelan Bělský / kterýž wzal w Podýlu swém Chliple w Přemyslské Zemý/ zanechal po sobě dwa Syny: Jana Herburta z Chlipel/ a Woytěcha. Jan měl Manželku Gostinskau/ kterauž byla porodila Zborowská. Ten welice mnoho Statku pod Byčynau vtratil/ slaužýce Pánu swému statečně a vpřimně.

Wogtěch Herburt Bratr geho pýsse se na Bogiskách/ kterýž welice pokog miluge. Má Manželku Belžeckau/ s nýž má potomky.

JAkub Herburth z Mizence/ wlastný Bratr gmenowaného Herburtha Kasstelána Bělského / byl člowěk wzáctný/ Syn geho Abraham žiw zůstáwá / a dwě Dcery. A ti Páni Herburtowé w Králowstwý Polském weliké Statky swé magý ꝛc.

ZDe na Morawě w Klássteře Zdiarském Létha Páně 1485. wspomýná nápis na Kámenu Hrobowém Pana Wáclawa Supa z Fulssteyna / těmito slowy: Die 12. Mensis Septembris, Obijt Generosus Dominus, Dominus Venceslaus Sup à Fulsteyn, hic sepultus, cuius anima dulci fruatur æuo æterno.

Ti Páni Supowé vžýwagi nad Helmem osm Peřj Psstrosowých/ a ti který se pýssi Herburthy/ tehdy Pawowýho ocasu.

LEtha Páně 1494. za Panowánij Kazymira Knijžete Těssinského a welikého Hlohowa / a Neywyžssijho Heytmana dolnijho Slézska. Hynek ze Zwole nařekl Pana Giřijka Supa z Fulssteyna / žeby neměl býti starožitného Rodu Stawu Panského. O kterýžto nářek týž Pán Giřijk z Fulssteyna chtěl s nijm mijti činiti: A wtom Knijže Kazymir tu wěc mezy nijmi srownal / oznámiwssy to že Králowé / Knijžata / y wssickni Páni / Pana Giřijka za Pana magij y předky geho měli / což gest mu pogednau týž Pan Hynek ze Zwole přiznáti musyl. Při čemž gsau byli ti Páni / Balthazar Muhelmi Marssalek Biskupa Wratislawského / Zygmund Swěrlik Heytman na Odmuchowě / Gindřich Donat z Nowé Cerekwé / Petr Sstitinský / Wáclaw Hřiwnář z Polské Ostrawé / Jan Bischoff / Jan Panwic / Jan Proskowský / Kasspar Dresko / Jan Holy z Penčic / Barthoss z Darsse / Mikuláss Rycky Knijžete Těssinského Marssalek / Mateg Osenský / Krystoff z Strachowy / Gindřich Czelo z Czechowic / Arnosst Mrakota z Lužince / a Pawel z Ssumbergka.

Tento Pan Giřijk z Fulssteyna pochowán gest w Klássteře Zdarském / yakž otom Kámen Hrobowy swědectwj wydáwá / kterýž gest vmřel Létha Páně 1496. Manželka geho byla Panij Johanka ze Zwole.

W Kostele Fulssteynském Léta Páně 1538. na Kámenu hrobowém připomijná se Henrych z Fulssteyna Biskup Leykopolienský. Na kterémžto Kámenu tento Text wytesán gest. Anno 1538. post Ascensionis Domini, obijt Reuerendissimus in Christo Pater, & Generosus Dominus, Dominus Henricus de Fulsteyn Episcopus Leicopoliensis, hic sepultus, orate pro eo DEVM.

W témž Kostele pochowán gest Bratr Biskupa tohoto Pán Jan z Fulssteyna / kterýž vmřel Létha Páně 1548. Toho tolikéž Roku vmřela Panij Manželka geho Panij Alžběta Sstossowna z Kaunic / yakž otom Kámen hrobowy wyswědčuge.

Tam tolikéž na Kámenu tento Text se spatřuge: Henricus de Fulsteyn occisus.

PAna Ekryka Supa z Fulſſteyna mnohé paměti připomijnagi / kterýž geſt byl tak diwný Pán že s žádným ſrownati ſe nemohl: a w obyčegjch byl geſſtě diwněgſſij / nebo geſt z žádné Sklenice nepil / toliko z té kterau s ſebau noſyl / ani žádnau ginau Lžicy negedl / toliko ſwau wlaſtnij. W ſſatech gedněch tak dlauho chodil až ſe na něm wſſecky zpádaly / a ſeděl zaſe dwa a neb tři dni w Wanně až mu nowé vſſili / celý den ſpal a celau noc pil. Myſſi ſe welice bál / pro něž geſt Služebnjka gedno° gménem Streyčka chowal / který mu ge lapal a bil. Když Ryby Keſerem z Haltyře Služebnijcy bráli / a některá na zem z nijch vpadla / kázal gi zahoditi mluwjc že geſt ſe ſkalela. Gednoho čaſu když geſt mu Rychtář z gedny Wſy geho Weyce nowé přineſl / a rukama ge na mijſu kladl / on ge wſſecky na něho wyházel / mluwjc / ničemný Chlape / yakž ty to ſmijſs kaleti co yá gijſti mám. Kožichy na libry kupowal / a gednu libru po dwau groſſijch bijlých platil. Wijno když mu Služebnijk podáwal / muſyl z daleka Konew wobau rukau držeti / tak aby na nj nedychal / a když ge točil muſyl neyprwé Wijno na Zem puſtiti tycy / a potom teprwa Konew podſtawiti. Mnoho giných diwných wěcy o něm by tuto pſáti přiſſlo / kterěžto pro krátkoſt pominauti ſe muſegi.

Vmřel Létha ec. 1562. a w Koſtele na Fulſſteyně pochowán / yakž o tom Kámen hrobowý ſwědčij.

W Bijelowcy w Koſtele ležij Tělo Pana Mikuláſſe z Fulſſteyna / kterýž geſt vmřel Létha Páně 1476. Manželka geho byla z Rodu Panůw z Wrbna. Tam w Koſtele geſt wýwod geden dáwnij wymalowáný: Neyprwé Erb Panuow z Sſternbergka / Panůw z Kolowrath / Panůw z Bozkowic / Panůw Oderſkých z Lideřowa / Panůw Pogorellůw / Panuow ze Zwole / Panůw Rotmbergkůw / Panůw Bitowſkých z Bitowa / a poſlednij Panuow Sſelihůw z Rzuchowa. A to geſt byl wýwod Pana Wáclawa z Fulſſteyna a na Bělowcy / Manželka geho byla prwnij z Rodu Panůw Sſeňkůw z Statenburgku / a druhá Panůw Cetryſůw / od kteréž zůſtali Gijřijk a Frydrych z Fulſſteyna.

W Králowſtwij Czeſkém Létha Páně 1534. žiw byl Pan Samſon z Fulſſteyna.

W Opawicy w Kostele/mnoho předkuow Rodu tohoto ležij / tak yakž o nijch Kámenij hrobowé wyswědčuge. Na prwnjm Kámenu tento Text gest / Létha Páně 1543. dokonal gest žiwot swuog Vrozený Pán / Pan Ogiř z Fulssteyna a na Lenhartowách/ Pán Bůh rač býti Dussi geho milostiw. Manželka geho byla Panij Bohuňka z Ssternbergka / kteráž gest vmřela Létha Páně 1540. A w témž Kostele pochowána.

Na druhém Kámenu Pan Albrecht z Fulssteyna těmito slowy se připomijná: Létha Páně 1564. vmřel Vrozený Pán/ Pan Albrecht z Fulssteyna/ Erby na tom Kámenu wytesané gsau/ Panůw Bitowských/ Panůw Pawlowských/ a Panůw z Ssternbergka.

Tam tolikéž pochowán gest Pan Lacek Ogiř z Fulssteyna a na Lenhartowách Sudij Knijžetstwij Oppawského ꝛc. kterýž gest vmřel Létha Páně 1566.

Létha ꝛc. 1570. pochowána gest w témž Kostele Panij Mandaléna z Fulssteyna ꝛc. Erby při nij se spatřugi Panůw z Ssternbergka/ Panůw Birkůw z Násyle/ a Panůw z Bozkowic ꝛc.

PAn Frydrych z Fulssteyna / Syn Pana Wáclawa z Fulssteyna a na Bělowcy/ a Panij Cetrysowny. Poyal sobě k Stawu Swatého Manželstwij Panij Saloménu Zaubkownu ze Zdetina / kteráž mu porodila dwa Syny / Jana a Joachyma z Fulssteyna. Joachym toho času když sem tuto Knijhu psal / cwijčil se Rytýřský wěcem w Králowstwij Vherském. Jan Bratr geho w Swobodném Vměnij pracowal.

Z Počátku psaný Vrozený Pán Pan Karel z Fulssteyna Radda Saudu Zemské° Knijžetstwj Oppawského/ Měl Manželku z Rodu Panůw z Wrbna / s nijž žádných Potomkůw nezanechawssy / vmřel Létha Páně 1592.

¶ O tomto Rodu na mnohých mijstech w této Knijze zmijnka se činij.

Na témž

Na témž Zemském Saudu seděl

Vrozený Pán / Pan Zygmund Starssij Sedlnický z Choltic a na Polance/ oněmž na hoře pod Erbem Panůw z Daubrawice a těch Panůw Sedlnických z Choltic/ ssiřssij zmijnka se včinila.

O Erbě a Rodu Panuow Stossůw z Kaunic/ y ginych kteřijž téhož Erbu vžijwagi.

VRozený Pán / Pan Bohusslaw Sstoss z Kaunic a na Bránicy mezy týmiž Pány Saudcy mijsto swé měl. Vžijwá z dáwných Předkůw swých Erbu tjm způsobem / to gest dwau bijlých Leken o pěti Kořenijch/na čerwenem Poli. A nad Helmem dwě Křjdla Orlowa/a w nijch zase též znamenij yako y dole w sstijtu. O kteréhožto Erbu Předcých co gest se kde wyhledati mohlo tuto se krátce pokáže.

HYstorykowé Czesstij wspomijnagi welikau Wzácnost Předka Rodu tohoto o kterémž Dubrauius Biskup Olomaucký tato slowa napsal: Vilhelmus Comes dignitate opibus in Morauia Clarus, idem asiduus Conradi Militiæ assectator: Hic est qui in eadem Morauia Cænobium opulentum condidit, quod Caunicensæ appellatur.

O Tomto Wylémowi Hraběti / widěl sem List geden s dwěma Pečetmi wysutými/ psaný w tato slowa:

LEtha od Narozenij Syna Božijho/ po Tisýcý po Stu/ Osmdesát prwnjho. Hrabě z Kaunic Test Kunrada Margkrabi Morawského/od Rudolffa w ty časy Weywody Rakauského/ mnoho nechuti přetrpěw y mnoho zlého / nawsstijwil w tu dobu Ottu Wládaře Polského/tu že gemu swých nehod yakž to Bratru swému/a prosse od něho obrany k swému dobrému. Geho když geho Bratr Otta vslyssij / Patnáct Tisýc Lidu dobře oděného

a k tomu

a k tomu w Bogich doſpĕlého v Pána ſwé° Krále Polſkého a v ſwé-
ho Hoſpody miloſtiwého vproſyw/ k nĕmu gede. A když do Mora-
wy s tŷm Lidem a ſám ſwým žiwotem přigede/naleze Wyléma Bra-
tra ſwého an giž z Czech y z Morawy Lidu Rytŷřſkého Pĕt Tiſýc
v Bernĕ gmĕgiſſe/ s nŷmiž Bratra ſwého Otty weſele zdĕſſe. Toho
Léta den Swaté Markéthy Obog Bratr ſwým Lidem poče do Ra-
kus geti/ den Swaté Mařŷ Magdalény připadnu/ a s ſwým Li-
dem Wŷdeň oblehnu. Gich Koruhwe také bĕchu/gimiž ſwé Panſtwj
opowĕdĕchu/ dwĕ bĕle Leknĕ/ na Ratoleſtech wiſechu/ kteréž z Kořе-
ne Kmenného w Czerwenĕm Poli wychodĕchu. Vſlyſſew to Rudolff
Weywoda Rakuzſký/ genž byl ſebral proti nim Lid nezčŷſlný/ den/
hodinu/ mĕſto gim ku pobiti káza zwĕſtowati/ a chtĕ ge ſobĕ wždy
podkaſati zc. Sta ſe Bog Swatého Syxta den s obu ſtran/ Wy-
lém s Bratrem zbŷ mnoho Rakuſſan/ s ſwau družinú/ oſtatečnŷ kte-
řŷž bĕchu zůſtali/ ti s Weywodau gſau ſe na bĕh oddali. Ale Wylém
s Bratrem/ ač w tom pobiti bĕchu vſtali/ Nic menĕ gſau Rakuſſany s
Weywodú až do Wŷdnĕ ſtjhali. Když do Wŷdnĕ přikluſachu/ mno-
ho wĕcŷ Boy než dřewĕ ſpáchachu/ Vrozenĕgſſŷ Zemany zgimachu/
A Weywodu ſkrytého w Sklepu hanebnĕ zabichu. Den Swatého
Bartholomĕge Apoſſtola/ bĕſſe ſe Bratrům od Mĕſſtian z Wŷdnĕ
ſtráž Nepřátelſká ſtála/ Wylém s Bratrem Mĕſſtĕny welmi ranichu/
a k zbořenŷ Zdi Mĕſtſké ge připudichu: To ſe w vſini dnech brzo ſtá/
až Kámen na Kamenu tey Zdi newoſtá. W tomž čaſu Weywody po-
chowati nedachu/geliž práwĕ z kořene Zdi zkonachu. Tu Tĕlo v Swa-
tého Sſtĕpana w Koſtele pohřebĕchu/ gehožto Lidé giž welikau oha-
wnoſt gmĕgechu. Den Swatého Gilgŷ/Wylém s Bratrem po tom
Wŷtĕzſtwŷ/ wze Lipoltha a geho dwĕ přewýborné Seſtře/ tehdy
den Narozenŷ Matky Božŷ/ſebrawſſe Lid ſwůg a weliké zbožŷ/oba
Bratřŷ z Wŷdnĕ ſe zdwĕžechu/a s ſwým Woyſkem y s dĕtmi Rakuz-
ſkého Weywody ſpolu do Morawy pogedechu. Den Swatého
Křŷže powýſſenĕ/ w Vlmtffelde nočnĕ gmĕchu leženĕ/ přibĕže Ginoch
počeſtný gim zgewuge/ a také nowiny wyprawuge/že weliký Lid gich
odĕný poſtŷhá/ a chwátagice k nŷm přibŷhá. Když Wylém Hra-
bĕ s Bratrem vſlyſſechu/ hned Lipolta s Seſtrami s málo Czeledi na
ſwá bydla poſláchu/ Na nepřátely ſe obrátichu/a nad nimi den Swa-
tého Lamperta ſwŷtĕzychu. Na tey poſlednŷ Woynĕ mnoho Koſte-
lůw a Kláſſterůw wypálichu/ až gich y dnes znamenĕ neoſtawichu.
Po tom Bogi Wylém s Bratrem do ſwé Wlaſti pogede/ a Margk-
rabĕ Morawſký proti nĕmu wygede/ s ſwými Vrozenými Pány gey
pozdrawuge/a zdrawŷ/Cti a Wŷtĕzſtwŷ ſe raduge. Tu geho ti Bra-
tře ctnĕ darowachu/ a gemu dwĕ Summy obtižená Střŷbrem a ſe
Dwanácti Wĕznĕmi dachu/ oſtatek Pokladůw mezy ſwau družinu
podĕli-

podělichu/a Dewět a Sſedeſát pewných mezy ſe wzechu. Dceru ſtar=
ſſů Weywody Rakuſkého Synu Margkrabě z Morawy dáchu / A
mladſſů Ottowu Synu do Polſké Země poſláchu. Leopoldowi Dě=
dicy Rakuſkému Wylém dá Gitku Dceru ſwau / yakožto Zeti ſwé=
mu : Ta běſſe tak welmi přeladná / gež y žádná na nů wěc nebyla wa=
dná. Když ty wſſecky wěcy dokonáchu/tehdy ſe oba Bratřů do ſwých
Bydel bráchu. Potom od Narozenů Božů°/ po Tiſýcy po Stu De=
wadeſátého druhé°/ Zemané Rakuſſtů Dědice negměgechu / a proto
ꝓti Wylémowi Hrabi Wognu ſtrogechu. Ale Kundrát Margkrabě
Země Morawſké/ včinů k nim Poſelſtwů welmi počeſtné / mezy ně
welmi maudře vpade/ včiniw pokog nedá býti y žádné ſwadě : A Li=
polta genž s Gitků giž Syna gměgeſſe / gim za Dědice y Wýwodu
dáděſſe/ tu gey s Ženů až k Dunagi dowede/a tu gich Rakuſſanům od=
gede. Tu odedne Swatého Petra na Okowy/bůchu mezy Moraw=
cy a Rakuſſany welicý pokogi. Potom Wylém Hrabě pro vkruttné
činy/ genž bůſſe včinil nad Kláſſtery a Koſtely / pro Rakuſké Winy/
mnoho Leth w Kládbě ſtogeſſe / až ſám k ſwému ſwědomé přichodě=
ſſe : Myſſle kterakby mohl Papeže dogiti / a ſwých win ſpowědage ſe
ſnůti/ od něho miloſt obdrže a Pánu Bohu ſe pokoře. Po gednom
Roce Papeže dogide/a tu ku pokánů přigide. Kázat mu Papež za ty
winy včiniti / A Kláſſter Sto Pannám vſtawiti/ aby w něm žiwot
Zákonný čiſtě drželi/ a plnu potřebu w něm wěčnu gměli. Tak on když
ſe zaſe wrátů/ ſkutkem to poče y hned konati / pod ſwým Hradem ře=
čeným Kaunice/ poſtawil weyborný Kláſſter Kaunice we gméno
Marye Matky Božů : tey Nebeſkéy Růže. Tu Panny přebýwagi
žiwota ctného/ Zákona Kláſſtera bůlého/ Pánu Bohu chwálu wzdá=
wagice/ a geho miloſti welmi ſlaužůce/ za ſwé dobrodince Boha pro=
ſýce a zwláſſtě Wylémowi Hrabi ſlužby činůce. Protož ty wěcy ko=
nagůce/ a řečů prodlenů vkračugůce/toho Boge mezy Morawany y
Rakuſſany/ genž ſe ſtáwal / y žádný tak welikého w Kronykách ne=
wshledáwal ꝛc.

TEn Kláſſter Kaunický že geſt w prawdě od Předka
Rodu a Erbu tohoto založen a nadán / to ſe netoliko Kronyka=
mi vkázati může/ ale y ſamým Erbem tům genž w Ambitu wyteſaný
ſe ſpatřuge w Kláſſteře tom Kaunickém kterýž ſe giž w niweč obra=
cowal. Czehož kdo geſt přůčina/ Pan Bůh nechť tu křiwdu ſwau nad=
tím toliko ſamým a geho wlaſtnů Krwů/ pomſtiti ráčů.

W Tom Kláſſteře co gſem koliwěk mohl wyhledati o
Rodu tom/ kteréhožto předkowé w něm Pohřeby ſwé měli yakž

o tom

o tom Kamenu Hrobowé y giný Listowé wyswědčugi/ (kteréž sem yá Očima swýma widěl) tuto krátkau zmjnku včinjm.

Neyprwé Létha Páně 1360. Kámen Hrobowý wspomjná Pana Mathyáše Sstosse z Kaunic/ těmito slowy: Obijt Generosus Dominus, Dominus Mathias Sstoss de Kaunic, orate DEVM pro eo.

NA druhém Kamenu w témž Klássteře o Panu Janowi Sstossowi tato zmjnka se činj: Anno Domini 1403. obijt Generosus Dominus, Dominus Ioannes Sstoss de Kaunic, Orate DEVM pro eo.

Tam tolikéž gest gessťě třetj Kámen/ a na něm tento Text wytesán: Anno Domini 1484. die Sancti Vencesłai obijt Generosus Dominis, Dominus Georgius Sstoss de Kaunic, orate DEVM pro eo.

LEta Páně 1425. Pana Jana Sstosse z Kaunic/ weypis z Desk Zemských Králowstwj Czeského/ připomjná. Kterémužto že gest Wysoce Vrozený Pán/ Pan Zdeněk z Rožmitala přiznal se před Vřednjky Pražskými/ že gest mu dlužen Tisýc Kop Grossuow dobrých Střjbrných/ Rázu Pražského/ dluhu prawého a sprawedliwého etc. Tak yakž to w sobě sslýřegi týž weypis obsahuge a zawjrá.

PAna Kundráta Sstosse z Bránice Léta Páně 1424. w některých pamětech nacházým/ kterýžto že gest byl Komornjkem Knjžetstwj Oppawského.

PAna Giřjka Sstosse List Zygmunda Cýsaře Rzjmského Vherského a Czeského etc. Krále etc. kteréhož gest datum Léta Páně 1436. těmito slowy připomjná.

MY Zygmůd z Božj milosti Rzjmský Cýsař/ wždycky rozmnožitel Rzjsse/ a Vherský/ Czeský/ Dalmatský/ Charwátský etc. Král etc.

Král ꝛc. Wyznáwame timto Listem předewssemi/kdož gey vzřij aneb čtaucy slysseti bude/Že gest wěrný náš milý Giřjk Sstoss z Albrechtic před nás položil List Bratra nasseho milého Krále Wáclawa dobré paměti: W kterémžto Listu on wypisuge/ kterak Páni z Augezdce gsau Zemsstij Páni: A že gsau před Bratrem nassijm prawili/ že někdy Vrozený Hanuss Sstoss řečený Kapusta z Medlic gegich streyc byl/ yakož pak ten gistý List/ slowo od slowa takto swědčij. Wáclaw z Božij milosti Rzijmský Král po wssecky časy rozmnožitel Rzijsse/ a Král Czeský ꝛc. Wyznáwame timto Listem wssem společně kdož gey čjsti neb slysseti budau/že gsme se toho doptali na swé Radde y na Pánijch z nasse° Králowstwj Czeského/a to nalezli/ že ti Páni z Augezdce gessto gsau possli z Kaunic/ a nesau na swém Erbu dwě Lekně bijlé na Kořenijch w Czerweném Poli/ že gsau Páni a k Zemij dobře přissli/ a nassijm Předkům s swými Korauhwemi počestně slaužili/ A za to gest ge náš Otec giměl y my po dnessnij den ge za Pány Zemské máme. A tak sau Panský Rzád wedli a na Saudech w Panských Stolicech sedali/ y dnessnij den ten Panský Rzád wedau a w Panských Stolicech sedagi. A před námi gsau prawili/ že Vrozený Hanuss Sstoss řečený Kapusta z Medlic/ gest gegich Erbownij Streyc/ a za to gey magi/a k tomu gsau se před námi přiznali. A toho na swědomij Pečet nasseho Magestátu k tomuto Listu gsme přiwěsyli. A ten gest dán w Praze Létha od Narozenij Božijho 1400. w Pondělij před Swatým Syxtem/Létha Králowstwj nassijch Czeského 38. A Rzijmského 25. A poněwadž swrchu psaný Giřijk nás sprawil skrze swé/ že gest gmenowaného Hanusse Sstosse wlastnij Streyc/ a že gey w té Zemij za to magi: Protož na swědomij toho/ Magestát náš k tomu Listu přiwěsyti gsme kázali. Genž gest dán w Gihlawi Létha od Narozenij Syna Božijho 1436. Na den Těla Božijho/ Leth Králowstwij nassijch Vherského 50. Rzijmského 27. Czeského 17. A Cýsařstwij Létha Cžtwrtého.

LEtha Páně 1480. wspomijná Weypis z Desk Zemských Pana Giřijka/ Pana Jana/a Pana Kundráta Bratřij Sstosse z Kaunic a z Dessného/Gegichžto Předkům Abhardt a Jan Bratřij z Oseka Synowé někdy Bonče z Oseka a z Smidař/swým/ a Petra Mikulásse a Benesse Bratřij swých mladssijch gménem/ před Vřednijky Pražskými/ zastawili Dědictwij swé w Smidařijch/ Twrz a Dwůr Poplužnij/ y celau Wes s Poplužnými Dwory Kmetcými s platem. A w Letosycých Twrz pustau/ Dwůr poplužnij s poplužnými Dwory Kmětcými s

 Dědina.

Dědinami/ s Platem/ Lúkami/ Lesý/ Potoky ꝛc. w Tisýcy a w Pěti Stech Kopách Grossuow Pražských.

KRonyky Polské wyswědčugi / že gsau Předkowé Rodu a Erbu tohoto Létha Páně 1222. založili a bohatě nadali Klásster Henrychowský / w kterémž sobě hnedky od založenij pohřeb oblibili / yakž otom List Jana Oppata Klásstera toho / těmito slowy swědectwij wydáwá.

My Jan Oppath Henrychowský se wssijm Konwentem téhož Klásstera. Wyznáwáme timto Listem předewssemi / že gsau nás zato žádali Vrozenij Páni/ Pan Giřijk a Pan Zygmund Sstossowé z Kaunic a z Albrechtic a na Pombdorffu ꝛc. Abychom základ prwnijch Register nassijch Klássternijch wyhledali/ že tam bez pochyby o předcých gegich nětco neydeme. Kdež gsme to na žádost Pánsku včinili a to nassli / yak gest Vrozený Pán/ Pan Petr a Rampolt Sstossowé z Fadistomě z Morawy / spolu s ginými Pány přátely swými w Klássteře tomto pokład a odpočijwáni Těluom swým oblibi'i a založili / A na památku cti a powěsti gegich/ gsau na Kámeni hrobném Erb gegich/ totiž dwě bijle Lekně w čerwenem Poli wytesati poručili a dáli : A někdy před zbořenijm Klásstera tohoto gsau Korauhwe a Praporce gegich tu wiseli. Protož my za swrchu psané Fundátory y za wssecky Pány přátely gegich gsme powinnij we wssech Wigilijch/ Mssech a modlitbách nassijch za ně Pána Boha prosyti we dne y w nocy žádné práce w tom nelitugijce. Tomu na swědomij dán gest tento List w dotčeném Klássteře Létha Páně 1482. den Zwěstowánj Panny Marye.

PAna Zygmunda Sstosse z Kaunic / Létha Páně 1484. wspomijná List Kazymira Krále Polského/ těmito slowy.

In nomine Domini, Amen. Ad perpetuam rei memoriam, Regiæ dignitatis excellentia cuius thronus illius Clementia roboratur, iustum arbitratur & congruum, vt personas morum generositate ac virtutum proprietate, meritorumq; testimonio insignes amplius eferat & atollat. Proinde Nos Cazimirus Dei gratia Rex Poloniæ, Magnus Dux Lithuaniæ, nec non terrarum, Cracouiæ, Sendomiriæ, Siradiæ, Lantitiæ, Cuiauiæ, Rusiæ, Prusiæ, atq; Culmensis, Elbingensis, & Pomeraniæ Dominus & hæres &c. Significamus tenore præ-

ſentium quibus expedit vniuerſis præſentibus & futuris, præſentium noti- ciam habituris. Quoniam licet Generoſus Sigiſmundus Sſtoſch de Kau- nicze & Albrechticze, Curienſis noſter fidelis dilectus, à prædeceſſoribus ſuis, Atauis, Proauis & Auis cum ſua poſteritate titulo & armis generoſæ nobilitatis ex longo fuerit inſignitus ac dotatus: De noſtra tamen gratia ſingulari conſiliariorumq; noſtrorum aſſenſu, habito reſpectu ad virtutes & merita præfati Sigiſmundi Sſtoſch Curienſis noſtri, quibus Maieſtati noſtræ aſſiduo peruigil placere meruit, & pro noſtro ac Reipub: noſtræ ſta- tu, non mediocriter inſudauit &c. Dictæ ſuæ generoſæ Nobilitatis arma & inſignia Lekna vulgari vocabulo appellata, quæ in ſui pictura duas faſces alias ligaturas ex Radice prodeunt in Campo rubeo portatur, tanto am- plius decorare, ac efferre pro ſuo deſiderio ſtatuimus, ſibiq; & ſuæ Genea- logiæ ac poſteritati in ſignum ac notum, & memoriam perpetuam noſtræ ſingularis in ipſum Sigiſmundum Sſtoſch gratiæ & affectionis: In Galea ar-

morum ſuorum prædicto rum, collum ceruinum cũ capite & cornibus aureis, Coronaq; Collo & Galeæ ſuper poſita in armis eiſ dem ſuis tãquam proprijs & naturalibus deferre cõ ceſſimus, damuſq; & do- namus & conferimus de plenitudine noſtræ Regię poteſtatis, tenore præſen tium mediañ: quemad- modum pro clariori inter cedentium certificatione ipſa arma hic in præſenti bus ex pictoris artificio ex preſſa ſunt plenius & de picta. Quatenus eadem arma & Generoſitatis inſignia, coram quibus libet principibus & perſonis cuiuſcunq; ſtatus, conditionis, & eminentiæ extiterint, Ipſe Sigiſmundus Sſtoſch & ſui legitimi ſucceſſores, ab ipſo iure legitimo deſcendentes, in omnibus & ſingulis exercitijs & actibus militaribus, ſigillis, annulis, & cor- tinis, Papilionibus, picturis & ſculpturis, deferre, pingere, defigere, appen- dere, traducere, & quibuscunq; Miniſterijs impendere, ſine cuiuſuis reni- tentia, contradictione & impedimento valeant atq; poſſint, non obſtando quibuſcunq; iuribus, legibus, conſuetudinibus, vel in decretis contrariũ editis, quibus de certa noſtra ſcientia in tenorẽ præfati Sigiſmundi Sſtoſch ac ſuæ Genealogiæ literis præſentibus derogamus. Quibus in huius rei teſtimonium Sigillum noſtrum eſt ſub apenſum. Actum in Conuentione Piotrcouienſi generali feria quinta poſt Feſtum Sanctæ Luciæ proxima, Anno Domini 1484. Præſentibus Reuerẽdiſsimis ac Reuerendis in Chri- ſto Patrib9, Dominis, Sbigneo ſanctę Eccleſiæ Gneznenſi Archiepiſcopo & Primate, Ioanne Archiepiſcopo Leopolienſi, Ioanne Cracouienſi, Petro VVladiſlauienſi, Vriele Poznanienſi Epiſcopis. Nec non Magnificis, Venerabilibus & Generoſis, Iacobo de Dembno Caſtelano Cracouienſi, Mathia de Bnin Poznanienſi, Ioanne Amor de Tarnovv Cracouienſi, Spitkone de Iaroſlavv Sendomirienſi, Nicolao de Brudzovv Siradienſi,

Nicolao

Nicolao de Kutno Lanciciensi, Ioanne de Oporovv Brzestensi, Nicolao de Dialin Inovvladislauiensi, Ioanne de Sprovva Rusiæ Generali, & Dobeslao de Korozvveky, Palatinis. Ioanne Czarnkovvsky Poznaniensi, Paulo de Iaseniecz Sendomiriensi, Castelanis. Rafaele de Iaroslavv Marsfalko, Creslao de Korozvveky Cancellario, Petro de Korozvveky Thesaurario Regni nostri, & Zbigneo de Tenczin Subcamerario Cracouiensi, cæterisq; compluribus dignitarijs & officialibus nostris, sincere fidelibus dilectis. Datum per manus Venerabilis Gregorij de Lubrancze, Præpositi Scarbimiriensi, & Regni nostri vice Cancellarij, sincere nobis dilecti.

Gregorius vice Cancellarius
manu propria.

LEtha Páně 1484. Pana Gindřicha Sstosse z Kaunic / Dsky Zemské Knijžetstwij Oppawského / prawij býti Sudijm téhož Knijžetstwij.

PAna Petra Sstosse z Kaunic Sudijho Knijžetstwij Oppawského / wspomijná Kámen hrobowý w Oppawě w Klássteře Swateho Ducha / těmito slowy: Generosus Dominus, Dominus Petrus Sstoss de Kaunic, Iudex Oppauiensis, obijt Anno Domini 1500. orate DEVM pro eo.

LJst Stanislawa Turza Biskupa Olomauckého Létha Páně 1518. wspomijná Pana Jana Sstosse z Kaunic a na Zyboticých rc. kterýžto že gest Panij Anně z Gelče / na Twrzy a Wsy Zyboticých a Litoltowicých / zapsal dwa Tysýce Vherských zlattých Wěna gegiho.

PAna Giřijka Sstosse z Kaunic w některých pamětech nacházým / ten byl Laytnámptem za Cýsaře Karla při Meynu. A potom gedauc spátkem na Cestě se roznemohl / a w Tyru vmřel / kdež y pochowán gest.

LJst geden Města Wratislawě / kterýž gest psán Léta Páně 1530. gedenáctého dne Měsýce Czerwence / wspomijná dwa Pány Sstosse z Kaunic / to gest Pana Jana a Pana Frydrycha Sstosse z Kaunic wlastnij Streyce. W kterémžto Listu toto doloženo gest

no geſt. Y wzali ſme náſſe Prywilegie a nadánj k rukam/ a přehlydli ſme ge a w nůch některé naſſli/ že ten Rod Panůw Sſtoſſůw v prwnůch přednůch Knjžat před půl třetům Stem Lethy w weliké počeſtnoſti byli / kteréž gſau onů za Hrabata a Pány gměli / a ti před ginými Hrabaty a Pany poſtawenů a gmenowánů y w poctiwoſti držanj byli. Tak yakž to w ſobě ſſůřegi týž Liſt obſahuge a zawůrá.

WSpomůnagi některé paměti Pana Jana Sſtoſſe z Kaunic / kterýžto ſwadiwſſe ſe s Panem Janem Planknarem / nařekl gey že geſt nowý Zeman. A on Pan Jan Planknar nařekl Pana Jana Sſtoſſe že geſt nowý Pán. Z čehož potom přiſſli až k Saudu/ mezy nůmiž geſt Geho Králowſka miloſt weypowěd včiniti ráčil. O kteréž weypis z Deſk Zemſkých/ ſwědectwů wydáwá těmito ſlowy.

Z poručenů Geho miloſti Králowſké Pána naſſeho miloſtiwého. My Jan Starſſů z Wartmbergka a na Strakonicých / Neywyžſſů Miſtr Přeworſtwů Czeſkého. Gindřich Plánſký z Žiberka / Petreſſin z Ryžmberka a na Staré/ Marſſalek Dworu Krále Geho milo: a Podkomořů Králowé Gegi milo: w Králowſtwů Czeſkém. Gi řůk Gerſſtorff a na Žirčů Heytman Hradu Pražſkého/ yakožto Komiſſaři od Geho Králowſké milo: wydánů. A my přátele od ſtran k nadepſaným Komiſſařům přidanů/ totiž/ Gindřich Swaté Řžůmſké Řžůſſe Purgkrabě w Miſſnj/ Hrabě z Hartnſſteyná a Pán z Plawna a na Andělſké Hoře. Gindřich Berka z Dubé a z Lippého / Jaroſlaw mladſſů z Sſelnbergka a z Koſti ꝛc. A Wylém z Wickowa a na Cymburgku ꝛc. W té Při kteráž geſt wznikla mezy Vrozeným Pánem/ Panem Janem Sſtoſſem z Kaunic a na Zyboticých s gedné/ a Vrozeným a Statečným Rytůřem Panem Janem Planknarem z Kynſperku a na Wladiſlawi z ſtrany druhé. Tu Ney Jaſněgſſů Knůže a Pán/ Pan Ferdynād Řžůmſký/ Vherſký/ Czeſký ꝛc. Král ꝛc. Inffant w Hyſſpanygi / Arcyknůže Rakauſké a Margkrabě Morawſké ꝛc. Wyſlyſſewſſe s Raddami ſwými pſáni/ žalobu ſtran/ co geſt gedna Strana ſobě do druhé ſtěžowala / y také důwody y ſwědomů doſtatečná a pilně to rozwážiw / Takto Geho milo: Králowſka s ſwrchu pſánými Raddami ſwými/ mezy njmi wypowůdati ráčů. Poněwadž Jan Sſtoſs/ nálezem Panůw z Margkrabſtwj Morawſkého pokázal geſt před nůmi ſtarožittnoſt Rodu ſwého Panſkého / tak

yakž

yakž týž nález to vkazuge / při tom Pan Sstoss y s Dědicy swými zachowán býti má. A Jan Planknar také gest swých osm Sstýtůw po Otcy y po Mateři z Rodu Rytýřského starožittných / dobře zachowalých / y také Listy starými / pohřeby y ginými pamětmi dostatečně pokázal / že gest z těch Planknarůw z Kynssperku w Kragi Loketském ležýcých / řádně po těch wssech Sstýtich possli / a že přitom y s Dědicy swými zůstati a zachowán býti má. A ta wsseckа psaný / řečý dotkliwé / což gest se w té Při mezy stranami zběhlo / Geho milost Králowska zdwýhati / mořiti / a w nic obráceti ráčý / tak že Geho milost Králowska s Raddami swými také vznati gest ráčil a vznáwa / že gedné ani druhé straně / gich Ctem / Rodům / a dobrým powěstem na sskodu negsau a býti nemagý nyný y na časy budaucý a wěčné. Toho pro budaucý pamět Geho milost Králowska ráčil rozkázati tuto Weypowěd we Dsky Zemské památné wložiti. Stalo se na Hradě Pražském w Auterý po Neděli Kwětné / ginák po Swatém Ambroži / Létha Páně 1537. pod Pečeti Buryana Medka z Waldeka / Místo Pýsaře Králowstwý Cžeského.

W Olomaucy wspomjná Nápis na Kamenu Hrobowém / Pana Mathausse Sstosse z Kaunic a na Močicých ꝛc. kterýž gest vmřel w Prostěgowě na Předměstý w Domu swém Létha Páně 1564. w Vterý před Swatým Wýtem.

LEtha Páně 1566. ten Pondělý před Swatým Lukássem / vmřel gest Vrozený Pán / Pan Frydrych Sstoss z Kaunic a na Bránicy ꝛc. očemž w Kostele Branickém Kámen Hrobowý swědectwj wydáwá. Byl to Pán Slawný / kterýžto za Cýsaře Karla pod Mecem s Rotau swau weliké Sláwy nabyl. Ten byl založil Zámek w Bránicy kterýž gest Mathyáss Král Vherský před tjm zbořil. Sestra geho Paný Johanna dostala se za Manželku Panu Gindřichowi z Náchoda a na Horných Důnagowicých / očemž wýssegi pod Rodem těch Panůw wypsano máss.

LEtha Páně (což gesstě w Paměti Lidské zůstáwá) 1572. we Cžtwrtek po weliké nocy / vtopil se w Ržece Ostrawicy Pan Otjk Sstoss z Kaunic / na Litultowicých a Morawicy / gedauc z Polské Ostrawy / s nýmžto když gt Kuoň w Ržece padl / gsauce on Cžlowěk tlustý / Woda gey s sebau wzala. Gel s nýjm Pan Frydrych

drych Sedlnicky z Choltic/ kterémužto když gt̄ chtěl pomocy/ Kuoň tolikéž pod nüm padl : Ale on vchytiwſſy ſe Koně za powodec we zdrawü z toho nebezpečenſtwü wyſſel.

PAna Jana Sſtoſſe z Kaunic na Litultowicých / některé ſtarožitné paměti připomünagi. Manželka geho byla Panü Anna z Gelče kteráž mu porodila Syna Giřjka Sſtoſſe z Kaunic. Ta Panü Anna z Gelče/ vžjwala za Erb Nohy Supowé/ tjm způſobem yak gey tuto položený widüſs.

PAn Giřük Sſtoſs z Kaunic / Syn Pana Jana a Panj Anny z Gelče/ Pogal ſobě k Stawu Swatého Manželſtwü Panj Mandalénu Birkownu z Náſyle. Erb gegi byl tři Měſýce Zlatté w Modrém Poli / zplodil s ný Syna Jana.

Tu Panü Mandalénu Birkownu z Náſyle / porodila byla Panü Maruſſe Byſtřická z Studnic ꝛč. kteráž vžüwala Erbu ſwého tim obyčegem. O tom Rodu giž wýſſegi w Stawu Rytüřſkém Margkrabſtwü Morawſkého wypſáno máſs.

PAN Jan Sſtoſs z Kaunic a na Bránicy ſyn Pana Giřüka/ měl Manželku Panü Ewu Sſelihownu z Rzuchowa/ a na Zubřicy/ Deeru Pana Jana Sſelihy z Rzuchowa a Panü Kateřiny Karwinſký / kteráž vžjwala za Erb tři kuſy Rzetězů. A ten w Králowſtwj Polſkém gmenuge ſe Rycky. Vžüwagi ho w Knüžetſtwü Slezſkém Páni Cyganowé aneb Zegotowé/ Páni Skydenſſtü y ginü mnozý Rodowé/ o nüchž wýſſegi ſe doložilo. Toho Pana Jana Sſelihy Syna Pana Zygmunda Sſelihy byla Bába z Rodu Panuow Petrzwaldſkých. Vžjwala za Erb Páwa bülého na modrém Poli.

Tento Pan Jan Sſtoſs z Kaunic s gmenowanau Panü Ewau Sſelihownau/ zplodil z počátku pſaného Pana Bohuſlawa Sſtoſſe z Kaunic / na Bránicy / Boboluſkách a Zubřicých ꝛč. A ten byl Saudcým ſlawného Saudu Zemſkého Knüžetſtwü Oppawſkého

Pan weliké hodnosti a ctných obyčegůw / kterýž gest skrze Smrt w mladém wěku swém z tohoto Swěta Létha tohoto 1593. powolán. Bylo mu málo něco wjcegi nežli Dwadceti Leth.

TOho času když sem s tauto Knjžkau pracowal / w Králowstwj Czeském byli žiwi ti Páni Sstossowé z Kaunic. Pan Frydrych Sstoss z Kaunic a na Starých Bucých. Pan Jan Girž Sstoss z Kaunic. Pan Mikuláss Sstoss z Kaunic a na Swrchnj / a Pan Otta Sstoss z Kaunic a na Starých Bucých / Geho milosti Cýsaře Ržjmského Vherského a Czeského ec. Krale ec. Truksas. Ti kterých Rodůw Manželky magi / wěděti sem nemohl.

S týmiž Pány Sstossy / od gednoho předka possel gest w tomto Margkrabstwj Morawském Rod Panuow z Kaunic / kteréhožto Předkowé zanedbali byli titulů comitatus. Až potom zase z nowu za Heytmanstwj Vrozeného Pána / Pana Kuny z Kunstátu a na Lukowě ec. Vrozenj Páni / Pan Jan / Pan Wáclaw / Pan Petr / a Pan Oldřich z Kaunic a na Slawkowě ec. wlastnj Bratřj / ozdobu Předkůw swých wyzdwihli / w njžto až posawád potomkowé gegich zůstáwagi. Ti vžjwagi Erbu něco rozdjlného od Panůw Sstossůw / tak yakž tuto z položenj geho lépegi spravwiti se můžess / O gehožto předcých / co gest se kde wyhledati mohlo tuto se krátce pokáže.

PAna Jana Heralta z Kaunic Hágek Hystoryk Czeský Létha Páně 1319. na Listu 292. připomjná / kterýžto že gest w Bitwě té / w kteréž gest Plychta z Žerotina zabit / Statečnost swau vkázal. Ten potom když gest se Bitwa sstiastně dokonala / s ginými mnohými Czeskými a Morawskými Pány / od Jana Krále Czeského pasowán byl na Rytjřstwj / Očemž sobě ssjřegi čti v téhož Hystoryka.

Létha

LEtha Páně 1340. některý Listowé Kostela Olomauckého wspomjnagi Pana Adama z Kaunic/ těmito slowy: Nos Adam de Kaunicz vniuersis tam præsentibus quam futuris cupimus fore notum per præsentes. Quod nos eorum quæ in Ecclesia Olomuceñ: Cathedrali in Missis, vigilijs, & alijs quibuslibet pijs & deuotis operibus, quotidie à Christi fidelibus geruntur participes fieri cupientes, volentes etiam nobis & nostris progenitoribus facere remedium Sempiternum, vt nostri iugis memoria in orationibus habeatur, ad honorem DEI omnipotentis, & gloriosissimæ Matris suæ, virginis Mariæ, ac suorum Martirum Venceslai & Christini suorum Patronorũ dictæ Ecclesiæ, in remedium nostrorum peccatorum, Canoniam in dicta Ecclesia de Nouo creauimus cum præbenda, & eam dotauimus, reditibus in supra scriptis &c. yakž tijž Listowé to w sobě sſjře obsahugi a zawijragi.

PAna Oldřicha z Kaunic/ Léta Páně 1509. w některých Starožitných Pamětech nacházým. Ten že gest wedl práwo se Panij Marketau z Kaunic/ o Wěno gegi/ O čemž weypis z Desk Zemských swědectwij wydáwá.

PAna Hynka z Kaunic Weypis z Desk Zemských Létha Páně 1512. wydaný/ připomijná ꝛc. kterýžto že gest s Wáclawem Pawlowským z Widbachu měl rozepři o přijpowěd prodage Zámku Slawkowa.

PANA Woldřicha/ Pana Wáclawa/ Pana Jana/ a Pana Petra z Kaunic/ některý Listowé Létha ꝛc. 1519. wspomijnagi: Kteréžto že gest Wysoce Vrozená Panij/ Panj Žoffige z Waldſſteyna Hrabinka z Pezynku/ a Weywodinka Sedmihradská ꝛc. pohnala o Cžtyřidceti Tisýc Zlatých Vherských: winijce ge z to°/ že gsau drželi Zámek y s Městem Slawkowem/ na kterémžto ona měla práwo swé. Padl w té Při Nález též Panij Žoffigi: Ale že gest Summy od Panůw Saudcůw nalezené nepoložila/ za tau přijčinau Práwo swé potratila. Relatores toho byli/ Pan Albrecht z Lichtemburgka/ Pan Smil z Daubrawice/ A Wylém z Wickowa.

LEtha Páně 1539. Pana Jana a Pana Wáclawa z Kaunic/ w Kostele Slawkowſkém Kamenij Hrobowé připomijná / ale wſſak na nijch Text do konce přečijſti ſe nemůže/ toliko na každém obzwláſſtně ta ſlowa ſe ſpatřugi. Orate DEUM pro eo. z čehož poznati ſe může/ že gſau ti geſſtě byli Catholicæ Religionis.

PAna Petra Sſiſſku z Kaunic Colmiſtra Polnijho Margkrabſtwij Morawſkého Létha Páně 1545. w některých pamětech nachazým. Od kterehožto že gſau přigijmali Počet tito Páni: Urozený Pán Pan Wáclaw Starſſij Bitowſký z Lichtemburgka/ Pan Pawel z Žerotina a na Bzency/ Pan Jan z Kaunic/ Pan Gindřich Březnický z Náchoda / Urozený a Statečný Rytýř Pan Buryan z Welčnowa a na Nowém Swětlowě/ Znatha Pruſynowſký z Wickowa/ a Beneſs Pražma z Bilkowa.

W Témž Městě Slawkowě/ we Zboře kde geſt prwé byl Kláſſter / Kamenij Hrobowé některé Oſoby Rodu tohoto připomijná. Napřed o Panu Wáclawowi z Kaunic/ tato zmijnka ſe činij: Létha Páně 1553. dokonal geſt žiwot ſwůg ten den před Swatým Jakubem Urozený Pán/ Pan Wáclaw z Kaunic/ a tuto geſt pochowán.

Na druhem Kamenu tento Text ſe ſpatřuge: Létha Páně 1555. tuto ležij Urozený Pán/ Pan Petr z Kaunic / kterýž geſt žiwot ſwůg dokonal w Neděli prwnij po Swatým Wáclawě.

W Témž Zboře Létha Páně 1562. wſpomjná Kámen hrobowý druhého Pana Petra z Kaunic/ témito ſlowy: Tuto ležij Urozený Pán/ Pan Petr mladſſij z Kaunic/ kterýž geſt žiwot ſwuog dokonal w Pondělij po Swatém Mikuláſſi.

Na giném Kámenu wedlé něho tento Text wyteſán geſt/ Létha Páně 1566. dokonal geſt žiwot ſwuog ten den před Swatau Aneſſkau / Urozený Pán/ Pan Jan z Kaunic/ a tuto geſt pochowán.

CCCCXVII.

PAna Krystoffa z Kaunic w témž Zboře Slawkowském Náhrobek těmito slowy připomjná. Létha Páně 1569. Tuto gest pochowán Vrozený Pán/ Pan Krystoff z Kaunic/ kterýž gest žiwot swůg dokonal we Cžtwrtek po Swatém Jakubu rc.

Tam také Kámen hrobowý wspomjná Pana Wáclawa z Kaunic a na Slawkowě/ takto: Létha Páně 1569. vmřel Vrozený Pán/ Pan Wáclaw z Kaunic a na Slawkowě/ a tuto gest pochowán.

W Témž Zboře na Kámenu Hrobowém Pán Oldřich z Kaunic připomjná se těmito slowy: Anno Domini 1570. Octauo calendas Ianuarij, dum compleuisset annos ætatis suæ triginta, pie ex hac vita decessit Generosus Dominus, Dominus Vlrichus à Kaunic &c. qui in vera Confessione, & ardenti Confessione DEI vixit.

Tento Pan Oldřich z Kaunic měl Manželku Vrozenau Panj / Panj Anéžku z Bozkowic / od kteréž toliko gediný Syn zůstal/ Vrozený Pán/ Pan Oldřich z Kaunic a na Slawkowě rc. Ten Pan Oldřich poyal sobě Manželku z Rodu Panuow z Waldssteyna/ Dceru Vrozeného Pána/ Pana Jana neystarssjo z Waldssteyna a na Sedčicých rc. G. M. Rzjmského Cýsaře/ Vherského a Czeského rc. Krále rc. Raddy/ a Neywyžssjho Komornjka Králowstwj Czeského rc. s njž měl potomky / kteřjž toho času žiwi byli když sem s tauto Kněhau pracowal.

W Králowstwj Czeském gest Rod welice starožitný Panuow Bořitůw z Martinic rc. kteřjž od gedno° předka s těmito wýš psanými Rody/ počátek swuog magj. Vžjwagi Erbu swého wlastně tjm způsobem yako y Páni Sstossowe z Kaunic. O kterýchžto / nemohauce yá w tomto Margkrabstwj Morawském gisté spráwy dostati/ tuto dostatečně psáti nemohu/ toliko to co sem o njch kde nagjti mohl tuto pokáži.

PAna Jana z Martinic / Hágek Hystoryk Cžeský Létha Páně 1319. připomjná. Ten že gest za Krále Jana w Bitwě té w kteréž gest Plychta z Žerotijna zabit / statečně sobě počijnal / a potom od téhož Krále Jana pasowán byl na Rytijřstwij. Tam wedlé něho weliký počet Panůw a Rytijřstwa / yak z Králowstwij Cžeského / tak také y z Margkrabstwj Morawského se připomijná. Očemž na mnohých mijstech w této Knijze zmijnka se činij.

ZA Panowánij Ferdynanda Krále Cžeského ꝛc. Tytulář starý Létha ꝛc. 1534. wydaný / wspomijná Pana Gindřicha a Pana Wolffa Bořity z Martinic a na Smečně.

Potom Létha Páně 1556. w některých pamětech nacházým Pana Jana Starssijho Bořitu z Martinic a na Smečně / Pana Jana mladssijho a na Wokoři / A Pana Wolffa Bořitu z Martinic a na Wokoři.

Za Maxymiliána toho gména druhého Cýsaře Ržijmského Léta Páně 1572. wspomijnagi se w Tytuláři Cžeském / Pan Jan Starssj Bořita z Martinic a na Smečně / G. M. C. Radda / a Purgkrabě Karlssteynský ꝛc. Pan Jan Mladssij a na Wokoři. A Pan Giřij Bořita z Martinic a na Smečně G. M. C. Komornijk.

TOho času když sem o tauto Knijhau pracowal / žiwi byli dwa Páni Rodu tohoto: yako / Pan Giřij Bořita z Martinic a na Smečně / Geho milosti Ržijmského Cýsaře / Vherského a Cžeského ꝛc. Krále ꝛc. Radda / Komornjk a Neywyžssj Sudij Králowstwij Cžeského ꝛc. A Pán Jan Bořita z Martinic a na Wokoři ꝛc.

W Témž Králowstwij Cžeském / Rod Panuow z Augezdce a z Kaunic Erbu tohoto / tim zpuosobem yako Páni z Kaunic / vžijwá. Ti neyprwé wyssli do Czech z tohoto Margkrabstwij za Panowánij Krále Jana / a kaupili sobě Statek Husynec a potom Ratage / z kterýchž se psáti počali. Až naposledy Záwiss z Ratay / včinil ffreymark na Augezdec / a opustiwssy starý Tytul / psal se z Augezdce.

Tento Zawisse z Augezdce žiw byl Létha Páně 1340. zanechal po sobě tři Syny/ Arnossta/ Budiwoge/ a Jence.

JEnec z Augezdce Syn Zawisse z Augezdce/ za Panowánij Karla toho gména čtwrtého Cýsaře Ržijmského/ Vherského a Cžeského rc. Krále rc. yakž otom některé paměti wyswědčugi/ byl Probosstem Kostela Pražské°.

Budiwoy z Augezdce Bratr geho/ vmřel bez Dědicůw. Třetij Bratr gich Arnosst/ zanechal po sobě Syna Jana z Augezdce a z Kaunic.

Ten Pan Jan z Augezdce a z Kaunic Syn Pana Arnossta / zplodil Syna Arnossta Gilemnického z Augezdce a z Kaunic/ a na Gilemnicy rc. Vmřel týž Pan Jan z Augezdce a z Kaunic/ Létha Páně 1501. A pochowán gest w Nowém Městě Pražském v Swatého Michala w Oppatowicých. Očemž Kámen hrobowý swědectwij wydáwá/ takto: Létha rc. 1501. vmřel Vrozený Pán/ Pan Jan Gilemnický z Augezdce a z Kaunic rc. gehožto Dussi Pán Bůh rač milostiw býti.

ZA Panowánij Ferdynanda Krále Cžeského Létha Páně 1534. žiwi byli w Králowstwij Cžeském ti Páni z Augezdce a z Kaunic. Napřed Pan Albrecht z Augezdce a z Kaunic a na Gilemnicy/ Pan Albrecht mladssij z Augezdce a z Kaunic a na Liblicých / Pan Arnosst z Augezdce a z Kaunic a na Gilemnicy/ Pan Jan Augezdecký z Kaunic a z Augezdce / Pan Wáclaw z Augezdce a z Kaunic / a Pan Záwisse z Augezdce a z Kaunic.

Létha Páně 1572. žiwi byli tito Páni Rodu toho: Pan Adam z Augezdce a z Kaunic a na Ržehčijch: Pan Gindřich z Augezdce a z Kaunic/ Pan Giřij z Augezdce a z Kaunic / Pan Jan z Augezdce a z Kaunic a na Kamenicy/ Pan Wiktorýn z Augezdce a z Kaunic / na Cžistých a Konec Chlumij. A Pan Záwisse z Augezdce a z Kaunic a na Gilemnicy.

Toho času když sem tuto Knijhu psal/ byli w témž Králowstwij Pan Adam z Augezdce a z Kaunic a na Hrádku nad Cydlinau. A Pan Gindřich z Augezdce a z Kaunic a w welikém Žitenině rc.

Páni Czernčičtij z Kacowa / vžijwagi Erbu swého tim způsobem / yako y Páni z Kaunic : toliko že nad Helmem z Koruny magi dwě Křijdla Orlowa rozložená / a w nijch zase to znamenj yako y dole w Sstijtu. Wspomijnagi některé paměti / za Panowánij Krále Ferdynanda Pana Jana Czernčického z Kacowa. Potom Létha Páně 1556. za téhož Ferdynanda Krále a giž Cýsaře Ržijmského / Tytulář Cżeský připomjná Pana Arnossta Czernčického z Kacowá / a Pana Jana mladssijho Czernčického z Kacowá ꝛc.

Za Cýsaře Maxymiliána toho gména druhého žiwi byli w Králowstwj Czeském Pan Arnosst Czernčicky z Kacowá / a Pan Wylém Czernčicky z Kacowá. Ti gestli že gsau yaké potomky po sobě zanechali / wěděti sem nemohl ꝛc.

¶ O těchto wýš psaných Rodech na mnohých mijstech w této Knijze y v giných Hystorykůw zmijnká se činij.

O Rodu a Erbě Panůw ze Zwole a z Goldssteyna.

Vrozený Pán / Pan Jan Bohusse ze Zwole a z Goldssteyna a na Odrách ꝛc. Na těmž Zemském Saudu mijsto swé měl. Gest to Rod welice starožitný a wzáctný / kteréhožto Předkowé w Rytijřských wěcech zběhlij býwali / a někteřij ad Religionem & pietatem welice pospjchali / nebo z Rodu toho býwali Biskupi / Probosstowé y Kanownicy Kostela Olomauckéº ꝛc.

Vžijwali Erbu swého tim způsobem / to gest dwě Lilium / gedno Czerné na Zlatém a druhé Zlaté na Czerném Poli / A nad Helmem dwau Srpůw / tak yakž tuto z položenj geho sprawiti se můžeš. Psali se ze Zwole a z Ratay / a potom z Goldssteyna. Ta Zwole náležij k Zámku Mirowu / kterýž gest w drženij Geho Knijžetcý milosti Pána Biskupa Olomauckého. A Goldssteyn náležj Wysoce Vrozenému Pánu / Panu Hynkowi Starssijmu z Wrbna a na Bruntáli ꝛc. Neywyžssijmu Heytmanu Margkrabstwij Morawské /

rawſkého. O tom Rodu co geſt ſe kde wyhledati mohlo tuto ſe pokáže.

MAtěge Zwolſkého z Ratay Předňijka Dworu Margkrabſkého/ Hágek Hyſtoryk Cžeſký/ Létha Páně 1305. w Kſſafftu Krále Wáclawa s ginými mnohými Cžeſkými a Morawſkými Pány/ připomijná/ kterýmžto týž Wáclaw Král Syna ſwého poručcegic za to gich proſyl/ aby tuž poddanoſt a poſluſſenſtwij kteréž gſau gemu činili/ k Synu geho zachowali a k němu yakožto ku Pánu ſwému Dědičnému yakž nato náležij ſe chowali. Očemž ſobě čti Liſt 273. v téhož Hyſtoryka.

KAthalog Biſkupůw Koſtela Olomauckého/ prawij býti Biſkupem Kundrata ze Zwole kterýž gmenowán byl Kunzo. Ten byl Iuris Pontificij Profeſsus ac ſacri Palatij Apoſtolici Cauſarum auditor. Wolen na tu Stolicy z Proboſſtſtwij Olomauckého/ Léta Páně 1430. A vmřel w Vlmě w Sſwábſké Zemi/ třetjho Roku Biſkupſtwij ſwého. Yakž o tom ſſijřegi w Stawu Prelátſkém wypſáno máš.

W Koſtele Swatého Petra na Předhradij Olomauckém / na gedné ſtaré Tabuli wſpomijná ſe Pan Markwart ze Zwole těmito ſlowy: Anno Domini 1434. in medio Quadrageſimæ obijt Dominus Marquardus de Zvvola, orate pro eo DEUM. Item eodẽ Anno obijt virgo Cachna, & virgo Agnes, liberi Strenui Militis Domini Marquardi de Zvvola, hic ſepulti, orate pro eis.

PAn Ctibor z Cymburgka a z Towačowa / Neywyžſſij Heytman Margkrabſtwij Morawſkého rč. w pořádku ſwém/ kterýžto Létha Páně 1444. ſepſal o Margkrabſtwij Morawſkém wſpomjná mezy ginými Pány a Rytijřſtwem tři Předky Rodu tohoto: Napřed Pana Markwarta ze Zwole/ Pana Jana Kempinu ze Zwole/ a Pana Petra ze Zwole. Očemž ſe giž na mnohých mijſtech w této Knijze zmijnka včinila.

POřádek Biſkupůw Olomauckých wſpomijná Bohuſſe ze Zwole Biſkupa Olomauckého / před tim Kundrata Biſkupa wlaſtnijho Streyce/ powolán byl na ten Vřad z Děkanſtwij Olomau-

Olomauckého/ Létha 1454. Ale wssak krátký čas byl Biskupem / nebo půwodem Kacýřůw otráwen gest w Wijdni / yakž o tom Doktorowé swědectwij dáwali. Pochowán w Olomaucý w Kostele S° Wáclawa: gehožto dokonánij žiwota Kámen Hrobowý těmito slowy pokládá: Anno Domini 1457. die vltima Mensis Iulij, obijt Dominus Bohusius de Zuola, Episcopus Olomucensis, orate pro eo.

LEta Páně 1459. Pana Giřijka ze Zwole a z Ratay/ wspomijná List geden Jana z Gežowa / a Rukogmůw geho/ totižto Jana z Bludowa a z Bučowic/ Ctibora z Wezek / Mikulásse z Bystřice z Oynic a z Nemogic / Wáclawa z Swábenic / a Filipa a Jana z Pačlawic / podlé kterýchž gest se týž Pan Giřijk ze Zwole a z Ratay w Rukogemstwij postawil.

W Kostele Osobladském Kámen Hrobowý wspomijná Pana Jana ze Zwole těmito slowy: Anno Domini 1472. obijt Generosus & Strenuus Miles Dominus Ioannes de Zuola & in Stolecz, hic sepultus orate pro eo DEVM.

Tam tolikéž Panij Manželka geho gménem Žoffige / pochowána gest / kteráž vmřela Létha ř. 1466. Na tom Kamenu wytesán gest tento Erb / ale text přečijsti se nemůže.

PAna Hynka Starssijho / a Pana Markwarta ze Zwole/ List geden Létha ř. 1483. psaný připomijná. Ten Pan Markwart ze Zwole/prodal swé Zbožij Panu Janowi z Zástřizl/ při přijtomnosti Vrozené° Pána/Pana Jana Berky z Dubé a z Lippého/ Pana Oldřicha Ssyssky z Kaunic / Pana Jana Planknara z Kynsperku Podkomořijho Margkrabstwij Morawského / Pana Hynka Starssijho ze Zwole a na Osobládě/ Jana z Mirowa a na Raycy/ a Jana Kyliana z Hyrssic a w Mohelnicy.

LEtha Páně 1500. wspomijnagi některé paměti Kostela Olomauckého Pana Jana ze Zwole/ kterýž gest vmřel téhož Léta. Manželka ge° pochowána gest w Kostele Olomauckém/ yakž o tom Kámen hrobowý wyswědčuge / takto: Anno Domini 1503. Obijt Generosa Domina Catherina Zvvolska de Liderzovv, Mater 10. filiorum & 5. filiarum.

W Kostele Swatého Petra/ na gednom welkém mramorowém Kamenu/ tento Text wytesán se spatřuge. Positus Anno salutis 1533. Insunt ossa Domini Hinconis de Zvvola, & in Goldsteyn Equitis aurati, qui obijt Anno 1486. Item: Domini Ioannis de Zvvola Equitis aurati, huius filij, obijt Anno 1516. Nicolaus de Zvvola, puer, obijt Anno 1516. Wsse na tom Kamenu: Dominus Bohussius de Zvvola & Goldsteyn Eques auratus, obijt Anno 1530. Men: Feb. Dominus Ianus à Zvvola Eques auratus, sibi viuus posuit, An: 1533.

W Témž Kostele na gednom Slaupu gest Tabule zawěssená/ a na nijch osoby některých Předkůw Rodu tohoto wymalowané gsau: yako napřed připomijná se Pā Hynek ze Zwole/ kterýž gest měl Manželku Panj Kateřinu z Mareyže/ Ta vžijwala za Erb Kola zlatté na modrém Sstijtu. Pan Bohusse ze Zwole/ Manželka geho Panij Anna z Milčina. Ten Rod giž sessel w w tomto Margkrabstwij Morawském. Pan Petr ze Zwole/ měl Manželku Panij Annu z Ozenwaldu/ Erb gegi byl Lew černý na Skále tým zpuosobem yak ho Páni z Zerotijna vžijwagi. Pan Kuna ze Zwole/ Manželka geho byla Panij Elisska z Dřinowé kteráž vžijwala z předkůw swých za Erb dwě Klepeta Rakowé červené na bijlém Poli. Nad těmi wssemi osobami tento Text wytesaný se spatřuge. Domino Bohusio de Zvvola & Goldsteyn Equiti aurato, V. Naturæ ac fortunæ dotibus cum laude defuncto, filiorum pietas posuit, qui obijt Anno salutis 1530. Mense Feb: die secunda. Natus Anno 1478.

W Témž Kostele Swatého Petra na Kamenu do zdi wsazeném/ připomijná se Pan Hynek ze Zwole a na Odrách/ takto: Létha Páně 1536. W Neděli před Hodem Panny Marye na Nebe wzetí/ vmřel Vrozený a Statečný Rytijř Pan Hynek ze Zwole a na Odrách/ Pán Bůh gemu rač milostiw býti.

W Kostele Hulčinském wspomijná Kámen Hrobowý Kněze Krystoffa ze Zwole a na Hulčíně Kanownjka Kostela Olomauckého ꝛc. těmito slowy. Létha Páně 1542. na den Narozenij Blahoslawené Panny Marye/ vmřel Vrozený a Welebný/ Pan Krystoff ze Zwole a na Hulčíně/ Kanownjk Kostela Olomauckého/ a tuto gest pochowán/ proste Pána Boha za něg.

Tam tolikéž druhý Kámen podlé toho se spatřuge/ Na kterémž tento Text wytesán gest: Létha ꝛc. 1536. w Auterý Welikonočnij/ vmřel gest Vrozený a statečný Rytijř Pan Bernarth ze Zwole a na Hulčině/ a tuto gest pochowán/ Pán Bůh rač gemu milostiw býti.

W Městečku Odrách kteréž ležij w Knijžetstwij Opawském nad Rzekau řečenau Odrau/ pochowán gest Vrozený Pán/ Pan Bohusse Hynek ze Zwole/ yakž o tom Kámen Hrobowý wyswědčuge. Na kterémž tento Text se spatřuge: Léta Páně 1561. vmřel gt Vrozený Pán/ Pan Bohusse Hynek ze Zwole/a na Odrách/ Pán Bůh rač mu milostiw býti.

Tam také ležij Panj Sstiastná ze Zwole a z Miloký a na Odrách/ kteráž gest vmřela Létha ꝛc. 1512. w Pátek před Třmi Králi ꝛc.

VRozeného Pána Pana Jana Thomásse ze Zwole a z Goldssteyna/a na Odrách/někteřij Smluwnij Listowé připomijnagi. Tento Pan Jan Thomáss ze Zwole a z Goldssteyna/měl Manželku Vrozenau Panj/Panj Annu z Zerotijna/ kteráž mu porodila Sedm Synůw/ a Dcer tolikéž Sedm.

Týž Pan Jan Thomáss ze Zwole a z Goldssteyna/vmřel Léta Páně 1585. a pochowán gest w Kostele Oderském/ očemž Epithaffium nad Hrobem geho zawěssené wyswědčuge.

Z POčátku psaný Vrozený Pán/ Pan Jan Bohusse ze Zwole a z Goldssteyna a na Odrách Syn Pana Jana Thomásse a Panij Anny z Zerotina ꝛc. toho času když sem tuto Knijhu psal gesstě nebyl ženatým. Bratřij geho wssyckni tolikéž dwě Sestry pomřeli: A gesstě gich zuostáwá pět žiwých.

Prwnij Panij Kateřina/ kteráž se dostala k Stawu Swatého Manželstwj Vrozenému Pánu/ Panu Joáchymowi Haugwicowi z Biskupic a na Rokytnicy ꝛc. zplodila s njm tři Syny/ Hanusse/ Wáclawa a Wladislawa/ ti wssyckni w dětinstwij pomřeli. A dwě Dcery/ Annu Marygi/ a Euffemigi. Euffemia gesstě žiwá zůstáwá. Druhá Sestra toho Pana Jana Bohusse ze Zwole ꝛc. Panij Zoffige/ dána za Manželku/ Vrozenému Pánu/ Panu

Karlowi z Wrbna a na Ssileřowicých/ od kterěž potomcy žiwi zůſtáwagi. Panj Anna Marya třetij Seſtra gich doſtala ſe Panu Mikulaſſowi Cyganowi z Slůpſka/ yakž o tõ pod Erbem těch Panůw ſſjřegi wypſáno geſt. Panna Eſtera a Panna Judytha ze Zwole/ geſſtě negſau wdané.

O tom Rodu Panůw ze Zwole na mnohých mjſtech w této Knjze zmjnka ſe činj.

O Ginych Rodjch wzáctných Stawu Panſkeho/ kterijž w tom Knjžetſtwj Oppawſkém Statky ſwé magi/ na ſwém mjſtě ſe doložij.

O Rodu a Erbě Panuow Brabantſkých z Chobřan.

Urozený a Statečný Rytijř Pan Jan Brabantſký z Chobřan a na Borotině ꝛc. w témž Saudu Zemſkém Knjžetſtwij Oppawſkého mjſto ſwé měl. Užjwal za Erb Nedwěda černého na Poli zlatém/ a na něm Panny s roztaženými Rukami/ na Hlawě Korunu a Wlaſy rozčeſané magic/ A nad Helmem z Koruny dwa Rohy Gelenij a w proſtředku nijch Nedwěda na zadnijch Nohách ſedijcyho.

Starožitná powěſt v Potomkuow Erbu tohoto w Králowſtwij Polſkém/ o nabyti geho/ tato geſt: Karambertus Král Englický/ kterýž neyprwé Modly Pohanſké w Králowſtwij tom pokazyl/ a Wijru Křeſtianſkau rozmnožil/ y Půſt kterýž ſe gmenuge Quadragesima zachowáwati poručil ꝛc. Zanechal po ſobě gednoho Syna a Dceru. Syna na ſwém mjſtě za Krále vſtanowil/ Dceři pak wſſecky Poklady od Sſatſtwa/ Perel/ a drahého Kamenij odkázal. Ten Panowal Circa Annum Chriſti 646.

Když potom Panna doroſtla/ ſtarali ſe o ni mnozý okolnij Králowé a Knjžata/ yak pro welikau kráſu gegi/ tak zaſe y pro Poklady ty kterěž gi od Otce odkázané byli: Czehož geſt gi Bratr gegi nezbraňowal/ toliko Raddy geho/ nebo žádným způſobem k tomu dowoliti nechtěli/ aby ona wſſecky ty Poklady s ſebau wywezti měla.

Panna s Poručnijky ſwými ſſťeſti toho kteréž gi potkáwalo opuſti-
ti nechtěla/ ale ſkrze ně Králi Bratru ſwému čaſtokráte welikým vſy-
lowánijm/a geſſtě wijcegi těm Panům nepobožným kteřijž gi wlaſtnj-
ho podijlu gegiho wydati zbraňowali/ſe obtěžowala/ A napoſledy y
pohrůžky činila/ že geſt ſe domyſſila/yakým způſobem gegi ſprawedl-
noſt nawrácena gi býti muſý. Skrze což oni welikým hněwem gſauce
wedenij/ proti wſſij wůli Krále mladého a Bratra gegiho/Pannu do
Wězenij a práwě na Smrt odſaudili/ rozkázawſſy gi vwrcy k Ne-
dwědu/gehož na záhubu Zločincůw chowali. Ale Panna kteráž wijře
Křeſtiaſké dobře wyučena byla/Pánu Bohu Oſyřeloſt ſwau/w ochrá
nu newinnoſt pak k pomſſtěnij poručila: A když k tomu Nedwědu vwr-
žena byla/ tak welice zařwal že ten který Pannu tam přiwedl (gſauce
ſtrachem welikým poražen) ani Zwijře to zawřijti ale co neydálegi
mohl/ vtjkal. A tak Panna pogednau newinnoſti ſwé ochrancy s
Nebe doſtala kterýž gi poſylowal a práwě ſám to vkrutné Zwijře do
Rukau oddal/Na gehožto Hřbet ona ſe ſměle poſadila a Pána Boha
za to proſyla/ aby gi ſkrze vkrutnau Smrt Syna ſwého Neymileg-
ſſijho z Hrdla toho litého Zwijřete wyſwoboditi ráčil.

Poznala w tom miloſt Božij nebo Nedwěd ten kde geſt mu koliw
rozkázala tam běžel. A když s nij ſkrzeMěſto ſſel Lidé gſauce zſtraſſe-
nij/ wſſyckni před nijm vtijkali. A w tom Králi o přijhodě té oznáme-
no/ kterýž toho čaſu s těmi neſprawedliwými Pány na Paláce ſeděl:
kteréžto nowiny a diwu Božijho wſſyckni náramně ſe vlekli. A tak
Král bogijce ſe Pána Boha/předkládal gim ten vkrutný ſkutek/ozna-
mugjce poſlednij wůli Pána gegich a Otce ſwého/ a ſám ſe w té wěcy
omlauwagic/ wyſtřijhal ge aby na ně y na wſſecko Králowſtwij těžká
pomſta Božij nepřiſſla/ proto/ že gſau Krew newinnau/ gſůce lakom-
ſtwijm poruſſenij bezewſſij přijčiny/ wyliti chtěli. Oni pak gſauce ſlo-
wy Králowſkými pohnutj/ proſyli aby s nijmi za nij poſpijſſil/ a žá-
dal aby ſe nawrátila/a prowiněnij gegich odpuſtila/připowijdagice gi
žádné křiwdy w ſprawedlnoſti gegi nečiniti. Což geſt ona na žádoſt
Bratra ſwého včinila/ a Nedwěda toho na ſwé mijſto dowedla.

Po krátkém čaſu potom/dána byla k Stawu Swatého Manžel-
ſtwij Knijžeti Lotharynſkému/ s nijmžto když několik Synůw zplo-
dila. Neyſtarſſijho z nijch Otec po ſobě za Pána wyhláſyl/ ginij pak
do rozličných Kragin/ ſláwy ſobě Rytijřſkými činy nabýwati/ſe roz-
geli. Matka gegich činijce památku té přjhody ſwé/ takowého gim
znamenij na Korauhwijch y Pečetech vžijwati/ a toho znamenij kte-
réž náleželo Knijžetſtwij Lotharynſkému/ pro yakau koliwěk nepřij-
zeň Bratra gegich/ zanechati rozkázala.

Těch Panůw wlaſtnij potomek zagel do Králowſtwij Polſkého
za Panowánij Boleſlawa Chrabry/kterémuž geſt týž Král nad Rže-
kau Ra-

kau Rawau/ weliký plac k rozkopánij Leſů a oſazenij to° mijſta Lidem darowal. Gehožto potomkůw wzáctných welice mnoho ſe nacházý / a ti wſſickni gmenugi ſe Rawicowé y Erb ten/od Rzeky řečené Rawy/ nadto weyſſe y wſſecken ten Kray/ Rawſká Země ſlowe.

KOchan Hrabě Wrſſowec / kterýž s Knijžaty Cžeſkými w neprzijzeň weſſel/ do toho Krage Rawſkého zagel / a ſpřizniwſſy ſe s těmi Rawicy / Erb ſwuog přirozený / to geſt zlattau Wrſſi na modrém Sſtijtu opowrhl/ a tijm znamenijm y s potomky ſwými Pečetiti ſe počal. Yakž otom téměř wſſickni Hyſtorykowé Polſſtij wypiſugi.

ZA Panowánij Boleſſawa Křiwo Vſtého Krále Polſkého / byli w témž Králowſtwij čtyři Mužj wzáctnij Erbu a Rodu toho. Prwnij gménem Prandota/ kterýž ſe byl w Rawſkém Weywodſtwij rozrodil/od něhož poſſli Páni Trčinſſtij Rod weliký a wzáctný. Ten byl Weywodau Rawſkým zanechal po ſobě několik Synůw. Od gednoho poſſli Páni Nowoměſtſſtij/ od druhého Rokyčſſtij/ od třetijho Lenkowé/ Wolučſſtij/ Li, ičſſtij/ Bogučſſtij/ Ozgowé ꝛc. A ti wſſickni w Přemyſſké Zemi Statky ſwé magij.

HOworek byl Weywodau Sendomirſkým/ yakž otom Kromer w Knijhach ſwých ſedmých wypiſuge. Očemž tolikéž y ginij Hyſtorykowé Polſſtij ſwědčij : Od kteréhož mnoho Rodu wzáctných poſſlo / yako Páni Laſatowé/ Jaročſſtij/ Ruſečſſtij/ Linowſſtij/ Zaborowſſtij/ Kločewſſtij/ Ozarowſſtij/ Gněwoſſowé/ Sedlečſſtij/ y mnozý ginij.

WRſs byl Kaſſtelánem Krakowſkým od něhož tolikéž mnozý Rodowé wzáctnij počátek ſwůg magij : totižto Páni Demběnſſtij. Walentijn Demběnſký byl Kaſſtelánem Krakowſkým/ vmřel Létha Páně 1584. Přigemſſtij w Welké Polſſté. Staniſlaw Přigemſký geſt Marſſalkem Dworu Králowſkého: býwal prwé za Krále Auguſta a Sſteffána Battorého/Rott=

ho/Rottmistrem welice slawným. Bratřij geho byli Lidé welice včenij/ a Raddy Králůw Polských.

Hrot w počtu těch Panůw čtwrtý měl w rozličných Kraginách Statky swé. Byl Weywodau Rawským/druhý Bratr geho byl Biskupem Krakowským. Krystýn Hrot byl Kasstelanem Krakowským. Od těch dwau Bratřij Swětských w rozličných Weywodstwj mnoho potomkůw se nacházý. Yako Páni Sambořečsstij/ Páni Měčinsstij/ Páni Gezerkowsstij/ Prusensstij/Kossensstij/Bělsstij/z njchžto wěku nasseho Jakub Bělský byl Oppatem Welehradským. Páni Chobřansstij w Lubělském Weywodstwij / z njchž geden slaužil za Zoldněře Wiktorýnowi Knijžeti Minsterberskému a Oppawskému a Hraběti Kladskému. Ten oženiwssy se w Knijžetstwij Oppawském/ potomky po sobě zanechal.

Letha Páně 1485. wspomijná List Wiktorýna Knijžete Minsterberského a Oppawského / Jwoňka z Chobřan a na Brabanticých ꝛc. těmito slowy.

My Wiktorýn z Božij milosti Knijže Minsterberské a Oppawské / a Hrabě Kladské ꝛc. y s Erby nassijmi. Wyznáwáme timto nassým Listem předewssemi zgewně/ před keym čten nebo čtaucý bude slyssán/ že gsme dlužnij gistého a sprawedliwého dluhu/ čtyry Sta Zlattých dobrých Vherských / a na Wáze y na zlatté sprawedliwých / a dwa Koně Střelcij / Slowutnému Panossi Jwoňkowi z Chobřan a na Brabanticých. Kteraužto Summu Zlattých swrchu psaných / My Wiktorýn Knijže swrchu psané y s Erby nassijmi/ nassijm slowem a nassij Knijžetcý wěrau slibugeme zlatté zlattem hotowým/ a Koně Koňmi hodnými/ na den Swatého Gitij po dáni Listu tohoto/ we dwau Letech přijsstijho/ vplně a docela zaplatiti bez omluw a odtahůw wsselikterakých. Paklibychom toho nevčinili a Summy Zlattých swrchu psaných a Konij/wěřiteli nassemu swrchu psanému/ tak yakž se nahoře pijsse nedali a nesplnili: Tehdy nás a Erby nasse/ budau mocy napomijnati wsselikterakým obyčegem tak dlauho dokudž gedné my a nassij Erbowé/ Summy Zlattých swrchu psaných/ a Konij dwau Střelcijch nedáme a nezaplatjme / zauplna a docela.

A kdožby

A kdožby tento náš List / z swrchu psaného Jwoňka wěřitele naſſe=ho dobrau a ſwobodnau wůli měl / tomu bude přiſluſſeti táž moc a to plné Práwo ke wſſem wěcem w tomto Liſtu obſaženým / yako gemu ſamému ſwrchu psanému wěřiteli naſſemu. Tomu na ſwědomý Pe=čet naſſij Knijžetcý / k tomuto Liſtu přiwěſyti ſme rozkázali / A připro=ſyli ſme Maudrých a Oppatrných Purgkmiſtra a Raddy Měſta na=ſſeho Oppawy že gſau Pečeti ſwé wedlé naſſij na ſwědomij / k tomu Li=ſtu přiwěſyli / ale wſſak ſobě bezeſſkody. Dán na Oppawě Létha od Narozenij Syna Božijho 1485. w Neděli před Obrácenjm Swa=tého Pawla Apoſſtola Božijho na wijru.

Týž Jwoněk potom po Třidcyti Letech a po gednom Roce wzdal wſſecky Statky ſwé kteréž měl w Polſſtě / Janowi Synu ſwému. O čemž List geho ſwědectwij wydáwá takto:

Ego Ioannes Chobrzansky hæres de Chobrzany, de Terris Poloniæ & districtu Sendomiriensi, pro nunc morā in Brabanticze in Ducatu Op=pauiensi habens, significo tenore præsentium literarum quibus expedit vni=uersis & singulis, tam præsentibus quam futuris præsentium noticiam ha=bituris. Quod ego supradictus Ioannes Chobrzansky mente & corpore existens, non compulsus nec coactus neq; aliquo dolo seductus, sed de mea bona ac libera voluntate, ac capto consilio meorum amicorum publicè & per expresum recognosco, recedendo à iure meo terrestri terræ & distri=ctus Sendomiriensis, & alijs ad præsens, & huic me modo iuri ducatus Op=pauiensis ac præsentem inscriptionem, & in ea contenta incorporando. Et propterea Zelo Paterno ductus inscribo & reformo ac resigno dono per=petuo & irreuocabili, Nobili Ioanni filio meo legitimo, totas meas sortes & portiones hæreditarias paternas & Maternas, quas habui in Chobrzany in Rylovvice in Sendomiriensi, & in Lublinensi Laziska terris iacentia, omne ius meum quodcunq; super me competebat transfundo, & cum om=nibus iuris, causis, punctis, citationibus, concitationibus, in portatis & in=portandis sibi Ioanni omnimodam auctoritatem & facultatem omnia & singula cooperandi, faciendi, citandi, vendendi, comutandi, alienandi, te=nendi, habendi & in vsus suos beneplacitos conuertendi, pro vt sibi Ioanni filio meo legitimo melius & vtilius videbitur expedire, Nec non cum omni iure & toto Dominio & omnium rerum mobilium & imobilium, pecorum & pecudum, & cum agris, pratis, Campis, Siluis, Boreis, rubetis, mericis &c quemadmodum genitores mei habuerunt & ab antiquo posiderunt ac te=nuerunt, nihil excipio nec pro me nec pro meis succesoribus, seu alijs meis posteris quidquam ibidem reseruans: Sed iam per præsentes omne ius meū atq; realem intromisionem & actualem posesionem in bona præfata ipse præfatus filius meus potens erit inequitare tanquam in bona sua propria, accepto ministeriali terrestri cum quo sibi placuerit eiusdem terræ & distri=ctus Sendomiriensis vt easdem portiones tenere & habere, tanquam verus

 & legiti=

& legitimus hæres. In quorum roborationem & fidem omnium præmisso-
rum: Ego Ioannes de Chobrzany subrogatos habui, Magnificos & Gene-
rosos Dominos Ducatus Oppauiensis infra scriptos, qui vna mecū Sigilla
sua præsentibus litteris appenderunt, tamen absq; damno ipsis ipsorumq;
Hæredibus, secundum consuetudinem Patriæ nostræ, qui testimonium
reddunt omnium istorum atq; resignatorum, Georgius de Tvvorkovv &
Cravvarz, Bernhardus de VVrbna & in Bruntal, Hinco de VVrbna &
in Climkovvicze, Venceslaus de Fulsteyn & in Bielovvicz, Henricus Hu-
kovvsky de Ochab, & in magna Polomia, Camerarius Ducatus Oppaui-
ensis, Casper de Kaczer, & Zdeslavv Iudex eiusdem Ducatus Oppauiensis.
Datum Oppauię Anno 1516. feria 3. post Dominicam Oculi &c.

Tento Jwoněk aneb Jan Chobřanský z Chobřan měl Manželku Marussi Ssamařewskau / s nijž zplodil Cžtyry Syny / Mikuláſſe / Bernartha / Jana a Giřijka.

PAn Mikuláš Chobřanský z Chobřan a na Brabanticých / Syn Neystarssij gmenowaného Jwoňka / aneb Jana z Chobřan. Poyal sobě k Stawu Swatē Manželstwij Urozenau Panij / Panij Barboru Sedlnickau z Choltic / Rodu Starožitného w Knijžetstwij Slezském / o kterémž wýſſegi wypsáno gest pod Erbem Panuow z Daubrawice. S tau Panij Barborau Sedlnickau / zanechal Syna Jana.

PAn Bernarth z Chobřan / druhý syn téhož Pana Jana Chobřanského / a Panj Marusse Ssamařewský / Měl tolikéž Manželku z Rodu Panuow Sedlnických z Choltic / s nijž měl Potomky ale wſſak w dětinstwij pomřeli.

JAn a Giřijk Chobřanſſtij z Chobřan / Bratřij těchto Panuow gsauce w službě Žoldnéřské w Králowstwij Polském / tam pod Sokalem statečně s Tatary se potýkagic zbiti gsau / očemž Kronyky Polské wyswědčugi.

PAn Jan Brabantský z Chobřan / Syn Pana Mikuláſſe z Chobřan / kterýž po Otcy swém wſſeho Statku dostal.

Byl wě-

Byl wěku mého Raddau Saudu Zemského Knjžetstwj Oppawského / Człowěk takowý / kterémuž wsseliyaké ctnosti připsati by se hodilo. Ten gsauce žiw w pokogi w Stawu Manželském / s Panj Annau Charwátownau Starožittného a wzáctného Rodu w témž Knjžetstwj / zplodil Sseſt Synůw / Mikulasse / Jana / Wyléma / ti žiwi zuostáwagi: Bernartha / Buryana / a Frydrycha / kteřjž pomřeli Létha Páně 1576. očemž Epicedium w Kostele Chřenowském swědectwj wydáwá. Dcer tolikéž Sseſt po sobě zanechal: Prwnj Panj Kateřinu Labeckau / Pannu Marussi / Pannu Barboru / a Pannu Zuzannu / A ty gesstě žiwé gsau. Bohuňka a Johanka zemřeli Létha ꝛc. 1581. A pochowané gsau w Chřenowicých Městečku téhož Pana Jana Brabantského / kteréž gest on přikaupil k Borotinu za Padesáte Tisýc Tolarůw.

Týž Pan Jan Brabantský z Chobřan Kostel w Borotině založil a wystawěti dal / kterýž gest Létha Páně 1591. poswěcowal Wysoce Důstogné a Oswjcené Knjže a Pán / Pan Stanislaw Pawlowský Biskup Olomaucký ꝛc.

PAn Mikuláss Brabantský z Chobřan / Neystarssj Syn tohoto Pana Jana Brabantského a Panj Anny Charwátowny / pogal sobě k Stawu S° Manželstwj Panj Johanku Rotemberkownu z Ketře / Dceru Vrozeného Pana Kasspara Rotemberka z Ketře a na Sstablowicých / O kterémžto Rodu w této Knjze málo njžegi čjsti budess / od njž gsau potomkowé žiwi.

PAn Jan mladssj Brabantský z Chobřan / druhý syn téhož Pána Jana Brabantského z Chobřan a na Borotině ꝛc. Létha Páně 1591. pogal sobě za Manželku Vrozenau Pannu Annu Podstatskau z Prusynowic / Dceru Vrozeného Pana Getřicha Podstatského z Prusynowic a na Podstatě.

PAn Wylém třetý Syn často psaného Pana Jana Brabantského a Paný Anny Charwátowny/toho času když sem s tauto Knyhau pracowal gesstě nebyl ženatým.

A to gest wlastný Wýwod y rozrozený těch Panůw Brabantských z Chobřan/w Knyžetstwý Oppawském ꝛc.

Téhož Erbu vžjwagi

w těchto Kraginách Páni Czertoreyssťý/ kteřýž se pýssi z Czertorey/ gegichžto Předek z Králowstwj Polského na Morawu wyssel. Wspomýnagi některé paměti Pana Zygmunda Czertoreyského/ kterýž gest měl Manželku Vrozenau Paný Paný Johanku z Zerotina/ s nýž zplodil syna Jana a Dceru Johanku.

PAn Jan Czertoreyský z Czertorey Syn Pana Zygmunda/ a Paný Johanky z Zerotina/ Zanechal po sobě dwa Syny/ Jana a Petra. Pan Petr měl Cžtyry Syny: Jana/ Zygmunda/ Bernarta a Hanusse. Pan Jan Bratr geho pogal sobě k Stawu Swaté° Manželstwý Panj Dorothu Kropáčownu z Newědomý/ kteráž mu porodila Syna Albrechta. A ten Pan Albrecht měl Manželku z Rodu Panůw Buyakowských/ s nýž tolikéž potomky zanechal.

¶ O tomto Rodu na swém mýstě sſýřegi se doložý.

O Erbě a Rodu Panůw Planknarůw z Kynsperku.

VRozený a Statečný Rytýř/Pán Jan Planknar z Kynspergku a na Wladislawi ꝛc. w témž Zemském Saudu mýsto swé měl. Gehožto Předkowé před několika Stý Lethy z Missenské Země do Králowstwý Czeského zageli/kdežto pro welikau hodnost od Krále zadržáni a oppatřený byli. Ti vžýwali za Erb bý-

Erb býle Krokwe / a na nij tři Růže zlatté na Cžerweném Sstijtu / A nad Helmem odewřeným z Koruny / mezy dwěma Slonowými Trubami / zase téhož znamenij yako y dole w Sstijtu. O kteréhožto Předcých co gest se kde wyhledati mohlo tuto se krátce pokáže.

PAna Mikulásse Planknara / wspomijnagi někteřij dáwni Listowé / tolikéž y pořádna poslaupnost Rodu toho / od Pana Jana Planknara Sudijho Knijžetstwij Oppawského wyhledaná. Ten Pan Mikuláss Planknar byl Sydlem w Loketském Kragi / a psal se na Pierce / kdežto gest y pochowán. Zanechal Syna Ozwalda Planknara s Geyslownau kteráž užijwala Erbu swého tim způsobem / to gest půl Parmy býlé na čerweném / a druhé polowice Cžerwené na býlém poli.

PAn Ozwald Planknar z Kynsperku a w Coltyřowé / kterýž pochowán gest we Chbu. Měl Manželku Kateřinu Ssleglegrownu Erbu toho / Magi býti ty Kladiwa zlatté / a w nijch býlé Násadissťé / a na wrchu gednoho každého zelený Žalud / a ty stogi na třech Wrssijch zelených / půl druhyho na Poli Cžerwenym a půl druhého na býlem. Ta Panij Kateřina psala se z Fortlandu / byla Dcera Hanusse Ssleglegra z Fortlandu kterýž gi zplodil s Pergerownau Erbu toho. Ten Pan Ozwald zplodil Syna Jana Planknara.

PAn Jan Planknar z Kynsperku a na Vherském Brodě Syn Pana Ozwalda / kteréhož w mnohých pamětech nacházým. Byl Podkomořým Margkrabstwij Morawského Léta ɀc. 1480. Tělo geho pochowáno gt w Olomúcy w Kostele S° Wáclawa na Tumě / očemž Kámen hrobowý wyswědčuge / na kterémž tento Text wytesán gest. Anno Domini 1485. Feria secunda post Festum Sancti Galli, obijt Generosus ac strenuus Miles, Dominus Ioannes Planknar de Kynspergk, hic sepultus orate pro eo DEVM.

Tento

Tento Pan Jan Planknar/ měl Manželku Panij Annu ze Zwole/ kteráž mu porodila dwa Syny Wolffarta a Jana. Ty Panij Anny ze Zwole Mateře těch Panůw Planknarůw tento wýwod se nacházý.

Anna Zwolská ze Zwole/ po smrti Pana Jana Planknara / Manželka Pana Woldřicha Gotče/ a giž dotčených Wolffarta a Jana Planknarůw Mateř.

Jan ze Zwole černý Rytijř/ Anny ze Zwole Manželky Pana Woldřicha Gotče/ Otec/ kterýž gest pochowán w Wratislawi w Klássteře S°. Albrechta w Kůru/ očemž Kámen hrobowý swědectwij wydáwá těmito slowy: Anno 1483. Obijt Generosus ac Strenuus Miles Dominus Ioannes de Zvvola, hic sepultus orate pro eo.

Jan Zwolský ze Zwole a na Osobladě černého Rytijře Otec/ kterýž w Osobladě v Fáry pochowán gest/ yakž otom nápis nad Hrobem geho wyswědčuge takto: Anno Domini 1472. Obijt Generosus & Strenuus Miles, Domin9 Ioãnes de Zvvola in Stolecz, hic sepult9 orate pro eo.

Tam tolikéž pochowána gest Manželka geho/ Vrozená Panij Zoffige Tsamberowna/ kteráž gest porodila Jana Czerného Rytijře. Ta vžijwala za Erb dwau Rohuow gednoho Geleniijho a druheho Zubrowého.

Kateřina Krumsynka z Lessan/ Pana Jana Czerného Rytijře Manželka a Panij Anny ze Zwole před tijm Mãželky Pana Jana Planknara Máte/ Pochowána gest w Oppawě w Klássteře Swatého Ducha.

Jan Krumsyn z Lessan/ Panij Kateřiny Czerného Rytijře Manželky Otec/ pochowán gest w Morawě pod Buzowcem v swaté Marij Magdalény.

Panj Markéta z Kostelce/ Pana Jana Krumsyna Manželka/ a Panij Kateřiny z Lessan Czerného Rytijře Manželky/ Máte/ kteráž gest w Lytomyssly pochowána. A to gest wlastnij wýwod po Mateři Pana Wolffartha a Jana Synůw Pana Jana Planknara a na Vherském Brodě/ Podkomořijho Margkrabstwij Morawského.

Pan Wolffarth Planknar z Kynsperku/ kterýž w Králowstwij Czeském Statek swuog měl: Byl Podkomořijm Králowstwij Czeského a Heytmanem Krále Ferdynanda/ yakž se to z některých paměti nacházý.

Za Panowánj téhož Krále Ferdynanda Pán Wáclaw Planknar z Kynsperku / Létha Páně 1534. w těmž Králowstwij se připomijná.

Pana

PAna Jana Planknara z Kynsperku / na Wladislawi a Wikſſteyně ꝛc. Létha Páně 1537. Dſky Zemſké Knjžetſtwj Oppawſkého / prawj býti Sudým téhož Knjžetſtwj. Měl Manželku Panj Mandalénu z Gryzneka s njž zplodil čtyry Syny Frydrycha / Wolffarta / Jana a Gjřjka. Dcery tolikéž čtyry / Anna doſtala ſe k Stawu Swatého Manželſtwj Panu Bartholoměgowi Donatowi z Welké Polomě. Markéta dána byla za Manželku Panu Gindřichowi z Drahotůſs a na Beneſſowě. Po gehožto Smrti doſtala ſe Panu Gjřjkowi Mrakſſowi z Noſkowa. Druhé dwě Dcery / Benygna a Kateřina poměli.

Tento Pan Jan Planknar vměl Létha Páně 1556. a w Oppawě pochowán.

LEtha Páně 1584. w Koſtele Wladiſlawſkém wſpomjná Kámen Hrobowý ſmrt Pana Wolffartha Planknara z Kynſperku / těmito ſlowy: w Středu den na Nebe Wzetj Panny Marye / vměl geſt Vrozený Pan Wolffarth Planknar z Kynſperku a na Wladiſlawi. Syn Vrozeného a Statečného Rytjře Pana Jana Planknara z Kynſperku Sudjho Knjžetſtwj Oppawſkého / proſte Pána Boha za něg.

W Témž Koſtele Wladiſſawſkém na giném Kámenu připomjná ſe Pán Frydrych Planknar / takto: Létha Páně 1558. we Cžtwrtek po Swatém Prokopě / vměl geſt Vrozený Pan Frydrych Planknar z Kynſperku a na Wladiſlawi / Syn Vrozeného a Statečného Rytjře Pana Jana Planknara a na Wikſſteyně Sudýho Knjžetſtwj Oppawſkého / proſte Pána Boha za něg.

Tam tolikéž pochowána geſt Panna Kateřina z Kynſperku / kteráž geſt žiwot ſwůg dokonala Létha Páně 1527.

PAna Gjřjho Planknara z Kynſperku a na Wladiſlawi / w témž Koſtele kámen hrobowý připomjná těmito ſlowy:

Létha

Létha Páně 1558. w Středu před Narozenjm Panny Marye/ vmřel gest Vrozený Pán Giřij Planknar z Kynsperku a na Wladislawi/ Syn Vrozeneho a Statečného Rytjře Pana Jana Planknara z Kynsperku na Wladislawi a Wikſſteyně / Sudijho Knijžetſtwij Oppawſkeho / proſte Pána Boha za něg.

Ten Pán Giřij Planknar měl Máželku Panj Kateřinu Náwogownu z Dolnij°/ Dceru Vrozeného a Statečneho Rytjře Pana Wáclawa Náwoge z Dolnjho a na Děwkowicých / Sſtothaltera Zámku Oppolſkého / kterážto teprwa po ſmrti téhož Pana Giřijka / porodila Dceru Mandalénu Planknarownu z Kynſperku. A když gest gi Pán Bůh we zdrawij wſtáti popřijti rácžil / po čtrnácti Nedělých začala Práwo wéſti o ſprawedlnoſt Dcery ſwé/kterauž gt w powitj před ſlawný Saud Knijžetſtwij Oppawſkého noſyla/ proto že geſt gi Streyc gegi Pan Jan Planknar Statek po Otcy pozůſtalý wydati nechtěl/ toliko Wěnem podlé wůle ſwé wybýti. A to trwalo od Léta Páně 1559. Až do tohoto Roku 1593. čemuž geſſtě konec včiněn nebyl.

Ta potom Panna Mandaléna Planknarowna z Kynſperku a na Wladiſlawi doſtala ſe k Stawu Swatého Manželſtwj Panu Jakubowi Sſporwaginowi/ kterýž geſt vmřel Léta ꝛc. 1583. Toho čaſu když ſem tuto Knijhu pſal byla za Vrozeným Panem Adamem Oderſkým z Liderowa/ o gehožto předkůw wzáctnoſti y ſtarožitnoſti / pod Erbem těch Panůw wypſáno neydeſs. Porodila mu Syna Wyléma a Dceru Dorothu kteráž žiwa zůſtáwá. Wylém Syn gegich vmřel Létha Páně 1585. Očemž ſwědčij Epicedium w Koſtele Wladiſlawſkém ꝛc.

Vrozený a Statečný Rytjř Pan Jan Planknar z Kynſperku a na Wladiſlawi / čtwrtý Syn čaſto pſaného Pana Jana Planknara Sudijho Knijžetſtwij Oppawſkého : byl Saudcým zemſkým téhož Knijžetſtwij. Měl Manželku Panj Mádalénu Komorowſkau z Komorowa a na Žiwcy/kteráž mu porodila tři Dcery/ Annu/Kateřinu/a Barboru. Ka-

boru. Kateřina dána byla k Stawu Swatého Manželstwij Vrozenému Pánu/ Panu Frydrychowi Sedlnickému z Choltic a na Fulssteyně rc. Syn téhož Pana Jana Planknara w mladém wěku swém vmřel a pochowán w Kostele Wladislawském.

Týž Pan Jan Planknar z Kynsperku měl prwnij Mánželku Paní Johanku Bitowskau z Bitowa/ wlastnij Sestru Pana Karla Bitowské°/ kteráž bez potomkůw vmřela. Těch Panůw Planknarůw giž wjcegi žádný Mužského Pohlawij se nenacházý/ toliko tento Pan Jan Planknar z Kynsperku a na Wladislawi.

W Králowstwij Czeském toho Erbu vžijwagi Páni Sstampachowé a Páni Sadynarowé/ o njchž na swém mijstě zmijnka se včinj.

Vrozený a Statečný Rytijř Pan Jan Skrbenský z Hřijstě na Hradě Fulneku a Hosstialkowech/ w témž Zemském Saudu mijsto swé měl. O kterémž ssijřegi pod Erbem těch Panůw w Stawu Rytijřském Margkrabstwj Morawského wypsáno máss.

O Erbě Panůw Pražmůw z Bilkowa rc.

NA témž Zemském Saudu Knijžetstwij Oppawského/ seděl Vrozený a Statečný Rytijř Pan Bernarth Pražma z Bilkowa a na Bělowcy rc. kterýžto z dáwných Předkůw swých y wssecken ten Rod vžijwá za Erb Rohy Gelenij Czerné na Modrém Poli/ A nad Helmem téhož znamenj. Ti před mnohými Stý Lethy z Králowstwij Czeského na Morawu zageli/ Což se z mnohých paměti nacházý/ očemž nijžegi vslyssijss.

ZA oněchno Pohanských Knijžat aneb Králůw w Německých Kraginách Rytijř geden před Knijžetem gedauc a Cestu mu skrze weliké Bahna vkazugic/ Gelena kterýž před nijmi wyběhl/ dohonil/

dohonil/a chytiwssy gey za Rohy mečem mu ge z hlawy odťal/a Knjžeti darowal/prosyc o wěčnu památku té ochotnosti swé. Knjže yakožto Pán laskawy rozkázal mu Rohy Czerné Gelenj na modrém Sstjtu za Erb vžjwati/ proto že se gest byl (honjce za tim Zwjřetem) w Blátě wes lice pokálel. Ten počátek Erbu toho prawj býs ti někteřj Rodowé w Králowstwj Polském/ a přjssti Předkůw geho z Německých Kragin/ obzwlásstě pak ti kteřjž gesstě Rod swůg tim Erbem wywozugi. Ale wssak giž Rod a Erb ten w Králowstwj Polském teď před nedás wnými časy sessel. Czehož gesstě pamětnjcy žiwj zůstáwagi.

Wspomjnagi Hystorykowé Polsstj gednoho předka Erbu tohos to / kterémuž bylo gméno Macko Borkowic. Ten byl Weywodau Poznánským Létha Páně 1330. za panowánj Kazymira welikého Krále Polského ɀc.

LEtha Páně 1392. Milisse z Bilkos wa a z Chudobina/kterýž gt zapisowal Wěs no Manželce swé řečené Offce/ někteřj weypis sowé z Desk zemských připomjnagi. Kteřjžto Weypisowé wydáni gsau Potomkům geho za Vřadu Vrozených Pannow/ Pana Albrechta Czernohorského z Bozkowic a na Czerné Hos ře Neywyžssjho Komornjka Margkrabstwj Morawského ɀc. Pana Znathy Mezeřického z Lomnice a na Ržičanech/ Sudjho téhož Margkrabstwj/ A Vros zeného Wládyky Pana Getřicha Podstatského z Prusynowic a na Počenicých/ Neywyžssjho Pisařstwj téhož Margkrabstwj Mos rawského/ Mjstodržjcyho ɀc.

PANA Mikulásse z Bilkowa a z Chudobina a na Trssycy/ Léta Páně 1423. někteřj dáwnj Listowé připomjnagi/ kterýžto že gest prodal Wes swau dědičnau/ Bratřjm swým Stheffanowi a Benessowi z Bilkowa.

PAna Benesse z Bilkowa a na Chu dobině/ na Listu gednom Létha Páně 1437. psaném nacházým. Ten Pan Beneš z Bilkowa prodal byl we Wsy Klobaucých/ Panu Ondřegowi Zencowi y pos tomkům geho Twrz s Dworem Poplužnjm/ y wsselikým k tomu Statku přjslussenstwj ɀc.

Pana

PAna Czeňka / a Pana Zdeňka Bratřý wlastnŷ z Bilkowa/ Weypis z Desk Zemských připomjná. Gimžto že gest Pani Máteř gegich Pani Eliſſka z Wětimře/ rowný djl Statku ſwého zapſala. Ti žiwi byli okolo Léta Páně 1439.

PAna Beneſſe a Sſebora z Bilkowa Léta ec. 1441. w některých pamětech nacházým. Ti byli přigali w ſwau ochranu Syrotky a Streyce ſwé/ pozůſtalé Dýtky po Neboſſtikowi Beneſſowi z Bilkowa a z Důſſowic.

LEtha Božýho 1447. před ſlawnym Saudem Zemſkým Margkrabſtwŷ Morawſkého/ Gindřich z Wranowic we Wſy ſwé Wicoměřicých y giných Statcých dědičných / zapſal Beneſſowi z Bilkowa a potomkům geho/ třetŷ čáſtku platu Ročnŷho. O čemž Weypis z Desk Zemſkých ſwědectwŷ wydáwa.

SSebora z Bilkowa někteřŷ Weypiſowé z Desk Zemſkých připomjnagi/ kteryžto že geſt položil odpor ſwůg/ proti neyakému Wyſſkowi z Skřitež ec. A to ſe dálo Létha ec. 1447.

W Olomúcý w Koſtele S° Frantiſſka v Gezuwitůw/ wſpomjná kámen hrobowý Pana Nykodéma z Bilkowa/ témito ſlowy: Anno Domini 1463. obŷt nobilis ac famoſus Dominus Nicodemus de Bielkovv, orate pro eo DEUM.

JAn z Byſtřice řečený Bořita/ darowal ſwé dědičné Zbožŷ we Wſy Tiſýcých Panu Janowi a Beneſſowi z Bilkowa v Potomkům gegich. A to ſe dálo před Saudem Zemſkým Margkrabſtwŷ Morawſkého Létha ec. 1466.

LEtha rc. 1476. Pan Beneſs z Bilkowa a z Chudobina/ kterěhož geſt byla porodila Pani Anna z Herſſowa genž vžjwala za Erb Rohů Bůwolowých Cžerných: Počal ſe neyprwé pſáti Pražmau.

PAN Beneſs Pražma z Bilkowa Syn toho Pana Beneſſe Pražmy z Bilkowa a z Chudobina. Pogal ſobě k Stawu S° Manželſtwý/ Urozenau Paný/ Paný Alžbětu z Zerotjna/ kteráž mu porodila tři Syny/ Petra/ Mikuláſſe/ a Beneſſe. A ti wſſyckni pſali ſe Pražmowé z Bilkowa a z Chudobina. Tu Paný Alžbětu z Zerotina Máteř těch Panůw Pražmůw/ porodila byla Urozená Paný/ Panj Johanka z Kaunic/ O kterémžto Rodu wýſſegi wypſáno máſs.

PAn Petr Pražma z Bilkowa/ neyſtarſſý Syn Pana Beneſſe/ měl Manželku Panj Weronyku Kropačownu z Newědomý/ s nýž zplodil Cžtyry Syny: Jana/ Sſebora/ Bohuſlawa a Mikuláſſe.

Tento Pan Petr Pražma Wyneſl Potaz s Urozenými Pány/ Panem Bedřichem z Zerotjna/ a Panem Janem Getřichem z Bozkowic rc. mezy Michalem a Wáclawem Bratry wlaſtnjmi Bitowſkými z Slawikowic s gedné: A Kněžem Markem Děkanem y wſſý Kapitolau Koſtela Olomauckého zſtrany druhé.

PAn Jan ſyn Pana Petra Pražmy z Bilkowa a Panj Weronyky Kropačowny. Pogal ſobě za Manželku Paný Zoffigi z Sſahorowa/ A zplodil s ný Syna Petra.

PAn Mikuláſs Pražma Syn wýſs pſaného Pana Beneſſe/ a Bratr Pana Petra Pražmy/ Měl prwný Manželku Panj Katerinu z Ochab. Ta mu zanechala Syna Beneſſe. Po gegižto Smrti pogal

ti pogal sobě druhau Manželku Vrozenau Panj / Panÿ Sstiastnau Sedlnickau z Choltic / kteráž mu porodila dwa Syny Jana a Bernartha Pražmy z Bilkowa.

Ten Pan Mikuláss Pražma / vmřel Léta Páně 1555. yakž o tom Kámen Hrobowý w Bělowcy / těmito slowy wyswědčuge: Létha ꝛc. 1555. vmřel gest Vrozený Pan Mikuláss Pražma z z Bilkowa / Dědičný Pan na Bělowcy. Tam tolikéž pochowána gest Panÿ Manželka geho Panÿ Sstiastná Sedlnická z Choltic / kteráž gest žiwot swůg dokonala Létha ꝛc. 1577.

PAn Beness Pražma Syn Pana Mikulásse Pražmy pogal sobě k stawu swatého Manželstwÿ / Vrozenau Panÿ Panÿ Bohuňku z Wrbna / wlastnÿ Sestru Wysoce Vrozeného Pána / Pana Hynka Bruntálského z Wrbna / na Bruntáli a Goldssteyně ꝛc. Neywyžssÿho Heytmana Margkrabstwj Morawského ꝛc. s nÿž gestli že yaké potomky zanechal / wěděti sem nemohl.

PAN Jan Pražma z Bilkowa Syn téhož Pana Mikulásse Pražmy od Panÿ Sstiastný Sedlnický z Choltic porozený ꝛc. poyal sobě k Stawu Swatého Manželstwÿ wlastnÿ Sestru Vrozeného Pána / Pana Karla z Žerotýna a na Starém Gičíně ꝛc. Ta mu porodila pět Synůw / Mikulásse / Benesse / Wyléma / Ssebora a Karla ꝛc.

PAn Bernarth Pražma z Bilkowa a na Bělowcy / Saudce Zemský Knÿžetstwÿ Oppawského / o kterémž se na počátku Rodu tohoto zmÿnka včinila. Má Manželku Panÿ Krystýnu z Lopeč / gegižto Otec possel z starožittných Knÿžat Frangepany. Máteř ty Panÿ Krystýny pocházý od Panůw z Agicynuow a Panuow z Awtombergka / kterÿ gdau z Rodu Králůw Bosnackých / a vžÿwagi za Erb Korunny zlatté.

Ten Pan Bernarth Pražma z Bilkowa / býwal w mnohých taženÿch do rozličných Kragin / odkudž potom na wratiwssy se we zdrawÿ do Wlasti swé / Zámek w Bělowcy mnohym stawenÿm

stawenjm okrásslil/kdežto dawssy postawiti welikau Rynstkhomeru/ wsseliyakými potřebami wogenskými/ to gest zbrogi/Střelbau/Rystuňky na Koně ꝛc. Což náležité gest gednomu každému Rytjřskému Człowěku/ naplnil. Toho času když sem s tauto Knjhau pracowal žádných potomkůw neměl.

O Erbě Panůw Rotembergkůw z Ketře a z Drslawě.

Urozený a Statečný Rytjř Pan Kasspar Rotembergk z Ketře a z Drslawě w témž zemském Saudu mjsto swé měl. Kterýž z dáwnjch předkůw swých vžjwá za Erb tři Růži / dwau čerwených na bjlém Poli a gedna bjla na čerwené Skále / A nad Helmem dwanácte Peři Psstrosowých/ ssest bjlých a ssest čerwených.

O Počátku Erbu tohoto/tato dáwnj powěst se nacházý že za oněchno Pohanských Knjžat/ kteřjž na wssecky strany rozssjřowali Pomezy a neb Hranice swé/toto se přitreffilo: Knjže gedno Wálečné / kterýž byl w Německých Kraginách porazyl weliké Woysko nepřátelské nedaleko od Normbergku / a nemagjce na tom dosti gesstě se za njmi dálegi pustil/ tak až do welikých a Skálnatých Hor přigel/ mezy kterýmižto vzřel gednu welice wysokau a přikrau/ na njž s těžkostj kdo wgjti mohl. Lidé ti kteřjž mezy těmi Horami býwali/oznamowali mu/ že gsau častokráte na té Skále widáwali tři Panny welmi krásné a drahým rauchem oděné/an mnohé kratochwjle prowozowali. Knjže když to vslyssel nechtěl z toho Krage wygeti/ prwé nežliby se dowěděl/ co se na té Skále děge : Wtom wystaupil geden Rytjř z Woyska geho/ a na nj wgjti se vwolil/ a když na horu pospjchal/ treffil práwě na to mjsto když ty Panny měli býti wesely na kterémž nic wjcegi newiděl toliko tři Stoličky welmi pěkně přikryté/a z njch na gedné každé Růžowý kwět / a tak sniawssy ty kwěty/ přinesl Knjžeti Pánu swému. Knjže gsauce wděčen že gest toho dokázal/na wěčnau památku a znamenj nebezpečenstwj geho/rozkázal mu nosyti za Erb dwě Růže čerwené na bjlém Poli/ a gednu bjlau na čerwené Skále. A nadto nadewssecko tu Skálu a weliký plac okolo nj gemu darowal. Na kterěž gest on Zámek Rotembergk wystawěl/ a z něho se Rotembergkem psáti počal. O přjssti potomkuow geho do těchto Kragin/pro welikau dáwnost nic gistého wěděti se nemůže/

může/ ačkoliw gest to Rod wzáctný w Knijžetstwi Oppawském / o němž co sem wěděti mohl tuto krátce připomenu.

TJ Pani Rotembergkowé pijssi se z Ketře a z Drslawě rc. Gegijchžto Předkowé mnohé Vřady zemské a neb Knijžetstwij toho/ na sobě mijwali. Wspomijnagi některé dáwnij paměti Pana Kasspara z Ketře a z Drslawě / Neywyžssijho Sudijho Knijžetstwij Oppawského / kterýž sprawowal ten Vřad od Létha Páně 1511. až do Létha 1537. Toho času byl Komornijkem Gindřich Hukowský z Ochab.

Tohoto Pana Kasspara porodila Panij Machna Stossowna z Kaunic/ kterýž gest sobě poyal za Manželku Panij Barboru z Rzuchowa Rodu Starožitného a wzáctného w Knijžetstwij Slézském / s nijž zplodil tyto Syny / Gindřicha / Adama a France a neb Frantisska. Adam a Franc bez potomkůw sessli.

PAn Gindřich Rotembergk z Ketře a z Drslawě/ poyal sobě Manželku z Rodu Panůw Krawařských z Sstrey-wic/ Rodu tolikéž starožitného/ kteráž mu porodila Syna z počátku psaného Pana Kasspara Rottembergka z Ketře a z Drslawě. Ten poyal sobě k Stawu S°. Manželstwij / Dceru Pana Wáclawa Bělowského z Fulssteyna rc. A zplodil s nij dwa Syny Gindřicha a Adama.

GJndřich Rotembergk Syn Pana Kasspara/ z kterehož měla býti ozdoba y potěssenij Rodu Panuow Rotembergkuow/ w nesstiastnau přihodu zabit gest.

PAN Adam Rotembergk z Ketře druhý Syn Pana Kasspara / toho času když sem s tauto Kněhau pracowal/ měl Manželku z Rodu Panuow Lasatuow z Teblowa.

Dcery

Dcery téhož Pana Kaſſpara Rottmbergka Raddy Saudu Zemſké° Knÿžetſtwÿ Oppaw-ſkého / tolikéž Saudu Manſkého Knÿžetſtwÿ a Biſkupſtwÿ Olomu-ckého zc. byly dwě. Neyſtarſſÿ Jo-hanna/ kteráž ſe doſtala za Manžel-ku Panu Mikuláſſowi Brabantſké-mu z Chobřan / na Brabanticých a Chřeno-wé. Druhá gménem Ewa dána Panu Wey-dlenzeydlowi do Rakaus.

¶ O tomto Rodu na ſwém mÿſtě ſſyrſſi zmÿnka ſe včinÿ.

O Rodu a Erbě Panůw Mo-ſſewſkých z Morawčjna.

PAn Dawid Moſſewſký z Moraw-čjna/ w témž Zemſkém Saudu ſeděl / kterýž vžÿwal z Předkůw ſwých Erbu tim způſobem. A ten z Národu Slawanſkého počátek ſwůg má. Na gehožto wlaſtnoſt tuto pohlednauce / krátce čÿſti budeſs o Nadáni geho.

PRzedka toho kterýž neyprwé takowý Wůz wynalezl / dáwnÿ powěſti mezy těmi genž toho Erbu vžÿwagj/ prawÿ býti řečeného Cholewa. A ten byl žiw za Panowánÿ Zemomyſla Knÿžete z Rodu Piaſtowého/ Sy-na Leſſka čtwrtého/ Létha Páně 921.

Kronykáři Polſſtÿ/ totižto Měchowita/ Kromer/ Wapowſký y ginÿ otom Knÿžeti wypiſugi že geſt ſobě welice rozkoſs oblibowal / pokog milowal/ a k poddaným ſwým dobrotiwě ſe chowal/ ačkoliw byl Pohanem. Ten měl na Dwoře ſwém gmenowaného Rytÿře Cholewu/ kterému zdrawÿ y wſſeliyaké teynoſti ſwé ſwěřil / a tak ho welice milowal že žádné hodiny bez něho býti nemohl. Cholewa gſau-ce Muž weliké ſylý a k tomu wtipu nad mÿru oſtrého/ z čehož na onen čas v wſſech okolnjch Pánů weliké gméno o ſobě měl/ dal vdělati Knj-žeti ſwému takowý Wůz/ na kterémž bez ſtřeſenÿ bezpečně ſeděti mohl a s nÿm čaſtokráte na progiždku wygižděl. Ten Zemomyſl Knjže měl gednoho Syna genž ſe byl Slepým narodil / ale že geſt byl toliko ſám geden / welice na něg laſkaw byl / proto že gſau Wěſſtcy o něm proroko-

prorokowali/ že za geho Panowánij měla býti Polská Země oswijcena/ yakož w prawdě tak se stalo/ nebo dijtě to w Sedmi Letech prohlédlo / za gehožto Knijžetstwij ta Země Wijru Swatau Křestianskau přigala. A tak ten Zemomysl s Synem swým / namluwiwssy na to Cholewu Rytijře / gednoho času na progizdku wygeli / kterémužto gest Knijže oznámil vmysl swůg žeby rád Wěssice nawsstjwil/ k nijmžto přisslo z welikého wrchu se spausstěti. Cholewa widauc weliké w té wěcy nebezpečenstwij nechtěl se důwěřiti Koňům ani Kočimu/ Ale wyložiwssy Koně / na swých Ramenách Sáně y s Knijžaty dolů spustil. A když se potom Knijže do Dworu swého zase nawrátil: Cholewa hledice na ty Sáně/ řekl: Sám sem ten Wůz na swé zlé/ y k těžké prácy swé wymyslil/ kterýž tolikéž sám zkazyti mohu/ tak abych giného k takowé prácy yakau sem sám dnes měl/ nepřiwedl: A tak wzawssy ten Wůz w prawau Ruku/ vdeřil nijm o zem/ od kteréhož hnedky ty spodnij Sáně odpadli. Což on widauc prosyl Knijžete aby mu ge za Znamenij Rytijřské darowal. Knijže yako Pán dobrotiwý hnedky na žádost geho což gest žádal včinil: od kteréhož wěku nyněgssijho w Králowstwij Polském mnoho potomkůw wzáctných se nacházý/ a ti wssycknij spolu y s tím Erbem gmenugi se Cholewy. Vžijwagi potomkowé Erbu toho rozdilně. Ti kteřij na Slézsku a w Margkrabstwij Morawském Statky swé magi/ tak ho vžijwagi yak gest nahoře položen/ kteřij pak gsau w Králowstwij Polském/ tijm způsobem gey malugi.

ZA Panowánij Wladislawa Knijžete Polského/ kterémuž se bylo w podilu geho dostalo Slézsko/ Mathauss Cholewa/ Létha Páně 1143. byl Biskupem Krakowským rc. kterýžto gsauce gessťě Sskolastykem Stobnickým/ sebrawssy welikau Summu Peněz/ a widauc Knijže w ten čas potřebného býti / darowal mu několik mnoho Seth Hřiwen/ za kteréžto dobrodinij dal mu Knijže gmenowané Biskupstwij.

JAna Wyskywce Cholewu/ Pořádek Biskupůw Kostela Poznánského Léta Páně 1290. prawij býti Biskupem. Ten byl wzat na to Biskupstwij propter singulares virtutes & præ Beatam vitam. Žiw byl až do Létha 1301.

 Měho

WEho wěku mnozý Rodowé wzáctný Erbu toho w Králowstwý Polském vžýwali. Yako Páni Vbyssowé w Plockém Weywodstwý/ Páni Skarbkowé/ Gluchowsstj w Dobřinské Zemi/ Babečsstý Slawný Rytjřsstý Lidé/ Charssewsstý/ Pessensstý z Plockého Weywodstwý/ Malonowsstj w Dobřinské Zemý gmenugi se Hausáty/ Kamensstý w témž Kragi/ Wělčičsstý/ Czerměnsstý v Drobnjna kteřýž gsú wlastnj Babečsstj toliko že od Sydla tak se gmenugi/ Danissewsstý w Wyssehradském Kragi Lidé Rytýřsstý. Y ginj mnozý kteréž yá tuto pro krátkost opausstým.

WKnjžetstwj Oppawském gsau Páni Mossewsstý z Morawčina/ o kterýchž se na Počátku Rodu tohoto zmýnka včinila. Ti od někollika Seth Leth rozrozený a s mnohými Starožitnými a wzáctnými Rody spřýzněný swé magi. Léha Páně 1460. wspomýnagi některé paměti Budiwoge z Morawčina/ kterýžto že gest dal schowati List na zbožý swé Wigssteyn/ Panu Hynkowi Podstatskému z Prusynowic. Pro kterýž potom posýlal Hynce Czornberka z Galowic/ žádagice téhož Pana Hynka z Prusynowic aby mu gey ku potřebě geho nawrátil.

PAna Sstiastného Mossewského z Morawčina/ Czlowěka w Rytýřských wěcech zběhlého/ w mnohých pamětech nacházým. Ten měl Manželku Panný Anessku Gočalkowskau z Gočalkowic/ kteráž vžýwala za Erb Rzeky s Křýžem na Czerweném Poli. Toho Pana Sstiastného porodila byla Pani Aléna z Lanckrony a z Aussin. Erb gegi byl Koruna a z ný dwě Vdice na Modrém Sstýtu. Pani Anéssky Gočalkowský/ Manželky Pana Sstiastného Mossewské° byla Máteř Pani Barbora Ssawlowna z Stanislawowic/ kteráž vžýwala za Erb Křýdla Orlowého tým způsobem yak gey tuto položený widýss

Tento Pan Sstiastný zanechawssy po sobě tři Syny: Dawida / Jana a Thobiásse / vmřel Léta Páně 1558. yakž o tom Kámen Hrobowý w Klássteře Swatého Ducha w Městě Oppawi swědectwij wydáwá.

W Kostele Slawkowském nedaleko od Oppawy wspomijná Kamenj Hrobowé dwa Pány Mossewské z Morawčina / Pana Dawida a Pana Wyléma / kteřijž gsau pomřeli Létha Páně 1566.

O Panu Dawidowi Mossewském z Morawčina neystarssým Synu Pana Sstiastného a Paní Anessky Gočalkowský málo nůžegi čijsti budess. Bratr toho Pana Dawida gménem Jan / w mladém wěku swém z toho Swěta powolán.

PAn Thobiáss Mossewský z Morawčina třetj syn Pana Sstiastného / Pogal sobě Manželku z Rodu Panůw Rotembergkůw z Ketře kteráž mu porodila dolepsané Syny. Ta vmřela Létha Páně 1576. yakž o tom Kámen Hrobowý w Klássteře S° Ducha w Městě Oppawi swědectwij wydáwá / na kterémž tito Erbowé gsau wytesáni: Prwnij těch Panůw Rotembergkůw / Druhý Panůw Bitowských z Bitowa / Panůw Mossewských z Morawčina / a Panůw Oderských z Lideřowa.

PAn Sstiastný Mossewský z Morawčina / gest Kawalerem Maltenským / člowěk mnohých Kragin powědomý.

PAn Jan Bratr geho w Králowstwij Hysspanském / y w giných Kraginách w Rytijřských wěcech se obijragic / weliké Slávwy nabyl / Ale wssak giž gest z tohoto Swěta powolán.

PAn Giřijk Mossewský třetij Bratr gich a syn Pana Thobiásse / v Janusse Knijžete z Ostroga Weywody Wo-

 lyňského

lyňského slaužijce/ častokráte w Bitwách s Turky/ s Tatary/ Walachy y s Mozkwany se potýkagic/ Ssawli swau w krwj gegich zmáčel.

PAN Petr Mossewský/ tolikéž w Králowstwij Hyšspanském w Rytijřských wěcech se objragic/ mladý wěk swuog strawil/ gest Muž wálečných způsobůw dobře powědomý.

ROdu tohoto Panuow Mossewských z Morawčina widěl sem tento wýwod wymalowaný.

Napřed Erb Panij Barbory Kozlikowny z Podačiny Mateře Pana Jana Mossewského/ Otce Pana Sstiastného Mossewského z Morawčina/ kteráž vžijwala za Erb Kozla sserého na čerweném Poli/ a nad Helmem půl Kozla.

Erb Panij Anessky Mokrský z Mokrého/ Mateře Pana Jana Gočalkowského/ Sudijho Knijžetstwij Těssinského/ Otce Panij Anessky Gočalkowský/ Erb gegi byl Sstp od Kusse tak yakž gey tuto položený widijss/ A nad Helmem Geleni Rohy každý o osmi parozých.

Erb Panij Kateřiny Leblowny Mateře Panij Alény Lanckronowny. V toho Erbu nad odewřeným Helmem má býti deset Peřj Pstrosowých/ gest to Erb starožitný w Knijžetstwij Slézském.

Erb Panij Dorothy Gistebnický z Gistebnika Mateře Panij Barbory Ssawlowny/ kteráž vžijwala za Erb Ořech od Kusse rozssčijpený a w prostředku něho Klijče/ a nad Helmem odewřeným tolikéž gednoho Klijče.

Erb Panij Sstiastný Oderský z Lideřowa/ Manželky Pana Thobiásse Mossewského z Morawčina/ Mateře Pana Sstiastného/ Pana Jana/ Pana Girijka a Pana Petra Mossewských z Morawčina a na Žiwoticých.

Erb Panij Kateřiny Rotembergkowny z Ketře a z Drslawě Mateře Panij Sstiastný Oderský z Lideřowa/ Rodu welice starožitného/ o kterémž málo wýssegi wypsáno máss.

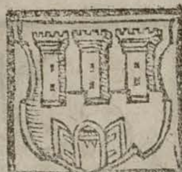

Erb Panij Anny z Nowé Cerekwe/ Mateře Panij Sstiastný z Wysoké. Gest to Rod welice starožitný w Králowstwij Czeském/ tak yakž o tom Hystorykowé Czesstij wypisugi.

Erb Panij Markéty z Dessného a z Kaunic/ Mateře Pana Kasspara Rotembergka z Ketře a z Drslawě/ Otce Panij Kateřiny Rotembergkowný z Ketře a z Drslawě.

Erb Panij

Erb Paný Sstiastný z Wysoké Mateře Pana Jana Oderského Otce Paný Sstiastný Oderský/ kteráž vžý-wala za Erb tři Wěžj Czerwených na černém Sstijtu.

Erb Paný Alény ze Zwole / Mateře Pana Jarosla-wa Oderského Otce Pana Jana Oderského z Lideřowa. O tom Erbě giž wýssegi zmijnka se včinila.

Erb Paný Barbory Bitowský z Bitowa a z Liptyně/ Mateře Paný Kateřiny z Keřře a z Drslawě. O Rodu těch Panůw z Bitowa málo nijžegi čijsti budeš.

Erb Paný Kateřiny z Rzuchowa Mateře Paný Barbory z Bitowa a z Liptyne / má býti půl Měsýce zlattého w modrém Poli.

Z Počátku psaný Vrozený a Statečný Rytijř/ Pan Dawid Mossewský z Morawčina Radda Saudu Zemského Knijžetstwj Oppawského. Měl Manželku Paný Elissku Wlkownu z Konecchlumý / Dceru Pana Giřijho Wlka z Konecchlumj/Hoffrychtýře Dworu Pána Biskupa Olomauckého / od nijž žádných potomkůw nenij. Po gegižto Smrti pogal sobě druhau Manželku Paný Kateřinu Lichnowskau Dceru Pana Petra Lichnowského / Rodu Starožitného w Knijžetstwij Slézském/s nijž to likéž gesstě žádných potomkůw neměl.

Tu Paný Kateřinu Lichnowskau porodila byla Paný Zoffige Kobylkowna z Kobylýho/kteráž vžjwala za Erb půl Mauřenina/ tim způsobem yak gey tuto položený widijss.

¶ O tomto Rodu na swém mijstě ssirssij zmijnka se včinij.

O Erbě Panuow Wlkuow z Konecchlumý.

W témž

W Témž Zemském Saudu měl místo swé Vrozený a Statečný Rytíř Pan Giřij Wlk z Konecchlumij/ předesslý Hoffrychtýř Dworu Geho Knijžetcý milosti Pána Biskupa Olomauckého rc. Gehožto předkowé wyssli do těchto Kragin z Králowstwij Czeského/ a ti vžijwali Erbu swého tijm způsobem/ yakž se to z některých paměti nacházý.

ERb tento nadán gest za oněchno Wálečných Krá= lůw/ kteřijžto na počátku Panstwij toho / s welikau prácy swau y poddaných swých wynasazugice na to Hrdla y Statky swé/ rozssi= kowali Czeskau a Morawskau zemi/ začež gsau Služebnijkům swým tolikéž y Potomkům gegich hogné dary dáwali a nesmrtedlnau pa= měť/ gegich statečnosti činili. A Protož ty Sstrychy nic giného ne= wyznamenáwagi / toliko Předka toho welikau prácy / kterýžto skrze mijsta nebezpečná / častokráte Knijže yakožto Pána swého / do Ne= přátelských Zemij prowázel/ a zase gey z nijch we zdrawij wywozowal. Za kterauzto Službu swau na wěčnau památku toho / darowán gest tim znamenijm/ Gehožto potomcy až posawád ho vžijwagi/ O njchž co gest se kde wyhledati mohlo tuto se pokáže.

ZA Panowánij Ferdynanda Krále Czeského rc. Létha Páně 1534. Tytulář stary téhož Létha wydaný/ wspomijná dwa Pány Wlky z Konecchlumij / totižto Pana Bernarta Wlka z Konecchlumij / a Pana Jana Wlka z Konecchlumij a na Slawkowě.

Ten Pan Jan Wlk vmřel Létha Páně 1543. a pochowán gt w Kostele Slawkowském yakž o tom Kámen Hrobowý swědectwij wydáwá.

W témž Kostele pochowána gest Dcera téhož Pana Jana Wlka gménem Kateřina : kteráž gest vmřela Létha rc. 1542.

Tam tolikéž Kámen Hrobowý wspomijná Manželku téhož Pana Jana Wlka/ těmito slowy : Létha rc. 1562. w Neděli Misericordiæ vmřela gest Vrozená Panij Kunčická z Kunčic/ Manželka nebossčika Pana Jana Wlka z Konecchlumij/ proste za nij Pána Boha. Gméno wlastnij přečijsti se nemůže. Na témž Kamenu wytesáni gsau ti Erbowé/ Prwnij/ kterýž se w Králowstwij Polském gmenuge Swěrček/ a ten se maluge tim způsobem yak gey tuto položený widijss. Druhý Panůw

Bitowských

Bitowských z Bitowa. Třetij Rohy Gelenij kteréhož vžijwagi Páni Pražmowé. A Cžtwrtý Panůw Sselihůw z Ržuchowa.

W Olomaucy w Kostele Swatého Maurycyho wspomjná Kamen hrobowý Pana Wladislawa Wlka z Konecchlumij takto Létha Páně 1554. w Středu před Smrtedlnau Neděli vmřel gt Vrozený Pán Wladislaw Wlk z Konecchlumij / proste Pána BOha za něg. Druhé gméno geho přečijsti se nemůže.

Tam tolikéž druhý Kamen hrobowý se spatřuge a na něm tento Text: Léta Páně 1548. po swatém Bartholoměgi zabit gest Vrozený Pan Bernarth Wlk z Konecchlumij od Ssebestyana Grabara nenáležitě / A na tom Kamenu čtyři Erbowé gsau wytesáni / prwnij Swěrček / druhý Panuow Kostkůw z Postupic / třetij Panůw z Žerotijna / a čtwrtý těch Panůw Wlkůw z Konecchlumij.

PAna Petra Wlka z Konecchlumij wspomjná Kamen hrobowý w Slawkowském Kostele takto: Léta Páně 1572. w Pondělj po Swatém Jakubě Aposstole Božijm vmřel Vrozený Pan Petr Wlk z Konecchlumij / a tuto gest pochowán.

Tam tolikéž dwa Synowé geho se připomjnagi Jan Wlk z Konecchlumij / kterýž gest vmřel / a druhý Girijk.

W témž Kostele pochowána gest Manželka geho Panij Markéta Rotembergkowna z Ketře a z Drslawě / kteráž gest vmřela Létha Páně 1567. yakž otom nápis u hrobě gegim swědectwij wydáwá. Na tom Kamenu wedlé Erbu gegiho wytesán gest druhý / Panůw Sedlnických z Choltic a neb Panůw Lasatůw z Steblowa.

Gesstě w témž Kostele pochowána gest mezy předky swými Panij Elisska Wlkowna z Konecchlumij Manželka Pana Dawida Mossewského / kteráž gest žiwot swuog dokonala Letha ec. 1566.

NAhoře psaný Vrozený a Statečný Rytijř / Pan Girij Wlk z Konecchlumij ec. toho času když sem s tauto Knijhau pra=

hau pracowal byl Saudcým Zemským slawného Saudu Zemského Knijžetstwij Oppawského. Měl Manželku Vrozenau Panij Annu Oderskau z Lideřowa/ s nijž žádných Dijtek neměl.

W Králowstwij Czeském gest Rod Panůw Konecchlumských z Konecchlumij/ ale wšak wěděti sem nemohl gestli že Erbu toho vžijwagi yako tito Páni Wlkowé z Konecchlumij. Za Panowánij Ferdynanda Krále Czeského/ některé paměti připomijnagi Getřicha a Giřijka Konecchlumské z Konecchlumij.

Wěku nyněgššijho w témž Králowstwij Czeském byli žiwi ti Páni Konecchlumštij/ Adam/ Mikuláš/ a Wylém Konecchlumštij z Konecchlumij.

¶ O tom Rodu ššijřššij wědomosti mijti sem nemohl.

Vrozený a Statečný Rytijř Pan

Henrych Donát z welké Polomě na Buchwalowech a Woynowicých/ w témž Zemském Saudu mijsto swé měl. O kterémž nemohauce se dowěděti wlastnosti Erbu geho / tolikéž ani rozrozenij těch Panuow Donátůw / tuto psáti nemohu: Wšak nic méně wěz o tom geden každý že gest to Rod welice Starožittný/ což wšecko/ čtauce tuto Knijhu patrně poznáš.

O Erbě a Rodu Panuow Bitowských z Bitowa.

Vrozený a Statečný Rytijř Pan Karel Bitowský z Bitowa na Litultowech a Petrikowách/ Rodu Starožittného w Oppawském Knijžetstwij/ w Saudu Zemském téhož Knijžetstwj seděl. Předkowé geho od dáwných časůw na Morawě Statky swé měli/ kteřijž z Národu Slawanského počátek swůg wedli/ o gegichžto dáwnosti a počátku Erbu/ tato starožittná powěst se nacházý.

NArod Slawanský z dáwna k tomu přjchylný býwal/ aby to wssecko cokoliw gedno wěděti a vměti náležij Rytyřským Lidem/ dosáhnauti mohl. Na počátku pak když se počali pulerowati z těch hrubot a prostot Pohanských/ slyssijce o Wijře Křestianské mezy ginými Národy tolikéž o diwijch welikých které činili Apoštolé Božij/ mnozý do těch Kragin zagiżděli a od nijch se Pána Boha gednoho prawdiwého chwáliti/ poznawssy gey/ naučili/ kdež to naposledy y k službám okolnijch Králůw Křestianských se dáwali.

A tak geden Slawák předek Erbu tohoto/ gsauce na Dwoře Krále Franského/ kterýž byl weliký milownijk Cyzozemcůw/ gimžto gest wssem hognau lásku vkazowal/ k nabyti Erbu tohoto tim způsobem přissel.

Dotčeny Král Francauzský / nemagice toliko gednu Dcerku náramně krásnau / byl na ni welice laskaw / kteráž obzwlásstnij libost w Muzyce sobě zakládala/ a nad giné wssecky Instrumenta neyraděgi hlasu Mužského poslauchala. Byl tolikéž na dwoře tehož Krále Francauzského Kragečem geho / Syn Krále Cyprského / na něgž Králowna v Stolu Otce swého wzhlédagic/ welice gey zamilowala/ A odssedssy do pokoge/ (yakž w tom gest takowé přirozenij Ženské/ že koho oni milugi/ na sobě toho žádným způsobem nevkážij/ ale yakoby o takowého nedbali a gey w osskliwosti měli / tak sobě počijnagi / wssak předce podtim Fortele wyhledáwági yakby ho mohli w Syť swau vlowiti) myslila na to aby teyně skrze něyaké Czáry/ Krále toho mladého k tomu přiwedla/ aby gi tolikéž milowal: Což gest skrze Czarodégnice w krátkém času snadnijcce dokázala / nebo gest mládenec ten hořicý milosti welice se byl k nij zapálil / tak že bez mála o Zdrawij y o rozum nepřissel. Až potom wspomenuwssy sobě na swého Thowarysse Slawáka/ gehožto nad wlastnjho Bratra swého lásku sobě pokládál/ k sobě k rozmlauwánij a k Vkrocenij toho ohně powolal. Slawák ten zase byl tak na toho Krále mladého welice laskaw/ že y zdrawij swého pro něho nelitowal: A protož přissedssy k Towaryssy swému / tázal se pročby tak odněkolika dni newesele Twáře byl / prosýce aby mu oznámil těžkost swau že mu we wssem rád pomocen býti chce. Král ten mladý gsauce prwé dobře powědom Thowarysse swého / oznámil mu wssecky teynosti / A že pro samu Králownu kterau welice miluge/ takowý nedůh na něg přicházý. Na kteraužto řeč geho dal mu Slawák dobré Trossty / a w krátkém času Srdce geho z tak hořjcý milosti wyswoboditi připowěděl / A vmégjce ty wssecky Czáry/ yakým způsobem milost takowau vpokogiti by měl/ a yak zase roznijtiti/ yakožto takowý/ který mezy Pohany se narodil a w tom dobře wycwičený gest: hnedky z počátku čim dál tim wijcegi počal mi-

lost w Srdcy Králowny roznicowati/ a potom spolu s tím Králem mladým s rozličnau Muzykau a spjwánjm/ (čehož gest Panna wyhljdagic welice rada poslauchala) pod Okna gegi chodil/ A dawssy gi znamenj že gi ten mladý Král miluge/ gednu starau Ženu dobře darowawssy/ s tjm k Králowně poslal/ dawssi gi Lístek geho gménem aby Hosti tomu/ který gi welice miluge a kterého gest několikráte slyssela mimo Okna swé choditi w domu swém ráda byla. Panna gsúce prwé milosti welikau k němu zapálena/ snadnjčce k tomu přiwesti se dala/ tak aby tím spůssegi swlažila Oheň vkrutné milosti. Slawák pak ten dowěděwssy se gistoty/ dal obau dwaum Raddu w té wěcy yak se sprawowati měli/ a oblekssy mládence w Ženský oděw/ po té Babě ku Panně poslal. A tak když gsau se giž trochu potěssyli/ a tu hořjcy milost na djle swlažili/ myslyli obadwa na to yakby tomu Slawákowi kterýž Srdce gegich sgednotil tu prácy wynahraditi měli. Slawák pak ten wykonawsse to/ rychle z Dworu Králowského odgeti vmýnil/ obáwagice se aby snad časem ta milost gegich ne byla zgewená/ a on aby proto Králi w nelásku nevpadl: Ale wssak přjčinu odgezdu swého žádnému oznámiti nechtěl: Král ten mladý činjce památku wěčnau takowé pomocy geho w přjhodě swé/ prosyl aby na Znamenj toho nosyl Srdce a z něho dwognásobnj Plamen wycházegicý/ kterýmž gest Panna spolu y s njm trápena byla/ a dawssy vdělati Prsten welice drahý s tjm znamenjm na Prst toho Slawáka wložil/ a geho dolu snjawssy na swau Ruku položil/ welikými a Bohatými Klénoty gey darowawssy. A tak Slawák požehnawssy se s Králem mladým a Králownau/ odgel z Dworu Krále Frauncauzské°/ přislíbiwssy Králi mladému že toho znamenj kteréž gest mu od něho dáno na wěčné časy y s potomky swými vžjwati chce. A on zase připowěděl se w tom tak zachowati. Twrdj to někteřj že ten gistý Slawák měl býti z Rodu toho kterj na Slézsku a w Polsstě vžjwagi za Erb Ssachownice. A tak nacházý se/ že Králowstwj to w kterémž gest týž Král mladý potom panowal/ toho Erbu až posawád vžjwá.

O Tomto Rodu Panůw Bitowských z Bitowa yako y o giných nekladauce nic pochybného/ toliko to co sem Očima widěti mohl sebrawssy/ tuto krátce ale wssak prawdiwě pokážj.

W Klássteře Swatého Ducha w Městě Oppawi od mnoha Seth Leth ti Páni Bitowsstj Pohřeby swé magi/ kdežto práwě Kamenowé Hrobowý s Erby gich třetj částku Kostela zastaupili/ ale wssak málo Textu na njch přečjsti se může.

PAna Karla Bitowského z Bitowa wspomjná Nápis na Tabuli Malowané/ a při něm několik Synůw geho. Mikulásse

kuláſſe z Bitowa Kanownýka Koſtela Olomúckého/ Woytěcha řečeného Zlámance/ a Bratra geho Jana. Onzona a Adama Bitowſké z Bitowa. Matka gegich byla Alžběta kteráž vžýwala za Erb dwa Kameny Mleynſké/ a mezy nými Ratoleſt Zelenau. Ti yak gſú dáwno žiwi byli wěděti ſe nemůže.

LEtha Páně 1444. Pan Ctibor z Cymburgku a z Towačowa na Liſtu Pawla z Miličina Biſkupa Olomauckého wſpomjná Pana Bohuſſi z Bitowa a z Sokolnjk. Kterýmžto pſanýim týž Biſkup wedle giných Panůw a Rytýřſtwa/ téhož Pana Bohuſſi z Bitowa powolal před Oſobu ſwau/aby/ (poněwadž w Interregnum bylo) Raddu drželi/o obraně Práw a ſwobod Wlaſti ſwé.

W Liſtech Koſtela Olomauckého Letha Páně 1440. připomjnagi ſe Pan Gindřich a Thas Bitowſſtý z Bitowa a z Hrabině/ kterýmžto že geſt Oppat Hradiſſťſký ſpolu s Konwentem ſwým propuſtil gednoho Poddaného.

Paměti téhož Koſtela na giném mjſtě Léta ₂c. 1446. wſpomýnagi týž Pány Bitowſký z Bitowa/ že gſau kaupili Wes Láſce od Slowuttneho Jana Radomſkého. Přičemž gſau byli Vrozený a Statečný Rytjři Jaroſlaw z Proſotic/ Jan Zub ze Zdetina Purgkrabě Olomaucký/ Gindřich z Děhylowa/ a Franc z Hartmanowa ₂c.

PAna Záwiſſe z Bitowa w pamětech téhož Koſtela nacházým/a při něm Wáclawa Podſtatſkého z Pruſynowic. Ten byl žiw Létha Páně 1508.

W Koſtele Swatého Petra w Měſtě Olomaucý geſt Kámen s tjm Erbem/a na něm Text wytesaný/ wſpomýná Pani Helénu z Bitowa/ těmito ſlowy: Anno Domini 1495. die Iouis, tertia die

tia die Decemb: obijt Famosa Domina Helena de Bitovv, hic sepulta, orate pro ea.

Pana Frydrycha Bitowského z Bitowa Léta ꝛc. 1510. připomjnagi téhož Kostela paměti / kterýžto že gest byl na Smlauwě přátelský / s Panem Arklébem z Bozkowic / Panem Wáclawem Berkau z Dubé a z Lippého / a na Sternberce / Diwau z Kokor a w Žerawických Komornjkem Práwa menssjho Krage Olomauckého / Barthossem z Kokor ꝛc. mezy Panem Wokem a Panem Geraltem Pňowskými z Sowince / s gedné / a Kapitolau Kostela Olomauckeho z strany druhé.

Pana Wáclawa Bitowského z Bitowa w Kostele Wládyninském Kámen hrobowý připomjná těmito slowy: Ten Pondělij po Swatém Ssimoně a Jůdy / vmřel Vrozený Wládyka Pan Wáclaw Bitowský z Bitowa / proste za něho Pána Boha.

Tam tolikéž pochowána gest prwnij Manželka geho Panij Hedwika Těplowna z Bělku / kteráž gest vmřela Létha Páně 1528.

W Témž Kostele Kámen Hrobowý wspomjná druhau Manželku toho Pana Wáclawa Bitowského / takto: Tuto ležij Vrozená Wládyka Pani Anna z Ketře / někdy Manželka Pana Wáclawa Bitowského z Bitowa / kteráž gest vmřela Létha ꝛc. 1536. proste Pána Boha za nij.

Pana Hanusse Bitowského z Bitowa / Syna Pana Wáclawa Bitowského / w témž Kostele Wladyninském wspomjná Kámen Hrobowý / těmito slowy: Vmřel Vrozený Wládyka Pan Hanuss Bitowský Syn Pana Wáclawa Bitowského z Bitowa / proste Pána Boha za něg.

W Kostele Swatého Wáclawa w Městě Olomaucy / geden Kámen welice starý s tim Erbem se spatřuge. Ale wssak Text na něm přečijsti se nemůže. A druhý w Kostele Farnijm v S. Mauryce / na kterémž gest Osoba Mužská wytesaná.

CCCCXXXVII.

PAna Wáclawa Bitowſkého z Bitowa / w témž Koſtele Wladininſkém Tělo pochowané geſt. Ten měl Manželku Rodu Staroʒitného Pannow Sſelihůw z Ržuchowa / kteráž mu porodila dwa Syny / Wáclawa Bitowſkého z Bitowa na Litultowicých a Petrykowách / a druhého Karla.

Tento Pan Wáclaw mladſſý Bitowſký vmřel Létha ꝛc. 1575. magice wěku ſwého Třidceti a Tři Létha.

ZPočátku pſaný Pán Karel Bitowſký z Bitowa / na Litultowicých a Petrykowách / druhý Syn Pana Wáclawa Bitowſkého / toho čaſu když ſem s tauto Knyhau pracowal žiw byl / měl dwě Mánželky / prwnij Panij Mandalénu Cetryſownu z Kynſperku kteráž mu porodila dwa Syny / Adama a Wáclawa. Ta Panij Mandaléna Cetryſowna vmřela na Litultowicých Létha Páně 1580. a pochowána geſt w Poſuticých / při Otcy ſwém Panu Adamowi Cetryſowi a Mateři ſwé Panij Anně z Drahotůſs.

Po gegižto ſmrti poyal ſobě druhau Manželku / Panij Barboru Wlkownu z Konecchlumij / Dceru Vrozeného a Statečného Rytijře Pana Petra Wlka z Konecchlumij / kterýž geſt byl Hoffrychtýřem Dworu Pana Biſkupa Olomauckého. Ta mu porodila Syna Giřijka / Dcera gegich beze Křtu vmřela.

S těmi Pány Bitowſkými z Bitowa / od gednoho Předka gdau Páni Polanſſtij a Sokolničtij. Ale wſſak yá newědauce rozrozenij gich / tuto o njch pſáti nemohu.

W témž Knijžetſtwij Oppawſkém

geſt mnoho giného wzáctného Rytijřſtwa / kteřj w Saudu neſedali. Yako napřed Páni Cetryſowé / genž vžijwagi za Erb Hlawy Bůwolowý / ale wſſak co nad Helmem za znamenij magij a neb yak gich mnoho na ten čas žiwých geſt / wěděti ſem nemohl.

O Rodu

List
O Rodu a Erbě Panůw Oderſkých z Lideřowa.

ROd těchto Panůw geſt welice ſtarožittný yakž ſe to z mnohých paměti nacházý / čehož y ſám ten Erb potwrzuge / kteřijž s mnohými wzáctnými Rody gſau ſpřijzněni. A tak pohlednauce na wlaſtnoſt Erbu / kratijčce o počátku geho vſlyſſiš.

POkládagi někteřij dáwnoſt Erbu a Rodu tohoto od začátku Mleynůw / prawijce žeby od Předka Rodu toho wymyſſlené býti měli: Ale ta powěſt gegich nezdá ſe býti prawá. Nebo Hyſtorykowé pijſſi / že geſt toho byla Inuentrix Cæres filia Saturni & Opis, za kterauž to přijčinau nazwána byla Bohyni / a ona že geſt tolikéž wynalezla Obilé / kteréž chodijce po Polijch w klaſych trhala a zrna z nijch wytijrala / potom pak když giž toho mnoho na shromáždila / rozkázala Zemij k tomu ſprawiti a gi zaſywati / a wymyſlywſſý Mleyny Chleb z Mauky pýcy / nebo před tim Lidé toliko z Mandlůw z Kaſſtanůw y giných k tomu podobných wěcy Chleby mijwali. A to wſſecko od te Panij wynalezeno bylo apud Siculos, kterýmž geſt ona práwa a pořádek yak ſe chowati magij zanechala: Cžehož ſau ſe potom in Attica Italia & Sicilia wſſickni Obywatele chytili. Od toho čaſu nacházeli ſe takowij Lidé dowtipnij / kteřij čim dále tim ſubtylněgſſý Mleyny wymeyſſlely. Na počátku nebyli než toliko ſamo tijžné / kteréž až poſawád w některých Kraginách gmenugi žernými Mleyny / a ty toliko rukama obrácели. Potom wymyſſleni byli kteréž Koňmi / Oſly / a Woly táhli. Napoſledy pak Wětrnij a Wodnij. A protož to prwnij domněnij Lidſké o počátku Erbu toho / nezdá ſe býti giſté.

Ginij zaſe prawij býti tento počátek Erbu toho. Když do těchto Kragin neyprwé Slawácý zageli / wſſickni ginij Lidé kteřij tu obydli ſwé měli před nijmi z vtijkali / obáwagjce ſe Národu toho / kterýž práwě wſſemu Swětu ſtraſſný byl / nebo gſau to byli neypředněgſſij Rytijři Alexandra welikého / s nijmiž geſt pod ſwau moc wſſecken Swět podmánil: A těm potom byl dal wſſecky ty Kraginy / quæ extenduntur ab Aquilone vſq; ad meridiem, yakž otom Hyſtorykowé wyſwědčugi. A tak když wſſyckni Obywatele mijſt těch z vtijkali / Mlynář geden kterýž na zgewném mijſte duom ſwůg měl / rozuměgijce to o ſobě / že ſe wſſem Rzemeſlem ſwým hoditi může / nechtěl odtud odgijti /

ale wijtal

ale wjtal ty Nowé hosti / kteřijžto newědauce yaký gest tu Lid byl / Mlynáře toho před Knijže swé přiwedli / gemuž gest on dostatečnau spráwu o sobě dal. Knijže gsauce wděčen toho / rozkázal mu w domu geho bezpečně seděti / a dawssy mu za znamenij Mleynské Kolo w Woysstě swém za přijtele wyhlassyti dal: A potom včinil gey spráwcým nad wssemi Mleyny / tak aby dostatek Chleba ten geho nowý Lid mijti mohl. A to gest druhé domněnij o počátku Erbu toº.

Třetij pak tento prawdiwý počátek toho býti prawij / že Předek Erbu toho vkazugijce sýlu swau před Knijžetem / přissedssy do Mleyna Kolo palečnij chytil / a welikau sýlau Mleyn zastawil. A protož které ti zdánij widij se k prawdě podobněgssij / na tom přestaň / toliko wěz že gest to Rod welice starožitný w těchto Kraginách / o kterémž tak yako y o giných / co gest se z rozličných paměti wyhledati mohlo / tuto se pokáže.

PRzi Kostelijch / Glomauckém / Oppawském y giných mnohých / welice dáwnij malowánij a při tom Erbowé těch Panuow se spatřugi. W Pustoměři kdež gest prwé byl Klásster Létha Páně 1346. založen / nacházegi se paměti Předkůw Erbu toho z čehož poznati se může / že gsau mnohá dobrodinij tomu Klássteru činili / kdežto potom gedna Panna z Rodu gich byla Abbatyssy / očemž Kamen hrobowý w Kostelijku swaté Anny na kterémž Erb ten wytesán gest / těmi slowy swědectwij wydáwá: Anno Domini 1412. obijt Elizabeth Abbatissa Monasterij huius, orate DEUM pro ea.

PAměti Kostela Glomauckého / Létha Páně 1400. prawij býti Kanownjkem téhož Kostela / Mikulásse Oderského z Liderowa. Nad gehožto Hrobem / Erb těch Panuow namalowaný gt Kolo bijle palečnij na modrém Poli / a nad Helmem tři Péra Psstrosowé / dwě modré a prostřednij bijle.

W Oppawě v Fáry kdež gest před tjm byl Kostel k prawdiwé chwále Pánu Bohu wystawen: Předkowé Rodu tohoto pohřeby swé mijwali. Ale když gsau Měsstiane proměnili se w Wijře / chtěli tolikéž změniti y ten dům ke cti Pánu Bohu postawený / nebo gsau giž byli oněchno ctných a Swatých Lidij wssecky památky starožitné wytřeli. Až teprwá

tebky

tedky před nedáwnými Léthy potomkowé některý / widauce ty památky předků swých z ohawené / k obnowený toho práwem ge přiwedli. A tak w tom Kostele na té obnowě tento wýwod Rodu těch Panůw se spatřuge. z

PAn Jarosslaw Oderský z Lideřowa/ měl Syna Jana/ kterýž gest potom zplodil dwa Syny/ Jaroslawa a Petra.

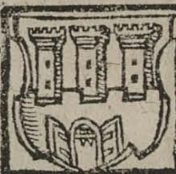
Potom Textu namalowán gest Erb Panůw ze Zwole/ Paný Heleny ze Zwole Mateře z počátku psaného Pana Jaroslawa/ Otce Pana Jana/ a Baby Jaroslawa a Petra wlastných Bratřý z Lideřowa/ Synůw Pana Jana Oderského.

Erb Panůw Heydůw z dolnýho Slézska a Paný Anny z Nowé Cerekwé/ Mateře Paný Sstiastný z Wysoké/ Manželky Pana Jaroslawa z Lideřowa/ Otce Pana Jana/ a Báby Jaroslawa a Petra z Lideřowa a na Ketři/ Synůw Pana Jana.

Erb Panůw Hawranowských a neb Paný Sstiastný z Wysoké/ Manželky Pana Jaroslawa / a Mateře Pana Jana Oderského z Lideřowa/ a Báby Jaroslawa a Petra z Lideřowa.

DRuhý wýwod w témž Kostele tento se spatřuge.

Erb Paný Kateřiny z Rzuchowa a na Liptyni / Matky Paný Barbory z Bitowa a z Liptyně/ Manželky Pana Kasspara Rotembergka z Ketře a z Drslawě / Sudýho Knýžetstwý Oppawského / a Mateře Paný Kateřiny z Ketře a z Drslawě/ Manželky Pana Jana Oderského z Lideřowa a na Ketři/ Mateře Pana Jaroslawa a Petra Bratřý wlastných z Lideřowa a Báby gegich ty Paní Kateřiny z Rzuchowa. Gest to rod těch Panůw Sselihůw z Rzuchowa starožitný a wzáctný w Knýžetstwý Slézském. Pan Wáclaw Sseliha z Rzuchowa byl Kanclérem Knýžetstwý Oppawského a Ratiborského/ Člowěk welice včený. O gehožto potomcých na swém mjstě čjsti budess. Byli také toho času když sem tuto Knýhu psal tři Streycowé geho žiwý / Synowé Pana Gindřicha Sselihy a na Roskowicých / Wiktoryn/ Gindřich a Jan. Giných žádných žiwých wjcegi nebylo.

Erb Paný

Erb Panij Barbory z Bitowa a z Lyptyně/kteráž gest byla Manželka Pana Kasspara Rotembergka z Ketře a z Drslawě Sudijho Knijžetstwij Oppawského/ Otce Panj Kateřiny z Ketře/ Manželky Pana Jana Oderského z Lideřowa a Mateře Pana Jaroslawa a Petra Bratřij wlastnijch z Lideřowa. A ta Panij Barbora z Bitowa/ byla Bába těch Panůw Bratřij.

Erb Pana Kasspara Rotembergka z Ketře a z Drslawě/Sudijho Knijžetstwj Oppawského/ Otce Panj Kateřiny z Ketře Manželky Pana Jana Oderského/a Mateře Pana Jaroslawa a Petra Bratřij wlastnijch z Lideřowa/ a Děda po Mateři těch Panůw.

Erb Panij Machny Sstossowny z Kaunic a z Dessného/ kteráž gt byla Matka Pana Kasspara Rotembergka z Ketře a z Drslawě Sudijho Knijžetstwij Oppawského/ Otce Panij Kateřiny z Ketře a z Drslawě/ Manželky Pana Jana Oderského z Lideřowa. A ta Panj Machna z Kaunic byla Bába po Mateři Pana Jaroslawa a Petra/Bratřij wlastnijch z Lideřowa.

TEn Pan Jan Oderský z Lideřowa/ vmřel Letha Páně 1537. a w Kostele Farnijm w Městě Oppawi pochowán/ očemž Kámen Hrobowý wyswědčuge.

W Těmž Kostele pochowán gest druhý Pan Jan Oderský z Lideřowa/ kterýž gest vmřel Létha Páně 1543. yakž o tom Text na Kamenu Hrobowém wytesaný těmito slowy swědectwij/ wydáwá: Létha tč. 1543. vmřel gest na Bělowcy Vrozený a Statečný Rytijř/Pan Jan Oderský z Lideřowa/gehožto Dussy Pán Bůh rač milostiw býti. Na tom Kamenu wytesáni gsau čtyři Erbowé. Prwnj těch Panůw z Lideřowa. Druhý Panůw ze Zwole. Třetij Panůw Pogorellůw/ a Cžtwrtý Panůw Weydůw.

PAn Jaroslaw a Pan Petr Oderstij z Lideřowa/takto se rozrodili. Pan Jaroslaw zanechal po sobě tři Syny/ Jaroslawa Petra a Wáclawa/ A Dcery dwě Sstiastnau a Annu.

O Panu Jaroslawowi w Bělowcy w Kostele Kámen Hrobowý/ tuto zmijnku činij/ Létha

 Páně

Páně 1548. w Středu den na Nebe wzeti Panny Marye gest ha-
nebně zamordowán w Bilowcy/ Urozený Wládyka Pan Jaroslaw
Oderský z Lideřowa. Na kterémžto Kamenu tito Erbowe se spatřu-
gi. Panůw Rotembergkůw/ Panůw ze Zwole/ a Panůw Sstossůw
z Kaunic.

PAn Wáclaw Oderský z Lideřowa/
měl dwě Manželky/ yakž o tom Kámen Hro-
bowý w Olomaucy w Kostele Swatého Mau-
rycyho těmito slowy wyswědčuge: Létha Páně
1575. w Středu před památkau Swaté° Ma-
těge Apostola Páně/ Umřel gest zde w Olomau-
cy Urozeny Wládyka Pan Wáclaw
Oderský z Lideřowa/ kterýž gest měl
předessllau Manželku Panij Doro-
thu z Fulssteyna/ a s nij Cztwero Dijtek zplodil/ tři Syny
a gednu Dceru/ kteréžto wssecky Pán Bůh prostředkem
Smrti šťastně powolati gest ráčil. Po gegižto Smrti po-
gal sobě druhau Manželku Pani Maryánu Horeckau z
Horky/ kteráž gest po něm Wdowau zůstala.

Tento Pan Wáclaw Oderský z Lideřowa mlada Lé-
tha swá u Knijžete Ferarského we Wlassých/ w Rytijřských wě-
cech strávil.

PAn Petr Oderský z Lideřowa/ wla-
stnij Bratr Pana Wáclawa/ umřel na Sstá-
blowicých/ a pochowán gest w Kostele Sudi-
ckém/ očemž Text na Kamenu wytesaný/ takto
wyswědčuge: Létha Páně 1571. umřel Uroze-
ný Pan Petr Oderský z Lideřowa a na Sudi-
cých/ Komornijk Knijžetstwij Krnowského/
Magice Leth wěku swého 35. bez dwau dnij.
Měl Manželku Panij Mandalénu
z Drahotůss/ Dceru Urozeného Pána/ Pana Wolffa z
Drahotůss a na Boboluscých. O kteréž Náhrobek w Su-
dicých těmito slowy zmijnku činij: Létha 2c. 1570. we
Cztwrtek po Neděli Oculi/ 28. dne Měsýce Unora/ umře-
la Urozená Pánij/ Panj Mandaléna z Drahotůss Manželka Pana
Petra z Lideřowa. Tam tolikéž y Panna Kateřina Dcera gegich
gest pochowána.

Ten Pan Petr z Lideřowa/ zanechal po sobě třináctero Dijtek/ Pět
Synůw

Synůw vmřelo a gedna Dcera. Zůstalo gesstě žiwých po Smrti geho Synůw Ssest/ totižto Giřjk/ Jaroslaw/ Jan/ Adam/ Wolff/ Frydrych/ a Dcera Barbora.

PAn Giřjk Oderský z Lideřowa syn Pana Petra/ poyal sobě k Stawu Swatého Manželstwj Panj Kateřinu Náwagownu/ Rodu Starožitného w Knjžetstwj Slezském/ kteráž mu porodila dewatero Djtek / Jaroslaw vmřel w Dětinstwj / a pochowán gt w Kostele Orslawském. A Petr a Anna ležj w Kostele Sudickém. Synowé geho Cžtyři žiwj zůstáwagi/ Jan/ Kryštoff/ Adam a Wylém Oderssti z Lideřowa / A Dcery dwě/ Maryána a Magdaléna.

PAn Jaroslaw Oderský z Lideřowa Bratr Pana Giřjka / z mladosti w cyzých Kragináách w Rytjřských wěcech se cwičil/ A magjce okolo Třidcyti Leth wěku swého/ vmřel Léth Páně 1586. den Swatého Ssimona Jůdy Apoštolůw Páně. A pochowán gest w Kostele Sudickém na den wssech Swatých/ yakž o tom Kámen Hrobowý wyswědčuge.

PAn Jan Oderský z Lideřowa/ třetj Syn Pana Petra Oderského z Lideřowa/ a Panj Magdalény z Drahotuss. Toho času když sem tuto Knjhu psal/ bez Manželky žiw byl/ toliko Hospodářstwjm se zaneprazdňowal. Měl Leth wěku swého Třidceti a Cžtyry.

W Benessowě kámen Hrobowý wspomjná gednu Panj z Rodu toho/ těmito slowy: Létha Páně 1573. před Slawnosti Sesláni Ducha Swatého/ vmřela Vrozená Panj/ Panj Marketha z Lideřowa/ pozůstalá Wdowa/ po Vrozeném Pánu/ Panu Wawřincowi z Drahotuss a na Benessowě/ Pan Bůh gegi Dussi rač milostiw býti. Při tom Textu gsau Cžtyři Erbowé wytesáni. Prwnj gegi wlastnj. Druhý Panuow Pogorellůw. Třetj Panůw ze Zwole. A Cžtwrtý Panuow Heydůw.

PAn Adam Oderſký z Lideřowa na Wladiſlawi a Lazyſkách/ Bratr těch Panůw/kterýž geſt mladá Léta ſwá w cyzých Kraginách/a potom na Dwoře Maximiliána a Rudolffa Cýſařůw Řzýmſkých ſtráwil. Létha Páně 1583 magice Leth 24. w Pondělý po památce Wſſech Swatých pogal ſobě Mãželku pozůſtalau Wdowu po Vrozeném a Statečném Rytjři Panu Jakubowi Sſporwaginowi/ kterýž vžýwal za Erb Koně bý'ého. Dceru Vrozeného a Statečného Rytýře Pana Giřýka Planknara z Rynſperku a na Wladiſlawi/ kteráž geſt mu porodila Syna Wyléma. Ten vmřel Létha Páně 1585. a w Koſtele Wladiſlawſkém pochowán/ O čemž Kámen Hrobowý znáti dáwá/ Na kterémž tento Text wyteſán geſt: Létha Páně 1 5 8 5. ten prwný Cžtwrtek po Swatým Marcelly/ vſnul geſt w Pánu Bohu/Vrozený Wylém Oderſký z Lideřowa / Syn Pana Adama Oderſkého z Lideřowa a na Wladiſlawj. A při tom Textu ti Werſſowé ſe ſpatřugi.

Aſpicis Infantem ſua triſtia fata gementem
Quæ mihi nunc aderat, Cras erit hora tibi.

Quiſquis es exultas, qui flore volubilis æui
Viue, memor mortis, quã tibi fata dabunt.

Téhož wyſs gmenowaného Pana Adama Oderſkého z Lideřowa na Wladiſlawi a Lazyſkách/ a Paný Magdalény Planknarowny/wlaſtný Dcera Panna Dorotha Oderſka z Lideřowa/ žiwa byla když ſem s tauto Knyhau pracowal.

PAN Wolff Oderſký z Lideřowa paty Syn Pana Petra Oderſkého. Ten tolikéž w mladých Letech ſwých w cyzých Kraginách Rytýřſkým wěcem ſe cwičil. Potom magýce wěku ſwého dwadceti oſm Leth/poyal ſobě Manželku Létha Páně 1 5 9 0. Vrozenau Paný Ewu Poſadowſkau z Poſadowa a na Wolčině/dceru Pana Adama Poſadowſkého pozůſtalau Wdowu po neboſſtikowi Panu Frydrychowi Gričchreyberowi a na Taſſemburgku.

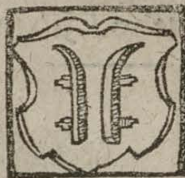
Pan Fry-

PAn Frydrych Oderſký z Lideřowa Pſſeſtý ſyn Pana Petra Oderſkeº z Lideřowa a Panij Magdaleny z Drahotůſs / Bratr wlaſtnij wýſs pſaných Panuow / za mladých Leth ſwých mnohé Kraginy progel. Byl we Wlaſſich w Nydrlantě / w Frankreychu / a potom ſlaužil na Dwoře Knijžete Wirtemberſkého / má na ten čas wěku ſwého dwádceti a oſm Leth.

PAnij Barbora Dcera Pana Petra Oderſkého z Lideřowa / a Seſtra těchto wýſs pſaných Panůw. Gſauce we dwadcyti Letech wdala ſe za Pana Giřijho Rotembergka z Ketře a z Drſlawě a na Pozdwihowě / kteráž mu porodila Patero Dijtek / Jan / Anna a Magdaléna pomřeli a pochowané gſau w Koſtele Polomſkém. Zůſtali dwa Synowé žiwi / Melichar a Petr Giřijk / při kterehožto porodu táž Panij Barbora Létha Páně 1 5 9 0. den ſwatého Walentijna vmřela / a pochowána geſt w Ketři.

PAnij Sſtiaſtna Seſtra wlaſtnij Pana Petra a Pana Wáclawa Oderſkých z Lideřowa / Manželka Pana Thobiáſſe Moſſewſkého z Morawčina a na Zyboticých / vmřela Létha Páně 1 5 3 3. očemž Kámen hrobowý w Kláſſteře Swatého Ducha w Měſtě Oppawi ſwědectwij wydáwá.

PAnij Anna z Lideřowa Seſtra gegi / a Manželka Pana Giřijka Wlka z Konecchlumij a na Slawkowě / po ſmrti Bratra ſwého Pana Wáclawa Oderſkého z Lideřowa / Statek pozůſtalý pobrala. Ta žádných potomkůw na ten čas neměla.

¶ O Rodu těch Panůw na mnohých mijſtech w této Knijze čijſti budeſs.

O Erbě Panuow Laryſſůw ze Lhoty.

Erb a

ERb a Rod těchto Panůw geſt we=
lice Staro¥ittný/ kterýžto geſtli že geſt na
Slézſku čili w Polſſtě počátek ſwůg wzal/ (po=
něwadž w obau těch Kraginách mnoho po=
tomkůw Rodu toho ſe nacházý) geſſtě toho do=
ſtatečně dočýſti ſem ſe nemohl. W Králow=
ſtwý Polſkém před několika Sty Lethy Před=
kowé Erbu toho Tytule Hrabſkého vžýwali/
z čehož ſnadnýce poznati ſe může weliká dáw=
noſt gegich/ nebo teprwa ti Tytulowé dáni byli některým Polákům
od Otty Cýſaře/ tehdáž když Boleſlawowi řečenému Chrabry/ Ko=
runu Králowſkau darowal.

LEtha Páně 1264. Jankulu Lary=
ſſe Hyſtorykowé Polſſtý wſpomýnagi/ kte=
rýž že gt ſe pſal Hrabětem. Ten byl žiw za Pano=
wání Boleſlawa Knýžete Welkopolſkého/ Pra=
děda Kazymira welikého.

Coſchanus Lariſse Comes, Pincerna Caliſienſis,
toho tolikéž čaſu byl žiw/ kteréhož wſpomýná
Liſt téhož Boleſlawa Knýžete/ že na přýmluwu
geho/ Židé weliké ſwobody od téhož Knýžete obdrželi.

NA těch dwau Hrabatech znáti geſt
že Benedictio Domini byla/ nebo Pán Buoh
multiplicauit ſemen eorum ſicut aſtra cœli. Totiž=
to že gt potomky gegich rozmnožil/ yako Hwěz=
dy Nebeſké/ kteréž w Králowſtwý Polſkém po
rozličných Weywodſtwých rozſázel. W Sſe=
radſkém Weywodſtwj w Kragi Oſtřeſſowſkém
geſt Rod Panůw Madalenſkých/ Jan Mada=
lenſký byl Rottmiſtrem za Steffana Battorého
Krále Polſkého. W témž Weywodſtwj gſau Domanſſtý/ Ždanow=
ſſtý od Lukowa/ y giný mnozý kterýchž paměť má ſněſti nemůže.

Niklas

W Knýžetſtwý Slezſkém y w giných
Knýžetſtwých na Slézſku/ yakž ſe to wý=
ſſegi doložilo/ gſau Páni Laryſſowé/ kteřý ſe pý=
ſſi ze Lhoty/ gegichžto Předky mnohé ſtarožit=
né paměti připomýnagi.

Létha Páně 1500. nacházým Pana Mikuláš=
ſſe Laryſſe/ kterýžto po ſmrti ſwé pochowán geſt
we Lhotě. Zanechal po ſobě Syna Jana La=
ryſſe ze Lhoty. Za Sta=

ZA Stanislawa Turza Biskupa Olomauckého Létha Páně 1534. widěl sem List geden psaný/ kterýmžto Vrozený Pan Jan Larysš ze Lhoty a na Hlynce/ Dýtkám swým činil Poručnjka/ Vrozenau Paný Elisskn Barultowau/ Mážel̈ku swau kteráž vžjwala za Erb Buowola černého. Ta Paný Elisska porodila mu tři Syny/ Alexandra/ Giřjka/ a Zacharyásse.

Tento Pan Jan Lárysš ze Lhoty/ po smrti tyto Paný Elissky Barultowny/ poyal sobě druhau Manželku/ Vrozenau Paný/ Paný Sabinu Tworkowskau z Krawář/ Dceru Vrozeného Pána/ Pana Mikulásse Tworkowského z Krawář a na Sstitině/ s njž zplodil dwě Dcery/ Kateřinu a Annu.

Pan Zacharyás Larysš ze Lhoty Syn Pana Jana/ poyal sobě za Manželku Paný Markétu Zwěřinownu/ od kteréž zuostali dwa Synowé/ starssý Jan/ ten vmřel w Widnj/ kdežto y pochowán gest. Bratr geho Wáclaw Larysš ze Lhoty a na Lancech s Markétau Ssonowskau má potomky žiwé.

PAn Giřjk Laryse ze Lhoty Syn pana Jana/ byl Sudým Knjžetstwý Tessinského. Měl Manželku Paný Zoffigi Ruckau z Ruc/ kteráž vžjwala Erbu swého tim způsobem/ zplodil s nj Syna Frydrycha a Dceru Ewu. Ta byla dána k Stawu Swatého Manželstwý/ Panu Bernarthowi Barskému/ kteráž gest žiwot swůg dokonala Létha Páně 1575.

Ten Pan Giřjk Larysš ze Lhoty Sudý Knjžetstwj Tessinského/ vmřel Létha ꝛc. 1588. Dominica Exaudi a pochowán gest w Karwinském Kostele. Tam tolikéž Paný Zoffige Rucka pochowána gest/ kteráž vmřela Létha ꝛc. 1584. Očemž Kamen hrobowý wyswědčuge.

PAn Frydrych Larysš ze Lhoty a na Karwini Syn pana Giřjka Larysse/ a Paný Zoffige Rucky. Měl Manželku Paný Barboru Adlspochownu/ kteráž vžjwala za Erb Lwa/ od wrchu na modrém Sstýtu polowicy červeného/ a druhau polowicy na

cy na

cy na čerweném Sstjtu modrého. A nad Helmem Kamene Mleynského s Krabicy/ z kteréž wycházý gedenmecýtma černých Kohautich péři. Tu Panj Barboru Adlspochownu/porodila byla Panj Anna Czernowna z Menersstorffu. Ta vžjwala za Erb dwě Cyhly bjle na modrém Sstjtu/a nad Helmem Mauřeninku s ročesanými wlasy.

Ten Pan [illegible] Laryss s gmenowanau Panj Barborau Mãželkau swau/ zplodil tyto potomky/ Jana/ [illegible]/ a Joachýma/ Syny. Ewu/ Krystynu/ Annu/ Žoffigi/ a Judythu Dcery. Joachým a Anna w Dětinstwj poměeli a pochowani gsau w Kostele Karwinském.

LEtha Páně 1534. List nahoře psaného Pana Jana Larysse/wspomjná Pána Mikulásse Larysse ze Lhoty / kteréhož gest týž Pan Jan nařjdil za Poručnjka Manželce a Djtkám swým / Očemž wýssegi zmjnka se včinila.

Tento Pan Mikuláss Laryss ze Lhoty / zanechal po sobě Syna Kasspara/ gehožto potomcy na ten čas gsau žiwi.

PAna Kasspara Larysse/na témž Listu podepsaného nacházým/ kterýž gest zplodil Syna Petra Larysse ze Lhoty.

PAN Albrecht Laryss ze Lhoty na Listu téhož Pana Jana Larysse se připomjná. Ten měl Manželku z Rodu Panůw Proskowských / kteráž mu porodila Syna Jana Muže ctného a wěčné paměti hodného. Ten se byl na Dwoře Ferdynanda a Maximiliána Cýsařůw Řjmských z Mladosti wychowal. Vmřel w Praze za Panowánj Rudolffa toho gména druhého Cýsaře Řjmského/ Létha Páně 1589. gednoho Syna po sobě zanechawssy.

Pan

PAn Krystoff Larys téhož Léta rc. 1534. se připomijná/ gehožto Syn Pan Jan Larys ze Lhoty/ w tomto Margkrabstwj Morawském Statek swůg má.

Pan Mikuláš Larys ze Lhoty a na dwoře w Hněhuticých Syn Pana Kaššpara/ kteréhož gest byla porodila Syncýnhorka/ od Pani Regderowny zplozená/ gegižto Matka byla Gotčowná/ na ten čas žiw zůstáwá. Těch Panuow Laryššuow w těchto Kraginách prawij býti Wěku nyněgššjho žiwých Osmdesáté / o kterýchžto nemagijce yá dostatečné wědomosti tuto psáti nemohu.

Rod Panuow Mitrowských z Nemyšslé

/ vžijwá Erbu swého tim zpuosobem yak gey tuto položený widiůš. Gest to Rod Starožittný / kteréhož Hystorykowé pro weliké nedbalstwij nepřipomijnagi. Wšak nic méně co gest se o Předcých geho kde wyhledati mohlo/ tuto se krátce pokáže.

HAgek Hystoryk Czeský Létha Páně 1401. na Listu 361. Rod tento připomijná/ těmito slowy. Vhři pak chtěli wždy vtáhnauti/ ale nemohli/ neb někteřij z Morawy/ yako Krawohorsstij/ Tasowsstij/ Panowsstij/ Mitrowsstj/ Wickowsstj a Strazkowsstij/ sebrawsse se na ně / v Tasowa ge porazyli/ Koně gim y wsscko což měli pobrawsse / některé w Kossylech a giné nahé do Vher poslali. Očemž sobě ssijřegi čijsti můžeš v téhož Hystoryka.

WKrálowstwij Czeském za Panowánij Ferdynanda Krále / Tytulář starý Czeský/ Léta rc. 1534. wydaný / wspomijná některé předky Rodu to°. Yako Pana Bohuslawa Mitrowského z Nemyšsle a na Nemyšsli/ Bohuslawa mladšsýho Mitrowského z Nemyšsle. Hynka Mitrowského z Nemyšsle a na Wysoké/ Jana a na Mitrowicých/ a Petra Mitrowské° z Nemyšsle a na Mitrowicých. Pijšsi se tolikéž w těmž Králowstwj někteřj z Mitrowic/ ale wšsak gednostegného Erbu s těmi Pány z Nemyšsle vžijwagi. Připomjná se toho času Pan

Wáclaw Wratislaw z Mitrowic a na Mnisstu / a Pan Wratislaw z Mitrowic a na Mnisstu a při nich Wijt z Mitrowic.

LEtha Páně 1556. žiwi byli w témž Králowstwj Cžeském / Pan Bohuslaw Mitrowský z Nemyssle a na Nemyssli / Bohuslaw mladssij Mitrowský z Nemyssle a na Mitrowicých / Fabian Wratislaw z Mitrowic a na Mnisstu / Gindřich Mitrowský z Nemyssle / Giřijk Mitrowský z Nemyssle a na Mitrowicých / Hynek Mitrowský z Nemyssle a na Wysokém / Jan Mitrowský z Nemyssle / Jan Wratislaw z Mitrowic a na Mnijsstu / Jan Mladssij Wratislaw z Mitrowic a w Augezdě / Petr Mitrowský z Nemyssle / A Pan Wáclaw Wratislaw z Mitrowic a na Mnijsstu.

ZA Panowánij Maximiliána / toho gména druhého Cýsaře Římského / w některých pamětech nacházým tyto Pány Mitrowský. Napřed Pana Bohuslawa Mitrowského z Nemyssle a na Struhách / Pana Giřijka Mitrowského z Nemyssle a na Mitrowicých / Pana Giřijka Wratislawa z Mitrowic a w Augezdě / Jana Mitrowské° z Nemyssle a na Struhách / Jana Wratislawa Starssijho z Mitrowic a na Mnijsstu / Mikulásse Wratislawa z Mitrowic / Petra Mitrowského z Nemyssle a na Getřichowicých / Ssebestyána Wratislawa z Mitrowic a na Wosowcy / a Sstěpána Wratislawa z Mitrowic a w Austrassicých ꝛc.

TOho času když sem s tauto Knijžhau pracowal / žiwi byli w témž Králowstwij Cžeském tito potomkowé Rodu toho. Napřed Vrozený a statečný Rytjř Pan Krystoff Wratislaw z Mitrowic na Lochowicých a Lybomyssli Geho Milosti Cýsařské Radda. Pan Bohuslaw Mitrowský z Nemyssle a na Střežowě / Pan Oldřich Wratislaw z Mitrowic / Pan Giřijk Starssij Wratislaw z Mitrowic a na Humburcých / Pan Giřijk Wratislaw z Mitrowic a na Zalssy / Pan Karel Mitrowský z Nemyssle / Pan Mikuláss Wratislaw z Mitrowic a na Wosowcy / Pan Petr Mitrowský z Nemyssle a na Getřichowicých /

cých/Pan Pawel Mitrowský z Nemyssle a na Struhách/Pan Wratislaw Starssý z Mitrowic a na Wsseradicých/Pan Wáclaw Wratislaw Starssý z Mitrowic na Mnýssku a Hrassticy / Pan Wratislaw mladssý z Mitrowic na Mnýssku a Zálezlých / Pan Wáclaw Wratislaw mladssý z Mitrowic a na Lystný/Pan Wylém Mitrowský z Nemyssle a na Getřichowicých / a Pan Wáclaw Mitrowský z Mitrowic a na Potlesstýně.

LEta Páně 1554. w Sobotu po Hromnicých Autor Kalendáře Hystorického pokládá Smrt Pana Wáclawa Wratislawa z Mitrowic a na Sstřiply zc. Saudcy Zemského/ kterýž pozůstawil po sobě Dewět Synůw. Z nichžto gesstě tři žiwi gsau: Pan Wratislaw Starssý z Mitrowic a na Wsseradicých / Pan Krystoff/ na Lochowicých a Lybomyssli G. M. C. Radda/ A Pan Gijřijk a na Zalssi/ Heytman na Hluboké.

WKnijžetstwij Oppawském má Statek swůg Urozený Pan Wáclaw Mitrowský z Nemyssle/ kterýž na ten čas gest Raddau Saudu Manského Knijžetstwij a Biskupstwj Olomauckého/ O němž kterého Rodu Manželku má/ wěděti sem nemohl.

¶ O tom Rodu na swém mijstě ssirssij zmijnka se včinij.

Rod Starožitný Panůw Kotulinských z Kotuljna vžijwá Erbu swého tim zpuosobem / to gest Orlowý Nohy puol Czerný na Bijlém / a druhau polowicy s Pazaury / Zlatty/ na Czerweném Poli/ A nad Helmem odewřeným dwau Křijdel Orlowých roztažených/ gednoho každého polowicy bijlého/a druhau polowicy Czerweného/ A mezy nijmi Krk Orlowý wytažený/ s odewřenými Vsty/ tak yakž tuto z položenij geho lépegi sprawiti se můžess. O kterémžto Rodu co gest se wyhledati mohlo tuto se pokáže.

LEta Páně 1460. List geden Budiwoge z Morawčina wspomijná Gindřicha Dialossu z Kotuljna. Kterýžto List wyswěd-

List

wyswědčuge že gest týž Budiwog z Morawčina / dal schowati Panu Hynkowi Podstatskému z Prusynowic List na zbožj swé Wikssteyn/ pro kterýž gest potom poslal Hynce Czornbergka z Galowic s Listem swým / k kterémuž gsau Pečeti swé přiwěsyli a w něm se podepsali: Sambor z Krupé/ Státa Kozelský/ Pawel Twardawa/ Gindřich Dialossa z Kotuljna/ Erazym z Zakřewá / Stanislaw Břina z Witoslawic / a Jan Maňowský z Wykssyc ꝛc.

PAna Giřjka Kotulinského z Kotuljna Pýsaře Zemské Knjžetstwý Oppawského Létha Páně 1565. mnohé paměti připomýnagi. Ten měl Manželku Panj Annu Mysslenskau / kteráž vžjwala za Erb Orlowý Hlawy s odewřenými Vsty.

Synowé od nj čtyři žiwý zůstáwagi/ Jan/ Kasspar/ Frydrych/ a Wáclaw. Frydrych gest seděnjm na Kopčisku w Suchých Lascých/ má Máželku Annu Sserockau. Erb geg: gt tři Krky Labuti. Wáclaw má Manželku Sstablowskau / kteráž vžjwá za Erb Kohautjho Krku s Hřebenem.

Týž Pan Giřjk Kotulynský z Kotuljna po Smrti prwnj Manželky swé/ pogal sobě druhau Manželku Panj Weronyku Kunčickau / s njž zplodil Syna Giřjka Kotulinského z Kotuljna.

NJekteré Osoby Rodu tohoto vžjwagi w Knjžetstwj Slézském Stawu Panského.. Za Panowánj Ferdynanda Krále Czeského ꝛc. Létha 1534. připomjná se Pan Kylian Kotulinský Swobodný Pan z Swrčawy a na Gelči. Toho času když sem s tauto Knihau pracowal / žiwi byli Vrozený Pán / Pan Cypryan Kotulynský kterýž Statek swůg má w Kragi Mysslowském. A Pan Jan Bratr geho w Kragi Olessnickém. Ti gestliže yaké potomky magi/ wěděti nemohu.

Páni Li-

Páni Lichnowsstij kte- rýž se pijssí z Wosstic / w témž Knijžetstwij Slézském Statky swé magi. Vžijwagi za Erb dwau Hroznů Winných gednoho každého na Rýwě wisycýho. A nad Helmem zase dwau Hroznůw/ wlastně tím způsobem/ yak Erb ten tuto položený widijs. Gest to Rod w giž dotčeném Knijžetstwij Starožitný/ a s mnohými wzáctnými Rody s přijzněný. O kterémž nemohauce yá wěděti dostatečného wýwodu/ tuto psáti nemohu.

Erbu tohoto vžijwagi Páni Hoffowé / a ti se pijssí z Kanthorowa. Má býti Chrt bijley s Zlatým Obogkem na Czerweném Poli/ A nad Helmem odewřeným z Koruny půl Chrta tým zpuosobem yak tuto položen gest. Rod tento gest welice Starožitný kterýž před Lethy byl welmi rozmnožený / tak že se gedni pijssí z Kanthorowa / Druzý z Bohussic řečenij Ssnarbenowé/ a třetij z Oklic. Ale wssak ti wssycknij gednostegného Erbu vžijwagi/ O kterémžto Rodu co sem wěděti mohl / tuto krátkau zmijnku včinijm.

PAna Giřijka Hoffa z Kanthorowa Létha Páně 1440. w některých pamětech nacházým. Ten byl Heytmanem Grotkowským/ a držel Kanthorow/ měl Manželku z Rodu Panůw Střelenských starožitného Rodu w Knijžetstwij Slézském/ kteřijž w Kragi Namyslowském Statky swé magij. S tau Panij Manželkau swau zplodil dwa Syny/ Wáclawa a Jana/ Wáclaw w mladém wěku swém vmřel.

PAn Jan Hoff z Kanthorowa druhý Syn Pana Giřijka etc. Měl dwě Manželky / prwnij byla Oderwolffowna z Welkého Strodaný / kteráž mu porodila Syna Blažege / A ten

má Státek swůg na Podolý. Po gegižto Smrti poyal sobě druhau Manželku Panj Annu Studnicowu z Geraltic w Kragi Olessnickém/ s nijž zplodil tři Syny/ Wáclawa/ Konstantýna a Krystoffa/ Wáclaw od zlých Lidý gest zamordowán. Bratr geho Konstantýn/ pozuostawil po sobě dwa Syny/ Hanusse a Girýka kteřýž gesstě negsau ženati.

PAn Krystoff Hoff z Kanthorowa/ na ten čas žiw gest/ má Manželku Panў Dorothu Oderwolffowu. Ta mu porodila dwa Syny Danyele a Helebranta.

Gmenowaný Pan Jan Hoff z Kanthorowa/ Otec těchto psaných Bratřý byl žiw gedno Sto a deset Leth: A byl Heytmanem Námyslowským/a držel Smardy a Wichtow ꝛc. Předek geho držel Oklice/ gehožto Potomcy až posawád pijssi se z Oklic/ a magý Statky swé w Kragi Swidnickém a Welkohlohowském. O nichž yá tuto pro nepowědomost psati nemohu.

¶ O tom Rodu na swém mijstě sijřssi zmijnka se včinij.

TEnto Erb přinessen gest na Morawu z Králowstwij Polského skrze Jana Karnowského/ starožittného Rodu Stawu Rytjřského/wtom Králowstwj. Očemž wyswědčuge List Albrechta Krále Polského těmito slowy.

IOANNES ALBERTVS DEI Gratia Rex Poloniæ, supremus Dux Lithuaniæ, Rusiæ, Prusiæ &c. Dominus & Hæres. Magnifico Stiborio de Tovvaczovv, Capitaneo Morauiæ ceterisq; dignitarijs & officialibus, cuiuscunq; status, dignitatis, & præeminentiæ personis, quibus expedit, & ad quoscunq; præsentes nostræ literæ peruenerint, sincere grateq; dilectis, Salutem gratiamq; nostram Regiam. Vniuersitatibus vestris cuilibet vestrum, & signanter tuæ sinceritati duximus significandum, quomodo venientes ad nostræ Magestatis præsentiam, Magnificus & Generosi, Mathias de Grudna Castelanus Bidgostiensis

goſtienſis. Nicolaus de Kobylino, Andreas Sedleczky, Ioannes Pavvlovv-ſky, Conſiliarij & ſubditi noſtri, cum Nobili Ioanne Karnovvsky: Et corā nobis retulerunt quod eorum Conſanguineum præfatum Ioannem Karnovvsky, per aliquos illarum partium indigenas, eſſe infamatum, quod ipſe ex Nobili Parente non eſſet procreatus, neq; titulo gauderet Nobilitatis. Qui præfati Conſiliarij & ſubditi noſtri, eorum & aliorum quā plurimorum generoſum & Nobilium ſubditorum noſtrorum ſufficienti teſtimonio, coram nobis teſtificati ſunt, ipſum Ioannem Karnovvsky ex vtroq; Parente eſſe nobilem, & ipſis ſanguine affectum. Petieruntq; à nobis vt hanc ipſorum recognitionem & teſtimonium, per eos coram nobis exhibitū, veſtris ſignificaremus vniuerſitatibus. Nos itaq; eorum petitioni iuſtè acclinati, huiuſmodi teſtimonium de Ipſius Ioannis Karnovvsky Nobilitate coram nobis ſufficienter exhibitum, & probatum, vobis & cuilibet veſtrum ſignificamus præſentibus literis noſtris. In cuius rei teſtimonium Sigillum noſtrum præſentibus eſt ſubimpreſſum. Datum Poznaniæ Sabbato ipſa die Sanctorum Petri & Pauli Apoſtolorū. Anno Domini 1493. Regni vero noſtri Anno Primo.

Relatio venerabilis Gregorij de Lubranicz, Regni Poloniæ Vice Cancellarij.

TOho Erbu a Rodu byl onen Wincency Radlubek z Karnowa / kterýž neyprwé Kronyku Polſkau ſepſal: Byl Magiſter Artium, Philoſophiæ & Theologiæ Doctor. Potom wolen byl na Biſkupſtwij Krakowſké Létha Páně 1207. vmřel Létha ꝛc. 1223. oſmého dne Měſýce Března/ očemž Kathalog Biſkupůw Krakowſkých ſwědectwij wydáwá.

ZPočátku pſaný Jan Karnowſký z Karnowa / měl Statek ſwůg nedaleko od Znoyma/ gehožto potomek Frydrych Karnowſký z Karnowa toho čaſu když ſem tuto Knijhu pſal/ byl ſydlem w Lenhartowách na Dwoře Swobodném w Knijžetſtwij Oppawſkém/ a ten byl Mijſto Sudijm Knijžetſtwij Oppawſkého. Měl Manželku Orſſilu Korkwicownu/ kteráž vžijwala za Erb tři Lžijce

Kuchařſké železné/ na čerweném Poli. Gſau toho Rodu na Morawě dwa Mládency Giřijk a Wladiſlaw/

Synowé

Synowé Jana Karnowského / a Streycowé gmenowaného Pana Frydrycha Mjsto Sudjho Knjžetstwj Oppawského.

Pani Ssipowé kteřjž se

pjssi z Bránice Rodu starožitného / wzjwagi za Erb tři Růže a mezy njmi Střelu / a to wssecko má býti zlatté na modrém Poli / a nad Helmem z Koruny dwa Gelenj Rohy. Toho Erbu a Rodu welice mnoho Předkuow w Klásstéře Swatéo Wáclawa v Dominykanůw w Městě Oppawi pochowáno gest / yakž otom Erb ten na Kamenjch wytesaný swědectwj wydáwá / ale wssak text žádný přečjsti se nemůže.

LEtha Páně 1501. Augustýna Ssipa / wspomjná List geden Kazymira Knjžete Těssinského / proto: Že gest byl nařekl Pana Girjka Supa z Fulssteyna / žeby neměl byti starožittného Rodu Stawu Panského: Za kteraužto přjčinau když gest to na Smlauwu podáno bylo / musyl potom téhož Pana Girjka Supa z Fulssteyna odprosyti. A to se dálo při přitomnosti wyss gmenowaného Knjžete rč. Pana Jana z Lomnice a na Mezeřjči Neywyžssjo Heytmana Margkrabstwj Morawského / Pana Hynka z Ludanic a na Rokytnicy / Pana Jana Fulssteyna z Slawkowa / Wáclawa Hřiwnaře z Heraltic a na Polské Ostrawi / Mikulásse Brodeckýho Marssalka Knjžetcyo / Petra Ossynského z Hykwy / Girjka a Martina Ssipůw z Bránice.

PAna Gindřicha Ssipa z Bránice mnohé paměti připomjnagi / o kterémž tolikéž w Městě Oppawi w Klásstéře Swatého Wáclawa v Dominykanůw / Kamen hrobowý w tato slowa zmjnku činj / Létha Páně 1553. We Cztwrtek den Obětowáni Panny Marye / vmřel gest Vrozený Pan Gindřich Ssip z Bránice a na Sstitině / Pán Bůh Dussi geho rač milostiw býti. Manželka geho byla Panj Sabina Cetryssowna z Kynsperku / kteráž mu porodila Syna Girjka.

Pan Gi-

CCCCXLVII.

PAn Giřijk Ssip z Bránice Syn Pana Gindřicha a Panij Sabiny Cetrysowny Vir eloquentissimus & in Iure peritus. Měl Manželku Panij Kateřinu Oderwolffownu z Knijžetstwij Těssinského/ kteráž užijwala za Erb z Předkůw swých/ Gelenij Rohy geden každý o pěti parozých / a nad Helmem sseſtnácte Peřij Pſtroſowých. Tu Panij Kateřinu porodila Gawranowna / ſtarožittného Rodu w Knijžetſtwij Slezſkém. S tau Panij Kateřinau Oderwolffownau / na ten čas měl Dcery žiwé Alžbětu a Annu ec.

TOho Erbu užijwagi Zdarsowé z Chobotic / o kterýchž činij zmijnku List geden Mathyásse Krále/ na kterémž se připomijná Bartholoměg Zdarse. Z gehožto mnohé a platné Služby temuž Králi činěné/ na přimluwu mnohých Panůw / darowán gest mu y potomkům geho Erb tento. Toho Listu dátum gest Létha Božijho 1486.

Létha Páně 1493. Wladislaw Vherský a Czeský ec. Král ec. Margkrabě Morawský ec. Wspomijná na Listu swém Mikulásse Zdarse z Chobotic Syna gmenowaného Bartholoměge / kterýmžto Listem žádal ho aby za něg w Rukogemstwij se postawil Janowi Bilíkowi z Kornic/ za Summu osm Tisýc zlattých Vherských a k tomu Listu Pečet swau přiwěsyl: připowijdagice mu že gey z toho Rukogemstwij wywesti/ a takowau Summu zaplatiti chce. Těch Zdarsůw poslednij potomek Mužského pohlawi byl Kuchmistrem v Vrozeného a Statečného Rytýře/ Pana Ondřege Jence z Markwartowic/ Neywyžssijho Heytmana Knijžetstwij Oppawského/ kterýž toho času když sem tuto Knijhu psal bez Manželky zůstáwal.

W Těmž Knijžetstwij Oppawském gsau ginij mnozý Rodowé wzácnij a Stawu Rytýřského starožitnij/ yako Páni Zagičkowé z Hosstialkowic/ Wysočij/ Libansstij/ Ssponarowé/ Pačinsstij/ Zopowsstij/ Raybicowé/ Odkolkowé/ Beňkowsstij/ Hronowé z Rotwic ec. O kterýchž nemagijce yá dostatečné wědomosti/ tuto psáti nemohu.

Města

Město Oppawa w témž Knijžetstwij gest Neyhlawněgssij/ od kteréhož wssecka Země ta gméno swé má. To Město gest dosti nákladně wystawené/ a Zdmi y y Waly dobře opatřené/ w kterémž před Léthy Knijžata Oppawská Stolicy swau měli/ nynij giž gest w držennij Králuow Cžeských.

LEtha Páně 1124. Město Oppawa neyprwé počala se ozdoběgi stawěti/ yakž otom paměti některé důwodně wyswědčugi.

Létha ꝛč. 1443. weliké Země třesenij bylo w tom Městě/ tak že od vstawičného třesenij samy Zwony zwonili.

Létha ꝛč. 1461. Město Oppawa skrze oheň k weliké sskodě přisslo/ tak že bez mála do gruntu wssecko neshořelo.

Létha ꝛč. 1467. nesstěstij weliké y neláska Knijžetcý na Měsstiany přissla/ nebo gest gich mnoho od Meče zhynulo. Yakž otom paměti Kostelnij swědčij.

Létha ꝛč. 1556. w témž Městě Oppawi/ shořelo Domůw osmdesáte a dewět.

Létha ꝛč. 1561. wyssel oheň w témž Městě z marsstale gednoho Měsstěnina/ kterymž gest shořelo dwě Stě a dewatenácte domu.

Téhož Roku Baba gedna založila oheň/ ale wssak skrze něg neweliká sskoda se stala/ a tak hnedky od toho času Město pořádněgi stawěti se počalo.

Měsstia-

CCCCXLVIII.

Měſſtiané téhož Měſta Oppawy za gedno ſſťeſtij to ſobě pokládagij že geſt Léta ꝛc. 1567. Cýſař Maxymilian byl w Měſtě gegich kterýmž geſt hognau láſku a miloſt ſwau vkázal.

AD ZOYLVM.

Newalchůg Bratře této mé Roboty/
Těžſſij geſt nežli kopat Kruſſec zlatty.
Dobýwat z Prachu dáwno ſeſſlých Koſtj
A geſſtě wětčij gich spráw a wzáctnoſtj:
Kterýmiž oni to Panſtwij Sſlechtili/
A yak ſau dlauho Slawně žiwi byli.
Odkud přiſſli/ zač/ dary hogné brali/
Od Králůw/ Knijžat: genž po nijch zůſtali
Ctnij Potomkowé/ w takowé wolnoſti/
Chwálijce Kryſta w přeſwaté ſwornoſti.
Yak ſau zaſedli/ yak ſe rozrodili:
Wěčně z terminat těch ſe budau ſtkwjli.
Protož ſe nechtěg marnau řečí bawit/
Radče můžeſſli/ rač co lépe ſprawit.

Dokonána geſt tato Knijha ſkrze Bartholoměge Paprockého z Glogol a Paprocké Woly Jazykem Polſkým/ A w Cžeſký přeložena ſkrze Jana Wodičku Rodiče Pražſkého/ Létha Páně 1593.

Wytiſſtěno w Olomaucy/ v Dědicuow Milichtallerowých.
Létha Páně: M. D. LXXXXIII.

dix
hest Hestera
dixit puella
ab isto nostri
puela
vel ancilla

Laurath 278

Johanes [illegible]

Le 9 10 18

Jirik Krystek

[illegible] Bohaimie Dne

Letha Pane 1658. tuto knihu sem kaupil

za pět [illegible] w Mohučy

Andrys w Saicky

